ՅՈՐՈՒՄ ԲՈՎԱՆԴԱԿԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ ՍՈՒՐԲ ԵՒ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ
ԵՆՈՒԱԳ ՊԱՇՏՕՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆՔ ՅՕՐԻՆԵԱԼՔ Ի ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑՆ ՄԵՐՈՑ
ԵՒ Ի ՍՐԲՈՑ ՇՆՈՐՀԱԼԻՈՑՆ ԵՒ ՅԱՅԼՈՑ ՍՈՒՐԲ ՀԱՐՑ ԵՒ Վ. ԱՐԴԱՊԵՏԱՑ
Ի ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՑ ԵՒ Ի ՄԵԾԱՐԱՆՍ ՍՐԲՈՑ ՆՈՐԱ

ԲԱՐԵԿԱՐԳԵԱԼ ԸՍՏ ՊԱՏՇԱՃԻ ԻՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ԱՒՈՒՐ ՀԱՆԴԵՐՁ ԽՈՐՀՐԴԱՒՈՐ ՔԱՂՈՒԱԾՈՎՔ Ի ԴԻՒՐՈՒԹԻՒՆ ԵՐԳԵՑՈՂԱՑ

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՏԵԱՌՆ ՏԵԱՌՆ ՊԿՐՏՉԻ Ա.
ՍՐԲԱՉՆԱԳՈՑՆ ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍԻ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

ՀՐԱՄԱՆԱՆԱՒ

ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ՍՐԲՈՑ ԱՌՈՒՈՑ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ ՏԵԱՌՆ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ
ՍՐԲԱՉԱՆ ԱՐՔ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ԵՒ

Ի ՊԱՏՐԻԱՐՔՈՒԹԵԱՆ ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼՍՈՑ ՏԵԱՌՆ ՄԱՏԹԷՈՍԻ
ՍՐԲԱՉԱՆ ԱՐՔ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

Ի· ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՄԲ ԵՒ ԲԱՂԴԱՏՈՒԹԵԱՄԲ ՀԻՆ ԵՒ ՆՈՐ ՕՐԻՆԱԿԱՑ

Հաճ
ՏԱՂ
1895
ՕՆԴ 5291

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ Ս. ԱԹՈՌՈՑ
ՍՐԲՈՑ ՅԱԿՈՎԲԵԱՆՑ
ՅԵՐՈՒՍԱՂԷՄ

1895

1. Ս. Թոմաս Հաղթական։ 2. Ս. Վեցտէր Հաղթական։ 3. Ս. Վլթէս Ճարտասէ։
4. Ս. Գոռխս Խոնարհ։

ՅՕՐԻՆՈՂՔ ՇԱՐԱԿԱՆԱՑ

ՈՐՔ զծորանս հոգւոյ արբին, եւ ընդ ժամանակս ժամանակս երգեցին զեղանակաւոր երգս Շարականաց:

1. Մեծն Մեսրովպ առաց զկարգն Ապաշխարութեան:

2. Սուրբն Խահակ՝ զԱդաղ շաբաթեանն:

3. Մովսէս քերթողն՝ զՊննդեանն, եւ զՄեծացուսցէքն, եւ զՑեառնընդառաջինն, զփոխման առաջին պատկերն, այլեւ զկարգն Յարութեան սորա է ասացեալ (Մեծն Վարդան, ի տեսութեան Աննթառամ Հաղկին.) իսկ այլք ասեն, թէ՝ Անանիա Շիրակունին է ասացեալ:

4. Եւ զՊենտեկոստէն, եւ զՎարդավառին, եւ զսուրբ Գրիգորին, եւ զՅովհաննուն, եւ զՄարգարէից, եւ զՎարդապետացն, եւ զԱռաքելոցն, եւ զԹագաւորացն, եւ զՆոտնին. զայս ամենայն ոմանք Անանիայի տան, եւ ոմանք Խորենացւոյն:

5. Զմեղաք յամենայնին եւ զկարգ մեծ Տօնիցն՝ Յովհան Օձնեցին:

6. ՁՀոխմոխմեանց՝ Անձինքն եւ զՀարցն՝ տէր Կոմիտաս. զԱնակիզքն՝ Յովհան Մանդակունին, եւ այլք ասեն թէ՝ Օձնեցին:

7. ՁՀանգստեանն, և զՄարտիրոսացն՝ Պետրոս գետադարձն. և ևս զքաղցումս ի Մանկտեացն:

8. ՁԽաչին, եւ զԵկեղեցւոյն՝ Խահակ Զորափորեցին, որ գնաց ընդդէմ Տաճկաց:

9. Զորս ըստ պատկերին՝ Գրիգոր Մագիստրոսն:

10. ՁԱդաղ օրհնութիւնս զեօթն ձայնիցն՝ Ստեփաննոս Սիւնեցին:

11. ՁՎաւ ձայնն Աղաղ օրհնութեանց՝ Ներսէս Կլայեցին, այլեւ զՆիւնուէացւոյն, եւ զԲաղկազարդի Հարցն, եւ զՀոգեգալստեան չորս պատկերն, եւ զՎարդավառի զերկու պատկերն. եւ զփոխման երկու պատկերն, զՀրեշտակապետացն, զեօթանասնիցն, զՂեւոնդեանցն, եւ զՄարգարէից չորրորդ ձայն Հարցն, եւ զՅովհաննու չորրորդ ձայն Հարցն, զՆորահրաշն, զՆայեալց սիրոյն, զիքէն հայցեմքն, զԱրեւագալի Շարականն, զՕրհնեմք զքեզն, զՅսօր անձառն, զՀարչականն, զԱտուածծ անեղն. եւ ըստ ոմանց՝ զսուրբ Յակոբայն եւս սորա է ասացեալ, նաեւ զՂազհացից Սիւրակէից. եւ ոմանք զկարգ մեծ Տօնիցն եւս սմա տան:

12. Իսկ զՅսօր յարեաւն, զՆորոգեալ կղզիքն, զՀամբարձմանն, եւ զԹոռացն՝ Ներսէս Լամբրոնացին:

13. ՁԽորհուրդ անձառն, եւ զՄեծահրաշն՝ Գրիգոր Պահլաւունի՝ եղբայր Շնորհալւոյն:

14. ՁԱրեգականն՝ Գրիգոր Սկեւռացին:

15. ՁԵրգեցէքն՝ Յակոբ Կլայեցին:

16. Եւ զՈր նախիմացն՝ եւ զի յանսահման ծովէն, եւ զԹարգմանչացն օրհնութիւնն, եւ զսուրբ Սարգսի օրհնութիւնն՝ Վարդան վարդապետն է ասացեալ:

17. Ող զլոյս անձառն եւ զԹոռոմաճարակացն, եւ զՈւռսաւորչի՝ զՅսօր զուարճացեալն եւ զԵրինքն՝ Յովհաննէս Պլուզ վարդապետն է ասացեալ:

18. ՁԱրեւելք գերարփին, ոմանք Կիրակոսի եղնկացւոյն տան եւ ոմանք Կիրակոսի Թարգմանչին՝ աշակերտի Գրիգորի վկայասիրի:

ՅՕՐԻՆՈՂՔ ՇԱՐԱԿԱՆԱՅ ԵՒ ԺԱՄԱՆԱԿՔ ՆՈՑԱ

	ՑԱՄԻ ՑԵՒՌՆ
Սուրբ Սահակ պարթեւ հայրապետ.	426
Սուրբ Մեսրովպ վարդապետ.	426
Սուրբ Մովսէս Խորենացի՝ արք եպիսկոպոս Աբշարունեաց.	441
Սուրբ Յովհան հայրապետ Մանդակունի.	480
Երանելի աբբ Կոմիտաս հայրապետ.	618
Երանելի Ներսէս վարդապետ Շիրակունի.	661
Երանելի Սահակ հայրապետ Զօրափորեցի.	677
Սուրբ Յովհան իմաստասէր Օձնեցի.	718
Երանելի Ստեփաննոս արք եպիսկոպոս Սիւնեաց.	728
Երանելի Պետրոս գետադարձ հայրապետ.	1019
Մեծն Գրիգոր Մագիստրոս.	1044
Սուրբ Գրիգոր Պահլաւունի՝ լուսաւորչին Հայոց.	1113
Սուրբ Ներսէս Կլայեցի Շնորհալի հայրապետ.	1166
Սուրբ Ներսէս Լամբրոնացի արք եպիսկոպոս Տարսոնի.	1181
Երանելի Գրիգոր վարդապետ Սկեւռացի.	1204
Երանելի մեծն Վարդան վարդապետ.	1251
Երանելի Յակոբ հայրապետ Կլայեցի.	1268
Երանելի Յովհաննէս վարդապետ Պլուզ.	1288
Կիրակոս վարդապետ Եզնկացի.	1478

ԱՆՈՒԱՆՔ ԹՈՂԻՑ ՇԱՐԱԿԱՆԱՑ

Շեշտ՝. փուչ՝. բութ՝. պարոյկ՞. երկար՛. Սուղ՝. Սուր՝. Թուբ՝. Թաչտ՞. Ոլորակ՝. Խուռձ՞. Վերնախաղ մեծ՟. Վերնախաղ փոքր՟. Ներքնախաղ մեծ՟՝. Ներքնախաղ փոքր՟՝. Քարքաչ՟. Խոտորակյին՞. Ծուռնկ՝. Ծնկիներ՞՞. Բենկորձ մեծ՟. Բենկորձ փոքր՟. Զակորձ՟. Եկորձ՞. Խուռմ՝. Հուհայ՞. Փաթուրթ՞. Զարկ՟՝. Կուռ՛. Մենկորձ՟. Կրկներկար՟՞. Խեկորձ՟. Կետերկար՞. Կրկնոլորակ՞՝. ՛. ՝. ՛՝. ՛՛. ՝՛. ՝՝.

ՍԿՍՈՒԱԾ ՇԱՐԱԿԱՆԱՑ ԸՍՏ ՈՒԹ ԶԱՅՆԻՑ

Օ՛րհնեսցուք ըզտէր զի փա՛ռաւոր է փառաւորեա՛լ.
Օ՛րհնեսցո՛ւք ըզտէր զի փառաւոր է „
Օ՛րհնեսցուք ըզտէր զի փա՛ռաւոր է „
Օ՛րհնեսցո՛ւք ըզտէր զի փառաւոր է „
Օ՛րհնեսցո՛ւք ըզտէր զի փա՛ռաւոր է „
Օ՛րհնեսցուք ըզտէր զի փառաւոր է „
Օ՛րհնեսցո՛ւք ըզտէր զի փառաւո՛ր է „
Օ՛րհնեսցո՛ւք ըզտէր զի փառաւոր է „
Օ՛րհնեցէ՛ք ժանկուն՛ք ըզտէր եւ օրհնեցէ՛ք զան՛ձանձ՛ն տեա՛ռն.
Աստուածպաշտաւո՛ր.

ԿԱՆՈՆ

ԾՆՆԴԵԱՆ ՍՐԲՈՅ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻՆ

Ի ԾՆՈՂԱՑ ԻՒՐՈՑ

Ի ՅՈՎԱԿԻՄԱՑ ԵՒ ՅԱՆՆԱՅԷ

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԵՑԷՔ ՛ի սրբէ սիոնէ եւ տեսէք ՛ի ծնընդեան մեր տեառն. քանզի ար ծընաւ զաներժամանակն ՛ի հօրէ ծընեալն այսօր ծընաւ յանմահ ամրոպանէ. տուք օրհնութիւն տուողին մեզ ընդմայրըն լուսոյ։

Ցընծացէք սրբոյ մարդկան այսօր ծնընդեամբ արբուն-հուոյ կուսին. քանզի որ տարաւ զանեռանելին յարդանդի անեռութեանպէս այսօր բղխեաց յանմահոյն յեռանեայ. տուք օրհնութիւն։

Ուրախութիւն աշխարհի ծընաւ զմարիամ առնելն անեռ անէ առաջ զուարթնոյն. որ ընդունողն օրինաց հընոյն ծընաւ մարմնով պարգեւիչ նորոյս կրտակի. տուք օրհնութիւն։

Խընդա մայր բանին ՛ի հօրէ ծընեալ նախ քան զարուսեակ. որ ընդունի երկնային ծագեցեր մարդկան ընդունիչ մեզաց մերոց մարդեաւ բանին փրկել ընդմեզ ՛ի մեղաց մերոց։

Այսօր լցան խոստումն աստուծոյ առ նահապետսն, ՛ի զաւակէ նոցին օրհնել ամենայն ազգաց. զի յարմատոյ նոցին բղխեաց կոյսն սուրբ որ ծընաւ ընդունելն բարձող մեզաց նախահօրն. փառք տացուք ստուծոյ մեզ զօրհնեալն ՛ի կանոյս։

Այսօր բոլոր ամենայն մարդկան մարիամ յոր վանեցաւ հնարն անստուածային. զոր ետես մնխէս զօրինակ կուսին ՛ի սինա լցեալ ընտրելն անմահոյց. փառք տա։

Ա՛ամէն հոր եւ հօրեղբայր, ա-
նեմակիցն որդի. անհայր յաւա-
ղեաց մեղաւորի. եւ ընդ հօր
յանիծեսցին։

Ի ծոցոյ հօր առաքեալ, եգեալ
ի մեռելոց յանդիմանից. բանիւ ան-
սուտ յայտնեալ։

Քրիստոս ծընեալ ի քաղաքի դա-
ւթի. քարոզէն հաւիտեան ընդ հրեշ-
տակս. եւ մարգ հաներկրպ առ-
ակըն։

Հրաշափառ ծընունդ քո ի
սուրբ կուսէն. այսօր ցուցաւ աղ-
դի մարդկան. անըսկզբնականիդ
բանդ էակից հօր։

Յայտնութեամբ քո ամէն ցընծա-
ցաւ երկիր. եւ նորոգեալ եղեւ
ադամ յառաջին յանցանաց ի
մեղաց իւրոց։

Դաւթ հոլովանդն յերկրի փառաւ-
որեցին ընդքո ամենակեցոյց գա-
լուստդ. որ երեւեցար քո սուրբ
բնծոյս։

Ո՛ր ընդմարմնացեալդն ամենաբար
ի յորովայնի քում կրեցեր. ո-
րպ՝ղջ՝ղ՝ա լեր անհարանցեալ
մայր։

Ո՛ր զանառն երից ի յորդան
դի անոտակատանաբար կրեցեր. ու։
Ո՛ր զանարչակից բանդն գոյա-
ցեալ. ըստուգապէս աշխարհի
ծընօղ. ու։

Ա՛յսօր յայտնեցաւ մեզ բանդ
ձրեայնդն բանեալ բանդն յանեալ
նից մերոց. պա՛ռն եւ երկնա-
ւոր հայր։

Ա՛յսօր ցընծան զընծայն երկնից
երկինք. տեսանելովդ զհաւատս
զհանգիտն եւ ըզհրաշալի ծընունդդ.
որ ի՛ յո՛ւնաչխարհի ցուցաւ։

Ա՛մէն հոր եւ հօրեղբայր, ա-
նեմակիցն որդի. անհայր յաւա-
ղեաց մեղաւորի. եւ ընդ հօր
յանիծեսցին։

Ի ծոցոյ հօր առաքեալ, եգեալ
ի մեռելոց յանդիմանից. բանիւ ան-
սուտ յայտնեալ։

Քրիստոս ծընեալ ի քաղաքի դա-
ւթի. քարոզէն հաւիտեան ընդ հրեշ-
տակս. եւ մարգ հաներկրպ առ-
ակըն։

Հրաշափառ ծընունդ քո ի
սուրբ կուսէն. այսօր ցուցաւ աղ-
դի մարդկան. անըսկզբնականիդ
բանդ էակից հօր։

Յայտնութեամբ քո ամէն ցընծա-
ցաւ երկիր. եւ նորոգեալ եղեւ
ադամ յառաջին յանցանաց ի
մեղաց իւրոց։

Դաւթ հոլովանդն յերկրի փառաւ-
որեցին ընդքո ամենակեցոյց գա-
լուստդ. որ երեւեցար քո սուրբ
բնծոյս։

Ո՛ր ընդմարմնացեալդն ամենաբար
ի յորովայնի քում կրեցեր. ո-
րպ՝ղջ՝ղ՝ա լեր անհարանցեալ
մայր։

Ո՛ր զանառն երից ի յորդան
դի անոտակատանաբար կրեցեր. ու։
Ո՛ր զանարչակից բանդն գոյա-
ցեալ. ըստուգապէս աշխարհի
ծընօղ. ու։

Ա՛յսօր յայտնեցաւ մեզ բանդ
ձրեայնդն բանեալ բանդն յանեալ
նից մերոց. պա՛ռն եւ երկնա-
ւոր հայր։

Ա՛յսօր ցընծան զընծայն երկնից
երկինք. տեսանելովդ զհաւատս
զհանգիտն եւ ըզհրաշալի ծընունդդ.
որ ի՛ յո՛ւնաչխարհի ցուցաւ։

Ա՛ստուածածնի խորան լուսոյ
անմայրանիւք արիւնն կենաց. որ
եղե՛՛ր արեւելք արեգականն
արդարութեան. եւ նշուտելոցս ի
խաւարի լոյս ծագեցեր. վասն ո-
րոյ ամենեքեան ընդբեզ միշտ ու-
ցոյս ամենեցունց։

Ա՛նապական տաճար եւ մորենի
անկիզելի. որ զա՛՛չ հնար ան-
տուածութեանն ի բեզ տարեալ
կրեցեր. զրոյ բնութեանս կի-
զեալ չկրցաւ բոց. վասն որոյ։
կենդանին տաղտանակ կատարած
նաց նորոյ ուխտիս. որո՛՛լ է՛՛ր
յերկիր աւետեաց հօրդեալ հո-
գւով ի քեզ տլտպաւ որեալ բա-
նին. վասն որոյ։

Ա՛ստուածածնին սիւն լուսոյ
անմոլ հովանաւոր. եւ բնակարան
բանին որ բանիւ հոլովէր զին-
տալ. բարեխօսեա նմա վասն
անձանց մերոց։

Զանապական կոյսըն մարիամ աս-
տուածածնին խոստովանիմ աս-
ուածութեան եւ բաժակ մեզ
ապրութեան. ուստի տքաւ հայն
անմահութեան եւ բաժակ մեզ
ապրութեան. տա՛ք օրհնութիւն
նմա հանդերձ երգով։

Զաստիճար անապականն բանին հօր.
բարեբանեն զասք հոգեզինա՛՛ն.
զոհեմք եւ մեք ձայնակցելով
երկնայինսն։

Ա՛յսօր ցընծան զասք առաքե-
լոցըն զանլռատեսիւք հոգւովն աս-
ուածոյ. զոր մերկութեան փոխա-
նակ բանին մարմնացելոյ եղեալ

Այծմ և միշտ և յաւիտեան։

Ա՛յսօր ձի՛նաւ մայրն ամուլ ըզբի՛զ յարմանօքն յեսաեայ ծանուկե՛նաց ծաղկեա՛լ ակրուհի. որ և՛ տո՛ւր մարդկան՝ի ժամու պլոուզ զհացըն կե՛նաց զինչեա՛ն՝ի յերկինից. բարե՛խօսեա այրըծո՛հի վա՛ռն անձա՛նց մերոց։

Հրդ դկ

Ո՛ր ըզնախասգրեա՛ն յառաջադոյն գո՛ւշակութեա՛մբ մարգա՛րեին. կա՛տարեցեր հա՛յր երկնաւո՛ր տա՛լով լզկոյսն՝ի յաննա՛կէ. ըզբի՛զ բա՛րեբա՛նեմբ ա՛սալեա՛ց հա՛յրըն մերոց։

Ո՛ր՝ի լրո՛ւմն անձա՛ռ ծնո՛ղեանն լաստ եսայեա՛յ քո՛ւ կուսէն. այսօր հրաշի՛ւք հօր մերոյ ամա՛ռել մօրէ զմայրըն քո՛ պարգեւեցեր. ըզբի՛զ բա՛րե։

Ո՛ր զօրինա՛կ մարմանու հոգւո՛վ ցուցեր մարգարէին. այսօր զաւա՛կ յանմահմայ Հո՛ր ըզկաթո՛ղն վիմացին. ըզբի՛զ բա՛։

Օ՛րհնեցե՛ք ամենայն գործք տեառն զտեր օրհնեցէ՛ք բա՛ւիղ արարէք ըզնա յաւիտեա՛ն։

Ջո՛ւարճացեր սիոնակո՛ղ հին հաճդիսանքն տեսանողացն. ո՛ր բազմադո՛ւն օրինակո՛ք գո՛ւշակեցեր ընծո՛ղ բանին տեառն աստուծոյ. բա՛ւիղ արա՛։

Ո՛ւրախացի՛ր եկեղեցի գո՛ւստըդ վերինըն սիոնի. բանդի ծընա՛ւ՝ի յաննայե՛ մանրա՛ւ ծընո՛ղ բոյն փեսացո՛ւն. բա՛ւիղ արա՛րեք։

Քա՛հանայք եւ ժողո՛վուրդք տօնախնբո՛ղք ծնընդեան կուսին. ընդ յոսակնմա՛յ եւ ա՛ննայի ծնո՛ղացդ օրէց ծնո՛ղն բանին. բա՛ւիղ արարէք ըզնա։

ընդ նոսա. փառա՛ք տացուք նմին սընբաւո՛ւթեանց ձայնիւ։

Ա՛յսօր բընակեա՛ց ջո՛ւր կենդանի հերուսաղէ՛մ յոմէ լցցա՛ն գետք աստուածայինք. եւ ընթացեա՛լ աւրուցին տիեզերաց զբաւանվո՛ւթիւն անգրկեալ ծնո՛ղն եղեմայ. փառա՛ք։

Ա՛յսօր ցօղո՛ւմ լինանալեաւ յամէ պոց հոգւոյն զուարթացո՛ւցանէ բնութիւնըս եկեղեցւոյ. պարտատացա՛ն գաչտք արդարութեամբ եւ գեղեցկացան անանապա՛տք մարո՛ւ կուսութեամբ. փառա՛ք տա։

Հան

Լեառնքն վիմածին անգրկեալ յոր պառաւո՛ւ. բանտունակ ծաղկեա՛ծ այգի վայելո՛ւչ սրտիկ հոգեղէն. բաբո՛ւնուց բանին տունն անծրեւ նուիրեա՛ն տապա՛ւ հոգւոյն. ա՛ւ ծընեա՛ն՝ի քէ՛ն միշտ բարեխոսեա՛ անդադա՛ր հայցմամբ. զբնո՛ւթիւն մեր նորո՛գել զԾնո՛ղութիւն մեր նէ՛ն ջնջելոյն։

Փա՛ռք հօր և որդո՛յ և։

Ա՛յսօր գառնքն օրինակաւորքն յաղ վակիմ եւ աննա էառն մեզ ըզպա՛տճառն ընդո՛ւնող ընդցօղն երկնային. յոմէ հնազա՛ծ անձրեւըն կենաց եւ բընակեա՛ց աշխարհի աղբիւրն խնաստից. փառա՛ք տա։

Ա՛հապէ տայն աբրահամու ի
անհակայ եւ յակոբայ. պարզեւել
ցար ի յաստուծոյ կեցս մարխամ
գնաալոյ նոցին. երանելն ապզ եւ
ազինք այսօր ըզնեանդ ի յին-
նայէ:

Ա՛զախն եւ մայր կենդոց աչքոյն
ձրնաղ հօր միածնին. որ առ ի
բէն մարմնաւ ընկեց զանմբարտա-
ւանեն յամօռոյ. երանելն:

Ո՛ր բարեբարոյից գանկեալ բնու-
թիւնս ի բէն ձրնդեանմբ պրկին
յերկինս. բզկարծանելն ելոյց հա-
ցիս եւ զմեծատուն եղոյց ու-
նայն. երանելն:

Ո՛ր ողորմելոյս ի մեղս ծնեալ
մարդկան հայր երկնաւոր ընատմար-
դարեին. ևս եառս բնութեանս
այսօր պարգեւ ընկիցան առաբ բզ-
ձնոզ ողջոյն միածնի. մանկանօք
սուրբ ոչ մեզ պղտրմեա:

Ո՛ր ցօղեցեր ի մեզ յամպոյ օրհ-
նաբ պրկիս այսօր գկոյսին մարխամ.
յորմէ ծընաար մարմնով եւ բարձեր
նոքան ընդ նախատանեզին ա-
դամայ. մանկտա:

Ո՛ր մերբեցեր հոգիդ սուրբ ըզ-
սերա եւ պարգեւել մեր քո վա-
ռակին. այսօր յանմէ ձնողաց
նորին եառս ընտայր բանին զօրհ-
նին ևսայի. մանկանօք սուրբ
ոչ մեզ պղտրմեա:

Ա՛յսօր ցընծան երկնայինքն եւ
պար առեալ ի բարձունս. երգեն
գերգլխ հոգեպարս յանմ՛ ծնող
գեան սերբուհոյն:

Ա՛յսօր գերինըն գինեալ գաչեն գեր-
գլխ սուրբ. գերեքտրբեանն
անգնալ յանմ՛ ծնողն:

Ա՛յսօր անասնգբ եւ լուսին ընդ
արեւս հրճուեալ. գալեն ընդ
լայն ի հօրէ յանմ՛ ծնողեան
լուսոյ մօրն:

Ա՛յսօր ձերբն օրհնականք մանկ-
կամբք նորոյ սիոնին. երիտասարդք
եւ կուսանք խընդալին ծնողեամբ
սիրոյ հոյին:

Ա՛յսօր գոնդբ աստղեցոյն եւ
պարբք նախատեսանցն. յանմ՛ ծ-
նողեան մօր բանին երգեն ընդ-
վաս ի բարձունս:

Ո՛ր կենդոց տալին տարին
սուրբ կոյս. որ ըզհոյրամբնըն բըզ-
խեցեր ըզծողիկ. եւ եառ՛ր ի
ժամու զնրգին պատղ մարդկան.
գորոյ զմանրմինըն ձաչակեալ ան-
մահացաբ յուսով. վանն որոյ օրհ-
նեալ եմբ գբեզ յանմ՛ բո ծ-
նողեան:

Բանեաւոր երկիր սիրուհի եւ ան-
դաստան մաքուր ի փշոց մեղաց.
որ ըզբո՛յսն երկնային առանց
սերման ծընար. որով գկենդանցն ե-
տուր ընդհոց սովեալ բնութեանս.
վանն որոյ օրհ:

Ա՛մպ թեթեւ երկրային գան-
կոնթեանց սուրբ կոյս. եւ վա-
ռանան սաստուածոյին բոցոյն. որ
ըզցո՛ղն հոյրամբուղս ածեր ե-
ցեր ի բանական երկիր. որով
բնութեանս բուռան սրպարծ-
թեան սուրբ բնոյր. վանն որոյ:

Ո՛ր միոնգ ծընեալ մանկա՛՛նդ
սուրբ աստղանան. չնորհաղար-
դեա՛՛ր հոգեսնգ աստուածոյ. օրհ-
նեցեք գհոյրն երկնաւոր յանմ՛
ծնողեա՛՛ն սերբուհոյ կոսին.
յոր օրհնեցա՛՛յ յանիծից նախ-
նոյն:

Ա՛րեամբ գանվինն անարատ՛՛

ծրնդնել եանդ զմայր միածնիդ քո
բնաբերելոյ . ասա :

Թագաւորդն բոլորից պարա-
ծաձկեալ յարդանդի կուսին . զոր
ծանաւյդ հաւատարիմ առնեսցէ
հնդուսդն սրբոյն . եւ բերանով
մօր իւր օրհնաբանէիր . սո. բրիս-
տոս բարեխօսեա վասն անձանց
մերոց :

Ժամանդաւդ հին օրինացն աւր-
դարուխեան քնդ մարդարէիցն .
եւ նախաչաւխդ հետեւոդացդ սնդ
ձեռ ձամնադարհին նոր օրինացս
քնդ առաքելոյն . սո. բրիստոս :

Ի յանապատի հրեշտակական վա-
րըք բնակեցար քոստ եղեալդ . կե-
րակրեալ մարգիս եւ մեղրով վայ-
րենի . հին ի եւ նոր պատուիրանաց
օրինադիր . սո. բրիստոս :

Որ զառաւաձդին զօրուխիւ-
նըդ իր ձամուսկր հնդիսդ ձերձա-
լիս . բաշխեալ իշխանաւբար ըզ-
պարդեւսն իր ոեւաձնոցդ մեր-
դարեիցն ի սկզբանէ . բարեխօ-
սեխեամբ սոցա իսլինայեա ի մեզ :

Որ մարբերկր բնակարան անառա-
ձեխեանըդ իր սուրբ լցմարդա-
լեան . եւ ազբերարար հեղեր
յանձիսըս նոցա . զանապատական եւ
զերկնային շնորհսդ իր բերլեհեմ.
բարեխօսեա :

Որ յայտնեցեր լցձանձկեալ խոր-
հուրդ քոյդ սկրդանց . եւ անձա-
ոնելեաց անպդդդոյ պատուհաս ա-
րարեր . անօրէնուխեան քեմ էակ
ցի բանիդ առաձդոյ . բարե :

Ի յանուանէ ձոխն ձայնի հօր զը-
խեձեանց բերլեհեմայ եւ սուրբ
առաքեալը . աստ բանիկ խորհուրդք
եւ լոյս զերանգանց . երկնառաւան

վերկեալ ժողովուրդք . յաւգուր
ծնդիցդ աւրհնեալ մեր անուանելոյն .
գոհեցէք լցմիաձին որ հաճեցաւ
առնել մարմնիւն ի նմանէ վի
նամանէ . յոր օրհ :

Յառաջաբանիս շնորհայ հոգւոյն
լուսաշաւղեալ ազդք հնդամանա-
նայ . յաւգուր ծնդիցդ մեր
բանիւն ծնողի . պիտանակից որդւոյ
զհոգին բարեբանեցէք հոգեւոր
երգովք . որ մարբրաշաւղեալ զմարբ
ձեռայն որդւոյն :

ԿԱՆՈՆ

ՅՈՎԱԿԻՄԱՅ ԵՒ ԱՆՆԱՅԻ ԾՆՈՂԱՅ
ՄԲԲՈՒՀԻՈՅ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻ

Որ նախխինայ խնաւոուխեամբ
անօրինեցեր զխորհուրդ սուրբ
եկեղեցւոյ . խոնարհցին արիեալ
հիմունս հաւատոուխեան ըն-
դառաջ արդարոյ . աղաչանօք սոցա
խրնայեա ի մեզ :

Որ զօրհնուխիւն նախաւաուն զձինյն
աւոուածազգդ պրուայ եւ խդայ .
պայծառացեալ վայելչացեր ձա-
կեցուցիր . այսօր ի յովակիմ եւ
ի յաննա . աղաւ :

Որ բզխնաոուածն աբրահամու նաչ
հաւատովն մեր լսաւ հոգւոյ . քա-
հանայական եւ թագաւորական
գաւազանդն վիոցեալ ցուցեր
այսօր ի յաննայէ . աղաւ :

Ակնակիզն աւոուածն անձա-
ուելի անեղս զօրուխիւն . որ խա-
կընդանց յաւխաւնից խնամարկե-
ցեր զերդիս ազանց . գերանգին
այսօր շնորհիւ փայլեալ ցուցեր

ազգաց պրանկ սուրբ եկեղեցւոյ. բարեխօս լերուք առ տէր վասն անձանց մերոց։

Աչխատանքիր բանին բազկաց եւ գեալ հիմունք սըրբոյն պահքին. լերիք աշխարժք հոգւովք ծառայիմք. հարուածս վերք հաւատոյ պետրա ես անպրկաս. բարե։

Ի բարեբուն հնդոյն վրսանկք եւ որոտմունք ահեղերաց. ցոլմունք հրեղինք աստեղք լուսափայլք. յիսուսի Թագաւորին վանական լանք ջաց սուրբ յովհաննէս եւ յակոբոս. բարե։

Որ Թագաւորաց ազգաց եւ ազգաց գերապոյն ցանկին. արփիսք փայլ զերգս հոգեւորս ընտրեալ դասուց վերին պահքին. անմատոյց լուսոյն երկրպագելոցք։

Որ խորհրդեամբ ձրջանքիս լուսոյ փառաց անեղին. նկարագրելոյս ամէն մէզ գիր կենդանի յարգանք մարթ մեծին մեսրովպայ. աղա։

Որ զգածկեալ խորհուրդ աստուածգիտութեան. տեղիսնալք յայտնեալ ճանաչին հանդոյն սրբ բոյ մեծին մովսէսի. աղա։

Որ յօրինակ ձրջանքիս վրայ սուրբ առաքելոյն. ազգերաբաբար ի ձեզ էացաւ հոգի շնորհաց բջղխոսին անբռատան. աղա։

Որ երկոքումբք սուրբ լուսաւորչօք տանտս Թորգոմայ. հաստատեցեր զեկեղեցիս հայաստանեայց. զջոյս խնամոյց ի մեզ ճաղեալ. մաղթանօք սոյա քրիստոս խրնայեա ի մեզ։

Որ լերինայքին զօրս աղնատութեանդ նախ հեղեր սուտասկս հոգիդ ձրջանքիս. զաստուածգնին և զանձանց պատուական մարմնոյ. զոր ընդ նոսին վաստակեցեր ի սուրբ հոգւոյն. զոր ընդ նոսին վաստակեցեր ի սուրբ հոգւոյն. զոր ընդ նոսին վաստակեցեր ի սուրբ հոգւոյն։

Որ զկերպարանն աստուածգնին առեալ երրորդութեան խորհրդակցութեամբ. զարդարեցեր փրկմամբ չնորհաց. զոր ընդ ծնեալսն առ Քրիստոս կենդանեցար. և ընդ ծնեալսն առ Քրիստոս խօսեցար օրինօք եւ վարդապետութ. ընդ։

Որ լերկրորդի լինելութեանն լինա յարուցեալ. զոր ընդ էակցին. մըտաւ ի վերնատունն դրծքն փակեալք. շնորհելով բոլոր առաքելոցն ի վերնատունն ընդ ուրբելոյն սակս հոգի սուրբ։

ընդ նոսին։

Յորժամ լերկինից գայիր վասն ապրեցութեան անձանց մերոց. ընդ նոսին գայիր յերկիր. ընդ նոսին ելանէիր ի վերին տեղիսն. ընդ նոսին գայիր։

բեմբ զերկրակ վիճակիւնդ։

Որ զկերպարանն աստուածգնին առեալ երրորդութեան խորհրդակցութեամբ. զարդարեցեր փրկմամբ չնորհաց. զոր ընդ ծնեալսն առ Քրիստոս կենդանեցար. և ընդ ծնեալսն առ Քրիստոս խօսեցար օրինօք եւ վարդապետութ. ընդ։

Որ յերկրորդի լինելութեանն յիւա յարուցեալ. զոր ընդ էակցին. մըտաւ ի վերնատունն դրծքն փակեալք. շնորհելով բոլոր առաքելոցն ի վերնատունն ընդ ուրբելոյն սակս հոգի սուրբ։

ընդ նոսին։

Յորժամ լերկինից գայիր վասն ապրեցութեան անձանց մերոց. ընդ նոսին գայիր յերկիր. ընդ նոսին ելանէիր ի վերին տեղիսն. ընդ նոսին գայիր։

գո ընդ սուրբդ բո։

Յորժամ ձառագայթիւք աստուածութեան վայելին ի յարեւելից. և գըպրութիւնըք հրաշիցն բանին. յայնժամ ա։

Զարհնութեամբ զոզան արարածք ի ձայնէ սրամբեւագիչ փոսին. յորժամ հարկանէ հրեշտակապետն և կոչէ ի գաւառսն զաղգս որդւոց մարդկան. յայմ ա։

Ով գերահրաշ ծագիկ բուրեալ լերեմայ. հաս անմահութեան ծնողացս եւայն. յերամէ սիրեցեալ մանկ ընդ տիեզերս. օրհնութեամբ ընդբեղ մեծացուցանեմք։ Դուռ լուծիչ երկանց բարձող անիծից. ծագումն արեւուս լուսոյն

ցո՛ցեր ծնընդեամբ Ի յաննայէ ամէնա փառաց յերկրի զան-րբըն մարիամ. ծրհնեա՛ զ ա՛ր աստըծ հա՛յրըն ի միոյց։

Ո՛ր ի լերինն. բարեբայ փայլատակ կեա՛ց հո՛ր աստուածայինն. հո՛ղ մո՛վ եւ շարժմա՛մբ յայտնեա՛լ ի պահնա՛ցո՛մըն սո՛ր մա՛րգարէին. այսօր գլխո՛վ թեամբ եւ ոտի՛մո՛ թեամբ յանդիմա՛նեցեր աեղի ի՛ջման անձամ՛ե՛ւ ի խաչատ՛ու թեամբ ի յո՛ր հանգուցա զծրի՛նաւկեալըն մեր ընծայ. ծրհնեա՛։

Ո՛ր ի կանո՛ւխ ժամամուտ աստ-բանդրեցեր զանծրէնո՛ թեան. քր ըզստեղը. տա՛ճար եւ բազա՛ք հի-նեա՛լ բարձո՛ր անուա՛նդ. քոմ բարձրելոյ. այսօր աստ-գա՛ւթս յայտնեա՛լ յո՛ւյսո բնակարա՛ն աստուածո՛ թեան քո՛ սո՛ր կոյսն մարիամ. ծրհնեա՛։

Օրհնեցէ՛՛ք ամենայն գործք տեառն ըզտէր ծրհնեցէ՛ք բարձր արարչա՛՛ք ըզգրնեա՛ն այսօր ընդայր մանքո՛ր բանին ըզմի՛՛շտ կոյս։

Ո՛ր ի գծրագ հոգե՛ղինաց երգա-բանի՛՛ սլերբա՛հին. ըզգրնեա՛ն այսօր ծրինո՛ք բնո՛ թեան զմայրն աստուածոյ բանին ի վեր քան ըզ-բնո՛ թիւնս. բարձր ա՛րա։

Ո՛ր ի գանո՛ց մարգարէից եւ յեր-ջանիկ առաքելոցն ծրհնաբանեա՛լ ա՛իրա՛հին. ըզլո՛ւծիչ երկանցն է-սայի զմայրըն կենաց ընդեա՛ն այ-սօր ի յաննայէ. բարձր ա՛րա։

Ա՛ռաւօտ խաղաղո՛ թեան եւ արո՛ւեստակ ըզս արդարո՛ւթեան. այսօր մարիամ սլերբա՛հին. ի փառս քր. ըզխաստս ծանդեաց մեզ լոյս յարո-ւոյն ծրինոյ. աղեղապա՛ր երգով

ձըշմարտի. ծրով հեղբեա՛ւ խա-ւարն առաջին. ծրհ։

Ըզբեզ ունիմըք բարեխօս կոյս առ հարանցեա՛լ. մայր աներա՛ւ էմ մանո՛ւհի. տա՛ճար բանին Հօրն երկնաւորի. ծրհ։

Ի վերայ վիմի հաւատոյ հիման առաքելոյ եւ մարգարէից. շինե-ցեր ըզբո՛ւս զեկեղեցի. եւ ի սմա՛ միաձայնեա՛լ եղեն մարգիկ ընդ հրեշտակս. փառաւորելով սո՛ւրբ զերրորդո՛ւթիւնդ։

Տնկի ապա՛ւինի եւ ժողովարան բանաւոր հօտի. բնակարան հրե-շտակաց. նաւահանգիստ արդա-րոց եւ մեղաւորաց. բա՛ռ բան. զարդարեա՛լ առաքելով եւ մարգարէ՛՛ից։

Բանն աստուած եւ ծանծկեա՛լ խորհո՛ւրդըն յաւիտենից. իջեա՛լ ի յերկինից մարմնացեա՛լ ի կուսէն խանչեա՛լ յերկրի եւ մանեա՛լ ի նոր ի՛ զերկրմանէ. եւ յայտնացեա՛լ յերրորդ աւուր. ըզի զմարգարէն ըզտաւթեայն կատարե՛ացէ։

Փառք հոգ և որդոյ և։

Ո՛ր յանէից բանիւ գո՛յացո՛ցեր զաշխարհս ամենայն. այսօր մար-գասիրեա՛լ տնօրինակար ի յան-նայէ ա՛րիեր հիմունս նորոյ աշ-խարհի. ա՛ղա։

Ամէն և փառ և յաւիտեան։

Ի յանո՛ւթ երկրէ այսօր բո՛ւսաւ ա՛ղբ բանիբեր բոյսըն բարի. շո՛ւ-շան հո՛ւսոյ ծանկիկըն գա՛շտոյ. վիանայըն մարիամ արմատ տըն-կեալ կոյն անմահութիւնն. ա՛ղա։

Ո՛ր ի վերայ քերովբէից նըս-տեալ հանդչես բանիդ աստուածայ. այսօր հրաշակիսա պարգեւ՛ե՛ւօք.

հանգիստ պայծառացո զաւազանի իշխանութեան մերոյ հայրապետի Տ՛ն. զի օրհ։

Լուսոյ աչխարհի եւ ճառագայթիմանալի հոգիդ սուրբ սաստուածոյ, ի ցընծութեան աւետ լըսման ուրախութեան յուսակիսոյ եւ անեղական. ազօթիմբ սոցայ լըցո զսէր սուրբ կարեացդ հայաստանեայց եկեղեցւոյ Տ՛ն. զի օրհ։

Որ ի բարձրութիւնս երկնից բարձըր բանիւք բարեբանիս զերկիր բոհիդ. ի լիութեան դիմաւել հարկան զգեցեալ այօր. զարեգակն արկեալ ըզքեզ. եւ ընդ ոտիւք զնա մարնեան ըստուերատեսութիւնք օրհնութեամբ երգով եկեղեցիք ոչ եղերաց այօր ասնեն ըզպշտիշատակ ծնընդեան քո ի մօրէ։

Վ՛հանգչին սերովբէից եւ բանդմանչեալ քերովբէից սիրտքանդր աստուածածնին. տապանակ կըտաւի անփոր նակի խորհըրդաւոր խորանն բանիւն հօր բարձրելոյն. օրհնութեամբ երգով։

Մարդապէտից հանդիսատարան եւ գրաւոր կենաց մարդկան մարիամ աստուածածնին. ընդունարան եօթնանասիւեան հնոցիդ. խաչիմխ յուսոյ հանաստատութեան. զոր գանձիւ աւետից գարնոց աննայ։

ոգեր

ազօթ ըզքեզ ի մի՛շտ մեծայօ։ ցանեմք։

Դարման առաւածային եւ արբեւելիլ իմանալի. այօր մարիամ հրաշագեղ. ծնեալ ի յաննայէ ի մայրութիւնն քո հրաւիրեալ բոլոր առա պրպի առաւածոյ. աղեա։

Տանգանակ ապրեցուցիչ եւ տաղաւար աբրահամեան առաւածընկալ. այօր մարիամ լուսապայծառ. միածին ըզնուռնդ յայտնեալ ծնողացդ. ի ծնողութիւն քո կոչեցեալ միածին պրպի առաւածոյ. աղեա։

Ա՛նճառելիդ առաւածն անեղն նախան ի հրեղինաց. այօր հաճեցար ի հոգեղինաց յայտնել թանգմանն առաւածութեան քո զմի՛շտ կոյսին մարիամ. անօթիւք առաքինեաւ մեզ առնուած։

Ա՛նժառանգ ծոցոյդ ըզընդունդ հօր էական. այօր սերովբէքն յոտից եւ ժամանակաւ մնայր ի մօրէ անճառ ճառ մարդեղութեամբ. անօ։

Ցանաչէ քան զարուեստ աներայր ընդունդ հօր ի յերկինս. այօր ընտրեցեր խնամառութեամբ զմայր անարատ անհայր ծնընդեան քո ի յերկրի. աղօ։

Թագաւոր փառաց առաւածընկալ հոգիդ կենդանարար. ի շնորհաց բաշխ աւուր մեծի ծնընդեան մարիամ, զքոսեր զառիթ թագ զառարծ. նորոգեա զկենդանութիւն մերոյ թագաւորի՛ն. զի օրհնեցո՛ք ըզքեզ սէր այժմ եւ յաւիտեան։

Ա՛ղբիւր կենաց եւ փրկութեան մերոյ հոգի հօր եւ որդւոյ. ի յար մանուկն յեսսեայ բղխման գաւազանի հասեալ ժամուդ. շնոր-

ԿԱՆՈՆ

ԱԽԵՏԵԱՑ ՈՍԽԲՔ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆԻՆ

ԽՈՐՀՈՒՐԴՆ անձառ ծածկեալն յայգագս եւ յաւիտեան, յայտնեցաւ ինձմէ հրեշտակապետին այսօր առ կոյսին մարիամ. զոր առ ամէր ունիմքդ բանիւքս վասն անձանց մերոց։

Ա՛նժամանակն առ ի հօրէ եւ անմահմարմին ծոցոյն ծընանել, այսօր աւետեօքըն գաբրիէլի մարմին զկնի՝ ի սրբոյ կոյսէն. զոր։

Ա՛նատնքն ի համայնից բռնադատիչ բնութեանց բռնութից, պարզի այսօր մարդասիրութիւնս յինքեան անուանեալ կոչին. զոր։

Ա՛ներեւոյթի փառս այսըն հօր նկատ, բազիւք անկեզմալիս, ի ծառայական խոնարհի պատկեր ի յարդանդի հոգւով մարրելոյ. զոր։

Ա՛նահմանելն յինութեան սահմանեալս էութեամբ ի վեր քան ըզբան սահմանի այսօր յորովայնի սրբուհւոյ կոսին. զոր առ։

Ա՛բախտութիւն տրտմեցելոյ բընութեանս բերկրեալ կոյս մարիամ, զոր ողջունաբեր աւետեօք կոչեցեր գաբրիէլ ի քեզ գծրէնս ողջունի. աւ նա միշտ բարեխօսեա վասն անձանց մերոց։

Որ առաքեցեր գաբրիէլ ի փրկութիւն տիեզերաց. անեզ էր նախանձ եզանիլ մարմին ի սուրբ կուսէն հայր երկնաւոր. զոր առ քեզ ունիմքդ բանիւքս վասն անձանց մերոց։

Որ զնախահպրեալն աւ ի քէն մոլ գաւելիւք եկիր կատարել. անմայր ի հօրէ անբակըզբնաբար լինել անհայր ի սրբոյ կուսէն. զոր առ քեզ ունիմքդ բանիւք։

Ա՛նընակիզն առատաձիծ անձառութիւն աներեւ անբաւ զօրութիւն. որ ինքզքեզ ծածկեցեր յաբխտեղիկ խնամարկեցեր զոր զորդիս ապամոյ. գերազոյն այսօր շնորհիւս փայլեալ ցուցեր ծընընդեամբ զմայր միածնիդ քո ընտրելոյ. ապաչանօք սոյա խլել նայեա ի մեզ։

Որ յանէից բանիւս պայծառացեր զաշխատս ամենայն. այսօր մարգասրել անօրինաբար ի յանցանէ այրկեր հիմնեաս նորոյ աշխարհի. ապա։

Ի յանմահ երկիր այսօր բուսաս մեզ բարեբեր բոյսըն բարի. շնորհաւ հովտաց ծաղկիկըն գաշտաց. միանպղըն մարիամ արտաս տըն կոյն անմահութեան. ապա։

Ձանձառելի ըզայս աստուածածնութեանն. տրնօրինաբար կրեցեր ի քէմ յորովայնի մարիամ մայր եւ կոյս. օրհնութեամբ ըզքեզ մեծացուցանեմք։

Ի մանուածոր լուսոյն զարհուրեցան գաբրիէլ առաքելոյն. այլ ի քեզ բնավանգակ կրեցեր ընդունար աստուածութեանըն մարիամ մայր եւ կոյս. օրհնու։

Ա՛ռաքելոյըն հովանացեալ անդ

ՅՀՀ

ՅՀՀ

ՀՈԳ

ՀՀ

Ո՛ր ընկերանքն անմահապատ մահ-
կանացու բնու Թեանքս ՝ի բեզ
կրեցեր սո՛ւրբ կոյս մարիամ. զրով
մեռեալքս ո՛ր յարդանդ կենդա-
նացար յո՛ւսով յարու Թեան. սո՛ւ
նա միշտ բարեխօսեա՛ վասն ան-
ձանց մե՛ղաց։

Ո՛ր ընդարձակեալ զՀայկն էից
գոյացու Թեանց, սեճատարած ձը-
նար մարմին եղեալ ՝ի փրկու-
Թիւն եղակարնացս. սո՛ւ նա։

Ո՛ր ըզպըտո՛ղն ՝ի բէն կենաց ըն-
ծայեցեր մեռեալն ապանոյ. զորոյ
պանծ բառանօրեայ բանեաց
զպըտղոյն ճաշակուածն, եւ յան-
վախճան ըղնոյն վերածեալ ՝ի
կեանս. սո՛ւ նա։

Ընդբեզ պատչեմբք հանապատ
սո՛ւրբ սառուածածնին. բարեխօ-
սեա՛ բրիստոսի սառուծոյ մերոյ
փրկել ըզմեզ ՝ի փորձու Թենէ եւ
յանվնասն վերանգից մե՛ղաց։

Ո՛ւրախ լեր մայր անճառ լուսոյ
մարիամ սո՛ւրբ սառուածածնին.
բանզի ՝ի բեզ կրեցեր ըզհո՛ւր սո-
ւուածո Թեանըն ընդունել սա-
ւուածո Թեանըն ընդունել սա-
ճար սառուծոյ բանին. սո՛ւ նա
միշտ բարեխօսեա՛ վասն անձանց
մե՛ղաց։

Ծանուցար սիրելեաց սառըւածե
եւ մարդ դոլով. մարմնացար ՝ի
սո՛ւրբ կուսէն ՝ի փրկու Թիւն աշ-
խարհի մարդկան. միշտ վառա՛ւորեալ
յանմարմնոց զինուո՛ւժու Թեանց։

Ո՛ր սուաքեցար ՝ի հօրէ հո՛գիդ
անեղ եւ հանդպոյ. սրպաշանօք

անօրինաբար բռնաւ էանգին. լինել
մխիթարիչ սո՛ւրբ առաքելոցն. ա-
զաչեմբ ընդբեզ ՝ողո՛րմեա։

Ո՛ր իջեր սիրով բանիւ հիւրընկալ սան-
տիկ հո՛ղմոյ նըմանի սո՛ւուած յայտ-
նակես, եւ ՝ի հրեշտակն լեզուս բա-
ժանեալ հաներ ՝ի գաւառս առա-
քելոցն. սրպա։

Ո՛ր արբուցեր երկնաւոր գինեաւն
իմաստու Թեան զհո՛ղիս սրբոց քոց
առաքելոցն. որք սրբո՛ւցին տըրա-
մեցեալ ՝ողուոց սրպանոյ ընդու-
ժանին ուրախարար յայսըցոյն եկե-
ղոյ. սրպա։

Յո՛ւժամ յերկինից գո՛ւխի վանն
ազգացո՛ւ Թիւնս առնելով սիրելեր-
քոց ՝ի գաւառսս՝ն անհ

Օ՛րհնեցէ՛ք ամենայն գործք տեառն ըզտէր օ՛րհնեցէք բանիր աստուածոյ։ Երգով ըզտէր օ՛րհ։

Ն՛կայք վրկութիւնք կենաստուածմբ. բանիւն հօր՝ ի յարդանդ կուսին. ընդ երկնայնոց պատուոյն Երգով ըզտէր օ՛րհ։

Ո՛ր զանէձս երկանց ծնընդեան նախամօրն եղոյծ. անեղբայրակա՛ծ ծնանելով յանապական կուսէն. Երգով ըզտէր օ՛րհ։

Ո՛ր վերբասին նորոգեալ եղէք. ի հնութենէ՛ մեզմոց. զնորոգող բնութիւնս երգով ըզտէր օ՛րհ։

Ո՛վ ամենայն երկիր մարդիամբ ամենայն տուաջաձին. զի՛ ի տաճարիդ մարդ բերելոյ յանկարծակի եկեալն տէր. ըզբեզ օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։

Ո՛վ ամենայն դո՛ւք ի վաղուընէ ընդ ինքն մի՛ երկնչիք. զո՛ր ձ ոչ մրսեալ. բայց տէր աստուած խոտոյեալն. ըզբեզ։

Ո՛վ ամենայն երկիր աղբիւր կենդանութեան. զո՛ր ծարաւելոյն բնութիւնս Եմուր ի յաղբուծին. ըզբեզ։

Ո՛ր յանէծից անմարմինականն զջնայ էակ հայր անբակիզեն. ըզզօ՛ր բոպէս խնդրից նոցա աւետարեր այսօր առաքեցեր աս բա՛նի. քո՛ խոտան սրբութիւն. աղաչանօք սո՛ր ձղօրութեա՛ մեզ աստուա՛ծ։

Ո՛ր ի կա՛ս քերովբէից բազմեալ լոյս քան զարեւ յառաջ. ի՛ հո՛ զանիւթեայ հաճեցար այսօր տալ ձայն բազմիլ վառաց մարդասիրդեա՛ծ. ալա։

Ո՛ր ի առուէր ճշմարտութեան խօսեալ յօրէնս տեսանողջ. այսօր ի գո՛ւս պրելոյ նոցին հոգ-

նաց բանիդ աստուածոյ. վառաց անեզիդ աւգի հանդերձեաւն։

Ո՛ր ի կեա՛նս վերածարձի բնութեան գործմանդբն յորդանանու օրինակեցեր. եւ ըզբնութիւն մահու եւ դժոխոյ կործանմամբն երիքոլի առնպա՛տակաւ խաչին հրաշագործեալ նո՛ր խոստիչիր. օրհնութիւն քեզ տէր երգեցողեն մա՛նկունք։

Փա՛ռք հօր և որդւոյ և։

Ո՛ր ի լոո՛ծն անճառից ի՛ քէն յայտնեալ ճա՛ճկեալ խոտորողոյ. ի՛ քէն մարդկեալ երջանիկ կո՛ս մն հօր զծրա՛թիւն հաստատուցեալ. զոր աս։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ո՛ր զնախաստեղն անիծից երկանց լուծեր ըզպատանիսն. ու ըզտըն մանկան սահմանեալ ծնընդոց ա՛ն նախատաբար ծնանելով ի՛ քէն. ա՛ն նա միշտ բարեխօսեա վասն անձանց մե՛ր։

Ո՛ր անխտանալի՛ւ եւ յաւիտեան հայր անբակիզեն եւ անպատճառ. ի՛ վերին՛ութեան մերոյ ակընդաան. առաքեցեր ըզմիածինդ մարմնաւ նակ ի՛ սերոյ կո՛ս մն. օրհնեալ տէր աստուա՛ծ հա՛յրն մերոց։

Ո՛ր ի հօրէ անեղական անեղակից բանիդ աստուա՛ծ. ըզպատանեա զջ տուիցդ վերինոյն նախընթաց .քո՛մ գալստեանդ առաքեցեր յառաջագոյն. օրհ։

Բզղխտութիւն անձառ եւ անբընին հոգւով անեղ եւ համագոյ. զանձ բնութեան քո՛մ էանցիր, մարդասիրեա՛ զբնական պարանոցն եկաւ՛ տուիցդ տուիցդ տուիցդ

կենդանի տանտանակ կատակարան նաց նորոյ ուխտիս. որով եւ՝՝ լը յերկիր աւետեաց հարկանել հո գալ ի քեզ տլմտանութիւն նին. վանն որոյ։

Ա՛սուածածնին սուրբ կոյս ա նահատակն տաճար. անապարտին էին բոլորիկ բնութեանց լայնա ծառալ տեղի. այսօր լնուն բերկրանէն զուարճանոյն կրնցեր աւե տեաց զաւրըն տերանց ի քեզ ա՜ո որ մանկանէմք բարեխօսել վասըն մեր անլռելի ձայնիւ։

Ցիմանալի վտակաց տանն աստու ծոյ հոսմանց. վճռակեալ տեսա նողացըն ձայնիկ սրբմամբ ընդայլե ցար. այսօր զանխաւսանըն ծանգ կեցար լզծազնիկ ի ժամու տալով զարուեն. ա՜ո որ։

Ա՛յսօր ի՛ քեզ լցեալ ամպ՛վառած նին բարբառ. որ ի վերկու թիւն հասարակաց տուեալ նըշան բնու թեան աղբի մարդկան. անդա կոյս յղասցի եւ ծընցի որդի զընդ մեզ յայտնեալն աստուած. ա՜ո որ։

ԿԱՆՈՆ

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԱՅՏՆՈՒԹԵԱՆ ՁՐԱԳՈՒԼՈՒՑԻՆ

Որիւթեանէ սրբոյ հին գաբրիէլ աւետեցաւ. որ բարե գեացն լցգամբ՝՝՝ հաս աւրըն տեառն ի յերկինց։

Ողջոյն ընդ քեզ մարիամ ի քեզ սուրբ հոգին եկեաց. եւ զծրնա թիւն բարձրեալ՝՝՝ն ի վերոյ քո հնձանոյն։

նացեալ սըրբոյ կուսին ի բնակու թեան քոմ էմկեցին. ամէն։

Ո՛րպես լեր մարիամ կոյս անեղ պատան. զի ի հայրականն ծոցոյ անէ ժեկնելի որդին՝ ի քո յանձն առ նես բընակիլ յորմէնկ։

Ո՛րպես լեր երկին վերհապոյն բրնա բէ հոգեղէն. որ զանտառելին երկ նից եւ հրեղինաց դասուցն ի քո ընկալար մարքրական որմէնկ։

Ո՛րպես լեր սուն հրեղէն լուսոյն աշտանակ. որ զարարչականն եղան կանաց լուսոյն ի քեզ տաճնելով ծաղեցեր խաւարկոցս։

Ո՛րպես լեր սանփոր ոսկի երկնային հայկն. որ զաս ի վերսաս իջեալ ըզմանանոյն կենաց, նորոցս պար գեւեալ կերակուր խորհէլի։

Ո՛րպես լեր սանկ թեթեւ գեղճն իմանալի. որ ի բանականն երկիր հոգեր զանձրեւ կենաց. ապրիւնս ընդ գործոց հաւատոց պըտղաբե րեալ։

Ո՛րպես լեր դռնսորը լուսոյ մոյր անհասանելի. քանզի յղացեր զին ի քէն համանխոնհեալ վերնոյն որդիք սիրելի երգեն ընդհառաս ի բարձունս։

Ա՛սուածածնին խորան լուսոյ անվայրապակ արփոյն կենաց. որ եղե՝՝՝ր աբեւելք անրնգականն արդարոսքեան, ե՛ն նըստեալցոս ի խաւարի լոյս ծագեցեր. վանն ընդ որոյ ամենեքեան ընկրկեզ միշտ ուղ ծաբոսցանենք։

Ա՛նապատին տաճար եւ մորենի անկիզելի. որ զանեղ՝՝՝ն հոգի սուրբ առեալ արարեալ կրեցեր. որով բնութեանս կիզեալ շինած եւ բոց. վանն որոյ։

նեմք զեղեամ փըրկիչ կենդանւոյ Թեան աղբի մարդկան. վասըն ո՛ր ըզքե՛զ անտուածածին եւ կոյս բարեբանեմք ընդմայր եւ զաղախին փըրկչին մերոյ։

Ծընո՛ղըն հօր եւ հին աւուրց անժամանակին յաւիտենից. ժամանակաւ յորովայնի բուժ բնակեցաւ եւ ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ. վասն որոյ։

Ծնեալն ի՛ բէն ի խաչ ելեալ եւ ի յաղթօ փառացն ընդ հօր. անաբգեալ ի մարդկանէ փառատրո՛Թեամբ էութեամբ երկրպագեալ. վասն որոյ։

Ըզքե՛զ ոչ միայն որդիք մարդկան այլ եւ վերին զօրութիւնք. զանբանմանց հոգեվերնաց հրեշտակացն զվարթնոց եւ հրեշտակաց, զոր հաբանեն եւ վերծրհնեն եւ փառաւորեն ընդմայր եւ զաղախին փըրկչին մերոյ։

Բանն առաքեալ ի՛ հօրէ՛, որ վասըն մեր մարմնացա՛ւ եւ ցկին զօրութիւն աշխարհի յայտնեցաւ. ըզքե՛զ բարեբանեմք անտուածածին կոյս։

Չի՛ որում ոչըն հանդո՛ւժէ՛ն բո՛ղանելըզոյ սերտվեկ՛ն. նա՛ բնակեցաւ ի բնէ՛ն յորովայնի. ըզ։

Յորմէ՛ սարսեալ պո՛ղայի՛ն փայլանիցայտ ի լուսո՛յն. ի գիրկըս քո՛ ընդնա ընկալաւ. ըզքե՛զ։

Ըզկնտսութիւնըզ քո՛ անտուածածնին ա՛նեղա՛ծ. զոր ոչ բոյակի՛ զեաց հնո՛ր աստուածո՛Թեանըն, մեծացուցանեմք։

Ո՛ր յարդանդի՛ քո՛ւմ անպատանաբար բո՛ր բնակեցաւ բրի՛ստոս աստուած եւ փըրկիչ անձա՛ն մերոյ, մեծա։

Ո՛ր ծնանելոյն է ի՛ բէն ի՛ սրբոյ՛էլի՛ աստուածոյ. եւ ընդ հանո՛ր քաղո՛ւ՛՛՛ աստուածածին հրեղէն անանձն բանն։

Ո՛ւրախ լեր բեմրիեա՛լ անմո՛նաւոր կոյս. ո՛ր ծընաւ աշխարհի զարդարո՛ւԹեան արեգականն. ո՛ր լուսաւո՛րեաց զաղգս պրկուց մարդկան։

Խո՛նարհեցար ի բարձանց եւ մարմնացա՛ր ի կուսէն. ո՛ր նրատէ՛ իրդ ի բրո՛ւ՛՛՛ա աւրհնի՛չ աւրհնած։

Երկինք չէին բաւական փառաց անանձն առնելդ. աւրդանդ կուսին ժո՛ւժկալեա՛՛՛ լ ընդունել զանձդ երկնային։

Յորմէ՛ սաստեալ սերովբէքն ո՛չ իշխին մերձենալ. ի՛ խաչձարո՛ւս պատեցա՛՛՛ր եւ եդար ի մըտաւր անբանից։

Ըզքե՛զ կոյս եւ մայր եւ բնակարան աստուածային նըմարդու՛Թեանն, զո՛հաբանեմք եւ վերծրհնեմք եւ փառաւորեմք ընդմայր եւ զաղախին փըրկչին մերոյ։

Ո՛ւրախ լեր բեմրիեա՛լ անմո՛նաւոր կոյս. ո՛ր ծընաւ աշխարհի զարդարո՛ւԹեան արեգականն. ո՛ր լուսաւո՛րեաց զաղգս պրկուց մարդկան։

Խո՛նարհեցար ի բարձանց եւ մարմնացա՛ր ի կուսէն. ո՛ր նրատէ՛ իրդ ի բրո՛ւ՛՛՛ա աւրհնի՛չ աւրհնած։

Երկինք չէին բաւական փառաց անանձն առնելդ. աւրդանդ կուսին ժո՛ւժկալեա՛՛՛ լ ընդունել զանձդ երկնային։

Յորմէ՛ սաստեալ սերովբէքն ո՛չ իշխին մերձենալ. ի՛ խաչձարո՛ւս պատեցա՛՛՛ր եւ եդար ի մըտաւր անբանից։

Ըզքե՛զ կոյս եւ մայր եւ բնակարան աստուածային նըմարդու՛Թեանն, զո՛հաբանեմք եւ վերծրհնեմք եւ փառաւորեմք ընդմայր եւ զաղախին փըրկչին մերոյ։

Բանն առաքեալ ի՛ հօրէ՛, որ վասըն մեր մարմնացա՛՛՛ւ եւ ցկին զօրութիւն աշխարհի յայտնեցաւ. ըզքե՛զ բարեբանեմք անտուածածնին կոյս։

Չի՛ որում ոչըն հանդո՛ւժէ՛՛՛ն բո՛ղանելըզոյ սերտվեկ՛՛՛ն. նա՛ բնակեցաւ ի բնէ՛ն յորովայնի. ըզ։

Յորմէ՛ սարսեալ պո՛ղայի՛՛՛ն փայլանիցայտ ի լուսո՛՛՛յն. ի գիրկըս քո՛ ընդնա ընկալաւ. ըզքե՛զ։

Ըզկնտսութիւնըզ քո՛ անտուածածնին ա՛նեղա՛ծ. զոր ոչ բոյակի՛՛՛ զեաց հնո՛ր աստուածո՛Թեանըն, մեծացուցանեմք։

Ո՛ր յարդանդի՛ քո՛ւմ անպատանաբար բո՛ր բնակեցաւ բրի՛ստոս աստուածածին եւ փըրկիչ անձա՛՛՛ն մերոյ, մեծա։

նախէս անտուած պայքէ հոր առաքի իւր բորբոքէ. յաչխժամ վիտա՝ ի մէզ խնայեա գլխա՝ բրիստոս եւ ողորմեա։

Աստուածածին անհանգանաչեալ կերկրէ կերկինս հատան ընծայեալ յորժամ բանզին լուսոյ նշմանն քո միածնիդ յաջակողմեան. յայնժամ մնզիթեա ընդ մեր ըղնայն վըրկել ընզմէզ չահէզ բոցոյն, հաճատանալ ընդ արպայոյն երգել ըզփառս ընդ երկնայնոցն։

Այն եւ նշման հօր եւ որդւոյ հոգւոյդ անեզ եւ համապոյ. բըզխաւմբն հօր անբընաբար առողջարար անճառաբար. ի վերնատունն այսօր ինչեր զհոգիդ շնորհաց քոց ապրուցեր. աղբիւր եւ մէզ ազգմունթեամբ ի բաժակէդ նմանութեան։

Էկից առնզոզ արտրածոյ որ չերը չէնիր ի վերայ ջրոյ. նոյն և ի չուրան աւազանին ի շնորհել մեզ քոմ էակցին, զըզուես սիրով ազանաչակերպ զմարդիկ ծնանիս աստուածակերպ. աղբիւր։

Բանբռն վերնոցն խմանալեաց եւ բառնալին այսր ըզգալեաց. որ մանր գանէս տաս ի հովուանց եւ առաքեալս ի գերնորացդ. աւետարար ըզմնքդ բանի քոմ զհալածոզս. աղբիւր։

Հրեշտակայինն ձայնիւն ծրհնեալ ցնոր զամենասուրբ զերրորդութիւնն, փառաւորելով ըզհայր. որ վերակոչեաց զամենեսեան ի մկհուանէ յանմահութիւն։

Ընդունելք սեաւն երգ նոր ակնզեցիք սըրբեցելոց, բրիստոսի երկրպագելով. որ վերա։

Ան հասանելի սերուն՝ հայր նաւթիւն աչխարհի ծագեցաւ. անմահացոյց լուսոյն երկրպագեցոք։

Ի՞նչ ընզ էնք ապահենալ որ մայրզ էս եւ ապահին բրիստոսի. լեր բարեխօս վասըն մեր. զի զանոն սեռուն կանրպաւցուք եւ զքեզ մեծանալ պատուեցնէք։

Որ զմագաւորն ամենեցնէն յորոմայնի բուժ կրեցեր սրբուհի մայր ես կոյս եւ ապահին բրիստոս. բարեխօսեա՛ առ տէր վասըն մերոյ փրկութեան։

Ձոյս մեր եւ ապաւէն մայր տեառն ես եւ կոյս առաքս. որ հոր աստուածածնութեան ոչ բոյսակիզեաց զքո սուրբ զգրոսայն. բարեխօսեա՛ առ տէր վասըն մերոյ փրկութեան։

Ըստ աւետեաց մարգարէին որ առ փրկեալքս պրեամբ գառինդ, ցընծամբ եւ մեք ծառք անտառի ընդ գալուստ տեառնըզ կըրկնակի. շնորհեա մեզ տէր ընդ արդարոնցն ընդ առ ի քէն տընկեալ ծառոնցն. աչխժըմ յուսալ զուարճանալ եւ յերկրորդին ընդ քեզ ցընծալ։

Սըմին նշման տայ անեսիս զանձ բիսանոր ոսոզին, եմէկ ուրախ լեր աճա գոյ առ քեզ խոնարհ եւ հեզ սրբոյ. նըշաւեալ ի կէշ եւ յանանուն կըրկին անձանց գոլ օրինակ. նըստուելզ յաղթոռ քեզ բովանդից նիստ գըթութեամբ ի մեր հոգիս։

Զանհեզ փառաց բոց երեւնալն որ լինելոց է յերկրորդումն, եաւս դաւիթ յառաջագոյն ճանոյց կանխաւ ազդմամբ հոգւոյն. թէ յայտ

Ա՛րաքանչիւր առաւաձմունքն վէր օրհնեալ ի սրտէ. ձագելով ի բէն մէզ լայս ամպ եղէր վերաձգողին. ապ եւ ամէնք ընդհէզ ասէին ամէն։

Հիմն եղէր եկեղեցւոյ խոպան էր հեր հոգւոյն սրբոյ. ի հրեշտաքանչ սպասաւորեալ գաբրիէլ-հէզ աւետեաց. ապ։

Տեսանէմք ըզսոսկալի գհրաշալի խորհուրդ յայտնեալ. ի հոգւոյն սրբոյ յղանալ զբանն առաւուած մարմնով ծընաւ. ապ։

Ա՛նկանիմք առաջի բն աստուածածնին, եւ աղաչե՛ցո՛մք զանձանաւ ըզկոյս։

Բանբեխոսեա վասն անձանց մերոց, եւ աղաչեա՛ցո՛ ըզմիածնին որդին։

Փըրկել ըզմեզ ի փորձանքէն եւ յամբնա՛ցո՛յն վըտանգից մերոց։

Օրհնեմք ընդհէզ առաքեալ քնդանմահմարմնոյն գասուց. որ ի բանձեռնադրեցաւ։

Գովեմք ընդհէզ միածին որդի եւ բանդ առաքեալ. որ ի կուսէն մարմնացաւ. խնայեա ի։

Բարեբանեմք սուրբ գհոգիդ որ նդ րոգոդդ եւ ս կեանք. եւ միաբան առաքացուք, փառ ի բանձեռնադրեցոյ։

Ծագումն հրաշալի որ անցեալ էր ի միջ. եւ բանըն հայրական անըմբռնելի. հաւր փայլակնացեալ եւ ի մարմին բնակեցաւ անվընաս պահելով զարտաքածս ամենայն։

Ծագումն հրաշագործ որ ի կուսէն ծագեցաւ, ձառագայթելով զարտաքածս ամենայն, երկինք եւ

Աչերաւոյց ձայնիւն ծրհնեացո՛ք, հոգեւորականն հընչմանք գովեցցուք, սուրբ գհոգին փառաւորեալ։ որ վերահանգոյց զա։

Փա՛ռք հոր և որդո՛յ և։

Ա՛րտախ լեր բերկրեալ գաւրըն կընկեալ. որ ծընաւ աշխարհի ըզթագաւորըն երկուց. որ նըստաւ ի վերոյ անոտրուեան ամոռոյ։

Ա՛յժմ և միշտ և յա՛ւիտեան։

Գեղեցիմ իմանալի զոր ետես գնդէճն յառաջ քան զայս հաւատացեալ. իմանամք զանճառելի ըզծընունդ. եւ երկրպագեմք որ ի կուսէ մարմնացաւ աստուած։

Որ գանաձի երկնաւորաց անիմանալի, այսօր հոգեվնաց յայտնեցեր ըզծագիկեալ խորհուրդ. օրհնեալ ես աստուած հարցըն մերոց։

Որ առաւել բանթարգեալ ես յաւետեացն, մըշտընջենաւոր լըցար ցիշ եւ անբաւ կենդանութեան. օրհ։

Ո՛զատեր օրհնեցեալ բանթար ապա րեալ ըզնա յաւետեան։

Որ ըզկերպարանըս ծառայի էառ, եւ ըզմեզ ի մարմնի խրատմ գաստապետանց. անպատուր գոլեալ բանթար ապա։

Ո՛ր այսօր մարմնացար ի սըրբոյ կուսէն յաղագս անվնասին, եւ եբարձ ըզպատուհաս նախատաեղծին. ժո՛ղովրդեր առաւել բանթար ապա։

Որ եկն ի բարձունըս գերեալ ըզզօրաթիւն մահու, այսօր բանխի անապականութեան պարգեւ մարդկան. բանհանգոյց հոգեւոր

երկրի առաւե՛ց։

ծայրն եւ երկիրս ի բախանայր. եւ բրիաւոս աւասլուած ընդ մարդկան հնար չերջեցաւ։

Ա՛ռ բիզ ապաւինիմ ամենասքը բո հոյ. գերադոյն եւ հրաշալի ես բաշխող բանին. զորոյ ես ծառաւեալ եւ հանդիսաւ աշխատելոյ. եւ ելեր վերընկալ անառաւածայինն բանին։

Զանձաւելի լուսոյ մայրն, եւ ընդբ նախանձն անբոկընդնակից որդւոյն. ծրհնաբեաւ մեզ ուծացուցանեմք։ Զանհաս տնօրինաբեան մայր, եւ զանձնաւոր տաճար անաուածոյ բանին. ծրհնաւ։

Զբոլորից վերկաբեան մայր, որ զանտանելին յերից ի յարդանդի եւ բանդ. ընդնա ամենեքեան ծրհնաւ։

ԿԱՆՈՆ

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԱՅՏՆՈՒԹԵԱՆ
ԱՌԱՋԻՆ ԱԽՈՒՐՆ

Խորհուրդ մեծ եւ սքանչելի որ յայսմ աւուր յայտնեցաւ. հաղիւբն երգեն ընդ հրեշտակս, տաճարիս աշխարհիս ծնաւ նոր ալբայ ի բեղեհէմ քաղաքի. որդիք մարդկան ծրհնեցէք, ով վանքն մեր մարմնացաւ։ Ան նբաւելին երկինք եւ երկիր ի խանձարրեաս պատուցաւ. ոչ ուեք նեղիլ ի հոգեբ ի սուրբ այրին բաղմելոյ։

Այսօր ցընծան երկինք ի վերս տեսաւ մեծապայծառ աւետեօք. եւ արարածք ամենայն զգեցան հանդերձ փրկութեան։

Այսօր յայրին ընծայեցաւ բրիստոս որպին առաւածոյ. եւ հրեղինաց բաղմեալ չկարն յերկինից յերկիր վայր իջեալ։

Այսօր հովուացքն տեսեալ զաւրդարձեալն արեգականն. եւ ընդ հրեշտակս երգէին զաւրհնեալ զաւրաբածս. ա՛րգա՛ծուածեան արեգականն տէր փառբ քեզ։

Ծընաւ ի՛ մայրին ընծայեցաւ բեղեհէմ. ա՛ռ։

Այսօր բանն ի հօրէ անմահ նեալ եւ անճառելի խորհրդով, ի ձեռ՛՛՛ն կուսական արձակեալ տնօրինաբար յերկիր երեւեալ։ Ա՛նհուկ աւետաւանակ ի հօրէ անաբերին ի կատակ. ի պի՛՛՛րկըս մօր գլխոցեցաւ այսօր արարիչն երկնի եւ երկրի։

Որ մանբեաւին ըզյորդանան եւ լուսաց ըզաւետարհի. զոր օրհնեա՛՛՛ն անպատմբ սրտբաւք աւետեայն, զնաւկեցն հօր և հոգւոյն։

Այսոր աւետաւաձին առբ կոյս անապական տաճար. անպարտպիծ էին բնութենէ բնութեանց լայնատաւալ տեղի. այսօր ընդ բերկրանան զոտարծնեցն կրեցեր աւետեաց զտէրըն տերանց ի քեզ, ա՛ռ որ մաղթեմբ բարեխաւսել վասն մեր անընդունելի ձայնիս։

Ամենայն բեզ ի կանայս կայս յետ ծընընդեան երկեմք զօրհնու-
թիւն. զի լայս ի լուսոյ բեր յայտ նեցաւ աշխարհի, եւ զնախամօրն եբաւձ զանէ՞ծս. անճառ ծընընդեան
դեամբն ի քէն։
Քեզ միայնոյ մարմնացելոյդ ի սուրբ կուսէն օրհնութիւն ի բարձունսն վերերկեմք ասելով. փառք բեզ բրիստոս, որ եկիր կամաւ հօր կեցուցանել զմեզ։
Խընդամ մարիամ որ ելեր մայր բրիստոս. եւ ազատեաւ զանա ի բէն զմարմնացեալ բանն աստուած, զի փրկեսցէ՞ զմե՞զ ի վորձառնէ։
Հոգի
Հոգին հրեղինացն այսօր տօնեն ընդ մեզ ընդպատաստ հոգւոյն աստուծոյ։
Տէսանողն յառաջ նկատանակէր զառաքեալսն վերստաւ խմնասից ի մեզ հնդեալ ի հոգւոյն։
Վերմէն հասատոյ զմայլեալ անմահականն բաժանիսն այսօր բաշխէր ծաւրաւեանց։
Գետոյս այս գնացիւք ցընծայ քաղաքն աստուծոյ սիոնէն մայր եկեղեցի։
Վանն որոյ եւ մեք երրեակ եւ մի՛ աստուածութեանն երկեմք ընդհաս ի բարձունս։
Որ ի հօրէ՞ առաքեցեալ մարդանէր կարող փրկիչ. եւ զմեզ զնացեալ ընդմարդն բերժ լուսեցեր. ողորմեա՛ տէր հրաժարելոյս զոր հրաւիրեալ առ քեզ կոչեցեր։
Որ ի խաչէն բեւեռեցեալ մարդանսէր կարող փրկիչ. եւ ընդօղ անապականն արեանըդ ցօղեցեր տիեղերաց. ողոր։

Ցնծան
Յիմանալի վառակաց տանն աստուծոյ հոամանոց. վիճակեալդ առաքենողացն ձայնի արբմամբ ընդմայլեցար. այսօր զանթառամն ծաղկեցար ընդծաղիկ ի ժամու տալով զպատուն. ա՛ռ որ։
Ա՛յսօր ի քեզ լցեալ ամենասաստնին բարբառ. որ ի փրկութիւն հասատացելոց առաքեալ ներշնն բնութեան ազգի մարդկան. անդ կոյս յղացեալ եւ ծընեալ որդի զընդ մեզ յայտնեալն աստուած. ա՛ռ որ։
Ցնծան
Ընդբեզ աստուածածնին. աղբիւր անբաւ անբնապատում լուսոյն, որ լուսաւորէ զհաստատեալս. միաբան նախանձայեցաւ ձայնիւ երգել մեծացուցանեմք։
Դու պարծանքն կուսութեան մարդկան. դու ներշնութենէ հրեշտակաց. դու բանբեղ անիծ ծին. վասն որոյ ընդբեզ աստուածածնին մեծաս։
Դու ճշմարիտ արեւելքն արեգակ կանն ապրարութեան. յորմէ ծագեաց փրկութիւն տիեզերաց. միաբանական ձայնիւ երգով։
Աստուածածնին եւ սիրելի. որ ընդծնին աստեղ անեռին յընթացեալ կրեցեր. անդադար երգել մեծացուցանեմք։
Ջբեզ մայր կուսութեան եւ յիշխութեա՞ն լուսոյ, եւ առագաստ անճառելոյ բընաւկոչին ի քեզ վերացեալ բանին. անդա։
Քեզ լուծանն կնիք գաւազանաւորութեան. եւ քեզ կանգնեցաւ մեզանեալ մայրըն գլուխ. վասն որոյ ընդբեզ աստուածածնին եւ կոյս. անդա։

տուեալ ըզբեզ մեծացուցայ։

Ա՛մէնիմաստ ամէնից հայր բազմազեղ խնամող ստեղծող եւ տէր բոլորից, ահեղ եւ էիցս էակ. զո՛ր միշտ օրհնեն գաբ անմարմնական նայքն յաւէժաբար հընչմամբ։

Ո՛ր կերպարան եւ կնիք հօր ա՛ռեալ վասըն մեր ծառայի կերպ ի կուսէն. ո՛ր էն ի յամօտ փառայ աւետես վերնոյն, ի յայրին իջեալ՝ ե՛ւ ի մրսե՛ր անբաւնից բազմեալ։

Ըզ ի կուսէն մարմնացեալ բանն եկայք ժողովուրդք ընդ հնչիւնըն բարեբանեցուք, եւ ընդ մոգսն երկրպագեցուք. ընդ երկնային զօրան երգե՛ցո՛ք փառք ի բարձունս աստուծոյ։

Ձառագայթ եւ կերպարան է նա Թեան հօր բանդ անստեաց. ըզբե՛զ բարեբանեմք մաքրով վանդ ի բարձունս աստուծոյ։

Ո՛ր վիճակաւ ի մարմնի անճառապէս ճըշմարիտ անստեաց. ըզբեզ։

Ո՛ր զանիծիցըն բարձեր ըզդատաստանաւորութիւն քրիստոս անստեաց. ըզբեզ։

Սո՛ւրբ զաստուածածնէնն օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։

Ա՛ե՛տաւոր հրեշտակն աւետաբանէր ընծըներա՛վ փըրկիչն ի սըրբոյ կուսէն։

Ա՛ա՛ռ ուրախ լեր բեմրեհեմդ. քանզի ա՛ւր տերանց է ընդ քեզ։

Ո՛ր ըզդըժոխս աւերեցեր եւ ըզդերեալն փըրկեցեր, եւ զարգիւ լեալըն վերստեցեր ի յոյս կենացըն յա՛խտեմէց. ողոր։

փառք հոր և որդոյ և.

Հնչուա՛ց յայտնեցա՛ր երկրըպագեա՛ դեալդ ի մոգուց. ա՛լր։

Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ե՛ւ մեք երգեացո՛ւք որ ի կուսէն մարմնացաւ. ա՛լրպա՛ն բանն արեգակըն տէր փառըք քեզ։

Ա՛ռնըկիզըն էակից բանդ հօր. որ էիր յառաջ քան ըզյա՛ւիտեանս. եւ եկիր ի փըրկուԹիւն ըստեղծուածոց քոյոց. ըզբե՛զ օրհնեմք առաքեա՛ծ հա՛յրըն մեր։

Ծընա՛ր ի կուսէ անճառ միութիւն. անբաժանե՛լի եւ միշտ գոլո՛ղ ոչ մեկնեցա՛ր ի հա՛յրական ծոցոյ. ըզբե՛զ։

Ցընծա՛լիւ ասեցո՛ւք ընդ ըզնուն քո առաքեալ. որ յայտնեցա՛ր մեզ լոյս ի լուսոյ, եւ լուսով քո լըցեր ըզտիեզերս. ըզբե՛զ օրհ։

Գո՛րծըք տեա՛ռն ըզ՛տէր օրհնեցէք ե՛ռա՛ծ բա՛նթր ասացէք ըզնա յա՛խտեան։

Ը՛զննեալն ի սըրբո՛յ կո՛ւսէն օրհնեցէք. ե՛ռա՛ծ։

Ջա՛նճառելի ը՛զծը՛նո՛ւնդ փը՛րկեցէք. եւ ա՛ռաքե՛ռա՛ծ բա՛նթր ասա՛։

Ո՛երակս լեր ա՛ստուածածնէն յոյս եւ փըրկո՛ւԹեան մայր. ը՛զբե՛զ ընդո՛նող լուսոյ մեծացո՛ւցանեմք ը՛զբե՛զ լուսոյ մայր և կոյս, ըզբե՛զ դա՛նձըդ կենաց աստուածայնին ձայնիւ ցընծութեա՛մբ մեծա։

Մա՛յր սո՛ւրբ անա՛պատ լուսոյն. հրեշտակայնին օրհնութեամբ պա-

ԿԱՆՈՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ ԱԽՈՒՐՆ

ԱՅՍՕՐ բանն ի հօրէ անմիւռ նելի՞ եւ անճառելի՞ խորհրդով, ի ձե՞ռն կուսական արձակիչ անօրինաբար յերկիր ընծայել։

Մանուկ անժամանակ ի հօրէ՞ անսերմն ի կուսէ. ի գի՞շերիս մօր գլխուեցաւ այսօր ապաւինն երկնի եւ երկրի։

Ո՞ր մայրեացն ըզյոպեանն եւ լուսոյ ըզվէմս աշխարհի. զոր օրհնեա՞ն ամպատիր ափարանձք ամենայն զէակիցըն հօր և հոգւոյն։

Այս ի լուսոյ ծագեա՞լ ի հօրէ էր լուսաւորեաց ըզխաւարեալս. զի՞նչ ամենակալն յանընտրեր լուսոյն. զոր միշտ փառաւորեն դա՞սք անմարմնոյն։

Յայտնի է ի հրեաստանի աստուած, եւ ի բեթղեհէմ ծննեալ յայրին մանո՞ւկ անժամանակ ի հօրէ, եւ ժամանակաւ գոյացեալ ծնեա՞լ լինի ա՞ստուած եւ մարդ։

Պրիստա՞ ծընեա՞լ այսօր ի բեթղեհէմ ի յայրին, եւ՞ դասք վերինն զնաւակիմնացըն առակացեա՞լ զարմացեա՞լ կա՞ն յինէն. զի ոեմին մարմնով ծընեա՞լ ընդանին աստուած։

Ներ ընդանիլիք եղեն այսօր ի բեթղեհէմ ի յայրին, կուսակ ծընանել աստուած եւ մարդ. անապատական մինուանով կուսանկան զրուա՞յնին. զի ոեմին մարմնով ծընեա՞լ ընդանին աստուած։

Ասողքն գուշակիր մոգունքն առ ի բերել զընծայս աստուա՞ծաբանն. եւ հաւիտեան ընդ հրեշտակս երգիչն ասելով, փառք ի բարձունս աստո՞ծոյ ու առաքեաց ի փրկութիւն մեզ ընդանին ասուած։

Ո՞ր ի հրեղէն ամո՞ռ ընդ հօր էս բընակեալ, եւ ի հրեշտակաց սպասաւորեալ. այսօր կոմաս հօր ի յերկրի երեւեցար մարմնով կուսական ծընո՞ղութեամբ. զբե՞զ ընդ զօրս անմարմնոցն անպատո՞ր օրհնաբանեմք։

Յորմէ զանրհո՞րեալ գոլան սրով բէաղունդ ջնիք ամուռնցն. թեւասքօղելով ծածկեն զերեսս իւրեանց. այսօր տղայաբար ի կուսականէ ի սահմանիլն կերպարեցար մարդասիրա՞պէս. զբե՞զ։

Ո՛ր յանապատում վառաց խոնարհեցար ցերկիր. ախտակիր եղեր հանգերձեալն բընութեան. այսօր լուսոզգեա՞լ ընծայեցեր ի կեանսատո՞ւ յանփոխ հանդերձ։

Ո՞ր անտես եւ անբընին քաոսակերպիցըն վերհատոյն, ի փրկել լուսեղ եկեալ անմահիկ թագաւորն, օրհնութիւն առաքոյին։

Աղաչի հրեշտակապետն առ սերովբէն հոգեղէն. ամէն տէրն եւ արարչին առաւելն ի հօրէ մարմնանայ ի քէն փրկոյն։

Մըկըրտի ի յորդանան վերկայեցեալ հօր եւ հոգւոյն. ովսաննա ի բարձունս երգէին մանկունքն օրհնութիւն արքայ դաւթի։

Ո՛ր կերպանքն հօր եւ արարչական պզտիկ մարդկան այսօր ի կուսէ

Ա՛մէնօրհնեալ անտուածամա՛յր մարիամ. քէրովբէականն ամէնս աչ թարչին մէրոյ տլնօրէնուհեան. զո՛ր էրանէ՛ն ամէնայն ազինլէք հաւնանալ։

Բարեխօսա՛ մեզ առաքա՛ծոյդ եւ միշտ կո՛ւսի աչ զա՛ւ՛չեմ. ակռայո՛ւ՛ր փէրիեա՛՛ զի՛ս չի յորդայիմէ անեբեւոյմ թլշնամեցն

Ա՛զեւ կենաց բաշխող չնո՛ր հաց հոգի լչեալ չի բարձանց. զանեսականն պարգեւլո՛ւս. քո՛՛ բաչ ժանեցեր յառաքեալն։

Ո՛ր չի վերայ ջուրցըն գալ տաճ ծանէիր զարարածս. լչեալ չի ջա՛րս աւազանի՛՛ն ծնանիս ազիս աստուածոյ։

Ո՛՛ր զարդարեալ նորոգես միշտ ըզնոր քո զկերեզեցի. պէս պէս չնար հաց քոց պարգեւո՛՛ք փայլին մանկա՛նըք սուրա։

Ո՛ր արարիչդ ես արարած՛՛ոց համն գոյեցուլ չի հրեղէն կառս. ի՛՛՛ չեա՛՛՛ զհոգիս նըստեցելոց մերոց, եւ հանգո՛ ընդ սո՛ւրբս քո։

Ո՛ր երկայնամիտ ես աւա ամէնեսեա՛՛ն եւ ներո՛ղ յանցա՛նաց մերոց. չի՛չեա՛՛՛ զհո՛։

Ո՛ր մուսանդամ գալոցդ ես հայրենի փառո՛՛ք, նորոգել զնախահաստեղծին ձեռն ձըննունդ. չի՛չեա՛՛՛ զհո՛։

Փառս հօր և որդւոյ և.

Է՛ս հոգւոյսըն առաքալ ընդհրաչեալ լի ծաղռումն աստեղն, փո՛լ թապէս էկեալ առաւն մանո՛՛ւկ էգեսալ յանբանից մըտուր, զոր միշտ փա՛։

Ամէն և ինչ և յաւիտեան։

Խընդա՛ եւ ուրախ լեր անհարանալ ցեա՛լ մարիամ. քանզի ո՛ր չի քէն

ըզկերպանարանըս ծառայի՛ ըզդեցար մանրա՛՛պարա՛՛՛ս. քո՛՛ անմեռնալեցոյց գալըստեա՛՛նդ ո՛՛ղորմեա՛՛ մեզ աստուած։

Ո՛ր չանմահոյց լուսոյ ծագիեալ ընդ հօր եւ սո՛ւրբ հոգւո՛՛յն, չի քրոմլեանկա՛՛ն հանդչէիր յարգանա. այսօր խանձարուրով պատեցար եւ չանբանից մըտուր եգար մար։

Ո՛ր եկիր չի փրկուելոնէն ազգի մարդկան, թագաւո՛՛ր փառաց. քո անճառ խոնարհութեանդըզ. այ՛ սո՛ր լըմեզօք զատապարտեալ անձն իմ չի մահ, նորոգեա՛՛ չի կեանըդ չանխտեղից մար։

Ո՛ր էրն չի սկըզբանէ առ աստըչ ւած եւ աստուա՛՛ծ բանն. կերը պապա՛՛ն անեզին եւ համագո՛՛յ սուրբ հոգւո՛՛յն. չի վերջին ան՛՛ուրբս ծա՛՛ նուցեալ մարմնանա՛՛լ չանձն առնո՛՛ւ չի կուսականն արգա՛՛նդէ՛՛, վարձն փրկուելոնէն ազգի մարդկան։

Յառաջ քան զյա՛՛ւրնեա՛՛նս զրկի նախայարո՛՛ւեան. այսօր յերկրի երեւեալ աստուած եւ մարդ կա՛՛ սարեալ, խանձարո՛՛ւրով պատի, է՛ զանի եւ գընի չանբանից մըտո՛՛ւր, վարձն փրկուելոնէն ազգի մարդ։ Ո՛ քեզ թերհզէմ հրեւաստանի երեւի արգանո՛՛լոնէն արեգանին. այսօր երկրպագի՛՛ն անեզին չարեւելից էլ կեալ մոգունդն. եւ փառաբա՛՛նի չո՛՛ջանիկ չի բանօրհեաց հո՛՛ւսուցոց, վարձն փրկուելոնէն ազգի մարդ։

Բարեխօսո՛՛ւեամբ ձըննողի քո եւ միշտ կուսի հայցեա՛՛մք չի քէն ըզխաղա՛՛ փրկիչդ աչխարհի. վարձն զի բանց չի քէն զայլ ո՛՛ք ոչ գի՛՛ տեմք մարգա՛՛՛ն։

բեկե՛ց. մանաւանդ եգեաւ յանդիման բանից մերոց։

Վիտելով մոգուցն ըզխայլութիւնն, սա զնոստուած դուշակեալ լինէր. զի՝ ի տեսիլ մարմնացելոյն ժամանեաց՝ և նմանօրինակ մատուցանել զիւղ զերկրպագութիւնն։

Զայսք անմարմնականք երկնաւոր զօրացն, ի միջ հովուացն ծրտնէին ըզծագումն լուսոյ մերոյ ի հօրէ՛ն ի զ՝ի վերկուսիւնն։ Եւ մո՛գքն անտես՝ զբաշանաւ ե՛կին՝ն ի բեղմզեհ՝՛մ երկիրպագին տեառն, եւ՝ ի յայրին մատուցին զիւղ զընծայս խորհրդոց։

Եւ հովիւ՛քն երգէն ընդ հրեշտականկըս, փա՛ռս՝ ի բարձր՝՛ն՝ և՝ նա մեծիւ աստուծոյ. որ եկիր եւ վերկեցեր ընդմիեզեր քոյոյ յայսմհետէ։

Ա՛մենագիտելն եւ բան զերկիր՝ նըս բարձրացեալն, որ զանհա՛՛՛սանելի ընդունել ընդՏէրըն յորովայնի քո՛մ կրեցեր, եւ ցընծա՛ն թիւն անչափարհի ծընանր. վասն որոյ ամենեքեան ընդբեզ միշտ մեծացո՛ցանե՛մք։

Ա՛մենասքանչելի բերկրեա՛մ միշտ կացս, որ զանբա՛՛՛ւելի ընդսանն անճառաբար լըսեցար, եւ ըզմարմնացեալն ի քէն. վասն որոյ։

Ի՛ լեռնէ վէմն առանց ձեռն հա՛՛՛ատեալ զանիե՛՛՛լ գո՛՛՛ւշակեալ զանսերմն ըզծընո՛՛՛նդ քո հայտն երկնաւոր, մայր եւ կո՛՛՛յս ծննդեան ճանաչիլ կոյս. վասն որոյ։

ծընաւ վերկին, ա՛՛՛ր Ի՛ ծնեալ ի բաղանիսն դա՛՛՛ւթ. զոր միշտ փա՛՛՛ռաբանեն զա՛՛՛ւր երջանիկ հո՛՛՛ւսայն։

Ի՛ կուսական որովայնէ ծնեալ մարմնով, ո՛ր չա՛՛՛ռաչ քան զչա՛՛՛ուեաներս բանիդ ի՛ հօրէ ե՛րկեցեր. ա՛՛՛ր անտես՝ վհատաւոր բեալ է անո՛՛՛ւն քո։

Ի՛ բերկրեալս բանիւ ընդ հօր ա՛՛՛նակից՝ զեն որով. անճառաբար ազա՛՛՛չ չացեալ ի խանձարո՛՛՛ւրս սատեցան. ե՛րկեցար՝ն, ա՛՛՛ր։

Ա՛՛՛ւետեցին բարեւ՝ թեամբ տըւող աւգիի մարդկան. եւ ի մեզ ընծայեցար. ե՛րկեր։

Ը՛զտեր օրհնե՛՛՛ցեր բարձր ա՛՛՛բարեր ընծա չա՛՛՛խտեան։

Ո՛ր չանճառելի՛՛՛ աւծո՛՛՛ւ ընդ հօր վառ՛՛՛ակից՝՛՛՛ բա՛՛՛ւմբ՛՛՛ն ի՛ հրեշտակ՛՛՛ց երե՛՛՛ւեցաւ. օրհ։

Ո՛ր՝ ի կուսէ՛՛՛ անապական՝՛՛՛ն թագաւոր ծընա՛՛՛ւ. բրիստոս. եւ՝ի հրեշտակաց ա՛՛՛նդադար փառաբանի՛՛՛ աստուա՛՛՛ծ. բանհանց՝՛՛՛ք օրհ։

Լ՛ոյս լուսոյ մայր, եւ կենարար բանին բնակա՛՛՛բո՛՛՛ւրան. քեզ է՛ բանիցեն ազգ եւ ազի՛՛՛նք ամենայն։ Աստեղազո՛՛՛ւն մայր, եւ հրնա՛՛՛ւմեան կերպիւ նո՛՛՛ւիագո՛՛՛ւրծն. քեզ։

Լ՛ոյս ծագեցաւ՝ ի քէն նըստեալցոյս՝ ի խաւա՛՛՛ւրկ. քեզ։

Զա՛՛՛հաւո՛ր բանբաո՛՛՛ւս վերնոցըն հնգետո՛՛՛ւր հրնչմամբ երգո՛՛՛ւ ընկալեա՛՛՛լ հովուացն, օրհնէին ընդընո՛՛՛ւթ եւ՝ ընդ ընծայ՛՛՛ին յանմեկ՝՛՛՛ նեղի լուսոյն։

Հրեշտականաբեռին աւետաւօքն ընդթագեալք՝ ի յայրն, տեսին զի նըստեալ էր անեռնըն սերմն

ԿԱՆՈՆ

ԵՐՐՈՐԴ ԱԽՒԻՐՆ

ԼՆԱԿԻՑ հօր եւ հաղուցն, անբակից զբն որդի. անմայր յառաջնահաս անպրանիկ. եւ ընդ հօր յաւիտեան։

Ի ձգոյ հօր առաքեալ, եղեալ ի մեռելոց. բանդ անսրբած յայտնեալ։

Քրիստոս ծննեալ ի քաղաքի դաւթի. քարոզեն հովիւքն ընդ հրեշտակս. եւ մոգք հանդիսիցն սնոտեղն։

Որ ընդմարմնացեալն սիրատեսր ի յորովայնի բուժ կրնգիր. ռաւրաշխ ի լեր անհատանացեալ մայրս։

Հրաշափառ ծննդոց քո ի սուրբ կուսէն. այսօր ցուցաւ պզտի մարդկան. անբակից բանդ Եակից հօր։

Յայտնութիւնդ քո տէր ցընծացաւ երկիր. եւ նորոգեալ եղեւ ադամ յառաջինն յանցանաց ի մեղաց իւրոց։

Դաւթ հովուացն երկրի փառաւորեին ընդ ամենակնոցդ գալստդ. որ երեւեցար քո սրտաբուխոց։

Ծաւ կենաց ընկալեալ յարին սուրբ կոյս. որ ըզհայրապետին բընդխեցեր ըզծագիկ. եւ եառ ի ժամու զնորին պզտոյզ մարդկան. զորոց զմանրիկնըն ճաշակեալ անմահացան յուսով. վասն որոյ օրհնաբանեմք ըզքեզ յաւուր քո ծնընդեան։

Բաներար երկիր տիրուհի. եւ անդաստան մաքուր ի փշոց ևրդ-

ղաց. որ ըզբո՛յան երկնային առանց սերմանն ծընար. որով զկենդանի եառն ընդհաց սովեալ բնութեամբ. վասն որոյ։

Ամպ թեթեւ յերկրային ցանկաց հեառց սուրբ կոյս եւ վառարան աստուածային բոցոյն. որ ըզբո՛ն հայրաբուղս անձրեւեցեր ի բանական երկիր. որով բնաւ թեառն բուսան արդարոն սուրբ բոյսք. վասն որոյ։

Աստուածածնի խորան լուսոյ անխայտանական արփւոյն կենաց. որ եղե՛ր արեւելք արեգականն արդարութեան, եւ նշաւեցար ի խաւարի լոյս ծագեցեր. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացուսցանեմք։

Անապական տաճար եւ մարմնիմ անկիզելի. որ զանբո՛ջ հնար առաւածութեամն ի բեզ տաբեալ կրեցեր. որով բնաւ թեառնա կիզեալ շիջաւ կրից բոց. վասն որոյ։

Կենդանի տապանակ կտակարանաց նոց նորոյ ուխտիս. որում ե՛ր երկիր աւետաց հոտեալ հոգեալ ի քեզ տնկեալ բանին. վասն որոյ։

Զաստուածածնիդ եւ միշտ կոյս անպատմելի օրհնեացն. քանզի ի ծագեայ մեզ լոյս երեւանց, եւ վերկից անձանց մերոց։

Խընդա եւ ուրախ լեր անհատանալ ցեակ մայրս. քանզի որ ի քեզ ծնաւ մե՛զ աստուած ի վերկուստիս անձանց մերոց։

Գանձ անապական զբոսար սուրբ աստուածածնիդ. բարեխօսեա քրիստոսի աստուծոյ մե՛ր, կեցուցանել զանձինս մեր։

եւ յաւերժական. զոր ինաւ։

Լեառնէն վիմածին անբիծ յորդառատ. բանուռնակ ծաղկեալ այգի վայելուչ սրտիկ հոգեզէն. բաժակնոց բանին տուն տնօրէնութեան տապանատ հոգւոյն. ան ծընեալն Ի քէն միշտ բարեխոսեա անդադար հայցմամբ, շընորհել զԹողութիւն մեր նէնջեցոյն։

Փանիկա Թեան պրախարն բացող բանալի. քրիստոսի բարձոլ նըմանող երկնից. առիւծ ոսկեզէն լի մանանայիւ. գառնզան ծաղկեալ յարմատոյն յեսսեայ տանձար լուսոյ մայր. ան ծըն։

Ցօղ բաղցրատաւակ ցանկալի զեւարձնոյն. նիւԹեղէն սրտիկ զէզ մարգարտատիպ հիմն եկեղեցւոյ. մարզու անզատ անդ հոգեվանեալ սուրբ կոյս մարիամ. ան։

Փառք հօր և որդւոյ և

Ով զանատանելին յերից Ի յարդանդի անարատութեան կրեցեր. ով։

Ամէն և հիւք և յաւիտեան։

Ով զանարշակից բանըն գոյացեալ. ընտանեպատեա աշխարհի ծընող. ով։

մայր։

Աբանիչելագործ աստուած ըզքէզ բարեբանեմք, որ Ի քերովբէ ակաց ոգւոյն անԹողից նըստաց. աստուած հայրըն մերոց։

Որում ոչ բաւեն երկինք ընդունել զանբաւելի զբնութիւնդ. յարդանդի կուսիցն բնակեցար, ծընար անճառապէս. աստուած հայր։

Ցօղ վերոյԹեւեան սրտիկըդ ոչ իշխէին ։այել Ի քո աստուածա-

Մայր եւ կոյս աղախին քրիստոս, որ բարեխօսիս ես միշտ առ խարհի. քեզ երանեն ամենայն ազինք։

Մաքրա աղաւնի եւ հարսն երկնից մարիամ, տաճար եւ ամեհաստուածոյ բանին. քեզ երա։

Քեզ հաճեցան իմանալիքն ընդ հոգիզեղեալս, եւ քեզ մերձեցան Ի փայտին կենաց. քեզ երա։

Ազգիւր կենաց բղխեալ յեդեմական դրախտէն մանկացուցանող մարդկան ամենայնի. զոր վհատ ոսմէ հոգեւոր երգով։

Զհամագոյակիցըն հօր եւ որդւոյ զատեալն չնորհաց. որ Ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ զանձն ընտրութեան առաքելոցն. զոր վհատ։

Զազգիւրն խմաստութեան ըզկատարեալն անձնաւորութեամբ. որ խօսեցաւ յօրէնս եւ Ի մարգարէս

եւ յաւետարանս. զոր վհատ։

Լեառնէն վիմածին անբիծ յորդառատ. բանուռնակ ծաղկեալ այգի վայելուչ սրտիկ հոգեզէն. բաժակնոց բանին տուն տնօրէնութեան տապանատ հոգւոյն. ան ծընեալն Ի քէն միշտ բարեխոսեա անդադար հայցմամբ, շընորհել զԹողութիւն մեր նէնջեցոյն։

Փանիկա Թեան պրախարն բացող բանալի. քրիստոսի բարձոլ նըմանող երկնից. առիւծ ոսկեզէն լի մանանայիւ. գառնզան ծաղկեալ յարմատոյն յեսսեայ տանձար լուսոյ մայր. ան ծըն։

Ցօղ բաղցրատաւակ ցանկալի զեւարձնոյն. նիւԹեղէն սրտիկ զէզ մարգարտատիպ հիմն եկեղեցւոյ. մարզու անզատ անդ հոգեվանեալ սուրբ կոյս մարիամ. ան։

Փառք հօր և որդւոյ և

Ով զանատանելին յերից Ի յարդանդի անարատութեան կրեցեր. ով։

Ամէն և հիւք և յաւիտեան։

Ով զանարշակից բանըն գոյացեալ. ընտանեպատեա աշխարհի ծընող. ով։

մայր։

Աբանիչելագործ աստուած ըզքէզ բարեբանեմք, որ Ի քերովբէ ակաց ոգւոյն անԹողից նըստաց. աստուած հայրըն մերոց։

Որում ոչ բաւեն երկինք ընդունել զանբաւելի զբնութիւնդ. յարդանդի կուսիցն բնակեցար, ծընար անճառապէս. աստուած հայր։

Ցօղ վերոյԹեւեան սրտիկըդ ոչ իշխէին ։այել Ի քո աստուածա-

ցար եւ յանեբանից մըսուր եղար
մանպանիրա՛ պէս. քո՛ անուն:

Ո՛ր եկիր ի փըրկութիւն այգի մարդկան, Թագաւո՛ր փառաց. որ անճառ խոնարհութեամբդ. այսօր լըսել զձայն դատապարտեալ անձին իմ ի մահ, նորոգեա՛ ի կեանսըդ յարիւնեդից մանրա՛:

Քրիստո՛ս ծընեա՛ այսօր ի բեթղեհէմ ի յայրին. եւ գառըք վերին զնաւարձնոցըն սնակացեա՛ զարմանալի կա՛րծիքն. զի աեսին մարմնով ծընեալ ըզբանն սուրբ տա՛ւած:

Նո՛ր ընտանիչելիք եղեն այսօր ի բեթղեհէմ ի յայրին. կո՛ւսի ծընանել աստըուած եւ մանրպ. անսո՛ պակաին մըննալով կուսականին ծրոտվ՛ս՛ն. զի տէ՛ր:

Ա՛ստղըն գո՛ւշակէր մոգուցն սո՛ւրբ ի բերել զընծա՛յս աստուա՛ծա՛բանեան. եւ հմլի՛ւբն ընդ երե՛ք տակս երգէին սնեալով. փառք ի բարձո՛ւնս աստուծոյ ո՛ր առաքեաց ի փըրկութիւն մեզ ըզբան սո՛ւրբ աստուած:

Ա՛ռաքելական բանին հօ՛ւրբ նա՛խահարն, տա՛ճար եւ առագաստ, տեղի անեսանելի լուսոյն. զբե՛զ մեծացուցանեմք աւրժանապէս երգ զոլ աստուածամայրն եւ կոյս:

Յորմէ կենդանատե՛ղծեալք յանեղէն հաստեցան ամենայն էարանքս, անեբիծապէս ըսրբացան յորովայնի՛ բնաւ, եւ ծընաւ աստ ի բեն մարմնացեալ աստուածըն բոլորից. զբե՛զ:

Յորմէ զանըհնարեալ զոլոյին գաղ վերի՛ն զըննարենոյն, սրբացան ա՛ւ ընկալեալ բարձեր ի գիրկս, թիւնըդ, սեսանելով ի գիրկըս կուսին, զարմացեալք օրհնէին ըզբե՛զ. աստուա՛ծ հայր:

Ընդեր օրհնեցիք եւ բանըդ սրտիցըդ ընկնաւ յաւիտեան:

Ո՛ր ի կուսէ անանգամի՛ն Թագաւո՛ր ծընաւ. քրիստո՛ս աստուած. յերկնից զօրութիւնըն. օրհնեցիք ժողովուրդք եւ բանըդ սուրբ:

Ո՛ր մըկըրտեցաւն ի յորդանա՛ն եւ լուաց ըզմեզ՛ս ի մե՛ղացն. վերկացաւ՛ ձա՛յնի՛ն հօր, եւ երեւմամբ սուրբ հոգւոյն. օրհնեցիք քահանայք, առաւել բանդրացուցէք ընկնաւ յաւիտեան:

Աստուածածնին սուրբ կոյս ակն հարանեալ մարիամ, ո՛ր օրհնեալ ես ի կա՛նանց. զբե՛զ օրհնեմք մի՛շտ ո՛ր արժանի՛ ես մեծանալոյ:

Ա՛նապական տաճա՛ր եւ առագաստ լուսոյ. ո՛ր ի բե՛զ վերացեալ բանըն կենաց բնակե՛ցաւ. զբե՛զ օրհնեմքըզ մի՛շտ:

Հո՛ւրն կենդանի՛ ո՛ր ի մորենին վառեցաւ, զո՛ր անվնաս յարդանդ դի բոսմ կրեցեր եւ ծընար անաչքառ եւ մարդ. զբե՛զ օրհ:

Ո՛ր կերպանա՛ն հօր եւ արդանչանիցդ բանդ. վանըն վերկութեան աղբի մարդկան այսօր ի կնքանէ ըզկերպանա՛նըս ծանա՛յի ըզզեցար մանրպ՛ս՛ն պէս. բո՛ անվնաքեցոյց գալըստեա՛նդ ե՛զերական մեզ աստուած:

Ո՛ր յանմահացոյց լուսոյ ծագեալ ընդ հօր եւ սո՛ւրբ հոգւոյն, ի՛ քրովբեականըն հանդէ՛ս յաքո՛ւծ. այսօր խանձարրո՛ւք պատե-

Ա՛նբակըզբնական՝ տեսիլ վա-
ռանց բոց տըեսող ո՛ր՝ ի մեզ հրաշա-
գործեցաւ երեւելով անճառա-
բար ծընունդ , այսօր ըզ՛նծա-
թիւն յայտնեցաւ ամենեցուն :
Ա՛նանրմնական հնգէղինսյն եր-
գակցելով բնցնէ՛ն փայլմամբ ,
Թանփանցիկ հրաժին ամպին սիւն
գործեալ յայրին . այսօր դասակից
եղեն հմիւքըն հանդխի վերնոյն :
Ը՛նդ հանո՛ր ծաւալեցաւ ձագա-
մըն լուսոյ , մոգո՛ւըն հետեւելով
աստեղըն գա՛շակերտ ընծըռնդունդ
յայրին . անդ մատուցանէ՛ն զըն-
ծայս աստուածայ՛ն ծնըդեալ՛ն :

Ձմո՛ւռգայիմ եւ կէրպարան է-
ն Թեան հօր բան՛դ աստըւած .
ըզբե՛ռ՛ծ՛զ բաւե՛ցանելմբ մարելով
փառք ի բարձունս աստուծո՛յ :
Ո՛ր միացար՝ ի մարմին անճառապէս
ճըշմարիտ աստըւած , ըզբե՛զ :
Ո՛ր զանիծիցըն բարձեր ըզդատա-
պարտութիւն քրիստոս աստըւած .
ըզբե՛ռ՛ծ՛զ բաւ՛ :

Զամբ անմարմնականք երկնա-
ւոր զօրացն , ի մի՛չ հմիւսացն
օրհնէ՛ն ըզծագո՛ւմըն լուսոյ մե-
ծին ի հօրե՛ւ մեզ՝ ի փըրկութիւն :
Եւ մո՛գըն անստե՛զ նըշանաւ է՛-
կի՛ն ի բեթղեհե՛մ՝ երկիրըս գա-
գին տեսան , եւ՝ ի յայրին մատու-
ցի՛ն զընծայս խունկ ըզբըզ՛ :
Եւ հմիւ՛ծ՛ւըն երթե՛ն ընդ հրե-
շտակըս , փա՛ռ՛ք ի բարձո՛ւնս ա-
մենիւ՛ն աստուծո՛յ . ո՛ր եկիր եւ
փըրկեցեր ըզմարդե՛րս քոյով
յայտնութեամբդ :

Զանճառելի լուսոյ մայր , եւ ըզ-
բնակարան անակընկալ ծնդեան՝ ի
ծրհնաւո՛ր Թեա՛ռ մեծացո՛ւցանե՛մք :

ՏՆՆ

ՏՆՆ

ՏՆՆ

ՏՆՆ

եւ աղբո՛ւցեր զրպե՛ս մայր լուսա-
ցոյցն՝ ըզբե՛զ ըզկնո՛ւսակն . քո՛
սո՛ւրբ ըզկաթի՛ն . զբե՛զ մե՛ :

ԿԱՆՈՆ

ՁՈՐՈՐԴ ԱՒՈՒՐՆ

Ա՛ՅՍՕ՛Ր գաղբիւ՛ղ ցրնծա-
թեամբ երգեաց սըրբո՛յ
կո՛սին աւետիս բերկրեաց ասե-
լով . ո՛ր ծրնաւ ընդսրբի՛վ՛ ա՛ն-
ձաւց մե՛րոց :

Ա՛նբաւ ելին երկինք եւ երկիր , ի
կո՛սնականն մարգանդէ մեզ կեա՛նք
յայտնեցաւ . անստըա՛ծ այցելո՛-
մարդկան :

Յառաջընթաց փայլո՛ւմըն լուսա-
տե՛սիլ աստեղն , մոգո՛ւըն հե-
տեւելով նըշանի՛ ի ծրնո՛ւնդ
աստուածմարդո՛ւյն :

Ա՛յսօր գաղբիւ՛ղ հրեշտակըն
ցրնծութեամբ երգեաց առ կոյ-
սըն տո՛ւրը . անե՛ւ ո՛ւրախ լե՛ր բերկ-
րեա՛լ տէր ընդ քե՛զ :

Ա՛յսօր ո՛ր յաթծո՛ւ փառաց ընդ
հօր ծրնաւնի՛՛ ի սըրբոյ կու-
սէ՛ՓՓՓա՛ն մարմնացեա՛լ բանն , ծը-
նանե՛լո՛վ՛ ըզսրբե՛զ յորդեգրու-
թեա՛ն չընարհս :

Ա՛յսօր անապա՛տագրելի բանըն հօր
բազմի՛՛ ի մի՛սա՛ր անբա՛նի՛ՓՓՓա՛յ
բոլորից տէրն , եւ ի վերա՛յ քե-
րովբէից՝ հանդչի :

Ո՛ր նո՛յն ինքն է ճառագայթ փա-
ռացն հօր , ի յոլհաննէ՛ հայցէր
մկրի՛՛տիլ ի յորդա՛նանի՛ՓՓՓա՛ւ
յորձանան , առա՛քելական կոչմամբ
ընզսրբե՛զ հրաւիրե՛լով :

խաղօքն . քանզի զձնեամբն մանր-
ճեալ Ի մահ եմ յաշականութիւնն,
վերընտիրն ծնանիմ հոգին յորդիս
լուսոյ հօրն երկնաւորի . վանն ասէ :
Ար խոնարհեցար մերկինից բա՛նով
աստուած , եւ առեր մարմին Ի
սըրբոյ կուսէն . Իշեա զնըն-
ջեալսըն մեր յոյժ գայցես անձ-
ամե՛նայն երկրի :
Ո՛ր ուրախ իշխանութիւն մահո՛ւ
եւ կենաց , եւ խաչիւըդ քո լու-
ծեր զերկու՛նըս մահն . Իշ :
Ի նընաւիլ քո յատենի դատաւորի
ահեղ . աղաչանօք առաւրդ աստուա՛ծ
ամենին Իշեա զնըն-ջեա՛ցեալսըն
մեր , յոյժամ գայցես ա՛ւուր փառ-
ո՛ք . քանզի քո՛ են փա՛ռք
յաւիտեանս ամէն :

Փառք հօր և որդւոյ և .

Ա՛յսօր առ Ե՛մք հրեշտակապետին
ցընծութեամբ լըցին երկնայքն
սո՛ւրբ . քանզի է՛ջ միաձի՛ն յանր-
դանակ կուսէն :

Ա՛յժմ և ծըւ և յաւիտեան :

Ա՛յսօր տիե՛զերքս պայծառացան
առ Ե՛մք սըրբոյն կո՛ս՛ն . քանզի
բա՛նն մարմին եղե՛ւ եւ բնա-
կեաց Ի մեզ :

Ո՛ր Ի ծնոյդ հօր բա՛ն , աստըւ-
ած անբաւիզն , յարդանդ կու-
սին բընակի՛լ յանձն առեր . ըզ-
քե՛զ բարեբանեմք աստըւա՛ծ
հա՛յրցըն մերոյ :

Ո՛ր յանարուեստ ամպոս նըշաւի՛ս
եւ ընդ հօր ե՛ս յէութեան , յան-
բանից մըտեր էդա՛ր մանգա՛ստ
փառաց . ըզքե՛զ բա՛ :

Ո՛ր Ի քոյ ակերպին Երեքսըրբեան
ձայնի՛ւ անպատմ օրհնաբանիս ,

Ձանհաս տեսիլեաւն մանր ,
եւ զանձնաւոր տաճար աստուծոյ
բանին . օրհնե՛ :

Ձրոջմէրից վըրկո՛ղն մանր , որ
զանառանելին յերկ Ի յարգանդ
երանելւոյն . ընդնա՛ ամենեքեան օրհնե՛ :

Ա՛նառանելոյն տաղաւար բան-
ձո՛ղ էիցըս բարձողին . որ ծընար
զաստուած մարմնով զանմարմնա-
բար ծընո՛ւնդըն հօր . բարեխօսեա՛
վանըն մեր աստուածածնի՛ն մա-
րիամ :

Ո՛ր վառեցար Ի յարկըն եւ ոչ
կիզար քան մորենւոյն . այլ ետո՛ր
զհանցո՛ն կենաց կերակուր բանա-
ւորաց . բարեխօսեա՛ աո՛ր քրիստոս
ջընջել զպիղծ մեղաց մերոց :

Ա՛ստուածածնին դո՛ւ ես յոյս եւ
ապաւէ՛ն խոստովանողացս ըզ-
քե՛զ . որդւո՛յ քո եւ աստուածոյ
բարեխօսեա՛ կեցուցանել զմեզ :

Ա՛րեգա՛կն արդարութեան քրիս-
տոս ծագեա՛ լուսաւորիչ հանճեաց
ընկալա՛արն աւետի՛սն , եւ
յետ մահու եւ յարութեան համ
բարձա՛ւ աո՛ հա՛յր յորմէ՛ ծագեաց .
ո՛ր երկրպագի՛ւ երկնաւորաց եւ
երկրաւորաց ընդ հօր եւ սո՛ւրբ
հոգւո՛յն , վանն ասէ՛ եւ մե՛՛ք ևր-
կրպագանեմք հօր հոգւո՛՛վ եւ
ճշմարտութեամբ :

Ո՛ր փոխանա՛՛կ ծոցածի՛ն բանին
ո՛ր ե՛լ երկինս , անաչքեցաւ աւե՛-
տիքըն հօր Ի բարձանց հո՛գին
ճշմարտութեան , մըխիթարել
զոր յաղանդ սրբութեցելոց եւ
հրաւիրել զընտրեալ դասս առա-
քելոցն . վանն ասէ՛ :

Ա՛յսօր սրբոմանա՛՛ն և գիշերային
լուծան երկուքնք ծնընդեան նա-

Ո՛ր ի հրեղէն աթոռ ընդ հօր
ես բընակեալ, եւ ի հրեշտակաց
սպասաւորեալ. այսօր կամաւ հօր
ի յերկրի երեւեցար մարմնով կո-
սականն ծընեալ՝ նոքա՛ղ. զքե՛զ
ընդ զօրս անմարմնոցն անդադար
օրհնաբանեմք։

Յորմէ զանհնա՛րեալ դողան սրով
բէապուռդ ջնիք աթոռոյն. Թե՛
ւասքծղելով ծածկեն զերեսս իւ-
րեանց. այսօր սղայնաբար ի կու-
սականն ի սահմանցն կերպարկեցար
մանրպախրա՛ պէս. զքե՛զ։

Ո՛ր յանապատում վտառաց խոնար-
հեցար յերկիր. պխտակիր եղեր
հնդկին բընակութեանս. այսօր
լսելիդն բընակեալ ընծախայերն կե-
նագնդեցեր ի կեանսըդ յանխտե-
նից մարդապախրա՛ պէս. զքե՛զ։

Ընդերկ, կոյս եւ մայր եւ բնա-
կարան աստուածայինն ներմար-
դութեանն, գոհասցուք եւ վեր-
օրհնեմք զեզեալ փրկիչ կենդա-
նութեան ազգի մարդկան. վասն
որոյ ընդերկ աստուածածնին եւ
կոյս բարեբանեմք ընդմայր եւ զա-
նախին փրկչին մերոյ։

Ծրնո՛ղքն հօր եւ հին աւուրց
անժամանակին յաւիտենից. ժամա-
նակաւ յորովայնի բոլոր բնակեցար
եւ ի հօրէ ոչ մեկնեցար. վասն
որոյ ընդերկ։

Ընդերկ ոչ միայն որդիք մարդկան
այլ եւ վերինն զօրութիւնք. գոսք
անմարմնոց հոգեղինաց հրեղինաց

ի մեզ պատարագ պատրաստեցար հայր յայրին. ընդերկ բա՛։

Ընտէր օրհնեցէք է՛ւ բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան։

Զիա՛պատարն անմահ քրիստո՛ս զեանկից հօր եւ հոգւոյն, որ տղայացա՛ն այսօր յանարատ ի սո՛ւրբ կուսէն, փրկել ընդմեզ. ժողովո՛ւրդք օրհնե։

Աւարիչն արարածոց քրիստո՛ս վառանկից հօր եւ հոգւոյն, այսօր մըկրտիլ ի յանձն էառ ի ձեռաց հոգեգինի, սրբել ընդմեզ. քահանայք օրհնե։

Ընդերկ աստուածածնին, որ ընդ անընապատ լուսոյն, որ լուսաւորէ զհաւատացեալս. միաբանակիցն ձայնիւս երգել մեծացուցանեմք։ Դո՛ւ պարծանքն կուսութեան մարդկան. դո՛ւ ներքոյ հրեշտակաց. դո՛ւ բարձրոյ անիծ-ման. վասն որոյ ընդերկ աստուածածնին ծանծին մեծա։

Դո՛ւ ճշմարիտ արեւ էիր արեգական՝ կանն ապստալութեան. յորմէ ծագեցաք վերին մեք ամենեքեան։

Միաբանա։

Ընդերկ ապաւինեմք անընկկելեանն կից հօր որդի. որ այ՛սօր նախանձեցին բընութեամբ ի կուսէն ծնա՛նար աստուած եւ մա՛րդ։

Ազ՛ոհաբա՛նութեամբ մեզ։

Ա՛ռ քեզ պատա՛ճառիմք էակից հօր որդի. որ այ՛սօր ի մըսուր եգար եւ ի հրեշտակաց պատուե՛ցար աստուած էւ։

Ինքեն հաճեցեալ ճշմարիտ սուրբ հո՛գի. որ այ՛սօր ազգանակերպ երեւմամբ յաճախեցար աշխարհի աստո՛ւա՛ծ. ազ՛ոհաբա՛նութեամբ մեզ։

գայթ վառաց եւ ծանգռումըն յանդ
ուկնելը լուսոյն. անտղագնուշակ
տեսլեամբըն յայրին խլելվանի եւ
ի մրառւր անբանից բազմեալ.
քեզ ե՛ր:

Թագաւոր վառաց քրիստոս եւ ա
բարւոյ բոլորից, աստուած հնգօր
իշխան հայր հանդերձեալ լուսոյն,
մանուկ երեւեալ այսօր անհնտիւ
խելիւ ի լերուիեան. քեզ ե՛ր:

Ա՛մենամաստ ամենից հայր բազ
մազիղ խնամով ստեղծող եւ տէր
բոլորից, աներեղ եւ էկայս էակ. զո՛ր
միշտ օրհնեն դասք անմարմնական
նայըն յաւէժ անբաւ հընչմամբ:
Ո՛ր կերպարան եւ կնիք հօր աւ
ուեալ վասըն մեր ծառայի կերպ
ի կուսէն. ո՛ր է՛ն ի յամուռ վա
ռայ աներեւս վերնոյն, ի յայրին
լջելվա՛նի եւ ի մրառւր անբանից
բազմեա՛լ:

Ընդ ի կո՛ւսէն մարմնացեա՛լ բանն
եկայք ժողովրդք ընդ հնգերեսըն
բարեբանեսցուք, եւ ընդ մոգո՛ցն
երկրպագեսցուք. ընդ երինայինն
զօրան երգե՛սցո՛ք վառք ի բար
ձո՛ւնս աստուծոյ:

Զա՛հաւոր բանբաստա վերնոյըն
հնգերեւոր հընչմամբ երգո՛ւլ ընկա
լեա՛լ հովուացն, օրհնէին ընծը
նո՛ւնդ ե՛ւ ընծանո՛ւծին յանուեկ
նելի լուսոյն:

Հրեշտականպետին աւետեօքն ըն
թացեալք ի յայրն, տեսին զի նը
աստացեալ էր աներեսըն սերմ
բէի՛ց. մանո՛ւկ երեալ յան
բանից մըտա՛ր:

Վիտելով մոգուցն ըզվայրո՛ւմն աս
տեղն, սա զաստուած գուշակեա՛լ
լինի. զի ի տեսիլ մարմնացելոյն

զնտարմնոց եւ հրեշտականց, գո՛
հասանեն եւ վերծրհնեն եւ փա՛
ռաւորեն ընդայր եւ զանախին
փըրկչին մերոյ:

Կ Ա Ն Ո Ն

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԱԽՈՒՐՆ

Ա՛յսօր ծր վառաց փա՛ռաց
ընդ հօր ծընանի՛ ի սըրբոյ
կուսէ՛ն մարմնացեա՛լ բանն,
ծնանելո՛վ ըզմարեզերս յորդե
նութեան ընծրհա:

Ա՛յսօր անապարապրելի բանըն հօր
բազմի՛ ի մրառւր անբանի՛ց
բոլորից տէրն, եւ ի վերայ քե
րովբէից հանդի:

Ո՛ր նոյն ինքն է ճառագայթ փա՛
ռացն հօր, ի յոլհանննէ հայցէր
մկրըտի՛լ ի յորդանանո՛ւ եւ
յորձանան. առաքելական կոչմամբ
ըզմարեզերս հրաւիրելո՛ւլ:

Ընդծնեալն ի սրբոյ կո՛ւսէն
ընկալցո՛ւք ի սիրտս մե՛ւք հա՛
ւատով, որպէս երբեմն ի գիրկ
սըն սիմէօնի:

Ո՛ր յետնութեանդ ես ընդ հօրն եւ
սո՛ւրբ հոգւո՛ւն անընակիզն որդի,
խոնարհեցար ի հայրական ծոցոյ,
մարդ եղեա՛լ մարմնացար ի կու
սէն, բառնալո՛ւ զանզրծո՛ւմն մա
հո՛ւ յանցանաց նախահօրն. քեզ
ե՛րգեմք ընդ զօրըս հրեշտականցն
ի մէջ հովուացն, օրհնեա՛լ ես
բրիստո՛ս նախայա՛ւիտեանն բանդ:

Ա՛յսօր ծընա՛ր որ ի հօրէ յանա՛ջ
քան զյաւիտեանս որդի, ճառա՛

Ո՛ր փառակից ես հօր եւ որդւոյ,
եւ բննես զհոգիս յումաստից զմտ-
մաս աշխարհի արարիչ. հոգի։

Ա՛րարչագո՛րծ աստուած, զա-
րանաձեւս քո՝ ով անտես անուն.
այլ գլխիս ի նըշոյլ ցեալսըն մեր,
եւ հանգո՛ ընդ սուրբս քո ի
խորան քո՛մ սիրոյդ։

Ա՛րարչակի՛ց հօր որդի, ի միւս-
անգամ քո գալստեանն անդամ-
ատակարտ պահեա ընդնշոյլ ցեալ-
սըն մեր, եւ հան։

Կենդանարա՛ր սուրբ հոգի, յոր-
ժամ նորոգես զերե՛սս երկրի, նո-
րահնար զարդարեա ընդնշոյլ-
ցեալսըն մեր, եւ հան։

փառք հօր և որդւոյ և։

Օրհնեցուք զառաքեալն ի հօրէ,
որ ի խանձարո՛ւրս պատեցա՛ր
վաղն մեր, եւ փրկեաց ըզմե՛զ
յանիծից աշխարհի։

Ամէն և ողջ և յաւիտեան։

Ո՛րսդիր լեր անապատ ծաղկաւ,
եւ ծագիեա հաւատով երանու-
թեա՛ն մեզ յայտնեցար հո-
գիատուա՛ց։

Ո՛ր յանճառելի ծոցոյ հօր յե-
նելո՛ց ճապեցա՛ր արեգակն
արդարութեան անընկիզեն աստը-
ւած. զբե՛զ ընդ հրեշտակս բա-
րեբանեմք ա՛ստըւա՛ծ հա՛յրըն
մերոյ։

Ո՛ր խոնարհեցար յերկինից փրկել
զարարածս անյեղյեղե՛լս, մարմ
նացար ի կուսէն Էակից բանըդ
հօր. զբե՛զ։

Ո՛ր ի խաչձարո՛ւրս պատեցար
անեզանելիդ, ո՛չ մեկնե՛լո՛վ յան-

ժանանեա՛լ, նըմա՛ մատո՛ցանե-
լիւ զերկրպագութիւն։

Ո՛ւրախ լեր աստուածածնի՛ն յոյս
եւ փրկութեան մայր. ըզբե՛զ
ընդունող լուսոյ մեծացո՛ւցանեմք։
Ըզբե՛զ լուսոյ մայր և կոյս, ըզբե՛զ
գանձըդ կենաց աստուածածնին
ձայնիւ ցընծութեա՛մբ մեծա։
Մայր սուրբ անապատ լուսոյն.
հրեշտակային օրհնութեամբ պա-
տուեա՛լ ըզբե՛զ մեծացո՛ւցա։
Ա՛ստըւածածնի՛ն օրհ-
նո՛ւթեա՛մբ մեծացո՛ւցանեմք։
Ա՛ւետա՛ւոր հրեշտակն աւետա՛-
րանէր ընձըննեա՛լ փրկին ի
սըրբոյ կուսէն։
Ա՛հե՛ւ ուրախ լեր բեմկրեալդ.
քանզի՛ սէ՛ր սերունդ էր ընդ
քե՛զ։
Բարեխօսեա անդադա՛ր աս ողջ
դի՛դ քո եւ աստուածա՛ծ մե՛ր, ծընո՛ղ
եւ ազախի՛ն տեառն։
Ի՛ բարեխօսո՛ւթիւն փութացի՛ր
մեզ սուրբ աստուածածնին. առ ի
փրկել ըզժողովո՛ւրդս ի մեզա՛ց
եւ յատականո՛ւթենէ։
Ա՛պաւի՛նիմք ի քո բարեխօսու-
թիւնդ աստուածածնին մարիամ,
մա՛յր տեառն եւ կո՛յս սուրբ,
հարան երկնից և դո՛ւռն կենաց,
զո՛ր մարգարէին տեսեա։
Ո՛ր հանապա՛զ լեր հօր եւ որդ-
ւոյ, անճառաբա՛ր բըղխուն ի
միշտ էին. ա՛յսօր բըղխեցեր ջուր
կենդանի՛ յերուսաղէ՛մ. հոգի՛ ս
աստուածայի՛ն բաւ։
Ո՛ր ա՛րարչակից ես հօր եւ որդ-
ւոյ, զոլ կենդանաձնեա՛լք ի ջրո՛ւց
ա՛յսահարձր. ա՛յսօր որդիս աստու-
ծո՛յ ծնանիս ի՛ ջրո՛ւց. հոգի։

զանի եւ զլնի յանբանից մըտաւ-
վարըն փըրկութեան ազգի մարդ։
Ի բեթզեհէմ հրեաստանի երեւի
արդարութեան արեգականն. այսօր
երկրպագին ահեղն յարեւելից էկ
կեալ մոգուցն. եւ փառաբանին
յերջանիկ ի բայօրհեաց հովուացն,
վասըն փըրկութեան ազգի մարդ։

Որ առաեւ եւ անբընին քա-
ռակերտիչըն վեհապետն, ի փըր-
կել զմեզ եկեալ անմահից թա-
գաւորն, օրհնութեամբ առաքրոզին։
Աւետարբ հրեշտականապետաց առ սե-
թովբէն հոզեզէնս. ամէն տէրըն եւ
արարչին առաքեալն ի հօրէ մար-
մնանայ ի բէթղեհէմ փըրկիչն։

Մըկրտիլ ի յորդանան վերակալել
հօր եւ հոգւոյն. ովսաննա ի բար-
ձունս երկինս մանկահանդէս օրհ-
նութեան պրպեցի գաւթի։

Ահեղատեսիլ ձաղիկ անդստաս-
պատ շաւաղիդ վերաբուսեալ
յարմատոյն յեսսեայ. գբեզ ես աս-
յիսօր կանխաս վերապչեցի եօթ-
նասիւն շնորհացդ հոգւովն ըն-
դունարան պալ. աւետաւածածնին
եղե կոյս գբեզ ի մեծացուցանել
նեմք։

Չամեզամաշակ պլիտոյն բանա-
ւոր ը բարձունակ, յորմէ կթե-
ցաւ մեզ ակոյզն անբասիս յոր-
բանիւթիւն սըրտմտեցելոցն ի
հաշտմանել ծառոյն գիտուե-
լութեան. սըրբուհի՛ ամարաւտ
ամենեցուն գբեզ։

Քաղաքավարեալ ի մարմնի անա-
րատ ըվարժութ. այսօր յառաջե-
լոյն անմիսիթեալ վերին անկնար-
կութեամբըն վերատիսեցար յար-
քայութիւն որդւոյ քո եւ ան-

քընին վառաց հօրխականից սուրբ
հոգւոյն. գբեզ։

Ըզատիր միաբանութեամբ ծրհ-
նեծիցդ եւ առաքեսիբաբար
բարձր ձայնիւ երգեցուք։
Զառաբեալն ի հօրէ զբանն եւ
ըզմարմնացեալն ի կուսէն զան-
քընեալն. միա։
Ըզձընեալն ի սրբոյ կուսէն եւ
յանբանից մըտաւ եղեալ ըզհոյց
կենդանց. միա։
Զերկրպագեալն ի մոգոց և զմը-
կրտեալն ի յորդանան ի յոյ-
հաւնէ. միա։

Աստուածածնին եւ սրբըձա-
ր ըզբանին աստըւած անեռըմն
յընտանութեամբ յանդգնեալ կրեցեր.
անդադար երդում մեծացուցա-
նեմք։
Զբեզ մայր կուսութեան եւ յըն-
տանութեան ոչ լռուցի, եւ առ ապաստ
անճառելոյն բընակողին ի քեզ
վեսայողեալ բանին. անդա։
Քեզ լըծան կնիք գաստապարտ-
ութեան. եւ քեզ կանգնեցաւ
մեղսագեալ մարըն գլորեալ. վասն
որոյ ըզքեզ աստուածածնին եւ
կոյս. անդա։

Որ երկն ի սկըզբանէ առ աստըղ
ած եւ աստըւածածն բանն. կերը
պատն անեղին եւ հանապոյ սուրբ
հոգւոյն. ի վերջին աւուրըս ձայ
նութեալ մարմնանալ յանձն առ
նու ի կուսանկան արգանդէ,
վասըն փըրկութեան ազգի մարդ
կան։
Յառաջ բան զյաւիտեանս ծրդի
նախայաւիտեան. այսօր յերկրի
երեւեալ աստուած եւ մարդ կա
տարեալ, խանձարրուքն պատի, ե

ԿԱՆՈՆ

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԱԽՈՒԽՆ

Ա՛ՆԱԿԶԲՆԱ՛ԿԱ՛Ն տեսիլ վա-
ռանց քո՛յ տըւոզ ո՛ր՝ի մեզ
հրաշագո՛ործեցաւ երեւելո՛վ ան-
ճառաւաբա՛ր ծընունդ, այսօր ըզ՛Ն-
ծո՛ւթի՛ւն յայտնեցաւ ամենեցուց։
Ա՛նանրաւնական հոգեզինեալն եր-
դակեցեալ բոյեզէն վայելմամբ, Թա-
վանցիկ հրաւքն ամպա՛յն սիւն գոլ
ճեա՛լ յայրին, այսօր դասակից ե-
ղեն հա՛ւիւրքըն հանդի՛սի վերնոյն։
Ը՛նդ հանո՛ր ծաւալեցա՛ ծանդո՛-
ւըն լուսոյ, մո՛գո՛ւըն հետեւե-
լով աստե՛ղըն գո՛ւշակեալ ընծը-
նո՛ւդ յայրին, անդ մատուցա-
նէին զընծայս աստուածայինն ծնե՛ն-
դեա՛ն։

Ո՛ր յե՛տս Թո՛ղեալ ես ընդ հօր եւ
սո՛ւրբ հոգւո՛յն անըսկի՛զըն որդի,
խո՛նարհեցա՛ր՝ի հայրակա՛ն ծոցոյ,
մարդ ելեա՛լ մարմնացա՛ր՝ի կո-
ւսէն, բա՛նեալո՛վ զյանզի՛ման մեզ
հո՛ս յանցանաց նախահօրն. ըզ-
ե՛ղգեմ ընդ զօրըս հրեշտակացն՝ի
մէ՛ջ հոլո՛ւածոյն, ծրհնեա՛լ ես քրիս-
տո՛ս նախայա՛ւիտեան բա՛նով։

Ը՛զնեա՛ւն՝ի սըրբոյ կո՛ւսէն ընդ
կա՛ղցո՛ւք՝ի սիրտս մե՛ր հա՛ւա-
տալ, ո՛րպէս ե՛րբեմն՝ի գիրկըն
սի՛մէոնի։

Օ՛րհնե՛ալ ես զառաքեա՛լն՝ի հօրէ,
ո՛ր՝ի խանձարո՛ւրըս պատեցա՛ւ
վա՛ռըն մեր, եւ վըրկեա՛ց ըզմե՛զ
յանիծից անդառնոյ։

Ո՛ւրախ լեր անապատ ձա՛ռաւի,
եւ ծաղկեա՛ հա՛ւատով երանո-
Թեա՛ն մե՛ւ յայսմհետէ. քանզի
զրիստո՛ս յո՛յս յայտնեցաւ հե-
Թանոսաց։

Ա՛ստուածածնին երկնայի՛ն դա՛ռն
աստուածա՛յին ձայնի՛ւն աւետա-
րանէ՛ր հրեշտակն. ու՛րախ լեր
բերկրեա՛լդ տէր ընդ քե՛զ։
Ի՛ քե՛րմէէս բանդեա՛լ ընդ հօր
անճա՛պականաբա՛ր բնակիլ հաճե-
ցա՛ւ՝ի քո՛ւմ յո՛ւղովեանդ. ու՛։
Ո՛ր բոցե՛ղէն սրովբէի՛ւք զբրջա-
փա՛կեալ պահի՛ւր, այսօր՝ի մէջ
մարդկան՝ի գիրկըս հոգեզինեա՛լ
յայտնեա՛լ. ու՛։

Լո՛յս լուսո՛յ մայր, եւ կենարա՛ր
բանին բնակա՛ւոյ՛ն. քեզ է՛
բանիցեն ազգ եւ ազի՛ն ամենայն։
Աստեղծողի՛ն մայր, եւ հրնա՛Թեան
կենդանո՛ւոյ՛ն. քեզ։
Լո՛յս ծագեցա՛ւ՝ի քե՛ն նըստեալոցս
՝ի խաւա՛ւո՛ւ՛ն. քեզ։

Ա՛ղբակըզբնական՝ն բանին հօ՛րբ
նախարա՛ն, տաճա՛ր եւ առագաստ,
տե՛ղի անեսանելի լուսոյն. զբե՛զ
մեծացո՛ւցանեմք սի՛ւժանապէս եր-
գո՛ղ աստուածամայր եւ կոյս։
Յորմէ կենդանաստեղծեալք յա-
նեղէն հա՛ւատեցա՛ն ամենայի՛ն եղա-
կո՛ւնքս, անսերմնապէս տըղայացա-
յո՛ւցեա՛լն՝ի քո՛ւմ, եւ ծընա՛ւ ա՛ն-
՝ի քե՛ն մարմնացեա՛լ աստուածըն
բոլորից. զբե՛զ։
Յորմէ զանբնա՛կեալ զոգայն դա՛տ
վե՛րին զըւարճանացն, տըղայացա-
ւա՛ ընկալե՛ալ բա՛րձեր՝ի գիրկս,
եւ աղբե՛ւ ցեր ո՛րպէս մայր լուսա-
ցո՛ղին ըզբեզ ընկալուսանի՛ն քրի-
ստո՛ս ընկալիմն. զբե՛զ։

տա՛ճոյ ըս՛ւրբոյն. բա՛րեխո՛ւ՛ա՛
խոստովանո՛ղացս զքե՛զ։

ԿԱՆՈՆ

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԱԽՈՒԽՆ

Ա՛ՆԱԿԶԲՆԱ՛ԿԱ՛Ն տեսիլ վա-
ռանց քո՛յ տըւոզ ո՛ր՝ի մեզ
հրաշագո՛ործեցաւ երեւելո՛վ ան-
ճառաւաբա՛ր ծընունդ, այսօր ըզ՛Ն-
ծո՛ւթի՛ւն յայտնեցաւ ամենեցուց։
Ը՛նդ հանո՛ր ծաւալեցա՛ ծանդո՛-
ւըն լուսոյ, մո՛գո՛ւըն հետեւե-
լով աստե՛ղըն գո՛ւշակեալ ընծը-
նո՛ւդ յայրին, անդ մատուցա-
նէին զընծայս աստուածայինն ծնե՛ն-
դեա՛ն։

Ո՛ր յե՛տս Թո՛ղեալ ես ընդ հօր եւ
սո՛ւրբ հոգւո՛յն անըսկի՛զըն որդի,
խո՛նարհեցա՛ր՝ի հայրակա՛ն ծոցոյ,
մարդ ելեա՛լ մարմնացա՛ր՝ի կո-
ւսէն, բա՛նեալո՛վ զյանզի՛ման մեզ
հո՛ս յանցանաց նախահօրն. ըզ-
ե՛ղգեմ ընդ զօրըս հրեշտակացն՝ի
մէ՛ջ հոլո՛ւածոյն, ծրհնեա՛լ ես քրիս-
տո՛ս նախայա՛ւիտեան բա՛նով։

Ը՛զնեա՛ւն՝ի սըրբոյ կո՛ւսէն ընդ
կա՛ղցո՛ւք՝ի սիրտս մե՛ր հա՛ւա-
տալ, ո՛րպէս ե՛րբեմն՝ի գիրկըն
սի՛մէոնի։

Օ՛րհնե՛ալ ես զառաքեա՛լն՝ի հօրէ,
ո՛ր՝ի խանձարո՛ւրըս պատեցա՛ւ
վա՛ռըն մեր, եւ վըրկեա՛ց ըզմե՛զ
յանիծից անդառնոյ։

ՅՆՆ

Ո՛ր տա՛րար ըզբա՛նն անտուա՛ծ յա՛րպանդի բո՛ւմ, եւ ձ՛ընա՛ր ըզնա՛ մարմնով ա՛պրեցո՛ւցի՛չ աստուա՛ծն՝ բարեխո՛սեա՛ կեցուցանել ըզմե՛զ։

Հո՛գւո՛յն սրբոյ հոլա՛նացեա՛լ ըզբա՛ն աստուա՛ծն՝ մարմնացեալ հօր հաճո՛ւթեամբ զո՛րդին մա՛րդն՝ ձի՛ն մե՛զ ի փրկո՛ւթիւն։

Զա՛նարա՛ն օրհնե՛սցո՛ւք զա՛ստուա՛ծն՝ որ կո՛յս մրնաց յեւ ձ՛ընրնդեա՛ն՝ եւ տա՛րա՛ւ յորո՛վայ՛նի զա՛նաստնե՛լին ա՛մենեցո՛ւն՝ ըզհամաբնակիցսն հօր եւ ա՛մենայ՛րբ հո՛գւո՛յն։

Բարեխո՛սո՛ւթեամբ ա՛ուրբ աստուա՛ծն՝ պահեսցէ զեկեղեցի՛ իւր սո՛՛ւրբ։ Եւ ի միւ՛ս անգամ գալստեա՛ն իւրո՛յ նո՛րոգեսցէ ի փա՛ռս։

Ա՛լ մե՛ք ձա՛յնիւ վերնոց փառա՛ւ բեացու՛ք ընկե՛ր բրիստո՛ս՝ որ հա՛մագո՛յ եւ հո՛ր եւ սո՛՛ւրբ հոգո՛՛յն՝ ի միաբանեացե՛ա զեկեղեցի՛ քո՛ սո՛՛ւրբ պահելով ի խաղաղո՛ւթեան։

Ձի՛ ի բե՛ն ցընծո՛ւթիւն ծ՛ընաւո՛ւ թեացդ նախատյաւի՛տեան բա՛նն՝ փառաւո՛ր յա՛րութի՛ւնդ եւ սո՛ւրբ հոգո՛ւդ՝ ընդ ա՛նպատո՛ւյր աջո՛ւդ վա՛ռն անձա՛ւնց մե՛րոց։

Հոգ

Հո՛գիդ ձ՛ըշմարի՛տ որ զաստուա՛ծայ՛ն ըզհրամա՛նսն բո՛ զառա՛ծդն զո՛՛ւթեան լի՛ցեր՝ արբուցանե՛լո՛վ աշա՛կերտացն ըզզարհուրա՛նո՛ւթի՛ւնդ բո՛ ի սո՛ւրբ վերնատա՛ն՝ ո՛՛ր զո՛՛ւրբ մեա՛ւ։

Ո՛ր առաքեցա՛ր ի հո՛՛ւրն կենդանա՛ւ նարա՛ր վըտակ եւ լո՛ւս ճ՛ըշմարի՛տ՝ արբուցանե՛լո՛վ նո՛ր ո՛ղւո՛ց սիրո՛՛ւ

ՅՆՆ

նի՛ զո՛ւզեսբս վա՛ւկո՛ւթեա՛ն՝ ո՛՛ղ։ Ո՛ր կա՛տա՛րեցեր ըզխա՛չփա՛չ ցանկո՛ւթեա՛ն սո՛ւրտից նո՛ցա՝ որք ըսպա՛սեա՛ զ մե՛ծի՛ գալստեա՛ն քո՛ ի սո՛ւրբ վերնատո՛ւնն՝ ո՛՛ղո՛՛րմեա։

Ա՛ւրհնաբա՛՛նե՛ա սո՛՛ւրբ աստուա՛ծ՝ որ յոչընչէ գոյացո՛ւցեր զերկի՛ն եւ զերկի՛ր՝ օրհնե՛՛մք ը՛՛զքե՛զ՝ որ հա՛՛ւր գո՛ւցիչդ ես ընընջեցելոց հա՛՛յր ա՛մենակա՛լ։

Բա՛նդ աստուա՛ծ եւ համապո՛ղ փառա՛ց հո՛ր պահակեր՝ գո՛՛վե՛մք ը՛՛զքե՛զ՝ որ յա՛րութի՛ւնդ ես ընընջեցելոց հո՛՛գւո՛յ ա՛մենայ՛ն։

Ա՛ղբիւր ա՛ննըսպառ յո՛րմէ բաշխի՛ս տիեզերակա՛ն շնո՛րհս՝ բարեբա՛՛նե՛մք ը՛՛զքե՛զ՝ որ նո՛րոգո՛ղդ ես ընընջեցելոց հո՛՛գւո՛՛յ ճրագարկա՛ւ։

Փառս հօր և որդւոյ և։

Ա՛յսօր ձ՛ընա՛ր որ ի հո՛րէ յառա՛ջ քան զյաւիտեա՛նս որպի՛՝ ճառագա՛՛նթ փառաց եւ ձագա՛՛ւմն յանմե՛կնելի լուսոյն՝ աստղապո՛ւճա՛՛կ տեսլեամբն յայրին իջե՛՛ւանի եւ ի մի՛ւսո՛ւր անբա՛՛նից բազմեա՛լ՝ քե՛զ ե՛՛րգե՛մք ընդ զո՛՛րըս հրեշտակացն ի վե՛՛ր հովուացն՝ օրհնե՛՛լ ես քրիստո՛՛ս նախայա՛՛ւիտեա՛՛ն բա՛՛նդ։

Ա՛յգմ և մեր և յա՛ւիտե՛՛նս։

Թագաւո՛՛ր փառաց քրիստոս եւ ա՛բրահա՛մ բոլորից՝ աստուա՛ծ հրեղէ՛՛ն իշխանն հայր հանդերձեա՛լ լուսոյն՝ մանո՛՛ւկ երեւեա՛լ այսօր աննիւթի՛՛ խեղկդ ի յե՛՛ւթեան՝ քե՛՛զ։

Ո՛ր խոնարհեցա՛՛ր ի հայրական ձո՛՛ւյլ բընական յարդանդի կո՛՛ւսին՝ աստղա՛՛ծ հա՛՛րցըն մերոց՝ Ո՛ր գըթացա՛՛ր յերկիր եւ ծնար

Ա՛յսօր յընծա՛ն զնւարթունք երկնից, տեսանել՝ զահաւոր զահապին եւ ըզհրաշալի ծրնունդ. որ լո՛յս աշխարհի ցուցաք։

Ը՛նդ ինչանե՛լ զնւարթնոյն՝ ի փառաբանութիւն, տեսանէ՛ք՝ն ամպ լուսոյ սիւն գործեա՛լ՝ ի հրաւիրոյ վիմին, զա՛ս ելոյանիկ հովուացն։

Զ.բե՛զ հայր յառաջ.քան զյաւիտեանս բարեբանէն զասք ան մարմնոյ հրեշտակաց. ձայնիւ ելը պո՛վ գոչեն եւ ա՛լաղակեն. աստուա՛ծ անստա՛ծոյ եւ տէր տերանց վրկիչ գոլով։

Ա՛ռաքիներ զբո մրա՛ծինըդ մարմ նանա՛լ՝ ի տուրբ կուսէն. եւ անապատ ծընանիլ յորովայնէ անապականի, բա՛նալով ըզմեր նեղութիւնս. աստուա՛ծ։

Շնորհք բարի յերեսս աստղէմ երեւեցա՛ւ հեթանոսաց. զի արարիչն յաւիտե՛նից տըղայ եղեալ յորդեգրութիւն կե՛նաց կոչէ. աստուա՛ծ։

Կ Ա Ն Ո Ն

ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ ԱԽՈՒՐՆ

Ա՛նե՛ղ.անելի՝ բընութի՛ւն՝ ո՛ր յէութեանդ ես ընդ հօ՛ր, ծընար՝ ի սրբոյ կուսէն. ըզքե՛զ բարեբանեմք այսաւրիկ հօր։

Ա՛նե՛ղանելը այսաւո՛ր զ՝ որ վասն մեր մարմնացա՛՝ր, եւ ցընծութիւն աշխարհի յայտնեցար. ըզքե՛զ բարե՛։

Մըկըրտեցար՝ ի յորդանան՝ ի յաղթանակ՝ որ հանե՛՝ր, աղաւնակերպ սո՛ւրբ

ա՛նանխտ ազատե՛լով զմեխտ ծընունդս. անստո՛ւա՛ծ։

Բարեբանեմըք զեսուկիցըդ հօր եւ հոգւո՛յն անդադար հոգեւո՛ր երգով. անստո՛ւա՛ծ։

Ը՛զաեր. Զաւա՛ւքեան՝ ի հօրէ լո՛յս իմաստութիւն եւ բան, զկա՛՛՛յքն հօր եւ հո՛գւո՛՛յն. օրհնեցէ՛ք եւ բարձր արարէ՛ք։

Ը՛զձնեա՛ն՝ ի սրբոյ կո՛ւսէ՛ն զըզխաւորեա՛լ Թագաւո՛ր՝ն, զկըրպագեա՛՛՛ն՝ի մոգո՛՛՛ւց. օրհնեցէ՛ք եւ բարձր։

Ո՛ր ինչանելո՛ւ՝ի ջո՛ւրըն սընբեաց զյորդանա՛ն, եւ զմը՛կըրտեա՛՛՛ն՝ի յո՛ւիսանն՛՛՛. օրհնեցէ՛ք եւ բարձր։

Ո՞ր վանձառելո՛ւն ծընաւ սուրբ աստուա՛ծա՛ծին կոյս. օրհնեա՛լ ես յաւի՛տեան։

Ո՞ր զարարչակի՛ցըն հօր զի՛սկըզբանէ՛ բանէ բա՛՛ն աստուած. յորովայնի քո՛՛մ կրեցեր. օրհ։

Զ.բե՞զ եղեկի՛ել եաես երկնայի՛՛ն դո՛ւռն եւ հա՛րան անփո՛ւռ օրհ։

Հրաշափառ ծընո՛ւնդ քո՝ի սուրբ կուսէ՛ն. այսօր յուցա՛ւ ազգ զի՛ մարդկա՛ն. անըսկըզբանակի՛՛ց բանդ էակից. հօր։

Յայտնութեամբ քո տէր ցընծացա՛ւ երկիր. եւ նորոգեա՛լ եղեւ ադամ յառաջի՛՛ն յանցանաց՝ի մեղաց իւրոյ։

Դա՛՛ք հովուացն երկրի փառաւո՛ւորե՛՛ն ըզքո՝ ամենակե՛՛ցո՛՛յց գալստեան. ո՛ր երեւեցար քո ա՛՛րա բածոյս։

Ա՛յսօր յայտնեցա՛ւ մեզ բարձրեա՛՛լն բանալով բանըն յանբաննից մըտաւր. գա՛՛ռն եւ երկնա՛՛ւոր հա՛՛յ։

Ով ծնանելոյն է՝ ի բէն խրատ՝ելի առաջնորդ. եւ ընդ հանուր բարեաց աստուածային ոգւոյն պատրաստ հնազանդ բարեաց։

Անկանիմք առաջի քո աստուած ծածկին, եւ աղաչեմք զքեզ զանազան ընկերօք։

Բարեխօսեա վասն անձանց մերոց, եւ աղաչեա զլսելիացն մերոց։ Փըրկել ըզմեզ՝ ի փորձութենէ եւ յամենահարոյն վըտանգէ մերոց։

Աստ եւ աստուածածնին մանրիմամ յանկանել կուսից եւ պարծանք ազգի մարդկան, մայր եւ աղախին մեծաւոյն յամենից։

Անկէզ մարենի՝ եւ տանձար ընդ հանուր լուսոյն, անապրատ եւ անխախտելի կուսութիւն, մայր։

Խորհուրդ կենաց եւ մայր կենդանին, եւ առանգաստ հրաշվայլ ծագմանդ, մայր։

Բարեխօսեա վանցն մեր աստուածածնին մարիամ, որ ծընար զտէր աստուած, որ հովուէրն զիսրայէլ, ա՛մենազօր եւ սքանչելի վաստօքն իւրով։

Ի՛նչ ենք ապաւինեալ, որ մայրդ ես եւ աղախին բրիստոսի. լեր բարեխօս վասն մեր, զի զանուն տեառն կարդասցուք եւ զքեզ մեծարեալ պատուեսցուք։

Որ ըզհովն աստուած յորովայնի քում ընկալար, եւ ծընար անճառապէս զկենսատուծն ամենեցունն, բարեխօս ըզքեզ ունիմք որ երանեալդ ես՝ ի կանայս։

Սարսափելի հոգւոյն նըմանն աստիկ հընչմամբ, երբ եկեալ՝ ի վերնատունն հոգիդ պատուեն երկոտասանն, որք առ՝ ի քէն

Հոգւոյն վերակացեալ երկնային ձայնիւն. ըզքեզ բարի։

Բանն առաքեալ՝ ի հօրէն, որ վանցն մեր մարմնացաւ եւ ցըրն ծուխն աչխարհի յայտնեցաւ. ըզքեզ բարերանիմք աստուածածնին կոյս։

Ձի պրուժ աչըն հանդերձեալ՝ բացանըլսոյլ աղրովքէն. նա քնաւ կեցաւ՝ ի քէն յորովայնի. ըզքեզ։

Յորմէ սարսեալ դողայն վայրկեանքն՝ ի գիրկըս քո ընդնաւ ընկալար. ըզքեզ։

Լայտ ար՝ ի հօրէ առաքեցար յորժամ լըսեր՝ ի երկինից եւ մարմնացար՝ ի սըրբոյ կուսէն. զոր էս գառն աստուծոյ եւ որդի հօր։

Ձքեզ հայր յանուաղ քան զյաւիտեանս բարերանէն զաստ անմարմնոց հրեշտակաց. ձայնիւ երկրպագեն զոչեն եւ աղաղակեն. աստուածածնին եւ մէր տէրանց վերակացու։

Ա՛ռաքեցեր զքո միածինըդ մարմնանալ՝ ի տուրբ կուսէն, եւ անարատ ծընանալ յորովայնէ անապական, բանալով զմեր նեղութիւնս. աստուածածնին։

Շնորհք բարի յերուսաղէմ երեւեցաւ հեթանոսաց. զի արարիչն յաբրահամէնց տոհմայ եղեալ յորդեգրութիւն կենաց կոչէ. աստուածածնին։

Ա՛րբանեցիր սըրբուհի գաբրիէլ աւետեօքն. որ բարձրելոյն ըզդա՛՛՛ւստ աբքայինն տեառն՝ ի յերկինից։

Ա՛ղջոյն ընդ քեզ մարիամ՝ ի քեզ տուրբ հոգին եկեաց. եւ զօրութիւն բարձրելո՛՛՛յն՝ ի վերայ քո հնձանացաւ։

Փառաւորեալ աստուած սքանչելի ի ծննդեանդ, եկիր՝ ի փրկել զանարատս ընտրեալդ. աստուած հայրերն մերոց։

Ծընանար՝ ի կուսէ անճառելի բանիւ, ի հօրէ ոչ մեկնեցար. օրհնեմք ընդքեզ անհասանելի լոյս. աստուած։

Երեւեցար յանշխարհի որ էիջեր՝ ի յորդանան մկրտիլ՝ ի յովհաննէ. ով ընդլուսոյն սքրբեցեր սքրբեա՛ զմեզ՝ ի մեղաց մերոց. աստուած։

Ընդառեր. Ա՛մենայն գործք տեառն օրհնեն ընդնա անդադար. զայն ընկալցիք աստուածդ զանյաղթելի զմարգաւորն օրհնեցէ՛ք գովեցէք եւ բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան։

Ով էն փառք՝ ի հերկինս ականջս կընդնակից ոգւոյն, եւ խրեալ՝ ի հերկինից մարմնացաւ՝ ի կուսէն. օրհնեմ։

Ընդնեալն՝ ի տուրբ՝ ի կուսէն, զերեալն յանդնդոց մըտուր, եւ զմըկըտեալն՝ ի տուրբ յորդանան օրհնեմ։ Ջէակիցըն հօր եւ ոգւոյ ընդսուրբ հոգին, զնորոգող եւ զանընապատ անգնդըն լուսոյ որ լուսաւորեցան ընդմեզ, օրհնեմ։

Ընկնուսութիւնըդ քո աստուածդ անարատ. զոր ոչ բոցակիզեցաւ հնար աստուածութեանըն, մեծացուսցանեմք։

Ով յորդանանդ քուով անապականանալ բար բնակեցար քրիստոս աստուած եւ փրկիչ անձանց մերոց, մեծաւ։

Անհասանելի տէրութիւնդ այստուածութիւնն աշխարհի ծագեցաւ. անմատոյց լուսոյն երկրպագեցոյք։

Փառաւորեալ աստուած սքանչելի ի ծննդեանդ, եկիր՝ ի փրկել զանարատս ընտրեալդ. աստուած հարցըն մերոց։

Ծընանար՝ ի կուսէ անճառելի բանիւ, ի հօրէ ոչ մեկնեցար. օրհնեմք ընդքեզ անհասանելի լոյս. աստուած։

Երեւեցար յանշխարհի որ էիջեր՝ ի յորդանան մկրտիլ՝ ի յովհաննէ. ով ընդլուսոյն սքրբեցեր սքրբեա՛ զմեզ՝ ի մեղաց մերոց. աստուած։

Ընդառեր. Ա՛մենայն գործք տեառն օրհնեն ընդնա անդադար. զայն ընկալցիք աստուածդ զանյաղթելի զմարգաւորն օրհնեցէ՛ք գովեցէք եւ բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան։

Ով էն փառք՝ ի հերկինս ականջս կընդնակից ոգւոյն, եւ խրեալ՝ ի հերկինից մարմնացաւ՝ ի կուսէն. օրհնեմ։

Ընդնեալն՝ ի տուրբ՝ ի կուսէն, զերեալն յանդնդոց մըտուր, եւ զմըկըտեալն՝ ի տուրբ յորդանան օրհնեմ։ Ջէակիցըն հօր եւ ոգւոյ ընդսուրբ հոգին, զնորոգող եւ զանընապատ անգնդըն լուսոյ որ լուսաւորեցան ընդմեզ, օրհնեմ։

Ընկնուսութիւնդ քո աստուածդ անարատ. զոր ոչ բոցակիզեցաւ հնար աստուածութեանըն, մեծացուսցանեմք։

Ով յորդանանդ քուով անապականանալ բար բնակեցար քրիստոս աստուած եւ փրկիչ անձանց մերոց, մեծաւ։

Անհասանելի տէրութիւնդ այստուածութիւնն աշխարհի ծագեցաւ. անմատոյց լուսոյն երկրպագեցոյք։

Մկրկըտեցան որպէս զնակի հրով մաքրեցան. մա՛քրեա՛ ի մեղ ըզմեզ ով մեղաց եւ ըզկեցո՛ ըզլոյս փառաց։

Էակիր հերկիր անստուածաբար դաւ տել զաշխարհս ի՛շխանաբար, ընդ արդարութեան եւ ընդ մեղաց եւ ընդ չարին դատաստանաց. բայց ըզմեր ըզդանձդ անհիւթ ակն պարզեա՛ եւ ետ՛ր որպէս մարդկան. մա՛քրեա՛։

Ակն ի միոյ զսէրդ առաքեաց հինգըն զանդամս իւր քեզ յօդեաց. զհկեղեցի իւր զմի հինեաց եօթըն սեանմբ զի հաստատեաց. տնետա ի նմա եզ զառաքեալն եօթնեակ հնարհօք զի զարդատեաց. մա՛քրեա՛։

Ի ձայն փողոյ գալըստեան զի տէր, ամենայն հոգիք զարհիցեն կա՛ի դատաստանի քոմ զքրիստոս աստուած մեր։

Յորժամ հընչէ բարբառն անգին, եւ հարկանի փող յարքեան մեռեալ. եւ մեք գընչելով առմըք փառք զքեզ տէր յարեան մեռելոց. յորժամ առնես հաստացնումըն տէր, եւ սուրբըք զի պարծեցին ի քեզ. եւ մեզ հնարհեացես փրկել կենդ կա՛ի յաջմէ զքոմ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Աչօր յայրին ընծայեցար փրկիչ, եւ ի մոգունն երկրպագեցար. եւ հովուացըն առաքեալ ասէին, գո՛ն գառն աս։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ի նահանջումըն անգնդոց առաքեալ զհոգին սուրբ յովհաննէս, ապաշխարել ասելով. սա է գառն աստուծոյ եւ պղտի հօր։

Ոմն աստուած ի յերկրի երեւէ ցար եւ լինի մարդկան շէրջեցար, եւ վերակենդի լզահեղերըս յանկ նիցն ազատայ։

Գնել ի յերկնից վճկայեալ հօր քո ձայն. ասէ պատ է իմ արդի. եւ աստ հնդին լզբեզ յայտնեաց ազաւնակերպ երեւմամբ։

Ընդքնել որ հնչուակ եւ հերիմ մարդեցեր լզմարդկան ազտեղու թիւն, ոպէս զաստուած եւ լզվերակիչ աւետնեբեան օրհնեացբ։ Փրկիչն երեւեցյաւ եւ զաշխարհս ապրեցոյց ի պատրանաց Թըշնամւ էնյն. արդէզրուԹիւն շնորհելով ի ձեռըն մըկըրտուԹեան։

Զրոյ կիզբ լզմեզըս ու եր այսօր երեւեալ ապրեցուցիչն, եւ զվաղ ցուցանէ զաշխարհս աստուածա յին ջըրոյն։

Ընդգնա վիշապին վերակիչըն զանխնամեաց ի յորդանան ի գետն. եւ ինքեան իշխանուԹեամբ զանմեռնեսն ապրեցոյց։

Ծագումըն հրաշալի որ անցեալ էր ի մէնջ. էս բանըն հայրական անըմբըռնելի. հուր վոյլանկնացեալ եւ ի մարմնի բնակեցաւ անելընաս պահելով զարարածս ամենայն։

Ծագումըն հրաշագործ որ ի կուսէն ծագեցաւ, ճառագայԹելով զարարածս ամենայն. երկինըս չլին ծայրն եւ երկիրս ոտրախանայր. եւ բլխատս աստըւած քնդ մարդկան չէրջեցաւ։

Աւ քզ ազանըմնիմք ամենասքր բոհի. գերազոյն եւ հրաշալի էս բաշխող բանըԹեանց. ազբիւր ես ծարաւեաց էւ հանգիստ աշխարհի։

Լսանարհեցար ի բարձանց էս մարմնացար ի կուսէն. որ նկատէլդ ի բրովքիրդ ազատիչ ամենայն բանաձոյ։

Երկինք չլլին բաւական փառաց անանձհ անեղիդ. արդանդ կուսին ժողովելոյ ընդունել լզգանձդ երկնային։

Յորմէ առնեաք սերովքէքն ոչխարխլին ուրձենալ. ի խաղձարծուս պատեցար ու էս եզար ի մսուր ցանեբանից։

Հրաշալի բարեաւոր երկնաւոր զօրացն, հընչեցաք մեզ օրհնելին զանմահ ԹագաւորուԹեն։

Աղեճաւ ծընունդըն փառօք երեւեան, էս աստղըն լուսապայծառ հովանի էր յայրին։

Բանըն բազմեալ յանբանից մըշառբ, էս մարգըն հեռաւէլին ծագմամբ լուսափայլ աստեղն։

Ամեն լուսոյ եւ ամպ հովանի սառըբ կոյս, որ ցօղեցեր ի մեզ ընգցօղն երկնային. գբեզ բարեբան նեմք աստուած ծնին կոյս։

Աղնիզ մորեղի էս պրովքէ հոգիզն սառըբ կոյս. քանզի պղտոզըն կենաց ի քէն սըւաւ մեզ. գբեզ։ Աղնիձից լուծիչ էս քանիչ մեղաց սառըբ կոյս. որ զանտանելին յեից ի գիրկըս քո բարձեր. գբեզ։

ԿԱՆՈՆ

ՈՒՔԵՐՈՐԴ ԱԽՈՒՐՆ

Լոյս ի լուսոյ ի հօրէ աւաքեցար էս մարմնացար ի սուրբ կուսէն, զի վերստին նորոգեսցես զանպականեալն ադամ։

բառնալոյ ՚ի քո գիրկս . եւ արե-
գանիանն արդարութեան էղեր ա-
բեւելք . ըղբեզ :

Որ տանջար յոտովքնի զանտա-
նելին աւետեցուն , եւ ձընար ան
ճառատիս զբրիստոս յոյս ազգի
մարդկան . առ նա միշտ բարեխօ-
սեա կեցուցանել ըզմեզ :

Տէսին գաղք խաղաղութեանդ
զաստուա՛ծ մարմնով առ ՚ի քէն
ձընեալ . իսկ եկեղեցի որպէս քո
աստուածածնին ըղբեզ խոստովա-
նի . որ միա՛ն կուսութեանդ էս
մնայր :

Աստուածածնին անպատէն մեր եւ
յոյս , բարեխօսեա առ որդիդ քո
միածին , զի փրկեսցէ ըզմեզ ՚ի
հրոյն տանջանաց , եւ պարգեւեսցէ
մեզ զերկնից արքայութիւնն :

Ադաբելն աղաւնոյ ինքանէլով
մեծաձայն հընչմամբ ՚ի բարձունց ,
ի նամանութիւն լուսոյ փայլման
հրաշինեաց անկիսելի զաւետ-
կութիւն , մինչդեռ նըստէին ՚ի
սուրբ վերնատունն :

Ագնիութիւնդ աղաւնի , անբիծ
նէլիսր բընիկ ընձիղաց աստուածոյ .
զոր առեալ ՚ի հօրէ պատմէ զահա-
ւոր եւ ըզմիւսանգամ գալստեան .
զոր քարոզեցին հանդապօյա-
կան :

Օրհնութիւն ՚ի բարձունս , եկն
ի ՚ի հօրէ հաղորդեայն սըրբոյ . ո-
րով առաքեալքն արբեցան անմա-
հական բաժակաւն , եւ հրա-
ւիրեցին զերկիրս ՚ի երկինս :

Ագնելակիզն աստուածածնին
արարչութեան , ՚ի հնազդ ստեղ-
ծեր ընդմէջն առաջին . զործել
եւ պահել յանապատում ՚ի կեանս .

ՅՆՆ

ՅՆՆ

ՀՈԳ

ՀԱՆ

խաւսելոյ . եւ էղեր վերընկալ աս-
տուածային բանին :

Ագաւօտ խաղաղութեանն եւ
արտասեակ զուարթութեան . այսօր
մարիամ սրբուհին . ՚ի փառս քո
քրիստոս ծագեաց մեզ լոյս յոյդ-
ւոցն օրինաց . անդադար երգով
սոքօք ըղբեզ ի մի՛շտ մեծացու-
ցանեմք :

Պրաիտ աստուածային եւ անբե-
ւելք խոնանելի . այսօր մարիամ
հրաշակեղ , ծնեա՛լ ՚ի յաննայէ ՚ի
մայրութիւն քո հրաւիրեա՛լ քրիս-
տա՛ պարգեւ աստո՛ծոյ . անդադ :

Տանգանակ ապրեցուցիչ եւ տա՛ղա-
ւար աբրահամեան աստուածընկա-
լան . այսօր մարիամ լուսափայծաս .
միածին ծընուեալ յաւետեա՛լ ծնող-
ացդ . ՚ի ծնողութիւն քո կոչե-
ցեա՛լ միածին պարգեւ աստո՛ծոյ .
անդադ :

Ասբան լեր մարիամ առաքս աս-
տուածածին . զի ՚ի տաճարիդ մաք-
բեցեալ յանկարծակի եկըն տէր .
ըղբեզ օրհնութեամբ մեծաց-
ուցանեմք :

Ասբան լեր գա՛ւառըն փակեա՛լ ընդ
ան որ մըտեալ . բայց տէր աս-
տուած իսրայէլի . ըղբեզ :

Ասբան լեր անգբի՛ր կի՛նքեա՛լ ջրոյն
կենդանութեան . զոր ծարաւեալդ
բնութեանս եմոր ՚ի յարբունից .
ըղբեզ :

Ըղբեզ օրհնութեամբ մեծաց-
ուցանեմք :

Որ ըղբանն անտեսած յարգանդի
կուսեցեր սրբուհի անապատ , եւ ան
ճառապէս ծընար ըզմեզ փրկիչն
երկնից . ըղբեզ :

Որ էից լուսոյն արժանի եղեր

դանան եկեղեցւոյ մկկբտել ի յիշխանել. կերտացեալ իմոմ ի յաղագս իմ, զնախաձօրն էբարձ ըզմեզ. ժողով։

Մարդոյականն պարզեւեցան զբնութիւնս աղաւնակերպ իջմանէ սուրբ հոգւոյն զբաղելն սիրեցեալն, եւ հայր ի վերոյ ասա վկայեաց, կերևնական ծնընդեամբ գոն ոգւոյ իմ սիրելն. միաբան եւ մեք օրհնեցուք զասացեալ ըզմեզ։

Ըզտեր ծրհնեցիք բարձր արարչէ ընդ ընտ՝՝՝ յաւիտեան։

Անարիչն երկնի եւ երկրի աստուած եւ մարդ գոլով, երբեմն ի հնամանին յորդանան՝՝՝նու, անտուաձախտն՝՝՝թիւ մա՝՝՝թիւ լըեաց ըզտիեզե՝՝՝րս ի մեզանց. բարձր արարիչ ըզ։

Միաբանութեամբ օրհնեցի՝՝՝ք քահանայք եւ ժողովուրդք զամենասուրբ վերստին, ըզհանդա՝՝՝յ եւ ըզմի աստուածութիւն. բարձր արա։

Յանձառ փառաց խոնարհեցար ի մեր բնութիւնս, բա՝նզ անտուաձ եւ մարմնացար ի սրբոյ կուսէն։

Եւ ձնար ի տուրք կուսէ անապական մարմնով. ընդբե՝զ անպատրաստել մեծացուցանեմք։

Աչյօր զեկեալդ ի վերուստ ի պղծի մարդկան, միաբանութեամբ ամենեքեան մեծա։

Պատկերակից էղեր հոգեղէն բնութեանդն, տընօրինեցեր յոր գանգի կուսին բանդ աստուած, ըզմե՝՝՝ս ի վերանորոգել պատկեր։

լոկ ի ստանդանել հրամանի քո տէր, ըզլընձիս մահու ի վերոյ եղեալ, հոգ էիր անդրէն եւ ի հոգ դարձցիս. եւ այժմ աղաչեմք զաւետեցդ ամենից, ընկալ եւ հանդ գո գերաժարեալ հոգիս յեօթեն աստեղեան լուսոյն խորանս. ուր ժողովքն են սրբոցն ի խաղաղութեան, հոգւով հեզութեամբ

յերկնից բարութիւնան։

Ոսկի եղեալքս անպիտանացայ. գէ զեցկայարմար վնասուածոյս քակտեմ. իմաստուն ինս յիմարեցայ, ի յալեաց մեզաց յոր ընկղզմեցայ.

եւ այժմ աղա։

Կոչողն եհաս վերին կոչոմբն. կոչեն նաւերն անեզ կոչողն ահաւոր. դատաւորն անաչառ դատաստանն արդար. հրեշտակք անողորմ դատն զնեն զվեզաւորս. եւ այժմ աղա։

Ջհին մարդն նորոգել փրկիչն ի մկրտութիւն գայ այսօր, զի զատակնեսցէ ըզ[illegible]թիւնս ջրով նորս գործեցէ, անապականն ըզգեաս փոխարէն առնոյ մեզ։

Ա յժմ ե գէր ե յաւիտեան։

Մկրտեսցի հրեստակ եւ սրբոյն անեղեայն արարածք. եւ տայ մեզ թողութիւն մեղաց, ջրով եւ հոգւով վերստին ըզմեզ։

Տընօրինեցեալ յարգանդի կուսին ի սկզբանէ հօր եւ առաքեաց ի հոգւոյն, բանն առաքեա՝լ ի հօրէ յալեալս նախատեա՝՝ղ մարդ՝՝՝ն, բանեալ ըզյա՝՝՝նցանս. ժողովրդք օրհնեցէ՝՝՝ք զառաքեա՝լն ի հօրէ զաստղեաց հա՝լցն մերոյ։

Նախայաւիտեան գոլովն վառաւղից հօր եւ առաքեալ ի յոր-

Զորեքկէտեան կենսաձեւին ըն-
խորհուրդ քարոզեաց ամբոխին,
աճեցանելով սուրբ հոգին անոր-
նախկէպ իջման մը վերայ Ջը-
աղաղակելր ասելով. ահա գառն
աստուծոյ որ կը հծրէ վրկայեցաւ,
զոր պիտի իմ սրբելը ընդ որում
եղաւ հաճեցայ։

ԿԱՆՈՆ

ՏԵԱՒՆԸՆԴԱՒԱԶԻՆ

ԱՄՆԱՅՑԵԱԼԴ ի կոսէն նախայաբեռեան բանդ, այսօր ի տաճարն էկիր կատարել զոր էին վասն սրբկութեան հեթանոսաց։

Ո՛ր յանարեաս ամէնս նչատս բարեբանեալդ ի հրեշտակաց. այսօր ի սիմէօնի բառնալով ի գիրկս. ո՛ր ընծայեցեալ ըզմեզ ի կեանսն յաւիտենից։

Ո՛ր արձանիկդ ես կապելոց պարզեւատուս ամենեցուն. այսօր հայցմամբ ծերունոյն արձանիկա եւ զես ըղբաղմամբ ի կապանաց մահու ի կեանսն յաւիտենից։

Այսօր անբակըղբենական ձըննդոց հայրական ծոյց բանն եկաւորեալ ի տաճարն, ընծայէ զարարածս հօր ի յերկինս։

Մերկացեա՛ր ի ձաշակմանէ նախատեղծին ըզփառս, միւսանգամ վերըստին շնորհելով, ըզմերկութիւն վերանորոգել ի փառս։ Մըկըրտեա՛ր ի յորդանան ի յոյ հաւնել, աստուածայինն բնութեամբ մանրճամբն զոր ի մէնջն էառ. ըզմերկութիւն ծածկմամբ։

Զաներաժանելի ըզբանըն հօր եւ զանբակիզն նորա զորդին, որ ի յորդանան այսօր ըզմե՛զ մեռոյց եւ պաշխարհս լուսաւորեաց, բարեբանելով մի՛շտ յաւիտեան։

Ո՛ր ի հօրէ վերացեալ որդին, յայտնեալ հոգին ինքեան ձեւոնակերը կանաչեան. զի եւ մեք օրհնեսցուք զերրորդութիւն միանան կան. բարե։

Ո՛ր ի հրեշտակաց ծրհնաբանեալ աստուած, ի հնամանըն յորդանան նե՛ տեսեալ յոհանէս աւետ. ահա գառն աստուծոյ որ վերկայի ի սուրբ հոգւոյն. զոր օրհնեսցուք միշտ յաւիտեան։

Ա՛նըկիզն աստուած բանդ որ ի հօրէ առաքեցար, ընդ ժամանակաւ լինելդ հաճեցար եւ մարմնացար ի սուրբ կուսէն վասն մերոյ փրկութեա՛ն. այսօր մկրըտիլ ի յորդանան ի յոհաննէ, բառնալով ըզյանցա՛ս առաջինն նախահաւերզ մա՛րդոյն։

Ա՛նեզանելիդ աստուած բանդ անմեռնելիդ ի հօրէ, ընդ ժամանակաւ լինելդ հաճեցար եւ մարմնացար ի սուրբ կուսէն, աստուած եւ մա՛րդ յայտնուա՛լ. այսօր մկըրտիլ ի յորդա՛ն։

յանձնական երդում բարեբանեմք.
օրհնեալ եկեալ անուամբ տեառն։

Որ վասն մերոյ փրկութեան յանտանելի նըստիլ յանձն առեր, ընդ մանկունսըն բարեբանեմք. օրհ։

Թագաւոր երկնաւոր զկնի զեղի. րս անշարժ պահեա, եւ զերկրը պադնա անուանըդ բնակ պա. հեա՛ ի խաղաղութեան։

Լուսաւորեա երուսաղէմ զալ դարեան զամուրըս բն. քանզի մեր ձեցաւ առ քեզ վեհայն երկնաւոր. փրկութիւն քեզ շնորհե. լով պըտակաւոր սրանչելի վանօքն խրտվիլ։

Այսօր ծագեաց քեզ զընչոյ դէպ տըր սկսումն պրպտութեան արե. գակըն քրիստոս, եւ սըփռեցան ըզբեւ շընորհք սուրբ հոգւոյն մեծապէս պարգեւօք։

Այսօր ցընծա սուրբ սկսումն մայր եկեղեցի. փայլեցո՛ զմանկունըս բն պրպէս զարեգակըն. զի անձա՛ռ խընդութեամբ լցցիս ըզբեզ քրիստոս թագաւորն։

Ա՛նարատ կոյս աստուածածնին մարիամ, սըրբուհի եւ մայր քրիս. տոսի, յարգանդի տարար զանուա. նելին ամենեցուն. օրհնու թեամբ ըզբեզ աստուածա՛ծին մեծա. ցուցանեմք։

Ընդբեզ երկնայինն գուարճ զըր եւ. տեան եղեկիել, եւ աղբըն զոր ձա. նեաւ գեղ՛ծո՛ն. սերմանըդ հոգեղէն վերհասոյն քերթողէից. օրհ։

Երիս խորհուրդըս սանակալիս ի քեզ տեսանի աստուածա՛ծին. յերկնութիւն անսերմնական, ծը-

Այսօր բանտեալ եղեւ ի գիրկըս ծերունւոյն, որ բանիւ զարթուա. ծըս զամենայն, օրհնաբանեմք զըս բարեխաղալ ա՛նդր, օրհնեալ գո՛ւք։

Այսօր եւ մեք հանաւասիցեալքս ընդ ծերունւոյն սիմէոնի, ընդբան հանապազ հոգւով եւ սըրբով հոգւոյն օրհնեա։

Այսօր ի տաճարն եկեալ կե. նարարն, եւ ի գիրկսըն սիմէոնի ըզպատանեացն, զոր խընդութեամբ ընկալաւ երուսաղէմ։

Լոյս ի լուսոյ ի հօրէ առաքե. ցար եւ մարմնացար ի սուրբ կու. սէն, զի վերըստին նորոգեսցես զանպականեալն ադամ։

Դո՛ւ աստըւած ի յերկրի երեւե. ցար եւ ընդ մարդկան շրջեցար, եւ փրկեցեր ըզտիեզերըս յանի. ծէն ապականէ։

Քեզ ի յերկինից վըկայեաց հօր. քո ձայն. ասէ դա՛ է իմ որդի. եւ սուրբ հոգին ըզբեզ յայտնեաց աղա՛ւնակերպ երեւմամբ։

Որ ծնեալս իշխանութիւն մահու եւ կենաց քրիստոս թագա՛ւոր փա. ռաց. ողորմեա՛ մեզ աստուած։

Տօնելով ըզյիշատակ կու՛մ աստ. ուածորդւոյ մերո՛յ հըրճուին հրեշ. տակք ի յերկինս, եւ ցընծան դասք առաքելոց եւ մարգարէից ընդ կու՛սակա՛ն տօնս. ողո՛ր։

Քեզ միայնոյ մեր եւ կո՛ւմ, մաղ. թեմբք հայցելով ի քէն. բարե. խնամեա՛ անպադա՛ր առ որդի՛դ քո եւ աստուա՛ծ մեր, փրկել ընդ. մեզ ի փորձութենէ՛ եւ յամե. նայն վըտանգից մերոց։

Զգալուստ քո քրիստոս այսօր երուսաղէմ նո՛ր եկեղեցի առաքե,

ցան, զի տէրըն տերանց իջեալ յերկինից ՚ի յերկիր, եւ ընծայել յանձն առնու ՚ի գործոց ձեռաց իւրոց։

Աւետ և ուրբ և յոխտեան։

Ա՛յսօր հեթանոսաց լոյս ծագեր ցաւ քրիստոս աստըւած. և մարդ լուսաւորեցաւ ՚ի ժողովրդեանն Իսրայէլ։

Զոյգ զոյգ յոյն տաղաչուն կոտրեցաւ։

Ահա գիշերջ յոյնն եւս երաւ տաղաչուին հանդերձ։
ըմբռն և կոխ՝ ըսյն սաս։

Ա՛յսօր ՚ի տաճարն երկիր փառ կին։ եւ ծերունեւոյն ՚ի գիրկս ընկալեալ առէր. արդ արձակես ընձեռայա քո տէր։ օրհ դկ

Ա՛յսօր անչափելի ցուցանի լոյս, եւ փրկութիւն տիեզերաց քրիստոս աստուած. որ մարգարէիդ ես կոչցո ըզմեզ։

Ա՛յսօր խոնարհեալ արեգականն, որ ծագեցաւ տիեզերաց քրիստոս աստուած. որ մար։

Ի՛սկզբանէ բանն աստուած մարմնացաւ ՚ի կուսէն. այսօր գըգուեցաւ ՚ի տաճարին։

Ա՛յսօր ցընծան երկինք ՚ի վերս աստ մեծապայծառ սեւեռեօք. եւ արարածք առնաւոյն զպեցան հանդերձ փրկութեամբ։

Ա՛յսօր յայրին ընծայեցաւ քրիստոս ծրկին աստուծոյ. եւ հրեղէն նաց բաղմութիւնքն յերկինից յերկիր վայր իջեալ։

Ա՛յսօր հովուացըն տեսեալ զարդարութեան արեգականն. եւ ընդ հրեշտակս երգէին՝ վասք ՚ի բարձունս աստուծոյ։

Նոճնդ անարատ, կուսութիւնն յետ ծննդեան միալով անապական. օրհ։

Կենդանարար աստըւած մարգ գանակր հոգի, ընծոդովեանըն միաբանական սիրով լուսաւորեցեր հրեղինօք լերուօք. վասն որոյ եւ մեք այսօր տօնեմք լըզգալուստ քո սուրբ։

Զուարճացան քո գալըստեամբըն սուրբ առաքեալքն. կոչելով ՚ի միամիտ ընդերուեանըն ՚ի միաբանից բազմաձայն լերուօք. վասն որոյ եւ մեք։

Հոգեւորական՝ն սուրբ մըկրտութեամբ զարդարեցեր նոքօք լըզմեզս ի ըզգեստս լուսափայլս եւ նորափեսա՛ւս. վասն որոյ եւ։

Բազմերանգ վհատունքըն հոյլքըն յոգնախո՛ւմբս ՚ի զանակելին. երգս սիրեալ մատուցանեն զերանելի ժըշտականաց զերանելո՛ս հոգեղէն հընչմունս, քեռ զի մանուկ որ ծընաւ տըզայաբանք եւ վերանձեր զազգըս մարդկա՛ն հօր յորդւոյ գրուխն. ազաչանօք հայցեմք ՚ի քէն ըզնընջեցեալըն մե՛ր ընդ սո՛ւրբս քո՛ հանգո։

Գեղգեղեալ գովքն ըզբեզ գերաշ պայծա՛ռ գո՛ւնք հոգեղինացն, հեզաբար թեւեւապարեալ պարո՛նակեալ ծանծկեն ըզդէմս յո՛հէ վահ՛ասց քոց. քեռ։

Ջնոյն եւ մեք երգեմըք քեզ բանբո՛նական ձայնի՛ւ զերգս հոգեբուս. առ բերելով քեզ պատարագ ընակի՛ կընդրո՛ւկ զըմուռս եւ զհալուէս. քեռ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ա՛յսօր երկիրս երկինք անուանէ

Քրիստոս ընեալ այսօր ի բեթ-
ղեհէմ ի յայրին, եւ գայլք վե-
րին զնասրինացին սուսկացեալ
զարմացեալ կա՞յին. զի տեսին
մարմնով ընեալ ըղբաւնն աստղ-
ւած։

Ով ընթանիցիք եղեն այսօր ի
բեթղեհէմ ի յայրին, կուսի ծըն-
նանիլ աստղած եւ մարդ. անա-
պական մըննալով կուսականն ծրո-
վա՞յնին. զի տեսին մար։

Աստղն գոչեցակէր մոգուցն ա-
ւո ի բերել զընծայս աստուա՞ծա-
բանեան. եւ հովիւքն ընդ հրեշ-
տակս երգէին աւելով, փառք ի
բարձունս աստուածոյ ու առաքեաց
ի վերինն մեզ ըղբաւնն աս-
տուած։

Ի հօրէ ծագեցար լուսաւորիլ
զարարածս. ա՛րդա՞րութեան
արեգակըն տէր փառք քեզ։

Ծընար ի՞ յայրին ընծայեցաւ
բեթղեհէմ. ա՛լ։

Հովուաց յայտնեցար երկրպաս-
գեալ ի մոգուց. ա՛լ։

Եւ մեք երգեսցո՛ք ու ի կուսէն
մարմնացար. ա՛լ։

Ով էրն ի սկզբանէ աւ աստը-
ւած եւ աստըւա՛ծ բանն. կիր-
պարտի՞ անեղին եւ հանապա՛յ սուրբ
հոգւոյն. ի վերջին աւուրըս ծա-
նուցեալ մարմնանալ յանձն առ-
նո՞ ի կուսականն արդանդէ, վա-
րըն փըրկութեան ազգի՞ մարդ-
կան։

Ցառաջ քան զյարութեանս ուրդի
նախայայտնի՛ տեան. այսօր յերկրի
երեւեալ աստուած եւ մարդ կա-
տարեալ, խոնարհութիւնդ պատի, ե՞
զանի եւ զերկի յանեսանից մըտա՞ր,
վարըն փըրկութեան ազգի մարդ։
Ի բեթղեհէմ հրեաստանի երեւ
արդարո՛թեան արեգականն. այսօր
երկրպագի անեղն յարեւելից ե՞
կեալ մոգուցն. եւ փառաբա՛նի
յերջանիկ ի բացօթեայ հովուաց,
վարըն փըրկութեան ազգի մարդ։

Ով ի հրեղէն ամո՛ռ ընդ հօր
ես բընակեալ, ես ի հրէշտակաց
սպասաւորեալ. այսօր կամաւ հօր
ի յերկիր երեւեցար մարմնով կու-
սական ծընո՛ղ նեւաքմբ. զբո՛ղ
ընդ ձօրս անմարմնոցն անդադար
օրհնաբա՛նեմք։

Յորմէ զարհո՛րեալ դոզան սրով
բէ՛ապուռնդ ջնկը ամո՛ռոցն. թեւա-
սքօղեալ ծածկեն զերեսս իւ-
եանց. այսօր տղայաբար ի կու-
սականէ ի ստեանցըն կերակրեցար
մանրամասնա՛բար պէս. զբո՛ղ։

Ով յանապատու՛մ վառաց խոնար-
հեցար յերկիր. ախտակիր եղեր
հոգեզի՛ն բընու՛թեանս. այսօր
ըզմեզ՛ուցեալ ըզնախահայրըն կե-
նադործեցեր ի կեանսըդ յան-
տե՛նից. մար։

Ի՛ բե՛ղ եմք ապաւինեալ բրիս-
տոսի մեծի ամենայնի։

Ով քան զերկի՛նըս բարձրագո՛յն մե-
ծիս, պարծանք եկեղեցւոյ. բրիս-
տոսի մեծի ա՛ս։

Ով քան զարեգակըն պայծառ ագո՛յն
մարիամ, մի դադարիր բարեխոսել
վասըն մեր, բրիստոսի մեծի ա՛ս։

Ա՛յնոցիկ բեզ ի կանայս կոյս կե՛տ
ծընընդեան երգեմք զծրհնո՛ւ-
թիւն. զի լոյս ի լուսոյ բեզ յայտ-
նեցաւ աշխարհի, եւ զնախահա՛մօրն
եբարձ զանե՛ծս. անձա՛ծ ծընդե՛ն
դեամբն ի բեզ։

դաւանողքս քո, պատասխանել
յայնակողմեանն պատուն մեր։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Խոյտայր աչեօքըն ձերունին սա
տուածորպուածն ի գիրկս իւր, եւ
օրհնէր զաստուածն սակս։

Ա.ՅՀՄ և Ռիչ և յ—խեսան։

Ա՛րդ արձակե՞ս ընձառայս քո
ա՛ր ըստ բանի քում ի խաղաղու-
թիւն. զի տեսին աչք իմ ընծիրդ
կողդ պատրաստած։

Օրհնեմք ընդքե՛զ որ առաքեցար
ի հօրէ պնճառելի բանդ պատ-
ուած. յայնձն առեր մարմնանալ
ի սրբոյ կոյսէն. անստուեր հայր-
ցըն մերոց։

Այսօր եկիր ի տաճարն պնհատա՛
նել վերակից, եւ ի գիրկսըն սիմէ՛
օնի գրգուեցար. անստուեր։

Ո՛ստի եւ սիմէ՛օն հոգեւոր հընչ-
մամբն ազատական. արդ արձակես
ընձառայս քո ա՛ր ըստ բանի քում
ի խաղաղութիւն. անստուեր։

Զտեր օրհնե՛ցէք, եւ բարձր
ստանիք ընծայ յաւիտեան։

Օրհնե՛ցէք. Ձծրնեալն յամենա-
սո՛ւրբ յորովայնէ յաղնատան ի՛
կուսէն օրհ։

Օրհնե՛ցէք. Ձկիսալըն այսօր ի՛
տաճարն, զընկալեալն ի գիրկսըն
սիմէ՛օնի օրհ։

Ա՛ծռ բրովլեանքն երեւեալ
այսօր սիմէ՛օն. զաստուածորդի՛ն
ի գիրկս իւր բարձեալ մարմնով,
զոր զօրք երկնից ի բարձունըս հա-
նապազ մեծացուցանեն։

Հոգեալըն գոչէր, ցընծայր ալեօ-
քըն ծերունին ասելով, սա է Թա-
գաւորն անմահ, զոր։

Ա՛րտասուելով աղերսէր, արձա-

Հոգ

Հրց գ

գ

Հան

Մեծ

կեցեալ ի ծնանելոցդ ի՛ սո՛ւրբ
կուսէն օրհնութիւն ի՛ բարձունըս
փառք քեզ քրիստո՛ս, որ եկիր կա-
մաւ հօր կեցուցանել զմեզ։

Յաւո՛ր վերին հաստուցման ամ
բարերատց վերատնչես զմեզ ընդ
հոգեղինաց գան ի տեղի անկե-
ղից հրեշտականց, բարեխօսե՛լ Թեամբ
սրբոյ հուսոյ աստուածածնին։

Հնգիք հրեղինացն այսօր տօ-
նեն ընդ մեզ ընդպատա հոգւոյն
պատուեալ։

Տեսանողն յառաջ նկատանակեր զա-
ռաստաբեալս վերատակ խոնարհ ի
մեզ հեղեալ ի հոգւոյն։

Վերջն հաստատ զմայլեալ ան-
մահական բաժանեն այսօր բան-
խել ծաղրանեաց։

Գետացա այս գնացիւք ցընծալ քա-
զաքն աստուածոյ սիմէոն մայր ե-
կեղեցի։

Վանն սրոյ եւ մեք երթեալ եւ մի
աստուածութեանն երգեմք ընդ-
վաղս ի բարձունս։

Յանգաւոր վարագ քրիստոս անդ
մանկութեանց բաշխող. ի վարագ
ուրեմ գալըստեանըն քո արժա-
նաւորեա ընկերակցելոյն մեր գա-
սանկից լինել սրբոյ քո մայրդ
սիրասիրապէս. որ ես միշտ ի քա-
զոս վարագ։

Զոր հաստատեցեր ընդ սո՛ւրբս
քո, հաղորդիլ մարմնոյ եւ արեան
քո՛ տէր. այսօր ընկալեալ հանգո
զհոգիս նոցա, կենդանարձելով ի
կեանսդ յաւիտենից մեր։

Յորժամ առնես գհաստուցումն
տէր, եւ սուրբքդ քո պատճա-
ճին ի՛ քեզ. յայնժամ խնայեա ի

Հրց գ

Հան

Մեծ

բատանեօրեայ բանդի՝ ի գիրկըս ծերունեւոյն. եւ յայտնապէս ծանեան՝ թէ ո՞ւմ էր որդի։

Վանն որոյ եւ սիմէօն ցընծայր հոգւովն, ասելով՝ Արդ արձակե՞ս զծառայս քո տէր բատբանի քոում՝ ի խաղաղութիւն, զի ընդհանո՞ւր տեսի զքրիստոս։

ԿԱՆՈՆ

ԱՆՏՈՆԻ ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆԻ

Որ գերազանցեալ զբնաւ ուել-քան բազմութիւն մարդկան երանելոյ ի հարըս ասելոյն՝ թէ քրիստոս բարեխօսեաց վանն անճանոյ մերոյ։

Որ անճաշակ լինել ի բազմամիաժ մանակեայ աւուրբք, յօժարութեամբ բարձեր բզկարիս մարմնոյ. թէ քրիստոս։

Անհամառօտ յիշմամբ առաջի քրիստոսի, ծգնակաւն լեր առնդանայս բզ-յիշատակըս քո. զի եւ բազմեցս ընկալցի զծրհնաբանութիւն։

Որ ի հանդէս քո ճգնութեան երկնային զբազութիւնըն նայեցեալ զամմանայն. ի մարմնի տեսանելոյ զանճառարին խրեանց բզվանս. ով սուրբ հայր անտուն, բարեխօսեա քրիստոս վանն անճանոյ մերոյ։

Կարանալ արբայութեան երկնից սուրբ յոլհաննէս մկրըտիչ, որ եղեր աշխարհի քարոզիչ փրկութեան յանխտանելոյ. աղօթիւբ սորա տէր լուր մեզ եւ ողորմեա։

Որ առաքելական բազմարգասիս մեծ

կեաց զիս ի խաղաղութիւն անտա-բատ ծընողի քո բարեխօսու-թեամբ, զոր։

Որոյ անուանի հրաման ի սուրբ հոգւոյն ածելոյ տեսանել բազմահ մին-չեւ առացեր զծառանելդ, տէր աղօ-թիւբ ծերոյն անդրմեան։

Որոյ բնակեաց ի գիրկս իւր զծառեալդ, եւ հայցեր ի կենացդ բազահ, եւ արձակիլ ի խաղաղու-թիւն. տէր աղօ։

Ցորոյ այսօր ի գիրկսըն գբգուե-ցար, եւ կատարեցեր բզկիսանա-գահ ընծայելոյ քո ի տաճարին. տէր աղօ։

Զոր փառաբանեն ի բարձունս իմանալի զծրութիւնդն, այսօր ի տաճարն եկիր յընծայութիւնն բրիս-տոս, որ ընծայես պատարագս բարձ-բելոյ քոմէ հօր։

Ի գիրկս մարմնով բարձեալ եւ ղեր ի ծերունեւոյն, որ բանիւ զա-բարձրս բարձեալ ունիս քրիս-տոս, որ վանըն մեր մարմնացար ի սրբոյ կոյսէն։

Վանն որոյ եւ մեք ընդ սիմէօնի դոչեսցուք, որ ի հօրէ լուար ասացլոյս ծագեցար մեզ եւ կեանք. փա՞ռք քո՝ տէր։

Ասնելիզքն բանըն յանելակըզբ նախան ի հօրէ. եւ ակընբնաւո-րեալ ի կուսէն մարմնով զգեցեալ, բովանդակելո՞վ յօրինեալն եւ ընդ հօր գոլով, եւ սահմանեալ ժամուն նախաւ ծնեալ լինի ա՞ստուածն եւ մարդ։

Մնասեալ ընդ օրինօք անհնութեան կանըն հոգանիւթ գոլով. զի զհոգ զանձնեալքս հօրն ընծայեսցէ ա-ստուածորդի՞ն որ ի ծոց հօր. տալոյ

աբքայ՛թեաՆն երկնից։

Ո՛րք մատնեցի՛ն զանձի՛նս իւրեանց
ի փո՛րձ սրբ և հրոյ. և հեղմամբ
արեանն իւրեանց ելեն վկայ.
բրիատոսի. և հրա։

Ա՛զօթի՛ւք սո՛յա և բա՛րե խօսե՛-
թեամբ, պարգեւեա՛ մե՛զ բրիատոս
ման և բաժին ընդ հրաւիրեալն
ի կոչո՛ւմն աբքա։

Ո՛ր յամենայնի՛ ես աստուածա՛՞-
թիւն, և ի ձայն հընչման իջեր
յերկնից սուրբ հոգի. ողո՛րմեա
մե՛զ։

Ո՛ր զամենայն ընդունա զօրո՛թեա՛՞մբ
.քն, և ի դաս առաքելոյն իջեր
բընակիլ սուրբ հոգի. ողո՛՞ր։

Ո՛ր անբաժանելի ես յաստուածա՛՞-
թեան, և ի հրեղէն լեզուս բա-
ժանեա՛լ հանգեար յառաքեալսն
սուրբ հոգի. ողո՛՞ր։

Զայն արիւնալ կենարարին աստ-
ուածայի՛ն բարբառովն, ասէ և-
կայ՛ք օրհնեա՛լք հօր իմոյ ժա-
ռանգեցէ՛ք պատրաստեա՛լ ձե՛զ
ըզկեանն ի հանդերձեա՛լ երկրին։
Ընդ առաջ ելանել քեզ հաւատո՛լ
ի յո՛ղջս վերինս, աստուածազ-
գեաց լուսով պայծառացեալ ի
դաս անմահութեան. ի լսել ըզձայն
երանաւո՛ր կոչմանն։

Ընդ ա՛ջմէ թուեալ կացո ընդ ի՛-
մաստո՛ւն առաքեալսն, ի լու-
սեղէն առաջնոցն պայծառա-
ցեալ ի դաս անմահութեան, ի ժո-
ղովս անպարկեշտ գրելոց ի յե՛՞ր
կիրնա։

Ո՛ր զաւետս հոգւոյն ի հրե-
ղէն ի հրեշտակէն ընկալար, ա-
րա՛՞ր լեր բերկրեալ տէր ընդ
քե՛զ մարիամ անհարանացեա՛լ։

ի ծնո՛ւնդըս կանանց. ո՛ր ըզբե՛զ
մե՛զ յայտնեաց աստուած և մարդ
յերկրի երեւեա՛լ. ա՛ղո՛։

Զայն բարբառոյ յանապատի և-
կատարի՛չ խորհրդոյ, գլխանաւեա՛լ
այսօր ի հե՛րովէից վերապահոխե-
ցա՛՞ւ ի դաս անմահութեան. ա՛ղո՛։

Ո՛րք ի սկզբանէ՛ պատուեա՛լ
եղեն ի սէր բնութե՛ան հօր, առաքե-
լակա՛ն կոչմամբ ըզտիեզերս հրաւ-
էրեցի՛ն յա՛ռա՛ջ հանանել մանկն.
վարպապետա՛ւ թեամբ սոցա ամե-
նեքեան օրհնեա՛ցո՛՞ւք ըզտէր։

Ո՛րք ականատե՛ս և սպասաւո՛րք
եղեն մարմնացե՛լոյ բանին. գե՛ր ի
վերոյ անմահութե՛ան դաստուցն հա՛՞ն-
դիպելով հնո՛՞ր. վարդա։

Ո՛րոց պատո՛ւական ա՛՛մուս ա՛՛հեղ
առեն ի՛՞ն հանդերձեալ մրգա՛՞յ, կա-
տարե՛լ ի մե՛զ դաստա՛ստան ըստ
գրեա՛՞ն. ա՛՛ռ տուա ա՛՛նկցո՛՞ւք զըն-
ջանեա՛լ ա՛՛նձամբ պա՛՞տասելով,
հաշտեցո՛՞ւցանել սո՛՞ւրբ ընդ մե՛՞զ
զհա՛՞ւ՞ր զդա՛՞ւ՞ր։

Երգս առեալ մարգարէիցըն հրաշ
ալի ձայնիւ աղաչեմք օրհնաբա-
նեն ընդմարմնացեալն ի սուրբ կո՛՞ւ-
սէն, ո՛ր երկնեցա՛՞ւ մե՛զ ի փրկու-
կո՛՞ւթիւն։

Չնեղո՛՞ւթի՛՞ւն և զչարչարանս
յանձն առի՛՞ն կամաւո՛՞րեա՛՞կս,
ժո՛՞ժկանեա՛՞լ համբերեցի՛՞ն վասն
անո՛՞ւանըն տեառն, ո՛՞ր երկ՛՞։

Անեկի՛՞ւզ բարձեցի՛՞ն յաշխարհի
ըզգըջմարիտ մարգե՛՞ղո՛՞ւթիւն մարմ
նացելոյն ի սուրբ կո՛՞ւսէն, ո՛՞ր երկ՛՞։

Ա՛՛ռաքինաբե՛՞ր վարո՛՞ք համբոյա
ցա՛՞ն սուրբ վկայքն, և ընտրե-
ցա՛՞ն կամաւոր մահուամբն իւր-
եանց, և հրաւիրեցա՛՞ն ի կոչո՛՞ւմն

Մ՚ենամարտեալ ընդդէմ չարին բաղմահնար վիշապին, ժո՛ժ կան լեալ հաճելեաց ազգի ազգի վըշտաց բարեվիժ կոչկոճման. և զինուցանի բնակելով աղօթից՝ ամենապատի բնակելոյ աղօթից՝ ամենայն. և զին։

Ը՚զտեր օրհնեցէք. փառաբանի՛ք անտուժոց Մի՛շտ ամենայն սուրբ բարձր արարչէն ըզնա յաւիտեան։

Ի՛ վտակաց՝ ըս՛ռանց բնակելով խարազնազգեաց՝ ձըկնո՛ւթեամբ, ի յայրս և ի ձե՛ռըս քարանձաւաց. փառս։

Համանըմանեալ մե՛ծին եղիայի և յո՛ղհանո՛ւթեան մրկըտչի, վե՛ռամեծ և եալ ընդ առաջ քրիստոսի. փառս։

Ո՛ր ըզքանն աստուածգ բաւական եղեր ընդունել յորովայնի միշտ կոյս. զբե՛զ մեծացուցանեմք ո՛ր օրհնեալդ ես ի կանայս։

Ո՛ր էից լուսոյն արժանի՛ եղեր բառնալոյ ի վերկըս քո՛ մարմնով. զբե՛զ մեծա՛։

Ա՛նարատ տաճար արնօրհնո՛ւթեան կոչեցար հոգւոյն սրբոյ միշտ կոյս. զբե՛զ մեծա՛։

Ո՛ր անմարմնական վարուք պայծառացա՛ւ ի մարմնի զօրացեալ տերանմբ, ով սո՛ւրբ հայր անտո՛նել ա՛ս, եղե՛ր օրինակ բազմաց եղեր դուռըն մըտոյց կենաց ճանապարհին. միշտ ըզմեզ աւանչի քրիստոսի, քո՛ սո՛ւրբ և արժանին դո՛ւնակ աղօթից։

Ո՛ր առեր ընդո՛ւնդ խոնարհութեան հաճելորով խընամբերութեամբ. և պարանոցեալ օրհնութեամբ ընդ

Ա՛նընակիզելն բանին հաճելեաց առնել մարդեղութեամբն լսելին ի՛ կուսէդ, քրիստոս աստուա՛ծ Թագաւորն յաւիտենից։

Ա՛զաչեմք ըզքեզ սուրբ աստուածածնին, առ քրիստոս բարեխօսեա՛ վըրկել ըզմոլո՛ւրդս ի՛ւր, զոր գընեաց արեամբն խրով։

Ի՛ խորանի քում սըրբութեան զի՛ր ընտրեցեր գալըստեանդ քո քրիստոս, ի սա՛ միաձայնեա՛լ աշխեմք ըզքեզ ըզքի՛ զ ձայնի՛ աղաչանաց մերոց ընկալ և կեցո՛ ըզմեզ։

Աստուածայի՛ն լուսով քո պայծա՛ռ քան զարեգա՛կըն լուսաւորեցեր զքո՛ սուրբ զեկեղեցի՛. ի սա՛ միա։

Ա՛յսօր և հրեշտակք՝ ո՛ւրախանան ընդ պայծառութիւն քո սուրբ եկեղեցւոյ. ի սա՛ միա։

Փառս հոր և որդոյ և։

Ո՛ր գերանգո՛յն քան ընզնո՛ւթիւն հոլեզինաց ժուժկալեա՛լ զանազան տաճկանաց հանգերելով յաներ ե՛ւյմ թըշնամեայն. ով սո՛ւրբ հայր անտո՛ն, բարեխօսեա՛ առ քրիստոս վանն ա՛նձանց մերոց։

Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ո՛ւսաւ եւ մե՛ք ասնելով ըզմըտնո՛ւթեան քո սուրբ գիշեռատակս, ո՛ր եղե՛ր նախընթաց բանեաց կենաց ճանապարհին, վիճակեցար լերկրայնոցս յանմահից գասակ ցո՛ւթիւնան. ով սո՛ւրբ։

Նախանակիզելն միաձանց երանելի սուրբ հայր անտո՛նիոս, վերնակաւն յուսոյն ակն ո՛ւնելով զերկրաբաւորս աշխատանաց. և զին ուո՛ւցաւ քեզ քրիստոս աստուած հա՛րցըն մերոց։

Կ Ա Ն Ո Ն

ԹԷՈԴՈՍԻ ԹԱԳԱԽՈՐԻՆ

Ո՛Ր զերկնաւոր Թագաւորու-
Թեան՝նըզ .քո զօրինակ ցո՛ւցեր
Ի յերկրի, հաստատելով զամե՛ն
Թագաւորութեան Թէոդոսի Թա-
գաւորի յաջողութիւն եւ կիրա-
ւունս, բարեպաշտութեամբ ստոյ
քրիստոս խընդրեա՛ Ի՛ մեզ։

Ո՛ր զօրութեամբ նըշանի խաչն .քո
ամէն պատերազմելով խորտակեա՛ց
զընդդիմամարտս բնութե՛ան հե-
Թանոսաց եւ հաստատեա՛ց խա-
զաղութեամբ սուրբ զեկեղեցի, քա-
Ո՛ր եռանդ զնորա աղոտա-
Թեան .քո ակնկալ, դառնալով զը-
ժողովնս զրկա՛ս .քո արդարութեամբ
նստա հրամանի սրբոց .քոց պատ-
ուիրանաց, քարե։

Ո՛ր զարդարեալ զեղեգամած վա՛-
յելչութեամբ սո՛ւրբ զեկեղեցի,
պճնակեցեր առաքելով եւ մար-
գարէիւք, եւ հաստատեալ մա՛մ
լացուցեր սո՛ւրբ Թագաւո՛րջ,
բարե։

Ծագաւո՛րըն բոլորից պարածաձ-
կեա՛լ յարդանդի կուսին, զոր ծա-
ւա՛յդ հաւատարիմ առնեա՛լ հո՛գ-
ւովըն սրբեալ, եւ բերանո՛վ մօր
.քո օրհնաբա՛նեալ, սո՛ւրբ քրիստոս
բարեխօսեա՛ վասն անձանց մե՛ր
բոց։

Ժառանգաւո՛ր հին օրինացն պա-
գարութեան ընդ մարգարէիցն,
եւ նախաշաւի՛լ հետեւողացդ սո՛ն
ձուկ ճանապարհին նո՛ր օրինացս
ընդ առաքելոցն, սո՛ւրբ քրիստոս։

հրեշտակս, եւ խաչակրօն անպա-
դա՛ր սաղմոսերգութեամբ. յիշեա՛։
Վասն որոյ եւ մե՛ք այսօր ածնե՛մք
ըզհանդիսատեա՛ն օր յիշատակի՛ .քո.
սնամե՛ռաց յիշմամբ հայցեսցե՛ս Ի՛
քրիստոսէ ըզմե՛ծ զողորմութի՛ւն.
.քո սո՛ւրբ եւ։

Ո՛ր շնորհօ՛ք սուրբ հո՛գւոյն բար-
ձեր ընձեռնո՛ւն փրկչական յորդե՛գ-
րութեան շընորհս, ով սո՛ւրբ հայր
անսո՛ւնիս, արժանաւո՛ր երկնային
կոչմանն Ի՛ հրեշտակական պատակ-
ցո՛ւթիւնն, օրհնեմըք միշտ սուրբ
զերրո՛րդութիւնն։

Ա՛յսօր եւ մանկո՛ւնըք սո՛ւրբ եկե-
ղեցւոյ ածնե՛ն ըզխաչակրօ՛ն .քո
սո՛ւրբ զմի՛շատակս, ով սո՛ւրբ հայր
ճըգնաւորաց, զի՛ ընկալցի՛ն զա-
նապական պարգե՛ւս Ի՛ քրիստոսէ
յաւուրս մերոյ. օրհ։

Ջան աստապարգեւս վերընկալեալ
ընդփառս յաջակողմեանըն քրիս-
տոսի ընդ իմաստուն կուսանան,
հայցեսցե՛ս Ի՛ քրիստոսէ ըզթո՛ղ-
ութիւն մեղա՛ցելոցս, Ի՛ լսել
ըզձայնն ևրթ եկայք օրհնեալքդ
հօր իմոյ ժառանգեցէ՛ք ըզկեանսըն
յա՛ւիտեանից։

Պարծանք եկեղեցւո՛յ եւ ուրա-
խո՛ւթիւն հրեշտակաց, ով սո՛ւրբ
հայր անսո՛ւն, զանգչանըս մեր հա-
նապազ մաղո՛ս սուրբ երրորդու-
թեանն։

Ո՛ր Ի մարմնի կանո՛նեալ եւ զան-
մարմնոցըն բերելո՛վ Ի՛ բեզ ըզվարս
ով սո՛ւրբ։

Բաժա՛կ հոգեւորականն լցեալ
աստուածայինն ուրախութեամբ.
ով սո՛ւրբ։

Ի՛ տաճարի հանդիսատեսն սրբոց վկայից զարհաւանքս մեր մի՛ առեսցեր որ կարդանք առ քեզ տէր. սոցա բարեխօսութեամբ կէցցո զմեզ։

Որք վասն անուանդ քո հեղին ընդհատուածական սուրբ զարիւնս խրտեանց. արիւաբար մարտեան ընդդէմ թշնամեացն եւ զօրացան ի պատերազմի. սոցա բա։

Պարծեացին սուրբքդ քո տէր ի հանդիստս խրտեանց, զոր տանջանաց անօրինացըն հանգերձին, եւ անանգական պշնակացն արժանի եղեն. սոցա բա։

Որ յերկնային զօրս անեմարմնացըն նախ հեղեր առատապէս հոգիս ճշմարիտ. զաստուածայինն եւ զերկրագոյն քո խնամատարութիւնդ. լինել փառաբանիչ սուրբ երրորդութեանդ. ընդ նոսին վարանարեմք զերրեակ միութեանդ։

Որ զկերպարանն աստուածայինն ստեղծեալ երրորդութեանդ խոշհրդակցութեամբ. զարդարեցեր վրշմանդ ընծայից քոց կենդանարար. եւ ընդ ծնեալսն առ ի նմանէ խօսեցար օրինօք եւ մարգարէիւք. ընդ։

Որ յերկրորդի լինելոյդ յետ յարութեան քոյ էակցին. մեծաւալ ի վերնատունն դրջքըն փակելովք. շնորհեալ բոլ առաջին վրշմանն ըզբեզ մեռանելոյ. ա՛ռաքելոցն առաց առեր հոգի սուրբ. ընդ։

Յորժամ յերկնից գայիր փոքն ազդեցութիւնս առնելով տիեզերաց ի դատաստանն ահաւոր. յայնմ աւուր ահեղին յիշեա տէր զմեզ եւ

Ի՛ յանապատի հրէշտակական վանս բոնակեցար քոյո եղիցի. կեանս բակրելով մարանիս եւ մեզըր վայրենի. հիմն եւ նոր պատուիրատնաց ծրմնահաւատ. առ քրիստոս։

Ի՛ մարգարդէն հոգւոյն անօթ ընտրեալ եւ ճիւնահայել. թագաւորք երկրի իշխանք աշխարհի. անպատիա գանձուց բաշխող յայտնի աբիւան յետպ յանկոեան. բարեխօս լերուր առ տէր վասն անձանց մերոց։

Երեքսըրբեան մի աչրուխեան խորհուրդ կատարց եւ հաղարատարած. վարդոց հընչմունք բարբառ աւետեաց ընդ ամենայն երկիր սուրբդ շնաւհն եւ մանտամիա. բարե։

Բանին կենաց կանուխ քարոզ եւ առաքեալ, երգ փրկութեան հընչումն ահաւոր, ազգի մարդկան պարծանք սուրբդ մանկանս. բարեխօս լեր առ քրիստոս վասն։

Թագաւորին երկնաւորի սուրբ զօրապետ եւ վենամարտիկ. սիրով անուանիդն խաչեալ յայտնի, եւ բանտհանս սուրբդ սարգիս խաչիւ պրկակեալ. բարեխօս լեր առ քրիստոս վասն անձանց մերոց։

Աւրեգանկանն անպարտութեան մեծ կանգնակետ պայծառ արուսեակ, ցոլացեալ յարեւմտից ի յելս արեւու, երանդահան սուրբդ սարգիս զիս անչէջ ճառագայթ. բարե։

Աւետաւոր հայոց մեծաց գիմեալ ի մէջ երկրի ի հիւսիսոյ. հողմըն հանրաց ի դաշտ ծաղկածին, եւ բանգանհան սուրբդ սարգիս տունկ անմահութեան. բարեխօս լեր առ քրիստոս վասն։

ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱՍ։

Ի ՍՈՒՏ ԵՒ ՅԱՆԴԻՄԱՑ ԲԱՆԻ։

Ա՛ր ինչ ասես ունիս ի քեզ, ո՛վ ստախօս եւ անհաւատ մարդ, որ ոչ միայն ինքդ ի քեզ ստութիւն ես, այլ եւ ամենայն ստութեանց հայր ես, ինչպէս ինքն Տէր Յիսուս ասաց քեզ։ Ես ոչ ունիմ ինչ ասել ընդդէմ քո, զի ամենայն ինչ որ ասես՝ ճշմարիտ է

ուրն երկնաւոր, թողուլ մեզ զպղծութիւնս մեղաց մեր։

Որ երկրպագիլ ես քրիստոսի եւ հիմնադիր սուրբ հաւատոյ. բա։

Որ թագաւորացդ ես՝ ի յերկրի պարծանք եւ՝ ի յերկինս պատկեաւ. բարե։

Որ երանելիդ առաքեալդ տիեզերական իշխանութեամբ ընկալար՝ ի քրիստոսէ զպղծութիւն պարծանացդ. ո՛վ թէոդոս մեծ թագաւոր, վասըն մեր բարեխօսեա առ թագաւորն երկնաւոր։

Որ քոյին սուրբ աղօթիւքդիդ վանեցեր զպղծութիւնս հոխեալ ընդ աստանայ ընդ երկնայինսըն դասեցար. ո՛վ թէո։

Որ եւ մեք հաւատացեալքս ասէնեմք զքո յիշատակս, օրհնութիւն առնելով ընդբեզ պատկերն. ո՛վ թէո։

Շարական Տրդատայ Խագաւորին։

Որ զերանգոյն քան զպղծութիւնս հրաշագործեցեր զսրպի աստուածոյ, առ թագաւորըն հայոցաստանեաց, գաւազանաւ քո բարեխոսութեան զխմորս ութիւնն յիմաստ փոխարկեա՛լ. վասն որոյ մանկունք եկեղեցւոյ յիշատակի սորա՝ օրհնեն զպղծեցեալ տէր։

Որ համանըմանն բարեխոսացա՛ցն բըռնաւորին՝ ի յանբանի՛ց փոխեալ կերպարան, յանբանականն բռնաթեւնէն նըւաճեալ՝ զարքայն մեծ տրդա՛տ. վասն որոյ։

Որ ի ձեռն մաղթանա՛ց սրբոցն զրիգորի՝ ի մարդկայի՛ն բնութիւն դարձար ցեր յանասնեղէն՝ ի բնութեւնէն նորատեսզեա՛լ զարքայն մեծ տրդա՛տ. վասն որոյ։

Որ՝ի յերկրի ես պատկեալ՝ի հրեշտակաց, եւ՝ի յերկինս բարձեալ՝ի քերովբէից. բարեխօսեա առ Թագաւորն երկնաւոր, թողուլ մեզ զպղծութիւնս մեղաց մեր։

Որ հաւատով պարսեաց զպղծեցեալն, եւ ազօթիւք հիմնեցար սուրբ զեկեղեցի. ընդ։

Երանելի առաքեալդ սուրբ գրիգոր հռոմէական իշխանութեամբ ընկալար՝ի քրիստոսէ զպղծութիւն պարծանացդ. ո՛վ թէոդոս մեծ թագաւոր, վասըն մեր բարեխօսեա առ թագաւորն երկնաւոր։

Որ քոյին սուրբ աղօթիւքդիդ վանեցեր զպղծութիւնս հոխեալ ընդ աստանայ ընդ երկնայինսըն դասեցար. ո՛վ թէո։

Ո՛ւսոյ եւ մեք հաւատացեալքս ասէնեմք զքո յիշատակս, օրհնութիւն առնելով ընդբեզ պատկերն. ո՛վ թէո։

Շարական Տրդատայ Խագաւորին։

Որ զերանգոյն քան զպղծութիւնս հրաշագործեցեր զսրպի աստուածոյ, առ թագաւորըն հայոցաստանեաց, գաւազանաւ քո բարեխոսութեան զխմորս ութիւնն յիմաստ փոխարկեա՛լ. վասն որոյ մանկունք եկեղեցւոյ յիշատակի սորա՝ օրհնեն զպղծեցեալ տէր։

Որ հաւատով պարսեաց զպղծեցեալն, եւ ազօթիւք հիմնեցար սուրբ զեկեղեցի. ընդ։

Երանելի առաքեալդ սուրբ գրիգոր հռոմէական իշխանութեամբ ընկալար՝ի քրիստոսէ զպղծութիւն պարծանացդ. ո՛վ թէոդոս մեծ թագաւոր, վասըն մեր բարեխօսեա առ թագաւորն երկնաւոր։

Որ քոյին սուրբ աղօթիւքդիդ վանեցեր զպղծութիւնս հոխեալ ընդ աստանայ ընդ երկնայինսըն դասեցար. ո՛վ թէո

ԿԱՆՈՆ

ԴԱԽԹԻ ՄԱՐԳԱՐԷԻՆ ԵՒ ՅԱԿՈԲԱՅ ԱՌԱՔԵԼՈՑՆ

Յա՛ղթո՛ղ գլխաւ յծրհնաբանան երանելին դաւիթ. որ զծրծյա՛ւ ի վերայ պղծոյն Ես հաւանաւ պարտեաց զանձոր լինեն ըզդողիաթ. զմարգարէն ապաստո՛ք բարեխօս աւ տէ՛ր վասն անձանց մերոց։

Ա՛ւաղութ զարդ պարուհիւն բլնաւ կինք երկրի. նայեցա՛ծութ ընդ արդարն յակոբ. որ հաճոյ եղեւ առաւոտուց վա՛ղուն խրտվիք. ըզնա։

Սա եղեւ գլխով առաքելոց սրբոյն, Ես կոչեցա՛ եղբայր տեառն ի սանե դաւիթ. ըզնա։

Որ երջանիկ լսաւոլն զուարճանայր մարգարէն դաւիթ, Ես հնգաւոլն վերանայր ի կամարըս լսաեղենս. ըզնա։

Ա՛մենք հաւատոյ այսօր փայլին հայր ածուր ի քո՛ր ածուր եկեղեցիդ. մարգանակր փրկիչ ծնող զայս ազգս։

Բարեխօսա՛ւթեամբ պետրոսի Ես պօղոսի քո՛ր ածուր առաքելոցն, մարգանակր փրկ։

Լսաւաւորիա՛ք ի սոցա գլխաւորեալ ես վարդապե՛տք ածուր զերկրպագեմք. երկաբանչիւրոյն անձամբ ծնող։

Որ ի հրեղէն զօրաց երկնից վարագանի՛ս անսրբազան, զոր զերկնայինն անապական աստուածանէն զնոսա հեղեր յորդիս անդամ. զոր անսրբազան սոյա ազգս մեզ աստրբազան։

Երեքելով հազելինաց անհիւթ թագաւորն ի ձե՛ւ մարմնոյ, զոր ե՛ւ ծանեա՛յն մարգարէիցն ընդ խորհուրդ քո գալստեանդ բանդ մանգաստիկ առելեամբք ծրնակելոյ. աղա։

Ա՛նճառելի առօրէնութեանդ քո աւետաբերք առաքեցան պարզել եւ միքայել, անմարմնականն դասուքն իւրեանց յերկրի սաղմոսերգել. աղա։

Որ առեւանո՛ր քոմ գալստեան առաքեցեր յաշխարհ ըզսուրբ մարգարէն. եւ էակեալ խոնարհութեամբ նայ ծրնօք զմեզ ըզնա՛ ի գիրս ծրնաց եւ մարգարէից. բարեխօսա՛ւթեամբ սոցա ազգս մեզ։

Որ կոչեցեր մարգարէիւք յանապատ քաղցն ըզհեղեանաց քեզ նոր ժողովուրդ. եւ ըզդաստըր սիոնին զերկեղեցի հեթանոսաց հարսն սիրել անմահ փեսային. բա։

Որ ընտիրս տանձարին զոր ջինեցեր շինողդ էիր ի վերայ վիմին, բարձրացեալն քան զանաւջինն, եւ զերանգարդ վայելչութեամբ առաքելոցն ծանո՛ւցեր իմաստիւք հոգւոյն. բա։

Որ սաւանցեր ազգս մեր ի ջինել զաշխարհս ի սկզբանէ. զոր մերկ ի պտուղ աւրանայ, Ես տուր յաղագէն ապշակաւնեայց հովիւ քնարեալ զառաքելն նեբրէս. ազօրհիւք սոյա ազգս մեզ աստրբազան։

Որ ի տուն գաւնեալ թագաւորացն աստուածայինդ քո օրինաց, ըզպա-

մեր ըղընդջեցեալսն, եւ հանգոյ։ Բարեխօսութեամբ սուրբ ամուսնացեալ զոյգդ պահել եւ մօր զիւնոյն զիշեալ զգիտնալ զայրեալ զամենայնի զոր ասէ տէր, եւ զոյգդ պահել յերանելւոյն յամ եւ յանտրտում ի կեանսդ ի յաւիտեան։

Թագաւոր փառաց ամուսնացեալ հոգիդ կենդանարար. ի շնորհաբաշխ ելիսն աւետարանին, զբնատեր զաւրիդ զամենայնի, նորոգեալ զկենդանութիւն մերոյ հոգւոյ, զոր ի ծննդենէ ամենայնիս զկնքեցեր ի սուրբ հոգւոյ ի յաւիտեան։

Ամէն։

Աղերսեմք զքեզ եւ փրկութեան մերոյ հոգի հօր եւ որդւոյ. ի յարմանոցն կեանսդ բղխման գաւազանի հանգեալ ժամուց, շնորհանզարդ պայծառացոյ զպատգամն իշխանութեան մերոյ հայրապետութեան. զի օրհ։

Լրտեսն աշխարհի եւ ճառագայթ լիմանալի հոգի սուրբ ամուսնոյդ, ի ցընծութեան աւուրս լերման ուրախութեան յանկիսանդ եւ աննայիս. աղօթիւք սոցա լցոյ զպէտս կարեաց հայաստանեայցդ եկեղեցւոյ. զի օրհ։

Գանձաղան զօրութեան ընկեալ զբնատեր մեզ բրիստոս. եւ սո՛վսն յաղթութեամբ անօրէն թըշնամւոյն։

Սա է զէն յաղթութեան արեալ արեամբ պրկեցեալն աստուծոյ. եւ սո՛վսն յաղթ։

Սա է ամենակալ տէրտէրութեան, եւ ի սա է բազմեալ քրիստոս պրկեալն աստուծոյ. եւ սո՛վսն յաղթ։

Սա է սեղանն սրբութեան, եւ տո՛ն հանա յաղթութեան մերոյ յամ ազգաց ժամանակաւք յայտնեալ ցո՛ցեր սէրըդ ներքինի. աղօ։

Ո՛ր պատուականն արեամբդ քո ամենայն ազգաւոցդ զաշխարհս յանէծից. փրկեա ընկալ ի նեղչից մերոց. եւ ազատեա յանօրինաց բարեխօսութեամբ սէրըդ ներքինի. աղօթիւք սո՛։

Ո՛ւ ի վերայ բըղխեալ գաւազանդ նիւն յեսսեայ հանգեալ եօթնակրօն վեհանձն շնորհօք, հոգի սաստուածոյ եւ խոհըմտոյ, հոգի հեղութեան եւ զօրութեան, հոգի խոհաստութեան եւ գիտութեան, հոգի երկիւղ աստուածպաշտութեան. աղաչե՛մք շնորհեա եւ մեզ ոգւովդ քով ի յաբբայական ի հանդըստեան։

Ո՛ր զգուշանկեալըն քո եսայեան էլից օծեալն ի քէն մարմնով. առ հոգի տեառն ի վերայ իմ. զոր ի անօրէնութեանն խոնարհութեամբ ընդերցեալ որ վանն իւր զքան մարգարէին. աղա։

Ո՛ր զառաքեալն առ ի հօրէ եւ ի հոգւոյդ բանին յաշխարհս մարգարէիւըն ճաշակեցեր. զոր ի գիմաց մարգացելոյն բարբառէր առ մարդկութիւնս. տէր տէր առաքեաց զիս եւ հոգի նորա. աղա։

Գանձի զբեզ օրհնեն իշխանութիւնք երկնից, Թագաւոր փառաց ամենակալ ամենակարող. Թող ըզմեզս մեր նընջեցեալսն, եւ հանգո՛ ի խորանի քում ի յաբբայական ի հանդըստեան։

Ո՛ր ի նախնումն ըզմարգարէսն մոկս լուսաւորեցեր աստուածային վառօք տեսլեամբ աստուածութեանդ քո. լուսաւորեա եւ ընդ

սրբոք լըրբել ըմի՛շտ մեծացու-
ցանելմ ։

Վրախտ առաւաւծային եւ աւրե-
ւել իմանալի . այսօր մարիամ
հրաշտակեզ, ծնեա՛լ ի յաննայէ ի
մայրութիւն քո հրաւխրեա՛լ բրիս-
տոս աղդի առաւաւծոյ . աննպա ։

Տանտանակ առաքցուցիչ եւ տա՛ղա-
ւար աբրահամեան առաւաւծըն-
կալ . այսօր մարիամ լո՛ւսաւորեա .
միաձին ծրնունդ յայտնեա՛լ ծնո-
ղաց . ի ծնողութիւն քո կոչե-
ցեալ միածին աղդի առաւաւծոյ .
աննպա ։

Ա՛նբակիզն աստուած լցաւ ի՛
լուսոյ, ար ծագեցա՛ր մեզ էգկիւր
փրկութեան ի տա՛նէ գաւթի .
ազօթիւբ սուրբ աստուա՛ծ ողոր-
մեա մեզ ։

Ա՛նամրնծոյ վերնոց թագաւոր յա՛
ւերկինս, ար մարմնո՛վ երեւեցար
երկրի ի զաւակէ գաւթի . ազօ-
թիւբ սո ։

Յառաջնո՛ւն աստուածահայր ան-
ուա՛նեցաւ մարգարէն դաւթի ,
եւ ի վերջինս եղեայր առաքն կո-
չեցա՛ւ բսթանէլին յակոբ . ազօ-
թիւբ սո ։

Ե՛րգաւա՛ւ տէր գաւթի ճըշ-
մարտութեամբ եւ ոչ առեա՛ց նը-
ման, ի պըտղոյ որովայնէ նորա նըս-
տուցանել ի յաթոռ նորա . օրհ-
նեցէք ըզտէրութիւն նորա ամե-
նայն երկիր ։

Ճա՛ռագաց մեզ տէր զէգկիւր ի գա-
ւիթ, պատրաստեա՛ց ընձրան օծե-
լոյ իւրոյ . գովեցէ՛ք ըզտէրութիւն
նորա ամե՛ն ։

Ձյակոբ բնտրեա՛ց իւր տէր , ժա-
ռանգել նոքաւ ընձոյ ժողովուրդ

ի սմա՛ է պատմագեալ քրիստոս
գան՛ն աստուծոյ . եւ սմա՛ն ։

Սա՛ է կարապետ յա՛ռաջ գալըս-
տեան փըրկչին . եւ պըսակ պա՛ր-
ծանաց հա՛ւատացելոց . եւ սմա՛ն ։

Փառս հոր և որդւոյ և .

Ո՛ր հոգանկութեամբ բնակութեամբն զու-
գակցեալ ընդ սուրբ հոգւոյն , եւ
ազատէր ըզմարգարէն ի գիւա՛-
կան ախտէն . ընդնա՛ աղաս ։

Ա՛յլ և ա՛յլ և յաւիտեան ։

Ո՛ր հրաշազարդեա՛ց գըտաւ ի կար-
գըս Թագաւորացն , եւ մանաւկից
եղեւ առաքն աստուածոյն . ընդնա ։

Ա՛եղաւ յամենայնի եւ ըզպատ-
տուխանըս բո՛ւ պահեցա՛ր , այլ
խոստովանութիւբ առ քեզ , մի՛ ան-
տես առներ այլ զըմա՛ի ի մեզ . աղ-
տըւած հա՛ւատացելոց մերոց ։

Վա՛ղն գաւթի սիրեցա՛ր զո եւ
յանկարծ ապստամբ անգա՛ւթիւբ ըզ-
քեզ . մի՛ ան ։

Ո՛ր ընտանի՛ ի բրովքէս եւ հայիս
յանպատնդոս . միշտ ողորմու-
թեամբ քո զգա՛ւթիւ , եւ ազօ-
թիւ՛նդ սըրբոյն յակովբայ խընամ-
կեա՛ ի մեզ . աստուած ։

Ընդառ ծրհնեցէ՛ք բա՛ւթար պատ-
րէք ընդնա յաւիտեան ։

Ո՛ր ընտրեաց զերանելին ընդա՛-
ւրէն , յառաջնորդութիւ՛նն խո-
րհել . ծրհ ։

Ո՛ր կանոնաւ զըսբանչելին ընդ յակոբ
պարիւ՛նաւ շրջապատեա եկեղեցւոյ
իւրոյ . ծրհ ։

Ա՛ռաւօտ խաղաղութեան եւ
արթնաւեակ զա՛ւրութեան . այսօր
մարիամ սըրբուհին . ի փառս քո
բերեաւս ծագեաց մեզ լոյս յա՛յդ-
ւոյն օրինաց . աննպա՛տ երդով

առաք. գործք Ժէ. 28.

Ո՛ր ընկալաւ զգուշացեալ ի Տեառնէ, ասէ՝ զի ինքն եւ ամենայն ոք որ

ըզմիեզերս հրաւիրելո՞ւն յօիհ-
նաբանութիւն։

Հե՞զմամբ արեան իւրեանց մեզ
ճանապարհ հոպոպեցին, եւ առ-
քելոցս մեզ գոհութիւն կենաց՞
բանից ի յերկինս։

Ա՞ղբիւր կենաց բաշխող շնոր-
հաց հոգի հովիւ լիջեալ ի բարձանց,
զանեապականն պարգեւելոյ քո՞ բա-
ժանելեր յաւուրն պատարագին։

Ո՞ր ի վերայ ջուրցըն գոլով առեալ
ճանելիր զարարածս. լիջեալ ի
ջուրս աւազանի՞ն ճնանելս տպիս
սուրբ։

Ո՞ր զապտարեալ նախատես միշտ ըլ-
նալ քո զեկեղեցի. պէս պէս շնոր-
հաց քոց պարգեւօ՞ք փայլին մանկ
կո՞նդքդ սուրբ։

Ե՛ս անարգի առեր ոգորմեա հոգ-
ւոյ իմոյ բազմամեղի, որ բնա-
կեալդ ես ի յերկինս եւ յանմարմ
նոյ փառաւորանին. ինձ մարդասի-
րեա բանզմապուճ վըրկիչ, եւ փա-
րատեցո զցաւս անձին իմոյ։

Պահանջեցայ յապաւոհմէ լըքեալ
Թողի զկեանս աշխարհի. եւ մար-
մին ունայնութեան գարձաւ ի
հող ուստի առեղծաւ. ինձ։

Յաւուր յայնմիկ մաւոնեցայ ի
ձէռս ահեղ հրապարակին. եւ առ-
քել ապաւինիմ առեղծողդ բնաւից
տէր բոլորից. ինձ։

Որ անտես եւ անքննին քաւա-
կերպիցըն վերհատոյն, ի վըրկել
ըզմեզ եկեալ անմահից Թագաւորն,
օրհնութիւն առաքեսցին։

Ա՛ռաքի հրեշտականապետաւն առ ա-
բոլքեն հոգելէն. ամէն տէրն եւ
արարչին առաքեալն ի հօրէ մարմ
նանայ ի քէն վըրկանեն։

նեցին տրուծոյ մարդկան զձա՞ծ-
կանալեա խորհուրդ։

Բանն անբակիզեն ի կուսէն ակըզբ
նաւորեալ, ի յերկրի մարմնով է
բնեցաւզոր տեսի՞ն քարոզք բա-
նին ճըշմարտութեան, եւ ձա՛
նեցին տիեզերաց ա՞ամբաձ
եւ մարդ։

Ինակապէս բանն աստուած միաւ
ցա՛ ի մարմին, անեւոյթին գոլով
յէ՞ութեան, որո՞մ եղե՞ն ակա՛
նատես որպէրն պրծումն, եւ ընդ-
հանուր քարոզեցին զաւ՞ետըն
մարմին էզեալ։

Ի մանաւոութիւն երկնային ին-
եալ ի վերնատ, ժողովել զնա-
րեալն ի սկըզբանէ գյիմարս աշ-
խարհի. եւ լըցե՞ր լնաւով քո
իմաստութեան հալածել սոքօք
ըզխաւարն անպիտութեան ի՞
միջ. աղաչանօք սոցա խնայեա
ի մեզ մա՞րդասէր վըրկիչ։

Ի ծնեալ ճանապարհորդեալ ան-
հետ ընթացիւք, ի ծնեալեկ կոչե-
ցեր զերծորդս անբանից կենդա-
նեաց ի մահ. զի ի ծոլե՞ աչխաւր
հի որսացեն ըզբանականերս ի
կեանս. աղաչ։

Բանաւոր երկրի մըշակ երկնային,
որ էաուր ընտրեցեր կենաց ի լը-
զա բանին միշտակաց, եւ առաքե-
ցե՞ր սերմանել յոգիս բանաւո-
րաց. աղաչանօք սոցա խնայեա
ի մեզ մա՞րդասէր վըրկիչ։

Ե՞րծորդութեանըն սիրոյ ան-
ձինք յանդիման վերկայեցին, արժա-
նաւորք ընդունելո՞ց, ի յառա-
գաստըն լուսոյ։

Զի՞ զաւոյին մեղացն ըզբոց որ-
եամբն իւրեանց չիջուցին. եւ

ԵՒ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅ։

ԵՐԿՐՈՐԴ ՔԱՐՈԶՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅ։

Ա՛ռաքեա՛ զիս ի քէն ամենայն ընդդիմադրութենէ, զի ես ոչ կարեմ դիմանալ քեզ, եթէ ոչ դու ինքդ ինձ տաս զօրութիւն։

Ա՛ռաքեա՛ ի քէն զիս ամենայն ընդդիմադրութենէ, զի ես ոչ կարեմ դիմանալ քեզ, եթէ ոչ դու ինքդ ինձ տաս զօրութիւն։

Ո՛վ Աստուածածնի երկնային գնա՛ւն աստուածային ճոխութի՛ւն աւետարանիդ հրաշալի՛ն. ընդ քեզ ես կ՚աղաչեմ զՔրիստոս Յիսուս Տէր մեր, զի ինձ տայ զօրութիւն ի քէն ընդունելոյ զայս ամենայն, որ ինձ պիտանի է ի հոգեւոր ճանապարհորդութեանս։

Ո՛վ Աստուածածնի երկնային գնա՛ւն աստուածային ճոխութի՛ւն աւետարանիդ հրաշալի՛ն. ընդ քեզ ես կ՚աղաչեմ զՔրիստոս Յիսուս Տէր մեր, զի ինձ տայ զօրութիւն ի քէն ընդունելոյ զայս ամենայն, որ ինձ պիտանի է ի հոգեւոր ճանապարհորդութեանս։

Ո՛վ անեղական Աստուածածնի երկնային գանձ, որ ես ոչ կարեմ ընդունել զայս ամենայն, որ ինձ պիտանի է ի հոգեւոր ճանապարհորդութեանս, եթէ ոչ դու ինքդ ինձ տաս զօրութիւն։

Ո՛վ անեղական Աստուածածնի երկնային գանձ, որ ես ոչ կարեմ ընդունել զայս ամենայն, որ ինձ պիտանի է ի հոգեւոր ճանապարհորդութեանս, եթէ ոչ դու ինքդ ինձ տաս զօրութիւն։

Ո՛վ Աստուածածնի երկնային գնա՛ւն աստուածային ճոխութի՛ւն աւետարանիդ հրաշալի՛ն. ընդ քեզ ես կ՚աղաչեմ զՔրիստոս Յիսուս Տէր մեր, զի ինձ տայ զօրութիւն ի քէն ընդունելոյ զայս ամենայն, որ ինձ պիտանի է ի հոգեւոր ճանապարհորդութեանս։

Ո՛վ Աստուածածնի երկնային գնա՛ւն աստուածային ճոխութի՛ւն աւետարանիդ հրաշալի՛ն. ընդ քեզ ես կ՚աղաչեմ զՔրիստոս Յիսուս Տէր մեր, զի ինձ տայ զօրութիւն ի քէն ընդունելոյ զայս ամենայն, որ ինձ պիտանի է ի հոգեւոր ճանապարհորդութեանս։

Ո՛վ Աստուածածնի երկնային գանձ, որ ես ոչ կարեմ ընդունել զայս ամենայն, որ ինձ պիտանի է ի հոգեւոր ճանապարհորդութեանս, եթէ ոչ դու ինքդ ինձ տաս զօրութիւն։

Ո՛վ Աստուածածնի երկնային գնա՛ւն աստուածային ճոխութի՛ւն աւետարանիդ հրաշալի՛ն. ընդ քեզ ես կ՚աղաչեմ զՔրիստոս Յիսուս Տէր մեր, զի ինձ տայ զօրութիւն ի քէն ընդունելոյ զայս ամենայն, որ ինձ պիտանի է ի հոգեւոր ճանապարհորդութեանս։

Ո՛վ անեղական Աստուածածնի երկնային գանձ, որ ես ոչ կարեմ ընդունել զայս ամենայն, որ ինձ պիտանի է ի հոգեւոր ճանապարհորդութեանս, եթէ ոչ դու ինքդ ինձ տաս զօրութիւն։

Ո՛վ Աստուածածնի երկնային գնա՛ւն աստուածային ճոխութի՛ւն աւետարանիդ հրաշալի՛ն. ընդ քեզ ես կ՚աղաչեմ զՔրիստոս Յիսուս Տէր մեր, զի ինձ տայ զօրութիւն ի քէն ընդունելոյ զայս ամենայն, որ ինձ պիտանի է ի հոգեւոր ճանապարհորդութեանս։

Ո՛վ

Նախամշակիլ բարեաց ամենայն աշխարհի, եւ լուսազարդ ճաճանչ պարհացն ելիցէր ժառանգորդ, ո՞վ սուրբ ստեփաննոս. մեծ եւ պատուական անուանիդ ի վերկայս. աղաչեա՛։

Ա՛ստուածոյին զինուս վառեցար սուրբ հոգւովն, սեաւնեալ յերկինս կիներս հայրենի վաւօք զերկրին աստուծոյ, ո՞վ սուրբ ստեփաննոս. մեծ եւ պատուական ան։

ԿԱՆՈՆ

ԳԼԽԱՒՈՐ ԱՌԱՔԵԼՈՑՆ
ՊԵՏՐՈՍԻ ԵՒ ՊՕՂՈՍԻ

Յ՛ՆԾԱՒ այսօր եկեղեցի աստուծոյ յիշատակաւ առաքելոցն, հաստատեալ ի վերայ վիմի հաւատոյ, զարդարեալ ի վարս մարգարէից եւ առաքելոց։

Որ զերկուքն անձառելովն միաձուիլն յայտնութեամբ հօր ի վերուստ պատուեալ, եւ երանելիս արժանացեալ շնորհիւք. վկայ անվանելի ի դրանց պճոյսոց։

Որ անմարմնոց պատուց հրեղինաց հոգեկիցն բնութեամբ գերազանցեալ, եւ բարձրացեալ ի յերկնային խորհուրդսն, անճառ բանի արժանաւորեալ։

Որ գերապոյն ընտրելոց առաքելոցդ լինել վերանելին ըզպետրոս, զնա սուրբ հաւատոյ հիմն եկեղեցւոյ։

Ամէն ըստանձնոցդ իւրոց. սիրելի աղաչանօք խընայ։

Որ երջանիկ ճառագայթիւք, առաքելական քարոզութեանցն արժանաւոր լինելով սուրբ ստեփաննոս. հաստատեալ ի քրիստոսէ հայցեաւ սուրբ եկեղեցւոյ։

Որ բոյին յօժարական հանճարեղութեամբ ընդ քարիւոծութիւնն յանձն առեր, չնորհեաւ քեզ յաստուծոյ լինել չարչարակից քրիստոսի, զի եւ մեզ ուսանիցես փառաւորել սուրբ զերկրպագութիւնն։

Ա՛ղօթիերիր ի քարաձիգդն լինելին ի քեզ նախտ ի վերկայս, զի առցես ըզհատուցումն բարի յարտալչէն ամենեցունն, եւ այժմ աղաչեմք ըզքեզ եւ վասն մեր բանիս բարեխօսեա։

Ընծայ այսօր եկեղեցի աստուծոյ, զբան վայելչապէս ուսեալ զմիշտակա, ո՞վ սուրբ ստեփաննոս. մեծ եւ պատուական անուանիդ ի վերկայս. աղաչեա՛։

ձայնակից լինել մեծին ի ծնունդս կանանց, երգեն զօրհնութիւնս որպէսզի մի՛ածնի։

Այսօր ցընծան դանդ անաբեղծին, ծնանիլովքեան զմիշատակ մեծի մկկրտչին. որ առաքեցին է ընկիզն եւ մարգարէից լերանցն, ընդ նոսին եւ մեք բղխեցեալին ի հօրէ երգեմք ըզփառս ի բարձունս։

Հրաշափառ անստուեր եւ միշտ բարեխնամօղ, որ յանուշ գիտութեամբ ընդ փրկութիւն հայոյանս տանեայդ ընկալեցեալ, ի պարթեւական մեզանպարտ ազգէն ընտանեացդ հնորհեցեր. վասն որոյ բարեխօսութեամբ սորա փրկիչ կեցոյ լսել այժմ եւ ի բո՛ յաւիտեանս։

Հրաշալի զանմանցմամբ երանելին սուրբ գրիգոր զանուանեալ ընձեալ էաւանս ի յանձն էառ, եւ երիւք հրնգօք ամօք ի մէջ թուեաւրայ ցըն բընակիր անդընդոյին տանջանաց ի վերանալն. վասն որոյ։

Հրաշագործ բո՛ բանիւդ եւ մեծ ի զորութեամբ, ելեալ բըժշկիր ընդհանուր ախտից. երկրպագեալս առնել զամենեսեան սուրբ երրորդութեանդ. վասն որոյ։

Ակնդիմանալի աստուա՛ծ մարդասէր հոգի, ընդժողովեալսըն միաբանական սիրով լուսաւորեցե՛ր հրեղինօք լեզուօ՛ք. վասն որոյ եւ մեք այսօր ասնե՛մք լըզաւրեաստ բո՛ սուրբ։

Զուարճացայն բո՛ գալստեա՛մբըն սուրբ առաքեալըըն. կոչեալ ի միանէն ընդերուեանն ի միաբա՛նից

Այսօր ցընծան հրեշտակք ի երկինս, միշտատակաւ հոգանիւթ հրեշտակին, որք համագանեալք ձայնին բարբառո՛վք, երգեն զօրհնութիւնս հաճոյանալ ի բարձունս։

Այսօր ցընծան հոգիք արդարոց, նահապետաց եւ մարգարէից. Անդամ ա՛ր բայի՛ն անապատեաց ամենօրք, բազմայեա՛յ բերեալքըն, սրբասացք ձայնիւ սրտիքըն, առաջին երկի՛նս բահանայապետ՝ սե՛ռք, բարեխօս լերո՛ւք առ տէ՛ր վասն եկեղեցւոյ։

Բարձրեալին փառա՛ց բարձոյ առ բանիմիւնք, աղերսագիրեալի՛ զօրութիւնք, վհատագին իշխանութիւնք, երկրորդին դասո՛ւ բահանայապետ՝ սե՛ռք. բարե։

Գերանգին էի՛ն պետութիւնք վերին, հրեշտակապե՛տք երկնից, հրեշտանկաց զինուորութիւնք, երրորդին երկի՛նս բահանայապետ՝ սե՛ռք. ձեզ համակայնեալ երգե՛մք ըզփառս ի բարձունս։

Օ՛րհնեցէ՛ք ըզտէ՛ր յօրհնութիւն ի նոր. բանզի ծագեա՛ց մեզ եղջիւր փրկութեան ի տանէ դաւթի կեցո՛ցանել ըզմե՛զ կամ ակն. օրհնեցէ՛ք ըզտէ՛ր յօրհնութիւն ի նոր։

Գառանգան ծագիեա՛լ յարմատոյն ի՛սահեայ դաւի՛թ մարգարէն. եւ ի նորին շառա՛խիկ առաքեալքըն յակոբոս անկանատես եւ սպա՛ստուն բո՛ բանին աստուածոյ. օրհ։

Ցեկեղեցի՛ս օրհնեցէ՛ք ըզտէ՛ր, ո՛ր երիցո՛ւքըն ընտրեալիք, առաքեալքըն յակոբան եւ մարգարէքըն դաւթի հաստատեա՛ց զհիմունս սո՛ւրբ եկեղեցւոյ. օրհ։

Այսօր ցընծան հրեշտակք ի երկինս, միշտատակաւ հոգանիւթ հրեշտակին, որք համագանեալք ձայնին բարբառո՛վք, երգեն զօրհնութիւնս հաճոյանալ ի բարձունս։

Այսօր ցընծան հոգիք արդարոց, նահապետաց եւ մարգարէից.

Ա՛յսօր ընդ բազմանձեայ քրովբէից եւ ընդ վեցթեւեւեան սրովբէից մբնաւնելով յեռ՛ղէն սաստիկեան խորանան . առեւանելով զանազան ամիռսն զոր պատրաստակ է քեզ տէրն նեցդ . երգեմք եւ մեք ասելով. ՟՚՟ երգ

Քրիստոս ածսբաձ մեր Հնդ հեա ու ընդ պետրոսի եւ ընդ որդւոյն զեբեդեւսի այժանաչ ուրիչ քոմ աստուածայինն առնել :

Համբարձցես ընդ մեզ տէր ածաւել քան զգալի զմարդկային ընդլեսուն , յերկինսբերդ եւ յիմանալի խորանսն :

Վասն որոյ եւ մեք ընդբանակեալս ու յարմարութսուբ քեզ հոգեւորական տագնաւոր , պատկս վայելոյ մարգաստիսի եւ վերկրկլի :

Փառս հոր և որդոյ և :

Ո՛ր յառաջադոյն կոչմամբ ածաւքեցեր զանօթին ընտրութեան , յայտնելով աշխարհի զանճառ տնօրինութեան քո խորհո՛՟՚՟ուրդ , յօրհնաբա՟՚՟նութիւն կոչել զհետ Թանոտս :

Աւետ և ձեր և յաւիտեան :

Ո՛ր երկոքումբք ընտրեցեալք ածաւրչքն աշխարհի , հանաստատել զեկեղեցի քո քրիստո՛՟՚՟ս . մնդթանօք սուրբ խրնայեա՛ի մեզ :

Ո՛ր խաստացար առ ըզխաչեանս աթբայրութեան երկնից երանել ընդ ոգին պետրոսի , որ հրաւիրեաց ըզմեզ ի քոյ կենացըն յաւիտեանից . աղաչանօք սորա կեցո զմեզ տէր ածաւրաց հա՟՚՟ղըն մեղոց :

Ո՛ր ընտրեցեր ի մարգկանէ հաստատիմ առաքեալըն պա-

բազմաձայն լեզուօ՟՚՟ք . վասն որոյ եւ մեք :

Հոգեւորական՟՚՟ն առաքս մխիթարութեամբ զարդարեցեր նորոք ըզմեզ եղեալս ի ըզգեստս լուսափա՟՚՟յլս եւ նորահեծա՟՚՟ւս . վասն որոյ եւ :

Ո՛ր հայրական՟՚՟ն իշխանութեամբ եւ փառօք գալոյդ ես տէր , նշատելոյ ես գառաքեալսդ հաստատո՟՚՟թ քո առաքելով . եւ առնես ըզհատուցումն գործոյն քոց արա՟՚՟րածոյ :

Ո՛ր լուսափայլ ճառագայթիւք նըշանաւ սիրոյդ խոյզին յաստուածային բեմն՟՚՟ն բազմիս , եւ ընտրե՟՚՟ս զջ դի՟՚՟ս յայծեաց , եւ առ :

Ա՛րդ աղաչեմք ըզքեզ քրիստոս տպրի առաքեցդ , հանգոյ զմեր նըշխարեալսն ի վերի՟՚՟նդ երուսաղէմ . զի մի զարձցի աչխնակ ամահեցեալ ի յաւո՟՚՟ւրն անհեղ ատենին :

Ա՛յսօր ժողովեալ սիրոյդ ի միասին , երանելի առաքեա՟՚՟լքն եւ առաքեալսդ կոստանին , ջահապզեստօք պայծառապատալք լուսոյ՟՚՟ն լեզուիւք լսափառիս իւրեանց . եւ միաձայնեա՟՚՟լ ասէին , ջ՟՚՟րհնեա՟՚՟լ ես ած՟՚՟նօրհնեա՟՚՟լդ ի կանանցս :

Ա՛յսօր գնելոյ լուսոյդ կոյան առպրանքն գերեզմանին , ապանէին եւ ակն ունէին տեսանն խակ լինքնին գալով , զոր ի վերոյ տեսեալ զարարչին եկեալ բազում հրեշտակօք . եւ նմա միաձայ :

Ա՛յսօր տեսեալ լուսոյդ կոյսըն Թեոփեա՟՚՟լ յօդս , եւ ամպելն կանօքն ի վեր համբարձեալ երկինսին կինա . մրտանելով երկնայինն խորանն ընդ խնամատա՟՚՟ր կոստանն . եւ նմա :

Ա՛մէնքը հաւատոյ պատճառ վայելին հայր սուրբ Ի քր սուրբ եկեղեցւոյ. մարդանէր փըրկիչ տեառն մերոյ Յիսուսի։

Բարեխօսութեամբ պետրոսի եւ պօղոսի քր սուրբ առաքելոցն, մարդանէր վըրս։

Նուաւորեա՛ զի ոտքս ի ճամբայ դըպրոցի Թեոդիա փառաւորի՛ր սուրբ վերջորդութիւնդ. Երկայնչիւրոյն աղօթիւք տօնս։

Երանելի սուրբ աւետարանքն պրպէս զարդարական ճապուկն ի կերկիր, արձակելով ըզճառագայթս լինդ տիեզերս, լուսաւորիչն զաշխարհս անուանցին։

Ի մէրմէ ի հոգեղէն բնութիւնս չարչարեցան վասն քրիստոսի, Եղեն լուսատուք տիեզերաց, եւ հրաւիրեցին զերկիրս ի կեր կինս։

Զարշարեցան վասն քրիստոսի, գնա արտաքին բերեանց յոջոյ. հեղին զարիւնս իւրեանց ի կերկիր, եւ պըսակեցան յանմահ աբբայէն։

Ո՛ր արժանաւորս լուսոյ ձեռնամբ պայծառացոյց ըզտիեզերս աւետարանքս, լուսոյն որ ի հօրէ աւետեցաւ առաքելական քարոզութեամբ սըրբոցն պետրոսի, հրաւիրեցոյ ի լոյսն անեղծութեան։

Ո՛ր ի հեղձամուխն մեղայ ձմռնէս վերաբերութեանց ըզհոգեղէնն բնութիւնս ի կերկիր աւետարանի սըրբոցն պետրոսի. հրաւիրէ։

Ո՛ր յառաջ գոչեցեալ մահուն իւրոյ լինել կըցուրդ աբեամբ խաչին, ուրիշել յաւետարանէն լինել յառաջագոյն, ազաչանօք նենգութիւն խոստովանել. ապաշխարօք սուրբ կեցոյ զմեզ։

Փակիչն աբբայութեամբն երկնից սուրբ առաքելոցն պետրոս, աղերսութեամբ ժուժկալեցուցիչ խաչելեացն. ապա։

Ըզամէն օրհնեցէք բարձր արարչէ յաղթողականն ձայնիւ ընդ բնակեալն ի միջի սըրբոց։

Ո՛ր ընտրեաց զերանելի առաքեալն ամէնսուրբ հաւատոյ սիւնիք եկեղեցւոյ, ի տիեզերականն ի հրաշալարակին զաւետողականն ազաթեան չնորհելով. բարձր արա։

Նըմանեալ առաւնոյ արծաթեա պատ թեւօքն ի գոյն ոսկւոյ ճըշմարիտ սուրբ հոգին, եւ լուսաշաւղ արդ սրտ վանքս լըմանիք վարդեր ընծայ. բարձր արա։

Ա՛ստուածածնին գերադոյն երկնից գուցայր խորան եւ առագաստ. քանզի ծագեալ լոյսն ի հօրէն, բնութեանց էից անտանելին պարգեցաւ ի քրմէ յորովայնի. հո գեաւր երդով ընդբեզ ըմիշտ մեծացուցանեմք։

Դուռն փակեալ զբեզ եզեկիէլ յառաջադոյն ծանոյց կոյս անարատ, ընդ որ եմուտ աներեան կենդանի, բանն անմարմին որ ի հօրէ եւ ել մարմնով անխախտելի ճնալով կուսութեամբ. հո։

Վերափոխեալ զբեզ ի կերկնաքին խորանն այսօր որդին քր մեծն. ուստի եւ դասք առաքելոցն եւ խմբատուն սուրբ կուսանացն միաձայնելով գովեին ըզքեզ մայր անհարսնացեալ. հո գեաւր եր։

չին, գաթ՚ողն որ եբաթձ ըզմե՛ղս մե՛ր, ընդել զբաժակ չարչա՛ բանացդ սրբո՛ւ ոգւոյն պետրոսի. ժամ ոանգելո՛ւ ը՛զկեա՛նս աչն վախճան։

Ո՛ր անպատճառին է յե՛ռւթեան, պարտաճոճկեա՛լ արմինախայլ ճաղ ոանպայթիւբ, ը՛ղձոյն որ պայծա՛ռ բաչն զարե՛գանկն արտաքսեալ չուրջանակի սրբո՛ւ պօղոս. հրաւիրի։

Ո՛ր գերագոյն քե՛րակնե՛ից վե՛ր ամբարձեալ ի յերրակի՛ խորհուրդս ե՛րկնից, ե՛ղբայրա՛ն հրահանգն վերտանկացն սրբոյն զմայլեալ, երբ բարդութեանն արժանաւորելոյ առնելոյ սրբո՛ւ պօղոս. հրաւիրի։

Ո՛ր աՀոմ հոգւոյն ընդարեալ. քաչ բոզելով զանձնէն տեառն ի հեթանոս, ե՛ղբայրա՛ն կատարեալ զննիթացքն հանա՛ռոյ պըսակեա՛լ հեղմամբ արեանն իւրո՛յ ի՛ւ. բրիստո՛սէ. ժառանգե՛։

ԿԱՆՈՆ

ՈՐԴՒՈՑՆ ՈՐԱՏՄԱՆ ՍՐԲՈՑ ԱՌԱՔԵԼՈՑՆ ՅԱԿՈՎԲԱՑ ԵՒ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ

Ո՛ր ե՛ն յե՛ռւթեան որդի՛ միշտ յե՛ն, անե՛ղանե՛լի ծընո՛ւնդ հա՛յրական. զո՛ր ի վերո՛ւստ հըն՛ չեցի՛ն որդւբն որոտման, եւ յայտ նեցին որդւո՛ց մարդկան զձա՛ղ կա՛պեա խորհուրդ։

Բա՛ն ան բակի՛զքն ի կուսէն ակընզբ նաւորեա՛լ, ի յերկրի՛ մարմնով ե՛ր ընե՛ւ ոգի՛ երկնից, զո՛ր տեսի՛ն քամզբ բա նձն ազգի՛ մարդկան. եւ ճշմարտութեան, եւ ձա՛ նեցին տիեզերացս ա՛ստըծ եւ մարդ։

Ի՛սկայակ՛ս բա՛նն աստուած միա՛ ցա՛ ի մարմնի, անխոհոս գոլով յե՛ռւթեան, որո՛մ եզե՛ն ա՛կա՛ նատեա՛ս որդիքն որոտման, եւ ընդ հանուր քարոզեցի՛ն զաւ՛՛նըն մարմնի՛ն եզեալ։

Ո՛ր անմարմին ի՛ հօրէ մարմնա ցա՛ ի կուսէն, թաննձրա՛յեալ բանդ անըմբըռնելի. զո՛ր ի մարմ նի՛՛ շօշափեցի՛ն որդիքն որոտման. եւ հըն՛չեցին ընդ տիեզերս զա՛՛ւետիս կենաց։

Ա՛ռաքեալ եւ նախասըկիզբ. բրիս տոսի սո՛ւրբ ատե՛ւհանոս, որ ըզքարկոծո՛ւմըն յանձն առեր, եւ յանհանգի՛՛ց բնակարանըն վերա փոխեցար. ազաչեա՛ զմեզ ընդունել մեզ ըզկեա՛նս աննախճաճ։

Տե՛նկ ամենայն իմաստնոյն դրախտին հնարհեցար ի հօրէ, եւ լրա՛ցաւ բեցա՛ր ա՛նճառագայթս. այսօր ըզնճա՛՛ն դասք հրեշտակացն ընդ քո՛ մեծա՛պայծառ ճըգնահրմունդ. ա զաչեա՛ զմեզ։

Ա՛ստուածա՛ստեղծ մարդն պըտուղ ընծայեցար մերձ յանմեր ձենա՛լի լոյսն. եւ հայրենի՛՛ ա՛ւանդութեանն եղեր ժառանգ դո՛րդ. ազաչեա՛ զմեզ։

Ճանապարհ վըկայից յե՛ռւթեան մի գլուսար, եւ աստուածա՛յին փա ռա՛ն ազգի՛ մարդկան զինո՛ւբո վերաւորեցա՛ւ, եւ նախաստեղծըն պայծա՛ռացեալ բեմրկրեցա՛ւ. ազաչեա՛ զմեզ։

գըս հնգետ֊ասն յանմահ վետասի՛ն
յառաջա՛սա. սէրբա։

Ա՛յսօր ցընծա՛յ եկեղեցի՛ ի հո֊
գետ՛ս հարսանիս, զի՛ պատրաս֊
տեա՛յ ձայն բարբառո՛յ հա՛րսըն
մանր֊ս վետասին։

Ա՛յսօր վետասէրն եւ բարեկամն
ընդ երկնա֊ւո՛ր վետասին, միաւո֊
րեա՛յ զեկեղեցի՛ վոխանդրե՛լ
ի յերկինս։

Ա՛յսօր շնորհեցա՛ւ մեզ զեղ կե֊
նա՛ց նըշխարըք առին մակեբա՛ց, ի
ձեռըն սո՛ւրբ լուսաւորչի՛ն հա֊
յաստանեա՛յց աշխարհի։

Հոգի՛ք հրեղինային այսօր ած֊
նեն ընդ մեզ ընդա՛ղմ֊սա հոգեւո՛յն
աստուածոյ։

Տեսանողն յառաջ նըշանակէր զա֊
ռաստաբո՛ղս վերսակ իմանալոյ ի
մեզ հեղեա՛լ ի հոգեւո՛յն։

Վերըն հաւատոյ զմայրեա՛լ ան֊
մահական բաժանի՛ն այսօր բան֊
խէր ծո՛ւրս եանց։

Գնացա՛ք այս պնատի՛ւք ցընծա՛յ բա֊
զմըն աստուածոյ սիմէն մայր եկե֊
ղե՛ցի։

Վանո՛րք եւ մեք երիցա՛կ եւ մի
աստուածո՛ւթեանն երկեմք ըզ֊
վարս ի բարձո՛ւնս։

Հայեցա՛ք ի բարձո՛ւնս ա՛ռ քեզ
կարո՛ղ յաւերնայնի֊ընկալ զնս յարկս
պարզարոց ամրա՛ծածո՛ւկ աջովըդ
քո֊ւ. զի՛ս մարդասիրեա՛ բանզա՛ծուած
վերակիչ եւ վարանեցո՛ զգաւս ան֊
զի՛ն իմն։

Ա՛հա ի՛ խաղաղո՛ւթիւն գաղթա՛յ
ի հո՛ղ յորմէ ստեղծա՛յ. նորոգո՛ղ
ճարտարապետ պարգեւատո՛ւ ո֊
ղորմո՛ւթեան. զի՛ս մար։

Ա՛յլ կենդանե՛ալքս օրհնեմք ըզքեզ

Դա՛սակարգեալք եւ մեք ընդ ան֊
մարմնական բանմո՛ւթիւնան վե֊
րահայեցմ՛ք ընդ հրեղէն լուսա֊
ցըն աղօթանո՛ւքդ մաղթանօք,
հայցե՛ս՛մք ի քէն մարդասէր վերը
կիր, խնայեա՛ ի մեզ ստեղծո՛ղ մեր
եւ կեա՛նք աշխարհի։

Ո՛ր զօրինակ երիցատանն առա֊
քեալ֊քոյ քրիստոնա, եւ զեղմա֊
նատո՛ւն ընտրելոյ աշակերտացն
յառաջագո՛յն ծանուցեր ի թիւ
արմա՛ւենեաց եւ աղբերացըն յա֊
զիմայ. անդա՛նօք առյա խնայեա՛
ի մեզ մա՛ղթանքդ վերակիչ։

Ո՛ր վինեցեր ըզսո՛ւն քո զեկեղեցի
խոնարհութիւն հօր միտս. եւ
կանգնեցեր ի սմա սիւնս զեղմն֊
արիւնեա՛ն հոգեւո՛յն զօրութիւն. եւ
առաքեցե՛ր ընդ սո՛ւրբ
զառաքեալն կոչել զհեթանոսս
յարբո՛ւնն ուրախութեա՛ն խառ֊
նե՛ցեալ բաժա՛կին. անդա՛։

Ո՛ր սիրական խլհանութեան հա֊
զո՛ւս արարեր ընդսո՛ւրբ զառա֊
քեանն, կանգնել եւ արձանիկ զոր
գին մարդկա՛ն յերկինս եւ յերկ֊
րի, եւ ամենառակի՛ց լինել քեզ
խառատացար յոյժ ամ ընծայիս յա֊
ծո՛ւ գառոզա՛կան. անդա։

Ա՛յսօր ուրախացե՛ալ սո՛ւրբ ե֊
կեղեցի՛ քրիստոսի, ասե՛լ խընդո՛ւ
թեամբ զսուն վերինն երա՛ւսակե֊
ա՛լ, սէրբասանց ձայնիւ փառաւո՛ր
եալ ընդքրիստոս։

Ա՛յսօր հաճա՛ձայնեաւ ազգիդ սի֊
ոնի՛ն երկրայնոց, ուր նիւթ զուար֊
ճա՛նաց ունդրա՛նկաց վե֊
րի՛ն սիոնին. սէրբա։

Ա՛յսօր դաւթ անմարմնոյն երգս ա֊
ռեա՛լ պարե՛ն ընդ մարդկան, զեր

ռօք, խօսէին զելլոյն յերուսաղէմ զհարհռուրդ. քո՛։

Փառս հոր և որդւոյ և.

Ո՛ր զանուճդ յերից զլծոյ անասնոյ լն պատրաստել մարմնով ծածկե՛ցեր. զո՛ր ի լերի՛ն աւրտաւիայլեալ առաքն որպէսզի պտուղն պտուտանի, եւ մսրբեցան անձառ տեսլեամբ զե՛րանաչն լուսոյն։

Ալյմ և միշ և յաւիտեան։

Ո՛ր կենարար բանիւ քո անմահացեալք, եւ մահու եղեն պերճք զանց. յանձն առի՛ն ընդել զաժամ չարչարանաց ընդ քեզ, զի՛ ընկալցին ի քեն ըզվառս անե՛նախաճան կենացն։

Ո՛ր զամենայնըն յօչընչէ արարեր եւ լսաւեղծեր ըզմարդն ի յանմահութիւն ի պատկեր առաւտուածութեա՛նդ քո. ըզքեզ օրհնե՛մք անստնե՛ց հայրըն մերոց։

Ո՛ր զանկեալն ի մա՛հ պատրանօք բանսարկուին կանգնեցե՛ր ի փառս անոյին, դալըստեամբդ քո յաշխարհ. ըզ։

Ո՛ր կոչեցեր ըզտիե՛զեր ի հանապտս ճշմարիտս ընտրելո՛վք քո ապաւէնիվք. եւ ցուցեր առեռանրայ նիշ զերդման որոտման. ըզ։

Ընտի՛ր օրհնեցեք ե՛ւ բարձր արարիք ընդա յաւիտեան։

Ո՛ր բաո կամու՛ն յօժարութեան ի՛ւրեա՛նց զօրանցըն առըք զառաքեալն, եւ հրաբրեա՛ց յերկինից արքայութիւն. օրհ։

Ո՛ր ընկալա՛ւ ի կեա՛նս անանգամա նըս զերջանիկ առաքեալն, եւ պա՛ռեցոյց ի խորհո՛նըս լուսեղէնս. օրհ։

ըրկատա Թադաւո՛ր յաւիտենից, ո՛ր փառօք վառաւորիա ի յերկինս նայնոց եւ յերկրայնոց. կի՛ս մար։

Ի՛ւրաքանչիւր բամից դասուց սըրբոցն, զընդհանուր եղբօրըն վըճարեալ. բայց եալ զառանգա՛նն ամենօրհնեալ եւ զքաղձալին իւր ոչ գըտեալ. բա՛նզի եղեւ վերանալո՛ն խեալ՝ի փառս անճառ նախ պատրաստեալ։

Փառըք հօրն էա՛կանի պատիւ որդւոյն էակցի, ընդ հոգւոյն համաշխուպի որ զարդպարեաց զկոյսն՝ի յերկիրն, ժառանգել զանճառ բարին զոր պատրաստեաց իւր ա՛ծոյնին։

Փա՛նզի անճառ է՛ հարհռուրդ փա՛ռաց կուսին անմարմնոց. զո՛ր՝ի դարձ՛ըն վերջնոց եհեղ մարդկա՛ն ստորայնոց. զոր այժմ յա՛րսմալ բերկրելոց յայնժամ չնորհէ յո՛ւսալ։

Ո՛ր յանըմկիզըն էէ՛ն անչեզապէս ծընեալ, եւ սրմելեա՛կանըն ծանծկէիր Թեւօք. այսօր ըզպատանդրեա՛ն մարմնով ցուցեր զառաուածո՛ւԹեան. զո զփառս այշակերտաց. զոր ա՛ւետ. զո՛ր անենապայծա՛ն ճառ ճա՛պմանըզդ ոզորմեա՛ մե՛զ աստո՛ւած։

Ո՛ր զբառուերա՛կան օրհնա մոլմի՛սական տառըն՝ի սինեա՛կանըն խօսէիր լերին. այսօր ըզմովսէա եւ զհեզիաս ածեա՛լ՝ի մեռելոց եւ կենդանեաց՝ի տեսիլ փառաւորութ՛ց. զո՛ր։

Ո՛ր զջրնակ մեծի դալըստեան. զո ածեր՝ի Թաբօրա՛կանըն ծանո՛ցեր լերին. բա՛նզի տեսին զմա՛ր առաքելո՛ն ընդհանահատան եկեալ փառ-

աւետարանեցին յաշխարհին. վասն սորին:

Կարճագ է ճանապարհ զօրութեամբ ընդունելոյ զքաւութիւն չարութեանց մերոց ճանապարհ քո պղտիկն ոտիւք անցանել. եւ ընդ աջմէ դառնալ. վասն սորին:

Որ յանդուգն է ի լուսոյն ընկալեալ ընծայութիւնն չնորհաց, ով երանելի տէր յոմիանես, եւ հրաշազարդ գիտաւոր յերջանիկ դասս աւետեցն. հայցեա՛ ի տեառնէ՛ զթողութի՛ւն յանցանաց:

Որ վարձեալ ըզսպասաւորելն պատուական զանեմատոյց լուսոյն, եւ մաքրեցեալ որպէս զոսկի՛ ի հնոց. լուսազարդեա՛ եւ երեւեցեալ ի մէջ սրբոցն ոսկէս յաստեղս պերեզանին. հայցեա՛:

Որ ի կենդանի աղբերէն արբեր ըզբնիսեամբն չնորհաց, եւ ի թեւս հոգւոյն հանե՛ր յանկիմանելին. աւետարանեցե՛ր մըն տընջենաւորակից հօր զեակից որդին. հայցեա՛:

ԿԱՆՈՆ

ՀԱՄՕՐԷՆ ԱՌԱՔԵԼՈՑՆ

Երանելի սուրբ առաքեալք հրաւիրեալք ի սիրելեանէ եւ ընտրեալք յորմէայնէ, սպասաւորք եւ բարեկամք եւ վկայք ախտուածորդւոյն. բարեխօսեցէք առ տէր վասն անձանց մերոց:

Ա՛ստուածածնէն ամպ լուսաւոր որ ըզցօղըն կենաց հեղեր յերկիր բանաւո՛ր. ե՛ւ զնախատ ծնըրն չնջուցեր պարտեացն ըզհնաբ. անպատուր ձայնիս զքեզ բարեբանեմք, ե՛ւ հոգեւոր երգովք մեծացուցանեմք:

Տե՛ղի անապատի՛ բանին, եւ երկիր վայրապարակ յորում լցան ագահ նիւթ. ե՛ւ արեւիկք արեգականն պարպարութեան. ամէն:

Զբո՛ղ կատարմանն մարգարէից կա՛տարած քո ծնընդեամբ որով բնութեանս քակտեցան օրէնք, հրաբուխն սեռիցըն փոխադրեա՛լ ի լուսաճէմ խորանն. ամէն:

Որդին ստնանդն ոչ ի վերս ելին ցանգեա՛լ ի հօրէ եւ լցեալ ամենայն ըզբանսդ կենաց հրաբխեցին յօրհնաբանութի՛ւն սո՛ր երրորդութեանդ. բարեխօսեցէք ի խաղաղութեամբ սոցա ծո՛ղմեա մեզ որդի աստուծոյ:

Բանըզ մարմնացար ի կո՛յսէն քո՛ղքըն տեսին, աւետարանեցին յանխարհի զպաղատա վանդիդ. բարեխօս:

Չարչարանս եւ ըզմահ ընդ քեզ յանձն առին հաղորդիլ վասն քոց տէր ի քո՛մ գալըստեանն. բարեխօս:

Հոգի իմ կանխէ առ քեզ աստուած, որ ծագեցեր ըզլոյս հրամանիդ քո յաշխարհս ընտրելովք քո առաքելովք. վասն սոցա՛ կեցո՛ ըզմեզ:

Լքեա՛լ չնորհօք հոգւոյդ սրբոյ, եւ բարձրացեա՛լ ի վերոյ խորհուրդս երկնից, տեղեկացեա՛լ եղեն անճառ էութեա՛ն մանդիդ քո,

Ա՛յսօր ասենք՝ միեղեցի ուրա-
խանալով ընդունաւոր սիրոյն
գրիգորի. պրոմ լուսաւորեալ պայ-
ծառացաւ վայելչապէս, ի հան-
դերձեալ յոյակերտութեան զարդա-
եալ եւ պլսահեալ. օրհնեցէք
մանկո՛ւնք զբրիստոս թագաւորն։
Ա՛յսօր ցընծա՛ն նորածնեալ որ-
դիք լուսոյ միշտաւակաւ սուրբ լոյ-
սաւո՛րչին. պրոմ հրաւիրեցան ի
հանրաժողովն սուրբ հոգւոյն, մըտա-
նել ընդ վեսաքին երկնաւորի ի
յաւուպատարէն լուսեղէն. օրհ։
Ա՛յսօր քահանա՛յք հոգեւոր պա-
տարագին ըսպասաւոքը վերապատ-
ուէն ըզքահանայապետըն սուրբ.
պրոմ երկնայնոց քահանայութեան
ցո՛ն հաղորդեալք. յոր վերափո-
խեալ այսօր մըտանէ ի սըրբու-
թիւն սրբոց միշտ բանիխօսել
աս առ ա՛ր վասըն մեր. օրհ։

Յոտլեալ առաքեալքն հայրապետքըն
հրաւիրմամբ հոգւոյն սրբոյ, վի-
րընտրեն հաստատեցի՛ն զառաքե-
լական քարոզութիւնն, ի վերայ
վիմի հաւատոյ հիմանն սուրբ ե-
կեղեցւոյ։
Ո՛րք զինու հոգւոյն սրբոյ անխա-
բար պատերազմեալք, վանեցի՛ն
զընդդիմամարտ մոլութիւն հեր-
ձաւածողացն. պրպէս հովիւքըզ
քաջք հերքեցին զգայլսն ի հօտէ
գառանց։
Ե՛ւ ըզհաւատոյս ճշմարիտըս սուրբ
երրորդութեանն, ընդ հանո՛ր քա-
րոզեցին ի կեղեցիս ուղղափառաց.
հաւատալ ի հայր եւ յորդի եւ
յամենասո՛ւրբ հոգի։
Ո՛րք արժանաւորեցա՛յք կոչիլ
յաշակերտո՛ւթիւն առաքելոյն Թա-

Ո՛րք պատրաստեալ իշխանութիւն ի վերայ
ազգի մարդկան, կապել եւ արձա-
կել ի յերկինս եւ ի յերկրի. ար-
ձակեցէ՛ք ըզմեզ ի կապանաց մե-
ղաց մերոց։
Խաչակերեալք ընդ բրիստոսի եւ
ընդ նմին թաղաւորեալք. ի
միւսանգամ գալստեան նորա՛
ներքատեղոյէք գատաւորըք. Թո՛ղու-
թիւն շնորհեցէ՛ք եւ մեզ մեզաւո-
րաց։
Զոր պատեալ ի ծովակէն ա՛րա-
բեր որսորդս մարդկան, պրատ զա-
մենեսեան յարքայական սեղանն.
բարեխօսեա՛ Թեամբ սուրբ բրիստոս
խընայեա՛ ի մեզ։
Որոց հրամայեցեր հոտ անոյշ լի-
նել ընդ տիեզերս, ամենից հոտ ի
մեհուամնէ ի մա՛հ եւ ոմանց ի
կենաց ի կեանս. բարե։
Որոց խնամոցայր ներսի՛ս յաթոռ
գատողական, գա՛տել զանգն խա-
բայելն յայնմ աւուր յայնելին.
բարեխօ։
Զառաջնորդս եւ զվարդապետս
եկեղեցւոյ քո՛մ սրբոյ, միշտաւա-
կաւ պատուեմք սյսօր. բարե։
Ա՛ռաքեալըն յատուծոյ կա-
րո՛ղեալ մեծն ի մարդս արե՛ս մըկըր-
տիչըն յովհաննէս, պատրաստեր
ճանապարհս Թագաւորին յան-
ա՛ւետից։
Վկայեա՛ց եւ ասէ չեմ ես քրիս-
տոս, այլ առաքեա՛լ եմ առաջի
նորա. ե՛ւ հաւատին եկեղեցւոյ վե՛ր
ասէ քրիստոս է ա՛ղբիւր երկնից։
Տեսանէր ըզյիսո՛ւս ի գայր ան-
նա, ազաղակեաց եւ ասէ, ա՛հա
գառն աստուծոյ որ բարձանէ ի բա-
նէ ըզմեզ աշխարհի։

ի ծագել սրբոյ խաչին ձրիւ եւ
ղեւ մեզ փրկութիւն. զի նովաւ
եկեալ ընդ առաջ աստուածորդ-
ւոյդ որ ի յերկինից։

Ընդունի ի սրբոյ կուսէն ըն-
կալեալ ի սիրտս մերս հաւա-
տալ, ոտիկս եղբեւ ի գիրկսըն
սիմէօնի։

Օրհնեցուք զառաքեալն ի հօրէ,
որ ի խանձարուրս պատեցաւ եւ
վաթըն մեր, եւ փրկեաց ըզմեզ
յանիծից անտանից։

Ասաքն լեր անապատ ծաղուկ,
եւ ծաղկեա հաւատով եկաւնու-
թեամբ յայսըմ հետ. քանզի
քրիստոս յոյս յայտնեցաւ հե-
թանոսաց։

Այսօր որ էն ի յերկինս բան
եւ ծընունդ հօր միածին, ընդա-
կեալն ի յէից խորհուրդ յայտ-
նեաց աշակերտանցն, ծառայի ըզ-
կերպարանըն ծածկեալ աստուա-
ծութեամբն։

Այսօր հընչեաց յաւետեարըն
հայրական բարբառ յերկինից, ասէ
դա է որդի իմ սիրելի ընդ որ հաճե-
ցայ. որ ըզբնութիւնն աստուածա-
յին կերպիւ ծածկեալ ծառայական։
Այսօր վճիռն հաւատոյ յայտնեալ
զխորհուրդ երրորդութեանն, եր-
բակի յօրինմամբ տանգաւ արացըն
խորհրդոյ. որում ըզմեզ մաքրեացես
լինել տաճար երրորդութեանն։

Փառս հօր և որդւոյ և։

Ամէն մըշակք անապատել կամօ-
զիկէ եկեղեցւոյ, եւ պըտուկ պար-
ծանաց հաւատացելոց. բարեխօս։

Ամէն և հըտ և յաւիտեան։

Հանգրուանեալ աստուածային խորհրդոյն, եւ բացուկք գրանն աբգաչ

դէման. եւ աստուածային հրով մկրտութեան, ահիւ փոխեալ զըմտայ. նոյ երանելի սուրբ ոսկեբերանէ, բարեխօսեցէք առ տէր մկրտիլ ըզմեզ ի մեղաց մերոց։

Ողբ ահեղագոչ շտկաւանութեամբ քարոզեցիք ըզբրիստոս ի գրունըն Թադեայ, մկրկըտելով ըզբանակ նահատական ի յակունս էից բոսոյ ի ծաղկազարդ վայելչութիւնն. նոյ երա։

Ողբ անդադար ճիւաղիք ի հրա պատրանաց որոգայթն, չարչարեալք վարդն քրիստոսի, արագանալ խոցոտեցայք պատուական քաղ ընդունելի. նոյ երա։

Որ հանդերձեցեր ես հօր և որդւոյ, անճառաբար բըղխուսն ի միջա էն. այսօր բըղխեցեր ջուր կեն դանի յերուսաղէմ. հոգի սուրբ աստուծոյ պարգեւա։

Որ պատրաստեցեր ես հօր և որդւոյ, որով կենդանանալ ի ջուրս աբրահամ. այսօր որդիս աստուծոյ ձոյ ձնանիս ի ջուրց. հոգի։

Որ փառակից ես հօր եւ որդւոյ, եւ բընութեամբ ըզհոր աստուծոյ. այսօր խորհեցար իմաստից գին մարս աշխարհի արարիչ. հոգի։

Յանհաւատ քո գայլատեանցն յորժամ գայ տէր ի յերկինից աստուածային քո զօրութեամբ. եւ նըշան սուրբ խաչին պայծառանայ ի մէջ երկրի։

Նորոգին տարերք երկրի ի ձայնէ հընչման փողոյն, որ գոչէ զկենդանի նորութիւն. ասէ արիք եկըն տէր կենդանեաց եւ մեռելոց։

Շնորհեա մեզ տէր ողորմութիւն

Ո՛ր սնբծք լնեսաւորեցեր մինչ-
ստնեվթեամբ աւազանին զեկեղեցի
քո սուրբ, ամէն։

Ո՛ր ի սկզբանէ պատուեալ
էղեն ի սէր բնլնլից հօր, առաքե-
լական կոչմամբ լզսխեզեր հրաշ-
էիրեցին յեսւսէ հանսանել մանին,
վարդապետութեամբ սուրբ ամէն
նեբեան օրհնեսցի՞ք լզսաէր։

Ո՛ր սկանսաւոր եւ սպանսածոք
էղեն մարմնացելոյ բանին, զեր ի
վերոյ անմարմնոց զասուցն հան-
դիսելով շնորհի, վարդա։

Ո՛րոց զասոզական ամօս աչեզ
սուեվին հանդերթեալ մընայ, կա-
տարել ի մեզ զնտաստան լսսո
գրեալն, ան սուսս անկցի՞ք զլզ-
ջացեալ անձամբ պաշտատելով,
հաշտեցուցանել սուրբ ընդ մե՛զ
զհայր ամենայն ողորմութիւն։

Ա՛ռաքեալք սուսուծոյ սիրնլք
հաւատոյ կամաւելիկ էկեզեցւոյ,
քրիստոսի՛ աստուծոյ երկնաւոր
վարդապետին աշակերտք, բարե-
խօսեցէ՛ք շնորհել զհատզոմութիւն
ամենայն աշխարհի։

Բարեկամք քրիստոսի՛ եւ հաղորդք
պետք առաքելոյն խորհրդոցն.
ընդունի՛զ լզբանըն կենաց եւ
լուսաւորիչք սիեզերաց, բարե-
խօսեցէ՛ք շնորհել զհաս։

Գասուածոք աչեզ առեվին եւ
գասատպարտոք լզ քրիստոս չէ
խոստովանողաց, աղաչե՛ի՛մք լզ-
ձեզ, բարեխօսեցէ՛ք շնորհել զհաս-
զատութիւն ամէն։

Ո՛ր ինն հայցեմք լզ բաղումողորմ
ի ձե՛ռն որդւոյն սրբոց քոց սուաքե-
լո՛ց, խնդրեա՛ տե՛ր ի քեզ
ձրի՛ն եղի՛ս մեր։

Յուխեան ե՛րկնից, բարեխօսեցէք
ա՛ռ տէր վասն անձանց մերոց։

Լսակից բանլզ հօր եւ հոգւոյն,
որ էջեր ի յերկնից ի վերկուխիւն
ազգի մարդկան, աղաչեա հաշ-
ցըն մերոց։

Ո՛ր պահեցեր յաղխոզ լզձլզնու-
խիւն սրբոյն աուաքելոյն, այսօր
եւ մեզ ընդ նոսին ցլնծալխեամբ
օրհնեմք լզլբեզ, աղաչեա։

Ո՛ր առանել բանքարոզեալզ ես քա-
խեանից, այսօր ընդ գասս վկա-
յից քոց բարեբանեմք լզլբեզ, աղ-
աչեա։

Ընդեր օրհնեցիք բա՛զքար ատ-
լզ ընդնա յաւխեան։

Ո՛ր ընտրեցաք զերանելի առաքեալն
եւ նոքօք տրտաց ի հաւատս լզզ-
տիեզերըս քրիստոս, բա՛զքար ատ։

Ո՛րք լզխաւոր կառավարութեանն
ցըն վանեցին եւ լզլոյս գիտու-
խիւն ընդ հանո՛ր յերկիր ծաւա-
լեցին, ընդ նոսին բա՛զքար։

Ա՛յսօր ընդ՛ր ժողովուրդք, ցըն-
ծա՛ցո՛ք ընդ գաւ՛ռաս հոգւոյն
սրբոյ, ուսուցանելո՛վ զերկրն
ի հո՛գ։

Ա՛յսօր ցլնծա՛ն առաքեալքն,
զարդա՛խեա՛լք ի հնորհա՛ց հո-
գւոյն սրբոյ, ուսցա։

Ա՛յսօր զուարճացա՛ն արա՛քածք,
ձլշմա՛րի՛տ գալստեամբ հո-
գւոյն սրբոյ, ուսցա։

Տէր ողորմեա՛ւխիւնլզ քո զա-
ռաս հնգից յերկինից ի ուղղ սուր-
բոց առաքելոց քոց, աղաչանօք
սուրբ աստուածածնի։

Ո՛ր ի ձեռն սուրբ առաքելոցն շը-
նորհք հոգւոյն սրբոյ ընդ ամե-
նայն երկիր, աղա։

Շարական Էլիսաբեթ Ա—տէրունի։

Ի՛ յանապատ ծովէն հօր գնթ-
թա՛ թեանց բազմութիւնք եւ սո՛րբ
առաքեալք. անդրանիկ խորհուրդք
եւ լոյս գերազանց. Երկոտասան
աղբիւր պըսակ սո՛րբ եկեղեցւոյ.
բարեխօս լերուր մեզ տէր վասն
անձանց մե՛ծաց։

Ա՛հաւարհանկիր բանին բազմաց ե-
դեալ հիմունք սըրբոյն սիոնական.
լերինք անշարժք հովիտք ծաղկա-
ծին. հարազատ վէմք հաւատոյ
պետրա եւ անդրէաս. բարեխօս
լերուր մեզ։

Ի՛ բարեբոյն հոգւոյն վըտակք եւ
որոտմունք սիեզերաց. ցոլմունք
հրեղինք աստեղք լուսափայլք.
Յիսուսի Թագաւորին վկայք լան-
ջաց սո՛րբ յովհաննէս եւ յակո-
բոս. բարեխօս լե՛ր։

Հայրատո՛ւնկ ոյգւոյն հրեղէն պա-
րիսպք եւ բարձր աշտարակք. ան-
կեղէն բաժակք եւ ժիր մատըռ-
ուանկք. հայաստանեայց հայր հո-
գեւոր բարդա՛զիմեա՛ եւ Թա-
դէոս. բարեխօս լե՛ր։

Քրիստոսանական հօտին անմահ ա-
րօտք եւ ջուրք հանգըստեան. հըր-
կող հովիւք խաւարահալած, բա-
նաւոր վարպետ սո՛ւրբըդ Թովմա
եւ փիլիպպոս. բարե՛ր։

Ի՛ մաքրանգո՛ւրծ հոգւոյն անօթք ըն-
տրեալ եւ ձիւնահիւսք. Թագա-
ւո՛ր երկրի իշխանք աշխարհի.
անպատկա՛ռ գանձուց բաշխո՛ղ յա-
կոբ ալփեան յուդա՛ յակո՛բեան.
բարեխօս լե՛րուր մեզ տէր վասն
անձանց մե՛ծաց։

Ձոնս ընտրեցեր յառա՛ջ գիտա՛-
Թեամբ զարժանացելոց անձինս,
տըպաւո՛րեալ ի նոսա զհոգի շնո՛ր-
հա՛ց քո՛ց. որով վանեալ հերձո՛-
ցին զանպըտա՛մբ զմըբնամին. բա՛
բեխօսա՛ Թեա՛մբ սո՛ցա՛ խըն-
նա։

Ո՛րք ըզխաւսարն ա՛նգիտա՛Թեան
մերկա՛ցի՛ն յամենայն ազա՛նց,
զգե՛ստաւո՛րեա՛լ զհեթա՛նո՛ս,
առաքեալիւն կոչմամբ ի լոյս կո-
չեցան յաւրհնէից. բարեխօսա՛-
Թեա՛մբ սո՛ցա՛ խըն-
նայ։

Վանն ոսկի եւ մեք հաւատա՛-
ցեալս կառաւրեսցուք ըզյիշա-
տակ սըրբոց առաքե՛լ՛ցն. ազա՛-
չեմք ը՛ղբե՛զ որ միայն գըԹա՛ծոզ
ե՛ս. աւետաձեռնեա՛ ի մեզ ըզ-
մեծ քո՛ զողորմութիւնդ. տէ՛ր
ո՛ր կեցո՛ւցանես զամենայն ար-
րա՛-
ծս։

Ա՛շակերտք քրիստոսի, եւ առ
ամենայն սիեզե՛րս անաքեակք.
բարեխօսեցէ՛ք առ տէր վա՛սըն
մեր։

Ո՛րք առիք ըզպատուէր քարոզել
աներկիւղ ըզբանըն կենաց յա՛շ-
խարհի. բարե։

Ո՛րք արժանի եղէք տեսանել մար-
մնով զնորդին աստուածոյ յայտնա՛-
պէս. բարե։

Ո՛ր սիրտդ է՛ք արանցին ա՛րա՛-
րածոց, քրիստոսի սո՛ւրբ առա՛-
քեա՛լք. բարե։

Ո՛ր քարոզդ է՛ք ընդհանո՛ր սիե՛-
զերաց, քրիստոսի սո՛ւրբ առա՛-
քեա՛լք. բարե։

Ո՛ր պըսակդ է՛ք ամենայն եկեղե-
ցեաց, քրիստոսի սո՛ւրբ առա՛-
քեա՛լք. բարե։

ած ետուր ընդ ամենայն կենաց ի լեռ
ն՝ ես բանին մի՛շտակաց, եւ առաքե
ցե՛ր սերմանել յոգիս բանաւո՛ր
բանց. աղաչանօք սոցա խնայեա՛
ի մեզ մա՛րդասէր փրկիչ։

Որ զօրինակ երկոտանաւն առա
քելոյ քոյ քրիստոնս, եւ զեծմամ
նատո՛ւն ընտրելոյդ աշխարհ՛ատոյն
յառաջագո՛յն ծանուցեր ի լինիլ
արմա՛ւենեաց եւ աղբերացըն յա՛
ղիմայ. աղաչանօք սոցա խնայեա՛
ի մեզ մա՛րդասէր փրկիչ։

Որ էն յե՛ուԹեան ձրիդ միշտ
լեր էն, անեզրանելի ծընո՛ւնդ հայ
րական. զոր ի վերո՛ւստ հընչե
ցին որդիքն որոտման, եւ յայտ
նեցին ձրդւոյդ մարդկան զձա՛յն
կանչէս խորհուրդ։

Բանն անըսկիզբն ի կուսէն սկիզբ
նաւորեալ, ի յերկրի մարմնով ե
լե՛ւեցա. զոր տեսի՛ն քարոզք բա
նին ճըշմարտո՛ւԹեան, եւ ձա
նաչին սիրելեցաց ա՛ստըւածդ
եւ մարդ։

Ի՛նչպէս բանն աստուած միա
ցա՛ ի մարմնի, անխառնիւն գոլով
յե՛ուԹեան, որո՛մ եղե՛ն ամա՛
նաւէս որդիքն որոտման, եւ ընդ
հանուր քարոզեցին զաս՛՛նըն
մարմին եղեալ։

Ա՛ռաքեալ եւ նախաւկայ քրիս
տոսի սո՛ւրբ ստեփաննո՛ս, որ ըզ
քարկոծո՛ւմըն յանձն առեր, եւ
յանմահի՛՛ց բնաւորանըն վերա
փոխեցար. աղաչեա՛ զաստուած
շնորհել մեզ ըզկեանս անեղակ
ճան։

Տո՛ւնկ անմահ իմանալի դրախտին
շնորհեցար ի հօրէ, եւ լո՛ւսաւո՛ր
բեցար անճառապէս. այսօր ըզն

Երիքսըրբեան մի ասէ՛ուԹեան
խորհուրդ կամաց եւ հաստատա
պետ. փողոց հընչմո՛ւնք բար
բառք աւետեաց ընդ ամենայն
երկիր սո՛ւրբըդ շաւա՛ն եւ մա
տաղիա. բարե։

Բանին կենաց կանո՛ւխ քարոզ եւ
աւետարանիչ, երդ փըրկո՛ւԹեան
հընչո՛ւմն ահա՛ւոր, աղդի մարդ
կան պարծանք սո՛ւրբըդ մատղէ
նս. բարեխօս լեր առ քրիստոս վա։

Ա՛ղեաւել դրախտին ածաէն ան
սո՛ւղ եւ երրորդ երկնից. նըվիրատո՛ւղ
բարձանց, խորոց բանալի. երեք
տանսան սուրբ առաքեալ պօղոս
հայր համատարած. բարեխօս լեր
ամե՛ն։

ԿԱՆՈՆ

ԵՕԹԱՆԱՍՈՒՆ ԵՒ ԵՐԿՈՒ ԱՇԱԿԵՐՏԱՑՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Ի՛ՄԱ՛ՍՏՈ՛ւԹԻՒՆ երկնային իջ
եա՛լ ի վերի՛՛ս, ժողովել
զընտրեա՛լսն ի սկըզբանէ զյիմարս
աշխարհի. եւ լըցե՛՛ր լի՛՛սով քո
իմաստո՛ւԹեան հալածել սոքօք
ըզխաւա՛ր անգիտո՛ւԹեան ի մէ՛ջ.
աղաչանօք սոցա խնայեա՛
ի մեզ մա՛՛րդասէր փրկիչ։

Ի՛ ծովո՛ւմ ճանապարհորդեա՛լ ան
հետ ընԹացի՛՛ք, ի ծովակէ կոչե
ցեր զընտրեալս անբաւնից կենդա
նեաց ի մահ. վի՛ ի ծովե՛՛ աշխարհ
հի որսայցէն ըզբանականսն ի
կեանս. աղա։

Բանաւո՛ր երկրի մըշակ երկնային.

Ա՞յօր զանապակա՞ն հոգւոյն պար-
կեա բաշխել ոգւոց Թորգոմայ,
յորում լուաք նոյնաւ ձկնեա՞լք,
եկայք վի։

Ա՞յօր զաստուածայի՞ն բանին
պատմել ի հայաստան աշխարհի,
աշակերտեա՞լ նըման մանկո՞ւնք, և։
Ա՞յօր երթե՞ք եկեղեցի ոգւով
ի սրտի՞ք ընդ հրեշտակս, միշտաս-
կի լուա՞ոչի՞ն փառք ի բար-
ձունս աստուծոյ։

Ո՛ հանդիշարժ աղբերըն անհա-
տահոսդ վըտակ, կենդանատարր
սուրբ հոգի, ծրհնեա՞լ ես լոյս
ճըշմարիտ։

Ա՛յօր ի սուրբ վերնատունն ե-
կեալ աստուած ճըշմարիտ, հրա-
շագործեա՞ց զառաքեալսն ի լոյս
փառաց քոյ հոգի։

Հըրճուական խընդութեամբ
աշակերտացըն լցեալ, փառա՞ո-
րեալ երկընքն ծրհնեա՞լ ես լոյս
գերագանց։

Ո՛անգա՞որ փառաց բրիստոս անմահ
մահուն թեանց բաշխող. ի փառս
սրեալ պալատեանցըն քո արժա-
նաւորեա ընդընդկեալսըն մեր գա-
սանկից լինել սըրբո՞ց քոց մանգա-
պրա՞ժպէս. որ ես միշտ ի յա-
ւիտեան։

Ա՞յօր երկիր եկեղեցի պրդոմք
ի սրտի՞ք ընդ հրեշտակս, միշտաս-
կի լուա՞ոչի՞ն փառք ի բար-
ձունս աստուծոյ։

Ի՛ հանդիշարժ աղբեւրըն անհա-
տահոսդ վըտակ, կենդանատարր
սուրբ հոգի, ծրհնեա՞լ ես լոյս
ճըշմարիտ։

Ա՛յօր ի սուրբ վերնատունն ե-
կեալ աստուած ճըշմարիտ, հրա-
շագործեա՞ց զառաքեալսն ի լոյս
փառաց քոյ հոգի։

Հըրճուական խընդութեամբ
աշակերտացըն լցեալ, փառա՞ո-
րեալ երկընքն ծրհնեա՞լ ես լոյս
գերագանց։

Ո՛անգա՞որ փառաց բրիստոս անմահ
մահուն թեանց բաշխող. ի փառս
սրեալ պալատեանցըն քո արժա-
նաւորեա ընդընդկեալսըն մեր գա-
սանկից լինել սըրբո՞ց քոց մանգա-
պրա՞ժպէս. որ ես միշտ ի յա-
ւիտեան։

Ա՞յօր զաստուածայի՞ն բանին
պատմել ի հայաստան աշխարհի,
աշակերտեա՞լ նըման մանկո՞ւնք, և։
Ա՞յօր երթե՞ք եկեղեցի ոգւով
ի սրտի՞ք ընդ հրեշտակս, միշտաս-
կի լուա՞ոչի՞ն փառք ի բար-
ձունս աստուծոյ։

Ի՛ հանդիշարժ աղբեւրըն անհա-
տահոսդ վըտակ, կենդանատարր
սուրբ հոգի, ծրհնեա՞լ ես լոյս
ճըշմարիտ։

Ա՛յօր ի սուրբ վերնատունն ե-
կեալ աստուած ճըշմարիտ, հրա-
շագործեա՞ց զառաքեալսն ի լոյս
փառաց քոյ հոգի։

Հըրճուական խընդութեամբ
աշակերտացըն լցեալ, փառա՞ո-
րեալ երկընքն ծրհնեա՞լ ես լոյս
գերագանց։

Ո՛անգա՞որ փառաց բրիստոս անմահ
մահուն թեանց բաշխող. ի փառս
սրեալ պալատեանցըն քո արժա-
նաւորեա ընդընդկեալսըն մեր գա-
սանկից լինել սըրբո՞ց քոց մանգա-
պրա՞ժպէս. որ ես միշտ ի յա-
ւիտեան։

Ա՞յօր զաստուածայի՞ն բանին
պատմել ի հայաստան աշխարհի,
աշակերտեա՞լ նըման մանկո՞ւնք, և։
Ա՞յօր երթե՞ք եկեղեցի ոգւով
ի սրտի՞ք ընդ հրեշտակս, միշտաս-
կի լուա՞ոչի՞ն փառք ի բար-
ձունս աստուծոյ։

Ի՛ հանդիշարժ աղբեւրըն անհա-
տահոսդ վըտակ, կենդանատարր
սուրբ հոգի, ծրհնեա՞լ ես լոյս
ճըշմարիտ։

Ա՛յօր ի սուրբ վերնատունն ե-
կեալ աստուած ճըշմարիտ, հրա-
շագործեա՞ց զառաքեալսն ի լոյս
փառաց քոյ հոգի։

Հըրճուական խընդութեամբ
աշակերտացըն լցեալ, փառա՞ո-
րեալ երկընքն ծրհնեա՞լ ես լոյս
գերագանց։

Ո՛անգա՞որ փառաց բրիստոս անմահ
մահուն թեանց բաշխող. ի փառս
սրեալ պալատեանցըն քո արժա-
նաւորեա ընդընդկեալսըն մեր գա-
սանկից լինել սըրբո՞ց քոց մանգա-
պրա՞ժպէս. որ ես միշտ ի յա-
ւիտեան։

Ա՞յօր զաստուածայի՞ն բանին
պատմել ի հայաստան աշխարհի,
աշակերտեա՞լ նըման մանկո՞ւնք, և։
Ա՞յօր երթե՞ք եկեղեցի ոգւով
ի սրտի՞ք ընդ հրեշտակս, միշտաս-
կի լուա՞ոչի՞ն փառք ի բար-
ձունս աստուծոյ։

Ի՛ հանդիշարժ աղբեւրըն անհա-
տահոսդ վըտակ, կենդանատարր
սուրբ հոգի, ծրհնեա՞լ ես լոյս
ճըշմարիտ։

Ա՛յօր ի սուրբ վերնատունն ե-
կեալ աստուած ճըշմարիտ, հրա-
շագործեա՞ց զառաքեալսն ի լոյս
փառաց քոյ հոգի։

Հըրճուական խընդութեամբ
աշակերտացըն լցեալ, փառա՞ո-
րեալ երկընքն ծրհնեա՞լ ես լոյս
գերագանց։

Ո՛անգա՞որ փառաց բրիստոս անմահ
մահուն թեանց բաշխող. ի փառս
սրեալ պալատեանցըն քո արժա-
նաւորեա ընդընդկեալսըն մեր գա-
սանկից լինել սըրբո՞ց քոց մանգա-
պրա՞ժպէս. որ ես միշտ ի յա-
ւիտեան։

Ա՞յօր զաստուածայի՞ն բանին
պատմել ի հայաստան աշխարհի,
աշակերտեա՞լ նըման մանկո՞ւնք, և։
Ա՞յօր երթե՞ք եկեղեցի ոգւով
ի սրտի՞ք ընդ հրեշտակս, միշտաս-
կի լուա՞ոչի՞ն փառք ի բար-
ձունս աստուծոյ։

Ի՛ հանդիշարժ աղբեւրըն անհա-
տահոսդ վըտակ, կենդանատարր
սուրբ հոգի, ծրհնեա՞լ ես լոյս
ճըշմարիտ։

Ա՛յօր ի սուրբ վերնատունն ե-
կեալ աստուած ճըշմարիտ, հրա-
շագործեա՞ց զառաքեալսն ի լոյս
փառաց քոյ հոգի։

Հըրճուական խընդութեամբ
աշակերտացըն լցեալ, փառա՞ո-
րեալ երկընքն ծրհնեա՞լ ես լոյս
գերագանց։

Ո՛անգա՞որ փառաց բրիստոս անմահ
մահուն թեանց բաշխող. ի փառս
սրեալ պալատեանցըն քո արժա-
նաւորեա ընդընդկեալսըն մեր գա-
սանկից լինել սըրբո՞ց քոց մանգա-
պրա՞ժպէս. որ ես միշտ ի յա-
ւիտեան։

Ո՛ր ի հօրէ առաքեցար ի վերս կնութիւն ազգի մարդկան, միածին որդի եւ բանդ առաջնած. ըզքեզ բարեբանեմք աստըւած հաւրըն մերոյ։

Ո՛ր զընտրեալն ի քէն յառաջ քան զլինել աշխարհի, առաքեցեր ընդ տիեզերս առնէտուր արբայութեան քո. ըզ։

Ո՛ր ըստ մարմնոյ չարչարանացըն քոց էղեն կամաւ չարչարակից, որոց ի փառսըն հայրենի լինել նըման քեզ խոստացար. ըզ։

Ըզտէր օրհնեցէք ե՛ւ բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան։

Եկեղեցիք հեթանոսաց համատեսակ առաքելվքն. զբանն ունկնդիր եղիկնք հանստաւեցան, օրհ։

Քահանայք եւ ժողովուրդք միաբան ձայնիւ երգով. զնոյսըն ճշմարիտ որդի ծնողացըն առաքելվքն, օրհնե։

Աստուածածնին ամպ լուսաւոր որ ըզցօղըն կենաց հեղեր յերկիր կիր բանիւտր. ե՛ւ զնախամօրըն հիշուցեր պարտեայն ըզհնար. ան դադար ձայնիւ զքեզ բարեբանեմք, ե՛ւ հոգեւոր երգով մեծաց ցուցանեմք։

Տէ՛ր անտանելի բանին, եւ երկիր վայրապիակ յորում ընդն ապատնիցի. ե՛ւ արեւ էլք արեգականն պարզարուեան. անդա։

Զքե՛զ կատարած մարգարէիցկոչեսկան քո ծնընդեամբ ներել բնութեանըս քանտեցան օրէնք, հրաբուն սեռիցըն փոխադրեալ ի լուսաճեմ խորանան. անդա։

Հայր առաքել միածնիդ որում եաւր յաշխարհի զընտրեալս քո

Ա՛յսօր զանձառելի ծնընդեանն քո տէր բսպասաւոր խորհրդոյն ի հոգանկութ գոյացութեա՛նց փոխադրեցեր ի յերկինս։

Ա՛յսօր զանառանելի բանիդ բարձմն ըզքեր բնակեալն հոգեղէն, բարձրացուցեր ի սուրբնայնո՛ց գերան կայքիցըն կայանս։

Ա՛յսօր զանապական կոյսն որ ըզքեզ միաբո կանթամբ կերակրեաց, ի զպայական փոխեալ բնութեա՛նց յիմանալեացըն խոստանալեացըն խոստանս։

Ի՛նչ միածինն ի հօրէ եւ լոյս ծագաց ընդ նըման, ձա՛յնիդ հընչեցի՛ն սանդարամետաք անդընդոց։

Տեսեալ ըզլոյս մեծ հայրապետին գրիգորի, պատմի՛ր ըզնծութեամբ հաւատոյգ աբբային։

Եկայք շինեսցո՛ք սուրբ ըզխորանդ նըն լուսոյ. քանզի ի սմա ծագեաց մեզ լոյս ի հայնատանն աշխարհի։

Փառք հօր և որդ՝ւոյ և։

Ո՛ր շինեցեր ըզտունն քո զեկեղեցի խաչատունքին հօր յաւուս. եւ կանգնեցեր ի սմա սիւնս զեօթն անփեաւն հոգւոյն զօրութիւն. եւ առաքեցե՛ր ըզծառայս քո սուրբ զառաքեալն կոչել զհեթանոսս յարբունս ուրախութեա՛ն խաչնեցելոյ բաժակին. անդա։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ո՛ր սիրակամեղ իշխանութեան հաղորդս արարեր ընդսուրբ զառաքեալն, կանգել եւ արձակել զոլորձիս մարդկան յերկինս եւ յերկիր, եւ ամրաւակե՛ց լինել քեզ խոստացար յորժամ նընաստս յանդիման դատողական. անդա։

ԿԱՆՈՆ

ՅՈՎՆԱՆՈՒ ՄԱՐԳԱՐԷԻՆ

Իւ ՂՕՐՀՆՈՒԼԻՒՆ յոպովքարոլեաւ յայնէն ասա։

Ո՛ր զանճառելի ծածկաւիսն խոր-
հուրդ անծրնոտելիութեանդ. քո մար-
գարէիդ արնպատուրեալ ցուցեր.
աստըւած Հայրըն մերոց։
Ո՛ր զանապական Թագաւորն քո
լերկրի ներշնանակեաց յոմնեան, ի
վոր կիսոն պահելոյ կենդանի.
աստըւած։
Ո՛ր զմիրական քո աւետարանին
գաշակերտիդ վստահնուրդ, նմինոսէի
քարոզելոյ անպատճառութեան. աս-
տըւած։
Գործըդ տեառն ըզտէր օրհնե-
ցէք. Քահանայիդ երգով բարձր
արարէք յաւ խտեան։
Գիշերըդ ըզտէր օրհնեցէք.
Ո՛ր առաքեացդ ոգեմոտելիութեամբ զը-
նարգարէն յոնան, բարոզել նի-
նուէացւոյն ապաշխարութիւն.
օրհնեցէք ընդ զբանարհեստն ամե-
նայն ժողովուրդք, եւ բարձր ա-
րարէք ըզհայրն երկնաւոր։
Աղեկըդ ըզտէր օրհնեցէք.
Ո՛ր ըմբռնեաց ի փոր կիսոն զը-
վախուցեալ մարգարէն, եւ ծա-
նոյց ըզգլխոտելիութեան անապատ պա-
հելոյ. գովեցէք ընդ սերովբէին
պաշտօնեայք քրիստոսի, եւ բարձր
արարէք զհակից բանըն հօր։

ի սկըզբանէ. ազա՛ւ՛ւ՛ւ՛չանօք սո-
ցա՛ ա՛զա՛ւ՛ւ՛ւ՛ լսեա մեզ։
Փառացըն հօր ճառագայթի որ հնոր-
հեցեր աշխարհի լուսաւորիչ զա-
ւաքեալն. ազա՛։
Կենդանարար սուրբ հոգի որ ի
լզոս բաժանեալ հանդերձ ի
սուրբ առաքեալն. ազա՛։
Ա՛յսօ՛՛ր ևրկնայնոցըն վայր ի-
ջեալ սօ՛նեն ընդ հոգիդ նթս
գմիշամակ սուրբ առաքելոցն քրիս-
տոսի, որք գանեցին ըզմանրիկ
ընդ հընրեշտակս, փառաւորելով
սուրբ զերրորդութիւնըն համան-
գոյ։
Ա՛յսօ՛՛ր պարակից եղեալ վեր-
նոցն ո՛րդիք նոր սիոնի՛ կ՛իշա-
տակիս լեզուացն հրեղինացդ, որոնք
ե՛ղեն ընդգեցեալք լուսքրիստոս.
փառա։
Ա՛յսօ՛՛ր քահանայք եւ պաշտօ-
նեայք սուրբ եկեղեցւոյ տօնա-
խմբութեն գմիշամակ ընտոյն ծա-
գողացն, որոնք մաքրեալք ծնօտ-
թեամբ սուրբ հոգւոյն. փառա։
Ա՛ռաքեա՛՛լք աստո՛ւծոյ ընտ-
րեալք ի սկըզբանէ՛ նախ քան
զաշխարհս, ո՛՛՛ր արժանի եղ-
ե՛ք տեսանել զանտե՛սն հրե-
ղի՛նաց. բարեխօսեցէ՛ք աւե տէր
վասըն մանկանց եկե՛ղե՛ցւոյ։
Բարեկա՛՛մք քրիստոսի, հաւա-
րանակք անտուաձայն՛նըն խոր-
հըրդոյն. ո՛՛՛ր ի հոսանո՛ւտ
մեզաց ծովէս վերածէք զմարդի՛կ
ի կեանս ա՛նման. բա՛ր՝ օրհնեցէ՛ք
աւե տէր։
Գերապա՛՛յն քան ըզբնաւս աշ-
ճառելոյն հաւի՛ք երանո՛ւթեան.
ո՛՛՛ր ի գալըստեան տեառըն

դեանըն պանդխտիլ առ ակ՛աբ՛ը, խընդրելով զԹագաւորութիւն մեզաց։

Ծագեա՛լ առաւօտ խաղաղութեան յանմահալար տեառնէ՛ն, եւ զմա՛հը վանրաժեաց զերկիւղ։

Ա՛ստո՛ւծոյ օրհնութիւն նոր երգելին քեզ Թագաւո՛ր անմա՛հ, փրկիչդ ի ձեռաց մահու։

Ընդ ո՛րս ես զփրկեալըն պատուական արեամբդ քո սրբո՛ւհի, փրկեա՛ քրիստոնեայ ի հրոյն յաւիտենից։

Յոգիա՛ն մարդասիրեն անգնահարելի նիւթով աշխարհ՛ս ստեղծեր, եւ այլ ոչ ե՛ս ի ցե՛ղ նիւթով։

Զայնքա՛ւ հատուչմամբ պանդխտելին ես քե՛զ զրիմած. փրկեա՛ զմեզ ի մահաւիրձ հրաբխմանէ։

Յարեա՛ւ առաւօտ խաղաղութեան ծագո՛ւմըդ ես քո՛ զհո՛ւն. եւ լուսաւոր ձայնիւ սրբոցդ անմեղաց բիւրաւորաց փրկե՛լով ի՛ մահ հատանէ՛ն։

Ե՛ւ մե՛ք ընդ նոսին հայցեմք ի քէն փրկի՛չ ողորմած. փրկեա՛ զմեզ ի սպանդանոցէ զհեղման, եւ քեզ փառք յաւիտեանս ամէն։

Ա՛ր առաքեցե՛ր զյոփեան քարոզել մեծի բաղաքին նինուէի, յայտնելով զառաքո քո զմարդասիրութի՛ւնդ. ընկալա՛ եւ զմեզ զաչխարհութիւնդ։

Ելեա՛լ ի փառէն երկնքոյ թագաւորեալ մեզ պահելով կենդանւոյ, յօրինակ Թագաւորութեա՛ն քո եւ յարութեա՛ն, կեցո՛ եւ զմեզ զմեղօքդ ընդհատեալս։

Խնդրեմ ընդ քեզ օրհնեցէք.
Որ լուա՛ւ մանրգալիքին ի խորոց անդընդոց, եւ փրկեա՛ց ի դըժո՛ւ խոց անպատմելեանն. բանեբա՛ւ նեցիր ընդ բերրութեան քահանայ՛ք աստո՛ւծոյ, եւ բանիր արարիչդ զփառաւորից սո՛ւրբ հոգին։

Ա՛րդարիչն ի փորոց կիտին ա՛ զանգակիդ եւ ա՛՛ա՛ւեր. ակ՛՛ա՛՛ա՛ր նայեա՛՛ա՛ կի՛ս եւ մի տար զիս հըզօրս այս։

Զայն բարձի՛ ի խորոց անդընդոց ա՛ռ ա՛ստըւա՛ած ձգո՛՛ւմանդ. ակ՛՛ա՛՛ա՛ր ձայն ազաղակի՛ իմոյ հասցէ ի լսելիս քո՛ տէ՛ր։

Բարեխնամութեամբ սուրբ ա՛ստուածածնին եւ միշտ կո՛ւսի ա՛զգա՛՛չեմ. ակ՛՛ա՛՛ա՛ր փրկեա՛՛ զիս ի յորոգայթէ՛ աներեւոյթ թակընա՛՛ն։

Ո՛զորմութեա՛նց բաշխո՛ղ բրիստո՛ս, ո՛ր գըթացար ի՛ քո՛ յարա՛ծս. գըթա՛՛ կի՛ս ի մեղաւորս, ո՛ր ո՛ղորմածդ ես յա՛՛մե՛նայնի։

Ո՛ր ի բարկութեա՛ն զոգնըմնե՛թի՛՛ւն կի՛ւեցե՛ր ա՛ռ քո՛ ասէզծուածս. կի՛ւեա՛՛ զիս ըզմեզաւորս, ո՛ր ո՛ղոր։

Ո՛ր ի ժամանակեա՛ն մերձեալ մա՛հ՛՛ւն փրկեցեր ըզնինուէա՛ցիան. փրկեա՛՛ զմեզ ի հրոյն յաւիտենից, ո՛ր ո՛ղոր։

Կանխեա՛՛ւ յոփեանու առաքեալ յա՛՛նմա՛հութեա՛նց պարգե՛՛ւո՛ղ, նինուէի՛ մահաբե՛ր քաջ բոզ։

Յահե՛՛ղ բարբառոյ մանգալիքին զարհո՛՛ւրեալ թագաւորի՛՛ն, խնա՛՛ նաւհեա՛՛ զքեզանե՛՛ր ի սո՛՛ւգ։

Պահօ՛՛ւք պատուիրեր ժողովրդոցդ

Ո՛ր լեառ ձայնի աղօթից երկու տասան բիւրուց եւ մանկանց ալ ղայծց, ներոզ գլխաձ եւ երկայնամիտ. լաւ այժմ եւ ինձ որ կանգնամ առ քեզ։

Ա՛պաշխարութեամբ ապրեցաւ քաղաքըն Նինուէացւոց, ի լսել ձայնի մարգարէին Եղեւ Թն զթութիւն մեղաց։

Ելհաս բանն առ Թագաւորն, պալատուէր տայր ժողովրդեանն լսել ձայ։

Ի բերանոց մանկանց ատղայոց զաքքայէն երկնից յօգնութիւն կոչէին լսել ձայ։

ԿԱՆՈՆ

ՍՐԲՈՑՆ ՍԱՐԳՍԻ ՋՕՐԱՎԱՐԻՆ

Ա՛ՄԵՆԱՄՍՈՒԲ երջանկութեանն ընտրեալ ծառայ եւ հաւատարիմ. յաղթող սպառնալեացն եւ բաջ նահատակ. երդաձան սուրբդ սարգիս ընդհատ օրհնեալն. բարեխօս լեր առ քրիստոս վասն անձանց մերոց։

Թագաւորին երկնաւորի սուրբ զօրապետ եւ մեծանամարտիկ. սիրով անմահին խաչեալ յաշխարհի. եւ դաձան սուրբդ սարգիս խաչեալ պրսակեալ. բարեխօս։

Աւրեգանեանն արդարութեան մեծ կանգնակեա պայծառ արեւակ, ցոլացեալ յարեւմըտից ի լերս արեւն, երդաձան սուրբդ սարգիս դիս անչէջ ճառագայթ. բաւ։

Աւետաւոր հայոց մեծաց գիմեալ ի միջ երկրի ի հիւսիսոյ. հոգւովն հանրաց ի գաշտ ճակատին, երդաձան սուրբդ սարգիս սանձահան անմահութեան. բաւ։

Աւուրբելեանն զինով վառեալ սերդ ի սիրտ հանդիպեալ քրիստոսասիրութեան, մարտիրոս պրուակեալ ի պարս վկայեալ, երդաձան սուրբդ սարգիս մեծ պրսակաւոր. բարեխօս լեր առ տէր վասն անձանց մերոց։

Գերազոյն պատիւ առեր ի բարձրեալն բանին բարեխօս, կառավարիչ խնդրելոյ, լսող աղօթից. երդաձան սուրբդ սարգիս դիս դիւաց հալածիչ. բարեխօս լեր առ քրիստոս վասն։

Ցաւալից կենաց մարդկան զօրեղ բժիշկ, սիրելի աստուածասէր, նեղեալց դիւրիչ, վշտաց մխիթար. երդաձան սուրբդ սարգիս դե բեաց գերեհան. բաւ։

Գիզեցիկ անձն բարի քաղցր եւ անուշ պլուզ չքրմանց հաւատացեալ. ի դիւրի եւ ի տուրն ջեան յոտսով կոչեցեալ, ընդ ամենայն տեղիս յիշեալ եւ փառաւորեալ. երդաձան սուրբդ սարգիս դիս գերեաց ազատիչ. բաւ։

Լսանկից բանն ի հօրէ ինքեալ յերկնից ընկնի ձայնիդ. ուստի պարծիլ վերանաքեր զկոյսն մարիամ առ ամենութեամբ յաշխարհն ընդեղ յորովայնի. առ քրիստոս բարեխօսեա վասն անձանց։

Ընդ ժամանել ձայնի աղջունին մանկամբ առ եղիսաբեթ, խայտացեր ձայնդ ընդ առաջ բանին առաձնոյ, յորովայնէ ամենայն երկրի պատելով. առ քրիստոս։

ման սուրբ արեան Յիսուսին. քան։

Որ առաքեցար ի հօրէ հոգիդ անեղ եւ համակոյ. պղաչանօք տնօրինաբար քեզ եկակցին. լինել մխիթարիչ սուրբ առաքելոցն. ա՛ղաչեմք ընդքեզ ո՛ղորմեա։

Որ իջեր տիրաբար յերկինից սանսաւիկ հոլմոյ նըմանն աստուած յայտնապէս, եւ ի հրեղէն լեզուս բաժանել հանդերձ ի գասս առաքելոցն. ա՛ղա։

Որ ալբուսցեր երկնաւոր գինեաւն իմաստութեան զհոգիս սըրբոց քոց առաքելոցն. ընդ որոնս տըրտմեցեալդ ոչ ուրախարար յայտնեցար հրեից. ա՛ղա։

Յորժամ յերկինից գոչէիր փոյն ապերջանկութեան առնելոյ տիեզերաց ի դատաստանն ահաւոր. յայնմ աւուր ահելին յիշեա՛ տէ՛ր եւ ըզմեր ընդունջելոցեանսն. եւ հանդո՛ ընդ սուրբսն քո։

Յորժամ ձառագայթիք աստուածութեանըդ փայլին ի յարեւելից. եւ դըպրութիւնըք հրաշալոցն բանին. յայնմ ա։

Զարհուրելի դողան արարածք ի ձայնէ սրամբեւագոչ փողոյն. յորժամ հարկանէ հրեշտակապետն եւ կոչէ ի դատաստան զաշխարհս ոգւոց մարդկան. յայնմ ա։

Անընակիզելն աստուած անձամբ ելի անբաւ զօրութիւն. որ խափկընձազանց յաւիտենից խնամարկեցեր զոգիս ատամոյ. գերագոյն այսօր հնարիւք փայլեալ ցոցեր ծընընդեամբ զմայր միածնիդ քո ընտրելոյ. աղաչանօք սոցա խընայեա՛ ի մեզ։

Թագաւորըն բոլորից պարածածկեալ յարգանդի կուսին, զոր ծաղոյր հաստատարիմ առնեալ հոգեւորն սրբեալ, եւ բերանով մոր քո օրհնաբանելիր. աղ. քրիստոս։

Ի մաքրագործ հոգւոյն անօթի ընտրեալ եւ ձիւնամիայլ. թագաւորըք երկրի խնդանք աշխարհի. անպատկառ գանձուց բաշխող յայտ կոք ալիեան յուգա յակոբեան. բարեխօս լերուք աղ աէր վասն անձանց մե՛ռց։

Երբեքսըրբեան մի աէրուքեան խորհուրդ կամաց եւ հաճարար պետք. փողոց հընչմունք բարբառք աւետեաց ընդ ամենայն երկիր սուրբըդ շաւուն եւ մանտալիան. բա՛ւ։

Բանին կենաց կանուխ քարոզ եւ աւետարանիչ, երգ փըրկութեան հընչումն ահաւոր, ազգի մարդկան պարծանք սուրբըդ մատղիկն. բարեխօս լեր աղ. քրիստոս վա՛։

Ա՛ղաչեմք ընդքեզ տէր բարեխօսութեամբ սրբոց ամենից, զոր նախատակեցան ի ձակատամարտ պատերազմի, յաղթող գըտան ընդդէմ թըշնամւոյն. բարեխօսութեամբ սոցա քրիստոս խընայեա՛ ի՛ մեզ։

Որ անվնաս զսպատազինութեամբ զրանձրա հաւատոյ սըրտից իւրեանց, եւ ընկալար ի գլուխս սաղատատ փըրկութեան ընդնշան խաչին, սուսեր ընդ մէջ ածեալ ըզգըշամարիտ սուրբ հոգին. բա՛։

Որ մարգոյին զանձինս իւրեանց տանձար անուանդ քոմ սըրբոց, եւ բնաւրեցին հոտ անուշութեան զաղօթս իւրեանց, ի տեղւոջ հեղ

Խաչասացքար սուրբ գիտասիւն նը-
շանագործ անուամբ ի խաչ եւ
յեկեղեցի. առաքել պայծառ ի
գլուխս գազայ ի գագաթան
տեզաջին օրհնեալ սըրբոյն մեսրով
պայ. երանգահան սուրբըդ սար-
գիս բաղնեաց կոչծանին չ. բարե։

Ձինուորութիւնըք հրեշտակաց
օրհնեն ըզքեզ. իմանալի ձայնիւն
ըզքեզ վառաւորեն. աստուած
հարցըն մերոց։

Ի՛շխանութիւնք եւ պետութիւնք,
սերովբէքք եւ քերովբէքք փառա-
ւորեն սուրբ զանուանդ քո. աս-
տուած։

Աղգ մարդկան հոգեղինաց դասուց
մարտիրոսաց երկրպագեն տէրու-
թեանդ քո. աստուած։

Ընտեր օրհնեցեք զբարձր
արարիչ ըզնա յաւիտեան։

Զոր վառաբանեն ի բարձունս
իմանալի զօրութիւնքըն. ժողո-
վուրդք օրհնեցեք զնա։

Որոմ երկրպագեն գովէլով դա-
սըք սրբոյն մարտիրոսացըն. քա-
հանայք օրհ։

Ա՛ւետարանըն եւ քան զերկին-
նս բարձրացեալն, որ զանհա՛սա-
նելի ընտէրըն յորովայնի քո՛մ
կրեցեր, եւ ցընծութիւն աշխար-
հի ծնար. վասն որոյ ամենեքեան
ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք։

Ա՛ւետաւորել քեզ միշտ կոչս, որ զանբա՛սա-
նելի ընդունեալ ծնար զանճա-
ռաբար յընդացար, եւ ըզմարմ-
նացեալն աստուած ծընանեալ ի
քէն. վասն որոյ։

Ի՛ լեռնէ վէմն առանց ձեռին
հաւաքեալ դանիէ՛լ գո՛շակեաց

Որ յանէից բանիւ գոյացուցեր
զաշխարհս ամենայն. այսօր մար-
գասիրեալ տնօրինաբար ի յան-
նայէ արկեր հիմունս նորոյ աշ-
խարհի. աղա։

Ի՛ յամո՛ւլ երկիր այսօր բա՛սաւ
մեզ բանբեբեր բոյսըն բարի. շո՛-
շան հովտաց ծաղիկըն գաշտաց.
միանձյրըն մանրամ արմատ տըն-
կոյն անմահութեան. աղա։

Որ՛ի սկզբանէ խոնարհութեամբ
հանտաւետեցեր զնկեղեցի հօր ի-
մաստութիւն. զոր նախանըկար
տեսութեամբ նըշանակեալ մով-
սէս խորանաւն երկնահանդոյն ի
սինա լերինն, լուսաւորելով փա-
ռօքն աստո՛ծոյ։

Որ ըզխորհո՛ւրդ անապական տնօ-
րէնութեանըդ քո ի սրբոյ կու-
սէն. արձակուելով տապանակին
աստուածայինն ուխտի կտակա-
րանաց բանիվ աստո՛ծոյ. վառաց
անեղիդ տէղի հանդըստեան։

Որ ի կեա՛նս վերափոխեալ բնու-
թեանս դարձմանըն յորդանանո՛
օրինակեցեր. եւ ըզբնութիւն
մահու եւ դըժոխոց կործանմանըն
երկրորդի տապանակաւ խաչին հրաշ
շաւործեալ նոր խորհրդով. օրհնու-
թիւն քեզ տէր երկեացին մին-
կո՛նք։

Փ–ո՛ հոլ Ե ղէ–ոյ Ե։

Սաղաւարտ յոսոյ անմահ բանին
էգեալ ի գլո՛խս մերոյ իշխանին.
սո՛սեր պըճոյ վահան հաւատոյ քրիս-
տոսաւոր զօրաց եւ զօրապետաց,
առեներ՛ան սո՛ւրբըդ սարգիս ա-
մուր պարիսպ ընտիր հեծելոյ.
բարեխօս լեր առ քրիստո՛ս վահան
անձանց մե՛ռոց։

ԿԱՆՈՆ

ԲՈՒՆ ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆԻՆ

ԲԱՆՆ որ ընդ հօր լինութեան եւ համագոյ սուրբ հոգւոյն. ընդպատակեցին Իւրեան խանդեաղ ընդ հոգանիւթ բընութեանս. զոր զանդրադարձ վասնօք եդ ի դրախտ ամէն վսեմութեան։

Յորում ցընծայր զուարճացեալ անտրխտական խընդութեամբ. քանզի զաստուածծ տեսանէր միշտ խոնարհեալ ի դրախտին. յորմէ զուտոյն ճառագայթ տընպաստրէր ի յինքեան։

Վասն որոյ աղաչեա մայր աստուծոյ մարիամ. զի շնորհեսցէ ըստ աւազակին ժառանգել վերըստին մեզ ըզդրախտին վայելչութիւն։

Ասէր հօրինակ նախաստեղծին ադամայ, որ ի դրախտին վսեմութեան ուրախանայր ընդ հրեշտակս. ցընծասցուք եւս մեք ի յօրհնութիւնս հոգեւորս։

Ասէր ի խորհուրդ աստուածասեղծ նախահօրն, որ ի պատգին ադինայ ճաշակել զուարճանայր. ճաշակեսցուք եւս մեք ըզպատուական բանս աստուծոյ։

Ո՛ր աղօթութեամբ զե՞ս ցաւս մարմնոյ, եւ նորոգեցեր ընդհնացեալսն. նորոգեա՛ եւ զմեզ հոգւով. քրիստո՛ս. եւ զոր ըստ կերպարանաւորեր ո՛ր ի խաչին մե՛ռաւ մարմնով, եւ զմեռեալսդ սրբոցեր ի կեա՛նս. կեցո՛ եւ զմե՛զ հոգ։

զանահերձին ըզծընունդ քո հայան երկնաւոր, մայր եւ կոյս ծննդեան ճաշակիլ կոչես. վասն որոյ։

Նայեա՛ ի մեզ եւ ողորմեա մեզ. քրիստոս, որ ունիս բազում գթութիւն։

Որ հայրդ ես որբոց եւ դատաւոր այրեաց քրիստոս, որ ես։

Որ պատակիչդ ես սրբոց, լուր եւ մեզ աղօթիւք սոցա քրիստոս, որ։

Ասէր հրեշտակաց դասն ի յերկինս ուրախանայր ի վերայ բարեկենդանին սրբոցն։

Ասէր ճրագնազեանց սրբոց դասն ի յերկրի պատակեցան, երկնային աստուածծեղէն վառօքն։

Ասէր անմարմնոց զինուորքն թիւնքըն մեծապէս ուրախ եղեն. քանզի զի երկրաւոր զինաւորաց բազմութիւնքն ընծայեցան ի խոնարհութեան երկնից։

Զինաւորըն քրիստոսի ի հօրէ առեալ պարգեւս, յաստուածային տունկ ի դրախտէն ճաշեցաւ մեզ շնորհիլ. որ է գէն յոյսդ վահան հաւատոյ։

Ահ երանելի վերկայն քրիստոսի զօրանայր ի սուրբ հոգւոյն. զի զերանութեանն առնոյր ըզնորհս ողորմութեան. որ է գէն։

Ասա արանցքիք ըզյիշատակ սրբոյն սարգսի զօրավարին. որ է գուռն երկնից եւ ճանապարհ արքայութեան. եւ մեզ գէն։

Ա՛նպատրաստ բերանով՝ անհանգիստ բարբառով բարեբանեմք սուրբ զՏնդիպ. որ փառաւիցէ ես հօր եւ որդւոյ։

Մի՛ ասասւածութիւն երբէք դուխիւն անբաժանելի, այլ ի հրեշտակաց ամենայնիւ օրհնաբանի նիս։

Ա՛նմարմնոց զինուորութիւնք վանատանեն ընդ իս, իշխան հայր ամենայնի։

Զորեքկերպեան կենդանիքըն վասիւրաքանչիւրոյ առաքինեն ընդ իս, իշխանութիւնք հայր ամենայնի։

Ի՛շխանութիւնք ամենայնի գովեն ընդ իս, ամենասուրբ հոգի եւ բոլոր ամենայնի։

Օ՛րհնեմք ընդ իս անեղ անբոլկիսքըն հայր. անհասանելի եւ փառաւորեալ յանմարմնոց զինուորութեան։

Գովեմք ընդ որդի հօր արարչակից բանդ. նորոգող եւ կեանք աշխարհի մարդկան Թագաւոր յաւիտենից։

Զընդ բարեբանեն ամենայն ազինք. միշտընդհենաբուղս անբոլպատ ազբիւր սուրբ հոգի ճշմարտութեան։

Ա՛ստուածածնի եւ սրբոյն. որ ընդ անուն ամեներին յիշողութեամբ յանդիման կրեցեր. անպատ՛ր երգով մեծացընեմք։

Զընդ մայր կուսութեան եւ յիշողութեան, եւ առապատ անճառելոյ բնութիւնն ի քեզ փեսայացեալ բանին. ան։

Գնե լուծան կնիք դատապար-

Ո՛ր յարեաւ՛ դ՛ր ի՞ մեռելոց, եւ յարուցեր ընդ բնութիւնս մեր յոտն՛վ. յարի եւ զմեզ հոգ։

Ո՛ր ըզխրեզի՛ն քո՞ զղջալարնս կոչեցեր ի գերեզմանէ՛ն. կոչեա՛ եւ զմեզ հոգւով ի՞ կեա՛նս. ե՛ւ ա։

Նորահրաշ սեռլեամբ յարութեան քո տէր, անեզակերպ փայլմամբ զարհուրեցան զի՛՛՛ժմնք, եւ մեռեալք ընդ կենդանեօդ յարեա՛՛՛ն ի հաւատս համբերն յոյսն յարութեան։

Յորժամ փառօք հայրենի քրիստոս ծագիս ի լե՛՛՛րինից, եւ յարուցաներս զմե՛՛՛ռեալսն. յայնժամ դանաե՛ ընդ ալքէ քումիք՛՛՛, եւ կոչեա՛ ըզմեզ ի փառըս քո։

Յորժամ հեծանոցա՛ դատաղբերն քո՞ տէր, սլրբես ըզկաթ աչեա՛՛՛րսին. յիշեսումնարա՛նս արքայութեա՛՛՛ն. ժողովեա՛ զմեզ ընդ ա՛ղտս աջոյդ։

Յորժամ եկեղեցի՛ հաղանայեա՛լ միանայ ընդ փեսայի՛դ, ընդ լուսատո՛՛՛ն սուրբ կո՛՛՛նայն արժանացո՛ առապատին ըզմե՛՛՛զ, ընդ նոսին ելցի ընդփառս ի բարձո՛նս։

Յիշեա՛ զմեզ տէ՛ր յորժամ գաս Թագաւորե՛լ ամբոլոդ քո։

Շնորհեա՛ մեզ տէ՛ր զիմոլթիւն բաղում յանցանաց մերոց։

Ո՛ւսո՛ մեզ տէ՛ր փառըս տալ մեծի տէրե՛լ ամենեցուդ քո։

Օ՛րհնեմք ընդբե՛ զ անբոկիսքըն հայր. որ յամենայն ժամ օրհնին ի դասուց քերոբէից։

Գովեմք ընդբե՛ զ միածին որդի. որ անպատ՛ր փառաբանին ի դասուց սերոբէից։

պահել մնրմիմ յանձն առնու, աստուած հայր։

Ա՛յսօր երկրորդ ապաւեն ա-ռաքելոյն անճառաբա՛ր լինելով, ըզճառակից պլուղոյն բանել բզպար-ա՛ս, աստուած հայր։

Ը՛զսէր օրհնեցէ՛ք բա՛րթր ա-րարչէր ըզնա յաւի՛տեան։

Ո՛ր բառ պահոց բանամանօրեայ փլըկողին պահելո՛վ հարանցեալ է-կեղեցի. զի մըտէ՛ ի յառագաստ ընդ վեսայիին յարթուցելոյ. բա՛րթր աւրա։

Ե՛կայք հաւատացեալք քրիստո՛-ս, ցընծա՛լեան մե պահեցուք, ընդ անմահին մահա՛ւ մեռանելով մեզաց. զի յարութե՛ամբ նորա կենդանացո՛ք պտպարո՛թեան մե. բա՛րթր աւրա։

Ո՛ր ընտրեցար ի սկզբանէ աշնա-պահն կոյս մարիամ լինել աս-ձա՛ր արքունի՛, անճառա-բա՛ր սրբութե՛ան, անճառ լե-սոյն ար ի հօրէ. առ նա՛ միշտ բա-րեխօսեա կենցաղացնել ըզմեզ։

Ո՛րպա՛ ի բէն երկրորդ ապաւեն վանն առաքնո՛յն յանդգնանաց, բնու-թե՛ամբ մերո՛վ պահելո՛վ, զմա-հաբեր պլուղոյն լսե՛ցեալ զպատ-պանս. առ նա՛ միշտ։

Ա՛րդ անգա՛ւեա մայր աստուծոյ զգնեալն ի բէ՛ն վանըն մեր, զի ընդ նմի՛ն պահելո՛վ սուրբ յա-րութե՛ամբ նորա նորո՛գեցաք. առ նա՛ միշտ բարեխօսեա կենցա-ղացնել ըզմեզ։

Թիւնս իմ. Ա՛զգ իսրա՛էլ թաւա ինձ աստուած։

Ո՛ր զառաքինն ոչ պահելով ըզպատուիրանն մեռաւ, ընդ-հեցե՛ր բէ օրինակ մեզ պատուիրան կե-

տուէն. է՛ բէ կանգնեցաւ մեղա-ցեալ մոյրըն գլորեալ. վասն որոյ ըզքե՛զ աստուածածնի՛ն եւ կոչեմ. անպա՛տ երկնի՛լ մեծա-ցո՛ցանեմք։

Ա՛ւաղ քո՛ քրիստոս երկրորդ ան-պատպանէն արարածք անմեռնայն, որ ի փըրկու-թի՛ւն մե՛զ կանգնեցա՛ւ. սա՛ էղի-ցի մեզ պահապան յաղթող, անպ-րեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց բանսարկուին։

Ի՛ սմա բարձրացար բանձո՛ղ անե-ծից, որ վաստա՛ռեալ ես ընդ հո՛ր. ժողովե՛լ ընտեռացեալսըն կենսաբե՛ր վայտիւն. անպո՛ւղ։

Սո՛վաւ լրսաւորեցան արարածք անմեռնայն. սա՛ ապաստին արդե-լեալն ի մե՛զսանէր բանսին. որ ազատեաց ըզմեզ ի պատրանաց բա՛ն։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ա՛յսօր ի մի պատուճանի՛ն ա-ռաքնոյ, որո՛վ պըճնեա՛լ զարդա-բե՛ր ի վաստա մարդն առաքին, զարդարեցո՛ւք եւ մե՛ք աստուա-ծային օրհնո՛ւք։

Ա՛յժմ և ընդ և յաւիտեան։

Ցընծա մարիամ արեգականն ար-դարութե՛ան արեւելք, ե՛ւ ա՛ղ-ջեա՛ղ զա՛ւ ի բէն զծընեա՛լն աս-տուած վասն մեր. զի դարձո՛ւց ցե՛ վերըստին զմեզ ի դրախտին ժառանգութե՛ւն։

Ո՛ւրախանա՛ր եկեղեցի՛ քրիստո՛-ս, փըրկակա՛ն անօրէնութե՛ամբ մարմնացելոյն ի կուսէն վանըն հո՛ր, աստուծոյ հարցըն մերոց։

Ա՛յսօր ցընծա՛ն սրպէ՛ս ապաստնոյ. քանզի որ ի սկզբա՛նն օրինադի՛ր պահոյն ի դրախտին վասըն մեր

ԱՅԺՄ բանալու համար ամենայն ներքին ախտերի, որ ծագում են ստամոքսի թուլութենէն, ինչպէս՝ ախորժակի պակասութիւն, փսխում, սրտխառնութիւն, գլխացաւ, ծանրութիւն որովայնի, փորկապութիւն, ստամոքսի ցաւ, ուռութիւն, ջրգողութիւն, ոտներու ուռչիլ, ոտներու ցաւ, ոտներու թմրութիւն, ոտներու կաթուած, ձեռներու կաթուած, ուղեղի կաթուած, ուղեղի ցաւ, ուղեղի թմրութիւն, ուղեղի խանգարում, ուղեղի ջղային ցաւ, ուղեղի ջղային կաթուած, ուղեղի ջղային թմրութիւն, ուղեղի ջղային խանգարում, ուղեղի ջղային ուռչիլ, ուղեղի ջղային ջրգողութիւն, ուղեղի ջղային ցնցում, ուղեղի ջղային ծանրութիւն, ուղեղի ջղային սրտխառնութիւն, ուղեղի ջղային գլխացաւ, ուղեղի ջղային սրտի խանգարում, ուղեղի ջղային սրտի ցաւ, ուղեղի ջղային սրտի կաթուած, ուղեղի ջղային սրտի թմրութիւն, ուղեղի ջղային սրտի ուռչիլ, ուղեղի ջղային սրտի ջրգողութիւն, ուղեղի ջղային սրտի ցնցում, ուղեղի ջղային սրտի ծանրութիւն, ուղեղի ջղային սրտի սրտխառնութիւն, ուղեղի ջղային սրտի

Փրկեա՛ ի վըտանգէ ըզնաւաբեկս ի յայնեաց ծովէ. քանզի կո՛րընչիմ ի մեղաց անօրէնութեան իմոյ։

Ա՛ղաչեմ ըզքեզ տէր պատճէ՛ առ ինձ ապաչխարութեամբ լըւանալ ըզմեղս իմ, եւ ազա՛տել զհառաչանըս սըրտի իմոյ մա՛րդ ասիրութեամբըզ.բն ընկալ տէր, եւ ազ։

Մերձեցի՛ն խնդըրուածք իմ առաջ քո՛ տէր. բարերարութեամբըզ.բն խնայեա յիս, եւ ազ։

Ա՛ղաչեմ ըզքեզ հա՛յր երկնաւոր, մի՛ դարձո՛ցաներ զերե՛սըս.բն յինէն, զի նեղեալ եմ ես վաղվաղակի՛ լո՛ւր ինձ տէր։

Ա՛ղօթեա՛լ անձն իմ անօրէնութեամբ, մի՛ կորուսաներ զիս տէ՛ր ընտ ա՛նօրէնո՛ւթեան իմոյ, որ խընդրողդ ես մա՛րթեա՛լ ոչխարիս։

Ծանրացեա՛լ մեղօք ընկըղմի անձն իմ, ընկա՛լ զիս որպէս երբե՛մն ըզպետրոս, որ ծըփի՛մս ալէկոծեա՛լ յա՛նցայնօր։

Մեղա՛յ տէր բազումո՛ղորմ ա՛ստըւա՛ծ. մեղա՛յ ո՛ղորմեա։

Մեղա՛յ տէր եւ անկանի՛մ առաջի՛.քո՛. մեղա՛յ ո՛ղ։

Մեղա՛յ տէր խոստովանի՛մ ըզյանցա՛նս իմ՛. մեղա՛յ ո՛ղ։

Թո՛ւնս իմ՛. Մեղա՛՛յ.քե՛զ տէր, .բաւեա՛՛ զիս։

Մեղա՛ք անօրինեցա՛ք ա՛մե՛նեքեան. ոչ պահեցա՛ք ըզպատուի՛րանըս.քո՛. մե՛ղ։

Դա՛ժդի՛ տէր ի բարկութեն՛՛՛.քո՛մէ. ա՛ղի՛նդ ընդցա՛տուածըն.քո՛. մե՛ղ։

Ո՛ր ընդբա՛նն անեղական գ՛՛՛ էից գո՛յացո՛ւթեանդ անճառ՛՛՛

տանկա՛պետն եւ կո՛չէ՛ ի դատա՛՛ատա՛ն, ո՛ղո։

Ի՛ նըւաստի՛լ.քո յաստե՛նի դատաւո՛՛ա՛ն ա՛՛հեղ, յո՛ժամ առնե՛ս հրաւիրըձո՛նթեամբ ըզբո՛՛նութիւն որըւոց մա՛՛ղկան, ո՛ղո։

Ո՛ր ա՛ռ ի՛.քե՛ն երկնո՛ղ ապա՛՛ վա՛՛ն առաջնո՛յն յա՛՛նցա՛նաց, բնո՛ւթեամբ մե՛ռո՛՛ւ պահելո՛՛ւ, զմա՛հաբեր պըտղոյն լո՛՛ծեա՛լ զպատրանս. ա՛ռ նա՛ մի՛շտ բարե՛խօսեա կենդանո՛՛ւթեանըզմեզ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ա՛րդ ա՛ղաչեա՛ մայր ա՛ստո՛ւածոյ զձնեա՛լն ի.քե՛՛ն վա՛՛սըն մեր, զի ընդ նըմի՛՛՛ պահելո՛՛ւ սո՛ւրբ յաղթութեամբ նորա՛ նո՛՛՛րոգեցո՛ւած. ա՛ռ նա՛ մի՛շտ։

Ամէն և դըր և յաւիտեան։

Ի՛ մի՛ւսանգա՛՛մ գա՛՛լըստեա՛ն ա՛ստո՛ւածա՛՛՛ծոյն, սո՛ւրբ խաչն Ք՛րե՛ւ մի՛ եւ լուսաւո՛րէ. զի նա՛ է յոյս հանո՛՛ապատից՛՛՛ելոց։

Օրհնութիւն պահոց։

Ո՛՛՛ւ կե՛՛նդանեցո՛՛ւցանէ հա՛՛նապա՛՛ազ զիս ա՛՛՛ղկո՛՛ծէ։

Ընդո՛՛ւնկեա՛՛լ ա՛՛՛ղբ.քո՛՛՛ընչանա՛՛՛մն ինձ յա՛՛՛ռո՛՛ւցա՛՛՛նէ։

Նա՛՛ա՛՛պետ բարի լե՛՛ր ա՛՛նձին իմո՛՛՛ ա՛՛՛պա՛՛՛ւէ՛՛՛ն։

Մերձեմ յընկըղմի՛լ օդնեա ինձ նա՛՛ա՛՛պետ բարի. քանզի ծա՛՛նրացա՛՛՛ն ի վերայ իմ բեռ՛՛՛նըզբ մեղաց։

Ա՛՛ստուա՛՛ծ յօգնել ինձ փութա՛՛՛ քանզի խո՛՛՛ըզբ չարեաց ընկըղմե՛՛՛ն զիս յանդունդս. այլ դո՛՛՛ւ նա՛՛՛ա՛՛՛պետ լե՛՛՛ր եւ ի՛՛՛նձ ձեռընտո՛՛՛ւ։

Ա՛մե՛նաբաւ անկա՛ն ողո՛րմութեա՛ն
ընո՛ղի՛ս, պարգե՛ւեա՛ ինձ յա՛հա-
գի՛ն աւե՛տն ըզքո՛ղ թո՛ղութի՛ւն եւ
կեցո՛ւ մի՛։

Բա՛զմա՛մ է՛ն քո գթո՛ղութիւնքդ
բազմամե՛ղ անձի՛ն իմո՛յ . ո՛ղո՛ր-
մեա՛ ա՛ստուա՛ծ քա՛ւիչ իմ։

Զի՛ քե՛զ անկի՛շատ տէ՛ր մե՛ղայ չա-
րի՛ն խառնա՛մբ . ո՛ղո՛ր։

Ի՛ քո՛ւ՛ւ միա՛նգամ գանգա՛տեանքն
յո՛րժամ գա՛ա գա՛ւռել զերկիր . ո՛ղ
ղո՛ր։

Ա՛ղաչ՛ մինչե՛ւ կե՛րկի՛նա եւ
զա՛րդա՛ր ընդա՛ռաջումն քո՛ շարժեցա՛ք
՛ի մե՛զ. տէ՛ր ընա՛ մե՛ծի՛ քո՛ւմ ողո՛ր-
մո՛ւթեա՛նդ ո՛ղո՛րմեա՛ մե՛զ։

Իջա՛ք մինչ՛ւ ի դըժո՛ւխս ընկերակա՛ւք
յանո՛ւնո՛ւթեան մերո՛ւմ . տէ՛ր
մինչե՛ւ ըզգինա՛ ասե՛ան ո՛ղջո՛ւյ քո
եւ ողո՛րմեա՛։

Հաւատա՛ւ ի մե՛նչ տէ՛ր նընջա՛նա-
խաչի քո՛ ընդդիմամարտ եւ զա-
նե՛րե՛ւոյթ գազանին . եւ մի տար
յաղթականո՛ւթիւն զքո՛ւ ժառան-
գութիւնս։

Տա՛ճա՛ր լռութ՛ան ընծաւո՛ւերին եւ
առաքա՛ւոտ անճառ բանին . ո՛ր ըզ-
նախնեա՛ւ մօրն ե՛ւաւի բանե՛ր զա-
նե՛ծանե՛ն տըրտմա՛լի . հա՛յցեա՛ յո՛ր-
ւոյ քո՛ւ վաճա՛ռի հո՛ր հաւատո՛ւթեա՛-
նըն միջնորդի . բա՛՛ռնա՛ ի մե՛նչ
ընկեցո՛ւմն եւ տալ զոգւո՛ւյ
հանգստո՛ւթիւն։

Փառ՛ հո՛ր և որդո՛ւյ և։

Ա՛ստուածա՛ծին անհանգանա՛ցեալ
կե՛րկրե կե՛րկինս հարան ընծայեա՛լ
յո՛րժամ բանզի՛ լռութ՛ն նըմա՛ն քո՛
միա՛ծնիդ յաջ կո՛ղմեա՛ն. յայնժամ
մաղթեա ընդ մե՛ր ընծո՛ւյն փըրկել
ընտի՛ւ յա՛հեղ բոցո՛ւն . հա՛՛մարձա-

ձըն՛ար մարմի՛ն եղեա՛լ ի՛ փըրկու-
թի՛ւն եղակա՛նացս . ա՛ռ նո՛ւա միշտ
բարեխո՛սեա վա՛նն անձի՛ն մե՛՛ռոյ։

Փառ՛ հո՛ր և որդո՛ւյ և։

Ո՛ր ըզպըղծո՛ւն ի՛ քի՛ն կենաց ըն-
ծայեցեր մե՛ռանե՛լն ա՛ստա՛նայ . զերծ
պահե՛ք բառնո՛ւմն բա՛՛նեաց
զպըղտոյն ճա՛շակո՛ւմն , եւ յա՛ն-
վախճա՛ն ըզնո՛յն վե՛՛րածեա՛ց ի՛
կեա՛նս , ա՛ռ նո՛ւա։

Ա՛յժմ և միշտ և յա՛ւիտեա՛նս։

Ի՛ միա՛նգա՛մ քո գա՛՛ղթատեա՛նըն
յերեւե՛լ սո՛ւրբ նըշանիս , արժա-
նի՛ ա՛ւա ըզնա՛ այս քո՛ վե՛րըստի՛ն
նորոգմա՛ն . զի զո՛՛ւ միա՛յն ես Թա-
գա՛ւոր փառաց օ՛րհնեա՛՛լ յա՛ւի-
տեա՛ն։

Օրհնութիւն պահոց ։

Պա՛տճա՛ռ զգաստութ՛ան քո՛ ի՛ մե՛նչ ,
յա՛ղագա՛կել հոգեղինացս . բա՛զմագո՛ւթ տէ՛ր խնայեա՛ եւ մի՛
կո՛րո՛ւսանե՛ր։

Կա՛նգնեա՛ զա՛նկեա՛լս ի՛ գլո՛ւխ՛ան՛ն ,
գթա՛ծո՛ւթեա՛ս ի՛ Թըշնամե՛ա՛ն . ո՛ր
բըժի՛շկդ ե՛ս հիւա՛նդացդ , բըժ՛շ-
կեա՛ զիմ զհի՛ւա՛նդութիւնս։

Ի՛ յա՛նցա՛նաց խո՛ղ Թա՛խծեալ
անձն իմ գո՛՛չե՛մ ո՛րպէս ըզնա՛խա-
ւո՛ւն . ա՛ստըւա՛ծ քա՛ւեա՛ զնա ըզ-
մե՛ղաւո՛ւս։

Ա՛՛նե՛ծութ՛ան քո՛ւ՛ւ բըննո՛ղ գա՛ղտ-
նեաց , բըժ՛շկեա՛ զհո՛գւո՛ւյ խո՛ղ
զհի՛ւա՛նդութիւնն եւ կեցո՛ւ միա՛յն
մա՛՛րդասէ՛ր։

Ո՛ր երկայնամի՛տ ես ա՛ռ ամենե՛-
սեա՛ց , ո՛ղո՛րմեա՛ ա՛նձի՛ն իմո՛յ բա՛զ-
մաւո՛ւք եւ կե՛։

Ա՜ռ քեզ անպատիւնեցայ ոտիկս զանառակ ոտդին. համր մե՞ղայ լեր կինս եւ առաջի քո, ով։

Փըրկեա՛ զիս աստուա՛ծ ի բազում մեղաց իմոց, ա՛րա՞ արժա՞նի քոյին սուրբ աթոռդ ապրելոյ, ով։

Ա՛ռ քեզ իմ բազում են յոյժ ծա՛ռ են քան զաւազ ծովու. քանզի քի՛զ միայնոյ մեղայ ոտիկա՛ ինձ աստուա՛ծ։

Բայց տէր ըզդո՛ւն ողորմութիւնդ որ ոչ թողուլ կարես առ քեզ. քանզի քի՛զ։

Հե՛ղ լիս ըզդիմումիւնդ քո բազում են մարդասէր. քանզի քի՛զ։

Թիւնս իմ. Ա՛ռ քեզ տէր. մեղայ ողորմեա՛։

Մեղայ անօրինեցայ եւ մատնեցայ ի ձեռս անօրէն թըշնամւոյն. արդ անկեա՛ զիս աջովդ Թո՛ղ ինձ տէր։

Քան զամենեսեան առա՛ւել մեղայ տէր իմ գըլխա՛ծ, քան զամենեսեան անօրինեցայ եւ մատնեցայ ի ձեռս անօրէն թըշնամւոյն. արդ ա՛ն։

Ե՛կեսցէ տէր ի վերայ մեր ո՛ղորմութիւն քո, եւ բան փըրկո՛ղ թեան քո պահեսցէ զանձինս մե՛ր ի մեղաց։

Ո՛ղորմութիւն քո՛ եւ ճըշմարտութիւն քո՛ եւ լոյս երեսաց քոց առաջնորդեսցէ մեզ ի յարդարութիւն։

Ո՛ր ողորմա՛ծդ ես գըլխա՛ծ եւ երկայնամի՛տ տէր, ընկալ զաղաչանըս մեր բանըիսօսութեամբ սո՛ւրբ աթոռածածկին։

Տէր ըզլա՛ւ միւսանգա՛մ քո՛ առ լաստեա՛նդ լըւայ եւ երկեայ՛ զի

սի՛լըն ա՛րդարոցն երկե՛լ ըզվանաս ընդ երկնայնոցն։

Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեան։

Երե՛ւեա՛լ ա՛ղիւսանդնէնդ ակըն պատուական ի ձե՛ւ խաչին. հե՛ր ձանե՛լով ըզձ՛ռըն կասմիր, ա՛ռաջ նորոգե՛լով ժողովըրդեանըն սեամբ ա՛մպոյ լոյն անմե՛կնե՛լի՛. որ ձե՛ւացո՛յց մե՛զ սո՛վաւ մըտանել ընդ դո՛ւռն անե՛ղաչէ՛ն դրախտին տեառն։

Օրհնո՛ւիւն պահոց։

Յա՛մենայն ժամ ա՛ղաչանք իմ այս են. ի մեղաց իմոց սո՛ւրբ ա՛րա զիս տէր։

Յանցանա՛ց իմոց զարհո՛ւրմ միտ իմ. ա՛ղաչեմ ըզքե՛զ Թո՛ղ ինձ տէր։

Ա՛րտասուա՛ց իմոց մի լըռեր տէր. զի պանդո՛խտ եմ ես յանցաւո՛ր երկրի։

Թիւնս իմ. Ո՛ղորմեա՛ ինձ ա՛ստըւած իմ ո՛ղորմեա՛ ինձ. զի անպատասխանի եմ յամենայնի Թո՛ղ ինձ տէր։

Տառապեա՛լ. ձանձրացըք քո՛ ո՛ղի՛ եմ, ես միայն մո՛ռըեցայ. դարձո՛ զիս եւ ո՛ղորմեա՛ ինձ ա՛ստըւած։

Թեաւո՛ւն քո. Դատաստանըք քո՛ ա՛րդարո՛ եմ, ես միայն եմ մեղուցեալ. քա՛ւեա՛ զիս եւ ո՛ղորմեա՛ ինձ աստ։

Յո՛յս իմ ես դո՛ւ տէր քա՛ւիչ յանցանաց իմոց. մի՛ անտե՛սանե՛ր զաղաչանս աթոռա՛ծոյ իմոց. ո՛ղորմեա՛ ինձ ա՛ստըւած։

Օրհնութիւն պահոց։

Օ Երթա՛ զիս յերդպահէ տրան՝ զին եւ յամենայն վըտանգից ապրե՛ցո եւ ողո՛րմեա։
Յա՞ներեւոյթ լինելոյդ լինելոյն եւ՝ ի գաղտնի նեռից բանսարկուին պա՛հ հեա եւ ող։
Փըրկեա զիս՝ ի յանցանաց մեղաց իմոց, եւ նորոգեա զիս հոգւով գիտո՛ղութեան եւ ող։
Օրով մեզաց իմոց զիս ակեղոջէ. որ ես նաւ ամպեա բարւ, շնորհեա ինձ նաւ ահանգիստ հայր ամենակալ։
Խորըք պատրանաց զիս կորուսա՛նեն. այլ դու նաւ ամպեա բարւ, շնոր։
Որ միայն իշխա՛նդ ես թո՛ղուլ ըզմեզս. եւ ես աղաչեմ ըզքեզ տէր թո՛ղ ինձ ըզմեզս իմ հայր ամենակալ։
Մերձեա՛լ է օր գալոյ քո տէր. ըստ ձայնի ալօթիդ իմոյ որ կարդա՛մս առ քեզ, եւ ողո՛րմեա։
Բանիդ իմոց ունկընդիր տէր, եւ՝ ի միտ առ զաղաչանս իմ զառաւօտուս որ կար։
Որ ընկըղմեալ եմ՝ ի խորըս չարեաց, սուրբ գՀոգիդ քո առաքեա՛ առ իս որ կար։
Որդրմեա ինձ առատ, զի քե՛զ միայնոյ մեղայ։
Ահաւադ լըսա՛ զիս՝ ի սըղմոյ յանցանաց, ազբիւր բըժշկութեան, եւ ողո՛րմեա։
Յարե՛նէ փըրկեա զիս, որ հոգւո՛յ եւ մարմնոյ ունին իշխանութիւն եւ ողո՛ր։

ուսայ՝ ի սըրբոյն պաւուխրանայն եղիէ գաւ՛ն գո՛ ի գաւո՛ել զերկիր։
Տէր ամենակալ ըզքո՛ զիս ծառայ եւ զաղախնո՛յ. զի ծանեայ ճըշմարիտ առաքեամբ զաՀաւատս եւ զանաչ՛ չար ըզքո՛ զաւո՛տ։
Տէր ամենակալ եւ ընդո՛ւնի արարչական միրոյ քո անո՛ քո ապրեցո՛ եւ՝ ի քո զըմեծագոյն ապրեցո՛ զիս՝ ի քո զըմեծագոյն ապրեցո՛ զիս՝ ի քո զըմեծագոյն ապրեցո՛ զիս

Ա՜խ եւ վա՜յ եւ յաւիտեան։

Ձկէ՞նդ անանձկիր անարատ ծընողի՞ դ. քո այրականեմք առ աջի անձնասկսիլ տէրն Յիսո՞ւսէ քո. յորժամ պանի վաւօր հօր գասել ըզմ ընչաւորն խաչի՞ քո. նեբեա յանցանաց մերոց բարեխօսու թեամբ մօր քո՛ ու կուսի. ազաչեմք ըզքե՛զ տէր պահպանեա ըզմեզ ընդ հովանեաւ խաչի քո սո՛ւրբ։

****

Օրհնութիւն պահոց։

Վ՚Բրհատա ա՛սացաւ ա՛ստուծոյ. ղպ՚՚՚բ՚՚բ՚՚բ ամեա։

Ա՛նօրէնու թեամբ ՚ի մեղս երկնեաց զիս մայր իմ. ազաչեմ փրկիչ. ղպ։

Վ՚իրաւորեա՛լ մեղօք անկանիմ առ քեզ փրկիչ. մի՛ անտես առներ. ղպ՚՚՚բ։

Ա՛ստուածն հառաչանօք ՚ի տան ճարին էառ ըզբանու թիւն. նովին ձայնիւն եւ ես գո՛չեմ. ողորմեա՛ ինձ ա՛սացաւ։

Ա՛ւազակն ազա՛զակեր ՚ի խաչին, յիշեա՛ զիս ասէր. նո՛վին ձայ։

Ա՛նառակ որդին ազեր՚՚՚բանօք անգէր ըզքեզ հայր մեզայ կերկինս եւ առաջի քո. նո՛վին ձայ։

Ե՛նարհեա՛ մեզ տէր ընդ ազբանա՛յ օրինակին զազա՛րա՛ ժո՛ժիկ լու թիւն. զի կամաւոր անզբա՛ռու թեամբ ապբա՛յու թեանդ երկնեցաք ընդ նմին լեայ՛ք արժանի. ըզ՚՚՚բ մեզ եւ ողորմեա՛ քրիստո՛ս աստուած։

Ո՛ր վհատե՛ցան հա՛յին կարօտու թեան զհա՛յն անմնդհու թեա՛ն նը-

Վ՚իրաւորեա՛լ յանցանո՛ք անձն իմ, ան ըզմեզ տէր հանդարձի զաչս իմ. ղպ՚՚՚բ՚՚բ՚՚բ ամեա՛ ինձ ա՛սացաւ ողորմեա՛ քո՛ւմ։

Կործանեա՛ց զիս չարապո՛րծ թ՚՚՚բշնամին. եւ կանմի խոպան զիս որսալ. հա՛՚՚՚յր բարեգո՛՚՚՚ւթ՚՚՚բ բզմ՚՚՚բշկեա՛ զմիրաւորեա՛լս, եւ ողորմեա՛ ինձ ա՛սացաւ։

Ա՛նդո՛նդբք մեզա՛ց պա՛շարեցի՛ն զիս, զի բանդո՛ւմ են քան զա՛՚՚՚ազ ծովն. ան ըզմեզ տէր պա՛զատա՛՚՚՚ւմ, փրկեա՛ ՚ի վըտանգէս, եւ ողորմեա՛ ինձ ա՛սացաւ։

Զա՛նանպա՛կան ըզհոգեւո՛ր ըզդա՛՚՚՚նձըն յա՛պականա՛ցու կենցաղս՛ս ձախեցի. այլ առ ըզմեզ մի՛այն պազանո՛ւմ բարեբա՛ր փըրկի՛չ, խնայեա՛ ՚ի մեղս ցեա՛լ ձա՛ռայս։

Զցա՛նկ հո՛գւոյ իմոյ ընկոեցի եւ եղէ անբանո՛նա՛կ ո՛րմ. այլ առ ըզմեզ մի՛այն պազա՛։

Ո՛ստա՛բանց եղէ ես որպէս զորդո՛՚՚՚ւն, պլո՛տզակեցա՛յս որպէս ձի՛ թ՚՚՚ենի. այլ անդի՛շաչար եւ անողորմ կա՛՚՚՚լ փըրկի՛չ, խնայեա՛ ՚ի մեղս ցեա՛լ ձա՛ռայս։

Ա՛՚՚՚նառնե՛լոյն տա՛՚՚՚ղաւ բանբ ձո՛՚՚՚ղ է՛իցես բարձողին. ո՛՚՚՚ր ըզնար զաստուա՛ծ մարմնո՛վ զանմա՛րմնա՛բար ըզնո՛ւնդն հօր. բարեխօսեա՛ վանըն մեր աստուա՛ծածի՛ն մա՛րիամ։

Փառ՝ հօր և որդ՚՚՚ւոյ և։

Ո՛ր վանե՛ցա՛ր ՚ի չարսխո՛յն եւ ո՛չ կիզաբ ըզատ մարեւա՛յն. այլ եառ՛՚՚՚ր զհա՛յդն կենա՛ց կերակո՛ւր բանա՛՚՚՚ւորա՛ց. բարեխօսեա՛ ա՛՚՚՚ռ քրիստոս ըզնդէ՛լ ըզմիր մեզա՛՚՚՚ց մեր՚՚՚ոյ։

վան որոյ անպէտացու՛ք ըլլել աէր, փըրկել ընկէզ՛ի հրոյ մեղաց եւ տանջանա՛ց, հանդիպի՛լ ի գո՛ղ նախահպետին պրպարոյ։

Ո՛րով եւ մեք ընդ հրեշտակա՛յսըն դասուց, անեղաժանելի՛ սուրբ երրորդութեա՛ն համաձայնեա՛լ երգեմք ըզփառս ի բարձունս։

Ո՛րպահպանիչ բանիբ՛ըզդն հովանաւորեցեալ զօրութեամբ, եւ բնակարան սուրբ հոգւոյն սրտիդ ըզնար զբաղեալ աստուածդ. բարե՛ւ խօսեա վանդին մեր աստուածդ։

Ա՛ղբիւր կենաց բղխեալ յերկնից մարդ սուրբ աստուածածնին, սրով արբեցան երկիր ծարաւո՛ւ հոգւոյն խմաստութ. տալ մեզ մաղթեա՛ աղբիւրս արտասուաց մաքրել ըզմեղ՛ի մեզանց մերոց։

Ա. յՅՄ Ե ԴԷԳ Ե Յ-ԽԵԱՆ։

Քե՛ւ ցընծան բաստրայինքս անեղնայն՝ ի միաւանդամ քո գալստեանն. եւ յանէժ զտարածանո՛ն գայթ անեմարմնոյն աո էիցս։

Օրհնութիւն պահոց։

Ա՛մբառնամ աս քե՛զ տէր զաչս իմ, նայեա՛ ինձ գթութեամբ քով քո, եւ ողո՛րմեա։

Դու ես յոյս եւ ապաւէն իմ, զերծո՛ զիս յորոգայթէ՛ն մեղաց, եւ ող։

Ա՛ւդեցուցէ՛ իմ եւ փըրկի՛չ իմ, ապրեցո՛ զիս յորոգայթէ՛ մեղաց, եւ ող։

Բաղմութեամբ յանցանո՛ք ծանրաբեռնեալ է անձն իմ. միայնոյ

ման ընդհակեցեր. եւ ընդ մեծասանն անգթութեան՝ ի գո՛ղն ապրանքս հանձո՛ ընկալար. լո՛ւր։

Լո՛սաւորեա զաչս սրտից ատանդ մեզ ողորմութեամբ՝ ի քո՛ն աէր զողորմութիւն. զի ի՛ ընդ մե՛ծասանըն հայցեսցո՛ւք՝ ի բոց հնոցի՛ն ծագիւ մատի՛ն չունր՝ ի զովացու՛ցի. լո՛ւր։

Զանընակիզն աստուա՛ծ զհայրն ամե՛նայնի՛ւ բարեբանեցէ՛ք ընդ ըստուերիւն երկնից։

Զաւե՛ ի հօրէ՛ ծընեա՛լ զծրկի՛ն միածնի՛ն բարեբանեցէ՛ք հրեշտակա՛յին ձայնիւ։

Ե՛ւ զնորածո՛ղ սուրբ զհոգի՛ն ձայնի՛ւ ցընծութեամբ բարեբանեցէ՛ք անընակիզն ձայնիւ։

Ա՛նընակիզն աստուա՛ծ եւ թագաւո՛ր երկնաւո՛ր. բարեբանեա՛լ ի՛ զօրաց ա՛նմահից երկնաւորաց. ընդ քեզ ծրհնեմք հայր ա՛նընակիզն։ Խոնարհեցար՝ ի բարձունց վասն մերո՛ւ փըրկութեան. արձակի՛ր կապելոց եւ բժիշկ հոգւոց մերոց. ընդ քեզ գովեմք որդի՛ մարդնն։

Ո՛ր էակիցդ ես ընդ հօր եւ փառակից միածնիդ. բաշխո՛ղ պարգեւաց եւ ստուգ ողորմութեան. ընդ քեզ բանիբ՛ըզդն սո՛ւրբ հոգի՛ն ճըշմարիտ։

Ո՛ր ընդոյս աստուածայի՛ն բո՛ւնն ձագեցեր յաշխարհս ամա՛ն խաւարն անգիտութե՛ան. լո՛ւսաւորեա՛ եւ զմեզ հօր խմաստութիւն։

Ո՛ր զհամբրէն գատաստանի՛ն օրինակ ներշանակեցեր աս մեծատո՛ւնն եւ զանզա՛ւս, ներհակաբա՛ր տալով զոր ա՛ստ ընկալանն։

ոչ՝ զի ոչ ոք բանզամաեզին ոչնչանայ։
Ա՛զաղակեմ առ քեզ վերկին՝ զի
քանահնացուցին զբզեա՛ց՝ բանզ։
Մաքսաւորին հառաչմամբ կանչ-
զամ առ քե՛զ վերկին՝ եւ բաշ
բեր՛ա՛ց՝ բանզ։
Ա՛զնչումեա՛ լինձ քրիստոնյ ոչնչանալ
Թեամբզ քո մեծա՛զ, զի կարծ
եմ ես չնորհի քո եւ ողորմա-
Թեա՛ն քո՝ ոչնչումեա եմ լի՛ւր լինձ
բանզամաեզին։
Լո՛ւր տեր ձայնի ոզբալուցյս եւ յա-
ւազին պաղատանա՛զցս, որ առն-
Թիզ կամ առանձին քո իմ չարաչար
վարքե՛ա՛ց՝ ոզ։
Ընկալ տեր զաղաչանս իմ եւ զհա՛
ռաչանըն սըրտի իմո՛զ, որ աղաղա-
կեմ որպէս կինըն քանհնացի՝ ոզ։
Ա՛ր եկիր՝ ի փըրկու Թիւն մարդ-
կան ձնըն դեամբ կուսին մարիա-
մե՛։ եւ կենդանարար քո յաւրհ-
Թեամբզ հրաւիրեցեր ըզմահա-
ցեալըս՝ ի յաւրհնու Թիւն անմահու-
Թեա՛ն, վասն որո՛յ աղաչանըք մեր
քո՛ կեցո՛ զմեզ վերկին։
Փա՛ռք հօր և որդո՛ւ և։
Ա՛ր անապականի՛ ձնըն դեամբզ քո
լուծեր զերկունըս նախամօրն, մա-
րիա՛մ մայր աստո՛ծոյ՝ բարեխօ-
սեա՛ առ միածի՛ն որդի՛ն լուծանել
զկապանըս մեղաց մերոց։ եւ աղաչ
չեա՛ վերկիլ զանձինըս մեր՝ ի
փորձու Թի՛ւնէ։
Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեանս։
Բանն անեղ համագո՛յ որ ընդ հօր
եւ սուրբ հոգո՛ւյն, երեւեա՛լ ի
յերկրի պայծառացա՛ւ աշխարհիդ։
Հլուծիլն կարողու Թեամբ եւ քոյ
մեզ վերապրուաց յոգեկո՛ւրս Թեան
շնո՛րհս։

քեզ մարդասիրի աղաչեմ. ոզոր-
մեա՛ ինձ աստուա՛ծ։
Բնչևամանըք աշխատաւանց եւ հա-
ւաչանօք սըրտի խոնյ անպա՛տմ
հայցեմ բազմամեզութեամբ. քա՛
ւեա՛ զիս աստո՛ւ։
Բարձրոզեա՛լ մարդասէր չնորհեա՛
զիմոզութիւն խոնյ յանցանաց.
զի ա՛ռ քեզ վայն պաղատիմ. քա՛
ւեա՛ զիս աստո՛ւած։
Ա՛ստուա՛ծ մարդասէր որ զմար-
նաւորն ազդասցուցեր. քա՛ւեա՛
զիս ըզմեզաւորս։
Ա՛ր բազնիս հանգերծի քո ըզմեզ
ձեցեալն՝ ի քեզ բնժըշկեցեր. քա՛ւ-
Ա՛ր բա՛նիս հրամանի քո զանգաս
մանկա՛ն առաջնացուցեր. քա՛ւեա՛։
Ա՛ր զաղտագաղ կընդնի այլազգ-
ա՛ն ընկալար փըրկիչ մարդասիրա-
պէս ոչ՝ եզիր զնմա ապաշխարու-
Թեա՛ն ար ար ժանի ըզձայն մեղուցելոյս
ընդո՛ւնուլ։
Ա՛ր հառաչմամբ ձայնի՛ աղաղակն
ո՛չ լսեցեր փըրկիչ ընդունակ մե՛
զաւորացս. եւ զնմա։
Ա՛ր զաւանչնա՛գարգեալ քո նըշ-
խար ո՛չ խնայեցեր ընձեռել շա՛
նըն հո՛վուասիրի. եւ զնա։
Ա՛ղիանիմ առաջի՛ քո եւ խընդ-
բի՛մ զմոզութիւն յանցա՛նաց իմ
մոց. մի՛ անտես առնիր հա՛յր զա՛
զա՛չանս իմ։
Ա՛զաղակեմ որպէս մա՛քսաւորն,
եւ հե՛զուամ զարտասո՛ւս իմ առաջի՛
քո ա՛զաչեմ զոռնիկն. մի՛ ան։
Յաներբե՛ալ Թըշնամո՛յն պար-
տե՛ցայ, եւ՝ի պաղտնի՛ նետից բան
սա՛րկուին վէրաւորեցայ. մի՛ ան
տես առնիր հա՛յր զանգա՛։
Ա՛ղիանիմ [illegible] քո՛ց՝՝՝ր

Օրհնութիւն պահոց։

Քրիստոս անասնական յոյս անպարշ խարդախութեան, շնորհեա զմոռացումն թխութեան բազում յանցանաց իմոց։ Աստ քեզ բազմագոհութեան ապաւինել նեաղ կարիցեմք. մի մերժեր ընդ մեզ յողորմութենէ քումմէ։ Որպէս զանապատին ազանգակեմ առ քեզ. յիշեա և զիս առ ի քում յայրքայրութեան։

Ընդէ՞ղ իմ խոստովանիմ լինիմ առ քեզ բրիստոս, որ միայնով ես բազմագոհութեամբ մոռացեալ ինձ աստուած։

Դո՛ւ առ՝ որ ճշմարտութեանց ես սիրող, եւ քննես ըզծածուկս գոհութեանց սիրտի իմոյ. ողորմեա՛ ինձ յանցանաց սիրտի իմոյ։

Ա՛նկիր յանցանաց զիս ապերախտեն, եւ մեղք իմ բազում զիս յանդիմանեն։

Արդ զինչ ապարիցէ մեղսացեալ անձանաւ, որ չեմ անպրեկից յանհաշիւն հերձին։

Մեղայ քեզ բրիստոս ծրդի անառուծոյ, շնորհեա զմոռացումն բազում յանցանաց իմոց։

Տէր որ ի մէջ լերինն ապերախտ ցոցեր ընչաւրն ի վիմէն։

Տէր ի սիրտ խմիլ հան ինձ արտասուս անպաչխարութեան։

Չի կեցից եւ անպաչխարութեամբ անպերեցայց ի հանդերձեալ քոց դատաստանաց։

Մեղուցեալ անձամբ կարիցամ առ քեզ հայր երկնաւոր, ծգնեա՛ ինձ ի նեղութեան. որ մեղքս եմ մեռանել ծգնեա՛ ինձ։

Վիրաւորեցայ եմ յանեբեւիմ մոռացողն. բժիշկ հիւանդացայ, բժշկեա՛ զիս զհիւանդութենա. որ մեղ։

Մոլորեցայ եմ որպես զնչխար կորուսեալ. խնդրեա՛ զիս ընդ ուսս քո եւ դարձո՛ զիս առ ի քեզ որ մեղ։

Մեղայ քեզ տէր քաւեա՛ զիս եւ ողորմեա՛ ինձ աստուած։

Ոչխար եմ բանաւոր հօտի քո եւ առ քեզ անպաւինիմ հովիւ բարի, խնդրեա՛ զիս ընդ ուսս եւ ողոր։

Ի ծովս մեղսոյ անկեալ եմ եւ առ քեզ անպատկեմ նաւանպետ բարի, փրկեա՛ զիս ի վշտանգէս եւ ողոր։

Վանն որոյ աղաչեա մայր աստուծոյ մարիամ զվիճակին քո զորդին զի շնորհեսցէ քոստ աւազակին ժառանգել վերնատան զդրախտին վայելչութենէ։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Ցընծա մարիամ արեզականն արդարութեան արեւելք, եւ աղաչեա՛ զառ ի քէն զծընեալն աստուած վասն մեր. զի զարձո՛ց զկ վերնատան զմեզ ի դրախտին ժառանգութենէն։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Յաղթող զօրութեամբ խաչի քո պահեա՛ ըզմեզ բրիստոս աստուած. որ տարածեցեր ըզձեռն քո ի նեամ. եւ լուծե՛ր ըզկնիք դատապարտութեան յանցանաց մեր քոց. արբեցուցանել ըզմեզ ի պատրաստից Թըշնամեցին։

Հոգւոյ պաղատութիւն՝ առ Քրիստոս Աղաւհայեն։

Ա—ջին ձայն։

Ո՛ր հայիս քաղցրութեամբ յաւիտենից փառաց քոց հայրդ ամենակալ. օրհնեալ ես աստուած հայրցըն մերոց։

Ո՛ր իջեր ի փըրկել զարարածդ քո ոգւով մխածին. օրհ։

Ո՛ր խնամեիս տեսչութեամբ զարարածդ քո հոգւով ճշմարիտ. օրհ։

Ընդառիր. Ա՝մենայնի գործըդ քո ըզքեզ օրհնեն։

Ո՛ր յաչընչէ գոյացուցեր զերկինս եւ զերկիր. Քրիստոս՝ զմեզ առ մարգասիրութեամբըդ քո. ամե։

Ո՛ր անդադար փառաբանիս ի քո յարարածոց. ընդունել զաղաչանս առաքելոցդ քո. ամե։

Յանճառ փառաց խոնարհեցար ի մեր բընութիւնս, բանի՛ սնաբաձ եւ մարմնացար ի սըրբոյ կուսէն։

Եւ ծնար ի սուրբ կուսէ անապական մարմնով. ըզքե՛զ անդադար բանբեռանել մեծաշուք ձայնիւք։

Ա՛յսօր զնիւթեալ ի փըրկութիւն աշխի մարդկան, միաբանութեամբ առնեբեան մեծա։

Հայր բազումողորմ խոստովանիմ առ քեզ պրպէս զանառակ որդին. Թող ինձ ըզմեղս իմ, եւ ձ զթութեամբ։

Տէր որ գըթացար ի կինն քանանացի, գըթա եւ ինձ ի մեզաւորս, եւ ող։

Տէր որ գարձուցեր ըզմնքասաւորն

ի դիտութիւն ճշմարտութեան, գարձո եւ զիս ըզմոլորեալս, եւ ողորմեա։

Տէր որ ի վերայ քերովբեից փա՛ռ ոսաբանին, քաղցրութեամբ խոնարհեալ ընկալ զաղաչանս մեր։

Տէր որ շնորհեցեր ողորմութիւն աշխի մարդկան, քաղց։

Տէր որ ուսուցեր մեզ յամենայն ժամ փառըն տալ անուանդ. քոմ սըրբոյ, քաղց։

Ո՛ր համակոչիս ես հասուիչ հարցըն մերոց աստուած, ունա՛ մեզ անպատճառ օրհնել զքահաւոր անունդ քո սուրբ։

Ո՛ր երկեցուցանես աղօթիւք հրաշացուցեր ի մէջ հնոցին ընդ սանչափ զօրութիւնդ, ունա՛։

Ո՛ր ապրեցուցեր զերիս մանկունսն ի մէջ հըրոյն բնրբոքեալ բոցոյն, ունա՛ մեզ։

Ընդառիր օրհնեցեք. Միաբանութեամբ բարձր ապրիք յաւիտեան զաստուածն աբրահամու։

Զանմահանալին ի յերկութեան երկնաչինսըն միաբանութեամբ բարձր ապրիք յաւիտեան զաստուածն իսահակայ։

Զանհասն ի բարձրութեան քահանայք եւ ժողովուրդք, միաբանութեամբ բարձր ապրիք յաւիտեան զաստուածն իսրայէլի։

Ո՛ր զաւետիս հնգուցն ի հրեղէնն ի հրեշտակէն ընկալար, ունա՛ լեր բերկրեալ տէր ընդ քո՛ղ մարիամ անհարանացեալ։

Ա՛նընկիզելն բանին հաճեցար առնուլ մարդեղութեամբն բակիղեն ի կուսէդ, քրիստոս աստո՛ծ Թագաւորն յաւիտենից։

Ա՛ղաչեմք ընդեր սուրբ աստուա-
ծածին առ քրիստոս բարեխօսեա
փրկիլ ըզժողովուրդս իւր, զոր
գընեաց արեամբն իւրով։

Ա՛սուածդ բազմա՛զօրդ, խըն-
նայեա յարարածըդ հայր ամե-
նակալ, եւ ող։

Ա՛րեգակն պրպուրա՛թեան, ձա՛-
գեա ի հոգիս մեր ընդո՛յս ճըշմար-
տութեան, եւ ող։

Տո՛ւր մեզ տէր զխոնարհո՛ւթիւն,
եւ փրկեա ի նեղչա՛յ մերոց հո-
գիդ ճըշմարտութեան, եւ ող։

Պ՛ահ վայելչ անստուա՛ծ օրհնու-
թիւն զբո՛ւրհանանապազ։

Ջհայր եւ զծնո՛ղ եւ զսո՛ւրբ ղհո՛-
գիդ գո՛հութեամբ բարեբա՛նեմ
ցո՛ւբ։

Ջերկրպագութիւն միա՛նականն գո՛-
վեմք, եւ զոմն աստուա՛ծութիւն։

Ո՛ր յամենայնի ես կարո՛ղ օրհ-
նեմք ըզքե՛զ տէր. աստուա՛ծ հա՛ր
ցըն՛ն մերոց։

Ո՛ր ամենակա՛ն բոյո՛վ զօրո՛-
թեամբ պահեցեր զյա՛ւսայեա՛ն
սըն՛ի քե՛զ սո՛ւրբ ըզմանկունսն.
փրկեա՛ եւ զմեզ մարդա՛սէր տէր.
աստուա՛ծ հա՛ր։

Բարձրացուցանե՛մքըզ գովել զա-
նուն քո՛ սո՛ւրբ. թա՛զաւո՛ր որ
յամե՛ն վաստց նըշա՛նս. օգնեա՛
մե՛զ ի նեղութեա՛ն մերո՛ւմ. ա՛ա։

Գ՛ործըք տեառն ընդա՛էր օրհնե-
ցէ՛ք նա եւ բարձր ա՛րարէ՛ք ընդ նա
յաւի՛տեան։

Տի՛ք եւ գի՛շերք ընդա՛էր օրհնեցէ՛ք.
եւ բա՛՛՛րձր արա՛։

Ի՛սրայէլ ընդա՛էր օրհնեացէ՛. եւ ա՛-
ռա՛ւե՛՛՛լ բարձր արարէ՛ք ընդ
նա յաւի՛՛՛տեան։

Ա՛ճեցո՛ւցանեմք ընդքե՛զ որ ի
հօրէ բա՛նիւ եւ անճառելի՛ ծըն-
նա՛ւնդ, որ ի կուսէ՛ն մա՛րմնացար
ցո՛ւցա՛ր մեզ։

Ա՛ճեցո՛ւցանեմք ընդքե՛զ որ կո-
խե՛ցեր ըզմա՛հ աստուա՛ծապէ՛ս,
եւ լուծեր ըզկնի՛ք մահո՛ւ. որ ի
խաչի՛ն բարձրացար կամա՛ւ հօր։

Ա՛ճեցո՛ւցանեմք ընդքե՛զ որ թա-
ղեցար ի նո՛ր ի գերեզմանի՛, եւ
յերրո՛րդ աւո՛ւր յարեար. որ ի
յերկի՛նս համբարձար փառո՛ք
հօր։

Ի նեղչա՛թեան՝ն խո՛ւմ օգնեա
ինձ տէր, որպէս երբեմն յո՛ւիսա՛
նո՛ւ, եւ ող։

Ի յանցանա՛ց խո՛ց մաքրեա զիս
տէր, որպէս երբեմն զմաքսա՛-
ւորն, եւ ող։

Ի նեղեալ՝ն՛ը շըրթանց փրկեա
զիս տէր, եւ յարեալ՝ն՛ անպրեցո՛,
եւ ող։

Ա՛մենայն զինուո՛րութիւնըք
հրեշտակաց անդադա՛ր ձայնիւ օրհ-
նե՛ն ըզքե՛զ հայր ամենակա՛լ ան-
տեսա՛ծ եւ միայն մարդասէ՛ր։

Նո՛ր օրհնութիւն քեզ երկրաւո՛՛՛ր
երգե՛ցո՛ւք, անա՛րեալ ի հօրէ
որդի՛՛՛ւդ միածի՛ն, ամե։

Ո՛ւրախութեամբ ընդքե՛զ գովե՛ն
արարածք, բա՛՛՛շխող պարգեւա՛ց
սուրբ հոգի՛՛՛ւդ ճըշմարիտ, ամե։

Ե՛րգեին մանկունքն ի հնոցին
եւ ասէին. տէր աստուա՛ծ հա՛՛՛ր
ցըն՛ն մերոց, օրհնեա՛լ ես յաւի՛՛՛-
տեան։

Մի մատներ ըզմե՛զ ի բոպա՛ւս ըստ ա՛-
նօրէնութեան մերո՛ւմ, վա՛ստ ա՛ռ-
բաստա՛ւս սիրեցո՛ւ քո. օ՛րհ։

Է՛լ հրեշտակին յերկնից եւ ըզբո՛ղ

Սուրբ Հոգին ճշմարտութեան գոհութեամբ մեծացուցանք եւ փա՛ռ։

Բարեբանեա՛ Թագաւո՛ր անմահ. ասասլ։ Հրց

Հաստատեցեր ուխտս ընդ ծառայ քո Դաւիթ աբրահամու. ասաս։

Բարձրացուցեր ըզմանկունս եկեղեցւոյ սրբոյ քո. ասասլ։

Ըզտեր օրհնեցե՛ք եւ բա՛՛րձր արարէք զանուն ընձա՛՛ յաւիտեան։ գ

Տիւք եւ գիշերք ըզտեր օրհնեցե՛՛ք եւ բա՛՛րձր արա՛։

Ինարակ՛ ընդ տե՛՛ր օրհնեցէ՛՛ք. եւ առաւե՛՛ր բարձր արարէ՛՛ք ընդնա՛ յաւիտեան։ Մեծ

Ըզքեզ երեւեա՛լ գոնեն առ եղեկիէլ մարգարէ՛ի, ընդ որ ոչ ոք էանց եթէ ոչ սաստուած միայն. սաստուածա՛ծին կոյս, օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։

Ըզքեզ որ ի՛՛ մարեւուհին առ մովսէս մարգարէ՛ի ընկոր խորհուրդ կուսի՛ յայտնեցեր մարդկան աշխարհի, օրհ։

Ըզքեզ որ ի հօրէ անժամա՛՛նակ կապէս եւ ի մօրէ անմարդամանա՛՛բար, ի ժամանակի ծնընդեան ի բոլորից փրկութեան յայտնեցա՛ր որդի բարձրելոյն. օրհնու։

Վերանգիմ ի բազմութենէ մեղաց իմոց. սասլ խաղաղութեան ծագնեա՛՛ ինձ։ ողբ

Աւետիսիմ հոգւով անօրինութեան իմոց. Թագաւո՛ր խաղաղ։

Ի խորոց մեղաց ծովու տարաբերեալ ձայիմ. նաւասպետ բարի փրկեա՛՛ զիս։

Որ բնակեալդ ես ի յերկինս օրհնե՛՛ք զքեզ։ տեր

Տրոյն լինջոց, եւ փրկեաց զօրհնեալսն ի ձեռաց մահու. օրհնեալ ես յաւիտեան։

Ըզտեր. Ալէլո՛՛ւիա. եւ բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան։

Զորեքկերպեանն կենդանիսն փառաւո՛՛ բանեն ի բարձունս. փառքդ քրիստո՛՛ զհա՛՛յր ալէլո՛՛ւիա. եւ բա՛։

Վեցթեւեանն աերովէքդն ազաղակեն անդադար. սուրբ սուրբ սո՛՛ւրբ տէ՛՛ր ալէլո՛՛ւիա. եւ բա՛։

Որ ըզհրեշտակսն ընձայեալն լքեա՛՛լ հիացեալ բերկրե՛՛ցար, բարեխօսեա՛՛ վասն մե՛՛ր. մեք օրհնաբանե՛՛մք զօրհնեա՛լդ ի կանգնոյս։

Որ ըզհովն աստուածդ յորովայնի քումմէ կրեցեր անկիզելի մարե՛՛նի. բարե։

Որ զանշօշափելին յերից ի փրկութ. քո բարձեալ դիեցո՛ւցեր կամե՛՛նա՛՛ւն. բա։

Զընդդէմ իմոյ զանասնասա արկանեմ առաջի. քո. քրիստո՛ս, թո՛՛ղ ինձ ըզմեզս իմ պատես երբեմն ընդպո՛՛նելիին, որ միայնով ես բանդ մագնութ։

Անկանիմ առաջի. քո. քրիստո՛ս, որ հովի՛՛ւդ ես բանաւո՛՛ր հօտի, խընդրեա՛՛ եւ զիս ընդմերձեալս, որ մի։

Ընդմեզս իմ ցո՛՛ւցից. քեզ. քրիստո՛ս, որ բերժի՛՛ւկդ ես հոգւոյ եւ ակր կենդանւոյ, բերժընդիեա՛՛ եւ զիմ զհինանգութիւնս, որ մի։

Զաստուածն խոստացեալն ամենեքեան օրհնեսցո՛՛ք եւ փառս տա՛՛ցո՛՛ք նմա։

Միածնին եւ անմահին երկիւղիւ երկրպագցո՛՛ք եւ փա՛։

ձեռ Թեամբ ըղբջինու Թիւն որդ-
ւոց մարդկան, ողջ։
Ի բարձանց. Փա՛ռք ընդ քեզ
աստուած։
Երկնային զինուորու Թիւնքըն հր-
բայել ձայնիւ փառաբանե՛ն աստ-
ուած. որ նստաս՝ի քերովբէս, փա՛ռ։
Երկրածին՝ն ծրդիք մարդկան աղ-
մոսիք եւ ծրհնո՛Թեամբ պատ-
ուակե՛ն անել. Հրեղէն զինու Թիւն
անբաժանելի, փա՛ռ։
Զառաւօտն զծրհնեցդ Թիւ-
նըն մարդասիրու Թեամբդ. քո ըն-
կալ Թագաւոր փառաց. Եւ զմանկ-
կա՛նս եկեղեցւոյ քո պահեա՝ի
խաղաղո՛Թեան։
Ո՛ր տեսողդ ես խոնարհաց յերկինս
՝ի յե՛րկիր, եւ տըեղծող ողջմու-
Թեան ազգի մարդկան. ըզմանն։
Ո՛նդ սերնվբէսըն սրբաբանաց հա-
մաձայնեա՛լ քեզ երգէին, Հրեքսըր-
բեան տէրու Թիւն խնայեա՛ քաղց-
րու Թեամբ յարարածըս քո, եւ
զմանկա՛նս եկե՛։
Ի՛նձ ծգնո՛Թիւն՝ի տեսանել
աստուծոյ խորհրդին Հկեցե՛։
Եւ որ պահէ՛ն զխորհել աջո՛ղն իւ-
րով. Ի՛նձ ծգ։
Զի՛ նա է աէր տե՛րանց եւ աստ-
ուած յա՛խտեանց. Ի՛նձ ծգ։
Հանգա՛րձ զհրեղ իմ ա՛ռ քեզ որ
Թագաւո՛րդ ես Թագաւո՛րաց,
վերակե՛ր ըզմեզ եւ պահել յանե-
քեւոյ Թըշնամեցն։
Ա՛րեգակն արդարու Թեա՛ն լինից
լուսոյդ ծագեանց մեզ վե՛րկող,
վերակե՛ր ըզմեզ եւ պա։
Ա՛նձըն իմ ա՛ռ քեզ պատա՛տի, կար-
դամ առ քեզ հայր բազմա՛գնե՛ր.
վերակեա՛ ըզ։

Զօրհանապա՛զ ծրհնեցո՛ւք զանո՛ն
սո՛ւրբ աստուածդ քո։
Բարձր ապարե՛ք ըղտէր անապա-
տա՛ծ մեր։
Բարեբանեա՛լ ե՛ս ի յանխտեա՛ն.
տէ՛ր աստուած հայրըն մերոց։
Մի բանգե՛ ատներ ի մե՛նջ զմեղա-
մո՛Թիւն քո. տէ՛ր։
Ընտ ողորմո՛Թեան քո՛մ վերկեա
զմեզ ի նեղացս մերոց. տէ՛ր։
Ը՛զաէր օրհնեցէ՛ք եւ բարձր ա-
րարէ՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն։
Ը՛զնընատեա՛ն ի քերովբէականն ա-
Թոռ օրհնե՛։
Զմագաղարէն բրխտոս եւ զաստ-
ուած խաղաղո՛Թեան ծրհնեցէ՛ք
ժողովրդք եւ բարձր արա՛։
Զոր փառաբա՛նեն զօրք անմարմ
նոց հրեշտա՛կաց, քահանայք աս-
տուածաբա՛նեալ, ժողովրդք ա-
ռաւե՛լ բարձրացո՛ւցէք ընդնա
յաւիտեա՛ն։
Ո՛ր ըղբանն աստուած բաւա-
կա՛ն եղեր ընդունե՛լ յորովայնի
միշտ կոյս. զքեզ մեծացուցանեմք
ո՛ր օրհնեալդ ես ի կանայս։
Ո՛ր էից լուսոյն արժանի՛ եղեր
բառնալ՝ի գերկրէս զմարմնով.
զքեզ մե։
Ա՛նարատ տաճար սրբնօրէնու-
Թեան՝ կոչեցար հոգւովն սրբով
միշտ կոյս. զքեզ մե։
Թիւնա իմ. Ո՛ղջո՛ւյեա ինձ
աստուած։
Ի՛ լսել ըզձայն փողոյն յահագին
աւետն, յորժամ հանկանի՛ հրեշ-
տակապետն եւ կոչէ՛ ի գատաս-
տան, ողջ։
Ի՛ ներսոյ՛ դո յատե՛նի գատաւո՛ր
աչխե՛ղ յորժամ առնե՛ս հրամոյն

Յաճախ ընթերցումն սուրբ Գիրցն
ղօրավարին։

Ա՛յսօր հրեշտականց դասն՝ի լեր-
կինս ուրախանան՝ ի վերա՛յ
ձընդնա՛լեան սըրբոցն։

Ա՛յսօր ձըմեռապէս եաց սըրբոց դասն
՝ի լերկիր պատահեցան, երկնային
աստուածգիտի՛ն փառս։

Ա՛յսօր անմահութեանց զինուորքն
Քրիստոսի՛ն ուրախ եղեն. քանզի
երկրաւոր զինառ՝ որոց բազմու-
Թիւնքն ընծայեցան՝ի խորա՛նն
սըրբո՛լեան երկնից։

Սո՛ւրբ աստուած հայր ա՛նըս-
կիզբն, որ փառաւո՛րեալ ես՝ի
ս՛ը սըրբոց քոց. օրհնեմք ընդի՛ղ
ընդ զո՛րաւորեսն երկնից։

Սո՛ւրբ աստուած որդի՛ միածին,
որ պահեցեր յաղթող ըզձըմեռնու-
Թիւն սըրբոց քոց. գո՛վեմք ընդի՛ղ։
Սո՛ւրբ աստուած հոգի՛ ճըշմարիտ,
որ նորոգեցեր ըզտիեզերս ճըշմա-
րիտ երկրպագո՛Թեամբ սուրբ
Երրորդութեանդ. բարեբա՛նեմք
ընդի՛ղ անըզնելի ձայնի՛ւ։

Ձըմեռնաւորեալն աշխատու-
Թեանց հանգի՛ւեցեալն սուրբ մար-
տիրոսքն, եւ ըզպատերա՛զմըն չա-
րին վանեցին ժուժկալո՛Թեամբ.
բարեխօսո՛Թեամբ սոցա՛ քրիստոս
խընայեա՛ ՝ի մեզ։

Ա՛րք հեղին զարիւնս իւրեանց փո՛խ
խաղակ արեա՛ն քո տէր. եւ ըզ-
բաւնո՛Թիւն հրապո՛ւրողին վա՛
նեցին ժուժկալո՛Թեամբ. բարե։
Եւ ըզպնակս անմահակա՛ն ընկա-
լան ՝ի քէ՛ն քրիստոս. եւ պա՛տա-
ւոր եցան ՝ի պատս վերին զուարճա-
նալն. բարե։

Ա՛յսօր հրեշտականց դասն՝ի լեր-
կինս ուրախանան՝ ի վերա՛յ
ձընդնա՛լեան սըրբոցն։

Ա՛յսօր ձըմեռապէս եաց սըրբոց դասն
՝ի լերկիր պատահեցան, երկնային
աստուածգիտի՛ն փառս։

Ա՛յսօր անմահութեանց զինուորքն
Քրիստոսի՛ն ուրախ եղեն. քանզի
երկրաւոր զինառ՝ որոց բազմու-
Թիւնքն ընծայեցան՝ի խորա՛նն
սըրբո՛լեան երկնից։

Սո՛ւրբ աստուած հայր ա՛նըս-
կիզբն, որ փառաւո՛րեալ ես՝ի
ս՛ը սըրբոց քոց. օրհնեմք ընդի՛ղ
ընդ զո՛րաւորեսն երկնից։

Սո՛ւրբ աստուած որդի՛ միածին,
որ պահեցեր յաղթող ըզձըմեռնու-
Թիւն սըրբոց քոց. գո՛վեմք ընդի՛ղ։
Սո՛ւրբ աստուած հոգի՛ ճըշմարիտ,
որ նորոգեցեր ըզտիեզերս ճըշմա-
րիտ երկրպագո՛Թեամբ սուրբ
Երրորդութեանդ. բարեբա՛նեմք
ընդի՛ղ անըզնելի ձայնի՛ւ։

Ձըմեռնաւորեալն աշխատու-
Թեանց հանգի՛ւեցեալն սուրբ մար-
տիրոսքն, եւ ըզպատերա՛զմըն չա-
րին վանեցին ժուժկալո՛Թեամբ.
բարեխօսո՛Թեամբ սոցա՛ քրիստոս
խընայեա՛ ՝ի մեզ։

Ա՛րք հեղին զարիւնս իւրեանց փո՛խ
խաղակ արեա՛ն քո տէր. եւ ըզ-
բաւնո՛Թիւն հրապո՛ւրողին վա՛
նեցին ժուժկալո՛Թեամբ. բարե։
Եւ ըզպնակս անմահակա՛ն ընկա-
լան ՝ի քէ՛ն քրիստոս. եւ պա՛տա-
ւոր եցան ՝ի պատս վերին զուարճա-
նալն. բարե։

Ա՛յսօր մարտիրոսացն դասքն
ցընծացեա՛լ բերկրին ընդ առա՛ջ
տեա՛ռն քրիստոսի՛ ելոյն ասո-
ւածոյ։

Զայն՝ի լերկինս վըկայեա՛լ սուրբ.
եկայ՛ք օրհնեա՛լքդ հո՛ր իմո՛յ,
ժառանգեցէ՛ք երկնից խորանացն։

Ո՛ր ընտրեցար ՝ի կո՛չնաժ, սո՛ւրբ
բեւեռան քարո՛զութեանցն արժա՛
նաւոր լինել սո՛ւրբ աստիճանիս.
բարեխօսեա՛ սո՛ւրբ քրիստոս վանի
սո՛նձանց մերոց։

Ո՛ր խընդրեցեր զիմա՛ստութիւն ՝ի
վերայ՛ քո քարաձի՛գ ժո՛ղովոյն սո՛ւրբ
աստիճանիս. եւ այժմ վա՛ստակ
ունիս քո ՝ի խոստա՛ւորացս ա՛պաչեա՛ զընդա՛ջ
մեզ՝ հո՛ր ներո՛ղ։

Ո՛ր արժանի՛ եղեր զմարտիրոսա-
կանն առնո՛ւլ պատակ նախա՛ ՝ի վե-
կայս, սո՛ւրբ պընակիդ՛ընդ սըրբոց եւ
վա՛ստակ մեր բարեխօսեա՛։

Ա՛հա՛տակ բարի քրիստոսի՛ ընտ-
րեա՛լ, արքայի՛ն զինուո՛ր տէր զրե-
զո՛ւիս. ստո՛ւգագո՛ւս կամամբ
զառնահո՛ս չընչիմանն արիաբար
տարար, զի ուղեցեա՛ս ըզպնացս
ոտից մեր յերկինս։

Շա՛ռաւի՛ղ լո՛ւսալարգ ճանապարը

ձաՆց ա՛Նճաւելի ճառապայթիլըն ՆշՀուիւք տապացեալք լինելին. որ լիցի՛ ի՛ ՄէՋ սրբոց քոց քրիստոս խընայեա՛ ի՛ մեզ։

Ա՛մէՆ։ ա՛մէՆապՀճաւելի եւ քան զերկիր Նըս բարձրացեալն, որ զանՀա՛՛ասՆելի ընտրելըն յոյսով քո՛մ կրեցեր, եւ ցրնծալիՀըն աչխարՀի ծընար. վասն որոյ ամենեքեան ընդբեզ միշտ մեծացու՛ցանեմք։

Ա՛մէՆապայծառ բերկրեա՛լ միշտ կա՛յս, որ զանբա՛՛ելի ընդանն անճառաբար յղեցար, եւ ըզմարմնացեալն ա՛ստուած ծընանելով՝ի քէն. վասն որոյ։

Ի՞ լե՛ռնէ՝ վէմն առանց ձեռին Հաւեալ դա՛նիէ՛՛լ գո՛Հչակեաց զանեղբին ըզծընունդ քո Հարան երկնաւոր, մայր եւ կո՛յս ծննդեան ճնա՛ղով կո՛յս. վասն որոյ։

Ո՛վ քառաՀեա լե՛ռ ստուածին գե՛ղ բազա՛նձ նիՀ կառուցո՛ղ կենացն անմե՛՛ռից. միշտ բազկատարած առ քեզ է՛ն։

ՔառաՀուա՛ռ աղա՛նց Հովա՛նի եւ պահապա՛՛ն՝ի կեղ եւ՝ի մեռոս. վերկնու՛ԹիՀն՝ի յոյսո՛՛ց եւ պաՀպանիչ ամրու՛Թեան։

Փառք Հոր և որդւոյ և։

Դրո՛՛շմ ըզպա՛՛Թեան եւ կնի՛՛ք՝ի դէմս ամենից. գո՛՛ եւ յա՛ստուա՛ծ ծայրնաըն կա՛տարիս խորհո՛՛ուդ,

հին կենաց, երկրին աւետա՛՛ց Հետեւո՛՛ղ տէր գրիգո՛՛րիոս. մինչ բանչո՛՛նչ եղեր քանա՛՛ի ընկալեալ Հոգեւո՛՛ր ալնպա՛՛մբք, պարգեւելով ուրախու՛Թեան մեզ օծնո՛՛ւմն։ Ո՛ակիանո՛՛ս գերապա՛՛յն պա՛՛տուականն գըլխոյն, Համանմանեա՛՛լ Հոգեւո՛՛ր Հայր գրիգո՛՛րիոս. կո՛՛ուիեա՛՛լ Հաստատուա՛՛ծ գըլխոյ քո, եւ ընդ ամենայն եկեղեցիս ուղղափառ Հաւատով պա՛՛տուական գըլխոյ քո, որով բարեբա՛՛ստ կոչացեա՛՛լ մեզ՛՛։

Ա՛՛ուրախացան զօրք երկնից ընդքո՛՛ մեծի՛՛ ճըգնուԹեան, որ՝ի մարմնի կանո՛՛ցյալ նըման վերին զո՛՛ւարԹանացն, ըզբե՛՛՛զ ո՛՛նիմք բարեխօս առ Հայր յերկինս վա՛՛ղն մեր։

Բո՛՛ղոքեմք քո՛՛ սուրբ ա՛՛ստուածուց կե՛՛նաՀոգեաց երկնաւոր ընտրեալ, նըման վերկնին յիսուս՝ի կե՛՛նաՀոգեացն Հոգին վա՛՛ղաղարձ. ըզբե՛՛՛զ ո՛՛։

Ա՛՛յլ մեք ձայնիս ցընծա՛՛ուԹեամբ սօնեմք զքո սուրբ ղեւո՛՛նդեան, պա՛՛տուեալ վերկոյ քրիստոսի՛՛ սուրբ Հայրապե՛՛տըդ յակոբ. ըզբե՛՛՛զ։ Յո՛՛նէն ա՛՛ռեր զաթբա՛՛թան վասըն նոյեա՛՛ն տապանին՝ի Հրեշտակէն ընկալեալ գիտայ վերկու՛՛ԹեաՆ աշխարհ. ըզբե՛՛՛զ ո՛՛։

Ա՛՛յսօր զանյաղԹելի մարտիրո՛՛սացն, եկեղեցի սօնէ ընդմի՛՛շտակ ճըգնուԹեան, որք՝ի սերբա՛՛տիան պա՛՛տերազմեալք ընդ Թըշնամւոյն յաղԹեցին քաջու՛՛ԹեամբՆ. սոցի՛՛ն աղաչանօք քրիստոս խընայեա՛՛ ի՛ մեզ։

Ա՛՛յսօր անուանելի չարչարա՛՛նօք նո՛՛ Հատակեալք՝ի լըծին սատա՛՛նայեցեալ երանելի քա՛՛ռասունքն, որք՝ի բար

մեզ աղօթիւբ սոյա քրիստոս, որ
ունիս բազում գլխոց թողութիւն։

Ա՛յսօր հրեշտակաց դասքն ի
երկինս ուրախանան ի վե-
րա՛՛՛յ ճըգնութեան սըրբոցն։
Ա՛յսօր ճըգնազգեաց սըրբոց դասքն
ի երկրի պըսակեցան, երկնային
աստուածգիրն վառօքն։
Ա՛յսօր անմահութիւնց զինուորա-
թիւնըդն մեծապէս ուրախացան, քան-
զի երկրաւոր զինուորութեան մեռ-
ութիւնըդն ընծայեցան ի խո-
րա՛՛՛ն սըրբութեան երկնից։
Որ ընտրեցեր ի սկզբանէ զհայ
ազգ եղեալն ի մարդկանէ, որ եւ
զինուորել քեզ թէոդորոս, զոր
խաւնեցեր ի դաս երկնաւոր զօ-
րացդ, աղաչանօք սորա կեցո՛ զըզ-
մե՛զ քրիստոս Թագաւոր։
Որ յօրինակ աներեւոյթ վիշապ
օձին զոր եւ կոխել հրամայեցեր,
այլ նմանապէս թէոդորոս զերեւելի
գլուխ վիշապին խորտակեաց քոյով
զօրութեամբդ, ա՛ղա՛։
Որ ընդունուր արիւնաթաթաւ յերկիր բո-
բոքեցեր յոգիս սրբոցն թէոդորո-
սի, որ եւ ըզտաճարն լուցեալ ըզ-
կուռսն, եւ մասունս զանձն ողջա-
կէզ քեզ պատարագ ընդունելի,
ա՛ղա՛։
Ճըգնաւորըդ ճըշմարիտք եւ վը-
կայք քրիստո՛սի, ո՛րք զանարչարանս
եւ ըզմահ յանձն առնուք վասըն
սէրա՛ն. ընդէր մնիմքդ բարեխօս
առ քրիստոս վասն անձանց մերոց։
Քանզի հեղմամբ արեանն ձերոյ
պայծառացաւն սուրբ եկեղե՛ցիք.
եւ զստուերացեալ խաւարս կոտ-
պաշտութեանն բա՛՛ղմիք. ըզ-
երկնային զօրքն լիջեալ ի պատիւ

յորմէ արեգականացն փայլէին ճա-
ռագայթք։

Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեան։

Լ՛ըցէ՛ք ըզտեղի անկելոյն սա՛կաս-
տամբութական Թըշնամո՛՛՛յն, որ
ի երկինից վայր անկեա՛լ։
Զինուորութիւնըդ հրեշտակաց
օրհնեն ըզքե՛զ. իմանալի՛ ձայնիւն
ըզքե՛զ վառաւորեն. աստըւած
հարցըն մերոց։
Ի՛շխանութիւնք եւ պետութիւնք,
սերովբէք եւ քերովբէք փառա-
ւորե՛ն տե՛րը զանուանըդ քո՛. աս-
տըւած։
Ազգ մարդկան հոգեղինաց դասո՛ց
մարտիրոսաց երկրպագե՛ն տէրո՛ն
Թեանըդ քո՛. աստըւած։
Ըզտեր օրհնեցէ՛՛՛ք բարձր ա՛
բարիք ըզնա յաւիտեան։
Զոր փառաբանեն ի բարձունս ի-
մանալի զօրութիւնքըդն. ժողո-
վո՛՛՛ւրդ օրհնեցէ՛՛՛ք։
Որում երկրպագին դողէլով դա-
սըք սրբոց մարտիրոսացըդն. քա-
հանայ՛՛՛ք օրհ։
Մա՛յր եւ կոյս աղախին քրիստո՛
սի որ բարեխօսդ ես միշտ աշխար-
հի. քեզ երանե՛ն ամենայն ազինք։
Մա՛յր սուրբ աղաւնի եւ հարսն երկ-
նից մարիամ, տաճար եւ ամ՛ման
աստուածա՛՛յ բանին. քեզ երա՛։
Փա՛ռ հաճեցա՛ն իմանալիքն ընդ
հոգեղէնս, եւ բո՛ւռ մերձեցա՛ք ի
փայտըն կենաց. քեզ երա՛։
Կա՛յեա՛ ի մեզ եւ ո՛ղորմեա
մե՛զ քրիստոս, որ ունիս բազո՛մ
գըթութիւն։
Որ հայրդ ես սրբոց եւ գա՛տա-
ւոր այրեաց քրիստո՛ս, որ ո՛։
Որ պա՛տակիչդ ես սրբոց, լո՛ւր եւ

Ի՛ Թաբօր՝ ի լերինն ձեւացու-
ցեր լոյս քոյ բնութիւնդ աճուռանելի
պայծառութեամբ. ընդ որս եւ մեր
ցընծանալ եւդեմքը քեզ, ո՛
զօրաւոր մեզ մարգասէր:
Աշակերտքը հիացեալ բարբառե-
ին ընդհատհատս՝ ի տագնապիլ
սըրտից իւրեանց. ընդ:
Աքանչելի մեծ խորհուրդ զերծու-
ցանելդ քոց սըրբոց առաքե-
լոցըն ծանուցեր բարեբար. ընդ:
Սոսկալի հիացմամբ զայլակերպու-
թիւն քո՝ տէր առաքեալցըն տե-
սեալ յծերինեին քեզ տաղաւար.
ընդ որս եւ:
Հրամանացեալ անոք լսել սեզ՝ ն եւ
ըզհայրականըն լըսեալ ըզձայն, և
թէ գա՛ւ ծրդի իմ սիրելի. ընդ:
Գրիստոս աստուածն մեր ընդ-
հեա մեզ ընդ պետրոսի եւ ընդ
որդւոցըն զեբեդեայ արժանա-
ւորիլ քաւ աստուածայինն տես-
լեանդ:
Հրամարձակեա ընդունել տէր աղա-
չել քան ընդդէմ զիմաբծրակաւն
ընդլեառն, յերկնաբերգ եւ յի-
մանալի խորանատ:
Վասն որոյ եւ մեք ըզքանաւելիս
ու յարմարեացուք քեզ հոգեւո-
րական տաղաւար, որպես միայնոյ
մարգասիրի եւ փրկչի:
Աւյսօր ընդհատհատս քո կըրկ-
նակի գալստեանդ աշակերտաց
քոց յայտնեցեր քրիստոս՝ ի Թա-
բօր լերինն:
Աւյսօր ընդիրկանաւն քո վասն աշ-
խարհի ըզմահ վրկայեալ քեզ ե-
րեւեցան մովսէս եւ եղիա:
Սըրբեա տէր՝ ըզ զմեզնեցեալ քո
ծառայիցս ըզգայարանս, եւ շնոր-

պատառաքիլ մահուանն ձեւոյն. եւ
ըզպնաւակս անապական առ բերել
լոյսի՛ հօրդ լուսոյն. ընդեղ:

ԿԱՆՈՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ ԿԻԽՐԱԿԵԻ ԱՂՕԻՀԱՑԻՑ

Որ զօրէնըս սըրբութեանն պա-
հոյ նախ՝ ի գրախտին աւանդ
դնցեր. զոր ոչ պահելով նախաս-
տեղծիցըն ճաշակմամբ պըտղոյն
ճաշակեցին ըզպատնութիւն մե-
զաց եւ մահս. վասն որոյ չնորհ
հեա մեզ տէր ճաշակել ըզբանզ-
րութիւն. քոց պատուիրանաց:
Որ զանազան վիրօք մեզաց հարեալ
յոգիս՝ ի թերեւանալն. եւ՝ ի բազ-
մապատիկ հիւանդութիւնս կա-
րօտացաք մարդասիրիդ բժշկանալոյ
ըզցաւըս մեր. վասն որոյ բըժիշկ
կեա՛ ընդմեզ. բրիստո՛ս որպէս մար-
գասէր:
Որ եկիր՝ ի վերկութիւն մարդկան
ծնընդեամբ կուսին մարիամայ. եւ
կենդանարար. քո յարութեամբդ
հրաւիրեցեր ըզմահացեալսն՝ ի
յաւերժութիւն անեղծութեան. վասն
որոյ աղաչանօք մեր. քո՛ կեցո՛
զմեզ փըրկիչ:
Որ գերագոյն փառօք բարձրա-
ցուցեր զմարնկունս եկեղեցւոյ. քո
քրիստոս, խոնարհութեան. քո
ճանապարհաւ առաջնորդելով՝ ի
լերինսն վարըս հրեշտակաց. աչ
զոյգ՝ մեք առաջնորդեա մեզ տէր
՝ի յարդարութիւն:

փեսացիդ բացցուք ընծիրտըս. քոյ մըտից ընդ քեզ եւ հօր քո եւ հոգւոյն սրբոյ լինել օրհնեալ. եւ երջանկացո՛ք ելրիդուԹեա՛նդ ըզվսաս ի քարձունս։

Ի քարձանց. Քեզ վայելէ օրհնուԹիւն առաքեալ։

Ո՛ր անմարմնոցըն գաւառց հասուցանես քեզ վայելէ։

Ո՛ր մարմնաւորացս ազգի սրանդիդ ես ձե՛ռնօք. քեզ վայելէ։

Ո՛ր մեռելոցըն յարուցիչ յարուԹիւն ես ձա՛յնիւ. քեզ վայելէ։

Ա՛նարատ կոյս աստուածածնէ՛ն մարիամ, սէրբեալ եւ մայր բրիստոսի, յարգանդիդ տարար զանեղելին աներեւոյթն× օրհնուԹեամբ ըզբեզ աստուածածի՛նն մեծացուցանեմք։

Ըզբեզ երկնային դաւառըն զոր եւ առեան եզեկիէլ, եւ անարըն զոր ծանեաւ դեդէօն. սերտելէ հոգեզէն վեհապոյն բերելէ. օրհ։

Երիս խորհուրդըս սահակեա՛նց. քեզ առեանէ աստուածածի՛ն. լրջուԹիւն անսերմնական, ծըննդեան անարատ, կուսուԹիւն յետ ծննդեան ճեալով անանպա՛կան. օրհ։

Ի յերկինց երեւեալ նըշա՛նըն յայտնուԹեան ա՛յսօր հեթանոսաց ծագեա՛ց լոյս մարմնաւորուԹեան։

Եւ բանմանուԹեա՛ն ժողովոյն տեսանէին ա՛յսօր սուրբ ըզխաչըն լուսոյ ճառագայԹիւք զարդարեալ։

Ըզբեզ երեւումըն սրբոյ խաչի. քո քրիստոս ա՛յսօր երեւեալէմ մեծապէս պանծացա՛ւ յոյժ։

հեա՛ տեսանել ըզբեզ եւ լնա՛լ ըզհայրական ըզձայնն. ելիե դա՛է որդի իմ սիրելի։

Դատաո՛ր արդար որ հաստատեցեր ի մեզ դատող բնութեան ըզմիտըս մե՛ծ. շնորհեա՛ սըմա դատել զանձինս իրաւամբք եւ արդարութե՛նէ× խրնայեա՛ի մեզ տէր ողորմութեամբ։

Փեսայ երկնաւոր հա՛րսին քո եկիր ղեցւոյ. զայրի եղեալ ի բեն գհո՛գիս մեր ողջ, մանրեա՛ գըմրուԹեամբ եւ յծդեա՛ ի բեզ միաԹե՛նէ× խրնայ։

Որ մանուա՛նդ մարմնոյ քո մեռա՛ցեր ըզմեզ. եւ յարուԹեամբ քո յարուցեր ի մեզ զարդարուԹի՛ւն, տո՛ր զօրուԹիւն հնազանդել ըզկամս մարմնո՛յս. խրնայեա՛ ի։

Որ վաստաբանին՝ ի հրեշտակա՛ց ընդ հօր եւ հոգւոյն բրիստոսի՛ս որդի աստուածոյ. խոնարհեցար ի հոգեզէն բնութիւնս հանգերեցո՛ւ խաչի վարըն մեր. վասն որոյ գըրեա՛ ի մե՛զ մարգարէր։

Որ ընդհին մարգըն մեր մեղա՛ց ի խաչին սպաներ, նորոգելով ընծո՛ր մարդն արդարութեան յա՛ւտով կենացն անվախճանից ի նորոգո՛ւԹիւն նոր ադամայ. վասն որոյ։

Կենդանարար բո յարուԹեա՛նդ ամենայն թագաւոր. կենդանացո՛ զմեզ ջրովն բաղձալիս մեզջ, կենդանական գործովք բարեաց ըստ ըստաւո՛ր բոց պատուհրանաց. վասն որոյ։

Շնորհեա մեզ տէր ըզդատաստանիւն արդա՛ն լինել ըստ գըտնանելոյն. զի՛ ի բազկեա՛լ սուրբ

Ը՛զեր օրհնեցէք բա՛ՅՐ բեր արարէք ընդ ա՛յն եաբխտեան։

Ը՛նդ նախաՀօրըն տէրտոմուԹեան ո՛ր վասն եղեցն՝ ի դրախտէն կենաց, ընկալցո՛ք եւ մե՛ք ըստ ընտրոմուԹեան Ըն՛ծայ. զի յաՀտուԹեամբըն բրիստոսի ա՛րժանասցո՛ւք մտնել դրախտին երկնից. բա՛Ը։

Ը՛նդ ենտվսա՛յ նահապետին որ չո՛սացաւ կո՛չել զանո՛ւն առաւն ա՛ստուծոյ, չո՛ստացո՛ւք եւ մե՛ք չնուԹեամբըն բրիստոսի. չանո՛նել նովա՛ւ ի կեա՛նըն չաւիտե՛նից. բա՛ՅՐ բեր ապա։

Ո՛ր ընկեա՛նըն անմահատարած մահկանացու բնուԹեանըս ի՛ քեզ կրեցեր սո՛ւբ կոյս մարիամ. որով մե՛ռեալըս որ չա՛պանայ կե՛նդանացո՛ւք չո՛ւսով չարո՛ւԹեան. ա՛ռ նա՛ միշտ բարեխօսեա՛ վասն անձանց մե՛ր։

Ո՛ր ընդ ա՛ն ան ե՛զական զէսան եւ ից գոյացո՛ւԹեանց անճառաբար ծընա՛ր մարմին եղեա՛լ ի փրկուԹիւն եղակա՛նացս. ա՛ռ նա՛։

Ո՛ր ըզպրո՛ւն ի քէն կենաց ընծայեցեր մե՛ռեալն ա՛պա՛նչ. զորոց պա՛հօք բառա՛նօրեայ բա՛ւեաց զպրո՛ղըն ճաշակութի՛ւն, եւ չա՛ն վախճա՛ն ըզնոյն վե՛րացեալ ի կեա՛նս. ա՛ռ նա՛։

Ո՛ր առաքեցա՛ր ի հայրապա՛նն ծուցոյ ծա՛ծկեալ խորհո՛ւրդ ընդ հօր չաւիտե՛ան, եւ առեր մա՛րմին զմեզնե՛ցելոյ նախահաւեզծին չանպատական կուսէ՛ն ա՛նճառ միաՀաւուԹեամբ վա՛նըն մե՛րոյ փրկիչ Ը՛ՅՐ։

Ո՛ր վոխանակ ճաշակացըն գառնի՛ ծա՛ռ չա՛ն նըշանի՛՝ բո՛ չճառապա՛յԹիւք տեառնէ՛՛ր բանզուԹեան ժողովոյն։

Ա՛ւետարանի՛ զօրուԹիւն խաչի՛ բո բրիստոնա, ո՛ր ցուցաւ ի չօգնուԹիւն ընդդէմ թշնամանացն պատերազմեա՛ղ զօրուԹեա՛մբ բո՛ղ։

Փառս հօր և որդւոյ և։

Ո՛ր զդառնուԹեա՛ն պըտղո՛յն ճաշանկն ո՛րով մեռա՛ւ մարդ ա՛ստուածուԹեան, պահե՛լով բո՛ բառա՛նօրեայ փոխեցեր ի բաղցրա՛պտղն օրհնութի՛ւն ճաշակութեա՛ն. ա՛պաչե՛՛մք ա՛ստուածուԹեա՛ն ա՛րդ ա՛ստուածուԹեա՛մբ զոր սիրոյ բո՛ զբա՛ժին ժամն։

Ա՛ՅՄ և միշտ և յաւիտեան։

Ո՛ր անապական՛ն ծնո՛ղ եաւմբըդ բո՛ լուծեր զերկրաւնեա նախամօրն, մահ բերա՛ւ մա՛յր աստուծոյ. բարեխօսեա՛ մեզ առ միածին որդի՛ն լուծանել զկապանըս մեզա՛ց մերոց. եւ անդա՛՛ չեա՛՛ վերկել զանձինըս մե՛ր ի փորձուԹենէ։

Ո՛ր յառա՛ջ քան զյաւիտեանս անժամանակ ծընեալ ի հօրէ ա՛ն ճառելի բանզ աստըւած, որով եղե՛ն երկինք եւ երկիր. օրհնեմք ըզքեզ աստըւած հա՛յցըն մերոյ։ Ո՛ր ի պատկեր աստուածուԹեա՛նդ զոր սիրեցեր ըզմարդն ա՛ռաջին. եւ ըզպատուիրանն ոչ պահելով դարձա՛ր ի հող, ընդ մահո՛ անկեա՛լ թաղա՛ւորուԹեան. օրհ։

Ո՛ր զերթա՛ւԹիւն արարչակա՛ն սիրոյ բո՛ ո՛չ դարձուցեր յորո՛ւոց ա՛դամայ, այլ շնորհեցեր ըզյոյս ա՛նդրե՛ն դառնալոյ ի կեա՛նս, որո՛վ զեՆովել բո յա՛նմահուԹիւն վե՛րահասիցե՛ր. օրհ։

Ղ՛զաէր օրհնեցէք եւ բա՛ր
ա՛րա՛րէք ըզնա յաւիտեան։
Էակիցըն հօր լիցեա՛լ՝ի հնոյն, եւ
թօթափիէր ըզհօրն՝ի նոցանէ.
եւ ա՛նկէ՛զ պահեա՛լ ընդմանկա՛նան
՝ի հրոյն. օրհ։
Եւ մանկո՛ւնքն՝ի հնոյին գնհա՛
բանէին, եր պահեցէր ըզմէզ՝ի
հրոյս եւ արժանի՛ արարեր օրհ-
նել ըզբէզ աստուա՛ծ, եւ գովել
զանո՛ն քո յաւի՛տեան։
Ո՛րպէս լեր աստուածածնին, սա՛
ձար անխախտե՛լի. ըզբեզ մեծա՛
ցո՛ւցանեմք։
Յիշեցա՛ր անա՛րատաբար, եւ զաս-
տուա՛ծ վայելչապէ՛ս ծընար. ուրախ։
Ելոյ՛ մարգարէն, սո՛ւրբ է տաճա՛ր
քո սքանչելի՛ արդարութեամբ, եւ
դո՛ւն երկնային. ուրախ։
Ով կէ՛նցաղեայս հանապատ զես
ա՛լէլո՛ւծէ։
Մըրրկեա՛լ ա՛լիք իմ ընչանա՛մն բնդ
յարո՛ւցա՛նէ։
Նա՛ւապետս քո՛ւմն լեր ա՛նձին իմոյ
ապա՛ւէն։
Ի՛ համբառնա՛լ խնդա՛մ առ քեզ
զա՛չս իմ ա՛ճնեա՛ բնդ առ։
Ի՛ յօրհնութիւն նոր օրհնեցուք
ըզբեզ բարեսա՛ւ փրկիչ մեր։
Ա՛յցելո՛ւ մեր եւ փրկի՛չ. կեցո
զա՛նձինս մեր։
Ո՛ր խո՛նարհեցար՝ի տարածու-
թիւնս մեր մարդասէր տէր. օրհ
նե՛մք ըզբե՛զ աստուա՛ծ հայր
ցըն մերոց։
Եւ բարձեր ըզմեզս մեր չարչա-
րանո՛ք քո. հնարհեա՛ բանաւոր
հօտի օրհնել զա՛նո՛ւն քո սո՛ւրբ
դա՛ր. աստուա՛ծ հայր։
Ո՛ր արարեր ընաբա՛նչելիս՝ի հնոյնն.

նորին մա՛հաբեր պըղտոյն ա՛ն
ճահաւակ լինելո՛վ. քո՛ քառասնօրեայ,
քաղցրացո՛ւցեր յո՛ւսով ըզմեզ նո՛ր
քո օրհնանց. վա՛նէն։
Ո՛ր աջակո՛ղմ աւազակին բա՛ցեր
ըզդո՛ւռնն դրախտին կենաց. բա՛ց
եւ մեզ մեղաւորաց ողորմո՛
թեամբ, որպ ընդ նմանի գըթել
գաւանիմք ա՛ռ եւ թագաւո՛ր.
աղաչեմք ըզքեզ ողո՛ր։
Ո՛ր անմանրմնոց հոգեղինաց գա՛
սանկեցեր քրիստո՛ս սո՛ւրբ զեկե՛
ղեցի. որպ ընդ նոսին համաձայ
նեա՛լ վաստա՛ւորեմք սո՛ւրբ զերրոր
դո՛ւթիւնդ, սրով՛ելեական սքրբա
սացո՛ւթեամբ երկնչիլ ըզքրիստո՛ս
՝ի բա՛ցաձո՛ւնս։
Ո՛ր յաղթեցեր մերո՛վ բնութեամբս
՝ի փորձութեան կամակո՛ր օձին.
որով Եսո՛ւ իշխանութիւն ոտ
ւոց ապա՛նայ կոխել ըզգլո՛ւխս չար
վիշապին, եւ ընդ երկնայինսն երգ
գել ըզդ։
Ո՛ր գալըստեա՛նդ քո վերացեր ըզ
մեզ յաչխարհականն մեզաց ձո՛
վէս, տա՛պաւորեա՛լ լերմամբ ձե՛ռ
կանդ վերին հա՛ւատոյ, զո՛ր ՝ի ձո՛
վըն հրաշագործեցեր. երկեմքդ
քեզ լըզ։

Հատ. պատկառելեան երիտաս. աբեղա-հոյակ.

Ա՛ջին կողմ։

Օ՛ անո՛ւն քո քրիստոս օրհնեմք,
վաստա՛ւորեմք ըզքեզ աստըծ
ած հա՛յրըն մերոց։
Ինչեր ՝ի հնոյն ՝ի բարեբերն, փա՛
ռէ վերակեցեր զերկիս մանկո՛ւնան
՝ի հրոյն բըռնութենէ. փա՛ռ։

Բանթրեա՛լ ես դու յերկինս ամսա-
ւա՛ծ. յամենայն երկրի ե՛ն փառք
քո. բարձ։

Չի դո՞ւ բարձրացար ըղմեզ փըր-
կեցե՛ր, նընատա՛ր ընդ աչմե հօրմեզ
կեա՛նըս չնո՛րհեցեր. բարձ։

Ա՛ռաքա՛ծ հարցըն մերթց, բա՛ց
բերա՛նեա՛լ է՛ ա՛նուն քո՛ յաւի-
տեան։

Վա՛ռն ուխտի՛ հարցըն մերթց, ու՛ր
մի մառներ խոպա՛ռ վառն անուա՛-
նըդ քո՛մ սիրեցի։

Ա՛ռաւել փառաւո՛րեալ է՛ ա՛նունն
փառաց քոց ամենայն յաւի՛տեան։

Ը՛զտեր օրհնեցէ՛ք եւ բա՛րձր
ա՛սարկը ըղնա՛ յաւի՛տեան։

Տի՛ւք եւ դիշերըք ըզտե՛ր օրհնե՛ցէք
եւ առաւե՛լ բա՛րձր։

Ի՛սրայե՛լ ըզտե՛ր օրհնե՛ցէք.
եւ առաւե՛լ բա՛րձր ա՛սա-
րկը ըղնա՛ յաւի՛։

Ո՛վ դե՛րա՛հրաչ ծաղի՛կ բո՛ւրեալ
յեղեմա՛ն. հո՛ա անմահո՛ւթեա՛ն
ծնո՛ղոցս եւ ա՛յի. յորմէ՛ ախտեցա՛
մա՛հ ընդ սիեզերս. օրհնո՛ւթեամբ
ըզքե՛զ մեծացո՛ւցա՛նեմք։

Դո՛ւ լո՛ծիչ երկանց բարձող ա՛նի-
ծից. ծագո՛ւմն արե՛ւո՛ւ լո՛ւսոյն
ճըշմարտի. դրո՛ւղ հեթանո՛ս խա՛-
ւարն առաջին. օրհ։

Ը՛զքե՛զ ունի՛մըք բարեխո՛ս կո՛յս ան-
հարանա՛գեալ. մա՛յր անարատ է՛մ
մանո՛ւկն. ա՛ստ բանի՛ն հօ՛րն
երկնա՛ւորի. օրհ։

Ա՛զանչեմ ըզքե՛զ աե՛ր պարգե՛-
ւեա՛ հնձ անպա՛չտպո՛ւթեամբ լը-
ւանալ ըզմե՛զս իմ, եւ ա՛ղո՛րմեա՛։
Զարտասո՛ւս իմ եւ զհառաչանըս
աչերա՛կ իմոյ մա՛րտ ա՛սէրո՛ւթեամբդ
քո ընկալ աե՛ր, եւ ա՛ղ։

աւրա՛ն ի՛ մեզ զո՛ղորմո՛ւթի՛ւն քո
մա՛րդասէր. ա՛ստըւա՛ծ հա՛յր։

Ը՛զտեր օրհնե՛ցէ՛ք բարձր ա՛րա-
րչը ըղնա յաւի՛տեան։

Ե՛ցէ՛ք. Ո՛ր ընդո՛ւր հրնոցի՛ն չի-
ջա՛ց, եւ զմանկո՛ւնան ապրեցո՛ւց ի
բո՛ւռո՛ցո՛ւն. բարձր։

Ե՛ացէ՛. Ջօրո՛ւթեամբ տուբը հոգ-
ւո՛ւն վերկեցան անանիանքն. եւ
երգէ՛ն միաբա՛նո՛ւթեամբ, բար։

Ա՛նարա՛տ տաճա՛ր բնակարանն
ա՛նբա՛ւ բանի՛ն անտուծոյ, մա-
րիամ սո՛ւրբ կո՛յս, զքե՛զ եւ
ըզընծայեալն ի՛ քէ՛ն մեծացո՛ւցա-
նեմք։

Յարգանդի՛ կրեցեր որ յանա՛ւ քան
զյա՛ւերտեան ի՛ հօ՛րէ ըզբանն,
եւ ծընար մա՛րմնո՛վ. զքե՛զ եւ
ըզծընեալն ի՛ քէ՛ն։

Ա՛րդ խընդրեմ՛ ի՛ քէ՛ն անպա՛պար
բարեխօ՛սեա՛ վառն ա՛նձա՛նց մերոց,
առ որդի՛ն քո մի՛ա՛ծի՛՛ն, փըր-
կե՛լ ըզմեզ ի փորձո՛ւթենէ՛ եւ յա-
ւե՛նայն վըտանգից մերոց։

Ա՛երձեմ յընկընզմի՛լ օգնեա՛ ի՛նձ
նաւա՛պետ բարի. քանզի ծա՛նրա-
ցան ի վերայ իմ բեռնո՛՛ղքք մե-
ղաց։

Ա՛ստուա՛ծ յօգնել ի՛նձ փութա՛
քա՛նզի խո՛ղքք չարեաց ընկըղմի՛ն
զիս յանդունդս. այլ դո՛ւ նաւա՛-
պետ լե՛ր եւ ի՛նձ ձեռընտո՛ւ։

Փըրկեա՛ ի վըտանգէ ըզնաւա՛բեկս
ի յա՛լեաց ծովէ. քանզի կո՛րընչիմ
ի մեզա՛ց աւսրէնո՛ւթեան իմոց։

Բանթրեա՛լ անհա՛ւո՛ր ա՛ե՛ր վան-
ո՛ղք քեզ։

Բանթրեա՛լ վառն վերի՛ն ամ-
ենա՛ւո՛ր վառն տհեղ առեն.
բա՛րձ։

Մերձենալին խնդրուածք իմ առա-
ջի. բո տէր. բարեբարութեամբդդ
.բն խնայեա յիս, եւ ողջ։

Տո՛ք փառս սատուծոյ բննակե-
լոյն ի յերկինս միաբանութեամբ։
Բննակելոյն ի սրբութեան մա-
տուցո՛ք զաղօթս մեր. և խնդ-
րեցո՛ք զողորմութիւն ի բարե-
բան տեառնէ մերմէ։

Յանձառ փառաց խոնարհեցաւ
վանըն փրկութեան մերոյ. զի
պարձուսցէ ըզմոլորեալս ի պիտու-
թիւն ճշմարտութեան։

Զաստըւած օրհնութեամբ ի սրբու-
թեան անձանց մերոց պահեսցէ
լով. եւ խնդրեցուք զողորմու-
թիւն ի բարեբար փրկչէն մերմէ։

Օրհնեալ եւ փառաւորեալ. ան-
տրամած հայրըն մերոյ։

Աղա՛չեմ ես յանմեղայիկ. տէր կե-
ցո զանձինըս մեր։

Ե՛ այնքան ոչ դադարէին զքոս ալ
կեալ էր և գընացին ի մէջ հընոյի
հրոյն. զաստըւած փառաւորէին։

Ըզտեր օրհնեցէք բարձր ամե-
րիկ ըզնի յաւիտեան։

Ի՛ջմանէ երդոյն աստուծոյ բոց
հնոյին ցօղանայր. անդադար գո
վելով բարձր ա՛։

Յաղթող զօրութեամբ զօրհնա-
բան սպրեցոյց. ընդ նոսին գո
վելով բարձր ա՛։

Զանճառելի ըզոյս աստուա-
ծութեան սընօրինաբար կրեցեր
ի քո՛մ յորմայնիկ մարմամբ մայր
և՛ կոյս. օրհնութեամբ ըզբեզ
մեծացո՛ցանեմք։

Ի՛ մանուածոր լուսոյն զարհուրե-
ցան դաժք առաքելոյն. այլ ի քեզ
բնակեալ կրեցեր ընդհա՛ր աս-
տուածութեանն մարմամբ։

Աւազանէն հոգենացեալ անմեղ-
սեղէն, գերադոյն քեզ հոգուո՛յն
սրբոյ, և զօրութիւն բարձրե-
լոյն հոգենաւորեալ սո՛ւրբ աստ-
ուածածնին. օրհ։

Աղաչեմ ըզքեզ հայր երկնա-
ւոր, մի դադրո՛ցաներ զերե՛սըս
քո յինէն, զի նեղեալ եմ ես վաղ-
վաղակի՛ լսե՛ր ինձ տէր։

Մոլորեալ անձն իմ անօրէնու-
թեամբ, մի կորուսաներ զիս տէ՛ր
ըստ անօրէնութեան իմոյ, ար
խընդրողդ ես մոլորեալ ոչխարիս։
Ծանրացեալ մեղօք ընկղմումի անձն
իմ, ընկալ զիս որպէս երբե՛մն ըզ-
պետրոս, ար ձըմիմա անկէտուծեալ
յաննցանօք։

Փառք պատիւ և գոհութիւն
տէր ամենայնի քո՛մ սրբոյ։
Քո՛մ սրբոյ տէրութեանդ վա-
յելէ փառքդ պատիւ և երկրը-
պագութիւն։

Օրհնեա՛ տէր բարերար. ար ու-
սուցեր մեզ յաւիտեան ժամ փա-
ռըս տալ անուանդ քո՛մ սրբոյ։

Փառաւորեա՛լ յաւիտեան. անտ-
րա՛ծած հարցըն մերոյ կենցո՛ղ ըզմեզ։
Ո՛ր արարեր ողորմութիւն ի մէջ
հնոցին. և կենարար ցօղո՛վ քո
վերակեցեր զերիս մանկո՛ւնսն։
Զհո՛րըն բորբոքեա՛լ մանկո՛ւնքըն
հաւատովըն չէջո՛ցին և պատկե-
րի ոսկւոյ ո՛չ մատուցի՛ն խոնարհ.
այլ.քեզ աստուած հա՛յր։

Ըզտեր օրհնեցէ՛ք բարձր ամե-
րիկ ըզնի յաւիտեան։

Ձօղեր ըզցօղ աղօրմութեան երկից
մանկանցն ի հնոցին. բարձր։

Ո՛վ բազդրութեամբ յարաբաձ քո՛ բ՛ջ՛ջ՛ք՛. աէր անտեսած :

Ո՛վ ընկերս օրհնեցեք եւ բա՛րձր արարիչը ընծա՛ յաւիտեան :

Տիւք եւ գիշերք լսեսէր օրհնեցէք. եւ առա՛ւել բա՛րձր :

Ամպերկ լսեսէր օրհնե՛ց՛ջ՛ք՛ացէք. եւ առա՛ւել բա՛րձր արա՛րիչը ընծա՛ յաւիտեան :

Ո՛ր ընկերանն անմահատարած մահկանացու բնութեանդեա՛ն ի՛ քեզ կրեցեր սո՛ւրբ կոյս մարիամ. զրոյ մեծութեանդ որ յարդանդ կենդանացոյց յիւսուսէ յարութեան. ա՛ռ նա՛ միշտ բարեխօսեա՛ վասն անձանց մե՛ռոց :

Ո՛ր ընդ անեզականն զկնի էիր գոյացութեանց, անճառաբար ծընար մարմին եղեա՛լ ի փրկութեան եղակա՛նացս. ա՛ռ նա՛ :

Ո՛ր ըզպլատո՛ւն ի բէն կենաց ընծայեցեր մեռեալն ադամայ. զոյց պանծք քառանօրեայ քա՛ւեաց զպլատոյն ճաշակութիւն, եւ յանվախճան ըզնոյն վերստացեա՛ց ի կեանս. ա՛ռ նա՛ :

Թո՛ւնս իմ. Ա՛ստ՛ծ՛ած բե՛զ տէր, քա՛ւեա՛ զնա :

Պեզա՛ծ անօրինեցայք ամե՛նեքեան. ո՛չ պահեցա՛ք ըզպատուիրանս քո՛. մե՛զ :

Դարձի՛ր տէր ի բարկութենէ՛ քո՛ւմէ. անցո՛ ի միջ ընդցաւոքն քո՛. մե՛զ :

Ո՛ր տէրտ ես երկնի՛ եւ երկրի ընդբեզ օրհնե՛ւ՛ած՛ն զընա՛րհնոնք երկնից հնգեւո՛ր երգով :

Օրհնեմք ընդբեզ քրիստո՛ս փառաց թագաւո՛ր. որ չնորհեցեր մե՛ռ՛ջ՛ զձայնակից լինել զգնա՛րհնոց երկնից.

Բա՛նն աստուած ընդս ծա՛պետ՛ի՛ հնոցն, ըզդա՛ռնա՛ւտս միանձնին ե՛ր զկնի մանկո՛ւնքըն. բարձր :

Ի՛ջեա՛ւ առ նոսա՛ կենսաբեր հրեշտա՛ն, ըզհայր ի յերկինս տա՛ր վառաւո՛ւնել. բարձր :

Ո՛ր խորանիդ արեգականն աւրհնութեան նո՛ր օրհնութիւնս տացնէր, եւ անպա՛տ բարեբա՛նե՛ացո՛ր :

Ո՛ր տաճարիդ անճառ լուսոյն ա՛ր ի հօրէ նո՛ր երգս երկնացուր, եւ անպա՛տ բա՛ :

Զնո՛ր խառնարանդ հրաշալի նո՛ր խառնման բա՛նին եւ մարմնոյն հոգեւո՛ր երգով բարեբա՛նե՛ացո՛ր :

Ա՛ղջ տէր բազում՛ զօրութեամբ առաքեա՛ց. մե՛զ ո՛ղորմեա՛ :

Ա՛ղջ տէր եւ անկանիմ առաքի՛ք. մե՛զ ո՛ղ :

Ա՛ղջ տէր խոստովանիմ ըզքեզ յաստուածութեա՛ն մե՛. մե՛զ ո՛ղ :

Ո՛վ երկնային զօրութիւնք օրհնեցէ՛ք ըզտէր առանց երկիր եւ բնութիւնք երկրի :

Զառնուն սո՛ւրբ փառաց նորա զոհ վերցէ՛ք երկիր ո՛ղկիք մարդկան խնկանո՛ւ եւ զառաքո՛ւն երկրի :

Զայնիս երգով ցընծութեամբ բարեբանեցէ՛ք զաստուած ի սո՛ւրբութեան նորա մանկունք եկեղեցո՛ւ սրբոց :

Զառնական էութիւն եւ ընդմի աստուածութիւն բարեբանե՛ւ՛ած՛ք. տէր անտեսած հա՛րցըն մերոց :

Ո՛ր վառն հա՛ղցն մերոց ի՛ջեր ի վերկի՛ զարուածս բո՛ւ՛ջ՛ք՛. տէր անտեսած :

Ո՛ր նշոյլ ի քրովբէս եւ հա-

ընծայեցին քեզ երիտասարդ բանաւոր
զեռմեւնք։
Համառաւելապէս ձըգնաժամեալը ի փորձ զանազան տանջանաց, համր
բերութեամբ վանեալ զմիտըն
մեծին պատերազմի, վտխեցան ի
գործս վերին զբարեմնոցն։
Երանելի առաքն հայրապետ
չարչարեալք վասն տեառն համր
բերեցիք. յաղթեալ բըռնաւորին
դատակից եղէք վերնոյն։
ձըգնեալ նահատակեցայք յերկիր
յաղթող ի պատերազմի. կոխեալ
զոխ զազատանայ դատ։
Լուսաւորեալք երկնային լուսովն.
պայծառացեալք ի հնգեցին սըր
բոյ. բարեխօսեցէք առ տէր վասն
անձանց մերոց։
Երանելի առաքն հայրապետ,
որք կամաւ չարչարեցայք յանձն
առեք զհանգերձութիւն. յարժա
նաւոր աղօթից ձեր յիշեսջիք զան
ձինս մեր։
Փոխանակ արեանն տեառն ձեր
արբունըդ հեզաբ յերկրի, եւ հոտ
անոյշ բուրեաց յաշխարհ. յարժա։
Փոխանակ անցաւորիս ձերզ ան
անցն է պատրաստեալ պընակ փա
ռաց ի բարեխաոսէ. յարժա։
Ըստ վերին զբարեմնութեան բա
րեբանեմք ըզքեզ տէր. առաքն
առաքն ես տէր զօրութեանց
կեցո ըզմեզ։
Յիշատակաւ սրբոյդ մարտիրոսաց
գոհաբանեմք ըզքեզ տէր. առաքն։
Երեքտըրեան ձայնիւն պաղատա
կեմք առ քեզ տէր. առաքն։
Ջանայաղթելի ճգնաժամուցն ըզ
յիշատակս եկայք հաւատացեալք
ամենեքեան պատուեսցուք։

Սուրբ երրորդութիւն անմահ ա
զօթիւք սրբոյդ քո՛ց կարդամբ
առ քեզ. լուր ձայնից մերոց։

Լոյս փառաց բանեղ անստուեր
ար ծագեցեր ի մեզ ըզլոյս գիտու
թեան, կարգանք առ քեզ տէր.
առաւօտուն աղօթիք մեր հաճոյանալ
ցքեզ։
Յանմատուցից վերծօրհնեալ ի մարդ
կանէ երկրպագեալ, բնակեալդ
ի լոյս անմատոյց. կարգանք։
Երեքտըրեան տէրութիւն միաս
նական աստուածութիւն, բընակ
եալ ի։
Օգնական մեր լեր տէր եւ ա
պահէն յամենայն ժամ. անմոռաց
աներկիւղ զհաւատացեալսդ ի
քեզ։
Հայր բանսուղնըմ ար խընամիզդ
ես յամենայնի. չնորհեա մեզ խաղ
աղութեամբ հանապարհ ի նաւակ
հանգիստ։
Որդիդ միածինն ար ի կատարած ես
քերմելեից. չնորհեա մեզ յաջող
կոզմեանն դասիլ ընդ սոքըս քո։
Հոգիդ ճըշմարիտ ար միշտ յան
ճառ փառաց բանիբանիս. ընկալ
ըզմեր ծրհնեցուածութիւնս ի ժամ
երեկոյին։

Շաբաթ օր՝ ուր է սրբոյն Կիւրեղ Երուսաղէմոյ
հայրապետին։

Օ արիական մահ սըրբոյդ քոյ
քրիստոս ընդ երկնային զօր
սըն այսօր երդանկացեալ ուրախ
ութեամբ. ար հանդիսացան ընդդէմ բնու
նութեան մերկանալոյն։
Անձամարմինք ի մարմին ցուցան
գերիվերոյ սրոյ եւ հրոյ տանջա
նաց. զպատուականն մահս ի բերանոյ

Ա՛յսօր քահանայ՛ք հոգեւո՛ր պատարագին ըսպասաւո՛րք վճռապատուէն ըզքահանայապետն տա՛ն ըզքահանայապետութեան տո՛մն հրկիզման համար ըզքահանայութեան ըզգեստսն վերափոխել եւ ա՛յլ սրբոյ մըտանե՛լ ի սրբութիւն սրբոց մինչեւ տե՛ր վանի զնա։

Ո՛րպէս զարեւ ամենայն ստեղծուածք ի ձայնէ քում երկնաւորի ահաւոր սո՛ւրբ եկեղեցւոյ. քանզի զի՞նչ է մարդ եթէ ոչ ի ձայնէ քում երկնաւորի զկենդանի սո՛ւրբ զեկեղեցի. վախ՛ով ըզքեզ գոլըստաւեան քո տէր։

Ա՛յսօր սիւն լո՛սոյ հուրանի երեւ ամե՛ն ի բարձանց. քանզի թագաւորն երկնաւոր եկաւ ի սո՛ւրբ եկեղեցի. եւ զօ՛՛՛ր հրեշտակաց ծառանալ տեսանե՛ն ընդ մարդկան. վախ՛ով ըզքեզ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ա՛յսօր քահանայապետ ճշմարիտ աստուածային օրհնո՛ւքըն պատուեալ. կանգնէ զքաւականիսն սե՛ղ զան խանչին, արժանապէս պատրաստել բաշխել զմարմի՛ն եւ զարիւնըն տեառն. մերձեցարուք փրկեալք նո՛ր ժողովուրդք. եւ հայցեցէք ի քրիստո-

Ա՛յսօր քահանայ՛ք հոգեւո՛ր պատարագին ըսպասաւո՛րք վճռապատուէն ըզքահանայապետութեան տո՛մն ըզքահանայապետութեան ծո՛ւռն ոմի՛կ երկնայնոց քահանայո՛ւթեան ըզնո՛ւն հաղորդեալք. յո՛ր վերափոխեալ այսօր մըտանե՛ ի սրբութիւն սրբոց վի՛շտ բանեւիսել տե՛ր վանի մեր. օրհ։

Ո՛րպէս զարեւ ամենայն ստեղծուածք ի ձայնէ քում երկնաւորի զկենդանի սո՛ւրբ եկեղեցի. եւ զօ՛՛՛ր հրեշտակաց ծառանալ տեսանե՛ն ընդ մարդկան. վախ՛ով ըզքեզ։

Ա՛յսօր սիւն լո՛սոյ հուրանի երեւ ամե՛ն ի բարձանց. քանզի թագաւորն երկնաւոր եկաւ ի սո՛ւրբ եկեղեցի. եւ զօ՛՛՛ր հրեշտակաց ծառանալ տեսանե՛ն ընդ մարդկան. վախ՛ով ըզքեզ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ա՛յսօր քահանայապետ ճշմարիտ աստուածային օրհնո՛ւքըն պատուեալ. կանգնէ զքաւականիսն սե՛ղ զան խանչին, արժանապէս պատրաստել բաշխել զմարմի՛ն եւ զարիւնըն տեառն. մերձեցարուք փրկեալք նո՛ր ժողովուրդք. եւ հայցեցէք ի քրիստոս

Ո՛րպէս զարեւ ամենայն ստեղծուածք ի ձայնէ քում երկնաւորի զկենդանի սո՛ւրբ եկեղեցի. եւ զօ՛՛՛ր հրեշտակաց ծառանալ տեսանե՛ն ընդ մարդկան. վախ՛ով ըզքեզ։

Ա՛յսօր սիւն լո՛սոյ հուրանի երեւ ամե՛ն ի բարձանց. քանզի թագաւորն երկնաւոր եկաւ ի սո՛ւրբ եկեղեցի. եւ զօ՛՛՛ր հրեշտակաց ծառանալ տեսանե՛ն ընդ մարդկան. վախ՛ով ըզքեզ։

Ա՛յսօր ոտքանա՛շեալ ըզնձան երկնի՛ց բաշխմունքն ի նա. ւանակաս սո՛ւրբ եկեղեցւոյ. քանզի զի՞նչ ընդհանայ մեզ քահանայապետն ոմն. պե՞տ չի՛ տեղ ի մեռանե՛լ ի լուսաւորել զկանթո՛ղիկ սո՛ւրբ զեկեղեցի. վախ՛ով ըզքեզ գոլըստաւեան քո տէր։

Ա՛յսօր սիւն լո՛սոյ հուրանի երեւ ամե՛ն ի բարձանց. քանզի թագաւորն երկնաւոր եկաւ ի սո՛ւրբ եկեղեցի. եւ զօ՛՛՛ր հրեշտակաց ծառանալ տեսանե՛ն ընդ մարդկան. վախ՛ով ըզքեզ։

Ո՛րպէս զարեւ ամենայն ստեղծուածք ի ձայնէ քում երկնաւորի զկենդանի սո՛ւրբ եկեղեցի. եւ զօ՛՛՛ր հրեշտակաց ծառանալ տեսանե՛ն ընդ մարդկան. վախ՛ով ըզքեզ։

Ա՛յսօր սիւն լո՛սոյ հուրանի երեւ ամե՛ն ի բարձանց. քանզի թագաւորն երկնաւոր եկաւ ի սո՛ւրբ եկեղեցի. եւ զօ՛՛՛ր հրեշտակաց ծառանալ տեսանե՛ն ընդ մարդկան. վախ՛ով ըզքեզ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ա՛յսօր քահանայապետ ճշմարիտ աստուածային օրհնո՛ւքըն պատուեալ. կանգնէ զքաւականիսն սե՛ղ զան խանչին, արժանապէս պատրաստել բաշխել զմարմի՛ն եւ զարիւնըն տեառն. մերձեցարուք փրկեալք նո՛ր ժողովուրդք. եւ հայցեցէք ի քրիստոս

Ո՛րպէս զարեւ ամենայն ստեղծուածք ի ձայնէ քում երկնաւորի զկենդանի սո՛ւրբ եկեղեցի. եւ զօ՛՛՛ր հրեշտակաց ծառանալ տեսանե՛ն ընդ մարդկան. վախ՛ով ըզքեզ։

Ա՛յսօր սիւն լո՛սոյ հուրանի երեւ ամե՛ն ի բարձանց. քանզի թագաւորն երկնաւոր եկաւ ի սո՛ւրբ եկեղեցի. եւ զօ՛՛՛ր հրեշտակաց ծառանալ տեսանե՛ն ընդ մարդկան. վախ՛ով ըզքեզ։

Ա՛յսօր քահանայապետ ճշմարիտ աստուածային օրհնո՛ւքըն պատուեալ. կանգնէ զքաւականիսն սե՛ղ զան խանչին, արժանապէս պատրաստել բաշխել զմարմի՛ն եւ զարիւնըն տեառն. մերձեցարուք փրկեալք նո՛ր ժողովուրդք. եւ հայցեցէք ի քրիստոս

վեհապետն թերթելէն, օրհ։

Եթէ խորհուրդըս սնակայլիս՝ ի քեզ տեսանի աստուածո՛ցն, յերեսելութիւն անսերմնականն, ծնանիլ անարատ, կուսութիւն կեաց ծննդեան ճեալիլ անանապատ կան, օրհ։

Ոգեւորեա՛ զիս տէր աստուածդ ամեն, ի յիշատակի սուրբ հայրապետին։

Ոյք յանուն քո սուրբ դարձուցին զաչխարհս կռոցն ի պաշտելոթիւնէ, ազօթիւք սոցա ողորմեա՛ մեզ։

Եւ արժանի եղիցին ընդունիլ ի քէն զանեղաւամ փառաց պատանն, ազօթիւք սո։

Որ զսա ի քրիստոս զաւրեացնես յանձն առեալ հանգերեցիկ ոգ աստուածասէր հայրապետութ, եւ արժանի՝ եղեր զերկնայինն առնուլ պատակ։

Որք փորձեցար չիջանի՞ս հրով. ժառանգեցիր պատրաստեալ ձեզ զաւրթոյնութիւնն. հանճարձակութիւն ունիր բարեխօսել առ տէ՛ր վասն անձանց մերոց։

Որք զամբարիշտութեանցն վանեցեր զիւռապաչտութիւն ոգ աստուածասէր հայրապետութ. հաստատութիւն ի քրիստոսէ հայցեցեր անդադա՛ր սուրբ եկեղեցւոյ։

Ջնորհութիւն է այսօր հրեշտաց եւ մարդկան. զի զկորուսեալ ցեա՛լ ըզմարդն վերադարձին վանեալ խորտակեցին սուրբ վերկայքն. եւ ե՛ղեն յաղթող ի պատերազմի։ Մարմնով եւ արեամբ մնաստեանն ընդդէմ զինեալ, վերաւորեալք ի

ակ զի չնորհեցեր ըզսա մեզ երկայն աւուրս։

Ալէլ և Ղէբ և յոհեհան։

Որ անմահաւամ փառօք պսակեր զսուրբս քո, եւ ի դաշտս սրբոց տեսանելոյս վերակացոյց, օրհնեցեր զսուրբ յօրհնութիւն ինոր։

Որք հաղորդեցան չարչարանաց քոց. զորս բերեալ սուրբ հայրապետին, եւ վերաբերեալ պայծառացան ընդ անմահութիւն բանիդ, որպէս աղաչանօք խընայեա՛ ի մեզ աստուած հա՛յրացն մերոց։

Որք ի սկզբանէ պատուեալ եղեն ի սէր բոլորից հօրն, եւ զսուրբ զերս հրաւիրեցին յորդիգրութիւնն տեառն չընորհս, որպէս։

Որք զննութեամբ իւրեանց կատարեցին հանճարով քո՛ քրիստոս, եւ զսուրբ սանձակատն անապատականն ի քէն ընդկալան, որպէս։

Ըզսէր օրհնեցեր բարձր ազատութիւնք չնորհեալ յաւետեան։

Չկամիցըն հօր եւ հնազանդն, որ բնակեալ է ի լոյս յանմատոյց եւ բարեբանեմ սրբոյն ձայնիւ. բարձր ազատ։

Չերկրորդապետն ի սրբոյն հայրապետց, որք հեղմամբ արեանն իւրեանց նըմանողք եղեն փրկչին զինն զինքեանըն. բարձր։

Ա՞նարատ կոյս աստուածածնին մարիամ, սրբոյն հի եւ մայր քրիստոսի, յարդանդի տարար զանեռաչնելին ամենեցունն. օրհնութեամբ ըզքեզ աստուածա՛ծն մեծացոյցանեմք։

Ըզքեզ երկնայինն գունդըն զքո եւ տեառն եղեկիլել, եւ աստըն զոր ծանեաւ գեղջն. սերովբէ հոզեզեն

վերակացոյ քրիստոսի, օրհ։

Ոգեւորեա՛ զիս տէր աստուածդ ամեն, ի յիշատակի սուրբ հայրապետին։

Ոյք յանուն քո սուրբ դարձուցին զաչխարհս կռոցն ի պաշտելոթիւնէ, ազօթիւք սոցա ողորմեա՛ մեզ։

Եւ արժանի եղիցին ընդունիլ ի քէն զանեղաւամ փառաց պատանն, ազօթիւք սո։

Որ զսա ի քրիստոս զաւրեացնես յանձն առեալ հանգերեցիկ ոգ աստուածասէր հայրապետութ, եւ արժանի՝ եղեր զերկնայինն առնուլ պատակ։

Որք փորձեցար չիջանի՞ս հրով. ժառանգեցիր պատրաստեալ ձեզ զաւրթոյնութիւնն. հանճարձակութիւն ունիր բարեխօսել առ տէ՛ր վասն անձանց մերոց։

Որք զամբարիշտութեանցն վանեցեր զիւռապաչտութիւն ոգ աստուածասէր հայրապետութ. հաստատութիւն ի քրիստոսէ հայցեցեր անդադա՛ր սուրբ եկեղեցւոյ։

Ջնորհութիւն է այսօր հրեշտաց եւ մարդկան. զի զկորուսեալ ցեա՛լ ըզմարդն վերադարձին վանեալ խորտակեցին սուրբ վերկայքն. եւ ե՛ղեն յաղթող ի պատերազմի։ Մարմնով եւ արեամբ մնաստեանն ընդդէմ զինեալ, վերաւորեալք ի

զհոգիդ ձըշմարիտ. որ նորոգէցեր ընդհանգեալըս մեզք հրնոյն պատմոյ. նորոգեա՛՛՛ եւ զմեզ ի մեզանց նորոգութեամբ քո շնորհաց։ Ո՛ւրախացիր բանիբունդըդ հոսհանալ զօրութեամբ, եւ բնահաւանան առուըս հոգւոյն սրտիզ ձրնաւ զբանն աստուած. բարե՛՛՛խօսեա վանըն մեր աստուածածնին մանրիմ։

Լ՚ոյս ի լուսոյ ծընուհդ եւ ծագումն. որ եկիր ի խընդիր մոլեալ բեռալ ոչխարի բնութեանս, զոր ընդ խաչին բարձեր ի վերոյ ուսոյդ. մաքրեա ըզմեզ ի մեղաց մերոց։

Աստուածդ սիրոց էից մաքրութիւն. որ այծեր տան քո աւել ի մեզաց զանշխարհս մաքրելով. ի նմա գըլուեալ զպատկեր քո նորոգեցեր. նորոգեա զմեզ ի հնութենէ մերազոց։

Շնորհեա մեզ տէր ընդ աղբատանց օրինակին զազարա ժառժուալութիւն. զի կամաւոր աղքատութեամբ աղքատութենէ երկնից ընդ նըմին լեցուք արժանի. լար մեզ եւ աղօթեա քրիստոս աստուած։

Որ փոխանակ հանգին կարծուութեան զհանցն անմահութեան նըւիրեցեր. եւ ընդ մեծատանն անդրմուութեան ի գոգն աբրահամու հանգուցեալ ընկալար. լար։

Լուսաւորեա զաչըս սրտից մեր նայել մեզ պաղատութեամբ ի բոց տէր զպատմութիւն. զի մի ընդ մեծատանըն հայեցուածք ի բոց հնոցին ծագիս մանրն ջուր ի զովացուցանել. լար։

մարմնի վերաստուերին ի մահ ըզբերեալսն, եւ աստուա՛՛՛ն պարծանըն յաւիտեան։

Երանեալ է որ հոգելո՛՛ն զաւրինացն. եւ բարեբանեալ որ ի դանո՛՛ց մարմնաւորացս տնըրն վերկայքն. անեղի՛՛՛ն աջմանըն պատասխալ եղեն։

Շարական սրբոյն Կիւրղի Երուսաղէմի հայրապետին։

Ա՛նկա՛նելք նո՛՛ր սիմէոնի, փա՛ռաբանիչք սո՛րբ երրո՛՛րդութեան նըն, ընդ[illegible]շատակ սրբոյն կիւրղի հա՛՛յրապետութեան տօնելո՛՛վ այսօր ընդ զո՛՛ս աւետարանին, օրհնեցէ՛՛ք զտէ՛՛ր յօրհնութիւն ի նմա։

Ի յարեա՛՛ւ սրբութեան է՛՛ւ ի տէ՛՛ղւոջ փառաբանութեան, ընդ[illegible]շատակ սրբոյն կիւրղի։

Գահանա՛՛յք եւ պաշտօնեա՛՛յք ի՛՛ր աբանն հաւատոցեալք, ընդ[illegible]շատակ սրբոյն կիւրղի։

Կ Ա Ն Ո Ն

ԵՐՐՈՐԴ ԿԻՒՐԱԿԷԻ ԱՂՕԻՀԱՑԻՑ

Օ՛րհնեա՛ մեզ ընդեզ անըկիզելըն հայր ծրագո՛՛ղ միածնի, զոր ա՛՛ռաքեցեր ի դարձո՛՛ւմըն մոլորեալ ոչխարին, դարձո՛՛՛ եւ զմեզ ի մեզանց որդո՛՛յ քո չարչարանո՛՛ք։

Գթա՛՛ծք ընդեզ բան եւ լոյս որ զտիրականն քո պատկեր լո՛՛ւսով ճրագի քո գըտեա՛՛լ վերանորոգեցեր. կանգնեա՛՛՛ զանկեալըն մեզանք քո՛՛ին առ՛՛ըս չարչարանո՛՛ք։ Բարեբանեմք զփառաւակիցըդ հօր

Ա՛ստուածամո՛ւնկ խընկաբեր ծառ յա՛նուշահո՛տ բուրաստանն, ո՞ր ՚ի գնա՛ցս հո՛գւոյն վերատակաց տընկեցա՛ր, եւ զանմահնա֊թեան պըտուղն ՚ի ժամու ետո՛ւր մեզ. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացո՛ւցանեմք։

Զանապական բողբոջն յաստուա֊ծային պրակատէն յորովայն. ո՛ր տընկեա՛ր բըղխեցե՛ր յարմատոյն յեսաեայ ծաղկիկ վայելո՛ւչ կո՛ւսական ծընընդեանդ. վասն որոյ։ Յարփուա՛յն լուսոյ ծագումն ՚ի քեզ վառեա՛ց ըզծրա՛գ մարմնոյն լոյս աշխարհի. որով գտե՛ալ ըզպատկերն ի֊րական, զոր վերստին նորոգեա՛ց յառաջին կերպարանն, վասն որոյ բարեխոսեա՛ նորոգել զմեզ ՚ի հնութենե՛ն մեզաց։

Ով բառաթռիչ լե՛ռնագնդին գե֊րապա՛նծ նիշ կառուցո՛ղ կենացն անե՛ղծ. միշտ բազկատարած աո՛ քեզ էն։

Քառաթևուա՛ն ազա՛նց հնձանի եւ պանդա՛ն ՚ի կելս եւ ՚ի մուտս. փըրկութիւն ՚ի յայտնո՛ւց եւ պատմութ ամրութեա՛ն։

Գրո՛շմ ըղձայո՛ւթեան եւ կնի֊՛ք ՚ի գէմս ամենից. գո՛ եւ յաստուա֊ծայինսն կատարիս խորհո՛ւրդ. յորմէ արեգականացն փայլին ճա֊ռագայթք։

Փառս հօր և որդւոյ և։

Ը՞նդ ա՛նհաւանկին ոտքդ գո՛ղեմք առ հայրեդ գըլուխ, մեզաք կելս կինս և առաջի քո՛ քաւիչ յանցաց նաց. եւ ընդ առաջ սիրով գըրկեա՛ համբուրիս, մա՛քրեա ըզմեզ ՚ի մե։

Ա՛զնւ և ինչ և յաւիտեան։

Ա՛զնւական կենաց բընկեա՛լ յեզե֊

Ո՛ր ընդոյս աստուա՛ծայի՛ն բո՛ւրեա֊նի ծագեցեր յաշխարհամա՛ծ խաւա֊րն անգիտութե՛ա՛ն. լո՛ւսաւորեա՛ եւ զմեզ հօր խնա՛ամտու֊թիւն։

Ո՛ր զհամբերն գաստա՛ստանի՛ն օ֊րինակ նըշանակեցեր առ մեծա֊տո՛ւնն եւ զանզո՛ւ՛ա, ներհակա֊բա՛ր տա՛լով զոր նաս ընկալան։ Վասն որոյ անզո՛ւ՛ացո՛ւ֊ք ըզքեզ տէր, փըրկել ընդմեզ ՚ի հրոյ մեզայ եւ տանջանա՛ւ՛ց, հանդչել ՚ի գո՛գ նահապետին պարտարոյ։

Ո՛րով եւ մե՛ք ընդ հրեշտակա՛՛ցըն գասո՛ւց, անքաժանելի տո՛ւրք երբ տնտրո֊թե՛ա՛՛նդ համամձայնեա՛լ երգեմք ըզփառս ՚ի բարձունս։

Զանընակիզն աստուա՛ծ գնայրն ամենահաւ բարեբանեցէ՛ք ընդ զա֊ւա՛րթուն երկնից։

Զաո ՚ի հօրէ ծընեա՛լ զտրփին միա֊ծին բարեբանեցէ՛ք հրեշտակայինն ձայնիւ։

Ի֊ւ զնորոգո՛ղ տուրբ գհոգին ձայ֊նիւ ցընծութե՛ամբ բարեբանե֊ցէ՛ք անլռելի ձայնիւ։

Ա՛նընակիզն աստուա՛ծ եւ թա֊գաւո՛ր երկնաւո՛ր. բարեբանեա՛լ ՚ի զօրաց անճանախ երկնաւորաց. ընդ քեզ օրհնեմբք հայր անընակիզն։ Խո՛նարհեցար ՚ի բարձանց վասն մերոյ փըրկութե՛ան. արձակի՛ր կապեալս եւ բըժիշկ հոգւո՛ց մե֊ծաց. ընդ գալմամբ որդի՛ մի֊ածին։

Ո՛ր էակիցդ ես ընդ հօր եւ միաւա֊կից միածնի՛դ. բա՛ւեսո՛ւ պարգե֊ւա՛ց եւ ազբո՛ւղ անդո՛ւմութե՛ան. ընդ քեզ բանեբանեմբք սո՛ւրբ հո֊գի՛դ ձընշմարիտ։

Թէ՞նա իմ. Ո՛ր խոնարհեցար՝ ի բարձանց հո՛ւովիւդ քո Թոլեա՞լ երկի՛ն՝ ես զՀօտ քո անմոլար, վանքն մոլորեա՞լ ոչխարի՛ն. ողբաւեա՛ մե՞զ աստուա՛ծ։

Ո՛ր լուա՛լ աստուածդ Թեան քո լուցեր ընդ՝ զբարա՛պ մարմնոյդ, ածեր աւե՛տ՝ լալ քո աշխարհի, վանքն պատակերի քո զոր նորոգե՛ց եկե՛ղ. ողո՛ր։

Ո՛ր դարձմամբ անառակի մարդկու Թեան՝ ես՝ ընկալ պարսպանակ, հօր հանճա՛Թեա՛ն՝ մե՛նար պատապ, վանքն հաշտուԹեան երկնատաց եւ երկրաւորա՛ց։ ողո՛ր։

Ընդ լուսափայլ զբարձնոյն ընդայրձուցեալն օրհնեացուք. եւ մա՛զՁեալ խընդրեսցուք, մաք՝ բե՛լ ընդմեզ ի մեզա՛ց։

Ընդ խրնկաբեր առաքեցան անմա՛հ բնաբմանն անուշից, խո՛նկս ա՛զօՁիկ մատո՛ւցուք, մաք։

Ընդ իւզաբերիցն արտասուս ընդ մարդկա՛ն բարձո՛ւն արտասուաց պարա՛տեացուք արտա՛սուօք մաք։ Ընդ քրիստոսի՛ պահելոյ յաղԹո՛ղ լինա՛ք փորձողին, եւ ը՛նդ հրեշտակս երդեցսցուք, փառք ի՛՛ բարձո՛ւնս աստուա՛ծդ։

****

Հայր պարեբարեան երգերգ ընթերցուած։

Երկերգ յոյն։

Օրհնեալ տէր աստուած հարցն մերոյ։

Ո՛ր լերինն ի մէջ հնձոյին եւ վիրակեցեր զերիս մանկունսն, ընդբեղ օրհնեմք անդադար. աստուած հարցն մերոյ։

մայ տուր աստուածածնին, զորմէ ակրեցաւ երկիր ծառա՛ւ հո՛ գալոյն խնամոմբ. տակ մեզ մանչ Թեան անզբա՛ւթ ատաստուածացդ մաք՝ բե՛լ ընդմեզ ի մեզա՛ց։

Ո՛ր զտիրանա՛նալ կերպարան ընդ գենա՛ցեր ծառային. եւ զարդա՛ րեաւ փառ՛ օք եդեր ի դրախտին. օրհնեա՛լ ես տէր աստուած հարցն մերոյ։

Ո՛ր ձաշակմամբ պղտղոյն մահո՛ յանմահից կենաց մեռա՛ք. խոկ գալստեամբ քո վերըստին փակեա՛լ դրախտին դո՛ռն բացա՛. օրհ։

Ո՛ր փոխանակ մահաբերին զրուկ անէ՛ծքըն տըրտմագին, մե՛զ փայտ կենաց եռո՛ւր զնաչ քո լուծեր նո՛ վա՛ ըզկա՛պ մահո՛. օրհ։

Ը՛զտէր օրհնեցէ՛ք եւ բարձր ա՛րարէ՛ք ընդնա յաւիտեա՛ն։

Ո՛ր ապրեցո՛ց զնոյ տանպահնաւըն պահելոյ հա՛յր աշխարհի, եւ զհե՛ղեղ մեզա՛ց մարդկան հեղեղա՛ջնջուց պա՛տարեցո՛ց. եւ բարձր։

Ո՛ր ի ծո՛վ այս աշխարհի չինեա՛ց տապան զեկեղեցի, եւ ի սո՛ւ զջ՛ժանդակեալ հոգիս փրկեա՛ց ի ջնջուց մեզա՛ց. եւ բարձր։

Ո՛՛ւրախ լեր մայր լուսոյ մարմի՛՛ ան, երկիր բանաո՛ր արեգակահն ծո՛ւաբան. լեր բարեխո՛ս վասն ա՛՛ն ձա՛՛նց մերոյ։

Խընդա՛ սաՁար բանիւն աստո՛՛ծդ. բարձող տըրտմո՛՛Թեան նախահայրն էւա՛յն. լեր բա՛։

Ցընծա՛ լնահանգի արեւելք, քանզի ի քե՛՛ ծագեաց մեզ լոյս երեւա՛ց քրիստոս. լեր բարեխո՛՛ս վասն ա՛՛ն ձա՛՛նց մերոյ։

Ո՛ր երկրպագեալդ ես՝ ի հրեշտա-
կաց և՝ ի մարդկանէ. փա՛ս:
Ո՛ր ապրեցուցեր զերիս մանկունսն
սըն՝ ի հնոցի՛ն, և՛՛՛ զիս ապրե-
ցո՛ յահապին հրոյն. տէր ասաղ-
սա՛ծ հարցըն մերոց:
Ո՛ր երդում օրհնութեա՛մբ ըզհուրն
՝ի ցօղ փոխեցի՛ն, և՛՛՛ զիս ապա-
տո՛ր արարին. ընդ նոսին
օրհնեմ ըզքեզ. տէր ասաղսա՛ծ:
Ա՛ստուա՛ծ հարցըն մերոց գո՛վեմ
ըզքեզ, և անա՛ս և՛՛՛լ բարձրա-
ցուցանեմ. ո՛ր զմիածինդ անա՛-
քեցեր փըրկել ըզմեզ. տէր աս-
տղսա՛ծ հարցըն մերոց:
Ը՛զտեր օրհնեցէ՛ք. Միաբա՛նու-
թեամբ տո՛ւք փառս և՛ բարձր ա-
րա՛րէք ըզնա յաւիտեա՛ն:
Ո՛ր՝ ի բարձունսըս բնակեա՛լ ըզ-
խոնարհսըս տեսանո՛ղին. միա:
Քա՛հանայք և պաշտօ՛նեայք երի-
տասա՛րդք և կո՛ւսանք, անդադար
գա՛սըն և՛՛՛ձն աստո՛ւածային գո՛վե-
ցէք. և՛ բարձր:
Ը՛զքե՛զ կոյս և մայր և բնակա-
րա՛ն աստուածայի՛ն ներմարդու-
թեա՛ն, գո՛հասա՛նեմք և վերծո՛ւ-
նեմք զերեա՛լ վըրկո՛ղ կենդա՛նու-
թեան աղբի մարդկա՛ն. վա՛ռն ո՛րոյ
ըզքեզ աստուածածի՛ն և կոյս
բարեբա՛նեմք ընդմայր և զաղա՛խին
վըրկչի՛ն մերոյ:
Ծընո՛ղըն հօր և հի՛ն ա՛ւուրց
անժամանա՛կին յաւիտենից. ժա-
մանակա՛ւ յորովայնի բոլո՛ր բնա-
կեցա՛ւ և՝ ի հօրէ՛ չէ մեկնեցա՛ւ
վա՛ռն ո՛րոյ:
Ծնեա՛լն՝ ի քէ՛ն՝ ի խաչ ելեա՛լ և
՝ի յաղթա՛ւ փառա՛ց ընդ հօր. անդր
գեա՛լ՝ ի մարդկա՛նէ փառաւորե-

Միանգամայն սո՛ւրբ երրորդութեա՛մբ
ո՛ր յաւիտեանի՛ս ես բարեբանեա՛լ,
ընկա՛լ ընդմե՛ր օրհնութիւնս.
ա՛ստուա՛ծ հա՛ր:
Ը՛զտեր օրհնեցէ՛ք և բարձր ա-
րարէ՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն:
Ա՛ւետարանչդ՝ ի վերայ քե՛րովբէից,
քա՛հանա՛յք անա՛ւել բարեբա-
նեցէ՛ք. և բարձր:
Սո՛ւրբ և աստուածածնի՛ն մա-
րիամ ցանկալի՛ կուսի՛ց և պար-
ծա՛նք ազգի մարդկան, մայր և աղ-
ջի՛կն մեծացուցանեմք:
Ա՛նկէզ մորենի՛ և տաճա՛ր ընտ-
հա՛նուր լուսոյն, անապատ և ա՛ն-
խախտելի կուսութիւն. մայր և:
Խորհո՛ւրդ կենաց և մայր կենդա-
նո՛ւթեան, և առանձնա՛ստ հրանիշդ
ծագմամբ, մայր և:
Պարձո՛ զցաւսդ՝ քո՛ ի մէ՛նջ,
յաղագակի՛ս հողեղինացս. բազ-
մապա՛տիկ եղեր խնայեա՛ և մի կո-
րո՛ւսանիր:
Կա՛նգնեա զանկեա՛լս՝ ի կըտրանէ՛ն,
զվի՛րաւորեա՛լս՝ ի թըշնամեցո՛ն. ո՛ր
բըժի՛շկդ ե՛ս հիւանդաց, բըժըշ-
կեա՛ զմեզ զհի՛ւանդութիւնս:
Ի՛ յաւուցմանց խմոյ թախծեալ
անձն իմ գո՛չեմ ո՛րպէս ըզմաքա-
ւո՛ւն. աստուա՛ծ քա՛ւեա զիս ըզ-
մեզաւո՛րս:
Ո՛ր՝ ի վե՛րդ ես քան զամենայն
ընդհա՛նս և զհո՛ւրդս. փա՛ռս ա-
թագաւո՛ր խընայեա՛ ի մեզ:
Ո՛ր միայն ո՛ւնիս զանմահութիւնն
և զանեղծո՛ւթիւն. փա՛:
Ո՛ր նըմա՛ն ի քրո՛ւէիս երրորդու-
թիւն անբաժանելի՛. փա՛:

Ընդէր օրհնեցեք եւ առաւե՛լ բանբեր պարակը ընձեա յանխտեան։ Զանբաժանելի սոքա զերծուցո՛ղ Թիւնն արժանաւո՛ր ձա՛յնիւ գո՛ վե՛լով օրհ։

Չերկերպանգեա՛լն յամենայն արա՛ բածոց հաժանբնակա՛ն ձա՛յնիւ բարեբանե՛լով օրհ։

Չբե՛զ հայր յառաջ քան զյա՛ երեսեաններս բարեբանե՛ն զասք անմարմնոց հրեշտակաց. ձայնիւ եր գո՛վ գոչեն եւ աղաղակեն. աստուա՛ծ անսուրբ եւ տէր տէրանց վերկիր գո՛վով։

Ա՛ռաքեցեր զբո միածնով մարմնաւորեալ՝ի սուրբ կուսէն. եւ անապատ ծընանիլ յորովայնէ անապատական, բառնալով զմեր նեղութիւնս. աստուա՛ծ։

Շնորհ բարի յերուսաղէմ երեւեցա՛ հեթանոսաց. զի արարիչն յաբիաթնից ազգայ եղեալ յորդեզբուիւն կենաց կոչէ. աստուա՛ծ անսո՛ւրբ։

Բաղում են քո գլխովին թշնամիքդ բազմասե՛ռ անձին խնդ. ողո՛րմեա մեզ աստուա՛ծ բանիդ համ։

Զի բե՛զ անդադար տէր մեզայ չարին խոստմանէ. ողո՛րմեա։

Ե՛րբ՝ի վերստին գամ գալստեանն յորժամ գա՛ս դատել զերկիր. ողո՛րմեա։

Օրհնե՛ալ եւ պատո՛ւական առնել բարձր արտոյտիդ եւ բանբանեցուցի՛ր զանձն քո վերկիր. բե՛զ վայելէ փառք։

Հրեշտակք եւ մարդիկ եւ ամենայն արարածոց լեզուք ըզքե՛զ միայն օրհնեե՛ն վերկինք. քե՛զ։

Երկնային զօրութիւնքն անդա-

Թեամբ երկրապագեա՛լ. վասն ձրոյ։

Ըզքե՛զ ոչ միայն որպէս մարդկան այլեւ վերին զօրութիւնք. զասք անմարմնոց հոգեվինաց հրեղինաց զբարութենէդ եւ հրեշտակաց, զո՛ հաբաննեն եւ վերթռչնեն եւ վաղ առաւո՛տեն ընդմայր եւ։

Ա՛նեղութիւն մեզ բննող պատահեաց, բայց ըզհեա զհոգւոյ խոց զհի՛անպոռութիւն եւ կենդա՛ միայն մարդասէր։

Որ երկայնամիտ եւ առ ամենեսեան, ազատեա՛ անձին խոց բազմակի եւ կե՛։

Ա՛ւետաբանականն ազատութեան ընծայ, պարգեւեա՛ մեզ տահապին աւո՛ր եւ տէր զերկիր եւ կենդա՛ միշ։

Օրհնեմք ըզքե՛զ անբակիզելին հայր. յամենայն ժամ օրհնութիւն՝ի բարձո՛ւնս։

Գո՛վեմք ըզքե՛զ միածին որդի. յամենայն ժամ գոհանո՛ւթիւն՝ի բարձո՛ւնս։

Բարեբանեմք ըզքե՛զ սուրբ հոգի. յամենայն ժամ փառք քե՛զ աստուա՛ծ։

Որ ահաւոր բոյով զօրութեամբ յօդս ցօղանո՛ւրս փոխեցեր ըզբոց հնոցին. ըզքե՛զ օրհնե՛մք անդադար անասնա՛ց հարցին մերոց։

Որ ըզծառայս քո զխաղեցեալս՝ի հնոցին պահեցեր անապատական, ըզքե՛զ ծաղոցեր արարիչ եւ տէր գոլով. ըզքե՛զ։

Ընդ երանելս մանկանցն երգեցո՛ցեր՝ի նեղչաց մերոց վերկեա ըզմե՛զ, եւ մի՛ խոպան մատներ, զի դո՛ւնք աբեւան քո եմք. ըզքե՛զ։

Հրդ

Չամաձեռ մի մէնջ տէր ներելոյ
խաչի քո զինոց դիմանմարտ եւ զա-
ներեւոյթ գազանն . էջ մի տար
յանպատրաստ զքո ժառանգ-
գումիւնս :

տէր

Ընդհանրապէս փոքոյ սաղմոսարա-
նաւ եւ քնարիւ օրհնեցէք զՔրիս-
տէրն ի յերկինս :

Ողջոյն սիրով, ցընծութեամբ և
ուրախութեամբ գովեցէք զնր-
դին միաձին :

Եւ սոքա զհնդին սամեայն չուռնչք
բարեբանեցէք, երգով եւ ձայնիւ
ցընծութեամբ :

Ամն

Ամենեւին եկեղեցւոյ փառաւ
բանիչք սոքա երրորդութեանն,
օրհնեցէ՛ք զկանչն երկնաւոր
անպագաձ երգով :

Պաշտօնեայք բրիստոսի լուսաւո-
րեալք սուրբ ամպանաւն, գո-
վեցէ՛ք զնրդին միաձին անդա :
Քահանայք հոգեւոր երգով ընդ
աերնվքէան եւ ընդ քէրմքէան
բարեբանեցէ՛ք զհնդին ճըշմա-
րիտ անդա :

Հայ

Համբուսնալով զայս մեր կար-
գամբ առ քեզ մարգասէր, որ հայ
հե՛զաձկեալ ամենայնի նըստիս :
Ընդ հովանեաւ այգոյ քո պահեա
զմեզ բազմապատիկ, որ յանդամ՛ր-
ծնաիցն զօրացըդ գոլիս :
Փառք քեզ աստուած փառաւոր
բեալ յաւիտեան . փա՛ռք ամե-
նասէր տէրութեանդ քո :

դար օրհնութիւն մանուանցն
քոյ փրկիչ . քեզ :

Ողջ

Ողջ են ճանապարհքդ քո
յամենայնի արդար . տէր մատեաց
հարցըն մերոց :

Ընդունաւոր պատարագս յանձանց
խոնարհաց ընկալ . տէր :

Ի տաճարի սրբութեան փառաւո-
րութիւն մատուցանեմք քեզ . տէր
աստուած հայր :

Ընտէր օրհնեցէք էա բարձր
արարիչք ընդա յաւիտեան :

Տիւք եւ գիշերք ընտէր օրհնեցէք
զէք , եւ առաքեւերկիր բարձր
արարիչք ընդա յաւիտեան :

Խոստել ըստեր օրհնեցէ՛ք զԱստ-
ուած . քահանայք անպատար բա-
րեբանեցէ՛ք զանընդունելի եւ ըս-
տացեալ աստուածութիւն, եւ
առաքեւերկիր բարձր :

Ընկնուիլ քո հայր անպատուա
ծանիչն անհատոյց, զոր ոչ բռնակից
զեաց հնար աստուածութեանն,
մեծացուցանեմք :

Որ յարդանդի քոմ անանպական
նաբաթար բնակեցաւ բրիստոս աստ
ուած եւ փրկիչ անձանց մերոց,
մեծա :

Անհասանելի տէրութեանդ յայտ
նութիւն աչխարհի ծագեցաւ .
անմատոյց լուսոյն երկրպագեց
ցուք :

Ամեն վինչեւ յերկինս եւ
զարդար ընդացաւքն քո շարժեցար
ի մեզ . տէր ընտ մեծի քոմ ողոր
մութեանդ ազգիս մեզ :

Իջար վինչ ի դժոխս ընկալեալ
յանօրէնութեան մերում . տէր
վինչ ըզգինս արեան պրկուց քո
եւ ազատեաց :

Հայր ապաչխարութեան։
Ա—գ կողմ։

Յարցըն մերոց օրհնեալ ես տէր
եւ վառաւորեալ յաւիտեան։
Մի՛ զրկեր զնախատս քո, մի մերժեր
ըզմեզ յոզորմածութենէ քումմէ։
Բարեր արասցուք զանուն քո
սուրբ, խնդալով երեսաց
ելեալոյ։
Ըզառեր. Գոհութիւն քեզ օրհնեն
ըզքեզ եւ առաւել բարեպաշտուե-
ցանեն։
Որ ընդհատուն ջիջուցեր եւ զման-
կունան ապրեցուցեր. գոհութիւն։
Զարհուրեալ աղքատին ընդ առեալ
հրեշտակին ձայնէ՛ր. եկայք ար-
տաքս ծառայիդ աստուծոյ. զի
եւ ես ընդ ձեզ օրհնեմ զխաչ-
գաւառն անանձն։
Ըզքեզ աստուածածնին որ վեր-
ծրհնիս ի գերութենէ հրեշտակաց, ազգ
մարդկան կենդանեաց մեծացու-
ցանեմք։
Ընդքեզ բնակ հրեղէն աստուա-
ծընկալ Քեանն Իմմանուէլի գերութեն ե-
րանեալ, ազգ մարդ։
Ընդքեզ մայր Էմմանուէլի, մար-
գարէին յառաջ գուշակեալ, ազգ
մարդկան կեն։
Յաւետեան ժամ ադաչանք իմ
այս են. ի մեղաց իմոց սուրբ ա-
րա զիս տէր։
Յանցանաց իմոց զարհուրելի սիրտ
իմ. աղաչեմ ըզքեզ Քրիստոս ինձ
տէր։
Ա՛րտասուաց իմոց մի լքեր տէր.
զի պանդուխտ եմ ես յանցաւորի
երկրի։

Մխաբանութեամբ տուր փառս
ի բարձունս Թագաւորին յաւի-
տեանց։
Զի նա վարձք է վարձատրեալ ի
յերկինս եւ ի յերկրի։
Լուսաւորեա տէր զանձինս մեր,
լաստատո՛ս տիեզերաց։
Որ հաւրցըն մերոց անտրտունջ
վարուեցար յաւիտեան։
Արտրչանիցդ հօր տպրիր վիրաբերն,
կենդանարար տէր եւ յոյս աշ-
խարհի։
Ըստ ողորմութեան քումմ կեցո
զմեզ փրկիչ, եւ սուրբ զանուն քո
վարձատրեսցուք։
Ընդքեզ օրհնեցեալք եւ բա՛՛ծր
անարատք ըզնա յաւիտեան։
Տիւք եւ գիշերք ըզքեզ օրհնեցեալ
եւ աւետե՛՛լ բա՛՛ծր։
Խոստացեալ ըզքեզ օրհնեցեալ.
Զթագաւորն ամենեցուն ամենայն
ժողովրդովք, օրհնեցեալ եւ աւետ
ե՛՛լ բա՛՛ծր։
Ամէն լսեսցի եւ ամպ հովանի
սուրբ կոյս, որ ցօղեցեր ի մեզ ըզ-
ցօղն երկնային. զքեզ բարեբա-
նեմք աստուածածնին կոյս։
Անեղէզ մարեղեն եւ սրովբէ հոզե-
ղէն սուրբ կոյս. քանզի պլուա՛ղքն
կենաց ի քէն տո՛ւաւ մեզ. զքեզ
բարեբանեմք աստ։
Անեծից լուծիչ եւ բանիչ մեզանց
սուրբ կոյս. որ զանասանելին յերից
ի գիրկսդ քո բարձեր. զքեզ բա-
րեբանեմք աստ։
Թո՛ւնս իմ. Ո՛զթասէ՛ ինձ ա՛ս-
տըւած իմ ո՛ղորմեա՛ ինձ. զի ան-
պատասխանի եմ յանեղնայնի Քրիստ
ինձ տէր։
Տառապեալ. ձանձրացեալ քո ա-

ձեր նովաւ ըզմեզ նախատեզծին ադամայ . մանզիա :

Ո՛ր մաքրեցեր հոգիդ սուրբ ընծա՛րտ եւ զարգանդ մեր քո վանականին . այսօր ամուլ ծնանզայ նորին եւսւր ըզմայր բանին զծրհնին եւայն . մանզիա :

Յոյս իմ ես դու աեր քաւիչ յանցանաց իմոց . ու՞ անտես առներ զբըղխասին արտասուաց իմոց . աղորմեա՛ ինձ աստուած :

Ա՛ռ քեզ անպատիւեցայ որպես զանառակ որդին . հայր ու՞ղայ կերս կինա եւ առաջի քո . ողորմեա՛ ինձ աստուած :

Փըրկեա՛ զիս աստուած ի բազում մեղաց իմոց . արա՛ արժանի քոյին առնըբ աբքայութեանդ . ողորմեա՛ ինձ աստուած :

Ո՛նդ առաւօտըս կանխեցից յաղխամա՛ն լինել քեզ , թագաւո՛ր իմ եւ աստուած իմ :

Ո՛նդ առաւօտըս լըսեցես ձայնի խնդ իմոյ աեր , թագա՛ :

Եւ ըզքեզ աղաչեմ աեր նայեա յաղօթս իմ , թագա՛ :

Տէր աստուած հարցըն մերոց յամե՛նայնի սրտիւ եմ , եւ սո՛ւրբ է քո՛ տերութիւնդ :

Երեք մանկո՛ւնքն ի հնոցին հրեղ-ծանիցի՛ն ձայնիւն ընդքեզ վաղ-ղաւո՛ղեին :

Եւ երգելո՛վ զայս ասէին , օրհնեա՛ է քո՛ տէրութիւնդ . օրհնեմք եւ վաղաւաղեմք :

Ո՛զտեր օրհնեցեք եւ բարձր ա՛ր-բարե՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն :

Ո՛ր զայրեցո՛ղ բնութիւն բոցոյն ի ցօղ փոխարկեալ , ի տունչմանէ հըրոյն զերիս մանկո՛ւնան անվնաս պահեաղ . եւ բարձր արա :

Հրաշալի՛ աստուածայնոյն տե՛ս-

զի՛ղ է՛ն , ես միայն մո՛ղորեցայ . դարձո՛ զիս եւ ողորմեա՛ ինձ աստո՛ւած :

Թեաո՛ն քո՛ . գաստատո՛ւնըք քո՛ աղաղար է՛ն , ես միայն եմ մեղաւո՛ցեաղ . քաւեա՛ զիս եւ ողորմեա՛ ինձ աստո՛ւած :

Յո՛րժամ գայցես բանո՛ւմ հրեշտաւո՛ղք աեր ի դատե՛լ զերկիր : Յայնժա՛մ չարժին զծրո՛ւթիւնք երկնից աեր ի յա՛հե քո՛ւմէ : Եւ յա՛յնմ աւուր լեր իմ ծգնաղ կան աեր իմ եւ աստո՛ւած իմ :

Ա՛ռանձնո՛ւնքըն գերեա՛զք ի մէջ հրնոցին ըզբե՛զ օրհնէին , աստո՛ւած հա՛յրց մերոց :

Խոստո՛ւմն աբրահամա՛ւ զոր խոստացար աստո՛ւած , առաքեա՛ եւ վըրկեա՛ զապատիւնեա՛լքս ի քեզ . աստո՛ւած :

Ո՛ւղիղ են ճա՛նապարհըք քո՛ա՛ստուած , ուղղեցեա՛լ յանցաւո՛րացս ողո՛րմութիւն շնո՛րհեա . աստո՛ւած հա՛յրց մերոց :

Ը՛զաէր օրհնեցե՛ք եւ բարձր արարէ՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն :

Տի՛ք եւ դիւէ՛ք ըզաէ՛ր օրհնեցե՛ք , եւ բարձր արա :

Ի՛սրայէլ ըզաէր ծ՛րհնե՛ցէք , եւ բարձր արա :

Ո՛ր ողոմեցար ի մեղս ծնեալ մարդկան հայր երկնաւո՛ր ընտ մարդարէին , եւ ետուր բնութիւնս այսօր պարգեւ ընկիցան առ ըզծնող որդւո՛ց միաձնի . մանկանո՛ք սո՛րա՛ տէր մեզ ողորմեա՛ :

Ո՛ր ցօղեցեր ի մեզ յանպտղ օրինաց որդիս այսօր զկնի՛ն մարիամ . յորմէ ծընա՛ր մանկո՛ւն եւ բարձր

ա՛ռ քեզ պա՛շտաման՝ այլ մի՛ խա-
պան մահանե՛ր ըզմե՛զ, եւ մի՛ ցրեր
զնե՛խտես քո. ա՛մոքս ած։
Ը՛զտեր ծո՛հնե՛ցէ՛ք բա՛՛ր թա-
բանի՛ք յա՛ւխտեա՛ն։
Զա՛նըակի՛զքըն բա՛նըն հո՛ր զի՛մին
է՛ից, ո՛ր՝ ի բաբե՛լն՝ ի հնո՛ցին ըզ-
հո՛ւրն ի՛ ցո՛ղ փոխա՛րկեաց, պա՛շ-
տաղ ե՛ղիս զերիս մա՛նկու՛նըն.
բա՛՛ր թա՛ր ասա։
Ո՛ր ընդո՛ւս վառա՛ց ծագեա՛լ ի՛ մէջ
հնո՛ցին օրհնաբա՛նին. ընդ նո՛ս՛ն
համա՛ձայնեա՛լ երգեցո՛ք խո-
նա՛րհ սո՛ւրսիք, զի՛ չհրդա՛ցէ զա՛ն-
տանե՛լի հո՛ւրըն բո՛ւրբո՛ր՛ւմըն.
բա՛՛ր թա՛ր ասա։
Ա՛ր լո՛՛ւսին մանրի՛ա՛մ ա՛՛նհա՛րս-
նա՛ցեա՛լ, օրհնեա՛լ է՛ ի կա՛տա՛ս։
Զլո՛ւսն ա՛՛նը՛ստուե՛ր յա՛յրգա՛նդի
կրե՛ցե՛՛ր, օրհնեա՛լ է՛ ի։
Ա՛ր գա՛գա՛՛ր վա՛նը՛՛ն ա՛ւեր բա՛նե-
խո՛ս՛ե՛՛ց, օրհնեա՛լ է՛ ի։
Թ՛ի՛՛ն իմ. Ա՛եղէ՛ք ըզ տէ՛ր.
ա՛՛ղա՛ղ ա՛ղօրմեա՛։
Ա՛եղա՛ յա՛ծո՛ր՛ինեցա՛յ ե՛՛ւ մատնեցա՛յ
է՛ ձե՛՛ռս ա՛նօ՛րինեցո՛ւց. ա՛րդ
ա՛՛նկեա՛լ ա՛զա՛չե՛՛մ լի՛՛նել ինձ տէ՛ր։
Քա՛՛ն զա՛՛մենեսեա՛՛ն առա՛՛ւել ա-
ղա՛՛ւ տէ՛ր իմ գլխա՛՛ծ, քա՛՛ն զամե-
նեսեա՛՛ն անօրինեցա՛՛յ ե՛՛ւ մատնե-
ցա՛՛յ է՛ ձե՛՛ռս ա՛՛նօրէն լինել.
ա՛րդ ա՛՛ն։
Ա՛ւետա՛՛ն ա՛ռա՛՛ւ՛՛ած ք հա՛՛մբաւ-
նա՛լ լըզձեռնո՛՛ւ ձե՛՛ռ՛՛ք՛՛ր օրհնե-
ցէ՛՛ք ըզա՛՛ւե՛՛ր՛՛ւ, զբնակեա՛՛ն ի՛՛
յերկի՛՛նս։
Ա՛ւետա՛՛ն ժողո՛՛վո՛՛ւրդք յօրհնու-
թի՛՛ւն ի՛՛ նո՛՛ձ՛՛ռ՛՛ք՛՛ր գո՛՛վեցէ՛՛ք ըզ-
տէ՛՛ր՛՛ւ, զբնակեա՛՛ն ի՛՛։
Զա՛՛յնիս եղիտ՛՛ւ ցբնծո՛՛ւթեամբ

լեա՛՛մբըն չորրորդին բլո՛՛ւնաւո՛՛րըն
պակուցեա՛՛լ զօրհնաբա՛՛նըն զուա՛՛ր
ձայնի՛՛ց. ե՛՛ւ բա՛՛ներ ա՛՛րա։
Ո՛՛ւրա՛՛խ լե՛՛ր մա՛՛յր լո՛՛ւսո՛՛յ մա՛՛րի-
ա՛՛մ, երկի՛՛ր բա՛՛նա՛՛ւո՛՛ր ա՛՛րեգա՛՛կա՛՛նն
ծի՛՛ա՛՛ւա՛՛ն. լե՛՛ր բա՛՛րե՛՛խօ՛՛ս վա՛՛ռն ա՛՛ն-
ձա՛՛՛նց մե՛՛ւո՛՛ց։
Խո՛՛նդա՛՛ տա՛՛ճա՛՛ր բա՛՛նի՛՛ն ա՛՛ստե՛՛ւծո՛՛յ.
բա՛՛ռնո՛՛ղ տըրտմո՛՛ւ՛՛թեա՛՛ն նա՛՛խա-
ծո՛՛ւն ե՛՛ւ ա՛՛յլ. լե՛՛ր բա՛՛։
Ցըն՛՛ծա՛՛ խնա՛՛նա՛՛լ ա՛՛րե՛՛ւ՛՛նէ՛՛ք, քա՛՛ն-
զի քե՛՛ւ ծա՛՛ղեա՛՛ց ա՛՛ւդ լո՛՛ւս ե՛՛ր՛՛ե՛՛ա՛՛ց
բրի՛՛ստո՛՛ս. լե՛՛ր բա՛՛։
Ա՛ւդք իմ բա՛՛ղո՛՛ւմ են յո՛՛ւժ ծա՛՛նր
են քա՛՛ն զա՛՛ւա՛՛զ ծո՛՛ւխն. քա՛՛նզի
քե՛՛զ ա՛՛ւդ ա՛՛ղօ՛՛ւմեա՛՛ ի՛՛նձ
ա՛՛ստո՛՛ւա՛՛ծ։
Բա՛՛ց տէ՛՛ր ըզգո՛՛ւռն ողո՛՛ւ՛՛թեա՛՛ն
ո՛՛ր ողբա՛՛լով կա՛՛ղա՛՛մ ա՛՛ւ քե՛՛զ.
քա՛՛նզի քե՛՛զ։
Հե՛՛զ ի՛՛ւս ըզգո՛՛ւշո՛՛ւ՛՛թի՛՛ւնըզ քո քա-
զո՛՛ւմո՛՛ւթի՛՛ւմ ե՛՛ւ մարդասի՛՛ր. քա՛՛նզի
քե՛՛զ։
Ա՛՛մե՛՛նայն երկի՛՛ր տա՛՛ւք փառս
ա՛՛՛յնմ, ո՛՛ր եկն ե՛՛ւ փրկեա՛՛ց ըզ-
մե՛՛զ։
Ա՛՛մե՛՛նայն հո՛՛ւպի՛՛ք ձայնի՛՛ւ ցբնծա՛՛-
թեա՛՛՛մբ բարեբա՛՛նեցէ՛՛ք ըզտէ՛՛ր։
Զի՛՛ եցոյց մե՛՛զ տէ՛՛ր զփրկո՛՛-
թի՛՛ւն ե՛՛ւ ըզկեա՛՛՛նս, յա՛՛ղէ՛՛ք
տա՛՛նն խո՛՛ւսայել։
Ա՛՛ւետա՛՛ն ընձա՛՛յնըն քե՛՛զ վե-
րադի՛՛ւտ՛՛ք, ա՛՛րդա՛՛ւ ե՛՛ս յա՛՛ւելեալ
ա՛՛ւդ զո՛՛ր ա՛՛ծեր ի՛՛ վե՛՛րայ մե՛՛ր. ա՛՛մ
ո՛՛ւրա՛՛ծ հա՛՛՛ւրըն մե՛՛ւո՛՛ց։
Քա՛՛նզի ո՛՛չ պահե՛՛ցա՛՛ք ըզպա՛՛տո՛՛ւի-
րա՛՛նըս քո՛՛, նո՛՛ւա՛՛ստեցա՛՛ք մե՛՛ք յա՛՛մե-
նայնի. ա՛՛րդ մի՛՛ մե՛՛զ ա՛՛ւեր ընդ
յա՛՛նցեալս մե՛՛ր. ա՛՛ստո՛՛ւա՛՛ծ։
Օ՛՛րհնեա՛՛լ ա՛՛ւեր ե՛՛ւ փա՛՛ռաւո՛՛րեա՛՛լ

Ըզբեզ աստուածածնին որ վերծրհնիս ի զբոյդ հրեշտակաց, ազգ մարդկան կենդանեաց մեծացուցանեմք։

Ըզբեզ բնակ հրեղէն աստուածնեղէնքն լիմանալի զբոյդն երանեալ, ազգ մարդ։

Ըզբեզ մայր էմմանուէլի, մարգարէին յառաջ գուշակեալ, ազգ մարդկան կեն։

Ենկեացէ տէր ի վերայ մեր ո՛ղորմութիւն քո, եւ բան փրկութեան քո պահեցէ զանձինս մեր ի մեղաց։

Ողորմութիւն քո եւ ճշմարտութիւն քո եւ լոյս երեսաց քոց առաքնորդեսցէ մեզ ի յարպարութիւն։

Ող ողորմածդ ես գթած եւ երկայնամիտ տէր, ընկալ զաղաչանս մեր բարեխօսութեամբ սուրբ աստուածածնին։

Տէր լսելոր միւսանգամ քո դալստեանդ լսեայ եւ երկեայ. զի ուսայ ի սրբոյն պատուիրանացն եթէ գաս դու ի գաւառել զերկիր։ Տէր ի միջեցի լսեալ լսեցի զգործս քո եւ զարհուրեցայ. զի ծանեայ ճշմարտութեամբ զահաւոր եւ զանաչառ դատ ըզքո գատաստանին։

Տէր ի միջեցի եւ ընդունեցաւ արարչական միրոյդ քո առ քո արարածս. եւ ի քո գթածութիւնդ ապաւինեալ, ողորմեա ինձ յանէծս դատաստանի քոյ։

Ող օրհնեա ի հրեշտակացդ անդաստան հայր երկնաւոր, ընկալ զաղաչանս մեր։

Ածաջի քո անկանիմըք փրկիչ,

բարեբանեցեալ զանասպառ ընդ սուրբսն նորա, զբնակեալն ի յերկինս։

Աղթանք եւ պատրաստ եղեր թագաւորացդ մերոց։

Երգել եւ սաղմոս անել տեառն աստուածոյ մերոյ։

Զի նա է տէր անսպառ մեր. փրկեսցէ զմեզ եւ կեցուսցանէ։

Յօգնութիւն մեզ ժամանեա կարող տէր. առաքեա՛ ի բարձանց քո զխաղաղութիւնդ, եւ պահեա զքո յուսացեալս ալէ՛լուիա։

Ա՛պաւէն մեր եւ փրկիչ հզօր թագաւոր. ընդնըշան յաղթութեան խաչի քո առաքեա առ մեզ, եւ պահեա զքո յուսա։

Վէր երգեմք քեզ ի բարձունս ընդ անմարմնոց բազմութիւնան. զաղաչանս մեր ընկալ քո բարեխոսութեամբդ, եւ պահեա զքո յուսա։

Ա՛նուն քո յաւիտեան. Ա՛ստուած հզօր թագաւո՛ր անմահ, արարիչ յաւիտենից. աստուածածհարցըն մերոց։

Ող զերկիս մանկունսըն փրկեցեր ի հնոցին, փրկեա ընդմեզ ի հրոյն յաւիտենից. աստո՛ւած։

Ա՛պաւինեցաք ի քեզ ծգնակաւն լեր տէր. զի գուն միայն եւս մարդասէր. աստուածածհարցըն մերոց։

Գործըք տեառն ըզտէր օրհնեցէ՛ք. եւ բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան։

Գիշերըք ընդե՛ր օրհնեցէ՛ք. եւ բարձր արա։

Լուսինք ընդ օրհնեսցէ. եւ բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան։

Գ

Ո՛րք նորափեսային բանիւ զարդարեալ պայծառաձեւեցան ելեկելիքք հայաստանեայց ի ձեռն սրբոյն սահակայ. եր։

Ո՛րք Թագաւորաց աղգաց եւ ազանց գերադոյն ցանկին արիւնաշիւղ զերդս հոգեւորս ընտրեալ դասուց վերին սիոնին. անմահացոյց լուսոյն երկրպագեսցուք։

Ո՛ր խորհրդեամբ ճշմարիտ լուսոյ փառաց անեղին նկարագրեցաւ մեզ դիր կենդանի յարպանդ մսրճուր մեծին մեսրովպայ. անմահացոյց լուսոյն երկրպագեսցուք։

Ո՛րք լզճածծկեալ խորհուրդ անատուածգիտութեան տնօրինաբար յայտնեալ ճանաչոցին հաւնդոյն սրբոց մեծին մովսէսի. անմահացոյց լուսոյն երկրպագեսցուք։

Ի՛ մաքրագործ հոգւոյն աւնօթ ընտրեալ եւ ճիւնահիւղ Թագաւորք երկրի իշխանք աշխարհին. անպակաս գանձուց բաշխող յակոբ ալիեան յուդա յակոբեան, բարեխօս լերուք առ սէր վանն անձանց մերոց։

Երիքսրբեան մի տէրութեան խորհուրդ կամաց եւ հաճարարպետք, փողոց հընչմունք բարբառք աւետեաց. ընդ ամենայն երկիր սրբոցդ շնաւհն եւ մանտամիա. բարե։

Բանին կենաց կանուխ բարող եւ աւետարանիչ, երդ վերիսթեան հընչուածն ահաւոր, աղգի մարդկան պարծանք սրբոցդ մատեանս, բարեխօս լեր առ քրիստոս վանն անձանց մերոց։

Այսօր ընդ երկնային զբաթագունեն ժողովրդք հայաստանեայց, տօնեն լոյս ըզյիշատակ սրբոյ

խընդրեմք զմոզուքիրն բանդուտ յանցանաց մերոց։

Ո՛ր գիտակ ես գալոնեայ մարդկան հոգիք տուր, տէր եւ կենդանարար, ընկալ զնա։

Օրհնեցէք ըզտէր երկնային ինեան նըմանեալ գասուց, նոր ժողովրդք անելով, քեզ հօր առաւղիդ մեզ ըզկեանըս փառք։

Երգեցէք աւետեան երգ նոր ըզկեղեցիդ սիոնի՝ ազ անելով, քեզ որդւոյ շնորհողիդ մեզ ըզկեանըս փառք։

Բանբեռանեցէք գասուած ի սքանչելիս սրբոցն քեանց ձայնիւ ցընծութեամբ անելով, քեզ հոգւոյդ պարգեւողիդ մեզ ըզկեանս։

Զանոնք տեսան ալէլուիա։

Եւ սրբոյ հոգւոյն ալէլուիա։

Շաբաթ օր ԻԲ՝ սրբոյն Յովհաննու Երուսաղէմայ հայրապետին։

Ո՛րք զարդարեցին տնօրինաբար զիմաստս անեղին, հաստատելով յերկրի ըզգիր կենդանի հոգեւորս ընտրեալ եւ ճարտարապետք. փողոց հընչմունք բարբառ աւետեաց. ընդ ամենայն երկիր սրբոցդ շնաւհն եւ մանտամիա. բարե։

Ո՛րք զերկրատուր մեծութիւնն փառաց խաւսար կոչեցին, անպատմելի ի չոյս անհաս փիլոսոփին անճառ բանին արժանի եղեն. եր։

Ո՛րք զօրութեամբ հօր իմաստութեան էին անեղի հաստատեցին զաթոռ սրբոյն գրիգորի Թարգմանութեամբ նըշանագրութեան. երգով քառց։

Ո՛րք առին զսպատազինութեան զրահն լա հատատոյ սրտիկ իւրեանց, եւ ընկալան ի գլուխ սաղատատ վերկութեան ըղնչան խաչին, առաւել ընդ միջ ածեալ ըղձըշմարիտ սէրըն հոգին. բարե։

Ո՛րք մաքրեցին զանձինս իւրեանց առաձար անուանըդ քրիստոսի սրբոյ. եւ բնութեցին հոտ անուշութեան զգեղմն իւրեանց ի տեղաջ հեղեալ սէրըն արեան իւրեանց. բան։

Ո՛վ գերահրաշ ծաղիկ բժշկեալ յեղեմայ. հոտ անմահութեան ծնունդոցս եւայի. յորմէ ախտեցաւ մահ ընդ տիեզերս. օրհնութեամբ ըզքեզ մեծացուցանեմք։

Գոհ լուծիչ երկանց բարձոյ անիծից. ծագումն արեւուն լուսոյն ճշմարտի. որով հեղբեւր խաչն առաջին. օրհ։

Ընդգեղ ունիմըք բարեխօս կոյս անհատանացեալ. մայր անարատ էմմանուէլի. տաճար բանին հօրն երկնաւորի. օրհնութեամբ ըզքեզ մեծացուցանեմք։

Ո՛ր ի սկզբանէ իմաստութեամբ հանստատեցեր զերկեղեցի հօր իմաստութիւն. զոր նախանշեալ տեսութեամբ նըշանակեաց մովսէս խորանաւն երկնահանդոյն ի սինա լերինն, լուսաւորելով փառօքն աստուծոյ։

Ո՛ր ըզխորհուրդ անապական անեղ բնութեանըդ քո ի սրբոյ կուսէն. տալսաւորելով տապանակին աստուածայինն ուխտի կտակարանաց բանիդ աստուծոյ. փառաց անեզիդ տէղի հանգըստեան։

Ո՛ր ի կեանս վերափոխեալ բնութեանս դարձանակըն յորդանանու-

Ոյբ առին զսպատազինութեան զրահն լա հատատոյ սրտիկ իւրեանց, եւ ընկալան ի գլուխ սաղատատ վերկութեան ըղնչան խաչին, առաւել ընդ միջ ածեալ ըղձըշմարիտ սէրըն հոգին. բարե։

Ոյբ մաքրեցին զանձինս իւրեանց առաձար անուանըդ քրիստոսի սրբոյ. եւ բնութեցին հոտ անուշութեան զգեղմն իւրեանց ի տեղաջ հեղեալ սէրըն արեան իւրեանց. բան։

Ո՛վ գերահրաշ ծաղիկ բժշկեալ յեղեմայ. հոտ անմահութեան ծնունդոցս եւայի. յորմէ ախտեցաւ մահ ընդ տիեզերս. օրհնութեամբ ըզքեզ մեծացուցանեմք։

Գոհ լուծիչ երկանց բարձոյ անիծից. ծագումն արեւուն լուսոյն ճշմարտի. որով հեղբեւր խաչն առաջին. օրհ։

Ընդգեղ ունիմըք բարեխօս կոյս անհատանացեալ. մայր անարատ էմմանուէլի. տաճար բանին հօրն երկնաւորի. օրհնութեամբ ըզքեզ մեծացուցանեմք։

Ո՛ր ի սկզբանէ իմաստութեամբ հանստատեցեր զերկեղեցի հօր իմաստութիւն. զոր նախանշեալ տեսութեամբ նըշանակեաց մովսէս խորանաւն երկնահանդոյն ի սինա լերինն, լուսաւորելով փառօքն աստուծոյ։

Ո՛ր ըզխորհուրդ անապական անեղ բնութեանըդ քո ի սրբոյ կուսէն. տալսաւորելով տապանակին աստուածայինն ուխտի կտակարանաց բանիդ աստուծոյ. փառաց անեզիդ տէղի հանգըստեան։

Ո՛ր ի կեանս վերափոխեալ բնութեանս դարձանակըն յորդանանու-

հայրապետաց շնորհալից սրբոցն գրիգորի, օրհնեցեք ընդհայրն երկնաւոր։

Այսօր պրկեալ թոռոմայ ծընեալք աշակերտին յորդիս սիոնի. ի յիւ շատակից հարցըն սրբոյն պրկուց մեծի լուսաւորչին, գնալեցեք զոր դին միաձին։

Այսօր երկնաւոր քահանայապետն հաղորդ քահանայք սուրբ եկեղեցւոյ. ընդ քահանայապետս անստուածայինն օրինօք պատուեալ լըս բանրեբանեցեք գհոգին ճըշմարիտ, երգեցող ըզփառս ի բարձունս։

Ո՛ր զարդարեալ գեղասանձ վանս յեղեռնութեամբ սուրբ գեկեղեցի, պըսակեցեր առաքելովք եւ մարգարէիւք, եւ հաստատեալ սմա բացուցեր սուրբ թագաւորօք. բարեպաշտութեամբ սոցա քրիստոս խընայեսցէ ի մեզ։

Ոյբ զինուռ զօրութեամբ հոգւոյն վառեալք ի պատերազմի, վանեցին զմարդասիրութիւն հերձուածողից, եւ ի հանապատս ճըշմարիտս հաստատեցին ընտրեզերս. բարե։

Ո՛ր շնորհեցեր յաչխարհի թագաւորել մեծին թէոդոսի. եւ կալաւ առաքեալ ըզկեանըս հանապատավարդ զաւակս թագաւորութեանդ, վերափոխեցեր այսօր յերկինից թագաւորութիւնդ. բարեպաշտութեամբ սոցա։

Ա՛ղաչեմք ըզքեզ տէր բարեխօսութեամբ սրբոց ամենայնից, որք նահատակեցան ի ձախանձ մահու պատերազմի, յաղթող գոհն քրիստոս թագաւորեցաւն. բարեխօսութեամբ սոցա քրիստոս խընայեսցէ ի մեզ։

Աստուած եղեր պատուիրանաց սորա հաղուագին, եւ ապրեցար ի չարէն հրապուրողէն. կամարեցեր զառաքինութիւն, եւ փոխեցար ի հանգիստըն յաւիտեանից։

Աւրդ եկայք ամենեքեան միաբան, աղօթք յօրինակ ճըգնութեան զերանելին. զի նմանեսցուք վարուց նորա, եւ փոխեսցուք ի կեանսըն յաւիտենից։

Ըղբեզ օրհնութեամբ մեծամեծ ցուցանեմք։

Ո՛ր ըզքանն աստըւած յարպանեղի կրեցեր սըրբուհի անարատ, եւ անճառապէս ծընար ըզմեր պաձուղն երկնից. ըղբեզ օրհ։

Ո՛ր էից լուսոյն արժանի եղեր բառնալոյ ի քո գիրկս. եւ արեգականն արդարութեան եղեր առբերեալ. ըղբեզ օրհ։

Ո՛ր ընձեռհս աստուածային աղբիւրն ի վերստին ջընեալ յերկինից պարգեւեցեր հիւսիսականացս ի ձեռն սուրբ վարդապետին. աղաչանօք սորա ողորմեա մեզ աստուած։

Ո՛ր զանմանըմին պարտնակող բանին զգրաւորականն զիմաստ հոգեւոյն ընտրեցեր արդեօք Թորգոմայ դանայ, յայտնեալ տեսլեամբ ի ձեռն սուրբ վարդապետին. աղաչ։

Ո՛ր զգիտութիւն քո գերկնային եւ գհոգեւոր գիմաստութիւն առատապէս ճառեցեր յերկեղեցիս հայաստանեայց ի ձեռն սրբոյ Թորգոմեանցն. աղաչ։

Ա՛ղաճուելի ընտրեալ լուցեալ ի լուսաստակի սուրբ վարդապետին, խընդրեմք ի քէն տէր կեցո զանձինս մեր։

Օրինակներ. եւ ըղբռնութիւն մահու եւ գլծոյից կործանմանն երիքովի տանապետական խաչին հրաշ շագործեալ նոր խորհելը. օրհնութիւն քեզ տէր հրեշտակեն մանկունք։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Ո՛ր յօրինակ ճըշմարիտ սիրոյ սորբ առաքելոցն աղբերաբար ի ձեզ հացաւ հոգի շնորհաց բըղխութիւն անըպակաս. անմատոյց լուսոյն երկրպագեացուք։

Ամէն և հիւս և յաւիտեան։

Ո՛ր երկոքումբք սորբ լուսաւորչօք տանըս Թորգոմայ հաստատեցեր զեկեղեցիս հայաստանեայց, զոր խոստոց ի մեզ ծագելով. մաղթանօք սորա բժշկեա ի մեզ։

Աբանէլապծ աստուած որ ցնուցեր զըսբանչելին քո ազգի մարդկան. օրհնեմք ըզքեզ տէր աստուած հարցըն մերոց։

Ո՛ր ի ձեռն երանելի վարդապետիդ սորին արտերեր ողորմութիւն ազգի մարդկան. օրհ։

Ո՛ր սովաւ լուսաւորեցեր ըզտիեզերս. սորին բարեխօսութեամբ պահեա ըզմեզ. օրհ։

Ըզտէր. Ամէնայն գործք աստուածոյ եւ ամենայն արարածք օրհնեցէք. սորբք եւ խոնարհ սրտիւք գովեցէք. եւ առաքե՛լ բարձր արտերէք ըզնա յաւի՛տեան։ Հրեշտակ երեւեցար ի յերկրի եւ վարս ունեիր աստուածոյ հաճոյականն. յիշեսջիր ըզմեզ անդադար երանելի սուրբ վարդապե՛տ. որ ընդ հրեշտա՛կսն օրհնես զանաստուած յաւիտեան։

Ո՛ր վինեցեր բարձրապոյն զեկնզե-
ցի. քո խորհրդեանդ. եւ ի սմա
կարզեալ տլնտես զբարիս բանին
ճըշմարտութեան. ծրհ։

Ա՛նոսանելոյն տաղաւար բարձող
եկեղս բարձողին. որ ծընաւ զաս-
տուած մարմնով զանմարմնաբար
ծընունդըն հօր. բարեխօսեա վա-
սըն մեր աստուածածնին մարիամ։

Ո՛ր տիրակատես աո՛ւ ի քէն կար-
գեալ տլնտես բնութեան մերոյ,
իմանատութեամբ ըզպատիս եղծող
քոյոց պարտապանաց. թող եւ ըզ-
մեր ըզյանցանս ողորմութեամբդ
քո՛ քրիստոս։

Ո՛ր զպատմուճանն աստուծին զոր
զգեցուցեր օծմամբ հոգւոյն, մերկ
կացաք մեղօք ընտ նախահօրըն
պատրանաց. զգեցո ըզնոյն վերըս-
տին ողորմու։

Ա՛յսօր որ էն ի յերկինս բան
եւ ծընունդ հօր միածին, ընդա-
կեալն ի մէնջ խորհուրդ յայտ-
նեաց աշակերտացն, ծանայի ըզ-
կերպարանըն ծածկեալ աստուա-
ծութեանմըն։

Ա՛յսօր հընչեաց յառաքեալսըն
հայրական բարբառ յերկինից, ասե
դա՛ է որդի իմ սիրելի ընդ որ հա-
ճեցայ. որ ըզընութիւնն աստու-
ծային կերպիւ ծածկեալ ծառայա-
կան։

Ա՛յսօր վճիռն հաստատ յայտնեալ
զխորհուրդ երրորդութեանն, եր-
բակի յօրինեմամբ տաղաւարացըն
խորհրդոյ. որում ըզմեզ մաք-
րեացես լինել տաճար երրորդու-
թեանն։

Ո՛ր յառնարուեստ ի յարեւ
բանզեալ ընդ հօր եւ ընդ հոգւոյն.
եւ ըզծընունդըն միածնի որդւոյ
պետին ընկալցուք ի սիրտս մեր
հաստատուն. բարեխօսութեամբ
սորա ասէր կէ։

Դասաւորեալ ընդ անմարմնական
բազմութիւնեան, եւ ի սրբոյ հո-
գւոյն է պըսակեալ. ի ձեռըն սո-
րին բարեխօսութեան ասէր կէ։

Ելմանեալ մովսէսի ասէր վաղ
դասեաց, բերելոյ ըզպիր օրինաց
ի հայասատանն աշխարհս. որում ըզ-
նա սաւորեցան աշակերտք որդւոյ
Թորգոմայ։

Գանգիւ նա արժանաւորեցաւ կալ
ի սինէական վառ աբաստութեանն.
եւ ընկալեալ պատգամըս կէնդ-
դանիս տայր խորհելոյն բանալ
կին. որում ըզնա սաւորեցան
աշակերտք որդւոյ յակոբայ։

Ա՛րդ աղաչեմք ըզբոյին հեզու-
թիւնդ տէր վարդապետ. բարե-
խօսեալ առ հայր ի յերկինըս
վառըն քո՛ս տնօղացս. քանզի
քեզ ըզնա սաւորեցան մանկ-
կունք առըք եկեղեցւոյ։

Ա Ա Ն Ո Ն

ՁՈՐՐՈՐԴ ԿԻՒՐԱԿԷՒ, ԱՂՈՒՀԱՑԻՑ

Ո՛ր արարեր զծրուութեամբ վի-
մանալեացն աշխարհս վերին,
եւ ի նմա հաստատեցեր տլնտես
ըզպետս հրեղինացդ. ծրհնե՛մք
զանհասանելի զծրուութիւնդ։

Ո՛ր տիրակես մեծատունդ սահ-
ման երկրիդ աշխարհ զգալի. եւ
ի դրախտ նոր յարգենի տլնտես
եղեալ ըզմարդն առաջին. ծրհ։

Լ՛ար ձայնի աղօթից ժողովըդեան՝ քն, եւ լեր մեր ապաւէն պահե՝ լով՝ ի խաղաղութեան։

Ա՛ռաւօտ խաղաղութեան ձա՝ գեա՛ ի մեզ մարդասէր, եւ կե՛ցո՛։

Ա՛մանալի լուսովդ քո վերակից, լուսաւորեա՛ ըղմեր ըղհոգիս, եւ կե՛ցո՛։

Ե՛ւ յամենայն՝ ի վըտանգէ անրաւո ըղմեզ ընդ հովանեաւ աջոյվըդ քո սըրբոյ, եւ կե՛ցո՛։

Ա՛մենիմաստ ամենից հայր բանա՝ մաղեդ խնամով առեղծող եւ տէր բոլորից, ա՛նեղ եւ էկաց էակ. զո՛ր միշտ օրհնեն դասք անմարմնակա՝ նացըն յաւէժ բարի հընչմամբ։

Ո՛ր կերպարան եւ կնիք հօր ա՝ ռեալ վաստըն մեր ծառայի կերպ՝ ի կուսէն, ո՛ր է՛ն՝ ի յաշխատ վա՝ ռայ աներեւս վերնոյն, ի յայրին լիջեվա՛նի եւ՝ ի մըտա՛ր անբա՝ նից բազմեա՛լ։

Ըզի կո՛ւսէն մարմնացեա՛լ բանն էկայք ժողովո՛ւրդք ընդ հոլվո՛ւսըն բանբերանացո՛ւք, եւ ընդ մոգո՛ցն երկրպագեացո՛ւք. ընդ երկնայինն զօրան երգե՛ացո՛ւք փառք՝ ի բարձունս աստուծո՛յ։

Գնե՛զ քրիստոսի կամ՝ նա՛ւղիկ եւ կենդեցո՛յ հնո՛ւհոզն զյաղթական ըղպատուական զաստուածընկալ սո՛ւրբ նըշանս, մատուցանե՛մք զօրհ՝ նե՛րդութիւն միշտ՝ ի բարձունս։

Սա կամաւ քո՛ քրիստոս եւ Թե՛օք ամենազօր սո՛ւրբ հոգւոյն, եւ զա՛ սո՛ւք հրեշտակաց Թուացեա՛լ է՛ կաւորն՝ ի լեա՛ռն վարագա՛յ բը՝ նակի՛լ՝ ի նմա։

Եկայք ժողովո՛ւրդք երկրպագե՛ցուք աստուածային սո՛ւրբ նըշա՝

ա՛նըակի՛զըն աստըւած բանդ՝ ի հօ՝ րե առաքեցար. ծառայի զգեցար ըզկերպարանն ծածկելով զաստ՝ ուածութիւնդ։

Ա՛յսօր ցո՛ցեր՝ ի մարդ զանետա՝ նելի լուսոյդ փայլըմն. ծա՛գեցար աշխարհի արդարութեա՛ն արե՝ գակն, յայտնելո՛վ աշակերտացն ըզ՝ պարգեւս աստուածութիւնդ։

Յորմէ ա՛հիւ զարհուրեալ ընա՝ բեա՛ դասուց առաքելոյն, երկրակի խորհըրդով յօրինեին քեզ տաճա՝ ռաւր. որով ըղմեզ սըրբեացես լի՝ նել տաճար քեզ հոգեւո՛ր։

Ըզհայրն երկնաւո՛ր օրհնեցէք ընդ հըրեշտա՛կս, որ միայն է՛ մա՝ գաւո՛ր փառաց։

Զորմէ՞ն միաձի՛ն գոհութեամբ բա՝ րեբանեցէ՛ք, որ եկն եւ փըրկեաց ըզմեզ։

Զմիխիթարի՛չ սո՛ւրբ զհոգին ա՝ մենայն հոգւոյ բարեբանեցէ՛ք, որ լուսաւորեացն ըզմեզ։

Օրհնե՛մք ըզքեզ ա՛նըակի՛զըն աստըւա՛ծ ընդ հրեշտակա՛ս քո՝ ի յերկինս։

Զօրհանապա՛զ օրհնեացո՛ւք զմի՛այն օրհնա՛ւ Թագաւորդ. զի դու մի՝ այն ես փառաւորեա՛լ աւե՛ր յա՝ րանաձո՛ց քոց։

Ըստ արժանի՛ սըրբութեա՛ն քո՛մ հա՛նապա՛զ քեզ վայելէ՛ օրհնու՝ թի՛ւն, զի դու միայն ես փառա՝ ւորեա՛լ, փա՛ռքդ քեզ աստըւա՛ծ։

Օ՛րհնե՛մք ըզքե՛զ աստըւա՛ծ ընդ սո՛ւրբս քո՛ ի յերկինս։

Տա՛ր մեզ իմաստութիւն փառա՝ ւորե՛լ ըզքեզ ի տուէ՛ եւ ի գի՝ շերի ընդ հրեշտակս քո՛ ի յեր՝ կինս։

նիւ. Ահագին ժողովուրդ հաւաքուեցաւ տեսանելու զայն, եւ ամենքն ալ զարմացան ի վերայ անոր գեղեցկութեան։ Ասոր վրայ Ֆրանսիացի մը ըսաւ, թէ ինքն ալ կրնայ նոյնպիսի մեքենայ մը շինել, եւ ամենուն ալ ցոյց տալ։ Ասոր վրայ ամենքն ալ ծիծաղեցան, եւ ըսին. Ինչո՞ւ չշինես։ Ան ալ պատասխանեց. Ես ինչո՞ւ շինեմ, որ ամենքդ ալ շինեցէք։ Ինչո՞ւ ես մարդ մը կ՚ուզեմ ինձ համար շինել, որ ես ալ ուրիշ մարդ մը չկարենայ շինել։ Ինչո՞ւ ես ուզեմ ինձ համար շինել մեքենայ մը, որ ես ալ ուրիշ մարդ մը չկարենայ շինել։ Ինչո՞ւ ես ուզեմ ինձ համար շինել մեքենայ մը, որ ես ալ ուրիշ մարդ մը չկարենայ շինել։

Ե՞րբ ոմանք մարդ մը կ՚ուզեն ինչ որ ինքն ալ կրնայ շինել, ինչո՞ւ ուրիշ մարդ մը կ՚ուզեն ինչ որ ինքն ալ կրնայ շինել, ինչո՞ւ ուրիշ մարդ մը կ՚ուզեն ինչ որ ինքն ալ կրնայ շինել։

Ե՞րբ ոմանք մարդ մը կ՚ուզեն ինչ որ ինքն ալ կրնայ շինել, ինչո՞ւ ուրիշ մարդ մը կ՚ուզեն ինչ որ ինքն ալ կրնայ շինել, ինչո՞ւ ուրիշ մարդ մը կ՚ուզեն ինչ որ ինքն ալ կրնայ շինել։

Ե՞րբ ոմանք մարդ մը կ՚ուզեն ինչ որ ինքն ալ կրնայ շինել, ինչո՞ւ ուրիշ մարդ մը կ՚ուզեն ինչ որ ինքն ալ կրնայ շինել, ինչո՞ւ ուրիշ մարդ մը կ՚ուզեն ինչ որ ինքն ալ կրնայ շինել։

Ի՛ բերել առնել ընդ հօր այ նախանձաբար բնակիլ հաճելոյ ՚ի բոլոր յաւուրսն. այլ թո՛ղ զնա ուրախ լեր:

Որ բացեղէն սրտիւբ ջերջանիկ կեալ պահիւր, այսօր ՚ի միջ մարդկան ՚ի գիրկս հոգեղինի յայտնեալ. այլ թո՛ղ զնա ուրախ լեր:

Չէ՞ր ծո՛ զիս յերդակել սո՛ղին եւ յամենայն վտանգից ապրե՞ցո եւ սո՛ր բաւեա:

Յա՞ներեւոյթ թշնամւոյն եւ ՚ի դաղտնի նեռից բանսարկուին պա՞հեա եւ սո՛ղ:

Փրկեա՛ զիս ՚ի յանցանաց մեղաց իմոց, եւ նորոգեա՛ զիս հոգւով գիտո՞ւթեան եւ սո՛ղ:

Ըն՞դհանուր երկնաւոր օրհնեցէ՛ք ընդ հրեշտա՞կս, որ միայն է՞ թագաւոր վառաց:

Զորդին միածին գոհանալեաւք բարե՛բանեցէ՛ք, որ ե՞կն եւ փրկեաց զմեզ:

Զմխիթարի՛չ սո՛ւրբ զհոգին ամենայն հունչք բարե՛բանեցէ՛ք, որ լուսաւորեացն զմեզ:

Փառաւորեա՛լ է անո՛ւն քո՛ յաւիտեա՛ն. ամա՛ն հա՛յցէն մերոց:

Վանն աբրահամու սիրե՛լոյ քո միա՛յ մերժեր զմեզ ի՛ սպանու. ամա՛ն հա՛յ:

Ի՛ տաճարի քոում խընդրեմք ՚ի քէն. միա՛յ անտես առներ զ՛մեզ. ամա՛ն հա՛յցէն մերոց:

Ընդ՛ունեցէ՛ք բարձր արարչեք զընա յաւիտեա՛ն:

Որ երկրպագի՛ ՚ի դասուց քերովբէից. որ ՚ի վերայ թեւոց հողմոց. ժողովրդեք օրհնե՛:

Տո՛ւր տաճարին երկնային գո՛ւռն ելանել զեղ՛ին ձայնիւն աւետաւորին ընդ հրեշտակն. ուրախ լեր

Որ ընդ այս աստուածածայի՛ն քո բանի ձագեցեր յաշխարհամած խաւարն անգիտութեա՛ն. լրաւորեա՛ եւ զմեզ հօր խնա՛ստութիւն:

Որ զհամբրէն գաստա՛ստանի՛ն օրինակ նըշանակեցեր առ մեծամո՛ն եւ զանզա՛ա, ներհակաբա՛ր տա՛լով զոր պատ ընկալան:

Վա՛ն որպ անզա՛չեսցո՛ւք ըզքեզ տէր, վըրկել ընդմեզ ՚ի հրոյ մեղաց եւ տանջանա՛ց, հանգչիլ ՚ի գո՛գ նահապետին աբրահամ:

Որով եւ մեք ընդ հրեշտակա՛յըն դասուց, անքաժանելի սուրբ երգ բերդութեա՛նդ համաձայնեա՛լ երգեմք ըզքեզ առ բարձունս:

Հարցն պարծանք՝ եղբարք ընտրեալք, զաղօթս ընծայեցէք:
Նըստէ յոյն:

Փառաւորեալ անո՛ւն քո յաւիտեան. ամե՛ն. ամենայն հոգի հա՛յցէն մերոց:

Վանն անուան քո՛ մեծի մի մանր ներ զմեզ խոպան. ամե՛ն. ամե՛ն ասա:

Բարձրացուցանեմքդ գովելով զանո՛ւն քո սո՛ւրբ. ամե՛ն. ամե՛ն ասա:

Ընդ՛ունեցէ՛ք եւ բարձր արարէք զընա յաւիտեա՛ն:

Որ ՚ի երկիր ՚ի երկինս համբարձար ՚ի վերայ թեւոց հողմոց. ժողովրդեք օրհնե՛:

Տո՛ւր տաճարին երկնային գո՛ւռն ելանել զեղ՛ին ձայնիւն աւետաւորին ընդ հրեշտակն. ուրախ լեր

Զանյաղթելի հզօր Թագաւորէ
ընդ քրիստոսեան բարեբանեմք.
օրհնեալ ես աէր եւ վա։

Ըզաէր օրհնեցէք եւ մեծաւել
բարձր պարիսպք ըզնա յաւիտեան։
Եցէք. Զհրկըտպագեալն ի հրեշ-
տակաց զփառաւորեալն անգամ-
դամ. բարեպաշտութեամբ օրհ։
Եցէք. Զահաւոր զփառաւորեալ
զամենասուրբ զերրորդութիւնն,
զանբաւելի զբնութիւնն, քա-
հանայք օրհնէ։

Ողորմիա լեր աստուածածնին յոյս
եւ փրկութիւն մայր. ըզքո՛ զ
ընդունող լուսոյ մեծացուցանեմք։
Ըզքեզ լուսոյ մայր եւ կոյս, ըզ-
քո՛զ գանձըդ կենաց աստուա-
ծային ճայնիւ յընծայութեամբ մե-
ծացուցանեմք։

Մայր սուրբ անապատ լուսոյն.
հրեշտակային օրհնութեամբ պա-
տուեալ ըզքե՛զ մեծա։

Արժեալ է օր գալոյ քո աէր.
լուր ճայնի աղօթից իմոց որ կար-
գամս առ քեզ, եւ ողո՛րմեա։
Բանից իմոց ունկնդիր աէր, եւ
ի միտ ա՛ռ զաղաչանս իմ զառա-
օսո՛ս որ կար։
Ող ընկղմեալ եմ ի խորս չար-
եաց, սուրբ զհնդիպ քո առաքեա
՛ռ ինձ որ կար։
Օրհնեմք ըզքեզ աստուածընդ
սո՛ւրբըս քո ի յերկինս։
Տուր մեզ իմաստութիւն վառա-
ւորել ըզքեզ ի տուէ եւ ի գի-
շերի ընդ հրեշտակըս քո ի յեր-
կինս։
Լուր ճայնի աղօթից ժողովըդ եան
քո, եւ լեր մեր ապաւէն պահե-
լով ի հանդիսութեան։

բերից. բանականայք օրհնելով ժող-
վուրդք աստուածել բարձր։
Զանճառելի լուսոյ մայր, եւ
ընդունակաբար անըսկըզբնակից որ
դոյն. օրհնո՛թեա՛մբ մեծացու-
ցանեմք։
Զանհաս տնօրինո՛թեան մայր,
եւ զանձնաւոր տաճար անապա-
ծոյ բանին. օրհ։
Զբովորից փրկո՛թեան մայր, որ
զանասանելին յերից ի յարգանդի
եբանձ. ընդնա ամենընքեան օրհ-
նո՛թեա՛մբ մեծա։
Ծով մեղաց խմոյ զիս ալեկոծէ.
որ ես նաւ անպետ բարւոյ, հնարհեա
ինձ նաւ ահանգիստ հայր աստե-
կալ։
Խորըք պատրանաց զիս կորուսա-
նեն. այլ դո՛ւ նաւ անպետ բարւոյ,
հնար։
Որ միայն իշխանդ ես թողուլ մեզ
մեղս. եւ ես աղաչեմ ըզքեզ. տէր
թող ինձ ըզմեղս իմ հայր աստե։
Օրհնեմք ըզքեզ անըսկիզբն
աստուածընդ հրեշտակըս քո ի
յերկինս։
Զօրհանապազ օրհնեացուք զմիայն
երրորդեալ Թագաւորդ. զի դու մի-
այն ես փառաւորեալ տէր յաւիտ-
բանից քոց։
Ըստ արժանի սրբութեան քում
հանապազ քեզ վայելէ օրհնու-
թիւն, զի դու միայն ես փառա-
ւորեալ. փա՛ռըք քեզ աստուած։
Օրհնեալ ես տէր եւ փառա-
ւորեալ է անունդ քո յաւիտեան.
աստուա՛ծ հայրըն մերոց։
Զօրհնեցուցո՛թիւն երից մանկանցն
ընդ սերտողեսըն բարեբանեմք.
օրհնեալ ես տէր եւ վա։

Ե՛ յանձնայն ի վըտանգէ անմրայո
ըզմեզ ընդ հալածեսցէ աջմէջ. զո
սըբըծոյ, եւ կե՛ցո՛։
Օ՛րհնեալ ես տէր, ածըտ՛՛ծ
հաւըցըն մերոց։
Ո՛ր հրաշալի ձայնիւ վերնոցըն դասք
զքեզ փառաւորեն. օրհ։
Ա՛զաբիանց ձայնիւն երգեմըք քեզ
Թագաւոր փառաց. օրհ։
Ընտէր օրհնեցէ՛՛՛ք եւ՛՛ բարձր
ապարէք ըզնա յաւիտեան։
Ենկէ՛՛՛ք. ենրէք մանկունքն ի հը
նոցի՛՛՛ն միաբանութեամբ երգե
ին ասելով. աղե՛՛՛նայն գործըք
տեաւն ընտէր օրհ։
Ե՛սկե՛՛՛ք. ենե զայն տեսեալ անօ
րէն ապըստամ՛՛՛ն զի ոչ այրէին մանկունքն ի հնոցին. զանի հարեալ
անասլով. եւ ե՛՛՛ս բարեբանեցեմ զանմանհ Թագաւորն։
Ա՛ստըւած զաստուածածնէնն օրհ
նութեա՛՛՛մբ մեծացո՛ցանեմք։
Ա՛ե՛՛տանո՛՛ր հրեշտակն աւետա՛՛
բանէր ընդ՛՛՛նեա՛՛՛ւ վըրկիչն ի
սըրբոյ կուսէն։
Ա՛ա՛՛՛ուրախ լեր բերկրեալ. քան
զի ա՛՛՛ր տերանց է ընդ քեզ։
Ո՛զորմեա ինձ աստըւած, զի
քե՛՛՛զ վհայնոյ մեղայ։
Ա՛ռաւե՛՛լըս՛՛՛ա զիս ի սըզմոյ յան
ցանաց, աղբիւր բըժըշկութեան,
եւ ողո՛՛՛րմեա։
Յարե՛՛նե վըրկեա զիս, որ հնդւոյց
եւ մարմնով ծնեալ իշխանութիւն.
եւ ողո՛՛՛ր։
Ա՛ռաւօտ խանդաղութեան ձա՛՛
գեա ի մեզ մարգանէր, եւ կե՛՛՛ցո։
Ի՛մանալի լուսովըդ քո վըրկիչ,
լուսաւորեա ըզմեր ըզհոգիս, եւ
կե՛՛՛ցո։

Հաւըցըն մերոց աստըւածածնէ
քեզ բարեբանեմք, ո՛ր ծնեար
ես ի յաւիտեան։
Վա՛ն ածխոյ հաւըցըն մերոց մի
մե՛՛՛րժեր ըզմեզ ի քո բազում գո
թութեա՛՛՛նդ, ո՛ր ծնար։
Յահաւո՛՛ր ատենի՛՛ն յարհեզ յայ
նմ ահաւոր ազդմանա՛՛՛ անձանց մե
րոց, ո՛՛՛ր ծնար։
Ընտէր օրհնեցէ՛՛՛՛՛ք եւ՛՛՛ բարձր
ապարէ՛՛՛ք ըզնա յաւիտեան։
Ենկէ՛՛՛՛՛ք. ենրէք մանկունքն ի հը
նոցի՛՛՛՛՛ն միաբանութեամբ երգե
ին ասելով. աղե՛՛՛՛՛նայն գործըք
տեաւն ընտէր օրհ։
Ե՛սկե՛՛՛՛՛. ենե զայն տեսեալ անօ
րէն ապըստամ՛՛՛՛՛ն զի ոչ այրէին մանկունքն ի հնոցին. զանի հարեալ
անասլով. եւ ե՛՛՛ս բարեբանեցեմ զանմանհ Թագաւորն։
Ա՛ստըւած զաստուածածնէնն օրհ
նութեա՛՛՛մբ մեծացո՛ցանեմք։
Ա՛ե՛՛տանո՛՛ր հրեշտակն աւետա՛՛
բանէր ընդ՛՛՛նեա՛՛՛ւ վըրկիչն ի
սըրբոյ կուսէն։
Ա՛ա՛՛՛ուրախ լեր բերկրեալ. քան
զի ա՛՛՛ր տերանց է ընդ քեզ։
Ո՛զորմեա ինձ աստըւած, զի
քե՛՛՛զ վհայնոյ մեղայ։
Ա՛ռաւե՛՛լըս՛՛՛ա զիս ի սըզմոյ յան
ցանաց, աղբիւր բըժըշկութեան,
եւ ողո՛՛՛րմեա։
Յարե՛՛նե վըրկեա զիս, որ հնդւոյց
եւ մարմնով ծնեալ իշխանութիւն.
եւ ողո՛՛՛ր։
Ա՛ռաւօտ խանդաղութեան ձա՛՛
գեա ի մեզ մարգանէր, եւ կե՛՛՛ցո։
Ի՛մանալի լուսովըդ քո վըրկիչ,
լուսաւորեա ըզմեր ըզհոգիս, եւ
կե՛՛՛ցո։

Ե՛ւ յանձնայն ի վըտանգէ անմրայո
ըզմեզ ընդ հալածեսցէ աջմէջ. քո
սըբըծոյ, եւ կե՛՛՛ցո։
Օ՛րհնեալ ես տէր, ածըտ՛՛ծ
հաւըցըն մերոց։
Ո՛ր հրաշալի ձայնիւ վերնոցըն դասք
զքեզ փառաւորեն. օրհ։
Ա՛զաբիանց ձայնիւն երգեմըք քեզ
Թագաւոր փառաց. օրհ։
Ընտէր օրհնեցէ՛՛՛՛՛ք բարձր ապա
րէք ըզնա յաւիտեան։
Ենկէ՛՛՛՛՛ք. զայն անբծնելն ի հայրա
կան ծոցո՛՛՛՛՛յ առաքեալ, օրհ։
Ե՛սկե. Ո՛ր զանգս պրտոց մարգ
կան ի հնոցին նոյն գեաւ, օրհնե՛՛՛։
Լո՛յս լուսոյ մայր, եւ կենարար
բանին բնաւոր՛՛՛՛՛րան. քե՛՛՛զ ե
րանելեն ազգ եւ ազի՛՛՛նք աւետեան։
Ստեղծողին մայր, եւ հրնա՛՛՛թեան
կերպի նորո՛՛՛՛՛զին. քե՛՛՛զ։
Ն՛յս ծանգեցաւ ի քէն նըստեալոյս
ի խաւա՛՛՛՛՛րի. քե՛՛՛զ։
Վ՛իրաւորեա՛՛՛լ յանցանո՛՛՛՛՛ք անձն
իմ, ան քե՛՛՛զ տէր հանդարձի զաչս
իմ. Թո՛՛՛՛ղ ինձ ըզմո՛՛՛՛՛ղս իմ
մի՛՛՛՛՛ն բարեգո՛՛՛՛՛ւԹ, եւ ողորմեա
ինձ աստըւած ըստ մեծի ողոր
մո՛՛՛՛՛ւԹեան քոմ։
Կործանեա՛՛՛՛՛յ զիս չարագործ Թըշնա
մին. եւ կամի խոպան զիս որսալ.
հա՛՛՛՛՛յր բարեգո՛՛՛՛՛ւԹ բըժըշկեա՛՛՛՛՛
զվերաւորեանըս, եւ ողո՛՛՛՛՛ր։
Ա՛նեղո՛՛՛՛՛նգըք մեղայ պահարե՛՛՛՛՛ցին
զիս, զի բազո՛՛՛՛՛մ են քան զա՛՛՛՛՛զ
ծովու. ան քե՛՛՛՛՛զ տէր պարգե
սի՛՛՛՛՛մ, վրկեա՛՛՛՛՛ ի վըտանգէս,
եւ ողորմեա ինձ աստըւած ըստ մե
Փա՛՛՛՛՛ռք Թագաւորին յաւի
տեանց։

Յ՛որմէ զաւրհ՛նեալ դողային գաւազանդ վե՛րինն զը՛ամրմնոյն, տըղայսակես առ ընկալեա՛լ բա՛րձեր ի՛ գինիկս, եւ այբո՛ւցեր ո՛րպէս մայր ըստացողն ըզբեզ ըզկնեւսակա՛ն քո՛ սո՛ւրբ ընկալմն. զբեզ։

Զանանպակաւն ըզհոգեւո՛ր ըզդա՛նձըն յանպականացու կենցաղըս ծախեցի. այլ առ քե՛զ միայն պատմեմ բարերա՛ր վըրկիչ, խնայեա՛ ի մեղուցեալ ծառայս։

Զցանկ հո՛գւոյ խնդ քակտեցի եւ եղէ անբաւո՛ւնակ ո՛րթ. այլ առ քե՛զ միայն պաղատ։

Ո՛ստաքանց եղէ ես որպէս զաղմաւենի, պլտղակո՛ւցս որպէս ձիթենի. այլ անպի՛շաչար եւ անոխակալ վըրկիչ, խնայեա՛ ի մեղուցեալ ծառայս։

Ա՛ջմըզ քո ասպուած ընկալ զիս եւ կեցո՛։

Յօրհնութի՛ւն ի նո՛ր օրհնեցո՛ք ըզբեզ բրիստո՛ս վըրկիչ մեր։

Ի՛ սբբութեա՛ն քո՛մ բանեցաք նեմք ըզբեզ բրիստո՛ս ասպուած մեր։

Ը՛զբե՛զ բանբեանե՛ն մանկունք եկեղեցո՛յ։

Ա՛րեգակն արդարութեա՛ն լոյս ճըշմարտութեա՛ն բրիստո՛ս ասպուած. ըզբե՛զ։

Յարեւելից եւ յարեւմտից ի՛ հիւսիսոյ եւ ի՛ ծովէ. քեզ երկնո՛ւ պագեն ամենայն քո՛ արարածք. եւ զբե՛զ։

Զօրհնեցո՛ւք ամենքս բա՛նաւոր պատարագ. քեզ՝ ի մըտանե՛լ արեգական վեր առաքե՛մք, Թադեոս յայտնի՛չ։

Յամենայն փորձո՛ւթենէ Թընդա-

Ո՛ր յանմանո՛յց լուսոյ ծածկեա՛լ բանըդ վառակից գո՛րծով հնո՛ր, քեզ հրեշտակք երգեն սաղմոս. վա՛յ։ Քահանայք եւ պաշտօնեայք սո՛ւրբ եկեղեցւոյ, անպատա՛ր քեզ ընդ հրեշտակս երգեն սաղմոս. վա՛յ։

Օ՛րհնեա՛լ ես աէր աստուա՛ծ հայրըն մերոց։

Վասն ո՛ւխտի քո առ հարսըն վըրէ՛ կա՛ց զմե՛զ ի հրոյն. եւ ի բո՛ղբո՛քէ՛ալ բոցոյն պա՛տե՛ զմեզ. ա՛ա։

Ո՛ր նըշա՛խս ի քրտնքէ՛ն եւ բանբե՛ բանիս ի սերտո՛ղքէ՛ից. յանձանց խո՛նարհաց ընկալ ըզբանաւո՛ր պատարագս ի՛ մէնջ. ա՛ստղ։

Գո՛րծըք տեա՛ռն ըզտե՛ր օ՛րհնե՛ցէ՛ք, եւ բա՛րձր արարե՛ք ըզնա յաւի՛տեան։

Գի՛շերք ըզտե՛ր օ՛րհնե՛ցէ՛ք.

Զմա՛պաւո՛րըն յաւիտենից զա՛ստը՛ւա՛ծ արարիչ. օ՛՛րհնե՛ցէ՛ք, եւ։

Ա՛ղբե՛ր ըզտե՛ր օ՛՛րհնե՛ցէ՛ք.

Չէ՛ակքն ըզհո՛գւոյ զմի՛՛ն ծի՛՛ն ո՛րպէն գո՛վեցէ՛ք, եւ։

Ի՛սրայե՛լ ըզտե՛ր օ՛՛րհնե՛ցէ՛.

Զփառաւո՛րեալն հո՛ր եւ որդո՛ւն ըզնո՛՛ր սո՛ւրբ գհոգին բարերա՛նեցէ՛ք, եւ բա՛՛ր։

Ա՛նըսկըզբնական բանին հո՛՛ր բընա՛կարան, տաճա՛ր եւ առաքա՛ստ, տեղի՛ անտա՛նելի լուսոյն. զբե՛՛զ մեծացո՛ւցանեմք աւրժանապա՛տիս երգո՛վ աստուածա՛մբըս եւ կեցո։

Յորմէ կենդանաստե՛ղծեա՛լք յանե՛ղէ՛ն հա՛ստեցան ամենայն ե՛՛ղանկա՛նքս, անսե՛՛մնապէս տըղայացա՛ւ յո՛՛րովայնի՛՛ բնո՛ւմ, եւ ծընա՛՛ւ ա՛՛ն ի քէ՛ն մարմնացեա՛լ աստուածըն բոլորից. զբե՛զ։

Յարուցեալ աղաչեմք բարեբաւել ցան ըզբրիվէական ծրհնութիւնան երգել լոյ. բա՛ր։

Զաստուածածնին եւ զմի՛շտ կոյս ամենապար ծրհնեացն. քան զի ծագեաց մեզ լոյս երեսաց, եւ փրկիչ աշխարհի մերոյ։

Խընդա եւ ուրախ լեր անհամբանաչ ցեալ մայր. քանզի որ ի բէն ծընաւ մեծաւ աստուած ի փրկութիւն աշխարհի մերոյ։

Գանձ անապական գլուսաւ սուրբ աստուածածնին. բարեխօսեա քրիս տոսի աստուծոյ մերո՛յ, կեցուցանել զաշխարհս մեր։

Քրիստոս աստուած աստուածոյ, ողո՛րմեա։

Ա՛նօրէնութեամբ ի մեզ եւկնեաց զիս մայր իմ. ազաչեմ փրկիչ. ողո՛րմեա։

Վիրաւորեալ սիրտ ունիմ առ քեզ փրկիչ. ի՛ անտես առներ. ողո՛րմեա։

Զանընակիզեն աստուած զհայրն ամենակալ բարեբանեցէք ընդ լուսաւորեալ ի՛րկնից։

Զաւ՛ի հօրէ ծընեալ զնորին միածին բարեբանեցէք հրեշտակային ձայնիւ։

Եւ զնորնգոյ սուրբ հոգին ձայնիւ ցընծութեամբ բարեբանեցէք անլռելի ձայնիւ։

Ա՛ստուած բարձրեալ աշխարհս եւ արարիչ աշխարհիս մերոյ. օրհնեմք ըզքեզ, աստուած հարցըն մերոց։

Ո՛ր իջեր ի մեզ հնոցին, եւ փրկեցեր մեզ ընտանեբար զերիս մանկունան, աստուած։

Քեզ հրեշտակք երկիրպագանեն,

Յարուցեալ աղաչեմք բարեբանել ցան ըզբրիվէական ծրհնութիւնան երգել լոյ. բա՛ր։

Զաստուածածնին եւ զմի՛շտ կոյս ամենապար ծրհնեացն. քան զի ծագեաց մեզ լոյս երեսաց, եւ փրկիչ աշխարհի մերոյ։

Խընդա եւ ուրախ լեր անհամբանաչ ցեալ մայր. քանզի որ ի բէն ծընաւ մեծաւ աստուած ի փրկութիւն աշխարհի մերոյ։

Գանձ անապական գլուսաւ սուրբ աստուածածնին. բարեխօսեա քրիս տոսի աստուծոյ մերո՛յ, կեցուցանել զաշխարհս մեր։

Քրիստոս աստուած աստուածոյ, ողո՛րմեա։

Ա՛նօրէնութեամբ ի մեզ եւկնեաց զիս մայր իմ. ազաչեմ փրկիչ. ողո՛րմեա։

Վիրաւորեալ սիրտ ունիմ առ քեզ փրկիչ. ի՛ անտես առներ. ողո՛րմեա։

Զանընակիզեն աստուած զհայրն ամենակալ բարեբանեցէք ընդ լուսաւորեալ ի՛րկնից։

Զաւ՛ի հօրէ ծընեալ զնորին միածին բարեբանեցէք հրեշտակային ձայնիւ։

Եւ զնորնգոյ սուրբ հոգին ձայնիւ ցընծութեամբ բարեբանեցէք անլռելի ձայնիւ։

Ա՛ստուած բարձրեալ աշխարհս եւ արարիչ աշխարհիս մերոյ. օրհնեմք ըզքեզ, աստուած հարցըն մերոց։

Ո՛ր իջեր ի մեզ հնոցին, եւ փրկեցեր մեզ ընտանեբար զերիս մանկունան, աստուած։

Քեզ հրեշտակք երկիրպագանեն,

մէ՛ն, ամենակարող աջովդ քո՛ պահպանեա զմեզ, Թա՛գա։

Ի՛ միշտ ընդ ինա՛ւ քո լերանց օրհնութեամբ փառաւորել սուրբ զքո զորութիւնդ, Թա՛գա։

Պահպանեալ խընդրեմք ի՛ քէն քրիստո՛ս, մի՛ անտես առներ. այլ ընդհակառակ զօրութիւնդ սուրբ քո՛ զոր ետուր մեզ փրկիչ աշխարհի մերոյ։

Նո՛ր մի տարի սաստիկ զնալոյ մեր փրկիչ. այլ ամրացո՛ հանապատո՛ւն հաւատով յանձինս մեր, զոյո՛ց զսէր եւ զհաւատս միշտ յաւիտեան։

Ա՛զերացո՛ զիս ի մեզ զգենուն քո զնալոյ մեր փրկիչ, զի՛ զքեզ ընդունիցիմ, Թա՛գա։

Ընդ հրեշտակս եւ ընդ սուրբս զքեզ փառաւորեմ ամենայն աշխարհ։

Հոգի սրբոյ։

Սո՛ւրբ աստուած հայր ամենակալն, անճառելի՛ մեծութեամբ. աստուած հարցըն մերոց։

Սո՛ւրբ աստուած որդի՛ միածին, մեզաւո՛րացս թո՛ղութիւն շընորհեա՛ մաքրութեամբ. աստուած հար։

Սո՛ւրբ աստուած հոգի՛ ճշմարիտ. ի՛ հանապատ բանիւ՛ թողութեամբ մաքրութեամբ. աստուած հար։

Ընդունի՛ զաղօթեալ բարեխօսեալ զքեզ ընդ հրեշտակս եւ ընդ սուրբս։

Ընդունի՛ զաղօթեալ զնորին միածին ընդ իջանել հրեշտակին. եւ մանկանցն ծրհնաբանեալ աստեղն. բա՛ր։

մէ՛ն, ամենակարող աջովդ քո՛ պահպանեա զմեզ, Թա՛գա։

Ի՛ միշտ ընդ ինա՛ւ քո լերանց օրհնութեամբ փառաւորել սուրբ զքո զորութիւնդ, Թա՛գա։

Պահպանեալ խընդրեմք ի՛ քէն քրիստո՛ս, մի՛ անտես առներ. այլ ընդհակառակ զօրութիւնդ սուրբ քո՛ զոր ետուր մեզ փրկիչ աշխարհի մերոյ։

Նո՛ր մի տարի սաստիկ զնալոյ մեր փրկիչ. այլ ամրացո՛ հանապատո՛ւն հաւատով յանձինս մեր, զոյո՛ց զսէր եւ զհաւատս միշտ յաւիտեան։

Ա՛զերացո՛ զիս ի մեզ զգենուն քո զնալոյ մեր փրկիչ, զի՛ զքեզ ընդունիցիմ, Թա՛գա։

Ընդ հրեշտակս եւ ընդ սուրբս զքեզ փառաւորեմ ամենայն աշխարհ։

Հոգի սրբոյ։

Սո՛ւրբ աստուած հայր ամենակալն, անճառելի՛ մեծութեամբ. աստուած հարցըն մերոց։

Սո՛ւրբ աստուած որդի՛ միածին, մեզաւո՛րացս թո՛ղութիւն շընորհեա՛ մաքրութեամբ. աստուած հար։

Սո՛ւրբ աստուած հոգի՛ ճշմարիտ. ի՛ հանապատ բանիւ՛ թողութեամբ մաքրութեամբ. աստուած հար։

Ընդունի՛ զաղօթեալ բարեխօսեալ զքեզ ընդ հրեշտակս եւ ընդ սուրբս։

Ընդունի՛ զաղօթեալ զնորին միածին ընդ իջանել հրեշտակին. եւ մանկանցն ծրհնաբանեալ աստեղն. բա՛ր։

Օրհնեցէ՛ք ըզտէր, եւ ծրհնէ՛ցէ՛ք զա՛նուն նորա։
Գովեցէ՛ք ըզտէր, եւ բարե՛բանե՛ցէ՛ք զա՛նուն նորա։
Ա՛ւետարանեցէ՛ք օր ընտ օրէ՛ ըզփրկութիւն նորա։
Տո՛ւր մեզ տէր զօգնութիւն ի՛ նեղութեանն, զի ծրհնեցո՛ւք հա՛նապազ զա՛հաւոր անո՛ւն քո սո՛ւրբ։
Պա՛հեա՛ զմեզ տէր յամենայն փորձութիւնէ, յանե՛ւրե՛ալ թըշնամւոյն եւ ի գազանի նեռոյ նորա։
Դո՛ւ յո՛ւյս մեր եւ ա՛պաւէ՛ն յամենայն ժամանակի, որ օրհնի՛ս հա՛նապազ ի՛ քոյոց ա՛րարածոց։
Հովանի այջոյ ձեռի՛ն քո՛ տէր պահեցէ զմեզ, եւ մի՛ նիւթհատցէ՛ զո՛ր հովուէրըն զնա՛յել։
Ջօրութիւն սրբոյ խաչի քո քրիստո՛ս պահեցէ զմեզ, եւ ելից՛ մեզ պահապա՛ն ի՛ տուէ՛ եւ ի գիշերի։
Ե՛տս ըզերկիւղածոց քոց նըշանն, եւ զի՛ն յաղթո՛ւթեան ընդդէ՛մ աներեւոյթ թըշնամւոյն։

Շաբաթ օր՝ որն է սրբոց հարանց։

Ա՛յսօր ընդ անմարմինսըն դաս պարէն, որք ի սէրբաստիս ձըղնուելեամբ պատերազմեա՛լք յաղթեցի՛ն թըշնամւոյն. բարեխօսո՛ւթեամբ սոցա քրիստո՛ս խընայեա ի՛ մեզ։
Եւ ըզմոլո՛ւթիւն անօրէ՛ն բըռնաւո՛րին անտուածոյի՛ն արո՛ւմեամբ վանեալ, տա՛րեալ ժուժկալու՛թեամբ հանգերծեցի՛ն տանջանացն. բարեխօ՛։

Եւ սէրովբէկըք սրբեցանոյց ձայնիւ օրհնէ՛ն ըզքեզ. ա՛ստուած։
Գո՛րծըք սեաւն ընդտէր օրհնէցէ՛ք. եւ բարձր ա՛րարէքք ըզնա յա՛ւիտեան։
Տի՛ւք եւ գի՛շեր ըզտէր օրհնէ։
Խրատէ՛լ ըզտէ՛ր օրհնեա.
Ա՛մենայն ժո՛ղովո՛ւրդք երգել օրհնո՛ւթեա՛մբ. եւ բա՛ր։

Մա՛յր եւ կո՛յս աղաղնի՛ն քրիստո՛սի, ո՛ր բարեխօ՛ս ես միշտ աշխարհի՛. քեզ երանի՛ն ա՛մենայն ազգի՛ն։
Մա՛րմնով աղաւնի՛ եւ հաւատո՛վ երկնից մանկամարդ, տաճա՛ր եւ ա՛թոռ աստո՛ւծոյ բանին. քեզ երա՛։
Գո՛ւն հաճեցա՛ն խոնարհի՛ն ընդ հո՛ղեղէնս, եւ քո՛ւ մերձեցա՛ր ի՛ փայտին կենաց. քեզ երա՛։
Մա՛րգաւէտն հա՛ռաջանօր ի՛ տա՛ճարին էա՛ր ըզքահա՛նութիւն. նո՛ւիրին ձայնի՛ւն եւ ես գո՛ւշեմ. ո՛ղորմեա՛ ի՛նձ ա՛ստուած։
Ա՛ւանգին աղա՛ղակէր ի՛ խաչին, մի՛շտ զի՛ս տէր. նո՛ւիրին ձա՛յ։
Ա՛նուռակ ծրփին աղե՛ղսանօք անգա՛ճէր ըզքեզ, հայր մեզա՛յ յերկինս եւ առա՛ջի. քո՛. նո՛ւիրին ձա՛յ։
Ա՛նբակիզքն աստուա՛ծ եւ քա՛ռաւո՛ւր երկնաւո՛ր. բարեբա՛նեա՛լ ի՛ զօրա՛ց ա՛նմահից երկնաւո՛րաց. ըզքեզ ծրհնեմըք հայր ա՛նբակիզքն։
Ճանապարհեցա՛ր ի բարձա՛նէ վասն մե՛ր փրկութեան. արձա՛կի՛ չկա՛պեցար եւ բըժիշկ հոգւո՛ց մերոց. ըզքեզ գո՛վեմք որպի՛ւ մի՛ածին։
Ո՛ր էակից ես ընդ հօր եւ փառակից ի՛նց մի՛ածնի՛ւդ. բա՛շխո՛ղ պա՛րգեւաց եւ տըւո՛ղ ողորմութեան. ըզքեզ բարեբա՛նեմըք սո՛ւրբ հոգի՛ւդ ձըշմարի՛տ։

ծանաց տէր գլխիդ՝րիւն. չարչարա-
նօք մարմնոյդ մաքրեցեր զմեզ՝ ի
յաղտոյ մեղաց, եւ ձրիւնար որդիս
լուսափայլ բանիւդ։

Կերպանան վառաց միաձնիլ պրե-
ւոյն, մարտիրոս յաղթող տէր գլխ
գիրիւն. բեւեռս երկաթիս ընկա-
լան երկնագնաց Թամբ ոտից. քոց
առւրբ, զի բեւեռեացես զմեզ
յերկիւղն աստուծոյ։

Այոր ցընծայ եկեղեցի ընդ
անմարմնոցըն դասակցեալ, տօնե-
լ՝՛՛վ զյիշատակըս քո տէր սուրբ
նեղտիս. որ ի հնգուցն սրբոյն ա-
զատնակերպ իջմամբ վըկայեցար.
բարեխօսեա սո քրիստոս վասն
անձանց մերոց։

Քահանայապետ ընտրեալ արժա-
նացեր շնորհօք հոգւոյն բաշխե-
ցե՛՛ր զիւրքականն մարմին եւ զա-
րիւնն սեւանն. յորում հրեղէն
սիւն ի յերկինից իջեալ. բարե։

Այդ աղաչեմք զքեզ լուսաւորիչ
հոգւոյ մերոց ներմանեա՛՛լ մոռ-
ացմամ նախատարգարէին մեծի,
լուսանիւթեալ դիմօք անատուած
հրաշ սեպհականք. բարե։

Այոր հրեշտականց դասքն ի
յերկինս ուրախանան ի վե-
րա՛՛յ ճրիւնաթեան սրբոցն։
Այոր ճրիւնագործեանց սրբոց դասքն
ի յերկրի պըսակեցան, երկնային
աստուածգիտին վասն։
Այոր անմարմնոց զինուորութե-
ան մեծասքն տօնեն. քան-
զի երկրաւոր զինաւորաց բազմու-
թիւնքն ընծայեցան ի խորա՛՛ն
սրբոյն Թեան երկնից։

Նահատակք յաղթող քաջք ի
մարտն երանելի սուրբ մարտի-

ի՛ ձուլել պատուականն մարմնոցն
ի դըժընդակ օդոյն, տանգնապէին
ի լըճին սառնացեալ յանհատանելի
տանջանացն. զայս ի յերկինս
հանճարձեալք եւ զօդնութիւն ի
քէն խնդրեին, որ յոյս եւ ապա-
ւէնդ ես քոց սրբոցդ խընայեա
ի մեզ։

Այոր զանյաղթելի մարտիրո-
սացն, եկեղեցի տօնէ ընդհիշատակ
ճրիւնութեան, զոր ի սեբաստիա
պատերազմեալք ընդ Թըշնամւոյն
յաղթեցին քաջութեամբ. սոցին
աղաչանօք քրիստոս խընայեա ի
մեզ։

Ով երջանիկ ճառագայթ, առաջ
քեզանէն քարոզութեանցն արժա-
նաւոր լինելով սուրբ ստեփաննոս.
հաստատութիւն ի քրիստոսէ հայ-
ոց ազգ սուրբ եկեղեցւոյ։

Ով քոյին յօժարական հանճարո-
մեամբ ընդբարկոծումն յանձն ա-
ռեր, շնորհեալ քեզ յաստուածոյ
լինել չարչարակից քրիստոսի, զի
եւ մեզ ուսուցես փառաւորել
սուրբ զկրթութիւնն։

Այզօթիւր որ քարանձիզքն լինէին
ի քեզ նախ ի վերայս, զի առցես
ըզհատուցումն բարի յարարչէն
ամենեցուն. եւ այժմ աղաչեմք
ըզքեզ եւ վասն մեր բարեխօ-
սեա։

Առաքելանոր քրիստոսի ճրշմա-
րիտ վերայ, բազմաչարչար նահա-
տակ տէր գլխիդ՝րիւն. զպահաստու-
թիւն չարչարանաց սեւանն ի մար-
ճին քո՛ւմ կրեցեր, որով ցընծայ
եկեղեցի ի փառս որդւոյդ սիրելի.
Ծնող հոգեւոր աստուածանման
սիրով, գթութեամբ հայր պար-

ցեալ ժողովնեցուդք։

Ո՛ր եկն ի լուսաւորել զընտրեալ սուրբ զեկեղեցի, եւ պր՛ասակեաց սուրբ խաչիւն . նման լզփառս երկեսցնւք ։

Ա՛յսօր եւ մեք ուծնեցուք զնաւակ կատիս սուրբ խաչին . եւ փր՛ր կողին մանուածոյք վիրք եւ պատիւ յաւխտեան ։

Փառք հօր և որդւոյ և ։

Ա՛յսօր անտանելի՛ չարչարանօք նահատակեալք ի լծին սանուցեալ երանելի քանասունքն . որք ի բարձանց անճառելի ճանապայթիլսն նկնին . որ իջեր ի միջ սրբոց քոյ քրիստոս , խընայեա ի մեզ ։

Ամէն և ողջ և յաւիտեան ։

Ա՛յսօր ի լուսին աստուածային երդոյն անցանելին ընդ ջուր , մանր բեալք ոպես զոսկի փորձեալ ի հնր . եւ հանբարձեալք ի յերկնային զինուորութիւնեն դասեալ ընդ անմահսն զբարիծանան , որ եա վաստակեալ ի միջ սրբոց քոյ քրիստոս խընայեա ի մեզ ։

Ա՛յսօր տօնելով լուսաշատակ քաջ եւ յաղթող վկայիցն , որք ի սեբաստիա արիաբար ընդդիմամարտեալ հերձելոյն զոմոլութիւն անօրէն կուապաշտութեանցն , բազ բեպաշտութեամբ զբեզ դաստանեալ միանձնական սուրբ երդոց դոմութիւն . օրհնեալ տէր աստուած հայրոյցն մերոց ։

Ո՛ր համեմատացեալք խրախուսել ընդ երկնային զինուորութեանցն բոլորիցն հոյլսն . եւ միաբանութեամբ յաղթութիւնն վիրաբերս զբեզ վերանալոյն

տնոք . որք վաստնալ ընդ երիցանի՛ն խորհրդակից ։

Հրեշտակացն դասքն տօնակից են մեզ . եւ ջնկք աղաւոյն զուարճանալ բերկրին ընդ վարդապոյն ձեր հեզուն արեան . որք վաւ ։

Ա՛նիծանաւմ պրսակն ձեզ աստնի դեալ մրնայ քան զանկանըս պատուականըս գերեզմոյն հրաշիւք . որք վաւ ։

Ա՛յսօր մարախրոսացդ գասքն ցընծացեալ բերկրին ընդ անաղջ տեա՛ռն քրիստոսի՝ որդւոյն աստուծոյ ։

Զայն ի յերկնից վկայեալ ասէ . եկայք օրհնեալքդ հօր իմո՛յ , ժառանգորդք երկնից խորանացն ։ Ընկէք զգեստ ի ձեռն աննկուցն պսակս տամերոցական Թագնանո՛յն , որ ի յերկնից վայր անկեալ ։

Ա՛ստուածածնին խորան լուսոյ անվայրապանակ արիւնն կենաց . որ եղե՛ր աբեւելք արեգականն արդարութեան . եւ նըստեալցդս ի խաւարի լոյս ծագեցեր . վասն որոյ ամենեքեան ընդբեզ միշտ մեծաց ցուցանեմք ։

Ա՛նապատն տակաւ եւ մորենի անկիզելի . որ զանձե՛ղ հնր աստուածութեանն ի քեզ տարեալ կրեցեր . որով բնութիւնս կիզեալ հիջաւ կրից բոց . վասն որոյ ։

Ա՛ղեղնակն տապատանակ կտակարանացն նոյ նորոյ ուխտիս . որով ե՛լ յերկիր աւետեաց հորդեալ հոգեւով ի քեզ տպագործեալ բանն . վասն որոյ ։

Յաղթող եւ պնող ծնողութիւն միշտ ընտան ինքմամբ որդւոյն աստուա՛ծոյ . եւ վայելչին անճառ պըր-

նայր. եւ բրիստոս պատրաստ ընդ մարդկան շքեղեցաւ։

Ա՛ռ քեզ ապաւինիմք առեներըբո՛ւհի. գերադոյն եւ հրաշալի եւ բաշխող բարեաց. զորիւր ես ծարաւեաց եւ հանդիստ աշխատելոց. եւ ելեր վերր ընկալ պատուական պսակին բանիւն։

Հրաշակա՛ռ ծագումն լուսոյ բո. բրիստոս, որ ի մե՛ջ լու՛սին զբնական սերըզացոյց սերբ ըզբատա՛սունան. ողորմեա՛ մեզ պատուական։

Լո՛ւսակիս՛ ոզորմութեան. բո շընորհդ ծագեալ ի՛ մէջ քա՛ռանո՛նիցն, զբնաւորացոյց սո՛ւրբ ըզմի՛նկուն. ողո՛ր։

Երանելի վըկայք բո. բրիստոս, նա՛ հատակեալք ի պատերազմի, եւ ընկալան զանապական պըսակն. ողորմեա՛ մեզ պա։

Ա՛յսօր ցընծա՛ն դասք հրեշտա՛կաց, քանզի պատուականըք ձեր գրեցան ի դըպրութիւն կենաց սո՛ւրբ քառասո՛ւնք. ընդ որս եւ մեք երգեցո՛ք բրիստո՛սի ծնունդ։

Ո՛վ երջանի՛կ ճառագայթք, որք զօրութեամբ աստուածայնոյն ըզպատո՛մն լըցի՛ն եղկաց՛ոյնք. եւ աղօթի՛ք ըզպատանա՛ւորն չորրորդ տասի՛նըն լըցո՛ցին։

Սո՛ւրբք եւ սիրեցեա՛ք ի բրիստո՛ս, լո՛ւսաւորի՛չք աշխարհի, պարծա՛նըք սո՛ւրբ եկեղեցւոյ. բարեխո՛սեցէ՛ք ա՛ռ տէ՛ր վասն անձանց մերոց։

Զա՛նուն ըն տեա՛ռն. Լո՛ւսակըսակա՛ցըն տո՛նի՛ւս պայծառաւորի՛չ։

Ա՛հա տատի՛կ յաղթող բանակ մարտի՝ երանելի սո՛ւրբ մա-

յօգնո՛ւթիւն, ամենակարող զօրութեամբըդ միշտ թագա՛ւոր յաւիտեանից. օրհ։

Ի՛նչ բըղխա՛ւմըն յորդաբո՛ւղխ սո՛ւրբ արեանն ի՛ ձո՛ւլել պատուական մարմնոյն ի՛ գըժընդակ օդոյն. եւ վերնախնամ տեսչութեամբ ճառագայթարձակ փայլմամբ բոլորեա՛լ պըսակիըս յանմա՛տոյց լուսոյն. ըզկայաբա՛ր հնո՛ւնչմամբ ընդ հոգեղինացն դասս վերերգեցաք. օրհ։

Ըզտէր օրհնեցէ՛ք. բարձր արա՛ք եւ՝ յաղթողական ձայնիւ ըզբնակեալն ի՛ մէջ սըրբոց։

Ա՛յսօր հրաշափառ ծագմամբ որդի՛ն միածին զճառագայթս աստուածութեանն երեւեցո՛ւցեալ ի՛ մէջ լըճին, արփիհրաշ փայլմամբ լուծանելո՛վ ըզպատուականն դառնաշունչ դըժընդակ օդոյն. էջ։ բարձր։

Ա՛յսօր վերանորոգո՛ւ սուրբ հոգի՛ն ձըշմարիտ նախագուշակ տեսլեամբ հօտանպետին յայտնեա՛լ ըզգանձըս հոգեւորս. եւ բոցաճաճա՛նչ հրաշի՛ւք ի փայլմամբն նըշուլեցըն համահաւասարեալ ի՛ հոսանո՛ւնս ջո՛ւրցն. էջ։ բարձր աթո՛ր։

Ծագո՛ւմըն հրաշալի որ անյայտ էր ի մէնջ. եւ բանըն հայրական անըմբըռնելի. հո՛ւր փայլակնացեալ եւ ի՛ մարմնի բնակեցաւ անվընաս պահելո՛ւ զարարածս ամենայն։

Ծագո՛ւմըն հրաշագործ որ ի կուսէն ծագեցաւ, ճառագայթելո՛ւ զարարածս ամենայն. երկինքն ցընծայի՛ն եւ երկիրս պար-

սակըն ՚ի վերայ սըրբոց քառասնից. Եւ նոցա միան։

ԿԱՆՈՆ

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԿԻՒՐԱԿԻՒ ԱՂՈՒՀԱՑԻՑ

ՈՐ պատուիրան ճըշմարտութեան անանձնեցեր եկեղեցւոյ քո քրիստոնս, անսայթաք ժամանակաւ աղօթել միշտ առ աստուած հնգուամբ եւ մըտօք։

Որ ըզբան քո օրհնանց հաստատեցեր գործով մեզ օրինակ. հաճնելով ըզգիշերն ՚ի գլուխ յաղօթից աստուածոյ բնութեամբ մերթ ընդ միջօրէ , երբ կըրկնի ծուէնըր ամենայն։

Վանն որոյ եւ մեք պաղատեսցուք առ քեզ քրիստոնս. չնորհեա մեզ յամենայն ժամ լինել բեզ յանդիմանութեան , մանաւանդ աղօթիւք ընտ անմարմնոցն որ յերկինս։

Ազաչանօք աստուածանին անապական քո ճըշմարտութեանդ, վճռանալի աչօք սըրտից մերոց բացցես ոգերմութեամբ հայիլ ՚ի լոյս քո քրիստոս։

Պատաճար արդարութեան հաստատեցեր ՚ի մեզ ըզմիտըս մեր. դասել զհնգից եւ ընդմարմնոյն, արդ պարապէս դատմամբ ընտ օրինացդ քոց քրիստոս։

Իակ անհրաժ դատաճորին որ ՚ի բազում բնութեան մերոյ, ոչ ունելով զերկիւղ քո սոբերք, եւ անպատկառ ՚ի մարդկանէ ոչ առնելով դատ զըրկելոյն։

Ձառագայթ վառաց հոգի որդիդ վիճակին, որ ըզգոյդ անխափանակ

ծոմի կենցաղոյս լուծիչն ըզվստանգ. ճըգնութեամբ սոցաբերս մաղթեցո՛ւք զհաշտութիւնն ամենայնի։

Քրիստոսանձի՛ր եկիցուք ճանապարհաւք ծնվելն սուրբ տապանաբերս զոր ծնաւ սուրբ կոյսն. վասըն զի պատուական արեանցըն հեզ լիւ, զկապուտակ ըզծովըն վարդացն նըշիկըր. ճըգնութ։

Թագաւո՛ր եկիցուք որ ընդմիւս սըրբոց քոց բարեգործութեամբ լըցեր , զմիաբանութիւնըս մեր օրհնեա. զի միաբան ոք ծցտեալ ՚ի բանասիրուէն ելցէ արտաքս ՚ի կորըստական բանից. ճըգնութ։

Այսօր մեծապէս պանծայեալ ցընծայ սիօն ընդ յաղթող ճըգնութիւն սըրբոց քոց անանցինցն, որք հաւատով հանդիսացան. եւ միաձայնեալ ասէին, օրհնեալ ես ամենօրհնեալ թագաւոր անմահ։

Այսօր կացեալք առաջի բըռնաւորին յարեն ՚ի սեբաստիա. եւ ըզգաստնալովն տառնամանեցան հաւատով քաղցրացոցին. Եւ նոցա միան։

Այսօր ամբարձեալք զաչս իւրեանց յերկինս կոչելով ըզբեզ տէր յօգնութիւն. գեր ՚ի վերոյ տեսեալ բոլորեալ պըսակըս յանմահից ընտրեալն. եւ նոցա միան։

Այսօր բացեալ եղեն դրունք վերինն երուսաղէմի. կոչելով սոքըր ըզբանաւորսնան յանճառ ՚ի փառսն եւ յանեպատում ՚ի կեանս. եւ նոցա միան։

Այսօր սեբաստիա եղեւ երկրորդ յորդանան ՚ի ջրմամբ որդւոյն առաւծոյ. եւ վայելէին անճառ պըճ-

Յորժամ գայցես բանզամ հրեշտակապետ ի դառն զերկիր։
Յայնժամ շարժին զօրութիւնք երկնից ի յահ քումմէ։
Եւ յայնմ աւուր լեր իմ ծգնաւկան ի քէն իմ եւ անսպառ իմ։
Որ օրհնէ ի հրեշտակաց անդադար հայր երկնաւոր, ընկալ զաղաչանս մեր։
Առաջի քո անկանիմք երկիր, խընդրեմք զողորմութիւն բազում յանցանաց մերոց։
Որ գիտակ ես դաղտնեաց մարդկան հոգիք սուրբ, տէր եւ կենդանարար, ընկալ զաղաչանս մեր։
Օրհնեցէք զտեր ընդ երկինս զինանն նըմանեալ դաստուց, նոր ժողովուրդք ասելով, քեզ հօր տըէռողիդ մեզ ընկեանըս փառք։
Երգեցէք տեառն երգ նոր եկեղեցիք ընտրելոց որդիք սիոնի՝ ասելով, քեզ որդւոյ հնորհողիդ մեզ ընկեանըս փառք։
Բարեբանեցէք զաստուած ի սբանչելութեան նորա ձայնիւ ցընծութեամբ ասելով, քեզ հոգւոյդ պարգեւողիդ մեզ ընկեաց։
Ամէն լուսոյ եւ ամպ հոմանի սուրբ կոյս, որ ցծղեցեր ի մեզ ընցօղն երկնային. զքեզ բարեբանեմք աստուածածնին կոյս։
Անկէզ մորենի եւ սրովբէ հողեղէն սուրբ կոյս. քանզի պլուռղըն կենաց ի քէն տրեաւ մեզ. զքեզ բարեբանեմք աստ։
Անձից լուծիչ եւ բանիչ մեղաց սուրբ կոյս. որ զանտանելին յէից ի դիրկս քո բարձեր. զքեզ բարեբանեմք աստ։
Ակաչք ժողովուրդք ի տանձարի

մարմնով պարապրեան, այսօր ի Թաբո՞ր փառօք վայլեցեր։
Որ անետես սրտվքէից անհաս ի վեր քան ընդեան, ծառայի կերպիւ պարագածակեալ ընդլոյտ անբաստուեր, այսօր ի Թա՛։
Որ հրեղինացն անմերձենալի հնար աստուածութեանդ, ի հնդէղէնս խոնարհեալ լոյտ արփիական. այսօր ի Թա՛։
Որ գերապոյն փառօք պայծառացոյց զադամն առաջին, զոր ձաչ չանվամբ պլուղոյն մերկացեալ ընդ փառս անպատուեմն, այսօր վերըն՝ ան՞ն փառօք զարդարեցոյ։
Որ ի նախնուստն երբեւէալ մոլեկ սի ամպովքն ի սինա. այսօր լուսաշ վայլ ամպովք ի Թաբօր յայտնեալ վերայեցոյ, գա՛է ի մէրկի՞ զըմա լըւարձակ։
Որ ի յերկինըս վերացոյց հրեղէն կառօք զհեղիանս, այսօր վայրաքեր եալ ի Թաբօր հանդերձ մոլեկ սիս, խօսելին զվե՞ն որ յերո՞սաղէմ։
Ընդ լուսափայլ զըւարճնոյն ընդայ՞րուցեանն օրհնեացուք. եւ մա՞ղթելով խընդրեացուք, մանր՞ բե՞լ ընդմեզ ի մեզայ։
Ընդ խընկաբեր սուրբ կանանցն անման՞ հ բուրմանն անուշից, խո՞նկա ա՞ղօթից մատո՞ացուք, մանր։
Ընդ իւղաբերիցն արտասուս ըզ մարդկա՞ն բարձոյն արտասուացն պաղա՞տեացուք ածրատուօք մանր։
Ընդ քրիստոնի՞ պահելով յանզ Թո՞զ վերացուք փոքածոյն. եւ ընդ հրեշտակս երգեացուք, փառք ի՞ բարձո՞նս աստուծոյ։

ի յերկինս. ծրհնեալ տէր անտը-
ւած հա՛ղցըն մերոց։

Ը՛զտէ՛ր. Ա. ՛ՀՀՁ՛՛ՒՔ՛ մեծնայն գոր-
ծըք տեա՛ռն ըզտէ՛ր օրհնե՛ցէք։
Ա. ՀՈՐ յսօր մաքրեացո՛ք պահօք քա-
ռաՙնօրեայ ընտ մովսէսի. զի ելք
ցո՛ք ի լեառն իմանալի առ աս-
տըւա՛ծ. ա՛ՀՁ։
Ա. ՀՈՐ յսօր ընդ մեծին եղիայի սըր-
բեալ պահովք. զի տեսցէն աս-
տուածայինն լուսոյն արժանաս-
ցո՛ք հոգւո՛յն. ա՛ՀՁ։
Ա. ՀՈՐ յսօր պահովք ճըշմարտու-
թեան ելցուք ի լեառըն փորձու-
թեան ընդ քրիստոսի, պատերազ-
մել ընդ թըշնամւոյն զի յաղթեա-
ցո՛ք նմա՛ւք. ա՛ՀՁ։
Ա՛աստուածա՛ծին գերապա՛յն
քերովբէից, բանի՛ն բարձր որ
զամենայն կրե՛ զօրու՛թեամբ. բա՛-
րեխօսեա՛ աստ տէր վասըն մերոյ
վըրկո՛ւ՛թեա՛ն։
Մա՛յր սըրբո՛ւթեա՛ն բարձրագո՛յն
սերո՛վբէից, զահեա՛ն ինքեա՛նց ի
քե՛զ կրելոյ, ծագեցե՛ր զլո՛յս աշ-
խարհի. բա՛ւրե։
Ծա՛ռ կե՛նաց ո՛ր զանմահո՛ւթեա՛ն
պըտուղն ի քէն ետո՛ր նախնոյ
մօրն եւայի, ի մա՛հաբեր երկա՛նցն
աւգտե՛լով. բա՛ւրե։
Դ՛ատաւո՛ր արդար ո՛ր հաստա-
տեցեր ի մեզ դատող բնութեան
ըզվիրաս մե՛ծ, չնորհեա՛ սըմա դա-
տե՛լ զանձինս իրաւամբք եւ ար-
դարութե՛ա՛՛մբ. խրնայեա՛ի մեզ
տէր ողո՛րմութեամբ։
Փե՛սայ երկնաւո՛ր հա՛րսին քո եկէ՛
ղեցո՛ւ. զայրի՛ եղեա՛լ ի քէն զհո՛-
գիս մեղո՛ք, մաքրեա՛ զբիծու-
թեամբ եւ յօդեա՛ ի քե՛զ միու-

վաստա՛ց բրիստոսի, ստո՛ւք ամենե-
քեան օրհնութի՛ւն ի՛ բարձունս։
Փա՛նղի թագաւո՛րըն բրիստո՛ս պըճ-
սա՛կեաց ըզսա՛ւրանչե՛լի վաստո՛ըն
խո՛րհուրդ. ստո՛ւք ամե։
Ի՛ սա՛մա եւ զօրըդ հրեշտակաց գո՛-
սո՛ւրեա՛լ տո՛ւն տեառն. ստո՛ւք
ամենե։

Փառք հօր և որդւոյ և.

Ա՛յլ ա՛՛նման սո՛ւրբ փեսայիդ այրի
հոգի իմ պա՛՛տմաի. ուստ զկրա՛՛ւ-
նըս քո խո՛՛ւմ գաստա՛՛ւորի՛՛ւ. աո-
նել ինձ գաստա՛՛տն սրտիս ընդ
ոտից մա՛՛՛րմնոյ իմոյ։

Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ա՛մպրի՛մ կո՛յս ա՛՛նարատ զանանապա-
կան փեսայդ ա՛՛ղաչեա, զի հաշտեա-
ցի՛ ընդ այրի՛ եղեալ հո՛գւո՛՛ւ, եւ
փրկութեամբ գա՛՛րձեա՛՛լ սիրով ընդ
հեռացեա՛՛լս ի՛ նմանե։

Ո՛ր ի՛ սկիզբն փըրկութեան մե-
ծոյ օրինակի երեւեցար մանուկ
բերի՛ն մո՛վսէսի, ա՛աստուածայինն
վառեա՛լ բոցոյն ըզմորենին անկի-
ծել ի՛ նմանո՛ւթիւն կուսական
ծնընդեանն. օրհնեա՛լ տէր ա՛ս-
տո՛ւած հա՛՛ղցըն մերոց։

Ո՛ր յօրինակ. բո գալըստեա՛նդ յայ-
խանդ առաքեցեր զմովսէս ի լե-
ռինսոնա, ազատե՛լով զհրէն իսրա-
յէլ արեամբ գառինըն խորհըր-
դոյ, որպէս եւ դո՛ւ գա՛՛ռն աս-
տուածոյ. բո՛ կենարար ա՛՛րեամբդ
ըզընտրս խորհել. օրհ։

Ո՛ր ի՛ նմանութիւն կանխի՛ր ծո-
վըն բաժանեցեր խաչիւն ըզծով
աշխարհականն, խորտակե՛լով զնա-
նըն զգլուխ վիշապին ի՛ վերայ
ջուրց. եւ առաջնորդեցեր ա՛՛մ-
պոլ հոգւոյն ժողովրդեան. բո՛

Եւ զգեցի՛ն զմանկունսն ի հնոցին
սաեա՛ւլով. ծրհնեա՛լ ես Թագա-
ւոր ա՛՛նմանի՛. փառա՛:
Շիջո՛ւցի՛ն ընդոց հրոյն բո՛րբո-
քեա՛՛լդ. ձայնիւ բարձրութեամբ
երգէ՛՛ին. փառաւորեա՛լ յա՛ւ
տեա՛ն:
Ընտրեր ծրհնեցէք բա՛՛րձր պրա-
րէք ընդնա յաւիտեա՛ն:
Զմա՛ղաւո՛՛րըն երկնատա հրեշտա-
կայի՛ն ծրհնութեամբ բա՛՛րձր:
Քա՛հանայ՛՛ք աստուածաբա՛՛նեալ,
ժողովուրդք անա՛՛ւել բա՛՛րձր:
Ընդբեզ ծրհնութեամբ մեծա-
ցո՛ւցանեմք:
Ո՛ր ընդա՛՛ն աստեղաձ յարդա՛՛նդի
կրեցեր սրբբուհի անարատ, եւ
անճառապէս ծընար ըզմեր պրա՛՛ձդո՛՛ն
երկնից. ընդբեզ:
Ո՛ր էից լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի քո գիրկս. եւ արե-
գակա՛՛ն արդարութեան եղեր ա-
րեւ. ընդբեզ:
Համբառնա՛՛ս առ բեզ տէր զաշա-
կերտս, նայեա՛ յիս գթութեամբդ
քո, եւ ա՛՛ղօթեա՛:
Դու ես յոյս եւ ա՛՛պաւէ՛՛ն իմ,
զերծո զիս յորոգայթէ՛՛ մեղաց,
եւ ա՛՛ղո՛՛ր:
Ա՛պրեցո՛ւցիչ իմ ես փրկի՛՛չ իմ,
ապրեցո զիս յորոգայթէ՛՛ մեղաց,
եւ ա՛՛ղո՛՛ր:
Տէ՛՛ր երկնի՛՛ եւ երկրի, ա՛՛րարիչ
եւ յոյս մեր:
Խո՛՛նարեա յանձի՛՛նըս մեր քրիստո՛՛ս
Թագա՛՛ւոր երկնի՛՛ եւ երկրի՛:
Ա՛զա՛՛տէ՛՛մք ընդբեզ այլ ա՛՛րա՛՛ փրկի՛՛չ
յո՛՛ւսացեալս ի՛՛ քեզ:
Հա՛՛՛ւրըն մեծո՛՛ց աստեղաձ, որ
ի՛՛նեղութեա՛՛ն կեցո՛՛ւցես ըզմեզ.

Թեա՛՛՛մբ. խընայ:
Ո՛ր մանուա՛՛մբ մարմնով քո մեռա՛՛-
ցեր ըզմեզ. եւ յարութեա՛՛մբ քո
յարո՛՛ցեր ի մեզ զարդ ապրութիւն.
տո՛՛ւր զօրութի՛՛ւն հոգւոյս կամաց
հնազանդել ըզկամըս մարմնո՛՛յս.
խընայեա՛՛ ի՛՛:
Ո՛ր վառաբանի՛՛ս ի հրեշտա-
կա՛՛ց ընդ հօր եւ հոգւոյն քրիս-
տո՛՛ս ա՛՛րդի աստուածոյ. խո՛՛նար-
հեցար ի հոգեղէ՛՛ն բնութի՛՛ւնս
հանբե՛՛րելո՛՛վ խաչի՛՛ վասն մեր.
վասն որոյ գրիա՛՛ ի մե՛՛զ մարդա-
սէր փրկիչ:
Ո՛ր ընդհի՛՛ն մարդկո՛՛ն մեր մեղա՛՛ց
ի՛՛ խաչին սպաներ, նորոգելով
ընդնո՛՛ր մարդն արդարութեան
յա՛՛ւսով կենաց անվախճանից ի՛՛
նորոգո՛՛ւմն նո՛՛ր ապանայ. վասն ո-
կե՛՛նդանարար քո յարութե՛՛մբդ
անմահ թագաւո՛՛ր, կե՛՛նդանացո՛՛
զմեռեալսն մեզ, կե՛՛նդանական
զորձո՛՛վք բարեաց ըստ ըստա՛՛ւրն
քոց պատուիրանաց. վասն որոյ:
Շնորհեա մեզ տէր ըզգաստու-
թիւն աղօթո՛՛ն լինել՛՛ ըստ դըր-
նապանին. զի ի բացեա՛՛լ սո՛՛ւրբ
փե՛՛ռանցդ բացցո՛՛ւք ընծայիցս քոց
մըտից ընդ քեզ եւ հօր քո եւ ե՛՛
հոգե՛՛ւդ լինել օթեվան. եւ եր-
գեցո՛՛ք երրո՛՛րդութե՛՛ան ըզ-
փառս ի բարձունս:

Հարց ապաքրոնեան հինգերորդ շաբաթու-
ցըս-հոգեկոչի: Ձայնդ ձայն:

Ա՛՛՛ւրըն մեծո՛՛ց աստեղաձ. որ
ապրեցո՛՛ւցեր զերկիս մանկո՛՛նան ի
հնո՛՛ցի՛՛ն. փառաւորեա՛լ յա՛՛ւ
տեա՛ն:

քաւեա՛ զինս ամենայն։

Բազմագո՛ւթ մարդասէր Հնարեա՛ զիմաստութիւն իմոյ յանցանացս. զի առ քեզ միայն պաղատիմ. քաւեա՛ զինս ամենայն։

Ո՛ր՝ի բարձո՛ւնս բնակեալդ ես, եւ ո՛ւր քեզ եմք ապաւինեա՛լ. ա՛րա՝ րածք ամենայն օրհնե՛ն զքեզ։

Ո՛ր մոլութենէդ հնալի՛ւդ ես. զարձո՛ ՚ի միջնէ ընդ ցասո՛ւմըն քո՛. ա՛րա։

Ո՛ր ծարաւենէդ աղբի՛ւդ ես եւ քաղի՛ւ ես մեղաւո՛րաց. ա՛րա։

Գո՛ւ յաւիտեան. Օրհնեալ ես յաւի՛տեան։

Ա՛ստուած հա՛րցըն ես ամենայն յաւիտեանից. օրհնեալ ես յա՛։

Ո՛ր նըշատիս ՚ի վերայ քերո՛ւածոյդ. գո՛վեալ ես ա՛ստուածդ բարձրացեալ ես յաւի՛տեան։

Ը՛զքեզ օրհնեցէ՛ք բարձր ա՛րա՛ րէք ընդնա յաւիտեան։

Թագաւո՛ր գո՛ւթիւնդ անանցի՛ւ. բարձր ա։

Ըզնըշատեա՛ցն յաճախ փա՛ռաց. բարձր ա՛րա՛։

Ա՛ստուածածնի՛ն մա՛յր լուսոյ սո՛ւրբ կո՛յս լուսեղէն տաճա՛ր, ո՛ւր տա՛մ երկի՛նըք չէ՛ին բաւակա՛ն ա՛ռ՝ի բնակո՛ւթի՛ւն, ո՛ւր քեզ մա՛րմ նացա՛ւ։

Ը՛զքեզ անհա՛րնացեալ որ միա՛յնով ՚ի կանա՛յս օրհնեա՛լ, կրե՛լով ՚ի քեզ զանեսանելի զբնո՛ւթիւնն. օրհնո՛ւթեա՛՛մբ մեծա՛։

Ո՛ւրախ լեր ամե՛նա փրկո՛ւթեան, յո՛յս հաստատո՛ւթեան մարդկան, միջնորդ օրինաց եւ ընդհա՛՛ց, օրհնո՛ւթեամբ ա՛նեպատո՛ր գո՛հո՛ւթեա՛՛մբ մեծա՛։

Ա՛ստուած մարդա՛նէր որ ըզմա՛քսանո՛ւն արդարացո՛ւցի՛ր. քա՛

ա՛ստուա՛ծ՛ել փառա՛ւորեա՛լ յա՛ւիտեան։

Յա՛ղթո՛՛ղ զօրութեա՛մբ քո քրիստոնս, ՚ի հա՛ւրն ընկեցեա՛լ պահէ՛ին մանկունքն, ո՛րք գըտա՛՛ն զծնո՛ւթիւն յօղո՛՛ն օրհնութեան։

Շիջո՛՛ցին ըզբոց հրոյն, զբռնաւանալնան արհամարհեցին ընդբո՛ռնաւորին. ընդ չորո՛՛րդ հրեշտակին օրհնաբանեցին։

Ը՛զամէն օրհնեցէ՛ք բարձր ա՛րա՛ րէք ընդնա յաւիտեան։

Տի՛ւք եւ գի՛շե՛՛ր՝ ըզամէն ըզտէր օրհնեցէ՛՛՛ք. բարձր ա՛։

Ի՛սրայէլ ըզտէր օրհնեցէ՛՛՛՛ք. Զանաղբեա՛ծըն յաւիտե՛՛նից. բարձր ա՛րա։

Ա՛նարա՛ծ կոյս աստուածածնի՛ն մարիամ, սէրբեւ՛ն եւ մա՛յր քրիստոսի, յարգա՛նդի սպասար զա՛նեսանելին ընդունել ամենեցո՛ւն. օրհնութեա՛մբ ըզքեզ աստուածա՛՛ծի՛ն մեծացո՛ւցանեմք։

Ը՛զքեզ երկնայի՛ն զո՛ւարճն զոր եւ սեան եզեկիէլ, եւ ա՛ռըն զոր ծանեա՛ գեղէ՛ցն. սէրթևքե՛ւ հո՛ղեկէն վե՛հապոյն քերո՛ւածոյ. օրհ։

Երի՛ա խորհո՛ւրդըս սո՛սկալի՛ս ՚ի քեզ տեսանի աստուածա՛՛ծի՛ն. յո՛ղնութիւն անսերմնական, ծնո՛ւնդ անա՛պրատ, կո՛ւսութիւն լե՛ւ ծննդեա՛ն ճեպո՛ղ անանպա՛՛՛՛

եւ մայր հաստատուԹեան մարդկան. օգնական եւ չինորհ աշխատիմ, մարիամ մայր եւ աղախին վրդկին մերոյ։

Երանելի ամենեցունն զաստուած տանելով ըզբնուԹեամբ անուանելին, զամենեցուն ամենակալն արժանի եղեր կրել յորովայնի, որ երեւեցաւ աղգի մարդկան։ Քրիստոսէական ամուր ցնծացար անուանելով զաստուածն ամենեցունն, որ նըստիր ի քերովբէս. առնա միշտ բարեխօսեա կեցուցանել ըզմեզ։

Ո՛ր զաղտակ կենդանի այլազեւոյ ամ ընկալար վրդկիչ մարդասիրատիս. եւ զմեզ անպաշխարուԹեան արժանի ըզձայն մեղաւորացելոյս ընդունել։

Ո՛ր հառաչմամբ ձայնի աղաղակին ոչ լռեցեր վրդկիչ ընդունակ մեղաւորաց. եւ զմեզ։

Ո՛ր զառանձնապարգեւի. զոր նըշխար ոչ խնայեցեր ընձեռել շնորհն հոգւոյ սրբի. եւ զմեզ անպաշխարուԹեան արժան։

Երկնային զօրուԹեանցըն զինուորիչ ըզերկրաբնակսն քրիստոսի եղեր յանդգնագոյր վասն նուԹեան։

Ա՛ռաքելից եւ մարգարէիցն գաղթ վասն ամենից ազգաց. վա՛ռ վերացագոլով ըզմեզ։

Եւ մե՛զ հաճեցիր ընդ նոսին, վասն որոյ եւ զոյսն զօրացն դո՛ղ ամենայնի. վա՛ռ ի բարձունս ամա՛ենայն։

Ձըմեռնատանիկս գնհանուամբ ըզքեն, տէ՛ր անասնոց հարցըն մեզ զոց վանատրեալ յաւիտեան։

Եւ ա՛յ զի ըզմեզ ազատեցեր. քո ըզմերձենալն ի քեզ բընժըշկեցեր. քաւեա՛ զմեզ։

Ո՛ր բանիւ հրամանի քո զանեպատանելոցն առողջացուցեր. քաւեա՛ զմեզ։

Ձբառնըմա՛նէ երկնից հոգեւոր երգով ի ձայն հընչման՛ն զքեզ վանա՛ռերն։

Երկնաւո՛ր տեսակք բանաւո՛ր հօտ ամ ձայնիւ երգո՛վ զքեզ վանա՛։

ՁաերուԹիւնըդ. քո հանապազ օրհնեմք, որ ի բարձո՛ւնսդ ես վանա՛ռերեակ։

Ո՛ր յամենայնի ցուցեր ըզքո՛ր աբանչելիսդ, եւ ի բոլորից վանատ առնէցար երրեակ ա՛ուԹիւն. զքեզ ընդ օրհնաբանելն բարեբանեմք։

Ո՛ր ըզբոլբոքեալ ընդհուն ի ցօղ վհանէցեր, եւ զարդելեալն ի նըմին պահպանեցուցեր. զքեզ։

Ո՛ր ըզբռնուԹիւն Թագաւորին խորտակեցեր, եւ զյուսանկեալն ի զօրուԹիւնըդ. քո վանատրեցեր. զքեզ ընդ օրհնա։

Գո՛րծըք տեառն ընտեր օրհնեցի՛ք բան՛ր արարչի՛ք յաւիտեան։

Գի՛շերք ընտեր օրհնեցի՛ք.

Ընդնա՛տեան ի յամուտ վառանց ըզբա՛ րեբանեալն ի հրեշտակաց. ընդնա՛ անդադար օրհնեցի՛ք.

բան՛ր ա։

Ի՛սրայե՛լ ընտեր օրհնեցի՛ք.

Ո՛ր յահէ վառանց անտուածուԹեանն գո՛ղա՛ն զընտա՛րուԹիւնք երկնից. ընդնա՛ ան։

Ո՛ւրախացիր տատուածածնին որ կուսանուԹեանց ես պարծանիք

սաւորիչք տեառն։

Օ՛րհնեցէք զտէր յերկրէ կէտք եւ ամենայն կայտառք, որ տեսանիք էք բանաւոր հօտի, փառաբանիչ էք տեառն։

Օ՛րհնեցէք զտէր յերկնից, որ եկեղեցիք սըրբոյ, որ ծրտիքդ էք վերին սիոնի, օրհնաբանիչ էք տեառն։

Հանապազ օրհնեմք զտէր անհատանելի վըրկիչ, որ միայնոյ ես փառաւորեալ տէր, յաւիտեանց քոյ։

Տէր անսըքնած մեր, որ հաստատեցեր զերկիր եւ վհատեր ի սկըզբան, օրհնեալ ես տէր անսըքնած հարցըն մերոց։

Մարգարէն դանիէլ աղօթէր առ տէր աստուած, ապրեցուցանել զերիս մանկունսն ի հնոցէն ի բաբելոնի։

Բարձր արարէք զանսըքնած հարցըն մերոց յաւիտենից, որ ապրեցոյց զօրհնաբանսն ի ձեռաց մահու։

Ըստ եր. Ընձեա անպատմար բարձրացուցանեմք։

Որ ի տուէ օրհնի անպատմար ձայնիւ սրտիւքեւ մարդկանբ, ի գիշերի եւ յամենայն ժամու. ընդ նա անդա։

Զբարբառեալ երգն զերիս մանկունսն ի հնոցին, եւ երգեցողքն ընդ հրեշտակս երգէին ասելով. ընձեա անպատմար բարձրամբ։

Որ երկնից եւ երկրի ես յամենայնի խնայեա ի մեզ. տէր անսըք։

Ի տաճարի քում խընդրեմք ի քէն, մի՛ անտես առներ զմեզ տէր անսըքնած հաւր։

Ըստ եր. Ընդ որ տէրտէրութիւնդ հաւնասպաղ օրհնաբանեմք։

Որ ի ջուր ի հնոցն վըրկեցեր զանմանկունսն ի ձեռաց անօրինաց. ջնջեցեր զգծուրըն հնդմաբեր յօղնին. ընդ որ։

Երգէին մանկունքն ի մէջ հընոցին, սաղմոսիք եւ օրհնութեամբ գովէին զտէր աստուած վառանց. ընդ որ։

Ներաս ըեր մարիամ առնըք սուտ ածծին. զի ի տաճարին զքրիստոս ծնցեր յանկարծակի եկըն տէր. ընդ որ օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։

Ներաս ըեր զոնըն վահեակ ընդ որ ոչ ոք մըտեալ. բայց տէր անսուած իսրայէլի. ընդ որ։

Ներաս ըեր անգին կընքեակ ջրոյն կենդանութեան. զոր ծարաւեցեալ բնութեանս էտոր ի յարբունին. ընդ որ օրհնու։

Անկանիմ առաջի քո եւ խընդրեմ զթողութիւն յանցանաց իմոց. մի անտես առներ հաւր զաշխատս իմ։

Ազաղակեմ որպես մանրասուն, եւ հեզութեամ զարտասուս իմ առաջի քո որպես պոռնիկին. մի ան։

Յաներեւոյթ թ զըշնամոյն պատեցեալ, եւ ի գանգանի նետից բանսարկութեն վերասորեցալ. մի ան։

Օ՛րհնեցէք զտէր յերկինս զջուր եւ ամենայն հրեշտակք, որ հնազանդիք էք հարկաւորութեան, սաղմոսիք եւ երգեցողք զանմանկունսն ի հնոցէն ի բաբելոնի։

Օ՛րհնեցէք զտէր յերկրէ կէտք եւ ամենայն կայտառք, որ տեսանիք էք բանաւոր հօտի, փառաբանիչ էք տեառն։

Օ՛րհնեցէք զտէր յերկինս եկեղեցիք սրբոյ, որ ծրտիքդ էք վերին սիոնի, օրհնաբանիչ էք տեառն։

Հանապազ օրհնեմք զտէր անհատանելի վըրկիչ, որ միայնոյ ես փառաւորեալ տէր, յաւիտեանց քոյ։

Տէր անսըքնած մեր, որ հաստատեցեր զերկիր եւ վհատեր ի սկըզբան, օրհնեալ ես տէր անսըքնած հարցըն մերոց։

Մարգարէն դանիէլ աղօթէր առ տէր աստուած, ապրեցուցանել զերիս մանկունսն ի հնոցէն ի բաբելոնի։

Բարձր արարէք զանսըքնած հարցըն մերոց յաւիտենից, որ ապրեցոյց զօրհնաբանսն ի ձեռաց մահու։

Ըստ եր. Ընձեա անպատմար բարձրացուցանեմք։

Որ ի տուէ օրհնի անպատմար ձայնիւ սրտիւքեւ մարդկանբ, ի գիշերի եւ յամենայն ժամու. ընդ նա անդա։

Զբարբառեալ երգն զերիս մանկունսն ի հնոցին, եւ երգեցողքն ընդ հրեշտակս երգէին ասելով. ընձեա անպատմար բարձրամբ։

Որ երկնից եւ երկրի ես յամենայնի խնայեա ի մեզ. տէր անսըք։

Ի տաճարի քում խընդրեմք ի քէն, մի՛ անտես առներ զմեզ տէր անսըքնած հաւր։

Ըստ եր. Ընդ որ տէրտէրութիւնդ հաւնասպաղ օրհնաբանեմք։

Որ ի ջուր ի հնոցն վըրկեցեր զանմանկունսն ի ձեռաց անօրինաց. ջնջեցեր զգծուրըն հնդմաբեր յօղնին. ընդ որ։

Երգէին մանկունքն ի մէջ հընոցին, սաղմոսիք եւ օրհնութեամբ գովէին զտէր աստուած վառանց. ընդ որ։

Ներաս ըեր մարիամ առնըք սուտ ածծին. զի ի տաճարին զքրիստոս ծնցեր յանկարծակի եկըն տէր. ընդ որ օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։

Ներաս ըեր զոնըն վահեակ ընդ որ ոչ ոք մըտեալ. բայց տէր անսուած իսրայէլի. ընդ որ։

Ներաս ըեր անգին կընքեակ ջրոյն կենդանութեան. զոր ծարաւեցեալ բնութեանս էտոր ի յարբունին. ընդ որ օրհնու։

Անկանիմ առաջի քո եւ խընդրեմ զթողութիւն յանցանաց իմոց. մի անտես առներ հաւր զաշխատս իմ։

Ազաղակեմ որպես մանրասուն, եւ հեզութեամ զարտասուս իմ առաջի քո որպես պոռնիկին. մի ան։

Յաներեւոյթ թ զըշնամոյն պատեցեալ, եւ ի գանգանի նետից բանսարկութեն վերասորեցալ. մի ան։

Օ՛րհնեցէք զտէր յերկինս զջուր եւ ամենայն հրեշտակք, որ հնազանդիք էք հարկաւորութեան, սաղ

մեծ հրեշտակ մը զիս տարաւ անապատ մը, ու ցուցուց ինծի սուրբ քաղաքը Երուսաղէմ, որ կ՚իջնայ երկնքէն Աստուծմէ։

Եւ ունէր Աստուծոյ փառքը. անոր լոյսը նման էր թանկագին քարի մը, որ կարծես թէ յասպիսի քար մըն էր, որ բիւրեղի պէս պայծառ էր։

Եւ ունէր մեծ ու բարձր պարիսպ մը, ունէր տասներկու դռներ, ու դռներուն վրայ տասներկու հրեշտակներ, ու անուններ գրուած էին, որոնք Իսրայէլի տասներկու ցեղերուն անուններն էին։

Արեւելքէն երեք դռներ, հիւսիսէն երեք դռներ, հարաւէն երեք դռներ, ու արեւմուտքէն երեք դռներ։

Ու քաղաքին պարիսպը տասներկու հիմեր ունէր, ու անոնց վրայ Գառնուն տասներկու առաքեալներուն տասներկու անունները։

Ու ինծի հետ խօսողը ոսկիէ չափ մը ունէր, որ իր ձեռքը էր, որպէսզի քաղաքը չափէ, անոր դռները ու պարիսպը։

Ու քաղաքը քառակուսի կը դնուի, ու անոր երկարութիւնը նոյնչափ է որչափ լայնութիւնը։ Ու չափեց քաղաքը ոսկիէ չափով տասներկու հազար ասպարէզ։ Անոր երկարութիւնը, լայնութիւնն ու բարձրութիւնը հաւասար են։

Ու չափեց անոր պարիսպը հարիւր քառասունչորս կանգուն, մարդու չափով, որ հրեշտակին չափն էր։

Ու անոր պարիսպը յասպիսէ շինուած էր, ու քաղաքը մաքուր ոսկի էր, նման մաքուր ապակիի։

Ու քաղաքին պարիսպին հիմերը զարդարուած էին ամէն տեսակ թանկագին քարերով։ Առաջին հիմը յասպիս էր, երկրորդը սափիր, երրորդը քաղկեդոն, չորրորդը զմրուխտ,

հինգերորդը սարդիոն, վեցերորդը սարդիոն սրածայր, եօթներորդը քրիսողիտ, ութերորդը բերիլ, իններորդը տոպազ, տասներորդը քրիսոպրազ, տասնմէկերորդը յակինթոս, տասներկուերորդը ամեթիստոս։

Ու տասներկու դռները տասներկու մարգարիտներ էին, ամէն դուռ մէկ մարգարիտէ էր։ Ու քաղաքին փողոցը մաքուր ոսկի էր, նման թափանցիկ ապակիի։

Ու տաճար չտեսայ անոր մէջ, որովհետեւ Տէր Աստուած Ամենակալը անոր տաճարն է, ու Գառնը։

Ու քաղաքը արեւի ու լուսնի պէտք չունի, որ անոր վրայ լուսաւորեն, որովհետեւ Աստուծոյ փառքը լուսաւորեց զայն, ու անոր լապտերը Գառնն է։

Ու ազգերը անոր լոյսին մէջ պիտի քալեն, ու երկրի թագաւորները իրենց փառքը անոր մէջ պիտի բերեն։

Ու անոր դռները ցորեկը բնաւ պիտի չփակուին, որովհետեւ հոն գիշեր պիտի չըլլայ։

Ու ազգերուն փառքն ու պատիւը անոր մէջ պիտի բերեն։

Ու հոն բնաւ պիտի չմտնէ ոչ մէկ պղծութիւն ունեցող, ոչ ալ անիրաւութիւն ընող ու սուտ խօսող, հապա միայն անոնք որ Գառնուն կեանքի գիրքին մէջ գրուած են։

Ու ինծի ցոյց տուաւ կեանքի ջուրի գետակ մը, որ բիւրեղի պէս պայծառ էր, որ կ՚ելլայ Աստուծոյ ու Գառնուն աթոռէն։

Անոր փողոցին մէջտեղը, ու գետակին այս կողմ ու այն կողմ կեանքի ծառ մը կար, որ տասներկու պտուղ կու տայ, ամէն ամիս իր պտուղը կու տայ, ու ծառին տերեւները ազգերուն բժշկութեան համար են։

Ու անկէ ետքը անէծք մը չպիտի ըլլայ։ Ու Աստուծոյ ու Գառնուն աթոռը անոր մէջ պիտի ըլլայ, ու անոր ծառաները պիտի պաշտեն զինք։

Ու անոր երեսը պիտի տեսնեն, ու անոնց անունը անոնց ճակատներուն վրայ պիտի ըլլայ։

Ու գիշեր պիտի չըլլայ, ու լապտերի ու արեւի լոյսին պէտք պիտի չունենան, որովհետեւ Տէր Աստուած լոյս պիտի տայ անոնց վրայ, ու անոնք պիտի թագաւորեն յաւիտեանս յաւիտենից։

Ու ինծի ըսաւ. Այս խօսքերը հաւատարիմ ու ճշմարիտ են։ Ու Տէր Աստուած սուրբ մարգարէներուն հոգիներուն Տէրը իր հրեշտակը ղրկեց, որ իր ծառաներուն ցուցնէ պէտք եղած բաները, որ շուտով պիտի ըլլան։

Ահա կու գամ շուտով։ Երանի անոր որ կը պահէ այս գրքին մարգարէութեան խօսքերը։

Ու ես Յովհաննէս եմ որ այս բաները լսեցի ու տեսայ։ Ու երբ լսեցի ու տեսայ, երկրպագութեան համար ինկայ առջեւը այն հրեշտակին որ ինծի այս բաները կը ցուցնէր։

Ու ինծի ըսաւ. Զգո՛յշ եղիր, որ չընես. որովհետեւ ես քու ու քու եղբայրներուդ՝ մարգարէներուդ ծառան եմ, ու այս գրքին խօսքերը պահողներուն ծառան եմ։ Աստուծոյ երկրպագութեան համար ինկիր։

Ու ինծի ըսաւ. Մի՛ կնքեր այս գրքին մարգարէութեան խօսքերը, որովհետեւ ժամանակը մօտ է։

Անիրաւը թող դարձեալ անիրաւութիւն ընէ, ու պղծուածը թող դարձեալ պղծուի, ու արդարը թող դարձեալ արդարութիւն ընէ, ու սուրբը թող դարձեալ սրբանայ։

Ահա կու գամ շուտով, ու իմ վարձքս ինծի հետ է, որ ամէն մէկուն իր գործին համեմատ հատուցանեմ։

Ես եմ Ալփա ու Օմեգա, սկիզբն ու վախճանը, առաջինն ու վերջինը։

Երանի անոնց որ իրենց հանդերձները կը լուան, որ Կեանքի ծառին իշխանութիւնը ունենան, ու դռներէն քաղաքը մտնեն։

Դուրսը պիտի մնան շուներ, կախարդներ, պոռնիկներ, սպանողներ, կռապաշտներ, ու ամէն մէկ որ սուտը կը սիրէ ու կ՚ընէ։

Ես Յիսուս հրեշտակս ղրկեցի, որ ձեզի այս բաները վկայէ եկեղեցիներուն համար։ Ես Դաւթի արմատն ու սերունդն եմ, առաւօտեան աստղը պայծառ։

Եւ Հոգին ու հարսը կ՚ըսեն. Եկո՛ւր։ Ու որ կը լսէ, ինք ալ ըսէ. Եկո՛ւր։ Ու որ ծարաւի է, թող գայ, ու որ կ՚ուզէ, թող առնէ կեանքի ջուրը պարգեւաբար։

Ես ամէն մարդու կը վկայեմ որ այս գրքին մարգարէութեան խօսքերը կը լսէ, եթէ մէկը անոնց վրայ բան մը աւելցնէ, Աստուած անոր վրայ պիտի աւելցնէ այն հարուածները որ այս գրքին մէջ գրուած են։

Ու եթէ մէկը այս մարգարէութեան գրքին խօսքերէն բան մը պակսեցնէ, Աստուած անոր բաժինը պիտի պակսեցնէ կեանքի ծառին ու սուրբ քաղաքին մէջէն, որ այս գրքին մէջ գրուած են։

Ան որ այս բաները կը վկայէ, կ՚ըսէ. Այո՛, շուտով կու գամ։ Ամէն։ Եկո՛ւր, Տէր Յիսուս։

Մեր Տէր Յիսուսին շնորհքը ամէնուն հետ ըլլայ։ Ամէն։

հմբ

ամբը հոգւոյն յաւիտեանս ա-
մէն։

Ընդբէզ կարպանմբ յօգնութիւն,
որ աչերուն ամառը պահէս զինա-
բանելդ. եւ զինս փրկեա՛ ի փոր-
ձութենէ. ամէն յուդա՛ ալէլէլուիա։
Ընդբէզ աղաչեմբը սէր անսասա-
նելի պահեա զո՛տս մեր ի քո
սուրբ ի պաշտօնդ. ամէն։
Ընդբէզ վառաւորեմբը սէր, որ
նշաւակս ի վերայ չորեքկերպեանն
կենդանեացդ, եւ հայիս քաղց-
րութեամբ յանդիմանըս քո. ամէն։
յուդա՛ ալէլէլուիա։

Շաբաթ օր՝ ասն ը արեգնագրիգորի Լուսաւորչին։

Ընյսօր զուարճացեալ ըլնծայ ե-
կեղեցի, զրախտ աստուածատունկ
ծաղկեալ. յորմէ տուաւ մեզ
տունկն անմահութեան սէր զրխ-
գործնա. եւ պատճառեալ ելից
ըզամենեցունս անմեռնայն։
Բարեւնակ ողկուզաբեր ձիւնամարիտ
որմնոյն, մշտանկեալ հայրապետաց աս-
տուածազգին աջնոյն. յորմէ բղխ-
եալ ջուր բաժակն ուրախարար սրբու-
մեցելոյ ազինս. զոր արբեալ ըզ-
մայլեցաք յոգւոյ սրբութիւն հոգե-
ւոյ։
Գարնանաբեր հինչումն հարազ-
ատին հոգմնոյն ճառագայթեալ
հրով աստուածազգին հոգւոյն. ո-
րով հալեցան սառն կուապաշ-
տութեան հիւսիսականաց ազանց.
եւ եղեն ծաղկեալք աստուածա-
յին գիտութեամբն։
Զրախտ նորագուարճ տնկեալ
յաշխարհիս հայոց, բազմանշան

քրիստոնէից տէր գրիգորիոս. ար-
բեալ ի վտակաց հոգւոյն քաղցր
ճրշմարիտ բանին, ճանկաւէտ լը-
ցեալ հրաշագեղ տունկիւք։
Երկնային լոյս ծագեալ ի երկրի
ցուցար, պայծառացեալ վայել-
մամբ ի յարփւոյն կենաց. որով
հեթանոսական խաւար թաւձրամած
հայաստանեայցդ ազգի. եւ տեսին
ըզլոյս շնորհաց սուրբ հոգւոյն։
Զօրաց հրեղինաց անմարմնական
դասուց պարանոցեալ ցընծան
ընդ հոգանիւթ բնութեանս. որ
ընծայեաց տեառն աստուծոյ ըզ-
սէր գրիգորիոս. որով նըւիրին ի
վառս ուղղափառ հաւատոյ մանր
կուսիք։
Էնական բարւոյն կերպարան բա-
ւեաց, հովուապետ բարի սէր գրի-
գորիոս. քարոզրաձայն հընչմամբ
գարձուցիչ մոլորեալ հօտին, ժո-
ղովել ի հօտ ճրշմարիտ հովուին։
Ընտրեալ յաստուծոյ քահանայ
յատկապետ անբիծ, քարոզող ճրշմա-
րիտ աստուծոյ բանին. ընծայե-
ցեր տեառն աստուծոյ նոր ժո-
ղովուրդ մոգրեալ, հրաւիրեալ ի
փառս վերնոյն սիոնէի։
Թագ պարծանաց անշամանեալ
կազմեալ. առաքելականն վարուք
սէր գրիգորիոս. յօրինեցար բան-
ձոյն ականբք հանդիսեցար նահա-
տակութեան. վայելուչ պսակ
հիւսեալ սուրբ եկեղեցւոյ։
Ժառանգորդ եղեր հայրենի սեմուա-
կան հօտին, վիճակեալ թագէոսի
սուրբ առաքելոյն. պարգեւական
զաւակ կենդանեալ նշխարացդ նո-
րին, շառաւիղ շնորհաց աղբիւրք
հայցեալ։

երկաթիս ձանձռնա եւ գառնաք-
կըսկիծս կախարդանաւ ընկալեալ,
գեանամանձեալ ընդարձրումեամբ

ձռնկք մարմնոյ. քո սուրբ:

Ղեկօք հաւատոյ ընդ ծով աշխար-
հիս անցեր, վըշտակիր մարմնով
աէր գրիգորիոս, տաճկաց քար-
գեցան անառուածակիր բարձք ան-
դամոց. քոց սուրբ. զի զուծեալ
անգամք հոգւոցս հաստատեցաս

վերըստին:

Ձըշմարիտ հոգւոյն հանճարով լը-
ցեալ, աղբերաբար չնորհիւ աէր
գրիգորիոս. առաքըլս եղեր
ջրաշարչար պարպատմամբ եւ ո-
ւսուցմամբ ճրագնեալ. զի լուսաւոցես

ըզմեզ ի խաղտոյ մեղաց:

Մարդոպականաւ համեմիչ հայաս-
տանեայց եղեր, արիաբար հըսկող
հայր գրիգորիոս. աստուածային օ-
րինացըն բեռնաբարձ ոգւամբ կրե-
ցեր ընձաւրուԹիւն աղին. որով
բարձեր ի միջնէ զբեռինըս մեղաց:
Յեռեալ ընդ ոսկւոյ ականջք պա-
տուական մարգարտաշար հիւսեմք
զջարչարանաց քոց ԹիւԹ աէր գրի-
գորիոս. զեղարահնօք անուշք եւ
առաքանօք չարահնար տանջեալ,
դանգաւնանաւանգս եւ գեղս աստ-

ուածքան բերանոյդ:

Նահատակ բարի քրիստոսի ընտ-
րեալ, արքայի զինուոր աէր գրի-
գորիոս. աստրապլուխ եղեր
ջրաշարչար պարպատմամբ եւ ո-
ւսուցմամբ ճրագնեալ. զի լուսաւոցես

ոսկից մեր յերկինս:

Շառաւիղ լուսազարդ ճաճանչաբե-
հին կենաց, երկրին աւետեաց
հետեւող աէր գրիգորիոս. մխի-
թարիչ եղեր քաջախ ընկալեալ

Ի փշաբեր արմատոյ վարդ կարմրեր
վեհան ծաղկեալ, առաքելաշնորհ
աէր գրիգորիոս. անուշահոտ բնու-
մամբ լցեր ընդհայաստանն աշ-
խարհս, յայտնելով ի մեզ ընդհատ

գիտուԹեան:

Լուսապայծառ ծաղիկ ի յերկրի
ցուցեալ, բրմիչկ հոգւոյ մերոյ
աէր գրիգորիոս. քաղցրաճաշակ
արմաւենի ի տանն աստուծոյ տընկ-
կեալ. պարարտացեալ պըտղով

հաւատոյ մանկամբք:

Խոստովանող քրիստոսի ճըշմարիտ
վկայ, բանաստեղծ նահատակ
աէր գրիգորիոս. զպակասուԹիւն
հարչարանաց տեառն ի մարմնի
քում կրեցեր, որով ցընծայ եկե-

ղեցի ի փառս որդւոյ սուոյնի:

Ծնող հոգեւոր աստուածանման
սիրով, գորովագութ հայր պար-
ծանաց աէր գրիգորիոս. չարչարա-
նօք մարմնոյդ մաքրեցեր ըզմեզ ի
խաղտոյ մեղաց, եւ ճրագնար որդիս

լուսափայլ բանիւդ:

Վերպանրան փառաց միաձնի որդ-
ւոյն, մարտիրոս յաղթող աէր գրի-
գորիոս. բեւեռս երկաթիս ընկա-
լան երկնապանաց Թաղիք ոսից. քոց
սուրբ, զի բեւեռեցեր ըզմեզ

յերկիւղն աստուծոյ:

Հայաստանեայց հայր հաւատոյ
հեղինակ ընտրեալ, ճրագնողական
վարդք աէր գրիգորիոս. ի կո-
ճղոյ ոլորեալ հոսեալ յարբենիկ
պտուղք սիրբասանեալ մարմնոյդ,
հաստատելով ըզմեզ ի վէմ հա-

ւատոյ:

Զգինիս մաղԹանօք ըզմիշտասակըս
քո տօնեմք, լուսաւորիչ հոգւոյ
մերոյ հայր գրիգորիոս. կապիճս

կան ընդ հրաբուն զօրացն։

Վարպապն արեամբ վըկայըցն տեառն, մաքրեցաւ երկիրս ի յաղտոյ մեղաց. որ եւ հիմնեցեր խորան խորհըրդոյ տաճար տէրունի շինեալ. յորմէ բընդհանուր բիւր քահանայութեան մերոյ։

Ցանն անտուծոյ տեսանող բարւոյ, արժանացեալ շնորհիւ տէր գրիգորիոս. կրծանիչ բագնեաց քակտիչ մեհենաց զօրութեամբ խաչ ջին, քահանայապետ ընտրեալ աստուածային յայտնութեամբն։ Րաբունապն հրամանաւն ի վերս կոչեալ, յանաւթեալսն յամեռս տէր գրիգորիոս. յորպաուատ բանիւ հոգեւոր ծնընդեամբ լուսաւորեցեր ըղհայաստանեայս աշխարհս, ընդ ամենայն տէղիս շինեալ խորան փառացն աստուծոյ։ Ցանկալի սրտիւբէից անմարմնական վարուք, մաքրափայլ մարմնով տէր գրիգորիոս. յանապատսն բնակեցար հանգոյն յովհաննու եւ եղիայի ճգնեալ, օրինադիր աստուածային պատգամաց նըմանեալ մովսէսի։

Խուժելոյս մեղք տառապեալ որդեացս, աստուածադրեալ ծընող հայր գրիգորիոս. հայցմամբ աղօթից աս հայրն երկնաւոր խընդրեա, կամարել զընթացս մեր հաղորդակցութեամբ։

Ամենապատիւ եւ քան զերկնային բարձրացեալն, որ զանհասանել ընդ երկրիս քոմ կրեցեր, եւ ցընծութիւն աշխարհի ծընար. վասն որոյ ամենեքեան ընդ քեզ միշտ մեծացուցանեմք։

Ամենաիմաստ բերկրեալ միշտ հոգիով սրբութեան մեծ ուրախութեան մեզ օծումն։ Ոսկեձոյլ գերազոյն պատուական գըլխոյն, համանմանեալ հոգեւոր հայր գրիգորիոս. կըռվեալ հարուածովք եղեալ ի մահ ըստ առաքելոյն գլուխ քո, որով բանբասացան գըլուխք կորացեալ մեղօք։

Զնահատիկ պարծանք հովեղէնն բնութեանս, չարչարանօք ժուժկալեալ տէր գրիգորիոս. տառապանաց կաբ տանջեալ քերթանօք քերեալ եւ կապարաբ հալեալ, խաչեձողեցան նըշխարըք քո սըրբոց ասկերպդ։ Պարանկից հոգեղինաց երկնային զօրացն, սըրբափայլ զգեստուք տէր գրիգորիոս. ի խորվերանալին իջեր ի տըղմին ի մէջ գառնաշունչ օձից, զի փրկեսցես ըզմեզ ի չար վիշապէն։

Ջերմեռանդն աղօթիւք եւ հոգեւոր սրտիւ, վաստակեալ յուսով տէր գրիգորիոս. զանկեալըս ի յերկինից ի խորս անդընդոց զվիրաբուժեալըս մեղօք, վերաբերեա ընդ քեզ յերկնային խորանն։

Ոխմին քաղցրութեան մեզ ի վերս հնորհեալ, երիւք հընգօք ամօք ի վիրապին ճգնեալ. առաքելային տեսլեամբն ելեալ բըժշկեր ըզհարուածեալսն ի գինւոյ ախտից, եւ լուսափայլ բանիւ բըզխմամբ հաստատեցեր ի հաւատս։

Սոսկալի տեսլեանն ի վերս յայտնեալ, մարգարեական հրաշ հոգեւոր եղեր, բացման խորանին վերնական յարկին եւ երկնային լուսոյն, խառնելով մարդկան

Ո՞ր փոխանակ աւետքելոյն ասա-
քեաւ եւ քարոզ, առաքեցեր հա-
յոսատանեացդ ընտրեալդ զիպոն.
ընդքեզ բա՞ :

Ո՞ր ըզհանապարն աննկուն հիւսիսականացոյս, հալածեցեր լե-
ռամոյլ բանիւս սըրբոյն գրիպորի.
ընդքեզ բա՞ :

Ըզտէր. Ընդ լեռամոյլին լու-
սաւորելոյն նուիրեալք նուիրա-
կան ընդլայն աննկուռեր :

Ա՛յսօր ժողովուրդք հայոսատա-
նեացդ այշակերտեալք ճըշմարտու-
թեանն՝ ի ձեռն սըրբոյն գրի-
գո՛րի՝, ծրհնեցեք ըզլոյն ա-
նընկիզն. բարձր արարէք ընդնա
յաւիտեան :

Ա՛յսօր նորածնեալք աւազանին,
լուսաւորեալք խոնարհութեամբ՝ ի
ձեռն սուրբ լուսաւո՛րչին՝ն,
գովեցեք ըզլոյն՝ ի հնոյն. բարձր ա՛ :

Ա՛յսօր երկնաւո՛ր պատարա՛գին
կամարո՛ղ քահանայութիւն, ի ձե-
ռն սուրբ քահանայապե՛տին՝ն,
բարեբանեցեք զաշխատողն հնոր-
հաց. բարձր ա՛ :

Ա՛հաւասիկ ասեն ամենայն ազգք ի
սահակայ եւ յակոբայ. պարգեւեալ
ցար ի յաստուածդ կոյս մարիամ
գհատորդ նոցին. երանեա՛ն ազգ եւ
ամենեքին այսօր ըզծնեալդ ի քա՛ն-
նայէ :

Ա՛զախի՛ն եւ մայր կենաց ամենայն
ծընո՛ղ հօր միածնին. որ աւ՛ի քո՛ն
մանկանալ ընկերց զանբաւութեանդ
յաստուած. երա՛ :

Ո՛ր բարձրացոյց զանկեալ բնո՛ւ-
թիւնս ի քո՛ն ծնընդեամբ որդւին
երկինս. ըզկարծեալսն երկիր հա-
ցիւ եւ զմեծասո՛ւնն ելոյծ ու-

կոյս, որ զանբաւ՛ելի ընդանն
անճառաբար յղեալացար, եւ ըզմարդ
մեանգեամն աստուածծ ծընանելով
ի քէն. վանն որոյ :

Ի՞նչ լեռնէ վէմն առանց ձեռն հա՞
առեալ գանիկ՛՛ւ գոչեցաւ զանդ
սերմն ըզծընո՛ւնդ. բո՛ հայրան երկ-
նաւոր, մայր եւ կոյս ծննդեան
միանգամ կոյս. վանն որոյ :

Յաղթող եւ զնոր ծրհնո՛թիւն
միշտ ի բարձունս երկեսցնք քա-
գա՛՛ւորին քրիստոսի հաւատա-
ցեալ ժողովո՛ւրդք :

Ո՛ր երկն ի լուսաւորել զընտրեալ
սուրբ զեկեղեցի, եւ սրբ՛՛սակեաց
անուրբ խաչիւն. նըմա՛ ըզփառս
երկեսցնք :

Ա՛յսօր եւ մեք ոճնե՛այսոք զնաւա-
կատիս սո՛ւրբ խաչին. եւ փրկ՛՛ւ-
կաղին մահո՛ւսոյսք փառք եւ
պատի՛ւ յա՛ւիտեան :

Փառք հօր և որդւոյ և :

Փրկիա՛ւէտ մահուան կե՛նարար
բանին, կենդանի՛ վկայ տէր գրի-
գո՛րիոս. առ ծընեալն ի հօրէ որ-
դին միածին լոյսըն ճըշմարի՛տ հայ-
ցեա, լուսաւորել զանճիւնըս մեր
աստուածծային գիտութեամբն :

Ա.յժմ և միշտ և յաւիտեան.

Քնար բազցրանուագ աստուածծային
հոգւոյն, յօրինեա՛լ մարմնով եւ
մասունքըդ հոգւոյդ. սո՛ւրբ բըղեհեանըն
ի հօրէ վարանակից որդւոյ սո՛ւրբ
հոգի՛ն մաղթեա, զի մնքրե՛սցէ
ըզմեզ ի մե՛ղաց մերոց :

Ո՛ր ի հօրէ՛ սո՛ւրբ առաքեալ սրբոցն
աշրդա՛ր, ճանգեցեր ընդ սիրելիսդ
ըզլոյս. քո՛ սո՛ւրբ առաքելովքն. ըզքեզ
բա՛րեբանեմք սուրբ հա՛յրըն
մերոց :

պէք լուսոյ յիշատակաւ սուրբ լի-
սաւորչին. որով հրաւիրեցաք ի
հարսանիքն անապական, մըտա-
նել ընդ վեսայքն երկնաւորի ի
յաւուրս պատարագին լուսոյ: օրհ:

Ա. յաջոր. քահանայք հոգեւոր պա-
տարագին լուսաւորչի վերապա-
տուէն ըզքահանայապետն սուրբ.
որով երկնայնոց քահանայութեան
ցըն հաղորդեալք. յոր վերափո-
խեալ այսօր մրսանէ ի սրբոյ-
թիւն սրբոց միշտ բանիխոսել
աս տէր վասըն մեր. օրհ:

Լերինք աւետեան այսօր ցընծա-
ցէք ընդ մեծապայծառ փառսըն
սեպհոյ գերազանց լերինն. քան-
զի ի նմա բնակեցաւ սուրբըն պրի-
պորիա սիոն լուսոյ հայանատաւ
նեաց տուբ ելեկելցոյ. որով
ցընծայ ի փառս վերնոյն սիոնիկ:
Ո՛ր առաւել խորհրդով
խընդայ քան զարտրաստեաճնըն
բարձրը մանիս. քանզի ի նմա հան-
գեաւ սուրբըն պրիպորիա տա-
պանն ապրեցուցիչ ի հոսանանց
մեզաց հայանատան ազանց. որով
փրրկիմըք միշտ ի ջուր հոսանաց:
Գեղապանծ լուսով բերկրեաք
զուարճանայ լեառըն սեպհոյ
հանդոյն սինայի. յորում եկաց
կամարն ամպելէն սուրբըն պրի-
պորիա պերասիրաչ լուսով զար-
դարեալ նըմանի մովսէսի. որով
փայլին երեսք չնորհօք սուրբ հո-
գւոյն:

Չօրօք հրեղինաց պատրաստե՛ալ պա-
հի լեառըն հանդըստեան սրբոյն
պրիպորի սահմանեալ կարմեզայ.
զորըս պարըտապեն կառքըն կենդա-
նի մարդաւիպայլ ազօթք սուրբ լու-

նայն. երանեն ազգ եւ ազինք այ-
սօր ըզծնեալն ի յաննայէ:

Ո՛ր կոչեցեր ըզհետացեալըս ի
հարսանիս քո միաճնին, ըմպել
զբաժակն խնամատուԹեան ի ձե-
ռըն սըրբոյն գրիգորի. բարեխո-
սուԹեամբ սորա ողորմեա՛ մեզ
ամասըւած:

Ո՛ր գերագոյն քան ընդնաԹիւն
չարչարանօք քո ընտրեցեր զա-
ձուցեր ըզմարդըս ի գիտուԹիւն
ճշմարտուԹեան. բարե:

Ո՛ր ի վերասին անդընդոյն ջախ-
խեր նովաւ զգլուխ վիշապին, ի
զբի ներքնաճիճիմամբ նորին բար-
բարոցեր զմեզ ի յերկինս. բարե:

Ա. յաջոր զիմանալի լուսոյն ծա-
գումն ի խաւարի նըստեալցս. զգրի
գորիոնա սուրբ հայրապե՛տն ելոյք
վերապաւուԹեամբ:

Ա. յաջոր զանապական հոգւոյն պար-
գեւս բաշխել ընդորոց Թորգոմայ,
յորում ընտոյ նովաւ ծընեա՛լք,
ելոյք վերա:

Ա. յաջոր զառաւածային բանին պա՛տ-
մել ի հայանատան աշխարհի. աշա-
կերտեա՛լ նմա մանկո՛ւնք. ելոյք
վերապա՛ս:

Ա. յաջոր երգե՛ ելեղեցի սրբուհիք
ի բոլոր երեշտանիս, միշտաւոր-
ված լուսաւորչի՛ն վասըք ի բանիծ՛ն
ամասուծոյ:

Ա. յաջոր ասնե՛ ելեղեցի ուրա-
խանաԹեամբ ընդմիշտաւոր սըրբոյն
գրիգորի. որով լուսաւորեա՛լ պայ-
ծառացար վայելչապէս, ի հանդ
գերեզման յոյակերտուԹեան զանդ
էիր պրատակեալ. օրհնեցէ՛ք մանկո՛ւնք զբրիստոս Թագաւորն:

Ա. յաջոր ցընծա՛ն նորատնկեա՛լ որ-

սըրտի՞ւ տէր գրիգորիան. ոյուամ
ցանկացան զջլըքն սրովքէից բե-
րանք հրեղէնք յերկնից յերկիր
խոնարհեալ՝ ի տէս մարմնով ճըգ-
նողին. որ եւ պատիւ տեղւոյն
անուանմըն կոչի։

Հովուին հրաւոզն ճըշմարիտ եւ
քաջ հովուին պատկերր հոմի՞ւքն
եղեն հետեւողք. զոր ամիւոփե-
ցին զմարմինն մաքուր մերձ ՚ի
յայրըն մանեայ մեզ գեղ ախտից
մաքրութեան. որով սըրբիմք հնդ-
ւով ՚ի Թուենից վիշապին։

ԿԱՆՈՆ

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԿԻԻՐԱԿԻԻ ԱՂՈՒՀԱՑԻՑ

Ո՞ր լըսիսդ քո գալըս-
տեանդ յառաջագոյն գուշա-
կեցեր, մարգարէիւքն խրատ՞էլ
զորս ընտրեցեր յետ մոլեսի. որք
իւսեցան հոգւով սըրբով բազ-
մապատիկ օրինակօք. տո՛ւր մեզ
փըրկիչ ողորմութիւն եւ լըսե-
ցող լսո՞ղութիւն։

Ի մերձենալ ամաց վերջին զոր տե-
սանողքըն ծանուցին, ըզհայտնել
մեր փրկողիդ աս ՚ի վախճան
ժամանակին, երեւեցար ՚ի մէջ
մարդկան զգեցեալ ըզկերպ ծա-
ռայականն. տո՛ւր։

Ի վերջ օրուդ աւուր զոհամ ստեղ-
ծեր ՚ի սիպ քո տիրականն. որ ոչ
պահեալ լըսողութիւնքն մերկա-
ցաս լըսամոռճանն, իսկ նոր ա-
դամ ՚ի վերջ գարնան այգ արարեր
կորուսեալին. տո՛ւր։

սաւառնչին հօրըն հոգեւոր. զոր
ասս տէր ունիմըք միշտ բարեխօս։
Համառնանալ ամուսնացնին ե-
սայեայ կայծակնամարտուր սուրբ
մարգարէին տէր գրիգորիան. վեց-
թեւեան սրովբէից կիսիչ կենդա-
նեացդ եղեւ աեւասնող հնգամով կեն-
դանին. զանդընդասիսոր լըսմոյն երկ-
նից կամար յօրինեաց։

Շնորհաբաշխ աջովն յիսուսի պատ-
ուեցաւ լեառըն աեպուհի ՚ի տիպ
սանիրայ եւ ահերմոնի. յորմէ
բըղխեաց աղբիւրըն լուսոյ ջուրըս
բարեհաճս եւ վըտակս յորդահան-
զոյ հոսանօք. որով ցընծայ երկիրս
՚ի բերս աւրհնեաց։

Ծնընդեամբ սուրբ կուսին յայրըն
բեթղեհեմ յորդորեցան դըս-
տերըն եւ սուին ինել կուսութեամբ
՚ի մայր քրիստոսի. յորմէ ծագեաց
խորհուրդըն պայծառ յերկինանըս-
մանն լերինն ՚ի յայրըն մանեայ
մաքրականն վարդք. որով սըրբիմըք
միշտ ՚ի յաղտոյ մեղաց։

Խորհուրդ խաչելոյն գերահրաշ
տեղւոյն գողգոթայ ճաճկապէս
՚ի սակն լերինն տեսանի. զկնի ար-
քայական սպանմանըն գործի կե-
նաց սրբոյին ՚ի կենաց գործս նը-
ւիրեալ. որով փըրկեցեալ ըզմեզ
յաւիտենից մահուանէ։

Զխորհուրդ տեպուհոյ անպհանի
վտաւց հնգամըն սրբիմ մարգա-
րէին ծանուցեալ. զոր եւ հարցա-
նէք զնոսանն աստուծոյ եւ ըզ-
լեառըն տեսոն թէ ով բնակիցէ.
զոր եւ տեսաք առ սուրբըն գրի-
գոր կաթուղիկոս։

Աւրհնեալն վարդք պարտըն հոգ-
ւով, բանիւ ճըշմարիտ եւ սուրբըն

Տաճար լուսոյ անընտրելին եւ առանգաստ անճառ բանին. որ ըզնախանձոյ մօրն եւայնի բանձեր զանէծսն տըրտմալի. հայցեա յորդւոյ զի ի սահմանի հօր հաշտութեամբ նըն միջնորդի, բաւական ի միջնորդութիւն եւ տալ զոգւոյն խաղաղութիւն։

Ըստ աւետեաց մարգարէին որ առ փըրկեալքս աբեամբ գառինդ, ցընծամբ եւ մեր ծառք անտանի ոչ ընդ գալստեան տեառնըդ կըրկնակի. շնորհեա մեզ տէր ընդ արդարոյն ընդ առ ի քէն տընկեալ ծառոյն, այժըմ յուսով զուարճանալ եւ յերկրորդին ընդ քեզ ցընծալ։

Սըմին նըմանտայ աւետիս զաքարիա հաստ սիոնի, եթէ ուրախ լեր ահա գայ առ քեզ խոնարհ եւ հեզ արքայ. նըստեալ ի յէշ եւ յանտանակ կըրկին ազանց գոլ օրինակ. նըստեալդ յաթոռ քերովբէից նիստ գըթութեամբ ի մեր հոգիս։

Յաստուածայինն ձայնէ գոչեցան նըն սարսեցին գողալով կարապետ տըք զըժոխոցն. եւ մեռեալն եկն արտաքս անապական։

Կայեա՛ ի դուրս այրին եւ ձայնէր անդ արարող բարբառովն ի զերեզմանն. զանարէ եկ արտաքս անապական։

Եկեալ ի զերեզմանէն երիզապին պատանօքըն մեռեալն. հրամայեաց լուծանել ի կեանսն յաւիտեան։

Ումեքն ի հօրէ ծընեալ որդի յանէից գոյացոյց զերկնայքս զերկնային եւ զերկրաւորս էութիւն. արարածք ամենայն տուք փառս արարչին յաւիտեանից։

Պատկեր անեղութեան վառացըն հօր, ի պատկեր բարերարութեան խորհուրդ արար ըզմարդկայինն բընութիւն. արարածք ամէ։

Լայն ի հօրէ լուսոյ ծագեալ լուսաւորիչ զարդարեաց զապառ, ի զրախտին եգեալ անմահ տընկոյն երկրագործ. արարածք ամէն նայն տուք փառս արար։

Ով նըստիս ի բրովքէս անտըւան բանդ. այսօր վանըն մեր խոնարհութեամբ նըստար ի լերինն ձիթենեաց. օրհնեմք ըզքեզ անդադար երգել։

Ով համագոյդ ես խորհըրդոյնդ հայրենի, աշակերտաց քոց ծանուցեր ըզխորհուրդ քո գալստեան. օրհ։

Ով ամենայնից ես արարիչ եւ տեղծիչ կենդանութեան. այսօր ըզծածկեալ խորհուրդ երրորդութեանդ յայտնեցեր եկեղեցւոյ սըրբոյ քո. օրհ։

Ով ի վերդ ես քան զամենայն ընդմիտս եւ զխորհուրդս. վառաց թագաւոր խընայեա ի մեզ։

Ով միայն ունիս զանմահութիւն եւ զանեղութիւն. վա։

Ով նըստիս ի բրովքէս երրորդութիւն անբաժանելի. վա։

Ով երկրորդեալդ ես ի հրեշտակաց եւ ի մարդկանէ. վա։

Օրհնեմք ըզքեզ անըսկիզբըն հայր. յամենայն ժամ օրհնութիւն ի բարձունս։

Գովեմք ըզքեզ միածինն որդի. յամենայն ժամ գոհութիւն ի բարձունս։

գան ազանաձեւ երեւեալ եգիպ-
տական ազգին, ցուցանելով զա-
զօրութիւն սրբոյ խաչին, յորում
տակելով զգաստասէրն դիւթա-
կան։ որ ձեւ։

Դարձեալ ընդայսոսիկ օրինակեալ
ի վերայ սեմոյ գրանց նոցա, ա-
ղեղիւրս պահելով զժողովուրդն
յանդրանիկաժամս սատակմանէ։
որ ձեւ։

Երեւեալ աղիւսանման ակն
պատուականն ի ձեւ խաչին. հեր-
ձանելով զգծելն կարմիր, աւա-
նորոգելով ժողովրդեանն սեամբ
անոյց լայն անմեկնելի։ որ ձե-
ւացոյց մեզ սքանչ մըտաւ։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Զաճիւղ փառաց քոց երեւումն որ
լինելոյց է յերկրորդումն, էառես
դաւիթ յառաջադոյն ծանոյց կան-
խաւ ազգմամբ հոգւոյն. թէ յայտ-
նապէս աստուած գայցէ հուր ա-
ռաջի իւր բորբոքէ. յաչիժամ յի-
սուս ի մեզ խնայեաւ գլխաւ քրիս-
տոս եւ ոչնչացոյց։

Ալեհ և վերջ և յառիթառաս։

Աստուածածնին անհանդուստ
յերկունս յերկինս հարան ընծայեալ.
յորժամ բանզին լուսոյ նըմանի քո
միածնիդ յաջակողմեան. յայնժամ
մանկիկ ընդ մեր ընդունի վերկել
ընդեղ յաճիւղ բոյոյն, հաստատա-
պէլ ընդ արդարոյ երկել ընդառս
ընդ երկնայինսն։

Որ յանճառելի ծոց հօր ծածկեալ
անբընին ծընուեալ եւ բան.
եւ ի հրեշտակաց երկրպագեալ
վանաբանեալ. ընդեղ բաբելա-
նեմք աստուածածն հայրսըն մերոց։
Որ խոնարհութեամբ իջեալ յաշ-

Բաբելանեմք ընդեղ սուրբ հոգի.
յամենայն ժամ փառն քեզ աս-
տուած։

Օրհնեսցուք եւ գովեսցուք ա-
ռաքել բարձր արասցուք եւ բա-
րեբանեսցուք զանուն քո վերակից.
քեզ վայելէ փառք։

Հրեշտակք եւ մարդիկք եւ ամե-
նայն արարածոց լեզուք ընդեղ
միայն օրհնեն վերակից. քեզ վա։
Երկնային զօրութիւնքն անպա-
դար օրհնութիւն մատուցանեն
քեզ վերակից. քեզ վա։

Զքեզ հայր յաւուրս քան զյա-
իրեաներս բարեբանեն զասք ան
մարմնոց հրեշտակաց. ձայնիւ երր
գոլ գոչեն եւ աղաղակեն. աստ-
ուած անստուածոց եւ տէր տերանց
վերակից գոլով։

Ասացեր զբո միածինդ մար-
ճանալ ի սուրբ կուսէն. եւ անա
բան ծընանիլ յորովայնէ անա-
պական, բանալով զդրունս նեղու-
թիւնս. աստուածածն ան։

Շնորհք բարի յերուսաղէմ երե-
ւեցաւ հեթանոսաց. զի արարիչն
յաւիտենից ամբայ եղեալ յոր-
դեգրութիւն կենաց կոչէ. աս-
տուածածն անստու։

Ասնանապահն սուրբ զվասին օրհ-
նեցուք, որ եղեւ առաքինորպ ա-
զազանկին, եւ յօրինեաց մեզ ճա-
նապարհ. որ ձեւացոյց մեզ սքան-
չաւոր մըտանել ընդ դուռն անեղ-
դաշէն դրախտին տեառն։

Բանալի այրթայութեան ամե-
նայն հնազանդին մարդոյն, ազա-
ռաքինն ճաշակմանէն արտաքս ան-
կեալ ի յաւէժ կենդանութեան
ոմանն. որ ձեւ։

Ո՛ր ձղօրժութեա՛ն զե՞ց ցար մարմին, եւ նո՛ւագեցեր ըզ հնաձեա՛ւքս. նո՛ր զեա՛ եւ ըզմե՛զ հո՛գւով քրի՛ստո՛ս , եւ ձո՛ւ՛ր մեա՛ւ։

Ո՛ր ՚ի խաչի՛ն մե՛՛ռար մարմ նով, եւ զմեռեա՛ւքըս դարձո՛ւցեր ՚ի կեա՛նս. կեցո՛ եւ զմե՛զ հո՛գ։

Ո՛ր յարեա՛ւդ ՚ի՛՛ մե՛ռելոց, եւ յա՛ւուցեր ըզխո՛ւթիւնըս մեր յուսա՛վ. յարո՛ եւ զմե՛զ հո՛գ։

Ո՛ր ըզսիրելի՛՛ն քո՛՛ զքաղաքն կո՛չեցեր ՚ի գերեզմանէ՛՛ն. կո՛չեա՛ եւ զմե՛զ հոգւո՛վ ՚ի՛՛ կեա՛նս. եւ ա՛։

Ն՛որահրաշ տեսլեամբ յարո՛ւթեան քո տե՛ր, ա՛հեղակեր՛պ վա՛յրս մա՛մբ զա՛րհո՛ւրեցան դը՛՛ւ՛՛ժոխք, եւ մեռեա՛ւք ընդ կենդանո՛ւդ յա րեա՛՛ն ՚ի հաւատս համո՛զե՛ն յարո՛ւթեանն։

Յո՛ժամ վաո՛ւք հայրենի՛ քրիստոս ծագիս ՚ի լե՛՛ռինից, եւ յա՛ւուցա նե՛ս ըզմե՛՛ւ՛՛ռեա՛լն. յայնժամ դա՛սեա՛ ընդ աջմէ՛ քո՛՛մ՛՛բ՛՛ա՛՛, եւ կոչեա՛ զմե՛զ ՚ի վաո՛ւքս քո։

Յո՛ժամ հեծանո՛ւա՛ դասուդո՛ւթեա՛ն քո՛՛ տե՛ր, սո՛ւրբս ըզկա՛՛ւ՛՛խ՛՛րհի. յո՛ւշեւմնարա՛՛նս ա՛քաո՛ւթեա՛՛նդ ժո՛ղովեա՛ զմե՛զ ընդ ա՛՛ղաւո՛ւնս։

Յո՛ժամ եկեղեցի՛ հա՛՛ւատացեա՛լ մի՛ա՛նայ ընդ վե՛՛ճա՛՛յիդ, ընդ խնամատո՛ւն սո՛ւրբ կո՛՛ւ՛՛նա՛՛յն ա՛ւ՛՛ժանդո՛ւ առապա՛՛տի՛՛ն ըզմե՛՛զ, ընդ նոսի՛ն ե՛՛ղեալ ըզվաո՛ւս ՚ի բարձո՛ւնս։

ղաղ

Խա՛՛չ վկայո՛ւցեր ըզքոյ մեզա՛ց, ո՛ր պես երբեմն ՚ի բանբե՛՛ր՛՛ն ՚ի մէջ հրնոյի՛՛ն. ըզքե՛զ բա՛՛։

Ո՛ր բա՛ո նախաձա՛՛յն մարգարէ՛՛ից եկեր ՚ի լո՛՛ւմն խորհրդոյ. զո՛ր տնօրինաբա՛՛ր կատարեցեր վա՛՛ր՛՛ն մերո՛՛յ փրկուԹեան. ըզքե՛զ բա՛՛։

Ը՛զտեր օրհնեցէ՛՛ք բանքր ա՛րա րէ՛՛ք ըզնա յա՛՛ւիտեա՛՛ն։

Ո՛ր յայտնեա՛՛յ հոգի՛՛ն առ՛՛ելեամբ գա՛՛նիէ՛՛լ մարգարէ՛՛՛՛ն զմի՛՛ւռ անգամ գալըստեա՛՛նըն քրիստոսի՛ վեհո՛ւրդ. բա՛՛րքր ա՛։

Ո՛ր ըզջրըսրդ գազանն ա՛՛հե՛՛ղ զա՛՛ պըստա՛՛մբեա՛՛լըն յաստո՛՛՛ւ՛՛ձո՛՛՛յ ծա՛՛նո՛՛յց բարեաՀ զօրո՛ւԹեամբ աստուածոյզն. բա՛՛րքր ա՛։

Ո՛ր զհի՛՛ն աւե՛՛րոյն աստուած ե՛՛տես նմ՛՛ստեալ յա՛՛լծո՛՛ւ քեզո՛՛՛՛ւ՛՛ կա՛՛՛՛ն, եւ զնո՛ւրզ ընդ ամպս երկեա՛՛նդ. բա՛՛րքր ա՛։

Ա՛՛ստուածածնի՛՛ն պայծա՛՛ւ քան զերկի՛՛նս, ո՛ր ՚ի մե՛՛զ ծա՛՛ւեցեր ընդ լո՛՛ւսն մե՛՛ծ եւ զերազա՛՛նց, զո՛՛ւով խաւա՛՛ր՛՛ն անգի՛՛տուԹեան հա՛՛ լա՛՛ծեցա՛՛։ սո՛՛ւրբ՛՛ա՛՛կան ձա՛՛յնի՛՛ւ զքե՛՛զ բա՛՛րեբանե՛՛մք, եւ հոգեւո՛ր ե՛՛ւրա՛՛մ մե՛՛ծա՛՛յո՛՛ւ՛՛թեա՛՛նեմք։

Ա՛՛մե՛՛ն ՚ի ճշմարի՛՛տ եւ լո՛՛ւսաւո՛՛ր, ո՛ր զանձրե՛՛ւ՛՛ն կենաց ՚ի քե՛՛զ հեղեա՛՛լ ՚ի յե՛՛րկնային ծովե՛՛ն, զո՛՛ր հասեցեր ՚ի յե՛՛րկի՛՛ր ծա՛՛րաւո՛՛ւս. սո՛՛ւրբ՛՛ա՛՛կան ձա՛՛յնի՛՛ւ զքե՛՛զ բա՛՛։

Պա՛՛տե՛՛ղ վանեա՛՛լ աստուածատո՛՛՛ւ՛՛նկ եգե՛՛մ, ո՛ր եւ ծա՛՛ւ՛՛ն՛՛ն կենաց ՚ի մէջ դրախտի՛՛ քո ՚ի հո՛՛ւ՛՛ոյն տունկեա՛՛լ, ա՛՛նմահակա՛՛ն պտո՛՛ղ՛՛ն ելից ըզտե՛՛զ՛՛ք. սո՛՛ւրբ՛՛ա՛՛կան ձա՛՛յնի՛՛ւ ըզքե՛՛զ բա՛՛րեբանե՛՛մք, եւ հոգեւո՛ր ե՛՛ւրա՛՛մ մե՛՛ծա՛՛յո՛՛ւ՛՛թեա՛՛նեմք։

դու շակեալ մայր և կոյս. հոգե-
ւոյն երդոմ զքեզ բարեբա-
Վրիստոս անստուեալ յոյս ա-
պաչեհարուղացոյ. շնորհեա զմոռո-
թիւն բազում յանցանացդ իմոց:
Ա՛ո քեզ բազմագոհութ ապաւի-
նեալ կարդամք. մի մերժեր ըզ-
մեզ յողորմութենէ քումմէ:
Ո՛րպէս զաւազակին ազանգակեմ աղ
քեզ. յիշեա և զիս տէր ի քում
յարքայութեդ ի եհանդ:
Յիշեա զմեզ տէր յորժամ գաս
թագաւորել թեամբըդ քո:
Շնորհեա մեզ տէր զմոռոթիւն
բազում յանցանացդ մերոց:
Ասա մեզ տէր փառս տալ մեծի
տէրութեանդդ քո:
Օրհնեալ տէր աստուած հայր-
ցըն մերոց:
Ա՛մենազօր թագաւոր յաւիտենից.
օրհնեալ տէր:
Ո՛ր ի հնոցին զերիս մանկունսն
անպրեցուցեր. օրհնեալ տէր:
Ը՛զտէր օրհնեցէք. զաթարիէլն
աստուած. և բարձր արարէք
ըզնա յաւիտեան:
Զմանգաւորըն քրիստոս. և բարձր
արարէք ըզնա յաւ:
Զնորոդողսն սուրբ զհոգին. և բարձր
արարէք ըզնա յաւ:
Ա՛ստուածածնին սուրբ կոյս ան-
հասանցեալ մարիամ, որ օրհնեալդ
ես ի կանանց. զքեզ օրհնեմբք
միշտ որ արժանիս ես մեծացո-
ցանելմբ:
Ա՛նապականն տաճար և առանդաստ
լուսոյ. որ ի քեզ վերստացեալ բա-
նըն կենաց բնակեցաւ. զքեզ օրհ:
Հնուրըն կենդանի՞ որ ի մորենին
վառեցաւ, զոր անվընաս յարդան-

Հարց ապաշխարութեան՝ վերադարձ շաբաթո-
ւոյ հոգեհանգիստ։ Վերջ հոյակ։

Ա՞ստուածածնին մերոյ ողոր-
մեա։
Երբեք մանկունքն ի հնոցին երգ-
եին. հայր անըսկիզբն քեզ
պարծեսցին անձինըք մեր։
Ի՞նչանէր ամպ ցօղապին և հուրանի
լինէր նոցա. սուրբ հոգին քանչ-
երէր աւազ, ես ընդ ձեզ եմ յաշ
խարհս։
Ը՞զտէր օրհնեցէք և բարձր ա-
րարէք ընձեզ յաւիտեան։
Զէակի՞ց բանըն հօր որ երեւե-
ցաւ ի մէջ հնոցին, օրհնեցէք
անմեղնայն ազինք. և բարձր արա։
Ընդ զօրըս հրեշտակաց միաբա-
նակն օրհնութեամբ բարեբա-
նեցէք ըզնի վերայ բերմունքեցին.
և բարձր արա։
Ընդ երի՞ս մանկունան զհամա-
բնակիցըն հօր, անդադար բարե-
բանեցէք քահանայք ժողովրդք.
առաւել բարձր արա։
Ա՞ստուածածնին մոյր և կոյս
ծաղող արեգականն արդարու-
թեան, որ լուսաւորեալն ըզմեզ,
հոգեւոր երգոմ զքեզ բարեբա
նեմք, և փառաւորեմք ըզմիա-
ծին քո զորդին։
Ելոյծ զօրէնըս բռնութեան մարդ-
կան հրաշափառ քո ծընունդ, և
զէութիւնն բնութեանն ամբողջ
պահեալ, և կուսութեանդդ քո
ոչ խախտեցան կընիք. հոգե։
Զքե՞զ մորենի անկէզ, լեառըն վի-
մածին պո՞ւռըն փակեալ և աղ-
բիւր կընքեալ. նախատեսացըն

զհաւատացեալս . միաբանական ձայնիւ երգով մեծացուցանեմք : Դո՛ւ պարծանքը կոստուածն մարդկան . դո՛ւ ուրախութի՛ւն հրեշտակաց . դո՛ւ բարձո՛ղ անիծ ծնեան . վասն որոյ ընդքեզ աստուա՛ծ ծածկեն մեծա :

Դո՛ւ ճշմարիտ արե՛ւելք արեգական կանխն ամպարտութեան . յորմէ՛ ծագեցաւ փրկութիւն տիեզերաց . միաբանական ձայնիւ երգով մեզ :

Ա՛նկիր յանցանաց զիս ամէնից , եւ մեզք իմ բազում զիս յանդիմանեն :

Արդ զինչ արարից մեղաւոր անձամբս , որ չեմ անպ ելից յանհաւ դիւն հերոյն :

Մեղայ քեզ երկնաւոր արդի աստուած , շնորհեա զթածութիւն քո զորս յանցանաց իմոց :

Օրհնեմք ընդքե՛զ անբաւիզքըն հայր . որ յաւերժայն ժամ օրհնիս ի դասուց քերովբէից :

Գովեմք ընդքե՛զ միածին որդի . որ անդադար փառաբանիս ի դասուց սերովբէից :

Ա՛նդադար բերանո՛վ անհանգիստ բարբառով բարեբանեմք սուրբ հոգիդ . որ փառակից ես հօր եւ որդւոյ :

Օրհնեա՛լ տէր աստուած . օրհնեա՛լ :

Օրհնեա՛լ տէր աստուած , որ ցօղեցեր երից մանկանցն . օրհնեա՛լ տէր աստուած . օրհ :

Զթանձրացեա՛լ հո՛րըն ընդոտորեալ բոլբոքեա՛լ բոցոյն . ծանուցեա՛լ բնութեանդ աբա՛ւէր . եւ ե՛ս բարեբանեմ ընդքեզ տէր աստուած օրհնեա՛լ :

դի՛ քոյ կրեցեր եւ ծընա՛ր աստուած եւ մարդ . զքե՛զ օրհ :

Ը՛զվերս լի՛մ խոստովան լինիմ սո՛ւրբ քեզ քրիստոս , որ միայնդ ես բազմաձո՛ւթ թո՛ղութեամբ . ո՛չ զօ՛գուրս բեա՛ւ ինձ աստուած :

Դո՛ւ տէ՛ր որ ճշմարտութե՛ան ես սիրող , եւ քննես զգածո՛ւկս գաղտնեաց սրտի՛ մերոյ . ողո :

Տո՛ւր ի՛նձ ցինծութի՛ւն փրկութեան , եւ հո՛գւով տէրութեա՛ն զիս . քո՛ հանստա՛տեա զիս . եւ ո՛չ զօ՛գուրս բեա՛ւ ինձ աստուած :

Ը՛զքե՛զ օ՛րհնեմքըք տէր . քեզ փառս ընծայ մա՛տո՛ւցանեմք :

Ը՛զքե՛զ տէր ամենակալ , ա՛նձի՛ն ընչք մեր օ՛րհնեա՛ցե՛ն :

Օ՛րհնեա՛լ ես տէր , օ՛րհնե՛մք զքե՛զ գո՛վեմք եւ փառա՛ւորեմք :

Հա՛յրըն մերոյ օրհնեա՛լ ես տէր , ուղի՛ղ ե՛ն ճանապա՛րհքը քո՛ :

Ա՛րդա՛ր ես դու տէր , ուղի՛ղ ե՛ն ճանապա՛րհքը քո՛ . աստուա՛ծ երկինաւիւտ խընա՛յես յանդարձ քո՛ :

Ո՛ր յա՛ւիտենից ես աստուա՛ծ բարձրացեալ աղաղակե՛մք . աստուա՛ծ երկինաւիւտ խընա՛յես յա՛ :

Ը՛զտէ՛ր օրհնե՛ցէ՛ք եւ բարձրացուցէ՛ք զնա յաւիտեան :

Տի՛ւք եւ գի՛շեր զքե՛զ օ՛րհնե՛ցէ՛ք եւ մեծա՛ցուցէ՛ք եւ առա՛ւել բարձր :

Ի՛սրայե՛լ ը՛զտէր օրհնե՛ցէ՛ք զնա յե՛ :

Զաստղե՛ւաւոր տէր եւ արարիչ ամե՛նայնի . ամենայն գո՛րծք օրհնեցէք եւ բարձրացո՛ւցէք ընդնա՛ յաւիտեան :

Ը՛զքե՛զ աստուա՛ծածկեն , աղերսե՛ր անբա՛սիա լուսոյն , որ լուսաւո՛րէ

նաՀկից որպի ես քաՀել աստուած։
Ի՛շխանութիւնը ամենուց գովելն
ընդդեմ, առենաստուրը հոգի՛ եւ
բոլորի՛ց աստուած։

Օրհնեա՛լ ես տէր աստուած
հարցըն մերոց, եւ ծրհնեա՛լ է ա՛
նո՛ւն առուրը փառա՛ց քոց. ասաս՛
ւա՛ծ հա՛յցըն մերոց։

Գանգի՛ նըւաղեցաք մեք քան զա՛
ւերնայն հեթանոս. վասն անուան
սըրբոց քո կեցցո զմեզ. ասաս՛
ւա՛ծ հա՛յր։

Օրհնեա՛լ ես տէր որ նրնստես ի՛
քրնվեքես եւ հայիս յանդո՛ւնդս
Թագաւո՛ր յարխտեննից. ասաս՛։

Ընդեր օրհնեցէք ե՛ւ բարձր ա՛
րարէք ընդնա՛ յաւիտեան։

Ո՛ր յանդունդ ապար զանմե՛նայն ա՛
րարածս, ե՛ւ զպրպարեանց բա՛
նին. օրհնե՛։

Զոր անդադա՛ր օրհնեն անմե՛նայն
արարածք. քանհանցա՛ք առաքել
գովեցէք. ե՛ւ բարձր արարէք ընդ
նա՛ յաւիտեան։

Ո՛ր զանձառելին ծընաւր առուր
աստուա՛ծածին կոյս. օրհնեալ ես
յաւիտեան։

Ո՛ր զարարչակիցըն հօր զին սկզբ
բանէ բանն աստուած. յորովայնի
քո՛մ կրեցեր. օրհ։

Զբեզ եզեկիէլ եաես երկնային
դո՛ւռն եւ հա՛յան անմոռձ. օրհ։

Աղաչեա՛լ անձամբ կա՛րպամ
առ քեզ հաղր երկնաւո՛ր, օգնեա՛
ինձ ի նեղութեանս. որ մեղքս
եմ մեռանել ծգնեա՛ ինձ։

Վխրատուրեցայ ես յանեղբեւդեմ
թըշնամեացն. բեզ ի՛շխեմ հինանպաց,
բեզ ընկեա՛ զիս զհինանգամեան.
որ մեղքս եմ մեռ։

Ընդեր օրհնեցէք ե՛ւ բարձր
արարէք ընդնա՛ յաւիտեան։

Գիշերըն ընդեր օրհնեցէք ե՛ւ ա՛
ռաւո՛տ բարձր արարէ։

Խորհէ՛ ընդեր օրհնեսցէ.
Տե՛ր որ ի բաբելոնի առաքեցեր ըզ
միածին որդիդ, եւ զհո՛ւր հրե՛
նոցին չիջուցեր յերից մանկանցն.
ընդ նոսին օրհնեմք ըզքեզ գովեմք
եւ փառաւո՛րեմք։

Աստուածածնի՛ն եւ սրբո՛ւհի.
որ ըզքո՛ւն աստուածն անեղին
յընդո՛ւնդս կրեցեր. արդարեպ
անդադա՛ր երդոյլ մեծացո՛ցա
նեմք։

Զբեզ մա՛յր կուսո՛ւթեան եւ յըզ
ղութե՛ան լուսոյ, եւ առապա՛ստ
անճառելոյ բընաւկողին ի քեզ
վեսայացեա՛լ բանին. անդա՛։

Քեզ լո՛ւծան կնիք դատապա՛ր
տո՛ւթեան. եւ քեզ կանգնեցաւ
մեղա՛ցեալ մոյրըն գլորեալ. վասն
որոյ ըզքեզ աստուածածնի՛ն եւ
կոյս. անդա՛։

Տե՛ր որ ի մէջ լերինն աղբեր բա
ցո՛ցեր ընդջո՛ւրն ի վերինն։

Տե՛ր ի սրբոյ իմմէ հան ինձ ար
տասո՛ւս անպա՛շխարհութեան։

Զի կեցցի եւ ապաշխարու՛թեամբ
սպրեցայց ի հանդերձեալ քոց
դա՛տաստանաց։

Մի՛ աստուածո՛ւթիւն երբո՛ր
դո՛ւթիւն անբաժանելի, որ ի
հրեշտա՛կաց անդադա՛ր օրհնա՛
բանիս։

Ա՛նանրաւոյ վերնո՛ւթիւնք վա՛
ռաբա՛նեն ընդքեզ, իշխան հա՛յր
աստո՛ւած։

Զորեքսնեքսեան կենդանիքըն վա՛
յելո՛ւչ աղաղակեն առ քեզ, իշխան

աստուծոյ մերոյ։

Ա՛ղաչեմ քեզ տէր քաւեա՛ զիս եւ ողորմեա՛ ինձ աստուած։

Ո՛չ համարեմ բանաւոր հօտի քո եւ առ քեզ ապաւինիմ հա՛ւիւս բա՛րի, խընդրեա՛ զիս ընդմէջ որեանս եւ ողորմեա՛ ինձ ա՛մէն։

Ի՛ ծովէ՛ մեղաց անկուցեալ եմ եւ առ քեզ ձեռագործեմ նաւ ապաշխարութեան, փրկեա՛ զիս ի վըտանգէս եւ ողորմեա՛ ինձ ա՛մէն։

Օ՛րհնեմք ըզքեզ մարդասէր տէր, խընայեա՛ յանցանսդ քո։

Հօրդ երկնաւորի եւ մարդասիրի օրհնո՛ւթիւն եւ փառք ընդ Հոգւովդ սրբով յաւիտեանս։

Ձի առ քեզ տէր տէր ես աչք մեր, ի քեզ յուսացեալ պահեա՛ եւ կեցո՛ զոսկերս։

Ի՝ անհուն տեսո՛ւն օրհնեալ յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան։

Եւ եղիցի անհուն տեսո՛ւն օրհնեալ յայսմհետէ։

Փառաւորեալ անհո՛ւն տեսո՛ւն օրհնեալ յայսմհետէ։

Ընծայեն ազօթք իմ տէր ի տա՛ճար սո՛ւրբ քո, եւ առաքեա՛ ի մեզ տէ՛ր զօգնութիւն ի լեռնէ սրբութե՛ան քո՛ւմէ։

Հոգեւանասցի այլ քո՛ տէ՛ր ի վերայ ստեղծուածոց քոց, եւ առաքեա՛։

Ձերեւոյթ ազօթիս մերոյ ընկալ տէ՛ր բարեխօսութեամբ ծնողի քո, եւ առաքեա՛ ի։

Ա՛նհուն քո՛ յաւիտեան։

Օ՛րհնեա՛լ տէ՛ր ածաբուծ հա՛րցըն մերոյ։

Վա՛ռեա աբրահամու սիրելո՛յ քո մի՛ մերժեր ըզմեզ ածաբուծ։

Ո՛ր առաւել բարեգործեալ ես յա՛

Մոլորեցայ ես որպէս զընչա՛ր կոչեսցեա՛լ, խընդրո՛ղ գերելոյ խընդրեա՛ զիս ընդմէջ որեանս, որ մեղջ՛ես եմ մեռ։

Օ՛րհնեմք ըզքեզ ա՛նեղ անըմբռնելի կիզբըն հայր, աննահանջելի եւ փառաւորեալ յանմահութենէ ուո՛րմէ թեանէ։

Գովեմք ըզքե՛զ որպէ՛ հօր արարչական բանդ, նորոգո՛ղ եւ կեանք ա՛զգի մարդկան Թագաւո՛ր յաւիտեանց։

Զքե՛զ բարեբանե՛ն ամենայն արարինք, մըշտընջենաբա՛հս անըսպառ աղբիւր սո՛ւրբ հոգւով ճըշմարտութեան։

Ա՛ստուած հա՛յրըն մերո՛ց բարեբանեա՛լ ես ի յաւիտեան։

Ձի՛ արդար ես յամե՛նայնի տէ՛ր կեցո՛ ըզմե՛զ։

Ա՛ռաւե՛լ վառաւո՛րեալ տէ՛ր կեցո՛ ըզմե՛զ։

Ըզտէ՛ր օրհնե՛ցէ՛ք եւ բարձր արարէ՛ք ընդնա յաւիտեան։

Տի՛ւք եւ գիշե՛ր ըզտէ՛ր օ՛րհնեցէ՛ք. ե՛ւ առա՛ւ՛ւել բար։

Ի՛սրայե՛լ ը՛զտէր օրհնե՛ցէ՛ք։

Ձառա՛ւ՛ւօտ տէ՛ր եւ ապաւի՛ն ամե՛նայնի, ամենայն գո՛րծք օրհնեցէ՛ք. ե՛ւ բարձրացո՛ւցէ՛ք ընդ՛նա՛ յաւի՛տեան։

Ի՛նքե՛ն եմք ա՛պաւինեալ քրիստոսի մերոյ աստո՛ւածո՛յ մերոյ։

Ո՛ր բան զերկի՛նսըս բարձրացո՛յն մա՛րիամ, պարծանք էակ ըզեցւոյն. քրիստոսի մերոյ աս։

Ո՛ր բան զարեգա՛կըն պայծառապո՛յն մարիամ, մի՛ դադարիր բարեխոսել վասըն մեր. քրիստոսի մերոյ

Ա՛մէնաիկալ բա՛ւեա՛ր ըզմե՛զ
իմ. զի սատե՛ա՛ծ ես անպա՛շխարհ
զա՛ց։
Եւ զհո՛գի՛դ սո՛ւրբ մի՛ հա՛ներ ի՛ն
նէն. զի սատե՛ա՛ծ ես։
Եւ վերակե՛ա՛ զնս յա՛հա՛գին հո՛ղ
րդն. զի սատե՛ա՛ծ ես։
Զա՛ռա՛օսո՛ւ զա՛ղօթս եւ զբա՛
նասե՛ր պա՛շտօնս մանո՛ւցանեմք
բե՛զ մարդասէր։
Բա՛նդ ի՛ բարձա՛նց երկիր եւ լե՛ռ
ասւո՛ր ե՛ղեր զա՛րարածդ բո՛ վերջ
կէ։
Եւ հա՛ստատո՛ւն ա՛րարեր զերկի՛
զեցի՛ խա՛չիս բո՛ն. փա՛ռք գա՛լըս
տեա՛ն քո՛ տէր։
Կա՛մեսա՛՛լքս ի՛ ժամ առա՛ւօ
տո՛՛ւս, ո՛րհնե՛ա՛լ ընդ ըզբե՛զ տէ՛ր
ընդ զբա՛րեաւո՛՛ւնս ե՛րկնից։
Ա՛րա՛ զմե՛զ արժանի՛ ո՛ղոր
մո՛ւթեան բո՛՛ւմ. զի օրհնեսցո՛ւք
ըզբե՛զ տէ՛ր ընդ զբա՛։
Փրկո՛՛ւասո՛ւս վերջին մե՛ր վեր
կեա՛ զմե՛զ, յո՛ւժամ գա՛՛ւ ի նո
րո՛գե՛լ զե՛րկիր։
Յո՛՛յս իմ ի՛ մանկա՛թէնէ
իմմէ. մի՛ թո՛ղո՛ւր զիս տէր ան
տա՛ւա՛ծ իմ։
Յո՛՛յս իմ ի՛ ժամանակի ծերու
թեան իմոյ. մի՛ թո՛ղո՛ւր զիս տէր
անտա՛ւա՛ծ իմ։
Յո՛՛յս իմ ի՛ ա՛ւարտման գա՛
լըստեան նէն բո՛. մի՛ անտե՛ս ա՛ներ
զիս տէր անտա՛ւա՛ծ իմ։

Ա՛ռաւո՛տ ե՛ւ երե՛կո՛յ ե՛ւ
ի՛ միջօ՛ւրի՛ պատմեցի՛ ե՛ւ
խո՛նջեցայ, եւ լսէ՛ ձայն
իմ։
Փրկեա՛ զանձն իմ ի՛ պա
տե՛րազմանց իմոց ի՛ ինե՛ն
ինձ. զի՛ ընդ բազո՛՛ւմս ե՛ղեն
ինձ։
Լսէ՛ Աստո՛՛ւած եւ խո
նարհեցո՛՛ւսանէ զի՛ ա՛ռաջ
է ամենայն ժամանակաց,
եւ չե՛ փոխին նո՛՛ւ եւ չե՛
երկնչին ա՛ստուածն։
Ձա՛րկ արա՛ ի՛ վերայ
ձեռն իւր զա՛նուն իւր
եւ զիշխանութի՛՛ւնս
նորա՛։
Ա՛ռաւո՛տ ե՛ւ երե՛կո՛յ ե՛ւ
ի՛ միջօ՛ւրի՛ պատմեցի՛ ե՛ւ
խո՛նջեցայ, եւ լսէ՛ ձայն
իմ։
Փրկեա՛ զանձն իմ ի՛ պա
տե՛րազմանց իմոց ի՛ ինե՛ն
ինձ. զի՛ ընդ բազո՛՛ւմս ե՛ղեն
ինձ։
Լսէ՛ Աստո՛՛ւած եւ խո
նարհեցո՛՛ւսանէ զի՛ ա՛ռաջ
է ամենայն ժամանակաց,
եւ չե՛ փոխին նո՛՛ւ եւ չե՛
երկնչին ա՛ստուածն։
Ձա՛րկ արա՛ ի՛ վերայ
ձեռն իւր զա՛նուն իւր
եւ զիշխանութի՛՛ւնս
նորա՛։
Ա՛ռաւո՛տ ե՛ւ երե՛կո՛յ ե՛ւ
ի՛ միջօ՛ւրի՛ պատմեցի՛ ե՛ւ
խո՛նջեցայ, եւ լսէ՛ ձայն
իմ։
Փրկեա՛ զանձն իմ ի՛ պա
տե՛րազմանց իմոց ի՛ ինե՛ն
ինձ. զի՛ ընդ բազո՛՛ւմս ե՛ղեն
ինձ։
Լսէ՛ Աստո՛՛ւած եւ խո
նարհեցո՛՛ւսանէ զի՛ ա՛ռաջ
է ամենայն ժամանակաց,
եւ չե՛ փոխին նո՛՛ւ եւ չե՛
երկնչին ա՛ստուածն։
Ձա՛րկ արա՛ ի՛ վերայ
ձեռն իւր զա՛նուն իւր
եւ զիշխանութի՛՛ւնս
նորա՛։

ԿԱՆՈՆ

ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՂԱԶԱՐՈՒ

Ա՛յսօր գոլո՛վ ի բեթանիա քո՛ ամենազօր հրամա՛նաբդ ձայ՛նեցե՛ր զաղաւոս, եւ գոլա՛յաւ մանհ. զբ՛ժոխք պարտեցա՛ւ, ապա՛ կամուԹիւն լո՛ծաւ. կենդանա՛րար քրիստոս կեցո՛ զմեզ։

Ա՛յսօր գոլո՛վ ի բեթանիա զքո՛ զաչխարհակեցոյց սուրբ գյարո՛ւԹիւնդ յա՛ուաջագո՛յն ծամուցեր անճա՛պականաբա՛ր կոչմամբ զչորեքծրեայն ի Թաղմանէ. կենդա։

Ա՛յսօր գոլո՛վ ի բեթանիա էբրա՛յեցւոց մանկո՛ւնքն ըսքանչացեա՛լ ասէի՛ն. զմարիամ՛ ւ զեղբայրն ի Թաղմանէ յարո՛ւցեալ որդւո՛յն մա՛րիամ. կենդա։

ԱկնդանուԹեանց բա՛շխող քրիստոս ի բեթանիա եկաւո՛րեա՛լ աչ՛ծր, բանեկամի՛ն զանգարո՛ւ պարգեւէ զկենդանո՛ւԹիւն։

Տ՛ընօրինաբա՛ր արուսաւո՛ւելով ընդ մարմանի՛ եւ ընդ մարիամա՛ւ ողբանկեր. եւ որպես մա՛րդ հարցանէր՝ ո՛ւր եդի՛ք ընդ՛ոզմարա։

Եւ որպես զաստուա՛ծ բարբառով յարուցանէ՛ ի մեռելոց ընդ՛որեք օրեայն. եւ զուգընԹաց ձայնին մեռեալն եկն արտաքս անճապական։

Յաստուածայինն ձայնէ գոլա՛նն սարսեցին գոլալով կարապետ՛ն զբ՛ժոխն. եւ մեռեա՛լն եկն արտաքս անճապական։

Ե՛կայք որդիք մարդկան աչ՛օր ողբաց՛ուք ընդ՛որն լուսաւանդ. որ մերկացա՛ւ մեղօք ընդ՛ուխտս արարչին, եւ զգեցա՛ւ զմ՛ընդ՛ենչն ծածկոյթ վհատանա՛կ անեծա՛ւ լուսոյն։ Գո՛ալեցե՛ք զորդի՛ն աստուածոյ աչ՛օր ցընծուԹեա՛մբ որդիք ապաման, որ եկն ի խընդի՛ր եղեւա՛ւ պատկերին. եւ զբառեալ նորոգեաչ՛ի փառս առաջին պատմո՛ւճանին։

Ով նորոգո՛ղ բնուԹեան մերոյ մի՛ սո՛ւս, որ ի խո՛ւհուրդ հընո՛ւԹեան մարդոյն զանպո՛ւտուղն աչ՛օր չորցո՛ցեր զմ՛ընդ՛ենին. եւ ընդ՛ե՛զ ի հնաչխատ մեզաց նորոգեա՛ ի կեանս անմահ։

Ով ընդ՛ոհո՛ւրդ քո գանդո՛ւտեանն աչ՛խարհակեցեր, մարգարէ՛ից խորհե՛լի զբ՛նտրեցեր յեթ մանկա՛ն. որք խօսեցան հոգեւո՛վ սրբո՛վ բազմապատի՛կ ծ՛ընեակբ. տո՛ւր մեզ փրկի՛չ ողորմուԹիւն եւ ընդ՛ունելոյց ընԹո՛ղուԹիւն։

Ի՛ մերձե՛նալ ամանց վերջին զոր տեսանո՛ղքդն ծանուցի՛ն, ընդ՛ահասնի՛լ մեր փրկո՛ղիդ աւո՛ւ ի վախճան ժամանակին. երեւե՛ցար ի մէջ մարդկան զգե՛ցեալ ընդ՛կերպ ծառայական. տո՛ւր մեզ փրկբ։

Ի՛ վերջ՛ուրդ աւո՛ւր զաչ՛ամ աստե՛ղծեր ի տի՛պ քո տիրականն. որ ոչ պահեա՛լ ըզպատուի՛րանդն մերկացաւ ընդ՛պատուհա՛նէն. իսկ նո՛ր ադամ ի վեց դարձո՛ւն աչ՛օ աւրաբեր կո՛րուսեալն. տո՛ւր մեզ փրկբ։

Յորժամ հընչէ բարբառն անպին, եւ հարկանի փող յաղթութեան մեծ. եւ մեք գոչելով ասեմք փա-
ռք պատուական քո տէր։
Յորժամ առնես հանուցիչն տէր, եւ սուրբքդ քո պարծեսցին ի քեզ. եւ մեզ շնորհեսցես վըր-
կիչ կոչ ի յաջմէ քոմմէ։
Բանն առաքեալ ի հօրէ՝ որ վանըն մեր մարմնացաւ՝ եւ ցրկն ծուխն աշխարհի յայտնեցաւ. ընդբեզ բարեբանեմք աստուածդ
ծին կոյս։
Զի հրամ ոչըն հանդուրժելի՝ բոցանըշդոյլ սերտողէ՝ քն. նա բնաւ կեցաւ ի քում յոտնայնի. ընդբեզ
բարեբանեմք աստ։
Յորմէ սարսեալ դողայի՝ ն վայ-
լականացայտ ի լուսո՝ յն. ի գիրկըս քո ընդնա ընկալար. ընդբեզ բարե։
Աւյսօր խընդրի պատուական փայտ խաչին աւանդեալն ի դող-
գոթա, ի ձեռն աստուածանէր դըշխոյին. եկայք հաւատացեալք երկրպագեսցուք սուրբ նըշանին։
Աւյսօր ընծայէ գողգոթայ ընդա-
կեալն ի յերկիր, վերստաբերեալ ա-
նուշահոտ խընկովք, ի ձեռն երա-
նելոյն յոսպայ. եկայք հա։
Աւյսօր ի ձեռըն վընրկեալն սուրբ խաչին կենագործի պատանէին մե-
ռեալ. եւ ոգեայ սատանայ ըզկոր-
ծանեալն ի նմա. իսկ մեք քրիստոսի հաւատացեալք երկրպա։
Փառք հօր և որդ-ոյ և։
Կայեալ ի գետս այրին եւ ձայ-
նէր անդ աղաղակել բարբառովն ի դերեզմանն. զանգիր եկ արտաքս անապականն։

Տաճար լռութ անընտրութիւն եւ առանցնաստ անճառ բանին. որ ըզնախնեաց մերն եւաքի բանիւ զանձնէնձսն տըրտմալի. հայցեա յորդ-
ոյ քո միածնի հօր հաշտութեան նըն միջնորդի, բանալ ի մեզ ընդհատելութիւն եւ տալ զոգ-ոյց խաղաղութիւն։
Որ ի վերոյ եւ քան զամենայն ընդմիտս եւ զխորհուրդս. փառաց թագաւոր խընայեա ի մեզ։
Որ միայն ունիս զանմահութիւն եւ զանեղծութիւն. փա։
Որ նըմասին ի բոլորէս երրորդութիւն անբաժանելի. փա։
Որ երկրպագեալ եւ ի հրեշտակաց եւ ի մարդկանէ. փա։
Աստուածելի հոգւոյն նըմանն աստիճանեալ հոգւով, երէց եւցար ի վերնատանն հոգիդ զատանձն երկոտասանն. որ առ ի քէն մերկըրեցան զոսկի հրով մաքրեցան. մաքրեա ի մեղ ըզմեղս մերց եւ ըզգեցո ըզլոյս փառաց։
Էկիր յերկիր աստուածապատր զաշխարհս իշխանաբար, ընդ անդամութեան եւ ընդ մեզաց եւ ընդ չարին զատտատանաց. բայցեր ըզգանձ անհիւթականն պարգեւս ետուր որդ-ոյ մարդկան. մա։
Աչերն ի սիրոյ զսէրդ անապեանց միտքըն զանդամս իւր քեւ յօգեաց. զկենդանի իւր զոր չինեաց եօթըն սեամբ քո հաստատեաց. տընտես ի նմա եդ զանապեան եօթնեակ շնորհօք քո զարդարեաց. մա։
Ի ձայն փողոյ գաղտատեան քո տէր, ամենայն հոգիք զարթիցեն կաղ ի գատաստանդ քում քրիստոս աստըւած մեր։

Ո՛ր ի չորեքկերպեան կենդանեաց փառաւորանին ի բարձունս. այսօր մարգարէացաւ վրդ՛ովեալ ի բեթանիա երթալ յանձն առնել. աղբիւր կենաց մեր եւ յոյս ոգւոց մեզ։

Ո՛ր յարուցանողս մարիամանց գթալ ցեան արտասուեցեր եւ ասացեր ցնոսա. ուր եդ՛ք դիք, ե՛կ ցոյց ընկերին իմ զղջալոյ. աղբիւր կենաց մեր եւ։

Ա՛ստուածային արարչագործ ձայնիւդ. քո քրիստոս ի թաղմանէ կոչեցեր զղջալո՛ն. ցո՛ցյ ո՛ր կենդանեաց եւ մեռելոց աստուած. աղբիւր կենաց մեր եւ յոյս ոգւո՛ոմեա՛ մեզ։

Ա՛ղբիւր անմահութեան բղխեա՛լ ի բեթանիա կենդանագործեաց ընդղջալոյս ի թաղմանէ։

Կանխեա՛լ մարիամանցն արտասուացն հառաչմամբ գոյն կենդանանալոյ ընդերկեցութեան զմեռեալն։

Յաստուածային ձայնէ գո՛չմանըն առաքեցին գոզալով զբո՛ժոխք. եւ երիզապինդ մեռեալն ըզգեցաւ զանմահութիւն։

Յիսո՛ւս միածինն անմահութեանց պարգեւատուն երեւեցա՛ւ մե՛զ, խափանեաց զգեղո՛ւթիւն մահու։

Բլղխման՛մբ արտասուաց մարիամա՛ւ եւ մարթացի՛ անկեա՛լ առ ոտսըն տեա՛ռն, խընդրելի՛ն զնորո՛գ գո՛ւժն երգոյն։

Բանի՛ւ բանն աստուածգ կենդանագործեաց ընդղջալոյս ի թաղմանէ՛, ցե՛ւ եկեալ արտաքս անապակն։

Ա՛յժմ և մեզ և յաւիտեան։

Ելեա՛լ ի գերեզմանէն երիզապինդ պատանիքըն մեռեանն. հրամայեաց լուծանել ի կապանըն յաւիտենից։

Ա՛ստուածծային գո՛չմամբ ձայն արկեա՛լ առ զաղարա կոչեցեր ի թաղմանէ՝. աստուա՛ծ հայրըն մերոց։

Ո՛ր զարտասուս մարիամ՝ե եւ մանր թա՛յլ ունէ առաեա արարեր բարեբան. աստուա՛ծ հա՛յր։

Ջերկբօրեայ զմեռեանն իշխանութեամբ անանպական կոչեցեր ի թաղմանէ. աստուա՛ծ հա՛յր։

Գնդըն սեաւն ըզտէր օրհնել ցեք եւ բա՛րձր այրեք ընդնա յաւիտեան։

Գիշերըն ըզտէր օրհնեցեք.

Ո՛ր հօրն է փառաւոր ի բեթանիա եկըն այսօր, յարուցիչն առնելո՛վ զազարու. օրհնեցեք եւ գո՛վեցեք բա՛րձր այրեք ընդնա՛յաւիտեան։

Ի՛սրայէլ ըզտէր օրհնեցեք.

Ե՛ւ լուծեա՛լ ըզգեղութիւնըս զընժո՛ոնց, աստուածա՛բար կոչեաց ըզմեռեա՛լ չորեքօրեայն ի թաղմանէ. օրհնեցեք եւ գո՛։

Ա՛ռըր եւ աստուածածնի՛ն մանրիմամ ցանկալի՛ կուսից եւ պարծա՛նք ազգի մարդկան, մայր եւ աղա՛խին մեծաշուքութեամբ։

Ա՛նկէզ մոեռնի՛ եւ տաճա՛ր ընդհա՛նուր լուսոյն, անարատ եւ անխախտելի՛ կուսութիւն. մայր եւ աղա՛խին մե։

Խորհուրդ կենաց եւ մայր կենդանեալ, եւ առագաստ հրաշափա՛յլ ծագմանբ. մայր եւ աղա՛խին մեծաշուքութեամբ։

Ա՛յսօր զանընակիղբըն բահն ար յամեռ փառաց ընդ հօր յերկիր երեւեալ տեսանք . բրմվբեանքն ձայնիւն ծրհնեցնւք . ծրհնեալ եկեալ անուամբ տեառն։

Ա՛յսօր գնլիլ ի բեթանիա քո ամենազօր հրամայնաւընդ ձայնեցի՛ր զաղարու, եւ գնզայաւ մանկ. զիժոնք պարտեցան, ապականու թիւն լուծաւ. կենդանարար քրիստոս կեցո՞ զմեզ։

Ա՛յսօր գնլիլ ի բեթանիա զքո զաչխարհակեցոյց տուրբ զյարու թիւնդ յառաջագո՛յն ծանուցեր անանպականաբար կոչմամբ զնրկը. ծրեայն ի թազմանէ. կեն։

Ա՛յսօր գնլիլ ի բեթանիա եբրայեցւոց մանկունքն ըսբանչացեալ ասէին. զմարիամ՝ և զեղբայրն ի թազմանէ յարու՞ցեալ որդւոյն մ

մամբ զարմանալոյ լուսաւորեցեր.
զքեզ։

Ո՛ր ահագին սեպհականաւ զարհուրեցուցեր զքո՛ զաշակերտան, ի Թլմրանալուն հրաշեայն ի սէր աստուածային փառացդ. զքեզ։

Զփառաւորեալն յամենայն բարեաձոյ, եւ ի ծագաց վինչ ի ծագս երկրի զերկրպագեանն. զմարմնացեալ բանն ի կոյսէն, ձայնի եղիսկ օրհնեսցուք։

Ո՛ր դիմեալ գայ յերգումայ բարձրացեալ վիճակով. յարուցեալ ի պատառելոյ զանեղրեւիլն ամաղէկ. զիջեալ բանն ի դըժոխս ձայնիւ եղիսկ օրհ։

Ծագեալն ի հօրէ վառակից սուրբ հոգւոյն, կենդանանալովն ազգի մարդկան, որ յարեան այսօր ի մեռելոց. զհամբարձեալ բանն ի յերկինս ձայ։

Ո՛ր ի յրոմբեականն կառոյդ հանգչէս, այսօր ինչեր յերկինից ի գաւառս անաչքելոցըն սուրբ հոգի. օրհնեալ ես Թագաւո՛ր անմահ։

Ո՛ր գինաւ ի վերայ Թեւոց հոգմանց, այսօր ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանգեաւր յառաքեալսըն սուրբ հոգի. օրհ։

Ո՛ր խնամեաս տեսչութեամբ զքո՛ զարարածս, այսօր եկիր ի հաստատել զեկեղեցի քո սուրբ հոգի. օրհ։

Զայն արկեալ կենդարարին աստուածային բարեաւոնէն, ասէ Է կայք օրհնեալըք հօր իմոյ ժառանգեցէք պատրաստեալ ձեզ ըզկեանն ի հանդերձեալ երկրին։

Ընդ առաջ ելանել քեզ հաստատիլ ի յօդըս վերինս, աստուածազեղ գեաց լրսուլ պայծառացեալ ի գաս անմարմնոցն. ի լըսել ըզձայն երանելւէս կոչմանն։

Ընդ ամէն բնութիւնք կացս ընդ իմաստունն սուրբ կոչանան, ի լուսեղէն առաքեալսն պայծառացեալ ի գաս անմարմնոցն, ի ժողովս անպարակաց գրելոց ի յերկինս։

Ա՛արմնացեալդ ի կուսէն նամբ խայտալ ետուր բանիդ, այսօր ի տասճառն երկիր կատարել զօրէնս, վասն փըրկութեան հեթանոսաց։

Ո՛ր յանապատեսա ամպոս նըստիս բարեբանեալդ ի հրեշտակաց. այսօր ի սիմէօնէ բառնալով ի գիրկս. ո՛ր ընծայեցեալս ըզմեզ ի կեանսընդ յաւիտենից։

Ո՛ր արձակիչդ ես կապելոց պարտեսուածս ամենեցունն. այսօր հայցմամբ ծնրադրողին արձակեա եւ զիս ըզբազմամեղս ի կապանաց մահու ի կեանսընդ յաւիտենից։

Ի՛ խորանէ բոմ սըրբութեան զոր ընտրեցեր գալստեանդ. քո քրիստոս, ի սմա միաձայնեալ աշխեմք ըզքեզ, լուր ձայնի աղաչանաց մերոց ընկալ եւ կեցո ըզմեզ։

Ա՛ստուածային լուսոյ քո պայծառութեան զարեգակըն լուսաւորեցեր զքո՛ սուրբ զեկեղեցի. ի սմա միա։

Ա՛յսօր եւ հրեշտակք ձերսանեան ընդ պայծառութիւն քո սուրբ եկեղեցւոյ. ի սմա միա։

Փառք հոր և որդւոյ և.

Ա՛յսօր յաւերնակ բերմամբ, եւ տընդայն եբոյեցւոյ բարեբանեն. օրհնութիւն որդւոյ դաւիթ, օրհնեալ եկեալ անուամբ տեառն։

Ա՛յսօր զուարճանայն սիրելեըդ դալընտեամբ աստուածպաշտութեան լինել. եւ գոչելին հընչմամբ երգով. օրհնեա՛լ եկ։

Ո՛ր ի քրովբէականն ամէն ընդ հո՛ր նըստեր բանիդ աստուած. այսօր խոնարհութեամբ նըստար մարմնո՛վ նոր յա՛ւուրսն. ընդքեզ բա՛րեբանեմք աստուա՛ծ հա՛յրըդն մերոյ։

Ո՛ր ի սրովբէականն սըրբաստաց ձայնի՛ւ անդադար օրհնաբանին. այսօր ի դասո՛ց եբրայեցւոց որդի դաւթի՛ վառաբանեցար. ընդքեզ բա՛րեբան։

Ո՛ր ի հրակերպին երգաբանեալ հընչմա՛մբ ի բարձո՛ւնս օրհնաբանին. այսօր ի ծերոյ եւ ի տղայոց դուէցա՛ր անլսանելա երգով. ընդքեզ բա՛րեբան։

Ա՛յսօր զուարճանայն սիրելեըդ ընդ յա՛ւուրսն մեր ցընծութեամբ ասե՛ղ նոր ետուա՛ղը՛ր. ժողովուրդք ոյր ի հեթանոսաց, բարձր ա՛րա։

Ա՛յսօր ընդ մանկանցն եբրայեցւոց գհին աւո՛ւրցն եկեալ նոր ալբա՛յ ի սի՛ո՛ն՛ի. մանկունք սո՛ւրբ եկեղեցւո՛յ բարձր ա՛րա։

Ա՛յսօր ընդ ծերոցն օրհնաբա՛նից աւրհնութեամբ բարեբանեցէ՛ք զանմա՛հ թագաւորն ե՛՛կեա՛՛ւ. քահանայք հո՛գեւոր երգով բարձր ա՛րա։

Ո՛ւրախ լեր յո՛յժ դո՛ստրը վիոնի՛. աստուածայի՛ր երո՛ւսաղէմ զարդարեա՛ ըզքրիստոս. քո քաղա՛քդ աստուծո՛յ։

Գանդի՛ քրիստոս որ է՛նն ի յաթո՛ռ վաւա՛ծոյ, այսօր մկրտանէ՛ ի քե՛զ նըշա՛ուտ ի վերայ յաւա՛նակի նորոյ։

Ծնեալ եւ տղայ նստո՛ւած ձիով նեօք մի՛աբանո՛ւթեամբ երգէին. օրհնութի՛ւն ասդուծո՛յ դաւթի, օրհնեալ եկեալ անուա՛մբ տեառն։

Ո՛ւրախ լեր եկեղեցի՛ սո՛ւրբ. ի՛ գալստեան սո՛ւրբ վիաճնին. ո՛ւրախ լեր եւ ցընծա՛ հա՛նդերձ ամենայն սրբովք։

Կընդա՛ յոյժ դո՛ստրը վերին սիոնի՛. ահա թագա՛ւորդ քո գայ նըստեալ ի յաւա՛նակի նորոյ. այդպա՛ր եւ վըրկիչ վըրկե՛ եւ կեցո՛ւցանէ։ Զքա՛ւարճացիր եւ բերկրեա՛ ժողովո՛ւրդ աստուածոյ. մանո՛ զնստուս ծանկեա՛լըն հաւատով եւ սա՛. օրհնեալ ո՛ր եկիրըդ թագաւո՛ր տեառնէ։

Զքրի՛ստոս թագաւո՛՛ն ո՛՛ր է՛ն ի յաթո՛ռ վաւա՛ծոյ. տեսա՛ր ի լերկրի նըստեալ ի նոր յաւա՛նակի։ Ընդ աւա՛՛ջ եկեա՛՛լ ա՛ղբա՛՛յրն գանոր եբրայեցւո՛ց. ծերըն ո՛ստո՛վք ձիթենեօք եւ տղայքն արմաւենեօք։

Ա՞ստուածայի՛՛ն ձա՛՛յնիւ գոչէին եր՛րգ նո՛ր. բանի՛բանեալ զանըմա՛՛հ թագաւո՛րն։

Ա՞նբասիզելըն բա՛նըն հօր ո՛ր ի վերա՛յ քերո՛ւբէի՛՛ցըն հանդչի, այսօր ի վերայ յաւա՛նակի նորոյ նըստաեալ. օրհնեա՛լ ալբա՛յ եկեալ անյաղթելի՛ թագաւո՛ր։

Զանա՛՛ւ քան զյաւիտեա՛՛նս որդի՛՛ն որ ի վերա՛յ քառակերպի՛՛ցըն բազմի, այսօր ի ծերոց եւ ի տղայոց վառաւորեցա՛՛ւ. օ՛՛րհ։

Ե՛կայք նոր ժողովուրդք ընդ ան-
մանրմնոյըն դաստ բանզմութեան,
լըզսա՛ հընչմանմբ երդով քանզըր
ձայնիւ փառաւորեացնեք. օրհ։

Ա՛յսօր ընդ հրակերպեան դա-
սուն ծրհնաբա՛նել՛ին ձեռքն ա-
տո՛ղ՛վք, եւ տղայքն աղմա-
ւեն՛եօք. ողջո՛ւյն տալ
եկեա՛ղ՛ի յանուն տեառն։
Զոր սերունդքըն ճաճկանքար ըն-
դունի՛լ ո՛չ բաւէ՛ին, ի վերա՛ղ՛յ
յաւանակի՛ նոքոյ նկատեա՛լ բարե-
բանեցա՛ւ ի տղայոց. ողջո՛ւյն
օրհնեա՛լ եկ։

Ա՛յսօր ընդ ձեռոց եւ ընդ տղայոց
ծրհնաբա՛նուելեա՛նցըն վերք ել-
գե՛ղ՛մք, նորոյ ալբանի՛կ եւ
կեա՛լ յերուսաղէ՛մ. ողջո՛։
Օրհնեա՛լ եկեա՛լ անուամբ տեառն.
օրհնեա՛լ որ գա՛լոցդ ես։

Նոյն Ծաղկազարդի կիրակին։

Թագաւոր գնա՛լ քո յաշխարհ,
մըտեր ի քաղաքն երուսաղ-
ղէ՛մ, նըստեա՛լ ի վերայ հո՛ղէ-
ղէն նոր յանա՛նակի՛ղ՛, կոչել
պեղեա՛նոաս յերկրըպագո՛ւելի՛ւն։
Ծերքն ոստովք ձիւեննեօք, եւ
տղայքն ոստո՛վք ամանեննեօ՛ք. եւ
երամ երամ դասո՛քն անդադակե-
լի՛ղ՛ն. ողջո՛ւյն օրհնեա՛լ եկեալ
ի յանո՛ւնն տեառն։
Ցընծացա՛ սո՛ւրբ սիոն, բերկրե-
ցա՛ն սո՛ւրբ եկեղեցի՛ք. եւ խըն-
դութեա՛մբ բանզմա՛ եղի՛ն ընդ ա-
ռա՛ղ՛ջ, օրհնելո՛ւն զգա՛լոստ քո
փրկի՛չ յաշխարհ։
Յորժամ եկի՛ն յիսուս յերու-
սաղէ՛մ ի քաղա՛քն, ընդ առա՛ջ ե-

կի՛ն ծերքն ոստո՛վք ձիւեննեօ՛ղ՛ք,
եւ զաւրաւորդո՛ւքն փառաւո՛-
րեի՛ն։
Ի՛ լեռնէ՛ ձիւեննեայ տա՛պատա-
նէ՛ին մանկո՛ւնքն ընդհա՛նդերձս իւ-
րեանց. եւ ոստս ի ծառո՛յ բե՛-
րեալ մանո՛ւցանելո՛ղ՛ն աստ-
ուա՛ծդո՛ւքն տուբք Թագաւո-
րի՛ն։
Ո՛ստովք եւ տերեւեա՛լ ձիւեննեօք
եբրայեցւոց մանկո՛ւնքն օրհնելո՛ն.
ուրա՛խ լեր երուսաղէ՛մ քա՛ղա՛ղ՛ք,
եւ ցընծա՛ սիո՛ն մայր եկեղեցի՛։

Զգա՛լուստ քո քրիստոս այսօր
յերուսաղէ՛մ նո՛ր եկեղեցի՛ տուբք,
յաղթականո՛ն երդով բարեբանե՛մք.
օրհնեա՛լ եկեա՛լ անուա՛մբ տեառն։
Ո՛ր վասո՛ն մերո՛ց փրկո՛ւթեան յա-
ւանակի՛ նըստո՛լ յանձն ա՛ռեր, ընդ
մանկո՛ւնսըն բարեբանե՛մք. օրհ։
Թագաւո՛ր երկնաւո՛ր զեկեղեցի՛
քո անշարժ պահեա, եւ զերկրը-
պագո՛ս անուա՛նըդ քո՛մ պա՛-
հեա՛ ի խաղաղութեա՛ն։
Ի՛ յարութեա՛ն քո՛ւ քարո՛զ դալո՛ս-
տեան փրկչին տա՛րածանելո՛ն
մանկո՛ւնքն ընդհա՛նդերձս, եւ ա՛ն-
դադար ձայնիւ օրհնէին օրհնեա՛լ
եկեալ անուա՛մբ տեառն։
Ո՛ստս ի ծառո՛յ բերեա՛լ մատո՛-
ցանելո՛ն աստուածդո՛ւքն առ
ճաշնասարհա՛ւն, եւ ա՛նդա՛։
Ի ծերո՛ց բընդհեա՛լ օրհնութիւն,
եւ ի տղայո՛ց փառաբանութիւն,
եւ ա՛նդադար ձայ։

ԿԱՆՈՆ

ՄԵԾԻ ԵՐԿՈՒՇԱԲԱԹԻՆ

Ա՛նեղն՛ հօրէ ծընեալ որդի յաւելից գո՛յացոյց զերեալսս զերկնային եւ զերկրաւորս էութիւն, ա՛րարած ամե՛նայն տուք փառս ա՛րարչին յաւիտենից։

Պա՛տկեր ա՛նեղծո՛յթ փառացըն հօր, ի պա՛տկեր բարերարո՛թեան իւրոյ արար ըզմարդկայինն բընութիւնս, ա՛րարած ամե՛։

Լո՛յս ի հօրէ լուսոյ ծագեալ լո՛ւսափայլ զո՛րդ արեաց զագաճ, ի դրախտին եդեալ անմահ տո՛ւկն երկրագործ, ա՛րարած ամե՛նայն տուք փառս ա՛րար։

Ե՛կայք որդիք մարդկան այսօր ձեռա՛նդ ընծա՛յք ընծայել, որ մերկացաւ մե՛ղօք ըզվիճակս արարչին, եւ զգեցա՛ զմըրո՛ւնդն ծածկոյթ փոխանակ անձառ լուսոյն։

Թագաւո՛ր փառա՛ց քեզ սպաս ա՛ռաք պատրաստեալք ա՛րքունութեանդ. ընդ ա՛ռաջել որ գա՛ ի դա՛տել զերկիր։

Ա՛նաղծ վառեալ ընպտեղըդ հա՛ստոյ ընդ գա՛ս ի մահատունն կո՛չանանցն, մըտանել՛ ի յաւա՛պատ ընդ երկնաւոր փեսային։

Փո՛խանցո՛ք կանխեալ յաւա՛ղ քան ընձա՛յն աստուածա՛յինն բարբառն, զի մի՛ ճեռացո՛ք ա՛րտաքս քա՛ռ հիւսի՛ն հո՛ւսանանցն։

Ո՛ր նըշա՛խս ի քրովբէս ա՛ստըւա՛ծ բա՛նդ, այսո՛ր վա՛խըն մեր խոնարհութեամբ նըշա՛տար ի լե-

ռինըն ձիթենեաց, օ՛րհնեա՛լ ըզքեզ ա՛նպա՛տար երգո՛վ։

Ո՛ր համա՛գոյդ ես խո՛ստըրդոյնդ հա՛յրեննի, աշակերտա՛ց քո՛ց ծա՛նուցեր ըզխոստո՛վա՛նութեան, օ՛րհ։

Ո՛ր ամե՛նայնց ես ա՛րա՛րիչ եւ ըստեղծի՛չ կենդա՛նեաց, այսո՛ր ըզծա՛ծկեա՛լ խորհո՛ւրդ երրո՛րդո՛թեանըդ յայտնեցեր եկեղեցւո՛յ սո՛ւրբոց քո՛։ օ՛րհ։

Շնո՛րհեա՛ մեզ տէր ա՛րժանա՛թիւն ընդ իմաստունն կուսանացն, եւ զհնո՛ւծ մերոց լապտերըս պայծա՛ռացո՛ւ։

Ե՛րկընչի՛մք ի քէ՛ն տէր զարհուրեա՛լք ի պա՛տասխանուո՛յն, զամենն անելոյ եւ՛ թէ՛ ոչ գիտեմ ըզնեզ։ Յո՛րժամ գա՛ս փառո՛ք հո՛ր գա՛տել ըզտիեզերս ամենայն, շնո՛րհեա՛ եւ մեզ տէր կալ ի յաջմէ քո՛ւմմէ։

Բա՛ցցի՛ մեզ դո՛ռն ողո՛րմութեան երկնաւո՛ր փեսային, եւ մըտցո՛ք ի յաւա՛պատ ընդ իմաստունն կո՛նանն։

Ժամանե՛ցաւ ընդ առա՛ջ փեսա՛յին, եւ մըտցո՛ք ի յաւա՛պատ նորա. զի մի՛ ճեռացնե՛ք ա՛րտաքս զլամպս զլուսոյ կո՛նանն։

Պայծառացո՛ւսցի՛ն լապտերըդ հո՛գւոց մերոց, եւ բա՛զմեցո՛ւսցես ըզմեզ ընդ հրաւի՛րեալսն ի կոչնա՛ւն արքայութեանն երկնից։

Ո՛ր ի վե՛րդ ես քան զամենայն ընդմիս եւ զհո՛գիդ սո՛ւրբդ. փա՛ռաց թագաւո՛ր խընայեա՛ ի մեզ։

Ո՛ր միայն ո՛ւնիս զանմահութիւնն եւ զանեզո՛ւթիւն. փա՛։

Ո՛ր նըշա՛խս ի քրովբէս երրորդութիւն անբաժանելի՛. փա՛։

կոչս բարեբանեմք ընդմայր եւ զա-
ղախին վերակչին մերոյ։
Ծընունդըն հօր եւ հին աւուրց
անժամանակին յաւիտենից. ժամա-
նակաւ յորովայնի քոմ բնակեցաւ
եւ ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ. վասն որոյ։
Ծնեալն ի քէն ի խաչ ելեալ եւ
ի յաթոռ փառաց ընդ հօր. անաւր
դեալ ի մարդկանէ փառատրու-
թեամբ էութեամբ երկրրպա-
գեալ. վասն որոյ։
Ըզբե՞զ ոչ միայն որդիք մարդկան
այլ եւ վերինն զօրութիւնք. զանք
անմահութեանց հոգեղինաց հրեղինաց
զբարութենց եւ հրեշտակաց, գո-
հաբանեն եւ վերծրհնեն եւ փա-
ռաւորեն ընդմայր եւ զա։
Բանալի արքայութեան տրեաւ
հոգաձին մարդոյն, ձեստի յա-
ռաջին ճաշակմանէն արտաքս ան-
կեալ ի յաւէժ կենդանութեան
ահէն. որ ձեւացոյց մեզ սոխաւ
մըտանել ընդ դռեւն անեզաչէն
դրախտին տեառն։
Գաւազանաձեւ երեւեալ եգիպ-
տական ազգին, ցուցանելով զե-
զօրութիւն սրբոյ խաչին, յարիրշ-
տակելով ըզգաւազանսն զհրեշ
կատահն. որ ձեւա։
Դրոշմ ըզգայութեան օրինակեալ
ի վերայ սեմոց դրանց նոցա, ա-
ներկիւղ պահելով ըզժողովուրդն
յանդրանկածայս սատակմանէ
ահն, որ ձեւա։

Փառք հոր և որդւոյ և։

Գովեցէք զորդին աստուծոյ այսօր
ցընծութեամբ որդիք ապստամբ, որ
եկն ի խնդիր եղեալ պատկե-
րին. եւ զբառեալ նորոգեաց ի փառս
առաջին պատմուճանին։

Որ երկրրպագեալք եմ ի հրեշտա-
կաց եւ ի մարդկանէ. փա։
Նոյն եւ նըման հօր եւ որդւոյ
հոգիդ անեղ եւ համագոյ. բըզ-
խռումըն հօր անքննաբար առող
յորովոյ անճառաբար. ի վերնաշ
տուընն այսօր ինքեր զհոգիդ շնոր-
հաց քոց արբուցեր. ա՛րբո՛ եւ
մեզ ողորմութեամբ ի բաժակէդ
լիմաստութեան։
Էից ստեղծող արարածոց որ չըր-
ջէիր ի վերայ ջրոց. նոյն եւ ի
ջրան աւազանին ի շնորհել մեզ
քոմ էակցին, գըզուես սիրով
աղաւնակերպ զմարդիկ ծնանիս
աստուածակերպ. ա՛րբո։
Բաբուն վերնոցն խմանալեաց եւ
ըստորինն այսր ըզգալեաց. որ մար-
գարէս տաս ի հովուաց եւ առա-
քեալս ի ձկնորսաց. աւետարար
ըզմանբասաւորս քարոզ բանի քոմ
զհալածողս. ա՛րբո՛ եւ։

Հրեշտակային ձայնիւն օրհնեա-
ցուք զամենասուրբ վերրոզու-
թիւնըն, փառաւորելով ըզհայր.
որ վերակոչեաց զամենեսեան ի
մահուանէ յանմահութիւն։
Երգեցէք տեառն երգ նոր ելե-
ղեցիք սրբեցելոց, քրիստոսի եր-
կրպագելով. որ վերակոչեաց զա։
Սըրբասաց ձայնիւն օրհնեացուք,
հոգեւորական հընչմամբ գովես-
ցուք, սուրբ զհոգին փառաւորե-
լով. որ վերահանդոյց զա։

Ըզբեզ կոչս եւ մայր եւ բնա-
կարան աստուածայինն նեմարե-
դութեան, գոհաբանեմք եւ
վերծրհնեմք զեղեալ վերկող կեն-
դանութեան ազգի մարդկան. վասն
որոյ ըզբեզ աստուածածին եւ

Ա.յեմ Ե ՀԵՐ Ե յաւիտեան։

Ես նուիրագոյն բնութեանն մերոյ Քրիստոս, որ ի խորհուրդ հընծայութեան մարդկային զանապատուն այսօր չորացուցեր զմըղձերն. եւ ըզմեզ ի հնացեալ մեղաց նորոգեա՛ ի կեանս անմահ։

Որ արարիչդ ես յաւիտենից, եւ ստեղծեր զարարածս ամենայն յոչընչէ. ըզքեզ օրհնեմք աստուածային հարցըն մերոց։

Որ թագաւորեր ես թագաւորաց, եւ հնարհես բանաւոր կենդանիս մարդ ի հողէ. ըզքեզ։

Որ ապաւէնդ ես մոլորելոցդ. եւ խնամեա զյուսացեալսդ ի քեզ քո տեսչութեամբդ. ըզքեզ օրհ։

Ըզարեր օրհնեցեալդ ե՛ւ բարձր արարիչդ ընդնա՛յ յաւիտեան։

Օրհնեցեալդ. Զթագաւորն եւ զաստուածն որ նըմա միայնոյ վայելէ օրհնութիւն. ե՛ւ բարձր։

Օրհնեցեալ. Զի ծանո՛յց մեզ աբանելն խորհուրդ սուրբ երրորդութեանն եւ զմի աստուածութեանն քրիստոս. ե՛ւ բարձր։

Սուրբ եւ աստուածածնին մանկիամբ ցանկալի՛ կուսից եւ պարծանք ազգի մարդկան, մայր եւ աղախին մեծացուցանեմք։

Ա՛նկիզ մոմեղի՛ եւ տաճար ընդհանո՛ր լուսոյն, անապատ եւ անխառնելի՛ կուսութիւն. մայր եւ խորհուրդ կենաց եւ մայր կենդանեաւն, եւ առանապատ հրաշափա՛ր ծագմանդ. մայր եւ աղախին մեծացուցանեմք։

Ա՛ւ ամենեսեան զքեզ ածք քրիստոս Թագաւոր խաղաղութեան. ըզքեզ անվա՛խճեմք միայն մարդասէր։

Որում այսօր փանփագեալ ցանկայր հոգեւոր եւ մարմնաւոր. մայր ողորմութիւնդ խնդրեր ընդարձակ պատգոյն ընդհա՛ւս յերկրին կենդանեաց։

Տըւողդ ըզկեանս անմահ աստ քեզ աղաղակեմք եւ միաբան հայցեմք, շնորհեա՛ եւ մեզ տէր կալ ի յաջմէ քոմմէ։

Ըզքեզ օրհնեմք որ բանիսիդ եւ բարձրութեանց, եւ հայցեմք որպէս ի մարդասիրէ, ընդ մեր քո ընտրելոցն զնմանալ աշխարհն։

Զի գուն ես տէր յորմէ հայցեր մայրըն հաւատոյն համարիլ պարծանս ողորմելոցդ եւ յահեկէ. ընդ այս եւ մեք աղաչեմք զի գասեացես ընդ սուրբսդ։

Ա՛յլգուն բարձրեալ փըրկիչ որ վանեալն մեր խոնարհեցար, արժանի՛ արա ըզմեզ ըմպել զբաժակ պատուխնդն կենաց քոց տէր. զրոյ կանգնա՛ք յաջմէ՛ քումմէ՛ ի հանդերձեալ քո՛մ գալստեանն։

Ձեր զանձնե՛նն տեառն։

Ա՛ռաքելեալ. մարգարէ. աբեղայ։

Ա՛յսօր ընդ զօրս երկնից համաձայնեալ միաբանական ձայնիւ ե՛ղջերիք սաղմոսել. ա՛ռ։

Երկրաւորքս ընդ երկնայինսն, հո՛ղ ընդ հրեշտա՛կսն. միաբանական ձայնիւ ե՛ղջերիք սաղմոսել. ա՛ռաքելեա՛լ։

Որ յանէից գոյացուցեր զքո՛ զարարածս ի սկզբանէ. ի պատուական աստուածդո՛ւթեանդ քո ստեղծեր մարդ ի հողոյ. ժառանգել նըմա զանապատս ըզկեանն։

Նո՛ւիրակ պատարագօք բանաստեղծութեան ի

զիական եւ բաժանեա զազգս ա-
ւետաբերին, յայլակողմեանսն քա՛ւմ
դամեա ըզմե՛ռ ընդ օգեացն։
Ձառագայթի փառաց հօր պղծիլ
վիաճին, որ ըզլոյսդ անվայրապիակ
մարմնով պարագրեալ, այսօր ի
Թաբո՛ր փառօք փայլեցեր։
Ո՛ր անեռս սրտիվէից անհա՛ի
վեր քան ըզբան, ճառագի՛ կերպիւ
պարագաձակեալ ըզլոյսդ անբաժ-
ուելր, այսօր ի Թա՛։
Ո՛ր հրեղինացն անմերձենալի հո՛ւր
աստուածուԹեանդ, ի հնոլեղենս
խոնարհեալ լոյսդ արփիական. այ-
սօր ի Թա՛։
Ո՛րպէս լեր ե՛կեղեցի սուրբ.
ի գալըստեան սուրբ վիաճնին.
ուրպէս լեր եւ ցընծայ հաւնդերձ
ամենայն սըրբովք։
Խընդա՛ յոյժ դուստրըդ վերին սի-
ռելի. ահա Թագաւո՛ր քո գայ նըս-
տեալ ի յաւահնակի նորին. ապտակ
եւ վըրկիչ վըրկե եւ կեցո՛ցանէ։
Ջըւարճացիր եւ բերկրեա ժողո-
վո՛րդ աստուծոյ. մանո՛ զգաստս
ծաղկեալըն հաւատով եւ ասա.
օրհնեա՛լ ո՛ր եկիրըդ Թագաւո՛ր
տիեզերաց։
Դաւաճա՛ր արդարուԹեան հան-
ուանե՛ցեր ի մեզ ըզմի՛ութի՛ւն մեր.
դառեալ ջնջիլ եւ ըզմարմի՛ն, ալ
դարձա՛եա դառնամբ բնաօրինա՛ց
քոյց ըզխառս։
Իսկ անկի՛ւսդ գառաւորին որ ի
քաղաք բնութեանն մե՛րոյ, ոչ ու-
նելով զերկիւղ քո՛ սո՛՛ւրբ, եւ
անպատկառ ի մարդկանէ ոչ ա՛ռ-
նելով պա՛՛տ զըրկելոյն։
Ա՛յլ անհամ սուրբ վիճակիդ այրկ
հոգի իմ պա՛՛տճառ. ուստ զերանա՛ւ-
դերձէն արտաքս անկեալ. ի
յաւէժ կենդանո՛ւթեանըն մա՛հա-
ռիթ պա՛՛տգով մեռեալ, մերկացաւ
ըզվառս անըստուեր լուսոյն։
Ա՛յլ դո՛ւ վըրկիչ բանբերդ որ
մարմնացար ի սուրբ կուսէն, եւ
հեղմամբ արեանդ. քո բանձեր
գյանցանս նախահասեղծին, փըրկե-
լով ըզմեզ յանիծիցն նորա։
Ո՛ր ըստ պարտեաց նախահօրըն
յանձն առնն յօժարուԹեամբ
լմնցել զաժամ չարչարանաց ընդ
քեզ որպէսըզն զերեւիցի. չնո՛ր-
հեա մեզ տէր ըզաժամ քո փըր-
կուԹեան։
Ի՛ միւսանգամ քո գալըստեանըն
յորժամ գա՛՛ս դատել զերկիր, ընդ
նոսին գանաո՛ւրեա ըզմե՛զ ի փառս
աջակողմեանն. որով հանցո՛ւք
քեզ զօրհնուԹիւնն յանըսպառ
յաւիտեանին։

ԿԱՆՈՆ

ՄԵԾԻ ԵՐԵՔՇԱԲԱԹԻՆ

Ի՝ՄԱ՛ՍՏՈՒՆ կո՛սանքըն պա՛տ-
րաստեալ ի՛ւղ լա՛՛պտե՛՛րաց,
ելին ընդ առա՛՛ջ երկնաւո՛ր փե՛՛-
սային վառեա՛՛լ լապտերօք։
Իսկ մի՛մարց կո՛սիցն ունայնա-
ցեալք ի՛ ի՛՛ւղոյ, անպատրաստ
գըտա՛՛ն գալըստեան փե՛՛սային
վիջեա՛՛լ լապտերօք։
Վասն որոյ եւ մեք պատրաստե-
ցո՛ւք ի՛ւղ հոգե՛՛ւոր, զի մըտօ՛ւք
ի յառաջա՛՛ս անմահ փե՛՛սային
վառեա՛՛լ լապ։
Յորժամ յերկինից վառօք գա՛ս
քրիստոս ելատես յամե՛ս գատե-

Ընդ քո իմաստ դատաստանի՝ ես, անդ-
նել ինձ դատաստանն արդար ընդ
ոսոխի մահու քումոյ իմոյ։
Առբիամ կոչս անհրատ զանազան-
կան փետացդ աղաչեա, զի հաշտեա
ցի ընդ այրի եղեալ հոգւոյս, եւ
փրկութեամբ դարձեալ միրոյ ընդ
հեռացեալ ի նմանէ։
Ամենայն երկիր տուք փառս
ցեմ, որ եկն եւ փրկեաց զմեզ։
Ամենայն հոգիք ձայնիւ ցընծա-
թեամբ բարեբանեցէք զաստեր։
Զի եցոյց մեզ տէր զփրկութիւն
եւ ըզկեացոյնս, յաղագ տանն իս-
րայելի։
Ինչեր տէր ողորմութեամբ քո
յաշխարհ, եւ ըզմեռեալ բընա-
թիւնս ի կեացոյս վերադիպեցեր։
Ելեր տէր առ հայր փառօք ի լեր-
կինս, եւ մխիթարիչ առաքեցեր
առաքեցեր սուրբ զհոգիդ։
Բացեր տէր այսօր ըզգաննդ երկ-
նային, եւ բաշխեցեր առատա-
պէս պարգեւս ազբատ բընա-
թեանս։
Գալոյ է միածինըն փողոմ եւ
փառօք հօր, եւ ըզհոգիսն բնու-
թիւնս հրեշտակաց։
Լուսաւոր են ճանապարհք արդա-
րոց, եւ ի բիւրաւոր բանակս
հրեշտակաց անմոռոգք ընթանան։
Ի վերինն երուսաղէմ թլուխն ամ
պովք ընդ առաջ տեառնըն յօդս,
եւ այնպէս յաւիտեան ժամ ընդ
տեառն լինիմ։
Ընդբեզ աստուածածնին որ վեր
ծրհնիս ի զօրաց հրեշտակաց, աղ
մարդկան կենդանեաց մեծացու-
ցանեմք։

Ընդբեզ բնակ հրեշտէն աստուա-
ծութեանն յիմանալի զօրացն եւ
բանեակ, աղգ։
Ընդբեզ մայր էմմանուէլի, մարգա-
րէիցն յանուանջ գոհանիկեալ, աղգ։
Ի վերայ վերին հաւատոց չինեց-
ցեր ըզբո սուրբ զեկեղեցի. ըզսա
պահեա ի խաղաղութեան։
Որ շնորհեցեր ողորմութիւն ի բնաջ
կատանել հրեշտակաց եւ մարդկան
քաւարան. տուր սրտի զանշարժ
քո զխաղաղութիւն։
Ի տաճարի փառաց սրբոյ թեան
քո քեզ երգեն մանկունք. տուր
տուր զառատ քո զողորմութիւն։

Փառք Հօր և որդւոյ և.

Յորժամ զտաղանդ պատուիրան-
նին պահանջեսցես ի ծառայից,
ընդ կերկնաշահ քանքարսն ար-
ժանացո ընդմեզ բրիստոս ուրախ-
ութեամբ քո կերկինս։

Ա յժմ և միշտ և յաւիտեան։

Յորժամ կոչեաս ընդհրաւիրեալսն ի
սկզբանէ աշխարհի ժառանգել
ըզպատրաստեալսն, շնորհեա մեզ
ընդ նոսին զանբաժանութիւն քո
բրիստոս։

Որ սքանչելիդ ես ի բարձունսն
տէր, եւ ահաւոր ի մէջ երկրի
անուն քո սուրբ. օրհնեալ ես աս-
տուած հարցըն մերոց։

Որ զհաւատացեալսն ի քեզ պա-
հեալ, եւ ընդաւրսըն պատուհան
գործակցօք ջրովք սուզմամբ յան-
դունդս. օրհ։

Որ հաստատեցեր ազգի մարդկան
հրով փորձիլ ի կերկրաքարշումն,
պահեա անարատ ըզքո փրկեանքս.
օրհնեալ ես աստուած հարցըն
մերոց։

Ո՛ր համակցյդ ես խորհրդոցըդ հայրենի, աշակերտաց քոց ծաղ նուցեր ընկալարանդ քո գալըստեան օրհ։

Ո՛ր ամենայնց ես արարիչ եւ ըստեղծիչ կենդանեաւթեան. այսօր ըղծանձկեաւ խորհրդով երրորդութեանըդ յայտնեցեր եկեղեցւոյ սըրբոյ քո. օրհ։

Ա՛հաւոր ես թագաւոր քրիստէական ձայնիւ օրհնեալ. ի յերկրի եւ յերկինս ի յերկրի եւ յամենայն ժամանակի։

Ա՛հաւոր ես թագաւոր ՚որ նորոգես զքո զարարածս. հաստատեաս ի գիտութիւն ճըշմարտութեան։

Լուսաւորեա ըզմեզ քրիստոս ի մխաանդամ քո գալստեանն. յորժամ ճաշիս ի յերկինից եւ նորոգես զքո զարարածս։

Ընդհեա մեզ տէր աղթնեաթիւն ընդ իմաստուն կուսանացն. եւ զհոգւոյ մերոց լապտերըս պայծառացո։

Երկընչիմք ի քէն տէր զարհուրեալք ի պատասխանեւոյն, զամենն անելոյ ելիէ ոչ գիտեմ ըղձել։ Յորժամ գաս փառօք հօր գատել ըզտիեզերս աւետեան, ընդհեա եւ մեզ տէր կալ ի յաջմէ քումմէ։ Բայցի մեզ զոչուն ազգրմնեթեան երկնաւոր վիճակին, եւ մըտցուք ի յաւազաւտ ընդ իմաստուն կուսանան։

Ժամանեցուք ընդ առաջ վիճակին, եւ մըտցուք ի յաւազաւտ նորան. զի մի ծնանցուք պրպէս զլիամոր կուսանան։

Պայծառացին լապտերըդ հոգւոյ

Ըզտէր օրհնեցէք երաժ բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։

Օրհնեցէք. Զթագաւորըն յաւիտենից քրիստոս, որ եկն եւ փըրկեաց զամենայն աշխարհս. երաժ։

Օրհնեցէք. Ո՛ր արար գալստեանըն իւրով զվերծուխթիւն ածուց մարդկան. երաժ։

Ես՞ց. Ո՞ր արարածք պատուեալք ի հրեշտակաց զերծեալք ի խաւարէ սո լոյն. երաժ։

Ո՛զխուսուխթիւնըդ քո աստուածածնէին ծանձին անարատ. զոր ոչ բոցակէզ զեաց հնար աստուածութեանն, վճռայօդացանելիք։

Ո՛ր յարգանդի քումէ անապական նաւքար բնակեցաւ քրիստոս աստուած եւ փըրկիչ անձանց մերոց. մեծաւ։

Ա՛նհասանելի տէրունական յայտնութիւնն աչխարհի ծագեցաւ. անմատոյց լուսոյն երկրպագեցոյք։

Թիւնա իմ. Թագաւոր փառաց քեզ սպանելոցըք պատրաստեալք արիւնուխթեանըդ. ընդ առաջել որ գաս ի դատել զերկիր։

Ա՛նաղօտ վառեալ լապտերըդ հաստատ ընդ գաս իմաստուն կուսանացըն, մըտանել ի յառագաստ ընդ երկնաւոր փեսային։

Փութանացուք կանխեալ յառաջ քան ընձայն աստուածային բարբառն. զի մի ծնաւցուք պրտաքս քոստ հիմանն հիւնդ կուսանացն։

Ո՛ր նըստիս ի քրովբէս աստըւած ընդ. այսօր վանըն մեր խոնարհութեանըդ նըստար ի լերինն ձիւթենեաց. օրհնեմք ըզքեզ աննպատ երգով։

լըսանայ. զի զհառարհնութիւն ի նոսա՛ տիպասնութեացէ, երրորդ՛ թեանըն գո՛լ օմիևվան։

Բաշխէ զմարմին իւր եւ զարիւն, նո՛՛՛ր ն՛ախատ անուանեալ եւ միշտակ կամաւո՛ր մահուանն, մերը ձերցելոցս ի նա՛ տիրբո՛ թեամբ։

Ա՛րիտղ ըզնոյս պարէս զօմիոյ, այսօր անճառ խոնարհութեամբ ի վերնատունըն խորհրդոյ ըզդեստ ծառայի ընտանծանիլ յանձն առեր. օրհնե՛մք զնեկեալդ ի կա՛մաո՛ր չարչարանս։

Ո՛րո՛մ երկրպագեն դասք հրեշտականց խոնարհեցար ի լըսանալ զո՛տոս հոգեզկնա, բընժըշկել սրբօք ընդաւրչատա՛րս նախահօրն. բընժըշկեա՛՛ զհոգւո՛յ խոց զհիւանդութիւն։

Ո՛ր ի խորհո՛՛րդըս փրկականս եկե՛՛ղեցւոյ բաշխեցեր աշակերտացն ըզմանրամնելդ. բն, նորոգելով ըզմանրամնելդ հացեալսն ի ճաշակմանէ. հաղո՛՛րդս այսմ ընկալ ընդմէդ վիայն մարդասէր։

Ո՛ր անընակիզեն յիւսելեանս եմ ասացեալ, այսօր ըզգեցար ըզդեստ հոգեզկնն ծառայի, ծածկելով ընդմերկութիւն նախահօրն. օրհնեա՛լ եկեալդ ի փրկութի՛՛ն աշխի մարդկան։

Ո՛ր վերծրհնեմ ի հրեշտկն քերովբէ՛՛ից, այսօր եկիր կամաւ ի վերնատունըն խորհրդոյ, լըսացեր զաշակերտացն յօրինակ վանըն մեր. օրհնեա՛լ եկ։

Ո՛ր յամե՛՛ռ փառաց նըստիս ընդ հօր, այսօր բանալի ընդ աշակերտացն յանձն առեր, բանալով ընդմարմինն եւ զարիւն քո առաւրբ. օրհ։

մերոց, եւ բանալացուսցես ըզմեզ ընդ հրաշխրեայն ի կոչնա՛՛ն արքայութեանն երկնից։

ԿԱՆՈՆ

ՄԵԾԻ ԶՈՐԵՔՇԱԲԱԹԻՆ

Ո՛Ր յամե՛՛ռ փառաց բանալի ընդ հո՛՛ր անըսկըզբնաւկից բանդ. այսօր բանալի ընդ հո՛՛ղեզկնայն յանձն առեր. օրհնե՛՛մք զնեկեալդ ի վերկութիւն աշխարհի։

Ո՛ր զանձա՛՛ռ առաւաջութեամբդ ծածեալ զքո՛՛ ծառայական կերպ, այսօր հաճեցար ծծանիլ խղճի՛՛լ ի մեղաւորաց. օրհ։

Ո՛ր կենարա՛՛ր Թագման քո՛՛ գուշակ զիւղոյն ծանո՛՛ցեր զօծումն. այսօր յո՛՛ւդայն յայտանե՛՛ցաւ խորհո՛՛րդ արծաթասի՛՛րութեան. օրհ։

Ո՛ր խորհըրդեա՛՛մբ ընդ հօր եւ հոգւո՛՛յն արար ի պատկեր իւր ընդմարդն առաջինն. այսօր ծրդիք մարդկան ժա՛՛ղովեալ խորհի՛՛ն մա՛՛ղնել ի մա՛՛հ զօրին առաւաջոյ։

Վ երաձգո՛՛ղն երկնից մըշտնջենաւոր հօր ձ՛՛րդին ներգործեա՛՛լ խո՛՛նել ի վե՛՛ր քան ըզհրաշս, ծառայի առեալ ըզկերպ աներևո՛՛յթութեանն ի աստուածութեանմըն։

Բանի՛՛ն զմարբե՛՛ցելոցն ջրով զնա՛՛ս

Յորժամ նըշան տէրտունեան ձա-
ռագայթիւք վաղվի, եւ թագա-
ւորըդ Թագաւորաց փառօք տե-
առնի. յայնմ:

Յորժամ առեան դատաստանին
դըռնի, եւ դըպրութիւնըդ հրա-
ւիցըն բանին. յայնմ:

Ա՛յսօր գաբրիէլ ցընծութեամբ
երդեաց սըրբոյ կուսին աւետիս
բերկրեաց աւելով. որ ծընաւ ըզ-
փըրկիչ աշխարհի մերոյ:

Ա՛նբաւելին երկինք եւ երկիր, ի
կուսականն արգանդէ մեզ կեանք
յայտնեցաւ. աստըւա՛ծ այցե-
լութիւն մարդկան:

Յառաջընթաց փայլատակն լոսա-
տեսիլ աստեղն, մոգո՛ւցըն հե-
տեւեալով նըշանի՞ւ ի ծընո՛ւնդ
աստուածածնէդ:

Ա՛յսօր ցընծան դասք հրեշտա-
կաց ընդ հաստատել քո ի երկրի
ո՛ւխ լսանելն խորան երկնանըլ-
ման եկեզեցի առըք. ուրախ
լե՛ր վէմ պաշտօնական հովանի
մեր եւ յոյս:

Զուարճացիր հարսն աննախատ ընտ-
րօզարկեալ վայելչապէս. զանդա-
րեա՛ հանդերձ փառօք եւ ել
ընդ առաջ ե՛րկնաւոր փեսային.
ուրախ լե՛ր ամուլ բազմածին,
ա՛հա՛ փեսայն գայ առ քեզ:

Ա՛ստանիօր նոյնդեցաւ մեզ աւա-
զան մկրըտութեան, յորդանոյ
մո՛ւր հոգւովն կրզացեալ ծնանե-
նելով վերստին զհաւատացեալքս
ի քրիստոս. ուրախ լե՛ր ան-
մա՛յր յառաջնեաւն ա՛հա՛ որդին
գայ առ քեզ:

Փառս հոր և որդւոյ և:

Յուդա՛, սիրոյն աշակերտ փրկա-

Ե՛կեա՛ ի վերկութիւնն աղքի
մարդկան, ի ծառայէ յանձն առնո
մատնիլ ի դատաստան. հանդերձ
լոյս վանն ըզմե՛զ կենցաղանել:

Ա՛նտնեա՛լ պիղատո՛սի որպէս մա-
հապարտ, ի յանիայէ եւ ի կոյիա-
փայ դատապարտեալ. հանդ:

Կացեա՛լ ի յաւետնի երկրորդ ա-
գամ վանն առաջինն ապաւոյ պար-
տեացըն Թողութեան. հանդերձ
լոլոյ վանն:

Ա՛րեգա՛կին արդարութեան. քրիս-
տոս ծագեա՛լ յաշխարհ հալած-
ծեալ ընկճա՛նըդ անգիտութեան,
եւ յետ մահու եւ յարութեան
հանդարձանս ան հայր յորմէ ծա-
գեալ. որ երկրպագիմ երկնաւո-
րոյդ եւ երկրա՛ւորացդ ընդ հօր
եւ սո՛ւրբ հոգւոյն. վանն որոյ եւ
մե՛ռ երկրպագանելիք հօր հոգ-
ւո՛վ եւ ճշմարտութեամբ:

Ո՛ր փոխանակ ծոցածին բանին որ
ել երկինս, անա՛պէցա՛ աւետի-
քըն հօր ի բարձանց հոգին ճըշ-
մարտութեան, մըխիթարել զոր-
յառաջմայ ուրուանելոյ եւ հրա-
ւիրել ընծայել զաստ առաքե-
լոյն. վանն որոյ:

Ա՛յսօր ուրուանակա՛ն եւ գիշերա-
յին լուծա՛ն երիտնըդ ծնընդեան
նախամօրն. քանզի զծնեալն մար-
ճուվի՛մահ եւ յարո՛ւթիւն,
վերընաւին ծնանի հոգին յորդիս
լուսոյ հօրն երկնաւորի. վանն որոյ:

Ի՛ձայն մեծի զուարթնոյն եւ
ի հընչուանն հրաշալի փողոյն, ու-
ր հոգացեալ մարմինըդ մարդկան նո-
րոգին, յայնմ աւուր ահեղին մի-
շեա՛ւ եւ լոյս մեր ըզնընջե-
ցեալսն, եւ հանդո ընդ սո՛ւրբըդ:

Ը՛զբէ՛ն խո՛րհեցա՛ն ՚ի չա՛րու-
թի՛ւն ա՛տելա՛ծ յաւիտեանի՛ց. ո՛ր
բանի՛ւ զա՛րարածո՛ց խո՛րհրդով
հրամանե՛ցուցեր։
Ը՛զբե՛զ որ արարի՛ր ես մե՛ծու-
թեա՛ն ա՛րժանի՛ց վաճա՛ռէին.
յա՛նձն առե՛ր զա՛մենայն հա՛մբե-
րելո՛վ վա՛տըն մե՛ր։
Ը՛զբե՛զ ո՛ր թագաւո՛րըդ թա՛գաւո-
րաց ՚ի ծա՛ռայե պատա՛պարտեալ.
զի՛ ըզմե՛զ փրկե՛ացես ՚ի յա՛նիւծի՛ն
ա՛դամայ։
Ա՛յսօ՛ր եկեա՛լ կամա՛ւ փրկի՛չն
ա՛ւ ՚ի մահո՛ւնէ յա՛նօրէ՛ն ժո՛ղովըր-
դէ՛ն, վա՛տըն փրկու՛թեան հե՛-
թա՛նոսաց։
Ա՛յսօ՛ր մահո՛ւն բա՛նն ՚ի բա՛նա՛ծո՛ր
հո՛տէ. եւ յա՛ռաջնո՛յ պատա՛պար-
ուի յա՛նօրինաց ժո՛ղովըրդէ՛ն, վա՛-
տըն փրկու։
Ա՛յսօ՛ր հո՛ղն ըզտէ՛րըն դա՛տա՛պար-
տէ, եւ արժանի՛ վաճառի՛ ա՛րա-
րիչն ա՛րարածո՛յ, վա՛տըն փրը։
Ն՛ա՛ր ըսքանչե՛լիք այսօ՛ր տե՛սա-
նե՛մք յա՛շխարհի՛ ՚ի մէ՛ջ հո՛ղեղի-
նաց. ա՛րարածք ա՛րարչին՝ ըսպա՛-
նու՛թեան խո՛րհի՛ն զխորհո՛ւրդ։
Ո՛ր բա՛նիւն խո՛րհ զերկի՛նս եւ
զերկի՛րըս հա՛մատատե՛աց յո՛չընչէ
գոյա՛ցուցեալ, վաճառի՛ այսօ՛ր դի՛-
րայո՛ւ ընդ ե՛րեսո՛ւն ա՛րժանի՛ց։
Ո՛վ յո՛ղդաս ա՛րտա՛ուելի՛ երկնա-
ւո՛ր վարդա՛պետի՛ն սպա՛նու՛թեան
խո՛րհի՛ զխորհո՛ւրդ. մա՛տնելով
անո՛ր ինաց զի՛ խա՛չեացն ՚ի մէ՛ջ
ե՛րկրի։

Նախ ա՛ց զանո՛ւրը թի՛ւն առ վար-
դա՛պետին, մա՛տնելով բանա՛նայիցն
ընդ ե՛րեսո՛ւն ա՛րժանի՛ց։

Ա՛յմ և ՛ի՛ւր և յաւիտեան։

Ո՛ր զամենա՛ծին անո՛ր ինաբա՛ր կա-
մա՛ւ յանձն ա՛ռե՛ր փրկի՛չ ընդ մե-
զա՛ւորացս. վա՛տն ա՛նճառ խոնար-
հո՛ւթեանդ քո՛ւ եւ մե՛զ ո՛ղորմեա՛։
Ո՛ր խո՛րհրդոյ ես ա՛ւր ա՛տելի-
ա՛ծ ա՛նմահ, ըզծա՛ծկեա՛լ խոր-
հո՛ւրդ չարին անպա՛կասեալ վա՛նեա.
ըզքե՛զ օրհնե՛մք անտե՛ւած հա՛յր-
ցըն մե՛րոյ։
Ո՛ր ընդնա՛նուցն աբրահա՛մու ըզ-
հանդէս խո՛րանդցն՛ելոս ծա՛նուցե՛ր,
ա՛ւետեաք ո՛րդւոյն պատուեալ.
ըզքե՛զ։
Ո՛ր չնո՛տհես ծա՛ծկելոյ յայտնի՛ գոլ.
յո՛ւդա՛ա ա՛րծաթո՛յ զանհատա՛նե-
լիդ մատնէր. ըզքե՛զ։
Ը՛զտէր օ՛րհնեցէ՛ք ե՛ւ բա՛րձր
ա՛պարէ՛ք ընդնա յա՛ւիտեա՛ն։
Զբնակեա՛լն ՚ի վե՛րին զօ՛րըն ծա՛ծ-
կա՛պես խորհո՛ւրդ, քահանա՛յըն
հո՛ղո՛ւեալ վաճա՛ռէին զա՛ստուած.
ե՛ւ բա՛րձր ա՛։
Ո՞ր վասըն մե՛ր համբերեա՛ց բա՛ն-
ասարկուին, կամա՛ւ վա՛ճառի՛ ա՛ստը-
ւա՛ծ բա՛նն. ե՛ւ բա՛րձր ա՛։
Ա՛ստուածա՛ծին ե՛րկնայի՛ն դո՛ւռն
աստուածա՛յի՛ն ձայնի՛ւն ա՛ւետա-
բա՛նէր հրե՛շտակին. ո՛ւրախ լեր
բե՛րկրեա՛լդ ա՛ւր ընդ քե՛զ։
Ի՛ քե՛րո՛վբէս բանզա՛ւ ընդ հօր ա՛-
նո՛ւսականաբա՛ր բնակի՛լ հաճե՛ցա՛ւ
՚ի քո՛ւմ յո՛ղովայնի. ո՛ւրախ լեր։
Ո՛ր բո՛ցե՛ղէն սրովբե՛ի՛ւք շրջապա՛ւ
կեալ պահի՛ւր, այսօր ՚ի մէ՛ջ մարդ-
կան ՚ի փո՛ւրըս հոդեղինի՛ յայտ-
նեա՛լ. ո՛ւրախ լեր։

ԿԱՆՈՆ

ՄԵԾԻ ՀԻՆԳՇԱԲԱԹԻՆ

ՎԵՐԱՀԳՈՂՆ երկնից մըշտ տլինչենաւոր հօր ձայնին ներգործեաւ խոնվ ի վեր քան ըզհրաշս, ծառայի առեալ ըզկերպ անկոնպատելի աստուածութեամբն։

Բանին զմաքրեցեալոյն Քրիստոս զնոսա լըսանայ. վի զխոնարհութեամբն ի նոսա տլպատուիրեացն, երրորդաբար Թեամբն գոհ ծիծեվան։

Բայխե զմարմին իւր ու զարիւն, ոչ ոքէ ուխտ պնուանեալ ու միշտակաց կամաւոր մահուամբն, ուր ձեցելոցս ի նա տլրբոն Թեամբ։

Պղծուր լուսոյ ու ճառագայթ անշիջանելի լոյս. որ լուսաւոր զոսա աշակերտացոյն. մաքրեա ի միջ լըզմեզ խաւարին խորհրդոյ ու լուսաւորեա զմեզ։ Որ մարմնով ու արեամբ քո ցուցեր լըզծուլթիւն մերոց, որ վիշտ պատարագիս ի մեզ անձամսկծա. մաքրեա ի։

Որ բաւիչ զայս նոր ուխտ ցուցեր յետ առաջնոյ քո մահացելոյս ի ձայակմանե նախահօրն. մաքրեա ի միջ լըզ։

Որ եղե ի յերկինս ու ի վերայ երկրի, այսօր յանձն առեր լուսանալ զոսա աշակերտացն. ու զնս լուսաւորեա ի մեզայ խոց։

Որ բարեբանես զմանալն զբաժնեցն, հաճեցար մարմնով պատարագիլ. արա ու զնս արժանի առաւածային հնարիմ։

Որոյ աթոռ քերովբէ ի վերնաստուն բանզմեցար. կենարար բաժանէն լըզմեզ փըրկեցեր. փրկեա ու զնս յաւիտենից ի հրոյն։

Քրիստոս աստուած որ վասըն մեր խոնարհեցար ի կամաւոր չարչարանս. լուսացեր զոսա աշակերտացն այսօր ի սուրբ վերնատունն. ազատ զնս փրկիչ մեր։

Որ կազմեցեր սեղան խորհրդոյ, ու արբու-ցեր յանմահական բաժակէն, սրբոց քոց առաքելոցն այսօր ի սուրբ վերնատունն. ազատ։

Մաքրեա լըզմիտս ու լըզհոգիս, զնս ու մեք հաղորդեացոյ սրբոց Թեամբ, ընդ սրբոց քոց առաքելոցն այսօր ի սուրբ վերնատունն. ազատչիմ փրկ։

Որ վասըն մեր յերկրի երեւեար զամենայնին կատարեցեր ըստ օրինացն, այսօր կատարած ու ստուերական ոչնչին. ազատ զնս ստուգոյն ոչ։

Մարդ ձըչմարիտ ու զաւն աներեւոյթ որ զաստաստուեցեր լըզմեզ ի մարմնի, այսօր խոնարհեցար ի լուանալ զոսա աշակերտացն. որ զնս աստուածոյ ոչ։

Բան հօր ու բանաւոր ձայն մարմնոյ որ զաշխարհակեցոյց լըզմարմին ու զարիւնըդ քո բաշխեցեր յաւուր այսօր հաց

հո՛ւ յանցանաց նախահօրն. քեզ
ե՛րգեմք ընդ զօրըս հրեշտակացն
՝ի մէջ հովուանցն, օրհնեա՛լ ես
քրիստո՛ս նախայաւիտեան բանդ։
Ա՛յսօր ծընա՛ր որ ՝ի հօրէ յառաջ
քան զյաւիտեանս որդի, ճառա-
գայթ փառաց եւ ծագո՛ւմըն յան-
մեկնելի լուսոյն. աստղագուշակ
տեսլեամբըն յայրին իջեվանի եւ
՝ի մըսո՛ւր անբանից բազմեա՛լ. քեզ
ե՛րգեմք ընդ զո՛։
Թագաւո՛ր փառաց քրիստո՛ս եւ ա-
բարի բոլորից, աստուա՛ծ հընզօր
իշխան հայր հանդերձեա՛լ լուսոյն,
մանո՛ւկ երեւեա՛լ այսօր անեղն
փոխելիդ ՝ի կէսուիճեան. քեզ ե՛ր-
գեմք ընդ զո՛։
Ա՛յսօր ուրախացեա՛լ ցընծան
երկնի՛ց բանմո՛ւիթունքն ՝ի նա-
սակատիս սո՛ւրբ եկե՛ղեցւոյ. քան
զի շնորհեցա՛ւ մեզ քահանայա-
պե՛տ յաւի՛տենից ՝ի լուսաւո՛րել
զկաթո՛ղիկէ սո՛ւրբ զե՛կե՛ղեցի.
վա՛ռըն գալըստեան քո տէր։
Ա՛յսօր սի՛ւն լո՛սոց հոլանի՛ եղեւ
մե՛ղ ՝ի բարձանց. քանզի Թագա-
ւո՛ր երկնաւոր եկաւ՛ որ՝ ՝ի սո՛ւրբ
եկե՛ղեցի. եւ զո՛ւրբ հրեշտակաց
ծառանե՛ալ տօնե՛ն ընդ մարդկան.
վա՛ռըն գալըս։
Ա՛յսօր քահանայապե՛տ ճըշմարի՛տ
աստուածային օրհնո՛ւ.բըն պատ-
ուեա՛լ կանգնե՛ զքաւանիկին սե-
ղա՛ն խաչին, այժմանակէս պատա-
րագեա՛լ բաշխե՛ զմարմի՛ն եւ զա-
րիւնըն տեառն. մնքրանալէս մեր
ձեռօքդ վերակեա՛լըդ նո՛ր ժո՛-
ղովուրդդ. եւ հայցեցէ՛ք ՝ի քրիս-
տոսէ զի շնորհեսցէ ըզսա՛ մե՛ղ
ընդ երկայն աւո՛ւրս։

ղորդին հո՛ղեղէնք աստուա՛ծա-
ւո՛ւն խորհըրդոյդ. որո՛վ աստու-
ծոյ սո՛ւրբ եղա՛ր։
Յորմէ առեա՛լ սերտելէքդն ոչ
լշեմեին նայիլ, ա՛յսօր ՝ի ծա-
ռայի կերպարանա՛նս եղեա՛լ նախա-
յաւիտեան բանն, օրհնեցէ՛ք զըզ-
նա հո՛ղեւո՛ր երգո՛վ։
Ո՛ր հա՛մադոյդ ե՛ս հօր եւ որ-
դւո՛յ, անճառաբա՛ր բըղխումն ՝ի
մի՛շտ էին. ա՛յսօր բըղխեցեր ջուր
կենդանի՛ յերուսաղէ՛մ. հո՛ղի՛ ա՛ս-
տուծոյ սո՛ւրբ եղեա։
Ո՛ր աթարչակից ե՛ս հօր եւ որդւո՛յ,
որո՛վ կե՛նդանանաք ՝ի ջր՝ուրս
աւրհնեա՛ք. ա՛յսօր որդիս աստուծոյ
ծնանի՛ս ՝ի ջո՛ւրց. հո՛ղի՛ ա՛ս։
Ո՛ր փառակից ե՛ս հօր եւ որդւո՛յ,
ո՛ւ քըննեա՛ս ըզխո՛ւրս աւստո՛ւծոյ.
ա՛յսօր խորանգէ՛տս ՝ի մամասից զմի-
մարս աշխարհի արարո՛ւած. հո՛ղի՛
աստուծոյ ո՛։
Ո՛ր երկայնամի՛տդ ե՛ս տէր քաղցր
եւ ա՛նողորմակալ հանդո՛ զհոգիս քոյ
ծառայից. զի ՝ի՛ գարձցի՛ տնանկ
ամաչեցեա՛լ յաւո՛ւրն ահեղ ա-
տենին։
Զհիշատակ հրաժարեալցն ՝ի հա-
ճոյս քեզ ընկալցիս. ե՛ւ զոխտըս
մեր ընկալ ՝որպէս զաբելին զնոցի՛ն
եւ զաբրահամո՛ւն. զի մի՛։
Ի՛ խորան քումմ՛իրողաց հանդուսա-
ցես ընդծառայս քո՛, եւ զհոգիս
նոցա՛ դասեսցես ընդ սո՛ւրբըս քո՛.
զի մի՛ գարձցի՛ տնանկ ա։
Ո՛ր յերուսաղէ՛մ ես ընդ հօր եւ
սո՛ւրբ հոգւո՛յն անընկի՛ճելն որդի,
խո՛նարհեցար ՝ի հայրական՛ ծոցոյ,
մարդ եղեա՛լ մարմնացար ՝ի կու-
սէն, բառնալո՛ւ գյանցո՛ւմըն մա-

Ո՛ր բանիւմանէ կենդանարար խոր-
հըրդոյ անապական ճաշակմանէն
հրաւիրեաց ընդհակ երկնից սար-
քայութիւնն. ընծա առ։

Զքե՛զ հայր յառաջ քան զյա-
րիտեանս բարերանե՛ն գասք ան-
մարմնոց հրեշտակաց. ձայնիւ եր-
գո՛վ գոչեն եւ աղաղակեն. աստ-
ուա՛ծ աստո՛ծոց եւ տէր տէրանց
վերակիւ գոլով։

Ա՛ռաքեցեր զբո միածինըդ մար-
միանալ՝ի սուրբ կուսէն. եւ անա-
րատ ծընանիլ յոտվայնէ անա-
պական, բառնալով զմեր նեղու-
թիւնս. աստուա՛ծ աս։

Շնո՛րհք բարի յերուսաղէմ երե-
ւեցաւ հեթանոսաց. զի արարիչն
յաւիտե՛նից տըղայ եղեալ յոր-
գեգրութիւն կենաց կոչէ. աս-
տուա՛ծ աստո՛ւ։

Ա՛րիա՛զդ ըզքոյս որպէս զօթոյ,
այսօր անճառ խոնարհութեամբ
՚ի վերնատունըն խորհըրդոյ ըզ-
գեաստ ծառայի ընտիրանիլ յանձն
առեր. օրհնո՛ւմբ զեկեալդ՝ի կա՛-
մաւո՛ր չարչարանս։

Ո՛րթո՛մ երկրպագե՛ն գասք հրեշ-
տակաց խոնարհեցար՝ի լըւանալ
զոտս հողեզի՛նս, բըժըշկել սո՛ր-
ընդարշտապարս նախահօրն. բըժ-
շկեա՛ զհո՛գւոյ խոց զհիւանդո-
ղո՛ւթիւն։

Ո՛ր՝ի խորհո՛ւրդըս վերինականս է-
կեղեցւոյ բաշխեցեր աշակերտացն
ըզմանրմունըդ քո, նո՛տգելով ըզմա-
հացեալն՝ի ճաշակմանէ. հա-
զո՛ւրս այսմ ընկալ ընդհ վիայն
մարգասէրդ։

Ո՛ր անընկինելն յո՛ւթեանդ ե-
ւ աստո՛ւած, այսօր ըզգեցար ըզ-

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ո՛ր զբաստուերակերպն այսօր ձըչ-
մարտապէս կատա՛րեցաւ, լըւանալ
լո՛վ զոտս աշակերտացն՝ի պատ-
րանա՛ց Թըշնամւոյն. օրհնեցէք
ըզնա հոգեւո՛ր երգով։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ա՛յսօր վերընատի՛ն նորոգեցաք՝ի
յանկիւնէ նախա՛հօրն, ճաշակե՛-
լո՛վ ըզմարմինն եւ զարիւնն որ-
դո՛ւոյն աստուա՛ծոյ. օրհնեցէք ըզնա
հոգեւո՛ր երգով։

Լո՛յսդ՝ի հայրական ծոցոյ ճա՛-
դեա՛լ հաղորդելով զնաւաւար մեզմէ.
կենարարըդ յայտնեցեր այսօր ըզ-
խորհուրդ ընտրեա՛լ քո աշակեր-
տացն. օրհնեա՛լ եկեալդ՝ի փըր-
կո՛ւթիւն մե՛զ աստուա՛ծ հայրըն
մերոյ։

Զո՛ր օրհնեն գասք լուսեղինք զո՛-
տս տաժանեալըս լըւացեր, զանի-
ծիըն մերկացեա՛լ՝ի մէնջ ճաճ-
կոյթ, ըզգեստ ծառայի սփոփար.
օրհնեա՛լ եկեալդ՝ի։

Ա՛նապականութեան աղբիւր ըզ-
կենդանարարըդ բաշխեցեր զմար-
մինըդ քո. նո՛տգելով ընդմահա՛-
ցեալըն յանցանո՛ք՝ի պատրանացն
Թըշնամւոյն. օրհնեա՛լ եկեալդ՝ի
փըրկո՛ւթիւն մեզ, աս։

Ե՛կէք, ճառագայթք փառացն հօր
եւ պատկեր բարերարութեան.
ո՛ր ըզգեցաւ այսօր ընդհ ծառ-
այական կերպի. ընծա առնեմք
ասելով օրհնեցէք հոգեւո՛ր եր-
գով։

Ո՛ր անճառ խոնարհո՛ւթեամբ՝ի
մանրո՛ւմն ոտից աշակերտացն, ըզ-
մարդկայինն ազդի գընացս ուղղեցոյց
՚ի յերկինս. ընծա առ։

ԿԱՆՈՆ

ՄԵԾԻ ՈՒՐԲԱԹԻՆ

Հեթեւակ շարական։

ԱՅՍՕՐ ի կատարումն առաքելական ընթերցուածոյն ընթերցեալ ի ներկայումս, ի վերնատունն խորհրդոյ տարաժամ մերժեալ յետգայ ի հօտէն Քրիստոսի. զաստի եւ դու գտանն աննախանձ առաջի պիտեալ կամաւ ի մահ խաչի առ ի քառնալ զմեզս աշխարհի. վասն որոյ խնայեա ի մեզ քրիստոնա կամաւորի քո հարազատ։

Ամէն։

Այսօր որ ի հրեշտակէն զօրացեալ երկնից միշտ վառաբանեալ երկրիս պատիս բանդ, ազօթիցիր առ հայր մարմնով ընկալեալ ընդ հօր ընդ քո վասն իմ զպատգամաւորեա. ուստի կամաւ կրելով զերկիւղ ի հրեշտակէ զօրանալոյդ զօրացուցիչդ եւ հնաւորոց եւ երկրաւորաց. վասն որոյ։

Այսօր յանուշ ներշանակեալ հրամանքն քո կատարիւր յաշակերտաց դանան. բանդ զհնովիւդ քոյ հարեալ ցրուեցան հօտն քոյ մարգարէին. որ եւ կատեցար անկապելդ ի յանեայէ եւ ի կայ-

գեաստ հնձելէն ծառայի, ծածկել լով ընդմերկութիւն նախահօրն. օրհնեալ եկեալդ ի փրկութիւն աշխարհ մարդկան։

Որ վերծրհնիս ի հրեշէն քերով բեհինց, այսօր եկիր կամաւ ի վերնատունն խորհրդոյդ, լուացեր զաշակերտացն յօրինակ վանդն մեր. օրհնեալ եկ։

Որ յանժամ վառանց նմատիս ընդ հօր, այսօր բանդիլ ընդ աշակերտացն յանձն առեր, բարձեալով ընդմարմինն եւ զարիւն քո առաքեր. օրհնեալ եկեալդ ի փրկութիւն աշխարհ մարդկան։

Այսօր կանդնեցաւ աւազան մկրտութեան ի թողութիւն մեղացդ մերոց։

Այսօր տէրըն մեր լուանայր զոտս աշակերտացն եւ պատուիրէր զայս առնել։

Մի՛ ձեն ի ձէնջ եղբայրք մանանեղ էց ես պիս ի մահ եւ ծրոշի յաշխարհակերացդ։

Զայն լուեալ պետրոսի անհամարիկեր առ յոհաննէս հարցանել թէ ով էր։

Բանըն զոր անաց յիսուս աշերտացդ զիւր զանշակերտան եւ խառն վեցաւն ամենեքեան։

ափայ դատապարտեալ. ի ծառա-
յէ աղախնեցեար եւ նախատանաց
Թոռք կերպարանել հօր ընկալար.
վասն որո՞յ:

Այսօր ընդվզմունն հասատոյ շար-
ժեալ փորձողին խաբէութեան
մատոյ, առ ի քէն Թոդպացուցեալ
ընդմղկային տկարութենա յանդ-
դիմանելով, եւ առ յոյս գարձի
մեղաւորացդ. որ գառնապէս ար-
տասուելոմն ընկալաւ ի քէն եր-
կիր հարցմամբ սիրոյն զերից ու-
րացոմեանցն ընդդիմդիմութիւն.
ընդ նմի՞ն բժիշկեա ըզմեզ
քրիստոս եւ շնորհեա մեզ արտաշ
սո՛ւս անապականութեան:

Այսօր զբ յերկնային լուսե-
զինացն անդու պատուեալ բանդ
անսրբանձ, նմանացեալ գոյք եր-
րայեցւոցն, զմանանալ լոյզ ի գի-
շերին չանհնք եւ սուսերօք ե-
կեալ ըմբռնել զանըմբռնելիդ.
վասն որո՞յ երկրպագեմք անճա-
ռելի՝ քո խոնարհութեանդ:

Այսօր զոր սերովբէքըն ծածկէին
ըզգէմս յահէ փառաց աստուա-
ծութեանդ. ինակ կորըատեան որդին
յուզան ի հանգոյր մերձեալ նէն
գութեամբ նըշանակ եւ աղխի
մահոյ անմահիդ. վասն որո՞յ երկ
կրպագեաք անճառ:

Այսօր ընդ գերանգոյն տնօրէնու-
թիւնըդ քո որդի՛ աստուծոյ հոյլք
անմարմնոցըն հրաբուն սեռիցն
պակուցեալ զարմանացին, տեսա-
նելով զանառանանելիդ մանանեայ
կամաւ ի ձեռս մեզ աղախնաց. վասն
որո՞յ երկրպագեմք անճառ:

Այսօր բարեկամք եւ մերձաւորք
քո հեռի եղեն ի քէն քրիստոս.
ծառացացն եւ եզբայրքդ քո, եւ
ցնծալք գէրք պահապետին որք ի
գնդապետէ եւ ի փարիսեցւոյ, եւ
շուրջ եղեն շնչելք բազումք զի-
նուորք պիղատոսի եւ հերովդէի.
վասն որո՞յ երկրպագեմք անճա-
ռելի՝ քո խոնարհութեանդ:

Ի ՎԱՂՒՆ ՀԱԲԵԱՒՔՆ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ:

Ընծայիր սիրութեանդ մեզ քո
յիսուս, զիւր ընդվզեալ ըզվարպա-
պետն մահու ընդ երեսս ի պատ
հրէիցըն մահաներ:
Ընդ որում ես հանճնութենէ ա-
ռ ընձեռ կալարուք. ոչ համբոյր
նենգութեան, նըշան եւ առիթ
մահու:
Մերկացաւ յինքենէ զաստուա-
ծայինն տուրըն հոգին. եւ ըզգեցաւ
ընդսմոանայ, ծրարէս զհանդերձ
պրկաւ զինութեան:
Ի գիշերին յորում մանանէր վըր-
կիչըն մեր ի մահ խաչի, եւ ի լեա-
ռըն ձիթենեաց, պղտիթելոյ զպյա
սակր. հայր անցո ինէն ըզսաժակս:
Որ նըմտաս ի բրովքէս աստը-
ւած բանդ. այսօր վասըն մեր
խոնարհութեամբ նըմտաս ի լե-
ռինըն ձիթենեաց. օրհնեմք ըզ-
քեզ աներեսպատ երգով:
Որ համագոյդ ես խորհրդոցըդ
հայրենի, աշակերտաց քոց ծա-
նուցեր ըզխորհուրդ քո գալըս-
տեանն. օրհ:
Որ ամենայնի ես արարիչ եւ ըս-
տեղծիչ կենդանութեան. այսօր
ըզծանձկեալ խորհուրդ երրորդու-
թեանդ յայտնեցեր եկեղեցւոյ այ-
սրըս քո. օրհնեմք ըզքեզ աներ-
գով:

Ի՛ խանձին բեւեռեցան զմահու լու-
ծեր զնչխանուԹիւն. յան-խտենից
ըզննջեցեալսըն վերածէր յանման
՛ի կեանս. ստեղծիչ կէն։
Աւրժանաւորաց զոց անօԹիւ-ք ի-
շեա ընդէր ըզննջեցեալսն, յոր-
ժամ գայցես անճառ փառօք հան-
ուսցանել մարդկան ըստ գործս.
եւ մեր նըննջեցելոցն շնորհեա գա-
միլ ընդ սուրբըս քո։
Ըզքեզ կոյս եւ մայր եւ բնա-
կարան աստուածայինն ներմար-
դուԹեանն, գոհաբանեմք եւ
վերծին հնեմք զեղեակ փըրկող կէն
գանուԹեան ազգի մարդկանն վասն
որոյ ըզքեզ աստուածածնին եւ
կոյս բարեբանեմք ընդմայր եւ զա-
նախին փըրկչին մերոյ։
Ծընող նըզըն հօր եւ հին աւուրց
անժամանակին յաւիտենից. ժամա-
նակաւ յոտնավայնի բնակեցաւ
եւ՛ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ. վասն որոյ
ծնեալն ի քէն ի խաչ ելեալ եւ
՛ի յաԹօռ փառաց ընդ հօր. անաք-
զեալ ի մարդկանէ փառաւորո-
Թեամբ էուԹեանք երկրպա-
գեալ. վասն որոյ։
Ըզքեզ ոչ միայն որդիք մարդկան
այլ եւ վերինն զօրուԹիւնք. զա-
նմարմնոց հոգեղինաց հրեղինաց
զբազարԹնաց եւ հրեշտակաց, զո-
հաբանեն եւ վերծհնեն եւ փա-
ռաւորեն ընդմայր եւ զոյ։
Ա՛պաւինեցաք ի խաչ քո արա-
րիչ յաւիտենից, որ ետուր մեզ
պահապան յանգիծ ոչ ընդդէմ Թըշ-
նամւոյն. ազատէիր սուրբ փըրկիչ
պահպանեա զանձինըս մեր։
Բարձրեալ ԹագաւորՀ որ վասն
մեր երեր ի խաչ, եւ բանձեր ստ-

Ընդբեզ օրհնեմք որ բանխաղդ ես
բարեԹեանց, եւ հայցեմք որ-
պէս ի մարդասիրէ, ընդ մեր քո
ընտրելոցն զնմանալ աշխարհն։
Զի դու ես տէր յորմէ հայցեր մաք-
րըն հաւատով համբերձ ոդուածք
սըրբեցելովք ընդ այգւոյ քո զփառս
եւ յահեկէ. ընդ որս եւ մեք աղա-
չեմք զի գասեացես ընդ սուրբըս քո։
Ա՛յլ դու բարձրեալ փըրկիչ որ վան-
սըն մեր խոնարհեցար, արժանի
արա ընդմեզ ըմպել զբաժակ պատ-
ուխրանի կենացդ քոց տէր. որով
կանգնաբ յաջմէ քոմմէ ի հան-
դերձեալ քոմմ գալըստեանն։

Հոգ

Աարաամիելի հոգմոյ նըմանն ա-
հեղադիչ աստիկ հընչմանբ, երբ
եւեցար ի վերինաստանն հոգիդ պա-
տուն երկոտասանն. որք առ ի քէն
մըկըրտեցան որպես զնակի հրով
մաքրեցան. մանրեա ի մէնջ ըզմեզ
մեղաց եւ ընդեցո ընդայս փառաց։
Էնկեր յերկիր աստուածաբար գա-
տել զաշխարհս իշխանաբար, ընդ
արդարուԹեան եւ ընդ մեղաց եւ
ընդ չարին դատաստանաց. բայց
ըզգաստ անհուԹական պարգեւս
ետուր որդւոց մարդկան. մանր։
Աէրն ի սիրոյ զտերդ առաքեաց
մինչըն զանդամս իւր քեւ յօդեաց.
զկիզ զնցի իւր զոր չինեաց եօԹըն
սեանբ քո հաստատեաց. որ նոյնս
ի նմա եզ զառաքեալն եօԹնեակ
ընտրօք քո զարդ արեաց. մանր
ի մէնջ ըզմեզ մեղ։
Թագաւոր անմահ արարիչ յա-
խտենից, մարդասիրուԹ ամբոխ
քո խրնայեա յանձինըս մեր. ստեղ-
ծիչ կենդանեաց եւ հանդուցիչ
նըննջեցելոցն։

յարձակեալ, խոցեաց զկող կե-
նարարին. բանիւր ա։
Ո՛ւստի աղբիւր կենդանարար բըղ-
խեալ, լըցաւ զոքեզբա՛ւ մե-
ղաց. բանիւր ա։
Լո՛յս լուսոյ մայր, եւ կենարար մեծ
բանին բնակա՛ւորդ. քեզ ե-
բանիցեն ազգ եւ ազինք ամենայն։
Ստեղծողին մայր, եւ հրնուեան
կերպի նորոգո՛ւողին. քեզ։
Լո՛յս ծագեցաւ ի քեն նըստեալցս
ի խաւա՛ւողս. քեզ։
Ե՛կեալ ի փըրկուեիւն աշխարհ
մարդկան, ի՛ծառայէ յանձնառնե
մատնիլ ի դատաստան. հանգերե-
լով վանն ըզմե՛զ կեցոյցանել։
Մատնեալ պիղատոսի որպէս մա-
հապարտ, ի՛ յանեանչէ եւ ի կայեսա
փայ դատապարտեալ. հան։
Կացեալ ի յատենի էրկրորդ ա-
դամ վանն առաջինն ապատոյ պար-
տեացըն Թողութեան. հանգեր-
լով վանն։
Ո՛վ ընտրանեալ եւ առեալ ահա-
ւոր, զարանիչն երկնի եւ երկրի
այսօր տեսար ի խաչի։
Տեսեալ ընտէրն ի խաչին խաւա՛-
րեցաւ արեգակն. եւ վարագոյր
տաճարին ցերկայր վերստաւ մինչ
ի վայր։
Ա՛նարդարեալ խաչեցաւ տէրն ի
միջ ի յանօրինաց. զի լցցի գիրն
որ ասէ, Թէ ընդ անօրէնս հա-
մարեցաւ։
Ո՛ր Թագաւորդ ես Թագաւո-
րաց բրիստոս, ի՛ ծառայէ դատա-
պարտանա՛ւ ամբերելո՛վ վասն մեր. զ-
երկայնամիտ առ՛ր զե վրա՛ք քոյոց
Ո՛ր պատուական խաչիւդ քո բրիս-
տոս եւ սո՛ւրբ արեանդ քո եւ անո

վանս զայնցանս նախանստեղծին
աղաւանդ. ա՛ղաւ։
Գլո՛խ սո՛ւրբ հաւատոյ եւ վանյտ
կենաց մարդկան յայտնեա՛լ, զոր
տեսեա՛լ այսոյր պլո՛ղոց կործանե-
ցան անկանգնելի. ա՛ղաւ։
Դո՛ղացաւ Թըշնա՛մին ընդ յայտնիլ
սրբոյ խաչին, եւ ի յայտ վաւաց
նորա կործանեցաւ յանդունդս
երկրի. ա՛ղաւ։
Երկի՛նըք ցընծա՛յին եւ երկիրս ու-
րախանայր. քանզի փըրկիչ ցու-
ցաւ սո՛ւրբ խաչն եւ լո՛ւսաւոու
տիեզերացդ. ա՛ղաւ։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Ի՛նչ անհնարին աշխարհիս Թո՛ղեալ
ընդո՛ւնիլ սիրոյ նորա, եւ վա-
Թայր ա՛ւ քահանայն. ասէր ինձ
զինչ կամիք առնել, զի մահանայ
ընդհատապետն։

Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ժո՛ղալեա՛լ հընչիւղն կըշռեցինն ար-
ծաթ բազում. առեալ տաւրա՛ն ա-
պիզասա, ասեն ի խաչ հան ի
խաչ, զի հա՛յհոյիչ է օրինաց։
Ի՛նչեր յերկինից անընակիչքն որդի.
ի հողեղէն ի բնաւորեանէ մարդ-
կա՛ն զաւրչարանըս յանձն առեր.
օրհնեմք ըզքե՛զ ո՛ր էիր յաւուրս
քան զա՛ւելանայն յա՛ւիտեան։
Ո՛ր սաանցեր բանի՛ւ լինել ամենայն
երկրի, ի յերկրի յաւուրն կացեալ
առաւանէին արարածք. օրհ։
Յո՛րմէ դո՛ղան զըւարմունք երկ-
նից, այսօր երկիր կամա՛ւ ի խաչ
գերզարդեամբըն խոյեցար. օրհ-
նեմք ըզքե՛զ ո՛ր։
Ըզաեր օրհնեցի՛ք բանիւր արա-
րի՛չ յա՛ւիտեան։
Եւ զինաւորըն գերզարդեամբըն

հանմէքք արձակեցան. որ վէրա-
ծեաց զինքն ի ծովին, անտեառն
ալեացն եւ լճակացին։

Գլխոցն ընտրեաւ հօսին փոքու-,
սանտէր զնոր հնարքն ոչ գիտեալն.
որով դառնայր եւ հնազանդէր,
զնաս եւ ըզգլուխս մաքրել մաղ-
թէր. գլխոցս ասէ չէ բնչ պիտոյ
լուացուամբն ջոյ զի լուացեալ է.
նոխցըդ պէտ են մաքրուԹեան
յծդիլ ի գլուխըս սրբուԹեամբ։
Դասուց իւրոց աշակերտաց զոր
նախ քանիս վարդապետեաց, այ-
սօր գործով ըզծայրագոյնն եցոյց
յինքեան զխոնարհուԹիւն. սակ-
սաւորեալ հողելոյնաց այն որ ան-
տեան է հրեղինաց. տարեալ պաշ-
տօն իւր ծանուցին այն որ պաշ-
տին ի սրտէ։

ԵԹէ տէրս ասէ էից եւ վարդա-
պետս բոլորից, զաշակերտացդ
եւ զծառայից զնոսա լուացի ի
հնոց աղտից. մի՛ւս ամենց եւ դուք
համանըմանուԹեամբ ցուցէք ընդնոյն
խոնարհուԹիւն, բարձրացեալքն
ի կոչծանուածն եւ անկեալ բնու-
Թեանդ կանգնուածն։

Զոր մաքրեցեր յաւազանին մա-
քուր ձեռօք զնոսա նոցին, եւ
ուսուցեր խոնարհուԹեամբ յան-
Թող լինել չար հերպարտին. եւ
զի մ լուա զոտիսըն մերձաց անդնդա-
նօք աղտոյ գլխոցն. եւ ըզգլխաց
նորա զոտին խոնարհուԹեամբ
եղիր յերկինս։

Օրհ։ Ա։ Թագաւոր ըստ Յովհաննու։
Ա՛ն ամէն սահմ ձեզ։

մանր կէցցուցանել զմի՛զ կամե-
ցար. երկայնա։

Որ մարգասիրատես վանն ամենե-
ցուն ամենայնի համբերեցեր, եւ
ի մահ՛ս զմա՛ն կոխեցեր. երկայ-
նամիտ տէ՛ր քեզ փառք։

Երկա՛յ հա՛ւատացեալք երե-
կիրպագնօդ սո՛ւրբ երրորդու-
Թեանն. լա՛ւ յան որ ընդ հօր է
յիւ՛ր Թեան ի քահանայից գա-
տապարտեալ եկեա՛լ ի խաչ ե՛լա-
նել անբա՛ծանելի Թագաւորն։

Զոր երկինք ոչ բաւէ՛ն տանել
զվա՛յս պատուհասի՛ ուսալ
բարձեալ եւ եկեալ ի տեղի կա-
ռա՛իլման՛ն ի խաչ ե՛լանել անբի՛։
Հիացեալ պե՛տու՛Թեա՛նց երկնից
ընդ Թագաւորն տեառն ի նո՛ր
դերեզմա՛նի. քանզի՛՛ որ ան-
մա՛հն է յիւ՛ր Թեան վասն պատ-
րաճոյ փրկու՛Թեա՛ն ընդմա՛՛ռ
ճաշակեաց անբի՛։

Եզեգ պետառն Ներսէսի Հայոց կաթողիկոսի, ասացեալ
յաշտե՛ս ծնեալ ո՛րբ՛ուն գիւղերն Ա՛ղթամարայ։

Այսօր անձառ լուսոյն ծագումն
ի փրկու՛Թեա՛ն մեր կատարե-
մըն, խոնարհի ի վերնատունն ի
սուրբ՛ական ոսո՛նից լերանն. նախ
քան զընթրիսըն խորհրդոյն սիա-
ծաւ զինչ՛ակ սրկոյն լուսոյ, եւ
ջուր առեալ ծառայաբար զնոսա
լուանայր զաշակերտացն։
Բանին հօր փառաւոր լուսոյ պե-
րա՛ն մերձիլ յնոսա ո՛չ ա՛րբ՛ր, այ-
լ՛մ ձեռաց որով՛ են գործք երկ-
նի երկրաւո՛յնք. որով
ց աչք՛ք բացան խուլք եւ

բելոյն վասըն դարձի . ու ոճն ի ձէնջ անկ եղբայրք զիս մանուելոց է առ ի մահ . պետրոս լըսեալ զայն զարհուրըբեր եւ անկարկէր առ յովհաննէս , հարցանել թէ ով իցէ դաւաճանող վարդապետին ։

Օրի ։ Ա-էպարան ըսք Ղ-խասո ։
Մերձեցաւ ոսկն բաղար ։

Ինամով սիրոյն յիւր սիրելեացն ըղձրնտմաթիւնըն վարատեաց , Թագեալ պատառ տայ յօդպէն նըշանակեալ զդոյըն մատնիչ . զոր առեալ եւ մերկացեալ յաստուածային հոգւոյն չնորհաց . մատնեցաւ նախանչարին ընդ մանուոցաւ Թեան վարդապետին ։

Ծայրագոյն լուսոյն զերկեալ խաւարանէրն արտաքս ելեալ . սէրըն յայտներ ընդ եղելոցն ընդպայթակղելն ի գիշերի . պետրոս խոսէր խրախուսանքն եւ կըշտամբիւր հաւախոսի . զիւրն յաչխարհէ զիւխիչն ասէր եւ ընդպատուաստ հոգւոյն պատմէր ։

Աղդրոնեան յայնկոյս ձորոյ ի վերնատունն էլ խորհրդոյ , եմուտ պարտէզ ընդ պարսիզն եմոյծ զադամ յաչխն գրախտին . մուծցեալ եւ զմեզ տէր ընդ նմին ուստի հանիցէր նախ զաւաջինն . զի ժառանգել ընդայրենին արժանասցուք մեք վերըստին ։

Հոպայր ըզկերոցըն տրըտմաբար եւ րուբն եղեալ առանձնաբար . վերըստին զաչխարհս հոգիա յօժար բայց է բնութիւն մարմնոյս տկար , ոչ ումն ուժել եւ զօրաւոր եւ ամ-

Էրկոց զօրեղնըն մովսէսի զոր խօսեցաւ ի սինայի . ակեր ըզգառն ծրինակին եւ ըղբազարջն ընդ եղգին . ըզհինն ի նորս փոխելոյ զմտաւորն ի լոյս ճրշմարտելոյ . փոխան գառինն ինքըն գոլով գառն աստուծոյ նըւիրեալ ։

Ընդ բազարջին հաց անխմոր եւ ըղմարմինն իւր զերկնաւոր , ըզկուսածինն անեղերական զանապականն եւ զհոգեւոր . ընդ գինւոյն արեանն ախտին եւ մեզ զարիւն իւր ախտ կըթկին , եւ եղեգան գանձագունին փոխան ըղվարս աստուածային ։

Թագաւորն արանձնոց զհացըն կենաց եւ քաղցելոյ , եւ ըղբաժան որդի յաղտից ընդ ամպ . այս նոր ուխտ է իմոյ արեանն փոխան հընոյ ուխտին արեանց . զոր յիշատակ իմ առնիցէք մինչեւ եկիցն ես ի վերս անգամ ։

Ծողովեալքս ի բին հայցեմք ընդ ժողովեալ մատաւնին , որ զկենաբանըլոյ քո մարմին բաշխեալ հոգւոյ ընդ բաժակին . շնորհեա եւ մեզ տէր ընդ նմին հաղորդ լինել քոմ սեղանին . կենդանդ հայկդ յոր փաւիմք եւ ընկերդոյդ ուսմ ճաշակիմք ։

Ի լընուելոյ աշակերտանցն յուդաս մերկեալ ի սուրբ գաւանեցն . զբարձող մեղաց զդառն աստուծոյ մատնէր ի մահ ընդ արծաթոյ . ի լընել ընթրիսըն հոգեւոր մերձն ժըպիրն եւ նենգաւորն , ուսուցիչ ընդ վարդապետն յաճախէ զնաչ բեւեռիմն ։

Ասյըն խօսէր ի սեղանին , խաւա-

Յայնժամ առ գոհ մերթ սիրոյն պետրոս ըզգծառային անուն մաղքոս, եհաս սուսերը զանկանջն աջոյ որ ունէր լուաւ տեառնըն իւրոյ. իսկ տէրըն մեր արագապէս յոռնկըն մերթեալ բժժըշկապէս, առողջացոյց պատուածապէս զոր ունէ տեսին կնեսցին հանդէս։

Նոր հօտն վոքնւ ցըրուեալ քանզի հնավերն քաջ հարեալ պետրոս միայն ընդհատ երթեալ՝ի յաղկանէ վերին շարժեալ. նըշանակեալ հաւրըն խաչէր առ՝ի պետրոս տէրն ակնարկէր. զաւնըն յիշէր գառն պատասուէր՝ի գլորմանէն զատ-

ձեալ կանգնէր։

Շնորհեալ վիմէն եկեղեցւոյ զոր պահեցէր՝ի հոսելոյ, եւ կանգնեցեր՝ի գլորելոյ վանըն սըրտիւն պատասուելոյ. կանգնեա եւ զհոտեր ընդ նըմին՝ի գլորմանէ սայթաքողին, տալով աչացս յորդ պատուաս եւ ջուր նրման ծովու գլխոցյս։

Ո՛վ կամաւ զանկանգելին կապեալ ընդհատս արձակողին, ՚ի յապարանսըն տանելին կայմ ափայ եւ անդրդին. ծառայն զերեան այն անպատակէր յորմէ պողբէն թեւասքողէր, թոռք արձակեալ պինդ բերանովն յայն որ հուրին լոյս ծագեալ։

Օրհ՝ Ա-եփրան ըսփ Մոպիսխ՝
Յայնժամ առ գնոսա։

Ձոռագոյթ վառանց էին որ բան բնութեանըս մարդկային, տագնապեցան՝ի գիշերին ազօթեցեր առ Հայր լերկինս. ծագեա՝ի մեզ զլոյս երկնային եւ վարանտեա զերկիւղ չարին. մանուանք հոգւոց մեր եւ մարմին լերկիւղ

քո սուրբ բերեալ։

Մերթեալ յուգան որ մանանելոյ հանդերձ գանձն վարիսեցւոյ, անկան նրման աստրանկելոյն որ յանխաեան չէն կանգնելոյ. յաղագա նենգաւ համբուրելոյ առիթ մանկտ նըշան տալով, փոխան սիրոյ զինք մատնելոյ չար քնդ բարւոյ վըճարելոյ։

Ձաչնիւ մաղթէր ազօթամէան վասն իմ առ Հայր իւր էականն, ծունըր դընէր խոնարհական ներում կըրկնի ծունր առնէր. եթէ փըրկիլ մարդկան հնար է առանց մանկտ իմ որ գրեալ է, բաժակ մահուս յինէն անցցէ ոչ իմ կամաւ այլ քոյդ տեսցէ։

Ղօղեալ յերկիւղ բըրտանց հոմանէն ոլոռնաձեւ կայլակ վիժմանէ, ՚ի զօրանալ հրեշտակ մերթեալ զօրինական գիրըն լըցեալ. զի կատարեալ էառ զընտրեալն աստուածն բան ըզմարդկութեան. պարտէր զերկիւղ եւ զտրտմութիւն կրել անծրկնութիւն։

Օրհ՝ Ա-եփրան ըսփ Մոպիսխ՝
Եւ առ ցնոսա յիսուս։

հանդերձելն բաժանեալ պատմե՛ճանին վճռակ արկեալ. ըզձեռան եւ զոտսըն ծակեցին ըստ յայտնապէս դաւթեան ձայնին. ընդ փայտ խաչին բերեալ զմահ տուին որ դրեաց ի տախտակին։

Օրի. Ա–իտարան ըստ Մարկոսի։
Իսկ նոցա կալեալ։

Տարածեալ ձեռք ընդ ձեռաց հոգ ընդ ոտից ընկճանալեաց, փայտ ընդ փայտի դառնն պրտղոյ կեանք ընդ մահու փոխարկելով. ի միջ երկուց անօրինաց կայր մերկացեալ տուողն օրինաց, զոր ոչ տեսին անգղըն կուրքն բայց ի միոյն աւազակաց։

Թոպելից արեգականն ըզխուն արար դիշերանման, զընտուէրըն քօղ արկ մերկութեան զի մի տեսցէ անն անարժան. ի միջօրեային նըսեմացաւ յորժամ անգամ մեղաւ. ի հինեերորդն ի լոյս գարձաւ յորժամ մահուամբ մահըն լուծաւ։

Ցօղեր արտօսրըր ցաւագին մայր տեառն որ կայր մերձ առ խաչին, յորժամ լսեր ըզձայրաբին բարբառելոյ իւր միածնին. Եառւն քացահ խառնեալ լճկի այնմ որ բընխեաց գետ յաղեղի, եւ ի վիժն վընասակ բարւոյ արբոյց տոհմին դառնացողի։

Խիւծեալ յերրորդ ժամու ծձին զմիտըս նախանձոյ մօրն եւսային, ի վերջն անկեալ մահըն աւազին հաւնական բանիւ նորին. ի այն ժամու տէրն ի խաչին զի քա-

Զայր կապանաց մարդկան լուծիչ որ կապեցայր ընդ կապելոյն, զիս արձակեա յինքնակամէս մեղաց կապից դըժոխայնոյն. որ ընդ մեղօք պարտաւորին կացեր անմեղդ ի չառեներին. յորժամ փառօք գաս հայրենի մի գամեսցես զիս ընդ նոսին։

Պատկառանօք հինն անդամայ որ ձաղեցայր վասն նորա, ջընջեա զամօթ մեղայ լըրբին ածով զերեսս իմ ծածկեցին. որ նեբրեցեր չար ծառային ածել ձեռօք քեզ ապատակին. հար ուժգնակի զդէմըս չարին ածպէս եւ զիս եհար ուժգին։

Ջահըլն լուսոյ չառաւօտին ի չըքնաղ բամեռն հընոյ զառակին, կայր աղաչէ գառաջի գատաւորին ծառայն նընաւէր ի չառեներին. ի հարցանել պիղատոսի տէրն ոչ առնէր պատասխանի. զի կանխատես գիրըն լըցցի ես ասէր որ ոչ խօսի։

Ամենակալն գասք զինուորացն արկին հանդերձ նախատանաց, այնմ որոյ զգեստն է լոյս փառաց իբրեւ զօձիոց զինքեանմէ արկած. ի ծունր իջեալ կառանկէին զգլուխն եղեգամբ հարկանելին. պըտակ ի փշոց բոլորէին ընդփուշ մեզացըն պատճառին։

Սոսկալին քերթվեբէից բառնայր ինքեանմբ ընդփայտ խաչին, միանչ ի տեղի գողգոթային յորմէ եգեալ մարդն առաջին. Եառւն լնուլ գինի զընդառեալ եւ կերակուր չընդառեալ, զոր զպըտղոյն գաներն ճաշակ փոխեցաց մեզ քաղց եւ ախորժակ։

Վէրնակացն զարհուրեալ տեսին ընդերկրին մերկացեալ, եւ ըզ-

Բանեալ բոլորըդ զո մարմին կի՛ս վըճըռոյ դատաւորին, սատակ է առ գհանրուած գանին վասըն գա նից նախատեղծին. զիս ու յոտից մինչեւ գլուխս գաւօք նեղիմ անհնարին, առողջացո գանձեալ կըրկին որպէս շնորհօք յաւազա նի՛ն։

Սըրբասիրալ պըճնեալ զարդուն զոր զգեցուցեր ահարոնին, փոխան պըտակ ի վիշց եդին մըշակք այ գւոյն իսրայելին. ըզվի՛ւշ մեղաց հանցես կինէն զոր կիս եհար իմ Թըշնամին. եւ ողջացո զխանյի ուած վերին զի սակ մեզայըն ջընջեսցի՛ն։

Օրի՛ Ա–Էպրան ըսա Մարիեսի։
Իբրեւ այգ եղեւ։

Ենտուն ըմպել-քեզ ընկերին եւ ընբանցանին ի ծարաւին, արբեր կամաւ զի քաղցրասցին ճաշակք պըտղոյն դառնապուն. ըզպառնուելիւն Թուանաւորին զոր ի մանսունա հոգւոյս արկին, հեքեաթ ի բաց հաներձ սուին եւ քաղցրաթացի զի ի սմին։

Սաւղնեալ ծառոյ մահաբերին այնմ որ բնաւաւ ի մէջ դրախտին, փոխան բարձեր ընկիայտ խաչին ի գողգոթա հաներ տեղին. զիմ առ ի մեղս անկեալ զոգի եւ ծանրացեալ զիս ի մեղս անկեալ զոգի եւ ծանրացեալ զիս ի յուսոյդ ընտ աչխարհին հան ի յերկինս յոտխտեալ տեղին։

Ո՛ յոտքաթեա՛ժամ երկրպագին բեւեռեալ տէր ի խաչին. լուծեր զկատանս նախատեղծին եւ կապեցեր ըզմեզ ընկիշնամին. զիս ամրացո

Օրի՛ Ա–Էպրան ըսա Յովհաննու։
Գիտեր եւ։

Նոյն երգ՝ Ձեզի Ո–ըբ–ու– յերեկին։

Ո՛րոգո՛ղ տիեզերաց ու զգեցեալ ցեր մեզ լոյս փառաց, արկար ըզքեզ ի վերնոյ աթոռոյդ քրամիմէ կարզ մեր նախատանաց. մերկեաւ կինէն ըզքո՛ւրձ մեղաց ըզտըրտմագին արեամբ ներկած. եւ ըզգեցո զծրանախային ըզպատմուճանն իմ զաւազին։

Երկնաւո՛ր Թագաւորդ ի ծառնր լջեա՛լ խաղ առնէին. ծածկեալ ըզգլո՛խըդ կըռուէին եւ եղէգամբ հարկանէին. եւ զիմ անկեալ մինչ ի դեմին ի հնազանդել ըզկատաց չարին, ու Թողուցուս խաղալ սուին այլ կանգնեացես վեց վէրսատին։

Ենտուն ըմպել-քեզ ընկերին եւ ընբանցանին ի ծարաւին, արբեր կամաւ զի քաղցրասցին ճաշակք պըտղոյն դառնապուն. ըզպառնուելիւն Թուանաւորին զոր ի մանսունա հոգւոյս արկին, հեքեաթ ի բաց հաներձ սուին եւ քաղցրաթացի զի ի սմին։

Սաւղնեալ ծառոյ մահաբերին այնմ որ բնաւաւ ի մէջ դրախտին, փոխան բարձեր ընկիայտ խաչին ի գողգոթա հաներ տեղին. զիմ առ ի մեղս անկեալ զոգի եւ ծանրացեալ զիս ի յուսոյդ ընտ աչխարհին հան ի յերկինս յոտխտեալ տեղին։

Ո՛ յոտքաթեա՛ժամ երկրպագին բեւեռեալ տէր ի խաչին. լուծեր զկատանս նախատեղծին եւ կապեցեր ըզմեզ ընկիշնամին. զիս ամրացո

խանդըն մանհաձին հաներ զհոգիսն
ուր'ի բանտին. և զիս հանցես աէր
ընդ նոսին բանտէ մեղաց աղջա-
մըղջին։

Օրհ։ Ա–էսարան ըսա Ղուկասա։
Եւ իբրեւ այդ եղեւ։

Հա Զ.

92 Ա՛ղբերայն անանպական ուր յետ
մահուն անմահարար, բըղխեալ
'ի քէն վըտակ կըրկին 'ի նորընգծո-
մըն կողածնին. բայց ըղբերան իմ
յանրըծացեալ մըն քո արեան կենա-
րարին. լըսա դարձեալ յանաղանին
Թէ ոչ շնորհօք այլ արտասուօք։
Յանմահիդ մեռանելոյ զմեռեալ
հոգիս կենդանացո. Թաղմամբ 'ի
նոր գերեզմանի զմարեալս 'ի մե-
ռելս վերացեալ. 'ի գբոյ մեղաց վերաբե-
րեա. 'ի տուեր մահու քո բնակե-
լոյ լուսաւորեա և զիս հոգւով։
Ամէն իմ առ քեզ աղաղակէ բան
որ ընդ հօր 'ի սկըզբանէ. ուր կա-
մաւոր վանջն մարդկան կրնցեր
մարմնով զայս ամենայն. ինձ լը-
սելի արա ըղձայն յայրբայնաԹեաւ
նըղ քո կոչմանն, ընդ ժողովոյն
անդ անդրանկացն օրհնել ըզքեզ
միշտ յաւիտեան։

Օրհ։ Ա–էսարան ըսա Յովհաննու։
Եւ նոքա։

ընդ հովանեաւ կենդանաբար քո
նըշանին. և 'ի ծագելն յարեւե-
լից լուսաւորեա լուսով նորին։
Երանեալ աւազակին բացեր ըզ-
դռնն ադին դրախտին. լըսո հա-
ւատոյ սըբոյ նորին կատարեցեր
ըզխըղպըելըն. ահա և ինձ աէր
ընդ նմին լսել ընձոյն պատաս-
խանին. այսօր ընդ իս իցես յադին
'ի հայրենիս քո աւազին։

Օրհ։ Ա–էսարան ըսա Մաթէոս։
Եւ վազվազակի։

Բարբառելով զքէն էլին հիմունք
երկրի տատանէին, և վարագոյր
հին ծրինին վերուստ 'ի վայր պա-
տառէին. արդ ընդ վիմանցն որ
անժէին շարժեա զանշարժ սիրտս
'ի բարին. ընդ պատառել վանա-
գուրին զիմ պատառեա ընդգիր
պարտին։

Ա՛րեգակն լոյս բծղ արկեալ խա-
ւարանայր միջօրէին. և գերեզ-
մանքըն բանային մնրմինք սըրբոցըն
յառնէին. ընդ խաւարել լուսա-
ւորացն մարբեա յինէն զդործ խա-
ւարին. ընդ մեռելոյն ուր յառնէին
կանգնեա զմեզօք մեռեալ հոգիս։
Նո՛ր սիրոյ պատուիրանին դործով
լըցող եղեր բանին, ազօթելով
առ հայր յերկինս Թողու՛լ ըզմեզս
ուր 'ի խաչին. ինձ ուր հոգւովս հա-
ւատացեալ երկրպադեմ քեզ մի-
ածին, Թող ըզլուծումն հրամա-
նին մի յիշեսցին մեզք նուաստին։
Ասա՛ես ին՝ առանձնաբամեալ 'ի յա-
ւանեալն առ հայր զհոգիդ, ուր 'ի
ըզժոխս ինչեր ներքին 'ի բանտ մա-
հու եւ խաւարին. կապեալ զիշ-

ԿԱՆՈՆ

ՄԵԾԻ ՇԱԲԱԹՈՒՆ ԹԱՂՄԱՆ
ՏԵԱՌՆ

ՊԱՏՐԻԱՐՔՈՒՆ ամենեցսեան այսօր խընդրի պարզեւս ի պիղատոսէ. եւ արիւնն ըզնա ոչ պես զօթից հառաչանի պատիլ ի յովսեփայ։

Կենդանատուն ամենեցսեան այսօր դընի ի նոր գերեզմանի. եւ գանձն անմահութեան կընքի մատանեաւ քահանայիցն։

Աւրաբաց փրկութիւն քրիստոս այսօր եգաւ ի նորափոր վիմի. զոր օրհնեն զօրք երկնից երգով պահպանի ի վիճուժրացն։

Կենդանին յաւիտենից քրիստոս այսօր խընդրի պիղատոսէ. եւ մերկութեան ծածկին ամպանց յանձն առնու պատիլ ի յովսեփայ։

Անդամհութեանց տըւող քրիստոս այսօր ի հող մահու խոնարհեցաւ. եւ բնակեալն ի լոյս անմատոյց թաղեցաւ մարմնով ի միրա երկրի։

Աբեգանին արդարութեան քրիստոս այսօր եգաւ ի գբի ստուերաբակացն. եւ վաստաւցըն հօր ձառագայթ ծածկեցաւ վիմով ի մէջ երկրի։

Կաւամբին մարմնով քրիստոս այսօր գընի ի նոր գերեզմանի. եւ լուծիչն երկանց գըժոխոց մնաստնեաւ կընքի քահանայիցն։

Որ թագաւորդ ես թագաւորաց քրիստոս, ի ծառայէ պատրաստել համբերելով վասն մեր. երկայնամիտ տէր քեզ փառք։

Որ պատուական խաչիւդ քո քրիստոս եւ սուր բերանդ քո հեղմամբ կեցուցանել ըզմեզ կամեցար. երկայնա։

Որ մարդասիրատես վանն ամենեցուն ամենայնի համբերեցեր, եւ ի մահս ըզմեզ կոխեցեր. երկայնամիտ տէր քեզ փառք։

Աչքս ամէն սիրուեհաճելն մնլեալ յոտդ, զիւր ընդէծ ըզվարդս պետն ընդ երեսսն արծաթոյ հերհերցըն մատաներ։

Ընդ որում ես համբերեցից ասէ ըզնա կալարուք. ով համբոյր նենգութեան, նըշան եւ աւրհնութեան։

Մերկացար ինքեան զաստուածութիւն սուրբ հոգին. եւ ըզգեցար ընդաստանայ, որպէս զհանդերձ աւրհնութեան։

Որ նըմանես ի բրովքէս աստուածդ բանդ. այսօր վանքն մեր խոնարհութեամբ նըմանար ի լերինն ձիթենեաց. օրհնեմք ըզքեզ անդադար երգով։

Որ համակցար ես խորհրդոյնդ հայրեղեն, աշակերտաց քոց ծանուցեր ըզխորհուրդ քո պալատեանն. օրհ։

Որ ամենայնից ես արարիչ եւ տեղիչ կենդանութեան. այսօր ըզծածկեալ խորհուրդ երրորդու-

ուած անտուժոց եւ աէր սերանց
վերակիչ գոլով։
Ա՛ռաքեցեր զքո միածինըդ մարմնանալ՝ի սուրբ կուսէն. եւ անապատ ծընանիլ յորովայնէ անապականէ, բառնալով զմեր նեղութիւնս. աստուած անտուժ անս։
Շնորհք բարի յերուսաղէմ ևրեւեցաւ հեթանոսաց. զի արարիչն յաւիտենից տէզայ եղեալ յորդեգրութիւն կենաց կոչէ. աստուած անստուժ։
Գովեսս սուրբ հաւատոյ եւ փայտ կենաց մարդկան յայտնեալ, զոր տեսեալ այսոյն պըղծոյ կործանեցաւ անկանդնելի. ազաչեմք սուվան փըրկիչ պահպանեա զանձինս մեր։
Դողացաւ թընշամին ընդ յայտնիլ սրբոյ խաչին, եւ՝ի յահէ փառաց նորա կործանեցաւ յանդունդս երկրի. ազա։
Երկինքդ ցընծային եւ երկիրս ուրախանայր, քանզի վերակիչ ցուցաւ սուրբ խաչն եւ լուսաւորութիւնս. ազա։
Փառք հօր և որդւոյ և։
Աւրհնեալ բնութիւնդ արարչին ամենից՝ որ պահէ զնորայէլ անքաղեցն պահպանի՝ի զինուորացն։
Ամէն և մէկ և յաւիտեան։
Ցընծութիւն արարածոց քրիստոս այսօր արտասուի որպես մեռեալ՝ի սըրտամաշպէսին. եւ բռնաճին անմահութեան խրնկի՝ի զգաստութիւն։
Զքեզ օրհնեմք քաղաւոր յաւիտենից. անանց աստուած հայրըն մերոց։

Թեանըդ յայտնեցեր եկեղեցւոյ սըրբոյ քո. օրհնեմք զքեզ ան-
դադար երգով։
Աչն եւ նըման հօր եւ որդւոյ հնգիլ անեղ եւ համապոյ. բըզխութիւն հօր անքընաբար ածող յորդւոյ անճառաբար. ի վերնաստուն այսօր ինքեր զհոգիս հնոհայ քոց արբուցեր. աւրհն եւ մեզ ողորմութիւնդ ի բաժակէդ
խմամասուրթեան։
Էից սաեղծող արարածոց որ զըրջիր ի վերայ ջրոց. նոյն եւ ի ջրան աւազանին ի շնորհել մեզ քոմ էակին, զըգուես սիրով աղաւնակերպ զմարդիկ ծնանիս
աստուածակերպ. աւրհն։
Բաբուն վերնոցն խմանալեաց եւ ըստերին այսր ըզգալեաց. որ մարգանրէս տաս ի հովուաց եւ առաքեալս ի ձկնորսաց. աւետարար ըզմանրաբաւոս քարոզ բանի քոմ զհալածողս. աւրհն եւ մեզ ողորմութիւնդ ի բաւ։
Ի ձայն փողոյ գալըստեան քո սերբ, ամենայն հոգիք զարթիցեն կալ՝ի դատաստանի քոմ քրիստոս աստուած մեր։
Ցորժամ հընչէ բարբառն ահագին, եւ հարկանի փող յորմէութեան մերոյ, եւ մեք գոչելով ասմբք վաղըք գալըստեան քո սերբ։
Ցորժամ առնես հաշուցմէն տէր, եւ սըրբըք քո պարծեսցին՝ի քեզ. եւ մեզ հնարհեսցես վերկիչ կալ՝ի յաջմէ քոմմէ։
Զքեզ հայր յառաջ քան զյաւիտեանս բարեբանեն զասք անմարմնոց հրեշտակաց. ձայնիւ եղ գոլ գոչեն եւ աղաղակեն. աստ-

տէր

տոկ

տառ

դկ

տալ

տեր

տեղ

տաղ

տերտ

տաղ

տեղ

տեղ

տե

Յարուցեալդ ի մեռելոց, քրիստոս ամառուծոյ երկնացուք ընդ հրեշտակս օրհնութիւնս ասելով ասելոյս։

Փրկողին ասիզերաց կենարարդ քրիստոս եղեա։

Եկայք մանկունք աւագաստղ երկնաւոր վեսայիէն երգեցուք ընդ հրեշտակս օրհնութիւնս ասէ։

Որ յարեարդ ի մեռելոց կենդանութեանց պարգեւատու քրիստոս անմահ ի մահուանէ, ընդ երկնայիսն զբանաստեղծունս նոր օրհնութիւն քեզ երգեցուք. ասէլոյա։

Որ մահուամբ ընդմահ լուծեր անմահութիւն մեզ շնորհեցեր կենդանարար քո յարութեամբդ. ընդ երկնայիսն զբանաստեղծունս։

Որ ի յերկինս համբարձար եւ ընդաջմէ հօր նստար յամենաւոր վաստաց բանդ աստեղծած. ընդ երկնայիսն զբանաստեղծունս նոր օրհնութիւն քեզ երգեցուք. ասէլոյա։

Նորացուցեր զծրհնութիւնս յարութեանդ ի մեռելոց։

Որ նորոգեացն ըզտիեզերս, նոր օրհնութիւնս երգեցուք յարութեանդ ի մեռելոց։

Երկայք նոր ժողովուրդք, նոր օրհնութիւնս երգեցուք յարուցեալն ի մեռելոց։

Կամաւ յանձն առեր զչարչարանս խաչի եւ հանգերծեցեր, ասէլոյա։

Թաղեցար ի սրտի երկրի երեքօրեայ ասէլոյա, եւ յարեար աստուածապէս, ասէ։

Յարուցեալն ի մեռելոցն երկրապագեցուք ասէլոյա, որ փրկեացն ըզտիեզերս, ասէ։

Տուք օրհնութիւն տեառն աստուծոյ յարուցեալն ի մեռելոց։

Նա ըզդիմաքսս գերեաց մահուամբն իւրով, եւ զկենդանին կապեաց. տուք օրհ։

Տէր հզօր զծրթութեամբ իւրով, տէր կարող ի պատերազմի. տուք օրհնութիւն տեառն աս։

ԿԱՆՈՆ

ՍՈՒՐԲ ՋԱՏԿԻՆ

Ա՛ՅՍՕՐ զատիկ մեր զԵնամամբ
քրիստոսի, ամրասցո՛ւք տօն ցըն-
ծութեամբ նորոգեալքս ի հնու-
թենէ մեղաց ամաքալ, քրիստոս
յարեաւ ի մեռելոց։

Ը՛նդ լուսանալ միաշաբաթին
կանխեցին կանայքն ի գերեզմանն,
ի խնդակել զանապական մարմինն։
Եւ գտին ընկէմն բարձեալ ի
դրանց գերեզմանին, եւ լուեալ
բարբառ ի հրեշտակէն, եթէ
յարեաւ քրիստոս եւ խանփա-
նեաց լսմանհ։

Եւ հանդիպեալ քո տէր առա-
քելոյն եւ տալեալ ողջոյն կեն-
դանարար, առաքեցեր զնոսա ի
փըրկութիւն տիեզերաց։

Ա՛ՅՍՕՐ յարեաւ ի մեռելոց
վեցասն անմահ եւ երկնա-
ւոր. քեզ աւետիք խընդա-
թեան՝ն հարան ի յերկրէ եկե-
ղեցի. օրհնեա ի ձայն ցընծա-
թեան զանապա՛ծ քո՛ սիրովն։

Ա՛յսօր անձամբ լոյն ի լուսոյ լո-
սաւորեաց զմանկունըս քո, լու-
սաւո՛րեա՛ երեսանզէ՛մ, քանզի
յարեաւ լոյս քո քրիստոս. օրհնեա
ի ձայն ցընծա։

Ա՛յսօր խաւարն անդիտութեան
հալածեցաւ երբեմն լուսովն. եւ
քեզ ծագեա՛ց լոյս գիտութե՛ան
յարութեանն ի մեռելոց քրիստոս.
օրհնեա ի ձայն ցընծութեան
զանապա՛ծ քո՛ սիրովն։

դաստ անաչքելոցըն տուրբ Տ՛ոդի.
օրհնեալ ես Թագաւո՛ր անմահ։
Ո՛ր գընաս՝ ի վերայ Թեւոց հո՛ղմոց, այսօր՝ ի հրեղէն լեզո՛ւս բաժանեալ հանգեաւ յառաքեալսըն տուրբ Տ՛ոդի. օրհ։
Ո՛ր խնամեա՛ս տեսչեւԹեամբ զբո՛ զարարածս, այսօր եկիր՝ ի հաստատել զեկեղեցի քո տուրբ Տո՛գի. օրհ։
Զհո՛գիս ծառայից քոց քրիստոնս, ընկալ՝ ի դաստ անդրանկաց գրեցց՝ ի յե՛րկինս։
Ընկալ վաստն տոցա ըզբանաւոր պատարագս՝ ի մէնջ. եւ շնո՛րհեա նոցա ընդմո՛ւԹիւն գտանել յաշուրն յեետնում։
Հաշտեա՛ ի ձեռըն տուրբ մարմնոյ եւ արեան քո՛ տէր. եւ պարգեւեա նոցա դասիլ յաջակո՛ղմեան՝ն քո։
Յարուցելո՛յն՝ ի մեռելոց բնակարան մայր եւ կոյս, որ ըզնընջեցեալսն յաղամայ կենդանարձէ անապական. զբեզ մեծացուցանեմք որ օրհնեալդ ես՝ ի կանայս։
Աւրաւոզին երկնի եւ երկրի հզեր տաճար եւ առաքաստ, որ ըզնընջեցեալսըն մեր հրեղէն նորոգէ. զբե՛զ մեծա։
Կերակրոզին տիեզերաց արբուցեր ըզբո՛ տուրբ ըզկաՀին, որ ըզնընջեցեալսըն մեր վերստի՛ն նորոգէ. զբե՛զ մեծա։
Ո՛ր զանարատ բաղուկըս քո՛ ի խաչին տարածեցեր քրիստո՛ս աստուած, եւ նըշան յաղԹութեան եղեր մեզ. սո՛ւաս ըզկեանըս մեր պա՛հեա։
Ո՛ր զաշխարհակեցոյց բաղկատարածութիւն խաչի քո՛ քրիստո՛ս աս-

փա՛ռք յարո՛ւԹեան քո տէր։
Պատրաստեա՛ք նախատաւեղծին մեր կացի՛ն՝ ի լո՛ւսոյն. Տակ յարո՛ւԹեա՛մբ միաձնիդ ըզգեցա՛ք զանմահո՛ւԹիւն. փա՛ռք յարու։
Խաբանեա՛ք փայտին ձաչակեցա՛ք ըզմահ. Տակ՝ ի փայտէ՛ն կենաց նո՛ր բոգեցա՛ք աւետեաց. փա՛ռք յարո՛ւԹեան քո տէր։
Ը՛նդ կանանցն խաչաբերան առքեզ առաւօտեամբ կենդանիդ յաւիտենից քրիստոս, ընկալ եւ ըզմեր փոխանակ խընկոյն զօրհնաբանո՛ւԹիւն։
Փոխանակ սո՛ւրբ աւետարա՛ն արձանոյն գըՀո՛ւԹեան քո մեզ հանդիպեցի յուսոյ գիտուԹեան, մըխիԹարել ըզՏոգիս եւ լո՛ւսաւորել։
Ը՛նդ նոսին աւետարանո՛ւԹեամբ քարոզեցա՛ցո՛ւք ըզքո՛ մինչ զըսբանչելո՛ւԹիւն. որ յարեար՝ ի մեռելոց ամենազօր Թագաւո՛ր անմահ։
Ո՛ր անճառ էո՛ւԹեամբ Տօրդ ես փառակից, չարչարիլ մարմնով յանձն առեր վասն մեր. մըշտընջենաւոր օրհնութեամբ՝ ի հրեշտակաց օրհնեալ ես տէր։
Ո՛ր էակդ ես ընդ Տօր եւ սուրբ Տոգւոյն, խաչեցա՛ր եւ Թաղեցա՛ր կամաւ Տօր վասն մեր. մըշտընջենաւոր օրհնութեամբ՝ ի հրեշ։
Ո՛ր միւսանգամ գալոց ես Տայրել նի փառօք, շնո՛րհելով աստուածապէս յարութիւն մեռելոց. յամենայն արարածոց յաւիտենից օրհնեալ ես տէր։
Ո՛ր՝ ի՛ քրովբէական կառսըդ Տանդչիս, այսօր ինքեր երկնից՝ ի

Ա. ստուածածնի՛ն տաճա՛ր լի՛նայ, որ մարմնո՛վ պա՛տսպրեալ ա՛նճառաբա՛ր ծի՛նար լզբաննն ա՛ստուա՛ծ. զբի՛զ բարեբա՛նեալ մի՛ ծա՛յռնայմնե՛մբ։

Ո՛րբան լեր եւ բե՛րկրեա մա՛յր և կո՛յս. քա՛նզի ծընեա՛ն ի՛ կուսէդ այսօր վե՛րընա՛ն յարուԹեամբ ծընա՛ւ ի՛ կոյս գերեզմա՛նէն. զբի՛զ բարեբա՛։

Ցրնծա՛ եւ զուարճացի՛ր հարսն ի՛ յերկրէ՛ երկնից. քա՛նզի այսօ՛ր երկնայնոցն լիջեա՛լ տային բի՛զ զա՛ւետս յարուԹեան միածնի՛ որդ՛ւ քո՛։ զբի՛զ բարեբա՛։

Ա՛յսօր ըզպատե՛ր չարչարանացն ելից խօսել վո՛խեցե՛ր ի՛ վերս կնեԹինն հոգւոյն զա՛ռի՛կ սո՛ւրբ յարու՛Թեամբ քո՛։ զբի՛զ բարեբա՛։

Ա՛յսօր ընդ արեա՛նն օրինակի՛ն ա՛նբա՛ն գառա՛նցըն զեղմա՛նց պարգեւեցե՛ր մե՛զ գառն աստո՛ւածո՛յ զա՛րիւնդ քո՛ փրկակա՛ն։

Ա՛յսօր ընդ անդրանկացն ազատո՛ւԹեա՛ն ա՛զատեցե՛ր ըզգերեալն, պլո՛ւղ կենաց նո՛ւիրեցե՛լ՛ց, եւ անդրանի՛կ մե՛ռելոց։

Ա՛յսօր հրեշտակ ի՛ բարձունս ա՛րտախառնի՛ն ընդ մարդկա՛ն. ո՛րք իջեա՛լ ի՛ յերկնից տա՛ն զա՛ւետս աշխարհի՛. ցրնծացէ՛ք այսօ՛ր, զբիստո՛ս յարեա՛ւ ի՛ մե՛ռելոց։

Ա՛յսօր զուարԹո՛ւն ի՛ վիմի՛ն խընկարեբից սո՛ւրբ կանայնցն փո՛ղեր ձայնի՛ւ ցրնծուԹեամբ պատմել աշակերտացն ասելով. ցրնծացէ՛ք այ՛սօր, զբիստո՛ս յա՛րո։

Ա՛յսօր վիմի՛ն հա՛ւատոյ եւ յովհաննո՛ւ սիրելւոյն ընդ հակառա՛կս ընԹռացեալ ի՛ գերեզմանն յարու-

տուա՛ծ գա՛ւազան զօրուԹեան ե՛ս առա՛ր մե՛զ. սա՛ղա՛ւ ըզ։

Ո՛ր ըզմեռեա՛լն ի՛ ճաշակմանէ փայտի՛ն յանցա՛նաց, կե՛նդանացոյց վայրկեա՛ն կե՛նագործեցեր. սա՛ղա՛ւ ըզ։

Փա՛ռս հոր և որդո՛յ և։

Ա՛յսօր հրեշտա՛կն լուա՛ծանէր ի՛ յերկնից իջեա՛լ զարհո՛ւրեցո՛յց ըզ՛ս պահապանան, եւ տուրբ կանանցըն բարոզէր անելոյ. բրիստոս յարեաւ ի՛ մե՛ռելոց։

Ա՛յսօր նո՛ր խորհէլ կոչեցեա՛լք ի՛ բրիստո՛ս. ա՛զատեա՛լք սրեամբ գառնն ա՛ստո՛ւածոյ, պարեցա՛լք ընդ երկնայնո՛ցն ասելով. բրիստո՛ս յարեաւ ի՛ մե՛ռելոց։

Ա՛յսօր մե՛ծ ա՛ւետիք ապա՛ռնոյ նախաստեղծի՛ն տըւա՛ւ. սիրի՛ր ընդ նընջեա՛ց լուսատո՛ւ եղե՛ր քե՛զ յարուցեա՛լն բրիստո՛ս. անարա՛ծ հա՛յրըն մերոց։

Ա՛յսօր ձայն ա՛ւետեաց յեւային զոչե՛ն լսելիս պատերքն իւրա՛քեր. առնա՛ք յարո՛ւցեա՛լ ըզյարուԹիւնն քո՛ ըզբրիստո՛ս. անա՛րատ։

Ա՛յսօր հրեշտակք յերկնից իջեա՛լ տան զաւետի՛ս մա՛րդկան. յարեաւ խաչեալն և՛ յարոյց ըզձե՛զ ընդ ի՛նքեան. անարա՛տ։

Ըզտէր օրհնեցէ՛ք և բարձր ա՛րարէ՛ք ընդ ի՛նա յաւի՛տեան։

Ա՛յսօր տէրըն մե՛ր յարեա՛ւ. և՛ կա՛նք պարեսցո՛՛ք ընդ հրեշտակս յաղԹականն երգե՛լ. օրհնեցէ՛ք և բարձր արարէ՛ք։

Ա՛յսօր սի՛ն լուսո՛յ ծագեա՛ց սո՛ւրբ եկեղեցւոյ յարուցեա՛լն ի՛ մե՛ռելոց բրիստո՛ս. օրհնեցէ՛ք և բարձր արարէ՛ք ընդ ի՛նա յաւի՛տեան։

մանըն հաւրեանէզր փող յայրե-
թեանըն տեառն։
Ի հաւրեանէլ փողոյն պահանայն-
քըն զարհաւրեցան եւ էղէզն
ի յահէն պրպէս մեռեալ։
Զայն էղեւ ի հրեշտակէն բար-
բառ էղեւ ուրախութեան տէր
յարեաւզէ . փառք յայրե թեան
նըն տեառն։
Վրօքըն փակելով երեւեալ յի-
սուս աշակերտացն եւ ասէզր .
խաղաղութիւն ընդ ձեզ։
Հրաշալի ընդյատուվթիւն առա-
ուաձորդըն այ յսօր տեսեալ
առաքելոցն . եւ բազմութիւնըզր
հրեշտակացն երգէին երգ նոր
անլռելի ձայնիւ։
Զայն ահեզ գաբրիէլեան փողոյն
այ յսօր գոչէր աւետարանէր , ա-
ետաիք են աշխարհի . երգէ։
Լոյս մեծ եւ ահաւոր այ յսօր ձա-
գեաց սուրբ եկեղեցւոյ յայրե-
ցեանն ի մեռելոց քրիստոս . երգես
ցուք երգ նոր անլռելի ձայնիւ։
Երգեցուք քեզ ընդ հրեշտակս
յաղթական օրհներգութիւն։
Որ մահուամբ քո մեռուցեր զմա
հ , եւ յարութիւն պարգեւեցեր
մեզ հաղանիւթ բլինութեան .
երգեցուք քեզ ընդ հրէշ։
Որ ցուցար մեզ ճանապարհ նո
րոգման , եւ մարբեցեր զաղտե
ղութիւն յանցանացըն զոր պատ
րեաց թլընեմին . երգ։
Ահեղ ցին կանայքն բեղսաբերք
ի գերեզմանն , եւ աճեմին գյարու
թիւնըն տեառն։
Բացաւ դուռն յարութեան գե
զմանին կընքեալ . լոյս ծագեաց
աւետարանչաց։

ցելոյն . զոր տեսեալ պատուիքն ,
քրիստոս յայր։
Ա յսօր եւ մեք զուարճացեալք
պայծառասցուք ծնիւս . ընդ հայ
տութեանն աստուծոյ միմեանց
արկցուք գխրկըս սիրով . եւ մեա
բան գոչեսցուք , քրիստոս յա
րեաւ ի մեռելոց։

Յոյս ընթերցողք օրհնութիւն՝ գցարութիւն
Տէր երկնից ասա կրկին։
Օրհնութիւն երկնընթաց ասաւքն։

Ա ռաքեցայր ի հօրէ բանիդ աս
տուած ի փրկութիւնն անգի
մարդկան . ծրհնեմք ըզքեզ սուրբ
աստուած։
Ի գերեզմանի խըճր թանգաւոր ան
մահ եւ ի հօրէ ոչ մեկնեցար .
ծրհնեմք ըզ։
Ի քերովբէ աւծեր յարեար աստ
ուածապէս եւ ի քերովբինըս հանդ
բարձար . փա՛ռք յարութեանդ քո
տէր . ծրհնեմք ըզ։
Յարուցեալ աերն ի գերեզմա
նէն վիճակին որպէս փայլակին ,
եւ լոյս փառաց ծագեաց յաշ
խարհս , եւ երկինք եւ երկիրքս
ցընծային։
Ասէ ք յարութիւն աստուածորդ
ւոյն բանիզ գրեալ երկնից բա
ցեալ եղեն եւ հոգի անոյշ բո
րեաց յաշխարհս , եւ լըցոյց զարա
բիա աւետեանն։
Զօրք երկնից ինքեալ էին եւ բա
նակեալ շուրջ ըզգերեզմանանաւն ,
եւ հոգեղէն բանբաւոյն երգե
ին . տէր օրհնեալ ե քո յարու
թիւնդ։
Ա բանչելի հրեշտակըն տեառն
ցընծալով ինքեալ ի գերեզ

Ո՛ր յերկնային զօրս ամենայնին
յին նախ հեղեր աւետապէս հո-
գիդ ճշմարիտ . զաստուածայինն
եւ զբերկրայինքն իմաստութիւնդ .
լինել փառաբանիչ սուրբ երրոր-
դութեան . ընդ նոսին փառաւոր
բնիդ զերկրեակ միութիւնդ :

Ո՛ր զկերպանբանին աստուածայինն
ստեղծանել երրորդութեանդ խոր
հրդակցութեամբ . զարդարեցեր
փրկանդ զնորհաց քոյ կենդանա-
րար . եւ ընդ ծնեալն առ ի նմանէ
խօսեցար օրինօք եւ մարգարէիւք .
ընդ նոսին փառաւ :

Ո՛ր յերկրորդի լինելութեանն յետ
յարութեան քոմ էակցին . մի-
տեալ ի վերնատունն դրօքըն փա-
կեալք . շնորհեալ բոլո առաքին
փրչմանն ըզքեզ մեռանելոյ . ա-
ռաքելոցն առայ առեալ հոգիանալըդ .
ընդ նոսին փառաւ :

Յորժամ յերկնից գոչէ փոզն
ազգեցութիւն առնելոյ սիեզե-
րաց ի գառաստանն ահաւոր .
յայնմ աւուր ահեղին յիշեա
ամ բզմբր ե՛ւ ըզամեր ընկերակիցեանսն .
եւ հանգոյ ընդ սուրբսն քո :

Յորժամ ձառագայթք աստուա-
ծութեանդ վայլեն ի յարեւելից .
եւ գլարձութիւնդ հրաշիցըն բա-
նին . յայնմ աւուր ահեղին :

Զարհուրեալ գողան արարածք ի
ձայնէ՝ սրամբեցագոչ փոզոյն . յոր-
ժամ հարկանէ հրեշտակապետն
եւ կոչէ ի գառաստան զաղգս որ
գոց մարդկան . յայնմ աւուր ա-
հեղին . յիշեա տէ բզմբր :

Զանձառելի ըզոյս աստուա-
ծութեանն . տրնօրինաբար կրեցեր
ի քոմ յորովայնի մարիամ մայր

եւ կոյս . օրհնութեամբ ընդբեզ
մեծացո՛ցանեմք :

Ի՛ մանուածոր լուսոյն զարհուրե-
ցան դաժք առաքելոցն . այլ ի քեզ
բանիւնգակ կրեցեր ընդհուր աստ-
ուածութեանըն մարիամ մայր եւ
կոյս . օրհնու :

Առաքելոցըն հոգեւնացեալ ամպ
լուսեղէն . գերթգոյն քեզ հոգեւոյն
սրբոյն . եւ զօրութիւն բարձրելոյն
հոգենաւորեալ սուրբ աստուա-
ծածին . օրհնու :

Ո՛ր ի սկզբանէ իմաստութեամբ
հանստատեցեր զերկեղեցի հօր ի-
մաստութիւն . զոր նախանշեալ
տեսութեամբ նըշանակեալ մովսէս
խորանաւն երկնահանդոյն ի միտ
լերինն, լուսաւորելոյ փառօքն աս-
տուածոյ :

Ո՛ր ըզհոգեղէն անապական տնօ-
րէնութեանըդ քո ի սրբոց կու-
սէն . տեսեալ տասանեակն
աստուածայինն ուխտի կտակարա-
նաց բանիւդ աստուածոյ . փառաց
անեղիդ տէրդ հանգըստեան :

Փառս հօր և որդւոյ և :

Ո՛ր ի կեանս վերադարձիդ բնու-
թեանս դարձմանդն յորդանանու
օրինակեցեր . եւ ըզբնութիւն
մահու եւ զրժոխոց կործանմամբն
երիքովի տանդաղնակաւ խաչին
հրաշագործեալ նոր խաչեցեր . օրհ-
նութիւն քեզ տէր երգեսցեն
մանկունք :

Այժմ և միշտ և յաւիտեան :

Յարեաւ տէրն ի մեռելոց հըզօր
զօրութեամբ . հաստատեաց զհի-
մունս եկեղեցւոյ սրբոց :

Ի՛ գերեզման քո կանխեցին կա-
նայքն, զի՛ւզս եւ զխո՛նկըս բե-
րին ի՛ պատի՛ւ Թաղման քո՛, զի՛
զմեղո՛ք ըզհնզացեալըս վերածեր
ի՛ կեանս։

Փո՛խանակ ի՛ւզին զհանւա՛ծս ան-
բիծս եւ զաղաչանըս մեր ընդ ա-
ռա՛ւօտեան կանուխն ընկալ, ո՛ր
զողջոյն կենաց լսե՛ս եւ այի՛ ո՛ւն
կանքն։

Ես՛ոմն՝ ա՛ւետիս առաքեցին յա-
րեա՛ւ յարո՛ւցիչըն մեր աւերեա՛ց
ըզպըժնիս, եւ զԼըճնաւին կա-
պեաց ի՛ յա՛նկոյծ կապա՛նս։

Ե՛կին ի գերեզմա՛ննն առա՛ւօ-
տեան սուրբ կանայքն. յօ՛ժանել
խո՛նկել զանա՛պատեան մա՛րմինն։
Գո՛չմունն հրեշտակի՛ն քա՛ջալերէր
ըզնոսա՛ ասե՛լով. ցի՛նձայեք յա՛-
րեա՛ւ որպէ՛ս յառա՛ջն ասաց։
Ա՛ւե՛ւ ի՛ հրեշտակէ՛ն զաւե՛տիս
յարո՛ւԹեանն, պատմէ՛ին աշա-
կե՛րտացն եԹէ յա՛րեա՛ւ քրիստո՛ս։
Զա՛յն առ՛եղծուած հրեշտակին
զո՛ւարճացեալ զառա՛ւօտեա՛ն կա-
նայան, զքրիստոսի պատմե՛լով զ-
յարո՛ւԹիւն։
Մի՛ յո՛ւսահատի՛ք տո՛ւրտունուԹեամբ
այլ ցի՛նձայեք բե՛րկրե՛լով, խընդ-
կանզեա՛ցք աստուա՛ծայնոյն եւ
փա՛փագողըք յարո՛ւԹեանն։
Փո՛ւԹացարուք ի՛ գալիլեա՛ աւե՛-
տա՛րանեցէ՛ք աշակերտացն, եԹէ
յարեա՛ւ քրիստոս եւ խա՛փանեա՛ց
ըզմահ։
Ա՛յսօր զուարճացան տո՛ւեղեքք
առե՛նայն ձըշմարի՛տ յարո՛ւԹեա՛մբ
աստուա՛ծպրպուծն. քա՛նզի զէ՛ս-
ժա՛մս աւերեա՛ց եւ գերեա՛ց զա՛ր-
գելեա՛լն ի՛ նմա։
Ա՛յսօր լսո՛ւսաւիայլեա՛լ մեծա՛պա՛յ-
ծառ ծա՛ղմամբ հրեշտա՛կապետն
ի՛ վե՛րայ վիմին, կա՛նանցն աւետե՛ր
ասե՛լով. զի՛ խընդրե՛ք ըզկենդա-
նի՛ն ընդ մեռեալս։
Ա՛յսօր բե՛րկրեցա՛ն կա՛նայքն իւ-
զա՛րեցըք աւետե՛ք յարուԹեա՛ն
աստուա՛ծպրպուծն. պարձա՛ն յա՛-
ռաքեա՛լան ասե՛լով, յարեա՛ւ ա՛ն-
տրտա՛ծ։
Ա՛բանեցէ՛ք կանա՛յքն աւետի՛քն
ե՛կիր՝ն ի՛ տեսանե՛լ ըզգերեզմանն.
զի՛ կատարեա՛լ ա՛ւերըն մերժեա՛ց
զերկի՛ւղն։
Ե՛կին ի՛ խընկե՛լ ըզտէ՛ռնեա՛ն
մարմինն, եւ տեսի՛ն յարեալ
ի՛ գերեզմանէ՛ն. եւ վերըսաի՛ն
լսո՛ւսն ձա՛գեա՛ց յաշխարհս։
Գա՛րզեա՛ց հրեշտակի՛ն ըզյարո՛-
ւԹիւնըն տեսանո՛ն, եւ բացա՛ն գե-
րեզմա՛նըք նո՛ւիրեցեալոց. եւ յա-
րուԹիւնն տեսուըն յա՛ղԹեա՛ց
մահո՛ւ։
Ա՛ւետե՛լով առ՛ըք կա՛նանցն ընդ
առաւո՛ւտն ի՛ գերեզմանն, եւ զա-
հա՛ւո՛ր յարո՛ւԹեանն ըզգա՛յն ի՛
հրեշտակէ՛ն լսե՛ւս, եԹէ՛ յար-
եա՛ւ ա՛ստուա՛ծ։
Թո՛ղեա՛լ ըզգաստամո՛ւԹիւն երջա-
նի՛կ եւ սուրբ կանանցն, եւ խըն-
դա՛ւԹեա՛մբ ընԹանայի՛ն պատմե՛լ
աշակե՛րտացն. եԹէ՛ յարեա՛ւ ա՛ն-
տրտա՛ծ։
Ա՛յն եւ ե՛րման հօր եւ որդւո՛յ
հո՛գւոյ առե՛լ եւ հաստատո՛յ. բո՛ղ-
խոսմի՛ն հո՛ր անդրդնե՛լապա՛ր առա՛ջ
յորդո՛յ անճառապա՛ր. ի՛ վերնա-
տո՛ւնն այսօր ի՛ջեր զհո՛գւոյ ընծո-

ծնեալն ի բէն ի խաչ ելեալ եւ ի յաթոռ փառաց ընդ հօր. անաւգեալ ի մարդկանէ փառատրութեամբ էութեամբ երկրապագեալ. վասն որոյ։

Ըզբե՞զ ոչ վայէր որդիք մարդկան այլ եւ վերին զօրութիւնք. զանբանական հոգելինաց հրեշտելինաց զբազարթնոց եւ հրեշտակաց, զոր հաբանեն եւ վերծրհնեն եւ փա՞ռաւորեն ընդմայր եւ զա։

Ա՞պաւինեցաք ի խաչ քո անարի յիչ յաւխտենից, որ ետուր մեզ պահանան յանմոռ ընդդէմ թչնամեացն. անաչեմք սուրս փրկիչ պահպանեա՞ զանձինս մեր։

Բարձրեալ Թագաւոր որ վասն մեր եղեր ի խաչ, եւ բարձեր առ ինքեան զյանցանս նախահաւեզծին աղատմամբ. ազա։

Գլուխ սուրբ հաւատոյ եւ փայտ կենաց մարդկան յայտնեալ, զոր տէր աւրհնեալն պղնձոյ կոփածանեցաւ անկանգնեցաւ. ազա։

Դողացաւ Թշնամին ընդ յայտնիլ սրբոյ խաչին, եւ ի յանէծ փառաց նորա կոփածանեցաւ յանդուներս երկրի. ազա։

Փառս հօր և որդւոյ և։

Երկինք եւ երկիր յընծային եւ երկիւղ սարսափանայր, քանզի փրկիչ ցուցաւ սուրբ խաչն եւ ընծաստուց տիեզերաց. ազա։

Ամէն և միշտ և յաւիտեան։

Զբաւականչելի եւ ըզհրաշագործ ըզյարութիւնն քրիստոսի առաքեալքն ընդհանուր քարոզէին, եթէ յարեաւ մատաղ։

հաց քոց արբուցեր. աւրհն եւ մեզ օգնականութեամբ ի բաժակիդ խնամատարութեան։

Էիցս առեզծոյ արանձնոյ որ ընդ ջուրս էիր ի վերոյ ջրոյն. նոյն եւ ի ջրան աւազանին ի շնորհել մեզ քոմ էակիցն, զիգուս սիրով ազանականէրս զմարդիկ ծնանիս աստուածակերպ. աւրհն։

Բաբուն վերինոցն խմանալեաց եւ բոսոցիրն այսր ըզգալեաց. որ մարգարէիս ոտս ի հովուացդ եւ առաքեալս ի ձկնորսացդ. աւետարար ըզմայր քոմ զկոյսն. աւրհն։

Հրեշտակայինն ձայնիւն ծրհնեցեր զնոսիկ զամենասուրբ գերդաստանդ. փառաւորելով զմայր. որ վերակոչեաց զամենեսեան ի մահուանէ յանմահութիւն։

Երգեցէք տեառն երգ նոր ելեղէցիք սրբեցելոց, քրիստոսի երկրպագեալ. որ վերակոչեաց զամենեսեան ի մահուանէ յանմահութիւն։

Ըզբանսաց ձայնիւն ծրհնեցուք, հոգեւորական հընչմամբ գովեցուք, սուրբ գծոգին փառաւորելով. որ վերահանգոյց զամենեսեան ի մահ։

Ըզբեզ կոյս եւ մայր եւ բնակարան աստուածայինն ներմարդութեանն, գոհաբանեմք եւ վերծրհնեմք զերեամ փրկիչ կենդանութեան աղգի մարդկան. վասն որոյ ըզբեզ աստուածածնին եւ կոյս բարեբանեմք ընդմայր եւ զաղախին փրկչին մերոյ։

Ծընանեցեր հօր եւ հին աւուրց անժամանակն յաւիտենից. ժամանակի նակա յորովայնի քոմ բնակեցաւ եւ ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ. վասն որոյ

Բներելոյ զիւզս անուանս ի յօ-
ճախն կենարար մարմնոյ փըրկչին
մերոյ։

Եւ հրեշտակըն զօրութեամբ գո-
չելոյ ազազակէր յարեան. բրիս-
տոս։

Ընդյարութիւն բրիստոսի ամե-
նեքեան օրհնեացնէք. զի նա մի-
այն անստուածս փառաւորեալ յա-
իտեան։

Ընձառագայթի յարութեանն տե-
սանելոյ հրեշտակին, նա զօրաւ-
նայր ի պատուել ըզկենաբեր յա-
րութիւնն։

Զայն աւետեաց լսելին անաւօ-
տեան տուբք կանայքն. ի հրեշտակ
կէն գանուայինն ուրախութեամբ
յառաքեալն։

Զամենազեղական խընդութեանն
աւետիս ընծանելի կանայնն ու-
սեալք ի հրեշտակէն, անեղիւղ
խընդութեամբ եւ բերկրանքից ու-
րախութեամբ ընթանային պատ-
մել աշակերտացն աստ։

Զոր մահուն երկիւղիւ ընդ մե-
ռեալս համարեալ կարծէաք, նա
ինքնիշխանութեամբ յարուցեալ
զմահս ելոյծ զիշխանութիւն,
եւ կենդանութիւն պարգեւեաց
մեզ մարդկան։

Այսօր երկնայինքն ուրախա-
ցան ընդ երկրաւորսա նորոգմանն.
քանզի նորոգողն էից հնգին էջ ի
սուրբ վերնատունն. զով նորոգէ
ցա՞ն գանք առաքելոցն։

Այսօր հողանիւթեայ բնութիւնս
ցընծայ ընդ հոր հաշտութեան.
քանզի որ եբարձ զհոգին ի մարդ-
կանէ մարմին եղելոյ, գարձեալ
վերըստի՞ն ըզնոյն պարգեւէ։

Օրհնութիւն Զատկին ասացն։

Զո՞ր յարութեանդ վառքը վա-
յելէ երկայնաձիտ տէր։

Օրհնեալ է. քո յարութիւնդ ան-
տրտնջաց, որ ըզմահ մահու ծանու-
ցեր քոյին կամաւորմահութեամբդ.
քո յարո՛ւ։

Գոչեսցեն ահեղ հրեշտակքին ի վէ-
մին որ քարոզէր առ սուրբ կա-
նայսն, յարեաւ տէրն ի մեռելոց.
քո յարո՛ւ։

Զրխատաս յարեաւ ի մեռելոց։
Ընդ արշալոյսն առաւօտուն կան-
խեալ կանայնքն ի գերեզմանն ա-
սելով, քրիստոս յար։
Եւ առ նոսա ասէր հրեշտակքն,
զի խընդրէք ըզկենդանին ընդ մե-
ռեալս, քրիստոս յար։
Փութացարուք ով սուրբ կանայք
եւ պատմեցէք աշակերտացն ա-
սելով, քրիստոս յար։
Առաւօտեան սուրբ կանայքն
հանդերձ բուրվով եւ խընկովք
եկին ի սուրբ գերեզմանն. եւ
ոչգտանով խընդրէին զանմահ
փառացն Թագաւորն։
Եւ ի ձայնէ հրեշտակին զըւարճ
ճանայն տրտմազգեացք աճա-
ւօտեան սուրբ կանայք. զի՞
խընդրէք ըզկենդանին ընդ մե-
ռեալս. յարեա՛ւ փառացն Թա։
Առտուածասէր սուրբ կանայք
փութացարուք հետեւեալ, պատ-
մող լինել պետրոսի եւ յոհանէ
նոս սիրելոյն. յարեա՛ւ փառացն
Թագաւորն։
Կանխեցին կանայքն ընդ ա-
ռաւօտն ի գերեզմանն հանդերձ
խընկով։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Որ լեսամփայլ ծագմամբ հրաշալիանաւակէս մեզ զմեցաւ ի յօգնութիւն ընդդէմ թշնամեացն, սովաւ ամէնեն։

Աւյմ և միշտ և յաւիտեան։

Ամէն ի քաց եգեալ ընդհրեական երկիւղին ըզկարծիս, նախանձմանեցին ի պատիւ այնորիկ որ մահուամբն եղոյծ ըզմահ, եւ անմահութիւն պարգեւեաց մարդկան։

Օրհնութիւն Հինգշաբթի առաւօտ։

Օր հ գձ

Լուաքեր եւ սուրբ կանայքն ողբալով վազեցին ի գերեզման քո տէր, ի խընկել զանձնական մարմինդ։

Բայրաւ աւետաւիր հրեշտակին որ գոչէր առ երջանիկ կանայսըն, զի խընդրէք ըզկենդանին ընդ մեռեալս. քանզի յարեաւ տէր եւ աւետեաց ըզդըժնեայս։

Պատմեալ երանելի կանանցըն զյաջորմէն տեառն աշակերտացն. ձերախտացեալք ընդծանոյին պետրոս եւ յոհաննէս ի կենաւոնաւորն գերեզմանն։

Այսօր յարութիւն քրիստոսի ստնեցէք հաւատացեալք. ի մի անսուրբ հայր աւետնական։

Այսօր եւ կանայքն իւրաքերք աւետիս տալով անսքելոյն օրհնեն զանն զանսուրբ զհայր աւետ։

Այսօր եւ հրեշտակք ի յերկինըս հնդեւոր հընչմամբ երգով օրհնեն զանն զանսուրբ զհայր աւետ։

Ա՛յսօր մանկունք եկեղեցւոյ ստնեն ցընծութեամբ զանսուրբ հոգին գալ ի վերն. որով զարդարեցան ի զեղեցիկ տնս լուսափայլս եւ գերապայծառս երգեն ընդ որովքն զերբեքսըրբենին։

Թագաւոր խաղաղութեան որ քանզրնութեամբ խնամեաս զքո զարդարանս. ի՞նչեա տէր զհոգիս նընջեցեալոցն ընդ սուրբս քո, եւ դասաւորեա ի յաւիտեան այցելութեան։

Որ կոչեցեր ի դրանց մահու ըզսերբելին քո զպարծարանս, եւ ծանուցեր նոսա տիեզերանց. լուսաւորեա տէր զհոգիս նընջեցեալ։

Ի տաճարի քում սրբութեան մատուցանելովք քեզ պատարագս աստուածային. պայծառացո՛ տէր զհոգիս նընջեցեալ։

Ամէն լուսոյ եւ ամպ հոլանի սուրբ կոչս, որ ցօղեցեր ի մեզ ընդցօղն երկնային. զքեզ բարեբանեմք աստուածածնին կոչս։

Անկիզ մարեանի եւ սրովբէ հոզեղէն սուրբ կոչս. քանզի պատուելովն կենայ ի քէն տալաւ մեզ. զքեզ բարեբանեմք աստ։

Անմիջից լուծիչ եւ քաւիչ մեզայց սուրբ կոչս. որ զանստանելին յերկից ի գիրկըս քո բարձեր. զքեզ բարեբանեմք աստ։

Յաւիտեան կենարար որ եղեւ մեզ փրկութիւն. սովաւ ամենեքեան ընդքեզ բարեբանեմք։ Որ ի հօրէ լուսոյ լոյս ճառագայթեաց ի յերկիր, եւ գաւազան զօրութեան հաւատացելոցն. սովաւ ամէնեն։

ուածոցըն, կանանց ամե-
ուէր յարեաւ աստլուած։
Ի՛ձայնէ հրեշտակին զլուարձացան
սլնդրտմագգեաց կանայքն, եւ գալ
ձա՛ն խընդութեամբ եառնն ամե-
ոխս առաքելոցն, եթէ յարեա՛ւ
նախանպատմելին։
Ա՛րեգա՛կն պղպարնութեան քրիս- հոգ
տոս ծագեալ յաշխարհ հալածեաց
ընչեաց արն անգիտութեան, եւ
լեռ մահու եւ յարութեան համ
բարձաւ առ հայր յորմէ ծագեաց.
որ երկրպագի լերկնաւորաց եւ
լերկրաւորաց ընդ հօր եւ սուրբ
հոգւոյն. վասն որոյ եւ մե՛ք ել-
կիրպագանեմք հօր հոգւո՛վ եւ
ճշմարտութեամբ։
Ո՛ր փոխանա՛կ ծոցածին բանին
որ ել լերկինս, առաքեցաւ ամե-
նիքեան հօր ի բարձանց հոգին
ճշմարտութեան, մնխիթարել
զորս յադամայ սլրտմեցեալոց եւ
հրաշխնել զընտրեալ գաւազ առա-
քելոցն. վասն որոյ եւ։
Ա՛յսօր սլրտմակա՛ն եւ գիշերա-
կին լուծաւ երկունք ծնընդեան
նախամօրն. քանզի զծնեալն մար-
միով ի մահ եւ յապականու-
թիւն, վերընտիր ծնանի հոգին
յորդիս լուսոյ հօրն երկնաւորի.
վասն որոյ եւ մե՛ք ելր։
Ի՛ձայն մեծի զուարթնոյն եւ հան
ի տնընջումն հրաշալի վարդին, ուր
հոդայեալ մարմինքն մարդկան
նորո՛գին, յայնմ աւուր ահեղին
միշեա աէ՛ր եւ լզմեր լզնրն-
ջեցեալն, եւ հանդոյն լնդ սու-
բըս քո։
Յորժամ նըշոյն ատեանն ճա-
ռագայթիւք վառլի, եւ թագա-

Ի՛ խաչանե՛լ վայտէն դընդրդե-
ցան գրո՛ժնիք. զօրո՛ւթեամբ սո՛ւրբ
հոգւոյն նորոգեցաւ երկիր. ա՛լ է
սա որ խափանեաց լզման։
Հրեշտակն աւետեր կուսին մա-
րիամու, սա՛կ ի սկզբանէ բանն
որ յառաջ քան զյաւիտեանս որ-
դին. սա՛ է Թագաւորն որ խա։
Յարեա՛ւ յանո՛ր երրորդի. վկա՛
մըք պատառեցան երկիր շարժե-
ցաւ սասանեցաւն դըժնիք. սա՛ է
կենդանին յաւիտենից քրիստոս։
Փառաւորեա՛լ քո յարութիւնդ։
Ո՛ր յարեա՛ւ լոյս ի մեռելոց յա-
նո՛ր երրորդի, քրիստո՛ս որդի
աստուծոյ. փառաւո։
Ո՛ր յանհե՛ղ բարերաւո՛յ յարու-
թեան քո տէր երկիր շարժեցաւ,
վկա՛ մըք պատառեցան քրիստո՛ս
որդի աստուծոյ. փառաւորեալ է
քո յարութիւնդ։
Ի՛ձայն ահեղ յարութեան քո
տէր զարհո՛ւրեցան զինուորսն
դա՛ռնքն յարփիափայլ հրեշտա-
կին ինձմա՛նն, եւ դո՛ղալսիլ շար-
ժեցաւ երկիր։
Ա՛ռաւօտեա՛ն սո՛ւրբ կանանցըն
դիտելով ըզվիմափո՛ր գերեզմանն,
բերելով զիւղս անո՛ւշս ի յօծ-
ման՛ն կենդանւոյն մարմնո՛յն ան-
պարապի՛ր եւակնութեանն։
Եւ տեսեալ ըզգերծվեա՛ն վերա-
նըստեալ ի վիմին, տարփնդելով
սլրբուհեո՛ւն ասէ դարձիր նզ-
ջոյն տո՛ւր վոխո՛ն. քանզի յարեա՛ւ
որ յառաջն ասաց։
Հրաշալի յարութիւնն ընդա-
հանպա՛նըն զարհո՛ւրեցոյց, եւ
հրեշտակն ի լերկինից իջեալ ի
ձա՛յն ահեղ յարութեան աստ-

Յաւրեաւ տէր՝ի գերեզման-
նէն։

Ընդ չառնել փըրկչին մերոյ եր-
կիր շարժեցաւ, վէմըք պատա-
ռեցան։

Ձառագայթեալ լոյն ի վերայ
վիմին, զարհուրեցոյց ընդպահ-
պանսն առ դրանըն գերեզման-
նին։

Զաստուածծային ընդերեզման-
նաբն բոլորեա՛լ դասըք հրեշ-
տակաց, տեսանէին զնա ընդ տէրըն
յարութիւն ի գերեզմանէն։

Աստուածամէր կանայքն եկին ի
գերեզման փըրկչի՝ն անոյշ
իւղօք եւ խընկօք, յօծանե՛լ
զմարմինըն տէրունական։

Նուաստացաւ հրեշտակն ընդ-
տէր ի վերայ վիմի՝ն, աւե-
տարանէր կանանցն, յարեա՛ւ
փըրկիչըն տիեզերաց։

Ըզբո՛ յարութիւնդ օրհնեմըք
մարդասէր, աղաղակելով տէր
փառըք քեզ։

Զոր օրհնեն սերովբէքն եւ գովեն
քերովբէքն, աղաղա։

Անդադար բերանով անհանգիստ
բարբառով, աղաղա։

Ա՛ռեա՛ւ եւ մեր զօրհնութիւ-
նըս հրեշտակային երգե՛մբ եւ
աւետմամբ, փա՛ռք յարութեան
քո տէր։

Որ խաչեցար վասն մեր թաղե-
ցա՛ր եւ յարեա՛ր, աղաւոե-
ցեր ի մեզանց։

Սուրբ աստուած, սո՛ւրբ եւ հըզ-
օ՛ր, սո՛ւրբ անմահ Թագաւոր։

Երրորդ Թագաւորաց վասն օր-
հնութեան տեառն, յայնմ առն։

Յորժամ ատեան գատաստանին
գո՛նէ, եւ գըպրո՛թիւնըք հրա-
շիցըն բանին, յայնմ առն։

Լոյս լուսոյ մանր, եւ կենարար
բանին բնակա՛ւորան, քեզ ե՛
բանիցեն արգ եւ ազի՛նք ամե՛նայն։
Ստեղծողին մանր, ե՛ւ հնուԹեան
կերպի նորո՛գողին, քեզ։
Լոյս ծագեցաւ ի քէն նըստեալոյս
ի խաւա՛րի, քեզ։
Հրաշափառ աւետումիւն ի կա-
Թուղիկէ եկեղեցւոջ տեսանի, գո՛ր
ծարան մահու մահուամբ առի՛Թ
գո՛ղ կենաց, եւ մահացո՛ւցիչ նա-
խաստեղծին մահուամբ գո՛ղ շնոր-
հո՛ղ յարուԹեան։
Պարգե՛ւ գերագոյն պարգե՛ւի այ-
սօր հաւատացեալոց, եւ մահացո՛ւն
ի կենաց առնո՛ւ իւր զօրըս վերե-
լեանկս. եւ Թուուցեա՛լ վերագոյն
բնակի՛ւ ի տեղւոջըն սըրբուԹեան։

Փառս Հօր և որդւոյ և։

Ե՛կայք ժողովուրդք ընդ հոգեղե-
նացըն ապաստա՛րեացն. երկըր-
պագեսցուք աստուածծային սուրբ
նըշանիս, փառաւո՛րեսցուք ըզհրաշ
հագո՛րծ պարգեւա՛ց տըւո՛ղն։

Ամէն և միշտ և յաւիտեան։

Ե՛կայք լո՛ւսազգեացք յօրհնո՛ւ-
Թիւն նոր ծրհնեսցուք ըզտէր.
քանզի մա՛րմինն ած ի մէնջն էառ,
ի հրեշտակաց երկրպագելի՛ն
առնու, ի սրտ՛քէ՛ի՛ց եւ ի քրտ՛վ-
քէ՛ից։

րարդ ես մարմնո՛յ եւ գոյացո՛ցիչ հոգւոց մեր նընդհեպ։ Որ բարձրացար ի խաչին վասն ա՛դամայ նորոգմանն. եւ իջանելով քո ի դժո՛խս աւար առեր ըզգերեալսն։

Ընդի՞նս արեան քո միշտ կենդանի՛ գործող աշխարհի. եւ հանգըստեա՛ն արժանաւո՛րս յերո՛սա՛ղէմըն վերին։

Աստուածածնին խորան լուսոյ անվայրապա՛կ արփուո՛յն կենաց. որ եղե՛ր աբեւելք արեգականն արդարութեան, եւ նըստեալ՛ր ի խաւարի լոյս ծագեցեր. վասն ո՛րոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք։

Անապական տաճար եւ մորենի՛ անկիզելի. որ զանեղե՛լ հո՛ւր աստուածութեանն ի քեզ տարեալ կրեցեր. որով բնութեանս կիզեալ հեղձ ջնջա՛ւ կրից բոց. վասն որո՛յ ամենեքեան ըզ։

Կենդանի՛ տապանակ կտակարանաց նոց նորո՛յ ուխտիս. որո՛վ ե՛՛լ յերկիր աւետեաց հորդեալ հո՛գւով ի քեզ տըպաւորեալ բանին. վասն որո՛յ ամենեքեան ըզ։

Որ քառաթեւ լո՛ւսածին գերապանծ նիշ կառուցո՛ղ կենացն ամենի՛ց. միշտ բազկատարած առ քեզ էն։

Քաո՛սիկուսի անձնից հնվանի եւ պահապա՛ն ի յերս եւ ի մեւոս. վերկութիւն ի յայսո՛ց եւ պահպանիչ ամրութեան։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Դրո՛շմ ըզգայո՛ւթեան եւ կնի՛ք ի դէմս ամենից. դո՛ւ եւ յաստուա՛ծայինսըն կառարիս խորհո՛՛ւրդ.

Տէ՛ր փայլակնաձեւ զբարեխնդ ի վերմին հընչեցեալ առ խընկազեաց կաղգեանց կանա՛՛յն փարաւեցոյց զերկիւղ զմեց տըրտմութիւնն։ Պահապանըքըն պակուցեալ անհաբեկ լինէին, եւ կանանցն առեւտրաներա՛՛լ, մահ մանո՛ւ յաղթեաց եւ ծանո՛ւցան մահ։

Քաւիչ առաքեալ առ երջանիկ առաքեալն, փո՛ւթայարո՛ք ի գանձլեա՛՛ եւ տեսանիցէք զկենդանագործողն ըզբրիստոս։

Յանձառ փառաց խոնարհեցար եւ ընգե՛ցար ըզհողեղէնն բընութիւնս. վերառե՛ր զանկեալն ի գերմանե կանանձակա՛ն ի կեանս. ըզքե՛զ ծրհնե՛՛մք անապական բա՛՛նդ ա՛՛ստըծած։

Անապարտակա՛նըդ մահու գատաւ պարտեալ ի վերոյ խաչին. որ փո՛խանակ գառնութեան պըտղոյն արբո՛ւցեր մե՛զ ի սիգախոց կո՛ղդ. ըզքե՛զ ծրհ։

Զանբնակըզբնաբա՛ր բընկճո՛ւմն ի հո՛րէ զհոգին ճըշմարիտ. որ հընչեմամբ ձայնի է՛ ի վերնատո՛ւնն այսօր նըմա՛՛ն սաստիկ հողմոյ. զոր փառաւորեմք հոգեւոր երգով։

Զհամագոյակիցըն հո՛ր եւ որդւոյ զբաշխո՛ղըն շնորհաց. որ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ զբա՛՛նն ընտրութեան լեզուաց շնորհեաց սուրբ առաքելոյն. զոր փառաւ։

Զաղբիւրն խմաստութեան ըզկատարեալն ա՛՛նձնաւորութեամբ. որ խօսեցաւ յօրէնս եւ՛ ի մարգարէս եւ յաւետարանս. զոր փառաւորեմք հոգե՛։

Փառք ըզքեզ աստըւած փառաւորեալ յաւիտեան. որ կենանա՛՛ր

Ա՛հագին երեւութիւն հրեշտակին զարհուրեցոյց ընկերանայն առնել, զի խրնդրէք ընդ մեռեալս։

Եւ յահէ զջրութեան աստուածորպէսյն զարհուրեցան կարապետութեամբ զջժոխոյն առնէլ. համարձակեցարուք իշխանիք ընդդիմնոյս ձեր ի վեր։

Որ ի վերոյ ես քան ընդմիտս եւ զհարհուրս, համագոյական եղէ լոյս արարողի, ի հօրէ առաքեցար վանել մեր եւ մարմնացար ի սրբոյ ի կոյսէն։

Անքընին ի յերութեան անտրամած, անօրինեցար յարդանդի կուսին, ապրեցուցանել զնահատակեցին ծընունդն, եւ վերլսոյն նորոգել ի փառս։

Յարութիւն աստուածորպէսյն հրեշտակապետն այսօր աւետէր կանանցն ասելով, յարուցեալ է տէրն ի գերեզմանէն։

Ընդհատցեալ կանանցն խրնդութեամբ պատմէին աշակերտացն անելով, յարու։

Վանորոյ եւ մեք ընդ հրեշտակին գոչեսցո՛ք զյարութիւնն քրիստոսի, որ փրկեացն ըզմե՛զ ի ձեռաց մահու։

Փառաւորեալ անճառելի յարութիւնդ քրիստոսի։

Որ կամաւ հօր եւ հոգւոյն ի վերոյ քառաթեւին պատարագեալ գառն աստուծոյ. փառաւո։

Յորմէ աղեգակնայինն վայելին ճաճառագիրք։

Աւետ եւ դէպ եւ յարիպեան։

Ա՛ռաքեցար ի գերժոխս ցնուցանել ըզզջրութիւն աստուածութեանդ. ջահեցեր ընդլուս խաւարդահոզին, խափանեցեր ընդջրութիւնս մահու. ընդբեզ օրհնե՛մք անճապաղան բա՛նդ աստուած։

Օրհնութիւն Շաբաթի առաւ։

Փառաբանակից հօր որդի որ վանըն մե՛ր խաչեցա՛ր, զդէմ ժոխս աւերեալ յարեար յանո՛ր երրորդի. վա՛՛ռք յարութեան քո տէր։

Հրեշտապետին ինձնեցաւ որ ընդպահապա՛նան երկիւղի՛՛ւ, զարհուրեցոյց առ դրանըն գերեզմանին. վա՛՛ռք յարու։

Եւ սքանչելի սուրբ կանանցն աւետարանե՛ր ասելո՛՛վ, յարեաւ քրիստոս յարուցիչըն մեռելոց. վա՛՛ռք յարու։

Կանանցըն կանխելով ի թաղումն կենդանեացն առնին ընդվէմն ի գրանցն ի բաց մերժեալ։ Թաւիւր ըզգերեզմանն եւ մնայն առաքեալին, եւ տրտմո՛ւթեամբ լային յոռւսահատեալք։ Մայր խաչեցեալին զի լաւ յուսահատեալ, քանզի քրիստոս վասնջ մեծաւ յարեաւ։

Ա՛հագին ձայնիւըդ քո քրիստոս ի վերոյ խաչին գոչեացուցեր զաքրատածս առանցն զերկնայինն եւ զերկրաւորս քրնութիւնս։

Ա՛ռաքելոյն աղաւնոյն ի՛ջանելովք մեծաձայն հընչմամբ ի բարձանցէ, ի՛նմանութիւն լուսոյ փայլման հրաշ զինեաց անկիզելի զաշակե՛րտսն, մինչդեռ նըշատէին ի սուրբ վեր-

նատանն։

Ա՛ննիւթական աղաւնի, անբըն-նելի որ բընիկ ընկեր աստու-ծոյ. զոր առեալ ի հօրէ պատմէ զահաւոր ևս լըսմիսանգամ գա՛-լո՛ւստն. զոր բարձրելոյն հանդ գոյական։

Օրհնութիւն ի բարձունս, ելոյն ի հօրէ հոգւոյն սըրբոյ. որով ա-ռաքեալքն արբեցան անմահական բաժակա՛ւն, ևս հրաւիրեցին զերկինս ի յերկինս։

Ժամանակ գարձի խոյ ես հաս ի յերկիր. արդ տեր ընկալ ըզձա-ռայս քո, ևս հոգի՛ քո բարի ա-ռաջնորդեացէ ինձ ի յերկիր ու-ղիղ։

Խոստովանող հոգիս որ ելից զու-նայնութեան ընթացս աշխարհի. արդ տեր ըն։

Ի՛ վերջնահաս աւուր մեծի, յոր-ժամ անունն զայցելութիւն քոյոց սիրոցաց. յայնժամ խոնարհեա՛ ի ձա-ռայս քո, ևս հոգի՛։

Ա՛ստուածածնին մայր լուսոյ սո՛րբ կո՛յս լուսեղէն տաճար, ո՛ր-տուժ երկինըք չէին բաւական ան ի բնակութի՛ւն, ի քէն մարմ-նացաւ։

Ըղբել անհարանալ որ միայնի ի կանայս ծրհնեալ կրեցիր ի քեզ զանետանելի զբնութիւնն. ծրհ-նութե՛ամբ մեծացո՛ցանեմք։

Ո՛ւրախ լեր անմա՛ռ վերկութեան, յոյս հաստատո՛ մեան մարդկան,

միջնորդ օրինաց ևս հնո՛ր-հաց, ծրհնութեամբ անդադար գոհո՛-

թեա՛մբ մեծա։

Ի՛մաբօր ի լերինն ձեւացուցեր ըզբո՛բնութիւնդ անետանելի գոյ-ցո՛ւթեամբ. ընդ որ ևս մեք ցըն-ծանեմբ երգեմբք քեզ, ողոր-մեա՛ մեզ մարդասէր։

Ա՛շակերտըք հիացեալ բա՛ըբա-ռէին ընդխորհուրդս ի տագնապիլ սըրտից իւրեանց. ընդ որ ևս մեք ցընծալ։

Աքանչելի մեծ խորհո՛ւրդ զերծո-դո՛ւթեանըդ. քոց սըրբոց առա-քելոցըն ծանուցեր բարեբար. ընդ որ ևս մեք ցընծալ։

Սո՛սկալի հիացմամբ զայսակերպու-թիւն քո՛ տեր առաքելոցըն տե-սեալ յօրինէին քեզ տապանար, ընդ որ ևս մեք ցընծալ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Հովանացեա՛լ ամպ լուսեղէն ևս ըզհայրականըն լըսեալ ըզձայն, ևթէ դա՛ է ծրկի իմ սիրելի. ընդ որ ևս մեք ցընծանութեամբ երգեմբք քեզ, ողորմեա՛ մեզ մարդասէր։

Ա՛յժմ և ընդ և յաւիտեան։

Զրի՛ատա անհամ թագաւորն հե-տանգօտեալ ի զրժոխս, կա՛պեաց զնշխարն մեզասա՛էր. զմահու գե-րութեան յաղթանդ կենա՛պարծեաց ի կեանս անման. փառաւորեա՛լ անճառելի յարութիւնըն քրիս-տոսի։

Ա՛նարատ տաճար տընօրէնութեան կոչեցար Հոգւոյն սրբոյ միշտ կեցյ. զքեզ մեծա՛։

Կարապետ առքայութեան երկնից սուրբ յովհաննէս մկրտիչ, որ եղեր աշխարհի քարոզ վերը. կութեան յայտնութենից. աղօթիւք սորա տէր լո՛ւր մեզ եւ ողորմեա՛։ Որ առաւել քան զմարդ պարկս մեծ ՚ի ծնո՛ւնդըս կանանց. որ զբերէ մեզ յայտնեաց աստուածդ եւ մարդ յերկրի երեւեալ. աղօ՛։ Զայն բարբառոյ յանապատի եւ կառապիչ խորհրդոյ, գերևանաւեալ այսօր ՚ի հերովդիայ վերապոխեցյա՛ ՚ի դաս անմարմնոց. աղօ՛։

Երկնաքանդաքայլին յովհաննէս մեծ ՚ի ծնո՛ւնդըս կանանց քարոզեր յանապատի ազգ արարոյ բարեբառովք ընծայագո՛ւմբն լուսոյ անրեգականն արդարութեան։ Ձերմարիս մարգարէ եւ ձեռնադրող արդիւնն աստուածոյ, յանձըն Թաց կարապետ եւ պատմող աստուածային ծրինացն, հորդեր ճաշնապարհս Թագաւորին յաւիտեանց։

Յանօրէնն գինաբբուսըն մոլեգնեալ հերովդիադայ ՚ի պարգեւի մահին խընդրեր ըզգլո՛խ մարգարէին, ձիջո՛ցանել զարուսեակն եւ զանաղօթա լապտերն։

Շաբաթ օր յիշատակ գլխատման Յովհաննու Մկրտչի։

Ա՛նախայաւիտեան բանին պատմող առաքեցյար աշխարհի սուրբ յովհաննէս մկրտիչ. ազաչեա՛ զանաղօ՛ծ հայրցն մերոց։

Որ ընդհրեշտականացն անուանեալդ՛ին յարգանդի՛ կուսին տեսեալ. քո եւ երկրպագեալ. ազաչեա՛ զանաղօ՛ծ հայր։

Որք հաւանո՛վ ըզյիշատակիս քո տօնեմք, եւ անդադա՛ր ձայնիս ընդքեզ ուռնիմիք բանիւխօս. ազաչեա՛ զանաղօ՛ծ հայր։

Ը՛զաեր. Գովեցյե՛ք ըզաեր քրիստո՛ս միշտ եւ յաւի՛տեան։

Զմեծին ՚ի ծնո՛ւնդըս կանանց զկապանսն եւ զմկրտչին յովհաննու զանաքինութեանն ընդհանդէս, տօնելո՛վ այսօր ՚ի ձայն հընչման, գո՛վե։

Խայտացեալքն յորովայնի հոգւով՛ ՚ի ծնընդեանըն քրիստոսի. որ ՚ի փրկո՛վիւն աշխարհի յայտնեցաւ աստուած բանն, գո՛վե։

Յանապատի բարբառոյ ձայնի ընդմկրտչին յովհաննու զայդիա՛նակ մարտի ընդվկասամանըն կատարե՛մք այսօր ըզյիշատակ. գո՛վեցէք ըզտէր քրիստ։

Որ ըզբանն աստուած բառական եղեր ընդունի՛լ յորովայնի՛ միշտ կեցյ. զքե՛զ մեծացուցանեմք որ օրհնեալ ես ՚ի կանայս։

Որ էից լո՛սոյն արժանի՛ եղեր բառնալոյ ՚ի գի՛րկըս քո՛ մարմնով. զքե՛զ մեծա՛։

ԿԱՆՈՆ

ՆՈՐ ԿԻՒՐԱԿԷՒՆ ԿՐԿԻՆ ՁԱՏԿԻՆ

ՎՈՐՈԳԵԱՆ, կըղզիք մը առանձին եկեղեցիք հեթանոսաց, ի զըլխոց լերանց գունդմամբ ձայնի ու՞ք ըզփառս աստուծոյ, եւ պատմեցէք զքաջութիւն յաղթեցէլոյն ի մեռելոց։

Երկնաւոր վեճասին հարանցեալ եկեղեցի աստուծոյ, զարդարեա՛ ի նեղբոց ի հանդերձս յոսկեհուռն պըսակեալ. քանզի ահա գայ առ քեզ զըխատոս փառաց Թա՛ գաւորն։

Բախացեա՛լ դրդիք սիոնի ի Թագաւորըն զըխատոս, ասեցէ՛ք ցընդ ձուխեամբ զնաւակատիս հնգետոց մերոց նորոգեա՛լք ի հնութենէ. եւ ընդ հրեշտակս օրհնեցո՛ք զըխատոս փառաց Թա՛։

Զանչելի է խորհուրդ տնօրէնութեան զո զըխատոս. որ իջեր ի հօրէ ի սէր հարսին եկեղեցւոյ զոր ընտրեցեր. որով փառաբանի՛ս զըխատոս անմահ Թագաւոր։

Ա՛յսօր հրեշտակք ի բարձունս դբախտանան ընդ մարդկան. որք իջեա՛լ ի յերկնից տան զաւետիս աշխարհի. ցընծայէք այսօր, զըխատոս յարեա՛ ի մեռելոց։

Ա՛յսօր զուարթունն ի վիմին խընկաբերից սո՛ւրբ կանանցն փո՛ղեր ձայնիւ ցընծութեամբ պատմել աշակերտացն ասելով. ցընծացէ՛ք այսօր, զըխատոս յարեա՛ ի մեռելոց։

Ա՛յսօր վիմին հաւատոյ եւ յոյս հանդիսի սիրելոյն ընդ հակառակս ընթացեալ ի գերեզման յարուցեալն, զո՛ր տեսեալ պատմէին, զըխատոս յա՛ր։

Ա՛յսօր եւ մեք զուարճացեա՛լք պայծառասացո՛ք տո՛ղին. ընդ հաշտութեանն ա՛ստուծոյ միմեանց արկցո՛ւք գիրկս սիրոյ. եւ միաբան գոչեսցո՛ւք, զըխատոս յա՛րեա՛ ի մեռելոց։

Յորժամ եկին ի գերեզմանն բո՛ւրաբեր կանայքն, եւ բերին ըզխո՛ւնկան ի խընկել զանապա՛կան մարմինն։

Յայնժամ հրեշտանն աւետարա՛նէր յա՛րեա՛ զըխատո՛, պատմեցէք աշակերտացն զյարու՛թիւնն տեառն։

Ա՛ստ հրեշտակն յերկնից աւետա՛ր եղեալ երջանիկ եւ սո՛ւրբ կանանցն զքարոզէր ա՛սելով. Է՛ ձե՛զ զվերըլսատին լոյսն ծագեա՛լ ի յարեւսխառհ։

Ա՛յսօր տեսի՛լ ահեղակերպ հրեշտակապետի՛ն մերձեալ ի գո՛նդ զինուորացն. այսօր սըրտաբեկեա՛լ պահապանացըն զարհո՛ւրեալ մեռանէին. է՛ ձե՛զ զվեր։

Ա՛յսօր ցընծայ երուսաղէմն վերին. այսօր ցընծայ սիոնի մայր եկեղեցի. քանզի վերկիչըն մեր յա՛րեա՛ եւ աւերեալ լըզըժոխս. եւ մե՛զ զվերըլսատին լոյսն ծագեա՛լ ի հօրէ։

Հրեշտակ բո՛ տէր որ զյարուԹիւնն քարոզեաց։

բիւր կընքեմ. նախատեսացը գուշակեալ մայր եւ կոյս. հոգեւոր երգով զքեզ բարեբանեմք, եւ փառաւորեմք ըզմի։

Աչքի բո բրիատոս երկրպագեն արարած ամենայն. որ ի վերուստ Թիւն մեզ կանգնեցաւ. սա՛ է ղից մեզ պահապան յաղթող, անբրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց բանսարկուին։

Ի՛ամ բարձրացար բանձողզ անից ծից, որ փառաւորեալզ ես ընդ հօր. ժողովե՛լ ըզհեռացեալսըն կենսաբեր փայտին. անբրեցու։

Սովաւ լուսաւորեցան արարած ամենայն. սա՛ սպասէին արդելեալքն ի մեղսանէր բանսին. որ ազատեաց ըզմեզ ի պատրա։

Փառ։ հօր և որդ։ և։

Էրբեւեցար յարուցեալ եկեղեցւոյ բո հիմանցն. յորմէ Թովմաս հրաժարեր ծչհաւատալ զքեզ տեսողացն. որոմ ցուցեր այսօր փաքոզին զվէրըն մարմնոյդ։

Այնմ և մեզ և յաւիտեան։

Սարսեցոյ Թովմայի չծչափեր զիսո՛ ցուած տիզին եւ զբեւեռացն, եւ գոչեալ վերաձայներ տէր եւ աստուած դաւանեալ ըզյարուցեալդ. որոմ առաք զերանին ոչ տեսեալ հաւատոյցաք։

Որ խոնարհեցար յանճառ փառաց վեսոյդ անմահ եւ երկնաւոր Ի՛սէր հարսին բո եկեղեցւոյ. զոր մաքրեցեր ա՛ազանին վերըստին ծնընդեամբն. ծրհնեմք ըզքեզ աստուած հաւրցըն մերոյ։

Որ կենդանարար նոր յարուԹեամբ բըդ բո նորոգեցեր զհնացեալըս մեզնք. որով ընծայ այսօր եկեղե-

Ջպահանպանըն զարհուրեցոյց, ըզկանայսըն լուսաւորեաց աւետելով։ Ջի խընդրէ՛ք ըզկենդանինն ընդ մեռեալս, չէ՛ աստ այլ յարեա՛ւ։

Ի՛ հանրաշարժ աղբերըն անհատահոսդ վըտակ, կենդանարար սո՛ըբ հոգի, ծրհնեա՛լ ես լոյս ճըշմարիտ։

Ա՛յսօր ի՛ սո՛ըբ վերնատունն ել կեալ աստուած ճըշմարիտ, հրաշազարդեա՛ց զանաբեանըն ի լոյս վառաց քոց հոգի։

Հըրճուականն խընդուԹեամբ աշակերտացըն լցեալ, փառաւորեալ երդէին, ծրհնեա՛լ ես լոյս գերազանց։

Որ արարիչդ ես արարածո՞ց հանդուցեալդ ի հրեղէն կառս. ի՞նչեա՛ զհոգիս նընջեցեալց մերոց, եւ հանգո՛ն ընդ սո՛ըբսն բո։

Որ երկայնամիտ ես առ ամենեսեա՛ն եւ ներո՛ղ յանցանաց մերոց. ի՞նչեա՛ զհո՛։

Որ միւսանգա՛մ գալոցդ ես հայրենի փառօ՛ք նորոգել զնախաստեղծին զին ըզնունդ. ի՞նչեա՛ զհո՛։

Ա՛ստուածանդին մայր եւ կոյս ծա՛ղո՛ղ արեգականն արդարու-Թեան, որ լուսաւորեացն ըզմեզ, հոգեւոր երգով զքեզ բանբերնեմք, եւ փառաւորեմք ըզմի՛ածինդ բո՞ զորդին։

Ե՛լոյծ զծրխե՛լս բընուԹեա՛ն մարդկան հրաշալիսա՛ւ բո ծընունդ, եւ զեռուԹիւն բնուԹեան ամբողջ պահեալ, ե՛ւ կուսուԹեա՛նըդ բո ոչ խախտեցան կընիք. հոգեւոր երգով զքեզ բարե։

Զքե՛զ մորենի անկէզ, լեառըն վիմածին գո՛ւրըն փակեալ եւ աղ-

թիւնս, ոյսով ընծայիլ ընդ այլմէ հօր գլուխդ եկեղեցւոյն, հրաւիրելով զանդամս քո ի նոյն միութիւն. աղաչեմք ընդ:

Այսօր նոր ժողովուրդք ընդ երկնայնոց լուսեղինացըն համաձայնեալք, նորոգողին ազգի մարդկան վերք երգեցողք, որ վասն մեր մեռաւ եւ յարեաւ. ասելով վաղ առաւոտեալ էք քո յարութիւնդ:

Այսօր որդիք սիոնի ծընեալք ասզանին ընտրհօք յոտիս աստուծոյ, ի նաւականիս տաճարի բնութեան մերոյ գոհեցէք զփեսայն ելեալ յարագաստէ նոր գերեզմանին. ասելով վա:

Այսօր մանկունք հաւատոյ կատարելով զնաւականիս վերինն ես բուսաղէմի. նորոգեցէք ըզպատմուճան հոգւոց ձերոյց, եւ ընդ որդւոց լուսոյ նոր սիոնի բարեբանեցէք զբրիստոս թագաւորն. ասելով վաղաւորեալ է քո յարութիւնդ:

Կարգ Ա—գ օրհնութեանց
Յարութեան Տեառն Երոյ Յիսուսի Քրիստոսի:
Յոյս չինանց և ամենայն կիրակէից
ի վերայ ութ հնչիւն:

Ա—ջին ձայն:

Երգեցարուք երգ նոր աստուծոյ վերակչին մերոյ, որ փրկեաց զնաւականիս ի թշնամեացն ծառայութենէ ըզմեզ հնչմօրն իւր կարողութեամբ. եւ սպրեցոյց վարուցաւորեալըն վաղ:

Դուռ յանձն առեր սատրուած էլանել ի խաչ վասըն մեր, եւ ընդ ի ներոգութենէն բնութեան մերոյ. օրհնեմք ըզ:

Այսօր մանկունք առագաստի պայծառացեալք վայելչութեամբ, տօնեն ընդ զօրըս հրեշտակաց զնաւականս փրկութեան մերոյ. օրհնեմք ըզքեզ ամէն:

Ըզտէր օրհնեցէք եւ բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան

Ներոգեցարուք նորոգութեամբ կենացս այսօր յարութեամբըն քրիստոսի նոր ժողովուրդք. եւ բարձր ասէ:

Ով իսրայէլ կոչեցեալք ի քրիստոս նոր օրհնութիւնս վերս առաքեսցէ նորոգողին սիեզերաց, յարուցեալըն ի մեռելոց. եւ բարձր:

Ով խորանիկ արեգականն արդարութեան նոր օրհնութիւնս տացուք, եւ անպատմելի բարերարութիւնս:

Ով տաճարիկ անճառ լուսոյն որ ի հօրէ նոր երգս երգեսցուք, եւ անպատմելի բարե:

Զնոր խառնարանըդ հրաշալի նոր խառնմամբ բանին եւ մարմնոյն հոգեւոր երգով բարե:

Որ վերնատունն նորոգեցեր ըզմեզ ի հնութենէ հինն ապականչ, եւ զսկզբնատնկն գեղեցկութիւնն նկարեցեր նորաստեղծեալ յոգիս հրաշափառապէս. ապաղաչեմք ըզքեզ քրիստոս ողորմեա:

Որ զքարձրացեալն նաւականիսդ խորհուրդ հաղորդեցեր այսօր ծանուցեր կենդանարար եւ աբանելի քո յարութեամբդ ի մեռելոց. աղաչեմք ըզ:

Ընդ քեզ յարուցեր յոտնակ յանմահութիւն զմահացեալ բնութիւնս, ոյսով ընծայիլ ընդ այլմէ հօր գլուխդ եկեղեցւոյն, հրաւիրելով զանդամս քո ի նոյն միութիւն. աղաչեմք ըզ:

Այսօր նոր ժողովուրդք ընդ երկնայնոց լուսեղինացըն համաձայնեալք, նորոգողին ազգի մարդկան վերք երգեցողք, որ վասն մեր մեռաւ եւ յարեաւ. ասելով վաղաւորեալ է քո յարութիւնդ:

Այսօր որդիք սիոնի ծընեալք ասզանին ընտրհօք յոտիս աստուծոյ, ի նաւականիս տաճարի բնութեան մերոյ գոհեցէք զփեսայն ելեալ յարագաստէ նոր գերեզմանին. ասելով վա:

Այսօր մանկունք հաւատոյ կատարելով զնաւականիս վերինն ես բուսաղէմի. նորոգեցէք ըզպատմուճան հոգւոց ձերոյց, եւ ընդ որդւոց լուսոյ նոր սիոնի բարեբանեցէք զբրիստոս թագաւորն. ասելով վաղաւորեալ է քո յարութիւնդ:

Երգեցարուք երգ նոր աստուծոյ վերակչին մերոյ, որ փրկեաց զնաւականիս ի թշնամեացն ծառայութենէ ըզմեզ հնչմօրն իւր կարողութեամբ. եւ սպրեցոյց վարուցաւորեալըն վաղ:

Դուռ յանձն առեր սատրուած էլանել ի խաչ վասըն մեր, եւ ընդ ի ներոգութենէն բնութեան մերոյ. օրհնեմք ըզ:

Այսօր մանկունք առագաստի պայծառացեալք վայելչութեամբ, տօնեն ընդ զօրըս հրեշտակաց զնաւականս փրկութեան մերոյ. օրհնեմք ըզքեզ ամէն:

Ըզտէր օրհնեցէք եւ բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան

Ներոգեցարուք նորոգութեամբ կենացս այսօր յարութեամբըն քրիստոսի նոր ժողովուրդք. եւ բարձր ասէ:

Ով իսրայէլ կոչեցեալք ի քրիստոս նոր օրհնութիւնս վերս առաքեսցէ նորոգողին սիեզերաց, յարուցեալըն ի մեռելոց. եւ բարձր:

Ով խորանիկ արեգականն արդարութեան նոր օրհնութիւնս տացուք, եւ անպատմելի բարերարութիւնս:

Ով տաճարիկ անճառ լուսոյն որ ի հօրէ նոր երգս երգեսցուք, եւ անպատմելի բարե:

Զնոր խառնարանըդ հրաշալի նոր խառնմամբ բանին եւ մարմնոյն հոգեւոր երգով բարե:

Որ վերնատունն նորոգեցեր ըզմեզ ի հնութենէ հինն ապականչ, եւ զսկզբնատնկն գեղեցկութիւնն նկարեցեր նորաստեղծեալ յոգիս հրաշափառապէս. ապաղաչեմք ըզքեզ քրիստոս ողորմեա:

Որ զքարձրացեալն նաւականիսդ խորհուրդ հաղորդեցեր այսօր ծանուցեր կենդանարար եւ աբանելի քո յարութեամբդ ի մեռելոց. աղաչեմք ըզ:

Ընդ քեզ յարուցեր յոտնակ յանմահութիւն զմահացեալ բնութիւնս, զմահացեալ բնութիւն

վըճիժս ՚ի Թըշնամեացն, եւ նեմըք
զո արբցեն զանձին նորա. զի դո՛ւ
Ո՛ր յարեաւդ ՚ի մեռելոց նորո՛գե
ցեր զաղգըս մարդկան. սըրբուհւոյն
աղաչանօք հաստատեա զհիմունս
Եկեղեցւոյ սըրբոյ քո. զի դո՛ւ
ՀաստատուԹիւն իմ լեր տէր,
որ յաղԹո՛ղ խաչիւ քո ըզգըժոխս
աւերեցեր. բանզի յարեար երեք
օրեայ, զանկեալըն կանգնեցեր
զա՛դամ։
Օ՛գնեա փըրկիչդ աստո՛ւած պար
ծելոցս ՚ի խաչ քո, յուսողացս ՚ի
քե՛զ տէր. եւ փըրկեա մի՛այն բա
րեբար ՚ի վըտանգէ զանձինըս մե
Մի՛այն օրհնեալդ ՚ի կա՛նայս, մայր
եւ միշտ կոյս եւ խնամալի՛ ըլլաս. ձը
նող արարչին մերոյ անդադար բա
րեբանեսցո՛ւք։
Ի՛ պիշերայ կանխե՛լով վեր ծրհ
նեմք ըզքե՛զ. բրիստո՛ս աստուած,
որ վասըն մե՛ր խոնարհեցար,
յանձն առե՛ր զամենայն եւ խաչի
հանըճե՛ըցեր։
Լո՛ւսաւորեցաք ՚ի հրամանաց քոց
Թագաւո՛ր Թագաւորաց աստը
ւած, որ ըզմահո՛ւ լուծեր վէճխա
նուԹիւն. յանձն առե՛ր զամե։
Փե՛րուզեան ԹԷ՛ւօք պարաճած
կեցար սըրբուհի աստուածածին
կոյս եւ մայր եւ բնակարան աս
տուածուԹեանն, վե՛ր օրհնեալ
յամենայն ա՛ռաքելական. քարո՛ւ
զուԹեանց։
Յո՛յս եւ յարուԹիւն ազգի մարդ
կան. բրիստո՛ս աստուած, զհիւանդ
գուԹիւն հոգւոյ իմոյ կե՛նդանացո՛ն,
որպէս երբեմն զե՛զեկիայն։
Զչարչարանս եւ ըզմահ յանձն ա
ռե՛ր կենդանատո՛ւ ամենեցունն.

նըմին բե՛ւեռել ընդ ըն՛ուԹիւն
մեղաց մե՛րոց. վասն որո՛յ երկըր
պագեմք եւ վե՛ր օրհնեմք ըզքո՛
զանձառ խո՛նարհուԹիւնդ։
Զոր ընտրեա՛ց աստուա՛ծ յամենայն
ազգաց երկրի ծլնանի՛լ ՚ի նմանէ,
ապրեցու՛ցանել ըզմեզ կուռոյն ՚ի
պաշտելուԹենէ. որպէս զաստուա՛
ծածին միշտ վանո՛ւածորեցո՛ւք։
Ա՛յսօր ե՛ս յամենազո՛ր ՚ի քո
տնօրէնո՛ւԹիւնդ. եւ երկիւղի՛ւ
վտանգէ՛ն ըզքե՛զ բրիստո՛ս։
Ի՛ խաչի՛ն քո մեռո՛ւցեր ըզմահ.
եւ յաղթե՛ր կո՛ղմ քո տիեզերաց
ա՛րքուներ զանմահո՛ւԹիւն։
Ա՛ստուածա՛ծին ամենայն կոյս
ատ քեզ անպա՛րծնիմք. բարեխօ
սեա՛ ա՛տ քրիստո՛ս վասն ա՛նձանց
մե՛րոց։
Հրամ աստուածուԹեա՛նդ քո
քրիստո՛ս այրեցի՛ր ըզդրո՛ւնըս դը
ժոխոց եւ լուծեր ըզմահ. եւ զան
մահո՛ւԹիւն պարգեւեցեր ա՛զգի
մարդկան։
Յայգո՛ւդ անմահո՛ւԹեան ճաշա
կեցա՛ք եւ տեսա՛ք զի քաղցր եւ
ուղի՛ղ ե՛ս տէր. եւ վասն ամե
նեցուն փըրկուԹեան ե՛կիր յաշ
խարհս։
Ս՛ըրբուհւոյն աստուածածնին բա
րեխօսու՛Թեամբ պարգեւեա՛ եր
կրպագուացս անմե՛նաստուրբ եր
բնդո՛ւԹեանդ զյարուԹիւնն յու
սո՛յ կենացըն յաւիտենից։
Ո՛ամենայն ըզքե՛զ բրիստո՛ս Թա
գաւո՛ր յաւիտենից, եւ տեսա՛ր
ըզքեզ իշխան մահո՛ւ եւ կենաց.
զի դո՛ւ ես տէր, եւ չի՛ք այլ ո՛՛ք
բա՛ց ՚ի ՚՛՛քենէ։
Ա՛ջմէ քո բարձրեա՛լ առցես ըզ

լըւայ ըզլե՛ր քո եւ երկեայ, նայե՛ցայ ՚ի գո՛րծս քո եւ զարհո՛ւրեցայ։

Փառք հոր և որդւոյ և։

Ե՛րեւեցար ՚ի փըրկութի՛ւն բառե՛ղ ծուածո՛յ քոյ. ո՛չ մե՛կնելո՛վ ՚ի հօրէ յանձն առե՛ր կամաւ զխաչն եւ զմահ՛ն առե՛ր. եւ յարո՛ւցեար ՚ի մեռելոց իշխանութեամբ. քանզի լուծեալ եղեն երկունքք մահու։

Ամէն և միշտ և յաւիտեան։

Ա՛ստուածածնի՛ն անհարանայե՛լ սըրբո՛ւհի. ընդբե՛զ աղաչե՛մք անդադար ձայնի՛ւս, որ զեա՛կ բանըն հօր ՚ի քե՛զ կրեցեր, եւ ծընար անճառապէս. առ նա մի՛շտ բարեխոսեա՛ վասն ա՛նձանց մե՛ր։

Օրհնութիւն։ Առաջին կողմ։

Ա՛րդեօք տեա՛ռն երդ նո՛ր եւ ծրհնեցէ՛ք զանո՛ւն նորա յայտնութեամբ. զի՛ նա փա՛ռք է փառաւո՛րեալ։

Ո՛ր սեա՛մբ հրոյ եւ ամպոյ առաջնորդեաց ժողովըրդեանն Իսրայէլ ՚ի յանապատ. եւ ընկըղմեաց զփարաւոն զօրքն իւրո՛վք ՚ի ծո՛վ կարմիր. Երգեցէ՛ք տեա՛ռն երդ նո՛ր, զի՛ նա փա՛ռք։

Ընդբե՛զ աղաչեմբ՛ք հանապազ սո՛ւրբ աստուածածնի՛ն. բարե՛խօսեա՛ քրիստոս վասն ա՛նձանց մե՛րոց։

Զվառաւորեալըն յամենայն ա՛րարածոց, եւ ՚ի ծագաց մինչ ՚ի ծա՛գս երկրի զերկնըտպագեանն. զմարմնացեա՛լ բանն ՚ի կո՛ւսէն, ձայնի՛ւ երգո՛վ օրհնեացու՛ք։

Ո՛ր դի՛մեա՛լ գայ յեղո՛ւվնայ բարձրացեա՛լ փո՛ղոյ. յարո՛ւցեա՛լ ՚ի պատերազմ ընկըղմեաց զանե՛րեւոյթն ոյժն ամա՛ղէկ. զի՛ջեա՛լ բանն ՚ի դըժոխս ձայնի՛ւ եր։

Ծագո՛ւմն ՚ի հո՛րէ վառակից սուրբ հո՛գւոյն, կե՛նդանո՛ւթի՛ւն ազգի մարդկան, որ յարեա՛ն այսօր ՚ի մեռե՛լոց. զհամբարձեա՛լ բանն ՚ի յերկինս ձայնի՛ւ եր։

Ո՛ր լըւա՛ր աստըւա՛ծ գո՛չմանըն յոփեանու յորովայնէ կ՚ուրէն, ապրեցո եւ զմե յանեբեւոյթ թըշնամւո՛յն փըրկիչ դո՛ղնլ, որ ներսոմս ՚ի քրովբէ՛ականն յամէնս։

Ո՛ր ընտրեցե՛ր քեզ վերջաւո՛ր բնզո՛ղ նինուէացւոց զյաւիրշատակեա՛ն ՚ի կիտէն երեքօրեայ ի՛ջմամբ ՚ի դըժոխս. եւ զմե ըզբաղմամեզս արձանակեա՛ ՚ի կատանայ մահո՛ ՚ի կեանըդ յա՛ւիտե՛նից։

Ե՛կեա՛ղ ՚ի փըրկութի՛ւն բառեղ ծուածո՛յ քոյ, պատկերանկից եղեր հողե՛ղէն մարդոյն ըզմեզս ըստանե՛ր, եւ զմանո՛ւ գերեա՛ն ազատեցե՛ր ՚ի մեզանէ։

Հիւսա՛ն զօրք երկնից ընդ քո՛ յանձն առնո՛ւ ըզծառա՛յն ըզկերպ, եւ մարդացա՛ւն զարհո՛ւրեալ ամե՛ր.

մեր, եւ ոչ ունք ինչ այլ աստուած բայց ի նմանէ։

Որ բարձրացեալ բազկաւ ի վերայ խաչին խորտակեաց զպնդաստամբ ըմբըշնամին, իջանել ի ստորինս ազատութիւն շնորհեաց նմատեղոյն ի խաւարի. եւ ոչ ունք ինչ։

Անճառաւ տաճար աստուծոյ բանին, որ ըզնախաստեղծ եւայն զանէծսն բարձեր անճառելի ծընեղեամբն ի քէն. ա՛ռ նա միշտ բարեխօսեա վասն անձանց մերոց։

Սիրտ իմ հաստատեցաւ ի քեզ հաւատով քրիստո՛ս աստուած. եւ բարձրացաւ յոյս իմ ի վառըն. որ յանձառելի ծոցոյ հօր խոնարհեցար վասն մեր. եւ երեւեցար մարդ ճշմարտապէս։

Որ զկենդանարար մարմին եւ զարիւնըդ քո բաշխեցեր քաղցելոց. եւ ի խաչին բացեր ըզկողահոսն աղբիւրդ, աբբուցանելով տիեզերաց զանմահութիւն ի ձաշակմանէ մահաբեր պտղոյն։

Մայր քրիստոսի եւ բնակարան բանին աստուծոյ, անհասու[թ]եան խորհըրդոյն ըսպասաւորեցեր, միշտ նորդ եղեր աստուծո՛յ եւ մարդկան. ա՛ռ նա միշտ բարեխօսեա վասն անձանց մերոց։

Լոյս ճշմարիտ քրիստո՛ս աստուած, ա՛ռ քեզ հոգի իմ աղաւօտ. ի լերկրի երեւեցար ինձ վերնայ։

Քոյով պատուականի խաչիւ քրիստո՛ս աստուած, եւ հրաշալիսա՛ք աղաւօտս յարութեամբդ երեւեցար ինձ։

Հնգուցն ըզքեւ հոլանոցեալ միայն սըրբուհի, ծընար բոլո՛ր

մեզ ի փորձութենէ եւ յամենանայն վտանգից մերոց։

Այեցարձ ի ողորմածդ ի սքանչելիս աստուծոյ մերոյ. ունկնդիր լերուք հաւատացեալքդ քրիստոսի, եւ ի միտ առէք զաղաւթս դարուն ճշմարտութեան. զի նա է յոյս հաւատացելոց։

Էնութիւն անեզ անքաժանելի բանն աստուած կամաւ որոշեալ եւ թանձեցաւ ի նմա ի ծերութիւն. եւ յարութեամբն իւրով չնորհեաց մեզ կենդանութիւն։

Ովսիա լեր մայր անճառ լուսոյ մարիամ սուրբ աստուածածնին. զանձն ի քեզ կրեցեր ըզհնար աստուածութեանըն լնուսեղէն տաճար աստուծոյ բանին. ա՛ռ նա միշտ բարեխօսեա վասն անձանց մերոց։

Հուր բորբոքեցաւ ի զօրութենէ խաչի քո քրիստո՛ս, կիզելով ըզթըշնամին ի վերայ երկրի. որ հակառակէր լսաեղծուածոցդ ձեռն քո։

Ելանելով քո ի դժոխս գերապանծ իշխանութեամբ յաղթեցեր մահու հրովք զօրութեամբ, կենագործելով զամբխնեալն ա՛ռ ի նմանէ։

Ծանուցար տիեզերաց աստուած եւ մարդ գոլով. մարմնացար ի սուրբ կուսէն ի փըրկութիւն աշխարհի մարդկան. միշտ փառաւորեալ յանմարմնոց զինուորութեանց։

Ի սուրբ երրորդութենէն ձայն եհաս որ յառաջ քան ըզյաւիտեանս բանն աստուած, ի հայրական ծոցոյ խոնարհեալ վասըն

զհնդիկն հաւատացեալքս ամենեքեան օրհնեմք։

Որ անբընեիդ ես յերուսաղէմ ընդ հօր անբաժանելի բանդ սուրբ. խոնարհեցար ի լրումն օրինաց եւ մարգարէից, եւ ի մէջ երկուց կենդանեացն բարձրացեալ եղեր ի վերայ խաչին, զոր յառաջն երգեաց մարգարէն ամբակում։

Փառս հօր և որդոյ և։

Որ ի կառըս քերովբէականըս վերանստեալ հանգչէիր իսկակից հօր եւ սուրբ հոգւոյն. հաճեցար ելանել ի կառըս հոգեղէնս, եւ հեծեալ քերովբէամբըդ փրկեցեր ըզմարմինս մեր եղբարս, վերստանգնելոյ զանկումն ադամայ։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Որ առաքեցեր զերկնաւորըս քո սուրբ ընտրեալս կենսաբեր տնօրէնութեանդ քո ի սրբոյց կոստէն, եւ երեւեցար մարդ ճշմարտապէս։

Օրհնութիւն։ Երիցուդ յայն։

Օրհնեցուք զտէր որ ծառայեաց զնեաւսըն վերացեալ, եւ փրկեաց զմեզ ընժոզովեալըդն ի ձեռաց վաշխառուին ա՛մենաղօր եւ սքանչելի փառօքն իւրովք։

Տէր խորտակէ զպատերազմունսն ամէն է յոյս անուն նորա. որ փրկեաց զամենեսեան ի ձեռաց նեղչաց ա՛մենաղօր։

Բարեխօսեա վանըն մեր աստուածածնին մարիամ, որ ծրնաւ զտէր աստուած որ հովուերըն վերացել. ա՛մենաղօր։

տընաւ զանձաւ ելոյն հօր ծընանդ, եւ յայտնեցաւ միութիւն երրորդութեանդ։

Ա՛ղաչեմ զքեզ մոգերս ամենայն տրուած, եւ լուսաւորեալ ձայնիդ խնդրուածոյ իմոց, զի նուաղեցան աչք իմ ի տեսանելոյն, եւ կինէն փարատեցոյց զցաւս անձին իմոյ։

Զքահանայապետըն քրիստոս բարեբանեցէք, որ ի յանձն էառ ըզմահ խաչի եւ խափանեաց զմահ հանդ թաղաւորութիւն. եւ կինէն փարատեաց։

Փութայցի զիս յօդնութիւն սուրբ աստուածածնին. եւ աղաչեա զայն ի քէն ըզմարիմեանցեալ բանն աստուած. զի յահաւոր եւ ի միւսանգամ գալստեանն իւրոյ պարգեւեսցէ մեզ ըզկեանսըն յաւիտեանս։

Ա՛ստուած երեւեցաւ մարմնով, ապրեցա՛ցանել զազգս մարդկան կոչեն ի պաշտելութենէ. նըմա միայնոյ երգե՛ցուք։

Քրիստոս բնեւեւեցաւ ի խաչին, եւ ելոյծ զդատապարտութիւն աշխարհամայ նախաստեղծին. նըմա մի։

Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց, եւ յարոյց ընդ իւր զնոսա, զանկեանն ի պատրանաց. նըմա մի։

Ա՛ստուած զբեզ փառաւորեմք որ ի յերկնից խոնարհեցար. ձայնայի առեր ըզկերպարան. եւ ընդ միեզերս ազատեցե՛ր ի մեզանց։

Զմարգարէն ապրեցուցեր աւր ի կիտէն ձրպես մարդասէր. որ նըշանակեր ընդբ ի մեռելոց զերեքօրեայ յարութիւնդ։

Զհայր փառաւո՛րեցուք եւ որդուդ երկրպագեսցուք. եւ սուրբ

ծանեալք ըզքեզ քրիստոս որ ի
խաչին բեւեռեցար, եւ հեզմամբ
արեանդ քո փրկեցեր ըզտիե-
զերս. ծանեալք ոչ այլ աստըւած
բայց ի քէն։

Որ զթածաւորն ամենեցունց յո-
րովայնի քոմ կրեցեր սընբա՛հ
մայր եւ կոյս եւ աղախին քրիստո-
սի. բարեխօսեա՛ առ տէր վասն
մերոյ փրկութեանն։

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ի տէր
եւ բարձրացաւ յոյս իմ ի փառս
քո. որ նկատիս ի քրմկեսականի
աթոռ. հաստատութիւն իմ լեր
տէր քոյով յարութեամբ։

Որ զանարատ բազուկդ քո տարա-
ծեցեր ի վերոյ իսաչին. ժողովել
ըզհեւանգեալսն ամենայն կարծր զո-
րութեամբդ. հաստատուն։

Յոյս մեր եւ ապաւէն մայր
տեառն եւ կոյս սուրբ, որ հուր
աստուածութեանն ոչ բոցակի-
զեաց զքո սուրբ զորովայն. բարե-
խօսեա՛ առ տէր վասն մերոյ
փրկութեանն։

Ի գիշերոյ կանխեցից վառա-
ւորել ըզքեզ աստըւած, որ
վասն իմ խոնարհեցար ի յերկինից.
արաւրեր զխաղաղութիւն ի յեր-
կինս եւ ի յերկրի։

Տէ՛ր խաղաղութեան քրիստո՛ս
որ զդատաւկնիք մահու լուծեր ի
վերոյ սուրբ խաչին. եւ հաշտե-
ցուցեր ըզհայր ընդ այրարածս.
արաւրեր զխաղաղս։

Փառաբանակից հօր եւ սուրբ
հոգւոյն, որ լուսաւոյլ յարու-
թեամբդ քո կենագործեցեր
զաշխարհս մարդկան. տուր մեզ
տէ՛ր զքո զխաղաղութիւնն։

Ասաուած խօսեցաւ ի բար-
ձանց, լսեարուք բըլնակիչք եր-
կրի, որ եկն եւ փրկեաց զամե-
նայն արարածս. զի զանուն տեա-
ռըն կարդասցուք, եւ տուք օրհ-
նութիւն ի բարձունս։

Ով քրիստոս, կոչեցաք ի քրիստոս,
եղաք բաժին տեառն եւ ժա-
ռանգակից քրիստոսի. զի զա։

Ի վիմէն կենդանութեան ճաշա-
կեցաք զի քաղցր է տէր, եւ յիւղ
սրբութեան օծաք հաւատով. զի
զանուն տեառն կար։

Ի քէզ եմք ապաւինեալ որ մայրդ
ես եւ աղախին քրիստոսի. լեր բա-
րեխօս վասն մեր, զի զանուն
տեառըն կարդասցուք եւ զքէզ
մեծարեալ պատուեսցուք։

Ասքանչելի հուր աստուածու-
թեան քո տէր՝ տարածեցաւ առ
հաստարակ ընդ տիեզերս. եւ հըր-
դեհեալ բոցակիզեաց ըզպատրանս
նախաստեղծին. զի զամենեսեան
վերակոչեաց ի մահուանէ յանմահ
հութիւն։

Յայգուն անմահութեան ճաշա-
կեցին սուրբ առաքեալքն. եւ
լցին ըզտիեզերս աւետեօք սուրբ
յարութեանն. զի ընդ նոսին վա-
յելեսցուք յանվախճան թագաւո-
րութիւնն։

Որ ըզհուրն աստուած յորովայնի
քոմ ընկալար, եւ ծընար անճա-
ռագիս զկենագործն ամենե-
ցունն. բարեխօս ըզքեզ ունիմք
որ երանեալդ ես ի կանանց։

Ծանեալք ըզքեզ տէր եանկից հօր
եւ հոգւոյն. որ վասն մեր խոնար-
հեցար ի յերկինից. ծանեալք ոչ այլ
աստուած բայց ի քէն։

վիշապին. եւ զվէրսն զիս վէրս կիչն աշխարհի. եւ ես հաւն ըզ։
Միայն ծրհնեա՛լ սրբութիւդ՝ի կա նայս, բընա՛կարան եւ առատաստ աբարչին. բարե՛ւ խօսեա առ տէր վասն անձա՛նց մերոց, զի վէրկեսցէ ըզմեզ՝ի սպառնալեաց գեհենին։
Լսեա զբսքանչելի տնօրէնութիւնն քո ըզնոր. բանզի անձա՛ռ բանդ աստուած մարմնացար՝ի կուսէն, ըվե՛րսած ըզբեկուածն սդամայ. եւ զարմացայ ընդ քո՛ ընդ անհաս մարդասի՛րութիւնդ։

Փառս հօր և որդւոյ և։

Մարգարէին ձայնեաւ ըզքո՛ քաջութիւնդ, ասե ելե՛ր դու՝ի կարգս փրկութիւնն. եւ՛ւ խաչին ըն ջանկսեա՛լ ըզգլուխս վիշապին, սո՛րբ յարութիւնդ ըզմեզ կենագո՛ր ծնեցեր։

Ա.յեմ և հելլ և յուխեանս։

Ուրախացիր սրբութիւ՛ն եւ միշտ կոյս. քանզի որ՝ի քե՛ն մարմնացա՛ր զքո՛ժոխս աւե՛րեցաւ, սո՛րբ եւ՛ւ անհաւենամա՛տ՝ի կանոյս. բարե՛խօսեա՛ առ տէր վասն անձա՛նց մերոց։

Օրհնութիւն։ Ա.ամէն։

Փառա՛ւոր հանդերձ կառոքն ընկղմեցաւ՝ի հոսա՛նս ջրոյց. եւ որդիքն խորայեալ՝ի գնացին ընդ ցամաքն՝ի՛ւ մէջ ծովուն։
Զորժամ հերձեաց մովսէս խաչակնիք գաւազանաւն, պատուական ծնդո՛ւնդք, եւ առաջնորդէր նոցա անմեկնելի լոյսն։ ը-

Հատ

Զեզեկիա՛յին քե՛զ մաղթեմք հատանչմամբ սրբոյն խոյն, որ վասն իմ խոնարհեցա՛ր՝ի յերկինից. յոյս կենդանութե՛ան եւ փրկութեան իմոյ տէր։
Որ՝ի խաչին բարձեր ըզդատակնիք մահու, տարածելո՛վ ըզբաղուկսդ. անձա՛կեա եւ զիս՝ի կապանաց բանսարկուին. յոյս կենդանութե՛ան եւ փրկութեան։
Որ յամենայն ազգա՛յ երա՛նեցար սրբութիւ՛ն եւ կոյս մարիամ. ազաչեա զառ՝ի՛ բէն ըզմարմնացեա՛լն աստըւած, ա՛պրեցուցանել՛ ըզմեզ՝ի սպառնալեա՛ց գեհենին։
Զեկեա՛լն՝ի փրկութե՛ան մեզ ըզբաղուկն աստըւած, խորհրդո՛վ անօրէնո՛ւթեամբ ընա՛ր երգով օրհնեցո՛ք զանո՛ւն նորա. զի՝ի բարձո՛ւնս է վառաւորեալ յաղթողն մարմնոյ։
Զհանչեցե՛լոյն պատմեցո՛ք զքաջութիւն, որ գոչմա՛մբ ձայնի՛ ըզպատերազմն չարի՛ն վանեաց՛. եւ՛ւ մահուա՛մբ ըզմահացեա՛լսըն կենդանացո՛ւց. զկնքե՛լոյն՝ի դըժոխս վերացեաց զհո՛գիսն։
Ուրախացա՛ն զօրք երկնից՝ի վերս. քանզի ցո՛ւն անապական՝ի՛ քե՛ն հեղեա՛լ բա՛ւ՛ւ կոյս, եւ մա՛յր բանի՛ն տընտեսութեան, լսաւծի՛ն անմա ծագե՛լո՛ւ՝ի մեզ զարդարո՛ւթեան արեգակն։
Ի նեզնութե՛ան իմոմ անգա՛ւակեցի՛ աս տըւո՛ղն կենդանո՛ւթեան, եւ՛ւ լսեաս ձայնի՛ աղօթից իմոց, եւ ես՝ի ըզկեանս իմ յապականո՛ւթենէ։
Յորժամ ընկղա՛յ ես՝ի խո՛ւս անդընդո՛ց, լսեր՛ւ նեցա՛յ՝ի ժամիս

Նայ

Ի յերկինից խոնարհեցար եւ նայեցար ի սքանչելիս օրինաց քոց տէր. կենդանեա՛ թեա՛նց սըրտիդ մարդկան։

Ակ փայտ խաչի քո կենսատու գաւազան զօրութեան յայտնեցաւ տիեզերաց. եկիր կամաւ ի խաչ վասն սրաթաց՝ փըրկութեան։

Ողորմեա՛ մեծ մարդասէր Նոթատունկ բո՛ւրաստան, երկնաբերձ աշտանակ, ձոյլ ոսկի եւ ճեմարան բանի՛ն աստուածոյ։

Հրոյլ աստուածութեա՛նըդ քո քրմաստաս իջե՛ր ի տունըն վայրըս մահու, եւ ընկիգըս գըժոխոցն այրեցեր հընձօրեզապէս. զբեզ բանբանեմք ընդ հրեղե՛ն օրհնաբանան։

Ո՛ր տընկեցար յերկրի որթ ճըշմարիտ, եւ ճըմլեցար ի խաչին ողկո՛յզդ անըսպառ յուրախութիւն ամենայն սըրտմեցելոցն. զբեզ բա։

Ո՛ր ըզհո՛ւրն աստուածդ յորովայնի քո՛մ կրեցեր անբո՛ցակեզ մո՛րե՛նի. դո՛ռնաճաշակ պըտղոյն քաղցրացո՛ւցիչ. զբեզ ո՛ւնիմբք բանբեխօսա առ տե՛ր վասն անձանց մերոց։

Դո՛ւ ես անսըկա՛ծ անձառ ծնո՛ղ նուցար մարգարէ՛ից. ե՛ւ միայնոյ քեզ ճըշմարտի՛ւ եւ անմահին միշտ երկրպագե՛ն ամենայն հաւատացեալք։

Ո՛ր զծրո՛ւթեամբ բանիդ քո խընդեցեր ըզվըհո՛ւժս յատե՛լեանց, եւ ա՛նմահ թագաւորեցեր զհաւատացեալսըս

Զկե

Ա՛նմահ թագաւոր որ կամիս ըզկեանս ամենայն մարդկան որ կա՛րդան առ քեզ լի՛ւր ազաչանաց մերոց եւ նորոգեա հոգւո՛վ զիտութեան։

Հաս

Հանապազորդ եւ զիս զասականեալս մեղօք։

Ո՛ր յանտե՛նի կացեր անպարտ կո՛չ զին պատրանօք, եւ այրե՛ցեր մեզ ի կողահա՛ս աղեերիդ. նորո՛։

Ա՛ստուածածնին անարատ մայր տեառն եւ կոյս մարիամ, որ եղեր ընդունող բանին աստո՛ւծոյ. բանբեխօսեա՛ առ տէր վասն մերոյ փըրկութեան։

Ի՛ գի՛շերայց կանխեալ վերս օրհնեմք զանձա՛ւ տնօրինո՛ւթեան քո խորհուրդ, որ վասն մեր խոնարհեցար ի յերկինից. խաղաղացո՛ ընկեանըս մեր միայն մարդասէր։

Ո՛ր բանձրացար ի խաչին յաղթա՛ւ դատապարտո՛ւթեանն ադամայ, եւ բանձեր ըզփշաբեր անիծաքրո՛ւթիւնն հեղմամբ արեան քո սըրբոյ. խաղաղացո՛ ընկեա։

Ո՛ր ի վեր բան ըզբերո՛վքեան երեքեցեր աստուածածնին մարիամ. տանելով յորովայնի զանխտանալի զբնո՛ւթիւնն. բանբեխօսեա՛ առ տէր վասն՛ մերոյ փըրկութեան։

Ա՛նմահ թագաւոր որ կամիս ըզկեանս ամենայն մարդկան որ կա՛րդան առ քեզ լի՛ւր ազաչանաց մերոց եւ նորոգեա հոգւո՛վ զիտութեան։

Ես

Ես

Ծան

Սա է բանն ա՛ստըւածդ որ յառաջ բան զյաւիտեանս. անճառելի՛ գալստեանըն իւրո՛յ յայտնեցաւ տիեզերաց ծընեա՛լ ի կո՛ւսէն։

բողական ձայնիւ եւ զանազան կերգս զերգս օրհնութեան ամէն. քեզ զերգս օրհնութեան ամէն. օրհնեա՛ լե՛ւ ի կանգնս։

Ա՛նէղին եղեա՛լ մարդ տեսեա՛լ զարմանայր մարգարէն. եւ հեղո՛ւսեալ բեւեռօք զմարմինն ի խաչին, ներգործեա՛լ ի մե՛ջ երկուց կենդանեաց։

Պատմեացեն երկինք ընդ այեցութիւն փառաց քրիստոսի. եւ ընկալեալ լուսաճեմ տարերցն զոյնս արեան անեղին. եւ օրհնութեամբ խաչելո՛յն լցան տիեզերք։ Չիաւորեալ ոչ միայն ի վերայ բոսաբերս արմատոյն, այլ քրովբէական կան կառոյքն ըստոլիջեալ ի գրժոխս կենադործեաց հրեզօրեն զա՛պե՛ս զեբանս աղդատոյց։

Փառս հօր և որդւոյ և։

Ա՛զանգակեր աստուածային բարբառ ուսքն տէր յիսուս ի խաչին. եւ ընդդէմ անտեղաց կընքէր հրաչեալ աստուածային սուրբ ձեռօքն. եւ բարկութեամբ զարթո՛ւցեա՛լ ի վերայ խաւարանէր իշխանին։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Տիրո՛ւհի անարատ մայր տեառն եւ կոյս մարիամ, քրմվբէական աղո՛ւ ըզքեզ տեսաք ի յերկրի. բայ բեխսեա՛ սո՛ւ տէր վանո՛ն մերոյ փրկութեան։

Օրհնութիւն. երգոյ ձայն.

Ո՛գնական ընդունե՛լ եղեւ իմ տէ՛ր իւնձ ի փրկո՛ւթիւն. սա է՛ իմ աստուած, եւ փառաւորեցից զնա։

Ի խաչին բեւեռե՛ցաւ եւ զանգակեր բարբառ ուսքն տէր յիսուս ի խաչին. եւ ընդդէմ անտեղաց կընքէր հրաչեալ աստուածային սուրբ ձեռօքն. եւ բարկութեամբ զարթո՛ւցեա՛լ ի վերայ խաւարանէր իշխանին։

Ո՛ր զառաջամանաւակեաց լզցաւսն բարձեր ի մարմնոյն եղեկիայ, մըշտընջենաւո՛ր յոյսանեցուցեալ նըմա զհոգեւորական աւազդութիւն. լո՛ւր աղաչա։

Ա՛նհասկալ եւ բարեգութ, բարեխօսութեամբ սըրբուհոյ անարատ ըմօր քո՛ւ եւ կոսի լո՛ւր աղաչանաց մե։

Զանտըւածն ամենեցունն օրհնեն սըրբասաց բանակա՛ն կենդանիք. Յաղթականն երգով եւ մե՛ք օրհնեացո՛ւք զանո՛ւն նորա։

Ո՛ր ի վերայ խաչին գատապարտեաց լզբանաւորկուին բրտնութիւնն. յաղթա։

Ա՛նարատ տառապար անելայրատիկ բանին աստուծոյ մարիամ սո՛ւրբ կոյս, բարեխօսեա առ տէր վասո՛ն մերոյ փրկութեան։

Ա՛նապականութեան աղբիւր եւ ի մա՛հու կեանք ըզքե՛զ ծանեան հրանիւթիցըն սեռք եւ բանակա՛ն կենդանիք, ո՛ր ըզյոյնվեան ի կիսէ՛ն կորզեալ արտաքսեցեր Ադամայեանական ձայնիւ եզանակեմբք քեզ զերգս օրհնութեան ներմո՛ւծանցեալ բանի՛ դ աստուածոյ։

Յանապարհ աքեր արմա՛ւ փայտին մահապրեա՛լ ընդբե՛զ անհրապեցին հրամանբ եւ սերեւոեա՛լ բեւեռօք. եւ ի հրաշալոյ կողի քո ի ձեռըն զինու սիպի հոսա՛նըս վերսա՛կաց գործեցեր. գոհասա։

Ի՛մանալի բանա՛ւ տախտակ անտրամապրելի տառիցըն մովսիսական՛ն օրինաց. ո՛ր զաստուածն ամենեցուն խակապես մարմնով ի գիրկս քո բարձե՛ր մարիամ. ներ

միշտ կուսէն զանիծիլըն բար-
ձեր ըզդատապարտութիւն. եւ
կամաւոր խաչելութեամբ քո տէր
կեա՛նըս շնորհեցեր անոխակալ
սիրովի՛ւ առաքե՛լ վերծին եմք
եւ երկրպագեմք, որ ուրախու-
թիւնդ ես երկնի՛ եւ երկրի՛ քրիս-
տոս Թագաւոր։

Ա՛պաւինիմք ՚ի քո բարեխօսու-
թիւնդ՝ աստուածածնի՛ն մարիամ,
մա՛յր տեառն եւ կոյս սուրբ,
հարան երկնից եւ դո՛ւռըն կըն-
քեալ, զո՛ր մարգարէն ետես։
Հայատատեցաւ սիրտ իմ ի՛ տէր
եւ բարձրացա՛ եղջիւր իմ յա՛ս-
տուած իմ. զի փառաւոր յարո՛-
թեամբն իւրով ա՛ւերեաց ըզղը-
ժոխս։

Ընդարձակեցաւ բերա՛ն իմ տէր
՚ի վերայ թշնամեաց իմոց. քան-
զի հաւրեր ըզպատերազմ քո հըզօր
զօրութեամբդ։

Ո՛ր տաղաւար ըզբաննն աստուած յան-
գանդի քո՛մ, եւ ծընաւ ըզնա
մարմնով ապրեցուցի՛չ աստուա-
ծածինն. բարեխօսեա՛ կեցուցա-
նել ըզմեզ։

Հոգի՛ իմ յաւիտեանն ժա՛մ զքեզ
փառաւորէ՛ տէր. վասըն զի լա՛ս են
հրամանըք քո՛ ՚ի վերայ երկրի։
Հոգի՛ քո սուրբ եւ բարի զե՛ն
ինձ քրիստո՛ս ՚ի զեցի յաւիտեան
ժամ ընդդէմ թշնամեացն հա-
կառակողին։

Հոգուն սրբոյ հովանաւորեա՛լ
զքե՛ աստուածածնի՛ն, մարմնա-
ցեալ հօր հաճութեամբ զորդին
միածի՛ն մեզ ՚ի փրկութի՛ւն։
Հառաչեցի զանլռելի ըզհե-
ծութիւն աւ բարեգո՛ւթն աստը-

ժոխո՛ցն եղեալ ըզբնութի՛ւն
թիւ՛ն. սա է։

Որ մահուամբն եղեալ ընդմահ, եւ
յարո՛թեամբն զնախահօրըն
ջընջեաց ընդմե՛ղս. սա է։

Աստուածածնին դո՛ւ ես յոյս եւ ա-
պա՛էխո՛ն խոստովանողացս ընդ-
քե՛զ. որդեգի՛ր քո եւ աստուածոյ բա-
րեխօսեա՛ կեցուցանել ըզմեզ։

Նայեցարո՛ւք երկի՛նք եւ խօսե-
ցայց, եւ վերծո՛ւհնեցի՛ց զբրիստո՛ս
փառաց Թագաւորն։

Փառք քեզ որ յարեարդ ՚ի մե-
ռելոց քրիստո՛ս, պարգեւեցեր
ըմեզ ըզկեանքն յաւիտենից։

Բարեխօսեա անդադար առ որդիդ
քո եւ աստուած ըմեզ, ծընող եւ
ազախին տեառն։

Աստուածային հո՛ւր կենդանի
զօրութեամբ սուրբ հոգւոյն այ-
րեա՛ց զգրունըս դըժոխոց, եւ
զարգելեալսն ՚ի նմա կորզեա՛ց ՚ի
կեա՛նս. եւ պարգեւեաց մեզ
կենդանութիւն։

Յանմահական ՚ի յայգւոյն ճաշա-
կեցին սուրբ աւաքեալքն, եւ ըզ-
հրաբաժակ գանձո՛ւթեան այր-
մանն ընկալեա՛լ սո՛գո՛մ ՚ի յա-
ւուրըն տո՛ւչորմանն։

Ի՛ բարեխօսո՛ւթիւն փութացիր
մեզ սուրբ աստուածածնի՛ն. առ
՚ի փրկել ըզժողովո՛ւրդս ՚ի մե-
ղա՛ց եւ յապականո՛ւթենէ։

Ի՛ սո՛ւրբ երրորդութենէն ծա-
նեալ ըզտէր մեր յիսո՛ւս քրիս-
տոս ըզբա՛նն աստուած, որ ՚ի
ծոցոյ հօր յառա՛ջ քան զյաւի-
տեանս ծրդի. փառաւո՛ր ե՛ս մեզ որ
եկիր ՚ի փրկել զաշխարհըս քո։

Աստուածութեամբ ՚ի

Համագոյից հաստիչ գոլով խոնարհեցար յերկնից եւ խաչեցար կամաւ հօր վասըն մե՛ռ. Թաղեցոլ ի սիրտ երկրի զերիս տիւս եւ զերիս գիշե՛րս պահե։

Ա՛լ մեք ձայնիւ վերնոց փառատրեսցուք ընդքե՛զ բրիստոս, որ հաստատգոյդ ես հօր եւ սո՛ւրբ հոգո՛ւն, զի միաբանեսցես զեկեղեցիդ քո՛ սո՛ւրբ պահե։

Տէր ըզյո՛ւր քո՛ լըսայ ես եւ զարհուրեալ գոզացայ յոյժ. նայեցայ ի գործըս քո՛ եւ փառատրեցից ըզքե՛զ բրիստոս որպես մարդասէր։

Փառք հոր և որդւոյ և։

Զի ազգիւրըն կենաց բրիստոս անապական մարմնացաւ ի քէն կոյս. ընտրեցոլս մեր բոցանկիզեալ հնձոյց. վասն որոյ ըզքե՛զ անդադար բանբեգըլթուԹիւնն։

Ամէն և փառք և յաւիտեան։

Զի ի քե՛ն ցրնծուԹիւն ծընաւ տիեզերաց նախայաւիտեան բանն, փառակից հօր եւ սո՛ւրբ հոգւոյն, ընդնա անդադար աղաչեա վասն անձանց մերոց։

Օրհնութիւն։ Վա՛ յայն։

Ե՛րգեցէք տեառն երգ նո՛ր ձայնի՛ ցրնծուԹեամբ, որ խոնարհեցաւ ի հայրական ծո՛ցոյ վերկե՛լ զարարածս. օրհնո՛ւԹիւնք նո՛ր մա յաղԹական երգով։

Որ բաժանեաց ըզծով աշխարհի՛ խաչին խորհրդով, եւ ազատեաց յանմահսին վարաւո՛ւնէ ըզնորս խորհէլ. օրհնո՛։

ուած, եւ լըսա՛ ինձ ի լե՛ռնէ սրբո՛յ իւրմէ. եւ եհան ըզկեանս իմ յանպականո՛ւԹենէ։

Աւե՛տեաց ըզմահն զարծոլոՒԹիւնն որ խաչեցաւ վասըն մեր, եւ յարեաւ ի մե՛ռելոց ոպիկն յամե՛նայնի կարող. փըրկելով ըզկեանս իմ յա՛։

Աստուա՛ծ է՛ որ ծընաւ ի միջի կուսէն ի փըրկուԹիւն ազգի մարդկան, լուսաւորելով ըզտիեզերս ի գիտուԹիւն ճըշմարտուԹեան. եւ բարեբանե՛մք ըզնորա բանբեգըլթուԹիւնն։

Զանազա՛ն ծրհնեցուք զանաստուածածինն, որ կոյս մընաց յետ ծընընդեանն, եւ տաւաւ յորմ՛ վայնի զանազանելին ամենեցունն, զհամաբնակիցըն հօր եւ ամենասո՛ւրբ հոգւոյն։

Յօրհնո՛ւԹիւն նոր ծրհնեցուք ըզտէր, որ ի վերայ քերո՛ւբէիցըն հանգչի՛, եւ ի զծրաց երկնաւորաց փառաբանի՛ սրբասացդ ձայնիւ։

Որ կամաւոր խաչելո՛ւԹեամբն իւրով աւետեաց ըզզորո՛ւԹիւն մահո՛ւ. եւ երեքօրեայ յարուԹեամբն իւրո՛վ պարգեւեաց մեզ կենդանո՛ւԹիւն։

Բարեխօսո՛ւԹեամբ սո՛ւրբ աստուածածնին պահեսցէ զեկեղեցի իւր սո՛ւրբ. եւ ի միւսանգամ գալստեանն իւրո՛յ նորոգեսցէ ի փառս։

Զհրաշալի խորհո՛ւրդ տնօրէնուԹեան քո տէր ցո՛ւցանելով մարգարէի՛ն ի փոր կիսին լինիլ զերիս տիւս եւ զերիս գիշե՛րս պահելով ի խաղաղուԹեան։

Ո՛ր ՚ի խաչին մարմնով պատարագեամ հեղեր զարիւն քո՛ սուրբ, եւ արբուցեր ըզնետ քո յաթեան խարդախին մերոյ. ըզքեզ։

Ո՛ր ըզհնարն աստուած ՚ի քեզ կրեցեր մարեն անկիզե՛լն, զառնաճաշակ պըտղոյն բաղցրացու՛ցիչ անճառելի բոյին ծնրնդեամբդ. ՚ի քէն հայցե՛մք մաղթեա փըրկել ըզմեզ ՚ի հրոյն յաւիտենից։

Չատատուեցան սիրտք մեր առքեզ վառուցն Թ՛ատուր. որ ՚ի՛՛՛ յերկնից խոնարհեա՛լ լքեր փըրկել զարարածս։

Պահեա՛ ըզմեզ նընջեանաւ յաղթող խաչի քո՛ բրխատոն, յոր բա՛՛՛ր թգրաչ ցար կանաչ հօր, բարձեր զանէծան ադամայ։

Ո՛ր զնահատմօրն ըզյանգստանս լուծեր ծնրնդեամբ քո՛ սուրբ կոյս. բարե՛՛՛խօսեա անդադար վասն մերոյ փըրկութեան։

Լո՛յսդ որ ընդ հօր նախ քան զյա՛խտեանս, եկիր լուսաւորել ընկաւա՛ր մեզդ աշխարհի, ձագել ՚ի սմա ընդլոյս հրամանի. առքեզ հո՛գի իմ աղաւաւոտէ։

Կա՛նք ՚ի կենաց եւ յոյս յարութեան, որ արարեր խաչիւ քո ըզխաղաղո՛ւթիւն յերկինս եւ յերկրի. տո՛ւր մեզ տէր զքո զնաչաղութիւնդ, որպէս սըրբոց քոց աղաչեն։

Զմայրըդ լո՛ւսոյ բանին աստուծոյ, որ ե՛ղեր արեւելք արեգակա՛նն ՚ի մեզ ծագողին. բարեխօս ունիմք փըրկել ըզմեզ ՚ի փորձութենէ։

Չեղեկի՛այն քեզ մաղթեմ փըրկի՛չ, որ կենարար բանիւ քո լուծեր զերկո՛ւնըս մահու. փարա-

Ա՛ստուածածնի՛ն սիւն լուսոյ անմոռանալի, եւ բնակարան բանին որ բանիւ հոլովէր զիսրայէլ. բարեխօսեա՛ նըմա՛ վասն անձանց մերոց։

Նայեցա՛իր՛նեք ժողովուրդք ՚ի սքանչելիս փըրկութեան մերոյ. որ մարգասիրապէս բանն ՚ի հօրէ ծրսէս ցօղ խոնարհեալ յերկիր. տո՛ւր օրհնութիւն տեառն աստուծոյ մերոյ։

Որ զանապա՛տն բանզուկս իւր մխաձինըն առաքեաց ՚ի վերայ խաչին. եւ ըզքաժանեալ ոդիսն ա՛դամայ ժողովեաց ընդ Թ՛եւօքն իւրով. տո՛ւր օրհնու։

Զանապա՛կան կոյսըն մարիամ աստուածածնին խոստովանի՛լ սուրբ է՛ կեղեցի. ուստի տուաւ հա՛յն անմահութեան եւ քաժա՛կ մեզ փրկութեան. տո՛ւր օրհնութիւն նըմա՛ հնգեւոր երգով։

Որ ընձո՛ւր աստուածութեա՛ն քո բրխատոս բորբոքեցեր ընդ տիեզերս անմե՛՛՛ն, բոցակիզեա՛լ ըզբնութիւն Թ՛ըշնամեացն։

Ի՛ յայգըն անմահութե՛ան եգիմայ ճաշակեցի՛ն դասք առաքե՛՛՛ն, զրաժակ կենա՛՛՛ց քո՛՛ տէր եւ մեզ աբրուցի՛ն։

Զտա՛՛ճար անապակա՛ն բանի՛ն հօր բարեբանե՛ն դասք հոգեղի՛նա՛՛՛ն. գովե՛մք եւ մե՛՛՛ք ձայնակցելով երկնայինն։

Որ յանըսկըզբնական հօրէ ծնե՛լ նեա՛լ նախ քան զյա՛խտեանս որդի, եւ ծանե՛՛՛ցար մարգարէիւք անստուած ընդ հօր գո՛լով. ըզքեզ օրհնե՛՛՛մք զնկեալդ ՚ի փըրկո՛՛՛թիւն արարածոց քոց տէր։

ծո՞ւմ, փըրկել զանձինըս մեր ի յաւիտենից ի՞նչ հրոյն. ալաչէմք ըզքեզ։

Ո՛ր յանքընին ծոցդ հօր խոնաւ հեա՞լ ոգիդ, երեւեցար ի մէջ երկուց կեդանեաց՝ զոր նախաճոյ տեսլեամբ ծանոյց մարգարէն։

Փառք հոգւոյ և որդւոյ և։

Ո՛ր յանթառս հրակերպեանըս բազմէիր ընդ հօր բարձրեայ կամաւ ի կառըն խաչի՝ և հեծելոթեամբըն քո ազատեցեր ըզդերեալն։

Ամէն և հիւր և յաւիտեան։

Ո՛ր կուսականն ծնընդեամբ ի փըրկութիւն յայտնեալ. եւ առաքեցեր զերիվարըս քո քարո՛զս, ահեռատանել ըզկենաքեր յարութիւնդ։

****

Օրհնութիւն Հոգւոյդ Տեառն։

Օ՛րհնեսցո՛ք ըզտէր եւ զյաղթող մահ զծրո՛ւթիւն նորա փառաւոք երգեսցո՛ք նմա. զի փըրկիչ եւ ապաւէն եւ օգնական մեր է։ Ամէ՛ն ասըցա՛ծ մեր որ յանթառ փառաց ընդ հօր յերկրի երեւեալ տեսանք. ըզնա փառաւք երգեսցո՛ք, զի փըրկիչ եւ ապաւ։

Յաղթականն օրհներգո՛ւթիւնքն որ ապրեցոյցըն զխոպայէլ ի ձեռաց փարաւոնի. զքրիստոսի փըրկչին մերոյ ամենեքեան երգեսցո՛ք, զի փառաւո՛րեալ է։

Ո՛ր մահո՛ւ խաչին ի՛ւրոյ կենդանացոյց ըզմահացեալն, եւ մարմ նոյն իւր բեւեռամբք ըզկապա նըս մահո՛ւ ելոյծ. ամենեքեան ի՛ր

տեա՛ եւ զի՛մ զհիւանդութիւնս. յոյս կենդանո՛ւթեան մեր կեցո ըզմեզ։

Ո՛ր անմահարա՛ր քո մեռեալս թեամբն աւերելով ըզդրունըս դժոխոց մեռո՛ցեր ըզմահ. կո՛ չնագործեա՛ եւ զիս զմեղաց ըզմեռանել. յոյս կենդա՛։

Մաքուր եւ անբիծ կոյս կո՛յս ծընընդեան. որ մարմնով ծընար զանձո՛ն ի կապից մահու. բարեխօս լեր վասն անձանց մերոց. փըրկել ի սպառնալեաց գե՛հենոյն։

Զփառաւո՛րեան ի հրեշտակաց զամենասո՛ւրբ զերկրպագութիւնն օրհնեցէ՛ք ի սըրբութեան նո՛րա դանաք հո՛ղեղի՛նաց յօրհնութիւն ի նոր։

Զյաղթո՛ղն ի մահ պատերազմի դիմեա՛լ կամա՛ւ ի մահ խաչին գո՛վեցէ՛ք, որ էառ աւար բազխեաց ոդւոց մա՛րդկան բարձրացեալ փո՛ղով։

Ո՛ւրախութիւն երկնի եւ երկրի ամով թեթեւ ցնծալ ի մեզ զարդարութիւն. բարեբանե՛ք զքրիստոս ըզբըղխեան ի բէն մարմնով յարմատոյն յեսսեայ գաւազան ծաղկեալ։

Ընդ յորինեա՛ն ան ձն իմ ըզփեա՛լ յալից մեղաց ծո՛ւլ, ազաղաչե՛մ ի նեղութեան իմո՛մ ան փըրկո՛ղ ե՛ւ յոյս, լո՛ր ձայնի իմո՛մ։

Ո՛ր փըրկեցեր ըզմարգարէն յորջ վայնէ կիտին, ապրեցո՛ւ եւ զմեզ բըռնեալս ի ժանեաց չար վհշա՛պին կենդարար խաչիդ։

Բարեխօսեա՛ ան միածինըն յարութեա՛ւ ի մեռելոց, մայր անապա՛

հրոյն տանջանաց, եւ պարգեւեսցէ մեզ զերկնից արքայութիւն։

Տեսեալ ընդեզ մահու լուծանաւ. եւ զիմաստնոցդ սատեակդ զայնոսիկ որ ընդմէն մահու ծանեն զբիժոխոց պատրաստ զոհ։

Որ հոգւովըդ բովով սրբուիլ ծանեն զանբիծ արարածդ. որ էնդ եւ եզբայրսդ եւ էգ սուրբ։

Հրամայեալ տուրբ հոգւոյն ի վերայ քո տուրբ կոյս մարիամ. որ ծընաւ մարմնով զբանն աստուած։

Աղեղըն հրեշտակաց նուաղեցան, եւ որք ի նըւաստութեանն էին տկարքն ըզգեցան զօրութիւն. վասն այնորիկ հաստատեցաւ միրտ իմ եւ խորհուրդ իմ ի տեառնէ իմմէ։

Ջէն ընդունելութեան քրիստոս մեք ընկալաք սուրբ ըզհաչ քո, նըշան անպարտութեան զօրութեան. վասն այնորիկ հաւատացաք մեք ի յօրհնել ըզքո սուրբ ըզշարչարանս։ Զդրունըս դժոխոց պըղընձին խորտակեցեր քրիստոս յորժամ յարեար ի մեռելոց հրեշտ զօրութեամբ. վասն այնորիկ հաւատացաք մեք ի յօրհնել ըզքո սուրբ ընդյարութիւնդ։

Որ բանիւ հրամանի քո հաստատեցեր զերկինս եւ զերկիր ամրութիւ ամենայն եղանութեանց. վասն զի լոյս են հրամանքդ քո ի վերայ երկրի։

Որ ի ձեռըն փրկականն խաչի քո լուսաւորեցեր սուրբ զեկեղեցի. եւ ետուր պարիսպ ամրութեան հաւատացելոց. վասն։

Որ տարար յորովայնի զանտանելին ամենայնն, եւ ծընար անճառապէս զքրիստոս յոյս ազգի մարդկան. ահա նա միշտ բարեխոսել ինձ կեցուցանել ընդեզ։

Զկարելս փարատոնիս, եւ ըզզօրութիւնն նորա ահեր ընկեց ի ծով կարմիր, այն որ հրեշտէրն է կարդնդեալ, նըման փառաւոր երգեցողք զի փառաւորեալ է տէր։

Այեցայն զինուորութիւնք երկնայինք յահաւոր տնօրէնութեան քո խորհուրդ. եւ փառաւորեցին զանպատում քո մարդասիրութիւն։

Բոցոյ սրտմտութեան քո քրիստոս ի խաչէն կիզեր ըզբանսարկուին բըռնութիւնն. եւ կեցուցեր յարութեամբ քո զեկեղեցի քո փրկեալ. փառս քեզ վերա՛ռաքել նուսցեր։

Տեսին դարք խնանալի զօրութեանց զարտուա՛ծ մարմնով առ ի քէն ծընեալ. իսկ եկեղեցի որդւոյ քո աստուածածնին ըզբեզ խոստովանին. որ միա՛յն կենսութեանց ես մա՛յր։

Աստուածային բարկութեամբ հրոյ քո քրիստոս կիզեր ըզպժոխս, եւ զբռնաւորին արձակեցեր զքմբըռնեալսն առ ի նմանէ. ըզքեզ օրհնեմբք թագաւոր յաւիտենից։ Որ վհատանակ դանութեան տընկայն եղեալմ ըզհաչ քո եռաբ մեզ քրիստոս. եւ աբեուցեր ի կողա հոգ աղբերէդ զանլռպատ եւ զանվախճան ուրախութիւն։

Աստուածածնին անպա՛ւէն մեր եւ յոյս, բարեխօսեա առ ծրդիդ քո միածին, զի փրկեսցէ զմեզ ի

նիւ գոչեմ. եւ զնա մի ամնտես առ-
նել , այլ պահեայ պատուականն
եւ սուրբ խաչիւ քո։
Ո՛ր քոյին հրամանաւդ ըզմահս-
լուծեր զնչխանութիւն, եւ անի-
ծիցն եղեր բանտարկեալ. եւ զնս։
Ո՛ր ինձեր՝ ի յերկնից եւ մարմնացար
՝ի սուրբ կուսէն անճառելի քո-
հոն ծնընդեամբդ. եւ։

Տեր ըզնս ըս քո լուայ վերօրհ-
նեալդ ՝ի բազմաչեայս. եւ տեսայք
ըզքեզ մարմնով ՝ի վերայ խաչին
՝ի մէջ երկուց կենդանեացըն, զոր
երգեցի՞ց ամբակումն նախիմաց
սուրբ հոգւովն։

Փառս հոր և որդւոյ և.

Հնձելութիւնըդ քո բրիստոս փրր-
կութիւն եղեւ ազգիս. յերկնից-
լըն քո ՝ի կատարս զուարճացան ա-
րարածք. եւ օրհնութիւնդ նոր
երգով լցան տիեզերքս։

Ամէն և յաւիտեան և յաւիտեանս։

Երեւեցար ՝ի փրկութիւն նախա-
հօրն ադամայ. եւ առաքեցեր զե-
րիսաբէս քո քարոզս աշխարհի, ա-
ւետաւոր յարութեան. որք ընդ-
հանո՞ր պատմէին ընդմիւսան-
գամ քո գալստեաղ։

Օրհնութիւն։ Վերջ չկայ։

Յաղթականն քեզ օրհնութիւնք,
տէր որ ըզխորհուրդ ծովուն հերձեր
ըզջնջուն, զի՞ ՝ի նմա զբնակաւորին
ջաղխեցեր ըզգլուխ. եւ զարդե-
լեալն ՝ի ձեռն խաչի քո վերա-
ծեր ՝ի կեանս։
Կամաւոր մահուամբդ ՝ի քէն տէր
արձակեցեր զհոգի զօրութեան.

Ո՛ր եկիր ՝ի կատարումն կանխա-
սանց մարգարէիցն, յանձն առեր
մարմնանալ ՝ի սրբոյ կուսէն մարդ
ձըշմարտապէս. վա՛։

Յոյս կենդանութեան եւ փրր-
կութեան իմոյ տէր աստուած
իմ, յիշեա զնս որպես երբեմն
զեզեկիայն. եւ դարձո զհոգի իմ
՝ի դրանց դժոխոց։

Ո՛ր կամաւոր մահուամբդ քո մե-
ռուցեր ըզմահ քրիստո՛ս անսըկ-
սած. եւ լուսաւիայլ յարութեամբ
քո կենդանացուցեր զաշխարհս.
կենդանդրձեա՛ եւ զնա՛ս զմեզ
ընդմեռեալս։

Ա՛ռ քեզ ապաւինիմբդ սուրբ ա-
տուածածին. բարեխօսեա՛ անդադ-
դար առ որդիդ քո եւ աստուածդ
մեր, փրկել ընդմեզ ՝ի փորձու-
թենէ եւ յամենայն՝ն վըտանգից
մերոց։

Զանձամբդ քո բրիստոս փա-
ռաւորեմբ ըզմարդապետն, ՝ի գըլ-
խոց լերանց հրամտարակեմբ ըզքո-
քաջութիւնդ, քանզի հաներ ըզ-
պատերազմ եկեալդ ՝ի փրկու-
թիւն մեզ։

Զյաղթութեդ քո բրիստոս գովեմբ
ըզզօրութիւնդ. քանզի վանեցեր
զընդդիմամարտ թըշնամին, եւ
դարձուցեր ըզզերութիւն, ե՝
կեալդ ՝ի փրկու։

Ընդլսեալ երկիր զմոռամութիւն
եւ նորացեալ զջրհնութիւն.
քանզի ամտուած ծնընդեամբ ՝ի
միշտ կուսէն ՝ի փրկութիւն մեզ
յայտնեցաւ, աւետեաց ըզգը-
ժոխս։

Ո՛ր լըսեալ աստըւած մարգարէին
ձայնի գոչեմն. եւ ես նոյնին ձայ-

Ծանեալ ըզբեզ բրիստոս փա-
ռակից հօր եւ հոգւոյն. նախա-
պատմող մարգարէիցն ըզխոնար-
հիլըն քո յերկինից. ծաներտ եւ
տեսէք զի սքանչելիս աւրար տէր։
Յարեւելից մեզ փայլեաց աւրե-
գաւին արդարութեան. իշխանու-
թեամբ բազմեալ տեսար ըզնա ի
կառս խաչին. ծաներտ եւ տե-
սէք զի սքանչէ։
Ո՛րո՞մ երկինք եւ երկիր ոչ բա-
ւէին տանել լուծն. բնակարան
բնութեան բանին ընտանասիրե-
ցեր. աղաչեա վասն մեր ըզմիա-
ծին քո զփրկիչ։
Հանատանեցան սիրտըք մեր աւ-
քեզ բրիստոս աստուած, եւ ու-
րախացայք մեք ի փրկութեան
քո՞մ. ընկա՞ղ զանգաչանըս մեր
միայն մարդասէր։
Ո՛ր պատրաստեցեր քո իմաստու-
թեամբդ ըզգիտութի՞ւն յարա-
բածս. եւ ծանուցեր քո յայտ-
թեամբդ ըզյայտնութի՞ւն մեր. ըս-
կա՞ղ զանգաչ։
Խընդամ մարիամ. որ ելեր մայր
բրիստոսի. եւ ազաչեա զաւա՛ի
քեն ըզմարմնացեալ բանն աստ-
ւած, զի փրկեսցէ ըզմե՞ղ ի
փորձութենէ։
Ի գիշերոյ կանխեալ ազաղա-
կեմբըք լար մեզ տէր. վասն զի
բանց ի քեն զայլ ոք ոչ գիտեմք
մարդա՞սէր։
Տնար մեզ տէր զքո զխաղաղու-
թիւնդ, եւ փրկեա՛ ի ձեռաց ա-
նօրինաց խրատոյդ անքնտամբողաց.
վասն զի բանց ի։
Բարեխօսութեամբ ծընողի քոյ եւ
միշտ կուսի հայցեմք ի քեն բրիս-

տոս աստուած, զի փրկեսցէ ըզմեզ ի
վտանգաց թշնամեաց մերոց։
Ամենայնի քեզ ի կանայս կոյս կե-
տ ծընընդեան երկնից զօրհնո-
թիւն. զի լոյս ի լուսոյ քեզ յայտ
նեցաւ աշխարհի. եւ զնախանձորն
եբարձ զանէ՞ծս անճառ ծընընդ-
դեամբն ի քէն։
Աչեցարուք ի բարբառ մար-
գարէին եւ ի պատգամըս կենդա-
նիս, որ բարոզեաց մեզ ըզցօղըն
կենաց ի յերկինից։
Զինչ՞ամըն քո բրիստոս գուշակեաց
մեզ մարգարէն, եւ զկամաւո՛ր
չարչարանըս խաչին գոչէր ասելով.
տարածեաց զձե՛ս իւր ընկալաւ
ըզնա, եւ բարձեալ բերե ի փըր-
կութիւն աշխարհի։
Փեզ միայնոյ մարմնասգելոյդ ի
սո՛ըբ կուսէն ծրհնութի՛ւն ի
բարձունըս վերերգեմք ասելով.
փառ՛ք քեզ բրիստո՛ս, որ եկիր կա-
մաւ հօր կեցուցանել ըզմեզ։
Ծախս հաւրէք ամենայն հեթա-
նո՛սք եւ օրհնեցէք զաստուած.
զի հո՛ւրն աստուած բանըն մարմ
նացաւ ի կուսէն. աւերեաց ըզդէ
ժո՛խս եւ զզօրութիւն մահո՛ւ ելոյծ։
Ընկալեա՛լք ըզբաժանկն ուրախու-
թեան յայգւոյն անմահութեան
սըրբոց առաքելոցն. որ ընդ հա-
նո՛ր ընթացան ընդ տիեզերս. լո՛ւսաւորեցին հրաւիրելով յերկ-
նից յարքայութիւնն։
Յաւո՛ւր վերիժուց հաստուցանն ամ
բարբառոյն վերածին ելոց ընդ
հոգեղինաց գոյն ի տեղի՛ ան-
կելոց հրեշտակաց, բարեխօսու-
թեամբ սրբուհւոյ աստուա-
ծածնին։

նից խոնարհեամ մարմնացար ՚ի սուրբ կուսէն, եւ խաչեցար ընդ ահաւոյական. եւ զարհուրեալ հիացայ ընդ քո ընդ անհաս մարդամերձութիւնդ։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Զինչհաճեաբար զայրութիւնդ գոհեցար մեզ մարգարէն. ասէ ելո՛ր գոհ ՚ի կուսէ քո. հեծեծելութիւնդ քո երիսաւոյս փրկութիւն եղեւ յերկրի քո։

Ամէն և հիւղ և յաւիտեան։

Երեւեցար ՚ի փրկել զարարածս ՚ի մահուանէ. եւ գլուխ հիացեալ սասանեցան ՚ի յահէ առնազօր փառացդ քոց։

Հոգի Յարութիւն
կրկին ընդ որ ՚ի յոյնէ։
Հոգի. Ամէն յոյն։

Որ եկիր ՚ի փրկութիւն տիեզերաց Թագաւոր յաւիտենից քրիստոս. զքեզ փառաւորեմք սասելաւած հայրըն մերոյ։

Յանձն առեր ըզչարչարանըս կամաւորապէս, եւ ըզմահ ճաշակեցեր վասըն մեր. զքեզ փա։

Կենդեցար վիմոյ ՚ի գերեզմանի եւ լուծեր ըզկնիք մահու յանցանաց. զքեզ փա։

Ը՛զտեր ծրհնեցեալք բարձր ապաքէն ընձեռեաւ։

Զյարուցեալն ՚ի մեռելոց քրիստոս ասելաւած, որ ըզմահ խափանեաց յարութեամբն իւրով. բար։

Զըսքանչելի յարութիւնն քրիստոսի ասելաւած, ամենայն ժողովուրդք բարեբանեսցուք բար։

տաս վըրկիչ աշխարհի. վասըն զի բաց ՚ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք մարդա՛սէր։

Ի՝ վերանալ էինէն աւուրց ի՛մոց, տէ՛ր ծգնեա՛ւ ինձ միայն մարդասէր։

Չհարչարանըս խաչի՛ եւ մահո՛ յանձն առեր, տէ՛ր օգ։

Բարեխօսութեամբ սուրբ աստուածածնի եւ միշտ կո՛ս՛ի, տէ՛ր ծգնեա՛ւ ինձ մի։

Ա՝մենասուրբ երրորդութեանդ երկրպագեն զօրք երկնայինք, եւ ստեղծուածք անդադար ձեռացդ փառաւորեցի՛ զտերութիւնդ քո հանապազ։

Ա՝մենազօր խաչի՛ քոյ տէր՝ երկրպագութիւք, զորով բանտեր ըզդատակնիք մահո՛ քո արարածոց. փառաւորեցի՛ զտէ։

Ա՝մենօրհնեալ աստուածամայր մարիամ, քերովբէական աթոռ աբրչին մերոյ տիրնօրէնութեան. զո՛ր երանեցո՛ն ամենայն ազինըք հանապազ։

Ա՞րգա՛ւ ՚ի փո՛ս կիտին անդադա՛ր եւ աղաղակէր եւ ա՛ս՛աէր. տէ՛ր ո՛ նայեա՛ւ յիս եւ մի տար զիս հրեշտակա՛ս այս։

Զայն բարձի՛ ՚ի խորոց անդընդոց աւ աստուա՛ծ ողորմա՛ծ. երա՛ժ ձայն աղաղակի իմոյ հասցէ ՚ի լսելիս քո՛ տէր։

Բարեխօսութեամբ սուրբ աստուա՛ծածնի եւ միշտ կո՛ս՛ի ա՛ զաւա՛ծ եմ. տէ՛ր ո՛ վըրկեա՛ւ զիս ՚ի յորոգայթէ աներեւոյթ թըշնամեացն։

Լըսեայ զըսքանչելի տնօրէնութեան քո ըզսուրբ. քանզի յերկ-

տաս վըրկիչ աշխարհի. վասըն զի բաց ՚ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք մարդա՛սէր։

Ի՝ վերանալ էինէն աւուրց ի՛մոց, տէ՛ր ծգնեա՛ւ ինձ միայն մարդասէր։

Չհարչարանըս խաչի՛ եւ մահո՛ յանձն առեր, տէ՛ր օգ։

Բարեխօսութեամբ սուրբ աստուածածնի եւ միշտ կո՛ս՛ի, տէ՛ր ծգնեա՛ւ ինձ մի։

Ա՝մենասուրբ երրորդութեանդ երկրպագեն զօրք երկնայինք, եւ ստեղծուածք անդադար ձեռացդ փառաւորեցի՛ զտերութիւնդ քո հանապազ։

Ա՝մենազօր խաչի՛ քոյ տէր՝ երկրպագութիւք, զորով բանտեր ըզդատակնիք մահո՛ քո արարածոց. փառաւորեցի՛ զտէ։

Ա՝մենօրհնեալ աստուածամայր մարիամ, քերովբէական աթոռ աբրչին մերոյ տիրնօրէնութեան. զո՛ր երանեցո՛ն ամենայն ազինըք հանապազ։

Ա՞րգա՛ւ ՚ի փո՛ս կիտին անդադա՛ր եւ աղաղակէր եւ ա՛ս՛աէր. տէ՛ր ո՛ նայեա՛ւ յիս եւ մի տար զիս հրեշտակա՛ս այս։

Զայն բարձի՛ ՚ի խորոց անդընդոց աւ աստուա՛ծ ողորմա՛ծ. երա՛ժ ձայն աղաղակի իմոյ հասցէ ՚ի լսելիս քո՛ տէր։

Բարեխօսութեամբ սուրբ աստուա՛ծածնի եւ միշտ կո՛ս՛ի ա՛ զաւա՛ծ եմ. տէ՛ր ո՛ վըրկեա՛ւ զիս ՚ի յորոգայթէ աներեւոյթ թըշնամեացն։

Լըսեայ զըսքանչելի տնօրէնութեան քո ըզսուրբ. քանզի յերկ-

Յ՚ոչ ես ասեմ ինձ, զի ոչ ոք ինձ տայ զայն, այլ ես ինքնին դնեմ զանձն իմ. զի իշխան ունիմ դնել զայն, և իշխան ունիմ առնել զայն դարձեալ։ Զայս պատուէր ընկալայ ես յհաւր իմմէ։

Եկն Յիսուս և խօսեցաւ ընդ նոսա՝ ասելով. Ինձ տրեալ է ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի։ Երթայք ուրեմն և աշակերտեցուցէք զամենայն ազգս՝ մկրտելով զնոսա յանուն հաւր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Ես եմ հովիւ քաջ։ Հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ վասն ոչխարաց։ Ես եմ հովիւ քաջ, և ծանեայ զիմս՝ և ծանեան զիս ոչխարք իմ։

Ես եմ հովիւ քաջ և ծանեայ զհաւր՝ և զանձն իմ դնեմ վասն ոչխարաց։ Եւ ունիմ այլ ոչխարս, որ ոչ են յայսմ գաւթէ. և զսոսա պարտ է ինձ բերել, և զձայն իմ լսիցեն, և եղիցի մի հօտ և մի հովիւ։

Վասն այսորիկ զիս սիրէ հաւր, զի ես դնեմ զանձն իմ, զի կրկին առցէ զայն։ Ոչ ոք առնու զայն յինէն, այլ ես դնեմ զայն յինքենէ։ Իշխան ունիմ դնել զայն, և իշխան ունիմ կրկին առնել զայն։ Զպատուէրն զայս ընկալայ յհաւրէ իմմէ։

Ես եմ հովիւ քաջ և գիտեմ զիմս, և ծանեան զիս իմ ոչխարք։ Որպէս ծանեայ զիս հաւր, և ես ծանեայ զհաւր, և զանձն իմ դնեմ վասն ոչխարաց։

Ես եմ հովիւ քաջ։ Հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ վասն ոչխարաց։ Եւ ոչ հովիւ և ոչ տէր ոչխարաց, որոյ ոչ են ոչխարք իւրեանք, տեսանէ զգայլ եկեալ, և թողու զոչխարսն, և փախչի. և գայլ յափշտակէ զոմանս, և զոմանս ցրուէ։

Վարձու է, և ոչ ինչ հոգայ ոչխարաց։ Ես եմ հովիւ քաջ, և ծանեայ զիմս, և ծանեան զիս իմ ոչխարք։ Որպէս ծանեայ զիս հաւր, և ես ծանեայ զհաւր։

Ես եմ հովիւ քաջ։ Հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ վասն ոչխարաց։ Ես եմ հովիւ քաջ, և ծանեայ զիմս՝ և ծանեան զիս ոչխարք իմ։

Ես եմ հովիւ քաջ և ծանեայ զհաւր՝ և զանձն իմ դնեմ վասն ոչխարաց։ Եւ ունիմ այլ ոչխարս, որ ոչ են յայսմ գաւթէ. և զսոսա պարտ է ինձ բերել, և զձայն իմ լսիցեն, և եղիցի մի հօտ և մի հովիւ։

Վասն այսորիկ զիս սիրէ հաւր, զի ես դնեմ զանձն իմ, զի կրկին առցէ զայն։ Ոչ ոք առնու զայն յինէն, այլ ես դնեմ զայն յինքենէ։ Իշխան ունիմ դնել զայն, և իշխան ունիմ կրկին առնել զայն։ Զպատուէրն զայս ընկալայ յհաւրէ իմմէ։

Եկն Յիսուս և խօսեցաւ ընդ նոսա՝ ասելով. Ինձ տրեալ է ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի։ Երթայք ուրեմն և աշակերտեցուցէք զամենայն ազգս՝ մկրտելով զնոսա յանուն հաւր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Յ՚ոչ ես ասեմ ինձ, զի ոչ ոք ինձ տայ զայն, այլ ես դնեմ զանձն իմ. զի իշխան ունիմ դնել զայն, և իշխան ունիմ առնել զայն դարձեալ։ Զայս պատուէր ընկալայ ես յհաւրէ իմմէ։

Եկն Յիսուս և խօսեցաւ ընդ նոսա՝ ասելով. Ինձ տրեալ է ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի։ Երթայք ուրեմն և աշակերտեցուցէք զամենայն ազգս՝ մկրտելով զնոսա յանուն հաւր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Ես եմ հովիւ քաջ։ Հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ վասն ոչխարաց։ Ես եմ հովիւ քաջ, և ծանեայ զիմս՝ և ծանեան զիս ոչխարք իմ։

Ես եմ հովիւ քաջ և ծանեայ զհաւր՝ և զանձն իմ դնեմ վասն ոչխարաց։ Եւ ունիմ այլ ոչխարս, որ ոչ են յայսմ գաւթէ. և զսոսա պարտ է ինձ բերել, և զձայն իմ լսիցեն, և եղիցի մի հօտ և մի հովիւ։

Վասն այսորիկ զիս սիրէ հաւր, զի ես դնեմ զանձն իմ, զի կրկին առցէ զայն։ Ոչ ոք առնու զայն յինէն, այլ ես դնեմ զայն յինքենէ։ Իշխան ունիմ դնել զայն, և իշխան ունիմ կրկին առնել զայն։ Զպատուէրն զայս ընկալայ յհաւրէ իմմէ։

Եկն Յիսուս և խօսեցաւ ընդ նոսա՝ ասելով. Ինձ տրեալ է ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի։ Երթայք ուրեմն և աշակերտեցուցէք զամենայն ազգս՝ մկրտելով զնոսա յանուն հաւր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Յ՚ոչ ես ասեմ ինձ, զի ոչ ոք ինձ տայ զայն, այլ ես դնեմ զանձն իմ. զի իշխան ունիմ դնել զայն, և իշխան ունիմ առնել զայն դարձեալ։ Զայս պատուէր ընկալայ ես յհաւրէ իմմէ։

Մեծացո՛ցանեմք ընդքե՛զ որ՝ ի հօրէ բա՛նդ եւ անճառելի՛ ծընանուդ, ո՞ր՝ ի կուսէ՛ն մարմնացար ցո՛ցա՛ր մեզ։

Մեծացո՛ցանեմք ընդքե՛զ որ կոխեցեր ըզմահ ա՛ստուածածնակէ՛ս, եւ լուծեր ըզկնի՛ք մահո՛ւ. ո՞ր՝ ի խաչի՛ն բարձրացար կամա՛ւ հօր։

Մեծացո՛ցանեմք ընդքե՛զ որ թաղեցար՝ ի նո՛ր՝ ի գերեզմանի՛ն, եւ յերրորդ աւո՛ր յարեար. ո՞ր՝ ի յերկի՛նս համբարձար փառո՛ք հօր։

Ա՛ղաչեմ զքե՛զ հօր էակից, ի խաչ ելե՛ր կամաւ հօր. ողո՛րմեա՛։

Ա՛նմահութեա՛նց տէ՛ր զքրիստո՛ս, ի գերեզման իջե՛ր որպէս մարդ. ողո՛րմեա՛։

Եւ յերրորդ աւո՛ր յարեար, յոյս յարո՛ւթեա՛ն ցո՛ցեր մեզ. ողո՛րմեա՛։

Ընդ կանայսն իւրաքեր՛ան առքե՛զ առաւօտեմբըք կենդանիդ յաւիտենից քրիստո՛ս, ընկա՛լ եւ ըզմեր փոխանակ խընկոցըն զօրհնաբա՛նութիւնս։

Փոխանա՛կ սո՛ւրբ աւետարա՛ն զքաւթնոյն գլխո՛ւթիւն քո մեզ հանդիպեսցի յաւուրս գիտութեան, մխիթարել ըզհոգիս եւ լուսաւո՛ւորել։

Ընդ նո՛սին աւետարանո՛ւթեամբ քարոզե՛ցո՛ւք ըզքո՛ւ միայն զբաւանեա՛լն. ո՛ր յարեար՝ ի մեռելոց ամենազօր թագաւո՛ր անմահ։

Ընդ երիս մանկո՛ւնան օրհնաբա՛նեմք զքե՛զ քրիստո՛ս. ա՛ստուա՛ծ հա՛յրըն մերոց։

Ելսե՛լ արա՛ ինձ տէր ըզձայն յաղթութեան աւետաւո՛ր հրեշտակին, որ քարոզեացն ըզյարո՛ւթիւն. ողո՛րմեա՛ ինձ ա՛ռ։

Որ յարեար՝ ի մեռելոց քրիստո՛ս ա՛ստուածն, եւ մեզ կեա՛նս շնորհեցեր պարգեւատո՛ւ աւետեցո՛ւն. ողո՛րմեա՛ ինձ ա՛ռ։

Ի՝ բարձանոյ. փա՛ռք յարո՛ւթեան քո տէր։

Պատրաստեցէ՛ք նախաստեղծին մերկացա՛ւ՝ի լո՛ւսոյն. խակ յարո՛ւթեա՛մբ մերձեցա՛ք զանմահո՛ւթիւն. փա՛ռք յա։

Խաբանեցո՛ք փայտին ձաշակեցա՛ք ըզմահ. խակ՝ ի փայտէ՛ն կենանց նո՛ր բողեցա՛ք աւետեա՛քեան. փա՛ռք յարո՛ւթեան քո տէր։

Օրհնեա՛լ ես տէր ա՛ստուած հա՛յրոց մերոց։

Որ բարձրացա՛ր՝ի խաչին վանդ ազգի մարդկան. ա՛ռաքեա՛ զքո զընդերմո՛ւթիւնդ՝ի պաշտօնեայս եւ յերկրպագո՛ւս. ա՛ստուած։

Որ զամենայնն յանձն առեր վասն մեր բարե՛բար. խընայեա՛ յաբանաձըս քո յարո՛ւթեամբդ քո՛. ա՛ստուած։

Ընդե՞ր օրհնեցէ՛ք բարձր ապարբե՛ր ըզնա յաւիտեա՛ն։

Որ յանապական ա՛թոռ նըստո՛ւ բազբեանեալն՝ի հրեշտա՛կաց, կամաւ ընդ չարչարա՛նաց համբեր մահո՛ւ խաչի մարմնացեալ բանն. անդադար օրհնեցէ՛ք եւ գովեցէ՛ք, բարձր ապա։

Եւ իջեալ՝ի գերեզման անապականն մարմնո՛ւլ, զի նորոգեսցէ ըզհընո՛ւթիւն մեռելո՛ւթեան մերոյ յարո՛ւթեամբն իւրով. անդադար։

ջենաւոր ծրհնութեամբ ի հրեշտակաց ծրհնեալ ես տէր։

Որ էակդ ես ընդ հօր եւ սուրբ հոգւոյն, խաչեցար եւ թաղեցար կամաւ հօր վասն մեր. մըշտին։

Որ միւսանգամ գալոց ես հայրենի փառօք, շնորհելով աստուածապէս յարութիւն տիեզերաց. յամենայն արարածոց յաւիտենից ծրհնութեամբ ի հրեշտակաց։

Ոչ ոք որ ի հրեղէն ամրոց բարձրացեալ հանգչիս, երեքտասներեան ձայնիւ ի գաւազ հոպեղինաց ծրհնաբանիս. աստուա՛ծ հարցըն մերոց։

Պատկերակից եղեր հոգեղէն բնութեանս, մարդանախրապէս գըթացար կռւսանկան ծնընդեամբդ ազատեցեր ըզմեզ. աստը։

Քանզի միոյն յանցանօք ամենեքեան մեռաք. այլ ի խաչելըն քո քրիստոս ամենեքեան նորոգեցաք ի փառս. աստուա՛ծ հար։

Ըզտէր ծրհնեցէք եւ բա՛ր արարիչք ըզնա յաւի՛տեան։

Որ բազմակ հանգչի յանապատեաց ի յամրոս, ըզմահ խաչի ի յանձն էառ վասն ազգի մարդկան. ծրհ։

Ես ի կոզանհոս արեան անգնելէն նորոգեցան արարածք եւ անմահացան. ծրհնեցէք եւ բա՛ր։

Ըզբեզ երեւեալ դուռն առեզեկիէլիւ մարգարէիւ, ընդ որ ոչ ոք էանց եթէ ոչ աստուած միայն. աստուածածնի կոյս, ծրհնութեամբ մեծացուցանեմք։

Ըզբեզ որ ի մերենաջին առ մովսէսիւ մարգարէիւ ըզնոր խորհուրդ կուսի յայտնեցեր մարդկա՛ն ազգի. ծրհնու։

Որ լքեր ի յերկնից խոնարհեալ թեամբ եւ խաչի հաճեցար վերկեցեր ըզմեզ. ամա՛ր։

Թաղեցար ի նոր ի գերեզմանի եւ յարուցեալ նորոգեցեր ըզտիեզերս. ամա՛ր։

Ըզտէր ծրհնեցէք բարձր արարածք ըզնա յաւիտեան։

Զթագաւորն անմահ եւ զանապական ածըն յաւիտենից, ամենայն ժողովուրդք բարեբանելով բարձր արարէք ըզ։

Որ մահուամբն ըզմահ խափանեաց եւ յարութեամբն իւրով զանապականութիւն մեզ պարգեւեաց. բարձր արարէք ըզ։

Որ ըզերեքտասներեան ձայնիւն լըսեա՛լ հիացեալ բերկրե՛ցար, բարեխօսեա՛ վասն մե՛ր. մեք ծրհնաբանե՛մք զծրհնեա՛լդ ի կանայս։

Որ ըզհօրն աստուածդ յորովայնի քո՛մ կրեցեր անկիզելի մարե՞նի. բարեխօ՛։

Որ զանչօչափելին յերից ի գիրկս քո բանեա՛լ դիեցո՛ցեր կամեցա՞ւն. բարե։

Որ խոնարհեցա՛ր ի յերկինից եւ լքե՛ր ի յերկիր մինաճին որդի եւ բանդ աստուա՛ծ. աղերսեա՛ր բանաձա՞ր հօտի։

Որ կանգնեցեր ըզխաչ քո ի մէջ երկրի. եւ ելեալ բարձրացար փըրկեցեր ըզտիեզերս. աղո՛ր։

Թաղեցար ի նոր ի գերեզմանի, եւ յարեալ յերրորդ աւուր ի յերկինսն համբարձար. աղո՛ր։

Որ անճառ էա՛րութեամբ հօրդ եւ փառակից, չարչարիլ մարմնով յանձն առեր վասն մեր. մըշտին

Ա՛ԵՏՈՒ ԼՈՒԱԼ Ի ՍՈՒՐԲ ՀՐԵՇ-
տակէն ընթանային առ աշա-
կերտան, պատմելով նոցա զյա-
րոՒԹիւնըն տեառն։

ՉԹագաւորըն վաղուց քրիս-
տոս, որ վասըն մեր մարմնացաւ
ի սըրբոյ կուսէն եւ խաչի համ
բերելով. միաբանուԹեամբ եր-
դով բարեբանեսցո՛ք։

Որ ըզԹաղՒմն երեքօրեայ յանձն
էառ յարուցեալ ի մեռելոց ի շխա-
նուԹեամբ. միաբանու։

Կարօղանայէս ընդդուՒնըս դժոխոց
խոտոտակեաց, եկեղեցւոյ իւրում
զեՒցոյց զմեծ վայելչուԹիւն. մի-
աբանուԹեամբ երգով բարե։

Հա։ Ա՛աքին կողմն։

Ո՛ր եկիր ի փըրկուԹիւն վանն
ազգի մարդկան. ըզքեզ անդադար
բարեբանե՛մք աստուած հայրըն
մերոց։

ՅաՒնէն առեր ըզչարչարանս և խա-
չի համբերեցեր. ըզքեզ անդա։
կընքեցար վճիռ՝ի յարուցիչդ մե-
ռելոց. ըզքե՛զ անդադար բարե։

Ը՛զտեր ծրհնեցիքդ բա՛ւթր ա՛
րարիք ընդա՛ յաւիտեան։

Ո՛ր անմահըն մարմնով վաղն փըր
կուԹեան մերոյ ըզմահ ճաշակեաց
եւ խափանեաց ըզմահո՛ Թագա-
ւորո՛ւԹիւն. բա՛ւթր։

Ո՛ր յաւէժ կենդանուԹեան առ-
հաս-առուչեայ ըզյարՒԹիւն աս-
տուածայի՛ն մարմնոյն պարգե՛ւ
եաց մարդկան. եւ եւս առաւել
բա՛ւթր ա՛րա՛։

ՂԸ

Ընդբնդ որ ի հօրէ անժամա՛նա-
կապէս եւ ի մօրէ անթա՛րգմանա-
բար, ի ժամանակի ծնընդեան ի
բոլորից վըրկո՛ուԹեան յայտնե՛-
ցար որդի բանԹրե՛լոյն. օրհնու։

Ա՛նընկի՛ղբըն բանդ անբաժա-
նելի ծընո՛ւնդ հօր, որ վասըն մեր
մարմնացա՛ր ի կուսէն. ըզմահ խա-
չի ի յանձն առեր եւ Թաղեցա՛ր
յերկրի։

Ա՛յսօր զանմահ եւ զանհնա՛պական
մարմինըն տեառն կա՛նայք որ-
պէս մեռեա՛լ խընկել խընդրեին.
այլ հրեշտակին ձայնեալ ասէր,
զի խընդրէք ըզկենդանին ընդ
մեռեալս։

Նա ըզԹըշնամին կապեաց եւ զքե՛
ժո՛խս աւերեաց, յարուցեա՛լ ի
մեռելոց քրիստո՛ս աստըւած. պար-
գեւէ ազգի մարդկան զմե՛ծ զո՛-
ղորմո՛ւԹիւն։

Սոսկալի տեսիլ հրեշտակին ի
վաղաւո՛տ քն գերեզմանին, ըզպա՛
հապա՛նսըն զարհո՛ւրեցոյց։

Ի՛մանալին մարմնական ձայնի՛ւ
բարբառէր առ սո՛ւրբ կանայսն.
վաղաւո՛տ զսուգ եւ զտրտմո՛ւ-
մըԹիւն։

Ո՛վ կանա՛նք ըզգնաստք աստուածա
սէրք զանմեռնեցո՛ւն գոյն եւ զյա-
րուԹիւն ընդ մեռեալքի՛ւ զի
խընդրէք։

Փայլականաձե՛ւ հրեշտակն ի՛ջեալ
յերկինից զարհո՛ւրեցոյց ըզպահա
պանսն. եւ սո՛ւրբ զկանայսըն խըն-
դո՛ւԹեամբ լըցոյց։

Ա՛ստուածանէր կանա՛նք, ցընծա-
ցէ՛ք այսօր յարեա՛ւ քրիստոս ի՛
մեռելոց եւ լա՛ւս մե՛ծ աշխարհի՛
ծագեաց։

ա՛առաւել գովեա՛լ քրիստո՛ս փըրկիչ
մե՛ր. փըրկեա զմե՛զ ա՛մէն ա՛ս։

Ը՛զտէր օրհնեցէ՛ք եւ բա՛ր
ա՛րա՛րէ՛ք ընդնա՛ յաւիտեա՛ն։

Ո՛ր բազո՛ւմ ըզմա՛հ Թա՛ղմա՛մբն իւ-
րո՛վ. եւ յարո՛ւԹեա՛մբն իւրո՛վ մե՛զ
կեա՛նըս պարգեւեա՛ց. վի՛րաբա՛ն
հա՛ա՛տացեա՛լք. օրհ։

Ո՛ր նըշա՛ւ ընդ այ՛ծո՛ւ հօ՛ր ծընո՛ղի
իւրո՛յ, եւ մարգա՛նի՛րապէս խո՛ընա-
մե՛ զա՛րհուրածըս. քա՛հանա՛յք հո-
գեւո՛ր երկո՛ւղ. օրհ։

Ա՛ճապա՛տ տուգա՛ր բնակարա՛ն
ա՛նբա՛ւ բանի՛ն անտուժոյ, մարի-
ամ սո՛ւրբ կո՛յս, զբե՛զ եւ ըզծ-
նեալն ի՛ քե՛ն մեծացո՛ւցանե՛մք։
Յարդանդի՛ կրեցեր որ յառա՛ջ քան
զյա՛ւիտեա՛նս ի՛ հօ՛րէ ըզքա՛ն, եւ
ծընաւ մարմնո՛վ. զբե՛զ եւ։

Ա՛րդ խընդրե՛մք ի՛ բե՛ն անդադար
բարեխո՛սեա՛ վա՛ռն ա՛նձա՛ինց մե՛ռց,
առ որդի՛ն քո մի՛ածի՛ն, փըրկել
ըզմեզ ի՛ փորձո՛ւԹե՛ն եւ չա՛մե-
նայն վնասո՛ւներից մե՛ռոց։

Դո՛ւ ե՛ս քրիստո՛ս կեա՛նք եւ
յաւիտե՛ւն ազգի՛ մարդկա՛ն. ո՛ղ-
որմեա՛։

Դո՛ւ յարո՛ւցեալ նո՛ւաղեցեր ընդմի-
ռեղե՛ա. ո՛ղո՛ր։

Յոյս յաւիտե՛ան մե՛ռոյ ա՛ղբիւր
կենաց եւ փըրկուԹե՛ան, ո՛ղո՛ր։

Յարուցեա՛լ տէրն ի՛ դե՛րեզմա-
նէ՛ն միածի՛նն որպէս վայելակն, եւ
լո՛ւս փառաց ծա՛ւեաց յաշխարհս, եւ
երկինք եւ երկիրըս ցընծա՛յին։

Մե՛ծ է յաւիտե՛ան ա՛ստուածորդ-
ո՛ւյն քո՛ւնքն երկնից բա-
ցեա՛լ եղե՛ն եւ հո՛ւտ անոյշ բո՛ւ-
րեաց յաշխարհս, եւ լո՛ցո՛ւց զա՛րա-
բա՛ծս ա՛մե՛նայն։

Ո՛ւրախ լեր ա՛ստուածածնի՛ն,
տա՛ճար ա՛նխա՛խտե՛լի. լո՛ւսեղէ՛ն մե-
ծացո՛ւցանե՛մք։

Յո՛ւզացա՛ր անարա՛տաբար, եւ զաս-
տուա՛ծ վայե՛լեցուցե՛ս ծընա՛ր. ու։
Ե՛րգէ՛ մարգարէ՛ն, սո՛ւրբ է տա՛ճար
քո սքանչե՛լի պտղաւո՛ւԹեամբ, եւ
գո՛ւռն երկնայի՛ն. ո՛ւրախ լեր աս-
տուածածնի՛ն, տա՛ճար ա՛ն։

Ա՛ռաքեցա՛ր ի՛ հօրէ բանդ ա՛ս-
տուածածնի՛ն. ծրհնե՛մք ըզքե՛զ սո՛ւրբ
ա՛աստո՛ւած։

Ի՛ գերեզմա՛ն իջեր Թագա՛ւոր ան-
մա՛հ եւ ի՛ հօրէ՛ ոչ մե՛կնեցա՛ր.
ծրհնե՛մք ըզ։

Ի՛ յերրո՛րդ աւո՛ւր յարեա՛ր աստ-
ուա՛ծապէս եւ ի՛ յերկինս հա՛մ
բա՛րձար. փա՛ռք յարո՛ւԹեա՛ն քո
տէր. ծրհնե՛մք ըզ։

Ո՛ր վա՛ռըն մերոյ փըրկո՛ւԹեա՛ն
իջեր ի՛ յերկնից մի՛ածի՛ն որդի՛ քրիս-
տո՛ս փըրկիչ մե՛ր. փըրկեա զմե՛զ
տէր ա՛ստուածածնի՛ն մե՛ռոց։

Ի՛ խաչի՛ն բեւեռեցա՛ր բանդ ըմ-
բռնե՛լի մարմնո՛վ, եւ լո՛ւծեր ըզ-
կապա՛նըս մեղաց քրիստո՛ս փըրկիչ
մե՛ր. փըրկեա զմե՛զ տէր ա՛ս։

Ո՛ր ե՛րեքծրնա՛յ Թաղմա՛մբ քո՛ մե-
ռո՛ւցեր ըզմա՛հ, եւ յարո՛ւԹեամբ
բզէ քո՛ կե՛նագործեցեր զաշխարհս.

ազգի մարդկան, եւ՝ ի գերեզման իջեր անանցականն. ողոր։

Զմահ լուծեր եւ զանշխարհս անզատեցեր կարողապէս տէր, եւ՝ ի մեռելոց յարեաւր իշխանութեամբ. ողորմեա։

Աբանիչելի հրեշտակքն տեառն ցընծութեամբ իջեալ՝ ի գերեզմանն հարկանէին զքո փող յարուցեալ Թեանդն տեառն։

Ի հարկանել փողոյն պահապանքն զարհուրեցան եւ եղեն ի յահէն որպէս մեռեալ։

Զայն եղեւ՝ ի հրէշտակէն բարբառ եղեւ ուրախութեան տէր յարեաւ զոր. վասն յարութեանդն տեառն։

Դիջք վակելով երեւեալ յիսուս աշակերտացն եւ ասէր զոր. խաղաղութիւն ընդ ձեզ։

Որ յաթոռ փառաց նըստիս ընդ հօր, օրհնաբանի՛ւ՝ ի դասուց քերովբէից. օրհնեալ տէր՝ որ ասացեր հաւրցդ հաւրցըն մերոյ։

Որ եկիր՝ ի փըրկել ըզնախահայրն ադամ՝ ի ճահճակամանէ մահաբեր պըտղոյն. օրհ։

Որ փոխանակ ծառոյն գիտութեան ետուր ըզխաչ քո տէր. եւ արբոյր մե՛զ՝ ի կոյանդա աղբերէդ. օրհ։

Ըզտէր օրհնեցէք եւ բարձր արարէ՛ք ընդ նա՛ց յաւիտեան։

Որ ելոյծ ըզվտանգաւոր երկունըս նախահօրն, ծընանելով՝ ի սըրբոյ կուսէ՛ն. օրհ։

Որ եբարձ ըզփշաբեր անիծապրանքն Թիւն բուսաբերին, բերեւելով՝ ի վերայ խաչի՛ն. օրհնեցէք եւ բարձր արարէ։

Զօրք երկնից իջեալ էին եւ բանալ կեալ շուրջ ըզգերեզմանանն, եւ հոգելէն բարբառովն երգէին. տէր օրհնեալ է քո յաւրհնեդ։

Ա՛նընակիզելն բանըդ մարմնացար՝ ի կո՛ւսէ՛ն յանձն առեր կամաւ զխաչն եւ զյարչարա՛նս. անտրտունջ հա՛ցըդն մերոց։

Է՛ակից հօր եւ հոգւոյն բանդ առաւո՛ծ՝ ի գերեզման ինքեր մըննալով անապակա՛նս. անտրտունջ։

Յարեար՝ ի մեռելոց յաւրհնեալ երրորդ դի՛ւ, լուծանելով զնշխանութիւն մահո՛ւ. անտրտունջ։

Ըզտէր օրհնեցէք բարձր արարէք ընդ նա՛ց յաւիտեան։

Հրաշալի ըզյարութիւն աստուածդ որդւոյն ժողովո՛ւրդք բարեբանելով բարձր արարէ։

Միաբան գովեցէք ըզյարուցեալն՝ ի մեռելոց. բահանայք հոգեւոր երգով բարձր արարէ։

Ով գերեալհրաշ ծաղիկ բուրեալ յերեքեմնայ. հոտ անմահութեան ծնընդոցս եւ այլ. յորմէ սիրեցաք մահ ընդ սիրելեր. օրհնութեամբ ըզքեզ մեծացո՛ւցանեմք։

Դո՛ւ լուծիչ երկանց բարձող անկծից. ծագուեցի արեւո՛ւ լուսոյն ճըշմարտի. որով հերքեաւ խաւարն աւաջին. օրհ։

Ըզքեզ ունիմըք բարեխօս կոյս անհարանցելեալ. մայր անարատ էմմանուէլի. տաճար բանիդն հօրն երկնաւորի. օրհ։

Ինչեր յերկինից որդի աստուածոյ եւ մարմնացար՝ ի սըրբոյ կուսէն, որ անմեկնելիդ ես՝ ի հօրէ՛. ողորմեա։

Ելիր՝ ի չարչարանըս կամաւորապէս աստըւած եւ խաչեցար վանն

Զայն ահեղ գաբրիէլեան փողոյն
այսօր դողէր աւետարանէրբ, ա-
ւետիք էին աչխարհի. Երդէ։
Լոյս մեծ եւ ահաւոր այսօր ծա-
գեաց սուրբ եկեղեցւոյ յարու-
ցեալն ի մեռելոց քրիստոս. Երգեա-
ցո՛ք երդ նոր անլռելի ձայնիւ։
Ա՛նեղանելիդ աստուած իջեր
երկինից ի յեղականքս. եւ անճա-
ռելի ծագմամբ տրնօրինեցեր յար-
դանդի կուսին աբրեգային արդա-
րութեան. ծրհնեմք ըզքեզ աս-
տուած հաւրցըն մերոյ։
Ա՛նմեռնելիդ ի հօրէ եկիր կամաւ
ի մահ խաչին. եւ ընդ չարագործսն
պատժեաւ ի սպանդ վարեցար,
այլ ի ծնոցդ հօր ոչ բաժանեցար.
ծրհնեմք ըզքեզ աստը։
Ա՛նմահութեանց տուող քրիստոս
իջեր ի հող մահու. կատարելով
զնդլուժումն հոգերգոյին եդար ի
գբի նեղբնութեան. այլ ակնարկելով
քո ի դըժոխս հաներ ընկալեալ-
սըն քաջութեամբ, եւ որ նըմնջէին
ի տապանս. ծրհնեմք ըզ։
Ըզտէր ծրհնեցէք եւ բարձր ա-
րարէք ընդնաց յաւիտեան։
Որ անապականն թագաւորեալ
զանէծս երկրի. իջանելով ի ստո-
րինս աղաւորութիւն շնորհեաց նըմ-
տեղոյն ի խաւարի. ծրհնե։
Որ կենսաբեր յարութեամբն իւ-
րով աղատեաց զպատանեաւնս ի
կեանս անմահ. եւ սուրբ մարմ-
նով եւ արեամբըն հրաւ իրեաց
ըզմեզ յերկինից յանբծայութիւնն.
ծրհնեցէք եւ բարձր արար։
Որ ընկեաւնքն անմահատարար մահ-
կանացու բնութեամբս ի քեզ
կրեցեր սուրբ կոյս մարիամ. որով

Որ ճաշակեացն ըզնեղ դառնու-
թեան վասն ազգի մարդկան. եւ
պանդեւեաց ըզմարմինն եւ զարիւն
իւր զանապական[sic]. ծրհնե։
Զանճառելի ըզոյս աստուա-
ծութեանն տրնօրինաբար կրե-
ցեր ի քոմ յորովայնի մարիամ
մայր եւ կոյս. ծրհնութեամբ ըզ-
քեզ մեծացուցանեմք։
Ի մանաւոր լուսոյն զարհուրեցան
դասք առաքելոցն, այլ ի քեզ բո-
վանդակ կրեցեր ընդհուր աստուա-
ծութեանն մարիամ մայր եւ կոյս. ծրհնու։
Ա՛ռաքելոցըն հովանացեալ ամպ
լուսեղէն, գերագոյն քեզ հոգւոյն
սըրբոյ, եւ զօրութիւն բարձրելոյն
հովանաւորեալ սուրբ աստուա-
ծածնին. ծրհնու։
Որ խոնարհեցար յերկինից ի հայ-
րական ծոցոյ միածինն որդի աս-
տուծոյ, եւ առեր մարմին ի սրբ-
բոյ կուսէն վասըն մերոյ փըրկու-
թեան. ողո՛րմեա։
Ըստ մեզ աստըւած չըրջեցար ընդ
մեղաւորացս. եւ կոխեցեր ըզ-
գըւխս վիշապին. եւ չիջան խայ-
թոցըք մահաբերին. եւ փըրկեցեր
ըզտիեզերս. ողո՛րմեա։
Բնեւեցեր ըզմեզս մեր ի վե-
րայ խաչին. եւ համբերեաւ մահու
իջեր ի գերեզման. կենդանու-
թիւն շնորհեցեր նըստեալոցն ի
խաւարի. եւ զօրութեամբ յա-
րեար. ողո՛րմեա։
Հրաշալի ըզյարութիւն աստ-
ուածորդւոյն այսօր տեսեալ
առաքելոցն. եւ բանսութիւնըք
հրեշտակացն երգէին երգ նոր
անլռելի ձայնիւ։

Բայց՝ դուռն յարութեան գնեզմանին կընքել. լոյս ծագեաց տիեզերաց։

Յարեա՛ տէրն ի մեռելոց հրեղէր զօրութեամբ, հաստատեա՛ց զհիմունս եկեղեցւոյ սիրոյ։

Թագաւորեա՛ց աստուած ի վեր քայ հեթանոսաց, եւ լուսազարդեա՛ զեա՛լ պայծառացոյց սուրբ գերեզման. ժողովուրդք բարեբանեցէ՛ք։

Զգեցա՛ւ տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր եւ զած. քանզի չինջցի զնայիթ մահու խաչիւն իւրով սրբեալ. ժողո։

Յարեա՛ աստուած եւ տիեզերք ամենայն նորափեսուր զարդարեցան. եւ մանկունքը հաղորդեցան մարմնոյ եւ արեան կենարարին. ժողովուրդք ընդբիս։

Հայր. Երիրրէ յայն։

Ո՛ր ի յերկնից իջեր անընակիզն աստուած բան եւ լոյս. գբեզ ամենեքեան օրհնեցո՛ւք աստուած հարցըն մերոց։

Ո՛ր ի խաչն բեւեռեցար եւ հեղեր զարիւնդ ի փրկութիւն տիեզերաց. գբեզ ամենե։

Ո՛ր ի գերեզման եդար եւ յարեար ի մեռելոց քրիստոս յաւիտեան երրորդի. գբեզ ամենե։

Ընտիր օրհնեցէ՛ք երկրաբնակք արարիչք ընդ յաւիտեան։

Ո՛ր ի խաչին բեւեռեցար. եւ ի գործոց ձեռաց իւրոց ապտակեցաւ. եւ կերակուր ընկալար ընդ լերդ. ամենայն արարածք գովեցէ՛ք զերկրաբնակ աստուած։

Մեռեալքս որ յաւդամայ կենդանացոյց յաւետով յարութեան. առ նա միշտ բարեխօսեա՛ վասն անձանց մերոց։

Ո՛ր ընդ ազգն անեղական զէակն էից գոյացութեանց, անճառաբար ծընար մարմին եղեալ ի փրկութիւն եղականացս. առ նա։

Ո՛ր ըզպատուն ի քէն կենաց ընծայեցեր մեռեալն ադամայ. զորոյ պանծ. բառանօրեայ քաւեաց զպղտոյն ճաշակեա՛ւն, եւ յանվախճան ըզնոյն վերածեաց ի կեանս. առ նա միշտ բարեխօսեա՛ վասն անձանց մերոց։

Ե՛կիր ի տեսութիւն անտեսանելդ եղիդ աստըւած, եւ մարմին զգեցար ի սրբոյ կուսէն. կեցուցիչ եւ յոյս մեր կեցո՛ ըզմեզ։

Խաչի համբերեցեր վասն ազգի մարդկան. եւ մերովըս չարչարեալ փրկեցեր ի մահուանէ. կեցու։

Ե՛գար ի գերեզման կեանք աշխարհի. եւ յարուցեա՛լ յերրորդ աւուր զմարդիկ ի կեանըս փոխեցեր. կեցուցիչ եւ յոյս մեր կեցո՛ ըզմեզ։

Ե՛րգեցո՛ք քեզ ընդ հրեշտակս յաղթական օրհներգութիւն։

Ո՛ր մնհուամբ քո մեռուցեր ըզմահ, եւ յարութիւն պարգեւեցեր հո՛ղանիւթ բընութեանս. երգեցո՛ք քեզ ընդ հրեշ։

Ո՛ր ցուցար մեզ ճանապարհ նո՛ր փոքման, եւ մաքրեցեր զաղտեղութիւն յանցանացըն զոր պատրեաց թշնամին. եր։

Կանխեցին կանայքն իւղաբերք ի գերեզմանն, եւ տեսին զյարութիւնն տեառն։

ռաւօտեան կանուանցն ընկալ. ոչք զօղջոյն կենանց լըսեան եւայի ուն կամբն։

Եւտուն ասետոս աստքեցոյն յաբեա յարտուցիչըն մեր աւերեաց ըզպըժոխս, եւ զթըշնամին կաց պեաց ի յանկոյծ կապանս։

ԿԱՆՈՆ

ԱՇԽԱՐՀԱՄԱՏՐԱՆ ԿԻԽՐԱԿԷԻՆ

Հրտ յոտոկ։ Եղբրդ յոյն։

ԵՐԿԸՐՊԱՏԳԵՄՔ քեզ քրիստոս ուր ի ձեռըն սրբոց առաքելոցըն ծանուցար մեզ, տէր ամտըսած հաւրցըն մերոց։

Եւ աշակերտեալք ի սրբոց առաքելոցն ունսաք փառաւորել զքեզ ի տաճարի սրբութեան քո, զոր հիմնեցուցեր ի վերայ վիմի հաւատոյ. տէր ամտը։

Եկայք ժողովուրդք ոչք ի հնութեանցոյ, ցընծութեամբ տօնեսցուք զնաւակատիս սուրբ եկեղեցւոյ. բարեբանելով զտէր։

Ընտիր օրհնեցէք եւ առաւել բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Ընդ անմարմնական բանակութեան ընդբրնաստա Թագաւորն որ եկաւորի այսօր ի սուրբ եկեղեցի, ամենայն ազինըք դողեցէք եւ ա։

Եկայք հաւատացեալք սուրբ երրորդութեանն յիկեղեցիս օրհնեցէք զաստըւած. արարէք տօնս նորա սեզանոյ. եւ առա։

Վան որոյժոյ արեգակըն խաւսարեալ եւ ցերեկըր վարագոյր տաճարին վերնաստ ի վայր. վէմըք պատառեալ երկիր շարժեալ. ամենայն արարածըք գովէ։

Թագեցաւ ի մէջ երկրի եւ ի յերրորդ աւուր յարեաւ աստուածապէս. եւ ի յերկինըս համբարձաւ անտըւած. ամենայն արարածըք գովեցեալ. բանբր արա։

Սուրբ եւ աստուածածնին մանրիամ ցանկալի կուսից եւ պարծանք ազգի մարդկան, մայր եւ աղախին մեծացուցանեմք։

Անկէզ մորենի եւ տաճար ընդհանուր լուսոյն, անարատ եւ անխաւսեալ կուսութիւն. մայր եւ։

Յորհուրդ կենաց եւ մայր կենդանեաց, եւ առանգաստ հրաշափայլ ծագմանմբ. մայր եւ։

Ինչեր յերկնից որդի աստուածոյ ազատեցեր զարարածս. անկանիմ առաջի քո. ողորմեաց ինձ աստըւած։

Ի խաչին բեւեռեցար աստուածեւ ընդմարդն ի կապանաց մահու արձակեցեր. եւ զիս մի անտես առներ, որ մեղօքս եմ մեռեալ։

Ծագումըն հոր յանմահոյն լուսոյն. որ ինչեր ի գերեզման կենդանացուցեր զարարածըս քո. եւ զիս մի անտես առներ. քանզի քեզ միայնոյ մեղայ։

Ի գերեզման քո կանխեցին կանայքն, զիւղս եւ զխոնկըս բերին ի պատիւ թաղման քո, զի զմեզօք ըզհոգացեալըս վերացներ ի կեանս։

Փոխանակ իւղոյն զհաւատոս անբիծս եւ զաղաչանըս մեր ընդ ա-

Ո՛րպէս լեր եկեղեցի սո՛ւրբ հարսն
Երկնաւոր խորհըրդոյն՝ ի փա՛ռս
ամենատուրբ Երրորդութեանն. ո՛ր
հաճախ ոյ ի շխանհնութեամբն իւրով
զարդարեաց ծագմամբ լո՛ւսոյ, պը-
սակե՛ալ զքեզ ի պատի՛ւ ա՛մե-
նայնի սըրբո՛վք իւ՛րո՛վք։

Ա՛նապական բանդ աստի՛ւած
ո՛ր ի՛ջեր ի մա՛՛՛ջ հնո՛՛ցին, փըր-
կե՛ցեր զերի՛ս մանկո՛ւնսն ցօ՛ղո՛ւմն
օրհնո՛՛ւթեան. օրհնեա՛լ ես աե՛՛ր
աստի՛ւած։

Ո՛ր ի բաբելո՛ւմի ըղբո՛ց հրո՛յն չէ
ջնո՛ւցեր, եւ զմանկո՛ւնսն աղբե՛՛-
՛՛ցո՛՛ւցեր. եւ նոքա երկնքեանըն
գո՛ւչէի՛ն աստ՛՛ւծ. օրհ։

Ո՛ր յարդանդի կո՛ւսին բնակեցար,
եւ ծընա՛ր որպէ՛՛՛ս մա՛՛նուկ.
ո՛ր ըզմահ կոխեցեր եւ զյարու-
թիւն քո ցո՛՛ւցեր. օրհ։

Ընդա՛ռ օրհնո՛՛ցէք եւ բա՛՛րձր
արարէ՛՛՛ք յաւիտեան։

Զանընակի՛ղքըն զամենաո՛ւրհ զեր-
րո՛րդո՛ւթիւնն, ո՛ր նոյն ի՛նքն իւր
ա՛նեղ բընութեամբըն գոյացոյց
յո՛չընչէ զամենայն արա՛՛րած.
ընդընա՛ հո՛գեւո՛ր երգո՛ւմ օրհ։

Զհամագո՛յական էո՛ւթեան բանն
ի՛ հո՛ւրէ, ո՛ր լոյս մե՛ծ ծա՛՛գեաց ան-
ճա՛ո՛ւկի ծագմամբ, ո՛ր հաստա-
տեաց զերկի՛՛նս եւ զիմանալի զո՛-
րըս հրեշտա՛՛կաց. ընդընա՛։

Զանմահ զերկնաւո՛ր զիմագա՛ո՛-
րո՛՛ւթիւնն, ո՛ր արարչագո՛ր ստե՛ղծ-
մամբ վայելչացոյց զերկի՛՛նս եւ
զե՛՛րկիրն ի փա՛ռս ամենաո՛ւրհ
երրո՛րդո՛ւթեանն, երկնաբնութեան
հրեշտակայինն օրհնո՛՛ւթեամբ ընդ-

Ա՛ստուածածնին երկնայինն դո՛ւռն
աստուածայի՛ն ձայնի՛՛ն աւետա-
բանէր հրեշտակն. ո՛ւրախ լեր
բերկրեա՛՛ղ տէր ընդ քեզ։
Ի՛ բերո՛՛վքես բանզեա՛՛լ ընդ հօր ա-
նապականաբար բնակիլ հաճեցա՛՛
ի քո՛՛մ յո՛՛ղովայնի. ո՛ւրախ լեր։
Ո՛ր բոցեղէն սրովբէի՛՛ւք շրջապատ
կեալ պահի՛՛ւր, այսօր ի մէջ մարդ-
կան ի գի՛՛րկըս հողեղինի՛՛ս յայտ-
նեալ. ո՛ւրախ լեր։
Ա՛յսօր հրեշտակաց բաղմու-
թիւնըքն ուո՛՛նակից լինի՛՛ն ընդ մեզ.
քանզի երկնաո՛ւր թագաւորն ե-
կա՛՛ւոր ի սո՛՛ւրբ եկեղեցի։
Խընդա՛՛ եւ զուարճացիր հարսնա-
ցեա՛՛լդ աստուածոյ եկեղեցի.
քանզի ըզքեզ տէրըն տե՛՛րանց ըն-
տրեաց եւ հաճեցա՛՛ւ բընակիլ
ի քեզ։
Լո՛ւսաւո՛՛րեա լուսաւո՛՛րեա կա-
թո՛՛ղիկէ եկեղեցի. քանզի ի քեզ
շո՛՛ղ աստուածեղէն ի հօրէ լուսոյ
ծագեաց. եւ լուսաւո՛՛րեաց ըզ-
մանկո՛՛ւնըս քո՛։
Ո՛րք արժա՛՛նաւորեցայք ի կո-
չո՛՛ւմըն փառաւորութեա՛՛ն քրիս-
տոսի՛՛ աստո՛՛ծոյ մերոյ. եկայք ժո՛՛
ղովո՛՛ւրդք երգեցէք տեա՛՛ռն ե՛՛րգ
նոր. ե՛՛րգեցէ՛՛ք զանո՛՛ւն նորա
ձայնի՛՛ւ ցընծութեա՛՛մբ յօրհնու-
թիւն ի նո՛ր։
Զօրացեալքս ի քեզ քրիստոս ժո՛՛
ղո՛՛ւովո՛՛ւրդ հաւատացելոց, ձրիա՛՛ն
ընտ խաստո՛՛ւանո՛՛ւթեա՛՛մբ օրհ-
նեմք զխորհո՛՛ւրդ աստուածայինն
կո՛՛նաբեր տնօրինո՛՛ւթեան քո.
փառաւո՛՛րեցո՛՛ւ զոհաւո՛՛ր եւ զըս-
քանչելի անո՛՛ւն քո՛, տէ՛՛ր տէր
ըմե՛՛ծ ի վերայ ամենայն երկրի։

Ա՛ռաքեալ ի հրեշտակէն զաւետիս յարութեանն, պատմէին աշակերտացն եթէ յարեաւ երիստոս։

Որ թագաւորդ ես յաւիտենից, տէր եւ արարիչ ամենայն լինելոց թեան. օրհնեսցեմ ես տէր աստուած հայրերըն մերոց։

Որ սպասաւորեալդ ես ի սերոյ բէից եւ փառաւորեալ յանմարմնական բազմութեանց. այսօր ի դասն հաճոցըն մերկացեալ եւ ի զենաւորաց բաժանեցար վասըն մերոյ փրկութեան. օրհ։

Այսօր ըզկենարարըն մեր սուրբ ըզհասն օրհնեցուք. քանզի ի վերոյ նորա բաշխեցաւ մեզ պարգեւ անմահութեան. տէր աստուած։

Ըզտէր օրհնեցէք եւ բարձր արարէք ընդ նա յաւիտեան։

Այսօր նըշան սուրբ խաչին ի լերինն երեւեցաւ. օրհ։

Այսօր ընդդէմ թըշնամւոյն զէն անպարտելի ցուցաւ մեզ. օրհնեմք։

Զբէզ հայր յառաջ քան զայսոսիտեանս բարեբանէն զասք անմարմնոց հրեշտակաց. ձայնիւ երգ գոչեն եւ աղաղակեն. աստուած աստուածոց եւ տէր տերանց փրկիչ գոլով։

Ա՛ռաքեցեր զբո միածինըդ մարմնանալ ի սուրբ կուսէն. եւ անապատ ծընանիլ յորովայնէ անապականի, բառնալով զմեր նեղութիւնս. աստուած անմահ։

Շնորհք բարի յերուսաղէմ երեւեցաւ հեթանոսաց. զի արարիչն յաւիտենից տըղայ եղեալ յորդեգրութիւն կենաց կոչէ. աստուած անմահ։

Ըզբեզ կոյս եւ մայր եւ բնակարան աստուածայինն ներմարդութեանն, գոհաբանեմք եւ վերծրհնեմք զեզեալ փըրկիչ կենդանեաւն աշխարհի. վասն որոյ ըզբեզ աստուածածնին եւ կոյս բարեբանեմք ընդմայր եւ զաւակն փրկչին մերոյ։

Ծընունդըն հօր եւ հին աւուրց անժամանակին յաւիտենից. ժամանակաւոր յորովայնի քումմէ բնակեցաւ եւ ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ. վասն որոյ ծնեալն ի քէն ի խաչ ելեալ եւ ի յաթոռ փառացն ընդ հօր. անարգեալ ի մարդկանէ փառատրութեամբ էութեամբ երկրպագեալ. վասն որոյ։

Ըզբեզ ոչ միայն որդիք մարդկան այլեւ վերինն զօրութիւնք. զասք անմարմնոց հոգեղինաց հրեղինաց զբարձունից եւ հրեշտակաց, գոհաբանեն եւ վերծրհնեն եւ փառաւորեն ընդմայր եւ զայ։

Ա՛ռաքեն պըտուղն առաջինն ձառայն ըզնախաստեղծըն մահացոյց. իսկ որդին միածին եկն եւ փըրկեաց ըզմեզ։

Չարչարա՞նս ի յանձն առեր ընդխաչն յարութեամբ ի մեռելոց. ըզնչեա զձեռագիրս խղոյ յանցանաց։

Կենդանութի՞ւն ի գերեզմանի եդար վասն ի հնոցի ստեղծեալ մարդոյն. ըզմեզօք մեռեալ զանձն իմ կենդանացո։

Ելկն ի գերեզմանն առաւօտեան սուրբ կանայքն. յօծանել խընկել զանապական մարմինն։

Գնչեմն հրեշտակին քաջալերեր ըզնոսա ասելով. ըզնծացէք յաղթեալ որպէս յառաջն ասաց։

ողբ

Ո՛ր կամաւոր խաչելութեամբ քո՛ տէր բաւձեր ըզմեզ. ըզքեզ բա-
րեբանեմք ամենեցո՛ւն յաւրհ-
թիւն:

Ո՛ր երեքօրեայ թաղմանդ քո՛ տէր
մեռուցեր ըզմահ. ըզքեզ բա:

Ո՛ր լուսափայլ յարութեամբ քո՛
տէր կենդանութեցեր զաշխարհս.
ըզքեզ բարեբա:

տէր

Զայն աւետաւոր հրեշտակին
զըւարթացոյց զառաւօտեան կա-
նայն. ըզբրիստոսի պատմելոյ
ըզյարութիւն:

Մի յուսահատիք տըրտմութեամբ
այլ ցընծացեք բերկրելով, խըն-
կանզեացք աստուածայինոյն եւ
փանփագողք քրիստոս եւ խաչիանեաց
ըզմահ:

Փո՛թացարուք ի գալ ի գանկեա աւե-
տարանեցէք աշակերտացն, եթէ
յարեաւ քրիստոս եւ խաչիանեաց
ըզմահ:

Ա՛յսօր բեւեռեալ քո ի խա-
չին, եւ զինաւո՛րին խոցեալ զա-
նարա՛տ ըզկողդ. տէր ա՛ստըւած
հա՛ցըն ըմերոց:

Ի՛նչ բըղխութըն սուրբ արեան
քո՛ լըւաց ըզտիեզերըս յանի-
ծիցն. ա՛ճ մա՛ղձմայ. տէր ա՛ստը:

Պարգեւատո՛ւ բարեա՛ց եւ տը-
ւող ողջմութեան, ե՛դա՛ր ի գե-
րեզմա՛նն. տէր ա՛ստը:

Ը՛զտեր. Ա՛մենայն գո՛ւթք օրհ-
նեցէք:

Ո՛ր յանէից գոյա՛ցոյց արարողըն
իւր կերպմանդ, զգաստացեալ օրհ-
նաբանիչք եղաք. ամէ:

Ո՛ր զգատակնիք մահու եղո՛յծ իւ-
րով անշընչացեալ մարմնովդն ըզհն
զացեալ մարդոյն. ամէ:

Ո՛ր զառաջնաձաշակըն քաղցրա՛-
ցոյց ձաշակմամբ դառնո՛ւթեան.
զի հաղորդեսցո՛ւք մարմնոյ եւ ա-
րեանըն տեառն. ամենայն գո՛ւթք
օրհնեցէք:

մեծ

Բանն առաքեալ ի հօրէ՛, որ
վասըն մեր մարմնացա՛եւ եւ ցընն
ծուԹիւն աշխարհի յայտնեցաւ.
ըզքե՛զ բարեբանեմք աստուածծա-
ծին կոյս:

Զի որո՛մ ոչըն հանդո՛ւժէր
բո՛ցանըշոյլ սերովէ՛մ քն. նա բնակ
կեցաւ ի քո՛մ յորովայնի. ըզ-
քե՛զ բարեբա:

Յորմէ՛ սարսեալ դո՛ղայի՛ն վայ-
լակնացայտ ի լուսո՛յն. ի գիրկըս
քո՛ ընդնա ընկալար. ըզքե՛զ բարե:

ողբ

Հայր անըսկիզբն, որ վերծօրհ-
նեալդ ես ի դասուց քերովբէից.
ըզքե՛զ աղաչե՛մք ծողորմեա քոյոց
հաւատացելոց:

Բանդ ի հօրէ՛ ծր յաւաղ քան զյա-
ւիտեանս որդի փառակից հօ՛ր.
ծողորմեա քոյոց հաւատ:

Ո՛ր ներատի՛ս ի քրովբէս եւ տես-
չո՛ւԹեամբ խընամես զարարածըս
քո ճշմարիտ սուրբ հո՛գի՛. ծողո-
մեա քոյոց հաւատ:

տէր

Ա՛յսօր զուարճացան տիեզերքս
անենայն ճշմարիտ յարուԹեամբ
աստուածորդւոյն. քանզի զըկ-
ժոխս աւերեաց եւ գերեաց զար-
գելեալսն ի նմա:

Ա՛յսօր լուսափայլեաւ մեծապայ-
ծառ ծա՛ղմամբ հրեշտակապետին
ի վերայ վիմին, կանանցն աւետէր
ասելով. զի խընդրէք ըզկենդա-
նին ընդ մեռեալս:

Ա՛յսօր բերկրեցան կանայքն իւ-
րաքանչիւր աւետեօք յարուԹեանն
աստուածորդւոյն. դարձան յա-

հրեշ

է

Ո՛ր ըզգլուխս աւերիցեր եւ ըզ
գերեալսըն փըրկեցեր, եւ մեզ
կեանըս շնորհեցեր. խնայ։
Ո՛ր ի յերկինըս հանգուցեալ եւ
ընդ աջմէ հօր նըստաւ. ի մեսան
գամ քո գալըստեանն խնայ։
Աքանչելի կանայքն աներկիւղ
էին ի տեսանել ըզգերեզմանն,
զի կատարեսցէ սէրըն մերժեայց
զերկիւղն։
Էին ի խընկել ըզտէրունեան
մարմինն, եւ տեսին յարուցեալ
ի գերեզմանէն. եւ վերստին
լսին ձագեայց յայնհարկս։
Քարոզեայց հրեշտակին ըզյարու-
թիւնըն տեսան, եւ բացան գե-
րեզմանըք նըկնջեցելոյ. եւ յա-
րութիւն տեառըն յաղթեայ մա-
հու։
Ո՛ր զարդարեալ նորացուցեր զա-
րարածոյ գոյացութիւնս համա-
գոյ հօր եւ հոգւոյն. ըզքեզ միշտ
օրհնեմք աստըւած հարցըն մերոց։
Ո՛ր կամաւոր խոնարհութեամբըդ
քո յանձն առեր ըզչարչարանս ի
խաչին բեւեռեցար. ըզ։
Ո՛ր զմահացու մեր բընութիւնս
վերստաւեղծեր կենդանութեամբ
հրաշափառ քո յարութեամբդ.
ըզքեզ միշտ օրհ։
Ըզտեր օրհնեցէք գովեցէք եւ
բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։
Ո՛ր էջն ի գերեզման եւ աւերեայ
ըզդըժոխս մեծ եւ հըզօր զօրու-
թեամբ, եւ յարեաւ ի մեռելոց.
օրհնեցէք գովէ։
Լուսաւորիչն աշխարհի որ ա-
տեայ ի մեզանց ըզտիեզերս ամե-
նայն, նորահրաշ յարութեամբն
իւրով. օրհնեցէք գովէ։

ռաքեալն ասելով, յարեաւ ած
տըւած։
Ո՛ր գըթացար ի սուրբ մանկ-
կունն եւ լցեալ փըրկեցեր ի
բորբոքեալ բոցոյն. ըզքեզ միշտ
օրհնեմք աստըւած հարցըն մերոց։
Ո՛ր ոգւովնեցար անգի մարդկան
եւ լցեալ մարմնացար ի սուրբ
կուսէն. ըզքեզ միշտ։
Ո՛ր երեքծրեայ թաղմանըք քո տէր
շարժեցաւն հիմունք երկրի. ըզքե-
րեզմանս բացեր ըզմեռեալսըն յա-
րուցեր. ըզքեզ միշտ օրհ։
Եկեք. Ո՛ր պայծառացոյցն ըզ-
վայրս խաչին, տարածանելով զիւր
զանարատ բազուկն, եւ եւթ զկին
յանգիծութեան արարածոց իւրոց.
ամենայն գո՛ւթք օրհնեցէք։
Իջանելով ի սաորին կոմս երկրի,
եւ զոգանելով սասանեցան զըժոխք.
քանզի որ ի նմա արգելեալքն ա-
զատակին առ տէր. ամե։
Եւ զարգելեալսն ի բըռնութենէ
մահու ազատեցոյց երեքծրեայ
յարութեամբն իւրով. ամե։
Ըզկուսութիւնըդ քո աստուա-
ծածին անարատ. զոր ոչ բացակի-
զաց հնար աստուածութեանն,
մեծացուցանեմք։
Ո՛ր յարգանդի քումմանկական
բարբնակեցաւ. բըմաստոս աստըւած
եւ փըրկիչ անձանց մերոց, մեծա։
Անհամանելի տէրութեանդ յայտ
նութիւնն աշխարհի ծագեցաւ.
անմատոյց լուսոյն երկրպագեցո-
ցուք։
Ո՛ր խաչեցար եւ թաղեցար
վասըն մերոյ փըրկութեան եւ
յարեաւ ի մեռելոց. խնայեա՛ ի
ժողովուրդըս քո մշայն մարդասէր։

նելն. փառքը նմա այժմ եւ յաւիտեան։

Որ կամաւ համբեր մահու խաչի
ասպնջած բանն եւ եհեղ զարիւն իւր սուրբ ի փրկութիւն
տիեզերաց. փառքը նմ։

Աստուածապէս յայտնեալ ի նոր
բանիսդ ի վիմէն լուսազարդեաց
զեկեղեցի իւր սուրբ, ի փառս
եւ ի գովեստ անուան իւրոյ. փառքը նմա այժմ եւ։

Հաշ։ Ա–ոգ կոչ։

Որ յերկինքն զինուորեալ
ցղուժ միշտ երկրպագիս. քրիստոս
Թագաւոր ընդ հօր եւ սուրբ
հոգւոյն, ծրհնեալ ես տէր անսուան հարցըն ի մէջ։

Որ խոնարհեցար յանձնառ փառաց
եկեալ իշխանութեամբ ի մահ խաչին, զերկրպագեացն զքժոխք յաւէտ
փառաց քոց. ծրհ։

Ես հրաշափառ քո յարութեամբ
բազկաւործեցեր զիս զմեղաց
ըմբռնեալս. եւ համբարձար փառօք ի յերկինս. ծրհ։

Ընտր. Ընդքրիստոս Թագաւորն
քաղցրանայն երգով օրհնեցէք եւ
բարձր արարէք ընդ յաւիտեան։
Որ պատուական խաչելութեամբ
հրաշագործեաց զփրկութիւն
յաւիտենից նընջեցելոցն. քաղց։
Զյարութեանն իշխանութեամբ զփառակից հօր եւ սուրբ հոգւոյն.
ընդ վերջին ետան արարեալ ապրնդ
դաս. գովեցէք եւ։

Ընդքրիստոս աստուածածնին որ վերն
ծրհնիս ի ջրոց հրեշտակաց, աղ

Ընդքրիստոս ամենօրհնեալ աստուածածնին, մայրըդ լուսոյ եւ առաքեալ անստնաց բանին, մեծացոյց
զատս։
Ընդքրիստոս պայծառ երկինք եւ ամպ
լուսեղէնն, ծնող արարչին եւ մորենի անկիզելի, մեծացոյ։
Ընդքրիստոս դուռն երկնից եւ ճանապարհ արքայութեան, բարձոյ ազնիւթից եւ արժանի հոգեկէնն, մեծաց։
Եկիր ի չարչարանս չարչարանացըն լուծիչ, բեւեռեցար ի խաչին, լուծեր զիշխանսն մեղաց
մերոց. քրիստոս յոյս յարութեան
մերոյ փառք։
Ինչպէս ի գերեզմանն աւերեցեր զդժոխս, եւ յարեր յերրորդ աւուր զաշխարհս լցուցեր խընդութեամբ. քրիստոս յոյս։
Մտեր աս աշակերտացն քանզի երբ ընծայեցար ընդ մեզ զանմահնայն աւուրս կենաց մերոց. քրիստոս յոյս։
Կանխեալ սուրբ կանանցն ընդ առաւօտն ի գերեզմանն, եւ զանհաւատ յարութեան լզանն ի հրեշտակէն լսեալ, եղեալ յարեաւ
ատեցաւ։
Թողեալ ըզտրտմութիւն երջանիկ եւ սուրբ կանանցն, եւ խընդութեամբ ընծայանային պատմել
աշակերտացն, եղեալ յար։
Զբսթանչելի եւ ըզհրաշագործ զյարութիւնն. քրիստոսի առաքեցեալ ընդ հանուր քարոզչին, եղեալ յար։
Թագաւորին յաւիտենից մատուցեալ զօրհներգութիւն որ ի կուսէն մարմնացաւ. հաստատեաց զաշխարհս ի հաւատս անսասան

Ո՛ր ընտանիս ՚ի բրովքէս եւ յանմահութենէ վերծրհնիս քրիստոս սէրբ բառանց ձայնիւ. համբերութիւն չար չարանաց ՚ի խաչին բանձրացար, խոտոտակեցեր ըզգծրթութիւն մահու. օրհնեմք ըզքեզ աստուած հարցըն մերոց։

Ըզտէր Ա՛մենայն ազի՛նք զքրիստոս պոմեցէք, զայրուցեա՛ՂՆ ՚ի գերեզմանէն անապական մարմնով։ Զքարող հրեշտակին լըսեա՛Ղ կանացն ընթանալ պատմիչին առաքեալսն ասելով, յարեաւ անտուած. ամէն։

Ե՛ւ մեք ընդ նոսին երգանկեա՛Ղ հանցո՛ք զօրհնութիւն վերկոզին ըզմեզ ասելով յարեաւ աստըւած. ամէն։

Սիրեն լուսոյ եւ ամպ հովանի առաքեալքն սէրբ կոյս, որ ցօղեցեր ՚ի մեզ ընգծրն երկնայինն. զքեզ բարեբանեմք աստուածածնին կոյս։

Ա՛նկէզ մերեկի եւ սրտիբէ հողեղէն սէրբ կոյս. քանզի պըտո՛ղըդ կենաց ՚ի քէն տըւաւ մեզ. զքեզ բարեբանեմք աստ։

Ա՛նկծից լուծիչ եւ քաւիչ մեղաց սէրբ կոյս. որ զանտանելին յէից ՚ի գիրկըս քո քարձեր. զքեզ բարեբանեմք աստ։

Ինչեր տէր եւ մարմնացար ՚ի կուսէն. եւ զհողեղէնն բընո՛ւթիւնս աքսաեցեր ՚ի մեզայ։

Ենչեր տէր բեւեռեցար ՚ի խաչին. ըզմեռանիլ յանձն առեր կենդանոյ նատո՛ւ մեռելոց։

Ենդար տէր ՚ի նորանփոր ՚ի վիմի. եւ մատանեա՛ կընքեցար գաՂՁըդ կենաց աշխարհի։

Յարեաւ տէր աւերեցեր ըզգժոխս.

մարդկան կենդանեաց մեծացուցանեմք։

Ըզքե՛զ բնակ հրեշտէն աստուածածնո՛ւթեանն յիմանալի զծրաց եւ բանեակ, ազգ մարդ։

Ըզքե՛զ մայր էմմանուէլի, մարգարէին յառաջ գո՛չեակ, ազգ մարդկան կեն։

Թիւնա իմ. Ո՛ղորմեա ինձ աստըւած իմ ողո՛րմեա։

Ո՛ր ՚ի յերկինից իջեր բանդ աստըւած, եւ վասըն մե՛ր մարմնացար ՚ի սըրբոյ կուսէն. ողո՛ր։

Ո՛ր ՚ի խաչին տարածեցեր զանարատ բան բազուկս քո, եւ վասըն մե՛ր հեղեր զարիւն քո սուրբ. ողո՛ր։

Ո՛ր ՚ի գերեզմանի եղար ա՛նապատական, եւ յարո՛ւցեա՛Ղ նորոգեցեր զաշխարհս. ողո՛ր։

Ո՛ր ՚ի յերկինըս հանդարձան ամենակարող, եւ ընդաջմէ՛Ղ հօր նըստար յաթո՛ռ փառաց. ողո՛ր։

Քո յարո՛ւթեանդըդ փառըք վայելէ երկնայնամիտ տէր։

Օրհնեա՛լ է քո յարո՛ւթիւնդ ամենասքո՛ւած, որ ըզմահ մահո՛ւ ծանուցեր քոյին կամաւորս մահուամբ։ քո յարո՛ւ։

Գո՛չեաՑին ահեղ հրեշտակին ՚ի վերինն որ քարոզէր առ սո՛ւրբ կանայսն, յարեաւ տէրն ՚ի մեռելոց. քո յարո՛ւ։

Ա՛նըսկիզբն աստըւած եւ ամենաո՛ր, որ առաքեցեր ըզմիածին քո ՚ի փըրկո՛ւթիւնս մեզ. օրհնեմք ըզքեզ աստուածածհարցըն մերոց։

Ծընաւ ՚ի հօրէ ա՛ռանց մո՛ւթեան, ՚ի կուսական որովայնէ երեւեցաւ մարմնո՛վ ՚ի փըրկո՛ւթիւն մեզ. օրհ։

Ո՛ր ցօղէցեր ՚ի մէզ յամպոյ օրհնանց ո՛րդիդ այսօր զկոյսըն մարիամ. յորմէ ծընար մարմնով եւ բարձեր նովաւ ըզմեզ նախատեղծին ադամայ. մաղ։

Ո՛ր մաքրեցեր հոգիդ սուրբ ընծայիրատ եւ զարգանդ մօր քո վառակին. այսօր ամօ՛ղ ծնողաց նորին եառ՛ր ըզմայր բանին զօրհնէն եւայի. մաղ։

Թիւնա իմ. Ո՛ր իջեր յերկնից բա՛՛նդ աստըւած, առեր մարմ՛՛՛ն ըստ մերոյ բընութեան, վանըն յանցանաց նախատեղծ՛՛՛ն. աղօրմեա՛ մեզ աստըւած։ Ի՛ խաչին բեւեռեցար կամաւո՛ր պախես փըրկի՛՛չ, եւ զխոցո՛մըն յանդիման ա՛՛՛ռ. յանցանաց։

Ի՛ գերեզմանի՛ եդար անապական նաբատ փըրկի՛՛չ, եւ զթաղո՛մըն յանձն առեր զերեքօրեա՛՛՛յ. յանցանաց։

Ո՛ր ելեր յերկինս ընդ աջմէ հօր նըստար. օրհ։

Ո՛ր փառաւո՛ր յարութեամբըդ. քո կանգնեցեր ըզմահացեալսն. ՚ի յերկինս հանդարձար ընդ աջմէ հօր նըստար. օրհ։

Ո՛ր ելեր յերկինս հանդարձար եւ ընդ աջմէ հօր նըստար։

Փրկատո՛ւ յարեար ՚ի մեռելոց։ Ընդ արշալոյսն առաւօտո՛ւն կանխեալ կանանցն ՚ի գերեզմանն ասելով. քրիստո՛ս յար։

Եւ առ նոսա՛ ասէր հրեշտակըն, զի՛ խընդրէք ըզկենդանին ընդ մեռեալս, քրիստո՛ս յար։

Փո՛թաթացարո՛ւք ով սո՛ւրբ կանայք եւ պա՛տմեցէք աշակերտացն ասել լո՛ւ. քրիստո՛ս յար։

Ո՛ր զծառայի՛ ըզկերպարանըս յանձն առեր վա՛սըն մեր, եւ խոնարհեա՛լ քո կամաւ ՚ի մեր բընութիւնս. օրհնեա՛լ ես տէր աստուածդ հարցըն մերոց։

Ո՛ր խաչեցար հաճութեամբ հօր միածին որդի, եւ թաղմամբն ընկ՛՛՛ղ ընդ՛՛՛նութիւն մահուլոնծեր. օրհ։

Ո՛ր փառաւո՛ր յարութեամբըդ. քո կանգնեցեր ըզմահացեալսն. ՚ի յերկինս հանդարձար ընդ աջմէ հօր նըստար. օրհ։

Ըզառէր օրհնե՛՛՛ցէ՛՛՛ք եւ բարձր արարէ՛՛ք ընդ յաւիտեան։

Հրաշալի՛ յարութեամբ փըրկչին նորընծեցան արարածք. միաբանութեամբ օրհ։

Դողալով սարսեցին զըժոխք առնելով ըզթագաւորն անմահ. միաբանութեամբ օրհ։

Ո՛ր աղօրմեցար ՚ի մեզս ծնեալ մարդկան հայր երկնաւո՛ր ընտ մարգարէին. եւ եառ՛ր բնութիւնս այսօր պարգեւ ընկ՛՛՛յսըն առ՛ր ընծայով որդո՛՛՛ւդ միածնի. մաղթանօք սո՛ւրբ աէր մեզ ողորմեա։

Ո՛ր դատաւորդ ես ծանծկելոց գի-
տող. այսօր ի հնոցի դատապար-
տեալ բանձար ի խաչ ես լերեա՛
կերակրեցար յաղտագս անկելոյն ի
ճաշակմանէ մահաբեր պլուղոյն։
Ո՛ր կենդանաւորիդ ես ամենե-
ցուն. այսօր ըզմահ խաչի ի
յանձն առեր. եգար ի միրտ երկ-
րի եւ յերրորդ աւուր յարեար.
ընդհանուր մե՛զ վերածիլ ընդ-
յանապատս մ՚ի կեանս։
Կանխեցին կանայքն ընդ ա-
ռաւօտն ի գերեզմանն հանդերձ
խընկոյքն։
Բերել զիւղս անուշահոտս ի յօ-
ծմէն կենդանար մարմնոյ վերակացն
մերոյ։
Ել հրեշտակըն զօրութեամբ գո-
լով աղաղակեր յարեաւ. քրիս-
տոս։
Կանմաւորութեամբ եկիր ի չար-
չարանս եւ ի ծառայէ ապտակե-
ցար. օրհնեմք ըզքեզ ա՛աստուած
հարցըն մերոց։
Տարածեցեր ըզձեռըս քո ի վերայ
խաչին եւ ընդ անօրէնըս համար
եցար. օրհ։
Ո՛ր զմեռանիլ յանձն առեր վասն
պարապ՛ծոց, եւ ի վինաւորին գե-
զարդեամբըն խոցեցար. օրհ։
Ը՛զտեր. Ըզնա հնոգեւոր երգով
բա՛՛՛թր արարեք։
Ո՛ր ճոխաբար յօժարութեամբ ե-
կեալ ի նորոգո՛ւմն եղեւակ մարդ-
դոյն, եւ խաչի յանձն առնու ըզ-
մահ. ըզնա հն։
Ո՛ր էջն ի սաստին կողմ երկրի եւ
դողալով աստանեցան զրժոխք. այ-
սօր յարուցեալ վերածեաց ըզնըն-
ջեցեալսն. ըզնա հն։

Ո՛ր էիր յառաջ քան զյա՛ռ-
տեառնըս բա՛նդ ա՛աստուած. վա-
սըն մերոյ փրկուԹեան առեր
մարմին վա՛՛ս տըրբ կո՛՛սէ՛՛ն.
ընդքեզ օրհնե՛՛մք ա՛աստուած հա՛՛յ-
ցըն մերոց։
Ո՛ր ըզկերպանրանըս ծառայի ձըշ-
մարտապէս յանձն առեր. եւ խաչ
ի եւ մահու համբերելով ի
գերեզման՛՛ն. ընդքեզ օրհնե՛՛մք
ա՛աստո՛՛ւած։
Ո՛ր երեքօրեայ թաղմամբ փրկիչ
տո՛՛ւր զյարուԹի՛՛ւնըդ քո՛՛ ցու-ցեր.
եւ վերջնոյն նորոգեալ կեցու-
ցեր ըզկերպանացեալըս մե՛՛զ՛՛՛ն.
ընդքեզ օրհնե՛՛մք ա՛աստո՛՛ւած։
Ը՛զտեր օրհնե՛՛մք. Ա՛մե՛նայն
ազինըք բա՛՛՛թր արարէք։
Ձխաչեա՛ն ի մէջ երկրի եւ զե-
դեա՛ն ի նո՛ր գերեզմանի, ա՛մե՛։
Ձյարուցեա՛ն իշխանուԹեամբ
եւ զաւերըն զրժոխոց, ա՛մե՛-
նայն ազինըք բա՛՛՛թր։
Ո՛՛րպէս լեր մայր լուսոյ մարդի-
ա՛մ, երկիր բանաւոր արեգականն
ծո՛՛ւարան. լեր բարեխօս վասն ա՛՛նձ
ձա՛՛նց մերոց։
Խո՛՛դ տաճար բանին ա՛աստո՛՛ւծոյ.
բարձող տըրտմո՛՛ւԹեան նախա-
մո՛՛րն ե՛՛ւայի. լեր բա՛։
Ցըն՛՛ծա՛ իմանալի արե՛՛ւելք. բա՛՛նդի
բեւ ծագեաց մե՛՛զ լոյս ի՛՛րե՛՛ւոյց
քրիստոս. լեր բա՛։
Ո՛ր համագոյդ ես հօր եւ սո՛՛ւրբ
հո՛՛գւոյն, անբաժանելի էակ մի-
ա՛՛ԹեաՆ, խոնարհեցար ի բար-
ձանց եւ առեր մարմին ի կո՛՛ր-
ծէն յաղա՛՛գս ա՛՛նկե՛՛լոյն յանդո՛՛-
ծիչ կենա՛՛ց բա՛՛նաարկուի՛՛ն խոր-
մամբ։

Ամէն լուսոյն մանրիամտութեան նայեցաւ, ծրհնեալդ ի կանայս։
Զլոյն աննըմատուեր յանդգնողի կրճցեր, ծրհ։
Մի դադարիր վանըն մեր բանիւ խօսել, ծրհ։

Որ յամենս վտառաց նըմատես բանդ աստըւած, խոնարհեցար ի հայրական ծոցդ, ու՞ր մարմինն ի կոնաչն, վերականգնելով ի տեղի բաժանակեալ լուսոյն զհոգացեալ բնութիւնս։
Որ կանգնեցեր ըզխաչ քո ի մէջ երկրի, եւ անվաւ ըզպրմլբեափակ դուռն դրախտին բացեր նախաստեղծին, կենդանդրծելով ի ճաշակմանէ մահաբեր պըտղոյն։
Եւ զօրութեամբ խաչի քո երիսնտաս հիմնեցուցեր զկամարդ եկեղեցի բընակարան սուրբ երրորդութեանդ. լուսաւորելով ըզհետձանոս ի սմա կըրկնակի ծնընդեամբ։
Ըզյարութիւն երիստոսի ամենեքեան օրհնեսցուք. զի նա մի՝ այն անստըւած վաստաւորեալ յաչ եւխտեան։
Ըզճառագայթ յարութեանն տեսանելով հրեշտակին, նա զօրաց նայր ի պաղտիլ ըզկենաբեր յարութիւնն։
Զայն աւետեաց լըսելին առաւծտեան սուրբ կանայքն. ի հրեշտակէն կէն գանոյին ուրախութեամբ յառաքեալսն։
Զտիեզերակաւ խընդութեանցն աւետիքս երանելի կանանցն ուսեալ ի հրեշտակէն, աներկիւղ խընդութեամբ եւ բերկրանալից ուրախութեամբ ընծանային պատմել աշակերտացն սուբ։

Հոգ, երրորդ յայն.

Փառաւորեմք ըզքեզ տէր ամենատուր հայրըն մերոյ։
Ո՛ր ըզցօղ անապական աղբեանըդ ցօղեցեր տիեզերացդ ի վերոյ խաչին, օրհնեմըք միշտ եւ փառաւորեմք։
Ո՛ր Թագմամբն երեքօրեայ յարութեամբ ըզլայս ծագեցեր տիեզերացդ. օրհ։
Ըզտէր օրհնեցեք եւ բարձր այրարեք ըզնա յաւիտեան։
Ո՛ր ի բարձունս էլ եւ գերեաց ըզգերութիւն, եւ ետ պարգեւս մարդկան. օրհ։

Տարած եցեր զամենայն զօր բազո՛ւկս քո՝ ի վերա՛յ խաղո՛ղին. և եղիցի հիացեալ անասնեցաւ և դո՛զալով երեսիւր ի յահէ վառանց քո. տէր ա՛ստուած։

ԵՒ սեսեալ արեգականն զարածիդ ի վերա՛յ խաղո՛ղին, չհանդուժեալ շարչարանաց առարկիդ խաւարեցոյց ընդ ամենայն ի մէջօրէի ի յահէ վառանց քո. տէր ա՛ստուած հաւրցն մերոց։

Ընտիր օրհնեցեր բանդր արարբե՛ք յաւիտեան։

ԵՒ զինաւորըն գերզարմանեամբն յարձակեա՛լ խոցեա՛ց զկող կենարարին. բանդր արա։

Ա՛ստղ պղխիւր կենդանաբար բըղխեա՛լ լուսո՛յ զսին զիմէ՝ նաց. բանդր արա։

Զանձաւելի լուսոյ մայր, և ընդնականան անբակընդնակից որդւոյն. օրհնո՛ւթեա՛մբ մեծացո՛ցանեմք։

Զանհամ տրնօրէնո՛ւթեան մայր։ և զանձնաւոր տաճար աստուծոյ բանին. օրհ։

Զբո՛ղոյից փրկո՛ւթեան մայր, որ զանտանելին յերից՝ ի յարդանդ եբանդ. ընդնա՝ մեծենեքեա՛ն օրհնո՛ւթեա՛մբ մեծա։

Յամենայնի բանդո՛ւմդ աստուած. նայեա՛ յիս գթո՛ւթեամբ և խնայեա՛. զի դո՛ մի՛այն ես մարդասէր։

ԵՒ խաչիւդ քո կենարարա՛ պահեա և յարութեամբդ քո փրկեա՛ և անպրեցո՛. զի։

Ես ի մեռանելոյ ի գաղատեան քո տէր, վերընտրի՛ն զիս նորոգեա՛ և անպրեցո՛. զի։

Ես ի մեռեալս ազա՛տ առանց ծգնակա՛հ, քահանայ՛ք օրհ։

Ա՛ստուածածնին երկնայինն դո՛ւռն աստուածայինն ձայնին ա՛ւետա՛րանէր հրեշտակն. ուրախ լեր բերկրեա՛լդ տէր ընդ քեզ։

Ի՛ քեռմէ բանզեա՛լ ընդ հօր ա՛ նաստականաբար բնակիլ հաճեցա՛ի քոյ յորովայնի. ուրախ լեր։

Ով բոցեղէն սրովբէիւք շրջանեալ կեալ պահիւր, այսօր ի մէջ մարդկան ի գերեզմանի հոգեղինի յայտնեալ. ուրախ լեր։

Լանկից հօր կամաւորութեամբ եկիր ի չարչարա՛նս. զչարչարա՛եալս յանձն առեր. խանչի՛ համբերելով ինձեր ի գերեզմանն։

Ի՛ զաթերինյն եկեա՛լ ի գերեզմանն վերկդիդ. զի՛ ազս աներջս բերին, ի խընկել զանապականն մարմինդ։

Ա՛ետա՛ս լուեա՛լ ի հրեշտակէն որ ա՛նէր, ա՛ զ յաչեա՛ ի մեռելոց ձենզ կեանըս պարգեւեա՛ց։

Ի՛ զաթերն եւ սո՛ւրբ կանայքն ողբալո՛վ փութանակէս եկին ի գերեզման քո տէր, ի խընկել զանապական մարմինդ։

Բանբեա՛ աւետաւո՛ր հրեշտակին որ գոչէ՛ր առ երջանիկ կանայսըն, զի խընդրէ՛ք ըզկենդանին ընդ մեռեալս. քանզի յաչեա՛ տէր եւ աւերեա՛ց ըզդըժոխս։

Պատմեա՛լ երանելի կանանցըն զյաղթութի՛ւն սքանչա՛ն աշակերտացն. ուրախացեալք ընթա՛նային պետրա՛ եւ յոհաննէս ի կե՛նատո՛ւ գերեզմանն։

Փառաւորեա՛լ հրդի՛ աստուածդ. որ եկիր կամաւ՛ի չարչարա՛նս. տէր ա՛ստուած հաւրցն մերոց։

Տարած եցեր զամենայն զօր բազո՛ւկս քո՝ ի վերա՛յ խաղո՛ղին. և եղիցի հիացեալ անասնեցաւ և դո՛զալով երեսիւր ի յահէ վառանց քո. տէր ա՛ստուած։

ԵՒ սեսեալ արեգականն զարածիդ ի վերա՛յ խաղո՛ղին, չհանդուժեալ շարչարանաց առարկիդ խաւարեցոյց ընդ ամենայն ի մէջօրէի ի յահէ վառանց քո. տէր ա՛ստուած հաւրցն մերոց։

Ընտիր օրհնեցեր բանդր արարբե՛ք յաւիտեան։

ԵՒ զինաւորըն գերզարմանեամբն յարձակեա՛լ խոցեա՛ց զկող կենարարին. բանդր արա։

Ա՛ստղ պղխիւր կենդանաբար բըղխեա՛լ լուսո՛յ զսին զիմէ՝ նաց. բանդր արա։

Զանձաւելի լուսոյ մայր, և ընդնականան անբակընդնակից որդւոյն. օրհնո՛ւթեա՛մբ մեծացո՛ցանեմք։

Զանհամ տրնօրէնո՛ւթեան մայր։ և զանձնաւոր տաճար աստուծոյ բանին. օրհ։

Զբո՛ղոյից փրկո՛ւթեան մայր, որ զանտանելին յերից՝ ի յարդանդ եբանդ. ընդնա՝ մեծենեքեա՛ն օրհնո՛ւթեա՛մբ մեծա։

Յամենայնի բանդո՛ւմդ աստուած. նայեա՛ յիս գթո՛ւթեամբ և խնայեա՛. զի դո՛ մի՛այն ես մարդասէր։

ԵՒ խաչիւդ քո կենարարա՛ պահեա և յարութեամբդ քո փրկեա՛ և անպրեցո՛. զի։

Ես ի մեռանելոյ ի գաղատեան քո տէր, վերընտրի՛ն զիս նորոգեա՛ և անպրեցո՛. զի։

Ընդբեզ լեւսոյ մայր եւ կոյս, ընդբե՛զ գաւնձըդ կենաց աստուա-
ծային ձայնին ցընծութեամբ ու։
Մայր սուրբ անարատ լուսոյն,
հրեշտականին օրհնութեամբ պա-
տուեալ ընդբեզ ուծացու։

Քրիստոս աստըւած, որ տարա-
ծեցեր ընձեռըս քո՛ի խաչին եւ
լուծեր ընկնիք դատապարտո-
թեան մերոյ. ողո՛րմեա։
Ի խաչին բեւեռեցար, եւ հեղմամբ
արեանըդ քո փըրկեցեր ընտիե-
զերս ի մեղաց. ողո՛ր։
Թաղեցար ի մէջ երկրի, եւ յեր-
րորդ աւուր յարեար, ընդընժոխս
աւերեցեր բանիւ. ողո՛ր։
Ի խաչանիշ փայտէն դընդըրդե-
ցան դըժոխք. զծրութեամբ սուրբ
հոգւոյն նորոգեցաւ երկիր. ալէ-
սա որ խափանեաց ընդմէն։
Հրեշտակն աւետաւէր կուսին մա-
րիամու, սա է ի սկզբանէ բանն
որ յառաջ քան զյաւիտեանս որ-
դին. սա է Թագաւորն որ խա։
Յարեաւ յաւուր երրորդի. վէ-
մըք պատառեցան երկիր շարժե-
ցաւ սաստանեցաւն դըժոխք. սա է
կենդանին յաւիտենից քրիստոս։
Կամաւորութեամբ եկիր ի չար-
չարանս աէր. եւ ի վերայ նախատ-
անեցին ընդմեռանիլ յանձն ա՛-
ռեր. տէ՛ր աստըւած հայրըն
մերոյ։
Անպատրաստականդ մահու որպէս
մահապարտ դատապարտեա՛ւ ի՛
խաչ ելեր վասն ազգի մարդկան.
տէ՛ր աստըւած։
Անման հանգիստ ի ծոց քրիստոս
աստըւած. ի գերեզման ի՛ջեր յա-
րութեղդ մեռե՛լոց. տէ՛ր աստը։

Այսօր յարութիւն քրիստոսի
ծնանեցէք հաւատացեալք ի մի
աստըւած հայր ամե՛նակալ։
Այսօր եւ կանանցն իւղաբերքը ա-
ւետիս տալով առաքելոցն օ՛րհ-
նեն զաստըւած հայր ամե՛։
Այսօր եւ հրեշտակք ի յերկինըս
հնդեւոր հընչմամբ երգոյ. օ՛րհ-
նեն զաստըւած հայր ամե՛։
Որ յանխտեննից ես աստուած
եւ տէր ամենայն կենդանուս-
թեան. խոնարհեցար ի չարչա-
րանս հանգերեալ խաչի եւ մա-
հու. զքեզ օրհնեմք աստըւած
հայրըն մերոյ։
Որ ամենայն բարութեանց ես
տէր եւ ի քրովբէական աթոռ
նըստիս, էդար ի նորոգութ վիմի
անապական մարմնով. զքեզ օրհ։
Որ էակից ես հօր եւ սուրբ հոգ-
ւոյն, ինքեր ի դըժոխս փըրկեցեր
զգերեալն աւերելով ընդմէն.
զքեզ օրհ։
Ընտեր. Երգով օրհնութեամբ
բանիդ պարարէք յանխտեան։
Որ ելոյծ ըզզօրութիւնըս դըժո-
խոյ խորհրդով տնօրէնութեան
իւրոյ. քրիստո՛ս Թագաւոր վա-
ռանց վաճառօրեալ ի գծոյդ զըն-
ծարիմոյ. եկայք ժողովուրդք
երգով օրհնե՛։
Որ բանիւ գոյացոյց զարարածս է-
կից բանն ի հօրէ քրիստոս. եւ
մանո՛ւ խաչի զամենայնըն վանըն
մեր համբերեալ յանլեռնոյ մա-
հու ինքնութեամբ. եկայք ժո-
ղովուրդք երգով օրհնե՛։
Որ ուրախ լեր աստուածածնին յոյս
եւ փրկութեան մերոյ. ընդբե՛զ
ընդունող լուսոյ ուծացուցանեմք։

Թեաւն քո տէր երկիր շարժեցաւ, վշտմբք պատառեցաւն քրիստոս ընդ աստուածոյ. փառաւորեալ է քո յարութիւնդ։

Ի՛ ձայն ահեղ յարութեան քո տէր զարհուրեցան զինուորքն գահապետքն յարփիսափայլ հրեշտակին իջմանէն, եւ դողալով շարժեցաւ երկիր։

Ա՛ռաւօտեան սաբբ կանանցըն դիտելով լզվիմափոր գերեզմանն, բերելով զիւղս անոյշս ի չծմանն պարապիր էականերութեանն։

Ե՛ւ տեսեալ լզքերթվեցն վերանեալ ի վիմէն, տարփոդելով սիրեցեալ զիւղս անոյշն ամէ գանգիր ողջոյն տուր փոխո՞յն քանզի յարեաւ որ յառաջն ասաց։

Արարիչդ արարածոց քրիստոս ահ՞յսօ՞ր ի խաչին բեւեռեալ եւ զինաւորըն գեղարդեամբըն յարձակեալ լզկո՞ղ քո խոցեաց. ամէր ածալեաց հայրըն մերոց։

Կենդանիդ յաւիտենից քրիստոս ահ՞յսօ՞ր ի գերեզմանի եգար. եւ պահապանքըն պահէին լզդուշութեամբ լզգե՞րեզման քո. ամէր ածալեաց հայր։

Յարեար ի մեռելոց քրիստոս ահ՞յսօ՞ր լզլզժամս աւերեալ եւ կենդանութիւն պարգեւեցեր աշխարհիս. քոյո՞վ յարութեամբդ. ամէր ածալեաց հայր։

Ընդունի. ընդնայ օրհնեալ բարձր արարչե՞ք յաւիտեան։

Զոր կարասեսըն յոլհանննէս մանգաղելոյն ի լզմժամս աւետարանչե՞ն լզգալոսա արեգականն արդարո՞ւթեան. ընդնայ։

Ընդունի օրհնեցէք. Բարձր արարչե՞ք զաւազանն ի վերայ խաչին։ Որ կանգնեացն լզգբանականիւն սե՞զանն խաչին, յաղագս քանակոմ անխարհի պատարագեալ. յորմէ սեղանոյ բուրեալ անո՞ւշահոտ հո՞գի գի՞՞՞. բարձր արարա։

Որ փոխանակ մեզասանէր մանգա՞ցո՞ պըրողըն պարգեւեաց մեզ կերակո՞ւր արդարո՞ւթեան, ի կեանսըն յաւիտենից նորոգելո՞ւ լզմե՞՞՞զ. բարձր արարա։

Սո՞ւրբ զաստուա՞ծանծինն օրհնո՞ւթեա՞մբ մեծացո՞ւցանեմք։ Ա՛ւե՞տաւո՞ր հրեշտակին աւետա՞րանէր ընդլընեա՞լ վլերկինն ի սլրբոյ կո՛սէն։

Ա՛ռ՞ ո՛ւրախ լեր բեմկրեալդ. քանզի մե՞ր տէրն ես լնդ քեզ։

Լոյս ճըշմարիտ որ ի հօրէ առաքեցար. առեր մանրին պարապըմ ի կուսէն ոչ մեկնելով յանքննին լեռնին լեռնել բանդ աստուած. ո՛ղ՞ր՞մեա։

Ո՛ր ա՛նհասդ ես յանթարածոյ եւ քան զանմե՛նայն միտքս գերազանց. զոր երկի՛նք ոչ բաւէին տանիլ, յարգանդի կուսին կրեցար բանդ աստուած. ո՛ղ՞ր՞մ։

Զանբաւարանըս յանձն առեր, ախտանկիր հոգւովնինաց եղեր. վասըն մերոյ փըրկութեան ի գերեզման նիւ եգար, անկծրո՛ւստ պահելով զարարածըն բանդ աստուած. ո՛ղ՞ր՞մեա։

Փառաւորեալ է քո յարութիւնդ։

Ո՛ր յարեա՞ւդ ի մեռելոց յաւո՛ւրհ քրիստոս ահ՞յսօ՞ր ի խաչին բեւեռեալ եւ զինաւորըն գեղարդեամբըն յարձակեալ լզկո՞ղ քո խոցեաց. ամէր ածալեաց հայրըն մերոց։

Կենդանիդ յաւիտենից քրիստոս ահ՞յսօ՞ր ի գերեզմանի եգար. եւ պահապանքըն պահէին լզդուշութեամբ լզգե՞րեզման քո. ամէր ածալեաց հայր։

Յարեար ի մեռելոց քրիստոս ահ՞յսօ՞ր լզլզժամս աւերեալ եւ կենդանութիւն պարգեւեցեր աշխարհիս. քոյո՞վ յարութեամբդ. ամէր ածալեաց հայր։

Ընդունի. ընդնայ օրհնեալ բարձր արարչե՞ք յաւիտեան։

Զոր կարասեսըն յոլհանննէս մանգաղելոյն ի լզմժամս աւետարանչե՞ն լզգալոսա արեգականն արդարո՞ւթեան. ընդնայ։

քանզի մարմինն որ ի մենջն էառ
ի հրեշտակաց երկրպագութիւն
առնու, ի սրբելէ՛ն ե՛ւ ի քրով-
բէից։

Տո՛ւք ըզփա՛ռս ի բարձունս
Թագաւորին յաւիտենից, որ վըր-
կեա՛ց զաղգս որպէս մարդկան
ի ծառայութենէ՛ն Թըշնամւոյն.
ծրհնութիւն առաքոլի՛ն ի բար-
ձունս։

Նա՛ ինքնիշխանութեամբ բազմե-
ցա՛ւ ի վերայ խաչին, կա՛պեա՛ց
զիշխանսն մեղաւորաց. զմահո՛ւ գե-
րութիւնն յաղատանդ կենագործեաց
ի կեանս անմահ. ծրհնու։

Նախայարմտեան որդին փառակից
հօր եւ սո՛ւրբ հոգւոյն գըլնի՛ ի
նոր գերեզմանի, նոր նորոգել զիս
ըզհընացեա՛լըս մեզջ. ծրհնու։

Հզաթեւեան աերովբէն նըման-
լով ի վերայ վիմին հարկանի՛ր
փող յարութեանըն տեառն. պա-
կուցեա՛լ պահապանացն յահէն
եղեն ո՛րպէս մեռեալ. ծրհնու։

Հաղորդս արա՛ եւ ըզմե՛զ տէր
ընդ սըրբոց քոց աւաքելոցն, որք
արժանի՛ եղեն տեսանել ըզքեզ ի
յարութեա՛ն քո. արժանաւորեա
տե՛ւո՛ր տեսանել ըզքեզ ի միւս
անգամ քո գալըստեանն. ծրհնու։

Զթաքաւո՛րըն քրիստոս ծրհ-
նե՛թեամբ երգով բարեբանեցէ՛ք
ամենայն երկիր։

Ա՛րքոլին երկնի՛ւ եւ երկրի մա-
տուցո՛ւք երգով գոհաբանու-
թիւն ամենայն երկիր։

Ն՛երքոլութեան եւ մի՛ աստուա-
ծութեանն մատուցո՛ւք պատիւ
երկրպագութիւն յաւիտեանս,
ամէն։

Ո՛րո՛ւմ սպանէին արգելեա՛լքն ի
մեղսաբեր բանտին ազատեցո՛-
ցի՛՛ւ յո՛ւսոյ գալըստեան աստ-
ուածորդւոյն ի յերկնից. ընդնա։

Ո՛րոյ եկեալ կատարեա՛ց զմարգա-
րէից ընծա՛ւութիւն, աւերե՛լ
ը՛՛վ ըզգերութենէ՛ն զժոխոց եւ ըզ-
զօրութիւն մահո՛ւ. ընդնա։

Լո՛յս ընտո՛ւ մանր, եւ կենարար
բանին բնակարանդ՛՛՛ո՛ւ. քեզ ե՛ք
բանիցեն ազգ եւ ազի՛նք ամենայն։
Ստեղծողին մանր, եւ հընութեան
կերպի նորոգո՛ղդ՛՛՛ին. քեզ։
Լո՛յս ծագեցաւ ի քէն նըստեալոյս
ի խաւարդ՛՛՛ի. քեզ։
Ի՛ջեր յերկնից ի հօրէ եւ մարմ
նացար ի կո՛՛ւսէն. հանգերծ՛՛՛ո՛ւ
փըրկիչ վաստն մեր ընդմէն ճաշա-
կեցեր։
Ե՛կիր ի չարչարանըս չարչարանա-
ցըն լո՛՛ծիչ, խաչեցա՛՛ր Թա՛ղե-
ցար եւ գա՛ր ի գերեզմանի քրիստոս
անստըգա՛ծ մեր։
Ե՛ւ յերրո՛րդ աւո՛ր յարեա՛ր ամե-
նակարո՛՛ղ տէր. պարգեւեցի՛՛՛ւ
աշխարհի վճանգաղութիւն եւ ըզ-
մե՛ծ զորդմո՛ւթիւն։
Հրաշալի յարո՛ւթիւնն ըզպա-
հանպանսըն զարհո՛ւրեցոյց, եւ
հրեշտակն ի յերկնից իջեալ ի
ձայն ահեղ յարութեան աստ-
ուածորդւոյն, կանխա՛՛նցն աւե-
տէր յարեա՛ւ աստըգա՛ծ։
Ի՛ձայնէ հրեշտակին զըւարճացան
տըրտմագեաց կանայքն, եւ գա՛ր-
ձան խնդութեամբ ետե՛ն աւե-
տա՛ւ նախանպատմելին։
Ե՛կայք ըսանգեացք յծրհնո՛-
թիւն նոր ծրհնեցուք ըզտէր.

Ո՛ր զանկեամբն ի նախնուանն ի մէ-
ղըս, պատուականն արեամբըդ քո՛
կանգնեցեր. եւ մեզ։
Եւ յարութեամբըդ քո՛ զաչխար-
հըս կեցո՛ցեր, եւ ընդրո՛նըս զը-
ժոխոց փըշրեցեր. եւ մեզ։
Յարեա՛ տէ՛ր ի գերեզ-
մանէն։
Ընդ յառնել փըրկչին մերո՛յ եր-
կիր շարժեցա՛՛՛ւ, վէմըք պատռե-
ւեցան։
Զառաւօտ այն ի վերայ վիմի՛՛՛ն, զարհուրեցոյց ընդպահակ
պա՛՛՛նան սո՛ւրն գերեզման-
նին։
Զառաւօտուձայնն ընդգերեզման-
նանըն բոլորեա՛՛՛լ դա՛՛՛ըք հրեշ-
տակաց, տեսանէին զնոսա
յա՛՛՛րուցեալ ի գերեզմանէն։
Առաւօտուձայնըդ կանայքն եկին ի
գերեզմանն փըրկչի՛՛՛ն անոյշ
իւղօք եւ խընկօք, յօժանե՛՛՛լ
զմարմինըն տէրո՛՛՛ւնական։
Լուսաշաւիղաձա՛՛՛ւ հրեշտակին ընդ-
առ վէմ ի վերայ վիմի՛՛՛ն, աւե-
տարանէր կանանցն, յարեա՛՛՛ւ
փըրկիչըն տիեզերաց։
Սախայաւիտեա՛՛՛ն օրդի փառաւ
կից հօր եւ սո՛ւրբ հոգւոյն. որ
միշտ յանձա՛՛՛ւ փառաւ բանբեա-
նիս ի վերին զօրացդ. ընդքեզ օրհ-
նե՛՛՛մք առաւօտուձայնըդ մերոց։
Ընդեալ մարդ ճըշմարիտ եկիր կա-
մաւ ի չարչարանս, եւ բարձեր
ըզփայտ խաչին անապարտականդ մէ-
հու. ընդքեզ օրհ։
Ի գերեզման իջեր խաւխանիչ մա-
հու. երեքօրեայ յարուցեալ լոյս
ծագեցար ստուերանըստացս. ընդ-
քեզ օրհնե՛՛՛մք առաւ։

Հր. վ՛՛՛ յայն։

Ընճառելի բնութիւն եւ բանն
հօր, առաքեցար ի հայրական ծո-
ցոյ, եւ առեր մարմին ի սըրբոյ
կուսէն. սո՛ւրբ աստուած հայրըն
մերոց։
Ենկեար ի փըրկութիւն մեզ թա՛
գաւո՛ր անմահ յանձն առեր ըզ-
մահ խաչի, եւ իջեր ի գերեզման
անանցականն. սո՛ւրբ աստուած։
Եւ յարուցեա՛լ ի մեռելոց երկը-
օրեայ լոյս ծագեցար սիրելեցդ.
իշխանութեամբ լուծեր զերկունս
մահու. սո՛ւրբ աստուած։
Ընդառնըդ օրհնեցէք բարձր արա՛-
րըք զթագաւորն անմեռնեցեալն իշ-
խան հայր միշտ եւ յաւիտեան։
Զյարուցեալն ի մեռելոց քրիս-
տոս աստուած. ժողովուրդք ա-
ռաւե՛լ բարձր արարէք ընդնա յա՛։
Զանապական լոյսն ի հօրէ ծա-
գեա՛լ սո՛ւրբ զհոգին. քահանայք
ընդ սերովբէսըն գոչեցէք, եւ ա-
ռաւե՛լ բարձր արարէք ընդ։
Զաստուածածնին եւ զմիշտ
կոյսն անդադար օրհնեսցուք. քանզ
զի ծագեաց մեզ լոյս երեսաց, եւ
փըրկիչ աշխարհիս մերոց։
Խընդա եւ ուրախ լեր անհարս
նաժեշտ մայր. քանզի որ ի քէն
ծընաւ մարգա՛՛՛ւ աստուած ի փըր-
կութիւն աշխարհիս մերոց։
Գանձ անապական գըտար սո՛ւրբ
աստուածածնին, բարեխօսեա քրիս-
տոսի աստուծոյ մերո՛՛՛յ, կեցու-
ցանել զաշխարհըս մեր։
Ո՛ր յարեար ի մեռելոց քրիս-
տոս աստուած, եւ մեզ կեանըս
շնորհեցեր. ուրա՛՛՛խ։

Ը՛զբո յարուԹիւնդ ծրհնեմըք մարդասէր , ազաղակելով տէր վաոըք քեզ։
Զոր ծրհնէն սերովբէքն եւ գովէն քերովբէքն , ազաղակ։
Անգադար բերանով անհանգիստ բարբառով , ազաղակ։
Անուեա՛լ եւ մեր զծրհնաԹիւնս նըս հրեշտակացն երգե՛մք է՛ւ ասե՛մըք , վաո՛ոք յարուԹեա՛ն քո տէր։
Ող խաչեցար վաոըն մեր Թաղեցա՛ր է՛ւ յարեա՛ր , ազատեցեր զմեզ։
Սուրբ ասըւած , սո՛ւրբ է՛ւ հըզօ՛ր , սո՛ւրբ անմա՛հ Թագաւո՛ր։
Անյաւր զենաք մեզ պատարագ անարատ գա՛ռն աստուծոյ ի վերայ խաչին , էակից հօր եւ սո՛ւրբ հոգւոյն. ասըւած հարցըն մերոց։
Անյաւր բացաք մեզ սրծվքէ՛ափակ դո՛ռըն դրախտին հրաւիրե՛ցաս ի կոչումն ազքայական սե՛ղանոյն տէրունեան մարմնոյ եւ արեան աստուծոյ հաւր։
Եւ հրաշալի՛ յարուԹեամբ քո քերիստոս տիե՛զերըք ամենայն նո՛ր ասե՛ւոր զարդարեալ , մըտանե՛ն ի յառագաստ ընդ վե՛ճասիդ քրիստոս աստուծոյ հաւր։
Ը՛զտե՛ր օրհնեցէ՛ք . Ա՛ռաւե՛լ բարձր արարէ՛ք ընձեռ յաւիտեան։
Զարամանալին ղեցեալ մարմնին ի քառանկիւն սե՛զան խաչին բարձ բացեալ , սերովբէ՛ք սարսեալ դո՛ղային . առաւ։
Ող ընդօղ անապական աիրեանն ի կոզա՛հա աղբե՛րէն արբոյց տի՛ւ զերանց. ժողովո՛ւրդք հեղհեղեալ առաւե՛լ բար։

Ը՛զտե՛ր օրհնեցէ՛ք բարձր արարէք ընձեռ յաւիտեան։
ԶԹագաւո՛ւրըն քրիստոս որ վաո՛ն մեր յանցանաց ընդա՛հ ճաչակեաց . բարձր արա՛։
Զէ՛ակից հօր բանըն հօր որ երեքօ՛ռեայ Թաղմամբ զգեժոխս աւերեաց . բարձր արա՛։
Ա՛մե՛նապո՛ղեալ եւ քան զերկի՛նըս բարձրացո՛ւցն , որ զանհա՛՛սանե՛լն ընդունել ընդունե՛ր կրեցեր , եւ ցընծո՛ւԹի՛ւն աշխարհի ծընաւ . վաոն որոյ ամենեքեան ընդ քեզ միշտ մեծացո՛ւցանեմք։
Ա՛մե՛նապայծառ բերկրեալ միշտ կայս , որ զանբա՛՛ւելի ընդբանն անճառաբար յընդացար , եւ ըզմարմինդ նացեալն աստուած ծընանելո՛վ ի քէն . վաոն որոյ ամե։
Ի՛ լեռնէ վէմն առանց ձեռին հաւատակ գա՛՛նի՛՛լ գո՛ւշակեաց զանաե՛րմն ըզծընունդ քո հարան երկնաւո՛ր , մայր եւ կո՛յս ծնընդեան ճանաչել կոյս . վաոն որոյ ամենեքեան ընդ։
Ա՛նընակիզելն բանդ ա՛՛ճառելի ծընունդ , որ առաքմամբ հօր ի՛ջեր ի երկնից վաոն մերոյ վրդովման . զքե՛զ ազա՛՛չենք ողորմեա՛ քո աարատածոց։
Ող անեղ աստուածո՛ւԹեամբ եւ ա՛՛նախո՛խելի բընութեամբ ի կուսէն ծընար նախատեղծին կերպանդ , եւ եկիր կանա՛՛ ի հարսնա՛՛նս . զքե՛զ ա՛։
Ի՛ խաչին բեւեռեցար կամա՛՛ հօր եւ սո՛ւրբ հո՛գւոյն . եւ իջեր ի դերեզմանն անմահ բընութի՛ւն . եւ յարեար ի մեռելոց քրիս՛՛տոս . զքե՛զ ազա՛՛չենք ողոր։

գլեցմանե յանմանհամեան՝ ի կեանս. ընդեր օրհնե՞մք անապականն բա՞նով աբ՞ստրնած։

Անապատականըդ մահու դատաստարտեալ ի վերայ խաչին. որ փոխանակ դառնութեան պըտղոյն արբո՞ցեր մեզ՝ ի տիգամոց կո՞ղկ. ընդեր օրհ։

Առաքեցար ի դըժոխս ցուցանել ընդօրութիւն աստուածո՞ւթեանդ. ջարհեցեր ընդլո՞խ խաւդամողին, խափանեցեր ընդօրութիւնդ մահու. ընդեր օրհ։

Լո՞ւսով աստուածութեա՞ն. քրիստոս լուսաւորեցեր մեր սրբե՞ց կեղեցի՞. պահեա ընտ անշարժ յաւիտեան։

Տո՞ղ այսօր երա՞սաղէմ հաւատացեալդ քանզմո՞ւթեամբ զնաւակատիս սուրբ եկեղեցւո՞յ. պահեա ընտ անո։

Բացան դրո՞նըք հաւատոյ նո՞ր սիոնի ընդունել զանմահ փեսայդ յաւազանատ. բաշխե զմանրմի՞ն քո եւ զարբո՞ւն. պահեա ընտ անշարժ յա։

Հոց. Զոյգ յայն։

Որ եկիր կամա՞ւ հօր՝ ի խաչ ելանել վասն աշխարհի՞ մարդկա՞ն. թագաւո՞ր փառաց քրիստո՞ս ամենեքեան օրհնե՞ա՞ց՝ ք։

Որ մահո՞ւ խաչի համբերեցեր վասն մեր անմեկնելիդ՝ ի հօրէ՞. թագաւո՞ր փա։

Որ երեքօրեայ թաղմամբ պահեցար կենդանի, յարո՞ւթիւն մեր եղա՞ւ ք. թագաւո՞ր փա։

Ամէն եւ կոյս աղախին քրիստոսի, որ բարեխօսդ ես միշտ աշխարհի. քեզ երանեն ամենայն ազինք։

Մաքո՞ր աղաւնի եւ հաճոյեալ երկնից մարիամ, տաճար եւ աթո՞ռ աստուծոյ բանին. քեզ երա։

Քեզ հաճեցաւ իմանալիքն ընդ հոգեղենիս, եւ քեզ մերձեցաւ ի փայտին կենաց. քեզ երա։

Որ սրբոտման հաղորդ քո չարչարանօք խաչին ազատեցեր ընդմարդն՝ ի սրբոտութենէդ փայտին եւ ի մեղսաճաշակ պըտղոյն. քրիստոս աստուած եւ մեզ ողորմեա։

Որ մահուամբ քո կենդանի եւ մեռեալ թեամբդ յերկրին նորոգեցեր դարձեալ զանշխարհս եւ զհոգեացեալ բնութիւնս. քրիստոս աստուած եւ։

Որ երեքօրեայ յարութեամբ քո եւ համբարձմամբդ յերկինս վերացար զերկրի ընդ փայտն եւ յանմահականն ճաշակն. քրիստոս աստուած եւ։

Տեսիլ փայլականաձեւ զըւարթնոյն ի վիմէն հընչեցեալ առ խնկավաճառաց կանանց փարատեցոյց զերկիւղալից սրբոտութիւնն։

Պահապանքըն պակուցեալ անդրբեկ լինելին, եւ կանանցն առեառանրա՞լ, մահ մահո յաղթեաց եւ ծանո՞ւցան մահ։

Քարոզս առաքելոյ առ երջանիկ աստուածբան, փո՞թացարո՞ք ի գանլեա՞ եւ տեսանիցէ՞ք զկենդանագործն ընդբրիստա։

Յանձնո փառաց խոնարհեցար եւ ընդ՞ոյար ըզհոգեղէնն բընութիւնս. վերաո՞ւեր զանկեանն ի

Ո՛ր բարեբանեալդ ես ՚ի դա-
սէց քերթվէթից անմահ Թագա-
ւոր . օրհնեա՛լ ես եւ գովեա՛լ
յաւիտեան :

Ո՛ր խոնարհեցար յերկինից եւ ա-
ռեր մարմին զնախաստեղծին ա-
դամայ . օրհնեա՛լ ես :

Ո՛ր նշոյտիս ՚ի վերայ չորեքկերպեան
կենդանեաց քրիստոս աստի՛ւած .
օրհնեա՛լ ես :

Գոհքըք տեառն ընտէր օրհ-
նեցէ՛ք զբարի պատարէք յա-
ւի՛տեան :

Գիշերք ընտէր օրհնեցէ՛ք զ .
Ընդնիստեան ՚ի յամոռ փառաց
ըզբա՛րեբանեալն ՚ի հրեշտակաց .
ընդնա անդադար օրհ :

Խորհել ընտէր օրհնեցէ՛ք զ .
Ո՛ր յանհէ փառաց աստուածու-
թեանն գո՛չ՚ն զընարհութիւնք երկ-
նից . ընդնա անգադ :

Անարատ կոյս աստուածածնին
մարիամ, սէրբե՛ն հի եւ մայր քրիս-
տոսի, յարգանդի տարար զանետա-
նելին աւետեացն . օրհնաբանեա՛մբ
ըզքեզ աստուածա՛ծին մեծա-
ցո՛ւցանեմք :

Ընդքեզ երկնայինն դուռն զի ե-
տեան եղեկիէլ, եւ սարըն զի ծա-
նեաւ գեդէօն, սերնվքէ հողեղէն
վէհապոյն քերթվէթից . օրհնաբ :

Եդրա խորհուրդըս սոսկալի ՚ի քեզ
տեսանի աստուածա՛ծին . յերկնա-
քինն անսերմնական, ծնո՛ղ ա-
նարատ . կուսութիւն յեա ծնեալն
դեսն մնալով անապական . օրհ :

Ի՛խաչելեր բա՛նեդ աստուածածնի,
մարմնացեալդ ՚ի կուսէն Եմմա-
հօր եւ հոգւոյն, ՚ի փրկիչ Մի՛ռն
աշխարհ մարդկան :

Ընտէր օրհնե՛ալ ցեր եւ բարձր
արարէ՛ք ըզնա յաւիտեան :

Ո՛ր ՚ի վերայ խաչին եհեղ զարիւն
իւր քրիստոս, եւ փրկեաց զարա-
բա՛ծս ՚ի մեղացն . օրհ :

Ո՛ր ընդմէն կոխեաց զդիժոխս ա-
հերեաց, յարուցեալ ՚ի մեռելո՛ց
ազատեաց ըզմեզ . օրհնե՛ալ ցեր
եւ բարձր արա :

Ընդքեզ օրհնութեամբ մեծա-
ցո՛ւցանեմք :

Ո՛ր ընդքանն աստուածածնի յարգանդի
կրեցեր սէրբուհի անարատ, եւ
անճառապէս ծընար ըզմեզ փրկիչն
երկնից . ընդքեզ :

Ո՛ր էից լուսոյն արժանի եղեր բանա-
նալոյ ՚ի քո գիրկս, եւ արեգականն
արդարութեան եղեր արեւելք .
ընդքեզ օրհ :

Թիւնս ԶՀ. Ողո՛րմեա վերջ
կիզ :

Ո՛ր կամաւ հօր ընդառաջեցար
յանձն առեր բանիդ աստուածածնի .
ողո՛րմ :

Ո՛ր հանապատ սուրբ հոգւոյն ըզ-
դերեալսըն փրկեցեր քո յարու-
թեամբդ . ողո՛րմ :

Փառաբանակից հօր որդի որ
վարն մե՛ր խաչեցա՛ր, զըզիժոխս
աւերեալ յարեար յանւար երրոր-
դի . փա՛ռք յարութեան քո
տեր :

Հրեշտականպետին ի՛ջուն որ ընդ-
պահապա՛նան երկիւղի՛ւ, զքո
հոգեցոյց առ դրանըն գերեզմա-
նին . փա՛ռք յարու :

Եւ սքանչելի սուրբ կանանցն ա-
ւետարանե՛ր ասելո՛վ, յարեար
քրիստոս յարուցիչըն մեռելոց .
փա՛ռք յարութեան քո տեր :

տէր

ողբ

Ի գերեզմանի եդար աննապատհան, զի զմեռելութիւնըս մեր բարձեր, ըզգերեալսըն փըրկեցե՛ր ի ձեռաց մահու։

Եւ յերկրորդ աւուրս յարեար անտուտածոյ, ի յերկինըս համբարձար, ի բարձունս ընդ աջմէ՝ հօր նըստար. փառաւորեալ ի հրեշտակաց եւ երկնրպագեա՛լ ի տնբովելեից։

Կանանցըն կանխելով ի թաղըմըն կենդանեացն տեսին ըզվէմն գլորեալ ի բացց մերժեալ։ Թափիւր ըզգերեզմանն եւ ոչնայն տեսանէին, եւ տրտմութեամբ լային յոտանհառեալք։

Մայր խաչելցելոյն զի լաւ յոտանհառեալ, բանզի բրիստոս փառօք մեծաւ յարեաւ։

Որ ի բանտակերպեան նըստիս յաթոռ, անլռելի ձայնիւ օրհնեա՛ զի պայծառ գաւառց հոգեւոր երգով. աստուած հարցըն մերոց։

Որ ի վեցհարեան սրահըէսըդ հանդիպիս եւ խնամեաս զբո զարտասրանքս, նըշանաւ խաչի քո զմեզ սրբեցուցեր. աստուած հայր։

Որ նըստիս ի յաթոռ փառաց անառաքել բարեխո՛ս գովեան, նըշանաւ խաչի քո զմեզ սրբեցուցեր. աստուած հայր։

Ընդառ՛ Ա. ՀՈԳՈՒՆ մեծաւն գործըք տեա՛ռն ըզտէ՛ր օրհնե՛ցէք։

Ա. ՀՈԳՈՅ փըրկականն սուրբ խաչելեն զուարճացա՛ն արարա՛ծք. ա՛՛՛։

Ա. ՀՈԳՈՅ մըտեալ ի դերեզման՝ անհերեաց ընդըժոխս. ա՛՛՛։

Ա. ՀՈԳՈՅ ի յերկինըս համբարձաւ՝ նստաւ ի հօր նըստա՛ւ. ա՛՛՛։

Ա. ՀՈԳՈՒՆ մայր լուսոյ տա՛ր լուսեղէն տաճարն, ո՛

Տոմ երկինըք չէին բաւական առ ի բնակութի՛ւն, ի քեն մարմ նացար։

Ընդրեզ անհարսնացեալ որ միայնդ ի կանայս օրհնեալ կըենդանի զընտանեզի զընութիւնն. օրհնութի՛ւ մեծացո՛ցանեմք։

Ո՛րպիսի լեր անմո՛ւ փըրկութեան, յոյս հաստատո՛ւթեան մարդկան, միջնորդ օրինաց եւ ընդհա՛ց, օրհնութեամբ անդադար գոհո՛ւթեա՛մբ մեծամ։

Թի՛ւնս իմ. Ողորմեա՛ մեզ աստուած։

Ո՛ր ի յերկնից ի հօրէ իջեր անըժկիզեն ոգին, նոյն ի նըմն ըզդըժոխս աւերեցեր. ողո՛ր։

Ո՛ր ըզճառագայթս աստուածութեանդ երեւեցուցեր փըրկիչ, առ աշակե՛րտսըն մըտեր դրօքըն փակեա՛լքըզ. ողո՛ր։

Ա՛հագին ձայնիւըդ քո քրիստոս ի վերայ խաչին գոզացուցեր զաբրահամ ամենայն զերկնային եւ զերկրաւոր բընութիւնս։

Ա՛հագին երեւանըն հրեշտակին զարհո՛ւրացոյց ընկերացան ասելով, զի խընդրէք ընկենդանին ընդ մեռեալս։

Եւ յահէ զօրութեան աստուածոյդ ոգին զարհուրեցա՛ն կարապետըդ զընժոխսըն անսելով. համբարձէք իշխանք ընդրտնեսս ձեր ի վեր։

Յարեաւ ի խաչին բեւեռեցեալ քրիստոս աստուած. եւ զանդամ նորոգեցեր ի նախնատեղջ բընու-

Ի գերեզմանի եդար աննապատհան, զի զմեռելութիւնըս մեր բարձեր, ըզգերեալսըն փըրկեցե՛ր ի ձեռաց մահու։

Եւ յերկրորդ աւուրս յարեար աննտուտածոյ, ի յերկինըս համբարձար, ի բարձունս ընդ աջմէ՝ հօր նըստար. փառաւորեալ ի հրեշտակաց եւ երկնրպագեա՛լ ի տնբովելեից։

Կանանցըն կանխելով ի թաղըմըն կենդանեացն տեսին ըզվէմն գլորեալ ի բացց մերժեալ։ Թափիւր ըզգերեզմանն եւ ոչնայն տեսանէին, եւ տրտմութեամբ լային յոտանհառեալք։

Մայր խաչելցելոյն զի լաւ յոտանհառեալ, բանզի բրիստոս փառօք մեծաւ յարեաւ։

Որ ի բանտակերպեան նըստիս յաթոռ, անլռելի ձայնիւ օրհնեա՛ զի պայծառ գաւառց հոգեւոր երգով. աստուած հարցըն մերոց։

Որ ի վեցհարեան սրահըէսըդ հանդիպիս եւ խնամեաս զբո զարտասրանքս, նըշանաւ խաչի քո զմեզ սրբեցուցեր. աստուած հայր։

Ընդառ՛ Ա. ՀՈԳՈՒՆ մեծաւն գործըք տեա՛ռն ըզտէ՛ր օրհնե՛ցէք։

Ա. ՀՈԳՈՅ փըրկականն սուրբ խաչելեն զուարճացա՛ն արարա՛ծք. ա՛՛՛։

Ա. ՀՈԳՈՅ մըտեալ ի դերեզման՝ անհերեաց ընդըժոխս. ա՛՛՛։

Ա. ՀՈԳՈՅ ի յերկինըս համբարձաւ՝ նստաւ ի հօր նըստա՛ւ. ա՛՛՛։

Ա. ՀՈԳՈՒՆ մայր լուսոյ տա՛ր լուսեղէն տաճարն, ո՛

ազահէմք ոդրմեա ազգի մարդկան։
Սկրնվքէիցն անհաւոր եւ դատա-
ւո՛ր կենդանեաց եւ մեռելոց,
որ ի խաչին բեւեռեցար. ընդ։
Կենդանո՛ւթեան աղբիւր եւ պար-
գեւատո՛ւ անա՛ա ողորմութեան,
որ յարեար ի մեռելոց. ընդքե՛զ
ծանեաք անտրեա՛ծ ազահէմք ո՛ղ-
ղորմեա ա՛զ։

Որ ի վերդ ես քան ընդմի՛տս եւ զխորհո՛ւրդս, համագոյակա՛ն եղէ՛ց
ոգոյս արարող, ի հօրէ՛ առաքեցար
վանքն մեր եւ մարմնացար ի սո՛ւրբ
ի կո՛ւսէն։

Անբընին ի կենու թեան անտրեա՛ծ.
տնօրինեցար յարդա՛նդի կո՛ւսին,
ապրեցուցանել զնախատեզծին
ծընունդն, եւ վերըստի՛ն նորո՛-
գել ի փառս։

Ո՛չ հատացար մարդ եղանիլ անտրե՛-
ւած, այլ եւ խաչի հանրեբեռանլ
ըզմեզո՛ւմըն յանձն առեր զերեք-
օրեայ, եւ յարո՛ցեա՛լ նորոգե՛-
ցեր զաշխարհս։

Արձանին որդի անտո՛ւծոյ, զա-
ւետարանո՛ւմըն սրբոյ մարգա՛-
րէից անտանօթ լուսափայլեա՛լ
պայծառացո՛ցեր. օրհնեա՛լ տէր
անտրե՛ա՛ծ հա՛ւրըն ըմերոց։

Կամաւորո՛ւթեամբ եկիր ի չար-
չարանս, եւ ըզմահաբեր փայտըն
բա՛՛րգեր ի վերայ կենաքե՛՛ր
ո՛ւսոյդ, եւ ընդնոյն կենաց վայտ
մե՛զ շնորհեցեր. օրհ։

Քանզի կոզնըն վերաւորեալ ըն-
խահայրն, ի քո յանապատ ի կոզդ
ընկալեա՛լ ըզխոցո՛ւմըն գե՛ղար-
դեանն, ե՛ւ անապականն արեամբըդ
քո լուսաւորեցեր սո՛ւրբ զե՛կե-
ղեցի. օրհ։

Թեանն. օրհնեա՛լ տէր ա՛ստրեա՛ծ
հարցըն մերոց։

Որ ի սպասաւորէն ապստակեցար
եւ ի զինաւորէն գերարդեանմբըն
խոցեցար. օրհ։

Թանկեցար ի մէջ երկրի եւ յեր-
րորդ աւուր յարեար ամենակա՛-
րող փրկիչ. օրհ։

Գո՛րծըք տեա՛ռն ըզտէր օրհնե՛-
ցէք եւ բա՛րձր արարէ՛ք ըզնա յա՛-
ւիտեան։

Գի՛շերք ըզտէր օրհնե՛ցէք.
Որ երր յետու թեան ի բարձնես,
եւ ի հօրէ՛ առաքեցար ի յերկիր
վանքն մեր մեղաւորացս. ի՛մեա՛
զմեզ տէր։

Ի՛սրայէլ ըզտէր օրհնե՛ցէք.
Որ բանի՛ւ քո բարձեա՛լ ունիս զա՛-
մենայն արարածս, եւ ի խաչին
վանքն մեր բեւեռեցար. ի՛մեա՛
զմեզ տէր։

Որ երրորդաւորէն ապստակեցար
եւ ի զինաւորէն գերարդեանմբըն
խոցեցար. օրհ։

Թանկեցար ի մէջ երկրի եւ յեր-
րորդ աւուր յարեար ամենակա՛-
րող փրկիչ. օրհ։

Գո՛րծըք տեա՛ռն ըզտէր օրհնե՛-
ցէք եւ բա՛րձր արարէ՛ք ըզնա յա՛-
ւիտեան։

Գի՛շերք ըզտէր օրհնե՛ցէք.
Որ երր յետ թեան ի բարձնես,
եւ ի հօրէ՛ առաքեցար ի յերկիր
վանքն մեր մեղաւորացս. ի՛մեա՛
զմեզ տէր։

Ի՛սրայէլ ըզտէր օրհնե՛ցէք.
Որ բանի՛ւ քո բարձեա՛լ ունիս զա՛-
մենայն արարածս, եւ ի խաչին
վանքն մեր բեւեռեցար. ի՛մեա՛
զմեզ տէր։

Որբահասցիր անտուածածին որ
կուսութեանդ եւ պարծանք եւ
մայր հանտատո՛ւթեան մարդկան.
օգնական եւ չընորհ աշխարհի
մարիամ մայր եւ աղախին փրկի-
չին մերոյ։

Երանելիք ամենեցունն զանտրեա՛ծ
տաճարովդ ըզքնո՛ւթեամբ անտա՛-
նելին, զամենեցունն ամենակալն
արժանի եղեր կրել յորովայնի,
որ երեւեցաւ ա՛զգի մարդկան։
Քերովբէականն ամբո՛ւ ցո՛ւցանր ան-
տուածածին, ի գիրկս բառնալ
զանտրե՛ա՛ծն ամենեցունն, որ
նրատին ի քերո՛վբէս. առ նա մի՛շտ
բարեխոսեա՛ կեցուցանել ըզմեզ։

Ա՛նեզակից բանըդ հօր եւ եղէ՛-
ց պատճա՛ռ. որ ծընար ի կո՛-
ւսէն, ըզքե՛զ ծանեաք անտրե՛ա՛ծ

Զ յարութիւն առաւաձոյդ հրեշտակապետն այսօր աւետէր կանանցն առելով, յարուցեալ է՛ր ի գերեզմանէն։
Ընթացեալ կանանցըն խընդա՛ թեամբ պատմէին աշակերտացն առելով, յարու։
Այն որոյ եւ մեք ընդ հրեշտա՛ կին գոչեսցո՛ք զյարութիւնըն քրիստոսի, որ փրկեացն ըզմե՛զ ի ձեռաց մահու։

ԿԱՆՈՆ

ՀԱՄԲԱՐՁՄԱՆՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Հ Ամբարձման աերըն մեր յերկինս, առեալ աշակերտա՛ցն, ելեալ ի բաղաքին երուսաղե՛մ, միանգեա զգե՛նուցո՛ք զօրութիւն ի բարձանց։
Միաբա՛նեալ սո՛ւրբ առաքեալքըն միահա՛ւր եւ միակրօ՛ն, միաբա՛ն ելա՛եին ի սո՛ւրբ վե՛րնատա՛ն, եւ ակն ո՛ունէին գալըստեան սո՛ւրբ հոգւոյն։
Յանկարծակի՛ եհաս ի նմանու՛թիւն լա՛ստոյ փայլման՛, լե՛ւ ե՛կեալ բնակեցաւ ի սո՛ւրբ առաքեա՛լսն, միանգեւ նըստէին ի սո՛ւրբ վե՛րնատա՛ն։

Ըզահեր օրհնեցէք բանիւր սրտի՛ք ընդ ընձեա՛ յաւի՛տեան։
Մինա՛ծին որդի՛ն ի խաչին բեւեռեա՛լ, աիւեամբ մաքրելով զընկերն ի գերեզմանէն, ամենայն գործք օրհնելով բանիւր սրտի։
Կըեա՛լ երանելի՛ կա՛նանցն զաւետիս տո՛ւըք յարութեանըն, պատմէին աշակերտացն եթէ յարեա՛ւ ա՛ել. ամենայն։
Ընթացա՛եալք ի մհանէն պե՛տրոս ու յովհաննէս, տեսանելի՛ն ըզգերեզմանն յաւուրսն ամենայն ո՛նայն. ամենայն գործք օրհնելով բանիւր։
Ո՛ւրախանայիր աւուրս ամենայն վերօրհնեալդ ի տո՛ւէրէից. ծագեալ ի քէն մե՛զ լոյս մա՛յր եղեր վե՛րածողին. ազգ ու՛ազինք ընդքե՛զ մեծացո՛ւսանեմք։
Հիմն եղեր եկեղեցւոյ խորան ե՛ղեր հոգւոյն սրբոյ. ի հրեշտակաց սպասաւո՛րեալ գաբրիէլ քե՛զ աւետեաց. ազգ։
Տեսանեմք ըզանակա՛նջ գհրաշալի խորհուրդ յայտնեալ. ի հոգւո՛յն սրբոյ յղա՛ցեալ զբանն աստուած մարմնով ծընանալ. ազգ ու՛ազինք ընդքե՛զ մեծամ։
Ե՛կիր ի վերկութիւն թագա՛ւոր անեղական, ու ընդմի՛ն ճաշակեցեր վերկի՛ն աշխարհի. ողո՛րմ։
Խաչի համբերեցեր անտե՛ւած վա՛սն մարդկան, ու զթացո՛ւմն յանձն առեր զերեքօրեայ. ող։
Ե՛ւ ի մեռելոց յարեար իշխանո՛թեամբ որպէս ասէր, զի՛ս զմեռեալքս նորոգեա՛ ու կե՛ցո՛ւր։

զընդդիմամարտ Թըշնամին, եւ դարձուցեր ըզգեստ Թիւն, եւ կեաղդ ի փըրը։

Բըղխեսցէ երկիր զողորմե Թիւն եւ նորացուսցէ զօրհնու Թիւն. քանզի աստուած ծնօղ եղեւ ի մէջ կուսէն ի փըրկու Թիւն մեզ յայտնեցաւ, աւերեաց ըզդըժոխս։

Անեզակից բանըդ հօր եւ եղէ լոց պատճառ. որ ծընաար ի կո աէն, ըզքեզ ծանեաք աստըւած ազանէմք ողորմեա ազգի մարդկան։ Սերովբէից անհաւոր եւ դաստա ւո՛ր կենդանեաց եւ մեռելոց, որ ի խաչին բեւեռեցար, ըզ։

Կենդանու Թեան ազբիւր եւ պարգեւատու առատ ողորմու Թեան, որ յարեար ի մեռելոց. ըզքեզ ծանեաք աստըւած ազանէմք ո՛ղորմեա ազ։

Անաւրելոյ ազաւնոյ իջանելով մեծաձայն հընչմամբ ի բարձանցոց, ի նամանու Թիւն լուսոյ փայլման հրաւ զինեաց անկիզելի զաշակե՛րտսն, մինչդեռ նըստէին ի տաւրբ վեր։

Նատանին։

Անհու Թական ազաւնի, անքընն նելի որ բըննե ընկոյս աստուա ծոյ. զոր առեալ ի հօրէ պատմէ զահաւոր եւ ըզմիւսանգամ գա՛ լո՛ւստն. զոր բարեզեցիկն հանաւ գոյական։

Օրհնու Թիւն ի բարձունս, ելոզին ի հօրէ հոգւոյն սըրբոյ. որով առաքեալքն արբեցան անմահականն բաժակա՛ւն, եւ հրաբըղեցին զերկիրս ի յերկինս։

Բարձրեալ Թագաւոր յաւիտեանց հա՛յր անըմակիզն, որ զմիա ծին առաքեցեր ի փըրկու Թի՛ւն

Հանբարձաւ տէրըն մեր քրիստոս օրհնու Թեամբ ընդ ամպս երկնից, եւ առաքելոցն երկըրպագեցին ցնծալով մեծաւ Թեամբ վերադարձան յերուսաղէ՛մ։

զազօթս։

Ա՛հագին ձայնիւըդ քո քրիստոս ի վերայ խաչին գոզացուցեր զաբրահամ ամենայն զերկնային եւ զերկրաւոր բընու Թիւնս։

Ա՛հագին երեւոմբն հրեշտակին զարհո՛ւրեցոյց ընկանայն ասելով, զի խընդրէք ընկենդանին ընդ մեռեալս։

Եւ յահէ զօրու Թեան աստուածորդւոյն զարհուրեցաւ կարապետըք դըժոխոցն անելով. համբարձէք իշխանք ընդրուներս ձեր ի վեր։

Փառաբանակից հօր որդի որ վաըն մե՛ր խաչեցա՛ր, զդըժոխս աւերեալ յարեար յանո՛ւր երրորդի. վա՛՛՛ռք յարու Թեան քո տէր։

Հրեշտականքն ի բնու Թենէ որ ընդ պահապա՛նան երկի՛ւղ՛՛ւ, զարհո՛ւրեցոյց առ դրանըն գերեզմանին. վա՛՛՛ռք յարու։

Եւ սքանչելի առըք կանանցն ա՛ւետարանի՛՛ր ասելո՛՛վ, յարեաւ քրիստոս յարուցիչըն մեռելոց. վա՛՛ռք յարու Թեան քո տէր։

Զանճառըդ քո քրիստոս փառաւորեմք ըզմարդա՛նալդ, ի գըլխոց լերանց հրամարակեմք ըզբո քա ջնե Թի՛ւնդ, քանզի հաւրեր ըզպատերազմ եկեալդ ի փըրկու Թիւն մեզ։

ԶյաղԹողըդ քո քրիստոս գոլեմք ըզգօրո՛ւ Թիւնդ. քանզի վանեցեր

ձեզ, հաբանարան անմահ ապքայիճն, ուսանելով զերկնաւոր փիլիսոփայն, զարդարեալ լուսով հայրական փառօք։

Փառս հոր և որդւոյ և.

Մխոեալ ի լերկինըս բիւրաւոր զօրօք բանզմութեամբ հրեշտակացդ. որք ազանգակէին եւ ասէին ձայնի, օրհնեալ եկեալ ի յանուն տեառն։

Աչեմ և վեր և յաւիտեան։

Նկատեալ ընդ աջմէ ճրնոզին, կանչեալ ընդ ահագին պարսպէդ. մխիթարիչ սուրբ հոգին գայառ ձայնի զանգերացուցանել զմեծ զնզնդմունքն։

Օրհնեսցի պճնակ քաղցրութեան քո տէր, որ պահեցեր զեզմէկ լերկրի. այսօր համբառնաներ փառօք լերկինս առ հայր հրեշտականց դասուք. օրհնեալ տէր ամենայն տեսած հայրըն մերոյ։

Հիացան վերինքն ընդ մարդկային քո կերպ, հարցաքանեալք զեասայեանն, ով է սա գիմեալ լերկրէ արիւնազգեստեալ. օրհ։

Երդիճն հրեշտակքն ըզդաւթեան անածն առ բարձրեալն դրանց երկնից. ասեն համբարձէք իշխանք ընդրունըս ձեր ի վեր եւ մխոցէ ալքայ. օրհ։

Ընտիր օրհնեցէք եւ բարձր ամբարձէք ընձա յաւիտեան։

Որ ելն ի կառս իւր եւ ընկճեաց զիշխանըն մահու. օրհնէ։

Որ եղ յամպս ընդընացս իւր եւ վերասացաւ առ հայր ի լերկինս. օրհնեցէք եւ։

Որ նստաւ ընդ աջմէ հօր հաւասար առ սուրբ հոգւոյն. օրհնէ։

աղդի մարդկան. ամաչեմք ընդբեղ միշեալ զհոգիս նընջեցելոց մերոց, եւ հանգո՛ ի քո յամենայն թեանդ։

Բանդ աստուածդ երեւեալ մարմնով նով լերկրի քահանայապետ ամենայնի, որ ի վերայ խաչին պատարագեալ բարձող մեղաց գաւառն անապատ. ամաչեմք ընդ։

Ե՛րանելոյն ընդ հոգիս բաշխող սուրբ հոգւոյդ ճրնոզին. որ վերընթանայն ճնընդեամբ աւազանին կոչեցեր յորդեգրութիւն ընդունել զերբնս. գթմութեամբդ քո նոր բոնդեա զհոգիս նընջեցելոցդ։

Որ խոնարհեցար լերկնից ան մեկնելդ ի հօրէ որպէս աստուածդ, եւ առեր մարմին ի սրբոյ կուսէն. հայցմամբ ծագողին լուսոյ եւ մեզ ողորմեա։

Որ մանուամբ քով կեցուցեր զմեզ, եւ յարուցեալ համբարձար առ հայր ի լերկինս. այսօր երկնաւոր զօրօք իջեր ի փոխումն մօր քո եւ կուսի. հայցմամբ։

Որ յիմանալի խորանդ բարձրացոյց ըզբեզ մայր աստուածդ, ան ճառելի փառօք վաճճին որպէս, առ նա միշտ բարեխօսեա վասն անձանց մերոց։

Ցընծայ այսօր փառօք վաճճնին լեառնըն Թաբոր հանդերձ հերմոնի, բարձրացեալ գերազոյն սեռնահոյ, եւ էջք աստուածոյ դուռն երկնից ի նման։

Ցընծայն այսօր լերինք աստուածոյ, արարչին եղեալք ընդառաջ, պատրանկին յաւխաեանական լերանցն դադար առաքելոց եւ մարգարէից։

Ցընծայ այսօր լեառնըն վերինն սիոն

Ո՛ր հանճարձահն այսօր աս-
տուածային իշխանութեամբ ի
հայրական իբր կառս, սպասաւո-
րելոյ ի հրեշտակական դա-
սուցն, ոյք նկատելին ասելով,
համբարձեալ իշխանք ըզդրու-
նկա ձեր ի վե՞ր, եւ մրոցէ թա-
գաւոր փա՞ռաց։

Հինգհան վերնական իշխանու-
թիւնքն եւ սոսկալի ձայնիւ
աղաղակելոյն առ միմեա՞նս,
ով է սա թագաւոր փառաց, ե՞-
կեալ մարմնով եւ աքանչելի զօ-
րութեամբ. համբար։

Եղանակելին վերնական պետու-
թիւնքըն հրաշալի ձայնիւ, ո՛ր-
գելին երգ նո՛ր առելո՞վ. սա ինքն
է թագաւոր փառաց, փըրկիչ աշ-
խարհի եւ ազատիչ ազգի մարդ-
կան. համբար։

Ո՞րըք տնկանկից եղանք նմանու-
թեան մանկտ. զո ո՛րպի աստու-
ծոյ. արժանաւորեա՝ ըզմե՛զ
կերպարանակից լինել քեզ փա՛ռ-
աց թագաւոր. քո՞ղ երգեցո-
ցեն եկեղեցիք սըրբոց զե՛րկիս
հոգեւո՛ր։

Զհի՞ն մարդըն խաչակից քեզ պրա-
րեր, եւ ըզխայթոց մեղաց՛ցըն չի-
ջո՛ցեր. ազատեցեր ըզմե՛զ կե-
նարար փայտիւն յոյսո՛մ մանծար,
եւ չիմք արեան քո պրկու՛ցն
ըզամո՞ւեզ զերս. քո՞ղ եր։

Վա՞սըն զըմթութեանըդ քո աս-
տուածային մարդեղութեանըդ հա՛
եւսաւրեցեր ըզմեզ մարմնո՛յ քո
ե՞ւ արեան, պատարագա՞լդ հօր
ի հո՛տ անուշից ըզմարմի՞նդ սո՛
ի վէնջ, եւ համբարձար լուսա-
փայլ ամպովք. յայտնեցար իշխա-

Ա՝ստուածային մարդ լուսոյ
պրեգականն արդարութեան արե-
եւելք, որ ի խաւարի աշխարհիս ծա՛
գեցեր ըզլոյսըն գերազանց. օրհ-
նութեամբ ընդքե՛զ բարեբանեալ
մեծապո՛ցյանեմք։

Ա՝մպ թեմեւ լուսաւոր անկն-
դունակ խոնաւութեան, որ ըզ-
ցո՛ղըն կենաց ի ցամաքեալ բնու-
թիւնս ցօղեր. օրհնու։

Սերովբէ՛ հո՛ղեղէնն եւ մարմնա-
ւոր քերովբէ, որ զանեա՛ն ի նո
ցուսց յորովայնի. քոմ կրեցեր.
օրհնու։

Ո՛ր ծղո՛մութեամբ քո հիմնե՛-
ցեր զաշխարհս, եւ իջեա՛լ փըրկե-
ցեր ի յանխտից ապականց. այսօր
համբարձա՛ր փառօք յերկի՛նըս
առ՛ա՛ջր. ողո՛րմեա մեզ աս-
տուած։

Ո՛ր երեք ի բարձրակա՛տակ քա՛ռա-
թեւին առնելո՛վ զհեծելութիւն
փըրկութեան. այսօր համ։

Ո՛ր երեքօրեայ թաղմամբ քո զա-
տապա՛րտեցեր ըզդատաւճռող վի-
շապն. այսօր համբար։

Իշխանութիւնք երկնից զար-
հուրեցան տեսանելով զքեզ. քո
քրիստոս, ընկեր ա՛ւ ընկե՛ր սար-
սեալ անէին. ով է սա թագա՛ւոր
փառաց։

Սա է մարմնացեա՛լ բանն աստը-
ւած ար ի խաչին ըզմեզ բոպան,
եւ վերա՛նալեցեա՛լ փառո՛ք գայ կե-
նդանս տեր հրէշտ զծնո՛ւթեամբ
մուրհ։

Սա է որ ի գերեզմանէն յարեա՛
եւ աւերեա՛ց ըզդժոխս, եւ վեր
համբարձեա՛լ փառո՛ք գայ առ հայր
տէր կարող ի պատերազմի։

զարարածս ամենայն. երկինըք ցընծայցեն եւ երկիրս ուրախանայցէ. եւ բլուրք ասացեն ընդ մարդկան հնչումն։

Աւ. քեզ ապաւինիմք ամենասքրբուհի. գերազոյն եւ հրաշալի եւ բաշխող բարութեանց. ազքատս եւ ծարաւեալս եւ հանգիստ աշխատելոց. եւ ընդեր վերընկալ աղաւթս մեր։

Ընդեղեզ աղաչեմք ողորմեա մարդասէր։

Ո՛ր էիցս եակ փառաւորեալ ընդ հօր եւ արքայական հոգւոյն, խոնարհեաւ ի մեզ սրբեա վերացեալ զմարմին. ընդեղեզ աղաչեմ։

Ո՛ր զվարդեան աւրն պատնէշ թեամբ լեզուին քաղցրացուցեր ընդճաշակն, դաւանեալ ընդեղեզ տէր աղաչեմն. եւ մեք աղաչեմ։

Փառաւորեալ անճառելի յարութեանդ քրիստոսի։

Ո՛ր կամաւ հօր եւ հոգւոյն ի վերայ քոյ քառաթեւեւքն պատարագեալ գառն աստուծոյ. փառս։

Քրիստոս անմահ թագաւորն հեռանձօտեալ ի գերծոխս, կապեաց զիշխանըն մեղսասէր. զմահու գերեալսն ի կեանս անմահ. փառս։

Փառաւորեալ զանճառ քո սուրբ, աստուած հաղորդն մերոց։

Ո՛ր յանըսկըզբնականէ ի հօրէ առաքեցար, եւ առեր մարմին ի սրբոյ կուսէն. աստը։

Ո՛ր չարչարեցար մարմնով վասն մեր, եւ բանձէր ըզմեզս մեր ի խաչափայտն. աստը։

Ընդեղեզ օրհնեցեք բանձր պարբերք ընդ ըզնա յաւիտեան։

Նոքաեանց եւ պետութեանց, որք հիացեալ հարցանէին եթէ այս ամէն որ գիմաւորէ գայ լերովմայ. եւ յիկեղեցւոյ քո՛ր ոսան ընդ բազմապատիկ զեմանաստուածքն. նըմա քո. քեզ ընդ։

Ողորմեա

Օ՛ադոմն միածնի որդւոյ քո յերկինից անըշխիզն անեղ. մարմնացաւ ի սըրբոյ կուսէն տընծորինաբար. օրհնեալ ասէր աստուած հարցըն մերոց։

Ո՛ր վասն յանցանացն ապտամբ նաչխատեզծին ի վերայ խաչին, զիւնաւըրն գեղարդեամբըն բանայր ընկիզաշհոս աղբիւրն. օրհ։

Ո՛ր ընդմէն կոխեացդ քրիստոս աստուած, եւ մեզ կեանըս պարգեւեաց հրաշալի յարութեամբն իւրով. օրհ։

Ընդեր. Ա՛ստուածն մեռանայն գործըք տեա՞ն ընդեր օրհնե՞ցեք։

Ա՛յսօր խոցեալն ի սիգոլէն հաչմեղ մարմնովըն քաղցրացոյց ընզճաշակն ընդաւնոթիւն. ա՛։

Ա՛յսօր անգ լուաց սիւն գործեալ ի հրաւից վիմին. պահապանըքն պակուցեալ ի հրակիզմանէ լռեցոյն. ա՛։

Ա՛յսօր հրաձեւ փայլակնացայտ լոյն ազդեաց ընդաստիւն ի հրաշարդ յարութեանն. ա՛։

Ծադումն հրաշալի ոմն անյայտ էր ի մէնջ. եւ բանըն հայրական անըմբըռնելի. հուր փայլակնացեալ եւ ի մարմնի բնակեցաւ, անվընաս պահելով զարարածս ամենայն։

Ծադումն հրաշագործ որ ի կուսէն ծագեցաւ, ճառագայթելով

նակ դատապարտութեանն նախանձ տէղծին. որդի այս։

Որ բեւեռեցար ի խաչին յալագս մերոյ յանցանացն փըրկիչ բոլորից. ահաւոր գծմամբ ձայնիդ զարթաձըս դողացուցեր, եւ բղխաւաւորսըն խաւարեցոնցեր. որդի այս։

Ո՞ր ընդ մեռեալըս համարել զթաղումն ընկալար բովանդակ կենդի մանրիլ. յարուցեալ կեր-ծող այրեւ հրեշտակացն ա-ետարանիչ թեամբ քարոզեցար յաշակերտեալ կանանցն. որդի այստուծոյ ես։

Զանճառելն յարութիւնըն հրաշ շացեալ հրեշտակըն գոչէր առ կա-նայս ասելով. յարուցեալ է որ ի գերեզմանէն։

Որ էակիցդ ես ընդ հօր զաւա-ւոր յարութիւն. զո ի գերեզմա-նէն, սըրբասանեալ կանայքըն խըն-դութեամբ քարոզելին։

Յարեաւ տէրն ի մեռելոց եւ զբ-զօրութիւնըս դըժոխոց խորտա-կեաց, եւ զարգելեալսն ի նմա կոր-զեաց ըսքանչելի՛ յարութեամբն իւրով։

Թագաւոր քրիստոս էակից հօր եւ հոգւոյն, որ վասըն մեր մարմ-նացար ի սուրբ կուսէն. Թագա-ւոր փառաց քրիստոս քեզ փառք։

Որ կամաւոր մահուամբ ըզմահ մեռուցեր, եւ անապականն յա-րութեամբըդ քո նորոգեցեր զաշ-խարհս. Թագաւ։

Որ կենդանարար արեամբդ քո

երկնք

լոյս. Թագաւոր փառաց։

Որ ի խաչին բեւեռելով քրիստոս ըզմահ կոխեաց, եւ ըղնախանձ տէղծն ի ծառայութենէ մանկա-զաւտեցոյց. բարձր ա՛րա։

Որ ի գերեզմանի եղաւ որպէս մարդ, եւ ի հրեշտակաց մըշտընջե-նաւորականց հօր քարոզեցաւ. բար։

Որ սոսկալի հիացմամբ ըզպահա-պանըն զարհուրեցոյց, եւ ըզ-տըրտմութիւնն խաղաղերիցըն փա-րատեցոյց. բարձր ա՛րա։

Ա՛ստուածածնին դեպագոյն երկ-նից ցուցար խորանն եւ առապաստ. քանզի ձագեալ լոյսն ի հօրէ բնութեանց էից անստանելին պա-րգեւեցաւ ի քո մարմնոյդ. հոգեւոր երգով ընգքեզ մի՛շտ մե-ծացուցանեմք։

Դիւրն փակեալ զբեզ եղկկիլ յառաջագոյն ծանոյց կոյս անար-բան, ընդ որ եմուտ անտեսանելին էից, բանն անմարմին որ ի հօրէ եւ ել մարմնով անխախտելի ճնալով կուսութենէ. հոգեւ։

Վերափոխեալ զբեզ ի յերկինս՝ ին խորանն այսօր որդին քո միածին. ուստի եւ դասք առա-քելոցն եւ խմանատուն սուրբ կու-սանացըն միաձայնելով գովեին ըզ-քեզ մայր անհարսնացեալ. հոգեւ։

Ա՛նժամանակ աստըւած ա-նըսկիզբն եւ անձառելի, անտես սրտիկիզն եւ անճառելի, որ միշտ ընդ հօր օրհ-նաբանեալ ի յանանձինս, զգա-տանեալ օրհնաբանիչք եղաք. որ-դի աստուծոյ ողորմեա։

Որ աւետեցար ի հօր նացար անճառապէս ի սուրբ կուսէն. հաճեցար ըզմահ խոնա-րին ի յանձն առնուլ վոխա-

ԿԱՆՈՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԻՆ

ՄԵՆԾԱՀՐԱՆ այս խորհուրդ ահաճելով առ մեզ հասեալ, զոր հոգւոյն լուսատուն ի պաշտպանէն իւրմէ լքեալ. եթէ ածն ահ ի այծր իմոյ գահ առն որ ի լերկին։

Քանզի ի լերանէն վերին երկնաւորին ած ի լերկիր, ըստ գասուց երկնայնոցն ածնէին ուրախութեամբ, ի հրեշտակացն ըսկըսեալ մինչ ի յամբոստն կատարեալ։

Ինկ ի չորրորդէն գասէ պաշտպան եղեալ լուսատուչին, ի գա առն իւր վտանգալ ուրախութեամբ ածնակցութիւն. զոր հարցմամբ ի նմանէ առեալ մարմնոյ հրեշտակն։

Ե՛ք քանզի ահ այս խորհուրդ ի փրկութիւն բանաւորացն, հրեշտակայն եւ մարդկան առ հաստարակ կատարեան. երկոցունց սեռից ի միասին յարմարութիւն։

Ե՛ք զի շարժեալ նախանձու երիցագոյն զաւակին ի գիւտ մոլորեալ եւ կորուսեալ ամառակին, հրամայէ հայրն վերին ուրախալ նալ ի միամիտն։

Վանն որոյ եւ մեք հաներխատելք ընդ նոսին. երգեացուք օրհնութիւն հանապարհաց լրտուղին. որ երախտ ըզխոստովանութիւն եւ հանատուցից զխաղաղութիւն։

Այծր ցընծայ եկեղեցի երկրաւորացն եւ երկնայնոց. քանզի մեկնեաւն ի միաբանից ընտ նախահօրըն յանցանաց, միաւորի վերընտիրն արքայական խոնարհութեամբն։

Այծր զէմին համայնից իմանալեաց եւ ըզգալեաց, որ եւ ըզմարդն ի պատկեր իւր ստեղծ զանկեանն ի պատրանաց # օրհնեցէք որդիք մարդկան կանգնեալք երկրորդ ածրգութեամբն։

Որ զհանգերձեալն խորհուրդ հնգ գումն յայտնեաց տեսանողացն, եւ եկեալ կատարեաց հնր եւ հոգւոյ առաքմամբ. օրհ։ #

Որ ի լոռմն բոլորից տնօրինական մեծ խորհրդոյն, առեցեալն առ ի միջ փառաւք առ հայր վերհամբարձաւ. օրհ։

Աշխատութիւնք երկնից զարհուրեցան տեսանելով զվերս քրիստոս, ընկեր առ ընկեր սարսեալ ասէին. ով է սա թագաւոր փառաց։

Սա է մարմնացեալ բանն աստուած որ ի խաչին ըզմեզս բռնացաւ, եւ վերացեալ փառօք գայ լերկինս տէր հրեղէն զօրութեամբ իւրով։

Սա է որ ի գերեզմանէն յարեաւ եւ առ երեսաց ըզդժոխս, եւ վերհամբարձեալ փառօք գայ առ հայր տէր կարող ի պատերազմի։

Այծր հրեշտակք ի բարձունս ուրախանան ընդ մարդկան. որք իջեալ ի լերկինից տան զաւետիս աշխարհի. ցընծացէք այսօր, քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց։

Այծր զուարթունն ի վիմին խընկարկեալ սուրբ կանայքն փողեր ձայնիւ ցընծութեամբ պատմել

Հան

Հոգ

Աշ

Չամահասաբեաւ գոնդըք սըրբոյն Ի վերնատունն խորհըրդոյ, համբարձմամբ աչաց սպանէին հոգւոյն. ծրհնե։

Յանկարծահաս հընչմամբ հեղեան կենդանարար ալըխւր լսոյ. անմահական կենաց լնւսով զարդարեալ. ոյք օրհնէին ըզհայր զանաւքող հոգւոյն։

Ո՛ր Ի հօրէ առաքեցաւր մարդանէր կարող վըրկիչ. եւ ըզմեզ զուցեալ ըզմարդըն բըժըշկեցեր. ողորմեա՛ աէր հրաժարելոյս զոր հրաւիրեալ առ քեզ կոչեցեր։

Ո՛ր Ի խաչէն բեւեռեցաւր մարդանէր կարող վըրկիչ. եւ ըզցօղ անմահականն արեանըդ ցօղեցեր տիեզերաց. ողոր։

Ո՛ր ըզդժոխս աւերեցեր եւ ըզդերեանըսն վըրկեցեր. եւ զարգելեանըսն վերացեր Ի յոյս կենացըն յաւիտենից. ողոր։

Ա՛յսօր բանն Ի հօրէ անմահնելի եւ անճառելի խորհըրդով, Ի ձե՛՛՛ռըն կուսական ծրծլանի՛ անօրինաբար երկիր եբեւեալ։ Ա՛նհուն անժամանակ Ի հօրէ անսերմն Ի կուսէ. Ի գի՛՛՛րկըս մեր զկըզուեցաւ այսօր ստորինըն երկնի՛ եւ երկրի։

Ո՛ր մարբեանցն ըզյարդանա՛ն եւ լուաց ըզմեզս աշխարհի. զոր օրհնէ՛՛՛նանեղական արարածք ամենայն զքաւիչըն հոգւոյն։

Ա՛յսօր նըշան յաղթանակ տրեւեալ Ի երկրի պայծառացղոյց ըզտիեզերս. զի՛՛՛ն յաղթութեան ետուր ըզխաչդ՝ տէր, անթեղոս ցանել ըզմեզ Ի պատուական նամբանն։

Աշակերտանցն ասելով. ցընծացէք այսօր, քրիստոս յարեաւ։

Ա՛յսօր վըմրէն հաւատոյ եւ յոյս հաննոյս սիրելոյն ընդ հակառակս ընթացեալ Ի գերեզմանն յարուցեալն. զոր տեսեալ պատմէին, քրիստոս յարեաւ։

Ա՛յսօր եւ մեք զուարճացեալք պայծառասացութ ասէնուս. ընդ հաշտութեանն աստուծոյ միմեանց արկցուք գիրկըս սիրոյ. եւ մի՛ բան գոչեսցուք, քրիստոս յարեաւ։

Հրեշտակացըն գանս յերկինէ Ի յերկիր վայրաբերեալ Ի սպանն ողջոյնն աստուծոյ։

Հրեշտակին ձայնիւ ցընծայր կոյսըն սուրբ. եւ ընթացեալ առ աշակերտսըն պատմէր։

Կենդանին յարեաւ զերկոտնըս մահ հաճ եղոյծ, եւ կեանըս պարգեւեաց աշխարհի։

Յարուցեալ է տէրն Ի գերեզմանէն ահեղակերպ փայլմամբ, պատառեա՛ն վէ՞մք, եւ երկիր սասանեցա՛՛՛ւ Ի յահեղ բանըսառո՛՛՛յ մեծ կարապետին։

Է՞ հրեշտակն Ի յերկնէ Ի գերեզմանն՝ տեսանել. հընչեցո՛՛՛ւ նէ՞ր ըզձայն անհեղ գոչմանն վո՞ր Ի՛՛՛նըն Ի վերա՛՛՛յ գերեզմանին։

Ի՞սկ եկեալ սուրբ կանայնըն Ի խընկել զմարմինըն տեսանել. եւ լըսեալ Ի հրեշտա՛՛՛կէ՞ն ելիթ յարեաւ Ի մեռեալ՛՛՛ց կենդանի՞՛՛՛ն յաւիտեանց։

Ի՞ համբառնալ բանէն յերկինս եւ Ի՝ նըստիլ ընդաջմէ հօր, զուարճացեալ առաքեալքն երկրպագեցին. ծրհնելով ըզհայր զանաւքող հոգւոյն։

ժողովուրդք հեթանոսաց ուրք ընդ հրեշտակսն բարձրացայք. որով զանճառ փառան ընկալայք. օրհ։ ՔահանայՔ եւ պաշտօնեայք ուրք ընդ բրնվէնսն դասեցայք. ընդ նոսին համաձայնեալք որ դասեցցին. օրհնե։

Ա՛սուածածնին մայր լուսոյ արեգականն արդարութեան ունէլք, որ՝ի խաւարի աշխարհի ծագեցեր ընդոյսն գերազանց. օրհնութեամբ ընդբնդ բարեբանեալ մեծացուսցեմք։

Ա՛մպ թեթեւ լուսաւոր անդունդ խոնարհութեան, որ ընցցողն կենաց՝ի ցամաքեալ բնութիւնս գոլեր. օրհնու։

Սերովբէ հողեղէն եւ մարմնաւոր քերովբէ, որ զանտեսան՝ի նոցունց յերկնային բոլոր կրեցեր. օրհնութեամբ ընդբնդ բարեբանեալ մեծացուսցեմք։

Որ բանիւ բանըդ հօր գոյացուցեր զիմանալիսդ, ի պաշտօն փառաց քոց եւ էակից փառակցացդ. ողորմեա՛մաղթանօք սուրբ երկրորդ բանիւդ։

Որ անճառ պարգեւօք քոնոյ զաւակինդն լինիս, եւ ի ձեռն նոցա որ ի խոնարհ քան ըզնոսա. ողորմեա մաղ։

Որով եւ մեք վերջացեալքս յանմահատ քո շնորհէ, ճոխանայեմք նոքօք գեր ի վերոյ քան զարժանն. ողորմեա մաղ։

Վանն որոյ եւ մեք հանդիսացեալ ընդ նոսա, տօնեմք ցընծութեամբ զհանապարհացդ զվերջութիւն. վայելեալք յանճախանձ անտուաժ ծայրն քո պարգեւս։

Փայտ կենաց կանգնեալ՝ի մէջ տիեզերաց. յոյս եւ ապաւէն ազգի մարդկան. սա՛ պահեսցէ ըզմեզ յամենայն վտանգից մերոց. անպրեցօս։

Յաղթող զօրութեամբ խաչի քո պահեա՛ ըզմիջ քրիստոնա սատուած. որ տարածեցեր ըզձեռնքս քո՝ի նմա՛. եւ լուծե՛ր ընկնիք դատապարտութեան յանցանացս մերոց. անպրեցօս։

Փառս հօր և որդւոյ և։

Չոր տեսեալ ամենայնին՝ի հիացմանն ընկերին, բարբառելոյ առ վիմեանս եթէ այս ծով եկեալ յերկիր, կարմրացեալ հանդերձիւ՝ի տիւ գախոյց բըղխեալ կոզէն։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ուսամ լըսեալ՝ի նմանէ զարժանահաճոն պատասխանին, եթէ զի բեալ աղգ մարդկան՝ի գերծոզէն արեամբ գնեցի. յորմէ օրհնութիւնք նըման՝ի փըրկելոցս արեամբ նորա։

Ա՛յսօր արարիչդ արարածոց, որ նորահրաշ արարչութեամբ զարդարեցեր զերկիրս. ընդբնդ բարեբանեմք սատուած հայրըն մերոյ։

Ա՛յսօր կենդանիդ յանխաոնէից, որ ըզմեզօք մեռեալ բնութիւնս բարձրացուցեր վերոյ երկինս. ընդբնդ բա՛։

Ա՛յսօր ար, տասարանդրեալքս ընտ յանցա՛նացն, գերազոյն քան զաոաջինն ընդ քեզ յամ՛ոռ հօր հանգուցեր. ընդբնդ բարեբանեմք սատուած հայր։

Ընդունէր օրհնեցէք ե՛ւ բարձր պարտիք ընձա՛ յաւիտեան։

Ըզտեր օրհնեցէք բարձր ա՛րա-
քէք ըզնա՝ յաւիտեան։
Բանն ա՛նեղական խոնարհեալ ՚ի
հոգեղէն գոյացութիւնս. համբե-
րեա՛լ չարչարանաց զմա՛հ խաչի ՚ի
յանձն ԷԱ՛ՍԱ. բարձր։
Ե՛ւ ինչ ՚ի գերեզման անապա-
կան եւ սուրբ մարմնով, յարու-
ցեա՛լ յերրորդ աւուր ըստ ծագեաց
տիեզերաց. բարձր։
Ո՛վ հրեշտականա՛ն ինչ ՚ի գե-
րեզմանն կենսատուին, աւետէր
ա՛ն սուրբ կանայն տէր յարեաւ
՚ի մեռելոց. բարձր։
Աստուածածնի՛ն մայր եւ կոյս
ծաղո՛ղ արեգականն արդարու-
թեան, որ լուսաւորեա՛ց ըզմեզ,
հոգեւո՛ր երգով զքեզ բարեբա-
նեմք, եւ փառաւո՛րեմք ըզմիա-
ծին քո զերդին։
Ե՛լոյ զծերկնիս բընութեան՝ մարդ-
կան հրաշափա՛ռ քո ծընունդ, եւ
զէութիւն բնութեան ամբողջ
պահեա՛լ, ե՛ւ կուսութեանդ քո
ոչ խախտեցա՛ն կընիք. հոգեւո՛ր
երգով զքեզ բա՛։
Զքե՛զ մորենի անկէզ, լեառն վի-
մածին դո՛ւռն փակեալ եւ աղ-
բիւր կընքեա՛լ. նախատեսացն
դուշակեա՛լ մայր եւ կոյս. հոգե-
ւո՛ր երգով զքեզ բա՛։
Յարեա՛ր երեւեցա՛ր առաքելոցն,
եւ մե՛զ փրկիչ պղտրաեա՛։
Քեզ բրինստոսի՛ թագաւորիդ ան-
մահի երկրպագանեմք, եւ զյա-
րութիւնդ քո փառաւորեմք։
Փառք փրկողիդ եւ վիճակիդ
անմահի. փրկեա՛ զմեզ ողորմութեա՛մբ
քո զոր ընտացար պատուականի՛ արեամբդ քոյով սրբով։ ես գեր.

Քահանայապետ աւագինք հան՚
գի՛ստ անահատ բը՛նութեան,
բազմահեա՛յ քերովբէք եւ վեցթե-
ւեան սերովբէք. #բարեխօս լե-
րուք առ տէր հանդիսակից ձեր
տօ՛նակցաց։
Տէրո՛ւթիւնը՛ք վերինք եւ զօրու-
թիւնք հրեշտին, իշխանութիւնք
վե՛հագոյնք եւ քահանայապետ
երկրորդք #բարեխօս լե։
Հրեշտականապետ երկնաւորք եւ
հրեշտակաց զինուորութիւնք, պե՛ղ
տուԹիւնք բարձրացեալք ՚ի քա՛-
հանայապետութիւն երրորդ#քա՛
րեխօս լերուք առ։
Ո՛րք ՚ի սկզբան փըրկութեան ՚ի
քա՛ջ հովուին յայտնութիւնն,
անբա՛ն հօտիցըն հովուաց եր-
գակցելով երգէին. ընդ նոսին
համաձայնեա՛լ երգեմք եւ մեք
զփառս ՚ի բարձունս։

Ո՛ր զամենազօր զօրութիւնդ քո
ցո՛ւցեր ՚ի բաբելոնին փըրկելով
զերիս մանկունսն ՚ի հնոցին. ըզ-
քե՛զ օրհնե՛մք աստուա՛ծ հայ-
ցըն մերոց։
Ո՛ր ըզբազմազեղ ներհակութիւնդ
քո ցուցեր զօ՛րաց երկնաւորաց
տարածելով զբանզո՛ւկըս քո՛ ՚ի խաչ
ըն. ըզքե՛զ օրհ։
Ո՛ր ըզբազմագո՛ւթ ողո՛րմութիւնդ
քո ցո՛ւցեր առ ազգըս մարդկան
Թագելո՛վ ՚ի մերս երկրի, զի զմա-
հո՛ւ բարձցես զերկիւղ. ըզքե՛զ
օրհնե՛մք աստո՛։

Յ՞որժամ եկին ՚ի գերեզմանն ի՝ւզաքեր կանանցն, եւ բերին ըզխո՞ւնկան ՚ի խընկել զանձնապատկան մարմինն։

Յայնժամ հրեշտանկն աւետարանէր յա՝յրեաս քրիստոս. պատմէցէք աշակերտացն զյարո՞ւթիւնն տեառն։

Ի՞ակնոցա զարհո՞ւրեալ վասն ահագին տեսլեանն. պա՝տմէին աշակերտացն զհաւա՞տքն տեսին։

Ա՝յսօր ցընծա՛ն երկինք եւ երկի՝ր կի՞ր յարո՞ւթեամբ քո՛ տէր. անսպա՛ռ հա՛յրըն մերոյ։

Ա՝յսօր նորոգե՞ցան տիե՛զերք ամե՛նայն յարո՞ւթեամբ քո՛ տէր. անսպա՛ռ հա՛յր։

Ա՝յսօր հրեշտակապե՛տն աւետա՝րանէր զյարո՞ւթիւն քո տէր. անսպա՛ռ հա՛յր։

Ըզտէր օ՛րհնեցէ՛ք բա՛րձր ա՛րարքե՛ք ընձա՛ յա՛ւիտեա՛ն։

Ո՛ր չարչարանո՛ք խաչի՛ն փըրկեաց զտիեզերս. ե՛ւ հեղմամբ արեանն իւրոյ զմո՛ղութիւն մե՛զ շնորհեաց. բա՛րձր ա՛րա՛։

Ո՛ր երե՛քօրեայ թա՛ղմամբ զդըժո՛խս աւերեաց. ե՛ւ յարո՞ւթեամբն իւրո՛վ զյարո՞ւթի՛ւն մե՛զ պարգեւեաց. բա՛րձր ա՛րա՛։

Ա՛ստուածածնի՛ն պայծառ գան զերկինս, ո՛ր ՚ի մե՛զ ծա՛գեցեր ընդլո՛յսն մե՛ծ եւ գերազա՛նց, ո՛րով խաւարն անգի՛տութեան հալա՛ծեցաւ. սո՛վորեցուցանե՛ր զքե՛զ բարեբանե՛լ, ե՛ւ հոգեւո՛ր երգո՛վ մե՛ծացո՛ւցանե՛ր։

Ա՛մպ թեթե՛ւ եւ լո՛ւսաւո՛ր, ո՛ր [illegible] ձերե՛ւքն կենաց ՚ի քե՛զ հեղեա՛լ [illegible] ՚ի երկնային ժողո՛վն, զո՛ր հոսեցեր

՚ի յերկիր ծա՛րաւեցուս. սո՛վորեցաքանչ ձայնիւ զքե՛զ բարե՛։

Պա՛տուական մանկա՛ւանդ աստուածածնո՛ւնկ եղեմ, ո՛ր եւ ծո՛ւխն կենաց ՚ի մէջ դրախտի՛ քո ՚ի հո՛գւոյն տընկեա՛ց, ա՛նմահականն պըտղո՛վն ելից ըզտիե՛զերս. սո՛վորե՛։

Ո՛ր ըզկերպարա՛նս մանկա՛ցս բընութեա՛ն ազգի մարդկա՛ն յանձն առեր անսպա՛ռ բանիդ է՛ակից հո՛ր, եւ եկիր կա՛մաւ ՚ի խաչ։

Ո՛ր ՚ի վերայ նախանստեղծին ըզմեռանի՛լ յանձն առեր համբերե՛լ չարչարանաց ՚ի խաչին բարձրացա՛ր բանիդ գոյակից հո՛ր, եւ լքեր ՚ի գերեզմա՛ն։

Ե՛ւ յերրո՛րդ աւո՛ւր յարեար զմանկտուս լուծեր զիշխանութիւն, արձակելո՛ւ զըմբըռնեալսն ՚ի նմանէ բանիդ վանա՛կից հո՛ր. եւ նըստար ընդաջմէ՛ հո՛ր։

Լո՛ւյս հրեշտակն յերկնից աւետար երջանիկ եւ սո՛ւրբ կանացըն բարեզեր ասելով. Ե՛կաք զեր վերբա՛սին լո՛յսըն ձագեա՛լ ՚ի յարեւա՛ր։

Ա՛յսօր տեսի՛լ ահեղակերպ հրեշտակապետի՛ն մերձեալ ՚ի գո՛նդ զինուորացն. այսօր սըրսափեկեա՛լ պահապանացըն զարհո՛ւրեալ մեռանելին. Է՛ ձե՛՛զ վե՛։

Ա՛յսօր ցընծա՛յ երուսաղէ՛մըն վերին. այսօր ցընծա՛յ սիո՛ն մայր եկեղեցի՛. քանզի փըրկի՛չըն մեր յարեա՛ւ եւ աւերեաց ըզդըժո՛խս. Է՛ւ մե՛՛զ վերբա՛սին լո՛յսըն ծագեա՛լ ՚ի հո՛ւրէ։

Փառաւո՛րեա՛լ է ա՛նո՛՛ն քո սո՛ւրբ. տէ՛՛ր ա՛ստուածդ հա՛՛յրըն մե՛րոյ։

Ո՛ր ի գերեզմանի եդար Թագաւոր անմահ, եւ ի յերկոտղ աւուր յաղթեար. ողբ։

Ո՛ր ի յերկինս համբարձար ամենակալ, եւ ընդ աջմէ հօր նստար. ողբ։

Հրեշտակացըն դանդ յերկնից ի յերկիր վայրաբերեալ ի սպան որդւոյն աստուծոյ։

Հրեշտակին ձայնիւ ցընծայր կոյսըն սուրբ. եւ ընթացեալ առ աշակերտըն պատմէր։

Կենդանին յարեաւ զերկոնս մահու եղծ, եւ կեանս պարգեւեաց աշխարհի։

Ո՛ր յառաջ քան զարեւ անուն քո, ի յերկրի երեւեցար եւ ընդ մարդկան շրջեցար. անստգնոյ հարցըն մերոց։

Կամաւորապէս անշընչացար, եւ ի ծոց հօր ամանեցեր զքո սուրբ հոգի. անստգ։

Ես լզհրաշալի անուանդ քո մարգարէն վերագոչեաց, հոգի երեսաց զըմբոստ տէր քրիստոս. անստգ։

Ընդ տէր. Միաբանութեամբ օրհնեցէք զՔրիստոս, եւ առաքեալ բարի պարտէք ընդնայ յաւիտեան։

Զյարութեանն ի մեռելոց քրիստոս եւ զկենդանին յաւիտենից, միաբան։

Ո՛ր ըզդրանս քոյ ժողովոց փրկեցեալ եւ զարդեալ ի նմա կոչեցար ի կեանս, միաբան։

Ո՛ր վիմանն կնքեալ յարեաւ եւ դրօքն փակեալք եմուտ առ աշակերտան, միաբան։

Աստուածածնին եւ սրբոցն. որ ըզբանն աստուածաց անսկզբնաւոր յղութեամբ յարգանդի կրեցեր.

Ո՛ր ի բանձունս բընակեալ ես, եւ հայիս յարքայութիւն քո քանզ բնութեամբ. փառս։

Ո՛ր ի յերկրի երեւեցար, եւ ընդ մարդկան շրջեցար, Թագաւոր յաւիտենից. փառս։

Ընդ տէր. Անմեռնոյն արքայութիւնք ծրհնեցէք, եւ բարձր արարէք զեկեալն ի փըրկութենէն մարդկան։

Ո՛ր էակից ես հօր եւ սուրբ հոգւոյն ի յերկրի երեւեցար. ամե։

Ո՛ր հրեշտակացն անտեսանելին է, ի վերայ խաչին տեսար. ամե։

Ո՛ր արժանեցան անհասանելին է, ի գերեզմանի եդար. ամե։

Ո՛ր քրիստեցին անհամբնալին է, ի յերկոտղ աւուր յարեար. ամե։

Ընդ ամենայն աստուածային, աղբիւր անբոսպառ լուսոյն, որ լուսաւորէ զհաւատոցեալս. միաբան նակաւն ձայնիւ երգով մեծացուցանեմք։

Դու պարծանքն քո կուսութեան մարդկան. դու ուրախութիւն հրեշտակաց. դու բանձող անիծին. վասն որոյ ընդբնդ աստուածածնին մեծա։

Դու ճրշմարիտ արեւելք արեգական կանն արդարութեան. յորմէ ծագեցաք վերկութենէ տիեզերաց. միաբանա։

Թիւնս իմ. Ողբս արա ինձ անդադար։

Ո՛ր ի հօրէ առաքեցար անբակտելին որդի, եւ ի սրբոյ կուսէն ծընար. ողբ։

Ո՛ր ի խաչն բեւեռեցար անսուտ բանդ, եւ ի հօրէ ոչ մեկնեցար. ողբ։

զնա՛ւն ԵՒրէքօրեայ. վասն արա՛ր-
ծոց քո՛ց վերկութեան. ան։
Ըզտէր օրհնեցէք. Ա՛ռա՛ւ ե՛ւ
բարձր ա՛րա՛րէք ընձա՛յ յաւիտեան։
Զթո՛ղաւորըն մեծի՛ց եւ ըզնա-
չեա՛ն ի՛ ինէ՛ ի՛ յանօրինաց, եւ
ըզնե՛ղ դո՛ն ոութեան ճաշակեա՛լ
վա՛րո՛ն մեր. ա՛ռա՛։
Ա՛նարա՛տ գա՛ն ա՛աստուծոյ պա՛տա՛-
րագեա՛լ. եւ ըզնո՛ցա՛ն գե՛ղար-
դեա՛ն առեալ ի՛ կո՛ղն. եւ ը՛զփըր-
կական արիւնն ետե՛ղ ի՛ վերա՛յ ա՛-
ւետեան սիրելեաց. ա՛ռա՛։
Ո՛ր զանճառելին ծընա՛ր սուրբ
ա՛աստուա՛ծա՛ծին կոյս. օրհնեա՛լ ե՛ս
յաւիտեան։
Ո՛ր զարարչակիցըն հօր զի՛ սկըզ-
բա՛նէ բանն աստուած. յորո՛վայ-
նի քո՛ւմ կրեցեր. օրհ։
Զքե՛զ եղեկի՛ել եառես երկնայի՛ն
դո՛ւռն եւ հա՛րան անփո՛րձ. օրհ-
նեա՛լ ե՛ս յաւիտեան։
Վա՛րըն մերոյ փըրկո՛ւթեան
խոնարհեցա՛ր ի՛ յերկինից եւ
ի՛ ՚ի՛՚՚՚ կո՛ւսէն մարմնացա՛ր ա՛ս-
տըւա՛ծ բա՛նդ. ո՛ղո՛ՙՙ՚ւմեա՛
մե՛զ։
Ձըշմարտապէս մարմնացա՛ր եւ ընդ
մարդկան շըրջեցա՛ր կատարե՛ցեր
զամենայն, եւ օ՛՚՚՚ւմ՛՚՚՚ւ րհնեցեր յա՛-
ռաջին անդրնդից. ա՛ս։
Քրիստո՛ս որպի՛ աստուա՛ծո՛յ ի՛ մեռե-
լոց յա՛րո՛ւցեա՛լ եւ ի՛ ՚ի՛՚՚՚ւմ յեր-
կինս հա՛մբառնա՛ր. ա՛ս։
Փա՛ռք յարո՛ւթեա՛ն ը՛ՙՙ՚ւմ տէր։
Խաչի՛լ ի՛ յանձն առեր գը՛ՙՙ՚ւմած
եւ ըզմահ ճա՛շակեցեր. զամենե-
սեան յարո՛ւցեր զհաւատացեալսն
ի՛ քե՛զ, որք ա՛զատա՛կի՛ն ասե՛լով.
փա՛ռք յարո՛ւ։

ա՛նպա՛տա՛ր երգո՛ւլ մեծացո՛ւցա-
նեմք։
Զքե՛զ մա՛յր կուսութեան եւ յըզ-
ոութեա՛ն լուա՛ծ, եւ առապա՛ստ
անճառելո՛ւ բըն՛նակո՛ւին ի՛ քե՛զ
փեսայացեա՛լ բանին. ա՛նպա՛։
Փե՛ս ըզա՛ծա՛ն կնի՛ք դաստապա՛ր-
ստութեան. ե՛ւ քե՛զ կա՛նգնեցաւ
մեղո՛ւցեալ մա՛յրըն գլորեալ. վասն
որո՛յ ըզքե՛զ աստուածածի՛ն եւ
կոյս. ա՛նպա՛տա՛ր երգո՛ւլ մեծա-
ցո՛ւցանեմք։
Ի՛նչեր յերկնից միածի՛ն ա՛նմահ-
նելո՛ւդ ի՛ հօրէ հա՛ւասանցեա՛լ սուրբ
հոգո՛ւ՛ն, բա՛նըդ մարմնացա՛ր ի՛
կո՛ւսէն։
Ե՛կէք ի՛ չարչարա՛նս չա՛րչարա՛նացըն
լուծի՛չ. ձե՛ռք որ զերկի՛նս ա՛րա-
րի՛՚ն տա՛րածեցեր ի՛ խա՛չին։
Հանքերեցեր վասըն մերոյ փըր-
կութեան. ըզվեռանի՛լ յանձն ա-
ռե՛ր կենդանատո՛ւ մեռելոց։
Հրեշտակ քո՛ւ տէր որ զյարու-
թիւնըն քարո՛զեաց։
Զպահապա՛նըն զարհուրեցո՛ւց,
ըզկանա՛յսըն լուսաւորեա՛ց սա՛եւլով։
Զի՛ խընդրէ՛ք ըզկենդանի՛ն ընդ
մեռեալս, չի՛ աստ այլ յարեա՛։
Ա՛ՙՙ՚ըկիզբըն բանդ որ յանճառ
ա՛ՙՙ՚ծո՛ւ նըստո՛ՙՙ՚ւս, զքե՛զ տեսա՛ք
ի՛ խաչին վասն ա՛րա՛րածոց քո՛ց
փըրկո՛ւթեան. աստը՛ա՛՚ծ հա՛ր-
ցըն մերոց։
Զքե՛զ ո՛ր անքննի՛ն կա՛ս յո՛ւ-
թեա՛՚՚՚ն ը՛սպասաւորի՛ն ապտա-
կեալ. ե՛ւ զի՛նաւորըն գե՛ղար-
դեա՛մբըն խոցեալ զա՛նարատ ըզ-
կո՛ղ քո՛ւ ի՛ խաչին. ան։
Ո՛ր ի՛ ադաւո՛ղդ ես անմա՛՚՚՚հ ըզ-
մե՛ռանի՛լ յանձն առեր եւ ըզմա-

բո՞ն, ովէ սա Թաղաւոր փառաց.
բարձր ա՛րա։
Սա՛կ ե՞ս նա՞ որ ի՝ հովնաւոր
ե՛ս ի լուսեղէն ամպոյն ձայն եղեա,
դա՛կ որդի իմ սիրելի՝ բարձր արա-
րէք ըզ։
Ի՝նչ եմք ապաւինեալ քրիստո-
սի մայր աստուածոյ մերոյ։
Ո՛ր քան զերկին բարձրագոյն մա-
րիամ, պարծանք եկեղեցւոյ. քրիս-
տոսի մայր աս։
Ո՛ր քան զարեգակըն պայծառագոյն
մարիամ, մի դադարիր բարեխօսել
վասըն մեր. քրիստոսի՝ մայր աս։
Ո՛ր վասըն մեր յերկինս՝ աղ-
նաբհեցար նորոգել ըզտիեզերս.
ծգնեա՛ եւ բո՛նձ փրկիչ՝ ողորմե-
Թեա՛ մեզ եւ կեցո՛ց։
Ո՛ր ըստ հոգեղէն բնութեան
մարդկան զգեցար զմարմին. զմի-
րածնա՛ւորեա՝ լըս մեղօք զանձն իմ
մխիթարեա՛ ողոր։
Ո՛ր ըզդատակնիք մահու լուծեր
զնախաստեղծին. զպատապար-
տեա՛ լըս մեղօք զհոգիս իմ նո՛-
րոգեա՛ ողոր։
Փառըք քրիստոսի ամենազօր
յաւիտեանն։
Փրիստոսի ամենազօր յաւիտեանն
երկրպագե՛ն քերովբէքն. եւ
վեցթեւեանն սերովբէքըն հոգե-
ւորական հընչմամբ երգե՛ն աս-
լով. փառըք։
Ա՛յսօր անուշահոտ բուրմամբ ըն-
Թանայի՛ն սուրբ կանայքն, տե-
սանելով զհրեշտակն արեգակնա-
կերպ փայլմամբ ի՝ վերայ վիմին
գոչէր աս լով. փառըք։
Ա՛յսօր արձակեցաք ի կապանաց
նախահօրն, եւ վերընտիր՝ նորոգ-

տէր

ժե

ողբ

տէր

Վէմըք պատառեցան ի՝ խաչելո՛ւ
Թեա՛ն քո՛։ տէր, եւ գերեզմանք
բացան. զքո՛ժոխք զաւերուեցան
եւ մեռեալըք յարուցեալ սզա-
գա՛կին աս լով. փառք։
Յարո՛ւցեալ է տէրն ի գերեզմա-
նէն ա՛հեղակեերպ փայլմամբ, պա-
տա՛ռեցա՛ն վէ՛մք, եւ երկիր սա-
սա՛նեցա՛ւ ի՝ յա՛հեղ բանբասո՛ց
մեծ կաթողիկէ՛ին։
Է՛ջ հրեշտակն ի՝ յերկնից ի գերեզ-
մա՛նըն տեսանն. հընչէ՛ցո՛ցա՛ն
նէ՛ր ըզձայն անհեղ գոչմա՛ն վո՛-
զո՛յն ի՝ վերա՛ց գերեզմանին։
Ի՛սկ եկեալ սուրբ կանայնցն ի՝ խըն-
կել զմարմինն ը՛ն տեսանն. եւ լուեալ
ի հրեշտա՛կէ՛ն եթէ յարեա՛ ի՝
մեռելո՛ց կե՛նդանի՛ն յաւի-
տե՛նից։
Ո՛ր յահեղակերպ աթո՛ռ նըս-
տա՛ւ եւ ընդ հո՛ր ես յէ՛ութեան.
խոնարհեցա՛ր յերկինից վասըն մե-
րոյ փրկու՛թեան. ըզքեզ բարե-
բանեմք սուրբ հա՛րցըն մե-
րոց։
Ո՛ւստի սերովբէքըն ի խոնարհ ու-
նելով ընդէմս յարփիսհրաշ փա-
ռաց քոց քրիստոս. ի՛սկ յո՛ւդայի
լըրբութեամբ մերձեալ ի հանգոյր
նըշանակ եւ առիթ մատնո՛ւթեան.
ըզքեզ բարե։
Ո՛ր ի բարձրութի՛ւնս երկնից էի՛ր
իսկակից հո՛ր եւ սո՛ւրբ հոգւո՛յն,
եւ ի դասուց եբրայեցւոց դըպրաց
եւ փարիսեցւոց բանձա՛ր ի խաչ
վա՛նըն մեր. ըզքեզ բարե։
Ը՛զտեր օրհնեցէ՛ք բարձր ա՛րա-
րըք ըզնա՛ յաւիտեա՛ն։
Հա՛մբարձա՛ւ աստուած ծրհնո՛ւ-
Թեամբ եւ զօրք երկնից երգե՛ց

ԿԱՆՈՆ

ՊԷՆՏԷԿՈՍՏԷԻՆ ԱՌԱՋԻՆ ԱԽՈՒՐՆ

Ա՛ՌԱ՛ՔԵԼՈՅ աշաւնոյ ինչանե՛լ լոյ մեծաձայն հընչմամբ ի բարձրնոյ, ի նամնուԹիւն լուսոյ վայրման հրաշընեաց անկիզելի զաշակե՛րտսն , մինչդեռ նըստէին ի սուրբ վերնատանն :

ԱննիւԹական աշաւնի , անքըն նելի ար ընել ընդհարս ամառոց . զար առեալ ի հօրէ պատմէ զհաւատ եւ ըզմիաւանդամ գալ ո՛ւսան. զար քարոզեցին հանդ գոյական :

ՕրհնուԹիւն ի բարձունս, երդին ի հօրէ հոգւոյն սըրբոյ . ոտվ ա ռաքեալքն արբեցան անմահական բաժակա՛ն , եւ հրաւիրեցին զերկինս ի յերկինս :

Կենդանարար ամառնա՛ծ մար դասէր հոգի , ըզժողովեալսըն ի աբանական սիրոյ լուսաւորեց՛ր հրեղինաք լեզուօ՛ք . վասն որոյ եւ մեք այսօր ասենո՛մք ըզգալստա քո սուրբ :

Անհամարար բաժակ հեղեա՛լ յերկնից սուրբ հոգի . զար արբին ի վերնատունն դա՛ւք սուրբ առաքելոյն . օրհնեալ ես սո՛ւրբ հոգի՛ ճըշմարիտ :

մանր յաւխտենական կենացն եւ զաք ժառանգորդք . փառք :

Ի՛ւղաբերի՛ց կա՛նանցն եմ կեալ ի՛ սո՛ւրբ գե՛րեզմանն , եւ զահաւոր ըզհրեշտակա պետին ընձայնըն լսեալ . ո՛ւռ՛ր զհաւէլեալն խընդըրե՛ք յայս րեալ քրի՛ստոս անընմա՛հ Թագաւորն :

Աւրիհատրա՛ւ լո՛յս մեծ ծագեալ ի՛ սո՛ւրբ գե՛րեզմանն . եւ զարհուրել պահապանացն ե՛րկիւղալից ըմե՛ռանէին՝ քարոզ հրեշտակապետին ար գոչէ՛ր առ նոսա . ո՛ւռ՛ր զհաւէլեալն խընդ :

Ը՛նթացեալ պետրո՛ս ե՛ւ յովհաննէս ի՛ սո՛ւրբ գե՛րեզմանն , եւ հանդիպեալ վարչամակին ե՛ւ սո՛ւրբ կընտաւծոյն . այլ քարոզ հրեշտակապետին ար գոչէ՛ր առ նոսա . ո՛ւռ՛ր զհաւէլեալն խընդ :

Ար աննաւելի յաղԹող զօրուԹեամբ Թագաւոր ես երկնի եւ երկրի քրիստո՛ս աստուած . օ՛րհնաբանեմք ըզքեզ :

Ար փառակցուԹեամբ ընդ հօր վերօրհնի՛ս յանմահից . եւ խոնարհեալ մարմնի ըզգեցար փառաց Թագաւոր . օ՛րհ :

Ար կարողապես ընդմէ կոխեցեր . եւ յարուցեալ լուսաւորեցեր սուրբ զեկեղեցի անմահ էուԹիւն . օ՛րհնաբանեմք ըզքեզ :

ռայս ք՛ր, եւ հոգի՛ ք՛ր բարի՛ ա-
ռաջնորդեացէ՛ ինձ՝ ի յերկիր ու-
ղիղ։

Խոստովանութիւն հոգւոյս որ ելից զու-
նայնութեան ընթացս աշխարհի.
արդ տէր ընկալ ըզծառայս ք՛ր,
եւ հոգի՛ ք՛ր բա։

Ի՛ վերջնում աւուր մեծի, յոր-
ժամ առնես զայցելութիւն քոյոց
սիրելեաց. յայնժամ խնայեա՛ ի ծա-
ռայս ք՛ր, եւ հոգի՛ ք՛ր բա։

Նո՛ր սիրելի ծրնեալ մանկո՛ւնք
սուրբ աւազանաւն. ընդհատարա-
դեա՛լք հոգւովն աստուծոյ.
օրհնեցէ՛ք զհայրն երկնաւոր յա-
ւուր ծնընդեա՛ն սրբոյ հոգւոյ
կռսին։ յոր օրհնեցա՛յք յանդի-
ման նախնեացն։

Աւրեա՛մբ գառնին անարատո՛ւ վըր-
կեալ ժողովրդէք. յաւուր ծնընդ-
դեա՛ն մեր անտա՛նելոյն. գո-
վեցէ՛ք զմի՛ածինն որ հաճեցա՛
առնուլ մարմի՛ն անաբիծ ի՛
նմանէ. յոր օրհ։

Յառաստաբո՛ղս ընորհայ հոգւոյն
լուսաղարդեա՛լ ազգք հեթանո-
սաց. յաւուր ծնընդեա՛ն մեր
բանին ծնողն. զվաւաւակից որդ-
ւոյ զհոգին բարեբա՛նեցէ՛ք հո-
գեւոր երգով. որ մանրազար-
դեա՛ց զմարմնաւորն որդւոյն։

Ընդբեզ որ հոգւով եւ հրով՛
մաքրեցեր ըզմարդկան ազտեղու-
թիւն, որպէս զաստուած եւ
ըզվերակից աւենեքեան օրհնես-
ցո՛ւք։

Փըրկիչն երեւեցաւ եւ զանշխարհս
ապրեցոյց ի պատրանաց թըշնա-
մւոյն. արդ եգերութիւն շնորհելով
ի ձեռն մկրտութեան։

Ա՛ռաստանպէս ծաւանլեա՛լ ի մե՛զ
հոգւոյն կենդանի. քանզի ար-
բեա՛լ առաքելոյն, եւ արբուցին
տիեզերաց. օրհ։

Ա՛յսօր մեծանպէս ցընծան եկեղե-
ցիք հեթանոսաց ըզմանկլեա՛լք ու-
րախութեամբ ի քրի՛ստն կենդա-
նարար բաժակ. օրհ։

Հոգին սուրբ էր միշտ եւ ի ե՛ւ
եղիցի. ո՛չ բակբսեալ եւ ո՛չ դադա-
րեա՛լ. այլ միշտ ընդ հօր եւ ընդ
որդւոյ կարգեա՛լ եւ թրի՛ւեա՛ւ՛ն
եւ միշտ օրհնեա՛լ է ի յաւիտեան։
Էր միշտ ընդուն՛ող սրբող եւ
լըցուցիչ աստուածացո՛ւցչ. եւ
միշտ ընդ հօր եւ ընդ որդւոյ կար-
գեա՛լ եւ թրի՛ւեա՛ւ՛ն. եւ միշտ։
Մըշտաշարժ ինքնաշարժ ինքնիշ-
խան ինքնազօր ամենազօ՛ր. վասն
զի չընչէ ուր կամի, որքան ախորչ
ժէ, յորժամ եւ ո՛րքա՛ւ՛ն. եւ
միշտ օրհնեա՛լ է ի յաւիտեան։

Հանդերձեալ տէրըն մեր քրիս-
տոս օրհնութեամբ ընդ ամպս
երկնի՛ց, եւ առաքելոցն երկըր-
պագեա՛լ զարձան յերուսաղէ՛մ.
միաբա՛նութեամբ վերատաքելո՛ւն
զաղօթս։

Մըտեալ ի յերկինըս բիւրաւո՛ր
զօրօք բազմութեամբ հրեշտա-
կա՛ց. որք աղաղակէին եւ ասէ՛
լո՛ւ՛ն, օրհնեա՛լ եկեա՛լ ի յանո՛ւ-
նըն տեառն։

Նըստեա՛լ ընդ աջմէ ծընողին, կա՛
տարելով ըզխոստացեալ պար-
գե՛ւսս. մըխիթարիչ սուրբ հոգին
գայա՛ւ ձե՛ւ՛ պ ազգերացո՛ւցանել
զաւետ զնդղմտութիւն։

Ժամանակ գարձի իմոյ եհաս ի
յերկիր. արդ տէր ընկալ ըզծա-

Փառս հոր և որդոյ և
Հոգւոյն սրբոյ, որ ես
տուր առաքեալքդ. կոչել
ամենեցուն զքեզ բազմաձայն
լեզուօքդ, ոչ
եւ մեք այսօր տօնիցս
քո սուրբ:

Այժմ և միշտ և յաւիտեան:

Հոգեւորական սուրբ մկրտութեամբ զարդարեցեր նորօք ըզատիճեզերս՝ զի ըզգեստս լուսոյ եւ նորահեծուս՝ ոյժ եւ մեք այ:

Հոգւոյն զգալուստըն տուեալդ, որ մխիթարուց զառաքեալսըն համոզել՝ ի նոսա հրեզէն լեզուօք. օրհնեա՛լ յաւիտեան:

Երեւումըն հոգւոյն տուեալդ, վկայեալ աստուած խոնարհացեալ նիմքըդ նորոգել եւ կենդանարար օրհնեա՛լ յա:

Այսօր ուրախացեալք հոգւովն, խոնարհանիմք աստուած զհոգին սուրբ բերեսիս եւ լցուցիչ զմիանայն. օրհնեա՛լ յա:

Ըստես օրհնե՛ցիք եւ զոչ յաւիտեան բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան:

Զերծոցն՝ ի հօրէ զեակից ոյժ սուրբ հոգւովն, օրհնե՛ալ:

Զհեթանոսըն այսօր աստուած հրեզինօք լեզուօք առ բանն ընտրեթեան օրհնե՛ալ:

Այսօր ընդ ոյժ ժողովեալդ, ցընծացե՛ալ ընդ գալստեան հոգւոյն սրբոյ. մեծացո՛ցանելո՛վ զերծոցն՝ ի հո՛ր:

Այսօր ցընծա՛ն առաքեալքն, զարդարե՛ալ ի հնարհաց հոգւոյն սրբոյ. մեծա:

Զոր կիրակէ ըստ ոյժ այսօր երեւեալ ապրեցուցիչն, եւ զոյացանէ զաշխարհս աստուածային հրն ջերմին:

Թագաւոր փառաց աստուած հոգիդ կենդանարար, ի հնարհաքաղաքիս ամուր ոյժ ծնընդեան մանրիամանէ, զքոյսեր զաւթի թագաւորի. նորոգեա զկենդանութիւն ոյժ թագաւորի՛ն. զի օրհնեցո՛ք ըզքեզ տէր այժմ եւ յաւիտեան:

Աղբիւր կենաց եւ փրկութեան ոյժ հոգի հօր եւ որդւոյ. ի յարմանացն յեսաեայ բըզխման գաւազանէն հառեալ ժամուց. հնարհազօր պայծառացո՛ զգաւազանն իշխանութեան ոյժ հայրապետի՛ն. զի օրհ:

Լուսին աչխարհի եւ ճառագայթ իմանալի հոգի սուրբ աստուծոյ. ի ցընծութեան աւուր լըմման ոգնական յոյսիկիանց եւ անհայից. աղօթիւք սուրբ լցոյ զսիրտս կարեաց հայաստանեայցդ եւ կենդանի՛. զի օրհնեցո՛ք ըզքեզ տէր այժմ:

Որ հաստատեցեր բանիւ զերկնակէզի. քո բլուրոց՝ ի վերայ առաքելական վիմի, երգել ի սանդ զերկրիս հոգեւորս:

Կանգնեալ ի սմա սեզանն սըրբութեան բաշխէ զմարմին իւր եւ զարիւնն, եւ տայ ի սմանէ մեզ նորոգութիւն, ի թոզութիւնն մեղաց մերոց:

Ինքեան հոգւովն սրբոյ աղաւնակերպ երեւումամբ ի վերայ մարմնոյ եւ արեանն տեառն, ի բըժշկութիւնն հոգւոց մերոց:

սուրբ հոգին. այսօր ի լերկինք ցաստիկ հեղեալ ի գլուխս առաքելոցն լցոյցիչ բարերից. ընդնա՛ռ օրհնեալ եմ երկրորդաբար գեղ՛՛՛ով։

Ո՛ր յանբակիզքն եւ ի միշտ ի յէզզէ՞ն նոյնագոյ բընութեամբ անորիշ բաժանմամբ ի յո՛զզզ՚՚ր դուց արարչակից սուրբ հոգին, այսօր հրով բաժանեա՛լ լեզուս քարոզիցն, ի լոյս ածեալ զանգիս մարդկան բաժանմամբ պէս պէ՚՚ս շընորհաց. ընդնա՛ռ։

Ո՛ր ի վերայ ջուրցն գո՛զզզ՚՚լով գոյացոյց զարարածս, անանձըրպետն ի յհայանակից սուրբ հոգին. այսօր վերածնեա՛ց զանգս ամենայն, ջրոյ կենդանւոյ բըղխեալ յերից սաղեմ. ընդնա՛ռ։

Երրորդութիւնն անբաժա՚՚նելի եւ զօրութիւն երկնային լոյս ծագեալ յաշխարհս. նըմա՛՛զզ՚՚ս հաւնցո՛ւք զօրհնո՛ւթի՚՚ւնս եր՛՛ր գո՛՛վ։

Ո՛ր էջըն յերկինից, այսօր եւ հաւնգեաւ յառաքեալսըն ճրշմարիտ սուրբ հոգի՛՛ն. նըմա՛՛։

Ո՛ր ի խորհո՛ւրդս փըրկականա՛նս. այսօր ընդ լինելե՛լ յառաքեալսըն ծանուցա՛ւ մարգարէի՛՛ն. նըմա՛՛ զզ՚՚ս հաւնցո՛ւք զօրհնո՛ւթի՚՚ւնս եր՛՛ր գո՛՛վ։

Ա՛յսօր զուարճացա՛՛ն արարածք ճրշմարի՛՛տ գանլըստեամբ հո՚՚գւն սրբոյն. մեծա։

Ո՛ր յամենայնի՛ ես աստուածո՚՚ւթիւն, եւ ի ձայն հընչման ինչեր յերկնից սուրբ հոգի. ողո՛՛րմեա մեզ։

Ո՛ր զամենայն լընուս գծրա՛՛թեամբ քո, եւ ի գաւս առաքելոցն ինչեր բընակիլ սուրբ հոգի. ողո՛՛ր։

Ո՛ր անբաժանելի՛ ես յաստուածո՚՚ւթեան, եւ ի հրեղէն լեզուս բաժանեա՛լ հանգեաւ յառաքեալսըն սուրբ հոգի. ողո՛՛ր։

Ո՛ր ի քրովբէականն կառսըդ հաւնգչիս, այսօր ինչեր յերկինից ի գաւս առաքելոցըն սուրբ հո՛՛գի. օրհնեալ ես Թագաւո՛՛ր ամենայն։

Ո՛ր գընաւ ի վերայ Թեւոց հո՛՛ղմնոյ, այսօր ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանգեաւ յառաքեալսըն սուրբ հո՛՛գի. օրհնեալ ես Թագաւո՛՛ր ամենայն։

Ո՛ր յամենայնի՛ ես աստուածո՚՚ւթիւն, եւ ի ձայն հընչման ինչեր յերկինից սուրբ հոգի. ողո՛՛րմեա մեզ։

Ո՛ր զամենայն լընուս գծրա՛՛թեամբ քո, եւ ի գաւս առաքելոցն ինչեր բընակիլ սուրբ հոգի. ողո՛՛ր։

Ո՛ր անբաժանելի՛ ես յաստուածո՚՚ւթեան, եւ ի հրեղէն լեզուս բաժանեա՛լ հանգեաւ յառաքեալսըն սուրբ հոգի. ողո՛՛ր։

Ո՛ր ի քրովբէականն կառսըդ հաւնգչիս, այսօր ինչեր յերկինից ի գաւս առաքելոցըն սուրբ հո՛՛գի. օրհնեալ ես Թագաւո՛՛ր ամենայն։

Ո՛ր գընաւ ի վերայ Թեւոց հո՛՛ղմնոյ, այսօր ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանգեաւ յառաքեալսըն սուրբ հո՛՛գի. օրհնեալ ես Թագաւո՛՛ր ամենայն։

Ո՛ր խնամեա՛ս տեսչութեամբ զքո զարարածս, այսօր եկիր ի հաստատել զեկեղեցի քո սուրբ հո՛՛գի. օրհնեա՛լ ես Թա։

Ժողովեա՛լ ընտրելոց մեռսասա՚՚նից, սպասեա՛լ մընայի՛ն աւետեաց՚՚ըն հօր հաւաստիլ ի վերնատա՛նն։

Սուրբ հոգին երեւեալ սըրբոցն, լեզո՛՛յ խընդութեամբ սուրբ զառաքեալսըն հաւաստիլ ի վերնա։

Ո՛ր ամենայն ըզհո՛՛րըն կենդա՚՚նի, եւ ընթացեա՛լ արքա՛՛ցին տիեզերաց. ո՛ր արքի՛՛նըն կենդա՚՚նա՛ցան։

Ո՛ր ի հաւրաշալիս ի յա՛զզզ՚՚զբե՚՚րին յառաջ բըղխեալ անհատապա՚՚ր ի յո՛զզզ՚՚ր դուց տիրապէս

ԿԱՆՈՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ ԱԻՈՒՐՆ

Կ՚ՅՆ եւ նշման հօր եւ որդւոյ հոգւոյդ անեղ եւ համագոյ. բլղխասմբն հօր անբընաբար ա- ռաջ յորւոյ անճառաբար. ի վեր- նասուն այսօր իջեր զհոգիդ շնոր- հաց քոց արբուցեր. ա՛րբո՛ եւ մեզ ողորմութեամբ ի բաժակէդ իմաստութեան։

Էիից ստեղծող արարածոց որ չըր- ջէիր ի վերայ ջրոց. նոյն եւ ի ջրերան աւազանին ի շնորհել մեզ քոմ էակիցն, գըգուեաս սիրով ա- զանակերպ զմարդիկ ծնանիմս աս- տուածակերպ. ա՛րբո՛։

Բաբհն վերնոցն իմանալեաց եւ ըստորինն այսր ըզգալեաց. որ մար- գանբես տաս ի հովուաց եւ առա- քեալս ի ձրկնորսաց. աւետաւոր ըզմաքսաւորս քարոզ բանի քոմ զհալածողս. ա՛րբո՛։

Սարսափելի հոգւոյ նշման ահե- զանգոչ սաստիկ հընչմանբ, երեւե- ցար ի վերնատանն հոգիդ դա- նուն երկոտասան. որք առ ի քէն մրկրբստեցան որպէս զնակի հրով մաքրեցան. մա՛քրեա ի մէնջ ըզ- մեզ մեղաց եւ ընդեցո՞ ըզլոյս փա- ռաց։

Հայր անըսկիզբն, որ վերծրհ- նեալդ ես ի դասուց քերովբէից. ըզբեզ աղաչե՛մք ողորմեա քոյոց հաւատացելոց։

Բանդ ի հօրէ՞ որ յառաջ քան զյաւիտեանս որդի փառակից հո՛մր. ողոր։

որ նըմտիս ի բրնէքս եւ տե- ջեւթեամբ խընամեա զանբարբաջս քո ճըշմարիտ սուրբ հոգի՛մբ. ողորմեա քոյոց հա։

Ա՛նեղն ի հօրէ՞ ծընեալ որդի յաւետից գոյացոյց զերեալըս զերկ- նային եւ զերկրաւորս էութիւն. արարածք ամե՞նայն տուք փառս արարչին արարածոց։

Պատկեր աներեւոյթի փառացըն հօր, ի պատկեր բարերարութեան իւրոյ արար ըզմարդկայինն բը- նութիւնս. արարածք ամե՞։

Լոյս ի հօրէ՞ լուսոյ ծագեալ լու- սափայլ զարդարեաց զադամ, ի դրախտին եգեալ անմահ տընկոյն երկրագործ. արար։

Ըստ աւետեաց մարգարէին որ ան փըրկեալըս արեամբ գառինդ, ցընծամբ եւ մեք ծառք անտառի ընդ գալըստ տեառնէդ կըրկնա- կի. շնորհեա մեզ տեր ընդ արդա- րոցն ընդ անւ ի քէն տընկեալ ծա- ռոցն, այժըմ յաւսոմ զուարճա- նալ եւ յերկրորդին ընդ քեզ ցընծալ։

Ամին նշման տայ աւետիս զաքա- րիաս նոր սիուխնի, եմիէ ծերա- լեր ահա գայ անւ քեզ խոնարհ եւ հեզ աբքայ. նըստեալ ի յէշ եւ յաւանակ կըրկին ազանց գոլ օրինակ. նը՞ստեալդ յաթոռ քե- րովբէից նիստ գըթութեամբ ի մեր հոգիս։

Զահեզ փառաց քոց երեւուածն որ լինելոց է յերկրորդումն, ետես դաւիթ յառաջագոյն ծանոյց կան- խաւ ազդմամբ հոգւոյն. թէ յայտ- նապէս անստուած գայցէ հնար ա- ռանձին իւր բորբոքէ. յա՞յնժամ

թիւնըն, փառաւորելով զհայր. որ վերակոչեաց զամենեսեան ի մահուանէ յանմահութիւն։

Երգեցէք տեառն երգ նոր եկեղեցիք սրբոց, քրիստոսի երկրպագելով. որ վերակոչեաց զայրեաց ձայնիւն ծրհնեսցուք, հոգեւորական հընչմամբ գովեցուք, սուրբ զհոգին փառաւորելով. որ վերահանգոյց զայրեաց ի երկինս։

Ո՞րահանգիր սրբոյ հոգւոյ գաբրիէլ էլի աւետեաց. որ քարոզեաց զայրեաց աստուածային տեառն ի երկնից։

Ո՞ղջոյն ընդ քեզ մարիամ ի քեզ սուրբ հոգին եկեսցէ. եւ զօրութիւն բարձրելոյն ի վերայ քո հովանանայցի։

Ո՞ր ծնանելոցն է ի քէն իսրայէլի առաջնորդ. եւ ընդ հանուր քարոզ զայրեաց աստուած հրզօր անմահ բանն։

Փառք հոր և որդւոյ և։

Է՞կիր երկիր աստուածաբար դաստել զաշխարհս իշխանաբար, ընդ արդարութեան եւ ընդ մեղաց եւ ընդ չարին դատաստանաց. բայց ցեր ըզդանձդ անհիւթական պարգեւս եւտուր որդւոց մարդկան. մաքրեա ի մէնջ զամէն մեղաց եւ ընդե ըզդեցո ըզլոյս փառաց։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Աչքն ի միոյ զսէրդ առաքեանց միտքըն զանգամն իւր քեւ յօդեանց. զեկեղեցի իւր զոր էնեանց եօթըն սեամբ քո հաստատեանց. սընտես ի նմա եդ զառաքեալն եօթնեակ շնորհօք քո զարդարեանց. մաքրեա ի մէնջ զամէն մեղաց եւ ընդե։

յիսուս ի մեզ խնայեա գըթած քրիստոս եւ ողորմեա։

Աստուածածնին անհանրանայեալ յերկրէ յերկինս հարան ընծայեալ. յորժամ բանզին լուսոյ ներգան քո միածնիդ յաջակողմեան. այնժամ մանրեա ընդ մեր ըզնոյն փըրկել ընդմէդ յոհեդ բոցոյն, համատապ սիլ ընդ արդարոյ երգել ըզփառս ընդ երկնայնոցն։

Բանն աստաբեալ ի հօրէ, որ վասըն մեր մարմնացաւ եւ ցընծութիւն աշխարհի յայտնեցաւ. ըզքեզ բարեբանեմք անստուածածնին կոյս։

Զի որում ոչըն հանդուրժէին զբոցանըշոյլ սերովբէից. նա բնակեցաւ ի քում յորովայնի. ըզ։

Յորմէ սարսեալ դողային զայս լանկնացայտ ի լուսոյն. ի գիրկս քո ընդունայ ընկալար. ըզքեզ։

Օրհնեմք ըզքեզ անըսկիզբն հայր. յամենայն ժամ օրհնութիւն ի բարձունս։

Գովեմք ըզքեզ միածին որդի. յամենայն ժամ գոհութիւն ի բար։

Բարեբանեմք ընդքեզ սուրբ հոգի. յամենայն ժամ փառըք քեզ աստուած։

Հընչմամբ փողոյ սաղմոսարանաւ եւ քնարիւ օրհնեցէք ընտէրն ի երկինս։

Որդիք սիոնի, ցընծութեամբ եւ ուրախութեամբ գովեցէք զընդունին միածին։

Եւ սուրբ զհոգին ամենայն շուրնչք բարեբանեցէք, երգով եւ ձայնիւ ցընծութեամբ։

Հրեշտակային ձայնիւն օրհնեսցուք զամենասուրբ զերրորդու-

Ո՛ր առաքեցար ի հօրէ հոգիդ
աներ եւ համագոյ . ազաչանօք
տնօրինաբար քեզ էակցին . լինել
մխիթարիչ սուրբ առաքելոցն .
ազաչեմք ընդքեզ ողորմեա :

Ո՛ր իջեր տիրաբար յերկինից սան-
տիկ հողմոյ նըման աստուած յայտ-
նապէս , եւ ի հրեղէն լեզուս բա-
ժանեալ հանդերձ ի դաս առա-
քելոցն . ազաչեմք :

Ո՛ր աբբուցեր երկնաւոր գինեաւն
իմաստութեան զհոգիս սրբոց . քոյ
առաքելոցն . որք արբուցին տըրտ-
մեցեալոց աղտեղոց ախտից ընդա-
ժանն ոսոխարար յայգուոյն ե-
դեմայ . ազաչ :

Ո՛ր յերկնայինն զօրս անմարմնոցըն
նախ հեղեր աստատապէս հոգիդ
ճըշմարիտ . զաստուածայինն եւ
զերջապոյն քո խմաստութիւնդ .
լինել վառաբանիչ սուրբ երրոր-
դութեանդ . ընդ նոսին փառա-
ւորեմք զերրեակ միութիւնդ :

Ո՛ր զկերպանբանն աստուածայինն
ստեղծեալ երրորդութեանդ խոր-
հըրդակցութեամբ . զարդարեցեր
փըչմամբ շնորհաց քոց կենդանա-
րար . եւ ընդ ճնեալսն առ ի նմանել
խօսեցար օրինօք եւ մարգարէիւք .
ընդ նո :

Ո՛ր յերկրորդի լինելութեանն յետ
յարութեան քոյ էակցին . մը-
տեալ ի վերնատունն դրօքըն փա-
կեալք . շնորհելով բոց առաջին
փըչմանն ըզքեզ մեռանելոյ .
առաքելոցն ասաց առէք հոգի
սուրբ . ընդ նո :

Ո՛ր անխտանալով ես յերութեանն
եւ անպատում հոգիդ ճըշմարիտ .
անբակընդունաբար բըղխուսին ի հօ-
րէն , եւ հաստոյակից որդւոյն մի-
ածնի . ողորմեա ընդքեզ աստուած
հայրըն մերոց :

Ո՛ր կատարեալ անճնաւորութեամբ
յերից կատարելոց միաւնոյն բնու-
թիւն . որով ընդ հօր եւ ընդ որդ-
ւոյ միշտ երկրպագին յարարածոց
հոգի աստուածոյ . ողորմեա :

Ո՛ր համապատիւ հօր եւ որդւոյ
քարոզեցին ըզքեզ աստուածա-
բանն եկեղեցւոյ . յոր մըկըրտիմք
եւ դաւանիմբք համագոյ երրոր-
դութիւն անքաժանելի . ողորմեա
ընդքեզ աստուած հայր :

Ը՛զաեր ողորմեցէք բարբառ աչ
րարիք զբանչխոլըն չնորհաց :

Եկայք նոր ապարածք ի քրիստոս
նորածնեալք աւազանաւն ի հո-
գւոյն սըրբոյ . բա՛ :

Նոր քահանայութիւն վերապա-
տուեալ ի քրիստոսէ ծնմամբ
սուրբ հոգւոյն . բա՛ :

Զանճառելի ըղձոյս աստուա-
ծութեանն տընօրինաբար կրե-
ցեր ի քոմ յորովայնի մարիամ
մայր եւ կոյս . ողորմեա ընդ-
քեզ մեծացուցանեմք :

Ի մանաւոր լուսոյն զարհուրե-
ցան դայք առաքելոցն . այլ ի
քեզ բովանդակ կրեցեր ընդհուպ
աստուածութեանն մարիամ մայր
եւ կոյս . ողորմեա :

Առաքելոցըն հովանացեալ ամպ
լուսեղէն , գերապոյն քեզ հոգւոյն
սըրբոյ , եւ զօրութիւն բարձրելոյն
հովանաւորեալ սուրբ աստուա-
ծածին . ողորմեա :

ԿԱՆՈՆ

ԵՐԲՈՐԴ ԱԽՈՒՐՆ

ՕՐ Ա

Ա՛յսօր երկնայինքն ուրախացան ընդ երկրաւորացս նորոգմանն. քանզի նորոգողն էից հնդիմն էլ ի սուրբ վերնատունն. ո՞րպէս նորոգեցա՞ն դասք առաքելոցն։

Ա՛յսօր հոգանիւթեայ բնութիւնս ցընծայ ընդ հօր հաշտութեանն. քանզի որ երբարձ զհոգին ի մարդկանէ մարմնոյն եղելոյ, դարձեալ վերըմատի՞ն ըզնոյն պարգեւէ։

Ա՛յսօր մանկունք եկեղեցւոյ ուսնեա՛ն ցընծութեամբ զպաշտօնս սուրբ հոգւոյն. որով զարդարեցան ի զգեստըս լուսափայլս եւ գերապայծառս. երգեն ընդ սրով բե՛ան զերկնելովն։

Որ զմիաբանեալսն յաշտարակին բաժանմամբ լեզուացըն բակեաց. այսօր ըզբաժանեալ լեզուս ազգաց միաբանեաց դարձեալ ի սուրբ վերնատունն. ամենայն հոգիք ծրհնեցէ՛ք զհնոգին աստուծոյ։

Ա՛յսօր անզբիւր գիտութեանն բըղխեալ ի սուրբ վերնատանն, յորմէ լցան տիեզերք գնացի՛ք գետոյն ուռոգմամբ։

Ա՛յսօր ինձեալ ի յերկիր հօր աւետիքն ի բարձանց, տալ աւետիս ազդանայ դամայ դառնալ յերկիմ վերըմատին։

Ա՛յսօր խընդայ նոր սիոնն որդւովք իւրովք զոր ծընաւ, օծմամբ հոգւոյն նորոգեալ յորմէ՛ս լուսոյ եւ սուրընջեան։

Ա՛յսօր ի ձայն գոհութեան զհնգիր ընդ հօր եւ որդւոյ, հոգիք ամենայն ծրհնեցէք զերըբ՛քսըրբեանն երգելով։

Ա՛յսօր ցընծայմբ երկրաւորըս ընդ գաղթատեան երկնայնոյն, եւ պայրելով ընդ հրեշտակս երգե՛մբ ըզփառս ի բարձունս։

ՕՐ Վ

Ծրհնեցէք մանկունք ընդ երկնայնոցն ըզհայրն երկնաւոր. որ մարմնացեալ բանին վըկայեաց յերկնից այսօր ի թաբօր լերինն։

Գովեցէք ընդ սերովբէան զորդին միածին. որ փայլեաց մարմնով զլաս աստուածնութեանն այսօր ի։

Բարեբանեցէք ընդ քերովբէան զհոգին ճըշմարիտ. որ լուսաւիսայլ ամպով էանգին հովանացեալ այսո՛ր ի թաբօր լերինն։

Ինչեր տէր ողորմութեամբ քո յաշխարհ, եւ զմեռեալ բընութիւնս ի կեա՛նս վերածեցեր։

Ենչեր տէր աւ հայր փառօք ի յերկինս, եւ մըխիթարիչ առաքելոցն առաքեցեր սուրբ զհոգիդ։

Բացեր տէր այսօր զգանձ երկնային, եւ բաշխեցեր առատապէս պարգե՛ս աղբատ բընութեան։

ՕՐ ԱՊՐ

Որ օրհնեա ի հրեշտակաց անդադար հայր երկնաւոր, ընկալ զաղաչանըս մեր։

Ա՛ռաջի՛ քո անկանի՛մբ վըրկիչ. խընդրեմք զհոգոյդ բազում յաննցանց մերոց։

Որ գիտակ ես գաղտնեաց մարդկան հոգիդ սուրբ, տէր եւ կեն. դանարար ընկալ զաղաչ։

Ծրհնեցէք ըզտէր ընդ երկնայինսն նըմանեալ դասուց, նոր

ժողովուրդք ասելով, քեզ հօր տըւողիդ մէզ ըզկեանըս փառք։

Երգեցէք առաւն երգ նոր եկե-ղեցիք ընտրելոց որդիք սիոնիա՛ ասելով քեզ որդւոյ շնորհողիդ մէզ ըզկեանըս փառք։

Բարեբանեցէք զաստուած ի ըս-քանչելիս սըրբոն թեան նորա ձայնե ցընծութեամբ ասելով քեզ հոգւոյդ պարգեւողիդ մէզ ըզկեանըս փառք։

Որ յանելոյ առեղծեր ըզպաշտօնեայս քո ի հոր կիսելոյ հնուդ աներեսականն. ընդ նոսին օրհնեմք ըզքեզ եւ մեք հոգեղենքս։

Որ բանիւ գոյացուցեր զինեակ դաշըս հրեղինաց բանդ ի սկըզբանէ. ընդ նոսին գովեմք ըզ։

Որ արարեր յոգիս իմանալի ըզհրեշտակըս քո հնգի աստուծոյ. ընդ նոսին բարեբանեմք ըզ։

Զաքաւոր խաղաղութեան որ քաղցրութեամբ խնամեաս զքո զաբատածս. յիշեա տէր ըզոգիս նընջեցեալոցն ընդ սոքըս քո, եւ դասաւորեա ի յաւիտեան այցելութեան։

Որ կոչեցեր ի դրանց մահու ըզսիրելին քո զաշակերտս, եւ ծանուցեր զաստուածութիւնդ ընդհանուր տիեզերաց. լըսեսաւորեա տէր զհոգիս։

Ի տաճարի քում սըրբութեան մատուցանեմք քեզ պաղատանս աշտաւուալից. պայծառացո տէր զհոգիս նոցն։

Որ ոչընչեցեր ի մեղս ծնեալ մարդկան հայր երկնաւոր ընտ մկրտարէին. եւ եղուր բնութեանս այսօր պարգեւ ընկերսըն

սուրբ ըզծնող որդւոյդ միածնի. մանկտանջք սորա՛ տէր մեզ պղորմեա։

Որ ցօղեցեր ի մեզ յամպոյ ծրնունդ պղխդ այսօր զկոյսըն մարիամ. յորմէ ծընաւ մանրմնով եւ բարձեր նովաւ ըզմեզս նախատեղծին ադամայ. մարդ։

Որ մարգրեցեր հոգիդ սուրբ ընդ սիրտ եւ զարգանդ մօր քո վառակիցն. այսօր ամոլ ծնողացդ նոր ծնունդ եւ ետուր ըզմայր բանիդն զօրհնին եւսայի. մարդիա։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Որ էջ հոգին աւետաւն եւ առաջնորդեաց երկուսանաւն ցերկինս խոստացեալ ի յառաքելսն. այսօր երկուսանաւն առաքելոցն առաջնորդ ի յաւետարանն. ամենայն հոգիք օրհնեցէ՛ք զհոգին աստուծոյ։

Ա.յժմ և միշտ և յաւիտեան։

Որ ելից հոգին աւետաւն ըզքեզ լեալ ճարտարապետ խորանին. այսօր շինե զմարդիկ խորանն սուրբ երրորդութեանն. ամենայն հոգիք օրհնեցէ՛ք զհոգին աստուծոյ։

Որ բոլորից ես պատճառ էից անապատճառից եւ որոց պատճառաւ հայր անձին եւ անբաւից բըն. որպէս պատճառ անժամանակ ծնընդեամբ, եւ հոգւոյ բըղխման անքընաբար. օրհնեալ տէր աստուած հայրըն ըմերոց։

Որ կամաւ հօր եւ սուրբ հոգւոյն անեղականից բանդ անստուած ի հայրական ծոցոյ իջեր աւետեօք գաբրիէլի որ ըզհնգին բերկրեալ կուսին. յորմէ ծընաւ մարմնով անճառաբար ի հոգւոյն սրբոյ. օրհ։

մեղքիս համար. ողորմեա՛ մեզ, Տէր։

Ո՛ր մարդարէ՛քդ գուշակեցեր հո՛գիդ յառաջագոյն զգալուստ քո՛մ էակիդն. եւ ի՛ յորդանան վկայեցեր աղաւնակերպ ի՛ջմամբ ի՛ վերայ մարմնացեալ բանին. օրհնեա՛ տէր։

Ը՛զտեր օ՛րհնեցէք բանիւ պատրէ՛ք ընդ ընձա՛ յաւիտեան։

Ա՛յսօր հաստատակիցըն հօր եւ որդւոյ հոգին հրաշափայլ ծագմամբ ի՛ջեալ ի վերնատունն մկիկբոտեանց ըզդաս առաքելոցն ի հո՛ւրն անկիզելի. ընտէր օրհ։

Ա՛յսօր արարչակիցըն հօր եւ որդւոյ հոգին բա՛ղխեալ անհիւթական ջո՛ւր կենդանի՛ յերուսաղէմ իմաստութեան եւ մարդութեան մե՛ղանց. ընտէր օրհ։

Ո՛ւրախանա՛ր աստուածածի՛ն վերօրհնեա՛լդ ի սո՛վքէից. ծագեցո՛ւ ի քէն մե՛զ լոյս մա՛յր եղեր վերացողին. ազգ եւ ա՛զինք ընկերակցեալ մեծամո՛ւցանեմք։

Հիմն եղեր եկեղեցւոյն խո՛րան ընդեր հոգւո՛յն սրբոյ. ի՛ հրեշտակաց սպասաւո՛րեալ գո՛րբիէլ քե՛զ աւետեաց. ազգ եւ ա։

Տեսանեմք ըզանսկա՛ի զհրաշալի խո՛րհուրդ յայտնեալ. ի՛ հոգւո՛յն սրբոյ յղացեալ զբա՛նն անստուածմարմնով ծընանր. ազգ եւ ազինք ընկերակցեալ մեծամո՛ւցանեմք։

Ո՛ր ի՛ վերայ բըղխեալ գաւազանին յեսսեայ հա՛նգեաւ եօթն արբեան շնո՛րհք, հո՛գի սաստկոյ եւ խո՛րհրդոյ, հո՛գի հեղութեան եւ զօրութեան, հո՛գի իմաստութեան եւ գի՛տութեան, հո՛գի երկիւղ աստուածպաշտութեան. պաշտե՛մք շնորհեա՛ եւ մե՛զ ողորմութեա՛մբ ի՛ քո՛յ պարգեւացդ։

Ո՛ր զգուշակեա՛լըն քո եսայեա՛ էիցս օգեաըն ի՛ քէն մարմնով. ասէ հոգի՛ տեառն ի՛ վերայ իմ. զոր ի՛ տնօրէնութեա՛նըն խոնարհութեամբ ընթերցեալ ո՛ր վա՛ն իւր զբան մարգարէին. պատ։

Ո՛ր զառաքո՛ւն առ ի հօրէ՛ եւ ի՛ հոգւոյդ բա՛նին յաշխարհս մարգարէութեան ծա՛նուցեր. զոր ի դիմաց մարդացելոյն բարբառի՛ր առ մարդկութիւնս. տէ՛ր տէ՛ր առաքեա՛լ քեաց զիս եւ հոգի՛ նորա. պատ։

Ը՛նդ երկնայնոց հոգեղինաց դասո՛ւցն հոգւոց աստղօ՛ղին երգեմք. փա՛ռք ո՛ւրախարեալ է գալըստեան հոգւոյն սրբոյ։

Ը՛նդ առաքելոց խըմբին այսօր զուարճացեալ վերապո՛ւեմք հոգեւո՛վ. փա՛ռք ո՛ւրախ։

Ա՛ստանօր վերնատունս սիո՛նի որդի՛ք նորո՛ց երգեցէ՛ք ձայնիւ վերնոյն. փա՛ռք ո՛ւրախ։

Ի՛ ձայն ցընծութեան ամենայն հնգի՛ք տացո՛ւք զմե՛զ նորոգո՛ղին ըզխաչս. փա՛ռք ո՛ւրախարեալ է գալըստեան հոգւոյն սրբոյ։

ԿԱՆՈՆ

ՁՈՐՐՈՐԴ ՁԱՒՒԻՐՆ

Ա՛ՐԵԳԱ՛ԿՆ արդարութեան քրիստոս ծագեա՛լ յաշխարհս հալածեա՛ց ընկճա՛ւորն ա՛նգիտութեան, եւ յե՛տ մահո՛ւ եւ յարութեան համբարձա՛ւ ա՛ռ հա՛յր յո՛ւմէ ծագեաց. ո՛ր երկրպագի՛

Ո՛ր ի թեւըս թեթեւս ան-
նիւթ սաւառնեալ եւ հրայայտըղ
սերովբէից վերանըմառեալ տես-
չեալ թեամբ խնամեմ զարարածս.
հոգի՛ դ առիւրբ ծրհնեալ ես
յարարածոց քոց։

Ո՛ր սքանչելապայծառ հրաշալի
ձայնիւ ընդ հօր եւ ընդ որդւոյ
միշտ փառաբանին, եւ քաղցրա-
թեամբ հայիս յարարածս. հո՛։

Ա՛յսօր առաւածայինն տեսչու-
թեամբ ի վերնատունըն հրնչեալ
հոգմաձայն հրնչմամբ, եւ զառա-
քեալըն արբուցեալ բաշխեցար
յարարածս. հոգի՛ դ։

Ո՛ր տիրակալես աւ ի քէն կար-
գեալ արնառես բնութեան մերոյ,
իմանատես-թեամբ ըզպարտս ե-
թող քոյոց պարտապանաց. թող
եւ ըզմեր ըզյանցանս ողորմու-
թեամբըդ քո քրիստոս։

Ո՛ր զպատմուճան անաւղին զոր
զգեցուցեր ծննդեամբ հոգւոյն, մեր-
կացաք մեղօք ընտ նախահօրըն
պատրանաց. զգեցո ըզնոյն վերըս-
տին ողորմու։

Յառաւածայինն կայծակունան ի
սրովբէից անհրկիզելին, անմանրա-
պէս մերձեցաք գոլ պարտապան
քոմ խորհրդոյ, ընդրկեա ըզ-
նոյն մաքրութեամբ ի թողութիւն
մեղաց մերոց։

Ո՛ր վառեցար ի յարփւոյն եւ ոչ
կիզար ըստ մարեներոյն, այլ ետուր
ըզհացըն կենացդ կերակուր բանա-
ւորաց. բարեխօսեա աւ քրիստոս
ընդել ըզերիր մեղաց մերոց։

Ըզհայրն երկնաւոր օրհնեցէք
ընդ հրեշտաւ՛կս, որ միայն է թա-
գաւոր փառաց։

երկնաւորաց եւ յերկրաւորաց
ընդ հօր եւ սուրբ հոգւոյն. վասն
որոյ եւ մե՛ք երկիւղածանեմք
հօր հոգւո՛վ եւ ճրշմարտու-
թեամբ։

Ո՛ր փոխանա՛կ ծոցածին բանին որ
ել յերկինս, առաքեցաւ աւետի-
քըն հօր ի բարձանց հոգին ճըշ-
մարտութեան, մխիթարել զորս
յաղագս որոմեցելոց եւ հրա-
զինել զընտրեալ գաւառս առաքե-
լոյն. վասն որոյ։

Ա՛յսօր սրբոմակա՛ն եւ գիշերա-
կին լուծաւն երկունք ծնընդեան
նախամօրն. քանզի զծնեալն
մարմնով ի մահ եւ յապականու-
թիւն, վերընտին ծնանի հոգւով
յոդիս լուսոյ հօրն երկնաւորի.
վասն որոյ։

Ո՛ր հաւատացեր ես հօր եւ որդ-
ւոյ, անճառաբար բըղխուն ի
միշտ էին. այսօր բըղխեցեր ջուր
կենդանի յերուսաղէմ. հոգի՛ աս-
տուծոյ որո՛ւրաւ։

Հոգիդ ճրշմարիտ որ զառաւա-
ծայինն ըզհրամանսըն քո զառաքեն
դասըն, արբուցանե-
լով աշակերտացն ըզպարարտու-
թիւն քո ի սուրբ վերնատանն.
որո՛ւրաւ։

Ո՛ր առաքեցար ի հօրէ կենդա-
նարար վըտակ եւ լցաս ճրշմարիտ.
արբուցանելով նորոգ որդւոյ սի-
ոնեի զուղիսըս փափկութեան. ո՛
որո՛ւրաւ։

Ո՛ր կատարեցեր ըզփափագ տան-
կութեան սըրտից նոցա. որք ըս-
պասեալ մընային մեծի գալըս-
տեան քո ի սուրբ վերնատանն.
որո՛ւրաւ։

Յ՚որմէ զաւրհնեաւ դժոգոյին դասք վերինն զըսարթնոյն, որպէսզի առ ընկալեալ բարձեր ի գիրկս, եւ աչքս ցեր ուրախ մայր բառացողին ըզբեզ ըզկուսական քո սուրբ ըզկանխն, զբեզ ամ։

Ի՛ խաչանիշ փայտին դէզերծան զմ՚ժոխք, զծրսեմեամբ սուրբ հոգւոյն նորոգեցաւ երկիր, ամէն սա որ խափանեայ զմահ։

Հրեշտակն աւետեր կուսին մայրութեամբ, սա է՛ ի սկզբանէ բանն որ յառաջ քան զյաւիտեանս որդին, սա է թագաւորն որ խա։

Յարեաւ յանուր երրորդի. վերջ մըք պատառեցան երկիր շարժեցան սասանեցան դժոխք, սա է կենդանին յաւիտենից քրիստոս։

Փառք հոր և որդոյ և

Ո՛ր ածարչակից ես հօր եւ որդւոյ, որով կենդանացնեալ ի ջուրս աւրհնածդ. ո՛յսօր ուրախ մաստուածոյ ծնանիս ի ջուրց. հոգի՛ս մաստուածոյ ողջո՛ւյեաւ։

Ամէն և փառք և յաւիտեան։

Ո՛ր փառակից ես հօր եւ որդւոյ, եւ բննես ըզխո՛րս աստուածոյ. ո՛յսօր խորանդէտս լմնասից զմիմս աչխարհի սրտերը. հոգի՛ս աստուածոյ ողջո՛ւյեաւ։

Ո՛ր անբննին ես յէ՛ութեա՛ն համանգոյ երրորդութիւն. երեքսընեան մի տէրութիւն միով բնութեամբ աստուածութիւն. ըզբեզ բարեբանեմք աստըւա՛ծ հա՛յրըն մերոյ։

Ո՛ր ես սաստաւո՛ր որդւոյ ծնրնդեա՛մբ հայր յառաջ քան զյաւիտեանս. յորմէ հոգիդ ճառագայթեալ ա՛ն նորին բաժանմամբ. ըզբեզ բարե։

Ջո՛րդին մի՛ածին գոհանութեամբ բարեբանեցէ՛ք, որ եկն եւ փըրկեաց զմեզ։

Ջմըխիթա՛րի՛ն սո՛ւրբ զհոգին աստուածոյն չունչք բանբեբանեցէ՛ք, որ լուսաւորեաց զմեզ։

Հոգի՛ իմ յամենայն ժամ զբեզ փառաւորէ ասէր. վասըն զի լցես հրամանըք քո՛ ի վերայ երկրի։

Հոգի՛ քո սուրբ ե՛ւ բարի զէն ինձ քրիստո՛ս մըկնցի յամենայն ժամ ընդդէմ թըշնամւոյն հակառակողին։

Հոգւո՛յն սրբոյ հովանացեալ զքե՛ւ աստուածածնի՛ն, մարմնացեալ հօր հաճութեամբ զորդին միածի՛ն ամ ի փըրկութիւն։

Ա՛յսօր գաբրիէլ ցընծալութեամբ երգեաց սըրբո՛յ կո՛սին աւետիս բեր՛իրեաց աստեղծ, որ ծընաւ ընդ փըրկի՛չ աշխարհի մերոց։

Ա՛նբաւե՛լին երկնի ե՛ւ երկրի, ի՛ կուսական արգանդէ՛ մեզ կեա՛նք յայտնեցաւ. աստըւա՛ծ այցելո՛ւ մարդկան։

Յառաջընթաց փայլո՛ւմըն լուսատեսիլ աստեղն, մո՛գո՛ւցըն հետե՛ւ եղով ընթանո՛՛ւ ի ծնո՛՛ւնդ աստուածորդւոյն։

Ա՛նբակըզբնական բանին հո՛՛ր բընակարանն, տաճա՛ր եւ առագաստ, տեղի անտանելի լուսոյն. զբե՛զ մեծացուցանեմք աւրհնեալ պե՛ս երգով աստուածամայր եւկոյս։ Յորմէ կենդանատեղծեալք յանեզի՛ն հաստեցան ամենայն եղանկանեալ, անաբիծանալես տըղայացաւ յորո՛՛յնի՛՛ քեւմ, եւ ծընաւ աստ ի քե՛ն մարմնացեալ աստըւածընն բոլորից. զբե՛զ մե։

աւաշանի՞ն ձնանիմս ծրդիս սա-
տուծոյ։

Ո՞ր զարդարեալ նորոգես միշտ ըզ-
նոր քո զեկեղեցի. պէս պէս շնոր-
հաց քոց պարգեւօք վայելին մանր
կո՛նքք սորա։

Հոգիք հրեղինացն այսօր ծնեան
ընդ մեզ ընդ այլոտ սա-
տուծոյ։

Տեսանողն յառաջ նըշանակէր զա-
ռաստաբուղս վըտակ խմանտից՝ ի
մեզ հեղեալ՝ ի հոգւոյն։

Վէմըն հաստոյ զմայլեալ անմա-
հական բաժանիսն այսօր բաշխէր
ծարաւեաց։

Գետոյս այս գնացիւք ցընծայ քա-
ղաքն աստուծոյ սիոնին մայր եկե-
ղեցի։

Վանն որոյ եւ միք երեսակ եւ
մի աստուածութեանն երգեմք
ընդվանս՝ ի բարձունս։

ԿԱՆՈՆ

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԱԽՈՒՐՆ

Զ Ա՛ՆԸ՛ՍԿԸԶԲՆԱԲԱ՛Ր բընխուճն՝ ի հօրէ զհոգին ճըշմարիտ. որ հընչմամբ ձայնի էջ՝ ի վերնատունն այսօր նըմա՛ն սաս-տիկ հողմոյ. զոր փառաւորեմք հոգեւոր երգով։

Զհամագոյակիցըն հօր եւ որդւոյ զաշխարհողըն հնորհաց. որ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ զբանն ընտրեաց հնորհեաց սուրբ առաքելոցն. զոր փա-

Ո՛ր էակից ես հօր որդի լոյս՝ ի լուսոյ ծագումն անճառ, անեղաբղխից սուրբ հոգիդ հօր եւ որդւոյ հաւասար. ընդբեղ բարե։

Ը՛զտեր օրհնեցէք բարձր արարբէք զբընկերն՝ ի հօրէ։

Ա՛յսօր ամենայն հոգիք բանաւորք, սուրբ զհոգին ճըշմարտութեան. որ բոցանմուխ լեզուօք աշակերտապետիկ հոգմոյ հընչմամբ իջեալ՝ ի յերկրակիցս. օրհնեցէք՝ ի ձայն գոհութեան բարձր արարբէք ընդնա յաւիտեան։

Ա՛յսօր քահանայք եկեղեցւոյն, սուրբ զհոգին կենդանարար որ բաշխէ առատապէս զբազմապան տիկ պարգեւս յեկեղեցիս արտաքս. գոհացեալք հոգեւոր երգով՝ բարձր արարբէք։

Ը՛զբեզ աստուածածնին, աղբիւր անըպակաս լուսոյն, որ լուսաւորէ զհաւատացեալս. միաբանական ձայնիւ երգով մեծացուցանեմք։

Դո՞ւ պարծանքն կաստուածութեան մարդկան. դո՞ւ ձեռագործ հրեշտակաց. դո՞ւ բարձող անիծ-ման, վասն որոյ ընդբեզ աստուածածնին մեծա։

Դո՞ւ ճըշմարիտ արեւելք արեգակն ամպարատութեան. յորմէ ծագեցաւ երկրակութիւն տիեզերաց. միաբանական ձայնիւ երգով մեծացուցանեմք։

Ա՞ղբիւր կենաց բաշխող հնոր-հաց հոգիդ իջեալ՝ ի բարձանց. զանապականն պարգեւըս քո՞ բաժանեցեր յառաքեալս։

Ո՞ր՝ ի վերայ ջուրցըն գոլով ստեղծանէիր զարարածս իջեալ՝ ի ջուրս

Ա՛նընակիզեն սատուած եւ թա-
գաւոր երկնաւոր. բարեբանեսցի
ի զօրաց անմահից երկնաւորաց.
ընդեղ օրհնեմբք հայր անլռե-
լիզեն։

Խոնարհեցար ի բարձանց վասն
մերոյ փրկութեան. արձակիչ
կապելոց եւ բժիշկ հոգւոց մե-
րոց. ընդեղ գովեմք որդիդ միա-
ծին։

Ո՛ր եակիցդ ես ընդ հօր եւ սուրբ
կից միածնիդ. բաշխող պարգե-
ւաց եւ տուող ողորմութեան.
ընդեղ բարեբանեմբք սուրբ հո-
գիդ ճշմարիտ։

Ո՛ր ընդհուպ աստուածութեա՛ն
քո քրիստոս բնութեցեր ընդ տի-
եզերս ամենայնի՛ն, բոցակիզեալ
ըզբնութիւն թշնամւոյն։

Ի՛ յայգւոյն անմահութեա՛ն եգե-
մայ ճաշակեցի՛ն գասք առաքե-
լո՛ց. զբաժակ կենացդ քո տէր
եւ մեզ արբուցին։

Ջտաճկաւ անապակա՛ն բանին հօր
բարեբանեն գասք հոգեղինա՛ց.
գովեմք եւ մեք ձայնակցելով երկ-
նայնոցն։

Ա՛ստուածատո՛ւնկ խընկաքեր
ծառ յանուշահո՛տ բուրաստա-
նէն, որ ի գնա՛ց հոգւոյն վը-
տակաց սընկեցար, եւ զանմա-
հութեան պտուղն ի ժամս
ետուր մեզ. վասն որոյ ամենե-
քեան ընդեղ միշտ մեծացո՛ցա-
նեմք։

Ջանապական բողբոջդն յաստուա-
ծայինդ պրկատէն յոտուկայն. քո՛ սըր-
կեալ բըղխեցե՛ր յարմատոյն յեսս
սեայ ճաղիկ վայելո՛ւչ կուսական
ծընըդեամբ. վասն ո։

Ջաղբիւրն խնամատարութեան ըզկա-
տարեալն անճառութեամբ. որ
խօսեցար յօրէնս եւ ի մարգա-
րէս եւ յաւետարանս. զոր փա՛։

Ա՛յսօր ցընծան դաշք առաքե-
լոցն գանբաւութեամբ հոգւովն աս-
տուծոյ. զոր մըխիթարեցար փո՛-
խանակ բանին մարմնացեալ՛ն եւ
զեաւ ընդ նոսա. փառք քեզ տացուք
նըմա՛ սընբաւոց ձայնիւ։

Օ՛րհնեմբք ընդեղ անընակիզեն
հայր որդւովդ միածնի, զոր առա-
քեցեր ի գանձո՛ւմն մոլորեալ ոչ-
խարին. դարձո՛՛ եւ զմեզ ի մեղաց
որդւո՛յ քո չարչարանօք։

Գովեմք ընդեղբան եւ լաս որ զմի-
բանական քո պատկեր լուսով ճրագի
քո գըտեաք վերանորոգեցեր.
կանգնեա՛՛ զանկեալըն մեղօք
քո՛յին սո՛ւրբ չարչարանօք։

Բարեբանեմբ զփառաւորեալ հօր
զհոգիդ ճշմարիտ. որ նորոգեցեր
ըզհնացեալըս մեղօք հընոյն աղտ
մանց. նորոգեա՛՛ եւ զմեզ ի մեղաց
նորոգութեամբ քո՛ շնորհաց։

Ո՛րպահպաներ բանիւդ հովանա-
ցեա՛լ զօրութեամբ, եւ բնակա-
րան սուրբ հոգւոյն արար ընծան
զքո՛ն աստուած. բարե՛՛ խօսեա
վանըն մեր աստուածածնին մա-
րիա՛մ։

Ջանընակիզեն աստըւած զհայրն
ամենա՛կալ բարեբանեցէ՛ք ընդ
զըւարթուն երկնից։

Ջաւ ի հօրէ ծընեալ զնորին միա-
ծին բարեբանեցէ՛ք հրեշտակային
ձայնիւ։

Եւ զնորոգո՛ղ սուրբ զհոգին ձայ-
նի՛ւ ցընծութեամբ բարեբանե-
ցէ՛ք անլռելի ձայնիւ։

մանանայիւ . գաւաղան ծաղկեալ յանմատոյն յեսայեայ տանձար լուսոյ մայր . աւազ ծլ :

ՁՕՂ քաղցրածաւալ ցանկալի զուարթնոցն . նիւթեղէն սրմբէք գեղ մարգատափայլ հիմն եկեղեցոյ . մաքուր աղանիկ անմահ հաւանաւոր սուրբ կոյս մարիամ . աւազ ծլնեալն ի :

Ասաուածածնին խորան լուսոյ անվայրապիակ արփւոյն կենաց . որ եղէր պատեհիք արքայականն արդարութեան . եւ նշատեցոյս ի խաւարի լոյս ծագեցեր . վանն ոլոր աւետեաց ընդեղ միշտ մեծ ծայռութեամբ :

Ասնապատն տանձար եւ մորենի անկիզելի . որ զանձէր հնար աստուածնութեանն ի քեզ տարեալ կրեցեր . որով բնութեանս կիզեալ չիջաւ կրակ բոց . վանն ո : կենդանի տապանակ կտակարանաց նաց նորոլ ուխտիս . որով ճլի աւետեաց հորդեալ հնդաւով ի քեզ տլսպառորեալ բանին . վանն ոլոր աւե :

Փառս հօր և որդւոյ և :

Ասյսօր բլղխեանց ջուր կենդանի յերուսաղէմ յորմէ լցան գետք աստուածայինք . եւ ընթացեալ աշխարհին տիեզերաց գբաւանվըտակ աղբիւրն եդեմայ . փառք տացուք նմա սլորաստաց ձայնիւ :

Ամէն և հլղ և յաւիտեան :

Ասյսօր ցօղով իմանալեաւ յամպոց հոգւոյն զուարթացան բոյսք եկեղեցւոյ . պարարտացան դաշտք արդարութեամբ եւ գեղեցկացան անանապատք մաքուր կուսութեանվ . փառք տա :

Յարիւնն լուսոյ ծագումն ի քեզ վանեաց լըզկրաք մարմնոյն լոյս աշխարհ . որով գտեալ զպատկերն զոր ի բանականն , զոր վերստին նոր բոցեաց յոռոգին կերպարանն . վանն որոլ բարեխօսեա նորոգել զմեզ ի հնութենէ մեղաց :

ՕԱՒ կենաց սլնկեալ յաղին սուրբ կոյս . որ լըցեր լցածոլկ . եւ եղեր պատուական ի ժամու զնորին պատուզ մարդկան . զորոլ զանարմինն ճաշակեալ անմահացան յուսալ . վանն որոլ օրհնաբանեմք լըզքեզ յաւուր քո ծնեանն :

Բանաւոր երկիր սիրուհի . եւ անդաստան մաքուր ի փշոլ մեղաց . որ լըզբոյան երկնային առաքեց աբրամն ծլնաւ . որով զկենացն եւտուր լցեր սուրբ հոգի բնութեանս . վանն որոլ օրհ :

Ամպ թեթեւ երկրային ցանկութենաց սուրբ կոյս , եւ վառարան աստուածային բոցոյն . որ լըզոյ հայրաբուղխ անձրեւեցեր ի բանական երկիր . որով բնութեանս բուսան արդարութեան սուրբ բոյսք . վանն որոլ օրհնա :

Լեառն վիմածին անլերթ յոլ դառնատ . բանուն ճաղկեալ այգի վայելուչ սրովք հոգեղէն . բաբուն տաղաւար հոգւոյն . աւազ ծլնեալն ի քեն միշտ բարեխօսեա անդադար հայցմամբ . շնորհել զթողութիւն մեր նլնջեցեալցն : Փանիկութեան դրախտին բացող բանալի . քրիստոս բարձող նլնջնող երկնից . սանիկ ոսկեղէն լի

Ա՛նեղանելդ ամստուած եւ էֆ
ղեղծես էակ, որ առաքեցեր յաշ-
խարհ զանեղակից քո զհոգիդ ի
փառըս միածնի որդւոյ քո. օրհ-
նեա՛լ ես տէր ամստուած հայրըն
մերոյ։

Ծա՛ղումն ի հօրէ անճառ ծընընդ-
դեանդ, որ ետուր մխիթարիչ ա-
ռաքելոյ քոյ սրբոյ զհոգիդ քո
ամրակից գոլով. օրհ։

Հոգիդ ամստուծոյ անեղ էութիւն,
կատարեա՛լ անճառութեամբ
եւ կատարող բոլորից, ընդ հօր
եւ ընդ որդւոյ միաւորեալ բնու-
թեամբ. օրհ։

Ըզտէր. Ա՛մենայն հոգիք զհո-
գին սուրբ գովեցէք, վէմակո՛ցըն
հօր եւ որդւոյ երեքսրբեան
ձայնիւ։

Ըզհոգին երկնային զարկեա՛ լբա-
նին յերկիր բանաւո՛ր, որ մերկըն
տեաց այսօր զառաքեալն ի սուրբ
վերնատանն. ամե։

Ջերմըն ի հօրէ զա՛ռաքեալս
աղբիւրն իմաստո՛ց, որ խօսեցան
ըզհին եւ զնո՛ր օրէ՛նս ամստուծոյ.
ամենայն հո՛։

Ո՛րպէս լեր մայր լուսոյ մարդի-
անմ, երկիր բանաւո՛ր արեգակեանն
ծագիւրան. լեր բարեխօս վասն ա՛ն-
ձանց մերոց։

Խընդա՛ տաճար բանին ամստո՛ւծոյ.
բարձող տերտմա՛ւթեան նախա-
մօրն եւայ. լեր բա՛։

Ջերմեա՛ լիամանալի արեւելք. քա՛ն-
զի քեզ ծագեաց մեզ լոյս երեսաց
քրիստոնս. լեր բա՛։

Ի՛ջեր տէր ձեղծմա՛ւթեամբ քո
յաշխարհս, եւ լցուեա՛լ բընու-
թիւնս ի կեա՛նս վերածեսցեր։

Ելեր տէր առ հայրն փառօք ի յեր-
կինս, եւ մխիթարիչ առաքեալդն
առաքեցեր սո՛ւրբ զհոգիդ։

Բաներ տէր այսօր ըզգա՛նձդ երկ-
նային, եւ բաշխեցեր առաքե՛-
ալս պարգե՛ւս աղբանտ բընու-
թեանս։

Ա՛յսօր անգիւր գիտութեան
բընդլսեա՛լ ի սուրբ վերնատանն,
յորմէ լցան տունդըդ գնայլ՛ե՛ք
գետնոյն ո՛ւրախմամբ։

Ա՛յսօր ինձեա՛լ ի յերկինր հօր ա՛ւե-
տիքն ի բարձանց, տա՛լ աւետիս ա-
դամայ դառնալ յեդեմ վերընտիր։

Ա՛յսօր խընդայ նոր սիոնն որդւովք
իւրովք զոր ծընաւ, օծմամբ հո-
գւոյն նորոգեալ յորդի՛ս լուսոյ
եւ տուընջեան։

Ա՛յսօր ի ձայն գոհութեան զհո-
գին ընդ հօր եւ որդւոյ, հոգիք
ամենայն ծրհնեցէք զերե՛քսըր-
բեանն երգելով։

Ա՛յսօր ցընծամբ երկրաւորքս ընդ
գաղթատեա՛ն երկնայնոյն, եւ պա-
րել ընդ հրեշտակս երգե՛մբ
ըզփառս ի բարձունս։

ԿԱՆՈՆ

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԱՒՈՒՐՆ

Ա՛ՆՄԱՀԱՆՐԱՐ բաժակ հե-
ղեա՛լ յերկնից սուրբ հո-
գի. զոր աղբիւրն ի վերնատունըն
դա՛րձաք սուրբ առաքելոցն. օրհ-
նեա՛լ ես սո՛ւրբ հոգիդ ճրշմա-
րիտ։

զօրացո՛ցանէ , պատէս եւ կանմ՛ բաժանել ընդհո՛ր իմ. եւ միշտ։

Համբարձաւ աւերըն մեր յերկինս, առեալ աշակերտա՛ցն, նըստաւ՛ծ ի բազաքին Երուսաղե՛մ, մինչ չեւ զգե՛նո՛ւցո՛ւ զօրութիւն ի բարձանց։

Միաբա՛նեալ սո՛ւրբ առաքեալըն միամիտ եւ միակրօ՛ն, միաբան նըստէին ի սո՛ւրբ վե՛րնատա՛ն, եւ ակն ո՛ւնէին գալստեան սո՛ւրբ հոգւո՛յն։

Յանկարծակի՛ եհաս ի նմանութիւն լո՛ւսոյ փայլմա՛ն, եւ լեալ բնակեցաւ՛ ի սո՛ւրբ առաքեա՛լն, միանգեւ նըստէին ի սո՛ւրբ վե՛րնատա՛ն։

Ընդ երկնայնոց հոգեղենաց դասո՛ւցն հո՛գւոց սուրբ ողջո՛ւն երգեմք. փա՛ռ աւետարեալ է գալստեան հո՛գւոյն սրբոյ։

Ընդ առաքելո՛ց խրմբի՛ն այսօր զուարճացեա՛լ վերանո՛ւքեմք հոգեւո՛վ. փա՛ռ ա՛։

Աստանօր վե՛րնատո՛ւնս սիոնի՛ որդիք նորոյ երգեցէ՛ք ձայնիւ վերնոյն. փա՛ռ ա՛։

Ի՛ ձայն յո՛ւնաց ամենայն հնդի՛ք տացո՛ւք զմե՛զ նորոգո՛ղին ըզխաւս. փա՛ռ ա՛։

Լո՛յս ի լո՛ւսոյ ի հօրէ՛ առաքե՛ցեալ եւ մարմնացեալ ի սո՛ւրբ կո՛ւսէն, զի վե՛րըստի՛ն նորոգեսցես զանպա՛կանեանն մեզ։

Դո՛ւ աստո՛ւած ի յերկրի՛ երեւե՛ցեալ եւ ընդ մարդկա՛ն շրջեցեալ, եւ փրկեցեր ըզխաւսիւ ձայնին ազգս։

Քեզ ի յերկնից վե՛րկեալ հօր քո՛ ձայն. ասէ դա՛ է իմ որդի. եւ սո՛ւրբ

Ա՛ռաւտուանէ ծա՛ւալեա՛լ ի մե՛ծ հո՛ւրըն կենդանի. քանզի ա՛րբեաւ առաքելո՛ցն եւ այրուցի՛ն տիեզերաց։ օրհ։

Ա՛յսօր մեծանա՛լ ցընծա՛ն եկեղեցիք հեթանոսաց լցմանէ՛ւք ուրախութեամբ ի քե՛ն կենդանի նախա՛ր բաժակ. օրհ։

Ա՛նբա՛կիզն աստո՛ւած սո՛ւրբ հոգի. զմարգարէ՛ութեանց նախագո՛ւշակն ա՛ստանա՛լեա՛ց լո՛ւսաշարդեցեր. ա՛ւա՛ւտա՛կ ես հեղեա՛լ յառաքեալսն։

Ա՛ռաքելոյ աղաւնոյ ի՛ջանելով մեծաձայն հընչմամբ ի բարձանց, ի՛նանութիւն լուսոյ փայլմա՛ն հրաշ զինեաց անկիզելի զաշա՛կերտսն, միանգեւ նըստէին ի սո՛ւրբ վե՛րնատա՛ն։

Անհե՛թեական աղաւնի, անբըն՛նելի մեծաձայն հընչմամբ. զոր անեաւ ընդխո՛ւս աստուածո՛յ. զոր անեա՛լ ի հօրէ պատմէ զահանո՛ր եւ լցմունագամ գա՛լո՛ւստեան. զոր բարձրեցեալն հանդերձեալ գո՛յական։

Օրհնութիւն ի բարձունս, ելոյզին ի հօրէ հոգւո՛յն սրբո՛յ. որով առաքեալքն արբեցա՛ն անմահական բաժա՛կա՛ն, եւ հրամայեցի՛ն քերկիրս ի յերկինս։

Ի՛նքըն յինքեան, նոյն միշտ ընդորըն դասեցաւ, անեղբուսյեմ անո՛ւ ժամանա՛կ, անայլայլելի անփո՛փոխելի՛՛. եւ միշտ օրհնեա՛լ է ի յա՛ւիտեան։

Ա՛ռաքելոցն աղաւնոյ, ա՛ռաքելոցն որպի՛սութեան, առաքելոցն տեսութեան, անշո՛շափելի՛՛. եւ միշտ։

Տէր առաքիչ պո՛ռնիչ, տաճար անո՛ւնէ բնիքըն բնութեա՛ն, առաջնորդէ

ընքեր չընորհք սուրբ հոգւոյն
մեծապէս պարգեւօք։

Այսօր ցընծա սուրբ սիոնի մայր
եկեղեցի. փայլեցո՛ զմանկունըս քո
որպէս զարեգակըն. զի անճառ
խընդութեամբ լցցիս ընքեր
քրիստոս Թագաւորն։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Անժամանակ որդի միածին. ընդ
խոստացեալ պարգեւս աւետեացն
ի վերնատունն աւարտեալ լցցեր.
առաքեա՛ս հեղեալ յառաք։

Այլ և մեղ և յաւիտեան։

Ամենակալ հայր երկնաւոր. զանդ
բաժանելի լուսոյդ ընդգադնեալ
հոգւովնացըս շնորհեցեր. առաք
տա՛ս հեղեալ յառաքեալն։

Անձառելի բնդհանուր ի հօրէ
հոգիդ ճշմարիտ, այսօր ի վեր
նատունըն խորհրդոյ խոնարհեալ
հանգեար յառաքեալն. աստը
ւած հայրցըն վերոյ։

Անբընեելի խորհրդոդ աստուածոյ քընդ
նոզ ընդ հօր միաւորդ, այսօր ի
հրեղէն թեւսդըն խոնարհեալ
հանգեար յառաքեալն. աստը։
Անընապաւ աղբիւր լուսոյ սուրբ
հոգի, այսօր ի հրեղէն լեզո՛ս բաժ
անեալ հանգեար յառաքեալն.
աստուած հայր։

Ըզտեր օրհնեցէք բարձր արա՛
րիչ զհոգին ճշմարիտ։

Որ անճառ խոնարհութեամբ հան
գեաւ յառաքեալն. պանծալի ար
փիանիայլ պըսակ եղեալ ի նոսա.
բարձր արա՛։

Որ զանճառելի խորհուրդ երրոր
դութեանըն յայտնեաց նոցա. ի
մաստութեան աղբիւր կենդանի
բընկեալ ի նոսա. բարձր արա՛։

հոգին ընդեղ յայտնեաց աղաւ
նակերպ երեւմամբ։

Հայր անընակիզըն արարիչ յաւի
տենից, առ քեզ կարդամք եւ պաղ
ատիմք. հանգո՛յց զընկնեցեալըն
մեր ի սուրբ անունդ քո։

Որդիդ միածին էանկից հօր եւ հո
գւոյ. ի միասնագամ քո գալըս
տեանն հանգո՛յց զընկնէ։

Հոգիդ ճշմարիտ վառանկից հօր
եւ որդւոյ. ապաշնորհ աստուա
ծածնին հանգո՛յց զընկնէ։

Անընակիզըն աստուածն անհա
սանելի բընութեանն եւ հանգած
ցեալ ի հրեղէն կառս. վասն որոյ
գովելոյ սանդ, օրհնեալ ես հայր
անընակիզըն աստուածն։

Մարգարտատեսիլ եւ ծիրանազ
գեցոյ հրաշալափառազոյն կոյս. զոր
առեալ որդւոյ վերանիստեալ դա
սեաց յանպատում ի կեանս. վասն
որոյ գովելոյ սանդ, օրհնեալ ես
որդիդ միածին աստուածն։

Անհասանելի հոգւոյն զօրութեան,
որով վարեալ համաստարած լցան
ըզկուսանական անձանցըն. վերափո
խելով յանպատում եւ յանհա
սանելի եւ յանանց լոյսն. վասն ո
րոյ բարեբանելոյ սանդ, օրհ
նեալ ես հոգիդ ճշմարիտ աստը
ւած։

Լուսաւորեա՛ երեսաղիմ զար
դարեա զամուրըս քո. քանզի մեր
ձեցա՛ առ քեզ փեսայն երկնա
ւոր. վերկունքին քեզ շնորհելով
պըսակեա՛ց սքանչելի վարձքն
իւրոյն։

Այսօր ծագեա՛ց քեզ ըզկոյս դուս
տըր սիոնի արդարութեան արե
գական ճակըն քրիստոս. եւ սըփռեցան

Ո՛ր հրակերպին ասվիճակայլ բո-
ցով վիշտ երեւիս, այսօր հոգեզե-
նացըն հրաճաշակ բաժակ հե-
զեալ ի յերկինից. ծրհ։

Կ Ա Ն Ո Ն

ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ ԱԽՈՒՐՆ

Ի՛ հանրաշարժ սղբեերըն ա՛նհա-
տահոգդ վըտակ, կենդանա-
բա՛ր սո՛ւրբ հոգի, ծրհնեա՛լ ես
լոյս ճրըմռկիտ։
Ա՛յսծր ի՛ սո՛ւրբ վերնատունն ե-
կեալ աստուած ճրըմռկիտ, հրա-
շազարդեա՛ց զա՛ւազանըն ի լոյս
վառաց քոց հոգի։
Հըրճուականաւն խընդութեամբ
աշակերտացըն լցեա՛լ, վառա՛տ-
բելո՛վ երգերըն, ծրհնեա՛լ ես լոյս
գերազանց։
Ի՛ համբառնալ բանիդ յերկինս
եւ ի նըստիլ ընդ աջմէ հօր, զըւար-
ճացեա՛լ առաքելոցն երկրպագե-
լին. ծրհնելով ըզհայր զաւա՛ղող
բանին։
Հոգիդ հրեղինացն այսօր տօ-
նէն ընդ մեզ ընդա՛ւմտաստ հոգւո՛յն
աստուծոյ։
Տեսա՛նողն յառաջ նըշանակէր զա-
ռաստաքո՛ղս վըտակ խմնատից ի
մեզ հեղեա՛լ ի հոգւոյն։
Վէմըն հաւատոյ զմայլեա՛լ ան-
մահական բաժանա՛ն այսօր բաշ-
խէր ծաւրա՛ւեանց։
Գետո՛յս այս գնացի՛ւք ցընծա՛յ
բաղա՛ւքն աստուծոյ սիո՛ւնի մայր
եկեղեցի։

Ն՛ր խորանիդ արեգականն ա՛ր-
դարութեան նո՛ր օրհնութի՛ւնս
տացու՛ք, եւ անդադա՛ր բարեբա-
նե՛ացո՛ւք։
Ն՛ր տաճարիդ անճառ լուսոյն ո՛ր
ի հօրէ նո՛ր երդս երգեցո՛ւք, եւ
անդադա՛ր բարե։
Զնո՛ր խառնարանիդ հրաշալի նո՛ր
խառնուրդա՛ն բանին եւ մարմնոյն
հոգեւո՛ր երգով բարեբանե՛ս։
Ո՛ր ի հայրական խակո՛ւթենէն
յա՛ռաջ բըղխեա՛լ ազբիւր լուսոյ
եւ ճառագայթաւորա՛կ լուսովըն
զուարճացուցեա՛լ լըցեր զաւա-
զանեան. ամէնայնօք սոյա՛ն ոգո՛ւ-
մեա՛ւ։
Ո՛ր զեղո՛ւթիւն քո հրեղինացն հի-
ացմամբ ցո՛ւցեր, նո՛յն ինքն խոնար-
հի՛ւ աստուածայինն լուսովըն զուար-
ճացուցեա՛լ լըցեր զաւազանեան.
ամէնայն։
Ո՛ր զաշխարհանո՛ւծ խաւարն ի
սկզբան ի լոյս փոխեցեր, այսօր
հրաշալի աստուածայինն լուսովըդ
զուարճացուցեա՛լ լըցեր զաւա-
զանեան. ամէնայն։
Ո՛ր հրաբորբո՛ք ծաւալմամբ յա-
ռա՛ջ խաղացեա՛լ հոգւով ճրըմռկիտ,
եւ հրաձրան աստուածայինն լու-
սովըդ զուարճացուցեա՛լ լըցեր
զաւազանեան. ամէնայն։
Ո՛ր ի հրայցոյտ սաւառնամէ-
ւոյըդ վերանըստիս, այսօր ի դա՛-
սըս հոգեղինացդ անպատմելի սի-
րով հեղեալ ի յերկինից. ծրհնեալ
ես սո՛ւրբ հոգի՛ աստուած։
Ո՛ր ի հրեղէն լեզուացն եռահիւ-
սեա՛կ սըրբաբանիս, այսօր ի շըր-
թո՛ւնըս հոգեղինացըն հրաձրան
հեղեալ ի յերկինից. ծրհ։

Ա՛նանձինց զինուորութիւնը վա-
ռաբանել ընդքեզ, իշխան հայր
աստուած։

Զորեքկերպեան կենդանիքըն վե-
րին աղաղակեն առ քեզ, իշ-
խանանակից որդի եւ բանդ աս-
տուած։

Ինշխանութիւնք ամենուց գովեն
ընդքեզ, ամենաստուրբ հոգի եւ բո-
լոցդ աստուած։

Հայր աներակիզբըն բարեխնամ
մարդասէր. որ ստեղծիչդ ես հո-
գւոց եւ մարմնոց. միշեա զնըն-
ջեցեալսըն մեր եւ հանգո ընդ
սուրբսն քո։

Որդիդ միածին որ գըթածդ ես
առ ամենեսեան, եւ խաչիւ եւ ա-
րեամբ գնեցեր զքեզ ժողովուրդս.
միշեա զգինս արեան քո տէր եւ
հանգո ընդ։

Հոգիդ ճըշմարիտ որ աղբիւրդ ես
անբասաւելի, եւ լըցուցիչ ամե-
նայն բարութեանց. միշեա զնըն-
ջեցեալսըն մեր եւ հանգո ընդ
սուրբսն քո։

Որ անտես եւ անքննին քաոս
կերպիցըն վեհապոյն, ի փըրկել
զմեզ եկեալ անմահից Թագա-
ւորն, օրհնութիւն առաքոլին։

Աւրաբի հրեշտակապետն առ սե-
րովբէն հոգեղէն, ասէ տէրն եւ
արարողն առաքեալն ի հօրէ մարմ
նանայ ի քէն վըրկողն։

Մըկըրտի ի յորդանան վերակերով
հօր եւ հոգւոյն, ովսաննա ի բար-
ձունս երգէին մանկունքն օրհնու-
թիւն որդւոյ դաւթի։

Է՞ջ միածինն ի հօրէ եւ լոյս փան-
ոց ընդ նըման, ձա՞յնք հընչեցի՞ն
սանդարամետք անդընդոց։

Վանն որոյ եւ մեք երրեակ եւ մի
աստուածութեանն երգեմք զըզ-
փառս ի բարձունս։

Ա՛ղբիւր կենաց բաշխող չնոր-
հաց հոգիդ իջեալ ի բարձանց.
զանապականն պարգեւըս բո՞ բա-
ժանեցեր յառաքեալսն։

Ո՛ր ի վերայ ջուրցըն գոլոլ ստեղ-
ծանէիր զարարածս. միշեալ ի
ջուրս աւազանի՞ն ծնանիս որդիս
աստուծոյ։

Ո՛ր զարդարեալ նորոգես միշտ ըզ-
նոր քո զեկեղեցի. պէս պէս չնոր-
հաց քոց պարգեւօք փայլին մանկ
կո՛նըք սորա։

Ի՛նչեր յերկնից միածինն անմեռ-
նելիդ ի հօրէ հոգեւոյն, բանըդ մարմնացար ի
կուսէն։

Ե՛կիր ի չարչարանս չարչարանացըն
լուծիչ. ձեռք որ զերկինս արա-
րիչն տարածեցեր ի խաչին։

Հանգերձեցեր վասըն մերոյ փըր-
կութեան, ըզմեռանիլ յանձն ա-
ռեր կենդանատո՛ւ մեռելոց։

Օ՛րհնեմք ըզքեզ անեղ անըն-
կիզըն հայր. անհատանելի եւ
փառաւորեալ յանմարմնոց զին-
ուո՛րութեանց։

Գովեմք ըզքեզ որդի հօր արար-
չակից բանդ, նորոգող եւ կեանք
ազգի մարդկան Թագաւոր յա-
վիտենից։

Զքե՛զ բարեբանեն անմեռնայն ա-
զինք. մըշտընջենաբո՛ւղս անըն-
պատ աղբիւր սո՛ւրբ հոգիդ ճըշ-
մարտութեան։

Մի՛ աստուածութիւն երրո՛ր-
դութիւն անբաժանելի, որ՝ի հրեշ
տա՛կաց անդադար օրհնաբանին։

ծագիդ հրաշալեաց ըզսո՛ւրբ զաստուածային. բանիցն ա՛րա։

Ա՛ստուածածին երկնային դո՛ւն աստուածային ճանիւն ա՛ւետարանէր հրեշտակն. ուրախ լեր բերկրեա՛լդ աւր ընդ բեզ։

Ո՛վ բեր[illegible]ս բանզեա՛լ ընդ հօր անապականաբար բնակիլ հաճեցա՛ւ ի բու՛մ յո՛րովայնի. ուրախ։

Ո՛ր բոցեղէն սրովբէի՛ւք շրջանակեալ պահիւր, այսօր ի մէջ մարդկան ի գիրկսը հողեղինի յայտնեալ. ուրախ։

Հո՛գիդ ճշմարիտ որ զաստուածային ճանին ըզհրամանսըն. բո զաստուածըն դաւթեան լի՛ցեր, արբուցանելով զաշակերտացն ըզպարարտութիւն. քո՛ ի սո՛ւրբ վերնատանն. ողո՛րմեա։

Ո՛ր առաքեցար ի հօրէ կենդանարար վերակ եւ լոյս ճշմարիտ. արբուցանելով նորօր որդւո՛յ սիոնի զուզակս փակիւթեան. ո՛ղորմեա։

Ո՛ր կատարեցեր ըզփափաք ցանկութեան՝ սրտից նոցա. ոչք ըսպասեալ մշնային մեծի գալըստեան՝ քո՛ ի սո՛ւրբ վերնատանն. ո՛ղորմեա։

Ո՛ր ի թե՛ւս թեթեւս անշինեալ սաւառնեալ եւ հրայայտըդ սրովբէից վերանշատեալ տե՛ս զքե՛ւքդ իւրամէն զարարածս. հո՛գի՛ դ սո՛ւրբ օրհնեալ ես յարարածոց քոց։

Ո՛ր սքանչելապայծառ հրաշալի՛ ձայնիւ ընդ հօր եւ ընդ որդո՛ւ միշտ փառաբանին, եւ քաղցրո՛ւթեա՛մբ հայիս յարարածս. հո՛գի՛ դ սո՛ւրբ օրհ։

Տե՛սեալ ըզայս մեծ հայրապետին գրիգորի՝ պա՛տմի՛ր ցընծութեա՛մբ հաւատացեա՛լ աղբեայրին։ Ե՛կայք շինեսցո՛ւք սո՛ւրբ ըզխըրա՛նըն լուսոյ. քանզի ի՛ սմա՛ ձայգեաց մեզ լո՛յս ի հայանատա՛ն աշխարհի։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Հա՛մահաւասարեա՛լ գո՛ւնդըդ սրբոցն ի վերնատո՛ւնըն խորհրդոյ, համբարձմամբ աչաց սպանէին հոգւոյն. օրհնելով ըզհայր զառաքո՛ղ բանին։

Ամէն և դէպ և յաւիտեան։

Յանկարծահա՛ս հընչմամբ հե՛ղեալ կե՛նդանարար աղբիւր լուսոյ. անմահական կենաց լուսով զարդարեա՛լ. որք օրհնէին ըզհայր զառաքո՛ղ հոգւոյն։

Ա՛ՆԵՂԱՆԵԼԸ հոգի՛դ սո՛ւրբ որ ես ընդ հօր փառակից, եւ էակից գո՛ւթ ծոցաձին բանին. ա՛նհասա՛նելդ աստուա՛ծ հա՛յրըն մերոյ։ Որ ի քառակերպեա՛ն աթոռըդ բազեալ հանդչիս, եւ սրբեալ նեալ օրհնի՛ս ի հրեղէն լեզուացն. ա՛նհասա՛։

Ա՛յսօր մարդա՛խրատեա՛ս աստուածաբար ի՛ջեալ ի սո՛ւրբ վերնատունն, եւ ընդ հրեղէն լեզո՛ւս բաժանեա՛լ հա՛նդչեցո՛ւ ի նոսա, ա՛նհասա՛։

Ը՛զտեր օրհնեցէք բանիր աստուածային՝ զհոգին ճշմարիտ աստուած։ Զմբխիթա՛րիչ սո՛ւրբ հոգին որ փըսխան սիածնին ի՛ջեալ ի հօրէ, որ հրաշազարդեա՛ց ըզսո՛ւրբ զառաքեալն. բանիր աստուած։

Ջերկնային ծնո՛ւնըն հե՛ղեալ ի սո՛ւրբ վերնատունն, որ աստուածային

ԿԱՆՈՆ

ԾՆՆԴԵԱՆ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԿՐՏՉԻ

Ա՛ՐԵԳԱ՛ԿԱՆ ապաշխարութեան ծաղման արուսեակդ առաւօտեալ, նախընթաց ճանապարհի ուղեցոյն աստուծոյ տնօրինութեան սուրբ յոյհաննէս. աստ քարիստոս բարեխօսեա վասն անձանց մերոց։

Բարձրելոյն անճառ խորհուրդ տեսանել իմաստուք հոգւոյն. ի յորս վայնէ մաքրեալ տաճար աստուծոյ եւ բնակարան սուրբ երկրորդութեան. աստ քրիստոս բա։

Գաբրիէլ հրեշտակապետեան առաքեալ աստ զաքարիա. աւետարանել ըզհրաշալի ծնունդ քո սուրբ, յամուլ ծերոյն եղիսաբեթ. աստ քրիստոս։

Գաւազանեան երկնից զօրացն երեւեալ քահանայապետին, յորժամ մտանէր ի սրբութիւն սրբոցըն խնկարկելոյ ըստ օրինացն ի տաճարին. աստ քրիստոս։

Եւ տեսեալ զանհաւատականն ի ձեւ մարմնոյ յաջմէ սեղանոյն, պակուցեալ յերկիւղ մահու սաստանելով, եւ հաստատեալ բանիւ հրեշտակին. աստ քրիստոս։

Զգերութիւն քան ըզբնութիւն լուեալ զկատակ ծննդեանն քո, սոսկացեալ հիանայր զաքարիաս, եւ հանդրժեալ պատուիրեալ պատանեալ ձեռակ լեզուաւ. աստ քրիստոս բանիւ խնամեա վասն ան։

Ա՛յսօր աստուածայինն տեսչութեամբ ի վերնատունն հրնչեալ հոգեմաձայն հրնչմամբ, եւ զառաքեալսն արբուցեալ բաշխեցեալ յարտարանս. հոգի՛ւ՛ դ։

Հոգին սուրբ էր միշտ եւ է եւ եղիցի. ոչ բակլսեալ եւ ոչ դադարեալ. այլ միշտ ընդ հօր եւ ընդ որդւոյ կարգեալ եւ թլբեա՛ւ՛ն եւ միշտ օրհնեալ է ի յաւիտեան։ Էր միշտ ընդունող սրբող եւ լցուցիչ աստուածացուցչական. եւ միշտ ընդ հօր եւ ընդ որդւոյ կարգեալ եւ թլբեա՛ւ՛ն. եւ միշտ։ Մըշտաշարժ ինքնաշարժ ինքնիշխան ինքնազօր ամենազօրն. վասն զի ընդ ամ կամի, որքան ախորժ է, յորժամ եւ որքա՛ւ՛ն. եւ միշտ օրհնեալ է ի յաւիտեան։ Ինքըն հինքեան, նոյն միշտ ընդ որում պանեցաւ, անեղծելի անժամանակ, անայլայլելի անփոխանելի՛ւ՛. եւ միշտ։

Ա՛ռանց որքանութեան, առանց որակութեան, առանց տեսութեան, անշօշափելի՛ւ՛. եւ միշտ։ Տէր առաքիչ պողպիչ, տաճար անունէ ինքըն ինքեան, առաջնորդէ զօրացուցանէ, որպես եւ կամի բաժանէ ըզշնո՛ւ՛րհս. եւ միշտ։ Կեանք եւ կենդանարար, լոյս եւ գոյացուցիչ լուսոյ. ինքըն բարի անքնին բարութեան հոգի ուղիղ առաքնորդակա՛ւ՛ն. եւ միշտ։ Հոգի զօրութեան եւ երկիւղի, որով հայր ճանաչի եւ որդի փառաւորի. որոց մի կարդ, մի պատիւ, մի երկրպագութիւն, կատարելութիւն սրբութե՛ւ՛ան. եւ միշտ օրհ։

Ի՛ յորդանան մկկըրտու-
թեամբն յապաշխարու-
թիւն. ա՛ո. քրիս:

Կարանաք Թագաւորին երկնաւո-
ր՛ ա՛ուաքեցայր, պատրաստել ըզ-
ճանապարհս նորա յոգիս մարդ-
կան ըստ եսայեայ քարոզելոյն.
ա՛ո. քրիստոս բա:

Հնար կիզանոջ զմեզըս մարդկան
գո՛շակեցեր զա՛ուաջին գալուստըն
տեառն. իսկ դատողական հեծա-
նոցա՛ մաքրել ըզկալ աշխարհի,
ըզմի՛ սանդամ գալըստեան խոր-
հո՛ւրդ. ա՛ո. քրիստոս բա:

Զայն բարեա՛ւ յանապատէ ղբե՛ղ
անուանեաց եսայիա՛. եւ հրեշ-
տակ տեառն ա՛ուաջի ա՛ուաքելով,
ճանոյց հո՛գւոյն մաղաքիա՛. ա՛ո
.քրիստոս բա:

Ղեւտական քահանայութեանն
յայտարոնէ ի՛ քեզ կատարումն,
եւ ճըշմարիտ քահանայո՛ւթեանն
ո՛ր ի՛ քրիստոսէ, ի՛ քեն ըսկիզբն
հաստատո՛ւթեան. ա՛ո. քրիս:

Ճրա՛գ օրինացըն մովսէսի լո՛ւսա-
տո՛ւ տա՛նն խորհէլով, եւ իմանա-
լի՛ արեգականըն յաւա՛ղընթաց
ա՛ո ի՛ յերկիր ճա՛գմանն ի՛ կո՛ւսէն.
ա՛ո. քրիստոս բա:

Մկկըրտե՛լ ըզբոլորից աստուածն
ա՛ո. քեզ ե՛կեալ հրաժարէ՛ր, ո՛ւ-
սանե՛լով զգերապա՛յծառ լո՛ւս աս-
տուա՛ծո՛ւթեանն ընդ հոգեղէն
բնութեանըս պարո՛ւնակեալ. ա՛ո
.քրիստոս բա:

Յո՛րժամ էջ ի՛ յորդանան հնա՛ւրն
աստուա՛ծ ի՛ քէն մկկըրտի՛լ, վկա՛-
նականն իշխանո՛ւթիւնըքն զա՛հի
հարեալ զա՛րմանային նորահրաշ
տեսլեամբն. ա՛ո. քրիստոս բարե-
խո՛սեա՛ վասն ան:

Է՛ակից բանն ի՛ հօրէ ի՛ջեալ յերկ-
նից ընկնի՛ ձայնի՛դ. ո՛ւսաւ գաբրի-
է՛լ վերառա՛քեր զկո՛յսըն մարիամ
ա՛ո՛ւ-ամբո՛ւթեամբ յղա՛յեալն ըզ-
քե՛զ յորմէ՛ն. ա՛ո. քրիստոս բա-
րե՛խո՛սեա՛ վասն ան:

Ը՛նդ ժամանե՛լ ձայնի՛ ո՛ղջունին մա՛-
րիամու ա՛ո եղիսաբե՛թ, խա՛յտա՛-
ցե՛ր ձայնդ ընդ ա՛ուա՛ջ բա՛նին ա՛ս-
տո՛ւծո՛յ, յորմէ՛ն ամէն՛ն երկըր-
պագե՛լով. ա՛ո. քրիստոս:

Թագաւո՛րըն բոլորից պա՛րագաջ-
կեա՛լ յարդանդի՛ կո՛ւսին, զո՛ր ձա-
ւա՛յդ հաւատարի՛մ առնեա՛լ հո՛-
գւո՛ւն սրբութիւն, եւ բերա՛նո՛վ մօր
.քո՛ օրհնաբա՛նէ՛ր. ա՛ո. քրիստոս:

Ժառանգաւո՛ր հին օրինացն ա՛ր-
դարութեան ը՛նդ մարգարէ՛ից.
եւ նախաշաւի՛ղ հետե՛ւողացդ ա՛ն-
ձո՛ւկ ճանապարհին նո՛ր օրինաց
ը՛նդ առաքելոյն. ա՛ո. քրիստոս:

Ի՛ յանապատի՛ հրեշտակական վա՛-
րո՛ք բնակեցար ըստ եղիայի՛. կե՛-
րակրե՛լով մարախ եւ մեղրո՛ր վայ-
րենի՛. հին եւ նո՛ր պատուիրանաց
օրինակաւ. ա՛ո. քրիստոս:

Լո՛ւսապայծա՛ռ շնո՛րհօք հո՛գւոյն
զարդարեա՛լ ըստ նեղբին մարդոյն.
իսկ արտաքո՛ստ անմաքրակա՛ն
ստե՛ւոլըն ծածկեա՛լ ըստ տըխ-
րագոյն զգեստու նախահօրն. ա՛ո
.քրիստոս բա:

Խո՛րհըրդո՛վ մաքրագո՛ւնիւ ա՛րդա-
րապէս արհեստեալ, ի՛ յօրինակ մե-
ռելո՛ւթեան գօտի մաշկեզէն ը՛նդ
մէջ ածեա՛լ քո՛ երեւեցար. ա՛ո
.քրիստոս բա:

Ծընո՛ւնդեա՛ն հոգւոյն սրբոյ զո՛րս
յաղամայ յո՛րդիս ա՛ստո՛ւծոյ, ի՛
քէն ըսկիզբն եւ օրի՛նակ եղեալ,

Վարդապետին տիեզերաց աւան-
դեցեր զբաշակերտեանն, եւ ընդ-
լոյս գիշերային ճրագի քո բանի
հանճապայծառ արեգականն աւե-
տարանի. առ քրիստոս բա։

Տիրական սուրբ օրինացն Եղեր քա-
րոզ աւր օրինազանցան. որով մատ-
նեալ բանտից եւ կապանաց մի-
լեգնութեամբըն հերովդէսի. աւր
քրիստոս բա։

Բանեալ խընդրոյս արբեցութեան
յաւուր ծնընդեան մանկաբերին,
զքեզ որ խայտալով ծընար տաճա-
րակդ անապատի, կաքաւելով
խընդրեաց ի մահ դահասար հերով-
դիահայ. աւր քրիստոս։

Ցընծութեան աւետաբեր Եղեր
հոգւոցն ոյր ի զբժոխս, կարանպետ
կըրկին իջմանն տեառն ի ստոյին
կոչմն երկրի, որով լուծան եր-
կունքք մահու. աւր քրիստոս։

Խիթանեան մարմնով յերկրի յա-
շակերտաց քոց պարագծածկեալ.
եւ աննիւթական հոգւով ընդ
քրիստոսի յարքայութիւնն երկնից
վերապոհեցար. աւր քրիստոս։

Որ յերկնային զօրս անմարմնոցըն
նախ հեղեր աւետասէս հոգիդ
ճըշմարիտ. զաստուածայինն եւ
զերապոյն քո խմաստութիւնդ.
լինել վաստաքանիչ սուրբ երրոր-
դութեանդ. ընդ նոսին փառա-
ւորեմք զերրեակ միութիւնդ։

Որ զկերպարանն աստուածայինն
ստեղծեալ երրորդութեանդ խոր-
հըրդակցութեամբ. զարդարեցեր
փըշմանբ շնորհաց քոց կենդանա-
րար. եւ ընդ ծնեալսն առ ի նմանէ
խօսեցար օրինօք եւ մարգարէիւք.
ընդ նո։

Եր հեղեան նախ գալստեանն
քարոզ լսատ հընոյն որ ի յերկրո-
դին, արժանի եղեր լսել հայրա-
կան ձայնին ընդմիածնէն, դա է
որդի իմ սիրելի. առ քրիստոս։

Շնորհատուն արարածոց որ ի հո-
րէ հոգին ճըշմարիտ. աղաւնա-
կերպ տեսլեամբ քեզ երեւեցաւ,
զաստուածութիւն իւր եակին
յայտնեալ աշխարհի. աւր քրիստոս։

Որ ըզխրայս անճառելի տնօրէ-
նութեանն քրիստոսի ոչ լուծա-
նէիր. զհամագոյ երրորդութեանն
անճննաւորութիւն տեսանել ի
յորդանան արժանի եղեր. աւր
քրիստոս բա։

Զար իշխանըն խաւարին յաչխար-
հակայն մեղաց ծովէիս հալածե-
ցաւ ըզրովըն յորդանանու, մը-
կըրտեալն ի քէն ընդլսես վիշա-
պին ի նման խորտակեաց. աւր քրիս։

Պարանգլսես մարգարէիցն օրինա-
դրէր զգաւն օրինակին, իսկ դու
ըզճշմարիտ օծեալն ըզքրիստոս
անուանեցեր գառն աստուծոյ եւ
բարձող մեղաց. աւր քրիս։

Ջուր մաքրութեան ի քէն մկըր-
տելոյն յարքունի իմաստից, ապըս-
տամբացն յերկիւղ հատամամբ տա-
պարին, եւ խոնարհացն ի խրատ
իմաստութեան. աւր քրիս։

Ոահ լուսոյ արդարութեան եղեր
անձեռակ ձայնապարհաւն. առաջ-
նորդեցեր որդւոց մարդկան եկաց-
նել յերկինս, անմարմնականն վա-
րոց քոց օրինակաւ. աւր քրիս։

Աիրոյ անմահ եւ երկնաւոր սուրբ
փեսային եկեղեցւոյ փեսաւէր
եւ հրաւիրակ առաքեցար հարս-
նին որդւոյ թագաւորին. աւր քրիս։

Ո՛ր յերկրէն ելնելոմէ եաներս յետ
յարուներեան. բո՛ մ՛ էակցին. մը-
տեա՛ւ՝ ի վերնատո՛ւնն դրօ՛ջըն փակ
կելոմք. շնորհե՛լ ըստ առաջին
փըշմանն ըզբեզ մեռանողիդ.
առաքե՛լոցն ասաց աստ՛ուած հոգի՛
առե՛ք. ընդ նոս։

Յորժամ յերկնից գո՛էֆ փոթն
ազգեցո՛ւթիւն առնելոմ տիեզե-
րաց՝ ի գաւառատա՛ունն ահա՛ւոր.
յայնմ առո՛ւ ահեղին յիշեա՛
տէ՛ր զմեր ըստնջնջեցեալն.
ևս հանգի՛ր ընդ սո՛ւրբս քո։

Յորժամ ճառագայթք աստուա-
ծուներեանդ փայլին ի յարեւե-
լից. եւ գլարու՛թիւնդ հրաշիցն
բանին. յայնմ առո՛ւ ահեղին
յիշեա՛ տէ՛ր զմեր ևս։

Զարհո՛ւրեա՛լ գողան արարած՝ ի
ձայնէ՝ որ՛ոլեւ ապո՛ւշ փողին. յոր-
ժամ հարկանի հրեշտակապետն
ևս կոչէ ի գաւառատա՛ն զաշգս որ
գո՛ց մարդկան. յայնմ առո՛ւ ա-
հեղին. յիշեա։

Ո՛ր առաքեցեր զմիածինդ ի
վերկուո՛ւթիւն ամենակալ. անեզ
էո՛ւթեամբ եղանիլ մարմին ի
սուրբ կո՛ւսէն հայոց երկնաւոր.
զո՛ր ամո՛ւր զնիմբք բարեխօս
վանն անձանց մե՛ռոց։

Ո՛ր զնախահա՛յրեան ամո՛ւ ի բէն մաք-
գարեւիք եկիր կատարել. անմայր
ի հո՛ւր անըսկզբնաբար լինել ան-
հայր ի սրբց կո՛ւսէն. զո՛ր ամո։

Ո՛ր ի լուսեղ անձամբ ի բէն յայտ-
նեալ ծածկեալ խորհըրդոյն. ի բէն
մանրելոց երջանիկ կո՛ւսին հօր զջ
բո՛ւթիւնն հաւանաւորեալ. զո՛ր
ամո՛ւր զնիմբ։

Ո՛ր զնախառօրն անիծից երկանց
լուծեր ըզպատակնիք. ար ըզտըր-
ամեան առհամանեալ ծըննուիլ ա-
նախատաբար ծնանելով ի բէն. ամ
նա միշտ բարեխօսեա վանն ան։

Ո՛ր ի սկըզբանէ իմաստութեամբ
հանատաւորեր զեկեղեցի հօր ի-
մաստո՛ւթիւն. զո՛ր նախանըկար
տեսո՛ւթեամբ նըշանակեա՛լ մով-
սէս խորանաւն երկնահանդոյն ի
սինա լերինն, լո՛ւսաւորելով փա-
ռօքն աստո՛ւծոյ։

Ո՛ր ըզևսո՛ւթ անապական անօ-
րէնո՛ւթեանըզ բո՛ւ ի սրբոյ կո՛ւ-
սէն. տրնպաւորելով տապանակն
աստուածային ուխտի կտակարա-
նաց բանիւք աստո՛ւծոյ. վամուց
անեղիւդ տեղի հանդըստեան։

Ո՛ր ի կեանս վերադարձիր բնու-
թեանս դարձմանէն յորդանանու
օրինակեցեր. եւ ըզբնո՛ւթիւն
մահու եւ զդժոխոց կործանմամբն
երիքոնի անապատակաս խաչին հրաշ
շագործեալ նո՛ր խորհեցեր. օրհ-
նո՛ւթիւն բեզ ամէն երգեսցեն
մա՛նկունք։

Փա՛ռս հոր և որդ՛ոյ և։

Փո՛ւթ անցիր մեզ յօդնո՛ւթիւն ա-
ռ՛ի վերս սո՛ւրբ յոգիդ եւ ան-
ուանեալ եւ մարգարէ եւ կարա-
պետ եւ մկրտիչ որդ՛ոյն աստո՛ւ-
ծոյ. ա՛ռ քրիստո՛ս բարեխօսեա
վանն անձանց մե՛ռոց։

Ամէն և դէպ և յաւիտեան։

Քահանայապետն քրիստոսի՝ որ
ի խաչին պատարագեալ. քահա-
նայդ լինիցիս մեզ զպատ-
ուական, երգաբանիս եւ ուսուցցես
ընդհել զբա՛ո՛ւթիւն. ա՛ռ քրիս-
տոս բարեխօսեա վանն անձանց
մե՛ռոց։

Դրախտ աստուածային եւ անբեւեռելի իմանալի. այսօր հրաշափառեղ. ծնեալ ի յաննեայն ի մայրենի ի կոյսէն. որ հրաւիրեալ բրիստոս պրպի աստուծոյ. աղա։

Տապանակ ապրեցուցիչ եւ տաղաւար աբրահամեան աստուածընկալ. այսօր մարիամ լուսապայծառ. ծառ. միածին ծընուեալ յայտնեալ ծնողացն. ի ծնողենէն քո կոչեցեալ միածին պրպի աստուծոյ. աղեպադար եր։

Երկնաւոր վենայ անընտուեր լոյս իմանալի. որ ի լերկնից իջեր ի սէր հարսին քո եկեղեցւոյ. զոր խոսեցաւ քեզ, բարեկամն եւ վեսաւերըն քո յոհաննէս. սարին մաղթանօք պղոմեան։

Քառակերպին անհաս եւ անտես ի սերովբէից, սքրբութեանն սուրբ եւ տէր բոլորից. խոնարհեցար ի յորդան. հայցեցուել ի ծառայէն, մկրտութիւն ջրոյ ի լուանալ ըզմեզ աւազանի. սարին մաղ։

Ո՞ր յամրերուցն վկայեցար գառն աստուծոյ բարձող մեղաց. զոր գերապին աւրհնուց ծանուցեր մեծ ի ծնունդըս կայնանց, եւ ճրագ օրհնացն. որ եւ ի դիժոխս ըզմերկասին գալուստն քո քաջ բոզեաց. սարին մաղ։

Այսօր ցընծան հրեշտակք ի յերկինս, միշատակաւ հոգանութեան հրեշտակին. որք համագանեալք ձայնին բարեաւորոյ, երգեն զօրհնութիւնըս հօր ի բարձունս։ Այսօր ցընծան հոգիք աւրդարոց, նահապետաց եւ մարգարէից. ձայնակից լինել մեծին ի ծնունդըս

Որ աւետաւոր քոմ գալըստեան պատրաստութեանդ զհրեշտակապետին գաբրիէլ, աւետարանել զաբրիէլին զաւետեօք ծընունդ յառաջընթաց կարապետին քոմ յովհաննու. պաղչանօք սորա կեցո զմեզ տէր աստուած հայրըն ը մերոց։

Որ յարգանդին լցեալ հոգւովն երկրորդապատանց քեզ յորովայն սըրբ բոյ կուսին. զոր նայեալ վերաքո գոչեաց ձայն բարբառոյ յանապատ պատէ ար պատրաստեայ զճկէզ ղեցի հարսըն մաքրութ սուրբ վհասային. աղա։

Որ բոցեղէն հոյլք բրովբէից ոչ իշխէին հայիլ ի վառս աստուածընկալ, սա հոգանկութեայ զոլով բնութեամբ, մկրտեցաւ ընդ յորդանան. աղա։

Ըզտէր օրհնեցէք բանքր արարչէք ընդ յաւիտեան։

Որ աւետաբեր գալըստեան բանին առաքեցեալ ձայնն յանապատէ. ըզտէր օրհ։

Որ սըրբութեանց սուրբ կուսածին որպին ի յամըրուցն հայցեր մկրտիլ յորդանանաւ. ըզտէր օրհնեցէք։

Որ զծածկեալ խորհուրդ սուրբ երրորդութեանն կարապետին յայտնեալ հոգին աղաւնակերպ իջմամբ. ըզտէր օրհ։

Աւետաւոր է եւ անարատ զբաւարմարար. այսօր մարիամ սըրբուհին. ի վառըս քո բրիստոս ծագեաց մեզ լոյս յորդանան օրհնաց. աղեպադար երգով սուրբ ըզքեզ ըս ի շտ մեծացուցանեմք։

ԿԱՆՈՆ

ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԿՐՏՉԻՆ

ՉՄԱՐԳԱՐԻԷ բարձրելոյն եւ զԹագաւորին զինաւոր. որ եւ ի ծնեանդըս կանանց մեծ կոչեցաւ. յօրհնութիւնըս հոգեւորըս պատուեսցո՛ւք։

Զմիածնին կարապետ է՛ւ ընդառնին ընձայն. որ յորովայնէ գերիատոն յաւուրէ գուշակեաց. յօրհ։

Զյանապատի բնակիչ եւ ջնորհացըն քարոզող. որ եւ ի դիժոխս ըզփրկութիւն քարոզեաց. յօրհ։

Որ յորովայնէ ընտրեցար յաստուածոյ քարոզող ճշմարիտ որդւոյն աստուծոյ, տէ՛ր յիմհան նէս. անդադար բարեխօսեա վանն անճանց մեզոյ։

Որ յանապատէ կոչեցար ի աեաղանէն մկրտելոյ ըզաղբիւրից բանձողըն մեզաց, տէ՛ր յիմ։

Որ զմարգարէիցն ընկալար ըզպաղատու եւ ընդնորհըս ճշմարիտ առաքեցեր, տէ՛ր յիմ։

Այսօր ուրախացեալ սուրբ եկեղեցի՛ քրիստոսի, ասենէ խընդութեամբ զտօն վերինն երանելի. սըրբասանց ճայնիւ վառ ուսուցելով ըզքրիստոս։

Այսօր համաձայնեալք պրպիք ովկեի՛ երկնայնոց, տեսիւ զուարճանան հրեշտակք պրպիք ովկեի՛ սիոնի. սըրբա։

Այսօր գասք անմարմնոցն երգս առեալ պարե՛ն ընդ մարդկան, զերգըս հոգեւորս յանմահ վերայ՛ն յառաջաստ. սըրբա։

կանա՛՛նց, երգեն զօրհնութիւն Թիւնս որդւոյն միածնի։

Այսօր ցընծան դաստք առաքելոյն, տեսանելովքըմբել զյիշատակ մեծի մկրտչին. որ առաքելոյն է ըստկիզբն եւ մարգարէից լըրո՛՛ւծին. ընդ նոսին եւ մեք բըղխեցելոյն ի հօրէ երգեմք ըզփառս ի բարձունս։

Մարգարէից գերապոյն եւ մեծ ի ծնեանդըս կանանց. որ ըզսուրբ ընտանեացն մարդեղութիւն առաքեցեր ի յարպանդի ծանեալ հոգւովն. աղաչեա զանապատ վասըն մանկանց եկեղեցւոց։

Յորովայնէ յորովայն երկրպագող բրիստոսի. որ ըզհնարն առաքեցեր ի մեծ բնութեամբ մկրտեցեր ի յորդանան. աղա։

Կատարումն օրինաց եւ նախասկիզբն ջնորհացն. որ հոգւովն ի դիժոխս քարոզեցեր ըզփրկութիւն Թիւնս գալստեամբըն քրիստոսի. աղաչեա զանապ։

Այսօր ցընծայ եկեղեցի ի հրգերէր հարսանիս, զոր պատրաստեաց ձայն բարբառոյ հարսըն մանքըր փեսայիւն։

Այսօր փեսաւէրն եւ բարեկամն ընդ երկնաւոր փեսային, միաւոր եաց զեկեղեցի՛ փոխադրեցոլ ի յերկինս։

Այսօր շնորհեցաւ մեզ դեղ կենաց նըշխարըք սուրբ նորին նահատակաց, ի ձեռըն սուրբ լուսաւորչի՛ն համատանեայց աշխարհի։

մրգ

Ա՛յսօր ցընծայ զուարճացեալ եկեղեցի հեթանոսաց, ծնեալ զփրկաւտակ մեծի նահապետին եւ հօրըն հաւատոյ աբրահամու. օրհնեցէք մանկունք սիոնի զհայրըն լուսոյ անլռելի։

Ա՛յսօր նոր իսրայէլ կոչեցեալ մարգարէիւքն առ աստուած, ծնեալ ցընծութեամբ ընտօն հովուացն իսրայէլին առաջնոյ. գովելով զգլուխ անկեան երկնից որմոյ յարմարութեան։

Ա՛յսօր ի գլխոյ լերանց առն աստուծոյ հաստատեալ, որ եւ յաւէտ որոգիս յանմոյծ հոգւոյն աստուածաբուղխ առնստահոս անձրեւօք. բարեբանեա զաղբիւրըն կենաց զարբուցանողըն ծարաւեաց։

գրի

Ա՛յսօր զիմանալի լուսոյն ծագումն ի խաւարի նըստեալցս. զգրի գորինս սուրբ հայրապետն եկաք վերապատուեսցուք։

Ա՛յսօր զանապական հոգւոյն պարգեւս բաշխող որպսոյ Թորգոմայ, յորդիս լուսոյ նոսա ծընեալ, եկաք վերա։

Ա՛յսօր զաստուածայինն բանին պատմող ի հայաստան աշխարհի, աշակերտեալ նըմա՝ մանկունք, եկաք վերա։

Ա՛յսօր երգէ եկեղեցի որդւովք իւրովք ընդ հրեշտակս, միշտ լուսաւորչին վարք ի բարձունս աստուծոյ։

Ե՛րանելի սուրբ մանկունքն որպես քաջ նահատակք եռուն զանձինս իւրեանց ի մահ վտանգի խաչնակ որդւոյն աստուծոյ։

Ե՛ւ դիակունք սուրբ մանկանցն որպէս ըզծաղիկ նըւիրեցեալ ի կարկտէ, եւ անկեալ ի սուրբ բեթղէհէմ։

Ե՛ւ հոգիք սուրբ մանկանցն որպէս զերամս ծաղաւնեայ Թռուցեալք ի յերկինս. եւ գաւազանք ընդ զբաւթունս երկնից։

հոգ

Ա՛ղբիւր կենաց բաշխող ընծայ հաց հոգիդ իջեալ ի բարձանց. զանապական պարգեւըս. քո՛ բաժանեցեր յառաքեալս։

Ո՛ր ի վերայ ջուրցըն գոլով ստեղծանէիր զարարածս ի ջուրս աւազանի՛ն ծնանիս ընդիս աստուծոյ։

Ո՛ր զարդարեալ նորոգես միշտ ըզնոր քո զեկեղեցի. պէս պէս ընծայ հաց քոց պարգեւօք վայելին մանկունք սուրբ։

հան

Ո՛ր ի հօրէ առաքեցար մարգանէր կարող փըրկիչ. եւ ըզմեղս ջնջեալ ըզմարդըն բըժըշկեցեր. ողորմեա տէր հրաժարելոյս զոր հրաւիրեալ առ քեզ կոչեցեր։

Ո՛ր ի խաչին բեւեռեցար մարգանէր կարող փըրկիչ. եւ ընգծող անապական արեանըդ ցօղեցեր տիեզերաց. ողոր։

Ո՛ր ըզդժոխս աւերեցեր եւ ըզգերեալսըն փըրկեցեր. եւ զարգելեալսըն վերածեր ի յոյս կենացըն յաւիտենից. ողոր։

Ը՛զքեզ աստուածածին, աղբիւր անլռապատ լուսոյն, որ լուսաւորէ զհաւատացեալս. միաբանական ձայնիւ երգով մեծացո՛ցանեմք։

Դո՛ւ պարծանըք կուսութեան մարդկան. դո՛ւ ներողութի՛ւն հրեշտակաց. դո՛ւ բարձող անի՛ծ

ած

ամ արժանապէս ձեռնադրեաց
ըզքեզ՝ ի յորձանսն յորդանանու.
սովաւ ըզքիզ։
Ըզտէր օրհնեցէք եւ բանքն
աւրաքէք ըզնա յաւիտեան։
Զկարապետին յովհաննու կատա-
րեալ ըզմիշտ ատակս. անդադար
ձայնիւ զաստուած հայր օրհնե։
Զերանելոյ մկրտչին մեծարելով
ընդոծնա. հոգեւորական ձայնիւ
ըզքրիստոս թագաւորն օրհնե։
Յանապատի բարբառոյ ձայն, եւ
աւետաւոր ապաչխարհեան. ընդ
նմին զմարմնաւն զձրշմարիտ սուրբ հոգին
օրհնե։
Աստուածամարին երկնային գործոն
աստուածայինն ձայնիւն աւետա-
րանէր հրեշտակն. ուրախ լեր
բերկրեալ տէր ընդ քիզ։
Ի քէ բոլոր բանդիկ հաճեցաւ
նախնականաբար բնակիլ հաճեցաւ
ի քում յորովայնի. ուրախ։
Որ բոցեղէն սրովբէիւք շրջապատ-
եալ պահիւր, այսօր ի մէջ մարդ-
կան ի գիրկս հոգեղինի յայտ-
նեալ. ուրախ։
Ճրագ ճշմարտութեան սուրբ
յովհաննէս մկրտիչ, որ ճաշե-
ցաւ ի յերկրի. աղօթիւք սորա
տէր լաւ մեզ եւ ողորմեա։
Մարգարէ եւաստաբեան աստուած-
որդւոյդ, եւ ձայն բարբառոյ անդ
ապաշխարհ տիեզերաց. աղօ։
Որ տպէս զարհուրեալն ճանաչեալ ի
յերկրի էղեւ կարապետ արեդա-
կանդ արդարութեան. աղօթիւք
սորա տէր լաւ։
Զոսկեքաղցրն յաստուածոյ կա-
րաւպետ մեծն ի մարգարէս մկ-
կրտիչն յովհաննէս. պատրաս-

ծմին. վասն որոյ ընկերել աստուա-
ծամին մեծա։
Դու ճշմարիտ արեւելեալ արեգա-
կանն աշխարհիս մերոյ. յորմէ ճա-
գեաց փրկութիւնն տիեզերաց.
մկաբանական ձայնիւ երգով մե։
Սուրբ զնաչ քո չնորհեցեր զին
եկեղեցւոյ քոմ սրբոյն. որով զա-
սանպաշտեալ պարտեցաւ թըչնա-
մին։
Սովաւ պահպանեա զժողովուրդս
քո քրիստոս. որով երկրպագեմք
քիզ ընդ հօր եւ հոգւոյն։
Ի քէզ ապաւինիմք քրիստոս որ
գալոցդ ես խաչիւ. որպէս զի փրը
կեացես ըզմեզ յայնմ աւուր սա-
հեզ աստենին։

Փառք հոր և որդւոյ և։

Որ մոլեգնութեամբըն հերմդիայ
ընկալար ըզվանձ խաչին, եւ ի
գաղտ հրեշտակաց վերակարգե-
ցար, տէր յովհաննէս. աղօթիւք
բարեխօսեա վասն անձանց մերոց։

Ա.յժմ և միշտ և յաւիտեան։

Որ մարգարէիցն լրեալդ ի գերեզ-
ման եւ անեմատարանեցեր ընդգա-
լուստ ծրագոյն աստուծոյ, տէր
յովհաննէս. աղօթիւք բարեխօ-
սեա վասն անձանց մերոց։
Զուարճանայ այսօր եկեղեցի քո
քրիստոս ի տօնախմբութիւն զօր
միշտաւակի կարապետին քոմ յով-
հաննու. սովաւ ըզքիզ միշտ օրհ-
նեմք աստըւած հանդերձ մերոց։
Որ մեծ ի ծնունդըս կանանց ի
քէն վկայեցար, ի յորովայնէ սուրբ
յառաջ գուշակեաց զանձաւո քո
զմանդեղութիւնն. սովաւ։
Ցոր վերջին եւեան սրովբէքն ոչ ի-
խեին հայիլ ի փառս քո քրիստոս.

ՔՐԻԳՈՐԻ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԻՆ

ԿԱՆՈՆ

ՍԲԲՈՑՆ ԳՐԻԳՈՐԻ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԻՆ

Ո՛վ Երջանիկ տէր սուրբ վարդապետ, սքանչելութեանցդ պաշտօնեայ եւ առաքելոր բանաւոր հօտիդ։

Ընդունիմ զանխտիր բարեխօսս առ Քրիստոս միաձինն, եւ ազատիլ վասն քո՛ ներողութեացս։

Կանխեա՛ խընդրեա ըզթողութիւն յանցանաց, ի քէն անշարժելոցս։

Ո՛վ Երանելի տէր սուրբ վարդապետ։ ընդունիմ զանխտիր բարեխօսս առ քրիստոս վասն անձանց մերոց։

Ո՛ր ի մոլութեանց բնութեանդ ոչ զանգիտեցեր։ ընդունիմ։

Ո՛ր ընդ անմարմնոցն դասս վերաբարգեցար։ ընդունիմ։

Աստուածային ճշմարիտ աստուածային օրինօք նայեցար, եւ հաստատուութիւն հաւատոյ ազգի մարդկան տէր սուրբ վարդապետ։ ի մաղթողս ողորմեա՛ մեզ ի քրիստոսէ։

տէր ճանապարհս Թագաւորին յանխտեղից։

Վկայեաց եւ ասէ չեմ ես քրիստոնեան, այլ առաքեալ եմ առաջի նորա. եւ հայրսին եկեղեցւոյ վերայ քրիստոս է ասեցեալ երկնից։

Տեսանէր զայիսուս զի գայր առ նա, ազաղակեաց եւ ասէ. անհաւատն աստուծոյ որ էկն ի բառնալ զմեզս աշխարհի։

Ո՛վ երջանիկ տէր սուրբ վարդապետ, սքանչելութեանցդ պաշտօնեայ եւ առաքելորդ բանաւոր հօտիդ։

Ընդունիմ զանխտիր բարեխօսս առ քրիստոս միաձինն, եւ ազատիլ վասն քո՛ ներողութեացս։

Կանխեա՛ խընդրեա ըզթողութիւն յանցանաց, ի քէն անշարժելոցս։

Ո՛վ երանելի տէր սուրբ վարդապետ։ ընդունիմ զանխտիր բարեխօսս առ քրիստոս վասն անձանց մերոց։

Ո՛ր ի մոլութեանց բնութեանդ ոչ զանգիտեցեր։ ընդունիմ։

Ո՛ր ընդ անմարմնոցն դասս վերաբարգեցար։ ընդունիմ։

Աստուածային ճշմարիտ աստուածային օրինօք նայեցար, եւ հաստատուութիւն հաւատոյ ազգի մարդկան տէր սուրբ վարդապետ։ ի մաղթողս ողորմեա՛ մեզ ի քրիստոսէ։

Ընտրեալ յաստուծոյ քահանայապետ ճշմարիտ, եւ հովիւ հոգեւոր բանաւոր հօտի տէր սուրբ վարդապետ։ ի մաղթող։

Պատճառ վայելչութեան եկեղեցւոյ քրիստոսի, եւ առաջնորդ կենաց յաւիտենից տէր սուրբ վարդապետ։ ի մաղթող։

Որ քրիստոսանուէր կոչմամբըն ծագեցար որպէս զարեգակն, եւ լուսաւորեցեր ընդհայաստան աշխարհս աստուածգիտութեամբ, տէր սուրբ վարդապետ։ անդադար բարեխօսեա՛ վասն անձանց մերոց։

Աւրհնեալն արդարութեան ի հայաստան ծագեալ պայծառացոյցեր սուրբ վարդապետ հեղմամբ արեան սրբոյն։ մաղթանօք սոցա խընայեա՛ ի մեզ պարգեւատուո՛ բարեաց։ ե՛ւ ծաղումեա՛ քո աստղաբաժ։

Որ գերապայծառ քան ընդնաթիւն չարչարանօք քո ընտրելոյն դարձուցեր զմոլորեալսս ի գիտութիւն ճշմարտութեան։ բարե։

Ընտրեալ յաստուծոյ քահանայապետ ճշմարիտ, եւ հովիւ հոգեւոր բանաւոր հօտի տէր սուրբ վարդապետ։ ի մաղթող։

Պատճառ վայելչութեան եկեղեցւոյ քրիստոսի, եւ առաջնորդ կենաց յաւիտենից տէր սուրբ վարդապետ։ ի մաղթող։

Որ քրիստոսանուէր կոչմամբըն ծագեցար որպէս զարեգակն, եւ լուսաւորեցեր ընդհայաստան աշխարհս աստուածգիտութեամբ, տէր սուրբ վարդապետ։ անդադար բարեխօսեա՛ վասն անձանց մերոց։

Աւրհնեալն արդարութեան ի հայաստան ծագեալ պայծառացոյցեր սուրբ վարդապետ հեղմամբ արեան սրբոյն։ մաղթանօք սոցա խընայեա՛ ի մեզ պարգեւատուո՛ բարեաց։ ե՛ւ ծաղումեա՛ քո աստղաբաժ։

Որ գերապայծառ քան ընդնաթիւն չարչարանօք քո ընտրելոյն դարձուցեր զմոլորեալսս ի գիտութիւն ճշմարտութեան։ բարե։

նռոյացքն ձայնիւ այբմամբ ընդայլեցան. այսօր զանէծառնէն ծաղկեցեալ ընձուղիկ ի ժամու տալով պտղատուլ. ա՛ռ որ մանգ։

Այծր ի քեզ լըցեալ ամուսնին բարբառ. որ ի փըրկութիւն հասարակաց տուեալ նըշան բնութեան ազգի մարդկան, անդ կոյս յղասցի եւ ծընցի որդի զընդ մեզ յայտնեալն անասուած. ա՛ռ որ մանգիեմք բարեխօսել վա՛։

Է՞ լ միածինն ի հօրէ եւ լոյս փառաց ընդ նըման, ձա՛յնք հընչեցի՞ն սաղմոսարանեալք անդընդոց։

Տեսեալ ըզլոյս մեծ հայրապետին գրիգորի, պա՛տմէ՛ր ցընծութեա՞մբ հաւատացեալ աբգային։ Ե՛կայք վինեսցո՛ւք սուրբ ըզխոյրանէնըն լուսոյ. քանզի ի սմա ծագեաց մեզ լո՞յս ի հայաստան աշխարհի։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ո՛ր քո՛յին առաքինանէրճըգնո՞ց՝ թեամբդ վերափոխեցար ի լուսեղէն յերկինսն խորանան, տէ՛ր սուրբ գրիգո՛ր. անդադար բանրե՛խոսեա՛ վանն անձանց մե՛ր։

Ամէն և դըր և յաւիտեան։

Քե՛ պայծառացան եկեղե՛ցիք քրիստո՞ս, փառաւո՛րեալ ըզվիանանակա՛ն սուրբ զե՛րտողութիւնն, տէ՛ր սուրբ գրիգո՛ր. անդադար բանրե՛խոսեա՛ վանն անձանց մե՛ր։

Ո՛ր առաքեցեր ըզսրբե՛լն եւ զհաւատարի՛մ քո պաշտօնեայն ըզսուրբ գրիգո՛ր. եւ ի ձեռն նորա լուսաւո՛րեցեր ըզհայաստան աշխարհս. ըզքե՛զ միշտ օրհնեմք ա՛ստուած հարցըն մերոց։

Ո՛ր ի վերայն անդընդայինն ջաղխեր նոսա՛ ըզկնի վիշապին, ի դերինեըրնո՛ւն ինքնամբ նորին բարձ բաց ուցեր զմե՛զ ի յերկինս. բա՛։

Ի՛ համբառնալ բանին յերկինս եւ ի նըստիլ ընդաջմէ հօր, զուարճացեա՛լ առաքե՛լքն երկրըպագեին. օրհնելով ըզհայր զառաքո՛ղ բանին։

Հա՛մահաւասարեա՛լ գո՛նդըբ սըրբոցն ի վերնատո՛ւնըն խորհըրդոյ, համբարձմանմբ աչաց սպանե՛ին հոգւոյն. օրհնելով ըզհայր զառաքո՛ղ բանին։

Յանկարծահա՛ս հընչմանմբ հեղեան կենդանարա՛ր աղբիւր լուսոյ. անմահական կե՛նաց լուսո՛վ զարդարեա՛լ. որք օրհնէին ըզհայր զառաքո՛ղ հոգւոյն։

Աբընդրեմք ի քե՛ն Թագաւոր փառաց վառաւո՛րեալդ ի զուարթութեան. ըզնընջեցեալսըն մեր ընկալ մարդասէրդ տէր, եւ հանգո՛ն ընդ սո՛ւրբսն քո։

Յո՞րժամ գա՛ս փառօք հօր դատել զերկիր արդարո՛ւթեամբն արեգականն. ըզնընջե՛ալ։

Ի՛ նըստիլ քո յաթոռն դատաւոր անհե՛ղ քրիստո՛ս վըրկիչ մեր եւ յոյս. ըզնընջե՛ալ։

Ա՛ստուածածնին սո՛ւրբ կոյս անապական տաճա՛ր. անպարապիծ էրն բնութենէ բնութեա՛նց լայնածաւալ տեղի. այսօր ընդ բերկրանքն զուարթնո՞յն կրեցեր աւետեօք զտէրըն տերութեանց ի քեզ. ա՛ռ որ մանգիեմք բարեխօսել վա՛սըն մեր անլռե՛լի ձայնիւ։

Ցիմանալի վտակաց տանն աստուծոյ հոսմանց. վերձակեա՛լ տեսա՛ղ

թիւնս իմ. Բարեխօսա՛թեամբ քահանայապետին քո եւ վըկային, կեցո զմեզ բազո՛ւմ։

Ա՛ղաչանո՛ք սրբոյն գրիգորի լո՛ւր մեզ, ո՛ր միայնով ես բազո՛ւմ։ Նորին անձո՛ւթիւք ո՛րով ուսաք ճա՛նապարհ կե՛նաց, քա՛ւեա տէր ըզյանցա՛նս մեր։

Ա՛ռաքինո՛ւթ հաւատոյ ես լուսաւորի՛չ անձա՛նց մերոց տէր սո՛ւրբ գրիգո՛ր. Եկայք հաւատացեա՛լք ի ձեռըն նորա հանցո՛ւք աստուածոյ գո՛հութիւն։

Մե՛ծ խոստովանո՛ղն քրիստոսի, եւ լուսաւորչա՛նս յանձն ա՛ռող վասըն մեր տէր սո՛ւրբ գրիգո՛ր. Եկայք լուսաւորեա՛լք ի ձե՛։

Քահանայապե՛տ աստուածոյ եւ պա՛տմո՛ղ աստուածայի՛ն օրինաց, տէր սո՛ւրբ գրիգո՛ր. Եկայք աշակերտեա՛լք ընդ նմա՛ երգե՛ցուք փառք ի բարձրո՛ւնս աստուծոյ։

Հրաշափա՛ռ աստուա՛ծ եւ միշտ բարեխնամո՛ղ. ո՛ր յա՛ռաջ գիտութեամբ ընտրե՛ցեր քահանայ լուսաւորչին հայաստանեա՛յց ընկերընկերակցա՛ւորեա՛լ, ի պարթեւակա՛ն մեղապարտ ազգէն լուսաւորի՛չ մե՛զ շնորհեցեր. վասն որոյ բարեխօսութեամբ սորա փրկի՛չ կեցո ըզմեզ այժմ եւ ի քո՛ յա՛հաւո՛ր գալստեանն։

Հրաշալի՛ զարմացմամբ երանելին սո՛ւրբ գրիգո՛ր զանեսանելի՛ ըզջարչարանս ի յանձն էառ, եւ երի՛ս հրնգօ՛ք ամօք ի մէջ թուսնա՛ւորաց ըզն բնակեր անդընդային տանջանո՛ք ի վիրապին. վասն որոյ։

Հրաշագո՛ծ քո՛ բանիւդ եւ մեծ ո՛ղորմութեամբ, ելո՛ւր բյո՛ժ ըզհին ընդհարուածեալսն ի դիւաբա-

Ո՛ր ետո՛ւր համբերո՛ւթիւն անտա՛նելի չարչարանաց սրբոյն գրիգորի. եւ նորին ժուժկալո՛ւթեամբն լուսաւորեցեր ըզհայաստան աշխարհս. ըզքե՛զ միշտ։

Ո՛ր նորին սուրբ անձո՛ւթիւք բարձեր զխաւա՛ր կռապաշտութեան ի հայաստանի աշխարհէ, եւ արար քե՛ր երկրպագո՛ւս ամենասուրբ երրորդութեանդ. ըզքե՛զ միշտ օրհնեմք աստուած հարցըն մերոց։

Ընտե՛ր օրհնե՛ցէք, եւ բա՛րձր արարէ՛ք ըզնա յաւիտեան։

Աւրէ՛ եկայք հաւատացեալք եւ կո՛չեցեալք յորդեգրութիւն սրբոյն գրիգորի. օրհնե՛ցէք եւ բա՛րձր արարէ՛ք զնաստուածն ամենեցո՛ւն։

Ցընծա՛ութեամբ ուրա՛խութիւք ըզյիշատակ հայրապետին մերոյ. եւ ընդ նմին գո՛վեցէ՛ք, եւ բա՛րձր արարէ՛ք զԹագաւո՛րըն մեր քրիստո՛ս։

Քահանա՛յք եւ պաշտօ՛նեայք հո՛գեւորական հրնչմամբ գովեցէ՛ք ընդ սրբոյն հայրապետին. եւ բա՛րձր արարէ՛ք սո՛ւրբ զհոգի՛ն ճըշմարտութեան։

Ընկա՛լաւ ութիւնըդ քո՛ աստուա՛ծանձի՛ն անարատ. զո՛ր ոչ բոցակի՛ զեաց հո՛ւր աստուածա՛թեանըն, մեծացո՛ւցանեմք։

Ո՛ր յարդանդի՛ քո՛ մանկապականանա՛ բար բնակեցա՛ր քրիստո՛ս աստուա՛ծ եւ վըրկիչ անձա՛նց մերոց, մեծացո՛։

Ա՛նհասանելի տէրութեանի՛ յայտնութիւնն աշխարհի ծագեցա՛, անմատոյց լո՛ւսոյն երկրպագեցո՛ւք։

Կ Ա Ն Ո Ն

Որ ոչ ոք և թոյլ տայ զրկել զրիգորի Լուսաւորչին։

Ո՛ր ընդդէմ աստուածային քո զի-
տութեան հիւսիսականն ա-
զանց ծագեցեր. եւ՝ ի խաւարկ
կռապաշտութեան վերածեր ըզ-
մեզ՝ ի ձեռն սո՛րբ լուսաւորչին.
օրհնեմք ըզքեզ աստուածածն Հայրըն
մերոյ։

Ո՛ր վերընծայն զանպատեցեր զեկե-
ղեցիս Հայաստանեայց, արիւն ա-
փայլ ճառագայթիւք լուսաւորե-
ցեալ զուարթացեր սրբոյն գրիգորի.
օրհնեմք ըզքեզ։

Ո՛ր ընդդէմ քո հրամանին քարոզե-
ցին հաւատացելոց, յանդիմանե-
լով ըզբնութիւն թագաւորացն,
եւ՝ ի վերայ աստուածային քո օ-
րինաց նահատակեցան. օրհնեմք
ըզքեզ աստուած։

Ըզտէր օրհնեցէք եւ բարձր ա-
րարէք ընդ նա՚ յաւիտեան։

Ո՛ր գերագոյն հնոյ օրինաց քահա-
նայութեան զնորըս զարգարեաց,
եկեղեցիք հեղհաւատից ընծայե-
զող բնութեան քրիստոնս օրհ։
Զքահանայապետըն ձլիմարիտ քա-
կարգին մեկնեցեալ, ի լիշատակ
կի քահանայապետացս աստուա-
ծայնոց, քահանայք հոգեւոր եր-
գով օրհնե։

Ո՛վ գերահրաշ ծաղիկ բուրեալ
յեդեմայ. հնոտ անմահութեան
ծնընդոցս եւայի. յորմէ սիւեցաւ
մահ ընդ տիեզերս. օրհնութեամբ
ըզքեզ մեծացուցանեմք։

աստեղն. երկրպագեա առնել-
զամենեսեան սուրբ երրորդու-
թեանդ. վասն որոյ։

Ո՛ր կոչեցար յորպէգրութիւն
հօրն երկնաւորի ոմ եւ երանելի
աչեր սուրբ գրիգոր, եւ եղեր վե-
կապ ձլշմարիտ քրիստոսի աստու-
ծոյ մերոյ. վասն որոյ ժողովեր-
դեանդ հայցեա՛ի տեառնէ
ըզթութիւն։

Ո՛ր համբերութեամբըդ քո սաս-
յա՛ր քեզ ժողովուրդ սեպհա-
կա՛նս եւ ընտրեալս, եւ նորա-
վերա՛ր զարդարեցեր ծընընդե-
դեամբ սուրբ առագանինն. վասն
սրբոյն ժողո։

Ո՛ր մոլորելոցս՝ի խաւարի բացե՛ր
զդռուընն լուսոյ ձլշմարիտ աստ-
ուածգիտութեան, եւ արժանա-
ւո՛ր արարեր ըզմեզ ժառան-
գորդ լինել կենացըն յաւիտե՛նից.
վասն որոյ ժողո։

Հնչիւն քոյ բանաւոր հոտի աչեր
սուրբ գրիգոր, հաստատեցեր զհի-
մունս եկեղեցւոյ՝ի հայաստան
երկրի՛ վերայ հիման սուրբ
առաքելոցն։

Հնչիւն բարի եւ առաջնորդ կենաց
ըզն յաւիտենից աչեր սուրբ գրի-
գոր, հաստատեա զանձինըս մեր
հաւատով ձլշմարտութե՛ն՝ի
վերայ հիման սուրբ եկեղեցւոյ։

Ա՛րդ աղաչեմք ըզքեզ հայր վար-
դապետ եւ աչեր, բարեխօսեա
քրիստոսի աստուծոյ մերո՛յ կէ-
ցուցանել զանձինըս մեր։

ղը

տէր

ՀՄԲ

ՃԿ

լեր բարեբանեցէք զՏ՛ողին ճըշմարիտ, երգելով ըզվիճակս Ի բաժին ձեռնս։

Ա՛ստուածային հաւատոյ հարցըն սըրբոց դաւանե՛նեալ ճգեցաւ քեզ ընդհանուր լոյս հաւատոյս եռանեակ սո՛ւրբ ո՛ըստակէս. անդադար բարե՛խօսեմ վանն անձեռագործ մե՛ռոց։

Բանաւոր հօտին քրիստոնեայ ընտրեա՛լ հովիտ բանի՛ս ե՛ւ սուրբ բըղխեա՛լ հանուածոյ բարի տե՛ր վերթանէս. անդա՛։

Գո՛վեսցի Ի վերկայս հօրըն մե՛ծի համանո՛ւնական, բաշխելով զաշակերտին, տե՛ր սո՛ւրբ յոսմիկ. անդա՛։

Դանդաղեցեալ անմանրամեծին մանրո՛ւ կուսանո՛ւթեամբ, ճըշմարիտ քահանայապե՛տ վերկայ քրիստոսի սո՛ւրբ պրիպորին. անդա՛։

Երկնայնոցն Ի յերկրի հաղորդ ճըգնո՛ւթեամբ, յանդիմանելով ըզթագաւորըն կատարեցար վանն անուանըն տեառն սո՛ւրբ դանիէլ. անդադար բանե՛։

ԿԱՆՈՆ

ՍՐԲՈՑՆ ՄԵԾԻ ՆԵՐՍԷՍԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ

Ո՛Ր ըզլոյս անճառ շնորհաց սո՛ւրբ առաջեայն քո՛ գիտութեանդ ճաշեցեր յաշխարհս հայաստա՛նեաց. գըլխաւոր հայր երկնաւոր գըլխա՛ւ մեզոցս եկար։

Ո՛ր ընտրեցեր յո՛րմէնէ զմա՛քրեալն հոգւո՛վ սո՛ւրբըն ներսէս,

օրհ

բկ

Դո՛ւ լուծիչ երկանց բարձոյ ա՛նիծից. ճաշոցիդ աբե՛ւտ լուսոյն ճըշմարտութի՛ւրով հերքեա՛ խաւարն աստ՛ղին. օրհնո՛։

Ըղբեղ ունիմըք բարեխօս կոյս անհարսնացեալ. մայր անարատ Է՛մմանուե՛լին. տաճար բանին հօրն երկնաւո՛րի. օրհ։

Ո՛ր հրաւիրեցեր զերդիս մարդկան յորդեգրութի՛ւն հօր քո՛ւ սրդի աստուծոյ. եւ կոչեցեր յաթբայո՛թեան քո՛ ժառանգո՛ւթիւն Ի ձեռըն սո՛ւրբ հայրապետութեանդ. աղօթիւք սո՛ւրբ ո՛ղոքեա՛ւ։

Ո՛ր լուսաւորեցեր զեկեղեցիս հայաստանեայց լո՛ւսով քո՛ քրիստոնա, եւ զարդարեա՛ւ նորանո՛ր սրբո՛ւթեամբ շնորհաւորեալ սրբոյն գրիգորի. աղօ։

Ո՛րք զընթացս իւրեանց կատարեցին ըստ հաճոյից կամացդ քո՛ց քրիստոնա, նահատակեա՛լըք ճըգնո՛թեամբ ընդդէմ թըշնամւոյն, եւ փոխե՛ցան յերկնից յաթբայո՛թիւնդ. աղօ։

Ա՛յսօր ընդ երկնային զըւարթունսըն ժողովրդովք հայաստանեայց, ուրախանալով ըզհիւսիսակ սո՛ւրբ հայրապետդ շնորհալից սրբոյն գրիգորի. ծրհնեցէ՛ք ընտրեալ ազգ երկնաւո՛ր։

Ա՛յսօր սրդիք թո՛ռոմայ ճըննեալք ա՛ւազանաւն յորդիս սո՛ւրբ եկեղեցւոյ. Ի յիւ հանապա՛զ հարցըն սըրբոյ սրդւոց մեծի լուսաւորչին, գոլեցէ՛ք զո՛ր գին մարգարի։

Ա՛յսօր երկնաւոր քահանայապե՛տ հաղորդ քահանայ՛ք սո՛ւրբ եկեղեցւոյ. ընդ քահանայապետս առաքեալ ծրինօք պատուեա՛

թիւն առաքելոյ ընդբեզ պըսակո-
ղին. ո՞վ թէո։

Ո՛ր ընդհաբ սիրոյ քո՛ քրիստոնս
բորբոքեցեր յոգիս ապրարոց. ո՞-
րով վա՛ռեաւ՝ լիմաստութեամբ ե՞-
րանելին եւաստուածոինս, ընծայեաց
զանձն ողջակէզ քեզ կամաւոր.
բարեխօսութեամբ սորա՛ շնոր-
հեա մեզ աջնորդացս ընդ զքա՛ռ-
թիւն։

Ո՛ր զարբայո՛ւթեան քո քրիստոնս
տարածեցեր ըզոյս յաշխարհի. ո-
րո՛մ առնչացեա՛լ վիճակաց
հոգւոյն երանելին ծգտէհնոինս,
ըզբաժանն արեան արբեալ ու-
խո՛ւթեամբ ընդ քեզ մըկըրտեալով.
բարեխօսու։

Ո՛ր ըզոյս վահագ քոց քրիստոնս
ծա՛ւ ալեցեր ընդ տիե՛զերս. որով
զդա՛պատե՛ր հաւատոց լուցեալ ե՞-
րանելին եւգինէնոս, հետեւեաց
լուսաշաւիղ քեզ ի յերկինս ա՛-
րեամբ մահու. բարեխօսու։

Ո՛ր գնըչան խա՛չի քո՛ քրիստոնս ե՞-
տուր մեզ զե՛ն յաղթո՛ւթեան.
որո՛վ զի՛նեա՛լ ընդդէմ մահու
երանելին սո՛ւրբն ովրեսատէս, բն-
ցա՛կեզ պա՛տարագա քեզ խաչակ-
ցեցա։ բարեխօսու։

Ո՛ր ըզբա՛ն կե՛նաց քոց քրիստոնս
սերմանեցեր յերկիր բա՛նաո՛ւն, զոր
ընկա՛լեա՛լ պըտղաբերեաց յին-
քեան երանելին մա՛րդարինոս, ի
մարմնի անմարմնաբար չարչարե-
լով պըսակեցաւ. բարեխօսու-
թեամբ սորա՛ շնոր։

Յիշեա զմեզ աստըւա՛ծ փըրկի՛չ
մեր. յորժամ գա՛ս թագաւորու-
թեամբըդ քո՛ կենցո ըզմեզ. բարե-
խօսութեամբ սո՛ւրբոց քոց։

ժառանգել ըզվիճակ հայրենի՛ք,
հաւատալ պարտաւո՛րութեամբ եւա
իրաւամբք։

Ո՛ր ծրինաք ճըշմարտութեանըն
զանրպարեաց զեկեղեցի. կարդա-
ւորեա՛լ բարեպաշտո՛ւթեա՛մբ,
սորին աղաչանաք խնայեա՛ ի՛ւ
մեզ քրիստոս։

Ո՛ր յերջանիկ ը՛նտրեա՛լ սիրե-
լոյն հայրապետացըն ժողովոյն
գերանգոյն վահագ պատուեցա՛ւ
առըբըն նե՛րսէ՛ս, գաւանեա՛լ
աստուած զհոգին ճըշմարիտ ընդ
հօ՛ւր եւ որդւոյ։

Ա՞նդադար յերկինս ծրհնաբա-
նո՛ղք հօ՛րն երկնաւորի զծնըբ ըս-
ւեղենաց. բարեխօս լերուք ընդ
մեղաւորացս։

Քաղցրաձայն երգով գոհաբանո՛ղք
ո՛րդւոյն միածնի գանըբ հրեշտա-
կաց. բարե՛։

Ա՞նըսասելի հընչմամբ բարեբա-
նո՛ղք հոգւոյն ճըշմարտի հնչիք հո՛
գեղինաց. բարե՛։

Երեքսըրբեա՛ն ձայնիւ վահագաբա-
նո՛ղք սո՛ւրբ երրորդո՛ւթեա՛նն
գոնդք սերովբեից. բարեխօս լե-
րուք ընդ մեղաւորացս։

Ո՛վ երանելի՛դ առնեցո՛ւն սի՛ե-
զերական իշխանո՛ւթեամբ ընկա-
լար ի՛ բրիստոսէ ըզթա՛գ պարծա-
նաց. ո՞վ թէոդոս մե՛ծ թագա-
ւոր, վասըն մեր բարեխօսեա առ
թագաւո՛րն երկնաւոր։

Ո՛ր քո՛ւն սուրբ ալօթիւքըդ վա-
նեցեր ըզմըշնամին, կոխեալ ըզ-
սատանայ ընդ երկնայի՛նսըն դա-
սեցար. ո՞վ թէո։

Ո՛ւստի եւ մեք հաւատացեալքս
ա՛նեմք զքո յիշատակս, օրհնու-

այսօր պարգեւ ընկերսըն սուրբ ըզ-
ծնող որդւոյդ միածնին, մանկանօք
սորայ տէր մեզ աղօթեա։
Որ ցօղեցեր ի մեզ յամպոյ ծրի-
նաց պղպիղ այսօր զկոյսըն մարի-
ամ. յորմէ ծընար մանրճում եւ
բարձեր նովաւ ընկերս նախա-
տեղծին ադամայ. մանր։
Որ մաքրեցեր հոգիս սուրբ ընկ-
երբ եւ զարգանդ մօր քո վա-
ռակիչն. այսօր ամօթ ծնողաց նո-
րին ետուր ընկայր բանիւն զերհ-
նիչն եւտւր ընկայր. մանրամանօք սորայ
տէր մեզ աղօթեա։
Ի վերայ վիմի հաւատոյ չինե-
ցեր ըզքո սուրբ զեկեղեցի. ընդա-
պահեա ի խաղաղութեան։
Որ չնորհեցեր ողորմութիւն ի
բնաւկարաներս հրեշտակաց եւ մարդ-
կան քաւարան. տուր սքմա զան-
շարժ քո զխաղաղութիւն։
Ի տաճարի փառաց սըրբոցն ընդ
քեզ երգեն մանկունք. տուր
տուր զառատ քո զողորմութիւն։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Որ ընծայեցեալ խորհուրդ ապա-
գայից ժամանակաց յայտնեցեր
սրբոցն ներսեսի՛ւ. տուր ինձ աղաչանս
նոքա խնայեա՛ւ ինձ մեղ քրիստոս։

Ա. յաղ և ողբ և յարութեան։

Որ ի վերայ պատուիրանաց թա-
գաւորին երկնաւորի ըզբաժակ
մահու ընկալար ի թագաւորէն.
եւ փոխեցար ի յերկինս ի լուսե-
ղէնն յաւիտեան։

Այսօր տօնէ եկեղեցի ըզյի-
շատակ սրբոցն ներսեսի, հայոց
տանեայց լուսաւորչի, արի եւ
քաջ հովուապետի ընտրեալ ի
գլուխ հօտին քրիստոսի. աղաչան-

Շնորհեա մեզ թողութիւն երկ-
նաւոր թագաւոր, ընկալ զաղաչ-
անս մեր կեցո ըզմեզ. բարե։
Յօրհնութիւն ի նոր օրհնեացո՛ք
ըզքեզ քրիստոս թագաւոր. որ
վասն մեր մարմնացար կեցո ըզ-
մեզ. բարե։
Զհայր եւ զորդի՛ եւ ըզսո՛ւրբ զհո՛-
գի փառաւորեմք ասելով. երկ-
սրբեան տէրութիւն կեցո ըզմեզ.
բարեխօսու։

Որ զմիաբանեալն յաշտարակ-
կին բաժանմամբ լեզուացըն քա-
կեաց. այսօր ըզբաժանեալ լե-
զուս ազգաց միաբանեաց դար-
ձեալ ի սո՛ւրբ վերնատունն. ամե-
նայն հոգիք օրհնեցէ՛ք զհոգին
աստուծոյ։

Որ էջ հոգին տեառն եւ առաջ-
նորդեաց երկոտասանն ցեղիցն իս-
րայէլ ի յանապատին. այսօր եր-
կոտասանն առաքելոցն առաջնոր-
դէ ի յաւետարանն. ամե։
Որ եվեց հոգին տեառն ըզբեմ-
լիել ճարտարապետ խորանին. այ-
սօր վճռեալ զմարդիկ խորհն սուրբ
երրորդութեանն. ամե։
Գալոց է միածինըն փրկիչ եւ
փառօք հօ՛ր, եւ ըզհնդկեղէնն բնու-
թի՛ւնս հրեղէն նորոգէ։
Լուսաւոր են ճանապարհք աք-
դարո՛ց, եւ ի բիւրաւոր բանակըս
հրեշտակա՛ց անմոռիք ընթանան։
Ի վերինն երուսաղէմ թլփատին ամ
պովք ընդ առաջ տեառն յօ՛դս.
եւ այնպէս յաւիտեանց ժամ ընդ
տեառն լինին։
Որ ողբումեցար ի մեղս ծնեալ
մարդկան հայր երկնաւոր ընտ մար-
գարէին եւ նոտւր բնութեանս

րեալ զսիրբըն ներսէս. աղօթիւք
սորա ողորմեա մեզ ամէն։
Ո՛ր ի տուն գանել թագաւորացն
ամուսնացայն քո օրինաց, ըզպա-
տճառս քո գալստեանդ մերոյ յա-
ռաջագոյն ժամանակօք յայտնեալ
ցուցեր սիրբոյն ներսէսի. աղօ։
Ո՛ր պատուական արեամբդ քո
ազատեցեր զաշխարհս յանիծից,
փրկեա ըզմեզ ի նեղչաց մերոց,
եւ ազատեա յանօրինաց բարե-
խօսութեամբ սիրբոյն ներսէսի.
աղօթիւք սո։

Ա՛յսօր զուարճացեալ տօնեն
երկնայի՛նքն ընդ մարդկան, պա-
րակից եղեալ փրկութեան մե-
րոյ. քանզի յայտնեցաւ մեզ հո-
գեւոր գանձըն լուսոյ, արեւե-
լեան արեգականըն ճառագայթ
սուրբըն ներսէս. բարեխօսու-
թեամբ սորա տէր ողորմեա պարգե-
ւեա զխաղաղութիւն հայրապետա-
նեացդ աշխարհի։

Ա՛յսօր վերընտիրն նորոգեցաւ քա-
հանայապե՛տն գահաղանն, գե-
ղեցկանպէս ծաղկեալ պայծառու-
թեամբ. քանզի հնորհեցաւ հովիւ-
ըն քաջ բանաւոր հօտի, յարմա-
տոյ լուսաւորչին բողբոջ բուսեալ
սուրբըն ներսէս. բարեխօսու-
թեամբ սորա տէր ողորմեա հաստա-
տեա զեկեղեցւոյդ միութիւն հայրապե-
տականն ամենայն։

Ա՛յսօր վերածապէս փառօք ցընծայ
Թադաւորականն գահաղանն ընդ
հաշտութեան սիրոյ սուրբ հայ-
րապետին. քանզի երկոքին ի յօգ-
նութիւն օրինադրողին Թագաւո-
րաց. մարտանկից զինուորականաց գա-
ւոն սուրբըն ներսէս. բարեխօ-

նօք զուարճացեալ տօնեն
երկնայի՛նքն ընդ մարդկան, պա-
րակից եղեալ փրկութեան մե-
րոյ. քանզի յայտնեցաւ մեզ հո-
գեւոր գանձըն լուսոյ, արեւե-
լեան արեգականըն ճառագայթ
սուրբըն ներսէս. բարեխօսու-
թեամբ սորա տէր ողորմեա պարգե-
ւեա զխաղաղութիւն հայրապետա-
նեացդ աշխարհի։
Ո՛ր ի տուն գանել թագաւորացն
ամուսնացայն քո օրինաց, ըզպա-
տճառս քո գալստեանդ մերոյ յա-
ռաջագոյն ժամանակօք յայտնեալ
ցուցեր սիրբոյն ներսէսի. աղօ։
Ո՛ր պատուական արեամբդ քո
ազատեցեր զաշխարհս յանիծից,
փրկեա ըզմեզ ի նեղչաց մերոց,
եւ ազատեա յանօրինաց բարե-
խօսութեամբ սիրբոյն ներսէսի.
աղօթիւք սո։

Ա՛յսօր

Շարական արբոյն Խառհակայ
Հայոց հայրապետի։

Ո՞ր յաւրմատոց հարցըն սըրբոց
մեզ գաւազան բըղխեցեր ըզխ-
տանհակ սուրբ հայրապե՞տ հո-
վուել ընտիօտ քո քրիստոս։
Ո՞ր ընտրեալ արհն անգիտու-թեան
հայհոյութեայցըն լուծեր. զիմաս-
տուն-թեան ծագեալ ըզլո՞յս սուխա-
րդուց Թորգոմայ։
Ո՞ր զհանդերձեալ խորհուրդ քո
տէր տեսլեամբ սըրբոյն ծանու-
ցեր. յիշատակի սորա ընկալ
ըզտօնողացս աղաչանս։

ԿԱՆՈՆ

ՍՐԲՈՑ ՀՈՒԻՓՍԻՄԵԱՆՑ

Ա՛նջինո՛ւ նըւիրեալք սիրոյն
քրիստոսի, երկնաւոր նահա-
տակք եւ կուսանք յիմաստունք.
ի պարծանըս ձեր բարձրացեալ
տո՛նէ՝ մայր սիոնն դընտեր-ծըքըն
յուրով։
Բարբառք երկնաւորք լըցին զեր-
կիր. քանզի հո՛տ անուշից բո՛ւրե-
ցայք ի քրիստոս. ողջակէզք բա-
նաւորք եւ զո՛հք վըրկու-թեան,
եւ որո՛ք անարատք ընծայեալք
աստուծոյ։
Գիզեցիկուն-թիւնք մարմնաւոր պայ-
ծառու-թեան ձերոյ յիմարեցոյց
զիմաստունսն եւ պակեան հեթա-
նոսք. ի գեղ սքանչելի աստուա-
ծատուր կուսանացն տարփացեալ
զըսարեւո՛ւնքն ընդ մարդկան տո՛-
նեցին։

սուրբ տէրամբ սորա տէրտէրութ բարձ-
րացո՛ զինչխանուն-թիւն Թագաւո՛-
րակա՛ն ամբոխն։
Ո՛ր ընտրեցեա՛ր յաստուածոյ հո՛-
վիւ՛ եւ բանաւո՛ր հօտի ոմ երա՛-
նելի տէր սուրբ ներբէս, արժա-
նաւո՛ր օծման սո՛ւրբ հոգւոյն
աղաւնակերպ ի՛ջմամբ ո՛րպէս յոր-
դանան. վա՛՜ռ սըն ժողովըրդեա՛ն
քո խնդրեա՛ ի քրիստոսէ ըզխա՛-
ղաղ-թիւն։
Ո՛ր յաւրմատոց բըղխեա՛լ բարեաց
ծաղի՛կ սուրբ հաւատոյ ոմ երա՛-
նելի տէր սուրբ ներբէս. լուսա-
ւորեցե՛ր իմաստու-թեամբ զե-
կեղեցիս հայաստանեայց ըստ սըր-
բոյ հօր լուսաւո՛րչին. վա՛՜ռ։
Ո՛ր յանդի՛մանելով ըզխաչագաւա՛ն-
հանգո՛ւն մեծին յովհաննու ոմ
երանելի տէր սուրբ ներբէս. եւ
՚ի վերա՛յ պատուի՛րանաց ըզբա-
ժակ մահո՛ւ արբեալ ընդ անմահիս
ցըն դաս վերակարգե՛ցար. վա՛՜ռ։
Ա՛յսօր ցընծայ եկեղեցի ընդ
անմարմնոցըն դասակցեալ, ուո՛նէ-
լո՛՜վ զի՛շատակըս քո տէր սո՛ւրբ
ներբէս. ո՛ր ի հոգւոյն սրբոյ ա-
ղաւնակերպ ի՛ջմամբ վըկայեցար.
բարեխօսեա՛ ա՛ռ քրիստոս վասն
անձանց մերոց։
Պահանջապետ ընտրեալ արժա-
նապէս շնորհո՛ք հոգւոյն բաշխե-
ցո՛՜ր զվըրկական մարմնին եւ
զանմե՛ռնըն տեառն. յորում հրե-
ղէն սիւն ի վերինից իջեալ. բա-
րե՛։
Ա՛րդ աղաչե՛մք ըզքեզ լուսաւո՛-
րի՛չ հոգւոյ մերոց նըմանեա՛՜լ
մո՛ւխեմ նախամարգարէին մեծի,
լուսափայլեա՛լ դիմո՛ք անստուա-
ծաշրաշ տեսլեամբ. բարե։

խորտակեաց յայտնապէս ըղգաղտնի պատերազմին։

Ի վերայ միոյ պատուական մարգարտի, խաղացին ցընծալով ամենայն հեթանոսք. արեւմտեան յարեւելս ընթացեալ հանին, քարոզել յայտնապէս ըղբնաւ տեառնէ թիւն։

Լսեան թագաւորք եւ լցան խըն դութեամբ, որպէս յայնմ աւուրն ըղգաղտնի մեծութիւնն. պարգեւել խորհրդոց խոստանային բանիւք, եւ ծածուկ հընարիւք գողանալ ի միմեանց։

Խորհուրդք հոգեւորք յերկնային յայտնէր, եւ երկունք փըրկութեան աչխարհի ճեպէին. քանզի կանք վերին հրամանին քաղցրացեալ լիջուցին ի վերոստ ըղպարգեւս փըրկութեան։

Ծընան կուսանք ազգըս բազմութեամբ եւ մանք մանկունք զհրաշապարանակըս ծերոց. ի գիրկս սըրբութեան աղօթից եւ պահոց ածեցին հաւատով զարգացեալք ի քրիստոս։

Կանայք պատուականք քաղաքաւեւ ազգաւ, վաճառականունք առաջ անյայտ մարգարտին. եդին զանձինս գրաւականըս բազմաց, եւ եղեն փըրկանք անձանօթ աշխարհին։

Հոգիսիմք մեծ խորհուրդ եւ անուն ցանկալի, ընտրեալ ի յերկրի եւ դասեալ ընդ հրեշտակս. եղեր օրինակ սըրբութեան կուսանաց, վարդապետութիւն անբան աղջկանց։

Զեզ նըմանիլ կարօտ ին ամենայն հոգիք, միացեալք սըրբութեամբ

Դարձեալ վերըստին անարչադործ զօրութիւն. եւ դարձեալ եդեմ անտուածատունկ զարդարի. քանզի ճանըն կենաց տընկեցաւ ի դրախտին, բերելով մեզ պըտուղ զերանելին հոգիսիմ։

Երկունք մանկաբերք անիծիցըն լուծան, եւ ապաւէն վերըստին աստուածակերպ ճոխանայ. փոխանակ եւայի դըստերըք նորա, մարտիրոսք եւ կուսանք ընծայեալք աստուծոյ։

Զօրք հրեշտակաց ընդ մարդկան ծառեցին, եւ կանայք ի յերկինս գըրեցան վինաւորք, կուսութեամբ ընդ մահու պատերազմեալք յաղթեցին, խաչակից լինելով կուսաց ծին աբարչին։

Ի զարմացումն եւ ի վեր. քան ըզհրաշս խորհըրդոց եւ բանից հրեշտակաց եւ մարդկան. քանզի էնն աստըւած աւետնազօր զօրութեամբն խոնարհեալ տեսանէր ըզհանգէս կուսանացն։

Ընկերք միամիտք մարմնական կենցաղոյս, նահատակք հաւատոյք եւ հոգւով միացեալք. միաբան ընթացեալք ի տեղի ճակատն, վինեցան հաւատով եւ կացին յանդիման։

Թուլացան կորովիք հաստատիպ ազգաց, եւ տկարք կանայքն վառեցան զինու. թագաւորն պերճացեալ զօրութեամբ եւ վաւաջք ի մանուկ ի կուսէն պատեալ սմանչէր։

Ժողովեալ բանմութեան ազգաց եւ ազանց, ոչ զօրեին առ մի նաստակ. քանզի հասեալ ի թիւ կուսանս աներեւոյթ օգնութիւնն,

ՈՀ զգաստութեան իմաստուն կռնասանացն , ուրոց ոչ յաղթեաց հեղգութիւն եւ քնուն . այլ արթմունք եւ պատրաստք մընալոյ երկնաւոր հարսանեաւցն , զի մըտցեն ի յառաջաստ անմահ փեսային :

Զնունի որ ի նոսա աներուն չարութեան , եւ ոչ նախատինս իմար կոչելոյ . քանզի միոյ պընդութեամբ հոգեւորական աշխարհս բան քաջացան , առ հաւատակ ցընդ ծագեն :

Պարակցեալք քաջազին բըռնութեամբ ի յերկրէ՝ ի յերկինըս տարագիմ գընացին փախստեայք , ինքեան ելին եւ մեզ ուսուցին , բաղմամ նեղութեամբ մըտանել յայն հանդիստ :

Չերմեռանդն աղօթիւք եւ սրտիվ առ աստուած , հայցեցին ըզհըննարըս փըրկութեան . բառնալոյ ըզխաւար դիւանպաշտ մոլորութեանց յաշխարհէ . պայծառացեալք լուսովն որ ի հօրէ ծագեցան :

Ոահըս յոլով առաքինութեան յայտնեցին որդւոց մարդկան վըրանալ յաշխարհէ . անբաժանելիս հոգեւորական վարուք եկանել ի բանակս երկնաւորս անմարմին հրեշտակացն :

Սրբա են քարինք սուրբք հիմնեցեալք ի յերկրի , զոր կանխաւ տեսեալ գուշակեացն մարգարէն . ի նոյն ի նիւթոյ չինեցան կամարկիկ եկեղեցի . բարձրացեալ փառօք ի պարծանըս խաչին :

Վայըն ձեր երանեալ նահատակք , զօրք հրեշտակաց անմարմին զբ-

եւ սիրոյն բրիստոնէի . զի մանուանէ ձերոյ մեզ ճանապարհ հորդեցիք եկանել ամենայն մարդոյ առ աստուած :

Ղեկավարութիւք ճարտարութիւ հմտութեամբ , թիմեթեւաբեանն մարմնով եւ մըտօք սրբացեալք . ընդ երկայն աստիարէզս ծովածուփ կենցաղոյս անվընաս նաւեցիք եւ հասիք առ բրիստոս :

Ձըշմարիտ որթոյն բրիստոսի շառաւիղք , եւ ողկոյզք ճըմլեալք երկնաւոր մըշակին . կոխեցայք ճըգնութեամբ ի հընձանըս ձեր , զի ուրախ լինիջիք անմահական բաժակաւն :

Մերժեցին ընկարկս մարմնական կենցաղոյս , զի ծանեան եղիկ եւ բազկ եւ սուտ պանծուճանիք . ոչ հեշտացան ի գընդացանըս փափկութեան , իմացան եղիկ անոտի կ անցաւոր ա ծութիւնս :

Յանդաստանս հոգեւոր աղօթիւ եւ պահոց վաստակեալք յունով զամենայն ժամանակս . ժողովեալք փորձութեանց եւ պէս պէս լըկանաց , եւ եղեալք ժառանգորդք աներեսմ պըսակին :

Նախանձելի յօրինեցին զառաքեալսն կուսութեան , նոր նորոգեալ աբեամբ եւ հըրթիվ . մանեցին զի զանձինս սուսերոյ եւ ջահիւ . եւ անչէջ լապտերօքն հետեւեալ մըտին յառաջապահն :

Շինուածք երկնաւորք ի յերկրի հաստատեալք , եւ արձանիք լուսեղինք ի յերկինըս կանգնեալք . ինքեանք ելին եւ այլոց ցուցին զճանապարհս յանկալ զվերինն երուսաղէմ :

հաց.քոց պարգեւօք փայլին մանկանց սուրբ։

Խընդրեմք ի քէն Թագաւոր փառաց վառաւորեալդ ի զուարթութեանց. ընդունելագեալըն մեր ընկալ մարդասէրը տէր, եւ հանգո՛ ընդ սո՛ւրբս քո։

Յորժամ գան փառօք հօր գաստել զերկիր արդարութեան արեգանին.

ընդունել։

Ի՛ նպատիլ քո յաւետիս գատաւոր անհեղ քրիստոս փրկիչ մեր եւ յոյս. ընդունել։

Հոյլք վերին զօրացն լինել շուրջ ըզկուսիըն պար առեալ. զերգս օրհնութեան եղանակեալ քաղցր ձայնիւ ակուռք առեալ. զեռահիւսեալըն նրբագեալ զմի տէրութիւն երգաբանեալ։

Զայնակից նոցին եղեալ գասք երջանիկ պետացն ընտրեալ. ի հնգասին վերաբերեալ ոլք յընդհատ նուր աչխարհ սրբեալ. անմարմնոցն համաձայնեալ ընդ կոյսըն սուրբ օրհնաբանեալ։

Ղամպարատիայլ ջահիւք լուցեալ սուրբ կուսանացըն գումարեալ. զերգս օրհնութեան նրբագեալ ի պատիւ մօրն ամենօրհնեալ, բարեբանեալ ես կոյս գովեալ յորմէ անստուած բանըն ծնեալ։

Աչքի քո քրիստոս երկրպագեն սրսրաձք ամենայն, որ ի փրկութիւն մեզ կանգնեցար. սա՛ք եղիցի մեզ պահպանի յանդիման, անպարտաւորեալ ըզմեզ ի պատրաստ նայ բանսարկուէն։

Ի՛ սմա բարձրացար բարձողդ անկ ծից, որ փառաւորեալդ ես ընդ

ասրմնոյն ի յերկնից ի յերկիր հեղեան, եւ մարդիկ խառնեցան ի գոնդըս զինուորաց քրիստոսի

սաստուծոյ։

Տօնեսցո՛ք ստուգութեամբ ի հընձանըս նոցունց, զի արբեալք լցո՛ք անմահական բաժակեն. քանզի բաչխեն զբժըշկութիւն հոգւոյ եւ մարմնոց, եւ զպարգեւս երկնաւորս միրոզաց իւրեանց։

Բաբունեցին հրամանաւ աներեւոյթ աչիզմամբ յարեւմտից յաբեւելս եկեալ հանին. զի լուսով հրեշտականան վարթուք կուսութեան փարատեցին զխաւար դիւանպաչտ մոլորութեանցն։

Ցընծութեամբ տօնեսցո՛ք զմիշտանակըս նոցունց, զի եւ նոցին հաղորդեսցուք փրկութեան. խընդրեալ յարարչէն ըզպարգեւս երկնաւորս եւ զդասին ընդ նոսին ի յարկսն լուսեղէն։

Խրճեալք մաչեցան յուսացեալք ի մեծութիւն, եւ կանայք վհատեցին գերազանցեալք յաղթեցին. բուրվառք ոսկեղէնք հրով հոգւոյն վառեցան, զհաղեստեալք ի քրիստոս եւ դասեալք ընդ հրեշտակս։

Ա՛ղբիւր կենաց բաչխող չնորհաց հոգի հոգւոյդ լցեալ ի բարձանց. զանապականն պարգեւըս որ՞ բաժանեցեր յառաքեալն։

Ո՞ր ի վերայ ջուրցըն գոլոլ ստեղծանէիր զարարածս. լցեալ ի ջուրս աւազանի՞ն ծնանիս որդիս

սաստուծոյ։

Ո՞ր զարդարեալ նորոգես միշտ ըզնոր քո զկերպեցի. պէս պէս չնոր-

Ո՛ր պայծառազգեաց վայելչու-
թեամբ պըսակեաց ըզսուրբն
հովիւսիմէ եւ զպայիանէ, օրհնե-
ցէք ըզնա՛ նո՛ր երգո՛վ օրհնու։
Ո՛րոյ վարդապո՛յն հեղմամբ սուրբ
արեանն նորոգեաց զանշակեր-
տեալսն ի ձեւըն սրբոյն գրիգո-
րի. օրհնե՛։
Ը՛զքե՛զ աստուա՛ծածին, աղ-
բիւր անըպակա՛ւ լուսոյն, ո՛ր լու-
սաւորէ զհա՛ւատացեալս. միաբա-
նակա՛ն ձայնի՛ւ երգով մե՛ծացո-
ցա՛նեմք։
Դո՞ւ պարծա՛նքըք կո՛ւսութեա՛ն
մարդկան. դո՞ւ նւրա՛խութի՛ւն
հրեշտակաց. դո՞ւ բարեխո՛ղ անի՛ծ-
ից. վա՛ն որո՛յ ըզքե՛զ աստուա՛ծ-
ածին մե՛ծա։
Դո՞ւ ճըշմարի՛տ արե՛ւնըք սրեգա՛-
կա՛նն աղա՛ւթութեա՛ն. յորմէ՛ ծա՛
գեաց փըրկութի՛ւն տիեզերաց.
միաբա՛նակա՛ն ձայնի՛ւ երգով մե՛։
Քրիստո՛ս անսպա՛ռ բա՛ցեր ըզ-
դո՛ւռըն հա՛ւատոյ սրբոյն հովիւ
սիմեա՛յ խո՛տովանել զաստուա-
ծո՛ւթի՛ւնըդ. քո՛ մարտիրո՛սու-
թեամբ ի միջ հա՛յաստա՛նեայց։
Յա՛ղթող զօրո՛ւթեամբ պայծառա՛-
ցեա՛լ ի կամա՛րըս լուսեղէնս ըն-
դ ա՛նմարմնո՛յ բա՛զմութի՛ւնան խո՛տո-
վանելո՛վ ըզքրիստո՛ս մա՛գաւորն։
Ժո՛ղովեա՛լքս հա՛յկեմ՛ք բարե-
խո՛սութեամբ սրբոյ հովիւ-
ն մե՛ծին. ընկա՛լ եւ ըզմեզ փըրկի՛չ
յորդեգրութի՛ւն ի դըպրո՛ւթեա՛ն
կե՛նաց։
Պարկե՛շ՛ա՛շտ կա՛նա՛յքըն սո՛ւրբըն
հրովիւսիմեա՛նք եղե՛ա՛՛ն սի՛րո՛ղո՛ք
քրիստոսի՛, եւ ընկալա՛ն զանա-
պական ըզպըսակսն։

Հո՛ր. ժո՛ղովե՛՛լ ըզհետեւացեա՛լըն
կենսաբե՛ր փայտի՛ւն. անպե՛։
Սո՛վաւ լուսաւորեցա՛ն արարա՛ծք
ամենայն. սա՛՛ սպասէին արգե-
լեա՛լքն ի մեզսանե՛ր բա՛նտին. որ
ազատեա՛ց ըզմեզ ի պա՛տ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Փառա՛ց ի փառս բարձրացեա՛լ
պարծին ի պատի՛ւ եւ ի փառս
երեսուն եւ եօթեանքն. քանզի
այս է թիւ երանեա՛լ կուսանացն,
որք անթառամ պըսակեցա՛ն յան-
վախճան յաւիտեա՛նն։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ջե՛զ որ ցընծութի՛ւնդ եմ քրիս-
տո՛ս աստըւած եւ ուրախութիւն
ամենայն արդարոց, քաղցրացո՛ւին
վա՛ռըն մեր աղաչանք սրբոյն,
հնորհելո՛ւլ զթո՛ղութիւն մեր բա-
զո՛մ յա՛նցանացն։

Ա՛յսօր զանյաղթելի՛ սրբոյն
հովիւսիմեա՛յ ընդ՛հատակըս ա՛ծնե՛
սուրբ եկեղեցի, բարեբա՛նելով
ընդ անմարմնական զինուորե-
լիւնան, ըզտե՛՛ր ա՛ստըւած հա՛յր
ցըն մերոց։

Ա՛յսօր հրաւիրեցա՛ւ յերկինից ար-
քայո՛ւթի՛ւնըն սո՛ւրբըն հովիւսի-
մէ, եւ արիաբա՛ր ընդդիմամար-
տեա՛լ յաղթեա՛ց բըռնաւորին.
խո՛տովանելո՛վ զքրիստո՛ս թա-
գաւո՛ն, ըզտե՛՛ր ա՛ս։

Ա՛յսօր պայծառացեա՛լ ի կամա՛րըս
լուսեղէնըս սո՛ւրբըն հովիւսիմէ,
եւ հիւսիսականա՛ց ազո՛ռոցդ ու-
սո՛ւց վանա՛ւորել սուրբ զե՛ւրտո-
դուքիւնն, ըզտե՛՛ր ա՛ս։

Ը՛զտէր. Ը՛զքրիստո՛ս թագա-
ւո՛ր օրհնեցէ՛ք ըզնա՛ նո՛ր երգո՛վ
օ՛րհնութեամբ։

գեղարանաց եւ կապանաց, ի մըրցմունըս գաղանաց սրոյ եւ հրոյ մեռանմարտեալք։

Լըկանօք եւ բերանօք զարեան վըտակըն հոսեցին, խորհըրդոց ոչ խոտորումն եւ ոչ փոխադրութիւն բարուց. ծաղիկըն նիւթեղէնք յանկիւթ ծաղիկըն յօդեցան. կատարեալըք քաջութեամբ զջարին մուրհակըն կապտեցին։ Հրով հոգւոյն զինու վառեալք ըզհալածիչըն վանեցին. ձօնեցան զննմամբ սրոյ ի բանաւոր ողջակիզնէն. զամբարամբ լուսոյ կենացս զհաւատս մեզայ փարատեցին. ճոխաբար հետեւեցան լուսաշաւիղ ըմպըմպողացն։

Մերժեցին կործանեցին ըզմահ հոգւոյ ըզմեքենայն, յաղթեցին կռիւ մարմնոյ եւ հեշտալի գըրգանաց. նաւարկեալըք հընտաքար ընդ զջահեղէզ կռապաշտութիւնն, շնորհազարդ փայլմամբ փայլեալք ի յերկնային նաւահանգիստն։

Ոչխեալք ի կրից կարեաց եւ ի քրիստոս արձանացեալք, չարաչար չարչարանօք զջարին մուրհակըն կապտեցին. պատրաստեալք չարդիւթիւն զհրեղէն գետոյն ըզկիզմունս. ջրոյն կենաց գետահեռ եալք բըղխեցին մեզ յարբուցումն։

Ոհ գործեալք ի լուսաճեմ յաստուածակերտ ի խորանս, սըրբափայլ զգեստօք պըճնեալք ըստ զարդոյ նոր սիոնին. վերս առեալ վերնայօրէն ըզմարգարիտըն հաւատոյ, տեղեալք անճառ լուսոյն վերայացան ի կեանս անմահս։

Ելեցո՛ւն տաճար սըրբութեան ոտիւքն աստուծոյ վինեաց՝ի վերայ հիմանն առաքելոց եւ մարգարէից։

Առաքեցո՛ւքան ըզլուսաւորս ի մէջ աստեղաց փայլո՛ւն ի դաշ սըս հրեշտակաց դընաեըք վերինն երուսաղէմի։

Յիշատակ քրիստոսի սրբոյ վըկայիցն, եկայք հաւատացեալք ընծըպնութիւնս սուգ հըրաշո՛ կեացո՛ք, եւ օրհնութեամբ զանսպա՛ռնաց փառաւո՛րեցո՛ք։

Զուարճացի՛ր հովիւդ քոյին սուրբ ընկերօք. ով՝ի տեղւոջ հեղման արեան ձերոյ դաւք հրեշտակաց ոտնե՛ն ընդ մեզ. եկայք։ Ի տաճարի՛ հովիւդեանց մեծ վըկայիցն, եկեղեցիք սրբոց պայծառազգեաց վայելչութեամբ տօնե՛ն այսօր. եկայք։

Ընտիր զբաւ բանն աստուած որ վասն մեր համբեր մահու, բառնալով ըզդատակնիք անիծիցն առ ի մէնջ, գերապանծ մաքրութեամբ ըզմարդիկ վերապրեաց խաչակից եւ վըկայ կամաւոր մահուամբն իւրեանց։

Դիմամարտ գոլով սրբոյն ընդ կուռ պարիսպ պաշտամունն, երջանիկ ճանապամարտ յայտնեցաւն անպարտելիք. ի զաստուած բոլորից տիրաբար սիրեցին. էակին հօր հետեւեալ աստիցն ըզմատըն պարծանաց։

Ընթադրեալք զմահու խորհուրդն ընդդէմ մեզայըն վառեցան. թռչեցան յերկունս գանից գերիվերոյ քան ըզբնութիւնս. ժըժկալեալք ի փորձ բանից

ԿԱՆՈՆ

ՍՐԲՈՑ ՏԱՊԱՆԱԿԻՆ

ՔԱՂՔ աստուծոյ եւ տաճար անապական, աստուածազարդ եւ լուսազեցիկ անձ վախճանի վաւօքըն պըսակեցաւ սուրբ հոգին. եւ յաւէժ ուրախանան միշտ հաւատացեալք։

Ի՛ քեզ ծագեալ ի համագոյից աստուծոյ ապդարութեան արեգական, որ լուսաւորեալ վարդապետաց ի քեն ըզխաւարն անգիտութեան եւ հաստատեաց ըզհին մունըմ քո ի վերայ հիման առաքելոց եւ մարգարէից։

Ի՛ քեզ կանգնեալ սեղան սրբութեան եւ բընկեալ աղբիւր անապական, որ յորդառատ վըտակօք արբուցանէ յաւէտ ընտիրեզերըս գեղեցկապէս բըղխեալ ըզբոլոր բոլոր անուշից. եւ յաւէժ ուրախանան միշտ հաւատացեալք։

Ի՛ վերայ վիմի հաւատոյ հիման աւազեալց եւ մարգարէից շինեցեր ըզքո սուրբ զեկեղեցի. եւ ի մէջ միաձայնեալ եղեն մարդիկ ընդ հըրեշտակս, վաւաւորելով սուրբ զերրորդութիւնդ։

Ա՛յսօր նոր ժողովուրդք ընդ երկնայնոց լուսեղինացըն համաձայնեալք, նորոգողին ազգի մարդկան վերերգեցօնք, որ վասըն մեր մեռաւ եւ յարեաւ. մեզլով փառաւորեալ է քո յարութիւնդ։

Ա՛յսօր որդիք սիոնի ծընեալք աւազանին շնորհօք յորդիս աստուածութեան հրաշալեաց գըտցուք եւ մեք աշակերտեալք. զոյ ղեցին մեր արտասուք ընդ ցօղ արեան նահատակացն. եւ իւեանց գին թեղք հոգւոց ընդ հիւսից պըսակեցին. փայլեցին գործք բարեաց ընդ լուսաթոյչ մարտիրոսն։

Քրիստոսի պըսակողին զաղօթանուէր ըզմաղթանս զերանեալ նահատակացըն մատուցցուք ի լընծայուածն. զի հաճութեամբ խնարհեալ ընկալցի վասըն մեր. թողութիւն շնորհեսցէ մեր բազում յանցանացն։

Շարական սրբոհոյն Սանդխտոյ։

Քեզ պարծի այսօր սուրբ եկեղեցի, ով վկայուհի սուրբ սանդուխտ. որ ըզհայրականըն քո թողեր զպաշտօն, վասըն քրիստոսի հետ զրիւն քո սուրբ։

Աշակերտեցար առաքելոյն Թադէոսի եւ ի հաւատս ճշմարիտս հաստատեցար, ոչ խոնարհեալ ընդ հերձանոսականն պաշտօնան, արժանի եղեր քրիստոսի վերանալ առ հայր։

Որ ըզտիկնութեանըն քո թողեր ըզփառս, եւ աստուածային փոխոջըն զպրդարեցար. այսօր դասակցեալ ընդ զբարթուն երկնից, վասըն մեր աղ տիրոջդ բարեխօսեա։

ձոյ, ՚ի նաւականան տաճարի բնու-
թեան մերոյ գոլեցէք զիւեսայն
ելեալ յառապատակ նոր գերե-
մանին. աւետել փառաց։

Ա՛յսօր մանկունք հաւատոյ կա-
տարելոյ զնաւականան վերինն է
բուսանէին. նորոգեցէք ըզպատ-
մուճան հոգւոց ձերոց, եւ ընդ
որդւոց լուսոյ նոր սիրելի բարե-
բանեցէք զբրիստոս թագաւորն.
աւետել փառաւորեալ է քո յա-
րոյ՞ն։

Որ անմարմնոց հոգեղինաց դա-
սակցեցեր բրիստոս սուրբ զեկե-
ղեցի. որք ընդ նմին համաձայ-
նեալ փառաւորեմք սուրբ զերրոր-
դութիւնդ, սրմոլէական սքրբա-
սացութեամբ երգելոյ ըզփառս
՚ի բարձունս։

Որ յաղթեցեր մերոյ բնութեամբս
՚ի փորձութեան կամակոր օձին.
որով ետուր իշխանութիւն որ-
դւոց ադամայ կոխել ըզգլուխ չար
վիշապին, եւ ընդ երկնայինսն երգ
գոլ ըզփա՛ռս։

Որ գալստեամբ քո վերացեր ըզ-
մեզ յաշխարհական մեզաց ծանկէս,
սրպսաւորեալ լերմամբ ձեռակերտ
վիմին հաւատոյ, զոր ՚ի ծովուն
հրաշագործեցեր. երգեմքդ քեզ
ըզփառս ՚ի բարձունս։

Թագաւորեա՛ս աստուած ՚ի վե-
րոյ հեթանոսաց, եւ լուսազարդ
դեալ պայծառացոյց սուրբ զեկե-
ղեցի. ժողովուրդք ըզբրիստոս բա-
րեբանե՛ցէք։

Զգեցաւ տէր զօրութիւն ընդ մէջ
իւր ածաւ. քանզի չիջոյց զխոյ-
հոց մահու խաչիւն իւրով սքր-
բոյն. ժողով։

Յարեաւ աստուած եւ տիրեզքդ
ամենայն նորաբեւեռ զարդարե-
ցան. եւ մանկունքդ հաղորդեցան
մարմնոյ եւ արեան կենարարին.
ժողովուրդք ըզբրիս։

Որ նախնեացդ խոստուածեան
տնօրինեցեր զխորհուրդ սուրբ եւ
կեղեցւոյ. խորհրդոյն արիւեալ հի-
մունս հաստատութեան ըզպատս
արդարոց. աղաչանօք սոցա խրնա-
յեա՛ ՚ի՞ մեզ։

Որ զօրհնութիւն նախաստեղծին
աստուածազգի սրուաց եւ իգաց.
պայծառացեալ վայելչապէս ծաղ-
կեցո՛ցեր. այսօր ՚ի յովսակիմ եւ-
՚ի յաննա. աղա։

Որ ըզխոստումն աբրահամու նա-
հապետին մերոյ ըստ հոգւոյ. քա-
հանայականն եւ թագաւորականն
դասուցանելոյ ընտրեալ ցո՛ւցեր
այսօր ՚ի յաննայէ. աղա։

Որ յերկնային զօրս անմարմնոցն
նախ հեղեր աստուածպէս հոգիդ
ճշմարիտ. զաստուածայինն եւ
զերրագոյն քո խոստութիւնդ.
լինել վարդապետիչ սուրբ երրո-
րդութեանդ. ընդ նոսին փառա-
ւորեմք զերրեակ միութիւնդ։

Որ զկերպանքն աստուածայինն
ստեղծեալ երրորդութեանդ խոր-
հրդակցութեամբ. զարդարեցեր
փրչմամբ շնորհաց քոց կենդանա-
րար. եւ ընդ ծնեալսն առ ՚ի նմանէ
խօսեցար օրինօք եւ մարգարէիւք.
ընդ նո։

Որ յերկրորդի լինելութեանս յե-
տ յարութեան քոմ էակցին. մը-
տեալ ՚ի վերնատունն դրօքըն փակ
կեղմիք. շնորհելոյ ըստ առաջին
փչմանն ըզքեզ մեռանելոյ. առա-

ազատութիւն չնորհեաց նըմա-
ցըն ՚ի խաւարին. եւ ոչ ոք ի՞նչ այլ
աստըւած քա՞ց ՚ի նմա՞նէ։

Որ զկենդանարար մարմին եւ զա-
րիւնըդ քո՞ բաշխեցե՞ր քաղցելոց.
եւ ՚ի խաչին բացեր ըզկողահո-
սըքիւրդ, արբուցանելով տիեզե-
րաց զանմահութիւն ՚ի ճաշակմանէ
մահաբեր պըտղոյն։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Տեղի ապաւինի եւ ժանտ՞ախտն
բա՞նսաւոր հօտի, բնակարան՚ն
հրեշտակաց, նաւահանգիստ ար-
դարոց եւ մեղաւորաց քաւարան.
զարդարեա՞լ առաքելոքը եւ մար-
գարէ՞ից։

Ամէն և ըստ և յաւիտեան։

Բա՞նն աստուած եւ ծածկեա՞լ խոր-
հուրդըն յաւիտենից, ի՞նչեա՞լ ՚ի
յերկնից մարմնացեալ ՚ի կուսէն
խաչեա՞լ յերկրի եւ թաղեա՞լ ՚ի
նոր ՚ի գերեզմանի, եւ յարու-
ցեա՞լ յերրո՞րդ աւուր, զի զմար-
գարէից ըզտառըսըն կատարե՞ացէ։

Ա՝յսօր ցընծա՞ն դա՞սըք հրեշ-
տակաց ՚ի նահապատիս քրիստոսի՞
ծնըբ եկեղեցւո՞յ. բարեբանելով
ըզաե՞ր աստըւած հա՞յցըն մերոյ։

Ա՝յսօր ծո՞ղեն դա՞սըք ծնըբ առա՞-
քելոցն ըզտօ՞ն վերինն երուսաղէ-
մի. ի՞մանալի տա՞ճարին մաստու-
ցա՞նեն զերգս հո՞գեւո՞ր երգով.
աե՞ր աստը։

Ա՝յսօր երգս առեալ գո՞չեն դա՞սք
հաւատացելոց մի՞աբանութեամբ.
արժա՞նի արա ըզմեզ ՚ի տաճարի՞
քոմ սըրբութեան փա՞ռաւո՞րել
զամենասո՞ւրբ զերրորդութի՞ւնդ.
ըզաե՞ր աստըւած։

Ը՝զա՞ւր օրհնեցէ՞ք եւ մա՞ւաւել

քա՞ղցն ասաց մա՞ռէք հո՞գի՞ սո՞ւրբ.
ընդ նոսի՞ն փա՞ռաւո՞րեմք զե՞րրեակ
միո՞ւթիւնդ։

Յո՞րժամ յե՞րկնից գո՞չէ՞ փո՞ղն
ազգեցո՞ւթիւն առնե՞լով տիեզե-
րա՞ց ՚ի դատաստա՞նն ա՞հաւո՞ր.
յայնմ ա՞ւո՞ւր ահեղին յի՞շեա՞
տէ՞ր ըզմե՞ր ըզնըջեցեա՞լն.
եւ հանգո՞ ընդ սո՞ւրբսա՞ քո՞։

Յո՞րժամ ճառագա՞յթք աստուա-
ծութեա՞նըդ փայլին ՚ի յարեւե-
լից. եւ դըպրո՞ւթիւնըք հրաշի՞ցըն
բա՞նին. յայնմ ա՞ւո՞ւր ա՞հեղին
յի՞շեա՞ տէ՞ր ըզմե՞ր եւ։

Զարհո՞ւրեա՞լ դո՞ղա՞ն ապարա՞նք ՚ի
ձայնէ՝ սրո՞ւթեաց փո՞ղոյն. յո՞ր-
ժամ հարկանէ հրեշտակապետն
եւ կոչէ ՚ի դատաստա՞ն զա՞զգս ո՞ր
գո՞ց մարդկա՞ն. յայնմ ա՞ւո՞ւր ա-
հեղին յի՞շեա՞։

Ո՞ր խո՞րանիդ արե՞գականն ա՞ր-
դարութեա՞ն նո՞ր օրհնութի՞ւնս
տացո՞ւք, եւ ա՞նդա՞դար բա՞րեբա՞-
նե՞ացո՞ւք։

Ո՞ր տա՞ճարիդ ա՞նճա՞ռ լուսոյն
ա՞ր ՚ի հօրէ՞ նո՞ր երգս ե՞րգեցո՞ւք,
եւ ա՞նդա՞դար բա՞րե։

Զնո՞ր խա՞ւնարա՞նըդ հրաշալի նո՞ր
խաւնարհա՞ն բա՞նին եւ մարմնոյն
հո՞գեւո՞ր երգով բա՞րեբանե՞ա-
ցո՞ւք։

Լուսին անեղ անբաժանելի
բանին աստուած կամաւորութեամբ
յանձն էառ ըզմարդ խաչին, եւ թա-
ղեցաւ ՚ի նոր ՚ի գերեզմանի. եւ
յարութեամբն իւրով չնորհեաց
մեզ կենդանութիւն։

Որ բարձրացեալ բազկաւ ՚ի վերայ
խաչին խորտակեաց զապստամբ
ըզմըրնանին. իջանելով ՚ի ստորինս

բանթար արարէք ըզնա յաւիտեան։ Ո՛ր լուսաւորեաց զկամ՚ուղիկ մայր սուրբ եկեղեցի աստուածաձայն լուսովն. ամենայն ազինք գովեցէք եւ առաւել բանթար ա՛։ Ո՛ր բանթայցոյց զմանկունըս սուրբ եկեղեցւոյ ՚ի գաս վերին զօրացոյն. քահանայք օրհնեցէք եւ առաւել բանթար ասա։

Ջանճառելի լուսոյ մայր, եւ ընդնակատան անլակընդնակից որդւոյն. օրհնո՛ւթեամ՛բ մեծացո՛ցանեմք։

Ջանհաս անօրէնո՛ւթեան մայր, եւ զանձնաւոր տաճար աստո՛ւծոյ բանին օրհնո՛ւթեամ՛բ մեծա։

Ջբո՛ղոքից փընկո՛ւթեան մայր, որ զանտանելին յերից ՚ի յարդանդի եբանթ. ընդնա ամենեքեան օրհնո՛ւթեամ՛բ մեծա։

Լուսաւորեա երուսաղէմ զի հասեալ է լոյս քո. զարդարեա զամուրըն քո. եւ վան՚՚ոք սեա՛ն ՚ի վերայ քո ծագեսցի։

Օրհներգո՛ւթեամբ սաղմոսիւք քոզ վայելէ աստուած օրհնութիւն ՚ի սիո՛ն։ եւ քի՚՚զ մատո՛ցին աղօ՚թք յերուսաղէմ։

Գովեա երուսաղէմ ըզտէր, եւ օրհնեա զաստուա՛ծ քո. ընդո՚՚ր ժողովուրդ զբերկիր դուստրըս սիոնի։

Ա՛յսօր աստուածութի՛ւնըն զուարճանայ նո՛ր հաստատելով զերկիր. պարըզք սո՛ւրբք վառաբան նեն զբարիթնոց. եւ մեք ձայնիւ օրհնո՛ւթեամբ զարդարեսցո՛ւք սո՛ւրբ ըզտօ՛նս։

Ա՛յսօր եւ մեք ցընծամբ տօնիւս ընդհանո՛ւր հրնչմամբ. մո՛ծապէս փայլմամբ երեւեցաւ յաշխարհի. առ անստուած գո՛հութի՛ւնք ընթանա՛ն. պատմե՛ն անպատմ՛ելի բերան կե՛նդանի։

Խընդա՛ եւ զուարճացիր եկեղեցի կոյս սուրբ եւ հա՛րան երկնաւոր փեսային, անդ տեսանեմք զոձեա՛ն ընդբրի՛ստոս, գոլով առ քեզ լո՛յսն հեթանոսաց։

Ո՛ւ ի սկըզբանէ իմաստութեամբ հանստատեցեր զեկեղեցի հո՛ր իմաստո՛ւթիւն. զո՛ր նախանըշեր տեսո՛ւթեամբ նըշանակեա՛լ մովսէս խո՛րանաւն երկնահանդոյն ՚ի սինա լերինն, լուսաւորե՛լով փառո՛ւ օքն աստո՛ւծոյ։

Ո՛ր բերխո՛ւդ անապական տնօրէնո՛ւթեանդ քո ՚ի սրբոյ կուսէն. տիպաւորեալ տապանակին աստուածայինն ուխտի կտակարանաց բանիւդ աստո՛ւծոյ. փառաց անե՛ղիւդ տեղի հանդըստեա՛ն։

Ո՛ր ՚ի կեանս վերադարձի բնութեանս դարձմանըն յորդանանո՛ւ օրինակեցեր. եւ ըզբնութի՛ւն մահու եւ զբժո՛ւժոց կործանմամբն երիքովի տապանակաւ խաչին հրաշագործեալ նո՛ր խորհեցեր. օրհնութի՛ւն քեզ տէր երկնցո՛ւ մա՛նկունք։

ԿԱՆՈՆ

ՎԱՐԴԱՎԱՌԻ ՈՒԱՋԻՆ ԱԽՈՒՐՆ

Ո՛Ր ի լերինն այլակերպեալ ցո՛ւցեր զաստուածային քո զօրութիւնդ. զքե՛զ փառաւորեմք իմանալի՛ լսեա։

Ո՛ր ըզճառագայթս փառաց քոց ցո՛ւցեր աբեգականաւկէտ փայլմամբ զարթնածըս լուսաւորեցեր. զքե՛զ փա։

Ո՛ր ահագին տեսլեամբ զարհուրեցուցեր զբո՛ զաշակերտան, ի թմրութիւն հրաւիրեցին ի սէր աստուածային փառաց քոց. զքե՛զ։

Երեւի երբեմն աշակերտացըն հրաշալի տեսլեամբ, պայծառացեալ ի թաբո՛ր լերինն։

Եւ զերեսաւկ մուրհեան զանտանելի, ըզնոյն տեսանելով կենդանի՛ նոցին մահացան։

Ի՛ տաճարի սըրբութեան փառաց քոց քրիստոս, զո՛ր ի յերկնից լուսաւորեցեր աստուածայինն ծագմամբ. ի սա՛ ըզքե՛զ անդադար բարեբա՛նեմք։

Ո՛ր ըզխորհո՛ւրդս փրկականս աստուածգիտութեան, շնորհեցեր մեզ ի ձե՛ռն քահանայապետին

քո եւ վկայի. նորին աղաչանօք խընայեա՛ ի մեզ։

Զհաւատացեալ ժողովուրդս սո՛ւրբ երրորդութեան, եւ զպատուհասել ի խորանն փառաց քոց պահեա՛ անխռով ի խաղաղութեան։

Ա՛յսօր զանըակիզելըն բանն որ յաթո՛ռ փառաց ընդ հօր յերկրի երեւեալ տեսանք. քրմվեսականն ձայնիւն օրհնեցո՛ւք. օրհնեա՛լ եկեալ անուա՛մբ տեառն։

Ա՛յսօր յառանձնակ քերթվեցաւ, եւ տըղայքն եբրայեցւոց բարեբանեն. օրհնութիւն որպէս դաւիթ. օրհ։

Ա՛յսօր զուարճացան տիեզերըք գալստեա՛մբ աստուածորդւոյն յերուսաղէմ. եւ գոչէին հընչմամբ երգով. օրհ։

Զթագաւորըն փառաց քրիստոս, որ վառըն մեր մարմնացաւ ի սրբոյ կուսէն եւ խաչի համբերելով. միաբանութեամբ երգով բանբեբա՛նեցուք։

Որ ըզմանո՛ւկն երկօրեայ յանձն եառ յարուցեալ ի մեռելոց ինքնակա նութեամբ. միաբա։

Կարողապէս ընդրո՛ւեալ դպիրոսից խորհակաց, եկեղեցւո՛յ իւրում պճնոյզ մեծ վայելչութիւն. միաբանութեամբ եր։

Զփառաւորեալըն յամենայն բարութենէ, եւ ի ծագաց մինչ ի ծա՛գս երկրի զերկնրպագեանըն. զմարմնացեա՛լ բանն ի կո՛ւսէն, ձայնիւ երգո՛վ օրհնեցո՛ւք։

Որ դիմեա՛լ գայ յեղո՛վմայ բարձրացեա՛լ փո՛ղով. յարուցեա՛լ ի պատերազմ ընկերմեաց զաներեւոյթն ամա՛ղկ. զի՛նեա՛լ բանն ի դպիրս ձայնիւ եր։

ղէն առաքեալսն պայծառացեալ
ի դաս անմարմնոցն, ի ժողովս
անդրանկաց գրելոց ի յերկինս։

Ամարմնացեալդ ի կուսէն նահ-
նայաբնաւորն բանիդ, այսօր ի
տաճարն էկիր կատարել զօրէնս,
վասըն փըրկութեան հեթանո-
սաց։

Ո՛ր յանապատս ամենօն նըմտիս
բարեբանեալդ ի հրեշտակաց, այ-
սօր ի սիմէոնէ ծնկի բառնալով ի գիրկս,
ո՛ր ընծայեցեալս ըզմեզ ի կեանսն
յաւիտենից։

Ո՛ր արձակիչդ ես կապելոց պար-
գեւատու ամենեցուն. այսօր
հայցմամբ ծերոյն արձակեա
եւ զիս ըզբանզմանէդս ի կապան-
նաց մահու ի կեանսն յաւիտե-
նից։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Հանդիսացեալ նախահարցըն տեսիլ
Թեամբ հայցելին ի տեառնէ. ա-
սեն բարւոք ես մեզ աստ լինել։

Ա.յժմ և դէպ և յարեւան։

Ա՛րատցուք երիս տաղաւարըս
տեառն եւ մովսէսի եւ եղիայի.
եւ վառաւաղութեամբ հանդատագ
ղերբեակ միմեանս։

Զանձառելի խորհուրդ սըր-
երկրպագեմք այսօր ի լերինն
երեւեցուցեր աշակերտաց քոց
տէր. աստուած հարցըն մերոց։
Սոսկալի հայցմամբ զայլակերպո-
Թիւն քո տէր, այսօր տեսեալ
առաքելոցըն յօրինեալին քեզ տաղա-
ւար. աստուած հայր։

Հովանացեալ ի վերայ լռաւորէն
ամպոյն, եւ ձայն ի յերկինից հայ-
րական որ ասէ, դա է որդի իմ սի-
րելի. աստուած հայր։

ՅԱՂ

Ա՛ւրհնեալ ես Թագաւո՛ր ամենից։
Ո՛ր գլխաւ ի վերայ Թէոց հոգ-
մոց, այսօր ի հրեղէն լեզուս բա-
ժանեալ հանգեար յառաքեալսըն
սուրբ հոգի. օրհ։

Ո՛ր խնամեաս տեսչութեամբ զբո
զարարածս, այսօր ելիր ի հա-
տատել զեկեղեցի քո սուրբ հո-
գի. օրհ։

ՀԱՆ

Զայն սրկեալ կենսատարին աս-
տուածային բարբառեցիր, ասէ ե-
կայք օրհնեալքդ հօր իմոյ ժա-
ռանգեցէք պատրաստեալ ձեզ
ըզկեանն ի հանդերձեալ երկիրն։
Ընդ առաջ ելանել քեզ հաւատով
ի յօդըս վերինս, աստուածազ-
գեաց լռաւոյ պայծառացեալ ի
դաս անմարմնոցն. ի լսել ըզձայն
երանեալ էտ կոչմանն։

Ընդ այգւոյ քնարմբ կացո ընդ իմաս-
տուն սուրբ կռասանան, ի լուսե-

ՀՈԳ

Ծաղիկ ի հօրէ փառակից սուրբ
հոգւոյն, կենդանարարիւն ազգի
մարդկան, որ յարեւանէ այսօր ի
մեռելոց, զհամբարձեալ քանն ի
յերկինս ձայնիւ էր։

Ա՛ւրհնեալ ես Թագաւոր ամե-
նից։

Ո՛ր ի քրովբէականն կառսըդ
հաւնիլս, այսօր ինքեր յերկինից ի
դաս անարատելոցըն սուրբ հոգի.
օրհնեալ ես Թագաւո՛ր ամենից։

Ո՛ր գլխաւ ի վերայ Թէոց հոգ-
մոց, այսօր ի հրեղէն լեզուս բա-
ժանեալ հանգեար յառաքեալսըն
սուրբ հոգի. օրհ։

Ո՛ր խնամեաս տեսչութեամբ զբո
զարարածս, այսօր ելիր ի հաս-
տատել զեկեղեցի քո սուրբ հո-
գի. օրհ։

Զայն սրկեալ կենսատարին աս-
տուածային բարբառեցիր, ասէ ե-
կայք օրհնեալքդ հօր իմոյ ժա-
ռանգեցէք պատրաստեալ ձեզ
ըզկեանն ի հանդերձեալ երկիրն։
Ընդ առաջ ելանել քեզ հաւատով
ի յօդըս վերինս, աստուածազ-
գեաց լռաւոյ պայծառացեալ ի
դաս անմարմնոցն. ի լսել ըզձայն
երանեալ էտ կոչմանն։

Ընդ այգւոյ քնարմբ կացո ընդ իմաս-
տուն սուրբ կռասանան, ի լուսե-

ՀՈԳ

ՀՐԵ
ԱԿ

ԵԹԷ դա՛է ծրդի՛ իմ սիրելի՛. ընդ
ո՛րս եւ մե՛ք ցընծո՛ւԹեամբ եր-
գե՛մըք քե՛զ, ո՛ղորմեա՛ մե՛զ մա՛ր-
դասէր։

Գրի՛ստո՛ս ա՛ստըւա՛ծ մե՛ր հնո՛ր- տէր
հեա՛ մե՛զ ընդ պե՛տրոսի եւ ընդ
որդւո՛ցըն զեբեդէեայ ա՛րժանա՛-
ւորի՛ զքո՛մ աստուածայինն տե՛ս-
լեանդ։

Հա՛մբարձցես ըզմե՛զ տէր ա՛ռաւե՛լ
քան ըզգա՛լի զԹանբօ՛րակաւն ըզ-
լեառն, յերկինսաբե՛ր եւ յիման-
նա՛լի խորհո՛ւրդ։

Վա՛ռն որով եւ մե՛ք ըզբանակե՛լիս
մե՛ր յաղթա՛ւթեացուբ բնդ հո՛գեւո-
րական ստաղա՛ւաթ, ո՛րպէս միայնո՛յ
մարգա՛րէիդ եւ վե՛րկէ։

Ա՛յսօր ըզխորհո՛ւրդ քո կըր- տէր
նակի զալըստեա՛նն աշակերտաց
քոց յայտնեցեր երիսաւո՛ս ի Թա՛-
բո՛ր լե՛ռինն։

Ա՛յսօր զփրկակա՛ն քո վաղ աշ-
խարհի ըզմա՛հ վերկայեա՛լ քե՛զ ե-
րե՛ւեցան մո՛ւխէ՛ս եւ Էլիա՛։

Ա՛րդեաւ տե՛՛ր զմեզնո՛ւցեա՛լ քո
ծառայից ըզգայա՛րանս, եւ շնոր-
հեա՛ տեսանել ըզքե՛զ եւ լսե՛լ
ըզհա՛յրական ը՛ղձայնն. ԵԹԷ դա՛է
ծրդի՛ իմ սիրելի՛։

Ե՛րինելոբ ցընծա՛ցե՛ն ա՛ռաջի՛՛ն
քո՛ տէր. ո՛ր երեւեցար ի վա՛՛ռս
անստո՛ւծո՛՛յ հո՛ր, միւսանգամ գո՛-
ւանկե՛լով ըզգա՛լո՛ւստն. վա՛ռն որով
աստուածայի՛ն լո՛ւսոյն զա՛րդա-
րեա՛լ ըզքե՛զ հրաշա՛լի՛՛ ձայնի՛՛ւ
ընդ երկնայի՛՛նան երկրածի՛նքս
ըզքե՛զ բա՛՛րեբանե՛՛մք ի Թաբո՛՛ր
լե՛՛ռինն։

Զո՛ր տեսեա՛լ սո՛կալն զանապակաւն
լո՛ւսո՛՛յն ծա՛ւալե՛ւն յայլակեր-

Ը՛զտեր ծրհնեցէ՛ք եւ բարձր ա-
րարէ՛ք ըզնա՛ յաւիտեա՛ն։
Գո՛վեցէ՛ք զարփի՛սական ըզլոյն եւ
բեւեա՛լ ի Թաբո՛ր լերինն. եւ
բարձր արա՛։
Բարեբանեցէ՛ք զա՛ստուածո-
Թեան երե՛ւոյթըն աշակերտացն
յայտնեա՛լ. եւ բարձր արա՛։
Զա՛նճաւե՛լի ըզլոյս աստուա- մե՛ծ
ծո՛ւԹեանն տրնօրինա՛բար կրե՛-
ցեր ի քո՛մ յորովայնի մարիամ
մայր ե՛՛ւ կոյս. օրհնութեամբ
ընդբնդ մեծացո՛ւցա՛՛նեմք։
Ի՛ մանաւոր լուսոյն զարհուրե-
ցա՛ն գա՛՛նք առաքելոցն. այլ ի
քե՛զ բռնա՛՛նդակ կրե՛ցեր ընդո՛ր
աստուածո՛ւԹեանն մարիամ մայր
ե՛՛ւ կոյս. օրհ։
Ա՛ռաքելոցըն հոգա՛՛նացեա՛լ ամպ
լուսեղէ՛ն, զերագոյն քե՛զ հոգւո՛՛յն
սրբոյ, եւ զօրո՛ւԹիւն բարձրե-
ցան հոգա՛՛ւորեա՛լ սո՛՛ւրբ աս-
տուածածի՛՛ն. օրհ։
Ի՛ Թաբո՛ր՝ ի լերինն ձե՛ւացուցեր
ըզքո՛՛ւնուԹիւնդ աննահանջ գոյ-
ցո՛՛ւԹեամբ. ընդ ո՛րս եւ մե՛ք ցըն-
ծո՛՛ւԹեամբ երգե՛մըք քե՛զ, ո՛ղոր-
մեա՛ մե՛զ մարգասէր։
Ա՛շակերտքը հիացեա՛լ բարբա-
ռե՛ին ըզխորհո՛ւրդս ի տագնապիլ
սրտից իւրեանց. ընդ ո՛րս։
Ա՛քա՛՛նչելի մեծ խորհո՛՛ւրդ զերծոր-
դո՛՛ւԹեանըդ քոց սրբոյ առաքե-
լոցըն ծա՛՛նուցեր բարեբա՛՛ր. ընդ ո՛։
Սա՛՛կաւքն հիացմա՛՛մբ զայլակերպու-
ԹիւնՀ քո՛՛ տէր առաքելոցըն տե-
սեալ յօրինե՛լին քե՛զ տաղա՛՛ւար.
ընդ ո՛րս։
Չո՛՛վանացեա՛՛լ ամպ լուսեղէ՛՛ն եւ
ըզհայրակա՛՛նըն լըւեալ ըզձայն,

ԿԱՆՈՆ

ԵՐԿՐՈՐԴ ԱԽՈՒՐՆ

ՁԱՆԱՁԱՅՔ վառայց հօր ար-
դիւ վաճին, այր ըզլոյսդ ան-
վայրապահակ մարմնով պարագրեալ,
այսօր՝ ի թաբօր վառօքդ վայլե-
լեր։

Ո՛ր անետես սրտվբէիցն անհաս՝ ի վեր
քան ըզբան, ճառայիւ կերպիւ պա-
րագաձևեալ ըզլոյսդ անըստուեր,
այսօր՝ ի։

Ո՛ր հրեղինացն անմերձենալի հնար
աստուածութեանդ, ի հոգիզենս
խոնարհեալ լոյսդ արփիսական, այ-
սօր՝ ի։

Ո՛ր գերապագոյն վառօքդ պայծա-
ռացոյց զպատմն առաջին, զոր ճա-
շակմամբ պտղոյն մերկացաւ ըզ-
վառս անպատուս. այսօր վերըս-
տի՛ն վառօքդ զարդարեաց։

Ո՛ր պատուիրան ճշմարտու-
թեան աւանդեցեր եկեղեցւոյ
քո՛ բրիստոս, անսասհման ժամա-
նակա՛ւ աղօթել միշտ առ աս-
ուած հոգւո՛վ եւ ճշմարտութ։

Ո՛ր ըզբան.քո՛ օրինաց հաստատե-
ցեր գործով մեզ օրի՛նակ. հան-
լուլ ըզպիշերն՝ ի գլուխ յաղօթսն
աստուածո՛յ բնութեամբ մերով
անօրի՛նաբար, որո՛ւմ կըրկնի
ձո՛ւէնր ամենայն։

Վանն որոյ եւ մեք պանդատեացո՛ւք
առ քե՛զ բրիստոս. հնարհեա մեզ
յամենայն ժամ լինել քեզ յան-
դիմա՛ռն, մանրա՛ւր աղօթիւք ընտ
անամարմնո՛ւցն որ յերկինս։

պիլէն.քո բրիստոս որդի՛ աստու-
ծոյ առաքելոց եւ մարգարէիցըն
պակուցեա՛լ զարհուրելոյա՛ն. վասն
որոյ աստուա՛ծ։

Ո՛ր զանձառելի խորհուրդ սուրբ
երրորդութեանդ սիմոնիկի վիմի՛
ծանուցեր եղբարկի առաքեալսն
յօրինամամբ. եւ սիրելի՛ ի հօրէ
վեհայեա՛լ ճշմարիտ միածին որ-
դի՛. վասն որոյ աստուա՛ծ։

Ո՛երախայրիր պըտակ կոչեցե՛ց
տիրա՛ծնդայր, այսօր որդի՛ն.քո՛
գհայրեցո՛նիւն վահ՛յլեաց ըզ-
վառս, նըման յա՛ւէժ յանձըն
արա՛ծ զանձինըս մեր։

Նըման մովսէս եւ հեզո՛ղիմա՛ն
ապաւէն, յանուն նորա ցընծան
թաբօրը՝ եւ հեռ՛րմոն, նըման
յա՛։

Ե՛սայիա ըզքեզ թեթեւո՛ւ ամպ
եռա՛ւես, եւ հայր յա՛մպոյն զբո՛
զորդի՛ն իւ՛ր դասեա՛ծնեաց.
նըման յա՛։

Ա՛յսօր՝ ի լերինըն թաբօր ցո՛-
ցեր ընտրելոց.քոց՝ ի վառա՛ց.քոյ
որդի՛ աստուա՛ծոյ. օրհնե՛մք ըզ-
քեզ՝ ի փա՛ռըս հո՛ր, որ ես ան-
կեղծանեաց եւ մեռելոց։

Ա՛յսօր յայտնեցար աշա՛քելոյն՝ ի
խօսքըն մովսէսի եւ եղիայի վասն
երկոցըն.քոյ յերկնասաղէմ, որդի՛
աստուա՛ծոյ. օրհ։

Ա՛յսօր եւ բարբաշա՛ն՝ ի վերնաստ
յաստուա՛ծոյ հո՛ւրկ վասըն.քո հրնչ
չեա՛ց յառաքեալն, ասէ դա՛ է
իմ որդի, զըմա՛ լըսա՛ծուք. օրհ։

Ա՛յսօր երկնայինքն ուրախա-
ցան ընդ երկրաւորսյս նորոգմանն.
քանզի նորոգողն էից հնգիւն էջ ի
սուրբ վերնատունն. որով նորո-
գեցա՞ն դամբ առաքելոցն։
Ա՛յսօր հողանիւթեայ բնութիւնս
ցընծայ ընդ հօր հաշտութեանն.
քանզի որ երբեմն զհոգին ի մարդ-
կանէ մարմին եղելոյ, դարձեալ
վերըստի՞ն ըզնոյն պարգեւէ։
Ա՛յսօր մանկո՛ւնք եկեղեցւոյ ուր-
նե՛ն ցընծութեամբ զգաչուստ
սուրբ հոգւոյն. որով զարդարե-
ցան ի զգեստս լուսափայլս եւ
գերապայծառս. երգեն ընդ սրով
բէ՛ն զերեքսըրբեանին։

Գալոց է միածինըն փողով եւ
վաճառք հօ՛ր, եւ ըզհնդկեզեն բնու-
թի՛ւնս հրեղէն նորոգէ։
Նո՛ւասաւո՛ր են ճանապարհք աւր-
դարո՛ց, եւ ի բնութիւր բանակըս
հրեշտակա՛ց անպո՛վք ընթանան։
Ի՛ վերին երուսաղէմ թըռչին անմ
պո՛վք ընդ անաչ տեսո՛ւն յօ՛դս.
եւ այնպէս յանմեռայն ժա՛մ ընդ
տեսո՛ւն լինին։

Ո՛ւրախ լեր մայր լուսոյ մարի՛-
ամ, երկիր բանաւո՛ր արեգականն
ծնո՛ւրան. լեր բարեխօս վասն ան-
ձանց մերոց։
Խընդա՝ տաճար բանին անսո՛ւծոյ,
բարձող տըրտմութեան նախա-
մօրն եւայ. լեր բա-
ցընծա՝ իմանալի արեւելք. քան-
զի քեզ ծագեաց մեզ լոյս երեսաց
քրիստոս. լեր բարեխօս վասն ան-
ձանց մերոց։

Եկայք ժողովուրդք՝ ի տաճարի
փառաց քրիստոսի, տուք աւետե-
քեան օրհնութիւն՝ ի բարձունս։

Ա՛զանչա՛նօք աստուածածնին անա-
պական քո՛ւմ ծընո՛ղին, զկնի անա-
լի ա՛յնը սըրտից մե՛ր բացցես
ողո՛րմութեամբ հայրի՛ ի լո՛յս քո
քրիստոս։

Օրհնեցէ՛ք ըզտեր ընդ երկնա-
յինսըն նըմանեալ դասուց, նոր
ժողովո՛ւրդք ասելով. քեզ հօր
ու՛ղղեցաք մեզ ըզկեանըն փառք։
Երգեցէ՛ք տեառն երգ նոր եկե-
ղեցիք ընտրելոց սրդիք սիոնի՛
ասելով, քեզ սրդւոյն հնորհողիդ
մեզ ըզկեանըն փառք։
Բարեբանեցէ՛ք զաստուած ի սքան-
չելս սըրբութեան նորա ձայնիւ
ցընծութեա՛մբ ասելով, քեզ հո-
գւոյդ պարգեւողիդ մեզ ըզկեա-
նըն փառք։

Օրհնութիւն ի բարձունս անձ
րինեցելոյն ի կուսէն Թագաւո-
րին մերոյ. ա՛լէլուիա ա՛լէլուիա։
Օրհնութիւն ի բարձունս անա-
սանելի եւ հանստա՛տո՛ւն յո՛սոյն
մերոյ. ա՛լէ։
Օրհնութիւն ի բարձունս ան-
բաժանելի՛ եւ միանակա՛ն սուրբ
երրո՛րդութեանն. ա՛լէ։

Հաստատութիւն իմ լեր տէր
եւ յոյս վըրկութեան, որ զանա-
ջին ադամի ազատեցեր ի մեղաց.
նորոգեա եւ զիս զապականեալըս
մեղօք։

Ո՛ր յաւէնի կացեր անպարտ կի՛
ղին պատրանօք, եւ անբծա՛յեր
մե՛զ ի կոզահո՛ս աղբերէդ. նորո՛։
Ա՛ստուածածնին անարատ մայր
տեառն եւ կոյս մարիամ, որ եղեր
ընդունող բանին աստո՛ւծոյ. բա-
րեխօսեա՛ առ տէր վասն մերոյ
վըրկութեան։

լերինն զմիւռեթիւն սուրբ ե-
րուսաղէմացւոցն. ըղտէր ողմ։

Ո՛ր զմիւսանգամ խորհուրդ գա-
լստեանն իւրոյ տրպաւորեաց
ծագմամբ արփիակաին լուսոյն.
ըղտէր ողմ։

Ա՞ստուածածնի՛ն գերագոյն քե-
րովբէից, բանի՛ն բարձրոյ որ զա-
ւետնայն կրէ զօրութեամբ. բա-
րեխօսեա՛ առ տէր վասն մերոյ
փրկութեան։

Մա՛յր սքանչելութեա՛ն բարձրագոյն
սերովբէից, զանազան ինքեանց ի
քեզ կրելոյ, ծագեցե՛ր զլոյս աշ-
խարհի. բարեխօս։

Ծա՛ռ կենդանի՛ զարմանալութեան
պտուղն ի քէն ետուր նախնւոյ
մօրն Եւայի, ի մահաբեր երկանցն
ազատե՛լոյ. բարեխօս։

Ո՛ր զձառագայթիս աստուածա-
յին ցուցեր այսօր մարդասի՛րեցն,
որոյ ցանկալին տեսանել զանտե-
սըդ սերովբէից. լոյսդ անճառելի
ողջո՛ւյս բամեա։

Ո՛ր զբաւանո՛ւմըն պետրոսի ըզ-
քեզ ոդիի՛ հօր աստուածոյն, հայր
ի՛ւ յա՛յմոյն վըկայեալ այսօր ո-
դի՛ իւր գահանէր. լոյսդ ան։

Շնորհեա՛ տէ՛ր եւ մեզ մեղաւո-
րացս ի միւսանգամ քո՛ գալստեա-
նըն տեսանել ը՛զքեզ հայրական փառօք ի նորոգե՛լ ըզտի-
եզերս. լոյսդ անճառ։

Ցընծա՛յ այսօր փառօք մի՛ածնին
լեառըն Թաբոր հանդերձ հերմո-
նի՛ւ, բարձրացեալ գերագոյն սի-
նա՛յ, եւ էջք աստուածոյ դուռն
երկնից ի նմա։

Ցընծա՛ն այսօր լերինք աստուածոյ,
արարչին ելեալք ընդ առաջ,

փառաւորելոյն լերինն զսինա. ըղտէր ողմ։

Ո՛ր զիւսանգամ խորհուրդ գա-
լստեանն իւրոյ տրպաւորեաց
ծագմամբ արփիակաին լուսոյն.
ըղտէր ողմ։

Ա՞ստուածածնի՛ն գերագոյն քե-
րովբէից, բանի՛ն բարձրոյ որ զա-
ւետնայն կրէ զօրութեամբ. բա-
րեխօսեա՛ առ տէր վասն մերոյ
փրկութեան։

Մա՛յր սքանչելութեա՛ն բարձրագոյն
սերովբէից, զանազան ինքեանց ի
քեզ կրելոյ, ծագեցե՛ր զլոյս աշ-
խարհի. բարեխօս։

Ծա՛ռ կենդանի՛ զարմանալութեան
պտուղն ի քէն ետուր նախնւոյ
մօրն Եւայի, ի մահաբեր երկանցն
ազատե՛լոյ. բարեխօս։

Ո՛ր զձառագայթիս աստուածա-
յին ցուցեր այսօր մարդասի՛րեցն,
որոյ ցանկալին տեսանել զանտե-
սըդ սերովբէից. լոյսդ անճառելի
ողջո՛ւյս բամեա։

Ո՛ր զբաւանո՛ւմըն պետրոսի ըզ-
քեզ որդի՛ հօր աստուածոյն, հայր
ի՛ւ յա՛յմոյն վըկայեալ այսօր որ-
դի՛ իւր գահանէր. լոյսդ ան։

Շնորհեա՛ տէ՛ր եւ մեզ մեղաւո-
րացս ի միւսանգամ քո՛ գալստե-
նըն տեսանել ը՛զքեզ հայրական փառօք ի նորոգե՛լ ըզտի-
եզերս. լոյսդ անճառ։

Ցընծա՛յ այսօր փառօք մի՛ածնին
լեառըն Թաբոր հանդերձ հերմո-
նի՛ւ, բարձրացեալ գերագոյն սի-
նա՛յ, եւ էջք աստուածոյ դուռն
երկնից ի նմա։

Ցընծա՛ն այսօր լերինք աստուածոյ,
արարչին ելեալք ընդ առաջ,

փառաւորելոյն լերինն զսինա. ըղտէր ողմ։

Ո՛ր ի նախնուա՛ծն երեւեալ մովսե-
սի ամպովքն ի սինա. այսօր լու-
սաւորեալ ամպովք ի Թաբոր յայտ-
նեալ վըկայեաց, դա՛է իմ որդի՛
ըզմա լո՛ւարուք։

Ա՛յժմ և ընդ և յաւիտեան։

Ո՛ր ի յերկինըս վերացոյց հրեղէն
կառօք զհեղինա, այսօր վայրա-
բերեալ ի Թաբոր հանդերձ մով-
սէսիւ, խօսեին զե՛լե՛ցն որ յերու-
սաղէմ։

Ա՛յսօր ըզխորհո՛ւրդ անճառելի
աստուածութեանըդ քո՛ քրիստոս
ըզձաւակեա՛ն ի սկիզբանէ յայտ-
նեցեր աշակերտացն ի Թաբոր լե-
րինն. օրհնեալ տէր անստուածծ
հա՛յրըն ը՛մերոց։

Ա՛յսօր զառաքո՛ւմըն մարգարէիցն
ի քէն ծանո՛ւցեր աւետարելոցն,
ըզմո՛վսէս եւ զհեղինա աստուա-
ծաբա՛ր կոչմամբ ի Թաբոր լերինն.
օրհ։

Ա՛յսօր անտե՛սըն յետութեան հայր
ի բարձանց երեւելով, ըզծի՛նեալդ
ի սըրբոյ կո՛ւսէն դաւանեաց որդի
իւր սիրելի. օրհ։

Ընտի՛ր օրհնեցէք բարձր արա-
րէ՛ք ըզնա՛ յաւիտեան։

Ո՛ր փայլեաց այսօր ի կուսածին
մարմնոյն զգերապայծա՛ռ լոյս աս-
տուածո՛ւթեանն. ըզտէր օրհ։

Ո՛ր յայտնեաց այսօր ի Թաբոր

պարանոցին յաւիտենական լե-
բարձոնցն գանք առաքելոց եւ
մարգարէից։

Ցընծայ այսօր լեառնըն վերին սիո-
նին, հարսնարան անմահ աղբա-
հին, տեսանելով զերկնաւոր փե-
սայն, զարդարեալ լուսով
հայրական փառօք։

Օրհնեցէք մանկունք ընդ երկ-
նայնոցն ըզհայրն երկնաւոր. որ
մարմնացեալ բանին վերկայեաց
յերկնից այսօր ի Թաբոր լերինն։
Գոլեցէք ընդ սերովբէին զորդին
միածին. որ փայլեաց մարմնով
զոյս աստուածծնութեանն այսօր ի։
Բարեբանեցէք ընդ քերովբէին
զհոգին ճրշմարիտ. որ լուսափայլ
ամպով էանկին հովանացեալ
այսօր ի։

ԿԱՆՈՆ

ԵՐՐՈՐԴ ԱԽՈՒՐՆ

Ա՛յսօր որ էն ի յերկինս բան
եւ ծընունդ հօր միածին,
ընծաձկեալն ի յէից խորհուրդ
յայտնեաց աշակերտացն, ծառա-
յի ըզկերպարանըն ձաձկելով աս-
տուածութեամբն։

Ա՛յսօր հընչեաց յառաքեալսըն
հայրական բանըբառ յերկինից, ասե
դա է որդի իմ սիրելի ընդ որ հաճ
ձեցայ. որ ըզբնութիւնն աստուա-
ծային կերպիւ ձաձկեալ ծառա-
յական։

Ա՛յսօր վիմին հաստատ յայտնեալ
զխորհուրդ երրորդութեանն, եր-
կայի յօրինմամբ տաղաւարացըն

խորհըրդոյ. որում ըզմեզ մաք-
րեացես լինել տաճար երրորդու-
թեանն։

Ո՛ր յանապատեաց՝ի յամօտ բազ-
մաց ընդ հօր եւ ընդ հոգւոյն.
անըսկիզբն ասացաւ բանդ՝ի հօ-
րէ առաքեցար. ծառայի զգեցար
ըզկերպարանն ձաձկելով զաստուա-
ծութիւնդ։

Ո՛ր ապարեր զօրութեամբ զի-
մանալեացն աշխարհ վերին, եւ
՝ի նմա հաստատեցեր տընտես ըզ-
պետս հրեղինացն. օրհնեմք զան-
հասանելի զօրութիւնդ։

Ո՛ր տիրապէս մեծասուն ստեղ-
ծեր երկրորդ աշխարհ զգալի. եւ
՝ի դրախտն որ յարեւելս տընտես
եդեալ զմարդն առաջին. օրհ։

Ո՛ր չինեցեր բարձրագոյն զեկեղեց-
քն խորհրդեամբ. եւ՝ի սմա կար-
գեալ տընտես զբարձոլ բանին ճըշ-
մարտութեան. օրհ։

Ա՛նտանելեօյն տաղաւար բարճող
էից բարձողին. որ ծընար զաս-
տուածմարմնով զանմարմնաբար
ծընունդըն հօր. բարեխօսեա վա-
սըն մեր աստուածածնին մարիամ։

Ո՛ր տիրակալս առ՝ի քէն կար-
գեալ տընտես բնութեան մերոյ,
իմաստութեամբ ըզպարտիս ե-
թող քոյոց պարտապանաց. թող
եւ ըզմեր ըզյանցանս ողորմա-
թեամբդ քո քրիստոս։

Ո՛ր զպատմուճանն առաջին զոր
զգեցուցեր օծմամբ հոգւոյն, մեր-
կացաք մեղօք ընտ նախահօրըն
պատրանաց. զգեցո ըզնոյն վերըս-
տին ողորմութ։

Յաստուածծնին կայծակունն՝ի
սրովբէից անհնչելին, անմանր-

յերկինաւորաց եւ յերկրաւորաց ընդ հօր եւ սուրբ հոգւոյն, վանն ուրոյ եւ մեծ.ք երկիրպագանեմք հօր հոգւովն եւ ճշմարտութեամբ։

Որ փոխանակ ծոցանծին բանին որ ել յերկինս, առաքեցաւ ամենեքեան հօր ի բարձանց հոգին ճշմարտութեան, մխիթարել զորս յաղանմայ տըրտմեցեալց եւ հրաշխնել զընտրեալ դասս առաքեալն. վանն ուրոյ եւ մեծ.ք եր։

Ա՛յսօր տըրտմակա՛ն եւ գիշերաչիրն լուծան երկունք ծնընդեան նախամօրն. քանզի զծնեալն մարմնով ի մահ եւ յապա՛կանութիւն, վերընտրին ծնանի հոգին յորդիս լուսոյ հօրն երկնաւորի. վանն ուրոյ եւ մեծ.ք եր։

Ի՛ ձայն մեծի զուարթնոյն եւ ի հընչումն հրաշալի փողոյն, որ հոգւոյեալ մարմինըք մարդկան նորոգին, յայնմ աւուր ահեղին Յիւսիս տէ՛ր եւ լցմեր լընընջեցեա՛ն եւ հանգո ընդ սուրբս քն։

Յորժամ նըշան տէրունեան ձայնադայիմբ փայլի, եւ Թագաւորըդ Թագաւորաց փառօք տեսանի. յայնմ ա։

Յորժամ առեան դասանաստանին դըհոլ, եւ դընպրութիւնըք հրաշխոյն բանին. յայնմ ա։

Որ յեւթեանդ ես ընդ հօր եւ սուրբ հոգւոյն անընկիզն որդի, խոնարհեցար ի հայրական ծոցոյդ, մարդ եղեալ մարմնացար ի կուսէն, բառնալով զյանցմունսն մահո յանցանաց նախահօրն. քեզ երգեմք ընդ զօրս հրեշտա-

թակէս մերձեցաք դոլ պարտապան. քոմ խորհըրդոյ. զնորհեա զգնացն մաքրութեամբ ի թողութիւն մեղաց մերոց։

Որ վառեցար ի յարիւնն եւ ոչ կիզար քան մորենեացն, այլ եռոր զհացըն կենացդ կերակուր բանաւորաց. քարեխօսեա առ քրիստոս ջընջել զգիր մեղաց մերոց։

Զթագաւորըն քրիստոս օրհնութեամբ երգով բարեբանեցէք ամենայն երկիր։

Ա՛րարողին երկնի՛ եւ երկրի մատուցո՛ք երգով գոհաբանութիւն ամենայն երկիր։

Երրորդութեան եւ մի աստուած ծութեանն մատուցո՛ք պատիւ երկրպագութիւն յաւիտեանս ամէն։

Յօրհնութիւն նոր օրհնեցուք զտէր, որ ի վերայ քերովբէացն հանգչի՛, եւ ի զօրաց երկնաւորաց փառաբանի՛ սրբոյ ձայնիւ։

Որ կամաւոր խաչելութեամբն իւրով աւետեաց զգզօրութիւն մահո՛ւ. եւ երեքօրեայ յարութեամբն իւրո՛վ պարգեւեաց մեզ կենդանութիւն։

Բարեխօսութեամբ սուրբ աստուածածնին պահեցէ՛ զեկեղեցի՛ իւր սո՛ւրբ. եւ ի միւսանգամ գալստեանն իւրո՛յ նորոգեացէ՛ ի փառս։

Ա՛րեգա՛կն արդարութեան քրիստոս ծագեա՛ լուսաւոր յաշխարհ համայնից ընկերացն աւետարանութեան, եւ կեա՛ մահու եւ յարութեան համբարձաւ առ հայր յորմէ՛ ծագեաց. որ երկրպագի՛

գանկն. յայտանելոյ աշակերտացն
ընդպատրեալ աստուածոմիւնդ։

Ա.յթմ և ղշ և յաւիտեան։

Յորմէ աւհիւ զարհուրեալ ընտ-
րեաւ դասուց առաքելոցն, երրա-
կի խորհրդով յօրինեին զեզ տաւ-
ղաւար. որով լսելիզ սիրբեսցես
լինել տաճար զեզ Հոգեւոր։

Ա՝յսօր լսկսորհնուրդն աւնճառ
զծածկեալն յաւիտեանց եւ յազ-
գաց, յայտնեցեր փառօք ի թա-
բօր լերինն. անսկսաւ հաւրցըն
մերոց։

Ա՝յսօր բրղխեալն մաւրմնով յար-
մատոյն յեսսեայ գաւազան, ծաղ-
կեցաւ լուսով ի թաբօր լերինն.
անսկսի։

Ա՝յսօր անմահհռչակեան հոտ ա-
նոյշ բուրեաց ի թաբօր. թըմ-
րեալ ընդարմացոյց զգանս առա-
քելոցն. անսկսի։

Ըզտէր օրհնեցէք եւ բարձր ա-
բաւրէք լսընաւ յաւիտեան։

Զլոյս փառացըն հօր ծագեալ այ-
սօր ի լերինն թաբօր. ժողո-
վուրդք բարձր ա։

Զամենասոքրը հոգին որ ի նահ-
նեւթիւն լուսախայլ ամպոյ յայտ-
նեցաւ ի թաբօր. ժողո։

Զյաւիտենիցըն հայր որ երեւե-
ցաւն այսօր յերկնից վկայեալ
միածնին. քահանայք բարձր արա-
րէք լսընաւ յաւիտեան։

Աստուածածնին պայծառ քան
զերկինս, որ ի մեզ ծագեցեր լոյ-
սըն մեծ եւ գերազանց, որով
խաւարն անգիտութեան հալածե-
ցաւ. սրովբէականաւ ձայնիւ զբեզ
բարեբանեմք, եւ հոգեւոր եր-
գով մեծացուսցանեմք։

կացն ի մէջ հովուացն, օրհնեալ
ես յերիստոսէ նախայաւիտեանն
բանել։

Ա՝յսօր ծընաւր որ ի հօրէ յառաջ
քան զյաւիտեանս որդի, ճառա-
գայթ փառաց եւ ծանգումըն յան-
մեկնելի լուսոյն. աստղագուշակ
տեսլեամբըն յայրին իջեվանի եւ
ի մսուր անբանից բազմեալ.
քեզ ես։

Թագաւոր փառաց քրիստոս եւ ա-
բարիչ բոլորից, աստուածծ հնչօր
իշխան հայր հանգերձեալ լու-
սոյն, մանուկ երեւեալ այսօր ան-
փոփոխելով ի կէուրեան. քեզ
երգելիք ընդ զօրըս հրեշտակացն
ի մէջ հովուացն, օրհ։

Ա՝յսօր ցընծայն դասք հրեշտա-
կաց ընդ հաստատակեաց ի երկրի
ուրախ լսեսցէն խորան երկնայնը-
ման եկեղեցի առաքբ. ուրախ
լերաւր վիմ պատուականն հոգա-
նի մեր եւ յոյս։

Զուարճացիր հարսն անարատ ընտ-
րօշարկեալ վայելչապէս. զարդա-
րեաւ հանգերձ փառօք եւ եկ
ընդ առաջ երկնաւոր փեսային.
ուրախ լերաւր ամուսնացին,
ահա փեսայն գայ առ քեզ։

Ա՝ստանօր նորոգեցաւ մեզ աւա-
զան մկրբոտութեան, յորդանոյ
մերաւր հոգեւոյն սրբացեալ ծնան-
նելով վերստին զհաւատացեալքս
ի քրիստոս. ուրախ լերաւր ան-
մայր յառաջնուհին ահա որդին
գայ առ քեզ։

Փառք հր և որդոյ և։

Ա՝յսօր ցոր-ցեր ի թաբօր զանտաչ
նեղի լուսոյդ փայլուն. ծագեցար
աշխարհի արդարութեան արե-

Ա՛յսօր հայր յամպէն վըկայեաւ էական բա՛նիդ միացեա՛լ ընդ կուսածնէն մարմնոյդ, ասէ դա՛ է իմ որդի՛ ընդո՛ր հաճե՛ցայ. օրհ։

Ա՛յսօր ըղձագո՛ւմն պարգեւօն աղեգաւնակերպ փա՛յլմամբ, ձա՛նուցեր ծագմամբ փառաց քոց տէր յաղթայո՛ւ լեռնեան. օրհ։

Լերի՛նք սա՛ռնայն այսօր ցընծան ընդ ելանե՛լդ տէր ի Թա՛բոր. յո՛րովհետև պա՛րսն ընդ երկնայնոցն պա՛նք առաքե՛լոց եւ մարգարե՛ից, ընդ որս եւ մեր մե՛ղաւորքդ օրհնեմք յաւա՛ղ բան զարթե՛ ըղձա՛պ։

Որ յա՛ւուրսդ առե՛ւանելով մա՛րգարէին զաստանօր ծագումըն լսեաց քո՛ տէր, գո՛րովհետև էր. Թա՛բոր եւ հերմոն ի յանո՛ւն քո՛ ցընծացեն, ընդ որս։

Որ ցո՛ւցեր ի Թաբո՛ր զքեզ կենդանեաց եւ մեռելոց տէր եւ արարիչ, զո՛րովհետև վկա՛ եղեւ զհեղհեղան ի տեսիլ փառաց քոյ կոչեցո՛ղ ընդ ընտրեա՛լ քոց աշա՛քեցն, ընդ որս։

ԿԱՆՈՆ

ՇՈՂԱԿԱԹԻՆ

Ո՛ՒՐԱ՛Խ լեր սուրբ եկեղեցի, քա՛նզի քրիստոս արբայն երկնից այսօր պըսակեա՛ց ըզքեզ խաչին իւրով. եւ զարդարեա՛ց զամուրըս քո՛ սքանչելի վառօքն իւրով։

Խընդա յոյժ գո՛ւստըր սիոնի. քա՛նզի երկի՛սս երկինք եղեն այսօր

Ա՞մպ Թեոթե՛ եւ լո՛ւսաւոր, ար զանձրե՛ւըն կենաց ի քեզ հեղեա՛ի յերկնային ծովէն, զո՛ր հոսեցեր ի յերկի՛ր ծարաւոտա.

սրմ՛ղեա։

Պա՛տեղ վանեա՛ւ աստուածա՛տո՛ւնկ եդեմ, ար եւ ծառըն կենաց ի մէջ դրախտի՛ քո ի հո՛գւոյն տընկեա՛, անմահական պըտղովն ելից ըզսիրտս մեր.

սրմ՛ղեա։

Որ յանըսկիզբն էիր անչեղապես ծընանա՛լ, եւ սրմ՛ղեա՛կանըն ծանծկե՛իր Թեւօք. այսօր ըզպատգրեա՛ն մարմնով ցուցեր զաստուածո՛ւԹեան քո զփառս աչաց կերտաց քոց տէր. քո՛ անեղանապայծառ ծագմանդ ողորմեա՛ մեզ աստըւած։

Որ զըստուերական օրէնս մոլսկանական տառիցն ի սինեա՛կանըն խօսէիր լերին, այսօր ըզմովսէս եւ զհեղհեղաս ածեա՛լ ի մեռելոց եւ կենդանեաց ի տեսիլ փառացդ՝ քո՛ անեղանապայծառ։

Որ զծիրնակ մեծի գաղտաստեա՛ն քո տէր ի Թաբո՛րական լերին. քա՛նզի աեսի՛ն դա՛նք առաքե՛լոցն ըզնախահարսն եկեա՛լ փառօք, խօսէին զելոյն յերուսաղէ՛մ զխորհո՛ւրդ. քո՛ անեղանապայծառ։

Ա՛յսօ՛ր ընդ հրեշտա՛կս ի բարձո՛ւնս ցընծացո՛ք ամե՛նիս ի ծագել լամ՛նալի լուսոյ աստուածո՛ւԹեանդ. օրհնե՛մք զքեզ էմա՛նուել Տէ՛ր որ եկի՛ր ի փըրկել ըզմարդիս։

Ա՛յսօ՛ր յայտնեցե՛ր ի Թաբո՛ր ընտրեցից դա՛ռնուցն աշա՛քեցոց եւ մարգարեից, զաստուածայինն քո զփառս աննմա՛նե՛լիս. օրհ։

Ա՞մպ Թեոթե՛ եւ լո՛ւսաւոր, ար զանձրե՛ւըն կենաց ի քեզ հեղեա՛ի յերկնային ծովէն, զո՛ր հոսեցեր ի յերկի՛ր ծարաւոտա.

սրմ՛ղեա։

Պա՛տեղ վանեա՛ւ աստուածատո՛ւնկ եդեմ, ար եւ ծառըն կենաց ի մէջ դրախտի՛ քո ի հո՛գւոյն տընկեա՛, անմահական պըտղովն ելից ըզսիրտս մեր.

սրմ՛ղեա։

Որ յանըսկիզբն էիր անչեղապես ծընանա՛լ, եւ սրմ՛ղեա՛կանըն ծանծկե՛իր Թեւօք. այսօր ըզպատգրեա՛ն մարմնով ցուցեր զաստուածո՛ւԹեան քո զփառս աչաց կերտաց քոց տէր. քո՛ անեղանապայծառ ծագմանդ ողորմեա՛ մեզ աստըւած։

Որ զըստուերական օրէնս մոլսկանական տառիցն ի սինեա՛կանըն խօսէիր լերին, այսօր ըզմովսէս եւ զհեղհեղաս ածեա՛լ ի մեռելոց եւ կենդանեաց ի տեսիլ փառացդ՝ քո՛ անեղանապայծառ։

Որ զծիրնակ մեծի գաղտաստեա՛ն քո տէր ի Թաբո՛րական լերին. քա՛նզի աեսի՛ն դա՛նք առաքե՛լոցն ըզնախահարսն եկեա՛լ փառօք, խօսէին զելոյն յերուսաղէ՛մ զխորհո՛ւրդ. քո՛ անեղանապայծառ։

Ա՛յսօ՛ր ընդ հրեշտա՛կս ի բարձո՛ւնս ցընծացո՛ք ամե՛նիս ի ծագել լամ՛նալի լուսոյ աստուածո՛ւԹեանդ. օրհնե՛մք զքեզ էմա՛նուել Տէ՛ր որ եկի՛ր ի փըրկել ըզմարդիս։

Ա՛յսօ՛ր յայտնեցե՛ր ի Թաբո՛ր ընտրեցից դա՛ռնուցն աշա՛քեցոց եւ մարգարեից, զաստուածայինն քո զփառս աննմա՛նե՛լիս. օրհ։

.բանչելի՛ անուն .բո՛ , ոչ՝ ոք
մե՛ծ ՚ի վերայ ամենայն երկրի ։
Ո՛րպէս լե՛ր եկե՛ղեցի սուրբ հարսն
երկնաւոր խորհրդոյն ՚ի փառս
ամենասուրբ երրորդութեանն .
ո՛ր համագոյ իշխանութեամբն իւ-
րով զարդարեաց ծագմամբ լու-
սոյ, պլրսակի՛ս զբեզ ՚ի պատի՛ւ
ամենայնի՛ սրբութիւք իւրո՛վք ։
Լուսաւորեա երուսաղէմ զի հա-
սեալ է լոյս .բո . զարդարեա զա-
մուրըն .բո . եւ փա՛ռք աստ՛ուծ
՚ի վերայ .բո ծագեցի ։
Օրհներգութեամբ սաղմոսիւք
.բեզ վայելէ աստուած օրհնու-
թիւն ՚ի սիո՛ն , եւ .բե՛զ մա-
տո՛ւցին ազգք երուսաղէմ ։
Գնա՛ եր՛ուսաղէմ ըղտէր , եւ
օրհնեա զաստուա՛ծ .բո . ընդ
ժողովուրդ դըշխոյ դուստրը սի-
ո՛ն ։
Այսօր աստուածունքի՛ն
զուարճանայ նո՛ր հաստատե՛լով
զերկիր . պարըք սո՛ւրբք փառաբա-
նե՛ն զըւարթնոց . եւ մե՛ք ձայնի՛ւ
օրհնո՛ւթեամբ զարդարեացո՛ք
սո՛ւրբ ըզտօնս ։
Այսօր եւ մե՛ր ցրնծա՛մբ տօնի՛ւս
ընդ հանո՛ւր հրնչմանբ . մե՛ծապէս
փայլմա՛մբ երեւեցաւ յա՛յնժարհի .
առ անստուած գո՛հութի՛ւնք ըն-
ծա՛ր նա՛ն . պատմե՛ն անդադա՛ր
ըզբան կե՛նդանի ։
Խրնդա՛ եւ զուարճացի՛ր եկե՛ղեցի
կոյս սո՛ւրբ եւ հարսն երկնաւոր
փեսային , ահա՛ տեսանե՛մք զո-
ձեալն ընդբրի՛ստոս , գո՛լով առ
.բեզ լոյսն հեթա՛նոսաց ։
Ո՛ր արարիր զօրութեամբ զի-
մա՛նալեացն աշխարհ վերին , եւ

.բանչելի՛ անուն .բո՛ , ոչ՝ ոք
մե՛ծ ՚ի վերայ ամենայն երկրի ։
Ո՛րպէս լե՛ր եկե՛ղեցի սուրբ հարսն
երկնաւոր խորհրդոյն ՚ի փառս
ամենասուրբ երրորդութեանն .
ո՛ր համագոյ իշխանութեամբն իւ-
րով զարդարեաց ծագմամբ լու-
սոյ, պլրսակի՛ս զբեզ ՚ի պատի՛ւ
ամենայնի՛ սրբութիւք իւրո՛վք ։
Լուսաւորեա երուսաղէմ զի հա-
սեալ է լոյս .բո . զարդարեա զա-
մուրըն .բո . եւ փա՛ռք աստ՛ուծ
՚ի վերայ .բո ծագեցի ։
Օրհներգութեամբ սաղմոսիւք
.բեզ վայելէ աստուած օրհնու-
թիւն ՚ի սիո՛ն , եւ .բե՛զ մա-
տո՛ւցին ազգք երուսաղէմ ։
Գնա՛ երուսաղէմ ըղտէր , եւ
օրհնեա զաստուա՛ծ .բո . ընդ
ժողովուրդ դըշխոյ դուստրը սի-
ո՛ն ։
Այսօր աստուածունքի՛ն
զուարճանայ նո՛ր հաստատե՛լով
զերկիր . պարըք սո՛ւրբք փառաբա-
նե՛ն զըւարթնոց . եւ մե՛ք ձայնի՛ւ
օրհնո՛ւթեամբ զարդարեացո՛ք
սո՛ւրբ ըզտօնս ։
Այսօր եւ մե՛ր ցրնծա՛մբ տօնի՛ւս
ընդ հանո՛ւր հրնչմանբ . մե՛ծապէս
փայլմա՛մբ երեւեցաւ յա՛յնժարհի .
առ անստուած գո՛հութի՛ւնք ըն-
ծա՛ր նա՛ն . պատմե՛ն անդադա՛ր
ըզբան կե՛նդանի ։
Խրնդա՛ եւ զուարճացի՛ր եկե՛ղեցի
կոյս սո՛ւրբ եւ հարսն երկնաւոր
փեսային , ահա՛ տեսանե՛մք զո-
ձեալն ընդբրի՛ստոս , գո՛լով առ
.բեզ լոյսն հեթա՛նոսաց ։
Ո՛ր արարիր զօրութեամբ զի-
մա՛նալեացն աշխարհ վերին , եւ

վերըստի՛ն .բո նորոգմանբ , եւ մա՛ք
գաւառն երկնաւո՛ր հաճեցաւ բը-
նակիլ ՚ի .բե՛զ ։
Ընդ դա՛րս երկնաւոր զօրացն
վե՛ր առեալ տօ՛նեմբք .բե՛զ այսօր
զա՛նդադար փառաւորութի՛ւնս .
ո՛րպէս լե՛ր հարսն անարատ ան-
.բիծն .բո խորհրդով ։
Լուսաւորութեան կանգնե-
ցաւ սուրբ եկե՛ղեցի , եւ .բրիս-
տոս մա՛ւտ արար ՚ի սմա պատարա-
գեալ . եկայ՛ք հաւատացեալք եր
գեցո՛ւք .բրիստոսի՛ երգ նոր ։
Այսօր հրեշտակաց բազմու-
թիւնքըն տօնակից լինին ընդ մե՛զ .
.բանզի երկնաւո՛ր թագաւորն ե-
կաւոր ՚ի սո՛ւրբ եկե՛ղեցի ։
Խընդա՛ եւ զուարճացի՛ր հարսնա-
ցեա՛լըդ անստուած եկե՛ղեցի .
.բանզի ըզբե՛զ տե՛րըն տերանց ըն-
տրեաց եւ հաճեցա՛ւ բնակիլ
՚ի .բե՛զ ։
Լուսաւորեա լուսաւորեա կա-
թո՛ղիկէ եկե՛ղեցի . .բանզի ՚ի .բե՛զ
շո՛ղ անստուածե՛ղէն ՚ի հօրէ լոյսդ
ծագեաց . եւ լուսաւորեա՛ց ըզ-
մանկո՛ւնսըս .բո ։
Ո՛րք արժանաւորեցայ՛ք ՚ի կո-
չմա՛ն փառաւորութեան՝ .բրիս-
տոսի՛ աստո՛ւծոյ մերոյ . եկայ՛ք ժո՛ղ
ղովո՛ւրդք երգեցէ՛ք տեա՛ն ե՛րգ
նո՛ր . ե՛րգեցէ՛ք զանո՛ւն նորա
ձայնի՛ւ յո՛ւնծութեամբ յօրհնու-
թիւն ՚ի նո՛ր ։
Զօրացեա՛լքս ՚ի .բե՛զ .բրիստո՛ս ժո-
ղո՛վրդք հաւատացելոց , ճրչման-
րո՛ւթեամբ օրհ-
նե՛մք զխորհո՛ւրդ աստուածայի՛ն
կո՛նսաքեր տնօրէնո՛ւթեան .բո .
փա՛ռաւորե՛ցո՛ւ զահաւո՛ր եւ զըս-

Ի՛ խորան քոմ սիրողաց հանդուսցես ընձառայս քո, եւ զհոգիս նոցա դաւեսցես ընդ սուրբսդ քո.

զկ մի դարձ։

Սուրբ զաստուածածնէն ծնեալ Յիսուսիդ մեծացուցանեմք։ Ա՛ե՞տաւոր հրեշտակն աւետաբաներ ընձընեալ վըրկիչն ի սըրբոյ կուսէն։

Ա՛ստ՞ուգապես լեր բերկրեալդ. քանզկ տէ՛ր աերանց է ընդ քեզ։

Փառս Հոր և որդոյ և.

Դասք հրեշտակապետն վայր ինջեալ յերկնից երգեն աստելով, հրաշալկ ձայնիւն եղանակելով երգեն զերգս օրհնութեան երրեակ սրբ բասաց ձայնիւ։

Այիմ և հիւ և յաւիտեան։

Ո՛ւրախ լեր բերկրեա հանապազ եալ սուրբ եկեղեցի, պայծառացո զմանկունսդ քո յօրհնաբանութիւն Քիւն ծագողկն ըզջոկ լուսոյ ի քեզ մայր եկեղեցի։

Ո՛ւրախ լեր այսօր սուրբ եկեղեցի եւ տօնեա ըզտօն քո դասսդ սրբոցն սիոնկի. քանզկ ի քեզ հաճեցան բընակիլ տէր աստուած հարցկն մերոց։

Ո՛ւրախ լեր գըշխոյ գունաստիր սիոնկի, եւ ցընծա վերինդ երուսաղէմ. քանզկ գիտաս աբքայն երկնից գայ առ քեզ. տէր ա՛ս։

Ո՛ւրախ լեր սիոնկ մայր եկեղեցի. քանզկ ի քեզ շող աստուածեղէն ի հօրէ լուսոյ ծագեաց. տէր ա՛ս։

Ընտէր օրհնեցեք բանիր աստրեք ըզնա՛ յաւիտեան։

Ո՛ր պատուեցաւ այսօր սուրբ եկեղեցի նըշանաւ խաչկն իւրոյ. ընտէր օրհնե։

ի՛ նմա՛ հաստատեցեր տընաես ըզպետս հրեղինացն. օրհնե՛մք զանհատանելի զօրութիւնդ։

Ո՛ր տիրապետ մեծատունդ աստեղծեր երկրիդ աշխարհ զգալի. եւ ի դրախտն որ յադենի տընաես եգեալ զմարդն առաջին. օրհ։

Ո՛ր չինեցեր բարձրագոյն զեկեղեցի քո խորհրդեամբ. եւ ի սմա կարգեալ տընաես զքառոյ բանին ճըշմարտութեան. օրհ։

Ա՛նտանելոյն տապաստար բանիդ եկոյս բարձողին. որ ծընաար զաստուած մարմնով զանմարմնաբար ծընունդն հօր. բարեխօսեա վասն մեր աստուածածնի մարիամ։

Ո՛ր ի թեւս թեւթեւս անկիւթ սաստանալ եւ հրացայտիդ սերովբէից վերանընատեալ տեսանէիմ զաստուածդ մարդեղացեալ. հոգի՛ս՛ դ սուրբ օրհնեալ ես յարարածոց քոց։

Ո՛ր սքանչելապայծառ հրաշալի ձայնիւ ընդ հօր եւ ընդ որդւոյ միշտ փառաբանիս, եւ քաղցրաթեամբ հայիս յարարածս. հոգի՛։

Ա՛յսօր աստուածայինն տեսչութեամբ ի վերնատունն հընչեալ հոգմանձայն հընչմամբ, եւ զառաքեալն աբբունեալ բաշխեցար յարարածս. հոգի՛։

Ո՛ր երկայնամիտ ես տէր քաղցր եւ անոխակալ հանդո զհոգիս քոց ծառայից. զկ մի դարձցկ առանկ ամաչեցեալ յաւուրն ահեղ աստենին։

Զհիշատակ հրաժարելոցն ի հաճոյս քեզ ընկալցիս. եւ զխոստս մեր ընկալ որպէս զաբելին զնոյնն եւ զաբրահամն. զկ մի։

կերպ երեւմամբ ի վերայ մարմնոյ եւ արեանն տեառն, ի բըժշկութիւն հոգւոց մերոց։

Լուսաւորեա երուսաղէմ զարդարեա զամուրըս քո. քանզի մերձ ձեցաւ առքեզ փեսային երկնաւոր. փըրկութիւն քեզ շնորհելով պըսակեաց սքանչելի փառօքն իւրովք։

Այսօր ծագեաց քեզ դըշխոյ դուստր սիոնի արդարութեան արեգականն քրիստոս. եւ սըփռեցաւն ըզքեւ շընորհք սուրբ հոգւովն մեծապէս պարգեւօք։

Այսօր ցընծա սուրբ սիոնի մայր եկեղեցի. փայլեցո զմանկունըս քո որպէս զարեգակն. զի անձաւռ խընդութեամբ լցցիս ըզքեզ քրիստոս թագաւորն։

Լ՚ջ միածինն ի հօրէ եւ լոյս փառաց ընդ նըմա, ձա՞յնք հընչեցի՞ն սաղմոսական անդադար ուրախութեամբ աղերսողաց։

Տեսեալ ըզլոյս մեծ հայրապետին գրիգորի, պատմէ՞ր ցընծութեամբ հաւատացեալ ազգին։ Ե՝կայք հինեսցուք սուրբ ըզխոնարհն լուսոյ. քանզի ի սմա ծագեաց մեզ լոյս ի հայաստան աշխարհի։

Որ վերընտիր ձնընդեամբ սուրբ աւազանին լուսաւորեաց զազգս որպսոյ մարդկան. երգով ըզտէր օրհնեցեք բարձր ասացէք ընդնա յաւիտեան։

Ո՛րախանիր աստուածածնի ընտրհնեալդ ի սրովբէից. ծագեալ ի քէն մեզ լոյս մայր եղեր վերաձագողին. ազգ եւ ազինք ըզքեզ մեծացուցանեմք։

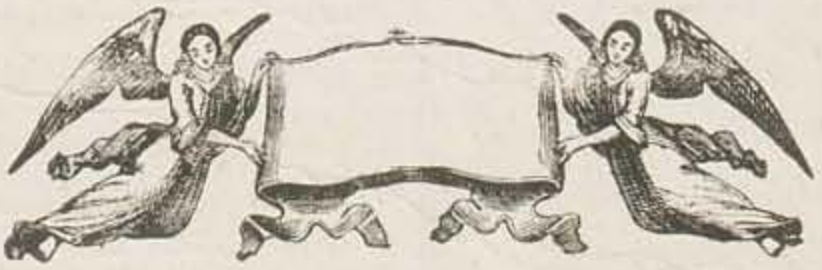
Հինն եղեր եկեղեցւոյն խորան եղեր հոգւովն սըրբոյ. ի հրեշտաւոյ սպասաւորեալ գաբրիէլ քեզ աւետեաց. ազգ եւ ա։

Տեսանեմք ըզսնակալն զհրաշալին խորհուրդ յայտնեալ. ի հոգւոյն սըրբոյ յղացեալ զաւանն անստուած մարմնով ծընաւ. ազգ եւ ազինք ըզքեզ մեծացուցանեմք։

Որ հաստատեցեր բանիւ զերկինս քո քրիստո՛ս ի վերայ ա՛ռաքելական վիմի, երգել ի սմա՛ զերգըս հոգեւոր։

Կանգնեալ ի սմա սեղան սըրբութեան բաշխէ զմարմին իւր եւ զարիւնն, եւ տայ ի սմանէ մեզ նորոգութիւն, ի թողութիւն մեղացն մերոց։

Ի՛ջեալ հոգւոյն սրբոյ աղաւնաձեւ

ԿԱՆՈՆ

ՎԵՐԱՓՈԽՄԱՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻՆ ԱՌԱՋԻՆ ԱԻՈՒՐՆ

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեալ սիրբոցն ի միամիտն երանելի առաքեալքն եւ սուրբ կոսանքն ջահապետաք պայծառացեալք լուսաւորչին ընդատեսրս իւրեանց. եւ միաձայնեալ ասէին, օ՞րհնեալ ես ամէն օրհնեալդ ի կանայս։

Ա՛յսօր դնելով ըզսուրբ կոյսն առդրանքն գերեզմանին, սպանէին եւ ակն ունէին տեսանն իսկ ինքնին գոլով, գեր ի վերոյ տեսեալ զարարիչն եկեալ բազում հրեշտակօք. եւ նոցա միաձայն։

Ա՛յսօր տեսեալ ըզսուրբ կոյսն Թովսեա՛ լծոգս, եւ ամպեղէնն կառօքն ի վեր համբարձեալ երկինս. մրմանելով երկնային խոսքանան ընդ իմաստունն կոսանան. եւ նոցա միաձայն։

Ա՛յսօր ընդ բազմանչեայ քրովբէան եւ աննըման վեցթեւեան սրովբէն մրմանելով յեօթնանաստեղեան խոսքանան. տեսանելով զանանզան ամբոխն զոր պատրաստեալ էր քեզ տէրունեայդ. երթեմք եւ մեք ասելով. օ՞րհ։

Ա՛յսօր զազատիչըն յանցանաց նա խանձրն ըզկուսա՛թեա՛նց մայրն փոխադրեալ բանն աստըւած, յերկինսքինսն դասելով յաստուա ծանկերտ խորանեն եւ յանպատում կան ձայնիւ քեզ երգէ եկեղեցի սուրբ ըզբնո՛ր զօրհնաբանո՛թիւն։

Ա՛յսօր տիրամայրն սիրբո՛հի կոյան աւանդեալ ըզսրբո՛հի հոգին ի ձեռն հրեշտակապետն դասուցն, որպէս գերարժի՛ վանքն լեալ, ահեղիցըն նըմանեալ հրեղինաց դասուցն. վասն որո՞յ հրճ։

Ա՛յսօր հրաշափառ կոչմամբ հոգեցն ժողովեալ սիրբոց աւետքն լոյն եւ իմաստո՛ն սուրբ կոսանանցն, պայծառացեալք իմաստութեամբ ի յերկինսքին փոխուածմանն աստուածամօրն. եւ հաճայնեալք անմարմինոցն օ՞րհնի՛ն զամէնօրհնեալ սիրբուհին։

Ա՛յսօր տեսեալ հրակերտ գասո՛ք վայր իջեալ յերկինից զորդի՛ն միածին սրովիսախա՛ր հրաշակի փառօք, գերապայծառ մաքրեալ հոգւոյն յաւանդո՛ւածն աննըման ընդունելին իւրոյ. եւ հաճա։

Ա՛յսօր ըզբնակարան հոգւոյն սիրբոց վերնական հրաբուն սեռիցըն փոխադրեալ յերկինս, մրմանելով ի վերինն երրորդո՛թեանն. եւ հաճա։

Ա՛յսօր ընծայածո՛ն երկանց բարձողըն կոսական ծնընդեամբ

Ո՛երախ լեր մարիամ սուրբ աստուածածին. զի՛ ի տաճարին մաքրեցեալ յանկարծակի եկեղեցի տէր. ընդ որ օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։

Ո՛երախ լեր դուռն փակեալ ընդ ոչ ոք մըտանել. բայց տէր աստուածծ խորայելի. ընդ որ օրհ։

Ո՛երախ լեր աղբիւր կենդանութեան. զոր ծարաւելոյ բնութեանս ետուր ի յարբուման. ընդ որ օրհնութեամբ

Մարիամ լուսոյ մարիամ սուրբ կոյս. որ ընդունայն առ ի հօրէ ծնանիր մարմնով. եւ եղեր պատերազմական արդարութեան. հոգեւոր երգով ընդ որ սրբուհի՛ մեծացուցանեմք։

Քերովբէից գերագոյն էին աթոռ եւ ծառ կենաց անմահական պըտղոյն, տապանակ կտակի բանին եւ սնփոր ոսկի երկնային մանանայն. հոգեւոր եր։

Քե՛զ բացաւ սրտվքեափակ դուռըն դրախտին, եւ քեզ տըւաւ մեզ փայտ անմահութեան. զոր ի նմա զենեալն անմահ այսօր յերկնից լուսաւորեաց. հոգե։

Ս՛նարատ կոյս աստուածածնին մարիամ, սրբուհի եւ մայր քրիստոսի, յարդանդի տարար զանտանելին ամենեցուն. օրհնութեամբ ընդ որ աստուածա՛ծնին մեծացուցանեմք։

Ընդ որ երկնային դուռըն զոր եւտես եզեկիէլ, եւ ասըն զոր ծանեաւ գեղէոն. սերովբէ հոգեղէն վէհագոյն քերովբէից. օրհ։

Երիս խորհուրդըս սոսկալիս ի քեզ տեսանի աստուածա՛ծնին.

զանհատանալ մայրն, միածինն իջեալ փառօք փոխանդրեալ յիմանալի եւ յանապատս գերագոյն բնութիւնն. ուր որ սրտվքեաքան կան ձայնիւ քեզ երգեմք սրբուհի Թեա՛ոնց սուրբ ընդ մի՛շտ փառաբանութեան։

Ա՛յսօր ըզհոգեղէնն բնութիւնս տեսեալ հրեղինացըն անսկայեալ դանք, մարմին հրաշիւք կառօք յանմարմնոց վերաբերեալ ի յերկինսն եւ յանմահացս լսեսզէն խորանս. ուր որ։

Ա՛յսօր տօնակից հոգեղինաց գոլով հասանցեալ եկեղեցի՛ սուրբ, տո՛նէ ուրախութեամբ ըզպիշատակ անապական ծնեալ աստուածածնին. ուր որ։

Ո՛ր ի բարձրութիւնս երկնից բարձըր բանիւք բարեբանի՛ս սըրբուհի ի լեռնանէ դիմեալ հարան ըզգեցեալ այսօր. զարեգաւն արկեալ ընդ ոտիւք զլուսինն ըստուերատեսանէ. օրհնութեամբ երգով եկեղեցիք տիեզերաց այսօր տօնէն ըզպիշատակ ծնընդեան քո ի մօրէ։

Վէհագոյն սերովբէից եւ բազմաչեայ քերովբէից տիրամայր աստուածածնին. տապանակ կտակի սափոր ոսկի խորհըրդաւոր խորանն բանին հօր բարձրելոյ. օրհ։

Մարգարէից հանդիսապատն եւ գրաւական կենաց մարդկան մարիամ աստուածածնայր. ընդ որ նարատն եօթնանարփեան չնորհացն. խաղխախ յուսոյ հաստատութեան, զուգաթիթ աւետից գաւրուցս աննցաւոց. օրհնութեամբ երգով եկեղեցիք տիեզե։

յերգն եկեղեցի՛ս առաջ. ըստ նո՛ր
ջուրհնաբանութիւն։

Ա.ՅԱՂՄ Ա ՓԱԶ Ա ՅՈՒԽԱՆԱՆ։

Ա՛յսօր յուսապատա՛ր խրնդութեամբ եւ յա՛ւէժաբար հընչեմանք նրւագեմք քեզ Տո՛ղեղէ՛նքս ընդ հրաբուն աւետեցն, ասելով քեզ ալիլուիա՛ եւ մո՛՛ր քո. վասն որոյ հրճրձ։

Որ ընդնախաւօրն զյանցանս երկանցն եբաթձ, եւ զնրդիդ քո միածին մա՛րմնով ջրնաւ. այսօր առ՛ի միջ՛ի վերին զօրսըն փոխեցեր զնախաստեղծին ջրնունդըն. զոր միշտ ունիմք բարեխօս առ քեզ տէր աստուած հա՛յրըն ը մերոց։

Որ էակիցդ ես հօր եւ սո՛ւրբ հոգեւնն, մարմնացա՛ւ յանձն առեր՛ ի սրբոյ կո՛ւսէն. այսօր փոխադրեա՛լ դասեցեր յերկինսն խոտրանան ըզքոյին ջրնողըն. զոր միշտ ու։

Որ յաւիտենից ես լցուցիչ բարեխնա՛մ սուրբ հոգի, այսօր պարգեւո՛ք հա՛նգուցեր յանպատո՛մ ի կեանս ըզկուսութեանց ըզմայրըն. զոր միշտ ու։

Ըզաեր օրհնեցէ՛ք. Բարձր աստուծ՛ըք ըզջրնող անտանելի բանին ըզմի՛՛շտ կոյսն։

Որ ի կուսականն դասակցո՛ւթեանց եւ ի սրբոց ճրդնաւորաց փառաբանին սրբոյ հոգւոյն, ասասկ եւ մեք հաւատացեալքս վերապատուե՛՛մք ըզփոխո՛ւմըն քո ի յեր՛կինս. որ առաւել բարձրացեալդ ես յաւիտեան։

Զբարեբանեա՛լդ անդադա՛ր միշտ ի վերին զօրաց, եւ ըզվերափո՛խեալդ ի գանս աստքեղ՛ց եւ

յերգն ընծայութեան, ցնո՛ւնդ անապրատ, կուսութիւն յետ ցնելոդեան ճեալով անանապական. օրհնութեամբ ըզքեզ աստուածա՛՛ծնի մե՛ծացո՛ցանելմք։

Ա՛ռաքելոյն աղաւնոյ իջանելով մեծաձայն հընչմամբ ի բարձա՛ծնոց, ի՛նամնութիւն լուսոյ փայլմանն հրաշ զինեաց անկիզելի զաշա՛՛կեցոյն, մինչեւ նըստէին ի սուրբ վերնատունն։

Ա՛նհիւթական աղաւնի, անքընննելի որ բընննէ ընկեցոյս աստուծոյ. զոր առեա՛լ ի հօրէ պատմէ զահաւո՛ր եւ ըզմիւսանգամ գա՛՛լստեան, զոր բարոզեցի՛ն հանմայ գո՛յական։

Օ՛րհնութիւն ի բարձնէնս, եկնղին ի հօրէ հո՛ղեցն սըրբոյ. ոտով առքեա՛լքն արբեցան անմահականն բաժա՛՛կան, եւ հրաւիրեցի՛ն զերկինս ի յերկինս։

Հայր անըսկիզբն արարի՛չ յաւիտենից, առ քեզ կարդա՛մք եւ պաշատի՛մք. հա՛նգո՛՛՛զնըջեցեա՛լ սըն մեր ի սուրբ անո՛ւնդ քո։

Որդիդ միածին էակից հօր եւ հոգւոյ. ի միասանգա՛մ քո գալստեան հա՛ն։

Հոգիդ ճրշմարիտ փառակից հօր եւ որդւոյ. աղաչանո՛ք աստուածածնին. հա՛ն։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ա՛յսօր վերանբարձեալ ըզմաքրհանն մարմնովն աստուածածամօր կուսի անմարմի՛՛ն զըւարթնոցն, ամ փոխեա՛լ ի տեղի գերակայից յերրեւելի ըզգայութեանցս ա՛՛ն՝ ճառելոյն աւնել հաղորդս. վասն որոյ հրճրձուողական ձայնիւ քեզ

գովելով ասեմք, օրհնեալ ես հայր անընակիզն աստուած։

Մարգարտատեսիլ եւ ծիրանազգեաց հրաշալափառապայծ կոյս, զոր առեալ որդւոյ վերաթոխեալ դասեաց յանապատումն կեանս, վասն որոյ գովելով ասեմք, օրհնեալ ես որդիդ միածին աստուած։

Ա՛նհասանելի հոգւոյն զօրութիւն, որով վարեալ համաստատ լայն ըզկուսական անձամբն, վերաթոխելով յանապատումն եւ յանհասանելի եւ յանանց լոյսն. վասն որոյ բարեբանելով ասեմք, օրհնեալ ես հոգիդ ճշմարիտ աստուած։

Ա՛նթառամ ծաղիկ անպատում պարոյր շուշա՛նիդ վերաբո՛ւսեալ յարմատոյն յեսսէի՝, զբեզ ետես յիսա՛ւ հանիսաւ վերագո՛ւեաց եօթնարիւեան չնորհաց հոգւոյն ընդունարա՛ն գոլ. աստուածամօրն ես՝՛ւ կոյս զքեզ ըմեծացուցանեմք։

Համեղաճաշակ պըտղոյն բանաւոր բարո՛ւնակ, յորմէ կթեցաւ մեզ ողկոյզն անբռնապատ յուրախո՛ւթիւն տըրտմեցեալոցն՝ ի ճաշակմանէ ծառոյն գիտո՛ւթեան. սըրբո՛ւհի՛՛՛ անարատ ամենե՛՛՛ քեան զքեզ մեծա՝։

Փաղաքշալարեալ՝ ի մարմնի անո՛ւրատ ըմվա՛ւրութ. այսօր յառաքեալոցն ամփոփեալ վերին անկարկո՛ւթեամբըն վերաթոխեցեալ յարքայո՛ւթիւն որդւոյ քո՝ եւ անստո՛ւգ ծոց ըմե՛ւրոյ. բարեխո՛՛՛ս խոստով վանո՛՛՛ զանցս զքեզ մեծա՝։

մարգարէից. ընդ որս եւ մեք հաւատացեալքս վերապատուե՛՛մք ըզքոյին աստուածամայր ըզհան գըստեա՛՛ն տօնս. որ առաքել բանբրացեալդ ես յաւետեան։

Աստուածանայրակ կամարանըմանն յօ րինեցաւ սո՛ւրբ կոյս աստուածածնին, զանհասանելի զբանն աս տըւած բնաւորանալ՝ս անսերմնաբար կրեցեր ի քո՛՛մ յորովայնի. անդադար երգով ըզքե՛զ ըմի՛շտ մեծացո՛ւցանեմք։

Դո՛ւռն երկնից ըզծագո՛ւմն անճառելի աննապական որ՝ի հօրէ առաքեցաւ, ի գիրկըս քո բարձեալ կրեցեր, գիւեցուցանելով մարմնացեալ ի քէն ըզկուսական քո՛ սո՛ւրբ ըզկամեն. անդադար։

Տե՛ղափոխեալ զքեզ ի վերնական՝ի կառս քերո՛ւելեականս աստուածածնայր, սպասաւորեալդ ի սերո՛ւելէից, եւ երկրպագեալդ յանմարմնական զօրացն. անդադար։

Որ ունին իշխանութի՛ւն մահու եւ կենաց քրիստոս Թագաւոր վառաց. որո՛ւմեա մեզ աստըւած։ Տօնելով ըզյիշատակ կուսի աստուածորդւոյ մեր հերձուին հրեշտակք ի յերկինս եւ ցընծան դասք առաքելոց եւ մարգարէից ընդ կո՛ւսակա՛՛ն տօնս. որո՛ւր։

Քեզ միայնոյ մեր եւ կո՛ւսի մա՛՛ղթեմբք հայցելով ի քէն. բարեխօսեա անդադար առ որդի՛դ քո եւ աստըւա՛՛ծ մեր, փըրկել ընդ մե՛զ ի փորձութենէ՛ եւ յամենանա՛՛յն վըտանգից մերոց։

Ա՛նընակիզն աստուած անհասանելի բընութի՛ւն եւ հանդուցեա՛լ ի հրեղէն կառս. վասն որոյ

Կ Ա Ն Ո Ն

ԵՐԿՐՈՐԴ ԱԻՈՒՐՆ

Ա՞ՅՍՕՐ զանճառելի՛ ձնըն-
դեան քո՛ տէր ընտանեաւո՛ր
խորհըրդոյ, ի՛ հոգանի՛ւթ գոյա-
ցուածեա՞նց փոխադրեցեր ի՛
յերկինս։

Ա՞յսօր զանտանելի՛ բանիւ բար-
ձոյն ընդբերանքէն հողեղէն, բարձ-
րացուցեր ի սուրբսյնո՞ց գերաշ-
կանիցըն կայանս։

Ա՞յսօր զանապական կոյսն որ ըզ-
քեզ մարդու կանխամբ կերակ-
րեաց, ի զպայական փոխեալ
բնութեա՞նց յիմանալեացըն խո-
րանս։

Լոյսն անքընին ծանծկեալ ի
ծոց հօր, ար ծագեցաւ ի քէն
մայր եւ կոյս. այսօր իջեա՞լ ան-
մարմնական դասուք հրեղինացըն
փոխադրեաց ըզքեզ լուսափայլ
անպարկք ի՞ լոյսն անբաժանելոր։

Աղբեւելք գերարփին եւ ծիա-
րանն լուսոյն, զանմայր ծընեալն
առաջին ծընաք անհայր յերկրորդին. բարեխօսեա միածնին ա-
ստուածոյն մայր բանին։

Բանին հօր մարմնացեալն եւ առա-
գահաստ բնակութեան. ար կանխամբ
կոչական կերակրեցեր զնակըն
բան. բարե՛։

Գերագոյն սքանչելութեամբ եւ կու-
սական մաքրութեամբ, բանիդ
զանհասանն բնութեամբ ի գիրկըս
քո սքընդեամբ. բարե՛։

Դուռ ճաշակի անեղ առատ տո՛հմի ա-
րիս մարդկութեան, եւ շառա-
վիղ օրհնութեան նախնւոյ ծնողին
մեր բընութեան. բարե՛։

Երկնաւո՛ր ալբայինն եղեր տաճար
բաո երգողին. յանկարծակի վե-
ացին ի յառագաստ բանզեակ
քոյին. բարե՛։

Զօրըք երկնից անմարմնոց իմանա-
լեացըն զբաւարձնոց, իջեալ յերկ-
նից ի յերկինս սպասաւորել մեծ
ալբայինն. բարե՛։

Էիցս եակ բանըն հօր պարագրե-
ցաւ ի մարմնի. լնյաբն ծընո՛ւդ
ծոցածին էաո զբնութիւն նա-
խատեղծին. բարե՛։

Ընտրեալ յառաջ քան զհիմունս
ի սկզբանէ աշխարհի, տուամբ
անճառ ա՛նքընին եւ ամպ թե-
թեւ լուսոյն. բարե՛։

Թագ հիւսեալ երկնային յեռեալ
յականց անմարմին. բերեալ պըտ-
ուղ սուրբ կուսին յորժամ փոխեր
յաշխարհ վերին. բարե՛։

Ժողովեալ սո՛ւրբ գընդին երկոտա-
սան դասուց խըմբին, սպասեալք
պսակս զանծըրին յերուսաղէմ քա-
ղաք հասին. բարե՛։

Ինակ եկեալ բաղմութիւն աշակերտ
տանց նորոց կաակին, ի փոխա՛ն
աստուածածնին մարգարտափայլ
սքրքոյ կուսին. բարե՛։

Լոյս ի լո՛սոյ հօր ծոցածին իջեր
յերկինից յաշխարհ ստորին. գոյք
անմարմնոց ընդ քեզ իջին ի պա-
տիւ մօր քո եւ կուսին. նեբրբո-
ղեալ զայս ասէին դուռ ես տաճար
անեղ բանին։

Խորին խորհուրդ անքընին ծածկեալ յանգգոյ յաւիտենին, յայտ-

Մաթգալիս լըսանալ հոգւոյն
ընբոյ տուն եւ տաճար, մարգա-
բէից բանք նախաճան այսօր լը-
ցան ի քէզ գուման, մովսէս դաշ
սուքն իւրովք ի պատիւ
քո անդ զօրանայր։

Յարմարեալ ձայն ներբոնի յու-
խուխեան օր քո ուրն, համոզէրձ
նորոգ ներբոնի առաքելոց դա-
սուց խըմբի. աւանդեցեր զքո
սուրբ զհոգի ի ձեռն որդւոյ քո
միածնի։

Ընրասքանչ անդ հրաշից նեռա-
կերտեալ ի յերկրի, քանզի պայ-
ծաճ քան զարմի փայլեալ սրբոյ
կռսին հոգի. զոր զարհուրեալ
պետրոս ցաեր հայրացանէր զնո-
հուրդն յայտնի։

Շնորհազարդ փառօք փայլեալ որ-
պէս լըմայր քո միշտ գովեալ, ի
մարդկանէ ով քաստակեալ, հոգւով
պայծաճ արփւոյ նմանեալ, որպէս
փայլակըն բորբոքեալ յերկինաւո-
րաց վերաբերեալ։

Ո՛վ պետրէ լուր ձայնի զոր հար-
ցանես պատասխանի. լոյսն առա-
ջին հայր կոչի, եւ յետ նորա որ ի
կարպի, պայծաճ զհոգիս մարդկան
ստեղծի, որպէս ըզմօրս իմ զոր
ցուցի։

Զորերնիւթեայ բնութեամբ խառ-
նեալ, շաղկապ ըզջնունչն ի մէջ
եդեալ. զոր ի դրախտին զարդա-
րեալ փառօք եդի վայելել. եւ
այժմ ընդոյն ձեզ շնորհեալ, ա-
րեամբ խոով պայծաճ մաքրեալ։
Պար ածեալ անմարմնոցըն շնոր-
հազարդ զբաւարճնոցն, սընայցեալ
երկնայնոց զկոյսըն բարձեալ յերկ-
րայնոց. յոր վերակնեալ առաքե-

նեցաւ յաստըս վերջին ի փըրկու-
թիւն մարդկան սեռին. զոր տե-
սանողքըն ծանօցին կոսին ծը-
նող լինել բանին։

Ծածկեալ խորհուրդ յայտնեցին
լըռեցեալ եւ անճառին, ի հասա-
նել ժամանակին պարգեւեցյաւ
մարդկան ազին. էական բնութիւն
բանին խառնեալ անչխոտ ի մեր
բնութիւն։

Կատարեալ անօրինութեամբ քո
ի յերկրի ներմարդութեամբ. զոր
ի վերջին դարուցս վախճան կա-
տարեցեր վասըն մարդկան. այսօր
յերկինից իջեր հօր բան ի յօր
կուսի մօր քո նըմանման։

Հնչեք վերին զօրացն իջեալ շուրջ
ըզկուսին պար առեալ. զերգս
օրհնութեան եղանակեալ. բազըմը
ձայնիւ ակուամբ առեալ. զերա-
հրեսեալըն նըւաճեալ զմի տե-
րութիւնն երգաբանեալ։

Զայնականից նոցին եղեալ գաղք եր-
կանիկ պետացն ընտրեալ. ի հն-
գեցն վերաբերեալ ձրք յընդհա-
նուր աշխարհ սրսիեալ. անմարմ
նոցն համաձայնեալ ընդոյսըն սուրբ
օրհնաբանեալ։

Ղամպարասիայլ ջահիւք լուցեալ
սուրբ կուսանացըն գուարեալ,
զերգս օրհնութեան նրւաճեալ
ի պատիւ մօրն ամենօրհնեալ բա-
րեբանեալ ես կոյս գովեալ յորմէ
անստուած բանըն ծընեալ։

Ճառագայթ հօր ծոցածին յոր-
ժամ եկեր առ հայր յերկին. խոս-
տանայիր բանիւ քոյին ի կատա-
րուին ամստուածածնին, քէզ միայ-
նոյ զօրօք քոյին գալ ի փոխուցըն
միշտ կուսին։

հոս արտասուօք , եդանակէին քաղցր երգօք երկբօրեայ խըմբեալ պարունք. բարդոզիմք յետոյ եկեալ , եւ զտեղիչսն իւր ոչ տեսեալ։

Խիւսեալ բամից դաւուց սըրբոց, զըղձումն եղբօրըն վըճարեալ. բացեալ զտանպաւն առնօրհնեալ եւ զբաղձալին իւր ոչ գըտեալ. քանզի եղեւ վերափոխեալ Իսփաւս անճառ նախ պատրաստեալ։

Փառք հօրն էակիցի պատիւ որդւոյն իւր էակցի , ընդ հոգւոյն համաշխոյժ որ զարդարեաց զկոյսն ի յերկրի . ժառանգել զանճառ բարին զոր պատրաստեաց իւր միածինն։

Քանզի անճառ է խորհուրդ փառաց կուսին անմարմնոց . զոր ի դարուցըս վերջնոց եհեղ մարդկին ստորայնոց . զոր այժմ յոբսմով եկելոց յայնժամ ընդունել յոբսացելոց։

Կերտող բոլոր եղելոց ի մանալեաց եւ ստորայնոց. Րնբոնն բոլոր անմարմնոց Աւետեր պատիւ յերկրայնոց , կուսականն տօնիւ փոխմանս Ընդեգրութեան լըցեալ արժանաւ։

Վանն որոյ աշակերտ Աստուածածնին մայր բանին , Րանաշխարհ եւ զմարմին Դարձեալ ի սեր փեսային . Աւրժանի լեցուք Պետրոսի դրախտին Երանաւէտ կենաց Տըննկին։

Ի համբառնալ բանին յերկինս եւ ի նընջեցեալ ընդ աջմէ հօր, զուարճացեալ առաքեալքն երկրպագեին . օրհնելով ըզհայր զանառքոյ բանին։

Լոյն զերգս օրհնութեան հընչեն Երգոյ։

Ջահանգեաւեալ սուրբ կուսին հանդերձ մաքուր դասուց խըմբից, երկոտասանն սուրբ գընդից եւ աշակերտք նոցին բանից , ձայնակից եղեալ միմեանց եղանակեն զերգս օրհնութեան։

Ոտն լուսոյ սըրբութեան հոյ դեալ զօրաց անմարմնոց , եւ գունդք հրեղէն զուարթնոց յանուանէ յաշխարհ վերնոց, հրով ճոխագանն ձայնիւ երգոյն գովեն ըզբեզ սուրբըդ սըրբոյ։

Սերովբէից գունդք հիացեալ յոր ժամ տեսին ընդունէրն իջեալ ի փոխումն աստուածածնին անապականան եւ միշտ կուսին . զարհուրեալ զայս առին օրհնեալս սուրբ աստուածածնին։

Վեհապոյն սերովբէից եւ բարձրագոյն քերովբէից , վերհամբառնալ ձեր ի բարձունս յերկանիցս անհրկիզին . փառաւորեալ ընդ միածնին հրաշխոյական ձայնիւ երգոյ։

Տէրութիւնք եւ զօրութիւնք իշխանութիւնք եւ պետութիւնք , հրեշտակապետք եւ հրեշտակք եղանակեն զերգս օրհնութեան. օրհնեալ ես կոյս տաճար մաքուր եալ յորմէ ստեղծոնն էջից բազմեալ։

Բանին նեցըն խըմբից աշակերտացըն դասուց բանեալ զմարմինըն մաքուր աստուածծարեալ սուրբ բազկօք , եդին ի դիր հանգըստեան . բազպրաձայնեալ սաղմոսիւք։

Ցընծալից բերկրանօք եւ յորդա-

գոլն որ մարմնով ծընաւն ըզքենզ, այսօր փոխեցեր ի կեանս անպատում. ըզքեզ բարե։

Ո՞ր զիաւոյ հօր հոգւոյդ ըզտանձարն զաւ ի քէն հովանացեալն այսօր հանգոյցեր ի լոյս անմատոյց. ըզքեզ բարե։

Ըզտէր. Ընդ որդւոյն միաձնի զմայրն ամէնօրհնեալ մարիամ գովելով բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։

Ա՛յսօր ընդ վերինն զուարթնոցն երկնից, որք վայր ինջեալ ընդ միաձնին ի փոխումն աստուածամօրն երկրի՛յն. օրհնեցէք ըզհայրն երկնաւոր, բարձր ա։

Ա՛յսօր ընդ դասուց սերովբէից, որք պատակեալ շուրջ ըզգերեզմանաւ սըրբոյ կուսին եղանակի՛ն. գովեցէք զորդին միածին, բարձր արա։

Ա՛յսօր ընդ հրեղէն քերովբէից, որք ըզբոլորվքն հովեղէն վերհամբարձն ձայնիւ փողոյ ի յե՛րկինս. բարեբանեցէք զհոգին ճըշմարիտ, բարձր արա։

Ա՛ստուածածնէն ամպ լուսաւոր որ ըզցօղըն կենաց հեղեր յերկիր բանաւոր ե՛ւ զնախամօրըն հնուր. անդադար ձայնիւ ըզքեզ բարեբանեմք, ե՛ւ հոգեւոր երգով մեծացօ՛ւցանեմք։

Տե՛ղի անտանելի՛ բանին, եւ երկիր վայրափակ յորում լոյսն ածնեալ. ե՛ւ արեւելք արեգականն արդարութեան. անդա։

Զքե՛զ կատարե՛մըն մարգա՛րէից կո՛ւսական քո՛ ծնընդեամբ որ՛ով բնութեանըս քակտեցան օրէնք,

Համահաւաքեալ գո՛ւնդըք սըրբոցն ի վերնատո՛ւնըն խորհըրդոյ, համբարձմամբ աչաց սպանէին հոգւոյն. օրհնելով ըզհայր զաւա՛։ Յանկարծահաս հընչմամբ հեղեալ կենդանարար աղբիւր լուսոյ, ոմն մահական կենաց լնւսո՛վ զարդարեալ, որք օրհնէին ըզհայր զաւակ հոգւոյն։

Աղընդրե՛մք ի քէն Թագաւոր փառաց փառաւո՛րեալդ ի զուարթնոց. ըզնընջեցեալըն մեր ընկալ մարգա՛սէր տէր, եւ հանգո՛ն ընդ սո՛ըբըս.քո։

Յո՛րժամ գաս փառօք հօր դատել ղերկիր արդարո՛ւթեամն աւե՛գանկն. ըզնընջե։

Ի՛ նըստոյ.քո յաւիտենի գահաւոր անեղ.քրիստոս փըրկիչ մեր եւ յոյս. ըզնընջե։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Բանն անմարմին որ ի քէն մարմնացաւ, եւ ի գիրկս.քո բանձեա՛ կրեցաւ մարիամ, այսօր եկա՛ լուսաշողութեամբ զօրօք հրեշտականըն վերացոյց ըզքեզ հրաշակերպ կառօք ի՛ լոյն անէնստուեր։

Ա՛յժմ և հետ և յաւիտեան։

Ի՛ տեսիլ հրաշից փառաց միածնին զուարճացան դասք առաքելոցն. ե՛ւ ընդ վերի՛ն զըւարթունսըն հանճայնեալ նոր օրհնութիւնն.քեզ եղանակէին օ՛րհնեալդ ի՛ կանայս։

Ո՛ր զիածնի որդւոյ.քո զնահապետն զնահատմօրն երկանից բարձեալն այսօր գաբրիէլ ի փառս աստուածին. ըզքեզ բարեբանեմք ամէն տիւրակ կառօք ի՛ լոյն անէնստուեր։

Համահաւաքեալ գունդըք սրբոցն ի վերնատունն խորհրդոյ, համբարձմամբ աչաց սպանէին հոգւոյն. օրհնելով ըզհայր զաւակ հոգւոյն։

Յանկարծահաս հընչմամբ հեղեալ կենդանարար աղբիւր լուսոյ, ոմն մահական կենաց լնուսո՛վ զարդարեալ, որք օրհնէին ըզհայր զաւակ հոգւոյն։

Աղընդրե՛մք ի քէն Թագաւոր փառաց փառաւո՛րեալդ ի զուարթնոց. ըզնընջեցեալըն մեր ընկալ մարգա՛սէր տէր, եւ հանգո՛ն ընդ սո՛ըբըս.քո։

Յո՛րժամ գաս փառօք հօր դատել ղերկիր արդարո՛ւթեամն աւե՛գանկն. ըզնընջե։

Ի՛ նըստոյ.քո յաւիտենի գահաւոր անեղ.քրիստոս փըրկիչ մեր եւ յոյս. ըզնընջե։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Բանն անմարմին որ ի քէն մարմնացաւ, եւ ի գիրկս.քո բանձեա՛ կրեցաւ մարիամ, այսօր եկա՛ լուսաշողութեամբ զօրօք հրեշտականըն վերացոյց ըզքեզ հրաշակերպ կառօք ի՛ լոյն անէնստուեր։

Ա՛յժմ և հետ և յաւիտեան։

Ի՛ տեսիլ հրաշից փառաց միածնին զուարճացան դասք առաքելոցն. ե՛ւ ընդ վերի՛ն զըւարթունսըն հանճայնեալ նոր օրհնութիւնն.քեզ եղանակէին օ՛րհնեալդ ի՛ կանայս։

Ո՛ր զիածնի որդւոյ.քո զնահապետն զնահատմօրն երկանից բարձեալն այսօր գաբրիէլ ի փառս աստուածին. ըզքեզ բարեբանեմք ամէն տիւրակ կառօք ի՛ լոյն անէնստուեր։

ԿԱՆՈՆ

ԵՐՐՈՐԴ ԱԽՈՒՐՆ

ԱՅՍՕՐ հրաշափառ կոչմամբ հոգւոյն ժողովեալ սիրոյ աւետելոյն եւ խմաստուն սուրբ կոյսանոյն, պայծառացեալք ի մաստութեամբ ի յերկնային փո՛խ ի՛ն աստուածամօրն. եւ հաճայնեալք անմահութեան ո՞՛րպէս նէ՛ին զամէնօրհնեալ սիրոյ ի՛ն։

Այսօր տեսեալ հրակերպ գաստ՛ք վայր իջեալ յերկնից զորդի՛ն միածի՛ն աւրհնաբանեալ հրաշալի՛ վաճառք, գերապայծառ մարմնեալ հոգւոյն յաւանդա՛ծ աւետարանչաց ընդ ամենայն երկիր ի՛ն իւրոյ. եւ հաճա։

Այսօր ըզբնականաւն հոգւոյն սիրոյ ընդ վերնական հրաբուն սերմիցըն փոխադրեալ յերկինս, մարտանելով ի վերի՛ն էրուսաղէմ ի յառագաստն անանգամեան յանմահացեալ նեղլին եզանիանաց ընդ երրորդութեան. եւ հաճա։

Այսօր ըզնախանձոյն երկնից բարձոյըն կուսական ծնընդեամբ զանհաւասնացեալ մայրն, միածի՛ն իջեալ փառօք փոխադրեաց յիմանալի եւ յաներեւոյթ գերագոյն բնութիւնն. վասն որոյ սրամիտք ձայնիմ քեզ երկեմըք սիրոյ եւ մի՛շտ փառաբանութիւն։

Ով սիրելի ծընեալ մանկունք սուրբ աւազանին. հնորհազարդեալք հոգւոյն աստուծոյ.

հրաշքուն սերմիցըն փոխադրեալ ի լուսաճեմ խորանն. ամեղա։

Ով անմարմին բնութեամբ աստուածութեան քո տէր միացար մարմնով յարգանդի կուսին անչէզաւոր գոլով. այսօր փոխեցեր զաբանութիւնդ երկինք եւ երկիր յանտրտունս իմ կեանս. ա՛ղաչանօք մօր քո՛ պահպանեա մեզ ծրդի՛ աստուծոյ։

Ով անապական մարմնով ծընար ի սուրբ կուսէն եւ ի խաչձաբուրըս պատեցար արկողդ ըզմեզ, եւ ի մըսուր հանդերձ. այսօր ըզկուսութեանց ըզմայրըն հանգուցեր ի լուսերէն խորանս. ա՛։

Ով ի քրովբէական աթո՛ռ նըստիս ընդ հօր եւ սուրբ հոգւոյն. հաճեցար բառնիլ մարմնով ի գիրկըս կուսին եւ կամեցաւն եղեր. այսօր քրովբէիւք վերհամբարձեր յաթոռ փառաց ընդհո՛ղեղէն քրովբէն. ա՛ղաչա։

Այսօր զուարճացան հրեշտակք ի յեր՛կինս, ընդունելով երկրիդ զմայր բանին աստո՛ւծոյ յիմանալի խորհո՛ւրնա աննմանից։

Այսօր ցընծացան դասք առաքե՛լոցն տեսանելով զաէրըն տերանց խոնարհեալ յաւանդա՛ւմն ամենասո՛ւրբ հոգւոյ մո՛ր եւ կուսին։

Այսօր եւ մանկունք եկեղե՛ցւոյն ուրախութեամբ ասենն յերկրի ընդփոխումըն կուսին յերուսաղէ՛մ քաղաքըն վե՛րին։

ՁՈՂՈՒ։

Աստուածածի՛ն ամպ լո՛ւսոյ։

Ո՛երախ լեր դա՛ստըր լուսոյ մայր անհատնացեա՛լ. քա՛նզի յղացեալն ՚ի քէն համախըմբեա՛լ վերնոյն ո՛րդիք սիո՛ւնի երգե՛ն ընդ փառս ՚ի բարձունս։

Ծագո՛ւմըն հրաշա՛լիք ո՛ր անյայտ էր ՚ի մէնջ. եւ բա՛նըն հայրական ա՛նըմբըռնելի՛. հո՛ւր փայլակնացեալ եւ ՚ի մարմին բնակեցա՛ւ, անվընաս պահելո՛վ զարարածս ամենայն։

Ծագո՛ւմըն հրաշագործ ո՛ր ՚ի կո՛ւսէն ծագեցա՛ւ, ճառագայթելո՛վ զարարածս ամենայն. երկի՛նըք ցըն՛ծային եւ երկիրս ո՛ւրախանայր. եւ քրիստո՛ս աստուա՛ծ ընդ մարդկան հըրջեցա՛։

Ա՛ռ քե՛զ ապա՛ւինիմք ամենասըբո՛ւհի. գերագո՛յն եւ հրաշա՛լի եւ բաշխո՛ղ բարո՛ւթեանց. ազքի՛ւր ես ծարաւեաց եւ հանգիստ աշխատելոց. եւ ե՛ղեր վերընկա՛լ անտառագա՛յին բանին։

Ա՛ռաւո՛տ խաղաղութեան եւ արո՛ւսեակ զբաւարթարար. այսօր մարիա՛մ սըրբո՛ւհին. ՚ի վաո՛ւս քո՛ քրիստոս ծագեա՛ց մե՛զ լոյս յո՛րոց օրհնանց. անդադա՛ր երգով սո՛ւրբք ըզքե՛զ մի՛շտ մեծացո՛ցանեմք։

Դրախտ աստուածային եւ արե՛ւելք իմանալի. այսօր մարիամ հրաշագեղ. ծնեա՛լ ՚ի յաննայէ ՚ի մայրութի՛ւն քո հրաւիրեա՛լ քրիստո՛ս ո՛րդի աստո՛ւծոյ. ա՛մն։

Տապանակ ապրեցո՛ւցիչ եւ տաղաւար աբրահամեա՛ն աստուածընկալ. այսօր մարիամ լուսապայծառ. միածին ծընո՛ւնդ յայտնեա՛լ ծնողացն, ՚ի ծնողութի՛ւն քո կո՛չեցեալ միածին ո՛րդի աստո՛ւծոյ. ա՛մն։

օրհնեցէ՛ք զՏա՛յրն երկնաւոր յաւո՛ւր ծնրադրեա՛ն սըրբո՛ւհուդ կոսին. յո՛ր օրհնեցա՛յք յանի՛ծից նախնեա՛ն։

Ա՛րեամբ գառի՛ն անարատի՛ փըրկեա՛լ ժողովո՛ւրդք. յաւո՛ւր ծնրադեա՛ն մո՛ր անտա՛նելոյն. գո՛վեցէ՛ք ըզմի՛ածինն ո՛ր հաճեցաւ առնո՛ւլ մարմի՛ն ա՛նաբիծ ՚ի նմանէ. յո՛ր օրհ։

Յառաստաբո՛ղս շնորհա՛ց հո՛գւոյն լուսա՛զարդեա՛լ ազգք հեթանո՛սաց. յաւո՛ւր ծնրադեա՛ն մո՛ր բանի՛ն ծնո՛ղն. զիա՛ռանկի՛ց որդեգի՛ր զհոգին բարեբա՛նեցէ՛ք հոգեւո՛ր երգո՛վ. ո՛ր մարգարէակա՛ց ըզմարմնաւո՛րն ո՛րդւոյն։

Ո՛երախ լեր մարիամ կոյս ա՛նապական. զի՛ ՚ի հայրական ծոցոյ անմեկնելի՛ որդին ՚ի քո՛ յանձն առնո՛ւ բընակի՛լ յո՛րովայնի։

Ո՛երախ լեր երկի՛ն վեհագո՛յն քրտի՛ւ հո՛ղեղէն. ո՛ր զանտանելի՛նն երկնից եւ հրեղէ՛նաց դասուցն ՚ի քո՛ ընկալա՛ր մարդական ո՛րովայնի։

Ո՛երախ լեր սի՛ւն հրեղէ՛ն լուսոյն աշտանա՛կ. ո՛ր զարարչականն եղանկա՛նաց լուսոյ ՚ի քե՛զ տա՛նելո՛վ ծագեցեր խաւարելոցս։

Ո՛երախ լեր սանիո՛ր ոսկի՛ երկնային հացին, ո՛ր զաւ ՚ի վերո՛ւստ իջեա՛լ ըզմանանայն կենաց, նո՛ր ցոյս պարգեւեա՛լ կենդանւո՛ւ իսկ լինելի։

Ո՛երախ լեր ա՛մպ լեռնե՛ւ գեղմն իմանալի. ո՛ր ՚ի բանականն երկիր հեղեր զանձրեւ կենաց. աղբիւնս ընդ գործոյ հաւատոյ պըտղաբերեալ։

Ա՛մենակալ հայր երկնաւոր, զան-
բաժանելի յաւուցդ ըղձագութեան
հոգեզինացդ շնորհեցեր. ասա։
Քանզի զքեզ օրհնեն իշխա-
նութիւնք երկնից, թագաւոր փառ-
ւոյց ամենակալ ամենակարող.
Թող ըզմեզս մեր նընջեցեալսդ,
եւ հանգո՛ի խորանի քումմ՛ի յայր-
քայական՝ ի հանդըստեան։
Որ ի նախնումն ըզմարգարէն
մովսէս լուսաւորեցեր աստուա-
ծային փառօք տեսլեամբ աստ-
ուածութեանդ քո, լուսաւորեա՛
եւ ընդեր ըզնընջեցեալսդ, եւ
հանգո՛ի խորա։
Բարեխօսութեամբ սուրբ աստ-
ուածածնի ծընող եւ մօր քո
միշեա զինս արեան քո տեր, եւ
դասաւորեա՛ յերանաւէտ յան-
թառամ եւ յանտրտում ի
կեանսդ ի յայր։

Փառս հօր և որդւոյ և։

Ա՛յսօր ընդհոգելոցն բնութիւնս
տեսեալ հրեղինացըն սնսկացեալ
դանսք, մարմին հրանիւթ կառօք
յանմարմնոց վերաբերեալ ի յերկ-
նային եւ յանմահոյց լուսեղէն
խորանս. վանո՞ւր սրո՛յ սրմնքեանքն
ձայնիս քեզ երգեմըք սըրբո-
թեա՛նց սուրբ ըզբ մի՛շտ վա-
ռաբանութիւն։

Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ա՛յսօր սոճանկից հոգեղինաց գո-
լոլ հարանցեալ եկեղեցի՛ սուրբ,
տո՛նէ ուրախութեամբ ըզյիշա-
տակ անապական՝ անարատ կո՛ս
աստուածամօրն. վանո՞ւր։

Որ ըզդատաւորիք երկանց անի-
ծից նախաստօրն եղեալ միածնի
որդւոյ քո ծնընդեամբ կոյսըն մա-

Ա՛ստուածածնին մայր լուսոյ
սո՛ւրբ կոյս լուսեղէն տաճար, ո՞
րում երկինքըք չէին բաւական
առ ի բնակութի՛ւն, ի՛ բեն մարմ
նացար։

Ըզքեզ անհարանացեալ որ միայնդ
ի կանայս օրհնեալ, կրելոլ ի քեզ
զանտանելի զբնութիւնն. օրհ-
նութե՛ամբ մեծացուցանեմք։
Ո՛րպէս լեր անթո՛ւ փըրկութեան,
յոյս հաստատութեան մարդկան,
միջնորդ օրինաց եւ ընդհա՛ց,
օրհնութեամբ անդադար գոհա՛-
թե՛ամբ մեծա։

Ո՛րպիսացիր աստուածածնին որ
կուսութեանց ես պարծանք եւ
մայր հաստատութեանն մարդկան.
օգնական՝ եւ շնորհ աչխարհի,
մարիամ մայր եւ աղախին փըրկ-
չին մերոյ։

Երանելիդ ամենեցունն զաստըւած
տանելոլ ըզբնութեամբ անտա-
նելին, զամենեցունն ամենակալն
արժանի եղեր կրել յորովայնի, որ
երբեւեցաւ ազգի մարդկան։

Քերովբեականո՛ւ աթոռ ցո՛ւցար
աստուածածնին, ի գիրկս բառ-
նալով զաստըւածն ամենեցունն,
որ նըստին ի քերովբէս. ա՛ռ նա
միշտ բարեխօսեա՛ կեցուցանել
ըզմեզ։

Ա՛նըպակիզըն աստըւած սո՛ւրբ
հոգի, զմարգարէութեանց նախա-
գո՛ւշակութիւն արտաքինչեալ լուսա-
զարդեցեր, ա՛ռ ատո՛ւսկ ես հեղեալ
յառաքեալն։

Ա՛նժամանակ որդի միածին, ըզ-
խոստացեալ պարգեւս աւետեանցն
ի վերնատունն աւարտեալ լըցեր.
ա՛ռ ատո՛ւսկ ես հեղ։

բանն անմարմին որ՝ի հօրէ, եւ եւ մարմնով անխախտելի ճանալով կո-

սուբթեանդ. հոգեւոր եր։

Վերափոխեալ զքեզ՝ի յերկինսն խորհանան այսօր որդին քո միա-ծին. ուստի եւ դասք առաքե-լոցն եւ խմաստունն սուրբ կո-սանայքն միաձայնելով գովեին զքեզ մայր անհարսնացեալ. հո-

գեւոր եր։

Որ խոնարհեցար յերկինից ան-մեկնելով՝ի հօրէ որդի աստուա-ծոյ, եւ առեր մարմին՝ի սրբոյ կուսէն. հայցմամբ ծագողին

լուսոյ եւ մեզ պարգեա։

Որ մանուամբ քով կեցուցեր զմեզ, եւ յարուցեալ համբարձար առ հայր՝ի յերկինս. այսօր երկ-նաւոր զօրք լցեր՝ի փոխումն մօր քո եւ կուսի. հայցմամբ

ծագողին լու։

Որ յամենալի խորհուրդ բարձրացոյց զքեզ մայր աստուածոյ, անճառելի փառօք միածին որդի՝ն. առ նա միշտ բարեխօսեա վասն անձանց մերոց։

Ուրախ լեր մայր անճառ լուսոյ սուրբ աստուածածնին. քանզի առ՝ի քէն ծագեաց մեզ լոյս՝ի լու-սոյ, եւ զխաւարն անգիտութեան փարատեաց անլռստուեր լուսովն

իւրով։

Ուրախ լեր կոյս անարատ մայր անհարսնացեալ. քանզի որ՝ի քէն ծընաւ որդին միածին, վայր ի-ջեալ յերկինից այսօր վերստին

զքեզ՝ի սքանչելի փառօք։

Ուրախ լեր հարսն երկնային կոյս անապական. քանզի երկնայինոցն զքեզ այսօր ընկալեալ տօնէին

րիանմ, այսօր յառաջինն յանապա-տնեմ փառսըն դարձուցեր սուրբ զընախատատեղծըն, զոր միշտ ու-նիմք բարեխօս առ քեզ տէր աս-տուածածնայ հաւրըզն մերոյ։

Որ՝ի հօրէ անմարմնաբար ծընեալ որդի նախ քան զյաւիտեանս. եւ մարմնով ծընար՝ի սրբոյ կուսէն, այսօր խոնարհեալ յերկինայինսըն փոխեցեր զտնօրէնութեան քո

զընակարանըն. զոր միշտ։

Զոր մաքրեցեր՝ի բնակութեան քում էանկըն հոգիդ ճըշմարիտ, եւ լցեր անճառելի՛ եօթնար-փեան շնորհօք, այսօր գերագոյն հրեղինացըն դասեցեր ըզհոգեղէնն

բնութիւնըն. զոր միշտ։

Ըզտէր օրհնեցէք. բարձր ապա-րէ՛ք ըզծագող լուսոյն

ըզմի՛շտ կոյսն։

Որ յանմարմնոց զինուորութեանց եւ՝ի դասուց հոգեղինաց վերհամ բարձար այսօր աստուածամայրդ. ուստի եւ դասք հոգեղինացըս փա-

ռաբանե՛մք, ըզծա։

Որ վեցթեւեանն սրովբէից եւ՝ի բազմաչեայ քրովբէից փառա-բանիս երգով աստուածածնին. ընդ որս եւ մեք համաձայնեալ

բաներբանե՛մք, ըզծա։

Աստուածածնին գերագոյն երկ-նից՝ ցուցար խորհն եւ առա-գաստ. քանզի ծագեալ լոյսն՝ի հո-ղ ըե բնութեանց էից անտանելին պարգեցար՝ի քո՛մ յորովայնի. հոգեւոր երգով ընդքեզ զմի՛շտ

մեծացուցանե՛մք։

Դուռըն փակեալ զքեզ եղկիւել յառաջագոյն ծանոյց կոյս անա-րատ, ընդ որ եմուտ անտեսանելի էից,

ձանց եւ առեր մարմին ի կոնաչն
յաղաւս անկելոյն յանկուծիչ կե-
նաց բանաարկուին խաբմամբ։
Որ գատաւորդ ես ծանծկելոց գի-
տող. այսօր ի հողջ գատապար-
տեալ բանձար ի խաչ եւ լերեաւ
կերակրեցար յաղաւս անկելոյն ի
ճաշակմանէ մահաբեր պլուզոյն։
Որ կենդանութիւնդ ես ամենե-
ցուն. այսօր լզմահ խաչի ի յանձն
առեր. եգար ի միրտ երկրի եւ
յերրորդ աւուր յարեար. հնոր-
հեա մեզ վերացիլ ընդ քեզ
յանապատս ի կեանս։

Անապատումըն կատք անբընակե-
լի խորհրդոյն ընդունարան որ
սուրբ քաւարանեա, ի՞նչ սաստա-
նամեցից արժանաւորեալ պատ-
ուեալ ի քէն. քեզ երկրպագեմըք
յօգնութիւն մեզ ժամանեա
յերկիր եւ ի մեռս։

Անյաղթելի նշան անպարտելի
զօրութեան ընդունարան որ
սուրբ քաւարանեա, ի՞նչ յան-
կութիւն սպրատամբոյն երեւե-
ցար, որք ի քէն ահիւ սարսեալ
դողան, եւ անդընդոցն լկորչին
ի՞նչ. քեզ եր։

Յառաջագոյն տեսեալ ընդրեզ մար-
գարէն զպատկերիանս, աշտանակ ոս-
կի եւ օմնաջահեան լուսով պայ-
ծառացեալ երկրի որ սուրբ
քաւարանեա, ե՞նչ ի վերայ քո
տարածեալ աննիւթ գոյն գոյա-
ցեալ ի մէջ բընութեանս, եւ
պղերասիս կողին մարդկային
տեղութեանն ազի մարդկա՞ին.
քեզ երկրպագեմըք յօգնութիւն
մեզ ժամանեա յերկիր եւ։

ուրախութեամբ. ընդ որս եւ
մեզ երկնացո՛ք քեզ օրհնու-
թիւն մայր տեառն։

Ձայն։

Աստուածածնին գերագոյն։

ԿԱՆՈՆ

ՆԱԽԱԿԱՏԵԱՑ ՍՐԲՈՑ ԹԱԶԻՆ

Ի՛վերայ վիմի հաւատոյ չինե-
ցեր զբոլոր տունդ զեկեղեցի.
ըզսա պահեա՛ի խաղաղութեան։
Որ շնորհեցեր ողջմութիւն ի
բնակարանըս հրեշտակաց եւ մարդ-
կան քաւարան. տուր սքանչ զան-
շարժ քո զխաղաղութիւն։
Ի տառապի վաստից սրբբութեան
ք՛ քեզ երկեղն մանկունք. տուր
տոցա զառատ ք՛ զողորմութիւն։
Եկայք ժողովուրդք ի տաճարի
վառաց քրիստոսի, տուք ամենե-
քեան օրհնութիւն ի բարձունս։
Խաչըն կենարար որ եղեւ ք
մե՛զ փրկութիւն. սմանա ամե-
նեքեան ըզքեզ բա՛րեբանեմք։
Որ ի հօրէ լուսոյ լոյս ճառագայ-
թեա՛լ ի յերկիր, եւ գառազան
զօրութեան հաւատացելոց. սո-
վան ամենեւ։
Որ լուսաւիսայլ ծագմամբ հրաշա-
փառաւեաս ք մե՛զ ցուցաւ ի յօղ-
նութիւն ընդդէմ թշնամանացն.
սովան ամե։
Որ համագոյդ ես հօր եւ սուրբ
հոգւոյն, անբաժանելի էակ մի-
ութեան, խոնարհեցար ի բար-

Ա՛յսօր մանկա՛նք ՚ի կենդեցւոյ տօնեն ցընծութեամբ զաւետստութիւն. ծրմիլ զարդարելցան ՚ի զգենուլս լուսափայլս եւ գերապայծառս. երգեն ընդ սրմիլ բէ՛ան զերկնքաշրջեցինն։

Թագաւոր խաղաղութեան որ քաղցրութեամբ խնամեաց զքո՛ զաթարած. ի՞նչեա՛ տէ՛ր զհոգիս նրնդեցելոցն ընդ սո՛ւրբս. քո՛, եւ դասաւորեա՛ ՚ի յաւո՛ւրն այցելութեան։

Որ կո՛չեցեր ՚ի դրանց մահու լզսիրելին քո զաշակերտս, եւ ձաղնեցեր զաստուածութիւնդ ընդհանո՛ւր տիեզերաց. լո՛սաւորեա տէ՛ր զհոգիս նրնդեցեալ։

Ա՛ւտաճանչի քո՛մ սրբութեան մատուցանե՛մք քեզ պատարա՛նս աւտուալից. պայծառացո՛ տէ՛ր զհոգիս նրնդեցեալ։

Ա՛ւնուշ մորենի եւ սրովբէ՛ հոգեղէն սո՛ւրբ կոչես, որ ցօղեցեր ՚ի մեզ ընդցօղն երկնային. զբեզ բարեբանեմք աստուածածնի՛ն կոչես։

Ա՛նկէզ մորենի եւ սրովբէ՛ հոգեղէն սո՛ւրբ կոչես. քանզի պատո՛ւղն կենաց ՚ի քէ՛ն տո՛ւաւ մեզ. զքեզ։

Ա՛նբծից լուծի՛չ եւ բանի՛չ մեղաց սո՛ւրբ կոչես. որ զանտանելին յէից ՚ի գիրկս քո բարձեր. զքեզ բա՛։

Փառս հօր և որդւոյ և.

Քանզի թագաւո՛րըն քրիստոս պատակաց ըզսա՛ս աքանչելի փառօքն իւրով՛ք. տո՛ւք ամենեքեան ծրհնութիւն ՚ի բարձո՛ւնս։

Ամէն և ամէն և յաւիտեան։

Ի՛ սա՛ և զօրըք հրեշտակաց դասո՛ւրեալ ծանե՛ն տեսանե՛ն, տո՛ւք ամենե։

Ո՛ր յաւիտո՛ւ փառաց նըստիս բանդ աստըւա՛ծ, խո՛նարհեցար ՚ի հայրական ծոցոյն, ա՛ւետեր մարմնի՛ կոհսէն, վերականգնելով ՚ի տեղի ըստ առաքանելոյ զհո՛ղայեակ բնութիւնս։

Ո՛ր կանգնեցեր ըզխաչ քո ՚ի մէջ երկրի, եւ սնա՛ւ ըզզօրութեամբ դո՛ւրն դրախտին բա՛ցեր նախատեղծին, կենդանագործելով ՚ի ճաշակմանէ՛ մահաբեր պտղոյն։

Ե՛ զօրութեամբ խաչի՛ քո քրիստոս հիմնեցուցեր զհաւատուղիկ եկեղեցի բնա՛կարան սուրբ երրորդութեանդ. լուսաւորելով ըզհետքանոս ՚ի սամա՛կըրկնակի ծնըն։

դեամբ։

Ո՛րպէս լեր եկե՛ղեցի՛ սուրբ ՚ի գալըստեա՛ն սուրբ վիճծնին. ո՛րպէս լեր եւ ցընծա՛ հանդերձ ամենայն սըրբովք։

Խընդա՛ յոյժ դո՛ստր վերին սիոնիկի. ա՛հա Թագաւո՛ր քո գայ նըստեալ ՚ի յաւա՛նակի նորոյ. արդար եւ փըրկիչ փըրկե՛ւ եւ կենդա՛նացանէ։ Ջըւարճացիր եւ բերկրեա՛ ժողովո՛րդ աստուածոյ. մատո՛ զոստըս ծաղկեալըս հա՛ւատով եւ ասա. օրհնեա՛լ ո՛ր եկիրըդ Թագաւո՛ր տիե՛զերաց։

Ա՛յսօր երկնայինքն ո՛րպէսզի գան ընդ երկրա՛ւորացս նորոգմանն. քանզի նորո՛գողն էից հոգին էզ ՚ի սուրբ վերնատունն. որով նորոգեցա՛ն դէց աւա՛քելոյն։

Ա՛յսօր հոգանի՛ւթեայ բնո՛ւթիւնս ցընծայ ընդ հօր հաւատուԹեան. քանզի որ եբարձ զհոգին ՚ի մարդկանէ՛ մարմնին եղելոյ, դարձեալ վերնատո՛ւն ըզնոյն պարգեւէ։

Ի նորահրաշ նաւակատիսն որ յերուսաղէմ պայծառացեալ վասն յերեսաղէմ ցուցեալ խաչ քո տէր. աստուած հարցըն մերոց։ Կայ գլխոյդ ընդ աջմէ սուրբ եկեղեցի, յոկէհօտուըն պըսակեալ նշխանաւ խաչի քո. աստուած։ Եւ նորածնեալքս մըկըրտութեամբ սուրբ աւազանին այսօր ծնեալք ուրախութեամբ նշխանաւ խաչի քո. աստուած հայր։

Ընտէր օրհնեցէք բա՛րձր անբաւելք ընծա յաւիտեան։

Գանդի քրիստոս է հարանացեալ սուրբ եկեղեցի, երկնաւո՛ր վեսային պըսակեալ ընդաս խաչիւն. եւ յայլ եւ յանհեայկ թագուցեալ ըզհեթանոս ժառանգելո՛վ. բա՛րձր արար։

Եկայք ժողովո՛ւրդք քրիստոսեան երկրպագեսցո՛ք աստուածային սուրբ նըշանին. բեւեռեալք ընդ նըմին ի սամ եւ ընդ նըմին թաղեալ եաւորեա՛լք. բա՛ր։

Մեծացո՛ցանեմք ընդբեղ որ ի հօրէ բանդ եւ անճառելի ծընունդ, ո՛ր ի կուսէն մարմնացար ցո՛ցայ մեզ։

Մեծացո՛ցանեմք ընդբեղ որ կոխեցեր ըզմահ աստուածապէս, եւ լուծեր ըզկնիք մահու. ո՛ր ի խաչին բարձրացար կամա՛ւ հօր։ Մեծացո՛ցանեմք ընդբեղ որ թագեցար ի նոր ի գերեզմանին, եւ յերրորդ աւո՛ր յարեար. ո՛ր ի յերկինս համբարձար փառո՛ք հօր։

Ի խորանի քոյ սըրբութեան զոր ընտրեցեր գալստեամբդ քո քրիստոս, ի սամ մաւձայնեալ ա-

զաչեմք ընդբեզ լո՛ւր ձայնի աղաչանաց մերոց ընկալ եւ կեցո՛ զմեզ։

Ա՛աստուածայի՛ն լուսոյ քո պայծառ քան զարեգակն լուսաւորեցեր զքո սուրբ զեկեղեցի. ի սամ միա։

Ա՛յսօր եւ հրեշտակք ուրախանան ընդ պայծառութիւն քո սուրբ եկեղեցւոյ. ի սամ միա։

Ի տաճարի սրբութեան վառաց քոց քրիստոս, զոր ի յերկնից լուսաւորեցեր աստուածայինս մանմբ. ի սամ ընդբեզ անդադար բանբեբանեսցո՛ք։

Ո՛ր ըզխորհո՛ւրդըս փըրկականս աստուածգիտո՛ւթեան, ընկրկեցո՛ր մեզ ի ձեռըն քահանայապետին քո եւ վըկայի. նորին աղաչանքն նո՛ք խընայեա՛ ի մեզ։

Զհաւատացեալ ժո՛ղովուրդըս սո՛ւրբ երրորդո՛ւթեանդ, եւ զպահինեալս ի խորանն վառաց քոց պահեա անխըռով ի խաղաղութեան։

Ա՛ղաւն քո տէ՛ր զօրութեանց հաւատո՛վ կանգնեցաւ ի խորանի քո՛մ. եկա՛յք ժողովո՛ւրդք երկրըպագեսցո՛ք։

Վէմ պատուական ի խորանի՛ քում հիմնեցաւ այսօր. եկա՛յք։ Ի սամ մատուցա՛ւ. ձըշմարի՛տ պատարագ եւ զենո՛ւմն անաւասկան. եկա՛յք ժողովո՛ւրդք երկրըպա՛։

ԿԱՆՈՆ

ԿԻԽՐԱԿԷԻ ՎԵՐԱՑՄԱՆ ՍՐԲՈՅ ԽԱՉԻՆ

Ո՛ր զանարատ բաժակս քո՛ւ խաչին տարածեցեր քրիստո՛ս ամսուած , եւ նշխան յաղթութեան Եոռը մեզ. սո՛ւաւ ըզկեա՛նըս մեր պա՛հեա՛։

Ո՛ր զաշխարհակեցոյց բազկատարածութեա՛ն խաչի քո քրիստո՛ս ամսուած գաւազան զօրութեան Եոռը մեզ. սո՛։

Ո՛ր ըզմեռեալն ի ճաշակմանէ փայտին յանցանաց, կենաց փայտիւըն կենագործեցեր. սո՛։

Սո՛ւրբ խաչն օգնական հաւատացելոց, կանգնեցա՛ ի յերկրի յաղթող թըշնամւոյն. եկայք ժողովուրդք երկրպագեսցո՛ւք։

Հրաշակերտ եւ զօրեղ փայտ խաչի քո քրիստո՛ս գաւազան զօրութեան ի յերկրի երեւեալ. եկայք ժողովուրդք երկրպագեսցո՛ւք։

Զոր հրեիցըն ծածկեալ զանթաքեւելի ըզգամնէն, փանփագմամբ թագուհւոյն փայտ կենաց յայտնեցաւ. եկայք ժողո։

Սա է զկնի յաղթութեան հաւատացելոց. ախոյեան եւ կնիք յաղթութիւն մահու ընդդէմ թըշնամւոյն. եկայք ժողովուրդք եր։

Ա՛նճառելի երեւմամբ երեւեալ դըշխոյին, նըստեալ յամենի յե՛ռասաղեմ խընդրե՛ր ըզպատուական՛ն փայտ խաչին, յո՛ր ըզմե՛սիան բե՛ւեռեցին։

Մեծասաստ հրամանաւն ժողովեալ հընչից, ցուցանելով նըմա ըզպատուականն փայտ խաչին, յո՛ր ելեալ բարձրացաւ ա՛պարին աշխարհ։

Ընդ յայտնել սըրբոյ խաչին ի տեղւոջն սընբո՛ւթեան բո՛ւրմամբ անուշահոտ խընկոց. եւ լըցան տիեզերըք մեծապէս պարգեւօք։

Զթագաւորըն փառաց քրիստոս, որ վասն մեր մարմնացաւ ի սըրբոյ կուսէն եւ խաչի հաճ բերելով. միաբանութեամբ երգով բանբեր։

Ո՛ր ըզմանո՛ւճն երեքօրեայ յանձն էառ յարուցեա՛լ ի մեռելոց ի՛շխանութեամբ. միաբա։

Կարողապէս ընդրո՛ւնըս զըժոխոց խորտակեաց, եւ կենդանւոյ իւրում զեցոյց զմեծ վայելչութիւն. միաբանութեամբ երգով բանբեր։

Բանդ որ ի հօրէ ինչեալ մարմնացար ի կուսէն, խաչեցար կամաւ հօր վասն մեր ընդ գողս ընդ պաներ. սո՛ւրբ աստուած զոր մեզ։

Ո՛ր յարարածոց ես անբռնաւնդակելի, ի խաչափայտին բեւեռեալ ընդ ըզմահ կոխեցեր. սո՛ւրբ աս։

Ո՛ր ի նախնեմբն զանկեանն ի ծառայութիւն մահու, պատուական՛ն

Ո՛ր ըզբանն ա՛ստուա՛ծ բաւա՛կան եղեր ընդունել յորժամ կամ միշտ կայս. զքե՛զ մեծացուցանեմք ո՛ր օրհնեալդ ես ի կանայս։

Ո՛ր էից լո՛սոյն արժանի՛ եղեր բառնալ ի գիրկս քո մարմին. զքե՛զ մեծա՛։

Ա՛նապատ տա՛ճար տընօրէնո՛ւթեան կոչեցար հոգւո՛յն սո՛ւրբ միշտ կայս. զքե՛զ մեծա՛։

Փառ հոր և որդո՛ւ և։

Ա՛րարի՛չն ա՛ստուա՛ծ բանդրացա՛ւ ի խաչին, եւ զմեռեալըս մե՛զ փայտին ճաշակմանբն, ի՛ սամ նո՛ւագեա՛լ կե՛նդանացոյց։

Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեա՛նս։

Ի՛ միւսանգա՛մ գա՛լըստեան ա՛ստուածո՛ւդն, սո՛ւրբ խաչն ե՛ւ լուսաւո՛րէ. զի նա՛ է յոյս հանդա՛ստացե՛լոց։

Ա՛յսօր պա՛տուական խաչի՛ն քո ապրեցո՛ւցեր զմոգո՛վուրդըս քո. ո՛ր է գա՛ւազան զօրութեան ե՛ւ փայտ կե՛նաց. ա՛ստուած հա՛յրըն մերոց։

Քանզի անմահացաք կենացըն փայտի՛ ի ճաշակմանէ մահաբեր պատղն. որ կանգնեցա՛ք քա՛ռակերպն ի միջակին դի՛տելո՛վ ընդ համրա՛. ա՛ստուած հա՛յր։

Ե՛ւ հանդարձար կամա՛ ի խաչ քո քրիստոս, տա՛րածեցեր ընդ աշխարհս քո ժողովել ըզհեռացեա՛լ աշխարհն ա՛ռ քեզ տէր. ա՛ստուած հա՛յր։

Ընդ տէ՛ր օրհնեցէ՛ք. Ա՛ւանե՛լ բարձր ա՛րարի՛ք ընձա՛ յաւիտեան։

Ա՛յսօր որդին միա՛ծին զանա՛րատ բաղձա՛կըս իւր տա՛րածեաց ի վերայ սո՛ւրբ խաչին. առա։

մարմնով եւ արեա՛մբըդ քո ա՛զատեցեր. սո՛ւրբ ա՛ստուած հզո՛ր ու՛ա՛ւ մեզ։

Դո՛ւ յանձն առե՛ր ա՛ստուա՛ծ լինել ի խաչ վասն մեր, եւ ընդ նմին բեւեռել ընդհանո՛ւթիւն մեղաց մերոց. վասն որո՛յ երկրապագեմք եւ վեր օրհնեմք ընդքո՛ զանձառ խո՛նարհո՛ւթիւնդ։

Ի՛ խաչի՛ն քո՛ մեռա՛ւցեր ըզմահ. եւ յաղբերբէ կո՛ղի քո տիեզերաց ա՛րբուացեր զանմահո՛ւթիւն։

Յայգուդ անմահո՛ւթեան ճաշակեցա՛ք եւ տեսա՛ք զի քաղցր եւ ուղիղ ես տէր. եւ վասն ամենեցո՛ւն փըրկութեան եկի՛ր յաշխարհս։

Ո՛ր ի քրովբէականն կառսըդ հաստիցես, այսօր ինքեր յերկինից ի դաս անաքեղացըն սո՛ւրբ հոգի. օրհնեա՛լ ես թագաւո՛ր ա՛նմահ։

Ո՛ր գինա՛ ի վերայ թեւոց հողմոց, այսօր ի հրեղէն լեզո՛ւս բաժանեա՛լ հանգեար յաշակերտսըն սո՛ւրբ հոգի. օրհ։

Ո՛ր խնամեա՛ս տեսչութեամբ զքո զարթա՛ւածս, այսօր եկի՛ր ի հաստատել զեկեղեցի քո սո՛ւրբ հոգի. օրհ։

Զհոգի՛ս ծառայից քոց քրիստոնս, ընկալ ի դաս անդրանկաց գրեցն ի յերկինս։

Ընկա՛լ վասըն սոցա ըզբանաւոր պատարագս ի մէնջ. եւ շնորհեա՛ նոցա ընդմտուրթիւն գտանել յաւուրն յետնում։

Հաշտեա՛ ի ձե՛ռն սուրբ մարմնոյ եւ արեան քո՛ տէր. եւ պարգեւեա՛ նոցա դասիլ յաջակողմեա՛նըն քո՛։

նեղ դուռն ան՛ձկացեալ ճանապարհին. ո՛րքա՜մ ցանկալի՛ն երկրաձին ծրդիք մարդկան։

Յաղթո՛ղ եւ զնոր ծրհնո՛ւթիւն միշտ ՚ի բարձունս երգեսցո՛ւք Թագա՛՜ւորին քրիստո՛սի հաւատացեալ ժողովո՛ւրդք։

Ո՛ր եկն ՚ի լուսաւո՛րել զընտրեա՛լ սուրբ զեկեղեցի. եւ պր՛՜ա՜կեաց սո՛ւրբ խաչիւն նըմա՛ն ըզվանս երգեսցո՛ւք։

Ա՛յսօր եւ մեք տօնեսցո՛ւք զնաւակատիս սո՛ւրբ խաչին. եւ փր՛՜ը կո՛ղին մատո՛ւցուք վանք եւ պատիս յաւիտեան։

Խաչն քո՛ քրիստո՛ս երկի՛՜պաշ՜նեմք. եւ ըզթաղո՛ւմն քո մեծաց՜ցո՛ւցա՛՜նեմք. եւ զսուրբ զյարուԹի՛՜նըդ քո վանա՛՜ւո՛՜րեմք. եկայ՛ք հաւատացեալք երկրպագեսցո՛ւք քրիստոսի՛ աստուածո՛ւ մերոյ. վա՜սըն զի ե՛՜կն ՚ի ձե՛ռըն խաչին ի՛՜ւրոյ հնո՛ւհեաց պարգեւս աշխարհի։

Փառք սո՛ւրբ խաչին ալէ՛՜լո՛՜ւիա. սո՛ւրբ սի՛՜մէոնի՛՜ն ալէ՛՜լո՛՜ւիա. սո՛ւրբ յարո՛ւԹեա՛՜նն ալէ՛՜լո՛՜ւիա։

Նըշանեցա՛՜ւ. սրբոյ մերոյ ի՛՜ պըտղո՛ց յոր։ Փառք սո՛ւրբ խա՛՜չ։ Փա՛՜ռք եւ երկրը. բո՛ց հո՛գւոյն. ա՛՜յժմ. նից աւետ։

Փառք սո՛ւրբ խաչին ալէ՛՜լո՛՜ւ՜ա՜՜։

Քանզի յաղթեաց մահո՛ւ հրեղէր զօրո՛ւԹեամբ, եւ կո՛չեաց ըզմարդ ղերս ՚ի փըրկուԹի՛ւն եւ ՚ի կեա՛նսըն յաւիտենից. առաւե՛լ բարձր ա՛՜րարէ՛՜ք ընդեա յաւիտեա՛ն։

Ա՛՜յր եւ կո՛յս աղախի՛ն քրիստոսո՛վ, որ բարեխո՛՜ս ես միշտ աշխարհի. քեզ երանե՛՜ն ամենայն ազի՛՜նք։

Ա՛՜ռքո՛ւր աղաւնի՛ եւ հա՛՜ւրան երկնից մարդիա՛ւ, տաճա՛՜ր եւ աթո՛՜ռ աստուծո՛՜յ բանին. քեզ երա՛՜։

Քեզ հաճեցա՛՜ն լիմանալիքն ընդ հո՛՜ղեղենքս, ե՛՜ւ քեզ մերձեցա՛՜ք ՚ի փայտին կենաց. քեզ երանե՛՜ն ա՜՜մենայն ազի՛՜նք։

Փայտ կենաց որ փոխանակ մահացո՛՜ պըտղո՛՜յն ընդբրիստոս պըտղանբերեցեր. պարըսպեա՛լ պահեա զմեզ խոտս հաւատացելոց։

Քեզ բացաւ մեզ ճանապարհ ծառո՛՜յն կենաց ՚ի սրմանէական պահպանո՛՜ւԹենէն. պարըս։

Քեզ ա՛՜զատեցաւ նախահայրն ՚ի ճաշակմանէ պըտղոյն. ե՛՜ւ քեզ երկրպագեն ամենայն հաւատացեալք. պարըսպեա՛լ պահեա զմեզ խոտս հաւատացելոց։

Ա՛՜նուանեա՛լ փայտ գի՛՜տուԹեան ըզմեզ ՚ի կենացըն հանեա՛լ աստաքսեցոյց. որով յանցեաւ մայրն եւայ, եւ պատրեաց ընդնա՛՜խահայրն։

Ո՛ւր փայտ խաչի քո կենատուո՛՜ւ գաւազանն զօրուԹեա՛ն կենաց մարդկա՛՜ն ե՛՜ւ յոյս հաստատուԹեան. առաջնո՛՜րդ եղեւ մեզ ՚ի կեա՛՜նսըն յաւիտենից։

Ե՛՜տ մեզ նըշան յաղթող սո՛՜ւրբ զխաչ քո. զի՛՜ սուրբ մըտցուք ընդ

ԿԱՆՈՆ

ԵՐԿՈՒՇԱԲԱԹԻ ԱՒՈՒՐՆ

ՕՐ 24

Զ ՕՐՈՒԹԻՒՆ սուրբ խաչի՛ քո քրիստոս ո՛ր կանգնեցեր ՚ի փրկու՛թիւն աշխարհի. սո՛ւբ պահեցէ՛ ըզմեզ յամենայն վո՛ր ձուլթենէ՛։

Փա՛ռք ՚ի սմա բարձրացա՛եր աստուա՛ծ, եւ ՚ի սմա՝ հեղեր ընզպա՛տուականն սուրբ զարիւնդ. սո՛։

Եւ ըզքո՛ միւսանգա՛մ ըզգալուստդ տէր նըշանա՛ խաչի քո՛ ցո՛ւցեր աշխարհի. սո՛։

Ի ստուգանանելն ապա՛մայ ՚ի կենագործ ՚ի դրախտին խաբեա՛մբ պատրանօք վիշտին ծառոյն գիտութեան, օձաջամբ պատրանօքն եղե՛ւ վայրաբնակիլ մայրաքաղաքն երուսաղէ՛մ։

Թագաւո՛ր քրիստոս էակից հօր եւ հոգւոյն, ո՛ր վասի՛ն մեր մարմնացար ՚ի սուրբ կուսէն. Թագաւո՛ր փառաց քրիստոս քե՛զ փառք։

Ո՛ր կամաւո՛ր մահուամբ ըզմահ մեռուցեր, եւ անապական յարութեամբդ քո նորոգեցեր զաշխարհս. Թագա՛։

Ո՛ր կենդանարա՛ր արեամբդ քո լուսաւորեցեր սուրբ զեկեղեցի. ե՛րգեմք քեզ ընդ հրեշտակս սանկ՛ալ. Թագա՛։

Թի՛ւնա իմ. Ո՛ղորմեա՛ մեզ աստուա՛ծ։

Ո՛ր հաւատո՛ւ սուրբ հոգւոյն ըզգերեալսըն փրկեցեր քո՛ յաւիտեա՛նից Թեամբդ. ողո՛րմ։

Ի՛սկ եւ ելեր բա՛նդ աստուած, մարմնացեա՛ղդ ՚ի կուսէն կամա՛ւ հօր եւ հոգւոյն, ՚ի փրկու՛թիւն աշխարհի մարդկան։

Ի գերեզմանի եգար անեապա՛հան, զի զմեռելութիւնըս մեր բառնայեր, ըզգերեալսըն փրկեցե՛ր ՚ի ձեռաց մահուս։

Եւ յերրորդ աւուր յարեար ա՛նտուածապա՛շտ, ՚ի յերկինըս համ բարձար ընդ աջմէ՛ հօր նըստար. վառաւորեա՛ղդ ՚ի հրեշտակաց եւ երկնըպաշտեա՛ղդ ՚ի սերովբեից։

Թի՛ւնա իմ. Ո՛ղորմեա՛ մեզ աստուած։

Ո՛ր ՚ի յերկինից ՚ի հօրէ իջեր անըմկկիզն որդի, նո՛յն ինքն ըզգեժո՛խս աւերեցեր. ողո՛ր։

Ո՛ր ըզճառագա՛յթս աստուածութեանդ երեւեցուցեր փրկիչ, ըզպահապա՛նսըն զարհուրեցո՛ցեր. ողո՛ր։

Ո՛ր ձեռօքըն Թո՛ւխմայի չօշափեցա՛ր փրկիչ. առ աչակե՛րտսըն մըտեր դրօքըն փակեալո՛վք. ողորմեա՛ մեզ աստուա՛ծ։

Ո՛ր մահո՛ւ խաչին իւրոյ կենդանացուցի՛ր զմահացեալսըն, եւ մարմնո՛վ նոյն իւր բեւեռմամբ ըզկապանըս մահո՛ւ ելո՛ւծ. ամենեքեան երգեսցո՛ք, զի փառաւորեա՛լ է։

Բո՛ւռն սըրտմըտութեա՛ն քո քրիստո՛ս ՚ի խաչի՛ն կիզեր ըզբա՛նսարկուին բըռնութիւնն. եւ կենարա՛ր յարութեամբ քո զեկեղեցի քո փրկեա՛լ. փառս քեզ վերա՛ռաքեալ ե՛ւսո՛ւցեր։

ՕՐՀ ԳԶ

ՅԱՐ

Փե՞ր բաց՝ առնվբեաւիակ դուռն դրախտին, եւ քե՛ տըեաւ մեզ փայտն անմահա՛թեան, զոր ի նմա զենեաւն անմահ այսօր յերկնից լուսաւորեաց. հոգե։

Փառք հոր և որդւոյ և։

Ա՛րեւելք ի դրախտին ընծայեցին ըզփայտ խաչին, եւ եկեալ կատարիւր ի տեղւոջ կառափրմանն. բարձրանայր ի դիտին տարրելէն փայտակերտըն, տո՛ըբ քառաթեւն պահապան անձանց մերոց։

Աւետ և Դէպ և յոխեանս։

Բանն անեղ համագոյ որ ընդ հօր եւ տուըբ հոգւոյն, երեւեալ ի յերկրի պայծառացան արարածք. հըզօրին կարողութեամբ եւ ըզմեզ վերապրեաց յոդմէգրութեան ջնորհս։

Ա՛յսօր ընդ ամպըս լուսաւորս երեւեալ նըշանն տէրունական խաչին բոցանի՛շ փա՛յլմամբ, տեսո՛ղացն ընթացակ՛ը ի քաղաքէն պատմին ընընչան. բո տէր, աստըւած հա՛րցըն մերոց։

Յարեւելից վայելեաց ճառագայթ տուըբ խաչին. արեգականակերպ ճառագայթիւք միաբան տեսանի՛ր ի յերրորդ ժամու նըշան։

Ա՛պաւէն ցուցաւ մեզ տուըբ խաչըն փրրկչական, զի յաղթեցո՛ւք նոքա անօրէն թըշնամեացն, կնիք հաստատութեան ընկալեալք ի յանձի՛նըս մեր ընընչան. բո։

Ըզտէր օրհնեցէք բարձր ա՛րարչէք ըզնա՛ յաւիտեան։

Ա՛յսօր նըշան տուըբ խաչին ի յերկնից երեւեալ. եկայք նոր ժողովուրդք միաբանութեամբ ըզտէր օրհ։

Ո՛ր փոխանակ դառնութեան տըն՛կայն ե՛դեմ ըզկնաչ բո եառ մեզ քրիստոս. եւ արբուցեր ի կողահոս աղբերէդ զանըպատառ եւ զանվախճան ճան ուրախութիւն։

Կենդանարար ա՛ստըւած մարդ դասեր հոգի, ըզժողովեալսըն միաբանական սիրով լուսաւորեցե՛ր հրեղինօք լեզուո՛ք. վասն որոյ եւ մե՛ք այսօր տօնե՛մք ըզգալստ քո տուըբ։

Զուարճացան քո գալստեա՛մբըն տուըբ առաքեալքըն. կոչելով ի միասի՛ն ըզզրուեանսն ի վերեա՛նց բազմաձայն լեզուո՛ք. վասն ո։

Հոգեւորակա՛ն տուըբ մըկըրտո՛թեամբ զարդարեցեր նոքօք ըզտիեզերս ի ըզգեստս լուսափա՛յլս եւ նորահիետո՛ւս. վասն ո։

Փառք քե՛զ հայր, որ կենարարդ ես մարմնոց եւ գոյացո՛ւցիչ հոգւոյ. ընկա՛լ զօր հնաբանող հոգիս յանմահական բո հանգիստ։

Մարգասիրի հօր որդի, որ պատկերակից եղեր հողեղինացս եւ խաչեցար. ընկա՛լ։

Ա՛մենազօր տուըբ հոգի, որ անդորրիչ ես նեղելոց եւ մխիթարիչ հոգւոց. ընկա՛լ։

Մա՛յր լուսոյ մարիամ տուըբ կոչես. որ ընդայն առ ի հօրէ ծընար մարմնով. եւ եղեր աւրեւելք արեգականն արդարո՛թեան. հոգեւո՛ր երգով ըզքե՛զ սըրբո՛՛ւհի՞ մեծացո՛ւցանե՛մք։

Փետրվե՛էից դեռագոյն էին ամե՛ռ եւ ծառ կենաց անմահական պըտղոյն, տապանակ կտակի՛ բանին եւ սանի՛ր ոսկի երկնային մանանային. հոգեւո՛ր եր։

Գանձամբն զօրութեան ընկեալ քո եառաւ մեզ քրիստոս. եւ սո՛վաւ յաղթեացո՛ւք անօրէնն թզենամոյն։

Սա է զին յաղթութեան սրեալ արեամբ պղտոյն աստուծոյ. եւ սո՛վաւ։

Սա է աթոռ տէրութեան, ուր ի սա՛ է քաղցրեալ քրիստոս պղտին աստուծոյ. եւ սո՛։

Սա է սեղան սիրբութեան, ուր ի սա՛ է պատարտեալ քրիստոս գառն աստուծոյ. եւ սո՛։

Սա է կարապետ յառաջ գալըստեան վերակացն. եւ պրկակ պարծանաց հաւատացելոց. եւ սո՛։

ԿԱՆՈՆ

ԵՐԵՔՇԱԲԱԹԻ ԱԽՈՒՐՆ

Ի ԱՋԸՆ կեանարար որ եղեւ մե՛զ փրկութիւն. սո՛վաւ ամենեքեան ընդ բա՛՛րեբանեմք։

Որ ի հօրէ լուսոյ լոյս ճառագայթեա՛՛լ ի յերկրի, եւ գաւազան զօրութեան հաւատացելոց. սո՛վաւ ամենե։

Որ ընտրեալ ճգմամբ հրաշափառեալ ի մե՛՛ղ ցուցաւ ի յօգնութիւն ընդդէ՛մ թըշնամւոյն. սո՛վաւ ամենե։

Որ յաղթող փառաց նըշտիս բանդ աստըւած, խո՛նարհեցար ի հայրական ծոցոյ, աւե՛ր մարմին ի կոսէն, վերականգնեալ ի տեղի ըստուերանկեալ լուսոյն զհո՛ղացեալ բնութիւնս։

Աչ յօր ի սո՛ւրբ գողգոթայ ցոլացեալ երեւիւր տեմիլ ահաւոր ժողովոյն. քահանայք երգով ըզտէր օրհնեցէք բարձր ար՛արէք ընդնա՛ յաւիտեան։

Ա՛ՄՆ լուսոյ մարիամ սո՛ւրբ կոյս. որ ընդոյն առ ի հօրէ ծընաւ մարմնով. ե՛ւ ելեր աւետեալ արքա՛՛գականն արդարութեան. հոգեւո՛ր երգով ըզբե՛զ սըրբո՛՛հի մե՛ծացո՛ւցանեմք։

Գերովբէից գերագոյն էին աթո՛՛ռ եւ ծառ կենաց անմահական պըտղոյն. տապանակ կտակի բանին եւ սաւառ ոսկի երկնային մանանայի՛ն. հոգեւո՛ր եր։

Գե՛՛ւ բացաւ սրնվբեափակ դուռըն դրախտին, եւ քե՛՛ տըւաւ մե՛զ փայտն անմահութեան. զոր ի նմա զենեալն անմահ այսօր յերկնից լուսաւո՛րեաց. հոգե։

Ի յերկնից երեւեալ նըշանըն յաղթութեան ա՛՛յսօ՛ր հեթանոսաց ծագեա՛՛ց լոյս պըտղութեան։

Ե՛ւ բազմութեան ժողովոյն տեսա՛՛ն ելին ա՛՛յսօ՛ր սո՛ւրբ ըզխաչըն լուսա՛՛յ ճառագայթիւք զարդարեալ։

Ը՛նդ երեւո՛՛մըն սըրբոյ խաչի քո քրիստոս ա՛՛յսօ՛ր երուսաղէ՛մ մեծապէ՛՛ս պանծա՛՛ցաւ յոյժ։

Ե՛ւ ըզծագո՛՛մըն լուսոյ աստուածային նըշանի՛՛ քո՛ ճառագայթիւք տեսանի՛՛ր բազմութեան ժողովոյն։

Ա՛մենայն ըզօրութիւն խաչի քո քրիստոս, որ ցուցաւ ի յօգնութիւն ընդդէ՛մ թըշնամւոյն պատերազմեա՛՛լ զօրո՛՛ւթեամբ քո՛լ։

Ա՛ռաջնո՛րդ ցուցա՛ւ սիւնաւոր֊
մի՛ փայլմամբ ժողովրդեան֊ն իւ֊
րոյն՝ելը, զա՛ւազանանաստ հերձ֊
մամբ լզլեռնացեա՛լ ըզկո՛ւտակու֊
մըն ջնջըցն՝ի կարծրութիւն փո֊
խարկեա՛լ վի՛մի. ա՛ղա։

Ներգործեա՛լ հրաշըս խաչանիշ
համբարձմամբ ձեռա՛ցըն մովսեսի
ընդդէմ ամաղէկայ, ՚ի մարտի
պարտէր ըզբնլինար. եւ ձո՛ւա֊
դրշմըն ձուլիւք ենթադրեա՛լ
կո՛րզէր. ա՛ղա։

Նչհանա՛ւ խաչի՛ ըս տէր սար֊
սեա՛լ հալածեցա՛ւ աչխարհաի՛կո՛լ
խաւարն. քանզի՛ զմեղուցեա՛լ զը֊
մարդըն յանցանո՛ք փայտին կենաց
խաչակից աո՛նելով պլսակեցեր
ամենայն՛ի՛ւրք սո՛ւրբ նըշանադ.
ա՛ղաչէմք ըզքե՛զ տէր պահ։

Զեզ քրիստոսի կամ֊ուղիկ ե֊
կեղեցւոյ չնո՛րհողն զյաղթական
ըզպատուական զա՛ստուածընկա՛լ
սո՛ւրբ նըշանս, մատուցանեմք զօրհ֊
ներգութիւն միշտ ՚ի բարձունս։
Սա կամաւ ըզ՛ քրիստոս եւ թեւօք
ամենազօր սո՛ւրբ հոգւոյն, եւ
դա՛ռնք հրեշտակաց թռուցեա՛լ
էկա՛ւորի ՚ի լեա՛ռն վարդայի՛ բը֊
նակի՛լ ՚ի նմա։

Եկա՛յք ժողովուրդք երկրպագե֊
ցո՛ւք ա՛ստուածային սո՛ւրբ նըշա֊
նիս. համբարձէ՛ք միաբան ըզձե֊
ռս ձեր ՚ի սրբութիւն, եւ ըզ֊
բնակեա՛լն ՚ի սմա միշտ փառաւո՛ր
թեացո՛ք։

Ա՛նուանեա՛լ փայտ գի՛տու֊
թեան ըզմեզ ՚ի կենացըն հա՛նեա՛լ
այտաքսեցոյց. զրկո՛ւլ յա՛նցեա֊
ծայրն եւա՛յ, եւ պատրեաց ընձնա֊
խահայրն։

Ո՛ր կա՛նգնեցեր ըզխաչ֊ըս ՚ի մէջ
երկրի, եւ սո՛ւրբ ըզսրտիբեւսիակ
դո՛ւռըն դրախտին բա՛ցեր նախա֊
տեղծին, կենդանդո՛ծելով ՚ի ճաշակ֊
մանէ՛ մահաբեր պըտղոյն։

Եւ զօրութեամբ խաչի՛ ըս քրիս֊
տոս հիմնեցո՛ւցեր զկաթո՛ղիկէ
եկեղեցի բընա՛կարան սուրբ եր֊
րո՛րդութեանդ. ընդսաւորելո՛վ ըզ֊
հեթանոսս ՚ի սա՛ կըրկնակի ծնըն֊
դեամբ։

Սըրբութի՛ւն սրբոց հնորհե֊
ցեր եկեղեցւո՛յ սո՛ւրբ ըզխաչ֊ըդ
տէր. քանզի հեղո՛ւսիւք ձըգմամբ
անա՛րատ ձեռին ըդ՝ի սմա հա֊
մահաւասքեա՛լ առ ըեզ զհամօրէն
սեռըս բանակա՛ն կենդանեաց.
ա՛ղաչեմք ըզքե՛զ տէր պահպա֊
նեա՛ ըզմեզ ընդ հո՛վանեաւ խաչի
ըդ՝ի սո՛ւրբ։

Տէ՛ր անճառելի խորհրդոյն զոր
յառաջագո՛յն ցուցաւ լըւսածին
սո՛ւրբ նըշանն. քանզի սերմանելո՛ւն
բոցեղէն հրանի՛մ պա՛րսնակէր
՚ի մէջ պանծալի՛ եւ վայելո՛ւչ
դրա՛խտին. ա՛ղա։

Երկնաչա՛փ ցուցաւ սանդո՛ւխք
իմանալի՛ ճա՛նապարհ առնելո՛վ որ֊
դո՛յ մարդկան ընդ դո՛ւռըն կենաց
մըտին, քանզի խորհրդեամբ ցո՛ւ֊
ցաւ ընթա՛նքե՛ըն յարկոբայ. երկ֊
նաւո՛ր զօրացն էջք եւ ե՛ւլք ա՛֊
բրահամ. ա՛ղա։

Փայտ կենա՛ց ըզսա՛ հոգեւո՛վքն
վերագոչեա՛ց գե՛րահրաշ իմաս֊
տունն. քանզի արարիչն արարածո՛ց
բարձրացա՛ւ ՚ի սմա. եւ կո՛զահո՛ս
չի՛թ անապական՛ն արեա՛ննն ըզկո֊
ղա՛ծնին ջընջեաց ըզմեզս. ա՛ղաչեմք
ըզքե՛զ տէր պահ։

ուայց հօր պահակեր. գովէ՛մք ը՛զ-
քեզ որ յարուԹիւնդ ես ընդդէ-
ցեալոց պրպի՛ղդ միաձին։
Ա՛ղբիւր անըսպառ յորմէ բաշխի
ամենեցաւն շընորհք. բարեբա-
նե՛մք ը՛զքեզ որ նորոգողդ ես
ընդդէցեալոց հոգի՛ղդ ճըշմարիտ։
Ա՛ստուածածին երկնային դուռն
աստուածային ձայնիւն աւետա-
րաներ հրեշտակին. ուրախ լեր
բերկրեալդ տէր ընդ քեզ։
Ի՛ քեզմէ յորովայնի. ուրախ։
Ո՛ր բոցեղէն սրովբէիւք շրջապա-
կեալ պահիւր, այսօր ի մէջ մարդ-
կան ի գիրկս հողեղինի յայտ-
նեալ. ուրախ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ո՛ր ի՛ վերջնո՛ւմն աւուր համա-
ռօտ լուծանել ժողովեալ զիւր
շրջարծէցեալ ճառաձին. եւ ահե-
զահրաշ ճառագայթիւք ցոլանայ
լերկնից գերահրաշ նըշանն. եւ
հեծեալ կոձին ամենայն ջոկք ան-
հաւատից. աղաչեմք ըզքե՛զ տէր
պահպանեա ըզմեզ ընդ հովանեաւ
խաչի քո սո՛ւրբ։

Ա՛յժմ և մշտ և յաւիտեան։

Սըրբուհուդ՛ս աստուածածնին բարե
խօսութեամբ ընկալ տէր ընդմի-
թա՛նըս մեր, յորժամ յարեւելից
լուսածագի՛ս ա՛նճառ հրաշիւք,
կարապետ առնելով զայրլխանա՛կ
սո՛ւրբ նըշանն. աղա։

Ո՛ւրախ լեր այսօր սուրբ եկե-
ղեցի և տօնեա ըզտօն քո դուս
որը սիո՛ւկի. քանզի ի քեզ հաճե-
ցա՛ր բընակիլ տէր աստուած
հարցըն մերոց։

Ի՛ակ փայտ խաչի քո կենաստուս
գաւազան զօրութեան կենաց
մարդկա՛ն եւ յոյս հաստատու-
թեան. առաջնորդ եղեւ մեզ ի՛
կեա՛նսըն յաւիտենից։
Ե՛տո՛ւր մեզ ընշա՛ն յաղթող սո՛ւրբ
զխաչ քո. զի սնափա՛ւ մըտօրութ ընդ
նեղ դո՛ւռն անձկացեալ ճանա-
պարհին. որո՛մ ցանկայի՛ն երկ-
րաձին որդի՛ք մարդկա՛ն։
Ա՛րեգա՛կն արդարութեան
բրիստոս ծագեա՛ց յաշխարհ հա-
լանեա՛ց ընդխաւարն աներեւո-
թեան, եւ կեա՛ց մահու եւ յա-
րութեան հանբարձաւ սո՛ւ հա՛յր
յո՛րմէ ծագեաց. ո՛ր երկրպագի՛
երկնաւորաց եւ երկրաւորաց
ընդ հօր եւ սո՛ւրբ հոգւոյն. վասն
որո՛յ եւ մե՛զ ք երկրպագանեմք հօր
հոգւո՛վ եւ ճըշմարտութեամբ։
Ո՛ր փոխանա՛կ ծոցածին բանին
ո՛ր ել յերկինս, առաքեցաւ աւե-
տի՛քըն հօր ի բարձանց հո՛գին
ճըշմարտութեան, մըխիթարել
զոր յապանդա՛յ տըրտմեցելոց եւ
հրաշալիներ ընտրեա՛լ գաստ առա-
քելոցն. վասն ա։
Ա՛յսօր տըրտմակա՛ն եւ գիշերա-
յի՛ն լուծա՛ն երկունք ծնընդեան
նախամօրն. քանզի զծնեալն
մարմնով ի մահ եւ յապա՛կանու-
թիւն, վերընտի՛ն ծնաւ հոգին
յորդիս լուսոյ հօրն երկնաւորի.
վասն որո՛յ եւ մե՛զ ք եր։
Ա՛րարչագո՛ւրծ աստուա՛ծ, ո՛ր
յոչընչէ՛ գոյացու՛ցեր զերկի՛նս եւ
զերկիր. օ՛րհնե՛մք ը՛զքեզ որ
հանգուցիչ եւ նընջեցելոցն հա՛ւոյ
ամենահա՛լ։
Բանզ աստուա՛ծ եւ համագո՛յ վա-

Ո՛րպէս լեր դըշխոյ դուստր սիոնի, եւ ցընծա՛ վերինդ երուսաղէմ. քանզի բրիստոս ալբայն երկնից գայ առ քեզ. տէր ա՛ս։

Ո՛րպէս լեր սիոնի մայր եկեղեցի. քանզի ի՛ քեզ շուշ ա՛ստուածածեղէն ի հօրէ լուսոյ ծագեաց. տէր ա՛ս։

Ը

Ըզտէր օրհնեցէք բանբեր ա՛րարք ըզնա՛ յաւիտեան։

Ո՛ր պըսակեաց զսոր սուրբ զեկեղեցի նըշա՛նաւ խաչին իւրով. ըզտէր օրհնե։

Ո՛ր վերընաւ ընդ ամպս սուրբ աքսազանին լուսաւորեաց զպզտիկ որդւոց մարդկան. երդո՛վ ըզտէր օրհնեցէք բանբեր ա՛րարք ըզնա՛ յաւիտեան։

ՃԸ

Ո՛րպիսի՛ աստուածածնի՛ն վերօրհնեա՛ք ի սրո՛վբէից. ծագեցո՛վ ի քէն մեզ լոյս մայր եղեր վեր բաձգողին. զոր եւ ա՛զինք ըզքեզ մեծացո՛ցանեմք։

Հիմն եղեր եկեղեցւոյն խորան եղեր հոգւո՛ւն սրբոյ. ի հրեշտա՛կաց սպասաւո՛րեալ գաբրիէլ քեզ աւետեաց. զոր եւ ա՛։

ՏԷառնեմք ըզսոսկալի զհրաշալի խո՛րհուրդ յայտնեալ. ի հոգւո՛ւն սրբոյ յղացեալ զբանն աստուածմարմնով ծընար. զոր եւ ա՛զինք ըզքեզ մեծացո՛ցանեմք։

ՈՂԸ

Ո՛ր հաստատեցեր բանիւ զեկեղեցի. քո՛ բրիստո՛ս ի վերայ առաքելական վիմի, երգել ի սանո՛ զերգըս հոգեւորս։

Կանգնեալ ի սա աեղան սըրբուԹեան բաշխէ զմարմին իւր եւ զարիւնն, եւ տայ ի սանէ մեզ նո՛րոգուԹիւն, ի Թո՛ղուԹի՛ն մե՛ղաց մերոց։

Ի՛ջեալ հոգւո՛ն սրբոյ աղաւնակերպ երեւմնո՛ւմբ ի վերայ մարմնոյ եւ արեանըն տեառն, ի բըշխուԹի՛ւն հոգւոյ մերոց։

ՏԷՐ

Լուսաւորեա՛ երուսաղէմ զարդարեա զամուրըս քո. քանզի մերձեցա՛ ա՛ստ քեզ փեսային երկնաւոր. վըրկուԹի՛ւն քեզ շնո՛րհելով պըսակեա՛ց սքանչելի փառօքն իւրով։

Ա՛յսօր ծագեա՛ց քեզ դըշխոյ դուստր սրբոյ սիոնի ա՛րդարո՛ԹեաՆ արեգական լրումն բրիստո՛ս. եւ սըփռեցա՛ն ըզքեզ շընորհք սո՛ւրբ հոգւո՛ն մե՛ծապէս պարգեւօք։

Ա՛յսօր ցընծա՛ սո՛ւրբ սիոնի մայր եկեղեցի. փայլեցո՛ զմանիկո՛նըս քո ո՛րպէս զարեգակըն. զի անճա՛ռ խընդութեամբ լըցո՛ց ըզքեզ բրիստո՛ս Թագաւորն։

ՃԿ

Կ

Կ՚ելո՛ւ միածինն ի հօրէ եւ լոյս փառաց ընդ նըմա՛, ձա՛յնք հընչեցի՛ն սանդարամե՛տք անդընդոց։

Տեսեալ ըզլոյս մեծ հայրապետին դրիգորի, պա՛տմի՛ր ցընծութեա՛մբ հաւատացեա՛լ աքքայիին։ Եկա՛յք հինեսցո՛ւք սո՛ւրբ ըզխորանն լուսոյ. քանզի ի սմա՛ ծագեա՛ց մեզ լո՛յս ի հայաստա՛ն աշխարհի։

ՁԸ

Ո՛ր հաստատեցեր բանիւ։

ԿԱՆՈՆ

ՁՈՐԵՔՇԱԲԹԻ ԱԽՈՒՐՆ

Ո՛ՒՐԱՀ լեր սուրբ եկեղեցի, քանզի քրիստոս ամբայն երկնից այսօր պըսակեաց ըզքեզ խաչիւն իւրով. եւ զարդարեաց զամուրըս քո՛ պաճուճելի փառօքն իւրով։

Խընդա յոյժ դուստրը սիոնի. քանզի երկիրս երկինք եղեն այսօր վերըստին քո նորոգմանը, եւ թաղդաւորն երկնաւո՛ր հաճեցաւ բընակիլ ի քեզ։

Ընդ դաս երկնաւոր զօրացն վեր առեալ ոճնեմըք քեզ այսօր զանդադար փառաւորութիւնս. ուրախ լեր հարսն անարատ անբընեին քո խորհրդով։

Ախրան սըրբութեան կանգնեցաւ սուրբ եկեղեցի, եւ քրիստոս թագաւորն ի սմա պատարագեալ. եկայք հաւատացեալք երկրի դեսցո՛ք քրիստոսի երգ նոր։

Ա՛յսօր հրեշտակաց բազմութիւնըքն ոճնակից լինին ընդ մեզ. քանզի երկնաւո՛ր թագաւորն եկաւոր ի սո՛ւրբ եկեղեցի։

Խընդա եւ զուարճացիր հարսնացեալդ անստուծոյ եկեղեցի. քանզի ըզքեզ տէրըն տերանց ընտրեաց եւ հաճեցա՛ւ բընակիլ ի քեզ։

Լուսաւորեա լուսաւորեա կանթեղիկե եկեղեցի. քանզի ի քեզ շող անստուածեղէնն ի հօրէ լուսոյ ծագեաց. եւ լուսաւորեա՛ց լըզմանկունըս քո։

Ո՛րք արժանաւորեցայք ի կոչմանն փառաւորութեան քրիստոսի անստո՛ւածոյ մերոյ. եկայք ժողովուրդք երգեցիք տեա՛ռն ե՛րգ նոր. ե՛րգեցէ՛ք զանո՛ւն նորա ձայնի՛ւ ցընծութեամբ յօրհնութիւն ի նո՛ր։

Զօրացեալքս ի քե՛զ քրիստո՛ս ժողովուրդք հաւատացելոց, ճրչմարիտ խոստովանութեա՛մբ օրհնեմք զխնդրո՛ւդ աստուածային կենսաբեր տնօրինութեան քո, փառաւո՛րեալ զայհաւո՛ր եւ զքանչելի անուն քո, տէ՛ր տէր մե՛ծ ի վերայ ամենայն երկրի։

Ո՛ւրախ լեր եկեղեցի սուրբ հարսն երկնաւոր խորհըրդոյն ի փառս ամենասուրբ երրորդութեանն. որ հաճատոյ ի շխանութեամբն իւրով զարդարեաց ճաշմանք լուսոյ, պըսակեա՛ց զքեզ ի պատի՛ւ ամենայն սըրբո՛վք իւ՛րո՛վք։

Լուսաւորեա երուսաղէմ զի հասեալ է լոյս քո. զարդարեա զամուրըս քո. եւ փա՛ռք տեա՛ռն ի վերայ քո ծագեցան։

Օրհնեցո՛ւթեամբ սաղմոսիւք քեզ վայելէ աստուած օրհնութիւն ի սիո՛ն. եւ քե՛զ մատուսցին աղօթիք յերուսաղէմ։ Գնա՛ երուսաղէմ ըզտէր, եւ օրհնեա զաստուա՛ծ քո. ընդ ժողովուրդ դըշխոյ դուստրը սիոնի։

Ա՛յսօր աստուածընթի՛նըն զուարճանայ նո՛ր հաստատեալ զերկիր. պարըք սո՛ւրբք փառաւորեն զըւարթնոց. եւ մե՛ք ձայնի՛ւ օրհնո՛ւթեամբ զարդարեցո՛ւք սո՛ւրբ ըզտօնս։

Ա՛յսօր եւ մե՛ք ցընծա՛մք տօնի՛ւս ընդհանո՛ր հընչմանմբ. մե՛ծապէս փայլմա՛մբ երեւեցաւ յա՛շխարհի. առ անտուաձ գո՛հութիւնք ըն՛ծաՀա՛ն. պատմե՛ն անդադա՛ր ըզբան կե՛նդանի։

Խո՛նդա՛ եւ զուարճացի՛ր եկե՛ղեցի կոյս տո՛ւրբ եւ հա՛րան երկնաւո՛ր փե՛սային, ա՛հա տեսանե՛մք զոՃեա՛ն ըզբրիստո՛ս, գո՛լով առ քեզ լո՛յսըն հեթա՛նոսաց։

Հրաշալի՛սա տե՛սութիւն ի՛ կաթո՛ղիկէ եկե՛ղեցւոջ տեսանի, գո՛ր ծարան մահու մահուամբ առի՛թ գո՛լ կենաց, եւ մահացո՛ւիչ նախատեղծին մա՛հուամբ գո՛լ չնորհո՛ղ յա՛յութեան։

Պարգե՛ւ գերագո՛յն պարգե՛ւի այսո՛ր հաւատացեալոց, եւ մահացո՛ւն ի՛ կենաց առնո՛ւ իւր զօրըս վերելեա՛կս. եւ Թռուցեա՛լ վերապայի բնակի՛լ ի՛ տեղւոջըն սրբութեան։ Ե՛կայք ժո՛ղովո՛րդք ըն՛դ հոգեղի՛նայըն սպասաւո՛րեսցո՛ւք. երկըրպագեսցո՛ւք ա՛ստուածային սո՛ւրբ նըշանին, փառաւո՛րեսցո՛ւք ըզհրաշագո՛րծ պարգեւա՛ց տուո՛ղն։

Ա՛րեգա՛կն արդարութեան քրիստոս ծագեա՛լ յաշխարհ համլանծեա՛ց ըզխաւա՛ռն աՀեգի՛տո՛ւթեան, եւ լի՛ս մահո՛ւ եւ յարութեան համբարձաւ ա՛ռ հա՛յր յո՛րմէ ծագեաց. ո՛ր երկրպագի՛ երկնաւո՛րաց եւ երկրաւո՛րաց ընդ հո՛ր եւ սո՛ւրբ հոգւո՛յն. վասն որո՛յ եւ մե՛ք երկրպագանե՛մք հո՛ր հոգւո՛վ եւ ճշմարտութեամբ։

Ո՛ր փոխանա՛կ ծոցածնին բանին ո՛ր ել երկինս, ա՛ռաքեա՛ւ մե՛ծ տիքըն հոր ի բարձանց հո՛գին ճշմարտութեան, մըխիթարե՛լ զորս յադա՛մայ տըրտմեցեալոց եւ հրաշալինել զընտրեա՛լ դաս առաքելոյն. վասն ո։

Ա՛յսօր տըրտմակա՛ն եւ գիշերային լո՛ւսն երկո՛ւք ծնընդեան նախամո՛ր. քանզի զծնեալն մարմնով ի՛ մահ եւ յաւիտենութիւն, վերընտի՛ն ծնանի՛ հոգին յո՛րդիս լո՛ւսոյ հո՛ր երկնաւո՛րի. վասն որո՛յ եւ մե՛՛ք եր։

Ո՛ր երկայնամի՛տ ես տէր քաղցր եւ ա՛նողոքակալ հանգո՛ւ զհոգիս քոց ծառայից. զի մի՛ դարձցի տնանկ ամաչեցեա՛լ յաւե՛ւրն ահեղ ա՛տենին։

Զմի՛շտակ հրաժարելոյն ի՛ հաճոյս քեզ ընկալցիս. եւ զո՛ւխտիս մեր ընկալ որպէս զաբելի՛ն զնո՛ւն եւ զաբրաՀամո՛ւն. զի մի։

Ի՛ խո՛րան քումմ սի՛րոցդ հա՛նգուսցես ընծա՛ւայս քո՛, եւ զհոգիս նո՛ւ ցա՛ դա՛սեսցես ընդ սո՛ւրբըս քո՛. զի մի՛ դարձ։

Զա՛նճառելի լո՛ւսոյ մայր, եւ ընդենակարա՛ն ա՛նըսկիզբնակից որդւո՛ւյն. օրհնո՛՛ւթեա՛՛մբ մեծայո՛ւցանե՛մք։

Զա՛նհաս անօրի՛նո՛ւթեան մայր, եւ զա՛նձնաւո՛ր տաճա՛ր աստուածո՛ւյ բանին. օրհ։

Զբո՛ղոքից փըրկո՛ւթեան մայր, ո՛ր զա՛նտանելին կերից ի՛ յաւգա՛նդի եբաւթ. ընձեա՛ ամենե՛քեան օրհ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Դա՛սք հրեշտակացըն վայր լինէաք երկնի՛ց երգե՛ն սաղմո՛ս, հրաշալի՛ ձայնի՛ւն եղջե՛՛ւրս լցուն երգե՛ն զերգս օրհնութեան երրեակ սրբասաց ձայնի՛ւ։

Ո՛երախ լեր բերկրեա հանրանաձ
ցեալ սուրբ եկեղեցի, պայծառաձ
ցո՛ զմանկո՛ւնըս քո յօրհնաբա՛նու-
թիւն ծագումին ըզջո՛ղ լուսոյ ի
քե՛զ մայր եկեղե՛ցի։

Ա՛յսօր պայծառ ես սի՛ւն լու-
սոյ լի՛ցեալ աստուածային շնոր-
հի՛ւ սո՛ւրբ եկեղեցի. ի սմա ըզ-
քեզ օրհնեմք ա՛ստուած հարցն
մերոց։

Հանրանարան ա՛րա՛նց ա՛րդարոց, ես
ի սմա՛ շող աստուածեղէ՛ն ի հօրէ
լուսոյ ծագեալ. ի սմա ըզ-

Տէ՛ր ողորմութեա՛ն տէ՛ր, տո՛ր
սմա՛ զանշա՛րժ քո զկանգնո՛ու-
թիւնդ. ի սմա՛ ըզքեզ օրհնեմք
անստուած հար։

Ընտէ՛ր օրհնեցէ՛ք եւ մատուցէ՛ք
բանձր ա՛րարէ՛ք ըզնա յա՛ւիտեան։
Ը՛նդ ա՛նմարմնակա՛ն բազմու-
թիւնն ըզբերխատո՛ւ թագաւո՛րն,
ո՛ր եկաւո՛ր այսօր ի սո՛ւրբ եկե-
ղեցի. ամենայն ազի՛նքդ գոչեցէ՛ք
եւ մատուցէ՛ք բանձր ա՛րա։

Ե՛կայ՛ք հաւատացեալքդ սո՛ւրբ երի-
տո՛ւթեանն յեկեղեցիս օրհնե-
ցէ՛ք զա՛ստուած. ա՛րարէ՛ք տօնս ու-
րախութեան միտքս եւ յանկի՛ւնըս
սեղանոյ. եւ մատուցէ՛ք բանձր։

Ո՛երախ լեր աստուածածնի՛ն յոյս
եւ փրկո՛ւթեան մայր. ըզքե՛զ
ընդո՛ւնող լուսոյ մեծացո՛ւցանեմք։
Ը՛զքե՛զ լուսոյ մայր եւ կոյս, ըզ-
քե՛զ գա՛նձըդ կենաց աստուա-
ծայի՛ն ձայնիւ ցընծո՛ւթեամբ մե-
ծացո՛ւ։

Մայր սո՛ւրբ անա՛րատ լուսոյն.
հրեշտակայի՛ն օրհնո՛ւթեամբ պա-
տուեա՛ լզքե՛զ մեծացո՛ւ։

Զոր լսատ պատկերի՛ քո՛ւմ լս-
տե՛ղծեր, նորոգելով քե՛զ տա-
ճա՛րացուցեր, զնորոգեալս ի մե՛նչ
ընտա՛ճա՛ր՛ս ընկալ քե՛զ ի
բնակո՛ւթիւն։

Ո՛ր հնարեաս մեզ կենա՛ց տա՛ւղ
զկենդանագիրդ քո ծառայակա՛ն
կերպի, բերելով ըզբոլորից ըզ-
վերբերո՛ղ ի վա՛ռըս սո՛ւրբ
երրորդո՛ւթեանդ։

Կեցո զմրդի ծա՛ռայի՛ քո, զոր ի
հոտվանդ գա՛հիցըն վերապատո՛ու-
ցեր. ո՛ւր եդին ընկվէմըն հա-
ւատո՛ւ՛յ հիման սո՛ւրբ եկե-
ղեցւոյ։

Ո՛ր ընկվերջինըս զայս հրաշի՛ւքդ
դե՛ցեր, քե՛ւ չափ բնակցո՛ւ-
թեամբ ի հիմնաւորեցեր, ըզպան-
ծալի՛ եւ ըզխայտեա՛լ ըզվա՛ռըս
տա՛նս աստո՛ւ՛ծոյ վերջին քան ի
զա՛ւակին։

Ո՛ր զարդարեաց մեծապայծա՛ռ
փառո՛ք սո՛ւրբ զեկեղեցի. եւ լու-
սաճեմ բնակարանն կարգեաց խո-
րանն դասո՛ւ՛ց հրեշտակաց. ըզնո՛ւ՛ս ամենայն ա՛րարած՛ս օրհ-
նեցէ՛ք։

Ո՛ր ինքնագո՛յ հրաշի՛ւքըն հիմնե-
ցոյց ի վերայ հիման սո՛ւրբ ա՛ւա-
քեղեցն. եւ շնորհեաց քա՛ւո՛ւ-
թիւն ի սմա, որդւո՛ց մարդկան
վերադասիլ ընդ վերի՛ն զըւա՛ր-
թունն. ըզնո՛ւ՛ս։

Ո՛ր ամենակարո՛ղ զօրութեամբն
իւրով անճառելի՛ ծագմամբն ա՛ստ-
ուածպէս առաստաձեռնեաց սո՛ւղ
դի մարդկան. եւ պարգեւեաց
շնորհս անապական ընդգեսաըս պայ-
ծա՛ռ ո՛ւ ըզարդս. եւ բոլորեալ պըր-
ակըս յանմա՛տոյց լուսոյն. ըզնո՛ւ։

Ա՛յսօր ուրախացեալ ցընծան երկնքին բանզմունքն ի նա՝ ասելով սո՛ւրբ եկեղեցւոյ. քանզի ձի հնծրհեցաւ մեզ քահանայապետ յիւրմէ ոչ սո՛ւրբ եկեղեցի. վասն զի ամենայն սուրբ եկեղեցի. եւ զօ՛րքն հրեշտակաց ծառայելոյ տօնեա՛ն ընդ մարդկան, վասն։

Ա՛յսօր քահանայապետ ճշմարիտ աստուածային օրինօ՛քն պատուեալ կանդնէ զքաւականին սե՛զանն խաչին, արժանապէս պատարագել քաւել քաշխէ զմարմին եւ զարիւնն եւ զանարատ ոչխարն. մաքրանալ մեր՝ ձեռարուք փրկեալքը նո՛ր ժողովրդեք. եւ հայցեցէք ի քրիստոսէ ի հնծրհեցէ՛ ըզսա՛ մե՛զ ընդ երկայն աւուրս։

ԿԱՆՈՆ

ՀԻՆԳՇԱԲԱԹԻ ԱԻՈՒՐՆ

Ա՛ՆՊԱՏՈ՛ՒՄԸ՝Ն կառք անքո՛ղ նեղ ի խորհրդոյն ընդո՛ւնայ բան ո՛վ սո՛ւրբ քաւարար, ի՛՝ սաւառնաթեւից յարամարհոց սրտիցէ ա՛՝նտեսաբար ա՛՝հից պա՛տուեա՛ր. քեզ երկրպագեմք յօգնութիւն մեզ ժամանեա՛ լե՛՝ս եւ ի մոռաս։

Ա՛՝նյաղթելի նշան անպարտելի զօրութեանն ընդունարան ո՛վ սո՛ւրբ քաւարար. ի՛՝ յահալ

կուրծն ապրստամբից երեւեցար, որք ի քէն ահից սարսեալ դողան, եւ անդընդոցա՛՝յ կորըն՝ չի՛՝ն. քեզ եր։

Յառաջագոյն տեսեալ ըզքեզ մարգարէն զաքարի՛՝ան, աշտանակ ոսկի եօթնաջահեան լուսով պայծառացեալ յերկրի ոչ սո՛՝ւրբ քաւարար, ե՛՝ւ ի վերայ քո տարածեալ աննիւթ գոյին գոյացեալ ի մե՛՝ր բնութիւնս, եւ ազերահաս կողիւ մաքրեաց զաշխատեղութիւնս ա՛՝զգի մարդկա՛՝ն. քեզ երկրպագեմք յօգնութիւն մեզ ժամանեա՛ լե՛՝ս եւ։

Ընդ երեւումն քո՛ ի թաղման՝ նէ՛ ոչ սո՛՝ւրբ քաւարար, ի՛՝ յահէ քումմէ կորեան գո՛՝նդըք զօրաց բանասարկուին. եւ ընդ յառնել պատանուցն զընտրեալցան հաւատացեա՛՝լք. քեզ երկրպագեմք յօգնու։

Ո՛ր համագոյդ ես հօր եւ սո՛ւրբ հո՛՝գւոյն, անբաժանելի՛ էակ միո՛՝ւթեան, խոնարհեցար ի բարձանց եւ առեր մարմին ի կո՛՝ւսէն յաղա՛՝գս ա՛՝նկե՛՝ղծին յանլո՛՝ծիւ կենա՛՝ց բանասարկուին խափանմամբ։

Ո՛ր դատաւորդ ես ծանծկելոց գի՛՝տող. այսօր ի հնոյդ դատապարտեալ բարձար ի խաչ եւ լերեսաւ կերակրեցար յաղա՛՝գս ա՛՝նկե՛՝ղծին ի ճաշակմանէ՛՝ մահաբեր պըտղոյն։

Ո՛ր կենդանութիւնդ ես ամենեցո՛՝ն. այսօր ըզմահ խաչի ի՛՝ յանձն առեր. եդար ի սիրտ երկրի եւ յերրո՛՝րդ աւո՛՝ր յարեար. հնո՛՝ր հեա՛՝ մե՛՝զ վերածիլ ընդ քե՛՝զ յանապատո՛՝մ ի կեա՛՝նս։

եւ մատանեաւ կընքեցար պանծալի կենաց աշխարհի։

Յարեաւ տէր աւերեցեր զդեւս ժոխս. ի յերկինս համբարձար եւ ընդ աջմէ հօր նստար։

Ականեալն եղեալ մարդ առեսեալ զարմանայր մարգարէն. եւ հեղմասեալ բեւեռօք զմարմինն ի խաչին, նեղգործեալ ի մէջ երկուց կենդանեաց։

Պատմեացեն երկինք ընդվայելուչութիւն վաճառացդ քրիստոսի. եւ ընկալեալ լուսաճեմ տարերցն զդինս արեան անեղին, եւ օրհնութեամբ խաչելոյն լցան տիեզերք։

Զմաւորեալ ոչխարն ի վերայ բոսաչերս արմատոյն, այլ քրովբէականն կառօքն ըստորինջեալ ի դժոխս կենագործեաց հրեզօրեզապէս զեղանց աղխարհն։

Յարեաւ տէր ազմկաւթեամբ քո յաշխարհ. եւ ըզմեռեալ բընաւթիւնս ի կեանս վերածխեցեր։ Ելեր տէր առ հայր փառօք ի յերկինս, եւ մրեխիթարին առաքեցեր սուրբ հոգիդ։ Բացեր տէր այսօր ըզդանձդ երկնային, եւ բաշխեցեր առատապէս պարգեւս ազքատ բընաւթեանս։

Գանձ է վիճակինըն փողել եւ. փառօք հօր, եւ ըզհոգեղէն բնութիւնս հրեղէն նորոգէ։

Լուսաւոր են ճանապարհք աւետարանոյ, եւ ի բիւրաւոր բանակս հրեշտակաց անպսակք ընթանան։ Ի վերինն երուսաղէմ թըռչին անպսակք ընդ առաջ տեսողին յօդս. եւ այնպէս յաւիտեանն ժամ ընդ տեսողն լինին։

Ի վերայ վերին հաւատոյ չինեցեր զբազմութիւնս. ընդառ պահեա ի խաղաղութեան։

Որ չնորհեցեր ողորմութիւն ի բնակարանին հրեշտակաց եւ մարդկան քաւարան. տուր սրտի պինդ չարժ քո վախաղաղութիւն։

Ի տաճարի վաճառց սրբութեան քո քեզ երգեն մանկունք. տուր տոցա զառատ քո ողորմութիւն։

Ակայք ժողովուրդք ի տաճարի վաճառց քրիստոսի, տուք ամենեքեան օրհնութիւն ի բարձունս։ Փանգի Թագաւորն քրիստոս պըտակեաց ըզսա սքանչելի փառօքն իւրով. տուք ամենե։

Ի տամա եւ զօրքդ հրեշտակաց պատուել տուեր տեառն. տուք ամենեքեան օրհնութիւն ի բարձունս։

Որ ի յերկնից իջեր բանդ առաքեաց, եւ վասըն մերոյ մարմնացար ի սրբոյն կուսէն. ողորմեա ինձ աստուած ըստ մեծի ողորմութեան։

Որ ի խաչին տարածեցեր զանաբաւ բազուկս քո, եւ վասըն մերոյ հեղեր զարիւն քո սուրբ. ողորմ։

Որ ի գերեզմանի եղար անապական, եւ յարուցեար նորոգեցեր զաշխարհս. ողորմ։

Որ ի յերկինս համբարձար ամենակարող, եւ ընդ աջմէ հօր նստար յաւիտեան փառաց. ողորմ։

Իջեր տէր եւ մարմնացար ի կուսէն. եւ զհոգեղէն բընութիւնս աստուածացուցեր ի մեզանից։

Ելեր տէր բեւեռեցար ի խաչին. ըզմեռանիլ յանձն առեր կենդանեացդ նատոյ մեռելոց։

Եդար տէր ի նորափոր ի վիմի.

Ա՛յսօր ցընծան դաւթը հրեշտականց՝ ի նաւ ակատին քրիստոսի սուրբ եկեղեցւոյ. բարեբանելով ըզտէ՛ր աստուած հայցքն մեր։

Ա՛յսօր տօնեն դաւթը սուրբ առաքելքն ըզտօն վերինն երուսաղէմ. ի մանաւանդ տաճարին մատուցանեն զերգս հոգեւոր երգով. տէ՛ր աստուած հայր։

Ա՛յսօր երգս առեալ գոչեն դաւթ հաւատացելոց միաբանութեամբ. արժանի արա ըզմեզ՝ ի տաճարի քում սրբութեան փառաւորել զամենասուրբ զերրորդութիւնդ. ըզտէ՛ր աստուած հայցքն մեր։

Ը՛զտէր օրհնեցէք եւ առաւել բանիւ արարէք ըզնա յաւիտեան։ Որ լուսաւորեաց զկամարձեղիկ մայր սուրբ եկեղեցի աստուածայինս լուսովն. ամենայն ազինք գովեցէք եւ առաւել բանիւ։

Որ բանիւ ցոյց զմանկունսըս սուրբ եկեղեցւոյ՝ ի դաս վերին զօրացն. քահանայք օրհնեցէք եւ առաւել բանիւ։

Աստուածածին երկնային դուռն աստուածային ձայնիւն աւետարաներ հրեշտակն. ուրախ լեր բերկրեալդ տէր ընդ քեզ։

Ի՛ քեզ փակեալս բանզի՛ ընդ հօր անապականաբար բնակիլ հաճեցաւ՝ ի քում յորովայնի. ուրախ։

Որ բոցեղէն սրովբէիւք շրջապատեալ պահիւր, այսօր՝ ի մէջ մարդկան՝ ի գիրկս հողեղինի՛ յայտնեալ. ուրախ։

Լուսաւորեա՛ երուսաղէմ զի հասեալ է լոյս քո. զարդարեա զաւ-

Որ ոգիմեցար՝ ի մեզս ծնեալ մարդկան հայր երկնաւոր ընտ մարգարէին. եւ Եառաբ բնութեանս այսօր պարգեւ ընկիցսըն սուրբ ըզծնող՝ որդւոյդ միածնի. մանկանօք սորա՛ տէր մեզ ողորմեա։

Որ ցօղեցեր՝ ի մեզ յանպտղ օրինաց պտղիդ այսօր վկայսըն մարիամ. յորմէ ծընար մարմնով եւ բարձեր նովաւ ըզմեզ նախաստեղծին ադամայ. մանկ։

Որ մարգեցեր հոգիդ սուրբ ընդ սիրտ եւ զարգանդ մօր քո վառակիցն. այսօր անմահ ծնունդացդ նորին Եառաբ ընծայիւ նորոգիչն զծերհնիչն եւայ. մանկանօք սորա՛ տէր մեզ ողորմեա։

Փառք հոր և որդւոյ և։

Ի՝ յերկրի երկինք եւ ի յերկինսըս մեզ անբաբեան բարեխօս, ով սուրբ քաւարեա, ի՛ որ յանհասարակ ողորմութենէդ, ողորմեա՛ մեզ։

Ամէն և ամէն և յաւիտեան։

Յորժամ յարեւելից փայլիս անձաւ լուսով լուսաւորես զհաւատացեալսն. եւ գաւառապարտես զազգըն հրէից անհաւատից ով սուրբ քաւարար. ի՛ որ անդադար օրհնաբանիս եւ քո՛ են վա՛ռք յաւիտեան ամէն։

Ո՛ր ի կեանս վերադարձի բնու-
թեանս զարձմանէն յորդանանէ
օրինակեցեր. եւ ըզբնութիւն
մահու եւ զդժոխոց կործանմանէն
երկբովի տանջանաւք խաչին հրաշ
շագործեալ նոր խորհեցար. օրհ-
նութիւն քեզ տէր երգեսցեն
մարդկունք։

Ա՛յսօր ցընծայ զասք հրեշտա-
կայ ընդ հանաստատել քո ի յերկրի
պարզ լուսեղէնն խորան երկնաւորը-
մանն եկեղեցի սուրբ. ուրախ լե՛ր
վէմ պատուականն հմանուէլի մեր
եւ յոյս։

Զուարճացիր հարսն անարատ ընդ-
քոշարկեալ վայելչապէս. զարդա-
րեա՛ հանդերձ փառօք եւ եղ ընդ
առաջ երկնաւոր փեսային. ուրախ
լե՛ր անմուխ բազմածին, ահա՛
փեսայն գայ առ քեզ։

Ա՛ստանօր նորոգեցաւ մեզ աւա-
զան մկրտութեան, յարգանդ
մո՛ր հոգւովն յղեցեալ ծնանե-
լով վերստին զհաւատացեալսն
ի քրիստոս. ուրախ լե՛ր անմայր
յառաջնեւծն ահա՛ որդին գայ
առ քեզ։

ԿԱՆՈՆ

ՈՒՐԲԱԹՒ ԱԽՈՒՐՆ

Ա՛նա՛պա՛կա՛ն սուրբ ըզխաչն
օրհնեսցուք, որ եղեւ ա-
ռաջնորդ աւազանին, եւ յօրի-
նեաց մեզ ճանապա՛ր՛հ. որ ձե-
ւացոյց մեզ սիրաւ մկրտանել ընդ
դէմն անեզրաչէ՛՛ն դրախտին
տեառն։

մեռելո՛ց. եւ փա՛ռք տեա՛ռն
Ի վերայ քո ծագեցի։

Օ՛րհնեցո՛ւք զտեառն աղաղակս-
քեզ վայելէ սաստուած օրհնու-
թիւն Ի սիո՛ւնէ. եւ քե՛զ մա-
տո՛սյեն ազո՛ղք յերուսաղէմ։
Գալեա՛ երթասցէմ ըզտէր, եւ
օրհնեա՛ զաստուա՛ծ քո. ընդ-
ժողովուրդ զբնոյ դուստր սի-
ոնի։

Ա՛յսօր աստուածնութիւնն
զուարճանայ նո՛ր հաստատելով
զերկիր. պարզո՛ւք սո՛ւրբք փառաբա-
նեն զըստարիմնոյ. եւ մե՛ք ձայնիւ
օրհնո՛ւթեամբ զարդարեցո՛ւք
սո՛ւրբ ըզտօ՛նս։

Ա՛յսօր եւ մե՛ք ցընծա՛մք տօնի՛ս
ընդհանո՛ւր հընչմամբ. մե՛ծապէ՛ս
փայլմա՛մբ երեւեցաւ յաշխարհի.
առ անստուած գո՛հութիւնք ընկ-
ման՛ն. պատմե՛ն անդադա՛ր
ըզբան կե՛նդանի։

Խընդա՛ եւ զուարճացիր եկեղեցի
կոյս սուրբ եւ հարսն երկնաւոր
փեսային, ահա՛ տեսանե՛մք զո-
ճեալն ընդբրհատա, գնդո՛ւմ առ
քեզ լոյսն հեթա՛նոսաց։

Ո՛ր Ի սկզբանէ՛ խմաստութեամբ
հանստատեցեր զերկեղեցի հո՛ր ի-
մաստութիւն. զո՛ր նախանշակեա՛լ մով-
սէս խորանաւն երկնահանգոյն Ի
սինա լերինն, լուսաւորե՛լով փա-
ռօքն աստո՛ւծոյ։

Ո՛ր զգեստո՛ւդ անապական տնօ-
րէնութեանդ քո Ի սրբոյ կո՛ւ-
սէն. տիպաւորելո՛ւ տապանակն
աստուածայի՛ն ոսկով կտակապա-
նաց բանի՛ւդ աստո՛ւծոյ. փառաց
անե՛ղիւդ տեզի հանգըստեա՛ն։

Ապաւինեցաք ՚ի խաչ քո ամա-
րիչ յաւիտենից, որ ետուր մեզ
պահապան յաղթող ընդդէմ թըշ-
նամւոյն, ազատեմք սուաւ փըր-
կիչ պահպանեա զանձինս մեր։
Բարձրեալ Թագաւոր որ վասըն
մեր եղեր ՚ի խաչ, եւ բանձեր տա-
ւան զյանցանս նախատեղծին
ադամայ. ազա։

Գլուխս սուրբ հաւատոյ եւ փայտ
կենաց մարդկան յայտնեալ, զոր
տեսեալ այսոյն պըղծոյ կործանե-
ցան անկանգնելի. ազա։

Դողացաք թըշնամին ընդ յայտ-
նիլ սրբոյ խաչին, եւ ՚ի յայնմ
փառաց նորա կործանեցաք յան-
դունդս երկրի. ազա։

Երկինքք ցընծային եւ երկիրս
ուրախանայր, քանզի փրկիչ ցու-
ցաւ սուրբ խաչն եւ լուսատու
տիեզերաց. ազա։

Ինչեր յերկինից ծրդի աստուածոյ
ազատեցեր զարարածս. անկանիմ
առաջի քո. ողորմեա ինձ մասը-
ւանց։

Ո՛ խաչին բեւեռեցար ամուրաց
եւ ընդմէդն ՚ի կապանաց մահու
արձակեցեր. եւ զիս մի՛ անտես
առներ, որ մեղաք եմ մեռանել։
Ծագումն հօր անմատոյց լուսոյն.
որ ինչեր ՚ի գերեզման կենդանա-
ցուցեր զարարածս քո. եւ զիս
մի անտես առներ. քանզի քեզ
միայնոյ մեղայ։

Ո՛ր կամաւոր խաչելութեամբ
քո տէր բարձեր ընդ ինքեզ
բարեբանեմք անմեղացուն յայրո-
ղութիւն։

Ո՛ր երեքօրեայ թաղմանմբ քո տէր
մեռուցեր զմահ. ընդ քեզ բա-

բանալի արբայութեան տալաւ հն-
դաւծին մարդոյն, ասաւ յառա-
ջին ճաշակմանէն արտաքս անկեալ
՚ի յանէծ կենդանութեան։
որ ձեւաւ։

Գաւազանաձեւ երեւեալ եգիպ-
տահան ազգին, ցուցանելով ըզջո-
րութիւն սրբոյ խաչին, յամբըջտա-
կելով ըզգաւազանսն դիւթաց
կայ։ որ ձեւաւ։

Դրոշմ ըզպայծառութեան օրինակեալ
՚ի վերայ սեմոց դրանց նոցա,
անեղիւզ պահելով ըզժողո-
վուրդն յանդրանկածախ սատակ
մանէ։ որ ձեւաւ։

Երեւեալ աղիւսանըմման ակըն պա-
տուականի ՚ի ձեւ խաչին, հերձանել-
ով ըզծովն կարմիր, առաջնորդե-
ով ժողովրդեանն սեամբ ամպոյ
ի լոյսն անմեկնելի։ որ ձեւաւ։

Որ նըշանաւ ամենայնի խաչ-
ին քո քրիստոս, բացեր զդա-
տաստութիւն աղի մարդ-
կան։

Այսօր խընդրի պատուականն
փայտ խաչին առաքեալն ՚ի գող-
գոթա, ՚ի ձեռն աստուածանսէր
դըշխոյին. եկայք հաւատացեալք
երկրպագեսցուք աստուածայինն
սուրբ նըշանին։

Այսօր ընծայէ գողգոթա ընծաձ-
կեաւն ՚ի յերկրի, վերաբերեալ
անուշահոտ խընկովք, ՚ի ձեռն
երանելոյն յովգայի. եկայք հա-
ւատացեալք երկրպագ։

Այսօր ՚ի ձեռն փրկականն սուրբ
խաչին կենադրծի պատանին մե-
ռեալ. եւ ողբայ աստուածնայ ըզկո-
ծանումն իւր. լուր մեզ քրիստոս
հաւատացեալք երկրպագ։

Ի՛ ձայն փողոյ գալըստեան քո՛ տէր, ամենայն հոգիք զարհիցեն կա՛յ ի դատաստանի քում բրիստոս ամրաւանձ մեր։

Յորժամ հընչէ բարբառն ահագին, եւ հարկանի փող յաւրհնեան մերոյ. եւ մեք գոչելով աւմբք վաւրք գալըստեան քո տէր։

Յորժամ առնես հաւտուցումըն տէր, եւ սուրբքդ քո պարծեսցին ի քէզ. եւ մեզ հնորհեսցես փրկիչ կայ ի յաջմէ քումմէ։

Զքե՛զ հայր յառաջ քան զյաւելմուտս բարեբանեն զասք անմարմնոց հրեշտականց. ձայնիւ եր գով գոչեն եւ աղաղակեն. աստուած անստուծոց եւ տէր տերանց փրկիչ գոլով։

Աւրհնեցեր զքո միածինդ մարմնանալ ի սուրբ կուսէն. եւ անապատ կան, բանալով զմեր նեղութիւնս. աստուած աս։

Շնորհք բարի յերուսաղէմ երեւեցաւ հեթանոսաց. զի արարիչն յաբիտենից տըղայ եղեալ յորդեգրութիւն կենաց կոչէ. աստուած աս։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Որ հնորհեցեր մեզ յաղթանակ ընդդիմամարտութեանն, վասնել զզօրութիւնըն թըշնամւոյն։

Ամէն և փառք և յաւիտեան։

Սքանչելի ըզկեանըս մեր խաղաղացո միաբնին բարեգութ. եւ փրկեա յամենայն վտանգութենէ։

Այսօր զենար գառն աստուծոյ վասըն յանցանաց նախաստեղծին ի վերայ խաչին պատարագեալ

Որ լուսափայլ յարութեամբ քո տէր կենագործեցեր զաշխարհս. ընդքեզ բարեբանեմք անմենեցունն յաւրհնութիւն։

Ծանեաք ըզքեզ բրիստոս որ ի խաչին բեւեռեցար, եւ հեղմամբ արեանըդ քո փրկեցեր ըզսիեզերս. ծանեաք ոչ այլ աստուած բայց ի քէն։

Որ զանարատ բազուկդ քո տարածեցեր ի վերայ խաչին. ժողովել ըզհեռացեալսն ամենակալող զօրութեամբ. հաստատութիւն իմ լեր տէր քոյով յարութեամբ։

Տքնող խաղաղութեան բրիստոս որ զատանկիք մահու լուծեր ի վերայ սուրբ խաչին. եւ հաշտեցուցեր ըզհայր ընդ աւրհնածս. արաքեր զհաղաղութիւն ի երկինս եւ ի երկրի։

Ընդ որդւոյ ընդ հոգւոյդ հոգիդ անեղ եւ համագոյ. բըզխոսմբն հօր անքննաբար առողջ յորդւոյ անճառաբար. ի վերնատունն այսօր իջեր զհոգիդ շնորհաց քոց արքուցեր. աւրհնեալ եւ մեզ ողորմութեամբ ի բաժակէդ իմաստութեան։

Էից ստեղծող արարածոց որ ըզրջիր ի վերայ ջրոց. նոյն եւ ի ջրան աւազանին ի շնորհել մեզ քո՛մ էակին, գըզգուես սիրով աղաւնակերպ զմարդիկ ծնանիս աստուածակերպ. ա՛ր։

Բաբուն վերնոյն իմանալեաց եւ բստոնքն այսր ըզգալեաց. որ մարգարէս տաս ի հովուանց եւ առաքեալ ի ձկնորսաց. աւետարար ըզմանբասանութիս քարոզ բանիդ քո՛մ զհալածողս. ա՛ր։

մեզ փայտն անմահութեան. զոր ի նմա զենեալն անմահ այսօր յերկնից լուսաւորեաց. հոգե։

ոզբ գկ

Ով քառաթեւ լուսածին գե- րապանձ նիշ կառուցող կենացն անե՛նի՛ց. միշտ բազկատարած առ քեզ կ'են։

Քառաձկուսի աղանց հնձանի եւ պահապան ի յերկս եւ ի մուտս. փրկութիւն ի յայսո՛ց եւ պա- րիսպ ամրութեան։

Դրո՛շմ ըզգայութեան եւ կնի՛ք ի դէմս ամենից. գո՛ւ եւ յաստուա- ծայինսն կատարիս խորհո՛ւրդ. յորմէ աւրեգականացին փայլին ճա- ռագայթք։

տէր

Ով պահապան որ ծա՛գեցար կե- դեմայ, նիշան յաղթութեա՛ն ընդ դէմ աներեւոյթ թշնամւոյն։

Դո՛ւ փակեցեալ դրախտին բացող եւ ա՛ռաջնոյդ աւազակին. որ զբո՛ղ- ջն սո՛ւրբն կապտեա՛ց անեղին հրամանաւ։

Քե՛ ցընծա՛ն լուսորայինքս սու- նայն ի միւսանգամ քո գա՛լստ- տեանն. եւ յաւէ՛ժ զուարճա՛նա՛ն գա՛նք անմարմնոյն աո՛ւ է՛ից։

Ձա՛ղ։

Ով քառաթեւ լո՛ւսածին։

ԿԱՆՈՆ

ՇԱԲԱԹՈՒ ԱԻՈՒՐՆ

Որ ծա՛գեցեր մեզ լոյս մեծ ընդ նիշան յաղթո՛ւթեան խա՛չի՛ն. քո թագա՛ւոր յաւի՛տեանից. եւ ետո՛ւր պարգեւ ամրութեան հա- ւատացեալ լո՛ց քոց, աշտարակ հզ- զոր յերեսա՛յ թշնամւոյն. ազա՛-

օրհ գձ

հեղեր զարհուրանդ ի՛ փլրկութիւն. օրհնեա՛լ տէր աստուա՛ծ հա՛յ- ցըն ի մերոց։

Ա՛յսօր ընդ գիտութեան փայտին մահու որով նախահայրըն մա՛հաց- ան, ընկերակա՛նըդ. քո՛ նըշան փոխանակեա՛լ կենաց փայտ մե՛զ շնորհեցեր. օրհ։

Ա՛յսօր ըզձանապարհ ծառոյն կե- նաց, զոր եւ. բոլքեի՛ց պարո՛նակ կեա՛լ պահէի՛ն ըզգուշո՛ւթեամբ, սուվա՛ր ըզբոյնելէ՛ն սուրըն բար- ձեա՛լ բաց՛եր որդւոց ադամայ. օրհ։

Ընտեր օրհնեցէ՛ք բարձր արարէ՛ք ընդ ընա՛ց յա՛ւի՛տեան։

Ո՛ր բե՛ւեռելո՛վ ի խաչին. քրիս- տոս ե՛լոյծ ըզկապեանըն եւ զմըզ- նամին անլոյծ կապեաց կենարար խաչին իւրով. բարձր ա՛։

Ո՛ր փոխանակ պըտղո՛յն մահաբեր ծառոյն, կե՛նաց պըտուղն որ ի վերայ քառաթեւին կերա՛կրեաց զազգս որդւոց մարդկան. բարձր ա՛։

Ո՛ր ըզգիր պարտեա՛ց կոլանձնին լուա՛ց հրաշի՛ւ վըտակո՛ւքն ի տիգա- խոց կողէն բըղխեա՛լ զոր ա՛րբոյց տիեզերաց. բարձր ա՛։

Մա՛րդ լուսոյ մարիամ սո՛ւրբ կոյս. որ ընդոյն առ ի հօրէ ծընաւ մարմնո՛վ. եւ եղեր աթեւելք արե- գականն արդարո՛ւթեան. հոգե- ւո՛ր երգով ըզքե՛զ սրբո՛ւհի՛ մե՛ծացո՛ցանեմք։

Քե՛րովբէից գերապոյն էին աթո՛ռ եւ ծա՛ռ կենաց անմահական պըտ- ղո՛յն, տապանակ կոտակի՛ բանին եւ սանդո՛ւղ ոսկի երկնային մանա- նայի՛ն. հոգեւո՛ր եր։

Քե՛ բացաւ սրինվբէական դու- ռըն դրախտին, եւ. քե՛ տըւաւ

նեզ դուռն անձկացեալ ճանա-
պարհին. որում ցանկայի երկ-
րածին որդիք մարդկան։

Լակից հօր կամաւորութեամբ
եկիր ի չարչարանս. զչարչարա-
նս յանձն առեր. խաչի համբերե-
լով ի գերեզման։

Խաղաքերից եկեալ ի գերեզման
վերկիդ. զի ազս անոյշ բե-
րին, ի խընկել զանապական մար-
մինդ։

Ա՛հետիս լուեալ ի հրեշտակէն որ
ասէր, տե՛ր յարեաւ ի մեռե-
լոց ձեզ կեանըս պարգեւեաց։

Յամենայնի բանս մոռիս աս-
տուած. նայեա յիս գլխովքեամբ
եւ խնայեա. զի դու միայն ես
մարդասէր։

Եւ խաչիւդ քո կենարարաւ պա-
հեա եւ յարութեամբդ քո փրկ-
եա եւ ապրեցո. զի դու։

Ե՛ւ ի միւսանգամ ի գալստեան
քո տէր, վերընտրէն զիս նորոգեա
եւ ապրեցո. զի դու։

Քրիստոս աստուած, որ տարա-
ծեցեր ըզձեռըս քո ի խաչին եւ
ընծեր ըզկնիք գաստապարտո-
թեան մերոյ. ողո՛րմեա։

Ի խաչին բեւեռեցար, եւ հեղ-
մամբ արեանդ քո փրկեցեր ըզ-
տիեզերս ի մեղաց. ողո՛ր։

Թաղեցար ի մէջ երկրի, եւ յեր-
րորդ աւուր յարեար, ըզդէմս
աւերեցեր բանիւ. ողո՛։

Ի՛ խաչանիշ փայտէն զընդունե-
ցան զժոխք. զծռութեամբ սուրբ
հոգւոյն նորոգեցաւ երկիր. ալէ-
սա որ խաչեանեաց ըզմեզ։

Հրեշտակն աւետեր կուսին մա-
րիամայ, սա է՛ ի սկզբանէ բանն

չեմք ընդո՞ւ տէր պահպանեա
զմեզ ընդ հովանեաւ խաչի քո
սո՛ւրբ։

Սա պատակ զարդարեալ ի շնորհաց
իմանալի լո՛ւսոյն, եւ եգեալ ի
գլուխ մեղո՞ցելոյն, վայելուչ
երանգօք ներկեալ արեամբ եւ
ջրով ի տիպախոց կողէդ զոր ի
զինաւորէն ընկալար. ազաչեմք
ընդո՞ւ տէր պահ։

Ո՛ր զանդունդըս մեղաց ծո՛րէնն
սոսկաւ բաժանեցեր, եւ ըզբըն-
նաւորըն ծանծկեցեր խորհրդըն յա-
յտեւնական՝ն հրով. հաներ ըզ-
ժողովուրդըն քո ի բնակութիւնս
երկնից անկեալ զօրացն. ազաչեմք
ընդո՞ւ տէր պահ։

Փայտ կենաց որ փոխանակ մա-
հացու պտղոյն ընդբերեցեր պըտ-
ղեերեցեր. պարծանակ պահեա
զուխտս հաւատացելոց։

Քեզ բանցաւ մեզ ճանապարհ ծա-
ռոյն կենաց ի սրովբէափակ պահ-
պանութենէն. պարծս։

Քեզ ազատեցաւ նախահայրն ի
ճաշակմանէ պտղոյն. եւ քեզ եր-
կրպագեն ամենայն հաւատա-
ցեալք. պարծանակ պահ։

Ա՛նուանեալ փայտ գիտու-
թեան ընդմեզ ի կենացըն հանեալ
աստաքսեցոյց. որով յանցեաւ
մայրն եւայ, եւ պատեաց ընձնա-
խահայրն։

Ի՛սկ փայտ խաչի քո կենաստուն
գաւազանն զօրութեան կենաց
մարդկա՞ն եւ յոյս հաստատու-
թեան. առաջնորդ եղեւ մեզ ի
կեա՞նսըն յաւիտենից։

Ե՞ստ՞ւ մեզ նըշան յաղթող սո՛ւրբ
զխաչ քո. զի սուտ մըտացուք ընդ

Աղերս առ Աստուած յորմէ բաշխի տիեզերական ընծայս.

Աղերսեմ առ քեզ Աստուած ամենակալ, զի ընդ ամենայն ազգս երկրի տարածեալ ես, եւ ամենայն ազգք ի քէն կարիս ունին. ընդ որս եւ մեք ազգ մի եմք ի ստեղծուածոց քոց, եւ ոչ ունիմք ուրեք յոյս կենաց եւ փրկութեան, բայց միայն ի քեզ որ ամենեցուն տուիչ ես ամենայն բարեաց. զի ոչ ունիմք ուրեք ապաստան, եւ ոչ ոք է որ ընդդիմանայ ձեռին քում զօրաւորի. զի ամենայն ինչ ի քէն կախեալ է, եւ ոչ ոք է որ կարող իցէ ինչ առանց կամաց քոց առնել. զի դու ես որ ամենայն ինչ կամիս՝ առնես. եւ ոչ ոք է որ ասիցէ թէ ընդէ՞ր առնես. զի ամենայն ինչ ի քէն կախեալ է, եւ ոչ ոք է որ կարող իցէ ինչ առանց կամաց քոց առնել. զի դու ես որ ամենայն ինչ կամիս՝ առնես. եւ ոչ ոք է որ ասիցէ թէ ընդէ՞ր առնես. զի ամենայն ինչ ի քէն կախեալ է, եւ ոչ ոք է որ կարող իցէ ինչ առանց կամաց քոց առնել. զի դու ես որ ամենայն ինչ կամիս՝ առնես. եւ ոչ ոք է որ ասիցէ թէ ընդէ՞ր առնես.

Աղերս առ Աստուած յորմէ բաշխի տիեզերական ընծայս. բարեբանեմք զքեզ որ նորոգող ես նընջեցեալոյ հոգւոյդ ձըշմարիտ:

Զանձառելի լուսոյ մայր, եւ ընդնակարան անբովանդակից որդւոյն. ծրհնեմք զքեզ մեծացուածովքդ:

Զանհաս տնօրինութեան մայր, եւ զանձնաւոր տաճար աստուածութեանդ բանին. ծրհ:

Զբովանդակից փրկութեան մայր, որ զանտանելին յերից ի յարգանդի եբարձ. ընդնայ ամենեքեան ծրհնեմք զքեզ:

Փառք հօր և որդւոյ և.

Զողաբարձ նիպատակ օրինակեալ բառամբեւ սուրբ խոչին ձեւացուցաներ մովսէս իսրայելեան բանակին զօձն պղնձի, ապրեցուցանել զվիրաւորեալսն ի խածուածոյ սողնոց թունից. աղաչեմք զքեզ զի տեր պահպանեա զմեզ ընդ հովանեաւ խաչի քո սուրբ:

Այժմ և միշտ և յաւիտեան:

Զկենդանագիր անարատ ծընողի քո արկանեմք առաջի անհաւակաց տէրութեանդ քո. յորժամ գայ ժառօք հօր դատել զմեզ ընչաքի՞ն խաչիւդ քո. ներեա այնցանց մեղաց բարեխօսութեամբ մօր քո եւ կուսի. աղաչեմք զքեզ:

Քրիստոս անստուեր որ առաւել քան զարեգական ընդընշոյն քո յանզիջող հրաձեւ ցուցեր գերիվերոյ սրբոյն գողգոթայ. վասն որոյ ընդբեզ բարեբանեմք անստուեր հայրցըն մերոյ:

Քանզի պայծառ եւ սուրբ վերակացան խաչ քո՝ տէր զարդ ա-

գոհացանել ըզմեզ ՚ի պատրանաց
Թըշնամւոյն։

Փա՛ռք կենաց կանգնեա՛ւ ՚ի մէջ
մահկանացու. յոյս եւ ապաւէն ազ-
գի մարդկան. սա՛ պահեսցէ ըզ-
մեզ յամենայն վտանգից մերոց.
աղաչեցուցանել ըզ։

Յաղթող զօրութեամբ խաչի քո
պահեա՛ ըզմեզ քրիստոս աստը-
ւած. որ տարածեցեր ըզձեռս
քո ՚ի նմա՛. եւ լուծե՛ր ըզկնիք
դատապարտութեան յանցանաց
մերոց. աղաչեցուցանել ըզ։

Լա՛ւ է քո քրիստոս երկրպագեն
արարածք ամենայն, որ ՚ի վերուստ
Թիւն մեզ կանգնեցաւ. սա՛ ե-
ղիցի մեզ պահապան յաղթող,
աղաչեցուցանել ըզմեզ ՚ի պատրաստ
նայ բանսարկուէն։

Ի՛ սմա բարերացար բանիդ ան-
ճից, որ փառաւորեալք եմք ընդ
հօր. ժողովե՛ր ընտեւանեաւքն
կենսաբեր փայտիւն. աղաչե։

Սո՛վաւ լուսաւորեցան արարածք
ամենայն. սա՛ սպասէին արգե-
լեալքն ՚ի մերազանսէր բանտին. որ
ազատեաց ըզմեզ ՚ի պատ։

Պա՛տուհանակեա՛լ պահէին յա-
նեպաշէն դրախտի՛ն ըզճանա-
պարհս ծառոյն կե՛նաց քրիս-
տոսի՛ն հոյլքն բոցեղէն
սրովբէի՛ք. այսօր արուամիայնեալ
ցուցար երկրի աստուածազարդ
փայտ կենաց եւ փրկութեան.
զբեզ օրհնեն մանկո՛ւնկք սուրբ
եկեղեցւոյ։

Սա՛ բեկոյց ծառոյն վերաբերեալ
խոց չորշակի՛ս փոխանակ իսա-
հակայ. այլ ՚ի վերա՛յ քո զե-
նաւ գահն անարատ ՚ի հաչտու-

ցոյց ՚ի լուսոյ յերկնից ցոլացեալ
երեւեր յերա՛ւելէմ. վասն որոյ։
Ե՛ւ բոցաճաճանչ փայլմամբ ա-
րեգակնայինըն յանգիծեր ճառա-
գայթից. եւ ի՛ յա՛յհէն բընաւիկք
եւ եկեղք հնոտեւեալք ՚ի բաւա-
րանն ՚ի մաղթանս. վասն որոյ ըզ-
քեզ բարեբանեմք աստը։

Ըզաեր օրհնեցէք ե՛ւ բարձր
արարիչք ընդնա յաւիտեան։

Ո՛ր զահաւոր խորհո՛ւրդ միւսան-
գամ գալստեանն ի՛ւրոյ քրիստոս
տեսաւորեաց այսօր փայլմամբ
սուրբ խաչին, որով երկիրս պան-
ծացաւ. ե՛ւ բար։

Ո՛ր ահաւոր ձեւով ցո՛ւցաւ ըզն-
ծացաւ երո՛ւսաղէմ. եւ զարհու-
րեալ դողային դաւք սանդարամե-
տին. ե՛ւ բար։

Ա՛ստուածածնին պայծա՛ռ. քան
զերկինս, որ ՚ի մե՛զ ծագեցեր ըզ-
լոյսն մնծ եւ գերազանց, որով
խաւարն անգիտութեան հալաշ-
ծեցաւ. սրովբէական ձայնիւ զքեզ
բարեբանեմք, ե՛ւ հոգեւոր եր-
գով մեծացուցանեմք։

Ա՛մպ թեթեւ եւ լո՛ւսաւոր, որ
զանձրե՛ւքն կենաց ՚ի քե՛զ հե-
ղեալ ՚ի երկնային ծովէն, զո՛ր
հոսեցեր ՚ի երկիր ծարաւոտ.
սրովբէա։

Պա՛տեզ փակեա՛լ աստուածա-
տո՛ւնկ եղեմ, որ եւ ծառըն կե-
նաց ՚ի մէջ դրախտի՛ քո ՚ի հոգւոյն
տնկեա՛լ, ա՛նմահականն պըտղովն
ելից ըզտիեզերս. սրովբէա։

Ա՛յսօր նըշան յաղթո՛ղ երե-
ւեալ ՚ի երկրի պայծառացոյց ըզ-
տիեզերս. զի՛ն յաղթութեան
ետո՛ւր ըզխաչ քո՛ տէր, աղաչե՛-

ԿԱՆՈՆ

ՎԱՐԱԳԱՑ ԽԱԶԻՆ

ՎԸՇԱՆՆԱՒ ամենայն ողի խաչ չիւրդ. զո. զբիատու պահպանեա զմեզ մարդասէր յանեղերեւոյթ Թըշնամւոյն. զի դու ես միայն եւ Թագաւորութիւնդ ծնունեաւլ յաւիտեան։

Ո՛ր ի վերայ սորա տարածեցե՛ր զանապատ բաղուկըս քո. եւ հեղեր զարիւնդ ի վըրիուԹիւն տիեզերացդ. զի դու։

Ի՛ միւսանգամ զո. գալըստեանըն յերեւիլ սուրբ նըշանիս, արժանի ատ ըզծառայս քո վերըստին նորոգման. զի դու։

Լաչ զո. եղնցի մեզ ապաւէն բոցանիշ փայլմամբն իւրոյ. խորտակեաց զմԹըշնամին, եւ ելոյծ ըզստատկութիւնք անուանեալ վայտըն կենաց ի վըրիուԹիւն սիեզերաց։

Սեղան զո. տէր զօրուԹեանց հաւատով կանգնեցաւ ի խորանի քո՛մ. եկայք ժողովուրդք երկըրպագեցուք։

Վէմ պատուական ի խորանի քո՛մ հիմնեցաւ այսօր. եկայք։ Ի սմա մատուցաւ ճըշմարիտ պատարագ եւ զենուման անապական. եկայք ժողովուրդք երկրպագո։

Ինչեր յերկնից պըղծ աստուծոյ եւ մարմնացեալ ի սրբոյ կուսէն, որ անմեկնելիք եւ ի հօրէ. ո՞զրմեա։

Թիւն հօր եւ ի բանալ ըզմեզ ժեր. զքեզ օրհ։

Պարծանըք պօղոսեան, զաւանեալ ըզքեզ աստուածային բանին տեղի եւ զերնարան. քանզի քրիստոս ասպրեցաք ի խաչանող եւ յանմահութիւն գաղանէն. եւ ի վերայ զո. հեղեալ զիւթ անապական արեանն ըզկողածնի՛ն ջնջեալ ջեաց ըզմեզ. զքեզ օրհ։

Սուրբ զնաչ զո. շնորհեցեր զնն եկեղեցւոյ զուտ սըրբոյ. որով զա տանապարտեալ պատեցաւ Թըշնամին։

Սովաւ պահպանեա զժողովուրդս քո քրիստոս. որով երկրպագեմք քեզ ընդ հօր եւ հոգւոյն։

Ի՛ քեզ ապաւինիմք քրիստոս որ գալոցդ ես խաչիւ. որպէս զի փրկեաց ըզմեզ յայնմ աւուր ահեղ հեղ ատենին։

Ա՛յսօր երեւոյթդ մեծի ճառագայթ լոյս նըշանիս տեառն անստուեր ի վերոյ փայլէր ի նաւակատիսն որ յերուսաղէմ. ժողովուրդք բարեբանեալ ընդ քրիստոս ասացէք սուրբ խոստովանեմք։

Քանզի նըշոյլդ կենասատու սուրբ խաչին արեգակնային կերպ փայլմամբըն Թափանցիկ լուսով ի յարեւելից յայտնեալ. ժողո։

Ի յերկնից ոյժ լայնացեալ ահեղ եւ նորաբան հրաշիւք ցուցան ասք զերոյ զոդմոսթայ, նըշանըն տէրունական. ժողո։

մաստուԹիւն . զոր նախանըկալ տեսուԹեամբ նըշանակեալ մովսէս խորանաւն երկնաՀանգոյն ի սինա լերինն, լուսաւորելով վաՀ-

ուօքն աստուծոյ։

Ո՛ր ըզխորՀուրդ անապական տնօրէնուԹեանըդ քո ի սրբոյ կոսէն . տրսպաւորելով տապանակն աստուածայինն ուխտի կտակարա-

նաց բանիդ աստուծոյ . վաուսց անեղիդ տեղւոյ Հանդիսատեան։

Ո՛ր ի կեանս վերադարձիր բնուԹեանս դարձմանըն յորպանանուն օրինակեցեր . եւ ըզբնուԹիւն մահու եւ դժոխոց կործանմամբն երկրաւոյ տապանակաւ խաչին հրաշագործեալ նոր խորհելը . օրհնուԹիւն քեզ տէր երգեսցեն

մանկունք։

Ո՛ր երկնային զօրս անմարմնոցըն նախ հեղեր աղաղակս Հոգւոյդ ճըշմարիտ . զաստուածայինն եւ զերապէցին . քո խոնարՀուԹիւնդ . լինել վաուաքանիչ սուրբ երրորդուԹեանդ . ընդ նոսին փաուա-

ւորեմք զերրեակ միուԹիւնդ։

Ո՛ր զկերպարանն աստուածայինն ստեղծեալ երրորդուԹեանդ խորհրդակցուԹեամբ . զարդարեցեր փըշեամբ շնորհաց քոց կենսատարար . եւ ընդ ծնեալսն առ ի նմանէ խօսեցար օրինօք եւ մարգարէիւք .

ընդ նոս։

Ո՛ր երկրորդի լինելուԹեանս յետ յարուԹեան քոյ մ էակցին . մըտեալ ի վերնատունն դրօքըն փակեալք . շնորհելով բոց առաջին փըշեամբն ըզքեզ մեռանելոյ . ա-

նաքեղոյն ասաց առէք Հոգի սուրբ .

ընդ նոսին փաուա։

եկիր ի չարչարանըս կամաւորապէս աստուած եւ խաչեցար վանն ազգի մարդկան, եւ ի գերեզմանն իջեր անապակաւն . ողորմեա։

Զմահ լուծեր եւ զանչխարհս անգաւ տեցեր կարծեալսկս տէր , եւ ի մեռելոց յարեար ինչխանուԹեամբ . ողորմեա։

Ո՛ր խոնարհեցար երկնից ի հայրական ծոցոյ միածինն որդի աստուծոյ, եւ առեր մարմին ի սրբոյ կուսէն վասըն մերոյ փըրկուԹեան . ողորմեա։

Ընդ մեզ աստուած հըրկեցար ընդ մեղաւորացս . եւ կոխեցեր ըզգլուխս վիշապին . եւ ջնջեր խաչիդ ողորմուԹեամբ մահաբերին . եւ փըրկեցեր ըզսատկաւորեալսն . ողորմեա։

Բեւեռեցեր ըզմեղսս մեր ի վերայ խաչին . եւ համբերեալ մահու իջեր ի գերեզման . կենդանուԹիւն շնորհեցեր ներստելոցն ի խաւարի . եւ զծրաՀեանըդ յարեար . ողորմեա։

Թագաւորեալ աստուած ի վերայ հեթանոսաց , եւ լուսազարդեալ պայծառացոյց սուրբ եկեղեցի . ժողովուրդք ըզքրիստոս բանբեանեցեք։

Զգեցար տէր զօրուԹիւն ընդ մէջ կուր ածար . բանզի ջնջոց զկայուԹիւն մահու խաչիւն իւրով սբբեալ . ժողո։

Յարեար աստուած եւ ամենքիդ ամենայն նորափեստուր զարդարեցար . եւ մանկունքդ հաղորդեցան մարմնոյ եւ արեան կենարարին . ժողովուրդք ընդքրիս։

Ո՛ր ի սկզբանէ իմաստուԹեամբ հաստատեցեր զերկեղեցի հօր ի-

Յորժամ լերկինց գոչէ փողն ազգեցուԹիւն առնելոյ տիեզերացս ի դատաստանն ահաւոր. յայնմ առնուն ահեղին միշեա տէ՛ղ՛ր եւ զմեր ընդունելեացեան.

Եւ հանգոյն ընդ սուրբքն։

Յորժամ ճառագայԹք աստուածացուԹեանցդ փայլին ի յարեւելից. եւ դըպրուԹիւնդ հրաշիցըն բանին. յայնմ առնուն ահեղին միշեա տէ՛ղ՛ր եւ։

Զարհուրեալ դողայն արարածք ի ձայնէ սրովբէական փողոյն. յորժամ հարկանէ հրեշտակապետն եւ կոչէ ի դատաստանն զաշգս որ գոց մարդկան. յայնմ առնուն ահեղին միշեա։

Որ նախնմաց խոստուԹեամբ տնօրինեցեր զհարցուղդ սուրբ եկեղեցւոյ. խորագոյն արկեալ հին մուննա հաստատուԹեան ընդ աստ արդարոց. աղաչանօք սոցա խնայ մեզ։

Որ զօրհնուԹիւն նախաստեղծին աստուածազգդ արուաց եւ իգանց. պայծառացեալ վայելչապէս ծաղկեցուցեր. այսօր ի յովակիմ եւ ի յաննա. աղա։

Որ ընտանատուին աբրահամու նահապետին մեր ետուր հոգւոյ. քահանայական եւ թագաւորական գաւազանացըն մի՛ացեալ ցուցեր այսօր ի յաննայէ. աղա։

Վերառեալ ցընծան երկի՛նք, եւ երկիրս ուրախանայ ընդ յայտնել սրբոյն խաչին սեռականաձեւ քառաԹեւին, որ զանշխարհս լուսաւորեաց արեգականակերպ ճաճագայԹիւք։

Ցընծացեալ երուսաղէ՛մ բեռլրեցան հաւատացեալք, նորահրաշ զարդարեցան, քանզի տեսին զյաղԹող նըշանն. արարածք անմեղանի՛ն ի լուսոյն պայծառացան։

Որ ընդոյս անճառելի աստուածացուԹեանդ քո քրիստոս ի վե՛րայ խաչին ճագեցեր այսօր ի լեառնէն վարագայ. օրհնեալ տէր աստո՛ւած հա՛յրցըն մերոց։

Որ զահաւոր եւ զմիւսանգամ քո գալստեանն երեւեալ ճանուցեր այսօր նըշանաւ խաչի քո ճաճագայԹելոյ լերկրի. օրհնեալ տէր աստո՛ւած։

Որ ետուր նըշան երկիւղածից եւ զե՛ն ընդդի՛մ Թըշնամւոյն. պահպանեա սոսկաւ զհաւատացեալս քո ամենայնի՛ւ. օրհնեալ տէր աստո՛ւած։

Ը՛զտեր օրհնեցէք բարձր սրաբեք ընդնա յաւիտեան։

Որ զարդարեացն այսօր ըզնընշանն խաչին երկնայինն լուսով պայծառեան զարեդանին. ըզտեր օրհ։

Որ յայտնեացն այսօր զփրկականն նըշանն հրեշտակայն ինդմամբ ի լեառնըն վարագայ. ըզտեր օրհ։

Եկայք փըրկեալք կենաբար խաչիւն. քրիստոսի փրկչին մերոյ ի սմա երկրպագեալ. ըզտեր օրհ։

Ամէն լուսոյ մարիամ սուրբ կոյս. որ ընդոյան առ ի հօրէ ծընաւր մարմնով. եւ եղեր պատերազմական պատանութեան. հոգեւոր երգով ըզքեզ սրբո՛ւհի մեծացուցանեմք։

Քերովբէից գերագոյն էին պատուհ եւ ծառ կենաց անմահական պըտ-

ձաղս.

Քեզ բրիատոսի կաթուղիկէ։

Հոմքուայի։

Հրաշալիսա տեսութիւն։

ԿԱՆՈՆ

ԳԻՒՏ ԹՈՂԻՆ

ՀՐԱՇԱԿԵՐՏ եւ զօրեղ վայտ խաչի քո բրիատոս գաւազանի զօրութեան ի յերկրի երեւեալ. եկայք ժողովուրդք երկրպագեմ ցոք։

Զոր հրեիցքն ծածկեալ զանթաքեալ ելի ըզգանձըն, վանիագմամբ թագուհւոյն վայտ կենաց յայտնեցաւ. եկայք ժողո։

Սա է զկնի յանզթութեան հաւատացելոց. ալոյեան եւ կնիք յաղթող ընդդէմ թշնամւոյն. եկայք ժողովուրդք եր։

Ո՛նճաւելի երեւումն երեւեալ դըշխոյին, նըշատելով յատենի յերուսաղէմ խընդրէր ըզպատուական կաճն վայտ խաչին, յոր ըզմեսիայն բեւեռեցին։

Մեծասքանչ հրամանաւն ժողովեաղ հընդէից, ցուցանելով նըմա ըզպատուական վայտ խաչին, յոր ելեալ բարձրացաւ պարարիչն պատճառ։

Ընդ յայտնել սրբոյ խաչին ի տեղւոջն սրբութեան բարբառմամբ անուշահոտ խընկոց. եւ լըցան տիեզերըք մեծապէս պարգեւօք։

Որ ըզնախանձն առիւծ մահու վայտ կենաց չնորհեցեր. եւ ե-

զին, տապաստակ կոտակի բանին եւ սանփոր ոսկի երկնային մանանայն. հոգեւոր եր։

Քեզ բարութեամբ սրտիզեսական դուռն դրախտին, եւ քեզ տըեառն մեզ վայտն անմահութեան. զոր ի նմա զենեալն անմահ այսօր յերկնից լուսաւորեաց. հոգե։

Քեզ բրիատոսի կաթուղիկէ եկեղեցւոյ չնորհագին զյաղթականն ըզպատուական զաստուածընկալ սուրբ նըշանս, մատուցանեմք զօրհնութիւն միշտ ի բարձունս։

Սա կամաւք քո բրիատոս եւ թեւօք աւետարանն զսուրբ հոգւոյն, եւ պատուիրակաց թուեցեալ եկաւորի ի լեռնըն վարագայ բըզնակիլ ի նմա։

Եկայք ժողովուրդք երկրպագեցոք աստուածային սուրբ նըշանիս. համբարձէք միաբան ըզձերս ընդ ձեր ի սըրբութիւն, եւ ըզբնակեալն ի սմա միշտ փառաւորեցուք։

Հրաշալիսա տեսութիւն ի կաթուղիկէ եկեղեցւոջ տեսանի, գոր ծարան մահու մահուամբ առիլեթ գոլ կենաց, եւ մահացուցիչ նախատեղծին մահուամբ գոլ շնորհ հոգոյ յարութեան։

Պարգեւ գերապոյն պարգեւի այսօր հաւատացելոցդ, եւ մանաւանդ ի կենաց առնու իւր զօրըս վերելեանկ. եւ թուեցեալ վերապայի բնակիլ ի տեղւոջն սրբութեան։

Եկայք ժողովուրդք ընդ հոգեղէն նացըն սպասաւորեացուք. երկրպագեմք պատեցուք աստուածային սուրբ նըշանիս, փառաւորեացուք ընդհրաշագործ պարգեւացդ տըւողն։

եւ երկրի. եւ ելեալ բարձրացար վերը
կեցեր ըզգետիեզերս. ողոր։
Թագեցար ի նոր ի գերեզմանի,
եւ յարուցեալ յերրորդ աւուր
ի յերկինս համբարձար. ողոր։
Որ ի քրովբէական կառսըդ
հանդչիս, այսօր ինջեր յերկնից ի
դաս անուաքեղացըն սուրբ հոգի.
օրհնեալ ես թագաւոր անման։
Որ գինեաս ի վերայ թեւոց հողմոց, այսօր ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանգեար յառաքեալսըն
սուրբ հոգի. օրհ։
Որ խնամեաս տեսչութեամբ զբո
զարարածս, այսօր երկիր ի հաստատել զերկեղեցի քո սուրբ հոգի. օրհ։
Որ ահեղ տնօրինութեամբ
ի վերուստ ազգի մարդկան
խոնարհեցար բանդ աստուած.
այսօր հանդիսաց եւ ըզմեր ընդունելութեան ընդ սուրբըս քո. որ
միայնդ ես մարդասէր։
Որ անչարչարելիդ մարմնով եկիր
կամաւ ի չարչարանս, եւ ի խաչին բեւեռեցար, հնդեր զարիւնդ
ի վերուստ. այսօր։
Որ թաղմամբն երեքօրեայ ըզբոնութիւն մահու լուծեր, եւ կոխեցեր զիշխանն մահու, եւ վերացեր ընդ ընկերացեալսն. այսօր։
Որ հրաւիրեցեր յանմահութիւն
զազգըս մարդկան անմահութեանդ բաշխող. քրիստոս, աղաչանօք աստուածածնին. այսօր։
Որ ըզհրեշտակին ըզձայնըն լսեաւ հիացեալ բերկրե՛ցար, բարեխօսեա՛ վասըն մե՛ր. մեք օրհնաբանե՛մք զօրհնեա՛լդ ի կանայս։

տուր յայլոութիւն մանկացո՛ւ բըզնութեանս. ի սմա բանիւք հօր
երկրպագե՛ցո՛ք։
Որ զանարատ բաշխութիւնս քո ի
խաչին տարածեցեր քրիստո՛ս աստուած, եւ ձերձան յայլոութեան
ետուր մեզ. սովաւ ըզկեանըս մեր
պահեա։
Որ զաշխարհակեցոյց բազկատարածութիւնն խաչի քո քրիստո՛ս
աստուած գաւազան զօրութեան
ետուր մեզ. սո։
Որ ըզմեռեալն ի ճաշակմանէ փայտին յանցանաց, կենաց փայտիւըն
կենագործեցեր. սովաւ ըզկեանըս
մեր պահեա։
Սուրբ խաչն օգնական հաւատացելոց, կանգնեցաւ ի յերկրի
յայլոութիւն թըշնամեացն. եկայք ժո
ղովուրդք երկրպագե՛ցո՛ւք։
Աւրարին աստուած բարձրացաւ
ի խաչին, եւ զմեռեալըս մեզնք
փայտին ճաշակմամբն, ի սմա նո
րոգեալ կենդանացոյց։
Ի միւսանգամ գալստեանն աստուածդրդոյն, սուրբ խաչն երեւի եւ լուսաւորե. զի նա է յոյս
հաւատացելոց։
Անձաւելի հօր էակից, ի խաչ
ելեր կամաւ հօր. ողորմեա։
Անմահութեանց տըւող քրիստոս, ի գերեզման ինջեր պտղես
մարդ. ողոր։
Եւ յերրորդ աւուր յարեար, յոյս
յարութեան ցուցեր մեզ. ողոր։
Որ խոնարհեցար ի յերկնից եւ
ինջեր ի յերկիր միածին որդի եւ
բանդ աստուած. ողորմեա՛ բանաձոր հօրն։
Որ կանգնեցեր ըզխաչ քո ի մէջ

Ե՛րանելի աստուածասէր տէրը դէշխոյն եկեա՛ւ ի քաղաքն եւ բռնասաղէմ խընդրէր զփրկականն ձագումըն մեծի փայլմանն. եւ քարոզէր նոցա զմերենին վառեալ ոչ այրէր. մեծացո՛ցանելո՛վ զգծընեալն ի կո՛ւսէն։

Եւ խոշտանգեալ զդա՛սըս հրէից, խաստովանէ՛ր Յե՛սու. եւ կեալ ի տեղին գողգո՛թայ հա՛ստատ. եւ քարոզէ՛ր նոցա զդո՛ւռն ընդ որ է՛մուտ բա՛ն աստըւած. մեծացո՛ցա։

Եւ հաւքանձեալ զգա՛յներն յուդա՛յի խընդրելո՛վ ի տեառնէ զգտենչալին աներեցուն տէրը ը՛զ խաչն. եւ հա՛ստատո՛վ գո՛չէր եւ կայք երկրպագեցո՛ք աստուածա՛ծայինն տէ՛րը նըշանիս. մեծա։

Ա՛յսօր խընդրի պա՛տուականն փայտ խաչին աւանդեա՛լն ի գողգոթա, ի ձե՛ռն աստուածանէր դըշխոյին. եկայք հաւատացեա՛լք երկրպագեցո՛ւք աստուածա՛յինն տէ՛րը նըշանիս։

Ա՛յսօր ընծայէ՛ գողգո՛թա ընձա՛ծկեալն ի լերկրի, վերաբերեա՛լ անուշահոտ խընկո՛վք, ի ձե՛ռն երանելո՛յն յուդայի. եկայք հաստատացեա՛լք երկրպա։

Ա՛յսօր ի ձեռըն փրկականն տէրը խաչին կենագո՛ծի պատանին մեռանել. եւ ողբայ սատանայ զկո՛ր ծանո՛ւծն իւր. իսկ մե՛ք քրիստոսի հաւատացեալք երկրպա։

Ապաւինեցաք ի խաչ քո պատրի՛շ յաւիտենից, որ ետո՛ւր մեզ պահպանի յանզիտ ընդդէ՛մ թըշնամեացն. պաշէ՛մք սուրբ փրկիչ պահպանեա՛ զանձինս մեր։

Ո՛ր ըզհրեշտակսն աստուածծ յորժամ կրեցեր անկիզելի մորե՞նի. բարե։

Ո՛ր զանչօշանելին յերից ի գիրկըս քո բանձեա՛լ դիեցո՛ւցեր կաթնա՞ռն. բարե։

Փառս հոր և որդւոյ և.

Ո՛ր զանճառ լո՛ւսոյդ բարձողըն ծածկելո՛վ հրեղինն, ի մեր կերկրէ ծագեցեր զերկնային ճառագայթ. ի սմա բանիւք հօր երկրպագեցո՛ք։

Ամէն և ծիլք և յաւիտեան։

Ո՛ր ահաւոր հրաշիւք ցո՛ւցեր ըզնըշանն խաչի՛ քո, յայտնելո՛վ աշխարհ հի յարո՛ւթեամբ պատանեալն. ի սմա բա։

Ո՛ր վայրագելի տեղիմանէ եկեալ ի քաղաքն երուսաղէմ աստուածածնէրն դէշխոյն, խընդրէր զվայտ խաչին, զո՛ր բանձեա՛լ մարմնով նով մինչեւ զաստուածծ հանրցըն մերոց։

Յորմէ զարհուրեալ դողային դա՛սք բանզմո՛ւթեան հրեից ի յահէ թաղուհոյն. ազգմամբ սուրբ հո՛գւոյն ցո՛ւցաւ պատուականն վայտ խաչին. զո՛ր բար։

Ո՛ւստի բո՛ւրելով խընկո՛վ անուշահոտութեան, ցընծացա՛ւ երուսաղէմ ընդ յայտնի՛ սրբոյ խաչին ի տեղ ողջո՛ն գողգոթայ. զո՛ր բար։

Ը՛զտէր օրհնե՛ցէք եւ բարձր արարէ՛ք ընդ՛նա՛ յաւիտեան։

Ա՛յսօր նըշան սո՛ւրբ խաչին ի յե՛րկիր երե՛ւեալ. օրհ։

Ա՛յսօր ընդդէ՛մ թըշնամեացն զէ՛ն անպատե՛րազմ ցո՛ւցաւ մեզ. օրհ։

Ո՛ր յայտնեցեր ըզծածկեա՛լ խորհո՛ւրդ քո՛յոց սիրոյն. եւ անճառելեաց անպատմից պատմողս արարեր տնօրէնութեան քո՛մէակից բանիւդ աստուածոյ. բարեխօսս՛ եղիր Թեամբ սոցա խընայես՝ ո՛ւ մեզ։

Ձրա՛ւ օրինացըն մովսէսի լո՛ւսաւորեա՛ր, եւ խմանալի՛ արեգակունըն յառաջընթաց աո՛ւ ի լերկիր ծագմանն ի՛ կո՛ւսէն. աո՛ւ քրիստո՛ս բարեխօսեա՛ վասն անձանց մե՛ր։

Մ՛կրտեալ ըզբոլորից անտուածն աո՛ւ քեզ ե՛կեալ հրաժարէիր, տե՛սանելո՛վ զդերանպա՛տկածառ լոյս աստուածո՛ւթեանն ընդ հոգեղէն բնութեանդ պարո՛ւնակեալ. աո՛ւ քրիստո՛ս բարեխօ՛։

Յո՛րժամ է՛ջ ի յորդանան հնա՛ւն աստուա՛ծ ի՛ քէն մկրտի՛լ, վե՛րնաւնի՛ն իշխանութի՛ւնըդըն զահի՛ հարեալ զարմանայի՛ն նո՛ւագհրաշ տեսլեանըն. աո՛ւ քրիստո՛ս բարե։

Ի՛ յանսահման ծովէ՛ն հօ՛ր գո՛ւթեանց բըղխմունք եւ սո՛ւրբ առաքեալք. անդրանի՛կ խո՛ւհուդք եւ լոյս դե՛րազանց. ե՛րկոտասան աղբիւր պըսակ սո՛ւրբ եկեղեցւո՛յ. բարեխօ՛ս լե՛ր նո՛ւք աո՛ւ տէր վասն անձանց մե՛ր։

Ա՛շխարհակի՛ր բանի՛ն բազկաց է՛ դեալ հիմունք սրբո՛յն սիմէի՛. լե՛ռինք ա՛նշարժք հո՛ւիւք ձայնի՛ բարձրեա՛լ Թադա՛ւոր ո՛ր վասն մե՛ր եղեր ի՛ խաչ, եւ բարձեր սովա՛ւ զյա՛նցանս նախաստեղծի՛ն ա՛դամայ. ա՛զա։

Գլո՛ւխ սո՛ւրբ հաւատոյ եւ փայտ կենաց մարդկան յայտնեա՛լ, զո՛ր տեսեա՛լ այսո՛ւր պըղծոյ կործանեցա՛ւ ա՛նկանգնելի. ա՛զա։

Դո՛ղացաւ Թըշնամի՛ն ընդ յայտնի՛լ սրբոյ խաչին, եւ ի յահէ՛ փառաց նո՛ւա կո՛րծանեցաւ յա՛նդուն երկրի. ա՛զա։

Ե՛րկի՛նըք ցընծա՛յի՛ն եւ երկի՛րս ուրախանա՛յր, քա՛նզի փըրկի՛չ ցուցաւ սո՛ւրբ խաչն եւ լո՛ւսատու տի՛եզերաց. ա՛զա։

Ձայն։

Ա՛յսօր խընդրի՛ պա՛տուականն։

Հաւքայ։

Ա՛պաւի՛նեցաք ի՛ խաչ քո՛։

ԿԱՆՈՆ

ՍՐԲՈՑ ՄԱՐԳԱՐԷԻՑ

Ո՛ր զաստուածայի՛ն զօրութի՛նըդ քո՛ ծա՛նուցեր հո՛գիդ ճըշմարի՛տ, բա՛ւական լի՛նել իշխանաբա՛ր ըզպարգե՛ւըս քո՛ տեսա՛նողաց մա՛րդարէից՝ ի՛ սկզբա՛նէ. բարեխօսո՛ւթեամբ սո՛ցա խընայեա՛ ի՛ մե՛զ։

Ո՛ր մաքրեցեր բնակարան աստուածո՛ւթեանդըդ քո՛ սո՛ւրբ ըզմարգարէսն, եւ աղբեւրաբա՛ր հեղեր յա՛նձինըս նո՛ցա զաննա՛պական եւ զերկնայի՛ն շնո՛րհայ քո՛ց բըղխո՛ւմն. բարեխօսի՛։

ծինք. հարանգամ վեմք հանապատ պետրա եւ անպրէնա. բարե։

Ի՛բարեբաՀն հնգուցն վըտակք եւ որոտմունք տիեզերաց. ցոլմունք հրեղէնք աստեղք լուսափայլք. Իսուսի Թագաւորին վանական լանջ ջաց սուրբ յովհաննէս եւ չակրբոս. բարեխօս լերթուք աւ տէր վանն անձանց մերոց։

Ո՛ր հրաւիրեցեր զնրդիս մարդկան յորդեգրութիւն հօր քո որդի աստուծոյ. եւ կոչեցեր յաւքայոնք Թեան քո ժառանգութիւն ի ձեռն սուրբ հայրապետաց. աղօթիւք սոցա ողորմեա։

Ո՛ր լուսաւորեցեր զեկեղեցիս հաւատովն քո քրիստոնս, եւ զարդարեալ նորացուցեր պատճառ ծանդմամբ շնուսիլօք սըրբոյն գրիգորի. աղօ։

Ո՛ր զննեցեր իւրեանց կատարեցին ըստ հաճոյից կամաց քոց քրիստոնս, նահատակեալըք ճնգնաՀեամբ ընդդէմ Թշնամանացն, եւ վոխեցան յերկինից յաւքայոնք Թիւնդ. աղօ։

Ըղձիանակ սըրբոց մարտիրոսանցն այսօր տօնէ եկեղեցի հնուչակելով ըղճնաՀութիւն սոցա հայր երկնաւոր. աղօթիւք սոցա ողորմեա։

Հրաշագործ եւ պայծառ առաքինութեամբ քարոզեցին ըղքեզ տիեզերաց. քանզի իջեր ի հօրէ եւ մարմնացար ի սրբոյ կուսէն որդի մանկին. աղօ։

Անուշահոտ բուրմամբըդ քո լցին ըզտիեզերըս կենսաբեր աւետեօք. եւ ընդ վերին դասակարգութիւնսն հանճայնեալ բարեբանեն ըզքեզ հոգիդ ճըշմարիտ. աղօ։

Ո՛ր առաքեցար ի հօրէ հոգիդ անեղ եւ համագոյ. ազատաւնօք տնօ րինաբար քրիստ էմակին. լինել մըխիթարիչ սուրբ առաքելոցն. աղաչեմք ըզքեզ ողորմեա։

Ո՛ր իջեր տիրաբար յերկինից սանտիկ հողմոյ նըմանն աստուածդ յայտնապէս, եւ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հաւնգեար ի գաս առաքելոցն. աղա։

Ո՛ր արբուցեր երկնաւոր գինեաւն իմաստութեանն զհոգիս սըրբոց քոց առաքելոցն. որք արբուցին տըրտմեցեալոց ոգւոց ապաւոյ բաժանն ուրախարար յայդուցն եւ գեմայ. աղա։

Յորժամ յերկինից գոչէ փողն ազդեցութիւն առնելով տիեզերքս ան ի գաստաստանն ահաւոր. յայնմ աւուր ահեղին Յիշեա տէր եւ ըզմեր ընկըճեցեալսն. եւ հանդո ընդ սուրբըս քո։

Յորժամ ճառագայթք աստուածութեանըդ փայլին ի յարեւելից. եւ դըպրութիւնըք հրաշիցըն բանին. յայնմ աւուր ահեղին Յիշեա տէր եւ։

Զարհուրելի դողան արարածք ի ձայնէ սրովբէագոչ փողոյն. յորժամ հարկանէ հրեշտակապետն եւ կոչէ ի գաստաստան զամս որ գոց մարդկան. յայնմ աւուր ահեղին Յիշեա տէր եւ ըզմեր ընկըճեցեալսն. եւ։

Ո՛ր նախիմաց իմաստութեամբ տնօրինեցեր զխորհուրդ սուրբ եկեղեցւոյ. խորագոյն արկեալ հիմունս հաստատութեան ըզգաս

քո տէր զԵրկուսեքն մահնա, ինչա-
նելոլ ի դըժոխըս վերսածեր ընդ
քեզ զհոգիս արդարոց մարգարէ-
կեն ի լոյն անբասուեր. բարե։

Ո՛ր ընդ հողեզէն բնութեան
մերոյ խառնեցեր ըզքահանայական հղ
գիս. ունել զօրութիւն ընդունել
ըզ զաստուածայինն եւ զհոգեւոր
ըզընորհս ինչեալ ի վերուստ. օրհ-
նեալ տէր աստըւած հայրըն
ի մերոյ։

Ո՛ր շնորհեցեր մաքուր հոգւոց
իսրայէլի զհոգի մարգարէու-
թեան, որով ծանուցեր յառաջա-
գոյն բազմապատիկ օրինակօք
զանձառելի խորհուրդ քո մարդե-
զութեանդ. օրհ։

Ո՛ր զանեզ քոյիդ լինելութիւն
իբրեւ զեզեամ տեսանէին, յառաջ-
նորդական միտքն նոցա տխպաւո-
րեալ հոգիդ ըզկերպանան իրին
դերագոյն հրաշիւք ի վեր քան
ըզբան. օրհ։

Ընտիր օրհնեցեք բարձր արա-
րիչ ըզնա յաւիտեան։

Ընդ աւետաւորան յառաջագոյն
փըրկութեան մերոյ, ծախս հա-
րիք եկեղեցիք հեթանոսաց ակա-
նակելով, ընտիր օրհ։

Ընդ տեսանողաց մարգարէից
հինն իսրայէլի, քահանայք նորոյ
նախիս բանասաւորք, ընտիր օրհ։

Ա՛նարատ կոյս աստուածածնին
մարիամ, սըրբուհի եւ մայր բրիս-
տոսի, յարգանդի տարար զանետա-
նելին ամենեցունն. օրհնութեամբ
ըզքեզ աստուածա՛ծին մեծացու-
ցանեմք։

Ընձեռել երկնային դուռըն ըզբ եւ
տեան եզեկիէլ, եւ աստըն զոր

արդարոյ. աղաչանօք սուրբ խընա
յեա՛ի մեզ։

Ո՛ր զօրհնութիւն նախաստեղծիցն
աստուածազգի արուսեայ եւ լուսեց.
պայծառացեալ վայելչապէս ծաղ-
կեցուցեր. այսօր ի յովակիմ եւ
ի յաննա. աղա։

Ո՛ր ըզխոստումն աբրահամու նա-
հապետին մեր ըստ հոգւոյ. քա-
հանայական եւ թագաւորական
գաւազանացըն միացեալ ցուցեր
այսօր ի յաննայէ. աղա։

Ի՛ վերոյ վիսի հաւատոյ հիման
աստաբելոց եւ մարգարէից շինե-
ցեր ըզքո սուրբ զեկեղեցի. եւ
ի սմա միաձայնեալ եղեն մարդիկ
ընդ հրեշտականս, փառաւորելով
սուրբ զերրորդութիւնդ։

Տեղի ապաւինի եւ ժողովարան
բանաւոր հօտի, բնակարան հրեշ-
տակաց, նաւահանգիստ արդարոց
եւ մեղաւորաց քաւարան, զար-
դանալ առաքելովք եւ մարգա-
րէ՛ից։

Բանն աստուած եւ ծածկեալ
խորհուրդըն յաւիտենից, ի՛ջեալ
ի յերկինից մարմնացեալ ի կուսէն
խաչեալ յերկրի եւ թաղեալ ի
նոր ի գերեզմանի, եւ յարուցեալ
յերրորդ աւուր, զի զմարդարէից
ըզտառըն կատարե՛ացէ։

Փառք հոր և որդւոյ և։

Ո՛ր խոնարհեցար յանպատմե՛լի փա-
ռաց ձրդի աստուածոյ, եւ եկիր ի
կատարումն մարգարէիցըն նա-
խաձայն քարոզութեանցն անճառ
խորհրդոյն. բարեխօսե՛լ մեզ
սուրբ քրիստոս խընայեա՛ի մեզ։

Ամէն և ձեր և յաւիտեան։

Ո՛ր լուծեր կենարար մահուամբ

գաբէի՛ց, երգե՛ն սատուծոյ զերգս Դաւթի՛ սբ. ի յիշատակի՛ սոցա երգե՛մք եւ մե՛ք ըզփառս ի՛ բարձունս։

Ա՛յսօր ցընծա՛յ զուարճացեա՛լ եկեղեցի՛ հեթանոսաց, ծո՛ւնեալ զյիշատակ մեծի՛ նահապետին եւ հօրըն հաւատոյ աբրահամու. ծրհնեցէ՛ք մա՛նկունք սիոնի՛ զհայրըն լուսոյ անլո՛ւռելի։

Ա՛յսօր նո՛ր իսրայէլ կո՛չեցեա՛լ մանկա՛պատանեացն սատուած, տո՛ւնեա՛ ցընծութեամբ ըզտո՛ն հովուապետին իսրայէլի՛ն սատչնոյ. գո՛վեսցո՛ւ զգլուխ անկեա՛ն երկո՛ց որմո՛ց յարմարո՛ւթեան։

Ա՛յսօր ի՛ գլո՛խսըս լերանց տա՛ն սատուծոյ հաստատեա՛լ, ո՛ր եւ յաւէ՛տ ո՛ւռոյիս յանմատո՛յց հոգւոյն սատուածաբուղս անսատահո՛ն անձրեւո՛ծք. բարեբանեա՛ զաղբիւրըն կենաց զարբուցանողըն ծաղրաւեաց։

Ա. ՀՈՐ ՊԲՈՑ ՄԱՐԳԱՐԷԻՆ։

Ո՛ր յերկինսըն զինուորո՛ւթեան պատգա՛մ ձայնիս է՝ բեթսընբեան օրհներգութեամբ փառաբանի՛ս. հա՛յրըն մերոց սատբաց օրհնեա՛լ ես յաւիտեա՛ն։ Ո՛ր շնորհեցե՛ր մարգարէին սա՛ւ տաւրանել ըզկենսաբեր տնօրէնութիւնդ քո ի՛ սուրբ կուսէն. հա՛յրըն մե։

Ո՛ր պարգե՛ւ ընդ սուրբ հոգւոյդ վե՛րսին խոնարհեցե՛ր ըզսկիզբնըն քո յերկնային խորանն. հա՛յրըն մե։

ծա՛նեա՛ գեղեցո՛ն. սերտվեսցե՛ հո՛ղըն վերհագոյն քերտվելէ՛ից. օրհնե՛ն Ելիա՛ խորհո՛ւրդըս սո՛սկալիս ի՛ քեզ տեսանի՛ սատուածա՛ծին. յըզնութիւն անսերմնական, ծնո՛ւնդ անարատ, կո՛ւսութիւն յետ ծնընդեան մնալո՛վ անապական. օրհն։

Ո՛ր սեւ տանո՛ւր քուս գալըստեանդ առաքե՛ցեր յաշխարհ ըզսո՛ւրբ մարգարէն. եւ ե՛կեալ խոնարհութեամբ նո՛ր օրինօք զմեզ լի՛ն լցեր ի՛ գիրս օրինաց եւ մարգարէից. բարեխօսո՛ւթեամբ սոցա քրիստո՛ս ողորմեա մեզ։

Ո՛ր կոչեցե՛ր մարգարէութ յաւետ ջա՛պղն լզհեթանոսս քեզ նոր ժո՛ղովուրդ. եւ ըզդստըր սիոնի՛ զեկեղեցի՛ հեթանոսաց հարսըն սիո՛ն ի՛ն անմահ փեսային. բարե։

Ո՛ր ընդփառս տաճարիս զո՛ր չինեցե՛ր չինողդ էից ի՛ վերայ վիմին, բարձրապնդո՛ւն քան զառաջինն, եւ գերանգո՛ւր վայելչութեամբ տեսանո՛ղըն ծանո՛ւցին իմաստութ հոգւո՛ն. բարե։

Ա՛յսօր ժողովո՛ւրդք ոչք ի՛ հեթանոսաց, հրաւիրեալք յաւետ ջապղպն մարգարէից, գալ առ աստուածն աբրահամու յերկնըպատգո՛ւթիւն. օրհնեցէ՛ք ըզտէր յերկինս ընդ երկնաւորսն։

Ա՛յսօր որդիք դընատեր վերին սո՛ռին, չինեալք ի՛ վերայ հիմանն առաքելոց եւ մարգարէից. որք եւ ընդեք զառատաբո՛ւղս վըտակ հոգւոյն ի՛ յանգերձանն խորայելի՛ կեղեցիս սըրբո՛ց. օրհնեցէ՛ք ըզտէր յօրհնո՛ւթիւն ի՛ նմա։

Ա՛յսօր վերին զօրացըն համաձայնեա՛լք, գաւոք նահապետացդ եւ մարգարէիցդ, երգե՛ն սատուածոյ զերգս հոգեւո՛ր սբ. ի յիշատակի՛ սոցա երգե՛մք եւ մե՛ք ըզփառս ի՛ բարձունս։

Ա՛յսօր ցընծա՛յ զուարճացեա՛լ եկեղեցի՛ հեթանոսաց, ծո՛ւնեալ զյիշատակ մեծի՛ նահապետին եւ հօրըն հաւատոյ աբրահամու. ծրհնեցէ՛ք մա՛նկունք սիոնի՛ զհայրըն լուսոյ անլո՛ւռելի։

Ա՛յսօր նո՛ր իսրայէլ կո՛չեցեա՛լ մանկա՛պատանեացն սատուած, տո՛ւնեա՛ ցընծութեամբ ըզտո՛ն հովուապետին իսրայէլի՛ն սատչնոյ. գո՛վեսցո՛ւ զգլուխ անկեա՛ն երկո՛ց որմո՛ց յարմարո՛ւթեան։

Ա՛յսօր ի՛ գլո՛խսըս լերանց տա՛ն սատուածոյ հաստատեա՛լ, ո՛ր եւ յաւէ՛տ ո՛ւռոյիս յանմատո՛յց հոգւոյն սատուածաբուղս անսատահո՛ն անձրեւո՛ծք. բարեբանեա՛ զաղբիւրըն կենաց զարբուցանողըն ծաղրաւեաց։

Ա. ՀՈՐ ՊԲՈՑ ՄԱՐԳԱՐԷԻՆ։

Ո՛ր յերկինսըն զինուորո՛ւթեան պատգա՛մ ձայնիս է՝ բեթսընբեան օրհներգութեամբ փառաբանի՛ս. հա՛յրըն մերոց սատբաց օրհնեա՛լ ես յաւիտեա՛ն։ Ո՛ր շնորհեցե՛ր մարգարէին սա՛ւ տաւրանել ըզկենսաբեր տնօրէնութիւնդ քո ի՛ սուրբ կուսէն. հա՛յրըն մե։

Ո՛ր պարգե՛ւ ընդ սուրբ հոգւոյդ վե՛րսին խոնարհեցե՛ր ըզսկիզբնըն քո յերկինսային խորանն. հա՛յրըն մե։

նեն անդադար երկնային զինուո-
րութիւնն։

Երբ առեալ մարդարէիցըն տեր
հրաշալի ձայնիւ անդադար օրհ-
նաբանեն ընդմարմնացեալն ի սուրբ
կուսէն, որ երեւեցաւ մեզ ի
փրկութիւն։

Զնեղութիւն եւ զաշարչարանըս
յանձն առին կամաւորապէս,
ժուժկալեալ համբերեցին վասն
անուանըն տեառն, որ երեւեաւ։
Աներկիւղ բարձրացին յաշխարհի
ընծայմամբ մարդեղութիւն մանկ
նացելոյն ի սուրբ կուսէն, որ
երեւեաւ։

Ձառագայթի անճառ լուսոյ անը-
քննելի տէրութիւն, յառաջա-
գոյն հրաշացուցեր զառաքելո-
թիւն մարգարէիցն. ինձանելով ի
ստորինս աստուածայինն անօրէ-
նութեամբ։

Ողբ ըզտաճար հաւատոյ հիմնե-
ցուցին ընդհօք սուրբ հոգւոյն,
յոր եմուտ բանն աստուած ետես-
նարութեան ճառագայթիւք. ինձա։
Երեւեցաւ յաշխարհի ընծայութ
մարդեղութեամբ, զոր բարոզե-
ցին մեզ հրաւիրողքըն հաւատոյ
հօր եւ հոգւոյն, լուսաւորելով
ըզտիեզերս աստուածայինն անօ-
րինութեամբ։

Ո՛ր զյառաջադոյն ընտրեալըն
առաքեցեր յաշխարհ սուրբ զմար-
գարէսն, աւետարանել ըզքո գա-
լստեդ անեթարգմանելի անօրէ-
նութեամբ. սիրօք ընդունէաւ հան-
ապատութիւն եկեղեցւոյ. քոմ
սիրելոյ։

Ո՛րոց ետուր իշխանութիւն քա-
ւեցանել զիջուածըն քո յաշխարհ,

Ըզտեր օրհնեցէք եւ բարձր
արարէք ըզնա յաւիտեան։

Եկեղեցիք հեթանոսաց կոչե-
ցեալք ի բերխտոս յանգերանցն իս-
րայէլ. օրհնեցէք ըզտեր, եւ
բարձր արա։

Քահանայք եւ պաշտօնեայք ընդ
վերինն զբնաւրթուանըն հոգեւոր
հընչմամբ երգով գովեցէք ըզտեր.
եւ բարձր արա։

Ըզքեզ երեւեալ դուռն առ
եզեկիէլ եւ մարգարէիւ, ընդ որ
ոչ ոք էանց եթէ ոչ աստուած միա-
այն. աստուածածնին կոյս, օրհ-
նութեամբ մեծացուսցանեմք։

Ըզքեզ որ ի՛ մորենւոջն առ մով-
սէսիւ մարգարէիւ ըզնոր խոր-
հուրդ կուսի յայտնեցեր մարդ-
կան ազգի, օրհ։

Ըզքեզ որ ի հօրէ անժամանա-
կապէս եւ ի մօրէ անեթարգմանա-
բար, ի ժամանակի ծնընդեան ի
բոլորից փրկութեան յայտնեց-
ցար որդի բանիբ լնդրն. օրհնու-
թեամբ մեծացուսցանեմք։

Որ ըզծածկեալ խորհուրդ կէ-
նաց տնօրինութեանըդ քո քրիս-
տոս, ընդհանուր ազգի մարդ-
կան յայտնեցեր մարգարէիւք
ընծագոմըն լուսոյ արեգականդ
արդարութեան։

Ողբ ուսուցին իսրայէլի երկբրպա-
դել քոմ տէրութեանդ. եւ
յայտնի քարոզեցին ընդփրկու-
թիւն հեթանոսաց, եթէ գայ
մեսիայ թագաւոր իսրայէլի։

Ողբ տաճարի նըմանութեամբ
ցուցին զարգանդ սուրբ կուսին,
ուստի տնեալ երեւեաւ մեզ հայց
կենաց անմահութեան. զոր օրհ-

եւ ածինք այսօր ըզծնեալդ ի յանդ նայէ։

Աղաչեն եւ մայր կենդանւոյ այլոյն ծընող հօր միածնին. որ առ ի քէն մարմնով ընկէց զամբարտաւանն յաթոռոյ. Երա։

Որ բարձրացոյց զանկեալ բնութիւնս ի քէն ծնընդեամբ որդին յերկինս. ըզկարծտեալն ելից հաց եւ զմեծատունն ելոյծ ունայն. Երա։

Որ աւետաւոր քումդ գալստեանդ առաքեցեր յաշխարհ ըզսուրբ մարգարէսն. եւ եկեալ խնայրհաւթեամբ նոր օրինօք զիւրին լցեր ի գիրս օրինաց եւ մարգարէից. բարեխօսութեամբ սոցա քրիստո՛ս ողորմեա մեզ։

Որ կոչեցեր մարգարէիւք յաւուրս ջադոյն ըզհեթանոսս քեզ նոր ժողովուրդ. եւ ըզդաստըր սիրելի զեկեղեցի հեթանոսաց հարսն սիրելի ամէն. Երա։

Որ ընտիրս տանջարիս զոր չինեցեր չինողդ էից ի վերայ վիմին, բարձրացոյն քան զաւազինն, եւ գերազարդ վայելչութեամբ տեսանողքըն ծանուցին իմաստիւք հոգւոյն. բարե։

Այսօր ժողովուրդք որք ի հեթանոսաց, հրաւիրեալք յաւուրս գոյն մարգարէիցդ, գալ առ աստուածն աբրահամու յերկրպագութի՛՛ն. օրհնեցէք ըզտէր յերկինս ընդ երկնաւորսն։

Այսօր որդիք ընտեր վերին սիոնի, չինեալք ի վերայ հիմանն առաքելոց եւ մարգարէիցդ. որք եւ ընդունէք զառատաբուղիս վըտակ հոգւոյն ի յաղբերանցն իսրայէլի յեկեալ

աստանօր կատարեցեր զմարգարէիցն ըզխոստովանութիւնն. սրբոյ չընոր։ Որ ընդմէն գերի առեալ մահուամբ ըզմահ կոխեցեր, արձակելով զերսն մարգարէիցըն յանդստուեր քո հանգիստդ. սրբոյ չընոր։

Հայր մեր Նախահայր։

Ընդ քեզ աստուած հաւրցըն մերոյն խոնարհեալ անձամբք պաղաւ՞տիմք. մի՝ անտես առներ տէր, որ վասն մեր եաւ յաբրահամեան։ Ցիշեա զխոստն աբրահամու ըզսահակայ եւ զյակոբայ. եւ զնեղլոյ անձանց պաղատ՞տանս մի՝ անտես առներ տէր, որ վա։

Շնորհեա տէր խընդրողացս ի քէն ըզթողութիւն մեղացն, ի տաճարի քումդ սրբութ՞եանն, բարեխօսութեամբ սրբոցն քոց. որ վասն։

Ըզտէր. Օրհնեցէք ըզտէր երկինք եւ երկնային զօրութիւնք, սերովբէք եւ քերովբէք զատուածն աստուծոյ. բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։

Ըզտէր. Օրհնեցէք ըզտէր երկիր եւ որ ի սմա են կենդանիք. համբառնալով ի վեր ըզձայնս եւ երգօք հոգեւորօք, բարձր արա։

Ըզտէր. Օրհնեցէք ըզտէր գ՞ոք հրեշտակաց եւ մարդկան, զարանրին արարածոց. միաբանութեամբ երգով բարձր արա։

Նահապետացն աբրահամու ի սահակայ եւ յակոբայ. պարգեւեցեար ի յաստուածոյ կոյս մարիամ գոստըր նոցին. երանեն ազգ

հօր եւ հոգւոյն, լուսաւորելով զսրտիս զերս աստուածային տնօրինութեամբ։

ԿԱՆՈՆ

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ

ՈՐՔ զարգարեցին տնօրինաբար զնմաստս անեղին, հաստատելով յերկրի զգիր կենդանի հոգւով քաղցրութեան տնօրինութեամբ զաստուած օրհնեսցուք։

Ամք զերկրաւոր մեծութիւն փառաց խաչատր կոչեցին, ապաւինելով ի յոյս անմահ փեսային՝ անճառ բանին արժանի եղեն. եր։

Ոմք զօրութեամբ հօր նմաստութեան էին անեղի հաստատեցին զամուռ սրբոյն գլիգորի թարգմանութեամբ նշանագրութեան. երգով քաղց։

Ոմք նորափետուր բանիւ զարդարեալ պայծառացեցան եկեղեցիք հայաստանեայց ի ձեռն սրբոյն սահակայ. եր։

Ոմք թագաւորաց ազգաց եւ ազգաց գերագոյն ցուցին առիւծ՝ փայլ զերգըս հոգեւորս ընտրեալ դասուց վերին սիոնի. անմահացեալ լուսոյն երկրպագեսցուք։

Որ խորհրդով ճշմարիտ լուսոյ փառաց անեղին նշկարագրեցաւ մեզ գիր կենդանի յարգանդ մաքուր մեծին մեսրոպայ. անմա։

Ոմք ըզծածկեալ խորհուրդ աստուածգիտութեան տնօրինաբար

կերեցիս սրբոյ։ օրհնեցէք ընտիր յօրհնութիւն։

Ա՛յսօր վերին զօրացըն հաճաձայնեանք, դաւաք նահապետաց եւ մարգարէից, երգեն աստուծոյ զերս գըս հոգեւոր։ Ի միասակի սոցա երգեմք եւ մեք ըզփառս ի բարձունս։

Ա՛յսօր ցընծայ զօսաբճացեալ եկեղեցի հեթանոսաց, տօնելով զմիասակ մեծի նահապետին եւ հօրըն հաւատոյ աբրահամու. օրհնեցէք մանկունք սիոնի զհայրըն լուսոյ անլռելի։

Ա՛յսօր նոր իսրայէլ կոչեցեալ մարգարէքն առ անստուած, տեսնեալ ցընծութեամբ ընտրեալն հովուացն իսրայէլին առաջնոյ. գովելով ըզգլուխ անկեան երկնից որմոց յարմարութեան։

Ա՛յսօր ի գլխոյն լերանց տունն աստուծոյ հաստատեալ, որ եւ յաւէտ առ ոտից յամպոց հոգւոյն աստուածաբուղխ անաստահոն անձրեւօք. բարեբանեա զաղբիւրըն կենաց զարբուցանողըն ծառատաց։

Ձառապայթ անճառ լուսոյ անքննելի տերութիւն, յառաջագոյն հրաշացուցեր զառեսողութիւն մարգարէից. լինելով ի ստորինս աստուածային տնօրինութեամբ։

Ոմք ըզտաճարի հաւատոյ հիմնեցուցին շնորհօք սուրբ հոգւոյն, յոր եմուտ բանն աստուած եօթնատարածութեամբ. լինելով երեւեցաւ յաշխարհի ճշմարիտ մարգեղութեամբ, զոր քարոզեցին մեզ հրաւիրողքըն համագոյ

Որ զարդարեալ գեղապանծ վայելչութեամբ սուրբ զեկեղեցի, պլսակեցեր առաքելովք եւ մարգարէիւք, եւ հաստատեալ ամրացուցեր սուրբ Թագաւորութիւնդ. բարեպաշտութեամբ սոցա քրիստոս խընայեա՛ ի՛ մեզ։

Որք զինու զօրութեամբ հոգւոյն վառեալք ի պատերազմի, վանեցին ըզմոլորութիւն հերձուածողաց, եւ ի հաւատոլս ճշմարիտս հաստատեցին ըզսիրտս. բարե։

Որ շնորհեցեր յաչխարհի Թագաւորել մեծին Թէոդոսի, եւ կատարեալ ըզկեանսըս հաւատով ուղղափառութեան, վերափոխեցեր այսօր յերկնից Թագաւորութիւնդ. բարեպաշտութեամբ սորա։

Ա՛ղաչեմք ըզքեզ տէր բարեխօսութեամբ սրբոց ամենայնից, որք նահատակեցան ի ճակատամարտ պատերազմի, յաղթող գտան ընդդէմ Թըշնամւոյն. բարեխօսութեամբ սոցա քրիստոս խընայեա՛ ի՛ մեզ։

Որք անկան զսպառազինութեան զրահըս հաւատոյ սըրտից իւրեանց, եւ ընկալան ի գլուխս սաղաւարտ փրկութեան ըզնըշան խաչին, սուսեր ընդ մէջ ածեալ ըզճշմարիտ սուրբ հոգին. բարե։

Որք մարբեցին զանձինս իւրեանց տաճար անուանըդ քոմ սրբոյ. եւ բնակեցին հոտ անուշութեան զաղօթս իւրեանց ի տեղւոջ հեղմանն սուրբ արեան իւրեանց. բա։

Որ յերկնային զօրս անմարմնոցըն նախ հեղեր աւետապէս հոգիդ ճշմարիտ. զաստուածայինն եւ զերանգոյն քո խմաստութիւնդ.

յայտնեալ ճանուցին հանգոյն սըրբ բոյ մեծին մովսէսի. անմատոյց լուսոյն երկրպագեացուք։

Ի մարգարէէն աննօթ ընտրեալ եւ ձիւնահիացեալ, Թագաւորք երկրի իշխանք աշխարհի. անպակաս գանձուց բաշխող յակոբ ալիւեան յուդա յակոբեան, բարեխօս լերուր ամ առ քրիստոս վասն անձանց մերոց։

Երեքսըրբեան մի տէրութեան խորհուրդ կամաց եւ հաղորդութիւն, փողոց հընչմունք բարբառ աւետեաց. ընդ ամենայն երկիր սուրբդ շահաւոն եւ մանտամիա. բարե։

Բանին կենաց կանուխ բարող եւ աւետարանիչ, երգ փրկութեան հընչուածն ահաւոր, ազգի մարդկան պարծանք սուրբդ մատթէոս, բարեխօս լեր առ քրիստոս վասն անձանց մերոց։

Ա՛յսօր ընդ երկնային զբաւել Թունաւն ժողովուրդք հայաստանեայց, ծնեալ ընկալան զյիսուս հայրապետաց շառաւիղաց սըրբոյն գրիգորի, օրհնեցեք ընդ հայրն երկնաւոր։

Ա՛յսօր պրկիք Թորգոմայ ծընեալք աւազանաւն յորդիս սիոնի. ի յիւշատակի հարցըն սըրբոյ պրկոց մեծի լուսաւորչին, գովեցեք զտրդին միածին։

Ա՛յսօր երկնաւոր քահանայութեանն հաղորդ քահանայք սուրբ եկեղեցւոյ. ընդ քահանայապետս անստուածայինն օրինօք պատուեալ լուս բարեբանեցեք զհոգին ճըշմարիտ, երգ ելով ըզփառս ի բարձունս։

Դո՛ր լուծիչ երկանց բարձող անկծից. ծագումն արեւո՛ւ լուսոյն ճըշմարտի. որով հերքեա՛ւ խաւսն առաջին. օրհ։

Ըզքեզ ունիմըք բարեխօս կոյս անհարսնացեա՛լ. մայր անարատ Էմմանուէլի. տաճար բանին հօրն երկնաւորի. օրհնո՛ւթեամբ ըզքեզ մեծացու՛ցանեմք։

Որ՝ի սկզբանէ իմաստութեամբ հաստատեցեր զերկեղեցի հօր իմաստութիւն. զոր նախանըկար տեսութեամբ նըշանակեա՛լ մովսէս խորանաւն երկնահանդոյն՝ի սինա լերինն, լուսաւորելով փառօքն աստո՛ւծոյ։

Որ ըզխորհո՛ւրդ անապական տնօրինութեանըդ քո՝ի սրբոյ կուսէն. տիպաւորելով տապանակին աստուածային ուխտի կտակարաց նաց բանիւք աստուծոյ. փառաց անեղիդ տերի հանդիստեան։

Որ՝ի կեանս վերադարձի՛ քնութեանս դարձմանէն յորդանանէ օրինակեցեր. եւ ըզբնութիւն մահու եւ դժոխոց կործանմամբն երիքովի տապանակաւ խաչին հրաշ շագործեալ նոր խորհելի. օրհնութիւն քեզ տէր երգեսցեն մա՛նկունք։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Որ յօրինակ ճըշմարիտ սիրոյ սո՛ւրբ առաքելոյն անբասիր՝ի ձեզ էացաւ հոգի շնորհաց բըղխութեան անբասիր. անմահութեան լուսոյն երկրպագե՛ցո՛ւք։

Ամէն և հիւր և յաւիտեան։

Որ երկոքի՛ւքըդ սո՛ւրբ լուսաւորչօք տա՛նըս Թո՛ւրգմանի հաստատեցեր զեկեղեցիս հայաստանեայց, զոր

Խաչ

Հան

լինել վառաբանիչ սո՛ւրբ երրորդութեանդ. ընդ նոսին փառաւորեալ զերրեակ միութիւնդ։

Որ զկերպանան աստուածային ստեղծեա՛լ երրորդութեանդ խորհրդակցո՛ւթեամբ. զարդարեցեր փըչմամբ շնո՛րհաց քոց կենդանարար. եւ ընդ ծնեալսն առ՝ի նմանէ խօսեցա՛ր օրինօք եւ մարգարէիւք.

ընդ նո։

Որ յերկրորդի՛ լինելութեանն յետ յարութեան քո՛ւ էակցին. մըտեա՛լ՝ի վերնատո՛ւնն գրօքըն փակ կեղծով. շնորհեցո՛ւլ բոլո առաջին փըչմանն ըզքեզ մեռանելոյց. ա՛ռաքելոցն ասաց ա՛ռէք հոգի սո՛ւրբ.

ընդ նոսին փառաւ։

Յորժամ յերկինից գո՛չէ փոզն ազդեցո՛ւթիւն առնելով սիրելոցդ քոց՝ի գատաստա՛նն ահաւոր. յայնմ աւո՛ւր ահեղին միջեաւ տէ՛ր եւ ըղմեր ընդունջեցեալն. եւ հանդի՛ն ընդ սո՛ւրբսն քո։

Յորժամ ճառագայթք աստուածութեանըդ վայելին՝ի յարեւեւ լոյս. եւ զբարու՛թիւնըք հրաշիցըն բանին. յայնմ աւո՛ւր ահեղին միջեաւ տէ՛ր եւ։

Զարհուրեա՛լ դողա՛ն արարածք՝ի ձայնէ՝ որ՛ովքեւագո՛չ փողոյն. յորժամ հարկանէ հրեշտակապետն եւ կոչէ՝ի դատաստա՛ն զամենայն որ գո՛յ մարդկան. յայնմ աւո՛ւր ահեղին միջեաւ տէ՛ր եւ ըղմեր ընդունջեցեալն. եւ։

Ով գերահրաշ ծաղիկ բո՛ւրեալ յերեւման. հո՛ւտ անմահո՛ւթեան ծնընդոցս եւայի. յորմէ սիւեւ ցաւ մահ ընդ տիեզերս. օրհնո՛ւթեամբ ըզքեզ մեծացու՛ցանեմք։

Ո՛ր էից լուսոյն արժանի եղեր բառնալոյ ի քո գիրկս. եւ արեգականն արդարութեան եղեր արեւելք. ընդբեզ օրհ։

Ո՛ր ընդնորհս աստուածային ա՛ռ ի վերուստ իջեալ յերկնից պարգեւեցեր հիւսիսականացս ի ձեռն սուրբ վարդապետին. աղաչանօք սորա ողորմեա մեզ աստուած։

Ո՛ր զանմարմինն պարունակող բանի զգրաւորական զնմաստ հոգեւոյն ընդորէցեր ոգւոց թորգոմայ, յայտնեալ տեսլեամբ ի ձեռն սուրբ վարդապետին. ա։

Ո՛ր զիսուածութիւն քո զերկնային եւ զհոգեւոր զնմաստութիւն առատապէս ձգեալեցեր յերկեղծին հայաստանեայց ի ձեռն սրբոյ թորգոմանչացն. աղա։

Ա՛նձառելի ընդորհօք լցեալ ի հիւսատակի սուրբ վարդապետին. խընդրեմք ի քէն տէր կեցո զան՛ն ձին՛նըս մեր։

Եւ ըզբղխնութիւն սրբոյ վարդապետին ընկալցուք ի միտս մեր հաւատոյ. բարեխօսութեամբ սորա տէր կե։

Պատաւորեալ ընդ անմարմնականն բազմութիւնան, եւ ի սրբոյ հոգւոյն է պըսակեալ. ի ձեռն սորին բարեխօսութեան տէր կե։

Ընդմանեալ մովսէսի տէր վարդապետ, բերելոյ ի հայաստան աշխարհս. զոգւոյ լուսաւորեցան աշխարհք թորգոմայ։

Քանզի նա արժանաւորեցաւ կալ ի սինէական փառաբանութեան. եւ ընկալեալ պատգամըս կենդանի խոստից ի մեզ ձգել. մաղթանօք սոցա բրիստոս խընայեա ի մեզ։

Աքանչելագործ աստուած որ ցուցեր զըսքանչելիս քո ազգի մարդկան. ծրհնեմք ըզբեզ տէր աստուած հարցըն մերոց։

Ո՛ր ի ձեռն երանելի վարդապետին արարեր ողորմութիւն ազգի մարդկան. ծրհ։

Ո՛ր սովաւ լուսաւորեցեր ըզտիեզերս. սորին բարեխօսութեամբ պահեա ըզմեզ. ծրհ։

Ըզտէր. Ա՛մենայն գործք աստուծոյ եւ ամենայն արարածք օրհնեցէք. սուրբք եւ խոնարհ սըրտիւք գովեցէք. եւ առաւե՛լ բարձր արարէք ըզնա յաւի՛տեան։ Հրեշտակ երեւեցար ի յերկրի եւ վարս ունէիր աստուծոյ հաճոյական. յիշեցջիր ըզմեզ անդադար եղ բանելի սուրբ վարդապետ. որ ընդ հըրե՛շտակս օրհնես զանստուած յաւիտեան։

Յոյժ ողեղեղեր պատուիրանաց սուրբ հոգւոյն, եւ ապրեցար ի յաղքից հրապուրողին. կատարեցեր զառաքինութիւն, եւ փոխեցար ի հանգիստն յաւիտեանից։

Ա՛րդ եկայք ամենեքեան միաբան, ա՛ղօթք յօրինակ ճըգնութեան զբանելին. զի նմանեսցո՛ք վարուց նորա, եւ փոխեսցո՛ք ի կեանսըն յաւիտենից։

Ընդբեզ օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։

Ո՛ր ըզբանն աստուած յարդանդի կրեցեր սըրբուհի անարատ, եւ անճառապէս ծընար ըզմեծ ըզմեծդ երկնից. ընդբեզ օրհ։

Ո՛ր ընտրեցար ՚ի կոչնուճն, ա-
ռաքեալաւն քարոզութեանցն ար-
ժանաւոր լինել սուրբ ստե-
փաննոս. բարեխօսեա՛ ա՛ռ քրիս-
տոս վանին ա՛ն ձ՛ն ից մերոց։

Ո՛ր խընդրեցեր զԹողութիւն ՚ի
վերայ քո քարաձիգ ժողովոյն՝ սուրբ
ստեփաննոս. եւ այժմ վաստն քո
ուխտաւորաց աղաչեա՛ զընդա՛յմն
հօր նըստեանն։

Ո՛ր արժանի եղեր զմարտիրոսա-
կանն առնուլ պըսակ նախդ ՚ի վե-
կայս, ա՛ռ պընսակիչըն սրբոց եւ
վանըն մեր բարեխօսեա՛։

Հոլիւ քաջ բանաւոր հօտի տէր
սուրբ գրիգոր, հաստատեցեր զհի-
մունս եկեղեցւոյ ՚ի հայաստան
երկիր ՚ի վերայ հիմանն սուրբ
առաքելոցն։

Հոլիւ բարի եւ առաջնորդ կե-
նացըն յաւիտենից տէր սուրբ գրի-
գոր, հաստատեա զանձինըս մեր
հաւատոյ ճըշմարտութե՛ան ՚ի
վերայ հիմանն սուրբ եկեղեցւոյ։

Ա՛րդ աղաչեմք զքեզ հայր վար-
դապետ եւ տէր, բարեխօսեա՛
քրիստոսի աստուծոյ մերո՛յ կե-
ցուցանել զանձինըս մեր։

Ա՛յսօր ցընծայ եկեղեցի ընդ
անմարմնոցըն դասակցեալ, տօնե-
լո՛վ զհիշատակըս քո տէր սուրբ
ներսէս. որ ՚ի հոգւոյն սրբոյ ա-
ղա՛ւնակերպ իջմամբ վըկայեցար.
բարեխօսեա՛ ա՛ռ քրիստոս վանն
ա՛ն ձ՛ն ից մերոց։

Գ՚ահանայապետ ընտրեալ արժա-
նապէս ընտրհօք հոգւոյն բաշխե-
ցո՛ր զփըրկականն մարմին եւ
զարիւնըն տեառն. յորում հրե-
ղէն սիւն ՚ի յերկինից իջեալ. բար-

դանիս տայր խորհելեա՛ն բա՛նա-
կին. որո՛վհետ լուսաւորեցան
ա՛զգ որդո՛ց յանկոլեայ։

Ա՛րդ աղաչեմք զքեզ հայր վար-
դապետ տէր վարդանակեա՛տ. բար-
խօսեա՛ ա՛ռ հայր ՚ի յերկինըս
վանըն քո՛ մո՛նաղացս. քանզի
քեզ հետ լուսաւորեցան մանկ-
կունք սուրբ եկեղեցւոյ։

ԿԱՆՈՆ

ՍՐԲՈՑՆ ՅԱԿՈԲԱՑ՝
ՄԾԲՆԱՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ

Յա՛ղթող եւ սուրբ հայրա-
պետ ներսէն մեծին մովսէսի,
բարձող խաչին պարծա՛նաց ընդ-
դիմամարտ հա՛նդիսիւ. ըզքե՛զ
ո՛ւնիմք բարեխօս առ հայր յեր-
կինս վանըն մեր։

Ա՛ռաքեմամբ սուրբ հո՛գւոյն յանա-
պատէ կո՛չեցար. առեր պա՛տիւ
մեծա՛ւթեան ներսէն մեծին յո՛վ-
հաննու, երգակցեալ ընդ վեր-
նոյն. ըզքե՛զ ո՛ւռ։

Կարո՛ղ եղեր զծո՛ւթեամբ զարմա-
նագո՛րծ ներքանիւք. ներսէն մեծին
պետրո՛սի հովիւ ընտրեա՛լ յաս-
տուածոյ ընտրեա՛լ հօտին քրիստո-
սի. ըզքե՛զ ո՛ւռ։

Ո՛ւրախացան զծըք երկնից ընդ
քո՛ մեծի ճըգնութեան. որ ՚ի
մարմնի կառո՛ւցար ներսէն վերին
զըւարթնոցն. ըզքե՛զ ո՛ւռ։

Բըղխմամբ քո՛ սուրբ առաքեալ
կենադրծէիր ըզմեռեալս, ներսէն
վըրկչին յիսուսի կենադրծողին
զաշարան. ըզքե՛զ ո՛ւռ։

մրտ

հոգ

հան

յե

խաչ

յ՚ երդ ամպանչեմք ըզբնդ լուսաւո-
րիչ հոգւոյն մերոց նըմանեաւ՝ լ
մովսէսի նախամարգարէին մեծի,
լուսափայլեալ դիմօք անստուածա-
հրաշ տեսլեանմբ. բարեխօսեա՛ ա՛ռ
քրիստոս վասն անձանց մերոց։

Ա՚յսօր հրեշտակաց դասքն ի
յերկինս ուրախանան ի վե-
րա՛՛ւոյ ճըգնութեան սըրբոցն։
Ա՚յսօր ճըգնազգեաց սըրբոց դասքն
ի յերկրի պըսակեցան երկնայինն
անստուածեղէնն փառօքն։
Ա՚յսօր անմարմնոց զինուորքն
թիւնքըն մեծապէս ուրախացան. քան-
զի երկրաւոր զինաւորաց բազմու-
թիւնքն ընծայեցան ի խորա՛՛ւրն
սըրբութեան երկնից։

Ա՚յսօր ցընծան գայթ առաքելը-
ցըն գալըստեամբ հոգւոյն աստու-
ծոյ. զոր մըխիթարեաց փոխանակ
բանին մարմնացելոյ եղեալ ընդ
նոսա. փառք ըս տացուք նըմա սըր-
բա՛ւոյ ձայնիւ։

Ա՚յսօր բըղխեաց ջուր կենդանի
յերուսաղէմ յորմէ լըցան գետք
աստուածայինք. եւ ընթացեալ
աղբուցին տիեզերաց զբաւանըք-
տաւ անդրէն եղեմայ. փառք ըս տա։
Ա՚յսօր ցօղով իմանալեաւ յամպոց
հոգւոյն զուարթացան բոյսք ե-
կեղեցւոյ. պարարտացան գաշտք
արդարութեամբ եւ գեղեցկացան
անապատք մարդկա՛՛ւ կուսութեամբ.
փառք ըս տա։

Փառք բեզ աստըւած փառաւո-
րեալ յաւիտեան. որ կենարարդ
ես մարմնո՛՛վ եւ գոյացո՛՛ղիչ հո-
գւոյ մեր նըմանըզելոցն։

Ո՛ր բարձրացար ի խաչին վասն ա-
դամայ նորոգմանն. եւ իջանելով քո

ի դըժո՛՛խս՝ աւար առեր ըզգե-
րեալսն։

Ըզգինս պրեան քո միշեա կեան-
գնարար աշխարհի, եւ հանգըս-
տեան արժանաւորեա՛՛ յերրա-
ղէմըն վերին։

Ա՚մէնապո՛՛ղեղ եւ քան զերկի-
նըս բարձրացա՛՛ղ, որ զանհա՛՛սա-
նելի ընտէրըն յորովայնի քո՛՛մ կրե-
ցեր, եւ ցընծութիւն աշխարհի
ծընար. վասն որոյ ամենեքեան ըզ-
քեզ միշտ մեծացո՛՛ւցանեմք։

Ա՚մէնաո՛՛պայծառ բեզ կրել միշտ
կոյս, որ զանբա՛՛ւեղի ընդբան
անճառաբար յղըացար, եւ ըզմարմ
նացեալն աստուած ծընանելով ի
քէն. վասն որոյ ա՛։

Ի լերանէ վիմին առանց ձեռին հա-
տեալ գանիւ՛՛լ գուշակեաց զան-
սերմն ըզծընունդ քո հայրն երկ-
նաւոր, մայր եւ կո՛՛յս ծննդեան
ճանալով կոյս. վասն որոյ ամենե-
քեան ըզքեզ միշտ մեծացո՛՛ւցա-
նեմք։

Յաղթո՛՛ղ եւ զնոր օրհնո՛՛թիւն
միշտ ի բարձունս երգեսցո՛՛ւք
թագա՛՛ւորին քրիստո՛՛ւի հաւա-
տացեալ ժո՛՛ղովուրդք։

Ո՛ր եկն ի լուսաւորել զընտրեա՛՛լ
սուրբ զեկե՛՛ղեցի. եւ սպա՛՛ս-
կեաց սուրբ խաչիւն. նըմա՛՛ ըզ-
փառս երգեսցո՛՛ւք։

Ա՚յսօր եւ մեք տօնեսցուք զնաւա՛՛
կատիս սո՛՛ւրբ խաչին. եւ փր՛՛ա-
կո՛՛ղին մատո՛՛ւցուք փառք եւ պա-
տիւ յաւիտեա՛՛ն։

Փառ՝ հոր և որդոյ և։

Ա՚յլ մեք ձայնիւ ցընծա՛՛թեամբ
տօնեմք զքո սուրբ գի՛՛շատակս,
պատուեա՛՛լ վերկայ քրիստոս՛՛ սուրբ

բանէր ընծըննեա՛լ փըրկչին ի սըրբոյ կոյսէն։

Ա՛մէն ուրախ լեր բերկրեալդ. քանզի տէ՛ր տերանց է ընդ քեզ։

Երկրպագեմք առաջի տեառն զականն նըշխարաց ձըգնա՛ւորին քրիստոսի եւ պատուական վըկային . որ է՛ պարծանք աշխարհին եւ բարեխօս վաըն մեր։

Ըզձըգնութիւնըս սորա առ քեզ ընդունելի արասցես տէր. եւ ա՛ղաչեմըք սուրբ հրաշագործեա՛ յերկրի ըզբըժըշկութիւն հիւանդաց . որ է՛ պար։

Ցրնծութեաւ՛ք տօնեսցուք ըզյիշատակըս սորա՝ հա՛ւատովք տանցեա՛լ ժողովուրդք ի վանս ամենազօր տերութեանն. որ է՛ պար։

Ա՛մըլըք հա՛ւատոյ եւ պարծանըք սուրբ եկեղեցւոյ, եւ հովիւ քաջ ջընթաց երկնաւոր հօտանպետին, յառաքելական աթո՛ռ նըստար եւ բանեալ սուրբ հայրապետ։

Մարգարէիտ լո՛ւսափայլ եւ լուսաւո՛րիչ տիեզերաց . սի՛ւն լուսոյ սըրբութեան կանգնեա՛լ ի մէջ հայաստանեայց. յա՛ռաւ։

Հնդա՛նիւ թ բարուն՛ակ եւ բարեխօս առ տէր վաըն մեր . բարեբանո՛ղ բանի՛ն կենաց եւ պարծանք եկեղեցւոյ. յա՛ռաւ։

Հայրապետ սուրբ եւ անբիծ եւ ընտրեա՛լ յոտնա՛կայնէ. սքանչելագո՛ծ վըկայ եւ պարծանք անգի՛մ մարգկան. աո՛ քրիստո՛ս բարեխօսեա՛ վաըն մեր քո աղնուազա՛ս։

Հնդի՛ւ հո՛գեւոր բանաւո՛ր հօտի . լո՛ւսաւո՛րիչ տիեզերաց սի՛ւն լուսոյ կանգնեալ ի մէջ եկեղեցւոյ. աո՛ քրիստո՛ս բարե։

հայրապետըդ յակոբ . ըզքե՛զ ո՛ւնիմք բարեխօս առ հայր յերկինս վաըն մեր։

Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեան։

Յանձն առեր զաւրշարանս վասըն նոցեան տապանին . ի հրեշտակէն ընկալար զիայտ փըրկութեան աշխարհի . ըզքե՛զ ա՛ղաչեմ։

Սո՛ւրբ ես տէր եւ ի սո՛ւրբըս հանգուցեա՛լ . բարեբանեա՛ ըզ ի վերին զօրաց եւ ի սըրբոց քոց . տէ՛ր ամուրհաց հաւըցըն մերոց։ Զարժանահաս մահտարաժամ ի ցաւմանէ քոնէմ հրամանիւ բառնձ ի մե՛ղանչ բարեխօսութեամբ եւ աղօթի՛ւք սրբոյն յակովբայ. տէ՛ր ամուրհաց հաւ։

Ի՛բրեն հայցեմըք զօգնութիւն աՀենասուրբ երրո՛րդութիւն . ծգնեա՛ մեզ ի նեզնութեան մե՛ղ ըռնեմ բարեխօսու։

Ըզտէր օրհնեցէ՛ք . Զբրիստո՛ս թագաւորն յիշատակի սորա բարձր արարէ՛ք յաւիտեան։

Ո՛ր ընտրեաց զերանելի ընկայրաւպետն, ի լուսաւո՛րե՛լ զմանկո՛ւնըս սուրբ եկեղեցւոյ. զբրիս։

Ո՛ր բանզկատարած հայցմամբ խընդրելո՛վ ի տեառնէ զողորմութիւն. եւ աղեխ՛ա՛ր բըժըշկութեան բզկեաց ի հայաստանի աշխարհի. զբրիստո՛ս թա։

Ո՛ր ի հրանիւթիցըն սպասաւո՛րեալ զարհո՛ւրեցոյց ըզմագաւորն, հովիւըն քա՛ջ բանաւո՛ր հօտի, եւ բըժիշկ ախտացեալց անձանց. զբրիստո՛ս թա։

Սո՛ւրբ զաստուածածնայնն օրհնութեա՛մբ մեծացո՛ցանեմք։

Աւե՛տաւո՛ր հրեշտակն աւետա՛

Դէռ աբդ՝ի մօրէ նորաբողբոջք ի հասակի, նահատակեալք ի պատերազմի, եւ ընկալան ըզջրչանան, վասն զի համբերելով. ահեր անսուրբ հայր։

Արդ բարեխօս առ քեզ ունիմք զերանելի տէրըն նահատականն, որք վասն զի չարչարեցան ի բերդէն համահատակեալք, վասն զի համբերելով. ահեր անսուրբ հայր։

Ըզտեր ծրհնեցէք. ժողովուրդք աստուծոյ միշատակի սոցա բանիր աղաչէք ըզնա յաւիտեան։

Մատաղանուն նահատակք ի տղայական երամոց, սրախողխող եղեալ ի վիրկիա մարտըն կատարեցան. ժողո։

Բանաւոր գառինք ի տանէն եվրայեցի, որք մատուցան տէրըն պատարագ ի հերովդէ որպէս զանբիծ ի կայենէ. ժողովուրդք աստուծոյ միշատակի սոցա բանիր։

Ո՛րբախացիր մատուածածնին որ կուսութեանց եւ պարծանք եւ մայր հաստատութեան մարդկան. ծգնական եւ շնորհ աշխարհի, մարիամ մայր եւ աղախին փրկչին մերոյ։

Երանելիդ ամենեցուն զատրաց տանելոյ ըզքնութեամբ անտանելին, զամենեցուն ամենակալն աղաչանի եղեր կրել յորովայնի, որ երեւեցաւ ազգի մարդկան։

Քերովբէական ամուռ ցուցան մատուածածնին, ի գիրկըս բառնալով զանստուածն ամենեցուն, որ նըստի ի քերովբէս. առ նա միշտ բարեխօսեա կատուցանել ըզվէզ։

Հանստանուելիւն հաւատոյ պըտսակ ի գլուխ եկեղեցւոյ. պայծառ քարող տիեզերաց եւ պարծանք ազգի մարդկան. առ քրիստոս բարեխօսեա։

Ի տաճարի քոմ սըրբութեանն երը կըրպակեմք քո ընչեսարանց. փառաւորեմք զքեր միշատակի կատարման քո հանդերատեան. առ քրիստոս բարեխօսեա վասն մեր քո տօնողաց։

Ո՛ր յանապատէ կոչեցար յառաջ քելական ամուռ բանիւ սուրբ յակոբ. բարձրացուցեր զեղջիւր սիոնի ճըշմարտութեամբ մատամբ նոյեան տապանին։

Ո՛ր արդարութեամբ եւ լուսով քո փայլման նոր աբեգական, պայծառ քան զարեգն վառեալ զծրթութեամբ յառնել ի հրաշ պատանոյն։

Ո՛ր միացար սըրբութեամբ ի լոսն մաքուր որպէս զանմարմին. զարմացուցեր ըզզօրըն վերի՛նս հիացուցեր զարարածս։

Արդ աղաչեմք ըզքեզ հայրըդ գերթամբ եւ հոլիւ բարի. մարգարէնք հայցեա առ տէր վասն եկեղեցւոյ, միշտ անշարժ պահել յաւիտեան։

Հոգ Մանկանց Բերդհեդ։

Այսօր անմեղ սուրբ մանկունքն ի տղայական հասակի նահատակի ճան չարչարանօք վերկայք եղեն քո մարգեղութեանդ. տէր ամենայնի հայրըն ի մերոց։

ճեմեալ ընդ զբաւորութեան պըտա-
կեցան ի քրիստոսէ։
Ինակ որդին միածին անժամանակին
ամուրեաց ըզվըճիռ չարաչար մա-
հու ած եալ ի վերայ հերովդէի.
եւ զանձինըս սուրբ մանկանցն
ենթադրեաց ի գոն աբրահամու։
Երանելի՛ սուրբ մանկունքն
որպէս քաջ նահատակք ետուն
զանձինս իւրեանց ի մա՛ՀՈՑ փո-
խանակ որդւոյն աստուծոյ։
Եւ դիակո՛ւնք սուրբ մանկանցն
որպէս ըզծաղիկ նըւնենեաց հա-
րեալ ի կարկտե՛ՑՈՑ, եւ անկեալ
ի սուրբ բեմիզհէմ։
Եւ հոգի՛ք սուրբ մանկանցն որ-
պէս զերամս աղաւնեաց թռուա-
ցեալք ի յերկի՛ՑՈՒս. եւ դաս
սեալք ընդ զըւարթունս երկնից։

ԿԱՆՈՆ

ՍՐԲՈՑ ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏԱՑՆ
ՄԻՔԱՑԷԼԻ ԵՒ ԳԱԲՐԻԷԼԻ
ԵՒ ԱՄԵՆԱՑՆ ԵՐԿՆԱՑԻՆ ՁՕՐԱՑՆ

Ո՛Ր յանէից ստեղծեր ըզպա՛շ-
ա՛ծնեայս քո՛ ի հո՛ւր կիզեցո՛ց
հնուդ ա՛նեղականն. ընդ նոսին օրհ-
նեմք ըզքեզ եւ մե՛ք հոգեղե՛նքս։
Ո՛ր բանի՛ գոյացուցեր զինեամ
դա՛ռնս հրեղինաց բանդ ի սկզբ-
բանէ. ընդ նոսին գո՛վեմք ըզքեզ
եւ մե՛ք հո՛ղք։
Ո՛ր արարեր յո՛գիս իմաստնոյ ըզ-
հրեշտակսս քո՛ հնգի՛ անաւուծոյ.
ընդ նոսին բարեբա՛նեմք ըզքեզ
եւ մե՛ք հոգեղե՛նքս։

Ա՛յսօր տըղայք բաստի՛նեայք
կռտո՛րեալք ի հերովդի՛ոյ, եղե՛ն
ճըշմարի՛տ վկայ՛ք ծընընդեա՛ն քո
տէր. բա՛րեխօսու՛թեամբ սոցա
փըրկի՛չ ո՛ղո՛ՐՄԵԱ։
Ա՛յսօր կատարի՛ր բան մարգա-
րէին որ ա՛՛ասէր. ձայն գո՛ւժեաց
ի հառաչ լանջս ողբուճն եւ
աշխարհս. բա՛րե։
Ծա՛ղկեցա՛ր բեթզէհէմ հեղմամբ
արեան սուրբ տըղայոցն. բերկրե-
ցա՛ր եւ հռաքել անո՛ւշահոտ պա-
տա՛րագօք. բա՛րե։
Ա՛յսօր ընդ դա՛աս հոգեղինաց
երկնաւո՛ր զօրացըն վե՛ր առեալ
տո՛ճեմըք զմի՛շատակըս սրբոց ման-
կանցն. ո՛րք կոտորեցա՛ն ի բեթ-
զէհէմ, եւ դա՛սեցան ի դա՛աս վե-
րին զըւարթնոցն։
Ա՛ըտամըտեալ հերովդէս ցանամբ
մեծաւ եւ սպա՛ռնալեօք. քանզի
ձայն լըւեալ զա՛րարչէն ի բեթզէ-
հէմ հրեա՛տանի, զո՛րհուրեալ
դողացաւ ի նո՛ւագին թագա՛ւո-
րէն։
Եւ բարկո՛ւթեամբ զայրացեալ
ա՛ռաքեր ի բեթզէհէմ, եւ զանօ-
րէն ըզհրամանըն պա՛տուիրէր զօ-
րաց իւրոց. կռտորեցէ՛ք ասէ անո-
ղո՛րմ ըզնորահա՛ս մանկո՛ւնան։
Եւ վտո՛ւմացեալ զինուորացն յար-
ձակեցան ի բեթզէհէմ. եւ շուրջ
պատեալ ա՛նողորմ կռտո՛րեցին
յերկեմե՛նից եւ ի խոնարհ. խաո-
նե՛լ ըզկամն սաեա՛նցն ընդ ա-
րեա՛ն մանկա՛նցն։
Խայտա՛ին սո՛ւրբ մանկունքն ծը-
պե՛ս զգաւո՛ւնս ի մէջ հօտից. զի՛
զվարդա՛գն ա՛րիւնս իւրեանց վտ-
խա՛դրեցին փըրկչին աբեան. վե՛ր-

Ա՛նդադար լերկինս օրհնաբա-
նեղք հօրն երկնաւորի զօրըք լե-
ռեղինաց · բարեխօս լերուք ընդ
մեղաւորաց։

Քաղցրաձայն երգով գոհաբանեղք
որդւոյն միածնի դանըք հրեշտա-
կաց · բարե՛։

Որ օրհնիս ի հրեշտակաց ան-
դադար հայր երկնաւոր , ընկալ
զաղաչանըս մեր։

Առաջի քո անկանիմըք վըրկիչ ·
խընդրեմք զիժողութիւն բազում
յանցանաց մերոց։

Որ գիտակ ես գաղտնեաց մարդ-
կան հոգիդ ստուրբ , տեր եւ կեն-
դանարար ընկալ զա։

Օրհնեցէք զտեր ընդ երկնային-
սըն նըմանեալ դասուց , նո՛ր ժողո-
վո՛ւրդք անեղին , քեզ հօր տլուսոլից
մեղ ըզկեանըս փառք։

Ներեցէք տեառն երգ նոր ակն-
ղիցիք · ընտրեալց ժրդիք սիոնի՛
անեղին , քեզ ժրդւոյն ընօրհուղիդ
մեղ ըզկեանըս փառք։

Բարեբանեցէք զաստուած ի սբան
չեփս սըրբո՛ւթեան նորա՛ ձայնիւ
ցընծութեա՛մբ անեղին , քեզ հո-
գւոյդ պարգեւողիդ մեզ ըզկեան-
նըս փառք։

Յորժա՞մ գայցես բազո՛մ հրեշ-
տա՛կօք տեր ի գաւառ լերկիր։
Յայնժա՞մ շարժին զօրո՛ւթիւնք
երկնից տեր ի յահէ քո՛ւմէ։
Ե՛ւ յայնմ աւուր լեր իմ օգնա-
կան տեր իմ եւ անսըլաց իմ։

Ա՛յսօր ընդ հրակերպեան դա-
սըն օրհնաբա՛նէ՛ն ձերըն նա-
տո՛՛՛վք , եւ տղայքն աղմա-
կեն՛ք . ո՞վ անդ՛՛ կարէ ի յանո՛՛ն տեառն։

Զոր սերովբէքըն ծածկաբար ըն-
դունի՞՛ չբաւէ՛ն , ի վերա՛՛՛յ
յաւանակի նորոյ նըստեա՛լ բարե-
բանեցա՛ ի տղայո՛ց . ո՞վ անդ՛՛ կարէ
օրհնեա՛լ ե։

Ա՛յսօր ընդ ձերս եւ ընդ տղայոց
օրհնաբա՛նո՛ւթեանն վերը-
գե՛՛՛մք , նորոյ ազբայի՛դ ե-
կեա՛լ յերու՛սաղէմ . ո՞վ անդ՛՛ կարէ
օրհնեա՛լ ե։

Ա՛յսօր աղբի՛ւր գիտութեան
բըղխեա՛լ ի սո՛ւրբ վերնատանն ,
յորմէ՛ լըցան տիե՛զերք գնացի՛ք
գետոյն ո՛ւռմանէ։

Ա՛յսօր ինքեա՛լ ի յերկիր հօր ա՛ւե-
տիքն ի բարձանց . տա՛լ աւետիս ա-
դամայ գա՛ւռնա՛լ յեկեմ վերըլատին։
Ա՛յսօր խընդայ նոր սիոն ո՛ր-
դւովք իւրովք զոր ծընաւ , օծ-
մանէ հոգւոյն նորոգեալ յորմէ՛ս
լուսոյ եւ տուընջեան։

Ա՛յսօր ի ձայն գոհութեան զհո՛-
գին ընդ հօր եւ որդւոյ , հոգիք
ամենայն օրհնեցէք զերե՛քսըր-
բեան երգելով։

Ա՛յսօր ցընծա՛մք երկրաւորքս ընդ
գաղբատեա՛ն երկնայնոյն , եւ պա-
րելով ընդ հրեշտակս երգե՛մք
զպիտուս ի բարձո՛ւնս։

Ա՛պրակիելի որոտմամբ եւ ա-
հագի՛ն զօրութեամբ գա՛լոց է
փըրկիչն յաշխարհս յարո՛՛ցանել
ընդմեռեալն։

Ա՛հեղ եւ մեծ բարբառով հրեշ-
տակապետըն գոչէ . արի՛ք մի
նըկնչէ՛ք , ա՛հա՛՛ եհաս ձեր փըրկիչ։
Որոտմամբ սբ՝րոխ՛ք յարո՛՛ցեալ , եւ
ընթա՛նա՛ն առաջի . եւ աբեսան՛՛ն
զփըրկիչն եկեա՛լ փառօք ի յաշ-
խարհս։

սո՛ր ըրբ քաւաթեա. ի՞նչ յանհար-
կուԹիւն ապրուստամբիցն երեւե-
ցար, որբ ի քէն ահիւ սարսեալ
դողան, եւ անդընդաձո՞յզկորը՞ն
չիբո՛ւն. քեզ եր։

Յառաջագոյն տեսեալ ըզքեզ մար-
գարէն զաքաքիա՞ն, աշտանակ ոս-
կի եօթնաջահեան լուսով պայ-
ծառացեալ յերկրի ոսկ սո՛ր ըրբ
քաւաթեա, ե՞ւ ի վերայ քո
տարածեալ աննիւթ գոյին գոյա-
ցեալ ի մե՛ր բընութիւնս, եւ
աղբերահոս կողից մաքրեաց զաղ-
տեղութիւնս ա՛զգի մարդկո՛բո՛ւն.
քեզ երկրպագեմբք յօգնութիւն
մեզ ժամանեա՛ց ե՛ւ եւ։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Ա՞նկարուել հընչմամբ բարեբանող-
հո՞գւոյն ճրշմարտի հոյլը հո՞գեղէ-
նաց. բարեխոս լերուք ընդ մե-
զաւորաց։

Ամէն և ողջ և յաւիտեան։

Ե՞րեքսրբեա՞ն ձայնիւ փառաբա-
նող սո՛ր ըրբ երրորդութեա՞ն
գունդք սերովբէից. բարե՞։

Ա՞նբակիզքն հայր աո՛աքե՞ն լոյս
անճառե՛լի, որ ի լո՛սոյ լոյս ներ-
գործեալ ճիմանալեաց գոյական.
ըզքեզ օրհնե՛մք աստուա՛ծ հար-
ցըն մերոց։

Է՛ակիցըդ հօր ի լո՛սոյ լոյս ծա-
գո՛ճն որդի, որ արարիր ի պաշ-
տօն փառաց քոց զհրեղէնացըն
զօրս. ըզքեզ օրհ։

Ի հօրէ բըղխո՛ճն փառակից որ-
դւոյ հոգի՛դ անեղ, որ լսեցեր
ի յո՛գիս կաո՛տարեալ զհոգեղէնաց-
ցըն դասս. ըզքեզ օրհ։

Ընդունի՛ր օրհնեցեա՛ք բարձր ա-
բա՛ղաքե՛ք ըզնա յաւիտեան։

Գա՛ղտնի գործո՛ցըն ծածո՛ւկք
յայտնիչն ի մեծ հրապարանին. եւ
դողալով ընթանան ի յո՛նկնից
ճաշն ի տանջանս։

Ի՛ յօթեվա՛նա հօրն իւրոյ կոչէ
ընդա՛սս արդարոցն, եւ յանապա-
տո՛ւմ ի բարիս զո՛ր խո՛ստացեալ
է նոցա։

Ա՛ւրց անմահ փեսային եղեր դո՛ւ
մայր մարիամ. բարեխօսեա՛ վա-
սըն մեր ի յայնմ ա՛ւո՛ւր ահեղին։

Ա՛յսօր ցընծա՛ն երկնայի՛նքն եւ
պար առեալ ի բարձունս. երգեն
զերգըս հոգեւորս յա՛ւո՛ւր ծնող-
դեան սըրբուհւոյն։

Ա՛յսօր վերի՛նըն սիոնի գո՛չեն զեր
գըս սրովբէից. զերեքսրբեանն
ասելով յա՛ւո՛ւր ծնըն։

Ա՛յսօր անտեղք եւ լո՛սին ընդ
արեւո՛ւ հրճուելով. գո՛վեն ըզ-
լոյսն ի հօրէ յա՛ւո՛ւր ծնըն-դեան
լո՛սոյ մօրն։

Ա՛յսօր ծերըն օրհնակա՛նք մա՛ն-
կամբք նորոյ սիոնի. երիտասարդք
եւ կուսանք խընդա՛ն ծնընդեամբ
տիրուհւոյն։

Ա՛յսօր գո՛ւնդք ա՛ռաքելոյն եւ
պարըք նախատեսանցն. յա՛ւո՛ւր
ծնընդեան մեր բանին երգե՛ն ըզ-
փա՛ռս ի բարձո՛ւնս։

Ա՛նապատո՛ւմըն կառք անբընա-
նելի խորհըրդոյն ընդո՛ւնարան
ո՛վ սո՛ր ըրբ քաւաթեա, ի՞նչ
սա՛ռնամեթեւից յարամեթացոց
սրովբէից ա՛նտե՛սաբար ա՛՛՛հի՛ւ
պա՛տուեա՛ց։ քեզ երկրպագ-
եմբք յօգնութիւն մեզ ժամա-
նեա՛ց յե՛՛ս եւ ի մուտս։

Ա՛նպղծելի նըշան անապատելի
զօրութեանն ընդունարան ո՛վ

սրբութեանց ձայնիւ սրտիւքեք, աղա-
ղին յերկիր՝՝նս քահանայապետ՝ոք.
բարեխօս լերուք առ տէ՝՝ր վասն
եկեղեցւոյ։
Բարձրեալն վառա՝՝ց բարձոյ տէ-
րութիւնք, անյաղթելի՝՝ զօրու-
թիւնք, վեհագոյն իշխանութիւնք,
երկրորդին դասո՝՝ւ քահանայա-
պե՝՝տք. բարե։
Գերագոյն էր՝՝ն պետութիւնք
վերին, հրեշտակապե՝՝տք երկնա-
ւորք, հրեշտակաց գինուորու-
թիւնք, երրորդի յերկի՝՝նս քա-
հանայապե՝՝տք. ձեզ համաձայ-
նեալ երգե՝՝մք ըզփառս ի բար-
ձունս։
Երկնաւո՞՛ր հօտ ընտրեալ.
զոր հովիւըն քաջ Թողեալ յեր-
կինս, եւ եկեալ ի խընդիր մեզ
մոլորելոցս. որով լցեալ գիմիւ
հարիւրոցդ, արար ուրախու-
թիւն ի յերկի՝՝նս երկնաւորացդ.
աղաչեմք ըզձեզ բարեխօս լերուք
առ տէր վասն քաւութեան մե-
ղա՞ց մե՝՝ծոց։
Տեառնո՞՛ղք աներեսին, խորհըր-
դածուք խորոյն աստուծոյ. որք
ինքեանք ընդ միածնին սպասաւորել
անճառնութեան, ի ծնընդեանն
աւետաւորք հովուացն, եւ կա-
նանցն իւղաբերից կենաց քարոզք.
ընկերապա՝՝նք, աղաչեմք ըզձեզ
բարեխօս լե։
Պահապա՞՛նք աշխարհի, բանակըք
տեառն շուրջ զերկի՝՝ղածոյվք. բա-
րեկամք ազգի մարդկան, միջնորդք
մահու եւ յարու՝՝թեան, մկրտիչք
եւ գաթերիչ՝՝ք մե՛՛ծք, որք կայք միշտ
առաջի ամենասո՝՝ւրբ երրորդու-
թեանն. աղաչեմք ըզձե՛՛զ բա։

Երկնայի՞ն զբարթունք հրեշ-
տակք եւ հրեշտակապետք, վերին
պետութի՝՝ւնք, բարձր արա՛՛՛-
րչ՛՛ք ընդ գահոյն երկնաւոր։
Անճառաճո՞յ բազմութիւնք հիւսա-
նութիւնք, զօրութիւնք, անմահ
տէրութի՝՝ւնք, բարձր արա՛՛՛-
րչ՛՛ք ըզքերուբեանն թագաւորն։
Վեցթեւեանն սերովբէք քառա-
կերպեանն քերովբէք, ամծոք ա-
նեղի՝՝ն, բարձր արա՛՛՛րչ՛՛ք զՏո-
գին ճրշմարիտ։
Ամայր եւ կոյս աղախին քրիստո-
սի, որ բարեխօսդ ես միշտ աշխարհի. քեզ երանեն ամենայն ազինք։
Ամբո՞ր աղաւնի եւ հայրան երկ-
նից մարիամ, տաճար եւ ամծոր
աստուծոյ բանին. քեզ երա։
Քեզ հաճեցան իմանալիքն ընդ հո-
գեղենս, եւ քեզ ուրուեցան ի
վայրկեան կենաց. քեզ երա։
Որ ի հրեղէն զօրաց երկնից
փառաբանի՞ս աստրեաձ, որով
զերկնային անճառական աստուա-
ծայինն ըզչնորհս հեղեր յորդիս ա-
դամայ. աղաչանօք սոցա ողորմեա
մեզ աստրեաձ։
Երեսելով հոգեղինացս անհիւ-
թական՝ն ի քեզ մարմնոյ, որք
եւ ծանուցին մարգարէիցն ընկալօղ
հուրդ. զո գալըստեանդ բազմա-
պատիկ տեսլեամբ ծրինակելով.
աղաչա։
Անճառելի տնօրէնութեանդ քո
աւետաբերք առաքեցան գաբրիէլ
եւ միքայէլ, անմարմնականն
դասուքն իւրեանց յերկիրս սպա-
սաւորելով. աղաչա։
Անճամ՛՛ աքրայի՞՛՛ն անհարուեստ
ամծոք, բազմանշեա՛՛յ քերովբէքդ,

կան քարոզութիւնն. Ի վերայ վճռի հանապազոյ հիմանն սուրբ եկեղեցւոյ։

Ա. Յօր ոծանէ եկեղեցի ուրախութեամբ ընդ միշատակ սրբոյն գրիգորի. որով լուսաւորեալ պայծառացաւ վայելչապէս ի հանդերձեալ յոսկե հուսկ զարդարեալ եւ պրսակեալ. օրհնեցէք մանկունք զքրիստոս Թագաւորն։

Ա. Յօր ցընծան նորածնեալ որդիք լուսոյ միշատակաւ սուրբ լուսաւորչին. որով հրաւիրեցան ի հանապազորդն մանապահանն, մըտանել ընդ վեսայինն երկնաւորի ի յանապատսն լուսեղէն. օրհ։

Ա. Յօր քահանայք հոգեւոր պատարագին ընտանեաւորք վերապատուեն ըզքահանայապետն սուրբ. որով երկնայնոց քահանայութեան հանդիսացն հաղորդեալք. յոր վերախոհեալ այսօր մըտանէք ի սրբոյ բուխին սրբոց միշտ բանիխոսել աստ ատ։ օրհ։

Ա. Յօր զուարճացեալ ոծնեն երկնայինքն ընդ մարդկան, պարակից եղեալ փրկութեան մերոյն. քանզի յայտնեցաւ մեզ հնգետասն գանձըն լուսոյ, արեւելեան արեգականն ճառագայթ սուրբըն ներսէս. բարեխօսութեամբ սորա տէր ողորմի պարգեւեա զխաղաղութիւն հայոց տանեացդ աշխարհի։

Ա. Յօր վերնատունն նորոգեցաւ քահանայական գառազանն, գեղեցկանայէս ծաղկեալ պայծառութեամբ. քանզի շնորհեցաւ հովիւն քաջ բանաւոր հօտի, յարմանոյ լուսաւորչին բոլոքաջ բուկան քարոզութիւնն. Ի վերայ վճռի հանապազոյ հիմանն սուրբ եկեղեցւոյ։

գրի

Ա. Յօր ոծանէ եկեղեցի ուրախութեամբ ընդ միշատակ սրբոյն գրիգորի. որով լուսաւորեալ պայծառացաւ վայելչապէս ի հանդերձեալ յոսկե հուսկ զարդարեալ եւ պրսակեալ. օրհնեցէք մանկունք զքրիստոս Թագաւորն։

Ա. Յօր ցընծան նորածնեալ որդիք լուսոյ միշատակաւ սուրբ լուսաւորչին. որով հրաւիրեցան ի հանապազորդն մանապահանն, մըտանել ընդ վեսայինն երկնաւորի ի յանապատսն լուսեղէն. օրհ։

Ա. Յօր քահանայք հոգեւոր պատարագին ընտանեաւորք վերապատուեն ըզքահանայապետն սուրբ. որով երկնայնոց քահանայութեան հանդիսացն հաղորդեալք. յոր վերախոհեալ այսօր մըտանէք ի սրբոյ բուխին սրբոց միշտ բանիխոսել աստ ատ։ օրհ։

Ա. Յօր զուարճացեալ ոծնեն երկնայինքն ընդ մարդկան, պարակից եղեալ փրկութեան մերոյն. քանզի յայտնեցաւ մեզ հնգետասն գանձըն լուսոյ, արեւելեան արեգականն ճառագայթ սուրբըն ներսէս. բարեխօսութեամբ սորա տէր ողորմի պարգեւեա զխաղաղութիւն հայոց տանեացդ աշխարհի։

Ա. Յօր վերնատունն նորոգեցաւ քահանայական գառազանն, գեղեցկանայէս ծաղկեալ պայծառութեամբ. քանզի շնորհեցաւ հովիւն քաջ բանաւոր հօտի, յարմանոյ լուսաւորչին բոլոքաջ բուկան

ներ

Ա. Յօր ուրախացեալ սուրբ եկեղեցի դրախտոսի, ոծնէ խընդութեամբ զոծն վերինն երանելի. սրբոյ հայրապետացդ ձայնիւ փառաւորելով զքրիստոս։

Ա. Յօր համաձայնեալք որդիք սիոնի երկնայնոյ, ոծնիւ զուարճանան երանելի սրբոյ հայրապետին, զերգս հնդեւորս յանմահ փեսայն յաւուրս յաւիտեան. սրբ։

Ա. Յօր դասք անմարմնոցն երգս առեալ պարեն ընդ մարդկան, զերգս հնդեւորս յանմահ փեսայն յաւուրս յաւիտեան. սրբ։

ԿԱՆՈՆ

ՍՐԲՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑՆ

Ա. ՅՕՐ սրբոյ հայրապետացըն ժողովեալք ի միասին եդին հաստատուԹեամբ զհիմունս հաւատոյ, ի վերայ հիման առաքելոց եւ մարգարէից։

Ա. Յօր ընդունի ի սկզբանէ քարոզեցին սուրբ հայրապետքն, յաւուրս քան զյաւիտեանս ի հօրէ ծընունդ անճառ, արարիչ ընդ յարիտեանց ընդ հօր էակից հոգւոյն։

Ա. Յօր զհնդին ճշմարտուԹեան դաւանեցին սուրբ հայրապետքն, ծաղումն առ ի հօրէ յանաչ բըղխեալ անհատաբար, ընդ նմին յաւէտ մշտնջենաւոր վառակից որդւոյ։

Ժողովեալ սուրբ հայրապետքըն հրաւիրմամբ հոգւոյն սրբոյ, վճռըն հաստատեցին զառաքեալ

Ելնել հանգչիլդ եւ պայծառ առաքինութեամբ հեթեթ ցինոտ զինուորն անօրէն իւրեան գործակից ջոջ ճգնել հայրապետաց. սոցա՝ Հրեշտակը երկնից փափագին հանդիպի կատարման սոցա. որք ի մահ հան իւրեանց կենդանացան եւ լինին ի կամարն երկնից, խառնեցան ի գունդս զքեարսիններց. սոցա բարեխօսեսցեն։

Որ ի թեւս թեթեւս աննիւթ սաւառնեալ եւ հրայցոյտըդ սերովբէից վերանալ առեալ թեամբ խնամեա զարարածս. հոգի՛ դի՛ւրդ սո՛ւրբ օրհնեալ ես յարարածոց քոց։

Որ սքանչելապայծառ հրաշանքի ձայնիւ ընդ հօր եւ ընդ որդւոյ միշտ փառաբանիս, եւ քաղցրութեամբ հայիս յարարածս. հոգի՛ դի՛ւրդ սո՛ւրբ օրհ։

Աւյսօր աստուածայինն աւետչութեամբ ի վերնատունն հընչեալ հոգմաձայն հընչմանբ, եւ զառաքեալն արբուցեալ բաշխեցար յարարածս. հոգի՛ դի՛ւրդ սո՛ւրբ օրհնեալ ես յարարածոց քոց։

Աւրարչագո՛ւթ աստուածդ, զարարածս քո ի անեաւս առներ. այլ գլխա ի նըւիրեցեալսըն մեր, եւ հանգո ընդ սուրբս քո ի խոնարհ քում սիրոցդ։

Աւրարչակի՛ւդ հօր որդի, ի միաւանգամ քո գալստեանն անդամ տապարտ պահեա ընկերն։

Կենդանարա՛ր սուրբ հոգի, յոժամ նորոգես զերեսս երկրի նորափետուր զարդարեա ընկերն։

Սուրբ զաստուածածնիկն օրհնութեա՛ւդ մեծացուցանեմք։

սեամ սուրբքն նեղսէս. բարեխօսութեամբ սորա ամե՛ն հանդերձ զիշխանութիւնն հայրապետական՛ն ամե՛ն։

Աւյսօր մեծապէս փառօք ցընծայ Թագաւորական՛ն գահակալն ընդ հաշտութեան սիրոյ սուրբ հայրապետին. քանզի ես հան ի յօգնութիւն օրինադրողն Թագաւորաց. մարտակից զինուորական դասն սուրբքն նեղսէս. բարեխօսութեամբ սորա ամե՛ն բարձրացո զիշխանութիւն Թագաւորական՛ն ամե՛ն։

Հայրապետ սուրբ եւ անբիծ եւ ընտրեալ յորմէհայնէ. սքանչելագործ վերակայ եւ պարծանք աշխարհի մարդկան. աղերսեա բարեխօսել սեաւ վասն մեր քո ծնողացս։

Հնձիւր հոգեւոր բանաստուր հօտի. լուսաւորիչ տիեզերաց սիւն լուսոյ կանգնեալ ի մէջ եկեղեցւոյ. աղերսեա բարե։

Հաստատութիւն հաւատոյ պըսակ ի գլուխ եկեղեցւոյ, պայծառ քարոզ տիեզերաց եւ պարծանք աշխարհի մարդկան. աղերսեա բարեխոսես վասն մեր քո ծնողացս։

Ի տանձարի քում սրբութեան երկրպագեմք քո նշխարացդ. փառաւորեմք զօր յիշատակի կատարման քո հանգըստեան. աղերսեա բարեխոսես վասն մեր քո ծնողացս։

Զանմարմնոյն զմանբրութիւնըն մարմնական կըրնաք տարեալ ի յանձինս իւրեանց քաջ եւ յաղթող երանեալ սուրբ հայրապետդ. սոցա բարեխոսութեամբ ողորմութիւնդ մեզ աստըւած։

ուանց. հաւատալ ի հայր եւ յորդի եւ յամենասուրբ հոգի։

Ո՛ր երբ յառաջ քան զյաւիտեանս աներկակիզն որդի. ի յերկնից կամաւ հօր լիցեր ի վերկածեալ ի մարդկանէ աշխարհի. օրհնեալ ես տէր աստուած հարցըն մերոց։

Ո՛ր զանճառելի ծածկեալ խորհուրդ անպարագիր աստուածութեանդ, հարսին եկեղեցւոյ յուցեր ի ջուրն սուրբ հայրապետացն. օրհ։

Ո՛ր լմնալի աստուածային ծագմամբ ի հնուհաց հնգեցեալ լեցեալ, լցին ըզտիեզերս հաստուածութեանդ. օրհ։

Ըզտեր օրհնեցէք եւ բարձր ա՛ր բարեք ըզնա յաւիտեան։

Երկայք լսեսարեալ ժողովուրդք հեթանոսաց ի ջուրն լուսափայլ բըզնամն յորդառատ վըտակաց բանի երանելի հայրապետացն. օրհնեցէք եւ բարձր արարէ՛ք ըզհայրն երկնաւոր։

Ո՛ր զանհամանելի տնօրէնու թիւն ներդործեալ բանին յաշխարհ, ծանուցին տիեզերաց անհաս գոլով արարածոց. օրհնեցէք եւ բարձր արարէ՛ք զբրիստոս Թագաւորն։

Ո՛ր հրաշալի զօրութեամբ հոգեւոյն սրբոյ ըզնաւարն անգիտութեան յաշխարհէ վարատեցին. եւ ուղիղ հաւատոյ հիմամբ հաստատեցին զեկեղեցի. քահանայք եւ պաշտօնեայք օրհնեցէք եւ բարձր արարէ՛ք սուրբ զհոգին ճշմարտութեան։

Աստուածային երկնային գործոն աստուածային ձայնիւն աւետա-

Աւետարանդ հրեշտակին աւետարանիչ ընծայնեալ վըրկչին ի սրբոյ կուսէն։

Անէ՛ն ուրախ լեր բերկրեալդ. քանզի տէր հոգի տերանց է ընդ քեզ։

Այսօր ուրախացեալ ցընծան երկընի՛ց բանմո՛ւթիւնքն ի նաւակատիս սուրբ եկեղեցւոյ. քանզի շնորհեցաւ մեզ քահանայապետ յաւիտենից ի լուսաւորել զանթառնիկ սուրբ զեկեղեցի. փա՛ռք գալստեան քո տէր։

Այսօր միւն լուսոյ հոլանի եղեւ ի մե՛զ ի բարձանց. քանզի Թագաւորն երկնաւոր եկաւ ի սուրբ եկեղեցի. եւ զո՛րբ հրեշտակաց ծառայեալ տօնե՛ն ընդ մարդկան. փա՛ռք գալստեան քո տէր։

Այսօր քահանայապետ ճըշմարիտ աստուածային օրինո՛ւքն պատուեալ կանգնէ զքաւականիւն սեղանն խաչին, արժանապէս պատարագել բաշխէ զմարմինն եւ զարիւնն սուրբ տեառն. մաքրապէս մերձենալ քաւիչ զոհիւրդք. եւ հայցեցէք ի բրիստոսէ զի ընդ երկայն աւուրս։

Փառս հօր և որդւոյ և։

Ո՛ր զինու հոգւոյն սրբոյ արիապար պատերազմեալը, վանեցին զընդդիմամարտս մոլութիւն հերձուածողացն. որպէս հոլիւքըզքաջ հերքեցին ըզպայլան ի հօտէ գառանց։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ե՛ր ըզհաւատալս ճըշմարիտս սուրբ երրո՛րդութեանն, ընդ հանո՛ր քարոզեցին յերկեղեցիս ուղղափա-

ռեալ, անոլիշ բաժանմամբ, հա-
մապ՛ՀՅ ՄԻՈՒԹԵԱՆԲ. ՕՐՀ։

Ա՛յսօր անպատո՛ւհմ գերազան-
դեաւ վատօք պայծառացաւ սուրբ
Եկեղեցի. բարձրանձայն հընչմամբ
աւետարանչացը՛ն սիրելի, յառա-
գաստ հրաւիրելով զմանկտնս
Երկնաւո՛ր փեսային. ՕՐՀ։

Ա՛յսօր Երկնայնո՛ցն ընդ մեզ
ուրախալըմբեալ զմիշատակ սուրբ
վարդապետա՛ցն, որք լուսաւորե-
ցին զհաւատոյ մանկո՛՛՛ւնս, եւ
ընդ հրեշտակացը՛ն դաստ վերա-
կարգեցան։

Ա՛յսօր առաքելոց եւ մարգարէ-
ցըն դասք ուրախալից գոլով դըս-
տեր վերին սիրելւոյ, ի միասին
կի սուրբ վարդապետա՛՛՛ցն, որք
զիմաստից նոցին զխորհց յայտնե-
ցին զխորհուրդս։

Ա՛յսօր քահանայք եւ պաշտօնեայք
սուրբ Եկեղեցւոյ վերապատուեն
զմիշատակ սուրբ վարդապետա՛ցն,
որովք զարդարեցան Երկնային
շնորհո՛՛՛քն. Երգեն ընդ նոսին
զփառըս յաւիտեան։

Ո՛վ հրաշալի նախահա՛րք մի՛շտ
յանզթո՛ղք ի մարտի, որըք գո՛ւմա-
րեցա՛ք ի նիկիա՛յ գո՛ւմար, դա՛՛՛ւ
Երջանիկ դիտո՛ղացը՛դ Եզաբանից,
որըք մաքրեցի՛ք զերծին անպակա-
սի՛՛՛ւ, սահմանեցի՛ք տաղս կա-
նոնականս համաճգամայն ազանց։
Տէմ Ես յայնմ ատենի՛, բան ձա-
գեալ ի հօրէ. գո՛ւանի ձըննո՛ւղ
Եւ ոչ սրա՛տած, մի՛՛՛շտ համա-
գոյակից ընդ հօր եւ հոգւոյն,
Եւ լուսազարդ բանիւք հերքեալ
զհերձուա՛՛՛ծս, նըզովեցին զա-
րիոս Եւ զաղանդն իւր պիղծ։

րանէր հրեշտակն. ուրախ լեր
բերկրեա՛լդ տէր ընդ քեզ։
Ի՛ բերկրեալս բանզեա՛լ ընդ հօր ա-
նապականաբար բնակիլ հաճեցա՛ւ
ի քո՛մ յարուսյնի. ուրախ։
Ո՛ր բոցեղէն սրովբէիւք շրջապա՛-
կեալ պահիւր, այսօր ի միջ մարդ-
կան ի գիրկս հողեղինի յայտ-
նեալ. ուրախ։

Ա՛սուածծային ճառագայթ որ
ի հօրէ մեզ ծագեցար, Եւ լու-
սաւորեալ զիս ընդ ամենայն
ընդ սուրբ հայրապետացն. այցե-
ա՛լ Թիւր սուրբ հոգովդ մեզ։
Որք անբաժանելի ընկերութիւն
երրորդութեանդ ընդ հանուր քա-
րոզեցի՛ն ո՛ղղափառս դաւանու-
թեանբ. այցելիր սո։
Եւ զանձառելի տնօրէնութեա-
նըդ խորհուրդ ուսուցին ազ-
գի մարդկան գերապոյն քան ընդ-
բնութիւնս. այցելիր սո։
Հանդիսացե՛լք ընդ երկնայ-
նո՛ցն այսօր տօնեմք զմիշատակ
սո՛ւրբ հայրապետացն, որք զաստ-
ուածծային առաստաղէս առընկա-
լեա՛լք ընդհաց բանիսուածն, ընդհա-
նո՛ր ծաւալեցին յԵկեղեցի՛՛ս աշ-
դարծոց. օրհնեցէ՛ք ընտի՛՛ր ընդ
անմարմնոցըն դասն։
Որք բանի՛՛ւ զանձառելի տնօրէ-
նութիւն բանին հօր քարոզեցին,
Եւ լուսով լմանալեաւ զարդարե-
ցի՛ն ընտրեալքս, ի հնդհլա պան-
ծալիս երկնաձի՛՛ր պարգեւանցն.
օրհնեցէ՛ք ընտ։
Որք անճնաւո՛ր զեռւթիւն բըղ-
խեցեալն ի հօրէ հոգւոյն սըրբոյ
դաւա՛նեցին, Եւ նոյնպէս բնու-
թեամբ հօր Եւ որդւոյ հաւասար

հարան երկնից եւ դուռըն կըն-
քեալ, զոր մարգարէն ետես։

Ճառագայթ եւ կերպարան է-
ութեան հօր բանդ առնլուած.
ըզբեռ՛ռ՛ձ բարեբանեմք ասելով
փառք ի բարձունս աստուծոյ։
Որ միացար ի մարմնի անճառա-
պէս ձրիմարիտ աստուած. ըզ-
քե՛ռ՛ձ բարեբա։

Որ զանիծիցըն բարձեր ըզդատա-
պարտութիւն քրիստոս աստուած.
ըզքե՛ռ՛ձ բարեբա։

Ա՛յսօր որ էն ի յերկինս բան
եւ ծընունդ հօր միածին, ըզծած-
կեալն ի յէից խորհուրդ յայտ-
նեաց աշակերտացն, ծառայի ըզ-
կերպարանըն ծածկելով աստուա-
ծութեամբն։

Ա՛յսօր հրնչեաց յառաքեալսըն
հայրական բանըզառ յերկինից, ասէ
դա է որդի իմ սիրելի ընդ որ հա-
ճեցայ. որ ըզբնութիւնն աստուա-
ծային կերպիւ ծածկեալ ծառա-
յական։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ա՛յսօր վճիռն հաւատոյ յայտնեալ
զխորհուրդ երրորդութեանն, եր-
բակի յօրինմամբ տաղաւարացըն
խորհըրդոյ. զրուցմ ըզմեզ մաք-
րեացես լինել սաճառ երրորդու-
թեանն։

Ամէն և դէպ և յոյժ։

Ա՛ղերացո՛ւսցես ի մեզ ըզշնորհս
քո զողորմութեան. տէր աստուած
խոստովանե՛ցո՛ւք հաւատո՛վ սո՛ւրբ
զերրորդութիւնդ, զհայր եւ զոր-
դի եւ ըզսուրբ զհոգիդ յաւի-
տեան ամէն։

Ճ՚ն

Վ՚ը

Ա՚րմատ անիծից կըրկին ընձիւ-
ղեալ մակեդոն հայհոյիչ, գայլ ա-
պականիչ յարձակեալ. խո՛ռ՛ղխո-
ղըր զընտիրան ի հօտէ գառանց.
եւ գահավէժ ցընդմանըր խարդա-
ւանեալ ի վի՛ռ՛ն. նըզովեցին
զմակեդո՛ն ըզհայհոյիչ լեզուն։
Եւս ի յեզանակ հանգիսի՛ն հեր-
քեցին զարր հերձուածան, եւ
գառանեցի՛ն սո՛ւրբ զհո՛գին ե՛ռ՛ա-
րող ի հօրէ՛ էակից որդւոյն, եւ
կենդանարար ազանց բռնըր-
ցո՛ռ՛ւնց. նըզովեցին զմակեդո՛ն
զհայհոյիչ լեզուն։
Բանըն Թանգրանայ ի մարմին՝,
մարմնանայ անմարմինն. միացեալ
բնութեամբ ի յերկուց, ա՛ռ՛ա-
տակերել ի վերայ քառամեայ խա-
չին, եւ վերառեալ ի թաղմանէ
անապական՛ռ՛ն. նըզովեցին ըզ-
նեստոր եւ զաղանդն իւր պիղծ։

Ի սո՛ւրբ երրորդութենէն ծա-
նեալ ըզտէր մեր յիսուս քրիս-
տոս ըզբա՛նն աստուած, որ ի
ծնոցի հօր յառաջ քան զյաւի-
տեանս որդի. վասն ա՛ռ՛ա՛քե՛լ-
որ եկիր ի փըրկել զարարածըս
քո։

Ա՚նձառ տնօրինութեամբ ի միշտ
կուսէն զանիծիցըն բարձեր ըզ-
դատապարտութիւն. եւ կամա-
ւո՛ր խաչելութեամբ քո տէր կեա՛ռ՛
նըս շնո՛րհեցեր անոխակալ փըր-
կի՛չ. յառա՛ռ՛ել վերծո՛ռ՛նեմք եւ
երկրպագեմք, որ ուրախութիւնդ
ես երկնի եւ երկրի. քրիստոս Թա-
գաւո՛ր։

Ա՚պաւինիմք ի քո բարեխօսու-
թիւնդ աստուածածնի՛ն մարիամ,
մա՛ռ՛ր տեառն եւ կոյս սո՛ւրբ,

ԿԱՆՈՆ

ԳԻՒՏԻ ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ ՆՇՈՒԱՐԱՑ
ՍՐԲՈՑ ՀՕՐՆ ՄԵՐՈՑ ԳՐԻԳՈՐԻ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԻ

ԼԵՐԻՆՔ ամենայն այսօր ցընծացեալք ընդ մեծապայծառ փառսըն սուրբ գերապանց լերինն. քանզի ի նմա բնակեցաւ սուրբըն գրիգորիա սիւն լուսոյ հայաստանեայց սուրբ եկեղեցւոյն. որով ցընծայ ի փառս վերնոյն սիոնիկ։

Ո՛ր առաւել խորհրդածել խընդայ քան զարանշանաճանչն բարձրը մանիս. քանզի ի նմա հանգեաւ սուրբըն գրիգորիոս տապանն ապրեցուցիչ ի հոսանց մեղաց հայաստան ազանց. որով փըրկիմըք միշտ ի ջուրց հոսանաց։ Գեղապանծ լուսով բերկրեաք զուարճանայ լեառըն սուրբ հանգոյն սինայի. յորում եկաց կամարն ամպեղէն սուրբըն գրիգորիոս գերահրաշ լուսով զարդարեալ նըման մովսէսի. որով փայլին երեք շնորհօք սուրբ հոգւոյն։ Զօրօք հրեղինաց պարսիսեալ պահի լեառըն հանգըստեան սրբոյն գրիգորի սուսերաւք կարմրագոյ. զորոյ պարըսպեն կաղբըն կենդանի մաքրափայլ աղօթք սուրբ լուսաւորչին հօրըն հոգեւոր. զոր աւուր ոչնիմըք միշտ բարեխօս։ Չամանամանեալ ամովսանձնին եւ սայեայ կայծակնամաքուր սուրբ մարգարէին տէր գրիգորիոս. վճռեաց սրովբէից կիզիչ կենդանեաց եղեւ տեսանող հոգւով կենդանին. զանըպախար ըզձորն երկնից կամար յօրինեաց։

Շնորհաբաշխ աջովն յիսուսի պատուեցաւ լեառըն սերոհոյ ի տիպ սանիրայ եւ ահերմոնի. յորմէ բըղխեաց աղբիւրըն լուսոյ ջուրըս բարեհանս եւ վըտակս յորդախանդաց հոսանօք. որով ցընծայ երկիրս ի բերս արմատեաց։

Ծնընդեամբ սուրբ կուսին յայրըն բեթղեհէմ յորդորեցան դըպատերըն եւայի լինել կնաւոր թեամբ ի մայր քրիստոսի. յորոմ ծագեաց խորհուրդըն պայծառ յերկինանըման լերինն ի յայրըն մանեաց մաքրական վարուք. որով սըրբեմբք միշտ ի յաղտոյ մեղաց։

Խորհուրդ խաչելոյն գերահրաշ տեղոյն գողգոթայ ծածկապէս ի սմին լերինն տեսանի. զկնին արբայական սպանմանըն գործի կենաց աբբային ի կենաց գործիս նըկարեալ. որով փըրկեցեալ ըզմեզ յաւիտենից մահուանէ։

Զխորհուրդ սերոհոյ սեպհականն վառաց հնգեամվըն սրբեալ մարգարէին ծանուցեալ. զոր եւ հարցանէր զնոյնն աստուծոյ եւ ըզլեառնըն տեառն թէ ով բնակիցէ. զոր եւ տեսաք առ սուրբըն գրիգոր կատարեալ։

Աղաչեա ի մեզ տէր ընդ սուրբ հայրապետսն գըլխաւորեալն քո զնոյնմեթիւն, բարեխօսեալ թեամբ սրբոյդ նախավկային քո եւ աղաչեալ։

Յանձն առեր զանբիծարանս վասըն նոցեան տապանին. ՚ի հրեշտակէն ընկալար զփայտ վըրկութեան աշխարհի. ըզբե՛զ ա՛ւ։

Ա՛յսօր զանյաղթելի մարտիրոսացն, եկեղեցի տօնէ ընդհիշատակ ճըգնութեան, ոյք ՚ի սեբաստիա պատերազմեալք ընդ թըշնամեացն յաղթեցին. քաջութեամբ. սոցին աղաչանօք քրիստոս խընայեա ՚ի մեզ։

Ա՛յսօր անտանելի չարչարանօք նահատակեալք ՚ի լըճին սառուցեալ երանելի քառասունքն, ոյք ՚ի բարձանց ա՛ճապարելի ճառագայթիցըն նըշոյղիւք տապացեալք լինէին. որ իջեր ՚ի մէջ սըրբոց քոց քրիստոս խընայ։

Ա՛յսօր ՚ի լուծանի աստուածային էրգոյն անցանէին ընդ ջուր, մանրեալք ոտիւքն զոսկր փոխելով ՚ի հուր. եւ համբարձեալք ՚ի յերկինսն զինուորութիւնըն գաւեղով ընդ անմարմինն զբաղարձնան. որ եմ փառաւորեալ ՚ի մէջ սըրբոց քոց քրիստոս խընայ։

Ա՛յսօր ցընծան գաւք առաքելոցըն գալստեամբ հոգւոյն աստուծոյ. զոր մըխիթարեաց փոխանակ բանին մարմնացեալ եղեալ ընդ նոսա. փառք տացուք նըմա՛ սընբաստաց ձայնիւ։

Ա՛յսօր բըղխեաց ջուր կենդանի յերուսաղէմ յորմէ լըցան գետք աստուածային. եւ ընթացեալ ար բուսին տիեզերաց զբառանգըմաւք աղբիւրն եդեմայ. փառք տա։

Ա՛յսօր ցօղնվ իմանալեաւ յանպտղ հոգւոյն զուարթացան բոյսք եկեղեցւոյ. պարարտացան դաշտք

Ո՛րոմ զերկնայինըն բացեր ըզդռնուն, ցուցանելով զանձառելի խորհուրդ. սոքին աղաչանօք խընայեա ՚ի մեզ տէր եւ ողո՛ր։

Ո՛ր այցելութիւնըդ հայցմամբ ըզթագաւորութիւնն խընդրելով ՚ի քէն անձրէն ըստանձրաց խրոց. սոքին աղաչեա։

Ա՛յսօր ցընծայ եկեղեցի ընդ անմարմինսըն դասակցեալ, տօնէ լո՛վ զհիշատակըս քո տէր սո՛ւրբ ներսէս. որ ՚ի հնգեցին սրբոյ աղաւնակերպ իմամբ վըկայեցար. բարեխօսեա ա՛ւ քրիստոս վասն անձանց մերոց։

Փա՛ռաւոր սուրբ ընտրեալ արժանապէս ընտրեցար հոգւոյն բաշխեցո՛ր զերկնային մարմնին եւ զարիւնըն տեառն. յորում հրեղէն սիւն ՚ի յերկինից իջեալ. բարեխաւսէ՛ ըզքեզ լուսաւորեալսըն մեծին նախամարգարէին մեծի, լուսափայլեալ դիմօք անստուածային հրաշ տեսլեամբ. բարեխօ։

Ո՛ւրախացան զօրք երկնից ընդքո՛ մեծի ճըգնութեան. որ ՚ի մարմնի կառո՛ւցար նըմանվերինն զբաղարձնոյն. ըզքե՛զ ա՛ւնիմք բարեխօս առ Հայր յերկինս վասըն մեր։

Ըզքեզմամբ քո՛ սուրբ առաքելոցդ կո՛նապարծէիր ըզմեռեալս, նըմանվերինն փըրկչին յիսուս կո՛նապարծոյնն զաշարտ. ըզքե՛զ ա՛ւ։

Ա՛յլ մեք ձայնիւ ցընծո՛ւթեամբ տօնեմք զքո սո՛ւրբ զհիշատակս, պատուեալ վըկայ քրիստոսի սո՛ւրբ հայրապետըդ յակոբ. ըզքե՛զ ա՛ւնիմք բարե։

Յաղթող եւ զնոր օրհնութիւն
միշտ ի բարձունս երկեսցուք
Թագաւորին քրիստոսի հաւա-
տացեալ ժողովուրդք։

Որ եկն ի լուսաւորել զընտրեալ
սուրբ զեկեղեցի. եւ պըր՛՛սա-
կեաց սուրբ խաչիւն. նըման ըզ-
փառս երկեսցուք։

Այսօր եւ մեք ուրախութեամբ զնաւակ
կատիս սուրբ խաչին. եւ փը՛՛ր-
կողին մատուցանեմք փառք եւ պա-
տիւ յաւիտեան։

Փառք հայր և որդւոյ և։

Անկիծքն վարուք աղտաբըն հո-
գեւով բանիւ ճըշմարիտ եւ սուր-
բըն սըրտիւ սէր գրիգորիոս. ո-
րոմ ցանկացաւն զօրըքն սրովբէից
բերանք հրեղինք կերկինից կերկիր
խոնարհեալ ի տէս մարմնով ճրգ-
նորին. որ եւ պատիւ տեղւոյն
անուամբըն կոչի։

Ամէն և դէպ և յաւիտեան։

Հովուին հրեշտակն ճըշմարիտ եւ
քաջ հովուին պատկերի հոգւովքն
եղեն հետեւողք. զոր ամիսոսե-
ցին զմարմնովն մարքն սուրբ մերձ ի
յայրըն մանեայ մեզ դեղ ախտից
մարդուԹեան. որով սըրբիմք հո-
գեով ի Թուենից վիշապին։

Որ առաքեցեր ըզսիրելի եւ
զհաւատարիմ քո պաշտօնեայն ըզ-
սուրբ գրիգոր. եւ ի ձեռն նորա
լուսաւորեցեր ըզհայաստան աշ-
խարհս. ըզքեզ միշտ օրհնեմք
աստըւած հայրըն մերոց։

Որ ետուր համբերութիւն անտա-
նելի չարչարանաց սըրբոյն գրիգո-
րի. եւ նորին ժուժկալութեամբ
լուսաւորեցեր ըզհայաստան
աշխարհս. ըզքեզ միշտ։

արդարութեամբ եւ գեղեցկացան
անապատք մարդկութեամբ.
փառք քո տա։

Լեառնըն վիմածին աղբիւր յոր-
դառատ. բարուրանաւ ծաղկեաց
այդի վայելուչ սրովբէ հոգեղէն.
բաբուրանոյ բանին տունն անօրինու-
թեան տապաստար հոգւոյն. ար
ծընեալն ի քէն միշտ բարեխո-
սեա անդադար հայցմամբ. շնոր-
հել զմոռութիւն մեր նընջեցե-
ալոցն։

Փանիկութեան գրախտին բացող
բանալի. քրիստոսի բարձող նըմա-
նող երկնից. սափոր ոսկեղէն լի
մանանայիւ. գաւազան ծաղկեալ
յանմատոյն կեսեայ տանձայր լու-
սոյ մայր. ար ծընեալն ի։

Ցօղ քաղցրածաւալ ցանկալի զը-
ւարթնոյն. նիւթեղէն սրովբէ
գեղ մարգարտավայել հիմն եկեղե-
ցւոյ. մաքուր աղաւնի անմիս հո-
վանաւոր սուրբ կոյս մարիամ.
ար ծընեալն ի։

Ամենագովելի եւ քան զերկի-
նս բարձրագոյն, որ զանհա՛՛սա-
նելի ընակարանն յորովայնի քոմ կրե-
ցեր, եւ ցընծութիւն աշխարհի
ծընար. վասն որոյ ամենեքեան ըզ-
քեզ միշտ մեծացուցանեմք։

Ամենասքանչաւոր բերկրեալ միշտ
կոյս, որ զանբա՛՛նելի ընդոյնն
անճառաբար յընդացար, եւ ըզմարմ
նացեալն աստուած ծընանելով ի
քէն. վասն որոյ ա։

Ի լերանէ վիմէ առանց ձեռին հա-
տեալ գանի՛՛լ գոհակեաց զան-
սերմն ըզծընունդ քո հայան երկ-
նաւոր, մայր եւ կոյս ծննդեան
ճնալով կոյս. վասն որոյ ամենե։

նապատրհ կէնաց, բաւեա տէր ընդ յանցաւնելս մեր։

Ա՛ռաջնորդ հաւատոյ եւ լուսաւորիչ անձանց մերոց տէր սուրբ գրիգոր. Եկայք հաւատացեալք ի ձեռըն նորա հանցուք աստուածոյ գոհութիւն։

Մեծ խոստովանողըն քրիստոսի, եւ ըզչարչարանսըս յանձն առող վասըն մեր տէր սուրբ գրիգոր. Եկայք լուսաւորեալք ի ձե։

Քահանայապետ աստուածոյ եւ պաշտօնէայ աստուածային օրինաց, տէր սուրբ գրիգոր. Եկայք աշակերտեալք ընդ նըմա երգեցողք փառք ի բարձունս աստուծոյ։

Հրաշափառ աստուած եւ միշտ բարեխնամող. որ յաւուրսդ պարթեւական մեղանպարտ ազգին լուսաւորիչ մեզ շնորհեցեր. վասն որոյ բարեխօսութեամբ սորա փրկիչ կոչ կեցո ըզմեզ այժմ եւ ի քո յաշհաւուր գալստեանն։

Հրաշալի զարմանմամբ երանելին սուրբ գրիգոր զանտանելի ըզչարչարանս ի յանձն էառ, եւ երիւք հրնգօք ամօք ի մէջ թուսնաւորայցն բնակեր անդընդայինն տանջանքն ի վերայ. վասն ո։

Հրաշագործ քո բանիւդ եւ մեծ ոզորմութեամբ, էլեալ բովք բղխեր ընդհարուածեալն ի դիւաբաղխ սատանայէն. երկրպագու առնելով զամենեսեան սուրբ երրորդութեանդ. վասն ո։

Ո՛ր կոչեցար յորդեգրութիւն հօրն երկնաւորի ով երանելի տէր սուրբ գրիգոր, եւ երեր վըրայ նորին անձամբ ոտով ուսաք ձայնէր կենդանի ասելով. Ես եմ քրիստոս որդի աստուծոյ, որ եկի ի յերկրի ապրեցուցանել զմարդիկ, եւ ոչ ոք ինձ հաւատայ, եւ ոչ ոք ինձ ընդունի, եւ ոչ ոք ինձ ճանաչէ, եւ ոչ ոք ինձ պաշտէ, եւ ոչ ոք ինձ երկիր պագանէ, եւ ոչ ոք ինձ փառս տայ, եւ ոչ ոք ինձ զոհս մատուցանէ, եւ ոչ ոք ինձ զոհ մատաղ առնէ, եւ ոչ ոք ինձ զոհ ընծայ մատուցան

բեր ունայն ծաղիկ վարդից, զանու-
շահոտութիւնն քրիստոսի բու-
րեալ կենաց՝ ի կեանս փրկելոցն.
ով երանելի սուրբ Եփրեմ՝ ա-
ռ քրիստոս բարեխոսեա վասն
քո՛ մոնոզացս։

Ո՛ր լուսնակին վըտակաց հոգւոյն
արբեր ըզհոսանըն ընդհանց, որ-
պէս ի վերնատունըն դասք առա-
քելոցն ի հրեղէն լեզուացն, զոր
առատապէս մատուցանել ձայ
սալեցեր ընդ տիեզերս յայրուճն
ոգւոց ծարաւեանց. ով երանելի
սուրբ Եփ։

Ո՛ր անտուաժատո՛ւնկ իմանալի ծա-
ռոյն կենաց ծղկոյզն ի քէն պըտ-
ղաբերեցաւ. որով կերակրեցեր եւ
կերակրես միշտ ընդմանկունս եկե-
ղեցւոյ, ակնքայութեամն երկնից
դըպիր եւ վարդապետ հին եւ նոր
կտակարանաց. ով երանելի սուրբ
եփրե՛մ՛, առ քրիս։

Այ՛սօր տօնէ՛ եկեղեցի ուրա-
խութեամբ ընդհանուր սըրբոյն
գրիգորի. որով լուսաւորեալ
պայծառացաւ վայելչապէս ի
հանդերձեալս յոսկեհուռըս զարդա-
րեալ եւ պըսակեալ. օրհնեցէք
մանկո՛՛նք զքրիստոս Թագաւորն։
Այ՛սօր ցընծա՛՛ն նորածնեալ որ-
դիք լուսոյ միշտապահաւ սո՛՛ւրբ
լուսաւորչին. որով հրաւիրեցան ի
հարսանիս ան՛՛նապական, մըտա-
նել ընդ փեսային երկնաւորի ի
յաւուրս պատարագին լուսեղէն. օրհ։

Այ՛սօր քահանա՛յք հոգեւոր պա-
տարագին ըսպասաւորք վերապա-
տուեն ըզբահանայապետըն սուրբ.
որով երկնայնոց քահանայա-
պետութեանցըն հաղորդեալք. յոր վե-

կա՛յ ձըշմարիտ քրիստոսի աստու-
ծոյ մե՛ծոյ, վա՛՛ս ըզն ժողովըրդեան
քո հայոցեա՛՛ւ ի տեառնէ ըզքա՛՛
ւոմն։

Ո՛ր համբերո՛՛ւթեամբըդ քո աստ-
ցա՛՛ր քեզ ժողովուրդ սեպհա՛՛
կա՛՛նս եւ ընտրեալս, եւ նորաթե-
առ՛՛ւր զարդա՛՛րեցեր ծընընդեամբ
սո՛՛ւրբ աւազա՛՛նին. վա՛՛։

Ո՛ր մոլորեալցս ի խաւարի բա-
ցե՛՛ր ղճո՛՛ւռըն լուսոյ ճըշմարիտ
աստուածգիտութեան, եւ արժա-
նաւո՛՛ր սպասաւորս ըզմեզ ժառան-
գո՛՛րդ լինել կենացըն յաւիտե՛՛
նից. վա՛՛։

Չո՛՛վիւ քաջ բանաւո՛՛ր հօտի տեր
սո՛՛ւրբ գրիգո՛՛ր, հաստատեցեր զհի
մո՛՛ւնս եկեղեցւոյ ի հայաստան
երկրի՛՛՛ ի վերայ հիման սուրբ
առաքելոցն։

Չո՛՛վիւ բարի եւ առաքինո՛՛րդ կե-
նացըն յաւիտենից տեր սո՛՛ւրբ գրի-
գո՛՛ր, հաստատեա զանձինըս մեր
հաւատո՛՛վ ճըշմարտութե՛՛ն ի
վերայ հիման սուրբ եկեղեցւոյ։
Ա՛՛րդ աղաչե՛՛մք ըզքեզ հայր վար-
դապե՛՛տ եւ տէր, բարեխօսեա
քրիստո՛՛ոի աստուածոյ մերո՛՛յ կե՛՛
սուցանել զանձինըս մեր։

ԿԱՆՈՆ

ՍՐՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑՆ ԲԱՐՍՂԻ,
ԳՐԻԳՈՐԻ ՆԻԿՈԱՑԻՈՑ, ՍԵՂԲԵՍՏՐՈՍԻ
ԵԻ ԱՔՐԱՑ ԵՓՐԵՄԻ

Ո՛ր համանման՛՛ն մեծին եղիայի
եւ յովհաննո՛՛ւ մկըրտչին
յաննապատի՛՛ բնակե՛՛ցար հրեշտա-
կակա՛՛ն վարո՛՛ւք ճըգնեալ. ի վշա-

սո՛ղ կանգնեալ՝ի մէջ եկեղեցւոյն։
աւ. քրիստո՛ս բարե՛։

Հաստատո՛ւթիւն հա՛ւատոյ պըլ-
սակ՝ի գլուխ եկե՛ղեցւոյն, պայ-
ծառ քա՛րոզ տէ՛րերաց եւ պար-
ծանք ազգի՛ մարդկան. աւ. քրիս-
տո՛ս բարե՛։

Ո՛տանձարի քումդ սո՛րբութեան եր-
կո՛ւրպագեմք քո՝ նո՛ւիրեալդ. փառա-
ւո՛րեմք զօր քո՛ւոյդ կա՛տարման
քո՝ հա՛ղթողդ. աւ. քրիստո՛ս
բարե՛խօսեա՛։

Ո՛րք արժանաւո՛րեցայք կո՛չիլ
յաշակերտո՛ւթիւն առաքելոյն
Թա՛դէոսի. եւ աստուածա՛յի՛ն
հրո՛ւն մաքրո՛ւթեան, ո՛ակի փոր-
ձեա՛լ գըտա՛յք՝ի բնակարա՛նին
հրեշտակաց. ո՛վ երանելի սո՛ւրբ
ոսկեա՛զնե՛ք, բարեխօսեցէ՛ք առ
տէր մաքրե՛լ զմե՛զ՝ի մեղաց
մերոց։

Ո՛րք անհրաժե՛շտ դասանո՛ւ-
թեամբ քարոզեցի՛ք զբարիստոս՝ի
դրո՛նսբ Թա՛դեհա՛ւոյն, մի՛կընտե-
լո՛ւ զբաջ նահատակն՝ի յա-
կո՛ռնս Եփրատայ՝ի ծաղկաձա՛րդ
վայելչո՛ւթիւնան. ո՛վ երա։

Ո՛րք անպարտելի՛ ճեմացի՛ք՝ի հրա-
պուրանաց որդւոյ Թա՛դաւո՛րին,
չարչարեալը՛ք վա՛յրն քրիստոսի,
արագանայէ խոզխո՛ղեցայք պատա՛ճ
րակ ընդո՛ւնելի. ո՛վ երա։

Ա՛րեգա՛կն արդարո՛ւթեան
քրիստոս ծագեա՛լ յաշխարհս հա-
լածեա՛ց ընչեաց աշխա՛ւրն աստո՛ւ-
ծեան, եւ յետ մահո՛ւ եւս յա-
րո՛ւթեան հանբարձա՛ւ առ հա՛յր
յո՛րմէ ծագեաց. զո՛ր երկրպագի՛մ
երկնա՛ւորաց եւ երկրա՛ւորաց
ընդ հո՛ր եւ սո՛ւրբ հոգւո՛յն, վասն

բարեխեա՛լ այսօր մըտանե՛լ՝ի սրբո-
բո՛ւթիւն սրբոց միշտ բարե՛խօ-
սել աւ տէ՛ր վա՛յրն մեր. օրհ։

Ա՛յսօր զուարճացեա՛լ տօնե՛ն
երկնայի՛նքն ընդ մարդկան, պա՛-
րակից եղեալ փրկո՛ւթեա՛ն մե-
րոյ. քա՛նզի յայտնեցա՛ւ մե՛զ հո՛-
գեո՛ր գա՛նձըն լո՛ւսոյ, արեւե-
լեա՛ն արե՛գականըն ճառագա՛յթ
սո՛ւրբըն նե՛րսէս. բարեխօսու-
թեամբ սորա տէ՛ր պար-
գեւեա՛ զխաղաղո՛ւթիւն հայոց
տանեա՛յց աշխարհի։

Ա՛յսօր վերընտրի՛ն նորոգեցա՛ւ քա-
հանայական՛ն գահազանն, գե-
ղե՛ցկանա՛ւ ծաղկեա՛լ պայծառո՛-
ւթեամբ. քա՛նզի շնորհեցա՛ւ հո-
վիւ՛ն քաջ բանաւո՛ր հօտի, յար-
մանոյ լե՛ւսաւորչին բողբո՛ջ բու-
սեա՛լ սո՛ւրբըն նե՛րսէս. բարեխօ-
սութեամբ սորա տէ՛ր հաս-
տատեա՛ զեկեղեցւոյն հայրա-
պետական՛ն աթո՛ռոյ։

Ա՛յսօր մեծա՛պէս փառօք ցընծայ
Թադէա՛ոսական՛ն գահազանն ընդ
հաշտո՛ւթեան սիրոյ սո՛ւրբ հայ-
րապե՛տն, քա՛նզի ե՛հաս՝ի յօգ-
նութիւն օրինադրո՛ղըն Թադէո՛ս
քան. մարտակից վիճաբանական դա՛յ
սո՛ւն սո՛ւրբըն նե՛րսէս. բարեխօ-
սութեամբ սորա տէ՛ր բարձ
բանցո՛ զբեւհանո՛ւթիւն Թադեա՛ո-
ւական՛ն աթո՛ռոյ։

Հայրապետ սո՛ւրբ եւ անբիծ
եւ ընտրեալ յորո՛վայնէ. աքա՛ղէ-
ղաւոյծ վըկայ եւ պարծանք ազգի՛
մարդկան. աւ. քրիստո՛ս բարեխօ-
սեա՛ վա՛յրն մեր քո տօ՛նողացս։

Հո՛ւմբ հո՛գեւո՛ր բանաւո՛ր հօտի.
լուսաւո՛րիչ տիեզերաց սիւն ըն-

պէտ յաւիտենից՝ ի լուսաւորել զիանձնաղիկ սուրբ զեկեղեցի. փաղբ գալըստեան քո տէր։

Այսօր մեզ լուսոյ հովանի եղեր ի մէզ ի բարձանց. քանզի Թագաւոն երկնաւոր եկաւորի՝ ի սուրբ եկեղեցի. եւ զօրբ հրեշտակաց ծառայեալ տօնեն ընդ մարդկան. փաղբ գալըստեան քո տէր։

Այսօր քահանայապետ ճշմարիտ աստուածային օրինօքն պատուեալ կանգնէ զբաւանիկին աեղաւն իւրում, արժանապէս պատրաստել բաշխէ զմարմին եւ զարիւնն տեառն. մարգարէս մերձենալ ճշգարտութ վերակեալըք նոր ժողովուրդ. եւ հայցեցէք ի բրիստոսէ զի շնորհեսցէ ըզսա մեզ ընդ երկայն աւուրս։

Փառս հօր և որդւոյ և։

Եկայք լուսաւորեալ մանկունք առաջաստի, աշակերտեալք սուրբ հոգւոյն բանին ճշմարտութեան. ցընծութեամբ կատարեսցուք ըզհիշատակ վարդապետին եկեղեցւոյ, որ զընթացս իւր կատարեալ այսօր վերափոխեցաւ յաստուածանկերտ խորանն ի յանդրանկաց հոգւոցն դասս. վասն մեր առ տէր՝ աղաչ միշտ բարեխօսել, տալ ըզքաւութիւն յանցանաց։

Ա. յայտ և դէր և յարութեան։

Գոհութեամբ փառաւորեսցուք ըզքեզ բրիստոս փառաց թագաւոր, որ ընտրեցեր աստուածայինն յօրինաց քարոզել ըզսուրբն եկեղեցի. որ զհաւատացեալ արծաթ բանին ի քէն արիւ ի սերմանեալ

որոյ եւս մեզ երկիրպագանեմք հօր հոգւովն եւ ճշմարտութեամբ։

Որ փոխանակ ծոցածին բանին որ էլ յերկինս, աւետեցաւ մեզ ամենեցուն հօր ի բարձանց հոգին ճշմարտութեան, մխիթարել զորս յաղատմոյ սրբոմեցելոց եւ հրաշազինել զընտրեալ գաւաս առաքելոյն. վանն ի։

Այսօր սրբոմակաւն եւ գիշերաքին յինն լուծան երկունք ծնողեան նախամօրն. քանզի զծնեալն մարմնով ի մահ եւ յապականութիւն, վերընտիրն ծնանի հոգին յորդիս լուսոյ հօրն երկնաւորի. վանն որոյ եւս մեզ երկիրպագանեմք եր։

Այրարշագունդ աստղեանց, որ յոչընչէ գոյացուցեր զերկինս եւ զերկիր. ծորհնեմք զքեզ որ հանգուցիչդ ես ընծեցելոց հաւրդ ամենակալ։

Բանդ աստուածդ եւ համագոյ փառաւոր հօր պատկեր. գովեմք զքեզ որ յարուիր ես ընծեցելոց որդիդ միածին։

Աղբիւր անբասպատ յորմէ բաշխի սիերգերաւկան շնորհք. բարեբանեմք զքեզ որ նորոգորդ ես ընծեցելոց հոգիդ ճշմարիտ։

Սուրբ զաստուածածնէն ծորհնութեամբ մեծացեալ եմք։

Աւետաւոր հրեշտակն աւետաբաներ ընծընեալ երկինս ի սրբոյ կուսէն։

Աչեռարան լեր բերկրեանդ. քանզի ի տէր տերանց էր ընդ քեզ։

Այսօր ուրախացեալ ցընծան երկընիցդ բանմունութիւնքն ի նաւակատիս սուրբ եկեղեցւոյ. քանզի շնորհեցաւ մեզ քահանայա-

գաւորէ. նորոգեա զկենդանու-
թիւն մերոյ Թագաւորէդ, զի
օրհնեսցէ զքեզ տէր այժմ եւ
յաւիտեան։

Աղերս կենաց եւ փրկութեան
մերոյ հոգի հօր եւ որդւոյ. ի
յարմատոյն յեսսեայ բղխման գա-
ւազանի հասեալ ժամուդ. շնոր-
հազարդ պայծառացո զգաւազան
իշխանութեան մերոյ հայրապե-
տէդ. զի օրհնես։

Լրումն աշխարհի եւ ճառագայթ
լմանալի հոգի սուրբ աստուծոյ.
ի ցընծութեան աւուր լրման
նաւթախտութեան յովակիմայ եւ ան-
նայի. աղօթիւք սոցա լըցո զպէ-
տս կարեաց հայաստանեայց եկե-
ղեցւոյ. զի օրհնես։

Որ ընդնոյնս աստուածային աւ
ետարանիչդ պատուական գրեցեր
ի վերուստ իջեալ յերկնից պար-
գեւեցեր հիւսիսականացս ի ձե-
ռըն սուրբ վարդապետին. աղա-
չանօք սորա ողորմեա մեզ ասել-
ւած։

Որ զանմարմնին պարունակող բա
նի զգրաւորական զիմաստ հո-
գւոյն շնորհեցեր որդւոց Թոր-
գոմայ, յայտնեալ տեսլեամբ ի
ձեռըն սուրբ վարդապետին. ա։

Որ զիտութիւն քո զերկնային
եւ զհոգեւոր զիմաստութիւն ա-
ւանդեցեր յերկեղե-
ցին հայաստանեայց ի ձեռըն սըր-
բոյն Թարգմանչացն. աղա։

Ածնեալ շնորհօք լըցեալ ի
հիշատակի սուրբ վարդապետին.
խընդրեմք ի քէն տէր կեցո զան-
ձինս մեր։

Եւ լզեզրգնութիւն սրբոյ վարդա-
պետին ընկալցուք ի մխտրս մեր

յոգիս ոգւոյդ մարդկան. մաղ-
թանօք սորա ամաչաւորել սո-
ւրբ զերս լսողաց հոգեւոր
ուսմամբ վարդապետել։

Աքանչելագործ աստուած որ
ցուցեր զլսքանչելիս քո ազգի
մարդկան. օրհնեմք զքեզ տէր
աստուած հարցըն մերոյ։

Որ ի ձեռն երանելի վարդապե-
տին առանցեր ողորմութիւն ազգի
մարդկան. օրհ։

Որ սովաւ լուսաւորեցեր լըսող
զերս. սորին բարեխօսութեամբ
պահեա լսողս. օրհ։

Ըզտէր. Ամենայն գործք աս-
տուծոյ եւ ամենայն արարածք
օրհնեցէք. սուրբք եւ խոնարհ
սրտիւք գովեցէք. եւ առաքե՛լ
բարձր արարեք ըզնա յաւիտեան։
Հրեշտակ երեւեցար ի յերկրի եւ
վարս ունէիր աստուծոյ հաճոյա-
կան. յիշեցէք զմեզ անդադար ե-
րանելի սուրբ վարդապետ. որ ընդ
հրեշտակս օրհնես զաստուած
յաւիտեան։

Առաջոլեղեր պատուիրանաց սուրբ
հոգւոյն, եւ ապրեցար ի յաղէտ
հրապուրողէն. կատարեցեր զառա-
քինութիւն, եւ փոխեցար ի հան-
գիստն յաւիտենից։

Ան՛ըզ եկայք ամենեքեան միաբան,
աղօթք յօրինակ ճգնութեան զե-
րանելին. զի նմանեսցուք վարուց
նորա, եւ փոխեսցուք ի կեանսըն
յաւիտենից։

Թագաւոր փառաց աստուած
հոգիդ կենդանարար. ի շնորհա-
բաշխ աւուր մեծի ծնընդեան մա-
րիամու, զքառեր դաւթի թա-

ԿԱՆՈՆ

ԱՄԵՆԱՑՆ ՄՐՒՈՑ ՀՆՈՑ ԵՒ ՆՈՐՈՑ

Ա՛Ո՛ւր քե՛զ աստուած հա՛յրըն մե՛ծ բոյց խո՛նարհեա՛լ անձա՛մբք պաղատա՛ս՛իմ՛ք . մի՛ ա՛նտես ա՛ռներ տէր , ո՛ր փա՛ռա՛ւորեալդ ե՛ս յա՛յ՛ւհետեա՛ն ։

Յի՛շեա՛ զո՛խտն աբրա՛հա՛մու զսահակա՛յ եւ զյակոբա՛յ . մի՛ զնե՛ղ՛իլո՛յ անձա՛՛նց պաղատա՛՛նս մի՛ ա՛նտես ա՛ռներ տէր , ո՛ր փա՛ ։

Շնո՛րհեա՛ տէ՛ր խո՛նդրոցաց ի՛ քե՛՛ն ըզթո՛ւթի՛ւն մեզա՛՛ց , ի՛ տա՛ճա՛րի՛ քո՛ւմ սո՛՛ր՛բ՛՛ութեա՛՛ն , բարեխո՛՛սութեա՛՛մբ սո՛՛ր՛բո՛՛ց քո՛՛ց . ո՛ր փա՛՛ռա՛՛ ։

Ը՛զտէր . Օ՛րհնե՛՛ցէ՛՛ք ըզտէ՛՛ր ե՛՛ր՛կի՛՛նք եւ երկնայի՛՛ն զօրո՛՛ւթի՛՛ւնք , սե՛՛ր՛թո՛՛ւ՛՛ք՛ եւ քե՛՛ր՛թո՛՛ւ՛՛ք՛ զա՛՛ստո՛՛ւածն աստուա՛՛ծո՛՛յ . բա՛՛ր՛ձր ա՛՛ր՛ա՛՛ր՛ե՛՛ք ընդնա՛՛մ յա՛՛ւիտեա՛՛ն ։

Ը՛զտէր . Օ՛րհնե՛՛ցէ՛՛ք ըզտէ՛՛ր երկի՛՛ր եւ ո՛՛ր՛ի՛՛ ամա՛՛ն կե՛՛նդանի՛՛ք . համբա՛՛ռնա՛՛լո՛՛վ ի՛՛ վե՛՛ր ըզձա՛՛յնս ե՛՛ւ ե՛՛ր՛՛գո՛՛ք հոգեւո՛՛ր՛ո՛՛ք՛ , բա՛՛ր՛ձր ա՛՛ր՛ա ։

Ը՛զտէր . Օ՛րհնե՛՛ցէ՛՛ք ըզտէ՛՛ր դա՛՛ռք հրեշտակա՛՛ց ե՛՛ւ մա՛՛ր՛դկա՛՛ն , զարքայ՛՛ն արա՛՛ր՛ած՛՛ո՛՛յ . միաբա՛՛նո՛՛ւթեամբ երգո՛՛ւ՛՛մ բա՛՛ր՛ձր ա՛՛ր՛ա ։

Նա՛հապետա՛՛ցն աբրա՛հա՛մու ի՛՛ սա՛՛հա՛՛կա՛՛յ եւ յակոբա՛՛յ . պա՛՛ր՛գե՛՛ւ ե՛՛ցար ի՛ յաստուա՛՛ծո՛՛յ կո՛՛չս մա՛՛ր՛ի՛՛ւամ դո՛՛ստր՛ը նո՛՛ոյն , ե՛՛ր՛ա՛՛նե՛՛ն ազգ ե՛՛ւ ա՛՛զի՛՛նք այ՛՛սո՛՛ր ը՛զնե՛՛ա՛՛լդ ի՛՛ յա՛՛ն՛՛նա՛՛յէ ։

հաւա՛՛տալ . բարեխօսո՛՛ւթեա՛՛մբ սորա՛՛ տէ՛՛ր կե՛՛ ։

Դա՛՛սա՛՛ւո՛՛ր՛ել ընդ ա՛՛նմա՛՛ր՛ձեա՛՛կա՛՛ն բազմա՛՛ւթի՛՛ւնն , ե՛՛ւ ի՛՛ սը՛՛ր՛բո՛՛յ հոգո՛՛ւյն է պա՛՛տա՛՛կեա՛՛լ , ի՛՛ ձե՛՛ռն սո՛՛ր՛ին բարեխո՛՛սո՛՛ւթեա՛՛ն տէ՛՛ր կե՛՛ ։

Լո՛՛ւսա՛՛պա՛՛ծա՛՛՛ւո՛՛ լի՛՛մա՛՛ո՛՛ր՛ք ընդ ե՛՛ղե՛՛ւոյ աշխարհի հանդի՛՛ա՛՛ծ գոհ գո՛՛ն՛՛ի՛՛լ , ը՛՛ն՛՛դո՛՛ւ՛՛ն՛՛ա՛՛ւ զե՛՛կեղեցի աստուա՛՛ծո՛՛յն բանի՛՛ւ ե՛՛ւ բա՛՛նե՛՛լո՛՛ւ՛՛ն բա՛՛ն՛՛ի՛՛լո՛՛ւ՛՛ն՛՛ա՛՛ւ . մա՛՛ղթա՛՛նո՛՛ք սո՛՛ր՛ա՛՛ն՛՛դո՛՛ւ՛՛ն՛՛ա՛՛՛ւ՛՛ ը՛՛ն՛՛դ՛՛ր՛ե՛՛ա՛՛ցո՛՛՛ւ՛՛ք զթո՛՛ւթի՛՛ւն մե՛՛ղ՛՛ց ։

Ք՛ր՛ի՛՛ստո՛՛ս՛՛ա՛՛ղո՛՛՛ւ՛՛ զի՛՛նո՛՛ւո՛՛ր՛ո՛՛յ հա՛՛մ՛՛ա՛՛ր՛ձա՛՛կեա՛՛ւ մե՛՛ր՛ին , ո՛՛ր՛ ը՛՛ն՛՛դո՛՛ւ՛՛ն՛՛ա՛՛ւ զա՛՛ռաքելո՛՛ւ՛՛ն՛՛ա՛՛ւ , ե՛՛ւ առաջնո՛՛ր՛դ մա՛՛ր՛դկա՛՛ն՛՛ի՛՛ ւ կեա՛՛նս ե՛՛ր՛ա՛՛նե՛՛լո՛՛ւ՛՛ն բա՛՛ն՛՛ի՛՛լո՛՛ւ՛՛ն՛՛ա՛՛՛ւ՛՛ . մա՛՛ղթա՛՛նո՛՛ք սո՛՛ ։

Ո՛՛ր ըստ ա՛՛նմա՛՛ր՛՛ձեա՛՛կա՛՛՛ն՛՛ի՛՛ ի՛՛ մա՛՛ր՛մ՛՛նի՛՛ քա՛՛ղաքա՛՛վա՛՛ր՛ե՛՛ա՛՛լ ա՛՛ռաքի՛՛նո՛՛ւ՛՛թե՛՛ա՛՛մբ ի՛՛ մա՛՛ն՛՛կա՛՛մ՛՛ա՛՛ր՛դ՛՛ա՛՛ն՛՛ա՛՛ւ . ա՛՛՛ր՛՛ժա՛՛ւ՛՛ք՛՛ յո՛՛ր ա՛՛ւ՛՛ր՛՛ա՛՛ն՛՛ա՛՛լ ի՛՛ յե՛՛ր՛կի՛՛նա՛՛յի՛՛ն խո՛՛ր՛ա՛՛նս ե՛՛ր՛ա՛՛նե՛՛լո՛՛ւ՛՛ն՛՛ա՛՛՛ւ՛՛ . մա՛՛ղթա՛՛նո՛՛ք սո՛՛ ։

Ո՛՛ր լո՛՛ւսո՛՛վ աստուածայի՛՛ն բա՛՛ն՛՛ի՛՛ն զա՛՛ր՛դա՛՛ր՛եցէ՛՛ր զե՛՛կեղեցի՛՛ . ե՛՛ւ զհա՛՛ւա՛՛տն անգի՛՛տո՛՛ւթեա՛՛ն հա՛՛լա՛՛ծեցէ՛՛ր յո՛՛զո՛՛ւ մա՛՛ր՛դկա՛՛ն , ո՛՛վ տէ՛՛ր սո՛՛ւ՛՛ր՛բ գո՛՛ր՛ի՛՛ծո՛՛ր . բա՛՛ր՛եխո՛՛ վ լե՛՛ր վա՛՛ն՛՛ն մե՛՛ր ա՛՛ռ մի՛՛ա՛՛ծի՛՛ն բա՛՛ն՛՛ն՛՛ն հո՛՛ր ։

Ո՛՛ր զհամապո՛՛ղ ը՛՛ն՛՛ե՛՛ո՛՛ւ՛՛թի՛՛ւն միաս՛՛նակա՛՛ն ե՛՛ր՛՛ր՛՛ո՛՛ր՛դո՛՛ւ՛՛թե՛՛ա՛՛ն՛՛ն յայտ՛՛նեցէ՛՛ր եկեղե՛՛ց՛՛ւոյ խո՛՛տո՛՛վանե՛՛լ մի՛՛ւ՛՛ո՛՛ւ՛՛թի՛՛ւն . ո՛՛վ տէ՛՛ր սո՛՛ւ՛՛ր՛բ գո՛՛ր՛ի՛՛ ։

Ո՛՛ր զխո՛՛ր՛հո՛՛ւրդ ը՛՛ն՛՛ե՛՛ո՛՛ւ՛՛թե՛՛ա՛՛ն տնօրի՛՛նո՛՛ւ՛՛թի՛՛ւն մա՛՛ր՛դա՛՛ցե՛՛ա՛՛լո՛՛ւ՛՛ն՛՛ն վա՛՛ռն մե՛՛ր ո՛՛ւ՛՛ս՛՛ո՛՛ւ՛՛ցէ՛՛ր մի յե՛՛ր՛կո՛՛ւ՛՛ց նո՛՛ր խաո՛՛ւնա՛՛ւճն ը՛՛ն՛՛ծա՛՛ն՛՛ե՛՛լ . ո՛՛վ տէ՛՛ր սո՛՛ւ՛՛ր՛բ գո՛՛ր՛ի՛՛ ։

Ա՛ղախին եւ մայր կենաց այլոյն ծընող հօր միաձնին. որ առ ի քէն մարմնով ընկեց զանբաւրտաւանն յաթոռոյ. ելիա։

Ո՛ր բարձրացոյց զանկեալ բնութիւնս ի քէն ծնընդեամբ ոգւոյն յերկինս. ըզկարծտեալն ելից հաչիս եւ զմեծատուն ելոյծ ուննայն. ելիա։

Ո՛ր աւետաւոր քոմ գալըստեանդ առաքեցեր յաշխարհ ըզսուրբ մարգարէն. եւ եկեալ խոնարհութեամբ նոր օրինօք զմեծ լինն լըցեր ի վերս օրինաց եւ մարգարէից. բարեխօսութեամբ սոցա քրիստո՛ս ողորմեա մեզ։

Ո՛ր կոչեցեր մարգարէութիւք յառաջագոյն ըզհեթանոսս քեզ նոր ժող ովնութիւն. եւ ըզդուստրն սիմէնի զեկեղեցի հեթանոսաց հարսըն սիրելի անմահ փեսայինն. բարե։

Ո՛ր ընտրեալ տաճարիս զոր չինեցեր չինողդ էից ի վերայ վիմին, բարձրագոյն քան զառաջինն, եւ գերազարդ վայելչութեամբ տեսանողքըն ճանաչելոյին ի մաստիք հոգւոյն. բարե։

Ա՛յսօր երկնայնոցն ընդ մեզ տօնախմբեալ զիշատակ սուրբ վարդապետացն, որք լուսաւորեցին զհաւատոյ մանկունս, եւ ընդ հրեշտակացըն դասս վերանկարգեցան։

Ա՛յսօր առաքեալդ եւ մարգարէիցըն դանդ տօնակից գոլով դըստեր վերին սիմէնի, ի հիշատակի սուրբ վարդապետացն, որք զհամատարած նոցին զխորհուրդ։

Ա՛յսօր [illegible]

սուրբ եկեղեցւոյ վերապատուեն զհիշատակ սուրբ վարդապետացն, որովք զարդարեցաւ երկնային հնոտհօ՛ն. երգեն ընդ նախնին զվարքն յաւետեան։

Յիշատակ քրիստոսի սիրոյդ վկայեցին, եկայք հաւատոյեալք ընծայնուիրեալքս սոցա հրեշտակեսցուք, եւ օրհնութեամբ զանստուածս վարձատրեսցուք։

Զո՞ւարճացի՞ր հոգիդ սուրբ ընկերօք. զի՝ ի տեղջ հեղման արեան ձերոյ դասք հրեշտակաց տօնեն ընդ մեզ. եկայք։

Ո՛տանձարիս հոգիսի մեծ վկայհետց, եկեղեցիք սրբոց պայծառազեաց վայելչութեամբ տօնեն զայսօր. եկայք։

Ո՛ր եկեալ եմք ի պատուել զիշատակ սուրբ վկային, աստուածակ սուրբ վարդապետացն, որ ցուցեալ ըզսուրբ հոգին ընդ հաստատակեալսն ի քրիստոս տէր վարդապետել առ քրիստոս տէր վարդապետել, վարժուցեալ քեզ տէր աստուած։

Ա՛հաւոր ես հրեշտակացդ այնոսիկ ի սերովբեից. էիր երեւեցար մարմնով, ուսուցեր մեզ սել տէր վարդապետել, վարժուցեալ քեզ, վարժուցեալ։

Յանդիմանեցոյ ես վերծիտեալ ի մարդկանէ երկրպագեալ. քեզ վարդապետել սել տէր վարդապետել, վարժուցեալ քեզ, վարժ։

Պարծանք եկեղեցւոյ եւ ուսուցիչ հրեշտակացդ, ով սուրբ հայր անուանդ, զազգանունդ մեր հաստատել մատո՛ սուրբ երրորդութեան։

Ո՛ր ի մարմնի կանո՛նեալ եւ զանմարմնոցըն բերել ի քեզ ընծայս. ով սուրբ։

բաժակ հոգեւորական լցեալ անտուածային ուրախութեամբ. ով։

Ա՛սալ՝ած փրկիչ մեր, լո՛ւր մեզ որ կարդամք առ քեզ, բարեխնա՛մութեամբ սուրբ Թագաւորին։ Ո՛ր բարեպաշտութեամբ հիմնե՛ցոյց զեկեղեցի՛ սուրբ, եւ կարգաւորեաց ուղղափառո՛ւթեամբ ընդ՛ ժո՛ղովուրդս։

Ա՛րդ անկեա՛լ աղաչե՛մք ընդեզ մարդա՛ն տէր, մի՛շատակի սորա պարգեւեա՛ մեզ զերկնայինն քո զնա՛ռնութիւնդ։

ԿԱՆՈՆ

ՈՐՈՑ ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՁՕՐԱՎԱՐՑ

Յո՛ՐԱՀՐԱՇ պատկա՛ծ եւ զօրագլո՛խ առաքինեանց, վառեցար զինո՛ւ հոգւո՛յն արի՛աբար ընդդէ՛մ մահու. վարդան՝ քաջ նահատակ ո՛ր վանեցե՛ր ըզթըշնամին, վարդագոյն արեամբըդ քո պատկեցե՛ր զեկեղեցի՛։

Ե՛րկնաւո՛ր Թագաւո՛րին զինու յաղթեա՛լ պատերազմին, խոհական խոհաստուածութեամբ խոհեմացեա՛լ անճառապէս. խորհո՛ւրդն խորհրդական եւ ծանո՛ւցեա՛լ անուն բարի, խաչելոյն վերայ եղեալ հեղմամբ արեան պատկեցա՛։

Ր՛նդ՝նակա՛ն լուսով լցեալ արիացեա՛լըն քաջն արտակ, թամբաւեալ ի կարմրութի՛ւն բոսորային բըղխեա՛լ աղբերն. զիրկական՝ն ըմպեալ զաշա՛կ եւ մերկըտեա՛լ արեամբն իւրով, գաստակեալ ընդ անմարմնոյն երրո՛րդութեանն երգե՛լ ըզփառս։

Սըրբափա՛յլ զգեստո՛ւք պճնեալ ի յերկինսա՛ր հանդիսատրին, երրորդութեամբըն զծրացեա՛լ վանե՛ալ զամո՛ւրըս բանսարկուին. հընամ՛յեա՛կ հօր ընծայեա՛լ որդւոյ գո՛ընկ՝ չարչարակից, հոգւո՛վն յաղթեալ պատե՛րազմին եւ չարսաեր թագա՛ւորին։

Ո՛ւսկա՛ն բարւո՛յն գիտմամբ ընդե՛մ մեղա՛յըն վաւերացա՛, տա՛րագնաց ելի՛ւք յերկինըս պարակեցե՛լ ընդ անմարմնոյն. տա՛ճառ զարմանա՛լի տաճար եղե՛ալ երրորդութեանն, տէ՛րունեան սուրբ խորհրդոյն տունն եւ տեղի արժանացեա՛լ։

Ստա՛ցեա՛լ ըզհանդո՛ւստ վահան, յոր՝ մո՛յն զբահիւք ծածկեա՛լ զիրկականն սա՛զաւարտ ի գլո՛ւխ եդեա՛լ զնըշա՛ն խաչին, վա՛հան վեհ երեւեա՛լ որ մանկութեամբ նահատակեա՛լ, խաչելոյն վերայ եղեա՛լ պատկեցաւ արեամբն իւրով։

Ի՛ հոտ անո՛յշ ողջակի՛զեա՛լ մատուցանէ՛ր զինքըն նըւէր, բանաւոր պատա՛րագաւ ընծայեա՛լ հօր ի յերկինս. արհ՛նըն ցանկալի արդարութեամբըն ճոխացեա՛լ, իմաստութեամբ պայծա՛ռացեա՛լ յեօ՛թնարփեան շնո՛րհաց հոգւո՛յն։ Ե՛րկոքո՛ւմբք հարանզա՛տօք ընտրեալգո՛յն նահատակօք, յառաջեալ յանմե՛նեցո՛ւնց գլո՛ւխ եւ առա՛ւտ մարտիրոսաց. նախաշաւիղ գոլով բարեաց յառաջադէ՛մըն գարեգի՛ն. ըմպալեալ ըզբարո՛յնն՝ նըն յաղթանակ նահատակացն։

յառաջեալ յանմեղեցունց յովսեփ ընտրեաւ աշակերտացն. նորահրաշ սիրով լըցեալ եւ նահատակ բարի ցուցանե, չինեցաւ տանձար վասն սըրբութեան անմահ բանին։ Ո՛ւստին ամենեցուն երկրպագել բուն տէրութեանդ, չարչարեալ քեալք արիաբար ընդդէմ մահու չար իշխանին. պատրաստեալ ի պատերազմ զպատրանս չարին խափանեցին, ջուր կենաց մեզ արբուցին ընդհուր մեղացըն ջնջուցին։ Ոա՛հ լուսոյ մեզ ծանուցեալ զանգիտութեան խաւարն ելոյծ, սակաւ սուրբ հօտատեառ սրմելեացն բարեացն հաղորդ. վերբեր վիշ վարուց բարեաց վանիչ չարին պաշտօնէից, տարփացեալ անձառ լուսոյն վերանալացաւ ի կեանս անմահ։

Բաբունեացըն ճըշմարտից եկայք եւ մեք հետեւեսցուք. ցընծութեամբ կատարեսցուք ըզխնամակ հայրապետացն. սիրեսցուք յարմարութեամբ ի միութիւն մարմնոյ փրկչին. փայլեսցուք գործովք բարեաց ի յերկնային առաքելոցն։

Քրիստոսի Թագաւորին սրովբէական ձայնիւ հընչեմք, երգեսցուք զերգս օրհնութեան փրկեալք արեամբն իւրով սրբոյ. զի գլխոց թեամբ խոնարհեալ ընկալցի զաղաչանս, Թողութիւն շնորհեսցէ մեր բազմամեղ յանցանացն։

Ի համբառնալ բանին յերկինս եւ ի նստիլ ընդաջմէ հօր, զուարճացեալ առաքեալքն երկրպագին. օրհնելով զհայր զանաքող բանին։

Ա՛նձառելի բանիդ աստըւածային վասըն մեր եղեր ի խաչ, բարձրացար ի մէջ երկրի բարձեր զյանցանս նախաստեղծին. գերհրաշ զօրութեամբ յաղթեցեր մահու, յարուցեալ երեքօրեայ լոյս ծագեցար ամենայն աշխարհի։

Դատաւորդեալ հողեղինացս ընդ հրեղինաց աննիւթ գոյից, երջանիկ արիութեամբ կատարեցան յանօրինաց. զի ընկալցին ի բնին քրիստոս զանապականն փառաց պըսակն, երեւեալըք լուսազգեցք յաւուր մեծի քոմ գալստեանն։

Ընդհանուր քարոզեցին զանըդկենաց ընդ տիեզերս, թօթափեալք ըզբոլն մահու զուարթնոց երկնից հետեւեցան. ժողովեալ լեալք արիաբար զժանիս մահու խորտակեցին, իմաստունք երեւելոլ ընդ փեսային մտին յարգասն։

Լուսաւորչին ամենեցուն զեւոն դիպ սուրբ վարդապետն, խոհական մեծ խորհրդով խրատեալ լըցոյց զաշակերտեանսն. ծանօթ լեալ զոյս գիտութեան յոգիս անբանից կատարելոյ, կամաւոր յօժարութեամբ կատարեցան սիրով փրկչին։

Հոսանք սիրոյ կենարարին բորբոքեցան յոգիս սրբոցն, ձայն տըւեալք խրախուսեցին դիմեալք ի մահ յօժարութեամբ. զնկամարըք հոն գեւորք զալիս մեզոյ խորտակեցին, ճանապարհ մեզ հարկեցին ի յերկինսն նաւ ահանգիստն։

Մըկըրտեալք արեամբն Քրիստոսի սրբին զաժակ մահու փրկչին,

Լաչէ՛ զո՛ զրիստոս երկրըպագեն արարածք անմեռնայն, որ ի փըրկու- Թիւն մեզ կանգնեցաւ. սա՛ էզ ելից մեզ պահապան յաղթող, անպրեցուցանել ըզմեզ ի պատրաստ նաց բանաւարկուին։

Ի՛ սմա բարձրացար բանձ՛ողդ անիծից, որ փաո՛ւսւորեա՛ղ ես ընդ հօր. ժո՛ղովո՛ւրդ ըզհետեւացեա՛լսըն կենաւքեր փայտիւն. ապրե՛։

Սո՛վաւ լուսաւորեցա՛ն արարա՛ծք անմեռնայն. սա՛ ապա՛սէին արդէ լեա՛լըն ի մեղսանա՛ր բանտին. որ ազատեա՛ց ըզմեզ ի պատրա՛նաց բանաւարկուին։

Փառս հոր և որդւոյ և.

Բո՛վականա՛ն խուռ մբ հանդա՛րատց եւ երեանի՛ց Թիւ ընդ վեցից, որք ընդ նոսին նահատակեա՛լք արիաբար պատերազմա՛ւ. եւ հեղին զարիւնս իւրեանց ի նորոգո՛ւմն եկեղեցւոյ, ընդ նոսին պըսակելով ի յերկինսաւորհանդի՛սատըն։

Ա.յժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Գո՛հութեա՛մբ փաո՛ւատրա՛թիւն երրորդութեա՛նըդ նըւագեմք, բազմութեամբ պըսակելոցս ըզմեզ որք մաճեա՛լ առաքինեացս, ելիք ղեկիք հայանտանեացդ պայծառա՛ պէս զարդարեցա՛ն, ո՛ւնելով միշտ բարեխօս ընդ ընդհանուրիթիւն մարմնոյ։

Ո՞ր անդադա՛ր փառաբա՛նիս յա՛ն մարմնոյն, քահանայ՛ք սուրբ լո՛սա՛ծընունդ զա՛սակօք, ըզքեզ բարեբանեմք ա՛ստըւա՛ծ հա՛յրըն մերոյ։

Ո՞ր ի շանա՛խիլէ քո՛ց սրբոյց քա՛րոզչացն, պըսակեա՛լ ցո՛ւցեր զհա՛յաստան աշխարհս. ըզքեզ։

Հան

Համահաւաքեա՛լ գո՛ւնդըք սըրբոյն ի վերնատա՛ւնըն խորհըրդոյ, համբարձմանդ աչաց սպանէին հոգւոյն. ծրհ։

Յա՛նկարծահա՛ս հընչմանդ հեղեալ կենդանարա՛ր աղբիւր լուսոյ. ան մահականն կենաց լուսո՛վ զարդարեալ. որք օրհնէին ըզհայր զանա՛քո՛ղ հոգւոյն։

Ո՞ղորմութեա՛նց տըւողդ քրիստո՛ս ի միւսանգա՛մ քո գալստեանն ընդհեա՛ եւ մեր ներընջեցելոցըն կա՛լ ի յաջմէ քումմէ. որ ողորմածդ ես յա՛մէնայնի։

Ծորժամ զանմահութիւնն կենաց ընդհե՛ս, եւ ի կեանըս հրաւիրեա. ընդ կամանրա՛ս անուա՛նըդ քո ընդընջեցեա՛լսըն մեր գտա՛ւ եալ. որ ողոր։

Ը՞նդ սո՛ւրբըս քո գտեա՛ եւ ընդ արդա՛րսըն պըսակեա ի տեղի՛ ան կելոց հրեշտակաց ընդընջեցեա՛լսըն մեր կարգաւորեա՛. որ ողո՛ր։

Ա՛ստուածածնի՛ն մա՛յր եւ կոյս ձա՛ղ ո՛ղ արեգականն ա՛րդարութեան, որ լուսաւորեա՛ցն ըզմեզ, հոգեւո՛ր երգո՛վ զքե՛զ բարեբանեմք, եւ փառաւորե՛մք ըզմի՛ածին քո՛ զո՛րդին։

Ե՞լոյծ զօրե՛նըս բընութեա՛ն մարդկան հրաշա՛փա՛ւ քո՛ ծընունդ, եւ զեւթիւն բնութեանն ա՛մբողջ պահեա՛լ, ե՛ւ կուսութեա՛նըդ քո՛ չ խախտե՛ցա՛ն կընի՛ք. հոգեւոր երգո՛վ զքե՛զ բարե։

Զքե՛զ մորենի անկէզ, լեա՛ռըն վի՛մանձին գո՛ւռըն փակեալ եւ աղբիւր կընքեա՛լ. նախատեսա՛ցըն գուշակեա՛լ մա՛յր եւ կոյս. հոգեւոր երգո՛վ զքե՛զ բարե։

պանձալի սուրբ զաւակօք հոլլիւ-
բըն զբաւարթունք, հրով հոգւոյն
հիջոցին ըզբոյն ըզկրակապաշտ
պարսից. մաղ։
Պարթեւական տեսանողին յա-
ռաջագոյն ազգիցուքեամբ զհա-
ւատոյ որդիս սրբոյն գրիգորի պը-
սակազարդ տեսեալ. մաղ։
Երկնային հրաբրաւունք կոչե-
ցեալք ի սկզբանէ, փրկականն
բանին պատմողք եւ պարծանք
հայաստանեայց, գաւակցեալք
ընդ զօրս անմարմնականացն։
Զվիշապն անդընդոյն նըման-
նեալ փարաւոնի, զգազանացեալ
ըզմոգաւորըն գործակցօք չարին
սուզեալ. զյաղթականն երգեն
զօրհնութիւնըս տեառն։
Հաւատոյ զինուք վառեալ մամի-
կոնեանն զօրավարին, յաչխարհօ-
րէն պատերազմին անհոգեանն եւ
կեղեցոյ, անճառիցն եղեւ ժա-
ռանգորդ բարեաց։
Աւխտակցաբար արտասուեսցուք
զուրացողըսըն հաւատոյ, ընդ սըր-
բոց հայրապետացն երգելով
զփառս ի բարձունս, փրկողին ըզ-
մեզ մաղթանօք սոցա։
Աւրհնեալ ես տէր զհաւատա-
կան, քաջութեամբ առնուլ
ըզվերս խաչելութեան. հանճա-
րեալ ի հատուցումն դա-
ւանանցն, զամբարըշտացն արդա-
րացար չափովմամբ. զօրականք
յաղթողք պսակեալ ի քրիս-
տոսէ։
Փոխանակեալ զի ես ինոյնու-
թիւնս ընդ ճշմարիտ յիւսոյ
անմահութեանն. փափաքանաւք
ոգւոց ձերոց ածիք ըզկատարումն,

Ոլբ արբին ընձեռըրն կենդանի
ընդ հրաբրեալն ի վերնատանն.
յորդաբուղս բանիւ շնորհաց լու-
սաւոր եղեն մանկանցն արեամբ
մկրտեալ ընդ քեզ. ածող։
Ըզտէր. Ամենայն ազգ եւ ա-
զինք ամենայն գործք աստուծոյ
զթագաւորն ամենեցունն օրհնե-
ցէք զհայրն երկնաւոր, եւ բարձր
արարէք ընձա յաւիտեան։
Որ հալածեաց զխաւար մեզմէ ի
տանէ թոզոմական. զհանդիսա-
զիրն ամենեցունն գովեցէք զաս-
տուածորդին, եւ բարձր արա։
Որ պըսակեացն ըզհայաստանն նո-
րանպաքանչ լուսաւորչօք. բարեբա-
նեցէք ըզսուրբ հոգին որդիք լու-
սոյ նոր խորհել. եւ բարձր ա։
Նահապետացն աբրահամու և
սահակայ եւ յակոբայ. պարգե-
ւեցեալ ի յաստուծոյ կոյս մարի-
ամ դուստրըն նոցին. երանեն ազգ
եւ ազինք այսօր ըզծնեալդ ի յաղ
նայէ։
Զախէն եւ մայր կենաց ջըն-
նող հօր միածնին. որ առ ի քէն
մարմնով ընկէց զանբարտանւանըն
յաւիտոյ. երա։
Որ բարձրացոյց զանկեալ բնու-
թիւնս ի քէն ծնընդեամբ որդին
յերկինս. ըզկարօտեալն ելից հա-
ցիւ եւ զմեծատուն ելոյծ ու-
նայն. երա։
Արքեգակն արդարութեան ի
հայաստան ծագեալ պայծառա-
ցուցեր սուրբ զեկեղեցի հեղ-
մամբ արեան սրբոցն. մաղթանօք
սոցա խընայեա ի մեզ պարգեւա-
տու բարեաց. ես ոգորմեա քո
արարածոց։

դանեաս. գովեմք ըզքեզ ընդ զօրս
անմարմնականացն որդիդ միածին.
Ո՛ր մարդութեամբ աւազանին եւ
փրկականաւ հաղորդութեամբ ըզ-
ինուորեալսն անուանիլդ. բո պայ-
ծառացեալ արեամբն իւրեանց
յաղթող մարտիս պիսակեցեր. բա-
րեբանեմք ըզքեզ ընդ զօրս ան-
մարմնականացն հոգիդ ճշմարիտ:

Օ՛րհնեմք ըզքե՛զ շնորհատու
բարեաց. որ ընտրեցե՛ր յորովայ-
նէ ըզհրաւիրեալսն ի սկզբանէ՛
փառաց քոց հաղորդս. խբնայեա
ի մե՛զ մաղթանօք սոցա:

Ա՛յսօր ցընծան հրեշտակք ի
յերկինս, յիշատակաւ հոգանի՛ւթ
հրե՛շտակին. որք համատանեալք
ձայնին բարբառո՛յ, երգեն զօրհ-
նո՛ւթիւնս հօր ի բարձունս:

Ա՛յսօր ցընծան հոգիք արդարոց,
նահատակեցա եւ մարգարէից.
ձայնակից լինել մեծին ի ծնո՛ւնդս
կանա՛նց, երգեն զօրհնո՛ւթիւնս
որդւոյն միածնի:

Ա՛յսօր ցընծան դասք սուրբ աղքատ-
ութեամբ եւ մարգարէական
ճշմարտութեամբ. որ ասացեալ
յաղթող մարտիս պիսակեցեր. բա-
րեբանեմք ըզքեզ ընդ զօրս ան-
մարմնականացն հոգիդ ճշմարիտ:

Օ՛րհնեմք ըզքե՛զ շնորհատու
բարեաց. որ ընտրեցե՛ր յորովայ-
նէ ըզհրաւիրեալսն ի սկզբանէ՛
փառաց քոց հաղորդս. խբնայեա
ի մե՛զ մաղթանօք սոցա:

Ա՛յսօր ցընծան հրեշտակք ի
յերկինս, յիշատակաւ հոգանի՛ւթ
հրե՛շտակին. որք համատանեալք
ձայնին բարբառո՛յ, երգեն զօրհ-
նո՛ւթիւնս հօր ի բարձունս:

Ա՛յսօր ցընծան հոգիք արդարոց,
նահատակեցա եւ մարգարէից.
ձայնակից լինել մեծին ի ծնո՛ւնդս
կանա՛նց, երգեն զօրհնո՛ւթիւնս
որդւոյն միածնի:

Ա՛յսօր ցընծան դասք սուրբ աղքե-
ւոր, միաբանեալ մեծի՛ մարգարէին
մկրտչին. որ առաքեալն է ա-
կի՛զբն եւ մարգարէից լերո՛յ՝ եւ
ընդ նոսին եւ մե՛ք բերկրեցեալ
ի հօրէ՛ երգեմք ըզփառս ի բա-
ձո՛ւնս:

Չբաշափառ ա՛ստուած է մի՛շտ
բարեխնամող. որ յա՛ռաջգիտու-
թեամբ ընտրո՛ւթիւն հայա-
տանեալ ընկերզբնաւորեալ, ի
պարթեւական մեզ պատարտ ազգէն
լուսաւորիչ մե՛զ հնորհեցեր. վասն
որոյ բարեխօսութեամբ սորա փրկիչ
կի՛ կեցո ըզմեզ այժմ եւ ի քո
յաւհաւո՛ր գալստեանն:

մանրիլ արեամբ յաղտոյ մեղաց
տըղմո՛յ. զօրացո՛ն յա՛ղ:
Հայցեցէ՛ք զխա՛ղաղութիւն ճշմարիտ վկայք սըրբո՛յ եւ՛ըր-
դո՛ւթեանն, նեղելո՛ւածս յանձ-
ինս բո՛ւնհաթե՛նէ. զի ցըն-
ծասո՛ւք յաղթանակաւ մարտի՛
ձե՛րոյ. նահատա՛կք աւրհնյք պըճ-
նաւեա՛լք արեամբ իւրեանց:

Ա՛րեգական արդարութեան ի
հայաստան ծագեալ պայծառա-
ցո՛ցեր սուրբ եկեղե՛ցի հե՛ղ-
մամբ արեան սըրբոյն. մաղթանօք
սոցա խընայեա՛ ի մե՛զ պարգեւա-
տո՛ւ բարեաց. ե՛ւ ողո՛րմեա՛ քո
ա՛ղաղածոյ:

Պանծա՛լի սուրբ զա՛ւակք հո՛ղին-
քըն զո՛ւարթութիւնք, հրով հո՛գւոյն
ընկա՛ղցին ը՛զբոյն ընկերակապաշտ
պարսիցն. մաղ:

Պարթեւական տեսանողին յա-
ռաջագոյն ազգե՛ցութեամբ զհա-
ւատոյ ո՛ղիս սրբո՛յն գրիգո՛րի պըճ-
նաւեալ տեսեալ. մաղ:

ԿԱՆՈՆ

ՍՐԲՈՑ ՂԵՒՈՆԴԵԱՆՑ.

Ո՛ր յառաջագո՛յն սահմանեցեր
ըզփըրկութիւն հայաստա-
նեայց, շնորհե՛լով մեզ հրաւի՛րակ
զե՛րանելին ըզսո՛ւրբ գրիգո՛ր. օրհ-
նեմք ըզքեզ ընդ զօրս ա՛նմարմնա-
կանացըն հայր ամենակալ:

Ո՛ր նո՛ւիրն դասանո՛ւթեամբըն խա-
նակից քեզ ընտրեցեր ըզդա՛սըս
քահանայից. շնորհաբա՛շխս օծո՛ւ-
թեամբ կարգեալ հո՛ւիւս եւ վար-

գեօյն ի յանգերձին իսրայէլի յե-
կեղեցիս սրբոց . օրհնեցէք
ըզտէր յօրհնութիւն ի նոր։
Այսօր վերին զօրացըն համաձայ-
նեալք, զանգ նահապետաց եւ մար-
գարէից, երգեն աստուծոյ զեր-
գըս հոգեւորս . ի միաւտակի
սոցա երգեմք եւ մեք ըզփառս ի
բարձունս։
Առաքելոյ աղաւնոյ ինջանելով
մեծաձայն հընչմամբ ի բարձանց,
ինամութիւն լուսոյ վայելմամն հրա
զինեաց անկիզելի զաշակերտան,
մինչեւ ներստին ի սուրբ վեր-
նատանն։
Անհիւթական աղաւնի , անբըն-
նելի որ բըննէ ընկերս աստու-
ծոյ . զոր առեալ ի հօրէ պատմէ
զհանգուր եւ ըզմիասնագամ գա-
լուստն . զոր քարոզեցին հանմա
գոյական։
Օրհնութիւն ի բարձունս, երկրին
ի հօրէ հոգւոյն սրբոյ . որով ա-
ռաքեալքն արբեցան անմահական
բաժակաւն , եւ հրաւիրեցին
զերկիրս ի յերկինս։
Ժամանակ գարձի իմոյ եհաս ի
յերկիր . արդ տեր ընկալ ըզձա-
ւոյս քո, եւ հոգի՞ քո բարի ա-
ռաջնորդեսցէ ինձ ի յերկիր ու-
ղիղ։
Խոստովանող հոգիս որ ելից զու-
նայնութեան ընդ թացս աշխարհի .
արդ տեր ընկալ ըզձա՛։
Ի վերջնումն աւուր մեծի, յոր-
ժամ առնես զայցելութիւն քոյոց
սիրելոց . յայնժամ իանայեա՛ ի ձա-
ւոյս քո, եւ հոգի՞ քո բա։
Ընդքեզ օրհնութեամբ մեծաց
ցուցանեմք։

Հրաշալի զարմանցմամբ երանելին
սուրբ գրիգոր զանտանելի ըզչար-
չարանս ի յանձն էառ , եւ երկիւղ
հընգոյք ամօք ի մէջ թուանաւորաց
ցըն բնակեր անդընդոյին տան-
ջանքն ի վերանալն . վասն ո։
Հրաշագործ քո՛ բանիւդ եւ մեծ
ողորմութեամբ , եկեալ բըժըշկեր
ընդհարուածեալն ի դիւաբաղխ
սաստից . երկրըպագու առնելով
զամենեսեան սուրբ երրորդու-
թեանդ . վասն ո։

Որ հրաւիրեցեր զյաւաջագոյն
ընտրեալն ի սկզբանէ աշխարհի
ի հարսանիսն անապականն , կոչե-
լով յուրախութիւն ընդ բազմե-
ցըն յաւաքանդատին զաստուած-
ազգեանցն . աղաչանօք սորա կեցո
ըզմեզ ի փառաց թագաւոր։
Որ յանթառըս քերթվեէականըս վե-
րանըստեալ հանդչէիր որդի աս-
տուծոյ , հաճեցար խոնարհու-
թեամբ բառնալ ի գիրկըս յորդւոյ
ադամայ . աղա։
Որ ըզբաժանին անմահութեան սի-
րոյ քո արբեալ երանելին լգնա-
տին, ոպէս ցորեան աստուածոյ
լին գազանաց մանրեալ ժանեօք
հաց սուրբ գըտաւ աստուծոյ .
աղաչանօք սորա։
Այսօր ժողովուրդք որք ի հե-
թանոսաց, հրաւիրեալք յաւաջա-
գոյն մարգարէից , գալ առ աս-
տուածն աբրահամու յերկրըպա-
գութիւն . օրհնեցէք ըզտէր
յերկինս ընդ երկնաւորսն։
Այսօր որդիք գըտաեր վերին սի-
ոնի, չինեալք ի վերայ հիմանն ա-
ռաքելոց եւ մարգարէից . որք եւ
ընդկէք զառաստաքարվոն վըտակ հո-

Ո՛ր ըզբանն ա՛ստըւած յարգանդի կրեցեր սըրբուհի անարատ, եւ անճառապէս ծընար ըզվերածագոյն երկնից. ըզքեզ օրհ։

Ո՛ր էից լուսոյն արժանի եղեր բառնալոյ ի քո գիրկս. եւ արեգականն արդարութեան եղեր արեւելք. ըզքեզ օրհ։

Ո՛ր հաստատեցեր բանիւ զերկնակեղեցի քո բլուրսն ի վերայ ա՛ռաքելական վիմի, երգել ի սանդ զերգըն հոգեւոն։

Կանգնեալ ի սմա սեղան սըրբութեան բաշխէ զմարմին իւր եւ զարիւնն, եւ տայ ի սմանէ մեզ նորոգութիւն, ի թողութիւն մեղաց մերոց։

Ի՛ջեալ հոգւոյն սրբոյ աղաւնակերպ երեւմամբ ի վերայ մարմնոյ եւ արեանն տեառն, ի բըժշկութիւն հոգւոց մերոց։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Սահակայ եւ յովսեփա՛ւոյ սուրբ հայրապետացն, զերմնդիւ՛ս սուրբ վարդապետըն հրամանաւ լուսաւորել զարիական՛ն քաջ ըսպառազէնան. խընայեա ի մե՛զ մաղթանօք սոցա։

Ո՛ր ընտերիացեա՛ւ լըն յանճառ լուսոյն, ըզսերմացեա՛լսն ի գոյն այծեաց, ուրձընդլով ի սուրբ հօտն ընտրեալ ըզքո՛յսն հաւատքեցեր. խընայեա ի մե՛զ մաղ։

Ո՛ր անդադար վառաբանիս յանմարմնոցն, քահանայ.ք սուրբ լուսաւորչական ըզբանեմբ ա՛ստըւած հայցըն մերոց։

Ո՛ր ի շառաւիղէ քոց սրբոց քաջ բոզջացն, պըսակեա՛լ ցո՛ւցեր զհանյա՛ստան աշխարհս. ըզքեզ։

Ո՛ր արբի՛ն ընդ ո՛ւրըն կենդանի՛ ընդ հրաւիրեալսն ի վերնատանն, յորդաբո՛ւղս բանի՛ւ շնորհաց լուսաւո՛ւոր եղեն մանկանցն արեամբ մկրըտեալ ընդ քեզ. ա՛ս։

Ըզտէր. Ա՛մենայն ազգ եւ ազինք ամենայն գործք անստուծոյ զթագաւո՛ւրն ամենեցո՛ւն օրհնեցէք զհայրն երկնաւո՛ր, եւ բարձր այրո՛ւք ընդնա յա՛ւիտեան։

Ո՛ր հալածեաց զխաւար մեղա՛ւ ի տանէ Թորգոմական. զհանդիսան դիւրն ամենեցո՛ւն գովեցէք զա՛ստուածորդին, եւ բարձր ա։

Ո՛ր պըսակեա՛ւն ըզհայաստա՛ն նոբանաքա՛նչ լուսաւորչօք. բարեբանեցէք ըզտե՛ւրը հոգին ծրդի՛ք լուսոյ նո՛ր խորհել. եւ բարձր ա։

Նահապետա՛ւն աբրահա՛մոս ի սահակա՛յ եւ յակոբա՛յ. պարգեւեցեալ ի յաստուածո՛յ կոչս մարիամ դո՛ւստըր նոցին. երանեա՛ն ազգ եւ ա՛զինք այսօր ըզծնեալդ ի յա՛նմայէ։

Ա՛զախի՛ն եւ մայր կենդանացն ա՛ջոյն ծընո՛ղ հօր միածնին. որ առ ի քէն մարմնո՛վ ընկեց զամբարտաւա՛նն յաթոռոյ. երա։

Ո՛ր բարձրացոյց զանկեալ բնութիւնս ի քէն ծնընդեամբ ուրդին յերկինս. ըզկարծեալսն ելից հա՛ցիւ եւ զմե՛ծատո՛ւնն ելոյծ ունայն. երա։

Ա՛րեգական արդարութեան ի հայաստան ծագեալ պայծառացո՛ւցեր սուրբ ըզեկեղե՛ցի հեղմամբ արեան սրբոյն. մաղթանօք սոցա խընայեա ի մեզ պարգեւատո՛ւ

յանօրինաց. զի ընկալցին ի քէն քրիստոս զանապականն վարաց պըսակն, երեւեալըք լուսազեգաց յաւուրս մեծի քոմ գալստեան։

Ընդհանուր քարոզչին զբանըդ կենաց ընդ տիեզերս, թօթափեալք ըզբռնն մահու զուարթնոց երկնից հետեւեցան. ժուժկալեալք արիաբար զժանիս մանկունք խորտակեցին, յիմաստունք երեւելով ընդ վեցհայրն մտին յաւուրհատն։

Լուսաւորչին ամենեցուն զեւոն դիպ սուրբ վարդապետն, խոհական մեծ խորհրդով խրատեալ լըցոյց զաշակերտեանսն. ճանաչելոյս զիստնէական յոգիս անբրանց կատարելոյ, կամաւոր յօժարութեամբ կատարեցան սիրով փրկչին։

Հնուր սիրոյ կենարարին բորբոքեցան յոգիս սրբոցն, ձայն տըւեալք խրախուսեցին դիմեալք ի մահ յօժարութեամբ. ըզկամարըք հնգեւորք զելիս մեղաց խորտակեցին, ճանապարհ մեզ հոգեցին ի յերկինսն նաւահանգիստն։

Ամըկըրտեալք արեամբն Քրիստոսի սրբին զքաժակ մահու փրկչին, յառաջեալ յանմեղեցուն յոմանէ ընտրեալ աշակերտացն. նորահրաշ սիրով լըցեալ եւ նահատակ բարի ցուցեալ, շինեցան տաճար վարուց սրբութեան անմահ բանին։

Ուսուցին ամենեցուն երկրպագեալ քրիստոս, շարչարեալ արիաբար ընդդէմ մահու չար իշխանին. պատրաստեալ ի պատերազմ զպատրանս չարին խա-

բեաց. եւ ոգորեալ քն սրտից ըստ

բանին։

Պանծալի սուրբ զաւակըք հովիւըն զբարձունք, հրով հոգուցն շիջուցին ըզբոցն ըզկրակապաշտ պարսից. մաղ։

Պարիսեանքն տեսանողքն յաղաչապոյն ազդեցութեամբ զհաւատոյ սրբոյն գրիգորի պըսակաւորեալ տեսեալ. մաղ։

Երկնայինն հրաւիրակօք կոչեցեալ ի սկըզբանէ, վըրկականն բանին պատմողք եւ պարծանք հայաստանեայց, գաւակեալք ընդ զօրս անմարմնականացն։

Ըզվիշապն անդընդոյինն նըմանեալ վարաւոնի, զգազանացեալ ըզհաւատուորըն գործակցօք չարին սուզեալ. զյաղթականն երգեն զօրհնութիւնըս տեառն։

Հաւատոյ զինեալք վառեալ մարմիկըն զօրավարին, յաշխարհօրէն պատերազմին ախոյեանն եկեղեցւոյ, անճառելոյն եղեւ ժառանգորդ բարեաց։

Ախտակցաբար արտասուեցան զուրացողքն հաւատոյ. ընդ սրբոց հայրապետացն երգելով զփառս ի բարձունս, վըրկողին ըզմեզ մաղթանօք սոցա։

Ասնճառելի բանդ աստուածային վասըն մեր եղեր ի խաչ, բարձրացար ի մէջ երկրի բարձեր զյանցանս նախաստեղծին. գերահրաշ զօրութեամբ յաղթեցեր մահու, յարուցեալ երեքօրեայ լոյս ճաշակեցար։

Դասակարգեալ հովիւքն նահատակացս ընդ հրեղինաց աննիւթ գոյից, երջանիկ արիութեամբ կատարեցան

սաւո՛ր սո՛ւրբ անապատին, պատրաստել նոցա՛ զյաղթանակ մարտին։

Ամբարձեաւ եւ անարբեծ՛ց մատուցան ձեռնջ նուիրակա՛ն պատարագ ընծային Թագաւորին երկնաւորի ու հրաւիրեաց արեամբն խորով լինել կրցո՛ղ խաչին սեղանոյ, կամակար մըտօ՛ք զինքեան սիրոզաց։

Հաշտարար ընծա՛յ հօր ամպիմարգեան քրիստո՛ս սատրաւած. զեկեղեցի. քո հաստատեա խընդրուածովք նա հաստակա՛ց ի քէն ընտրելոցդ արեւքար փրկի՛չ մարդանակը։

Որ խոստացար լինել ընդ մե՛զ մինչ ի կատարած անանցրպե՛տ ի քէն վարժոզաց, եւ այցելու մեզաւորաց ուրացելոց ի բանտարկուէն ի խաւարա՛յին նորանամ. քաղցրութեամբ քո տէ՛ր խընայեա ի մեզ։

Հեզմամբ արեան սրբո՛ց քոց հօտատացդ զեկեղեցւո՛յ քո ցերուեալ մանկունս ժողովեա յուրախ խութիւն ըզվարատեալս տիրտմութեամբ եւ արտասուա՛ց կորդահա բըղխանամբ. փրկութեան մերո՛յ պարգեւաց բաշխող։

Մաղթանո՛ք սոցա՛ գըթածայիս ի մեզ անոխակա՛ր լեւ ամենառատ, որ ընտրեցեր ի մարդկանէ չարչարանաց քոց զնա գակիրս եւ գերազա՛նց բարեաց ժառանգորդս. օրհնութիւն քեզ տէ՛ր երգեսցեն մանկունք։

Երգե՛ցք ձեզ երգս ըզհրեշտականն ըմբ՛ զձայնս, յաւէ՛ժս եւ [illegible]

վանեցին, ջնջեր կենաց մեզ ապրեցին ընդհա՛ր մեղացըն չիջուցին։ Ահա՛ լուսոյ մեզ ծանո՛ւցեալ զանգիտութեան խաւարն ելոյծ, սա՛հակ սուրբ հօտապետ սրմռեցեալ կան բարեացն հաղորդ. վերբերիչ վարուց բարեաց վանիչ չարին պաշտօնէից, տարփացեալ անճառ լուսոյն վերանալացաւ ի կեանս անմահ։

Բաբունեացըն ճընշմարտից եկայք եւ մեք հետեւեսցուք. ցընծութեամբ կատարեսցուք ըզվիշտսանակ հայրապետացն. վիճակեսցուք յարմանրա՛մ թեամբ ի միութիւն մարմնոյ փրկչին. վայելեսցուք գործոյք բարեաց ի յերկնային առագաստին։

Քրիստոս Թագաւորին սրտմռեցեալ կան ձայնիւ հընչմամբ, երգեսցուք զերգս օրհնութեան փրկեալք արեամբն իւրով սրբոյ. զի գըթութեամբ խոնարհեալ ընկալցի զաղաչանս, թո՛ղութիւն շնորհեսցէ մեր բազո՛մ յանցանաց։

Պայծառացան այսօ՛ր սուրբ եկեղեցիք լուսաւորչո՛յ կենդանեօք, որք ի գործոց իւրեանց ծաւալեցի՛ն ըզլոյսն աներեսուերը հայելի աչա՛ց ըզտէր փրկչաց։ Քահանայք պատուեա՛լք օծմամբ սուրբ հոգւոյն, նախակարգեա՛լք յառաջնորդութիւն փախագնացից վերնոյ յարկին եւ անպատո՛ւմ պատրաստեալ բարեացն. այսօր փութացա՛ն եկանել ի նոյն։

Զբաւարութեանց երկնի՛ց եղեւ ցընծութիւն, տեսանելո՛վ զարեամբ զարդարեալսըն կոչելով յուրախութիւն աստուածային եւ լուսաւորեալ

աչեձայնց մերձաւոր. ունձվ սուրբք
ղերկայնէն ունդեամն։

Շարական Իգնատիոսի Հայրապետին։

Որ հրաւիրեցեր զյառաջագոյն
ընտրեալն ի սկզբանէ աշխարհի
ի հարսանիսն անսպասականն, կոչե-
լով յուրախութիւն ընդ բանմե-
լոցն յառաջատեսին զաստուածա-
ազգեանցն. աղաչանօք սորա կեցո
զմեզ ի վտանգ թագաւորէ։

Որ յանծանօթ քերթուածականըս վե-
րանալոտեալ հանդիսէիր որպէս աս-
տուածոյ, հաճեցար խոնարհու-
թեամբ բառնալ ի գիրկըս յորդւոյդ
ադամայ. աղա։

Որ զգեաժամին անմահութեան սի-
րոյ քո արբեալ երանելին, իգնա-
տիոս, որպէս ցորեան աստուածա-
ին գազանաց մանրեալ ժանեօք
հաց սուրբ գըստաւ աստուծոյ.
աղաչանօք սորա։

Շարական սրբոյն Յովհաննու Ոսկեբերանի։

Որ հայեցար ի հօրէ ընկալ-
լար ըզհոգի գիտութեան, ոլ է-
րանելի տէր սուրբ յովհան. եւ
լուսաւորեցեր ածուածոյին բա-
նիւ զկեղեցի սուրբ. մաղթեա՛
փըրկողին զթողութիւն մեղաց
մերոց։

Որ անապական բանին բարոյ կո-
չեցար բերան ոսկի, յորմէ աղ-
բիւր կենաց հոսեալ. արբուցա-
նելով բանաւէտ բընկճմամբ
զընդ հանուր տիեզերս. մաղ։

Որ յանճառելին մերձեալ ի լոյս
հնուպ երրորդութեանն, ոլ երա-

Սիրեցուհիք՝ մարի՛ամ. սա՛փոր ոսկի եւ տապա՛նակ կտա՛կարա՛նաց. ա՛ինո՛ր ըզնի՛ վերա՛ստ զհա՛յրն կեն նաց պարգե՛ւեցե՛ր քա՛ղցեա՛ր բնո՛թեանս. առ նա միշտ բարեխո՛սեա՛ վանքին քա՛ւո՛թեան մե՛ղ՛ց մե՛րոց։

Շարան սրբոյ Եւսթաթիոսի։

Ո՛ր ընտրեա սիրոյ քո՛ քրիստոս բորբոքեցեր յոգիս աղբա՛տոյ. ո՛րով վա՛ռեա՛ լիմաստութեամբ ե՛ր բանելին ե՛ւստուա՛ծին, ընծայեաց զանձն ողջակէզ քե՛զ կամա՛ւորութե՛ամբ սո՛րա ընտրեա՛ մեզ տո՛ն նոցա ը՛՛զքա՛ւո՛թիւն։ Ո՛ր զա՛ղքայո՛ւթեան քո՛ քրիստոս տարածեցեր ըզյոյս յաշխարհի. որո՛մ տե՛նչացեա՛լ վանափա՛ռեաց հոգւո՛վ ե՛րանելին օգնե՛նին, ընդ քե՛զ մի՛կըրտե՛լով. բա՛րեխոսնո՛ւ։

Ո՛ր ընտրյա վա՛ռաց քո՛ց քրիստոս ծա՛ւալեցեր ընդ տի՛ե՛զերս. որո՛վ զա՛պատե՛ր հա՛ւատոյ լուցեա՛լ ե՛ր բանելին ե՛ւզինեցոս, հեռաւո՛ւեաց լո՛սաշաւի՛ղ քե՛զ ի յերկինս աղ բեամբ մահո՛ւ. բա՛րե։

Ո՛ր ընտրյան խա՛չի քո՛ քրիստոս ե՛ւ տուր մեզ զնո՛ւն յաղթո՛ւթեան. ո՛րով զի՛նեա՛լ ընդդէմ մահո՛ւ երա նելին սո՛ւրբն ա՛ւրեսուէս, բռնա՛կէզ պատարագա՛ւ քե՛զ խաչակցե՛ցա՛ւ. բա՛րեխոսնո՛ւ։

Ո՛ր ընտրյան կե՛նաց քո՛ց քրիստոս սերմանեցեր յերկիր բա՛նաո՛ւր, զո՛ր ընկալե՛ա՛լ պտղաբերե՛ցա՛ւ մինչեւ ե՛րանելին մա՛րդարինս,

Նելի տէր վարդապետ. այսօր տո՛նէ՛ եկեղեցի ընտրեա՛ն քո սո՛րբ գիշերատեա՛կս. մաղ։

Շարան սրբոյ Գրիգորի Ասորաբանին։

Որ լուսով աստուածային բա՛նին զարդարեցեր զեկեղեցի. եւ զխաւարն անգիտութեան հալածեցեր յոգւոց մարդկան, ով տէր սուրբ գրիդո՛ր. բարեխօ՛ս լեր վասն մեր առ միածի՛ն բա՛նըն հօր։ Որ զհամագոյ բընո՛թիւն միասնական երրորդո՛ւթեանըն յայտնեցեր եկեղեցւոյ խոստովանել միութիւն. ով տէր սուրբ գրի։ Որ զերկրական տնօրէնո՛ւթիւն մարդացելոյն վասն մեր ուսուցեր մի յերկուց նոր խառնուածն ընթանալ. ով տէր սուրբ։

Շարան Նիկողայոսի Հայրապետին։

Հիացա՛ծ՛ն ա՛նմա՛րմինքն տե՛սանելով զերա՛նելո՛ն նիկողա՛յոս. ո՛րով զի մարմնի վարս ըստացեա՛լ անհամե՛մա՛տ մարմնաւո՛րութ՛ց. աղօ՛թիւք սո՛րա ը՛՛զհայցե՛ցէ՛ք հայցե՛ցէ՛ք զթո՛ղութիւն մե՛ղաց։

Ո՛ւրախացի՛ք մայր սի՛ոնի, ե՛ւ զարդարեա՛ զքո զա՛ռաքա՛ստղ ա՛ն ճառա՛պէս. զի՛ը՛՛ անմարմին բերկրայ յաղթեաց մարմնով երա՛նելո՛ն նիկողա՛յոս. աղօ։

Մաղթանո՛ք՛ մե՛ղո՛ւցեալքս հայցե՛մք ի քե՛ն ամե՛նասո՛ւրբ երրորդո՛ւթիւն, զի՛ը՛՛ նե՛րեացես մեղաց մերոց ա՛ղաչանո՛ք նիկողա՛յոսի. աղօթիւք սո՛։

խավիկայիւն, զանուանակրութիւնն յինքեան բերեալ եւ զհանդէս մարտին. պատակեցաւք նըմանեալ նըմին։

Երից տանանց եւ չորից ընտրեալն ի տէր նահատակեաւքն ի վտառ տաճկանաց, եւ ընկալեան ի քրիստոսէ զյաղթանակ մարտին. պարգեւեալ նոցա զնախճան ըզկեանն։

Մաղթանք հայցմաւք առ ստեփաննոսեանց ընկալ տէր զաղաչանըս մեր. պարգեւելով ըզհոգւոյն զօրութիւն մերոց յանցանաց. բարեխրատ վըրկիչ պարգեւաց տըւող։

Մարտիրոս եւ վկայ քրիստոսի առ ստեփաննոս. որ ըզչարչարանըս յանձն առեր եւ երկնաւոր մի՞ն դասուցն եղեր դասակից. աղաչեա՛ զաստըւած չնորհել մեզ ըզկեանն անվախճան։

Ըստ անուան քո եղեր պատակ եկեղեցւոյ, եւ հետեւող լուսաւորի զարդ ճանապարհին, եւ յորդորի՞ չըտար ընտրելոցն ընդ քեզ սըրբոյ. ա՛ղա։

Ցընծութիւն եկեղեցւոյ ընտրեցար ի հոգւոյն, եւ լուսաւորեցեր զերդիս թորգոմայ. այսօր բերկրի՞ն հաւատացեալք եւ ծնեան ըզծնութիւն քո զհանդէս. ա՛ղա։

Շարական երկոց Բիւրոյն։

Ա՛յսօ՛ր ընդ անմարմնոցըն դասակեալ պա՛րէ եկեղեցի, ծնեալ ընդհատակ բիւրաւոր վըկայիւն. որք ընթացան ի վերինն երուսաղէ՛մ, փառաւորելո՛ղ զթագաւո՛րըդ քրիստոս։

Ա՛յսօ՛ր բանաւոր ոզջակիզաց գառանց բիւրաւո՛րաց ի վերայ կայծակիանց բոցոյն, զերից մանկանցն Երգելո՛ւն զօրհնութիւնս. փառա։

Ա՛յսօ՛ր կամաւոր քենչ պատարագ զա՛նձինս ընծայեցիր ի վերայ սըրբութեան անապական. փա՛ռ։ Ա՛յսօ՛ր ընծայէ եկեղեցի զմա՛նկան առանգաւո՛ր երկնաւոր փեսայի՛ն. որք ընդ հրեշտակս երգակցեա՛լք ցեա՛լք ցընծութեամբ, փառա։

Ա՛յսօ՛ր ժողովեալ հաւատացեալք քրա սո՛ւրբ երրորդո՛ւթեանդ ի տաճարի՛ ճըգնութեան վըկայիցըս, խընդրեցո՛ւ զթո՛ղութի՛ւն յանցանաց. փառա։

Շարական սրբոյն Սթեփաննոսի Ո-ընէյոյն։

Ցընծայ այսօ՛ր սո՛ւրբ եկեղեցի յիշատակա՛ւ սըրբոյ վըկայիցն. որք արիաբա՛ր մարտեան՛ն ընդդի՛մ բըռնութեան չարին, կատարեցա՛լք ա՛րեա՛մբ վասն անուանըն տեառն։

Սըրբոյն ստեփաննոսի՛ մեծ նահատակին այսօր նըմանեա՛լ նահատակեցաւ. բարեխաւսել պիտակեցաւ. բարե։

Շարական երկոց Բիւրոյն։

Ա՛յսօ՛ր ընդ անմարմնոցըն դասակեալ պա՛րէ եկեղեցի, ծնեալ ընդհատակ բիւրաւոր վըկայիւն. որք ընթացան ի վերինն երուսաղէ՛մ, փառաւորելո՛ղ զթագաւո՛րըդ քրիստոս։

Ա՛յսօ՛ր բանաւոր ոզջակիզաց գառանց բիւրաւո՛րաց ի վերայ կայծակիանց բոցոյն, զերից մանկանցն Երգելո՛ւն զօրհնութիւնս. փառա։

Ա՛յսօ՛ր կամաւոր քենչ պատարագ զա՛նձինս ընծայեցիր ի վերայ սըրբութեան անապական. փա՛ռ։ Ա՛յսօ՛ր ընծայէ եկեղեցի զմա՛նկան առանգաւո՛ր երկնաւոր փեսայի՛ն. որք ընդ հրեշտակս երգակցեա՛լք ցեա՛լք ցընծութեամբ, փառա։

Ա՛յսօ՛ր ժողովեալ հաւատացեալք քրա սո՛ւրբ երրորդո՛ւթեանդ ի տաճարի՛ ճըգնութեան վըկայիցըս, խընդրեցո՛ւ զթո՛ղութի՛ւն յանցանաց. փառա։

Շարական սրբոյն Սթեփաննոսի Ո-ընէյոյն։

Ցընծայ այսօ՛ր սո՛ւրբ եկեղեցի յիշատակա՛ւ սըրբոյ վըկայիցն. որք արիաբա՛ր մարտեան՛ն ընդդի՛մ բըռնութեան չարին, կատարեցա՛լք ա՛րեա՛մբ վասն անուանըն տեառն։

Սըրբոյն ստեփաննոսի՛ մեծ նահատակին այսօր նըմանեա՛լ նահատակեցաւ. բարեխաւսել պիտակեցաւ. բարե։

Շարական երկոց Թոռամարեցւոյն։

Յաւուրց վերջին ժամանակի՛ շինեցաւ տո՛ւն զեկեղեցի, հօրըն գըլխաւոր երկնաւորի՛ իմանատուն. Թուն բան եւ ո՛րդի. ետ ընդմա-

Թըշնամիք մի զօրասցին մի հեր-
ձուածոց աղանդ բուսցին. յեր-
նից գայր ձայն աստուածայնին թէ
հայցուածք քո կատարեսցին։
Սուրբ երջանիկ երկնահանդէս
ճըգնող անտառն եւ կրօնիդէս. մի
հոգանիւթ ծընեալ զարմիս գե-
բանգեաւք մի բնութենէս, զձեզ
պարգեւեաց սուրբ զեւոնդէս
մեզ երկնային հրեշտակք յերկրէս.
մի վըշտալից մարմնոց ախտիս փա-
րատեցէք ի խոցմանէս։
Ո մէջերկրեայ տանէն յոնանց, հա-
յոց տուեալ պարգեւք փառաց.
վարժիչ կարգաց կրօնաւորաց, հայր
միանձանց ճըգնաւորաց, ծաղիկք
բուսոյ բանաւորաց քընժըշկական
դեղք հիւանդաց. մի դիւականի
յայսոց չարաց զմեզ փըրկեցէք ի
փորձանաց։
Էմին լուսոյ հօր միածնի ճըշմար-
տութեանն քարոզի, պարթեւեաց
զինըն գրիգորի պարգեւեցայք
գառնձ կենդանի. նոյն եւ նըշխար-
քըն հոգեկի ամենանպաստ սուրբ
վըկայի. ո՞րով մարմնոյս վէրք ծո-
ջասցին յանցանք հոգւոց մեր քա-
ւեսցին։
Ցօթնանաստեղեան երկնից կամաւք
աստուածութեանն կամարանք,
ճըգնողք մարմնով խոտաճարակք
մանր՝ը հոգւով լուսոյ տաճարք,
եկեղեցւոյ բարձր աշտարակք, տա-
նըս հայոց ամէն պատուական,
զձե՞զ աղաչեմք ճըգնողք սուրբ
հանք, լինել անձանց մեր բարե-
բարք։
Բամեալ զծրացըն պարսկական մար-
տիւ ընդ զօրըս հայաստան, գո՛ք
մանրէցէք աղերս հայցման, աղա-

մին իւր ի վէնքն, զգինի արեան
ի խառնելն. սրմին հրաշէից ներ-
գործողն սուրբ օրհնութիւն յա-
ռնայիկ։
Որ եւ զծառայս իւր առաքեանց ի
խառնելոյն հրաբխեան. զբաղ-
ցեալն ի հաց մարմնոյն կոչեան
զգինի արեանն ետ ծարաւեան.
յայս կոչմանէս սկըստամբեան
աղգ հիւսիսոյ հայաստանեայց.
աչին որ ընդհրաշս զայս ներգործեան
մեզ նորագոյն յոյս հաստատեաց։
Հաւատարիմ ես իմաստուն գրիգո՛ր
բիոս անուն արթուն, նըմանն խա-
չի մանուամբ որդւոյն չարչարա-
նօք իւր սուրբ մարմնոյն, զազգըս
հայոց կոչեաց ի նոյն զգաստ եւ
զհարուածս ետ խըմստագոյն. մի՞
այն բանին հօր իմաստնոյ տո՛ւ
օրհնութիւն զօրըք հրաբա՛ն։
Օծեալ մերոյ հայրապետին գրի-
գո՛րիա լուսաւորչին, զեւո՛նդիէ
պատրիարգին ի կեսարիա հայ՝ը
առաքին. մեզ մարգարիտ բերեալ
անգին զնըշխար սըրբո՛յ կարապե-
տին. աչսըմ հրաշէից ներգործողին
տուր օրհնութիւն ազգ հոգա-
ծին։
Նըմանն աւուրըն փըրկական ի
գաղ փըրկչին ի յորդանան, նոյն
արուեստին արեգական ծագեալ
յաշխարհըս հայաստան. գլո՛նք
գըժոխոց խորտակեցան ոըք չինն
ակնեան տեղիս անկան. հո՛յլքըն
դիւաց հալածեցան հրեշտակք
ընդ մեզ դասակցեցան։
Ի ձեռն առեալ լուսաւորչին զնըշ-
խար սրբո՛յ կարապետին, շո՛ւրջ
պարըսպեալ զկողմ աշխարհին զնոր
հօր աջոյ զբաներն ծածկին. աստ

Շարական սրբոյն Վահանայ Գողթնացւոյն։

Զարմանալի՞ է իմն ձեզ քան զերգս երաժշտականացն ձայնս ողբոզգալի քոյ հընչել մեզ, ով երանելի տէր վահան ընտրեալ քահանայապետ։

Աւազա՞կ յորդորէ այս ընդդէմ ուսուցս մահառնել, յորիւնե՞լ քեզ երգս ոչ լսել զղջա՞կանս, այլ հոգեշնորհս եւ առաքելարարս, յորդորականս եւ ներբողեալս ունել. ով երանելի տէր վահան, ճառագայթ քրիստոսի։

Զարհուրեցուցանե՞ զքո ճգնութիւնդ ընդմիմբնոյս բնութիւնս. ի՞սկ զոգզգալի քոյ աղաչանսդ գլուխարը. ով երանելի տէր վահան սիրելի քրիստոսի։

Աստաքնո՞ց ընդատեան, ստեղծիչ բանիդ սընոտեացն ի պատրութիւն. ի՞սկ զոգզգալի քոյ միայնոյ աստուածապարեալ եւ ոգեշահ. ով երանելի տէր վահան ընտրեալ քահանայապետ։

Որպէս ընդքա՞ջ նահատակ պատրաստեալ ի պատերազմ, կառոյց բեց՞ր զընթացքս զքո արիաբար յանզգայնն հարա՞ւայնոյ, զաստուածընտրեալ ընդ անմարմնականան. ով երանելի տէր վահան, զոզթնեցւոյն հռչակեալ։

Շարական սրբոյն Դաւթի Դպիրոյ։

Լցեալ աստուածայինն շնորհիւ երանելի սուրբ ճգնաւորդ տէր դաւիթ. եւ անդրէն քաջընտրեալն քո ել յերկիս՝ նա յուրախութիւն հրեշտակաց. եւ ընդ աշխարհս ամենայն ցընծալի իմն մարդկան։

ելով զաստուածընկալն բան, վասն յոյսհաստնոյս ձայնին գոչման կարգ պետին սրբոցն հայցման, պահել զերկիրս այս անսասան, զտէղի ա-
րեանցդ ձեր հեղման։

Գոչեմք առ ձեզ սուրբ նահատակք հաղանիւթեայ մարմնով հրեշտակք, մարտիրոսք սուրբ եւ վկայք, որք սրոյ մահուամբ կատարեցայք. յորդոր տօնիս ձեր յիշատակ ա-
րեան սընբոցդ հեղման վըտակք. ա՞ւ տէր լեցին սուրբ պատարագ պահել ըզմեզ միշտ անվըտանգ։

Շարական սրբոյ Ստեփաննոսի։

Ստուգութեամբ տեղեկացեալ հարցանելովդ ըզմարգարէն, ով ել-
ցէ ի լեառնէն տեառն, կամ ով կացցէ ի տեղւոջէն սրբութեան։ Անհա տեսաք ըզսուրբ վկան դիտակ եւ բնակարան վըկային պսակ առեալ զդրմունքմարտին յաստուածպարգեւ փրկչէնիւթեանց։ Որք բարձին ըզխաչս իւրեանց, խաչեցելոյն խաչակցեցան. դիմելով յոժարութեամբ ա՛ւ աստակից չէին ոչ բռնել զաւուրնս ի մէջ գայլոց։

Նոյն եւ զինքն իսկ տեսանելով պրօթատիկէ աւազանին. յորում դընէին բաղմութիւնք ախտաժետանց, ահն ունելով վերբատին ջուրցն յոտսմանէ։

Աստանօր նորոգեցաւ մեզ աւազանն, ի բանալ զայնս սրտից աւ ի մերժել զախտս հոգւոյ եւ մարմնոյ։

Վարդապետն վահրեամ ծաղիկ ի նորատունկ բուրաստանէ, լուսաւազարդեալ երեւեցեալ ոմն երանելւոյ սուրբ կիրակոս. վասն մեր բարեխօսեսցի քրիստոսի՝ վրկչին մերոյ։

Աղաւնի քաղցրաբարբառ հեզաբանեալ ըզսուրբ Յովսէս, վճտակաց հոս արեամբ ներկեալ ծակեցոզ բո՛ղ դեռաբուսիկ. վասն։

Բանբո՛նող վարդապետին հանդերձ ողկոյզ արեամբ ճմլեալ, պատկեցեալ ի քրիստոսէ ընդ երջանի՛կ մարտիրոսացն. վասն։

Դու պարծանք սուրբ հաւատոյ ընտոր պատակ եկեղեցւոյ. մայր ծրտուիլ բերկրեալ այսօր ոմն երանելո՛յ սուրբ Յովհետա. վասն մեր բարեխօսեցեսցէ քրիստոս։

Շարական արբոյն Մինասայ՝ երմգինեայ և Գրաբոսի։

Ըզհիշատակ վկայիցն սրբոցն մեծին մինասայ, երմոգինեայ գրաբոսի, յոսո՛վ եկայք տօնեսցուք։
Ով սուրբ վկայ քրիստոսի, քաղցրաբարբառ ոմն մինաս. արագահաս օգնական յոսո՛վ ըզքեզ խնդրողաց։
Ի տաճարի հանգստեան սրբոցն մեծին մինասայ. եկայք հաւատաչեալք յոսո՛վ երկրպագեսցուք։

Շարական արբոյ Ոսկեանոյ։

Ո՛րք արժանաւորեցայք կոչիլ յաշակերտութիւն առաքելոյն Թադէոսի. եւ աստուածայնի՛ն հրո՛վ մաքրութեան, սակի վար-

Աստուած քեզ անուն քաջութեան յանապարիզի՛ ճրագնութեան ով տէ՛րըդ դաւիթ. յաղթեցե՛լ թըզնամւոյն խաչի՛ւըն քրիստոսի՛. լըցուցեր ուրախութեամբ ըզտիեզերա ամենայն, եւ աղօթիւք սո՛ւրբ առաքեալդ ես ըզմեզ զօրավիգ։
Ետուր ըզմարմինդ քոյդ հոգւովդ քո՛մ փըրկանես, եւ խաչի՛ւ եւ արեամբ գնեցեր զարքայո՛ւթի՛ւնն. առեր իշխանութիւն բարեխօսութեան. աղաչեա զաստըւած զի փըրկեսցէ ըզմեզ ի հարատեւի՛ն կո՛րծանմանէն։

Շարական արբոյն Կիրակոսի և Յուղիտայ։

Յարմատոյ բարեաց քաղցրոյ հանուա՛խիդ վերաբո՛սեալ ծաղի՛կ հաւատոյ. գեղ վայելչութե՛ան, զարդ եկեղեցւոյ պըտղաբերեալ ըզքեզ ով սո՛ւրբ կիրակոս. տընկոզին ըզքե՛զ քրի՛ստոսի՝ բարեխօսեա՛ վասն աննձանց մերոց։
Աստա՛ղ նոր մո՛ր բարեպաշտի որդի, եւ երկնաւոր հանդիսապետի՛ նահատակ. քաջ բոպառա՛զէն զի՛ն ուրեա՛լ հոգւո՛վ, տըզայ գոլով մարմնո՛վ. մարտ ընդ անօրէնան եդեա՛լ պըտակեցար ով սո՛ւրբ կիրանա. տընկոզին ըզ։
Յո՛զ քաղցրութեան ծաւալեցա՛ յանդաստա՛նըս ձեր, յորժամ պատուական արիւնքըդ ձեր հեղա՛ն յերկիր. երկնայի՛նքն ուրախացան ըզձեզ յինքեանս ընդունելո՛վ, մայր որդւով բերկրեա՛լ ով սո՛ւրբ յո՛զհետա, ստեղծողին ըզձե՛զ քրի՛ստոսի՝ բարեխօսեցէ՛ք վասն աննձանց մերոց։

Շարական Մխ—ոնի օրհնելոյ։

Ո՛ր յառաջագոյն յօրէնս յօրի-
նակ միածնի քո հայր երկնաւոր,
եօթեր զօրութիւն ի միւղ սըր-
բութեան յօծումն օծելոցդ. հեղ
եւ միւղս յայս զերկինայինն քո
ղշնորհս։

Ո՛ր խոնարհեցար ի մեզ ի միւղ թա՛զ
փեսայ անուն ծծեալդ աստուածոյ,
խառնելով զաստուածութիւնդ
օծեալ ըզմարդկայինն առեր բընու-
թիւն. հեղ եւ միւս։

Ո՛ր ի վերնատունն սուրբ ի միւղ նե-
լով յառաքեալսն ծծումն օծե-
լոցդ. եւ օծմամբս այսո՛ւ վերաս-
տեղծեր նորօք զհոգեղէնս որդիս
աստուածութեանդ. հեղ եւ։

Ո՛ր զարդարեաս սուրբ ի հանդերձ
ձըս լուսափայլս եւ գեղապայ-
ծառս զհարսնացեա՛լ եկեղեցի քո
սո՛ւրբ, մանկո՛ւնըք սորա՛ ընդ
հրեշտակս ծրհնեն սուրբ զերրոր-
դո՛ւթիւնդ։

Մելքէի Մխ—ոնի, ի վերայ նորածնելոցն։

Հայր ամենակա՛լ որ սուքբ-
ցեր զմիածինն որդիդ ի վերը-
կութիւն մարդկութե՛ան, հե՛ղեր
եւ զհոգւոյդ պարգե՛ւս, հեղ
զորդեգրութեան քո ընդ հնդհնդս
միւղըս յայս քեզ նըւիրեա՛ւ։
Որդի՛ անստո՛ւածոյ կուզ թա՛փեաւ
անո՛ւն, օծեա՛լ քան զընկերս ու-
րախութեա՛ն կուզի՛։ զո՛ր հե-
ղեր ի դա՛սս առաքե՛լոցն. հեղ
զորդէ։

Հոգի՛դ ճընշմարի՛տ, օծո՛ւմն օծե-
լո՛ց, որ եւ ճընանիս օծմամբս այ-

Շարական սրբոյ Ասղմանց։

Ա՛ղաչեմ զքեզ տէր բարեխո-
սութեամբ սրբոց ամենայնից, որք
նահատակեցան ի ճակատամարտս
պատերազմի, յաղթող գտան ընդ-
դէմ թըշնամւոյն. բարեխօսու-
թեամբ սոցա քրիստոս խընայեսցի
ի մեզ։

Որք անձին զսպաոազինութեան
զրահըս հաւատոյ սըրտից իւր-
եանց, եւ ընկալան ի գլուխս սա-
զաւարտ փրկութեան ըզնըշան
խաչին, սուսեր ընդ մէջ ածեալ
ըզճըշմարիտ սուրբ հոգին. բարե-
Որք մաքրեցին զանձինս իւրեանց
տաճար անուանըդ քոյ սրբոյ.
եւ բնակիչն

զնեթեաց՝ մեզ, համբարձմամբ ձեզ
ոչ աւս քեզ միջնորդիլ։
Ախ համամբ Թագ՝ ի գլուխ պա-
տեսցես ըզմիաս եւ ընդայարձնս
խաչանիշ ուրախմամբ ըստ ահա-
բմիկ՝ , ծանկեալ յոսկեթել
ի զարդ խորանին։
Բամից բոլորից տիրապէս աստ-
ուած պետական, նախորտապատ
սիրով զմեզ զգեստաւորեց՝ , .քնա
ապաւաւոր։
Թագաւոր երկնաւոր զերկերեցի
.քո անշարժ պահեա, եւ զերկրը-
պագուս անուանիդ .քոմպահեա՝
ի խաղաղութեան։

Շարան խնդրուածեան սրբոյ Պետրոսին.

Յայս յարկ նուիրանաց ձեւաստի
տեառըն տաճարիս, ժողո-
վեալս աստանօր ի խորհուրդ
պաշտամն պաղատանաց առաջի-
կայ սուրբ պատարագիս. խրնկօք
անուշիւք խունկ առեալ պարեմք
ի վերնայարկ սրահըս խորանին.
ուղղութեամբ ընկալ զաղօթս մեր
որպէս բուրուածն անուշահոտ խրն-
կոց տաշխից եւ կինաժոնաց։ եւ
ըզմատուցողքըս պահեա սիրոու-
թեամբ միշտ եւ հանապազ քեզ
ապաւաւորել. բարեհաճութեամբ
ձոր .քո եւ կուսի ընկալ զաղա-
չանս .քոց պաշտօնէից։
Որ գերագոյն քան զերկինըս պայ-
ծառացուցեր սուրբ զեկեղեցի
այեսմբ .քո քրիստոս. եւ ըստ երկ-
նայնոցըն կարգեցեր ի սմն զպաս
առաքելոց եւ մարգարէից սուրբ

սուրբ ըզմեռելոցն զ աստուածոյ չնոր-
հիւ. հնչ զերդէ։
Երեսուն միաբերանի, միաստուա-
ծաբերին, քեզ վերապուչեմք ընդ
սերովբէսըն սուրբ սուրբ
սուրբ. սըրբեա զընծայս խորհըր-
դոց ի վերածընելոցըն սիրեալս եր-
կել յաւիժ քեզ փառս։

Շարան ջեռոս Պետրոսին։

Լսարհուրդ խորին անհաս անըն-
կինգեն, որ զարդարեցեր զերկրին
պետութիւնդ, ի յառաջագոյն ան-
մատոյց լուսոյն գերապանծ փայ-
լօք զգեստըն հրեղինաց։
Անձառահրաշ զօրութեամբ ստեղ
ծեր զպատմ պատկեր տիրակայն.
եւ նազելի փառօք զգեստաւորե-
ցեր ի դրախտն ածեր տեղի
բերկրանաց։
Զարշարանօք .քո սուրբ միածնին
նորոգեցան արարածք ամենայն.
եւ վերնատին մարդն անմահա-
ցան , զարդարեալ ի զգեստ
անկողոպատելի։
Անձրեւաժին բաժակ հրաշոսան,
որ հեզար յառաքեալն ի սուրբ
վերնատանն, հնչ եւ ի մեզ հո-
գիդ սուրբ աստըւած ընդ պատ-
մուճանի զքո զիմաստութիւն։
Տան .քոմ վայելէ սրբութիւն.
որ լզգեցար լզվայելչութիւն,
սրբութիւն փառաց ընդ մեզ քո
ածեա , պատեա ըզմեզ ի մեր
ճշմարտութեամբ։
Որ զարարչագործ բազուկս .քո
տարածեցեր ընդդէմ աստեղծոց.
հաստատեա զքաղուկս մեր կարո-

միաբանից. օրով յաւէտ փառաւ-
բանի՛ երրորդութիւնն անճա-
ռե՛լի՛։

Ե՞րեքսըրբեա՞ն մի տէրութիւ՞ն
միտվ բնո՞ւթեամբ անտուածծու-
թիւն, լոյսն որ անեղ արարչական՞ն
սասց լինել լոյս եղական. զոր եւ
ծագեաց յօրն առաջին միանշաւաթ
կիւրակէին. օրով յաւէտ։

Բա՞ բուն օրէ՞ն բացատրեացո՞ւք
զծածկեալ խորհուրդըն ծանիւ-
ցո՛ւք. զի՞ լոյսն անտես խմա՞նալի՞
մարթուր հո՛գւոց տեսանելի, ի՞նչ
սոյն ծագեաց միաշաբաթի մեզ յայ-
տնութեան սուրբ ճառագայթ. ե՞ւ
կայք փրկեալք ընդ զբա՛ւթենա՞ն
տուք ծրհնո՛ւթիւն յաւրհնե՛ա-
լո՛յն։

Ա՞րբուզ սրոմ խոնարհեցար ի փըր-
կո՛ւթիւն մեր մարմնացար. նո՛վին
մարմնովըն խաչեցար, ի գերեզման
մահո՛ւ եփար. այսօր յարեար աս-
տուածաբար ի հրեշտակաց քարո՛
զեցար. եկայք փրը։

Ե՞րեւեցար իբրեւ աբեղիցն յողջոյն
կենացն ուրախալից. եւ ի լերի-
նըն գալիլեայ առաքելոց մեծա՛
սանից. արժանացո՛ զմեզ ընդ նո-
սի՞ն զքեզ տեսանել յօրըն վեր-
ջին. եկայք փրը։

Ա՞ուխի՞ որդի՛ք զարթի՛ք հարսին
լուսոյ տուք աւետի՛ք. եթէ փե-
սայն քո յարուցեա՛լ յադթեանց
մահու իշխանո՛ւթեամբ. գայ պըր-
տակէ ըզբի՛ղ փառօ՛ք եւ ընդ ա՛
ռաջ պըտնեա՛լ զարդո՛ւք. երգեա
երգ նոր յարո՛ւցեալին ներնջեցեալոց
կենա՛ց պա՛տո՛յն։

վարդապետութեան. այսօր ժողովեալ
դա՛սք քահանայից սարկա՛ւագաց
դպրաց եւ գերեզմանոցաց, խո՛նարհ
մատուցանեմք առաջի քո տէր յօ՛
րինակ ընտ հրնո՛ւմըն զաքարիայ.
ընկալ առ ի մեզ ըզխրնկանո՛ւէր
մաղթա՛նս որպէս զպատանրա՛ծդն
աբեղի զնոյի՛ եւ զաբբահամու.
բարեխօսութեամբ վերին քո զօ-
րացդ, միշտ անշարժ պահեա զա-
թո՛ռ հայկազնեայս։

Ի՞նդա յոյժ զուսարը լուսոյ մայր
սո՛ւրբ կաթո՛ղիկէ մանկամբք քո
սիոնի. զարդարեալ պըճնեա հար-
սըն պանծալի երկնանըմանն լուսո՛
ճեմ խորան. զի օծեա՛լն անտուած
էնն ի յէէն անճա՛խապէս ի քեզ
միշտ պա՛տարագի. հօր ի հաշտու-
թիւն մեզ ի քա՛ւութիւն բաշխե
զմա՛րմինն եւ զարիւն իւր սուրբ.
վանն իւր կատարման սուրբ տնօ՛
րէնութեան. հնորհե զծնդու-
թիւն կանգնողի տաճարիս։

Ջա՛նապա՛հան կոյսըն մարիամ աս-
տուածա՛ծնի՛ն խոստո՛վանի սուրբ
էակեզեցի. ուստի տըւաւ հաւն
անմահութեան եւ բաժա՛կ մեզ
փրկութեան. տո՛ւր օրհնութիւնք
նըման հնգեւոր երգո՛ղ։

++++++++++++++++++++++++++++++++++

Երգ պետն Ներսէսի՝ վասն աստուածային գիշերոյն, և ի խորհուրդ տեառնընդառումն։ Փիւռոսի։

Նօրաստեղծեա՛լ բանն յա՛նէից ի սկիզբնա՛նէ զերկինս եւ երկինս, եւ զերկնայինն զօրս ա՛նեմարմնոց խմա՛ նալեացըն զբա՛ւթենից, եւ ըզմա՛ ղ տարերց քաոսից հակառա՛կաց

ԵՐԳ ՎԱՆ ԵՐԻՐԱՐԻ ՏՈՒՐ ԱՐԱՐՅԱԼՆԵՒՆ, ԵՒ ՎԱՆ ԵՐԻՒՆԱՅԻՆ ՂԱԶԱՐՈՍ։

Ա՛րարչական բանիւն հրամանի՛ւ յերկրորդումն աւուրն սկզբան, ըզԶե՛ւան ի ջուրցն բաժանեաց հաստատո՛ւթեամբ պարո՛ւնակեանց. որով զաշխարհս հոգեղինաց անձըրպետեաց ի հրեղինաց. ընդ նոսի՛ն որդիք լուսոյ տուք ծրհնո՛ւթիւն երրեակ լո՛ւսո՛յն։

Բազմաչեաց հոյլք բրո՛վքեից երեքսըբեանըզ սրո՛վքեից, ամ՛ոնք ա՛նեղ ա՛ստուածո՛ւթեանըն հանդա՛պ երրո՛րդ ուժեանն, բա՛րեխօս լերո՛ւք առ աէր վասըն մա՛նկանց եկեղեցւո՛յ. ընդ նո։

Գե՛րագոյն իշխանո՛ւթիւնք եւ անվո՛խոխ միւռ աէրո՛ւթիւնք, անյաղթելո՛ւ սուրբ զո՛րո՛ւթիւնք ի յանթա՛րչելի փառաւո՛րո՛ւթիւնք. աղաչեցէք զաէրն ո՛ղորմած անտես չա՛նել զգործ ձեռանցն. ընդ նոսի՛ն որ։

Դա՛սք անմարմնոցըն պե՛տո՛ւթեա՛նց հրեշտակապե՛տըք բարձրո՛ւթեանց, հո՛գիք հրեղե՛նք եւ սպա՛սաւո՛ըք հրեշտակաց զինուո՛ւթիւնք. մաղթեցէք զաէրըն տերա՛նց վասըն մա՛րդկան երկրա՛ւորաց. ընդ նո։

Ե՛րկնաւորաց դասո՛ւց վերնո՛ց օրհնաբա՛նից. քոց զըւարթնոց, բաղբասո՛ղն աս. քե՛զ գըթա՛ծ որ վասըն մե՛ր ձայն մաղթանաց. զո՛րս եւ տացես մեզ պահապա՛ն յայսըմհե՛տէ մինչ ի վախճա՛ն. ընդ նոսի՛ն որ։

Զո՛րո՛ւթեա՛նց եւ տէրո՛ւթեա՛նց իշխանո՛ւթեանց եւ պե՛տո՛ւթեանց, եւ ամենայն անուա՛նեցո՛ց ոյք ի յերկինս պաղատանո՛ք, ընկալ. բրեսաս ուրախո՛ւթեամբ ըզմեզ յօր մահո՛ւ եւ յարո՛ւթեան. ընդ նոսի՛ն օրհնել հոգեո՛ւ ըզքե՛զ ընդ հօր փա՛ռա՛ք՝ որ՝ լո՛ւվ։

ԵՐԳ ՎԱՆ ԵՐԻՐԱՐԻ ՏՈՒՐ ԱՐԱՐՅԱԼՆԵՒՆ, ԵՒ ՎԱՆ ԵՐԻՐԱՐԻ ԴԱՐՁԻՆ, Ե՛Ւ Յ-ՎՀԱՆՆԷՍ ՊՂՈՒՆԴ։

Լա՛ւ է բանն ո՛ր ընդ հո՛ղ արարչական չա՛կից եւ հա՛մագո՛ր, յերրորդ աւո՛ւր զջո՛ւրսըն զատո՛ւց զբոյս եւ ըզտո՛ւնկըս բըղխեցո՛ւց. իսկ ի յերրո՛րդ գարո՛ն գարձեա՛լ զջուրըն հեղեղ ցամաքեցո՛ւց. զնո՛ւ տապանա՛ն իւր ա՛պրեցո՛ւց ըզկենդա՛նեաց սեռս ա՛ճեցո՛ւց. տո՛ւք օրհնութիւն անճա՛ռ լուսո՛յն հօր եւ որդո՛ւոյ եւ սուրբ հո՛գւո՛յն։

Ընդ ծառ երկրի՛ զգալեա՛ց տըւկեանց եւ զտունկս խմա՛նալեանց. զհեղեղ մեղացըն ցածուցեա՛լ, զգաստ ա՛րդարոց բազմացուցեա՛լ. յորոց եւ մե՛ծն ի ծնո՛ւնդս կանա՛նց միջնորդ հնո՛րհաց եւ ծրինանց. տո՛ւք օրհ։

Թագաւորն երկնից զինուո՛ր արքայո՛ւթեանն աւետաւո՛ր, խընդրեա գընել ելս ի սըրտի՛ առ ի հոլտես տըրտմակա՛նէ, յո՛խատեալ տեղին տերունակա՛ն ի խնա՛մեացեալն որդո՛ւոյ մարդկան. տո՛ւք օրհնաւ։

Ժա՛ռանգին հօր բազա՛ւորո՛ւ եւ յարգա՛նդէ երկրպագո՛ղ. կարապետ եւ մկրտի՛չ այնմ ո՛ր մե՛ղաց մերո՛ց քաւի՛չ. լե՛ր բարեխօ՛ս առ

ծնընդեամբ կոյս մարիամ. աղաչեա զբո միածինն Թողուլ զմեզ որդւոյ նոցին. յօր օրհ։

Հայրն ընծայեաւ յերկրէ յերկինս յոր հանգաւնամբ առ քեզ զհոգին. յօր լսելոյ քո զաւետիս խընդրեաց լինել մեզ լսելիս, զձայն աւետեաց քո միածնին երէց եւ կայք օրհնեալք հօր իմ. յոր օրհ։

Զայնիւ առ քեզ տէր պաղատիմք եւ առաջի քո անկանիմք. պաղաչանօք նոք աստուածածնին չինչ ի մեզ զբօղ հնոցին. տօ՛ր արտասուօք զմեզս ջընջել եւ վերջատին զմեզ նորոգել. յոր օրհ։

Ղեկավար ճարտարապետ անցեր ընդ ծով կենցաղս անհետ, վերաբերեա ընդ պետրոսի զմեզ ի յաջ լեաց մերոյց ծովէս, պաղատանօք գերաշխուհին անապական քոմ ծընդոյ նոցին. յոր օրհնեցայք ազգ երկրածինք, տուր ծրհնաբեթիւն պըտղոյ կո՛չեմ։

Եւ վան հինգերորդի տուր արձանագիր, և վան երորդի գարուն. և վան տեսիլ Աստուածածնին։

Ա՛ռաւտ այգեղ հինգ մըկըրտին գալուստ քոյ տեսանել. յոր հինգերորդըդն հրամայէ, բըղխել ի ջրոյ սեռս կայտառաց եւ թեւաւորս օդականաց. խոկ ի գարնէն հինգ մըկըրտին յամպն եւ ի ծովն խորասէր հին. տաղօք հրաշից ներգործողին պատիւ եւ փառս անեղ բա՛նի՛ն։

Մաքրասէր օրինակի առաքելոցըն քրիստոսի, զոր ի ծովէ՛ն տիբերիա կան ի յերկնայինսըն ձկնորսեցան. անցին ընդ ծո՛վ աշխարհ՝ որ ձկնորդեամբ կոյս մարիամ. աղաչեա՛ զբո միածինն Թողուլ զմեզս որդւոյ նոցին. յօր օրհ։

Հայրն ընծայեաւ յերկրէ յերկինս յոր հանգաւնամբ առ քեզ զհոգին. յօր լսելոյ քո զաւետիս խընդրեաց լինել մեզ լսելիս, զձայն աւետեաց քո միածնին երէց եւ կայք օրհնեալք հօր իմ. յոր օրհ։

Զայնիւ առ քեզ տէր պաղատիմք եւ առաջի քո անկանիմք. պաղաչանօք նոք աստուածածնին չինչ ի մեզ զբօղ հնոցին. տօ՛ր արտասուօք զմեզս ջընջել եւ վերջատին զմեզ նորոգել. յոր օրհ։

Ղեկավար ճարտարապետ անցեր ընդ ծով կենցաղս անհետ, վերաբերեա ընդ պետրոսի զմեզ ի յաջ լեաց մերոյց ծովէս, պաղատանօք գերաշխուհին անապական քոմ ծընդոյ նոցին. յոր օրհնեցայք ազգ երկրածինք, տուր ծրհնաբեթիւն պըտղոյ կո՛չեմ։

Եւ վան հինգերորդի տուր արձանագիր, և վան հինգերորդի գարուն. և ի տուրք Աստուածածնին։

Ա՛ռաւտ այգեղ հինգ մըկըրտին գալուստ քոյ տեսանել. յոր հինգերորդըդն հրամայէ, բըղխել ի ջրոյ սեռս կայտառաց եւ թեւաւորս օդականաց. խոկ ի գարնէն հինգ մըկըրտին յամպն եւ ի ծովն խորասէր հին. տաղօք հրաշից ներգործողին պատիւ եւ փառս անեղ բա՛նի՛ն։

Մաքրասէր օրինակի առաքելոցըն քրիստոսի, զոր ի ծովէ՛ն տիբերիա կան ի յերկնայինսըն ձկնորսեցան. անցին ընդ ծո՛վ աշխարհ՝ որ

լել, բայց ի պլտղոյն մահնա ա՛ր-
գե՞լ։

Պապանձեալ առ դատողին յետ
յանցանաց ադամըն հին. զկինն
պատճառ եդեալ խաբմանն եւ
կինըն զօձըն դաւաճան. ոտվե-
կիրս այս անիծաւ, փուշ եւ տա-
տասկ ի սմա բուսանել. վըճիռ մա-
հու մարդոյն տըւաւ դառնալ ի
հող ուստի ստե՞ղծաւ։

Զընջել փութայր հայրըն փառաց
ըզգիր պարտեաց մեր յանցանաց.
ոտվ զգեցաւ որդին գըլխաճ ի
վեց դարուն զմարմին մեզանց. հօր
հաճութեամբ ի մահ խաչին եկըն
կամաւ ի յուրբաթին. գառըն զե-
նաւ ի հին զատկին փոխան գա-
ոանցն ծրինա՞կի՞ն։

Ոահիւ լուսոյ պատուիրանին ար-
դարութեան ճանապարհին, բարձ-
րանալով ի խաչին բարձրացու-
ցեր զմեզ ի յերկինս. քո անպա-
տում խոնարհութեամբդ եւ կա-
մաւոր խաչելութեամբդ, հաշտեաց
ընդ մեզ տեր գըլխութեամբ եւ
թող ըզմեզս ոգորմա՛ւթեա՞մբ։
Սոսկալիդ սերովբէից եւ ահաւո-
րըդ քրովբէից. խոնարհեցար ի
չարչարանս չարչարելի բնութեամբ
մարդկան. ի խաչին զմեզ սպա-
ներ եւ զպատմականիկ մահնա լու-
ծեր. հաշտեաց ընդ մեզ։

Վճհատոյն բնութեանց էից եւ
արարչըդ բոլորից, յոր ժամ ծագես
զհաւիդ նըշան ի գալստեան քո
միւսանգամ, զերկրըպագումս այժմ
հաւատալ լուսաւորեա նորին լու-
սով. զի [illegible] այս խաչազգեցիկն
ըզքեզ օրհնեմք յաւիտեանս։

ի հոգին մըկըրտեցան. տայցուք
հրաշից ներգործօ։

Յուրախութիւնն անզրաւականն ի
հանրանիան անապականն, զձեզ ա-
ռաքեաց հայրըն փառաց հրաւի-
րատուք տըրտմականանց. սուրբ
հարսանեացն այն հայցեցէք ընդ
ձեզ լինել մեզ պարակից. տայցուք
հրաշից ներգործօ։

Նորոգողք տիեզերաց ի նախա-
հօրըն յանցանաց. նորահիւսո՛ր
զարդարեցիք զեկեղեցիս հեթա-
նոսաց. պաղատեցէք առ նոյն գը-
թած զմեզ նորոգել ի հնոյ մեղաց.
տայցուք հրա։

Շինող էիցըս համայնից արարած
ոց ի յանդոյից, նոյն վինեցեր զե-
կեղեցի վէմ ի վերայ վիմին բա-
նի. ընդ եղեալ հիմունս ի նոր
սիոնին ըզմեզ յօդեա վինմամբ ի
նոյն. տայցուք հրա։

Օրախացաւ գնացիք գետոց քա-
ղաք ի բէն վինեալ յիսուս. յորմէ
վըտակք չնորհայ հոսեն զոգիս
մարդկան առոգանեն. արբո եւ
մեզ ի ջրոյն կենաց հայցմամբ հո-
գւոյն մատուռականաց. զի բանա-
ւոր երկիրըս քո պըտղաբերի ի
վա՛ռըն քո։

Եթէ ոան ՔԵՅԵՐՏԵՒ տուր պրըտ-ՒԵԱՆ, և ոան ՔԵՅԵՐՏԵՒ ԵՐՈՒ, և ի խաչըս-ՒԻՆ ՓՐԻՍՓՈՍ։

Ընդհանրապարժեալ բնութեամբ
բարւոյն ունել միայն զանձաւո
բարին. այլ ստեղծեալ մարդ յիւր
պատկերին ի վերջերորդն առաւօ
տին. եւ ի յերրորդ ժամ գկոպա-
ծինն ի ձեռս ուխտին եւ հողած-
նին. զնո՛ւ գրախտն եդ վայե-

ուած խոստովանին. պրդարու-
թեամբ մի դատեսցին այլ գլխո-
թեամբ քո քաւեսցի՛ն,
զո անպատում խոնարհութեամբդ
որ թանկեցար մեռելութեամբ, եւ
յարուցեր յորդւոց մարդկան որք
հաւատով ի քեզ անկան. յարո եւ
զմեզ արդարութեամբ եւ զնըր-
ջեցեալն ողորմութեամբ. զի կեն-
դանեացըս բերանով տացին քեզ
փառք ընդ հօրըդ եւ հոգւոյդ։

եւ զթութիւն ընդ եղեցի անուն տեառն աղմուկ։

Յարեւելից ոմանց մինչ ի մուտս
ի հիւսիսոյ եւ ի հարաւոյ. ա-
մենայն ազգ եւաղի՛նք, յօրհնու-
թի՛ւն նոր օրհնեցէք զարարչի՛ն
արարածոց, ուր ծագեաց ըզլոյս
արեգական՝ այսօր յաշխարհս։
Ընկեցի՛ք արդարոյ փաւաքա-
նի՛չք ամենասուրբ երրորդու-
թեանն. յանաւծտըն լուսոյ զա-
նաւօտ խաղաղութեան քրիստոս
գովեցէ՛ք ընդ հօր եւ հոգւոյն,
ուր ծագեաց ըզլոյս գիտութեանն
իւրոյ ի՛ մեզ։

եւ ընդ Ազաղակեցէք աղմուկ։

Ընդհանուրք աստուծոյ, եւ
ժառանգորդք երկնի՛ց այրքայու-
թեան. ունայնըն վոխանակեալը
զանցաւորս առնք զանանցըն բա-
րութիւնան. բարեխօսեցէ՛ք աս-
տըր վասըն մանկանոց եկեղե-
ցո՛ւոյ։
Նահատակք պանծալիք, եւ սի-
րեցեալք ի երկնաւոր հօրէն.

եւ վան եօթնեքսներորդ աւուր արարչութեան, եւ վան եօթնեքսներորդ տարւոյն, եւ ի խորհուրդ հանգստեան։

Տէրն յետ ստեղծմանն արարածոց
հանգեաւ յեօթն օրն ի գոր-
ծոց. այն որ հանգիստ աշխատե-
լոց, եւ կանխըն գործ է եղելոց.
ուստի եւ մեզ յոյս հաստատուն
ետ հանգըստեամբըն շաբաթին,
թէ աստ գործել զգործս աստուծոյ,
անդէն հանգչել ընդ աստուածոյ։
Րաբունապետ վարդապետիմք յօրի-
նակէ տեառըն խրատիմք. որ ի
յերկրորդ արարչութեանն յետկա-
տարման տնօրէնութեանն, յեօթ-
ներորդ օր հանգըստեաւն իջեալ
մարմնով ի գերեզմանն, զկապեալ
հոգիսըն վերացեալն, զանանց հան-
գիստըն պատրաստեց։
Ցողդ որ ի քոյդ կողէ ցօղեալ բը-
ժըշկեսցէ ըզհանգուցեալն, իջեք
ի հող մահու նոցին եւ բնաւսա-
ցե յօրըն վերջին. կենդանարար
ձայնիւդ քո կոչեա զնաս ի կեա-
նըս քո. եւ դասեցո ընդ արդարոցն
երգել քեզ փառս ընդ զբաւրեղ-
նոյն։
Խնդալ զընութիւնս կենաց ու-
նող դարձոյց յանցանքն ի մահու
հող. իսկ անմահիդ մեռելութիւն
շնորհեաց դարձեալ զանմահու-
թիւն. զոր են ընդ քեզ թաղեալ
մահուամբ աւազանին մկրըտու-
թեամբ, յարո ընդ քեզ քոյին վա-
ռօք արեգական նըման լուսո՛վ։
Փայլին արդարքն յարքայութեանն
եւ ճըգնաւորքն ի հանգըստեանն.
մարտիրոսքըն պըսակին եւ կռաս-
նաց լապտերք վառին. դասեցո
տէր ընդ նոսին զքեզ աստ-

Երգ ընդ ՏԷր հովուեացէ աղմուխն։

Ձանապարհաւորեա՛ կ եւ ձըլ-
մա՛ռատո՛ռ ա՛ռ ինձ զհետ քո՛ւն եւ կեա՛-
նք քրիստոնէից, ա՛ռ զանձինս հոգւոյ
հոգւոց մերոց, յերկրի՛ եւ ի՛ երկինս
յե՛րկիւղ։
Դո՛ւռը ոչխարաց կենա՛ռ զոր
մըտի՛ց յի՛ սո՛ւս. մո՛ռաց ի՛ր
ըզմի՛զ առ հայր քո եւ հո՛գի. եր-
գե՛լ միշտ ըզվահա՛ս։

Երգ Երէից Թա-ա-ա-ն ընդ Ոզորմեային։

Օրհնեմք ըզքե՛զ հայր անըս-
կիզբն, էից էակ՝ի յանգոյից,
բարձեր ձեռօք նիւթ՝ի հողոյ եւ
ստեղծեր մարդ՝ի պատկեր քո.
զլո՛ւսըն ոտից խոնարհեցաւ, զի
զպատուիրան քո մոռացաւ. դար-
ձեալ ասեմք ըստ անառակին թէ
հայր մեղայ քեզ՝ի յերկի՛նս։
Երկնաւորացն անբընեալը եղեր
մարդկան տեսանելի. զգեցար
պատկեր հողեղինի պատկերըզդ
հօր անփոխելի. ելեր յերրո՛րդ
ժամ՝ի խաչին վասն ադամայ նա-
խաստեղծին. ընդ աւազակին
քո՛ւմ խաչակցին արժանացո ըզ-
մեզ դրախտին։
Թո՛ղաւ որ Թագաւորաց առանց
բուռն հոգի շնորհաց. ժողովե-
լոյն՝ի վերնատանն առաքելոցն
երկոտասան. ի հրոյ լեզո՛ւս երե-
ւեցար յոգիս նո՛ցա վերանըստար.
լո՛ւր յանուն քո ժողո՛վելոցս էլ
եւ առ մեզ յերրորդ ժամո՛ւս։

Երգ ընդ Ասուած, Ասուած իմ աղմուխն։

Լո՛յս ա՛րա՛րիչ լուսոյ առաջի՛ն
լոյս բնակեա՛ւղ՝ի լոյս յանման-
ուոյց հայր երկնաւոր, ի՛ դասուց
լո՛ւսեղինացն օրհնեալ. ի՛ ձագե՛լ
լուսոյ առաւօտուս, ձագեա՛ ի՛
հո՛գիս մեր ըզլոյս քո իմա՛նալի։
Լո՛յս ի՛ լուսոյ ճա՛գուա՛ն արեգա՛կն
արդար. ա՛նձա՛՛ռ ճըննո՛ւնդ հօր
որդի. յառաջ քան զարեւ անո՛ւն
քո՛ գո՛վեա՛լ ընդ հօր. ի՛ ձա։
Լո՛յս ի՛ հօրէ բըղխուա՛ն աղբի՛ւր
բա՛րուԹեան. հո՛գի՛՛դ սո՛ւրբ սա-
տուածոյ. մանկո՛ւնք եկեղեցւոյ ընդ
հրեշտակս ըզքե՛զ բարեբա՛նեն.
ի՛ ձագե՛լ լու։
Լո՛յս երրեակ եւ մի՛ անբաժա՛նե-
լի սո՛ւրբ ե՛՛րրո՛րդուԹիւն. զքե՛զ
ընդ երկնայնոցն երկրաքինքըս մի՛շտ
փառա՛ւորեմք. ի՛ ձա։

նաց մեռեալք յարեան. տաքեզք երկրի տատանէին եւ աշխարհի սիւնք դողային. բամեալքս առ քեզ պաղատեսցուք զի ընդ արդարսըն դատեսցո՛ք։

Ցօղեր յայնժամ ըսքանչելիս եւ այժըմ մեզ ողորմեսցիս. վիճակեալ բնութիւնս քեզ ոդջացաւ շնորհեա եւ մեզ լինել անցաւ. փո՛խան մահո՛ւ քո կենարար կեցո՛ղ ըզմեզ տէր բարերար. քեզ պատղատիմք ըստ աւազակին յիշեա՛ ըզմեզ յօրն ահագին։

Նահապետին աբրահամու հայցմամբ ընկա՛լ տէր զաղաչանս։ Եւ ծառային քումն սահակայ խընդրուածովք ի մեզ գըթա։ Րնտանեսին իսրայէլի Մի՛րով սըրբո՛յն ի մեզ խնայեա։ Եւ բերեսըբեաններիւք սո՛ղին Սըրբեա զհոգի զմիտս եւ զմարմին։

Երգ երեկոյին ձայն ութերորդ։

Նայեաց մի՛րով հայրըդ գըթած ի քո ստեղծեա՛ գործըս ձեռաց. եւ ըզբանակըս հրեշտակաց տուր պահապան մեզ տըկարաց. փըրկեա զնձինս ի փորձանաց ի խաւարի՛ ըզրոսդ գիւաց. զի՞ ի տուընջեան եւ գիշերի տացու՛ք քեզ փառս անըդունել։

Էլին անեղ անըսկիզբո՛ն ծընուն անճառ որդի եւ բան. որ արարեր ըզտիւ գործոյ եւ ըզգիշեր ի հանգիստ քնոյ. տո՛ւր ի նըմին աչաց մարմնոյ արթուն լինել մեզ ըստ հոգւոյ. զի՞ ի։

Երգ ելից վեցերորդի ձայն։

Խաւարեցա՛ լոյսն արեւուն ի վերջերորդ ժամ ուրբաթուն, ծանոյց թէ լոյսն արարչականն ներքնոյց զլոյսն եղականն, կախեա՛լ ըզքե՛զ մերկ ի խաչին քոզնով ստուերաբըն ծածկէին. հե՛րքեա ի մէնջ ընձա՛նրուելիքն չըրջո՛ղ դիւին միջօրէի։

Զանձրուելիւն՝ մա՛րտ այսոյն չարի որ յայս ժամուս պատերազմի, զօղեալ յո՛գւոց մեր հերքեսցի. քո նըշանաւ սրբոյ խաչի. ճըշմարտութեան քո ճառագա՛յթ զարդ ի յերկնից անկեալ փայլակին՝ մերժեալ ի մէնջ հալածեսցէ եւ զմե՛զ լուսով քո վառեսցէ։

Ցայս միջօրեայ տուընջեան ժամուս վայելչական աչաց մարմնոյս, նե՛տիւք գազանեաց մի խոցեսցիս ի խաւարէն որ ի ծածուկ. շրջանակի՛ բանակեսցեն ըզմեօք բանակըք հրեշտակաց, ո՛րք պահակից մեզ լինելով ըզքե՛զ ընդ հօր փառաւորելո՛վ։

Երգ իններորդի ձայն։

Զարհուրակեցա՛լ քեզ տիւ լո՛ւսոյ երեք ժամո՛ւ խաւարելոյ, պայծառացեալ յիննե՛րորդին ի տիպ լըռման մահո՛ւ ստուերին. զահըւդ լուսոյ մեծապայծառ աւանդե՛ցեր զհոգի՛դ առ հայր. ոմանիւ կըցորդ քեզ ի յերկինս ընդմե՛զ ուղեա հոգւո՛վքդ։

Սանդարամետըք սարսեցին զկապեալ հնգի՛ն արձակեցին. վի՛մք ի վիմեդ պատառեցան ի տապա-

Բամեալքս ըզքեզ տէր անպատչելիդ մեզ յօգնութիւն նայեա հայցեմք. պահապանեդ խրատիցէն անճառից մերոց լեր հովանի. ծիեա առ մեզ խաղաղարար եւ նրընջեցօնք անխռովաբար. զի՞ ընդ առաւօտս կանխեցցուք ծրհնել ըզքեզ ընդ հօր հոգւովդ։

Գոչման փողոյն գաբրիէլի որ ի վերջնումն գիշերի, լսեալ արարչին զաւրժանի եւ աջակողմն ծռեաց գասի. անշէջ վառեալ լոյս լանպտերաց ըստ խնամատուին հինգ կուսանաց. զի՞ ընդ փեսային ի յառաջագոյն հանրսունկ հոգւովդ մըտցուք ի փառս։

Հպատճեա ի մէնջ տէր ներշնամբ խաչի քո զընդդիմամարտ եւ զներբեւոյթ գազանն. եւ մի տար յապականութիւն զքո ժառանգութիւնս։

Բաւեխոսեա վանքին մեր աստուածածնին մարիամ, որ ծընար զտէր աստըւած որ հովուէրքն զիսրայէլ ա՞մենայնի ընթանչելի փառօքն իւրովք։

Ի՛քեն հայցե՛մք հայր գըթութեանց եւ աստուած ընխրթած՝ րութեանց. ի տրխրակաւն գիշերայիւն մե՛թեաւ ժամուս, մըխիթարեա ըզմեզ ի տըրտմութեանց մեղաց, եւ շնորհեա զուարթութիւն գործովք աւրհնութեան. անպչանո՛՛՛

ԿԱՆՈՆ

ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՑ՝ ԴԱՍԱԽՈՐԵԱՅ
ԸՍՏ ՈՒԽՏՆ ՀԱՅՑՆԻՑ

Օրհնութիւն Աստուծոյ։

ԺՈՂՈՎԵԱՑԻՔՍ ՝ի միշատակ սրբոցն մարտիրոսացըն միա բան՝ նուիրեամբ երգելով. օրհնութիւն ՝ի բարձունս երկնաւոր Թագաւորին։

Քանզի հեղմամբ արեան սոցա պարտեցաւ Թըշնամին, եւ մեծապես՝ պարծի սիոնքն երգելով. օրհնութիւն։

Դասակեցքն ընդ զօրսն վերին զուարճանան միշատակաւ բերկրեալ, ՝ի սրբոյ ուրախութիւն սոցա երգեսցուք. օրհնութիւն։

Որք ըզհանդէս նահատակութեան առ բընաւորսըն ցուցին, եւ յաղթեցին հաւատով երեակ լուսոյն եղեն մեզ առիթ. աղաչանք սոցա կենցի ըզմեզ։

Որք ըզհաւատ կատարեցին, ըզցըն վանեալ հերձուածոյն, եւ կանգնեցին մեզ նըշան յաղթող ընդդէմ Թըշնամւոյն. աղաչ։

Եւ հրաշափառ ճըգնութեամբ պատերազմեալք ՝ի յերկրի, վերհամբարձեալք երկնայնոց դասուցն եղեն երդակիցք. աղաչ։

Որք զանձինս իւրեանց քեզ հայր ընծայեցին, եւ ուրուք քոյոյ խաչակիցք. աղաչանք սոցա կենցո ըզմեզ։

Որք ըզմարմինս իւրեանց քեզ տաճար մաքրեցին, եւ հնազանդ սրբոց եղեն օրհնեալն. աղաչ։

բուրեամբ մեղաց զանձինս, եւ զօրանալ կամաւ ըզքաղցըր լուծ քոյ պատուիրանաց. աղաչ։

Պաղատիմք առ քեզ հնազանդել ՝ի հանգըստեան հասեալ ժամուս մանրապատըր հնձի աստուածոյ. յորժամ նորոգես զերեսս երկրի եւ վերըստին առանաւ զոգիս մարդկան, նորաբեռուր զարդարեալ ըզնըմնջեցեալսըն մեր ընծեալն ՝ի քէն առ բազանաւն. աղաչ։

Զկենդանագիրըս անարատ ծընողի քո արկանելով առաջի անհնարելի աներեւութեանդ քո. յորժամ գան փառօք հօր գատել ըզմարդիկն խաչի քո. ներեա յանցանաց մերոց բարեխօսութեամբ մօր քոյ եւ կուսի. ազաչեմք ըզքեզ տէր պահպանեա ըզմեզ ընդ հովանեաւ խաչի քո սրբոյ։

Հանդերձ ապա եւ ըզմեզ տեր ընդ սրբոցդ քոց աւանդելոցն, զոր արժանի եղեն առնանել ըզքեզ՝ի յարութեան քո. արժանաւորեա տէր սոցա՝ի տեսանել ըզքեզ՝ի միւսանգամ քո գալըստեանն. օրհնութիւն առաքողիւն ՝ի բարձունս։ Ի նըստիլ քո յաթոռ դատաւորի ահեղ. աղաչանօք սուրբ աստուածածնին մերոյ. յորժամ գայցես անձառ փառօք. քանզի քո են վճռարաձք յաւիտեանս ամէն։

նաց ճանապարհին, վասնզի յերկրայնոցս յանմահից գասանել ցՆԹԻՆան. ով սուրբ:

Երգս առեալ մարգարէիցըն հրաշալի ձայնիւ անդադար օրհնաբանեն ընդմարմնացեալն ի սուրբ կոյսէն, որ երթեւեցաւ մեզ ի փըրկութիւն:

Ջնեղութիւն եւ զարշարանըս յանձն առին կամաւորապէս, ժուժկալել համբերեցին վասն անուանն նըշին տեառն, որ երթեւ:

Աներկիւղ քարոզեցին յաշխարհի ըզճըշմարիտ մարգեղութիւն մանըճնայելոյն ի սուրբ կոյսէն, որ երթեւ:

Ո՛րք ի սկզբանէ պատուեալ եկեն ի սէր բնլորից հնոր, առաքեալական կոչմամբ ըզտիեզերս հրաւիրեցին յօտսով հանապազ մասին. վարդապետութեամբ սոցա ամենայն ազգք օրհնեցան ըզտէր:

Ո՛րք ականատեսք եւ սպասաւորք եղեն մարմնացելոյ բանին, գեր ի վերոյ անմարմնոց գասուցն հանդիսելով հնորհի. վար:

Ո՛րոց գասուզականն ամենու ահեղ ատենին հանդերձեալ մընայ, կատարել ի մեզ գանասնատան ըստ գրեալն. ան սոսա անկցո՛ք զըղջանալ ահագին ահաժամ պահատելով, հաշտեցուցանել սոքօք ընդ մե՛զ զհա՛ւր զգթա՛ծն:

Ո՛ր հնոր հօք սուրբ հոգւոյն բարեաց ընտրեալն փըրկչական յորդեգրութեան ընծայեցաւ, ով սուրբ հայր անտո՛նիոս, արժանաւոր երկնային կոչմանն ի հրեշտակական գասակցո՛ւթիւնան. օրհնեմք սուրբ զերկրո՛պութիւնն:

Ո՛րք ընկեան խըրատից քեզ փո՛խանակէցին, եւ երկնից ապըգուժեալ եղեն ժառանգորդք. ալաչանօք սոցա կեցո՛ զմեզ:

Պատուական՛ վըկայից զինուո՛րութեանցըն դանըն համաձայնեալք ընդ երկնային զօրան երգեն ասելով. սո՛ւրբ ես տէր զո՛րութեանց բընակեալդ ի լոյս:

Կարծրապո՛ղն տանջա՛նօք լուծին ըզկա՛ր մարմնոյ. եւ բացայայտ վայելմամբ հոգւովն երգեն ասելով. սո՛ւրբ ես տէր:

Համաձայնեալք ընդ նոսին արժանաւո՛ր սիրով, ի տաճարի՛ ճըգնաւորացն երգեմք ասելով. սո՛ւրբ ես տէր:

Ա՛ռաքինասէր վարուք հաճո՛յացան սուրբ վըկայքն, եւ ընտրեցան կամաւոր մահուամբն իւրեանց, եւ հրաւիրեցան ի կոչմանն երկնից:

Ո՛րք մատնեցին զանձինս իւրեանց ի փո՛րձ սրոյ եւ հրոյ. եւ հեղմամբ արեանն իւրեանց եղեն վըկայք քրիստոսի. եւ հրաւէր:

Ո՛ր ի հանդէս քո ճըգնութեան երկնային զըւարճութիւնըքն նայեցեալ զարմանային. ի մարմնի սեւ սանելով զանմարմին իւրեանց ըզվարս. ով սուրբ հայր անտո՛ն, բարեխօսեա՛ առ քրիստո վասն անձանց մերոց:

Ո՛ր գերագո՛յն քան ընդբնա՛թիւն հոգեղինաց ժուժկալեա՛լ զանազան տանջանաց հանդերձելով յանեղերեւոյթ Թըշնամւոյն. ով սուրբ:

Ո՛ւստի եւ մե՛ք ուսնելով ըզճըգնութիւն քո սուրբ գիշերատակս, ո՛ր եղե՛ր նախընթաց բարեաց կերպարանք, վասն որոյ եւ զքեզ ընդունիմք ի մեր ժողովս, ով սուրբ:

միշտ կոյս. զբեզ մեծացուցանեմք
որ օրհնեալդ ես ի կանայս։
Որ էից լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի գիրկըս քո մարմնով.
զբեզ մեծամ։
Անարատ տաճար տընօրէնո-
թեան կոչեցար հոգւոյն սրբոյ
միշտ կոյս. զբեզ մեծամ։
Ո՛ր զանարատ բաղուկըս քո ի
խաչին տարածեցեր քրիստոս ա-
տրւաձ, եւ Ներչան յաղթութեան
եռոնր մեզ. սովաւ ըզկեանըս մեր
պահեա։
Ո՛ր զաշխարհակեցոյց բազկատա-
րածութիւն խաչի քո քրիստոս
ատրւաձ գաւազան զօրութեան
եռոնր մեզ. սո։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Ո՛ր ըզմեռեալն ի ճաշակմանէ փայ-
տին յանցանաց, կենաց փայտիւըն
կենագործեցեր. սովաւ ըզկեանըս
մեր պահեա։

Ա.յժմ և ղէր և յաւիտեան։

Ա՛ղօթիւք սուրբ եւ բարեխօսու-
թեամբ, պարգեւեա մեզ քրիս-
տոս մանն եւ բաժին ընդ հրա-
եւրեան ի կոչումն արքայու-
թեան երկնից։

Օրհնութիւն Աւագին կոմս։

Յամենայն ժամ օրհնեմք ըզ-
քեզ, որ մարդասէրդ ես կե-
ցո՛ ըզմեզ։
Յօրհնութիւն ի նոր օրհնեսցո՛ք
ըզտէր. զի նա է փառաւորեալ
յամենայն սրբոց իւրոց։
Օրհնեալ է այն որ արժանի արար
ըզմեզ հասանիլ ի մարըն ժառանգ
գութեան սրբոցն ի լոյս։

Ա՛յսօր եւ մանկունըք սուրբ եկե-
ղեցւոյ տօնեն ըզխաչակրօն քո
սուրբ զիշատակս, ով սուրբ հայր
ճրգնաւորաց, զի ընկալցին զանա-
պական պարգեւս ի քրիստոսէ աս-
տուծոյ մերմէ. օրհնեմըք միշտ
սուրբ զերրորդութիւնն։
Զաւատապարգեւս վերընկալեալ
ընդհաւս յաջակողմեանըն քրիստո-
սի ընդ իմաստուն կուսանան, հայ-
ցեացես ի քրիստոսէ ըզթողու-
թիւն մեղացն, ի լսել ըզ-
ձայնն երէկ եկայք օրհնեալըք
հօր իմոյ ժառանգեցէք ըզկեան-
սըն յաւիտենից։
Ո՛ր ի բրովբէական կառսըդ
հաներգնս, այսօր բջեր յերկնից ի
գաւս անաքեղացըն սուրբ հոգի.
օրհնեալ ես Թագաւո՛ր անանց։
Ո՛ր գընաս ի վերայ Թեւոց հով-
մոց, այսօր ի հրեղէն լեզուս բա-
ժանեալ հանգեար յաւաքեալսըն
սուրբ հոգի. օրհ։
Ո՛ր խնամեաս տեսչութեամբ զբո
զաւրաբանս, այսօր եկիր ի հաս-
տատել զեկեղեցի քո սուրբ հո-
գի. օրհ։
Զհոգիս ծառայից քոց քրիստոս,
ընկալ ի գաւս անդրանկաց գրե-
լոց ի յերկինս։
Ընկալ վասըն սոցա ըզբանաւոր
պատարագս ի միջ. եւ չնորհեա
նոցա ընդթողութիւն գտանել յա-
ւուրն յետնում։
Հաշտեա ի ձեռըն սուրբ մարմնոյ
եւ արեան քո տէր. եւ պարգե-
եա նոցա գանիլ յաջակողմեա-
նըն քո։
Ո՛ր ըզբանն աստուածդ բառա-
կան եղեր ընդունիլ յորովայնիկ

ցին, եւ հնազմամբ արեամն իւրեանց նորոգեցին զաշխարհս։
Դասաւորեաւք ընդ անմարմնոց բազմութիւնսըն վայելին որպէս զարեգաքն ի մէջ աստեղաց, զի զհոգիս մարդկան լուսաւորեցին աւազանին լոսով։

Այսօր ընդ երկնային զբնաւթիւնսըն ժողովրդք հայաստանեայց, ուրախ լիով զսրտիւք հայրապետաց շնորհիւքն սրբոյն գրիգորի, ծրհնեցէք ընդհայրն երկնաւոր։

Այսօր որդիք թորգոմայ ծընեալք աւազանաւն յորդիս սիոնի. ի վերուստ հարցըն սրբոց որդւոց մեծի լուսաւորչին, գովեցէք զորդին միածին։

Այսօր երկնաւոր քահանայութեանն հաղորդ քահանայք սրբոց եկեղեցւոյ. ընդ քահանայապետս անստուածայինն ծրհնօք պատուեալ սրբեցարուք զհոգիս մարդկան լուսաւորեցին զբնակիչս։

Որ առաքեցեր նախընթաց քոմ գալստեանդ սրբոց զմարգարէսն, աւետարանել տիեզերաց զիջմնէն քո ի հայրենական ծոցոյ ի փրկութիւն հեթանոսաց. բարեխօսութեամբ սոցա քրիստոս խնայեա ի մեզ։

Որ խոնարհեցար յանպատմելի վարդս որդի սատուծոյ, եւ եկիր ի կատարումն մարգարէիցըն նախասաձայն քարոզութեանն անձատ խորհրդոյն. բարեխօսութեամբ սոցա քրիստոս խնայեա ի մեզ։

Որ լուծեր կենարար մահուամբ զոր տէր զերկուքեան մահու, ի զօրութիւնէ երկնային, եւ անմարմնոց զինուորութիւնէ օրհնեն զքեզ աստուած։

Երկնայինք եւ անմարմնոց զինուորութիւնք օրհնեն զքեզ աստուած։

Եկեղեցիք աշխարհաց եւ ժողովք մարտիրոսաց, գովեն զքեզ աստուած։

Ազգ մարդկան կենդանեաց ստեղծողիդ եւ օրհնութեամբ աղաչեն զքեզ աստուած։

Ընդհանուրիդ քրիստոսի հեղմամբ արեանն ձերոյ զկուսանպաշտութիւնն բարձիք յաշխարհէ. եւ ի ճանապարհս պատարութեան գաղջութիւնք ընդմոլորեալ։

Ընդմարտութեան քարոզք եւ լուսաւորիչք տիեզերաց էք պարծանք եկեղեցւոյ. եւ յոյս հաւատացելոց։

Համբերութեամբ ձերով ընկալարք ի քրիստոսէ ընդալեալ անապականն, եւ գաւանութեամբ ի երկինս ընդ անմարմինսըն դաս։

Յաղթող նահատակքըն քրիստոսի որք քաջութեամբ մարտեան ընդ թշնամւոյն, եւ ըզբռնութիւնն լուծին ընդտանջանաց. զի զանտանել ըզվէրն ի յանձն առին։ Այժմ փառաց վարձս ընկնոքօք, եւ հրեշտակք ի երկինս ուրախանան. զի կարապետք եղեն տիեզերաց, եւ լուսազգեստք մեղաւորաց։ Դասք անմարմնոցն աղաղակեն եւ ասեն, փառք յացորմնոյ ըզհետ կոչմանն քրիստոսի, եւ խընկայազեան գեանդ վայելեցէք յանխտեղից ի յաքբայրութիւնն։

Պարծանքդ հաւատոյ սրբոց ձրգնաւորաց. որք ըզմարմինս իւրեանց ի վերայ քո պատարագեցին, եւ հնազմամբ արեանն իւրեանց նորոգեցին զաշխարհս։

Դասաւորեալք ընդ անմարմնոց բազմութիւնսըն վայելին որպէս զարեգաքն ի մէջ աստեղաց, զի զհոգիս մարդկան լուսաւորեցին աւազանին լոսով։

Այսօր ընդ երկնային զբնաւթիւնսըն ժողովրդք հայաստանեայց, ուրախ լիով զսրտիւք հայրապետաց շնորհիւքն սրբոյն գրիգորի, ծրհնեցէք ընդհայրն երկնաւոր։

Այսօր որդիք թորգոմայ ծընեալք աւազանաւն յորդիս սիոնի. ի վերուստ հարցըն սրբոց որդւոց մեծի լուսաւորչին, գովեցէք զորդին միածին։

Այսօր երկնաւոր քահանայութեանն հաղորդ քահանայք սրբոց եկեղեցւոյ. ընդ քահանայապետս անստուածայինն ծրհնօք պատուեալ սրբեցարուք զհոգիս մարդկան լուսաւորեցին զբնակիչս։

Որ առաքեցեր նախընթաց քոմ գալստեանդ սրբոց զմարգարէսն, աւետարանել տիեզերաց զիջմնէն քո ի հայրենական ծոցոյ ի փրկութիւն հեթանոսաց. բարեխօսութեամբ սոցա քրիստոս խնայեա ի մեզ։

Որ խոնարհեցար յանպատմելի վարդս որդի սատուծոյ, եւ եկիր ի կատարումն մարգարէիցըն նախասաձայն քարոզութեանն անձատ խորհրդոյն. բարեխօսութեամբ սոցա քրիստոս խնայեա ի մեզ։

Որ լուծեր կենարար մահուամբ զոր տէր զերկուքեան մահու, ի զօրութիւնէ երկնային, եւ անմարմնոց զինուորութիւնէ օրհնեն զքեզ աստուած։

Երկնայինք եւ անմարմնոց զինուորութիւնք օրհնեն զքեզ աստուած։

Եկեղեցիք աշխարհաց եւ ժողովք մարտիրոսաց, գովեն զքեզ աստուած։

Ազգ մարդկան կենդանեաց ստեղծողիդ եւ օրհնութեամբ աղաչեն զքեզ աստուած։

Ընդհանուրիդ քրիստոսի հեղմամբ արեանն ձերոյ զկուսանպաշտութիւնն բարձիք յաշխարհէ. եւ ի ճանապարհս պատարութեան գաղջութիւնք ընդմոլորեալ։

Ընդմարտութեան քարոզք եւ լուսաւորիչք տիեզերաց էք պարծանք եկեղեցւոյ. եւ յոյս հաւատացելոց։

Համբերութեամբ ձերով ընկալարք ի քրիստոսէ ընդալեալ անապականն, եւ գաւանութեամբ ի երկինս ընդ անմարմինսըն դաս։

Յաղթող նահատակքըն քրիստոսի որք քաջութեամբ մարտեան ընդ թշնամւոյն, եւ ըզբռնութիւնն լուծին ընդտանջանաց. զի զանտանել ըզվէրն ի յանձն առին։ Այժմ փառաց վարձս ընկնոքօք, եւ հրեշտակք ի երկինս ուրախանան. զի կարապետք եղեն տիեզերաց, եւ լուսազգեստք մեղաւորաց։ Դասք անմարմնոցն աղաղակեն եւ ասեն, փառք յացորմնոյ ըզհետ կոչմանն քրիստոսի, եւ խընկայազեան գեանդ վայելեցէք յանխտեղից ի յաքբայրութիւնն։

Պարծանքդ հաւատոյ սրբոց ձրգնաւորաց. որք ըզմարմինս իւրեանց ի վերայ քո պատարագեցին, եւ հնազմամբ արեանն իւրեանց նորոգեցին զաշխարհս։

Դասաւորեալք ընդ անմարմնոց բազմութիւնսըն վայելին որպէս զարեգաքն ի մէջ աստեղաց, զի զհոգիս մարդկան լուսաւորեցին աւազանին լոսով։

Այսօր ընդ երկնային զբնաւթիւնսըն ժողովրդք հայաստանեայց, ուրախ լիով զսրտիւք հայրապետաց շնորհիւքն սրբոյն գրիգորի, ծրհնեցէք ընդհայրն երկնաւոր։

Այսօր որդիք թորգոմայ ծընեալք աւազանաւն յորդիս սիոնի. ի վերուստ հարցըն սրբոց որդւոց մեծի լուսաւորչին, գովեցէք զորդին միածին։

Այսօր երկնաւոր քահանայութեանն հաղորդ քահանայք սրբոց եկեղեցւոյ. ընդ քահանայապետս անստուածայինն ծրհնօք պատուեալ սրբեցարուք զհոգիս մարդկան լուսաւորեցին զբնակիչս։

Որ առաքեցեր նախընթաց քոմ գալստեանդ սրբոց զմարգարէսն, աւետարանել տիեզերաց զիջմնէն քո ի հայրենական ծոցոյ ի փրկութիւն հեթանոսաց. բարեխօսութեամբ սոցա քրիստոս խնայեա ի մեզ։

Որ խոնարհեցար յանպատմելի վարդս որդի սատուծոյ, եւ եկիր ի կատարումն մարգարէիցըն նախասաձայն քարոզութեանն անձատ խորհրդոյն. բարեխօսութեամբ սոցա քրիստոս խնայեա ի մեզ։

Որ լուծեր կենարար մահուամբ զոր տէր զերկուքեան մահու, ի զօրութիւնէ երկնային, եւ անմարմնոց զինուորութիւնէ օրհնեն զքեզ աստուած։

Երկնայինք եւ անմարմնոց զինուորութիւնք օրհնեն զքեզ աստուած։

Եկեղեցիք աշխարհաց եւ ժողովք մարտիրոսաց, գովեն զքեզ աստուած։

Ազգ մարդկան կենդանեաց ստեղծողիդ եւ օրհնութեամբ աղաչեն զքեզ աստուած։

Ընդհանուրիդ քրիստոսի հեղմամբ արեանն ձերոյ զկուսանպաշտութիւնն բարձիք յաշխարհէ. եւ ի ճանապարհս պատարութեան գաղջութիւնք ընդմոլորեալ։

Ընդմարտութեան քարոզք եւ լուսաւորիչք տիեզերաց էք պարծանք եկեղեցւոյ. եւ յոյս հաւատացելոց։

Համբերութեամբ ձերով ընկալարք ի քրիստոսէ ընդալեալ անապականն, եւ գաւանութեամբ ի երկինս ընդ անմարմինսըն դաս։

Յաղթող նահատակքըն քրիստոսի որք քաջութեամբ մարտեան ընդ թշնամւոյն, եւ ըզբռնութիւնն լուծին ընդտանջանաց. զի զանտանել ըզվէրն ի յանձն առին։ Այժմ փառաց վարձս ընկնոքօք, եւ հրեշտակք ի երկինս ուրախանան. զի կարապետք եղեն տիեզերաց, եւ լուսազգեստք մեղաւորաց։ Դասք անմարմնոցն աղաղակեն եւ ասեն, փառք յացորմնոյ ըզհետ կոչմանն քրիստոսի, եւ խընկայազեան գեանդ վայելեցէք յանխտեղից ի յաքբայրութիւնն։

Պարծանքդ հաւատոյ սրբոց ձրգնաւորաց. որք ըզմարմինս իւրեանց ի վերայ քո պատարագեցին,

ման սուրբ արեան Յիսուսեանց. բա-
րեխօսս։

Ո՛ր յերկնայինն զօրս անմարմնոցըն նախ հեղեր առաստապէս հոգիդ ճրշմարիտ. զաստուածայինն եւ զերաբգոյն քո խմաստութիւնդ. լինել փառաբանիչ սուրբ երրորդութեանդ. ընդ նոսին փառաւորեմք զերրեակ միութիւնդ։

Ո՛ր զկերպարանն աստուածայինն ստեղծեալ երրորդութեանդ խորհրդակցութեամբ. զարդարեցեր փրչմամբ չնորհաց քոց կենդանարար. եւ ընդ ձնեալսն առ ի նմանել խօսեցար օրինօք եւ մարգարէիւք. ընդ նո։

Ո՛ր յերկրորդի լինելութեանս յետ յարութեան քոմ էակցին. մնեալ ի վերնատունն դրօքըն փակելով. չնորհելով ըստ առաջինն փչմանն ըզքեզ մետասանից. առաքելոցն ասաց առեք հոգի սուրբ. ընդ նո։

Յորժամ յերկնից գոչէ փողն ազդեցութիւն առնելով տիեզերաց ի գաստատանն ահաւոր. յայնմ աւուր ահեղին յիշեա տէր զի եւ զմեր ընդընդնջեցեան. եւ հանգո ընդ սուրբսըն քո։

Յորժամ ճառագայթք աստուածութեանդ վայլին ի յարեւեցլեց. եւ դըպրութիւնըք հրաշիցըն բանին. յայնմ աւուր ահեղին յիշեա տէր զի եւ։

Զարհուրեալ գոչեն արարածք ի ձայնէ սրմնքեապոչ փողոյն. յորժամ հարկանէ հրեշտակապետն եւ կոչէ ի գաստատան զաշգս որդոց մարդկան. յայնմ աւուր ահեղին յիշեա տէր զի եւ։

նելով ի դժոխըս վերացեր ընդ քեզ զհոգիս արդարոց մարգարէից ի լոյս անբաժանելիս. բարեխօսութեամբ սուրբ քրիստոս։

Ի՝ մարքրապծոտ հոգւոյն անօթ ընտրեալ եւ ճիւնահպանչ թագաւորք երկրի իշխանք աշխարհի. անպակաս գանձուց բաշխող յակոբ ալիեան յուդա յակոբեան, բարեխօս լերուք աս տէր վասն անձանց մերոց։

Երիքսրբեան մի տէրութեան խորհուրդ կամաց եւ հաճարակութիւնք, փողոց հընչմունք բարբառք աւետեաց. ընդ ամենայն երկիր սուրբդ շաւակն եւ մանտաիա. բարե։

Բանին կենաց կանուխ քարոզ եւ աւետարանիչ, երգ փրկութեան հընչուածն ահաւոր, ազգի մարդկան պատճանք սուրբդ մատենա. բարեխօս լեր առ քրիստոս վասն անձանց մերոց։

Ա՛ղաչեմք զքեզ տէր բարեխօսութեամբ սրբոց ատենից, որք նահատակեցան ի ճակատամարտ պատերազմի, յաղթող գտան ընդդէմ թըշնամւոյն. բարեխօսութեամբ սուրբ քրիստոս խընայեա ի մեզ։

Ո՛ր անվն զսպառազինութեան զրահըն հաւատոյ սըրտից իւրեանց, եւ ընկալան ի գլուխ սաղաւարտ փրկութեան ընդունչան խաչին, առաւել ընդ մէջ ածեալ ընդվզողմարիտ սուրբ հոգին. բարե։

Ո՛ր մարքրեցին զանձինս իւրեանց տաճար անուանելդ քոմ սրբոյ. եւ բնակարան հոտ անուշութեան զաղօթս իւրեանց ի տեղւոջ հեղ-

Օ՛րհնէն ըզքե՛զ աստըւա՛ծ զօ՛ըք ամենայն հրեշտակա՛՛ց. արդարոց ա՛նձին եւ հոգիք ամենայն սրբոց։

Գա՛լէն ըզքե՛զ բրիստո՛ս մա՛րտիրոսայըն ժողո՛՛վք. դա՛սք մարգարէից եւ դուն՛ք ամենայն սրբոց։

Բարեբանէ՛ն ըզքե՛զ սո՛ւրբ հո՛գին՝ որ միայնով ես հըզօ՛՛ր, եւ պահես զօ՛րացեա՛լ զյուսանցեա՛լս ի՛ քե՛զ։

Տո՛ն ճըգնաւորացն այսօ՛ր. է՛կայք հաւատացեա՛լք օ՛րհնեցէ՛ք զաստըւած յիշատակի՛ սո՛ւրբ վըկային։

Ո՛ըք ըզմահս իւրեանց կանգնեցի՛ն յերկրի աշխարհակ հըզօ՛ր, յո՛ր ապաւինեալքս ամենեքեան է՛կայք հաւատացեա՛լք օ՛րհ։

Հնչուձի արեան սուրբ մանըրեա՛ց ըզտիեզերըս յանօրէն կռապաշտութեանց, եւ խառնեա՛ց ընդ մարդիկ ընդ երկնայի՛ն զօրութիւնն. է՛կայք հաւատացեա՛լք օ՛րհնեցէ՛ք զաստը՛ւած ըզբնակեա՛լն ի՛ մէջ սրբոց։

Ո՛ր օրհնի՛ս յանմարմնականի՛ն զինուո՛րութեանց վերապո՛ւեմք աղաքե՛ զտէր. աղօթի՛ւք սրբոց մարտիրոսաց խնայեա՛ ի՛ ժողո՛վուրդս քո՛ զքո՛ միայն մարդասէր։

Զօրս ընտրեցէ՛ք յամենայն ազգա՛՛ց երկրե ընտրո՛՛ւել զոգիս մարդկան. աղօթի՛ւք սրբոց մար։

Ո՛ր գա՛ս հայրապետական իշխանութեամբ պսակել ընտրեալս քո՛. աղօթի՛ւք սրբոց մարտիրոսաց փրկեա՛ ըզմեզ ի՛ հրոյն յաւիտենից միայն մարդասէր։

Ո՛ր նախիմա՛ց խոնարհութեամբ տնօրինեցէ՛ք զխորհո՛ւրդ սո՛ւրբ եւ կեղեցո՛ւն. խորհո՛ւրդն ա՛րկեա՛լ հին մուննա հաստատութեա՛ն ըզդասս արդարոց. աղաչանո՛ք սո՛ւրբ խընայեա՛ ի՛՛ մեզ։

Ո՛ր զօրհնութի՛ւն նախատեզծին աստուածազգ ա՛րուսց եւ իգանց. պա՛ծառանգեա՛լ վայելչապէս ծագկեցո՛ւցէ՛ք. այսօ՛ր ի՛ յո՛վակիմ եւ ի՛ յաննա. աղա։

Ո՛ր ըզխոնարհո՛՛ւն աբրահամու նահապետին մեր ընտ հո՛գւոյ. քահանայական եւ թագաւորական դասուցանացըն մի՛ացեա՛լ ցո՛ւցեր այսօ՛ր ի՛ յաննայէ. աղա։

Ասա՛՛ քո եղեցի՛ մեզ ապաւէ՛՛ն բո՛ցանիւք փայլմամբն իւրով. խորհո՛՛ւրդ ակեաց ըզմիընա՛՛ն, եւ եղեալ ընդ ասակնիք անուանեա՛լ փայտըն կենաց ի՛ միջոցի՛՛ն ամենից զե՛՛ւթից։

Վե՛՛ր առեա՛լ ըզնձան երկի՛՛նք եւ երկինս ո՛՛րբանանց ընդ յայտնել սրբոց խաչին սեռականաձեւ քառաթեւեւին՝ որ զաշխարհս լուսաւորեա՛՛ց արեգականակերպ ճա՛՛ռագայթիւք։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Ցընծացա՛՛ երուսաղէ՛՛մ բերկրեցա՛՛ն հաւատացեա՛լք, նո՛՛ւիրհրաշ զարդարեցա՛՛ն, քանզի տեսին զյաղթող Թագն ըզնշանն. արարա՛՛ծք ամենայնի՛՛ն ի՛՛ լուսոյն պայծառացա՛՛ն։

Ամէն և միշտ և յաւիտեան։

Ա՛րդ եկայ՛ք ժողովո՛՛ւրդք աստուածո՛՛յ եւ հաւատացեալ՛՛ք բրիստոս, ի՛՛ ձեռն սրբոց մարտիրոսայն անաբեսո՛՛ւք գոհութեամբ վառք ի՛՛ բարձունս աստուածոյ։

Յաւուրց վերջին ժամանակի շնեաց իւր տէն զեկեղեցի, հօրըն գըթած երկնաւորի խմաստութիւն բան եւ որդի. եթ ընդմանին իւր ի գինըն, զորինի արեանն ի խաղնելն. սրմին հրաշից ներգործըն տուր օրհնութիւն յաւիտենից։

Որ եւ զծառայս իւր առաքեաց ի խաղնելսըն հրաւիրեաց. զբաղցեալն ի հաց մարմնոյն կոչեաց զորինի արեանն եւ ծարաւեաց. յայս կոչմանէս ապըստամբեաց ազգ հիւսիսոյ հայաստանեայց. այն որ ընդհրաշս այս ներգործեաց մեզ նորագոյն յայս հաստատեաց։ Հաւատարիմ եւ խմաստուն գրիգոր անուն արթուն, նըմանի խաչի մանհուամբ որդւոյն չարչարանքն իւր տուրըս մարմնոյն, զաղգըս հայոց կոչեաց ի նոյն զհաս եւ զհարուածս եթ խըստագոյն. միայն բանին հօր խմաստնոյ տուրք օրհնութիւն զորըք հրաբուն։

Որ լուսով աստուածային բանին զարդարեցեր զեկեղեցի. եւ զխաչն անպիտութեան հալածեցեր յոգւոց մարդկան, նովտեր տուրը գրիգոր. բարեխօս լեր վասն մեր առ միածին բանըն հօր։ Որ զհամագոյ բընութիւն միաստնական երրորդութեանըն յայտնեցեր եկեղեցւոյ խոստովանել միութիւն. նովտեր տուրը գրի։ Որ զերկրական տնօրինութիւն մարդացելոյն վասըն մեր ուսուցեր մի յերկուց նոր խառնուածն ընթանչել. նովտեր տուրը։

Սարսափելի հոգոյն նըմանն ահեղագոյ սաստիկ հընչմամբ, երե-

Որ երանեան հրեշտակք ի յերկինս կոչնա ընդ չարչարանըս ճըգնաւորութեան, եւ հրաշեան արարածոցք ընդ յաղթութիւնըս սրբոցն։

Մեծապէս պատերազմեալ զաղաքինութեան ըզհանգէս, պըսակեցան ի քրիստոսէ ընդ վերին զընաւրհնեան։

Ցընծայ կաթուղիկէ, զուարճանան հաւատացեալք. աղաղակեն առելոյ ի վերայ. փա՛ռք քեզ աստուած։

Զքեզ տէր օրհնեն գաւազք սրբոց մարտիրոսաց, քաղցր ձայնիւ հընչմամբ քեզ երգեն. փառք քեզ փառք քեզ աստուած։

Որք քաջութեամբ համբերեցին բընաւորացն ըսպառնալեաց, եւ ընդ անմարմնոցըն գաւակցեալ քեզ երգեն. փա։

Պարծանք եկեղեցւոյ եւ ուրախութիւն հրեշտակաց, ով սուրբ հայր անուն, զաղաչանըս մեր հանապազ մատո սուրբ երրորդութեան։

Որ ի մարմնի կանուխ եալ եւ զանմարմնոցըն բերեալ ի քեզ ըզվարս. ով սուրբ։

Բաժակ հոգեւորական ըմպեալ աստուածային ուրախութեամբ. ով սուրբ հայր ան։

Ով երջանիկ տէր սուրբ գրիգոր, սրրբութեանցըն պաշտօնեայ եւ առաջնորդ բանաւոր հօտի։ Ընդքեզ ունիմք բարեխօս առ միսուս միածինն, եւ աղաչող վասըն քո նախաւորացս։

Կանխեա խընդրեա ըզթողութիւն յանցանաց, ի քէն աշակերտեցս։

նաւթեան, եւ առանգաստ հրաժայլ ծագմանմբ. մայր եւ։

Ա՛յսօր խընդրի պաառաւական փայտ խաչին աւանդեան ՚ի գողգոթա, ՚ի ձեռն մատուածանէր դըշխոյին. եկայք հաւատացեալք երկրըպագեացուք մատուածոյին սուրբ նըշանին։

Ա՛յսօր ընծայի գողգոթա ընծայկեան ՚ի յերկրի, վերաբերեալ անուշահոտ խընկովք, ՚ի ձեռն երանելոյն յուդայի. եկայք հաւատացեալք երկրըպագ։

Փառք հոր և որդոյ և։

Ա՛յսօր ՚ի ձեռն փրկականն սուրբ խաչին կենադործի՝ պատանին մեռեալ. եւ ոգեայ մատանայ ըզկնի ծանուճն իւր. խակ մեք քրիստոսի հաւատացեալք երկրըպագ։

Ադամ և Փրկ և յոհաննու։

Ա՛յսօր ցընծայ վերինն երուսաղէմ ընդունել ըզսուտ յարկսըն լուսեղէն. ծերախանան եւ հրեշտակք ասելով. փառք քեզ փառք քեզ աստուած։

Օրհնութիւն Ա—ագ կղճ։

Տնորհեա մեզ քրիստոս Թագաւոր, կատարել ՚ի հաճոյս քո զմիշտատակ սրբոցն եւ օրհնել զանուն քո սուրբ։

Ո՛րք հեղման քո սուրբ արեան եւ չարչարանաց քոց եղեն հաղորդք սուրբ վերկայքն, եւ լսաւորիչք աչխարհի։

Սրբոք միշտ ազաչեմք եւ փառաւորեմք աներագար երգով օրհնութեամբ, սուրբ երրորդութիւնդ հաստատեալ։

Հան

Հրեշտակին ձայնիւն ծրհնեաց ծնաւք զամենասուրբ վերրորդութիւնն, փառաւորելով ըզհայր. որ վերակոչեաց զամենեսեան ՚ի մահուանէ յանմահութիւն։

Երգիցէք տեառն երգ նոր եկեղեցիք սրբեցեալոց, քրիստոսի երկրպագելով. որ վերա։

Սրբասաց ձայնիւն ծրհնեացուք, հոգեւորական հընչմամբ գովեցուք, սուրբ զհնդին փառաւորելով. որ վերահանդոյց զամե։

Սուրբ եւ աստուածածնին մանկամ ցանկալի կուսից եւ պարծանք ազգի մարդկան, մայր եւ աղախին մեծացուցանեմք։

Անկէզ մորենի եւ տանձառ ընդհանուր լուսոյն, անապատ եւ անխաւեալի կուսութիւն. մայր եւ։

Խորհուրդ կենաց եւ մայր կենդանութեան, եւ անանգաստ հրաժայլ ծագմամբ. մայր եւ։

Ա՛յսօր խընդրի պաառաւական փայտ խաչին աւանդեան ՚ի գողգոթա, ՚ի ձեռն մատուածանէր դըշխոյին. եկայք հաւատացեալք երկրըպագեացուք մատուածոյին սուրբ նըշանին։

Ա՛յսօր ընծայի գողգոթա ընծայկեան ՚ի յերկրի, վերաբերեալ անուշահոտ խընկովք, ՚ի ձեռն երանելոյն յուդայի. եկայք հաւատացեալք երկրըպագ։

Փառք հոր և որդոյ և։

Ա՛յսօր ՚ի ձեռն փրկականն սուրբ խաչին կենադործի՝ պատանին մեռեալ. եւ ոգեայ մատանայ ըզկնի ծանուճն իւր. խակ մեք քրիստոսի հաւատացեալք երկրըպագ։

Ադամ և Փրկ և յոհաննու։

Ա՛յսօր ցընծայ վերինն երուսաղէմ ընդունել ըզսուտ յարկսըն լուսեղէն. ծերախանան եւ հրեշտակք ասելով. փառք քեզ փառք քեզ աստուած։

Օրհնութիւն Ա—ագ կղճ։

Տնորհեա մեզ քրիստոս Թագաւոր, կատարել ՚ի հաճոյս քո զմիշտատակ սրբոցն եւ օրհնել զանուն քո սուրբ։

Ո՛րք հեղման քո սուրբ արեան եւ չարչարանաց քոց եղեն հաղորդք սուրբ վերկայքն, եւ լսաւորիչք աչխարհի։

Սրբոք միշտ ազաչեմք եւ փառաւորեմք աներագար երգով օրհնութեամբ, սուրբ երրորդութիւնդ հաստատեալ։

Հան

Հրեշտակին ձայնիւն ծրհնեաց ծնաւք զամենասուրբ վերրորդութիւնն, փառաւորելով ըզհայր. որ վերակոչեաց զամենեսեան ՚ի մահուանէ յանմահութիւն։

Երգիցէք տեառն երգ նոր եկեղեցիք սրբեցեալոց, քրիստոսի երկրպագելով. որ վերա։

Սրբասաց ձայնիւն ծրհնեացուք, հոգեւորական հընչմամբ գովեցուք, սուրբ զհնդին փառաւորելով. որ վերահանդոյց զամե։

Սուրբ եւ աստուածածնին մանկամ ցանկալի կուսից եւ պարծանք ազգի մարդկան, մայր եւ աղախին մեծացուցանեմք։

Անկէզ մորենի եւ տանձառ ընդհանուր լուսոյն, անապատ եւ անխաւեալի կուսութիւն. մայր եւ։

Խորհուրդ կենաց եւ մայր կենդանութեան, եւ

Յօրհնութիւն ի նոր օրհնութիւնք ընդունել. քրիստոս Թագաւոր. որ վասն մեր մարմնացար կենդանի մեզ, բարեխօսութեամբ սրբոց քոց։

Որ յանէից ստեղծեր ըզպաշտօնեայս քո՝ ի հնար կիզելոյ հնարդ աներեսական. ընդ նոսին օրհնեմք ընդունել եւ մեք հոգեղինս։

Որ բանիւ գոյացուցեր զինեամ դասըս հրեղինաց բանդ ի սկզբանէ. ընդ նոսին գոհեմք ընդունել եւ մեք հոգե։

Որ արարեր յոգիս խմանալի ըզհրեշտակս քո հնգի աստուծոյ. ընդ նոսին բարեբանեմք ընդունել եւ մեք հոգեղինս։

Պահպանութեամբ աթոռոյս քոյոյ՝ քաղաքին հինաւուրց, ի լռին ձայնի մարգարէին եղեւ թռչնոց զրահ։

Եհաս բանն առ Թագաւորն, պատուիրեալ ժողովրդեանն լռին ձայնի մար։

Ի բերանոց մանկանց տղայոց զարքայիկ երկնից յօդնութիւն կոչէին, լռեալ ձայնի մար։

Որ ընտրեցեր յորմանէ զմարդեալն հոգւով սուրբին ներսէս, ժառանգել ըզվիճակ հայրենի՝ հովանալ պարտիրութեամբ եւ իրանամբք։

Որ ծրի՛նօք ճրշմարտութեանդն զարդարեաց զեկեղեցի. կարպատել բարեպաշտութեա՛մբ,

Մխաբան ամենեքեան զաստուածային աստուածոյ օրհնեցէք ձայնիւ սրբութեամբ ընդլսել կիլիկն սրբոյն։

Զթագաւորըն վաղաց քրիստոս զեանկից հօր եւ հոգւոյն գովեցէք ձայնիւ սրբ։

Զբահխողըն պարգեւաց սուրբ զհոգին ճրշմարտութեան բարեբանեցէք ձայնիւ սրբ։

Այսօր տնեմք ըզտօն սրբոց վրկայիցն, որք արեամբ նահատակեցան ի ջուր վերին զրաքարթնոյն։

Արիաբար մարտեցան ընդդէմ խրոխտ թագաւորաց. զյաղթող զաւանն ընկալեալ ըզպսակ. փնտխեցան ի։

Եղեն օթեվանըք սուրբ երրորդութեանն. զանճառակաւն ընկալեալ ըզկեանս. եւ բարեխօսեն աւետիս վասն անձանց մերոց։

Ով երանեալ սուրբ վրկայք, որք արժանի եղէք մարմնով եւ արեամբ դասակից լինել զրաքարթնոյ երկնից։

Քաղաքավարեալք ի մարմնի եւ հետեւողք ընդ ոտն աստուծոյ. մարմնով եւ ար։

Լուսաւորեալք ի հօրէ պայծառանայեալք ի հոգւոյն սրբոյ. բախծեցէք աւետիս վասն անձանց մերոց։

Յիշեա զմեզ աստուածածին վրկիչ մեր. յորժամ գան Թագաւորութեամբդ քո կենցաղ ըզմեզ, բարեխօսութեամբ սրբոց քոց։

Շնորհեա մեզ Թողութիւն երկնաւոր Թագաւոր. ընկալ զաղաչանս մեր կենցաղ ըզմեզ, բարե։

ընգօղն երկնայինն. զբեզ բարեբան-
նեմք աստուածածնին կոյս:
Անկիզ մորենի եւ սրովբէ հոգե-
ղէն սուրբ կոյս. քանզի պլտուղն
ղեն կենաց՝ ի քէն տըւաւ մեզ.
զբեզ բա՛:
Անիծից լուծիչ եւ բանիչ մեղաց
սուրբ կոյս. որ զանտանելին յէից
՝ի գիրկըս քո բարձեր. զբեզ բա՛:
Ճանապայթ փառաց հօր որպիսի
միածին, որ ընդլոյտ անվայրապիակ
մարմնով պարապրեաւ, այսօր ՝ի
Թաթօ՛ր փառօք փայլեցեր:
Որ անտես սրովբէից անհաս ՝ի
վեր քան ընդբան, ծանաչի կերպիւ
պարագածակեաւ ընդլոյտ անըստ-
ուեր, այսօր ՝ի:

Փառք հօր և որդւոյ և:

Որ հրեղինացն անմերձենալի հօր
աստուածութեանդ, ՝ի հոդեղէնս
խոնարհեաւ լոյտ արփիական, այ-
սօր ՝ի Թա՛:

Աչեմ և միշ և յաւիտեան:

Զհայր եւ զորդի՛ եւ զսո՛ւրբ զհո՛-
գի. փառաւորեմք ասելով. երեք-
սլորեան տէրութիւն կեցո զմեզ.
բարեխօսութեամբ սլորդոց քոց:

Օրհնութիւն երերոր յայն:

Օ՛ արփիական մահ սլորդոց քոց
՝քրիստոս ընդ երկնային զօրան
այսօր երգակցեաւ՝ տօ՛նեմք. որք
հանդիսացան ընդգէմ բռնաւո-
Թեան Թըշնամանդն:
Անմարմինք ՝ի մարմնի՛ ցուցան
գեր ՝ի վերոյ սրոյ եւ հրոյ տան-
ջա՛նաց. զպատուականն մահս խոր-
հանց ընծայեցին՝ քեզ քրիստո՛ս
բանաւո՛ր զենմունք:

սորին աղաչանօք խնայեա՛ ՝ի՛
մեզ քրիստո՛ս:

Ըզմիշատակ վըկայիցն սլորդոյն
մեծին մինասայ, երմտիներ գրա՛-
բան, յո՛ս՛ով եկայ՛ք տո՛նեսցուք:
Ով սո՛ւրբ վըկայ քրիստոսի՝ քաղց-
րաբարբառո՛ղ միներս. աղաչեա՛
օգնական յո՛ս՛ով ըզքեզ խընդրո-
զանցս:
Ի՛ տամճապի հանգըստեան սլորդոյն
մեծին միներս. եկայ՛ք հաւատաչ
ցեալք յո՛ս՛ով երկրպագեսցո՛ւք:
Այսօր երկնայինքն ուրախա-
ցան ընդ երկրաւորացս նորոգմանն.
քանզի նորոգողն էից հոգին էջ
՝ի սուրբ վերներսուն. որով նորո-
գեցա՛ն դա՛նք առաքելոցն:
Այսօր հոգանիւթեայ բնութիւնս
ցընծայ ընդ հօր հաշտութեան.
քանզի որ եբարձ զհոգին ՝ի մարդ-
կանէ՝ մարմին եղելոց, դարձեալ
վերըսատի՛ն ընդնոյն պարգեւէ:
Այսօր մանկունք եկեղեցւոյ տօ-
նեն ցընծութեամբ զպա՛ւլուստ
սուրբ հոգւոյն. որով զարդարե-
ցան ՝ի զգեստս լուսափայլս եւ
գերապայծառս. երգեն ընդ սրով-
բե՛ան զերբ՛ըսլորեանն:
Գանլոյ է միածինն փոզով եւ
փառօք հօ՛ր, եւ ըզհոգեղէնն բնու-
թի՛ւնս հրեղէն նորոգէ:
Լուսաւոր են ճանապարհք սլրպա-
րո՛ց, եւ ՝ի բիւրաւոր բանակըս
հրեշտակաց անպովք ընթանան:
Ի՛ վերինն երուսաղէմ թըռչին
անպովք ընդ աւազ տեառն՛ն
յո՛գս. եւ այնպես յաւիտեանն
ժա՛մ ընդ տեառն լինին:
Միւն լուսոյ եւ անմահ հոգւոյն
սո՛ւրբ կոյս, որ ցօղեցեր ՝ի մեզ

ղը. ի՛ նեղելով չարչարանաց փրկչին. եկայք հա։

Հայրապետ սուրբ եւ անբիծ եւ ընտրեալ յորմէայնէ. սքանչելագործ վկայ եւ պարծանք ազգի մարդկան. աղ. քրիստոս բարեխոսեսի վասն մեր քո ծնողացս։

Հնձիւ հոգեւոր բանաւոր հօտի. լուսաւորիչ տիեզերաց սիւն լուսոյ կանգնեալ ի մէջ եկեղեցւոյ. աղ. քրիստոս բարե։

Համատունելիւն հաւատոյ պըսակ ի գլուխ եկեղեցւոյ, պայծառ քանրոջ տիեզերաց եւ պարծանք ազգի մարդկան. աղ. քրիստոս բարե։

Ի տաճարի քում սրբութեան երկրպագեմք քո նըշխարաց. փառաւորեմք զոր իշատակի կատարման քո հանգըստեան. աղ. քրիստոս բարեխոսեսի։

Ժողովեալ սուրբ հայրապետքըն հրաւիրմամբ հոգւոյն սրբոյ, վճռըն հաստատեցին զառաքելական քարոզութիւնն. ի վերայ վէմ հաւատոյ հիմանն սուրբ եկեղեցւոյ։

Ոնք զինու հոգւոյն սրբոյ արիաբար պատերազմեալք, վանեցին զընդդիմամարտ մոլութիւն հերձուածողացն. որպէս հնձիւք քաջք հերբեցին ըզգայլն ի հօտէ գառանց։

Երջանիկ սուրբ հայրապետք, որք կամաւ չարչարեցայք յանձն առնլիք զհանգերութիւն. յարժանաւոր յաղթիդս ձեր իշեսջիք զանձինս մեր։

Փոխանակ արեանն տեառն ձեր արբինդ հեղաւ երկիր, եւ հոտ անոյշ բուրեաց յաշխարհ. յար։ Փոխանակ անցաւորիս ձեզ անանց է պատրաստեալ պընակ փառաց ի քրիստոսէ. յար։

Ընդ վերին զըւարթունսըն բանբեանեմք ըզքեզ տէր. սուրբ սուրբ սուրբ ես տէր զօրութեանց կեցո ըզմեզ։

Յիշատակաւ սրբոց մարտիրոսաց գոհաբանեմք ըզքեզ տէր. սուրբ։ Երեքսըրբեան ձայնիւն աղաղակեմք ա՛ռ քեզ տէր. սուրբ։

Զանյաղթելի ճրագնաւորացն ըզյիշատակս եկայք հաւատացեալք անմեղնեքեան պատուեսցուք։

Քանզի մարմին ուսեալ զտանջանս արհամարհեցին. նըմանո-

նահատակեալըք ճըգնութեամբ ի փորձ զանազան տանջանաց, համբերութեամբ վանեալ ըզթըշնամըն պատերազմ, փոխեցան ի զօրս վերին զըւարթնոցն։

Երանելի սուրբ հայրապետք չարչարեալք վասն տեառն հանքերեցիք. յանգթելով բըռնաւորին դատակից եղէք վերնոցն։

Ճըգնեալ նահատակեցայք յերկրի յաղթողք ի պատերազմի. կոխեալ ըզսատանայ դատ։

Լուսաւորեալք երկնային լուսովն, պայծառացեալք ի հոգւոյն սրբութեան. բարեխօսեցէք ա՛ռ տէր վասն անձանց մերոց։

Երանելի սուրբ հայրապետք, որք կամաւ չարչարեցայք յանձն առնլիք զհանգերութիւն. յարժանաւոր յաղթիդս ձեր իշեսջիք զանձինս մեր։

Փոխանակ արեանն տեառն ձեր արբինդ հեղաւ երկիր, եւ հոտ անոյշ բուրեաց յաշխարհ. յար։ Փոխանակ անցաւորիս ձեզ անանց է պատրաստեալ պընակ փառաց ի քրիստոսէ. յար։

Ընդ վերին զըւարթունսըն բանբեանեմք ըզքեզ տէր. սուրբ սուրբ սուրբ ես տէր զօրութեանց կեցո ըզմեզ։

Յիշատակաւ սրբոց մարտիրոսաց գոհաբանեմք ըզքեզ տէր. սուրբ։ Երեքսըրբեան ձայնիւն աղաղակեմք ա՛ռ քեզ տէր. սուրբ։

Զանյաղթելի ճրագնաւորացն ըզյիշատակս եկայք հաւատացեալք անմեղնեքեան պատուեսցուք։

Քանզի մարմին ուսեալ զտանջանս եւ զվարդապետս եկեղեցւոյ քոմ սրբոյ, յիշատակ-

բուցանելոյ նոքօք որդւոց սիոնի զուարս փափկութեան, ասէր։ Ո՛ր կատարեցեր զպիսաւաղ ցանկութեան սըրտից նոցա. որք ըսպասեալ մընային մեծի գալըստեան քո՝ ի սուրբ վերնատունն, ասէ՛ր թող։

Յանհաւոր քո գալըստեանըն յոյժ ժամ գաս տէր ի յերկնից աստուածային քո զօրութեամբդ, եւ նըշան սուրբ խաչին պայծառանայ ի մէջ երկրի։

Ներգին տարերք երկրի ի ձայնէ հընչմանն վողջոյն, որ գոչէ զկենդանութիւն. ասէ արիք է՝ կըն տէր կենդանեաց եւ մեռելոց։

Շնորհեա մեզ տէր ողորմութիւն ի ծագել սըրբոյ խաչին ձրագել զմեզ փըրկութիւն. զի նովաւ եղցուք ընդ առաջ աստուածորդւոյդ որ ի յերկնից։

Զանճառելի լուսոյ մայր, եւ ընդնայականըն անըսկըզբնակից որդւոյն. ծրհնութեամբ մեծացո՛ցեալ։

Զանհաս տնօրէնութեան մայր, եւ զանճնաւոր տաճար աստուածոյն բանին. ծրհ։

Զբողբից փըրկութեան մայր, որ զանտանելին յերից ի յարգանդի եբարձ. ընդնայ ամենեքեան ծրհնութեամբ մեծացո՛։

Քեզ բրիստոս կաթուղիկէ եկեղեցւոյ շնորհողն զյաղթականն ըզպատուական զաստուածընկալ սուրբն նըշանս, մատուցանեմք զօրհնէրգութիւն միշտ ի բարձունս։ Սա կամաւ քո բրիստոս եւ թեւօք ամենազօր սուրբ հոգւոյն, եւ

կաւ պատուեմք այսօր. բարեխոսութեամբ սուրբ քրիստոս խընայել ի մեզ։

Ծիր մըշակք անպատեհլի կամօք զիկէ եկեղեցւոյ, եւ պըտակ պարծանացն հաւատացելոց. բարե։

Հազարապետք աստուածային խորհրդոյն, եւ բացողք դրան արքայութեան երկնից. բարեխօսեցէք առ տէր վասն անձանց մերոց։

Ոք արժանաւորեցայք կոչիլ յաշակերտութիւն առաքելոյն Թադէոսի. եւ աստուածային հրոյ մաքրութեան, ոակի փոքձեալ գըտայք ի բնակարանըն հրեշտակաց. ոլ երանելի սուրբ ոակեա՛՛՛նք, բարեխօսեցէք առ տէր մաղթել ըզմեզ ի մեղաց մերոց։

Ոք անհրաժեշտ դաւանութեամբ քարոզեցիք ըզբրիստոս ի դրունըն Թադէհացւոյն, մըկըրտեալ ը՛՛վ ըզքաջ նահատակն ի յաղկաղարդ վայելչութեան. ոլ երա։

Ոք անպարտելի ճշմարիք ի հրապուրանաց որդւոյ Թադէոսորին, չարչարեալք վասն քրիստոսի, արագանպէս խոզխոզեցայք պատարագ ընդունելի. ոլ երանելի սուրբ ոակեա՛՛՛նք, բարեխօսեցէք առ տէր մաք։

Հոգիդ ճըշմարիտ որ զաստուածայինն ըզհրամանսըն քո զառածըն դաւթեան լըցեր, արբուցանելով աշակերտացն ըզպարարտութիւն քո՝ ի սուրբ վերնատանն. ասէ՛ր թող։

Որ առաքեցար ի հօրէ կենդանարար վերակ եւ լոյս ճըշմարիտ. ար-

երրորդութեանդ. բարեբանեմք ընդքեզ անլռելի ձայնիւ։

Ճգնաւորականն աշխատութեանց համբերեցին սուրբ մարտիրոսքն, եւ ըզպատերազմըն չարին վանեցին ժուժկալութեամբ. բարեխօսեալ առցա քրիստոս խընայեա ի մեզ։

Որք հեղին զարիւնս իւրեանց փոխանակ արեան քո տէր. եւ ըզբռնութիւն հրապուրողին վանեցին ժուժկալութեամբ. բա։

Ով ըզպնակս անապականն ընկալան ի քէն քրիստոս. եւ դասուցեան ի դաս վերին զբնութենէն. բա։

Պահանակք յաղթողք քաջք ի մարտի երանելի սուրբ մարտիրոսք. որք վանեալ ընդ ընչամին խորտակեցիք։

Հրեշտակացըն դասքըն ոճնակից են մեզ. եւ ջոկք ամբոխողըն զուարճացեալ բերկրին ընդ վարդապետն ձեր հեզութեան արեան. որք վանեալ ընդ ընչա։

Անմահական պըսակըն ձեզ առան դեալ մընայ. քան զանկանըս պատուականըս գերադոյն հրաշիւք. որք վանեալ ընդ ընչա։

Այսօր մարտիրոսաց դասքըն ցընծացեալ բերկրին ընդ առաջ տեառն քրիստոսի ծրդեալն աստուծոյ։

Զայն ի յերկնից վըկայեալ ասէ. եկայք ծրհնեալքըդ հօրիմ, ժառանգորդք երկնից խորանացն։

Աւաքեա ի մեզ տէր ընդ զըմեղս գըլխոնեան. քո զնդրմունքիւն, բարեխօսութեամբ սրբոց նահատակացն քո եւ ողորմեա։

դասուք հրեշտակաց թռուցեալ երկաւորի ի լեառնըն վարագայ բըռնակի ի նմա։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Եկայք ժողովուրդք երկրպագեսցուք աստուածային սուրբ նըշանիս. հանդարձէք միաբան ըզձերս ի սըրբութիւն, եւ ըզբնակեանն ի սմա միշտ փառաւորեսցուք։

Այժմ և ընդ և յաւիտեան։

Քանզի տեսարան եղեն հրեշտակաց եւ մարդկան. զյաղթութեանն պըսակն ի քրիստոսէ ընկալան. եւ բարեխօսեն առ տէր վասն անձանց մերոց։

Օրհնութիւն վասն յայն։

Այսօր հրեշտակաց դասքն ի յերկինս ուրախանան ի վերայ

ընդնութեան սրբոցն։

Այսօր ընդնազգեաց սրբոց դասքն ի յերկրի պըսակեցան, երկնային աստուածընդէն վառօքն։

Այսօր անմարմնոց զինուորութիւնքըն մեծապէս տօնեն. քանզի երկրաւոր զինաւորաց բազմութիւնքն ընծայեցան ի խորանըն սրբութեան երկնից։

Սուրբ աստուած հայր անըսկիզբն, որ վառաւորեալ ես ի մէջ սրբոց քոց. ծրհնեմք ընդքեզ ընդ զըմարդունս երկնից։

Սուրբ աստուած որդի միածին, որ պահեցեր յաղթող ընդընդութիւն սրբոց քոց. գովեմք ընդքեզ։

Սուրբ աստուած հոգի ընդմարիտ, որ նորոգեցեր ըզպատերազմս ընդմարտիս եւ երկրպագութեամբ սուրբ

Որո՞մ զերկնայինըն բաց՛եր ըզ-
դեւոն, ցո՛ւցանել՝ւլ զանձառելի
խորհուրդ. սո՛րին աղաչանո՛ք խո՛-
նարհ՛ուք. սո՛րին աղաչե՛ք եւ ա՛ղո՛ւ՛ր։

Որ աղօթանուէր հայցմամբ ըզ-
Թեղո՛ւԹի՛ւն խընդրելով ի քէն
անէրէն ըսպանո՛ղաց իւրոց. սո՛րին
աղաչա։

Առաստնեան՛ք քրիստոսի ճըշմա-
րիտ վըկայ, բազմաչարչար նահա-
տակ տէր գրիգո՛րիոս. զպակասու-
Թի՛ւն չարչարանաց տեառն ի
մարմնի քո՛ւմ կրեցեր. որո՛վ ցըն-
ծայ եկեղեցի ի փառս որդւո՛ց սի-
ոնի։

Ծնո՛ղ հոգեւո՛ր աստուածանման՛ն
սիրով. գո՛րովագո՛ւԹ հայր պար-
ծանաց տէր գրիգո՛րիոս. չարչարա-
նո՛ք մարմնոյդ մաքրեցեր ըզմեզ ի
յաղտոյ մեղաց, եւ ճըշնար որդիս
լուսափայլ բանիւդ։

Կերպանքա՛ն փառաց միաճնի՛ ո՛ր-
դո՛ւյն, մարտիրո՛ս յաղԹո՛ղ տէր
գրիգո՛րիոս. բեւեռս երկաԹիս
ընկալաւ երկնագնաց ԹաւԹո՛ւք ոտից
քոց սո՛ւրբ, զի բեւեռեսցես ըզ-
մեզ յերկի՛ւղն աստուծո՛յ։

Ա՛յսօր ցընծայ եկեղեցի ընդ
անմարմնո՛յըն դասակցեա՛լ, տօ՛նէ
լո՛ւվ զմիշատակըս քո տէր սո՛ւրբ
ներսէս. ո՛ր ի հոգեւո՛յն սրբոյ ա-
ղաւնակե՛րպ իջմամբ վըկայեցար,
բարեխօսեա՛ ա՛ռ քրիստոս վասն
անձանց մե՛ռոց։

Զհամանայնպետ ընտրեալ սրժա-
նապէս շնորհո՛ք հոգւո՛յն բաշխե-
ցո՛ւ զվըրկականն մարմին եւ
զարիւնըն տեառն. յորո՛ւմ հրե-
ղէն սիւն ի յերկինից իջեալ. բարե։
Ա՛րդ աղաչեմ՛ք ըզքեզ լուսաւո-

Որ ի հոգւոյ մերոց նըմանեա՛լ
մո՛ւխի նախամարդապրէին մեծի,
լուսափայլեա՛լ դիմօք աստուածա՛-
հրաշ տեսլեամբ. բարեխօ՛։

Ա՛յսօր ընդ անմարմնոցըն դաս
պարեն, որք ի սերաստիա ճըգնու-
Թեամբ պատերազմեա՛ւք յաղԹե-
ցին Թըշնամւոյն. բարեխօսո՛-
Թեամբ սո՛ւրբ քրիստո՛ս խընայեա
ի մեզ։

Ե՛ր ըզմոլո՛ւԹիւն անօրէ՛ն բըռնա-
ւորին անստուածայի՛ն արո՛ւ-
Թեամբ վանեա՛լ, տա՛րեա՛լ ժուժ
կա՛լուԹեամբ հանբերեցի՛ն տան-
ջանացն. բարե։

Ի՛ ձուլել պատուականի՛ն մարմնոյն
ի դըժընդակ օդոյն, տանգնապէ՛ին
ի լըճին սառո՛ւցելոյ յանտանելի
տանջանացն. զա՛ւս ի յերկինըս
հանբարձեալ եւ զօգնո՛ւԹիւն ի
քէն խընդրեին, ո՛ր յո՛յս եւ ա՛պա-
ւէնդ եմ քոց սըրբոց խընայ։

Զանընկըզնելի բընդհա՛ւմն ի
հո՛րէ զհոգին ճըշմարիտ. ո՛ր հընչ-
մամբ ձայնի է՛լ ի վերնատո՛ւնն այ-
սօր նըմա՛ն սաստիկ հողմոյ. զո՛ր
փառաւորեմ՛ք հոգեւո՛ր երգով։
Զհամագոյակի՛ցըն հօր եւ որդո՛յ
ըզբաշխո՛ղըն շնորհաց. ո՛ր ի հրե-
ղէն լե՛զուս բաժանեալ զբա՛նն
ընտրո՛ւԹեան լեզուաց շնո՛րհեաց
սո՛ւրբ աո՛ւաքելոցն. զո՛ր փառա։
Զաղբիւրն իմաստուԹեան ըզկա-
տարեալն անձնաւորուԹեամբ. ո՛ր
խօսեցաւ յօրէնս եւ ի մարգարէս
եւ յաւետարանս. զո՛ր փա։

Փառք քեզ աստուած փառա-
ւորեալ յաւիտեան. ո՛ր կենարարդ
ես մարմնո՛ւ եւ գոյացո՛ւցիչ հո-
գւոց մեր ներհնչեցե՛լոցն։

Օրհնութիւն Զատկի յայն։

Այսօր յիշատակ սըրբոցն, եւ փայլէն նըշխարըք սոցա ի մէջ եւ կէղեցւոյ . աղաչէսցուք ըզտէր սոքօք խընայեա ի մեզ։

Հէղմամբ արեան սոցա մեծարի՛ մայր սոցա խմանալի սիոնի. աղաւ։

Տաճար են սուրբ հոգւոյն կեն դանի՛ ոսկերըք սոցա հիւանդաց բըժիշկ. աղաւ։

Այսօր ճըգնութեամբ սըրբոցըն զուարճանայ եկեղեցի ուրախու թեամբ մեծաւ հանդէրձ որդւովք իւրովք. ուրախ լինել զյիշատակ սոցա։

Սոքա են դէզ կենաց պարգեւեալ մեզ ի քրիստոսէ ի բըժըշկութիւն, պատուական սուրբ արեամբն իւրեանց։

Հիւանդութիւն ունին ի հոգւոյն սըրբոյ, առաջնորդել մեզ յերուսաղէմն վերին. ի քաղաք կեն դանեաց ի մեծն սիոն։

Որք զառ ի քրիստոս զարչանաւք նըս յանձն առեալ հնազանդեցիք նմա աստուածասէր հայրապետաք, եւ արժանի եղէք զերկնայինն առնուլ պըսակ։

Որք փորձեցայք շինանութա հրով. ժառանգեցիք պատրաստեալ ձեզ զարքայութիւնն . համարձակութիւն ունիք բարեխոսել առ տէր վասն անձանց մերոց։

Որք զամբարիշտութեանցըն վանեցիք զկռապաշտութիւն ոգւ աստուածասէր հայրապետաք. հաստատուն լինել ի քրիստոս հայցեցէք անդադար սուրբ եկեղեցւոյ։

Ցընծութիւն է այսօր հրեշտակաց եւ մարդկան. զի զխորհուրդ

Որ բարձրացեալ ի խաչին վասն մեր դամայ նորոգմանն . եւ իջանելով քո ի դըժո՛խս աւար առեր ըզ գերեանըն։

Ըզգինա արեան քո հիշեա կենա գործող աշխարհի . եւ հանդըն տեան արժանաւորեա՛ յերուսա ղէմըն վերին։

Զատուածածնիւն եւ զմի շա կոյն անդադար օրհնեսցուք. քանզի զի ծագեաց մեզ լոյս երեսաց, եւ փըրկիչ աշխարհի մերոց։

Խընդա եւ ուրախ լեր անհա նացեալ մայր . քանզի որ ի քէն ծընաւ մեծա՛զ աստուած ի փըր կութիւն աշխարհի մերոց։

Գանձ անապական գըտար սուրբ աստուածածնին. բարեխօսեա քրիս տոս անստուածոյ մերո՛յ, կեցուցա նել զաշխարհս մեր։

Յաղթող եւ զնոր օրհնութիւն վիշտ ի բարձնէնս երգեսցուք Թագա՛ւորին քրիստոսի հաւա տացեալ ժողովուրդք։

Որ եկն ի լուսաւորել զընտրեալ սուրբ զեկեղեցի . եւ պա՛ տա կեաց սուրբ խաչիւն. նըմա՛ ըզ փառս երգեսցո՛ք։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Այսօր եւ մեք ուրախ զնաւակ կատիս սուրբ խաչին . եւ փր՛ր կողին մատո՛ւցուք փառք եւ պա տիւ յաւիտեան։

Ամէն և հիմ և յաւիտեան։

Ընդունեալ զերկրորդ ծնունդ տամբողական քրիստո՛ս յն, որ ի յերկինից վայր անկեա՛լ։

լուսոյ անմթագրմանելի անծրէ-
նութեամբ. սքօթ շընորհեա հան-
տաւութիւն եկեղեցւոյ քոմ
սիրելոյ:

Որոց ետուր իշխանութիւն քա-
ցատրել զիջումըն քո յաշխարհ,
աստանօր կատարեցեր զմարգա-
րէից ըզտեսութիւն. սքօթ շը:

Որ ընդմէն գերի առեալ մահուամբ
ըզմահ կոխեցեր, պրծակելով զե-
րամբս մարգարէիցըն յանըստուեր
քո հանգիստ. սքօթ շընորհեա
հանստաւութիւն եկե:

Ամոլը հաւատոյ այսօր փայ-
լին հայր առւրբ ի քո սուրբ եկե-
ղեցւոջ. մարդանէր փըրկիչ տօնո-
ղացս ողորմեա:

Բարեխօսութեամբ պետրոսի եւ
պօղոսի քո սուրբ առաքելոցն,
մարդա:

Լուսաւորեա զի սոցա ըքպրու-
թեանըս փառաւորեմք սուրբ զեր-
մորդութիւնդ. երկաքանչիւրոցն
աղօթիւք տօնողացս ողորմեա:

Որ հրաւիրեցեր զյառաջագոյն
ընտրեալսն ի սկըզբանէ աշխարհի
ի հարսանիսն անապական, կոչե-
լով յուրախութիւն ընդ բազմե-
ցոյն յառաքելոսն զաստուած-
ազգեացն. աղաչանօք սորա կեցո
ըզմեզ փառաց թագաւոր:

Որ յանօրոց քերթուքեականըս վե-
րանըստեալ հանդիսիւր որպէս աս-
տուածոյ, հաճեցար խոնարհու-
թեամբ բանալ ի գիրկըս յորդւոյդ
ապտմայ. աղաչ:

Որ ըզքաժակն անմահութեան սի-
րոյ քո արբեալ երանելին Գրիգո-
րիոս, որպէս ցօրեան աստուածա-
կին գազանաց մանրեալ ժանեօք

ցեալ ըզքըշնամին վանեալ խոր-
տակեցին առւրբ վըկայքն. եւ ե-
զե՞ն յաղթոզք ի պատերազմի:
Մարմնով եւ արեամբ մանրեան
ընդդէմ զինեալ. վիրաւորեալք ի
մարմնի վիրաւորեցին ի մահ ըզ-
բեզնար, եւ ստայա՞ն պարծա-
նըս յաւիտեանական:

Երանաւետեալք ի հոգեզէն
զըաւրինոց. եւ բարեբանեալք ի
դանո՞ց մարմնաւորաց առւրբ վը-
կայքն. անեղո՞ն այժմըն պնաս-
կեալ եզե՞ն:

Ինչատակ է այսօր քաջ նահա-
տակաց քրիստոսի սըրբոց վըկայիցն.
եկայք ժողովուրդըք ցըննդու-
թեամբ տօնեացուք:

Քանզի տեւոզք ի տանջանս եւ
յաղթոզք ի մարտի եւ պնաս-
կեալք ի հօրէ. եկայք ժողո:

Որ ի հրեղէն զօրաց երկնից
փառաբանի՞ս աստըւած, որով
զերկնայինն անապական աստուա-
ծայինն ըզնո՞ւհս հեղեր յորդիս ա-
դամայ. աղաչանօք սոցա ողորմեա
մեզ աստըւած:

Երեւելով հոգեղինացս անհիւ-
թականքն ի ձեւ մարմնոյ, որք
եւ ծանո՞ւցին մարգարէիցն ընդհո-
հուրդ քո գալըստեանդ բանզմա-
պատիկ տեսլեամբ օրինակելով.
աղաչա:

Անճառելի տնօրէնութեանըդ քո
աւետաբերքդ առաքեցան գաբրի-
էլ եւ միքայէլ, անմարմնականն
դասո՞ւքն իւրեանց յերկրի սպա-
սաւորելով. աղաչա:

Որ զյառաջագոյն ընտրեալսն
առաքեցեր յաշխարհս սուրբ զմաք-
գաւրեան, աւետարանել ըզքո դա-

նայր. եւ քրիստոս աստուած ընդ մարդկան չերջեցաւ։

Ա՛ո քեզ ապաւինիմք ամենասքբեա՛ր հա՛ր. գերագոյն եւ հրաշալի եւ բաշխող բարե՛քութեանց. աղբիւր ես ծարաւեաց եւ հանգիստ աշխատելոց. եւ ելեր վերընկալ աստուածային բանին։

Քրիստո՛ս աստուա՛ծ մեր չնո՛ր հեա՛ մեզ ընդ պետրոսի եւ ընդ որդւոյըն զեբեդեա՛ւ այժմանա՛ւորիչ քա՛ւմ աստուածային տեսլեաւնդ։

Հաճեաց ընդմեզ տէր աւետել քան ընդալի զթածօրական ընկեաւն, յերկինաքե՛րթ եւ յիմանալի խորհնդ։

Փառս հոր և որդւոյ և։

Վասն որոյ եւ մեք ընդբակտեալիս մեր յարմարեսցուք քեզ հոգեւոր բակա՛ն տաղաւա՛ր, որպէս միայնոյ մարդասիրի եւ վերկեղի։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Լուսաւորեա՛լք ի յերկրի պայծառացեա՛լք ի յերկինս, եւ դասակեա՛լք ընդ հրեշտակս. եկայք ժողովո՛ւրդեք ցընծութեամբ տօնեացո՛ք։

Օրհնութի՛ւն վերջ յոյն։

Լո՛յս իշխանակիս վերկայից քոց քրիստո՛ս պարգեւեա՛ մեզ օրհնել ընդքեզ արժանապէս։

Կամա՛ւ մատուցին զանձինս իւրեանց քեզ պատարագ արեամբն իւրեանց, եւ ակնուն[illegible] ի քէն տէր։

Սո՛ւգ ազօթիւք վերկիչ խնայեա՛ ի սո՛ւրբ եկեղեցի քո՛, զոր ընտրեցեր նախ սո՛ւրբ գլխաւո՛ր աստուածոյ. աղաչանօք սորա կեցո՛ զմե՛զ վասն Թագաւորի։

Ա՛ռաքելոյ աղաւնոյ ի՛ջանելովն մեծաձայն հընչմանբ՝ի բարձանց, ի՝ նմանութիւն լուսոյ փայլման հրաշիւնեաց անկիզելի զաշակերտ՛ս տան. միանգեւ նըստեալին՝ ի սուրբ վերնատանն։

Ա՛ննիւթական աղաւնի, անբընեալ ուրբընել ընկալար աստուածոյ. զոր առեալ՝ ի հօրէ պատմէ զահաւոր եւ զմիասանգամ գալստեան. զոր քարոզեցին հանդոյական։

Օրհնութի՛ւն՝ի բարձունս, եկո՛ւ զին՝ի հօրէ հոգւոյն սրբոյ. ուրով առաքեալքն արբեցան անդահական բաժակա՛ւն, եւ հրաշ՛ երեցին զերկիրս՝ի յերկինս։

Փառք քեզ հայր, որ կենարարդ եւ մարմնոյ եւ գոյացու՛ցիչ հոգւոյ. ընկա՛լ զօրհնաբանող հոգիս յանմահական քո՛ հանգիստդ։

Մարդասիրի հօր որդի, որ պատկերացի եղեր հողեղինացս եւ խաչեցար. ընկա՛լ։

Ա՛մենազօր սո՛ւրբ հոգի, որ անդորրիչ ես նեզելոց եւ մխիթա՛րիչ հոգւոց. ընկա՛լ։

Ծագո՛ւմն հրաշալի որ անյայտ էր՝ի մէնջ. եւ բանըն հայրական անըմբըռնելի. հո՛ւր փայլակնաց եւ՝ի մարմնի բնակեցաւ անվընաս պահելով զարարածս ամենայն։

Ծագո՛ւմն հրաշափառ որ՝ի կուսէն ծագեցաւ, ճառագայթելով զարարածս ամենայն. երկինըք ցընծային եւ երկիրս ուրախա-

ցար պատուականն արեամբըդ քո սըրբոյ։

Ա՛յո՜ր լիշատակ սըրբո՛յդ քոյ, որք տանջանաց անօրինացըն համբերեցին, եւ դասակից եղեն վըրո՜ն զըւարթնոցն։

Ա՛յո՜ր եւ հրեշտակք ուրախա՛նան ընդ կամաւո՛ր չարչարանըս ճըգնաւո՛րացն, որք յաղթեցին աշնորհըն բըռնաւո՛րացն։

Սո՛ւրբ ե՜ս Թագա՛ւոր յաւիտե՛նից, որ նըստա՛ս ի վերայ չորեքկերպեան կենդանեաց, եւ ի սըրբոց քոց փառաբա՛նիս։

Փառ՛ք քեզ Տա՛յր երկնաւո՛ր որ նըստա՛ս ի քրովբէս, եւ բանբե՛րանս ի դասուց սերովբէից։

Ընդ քեզ գո՛վեմըք Թագաւո՛ր փառաց քրիստո՛ս, հաճաձայնեա՛լ ընդ սուրբըս քո՛ լե՛կեղեցիս ա՛րդարոյց։

Սըրբեա զանձինըս մեր եւ տա՛ճառացո՛ սո՛ւրբ երրո՛րդութեանդ, կենդանարա՛ր սո՛ւրբ հոգի։

Պա՛րծեացի՛ն սո՛ւրբքըն փառո՛ք եւ ցընծասցե՛ն ի հա՛նգիստս իւրեանց. քանզի ընդ հո՛ւր եւ ընդ սո՛ւր անցուցին զմա՛րմինս իւրեանց։

Սո՛ւրբ զարհո՛ւրս իւրեանց հեղի՛ն չարչարանացըն հա՛մբերեցին. եւ զըսպառնալի՛սն բըռնաւո՛րացն ա՛նարգեցին յաշխարհի։

Ա՛րդ եկայ՛ք հաւատացեա՛լք կատարեսցո՛ւք ըզկիշատակ սոցա. քանզի սո՛քա՛ են մեզ բարեխո՛սս յաբքայութեանն աստո՛ւծոյ։

Ա՛ՀՂ տեա՛ռն ի վե՛րայ սըրբո՛ց իւրոց, եւ փա՛ռք իւր հա՛նգուցեալ է յոսկերըս սոցա. եւ հոգի՛ք

սոցա՛ յո՜ւ դասա՛ւորեալ ընդ հրեշտակս ի յերկինս։

Բա՛նահկք հրեշտակաց տեա՛ռըն շրջըջ են զնոքօք. եւ երգակից են վիմեանց յօրհնութիւնս աստուծոյ. եւ հայցե՛ն միաբա՛նն զխաղաղութիւն ամենայն աշխարհի։

Ա՛յո՛ր ուրախացեա՛լ սո՛ւրբ եկեղեցի՛ քրիստոսի, տո՛նէ խընդութեամբ զտօն վերինն երուսաղէմի. սըրբասաց ձայնիւ փառաւորելո՛վ ըզքրիստոս։

Ա՛յսօր համաձայնեա՛լք պրպտիցի՛ երկնայնոց, տո՛նիս զուարճանան հոգիք մեր ի յերկնայնոց անդրանկաց վերի՛ն սիոնի. սըրբ։

Ա՛յսօր դասք անմարմնոցն երգս առեա՛լ պարե՛ն ընդ մարդկան, զերգըս հոգեւո՛ր յանման վերասյի՛ն յառաջա՛ստ. սըրբասաց ձայնիւ փառաւո՛ր։

Ա՛յսօր ցընծա՛ զուարճացեա՛լ եկեղեցի հեթանո՛սաց, տո՛նելո՛վ զյիշատակ մեծի նահատակին եւ հօրըն հաւատոյ սրբահամբաւ. օրհնեցէ՛ք մանկունք սիոնի զհայրըն լուսոյ անկըճռելի։

Ա՛յսօր նո՛ր իսրայէլ կո՛չեցեա՛լ մարգարէիւքն առ աստուած, տո՛նեա՛ ցընծութեամբ ընտո՛ն հովուացն իսրայելին առաջնոյ. գո՛վելո՛վ ըզգլուխ անկեա՛ն երկո՛ց որմոց յարմարո՛ւթեան։

Ա՛յսօր ի գլո՛խըն լերանց տո՛ն աստուծոյ հաստատեա՛լ, որ եւ յաւէ՛տ ա՛ռաջս յանմարո՛ց հոգւոյն աստուածաբուղխ առաստա՛ն անգրեւօք. բարեբանեա՛ զաղբիւրըն կենաց զարբուցանողըն ծարաւեաց։

Ի՛ հարաչարժ աղբերըն անհատ տահոլոզ վըտակ, կենդանարար սըրը հոգի, ծրհնեալ ես լոյս ճըշմարիտ։

Ա՛յսօր ի՛ սըրը վերնատունն է՝ կեալ աստուածճ ճըշմարիտ, հրաշալագեաց զարաքեանն ի՛ լոյս փառաց քոց հոգի։

Հըրճուողական խընդութեամբ աշակերտացըն լցեալ, փառատրելովն երկինն ծրհնեալ ես լոյս գերազանց։

Ո՛ր ի հօրէ առաքեցար մարդանէր կարող փըրկիչ. եւ զմեզ ղուցեալ ըզմարդըն բըժըշկեցեր. ողորմեա՛ տէր հրաժարելոյս. զոր հրաւիրեալ առ քեզ կոչեցեր։

Ո՛ր ի խաչէն բեւեռեցար մարդանէր կարող փըրկիչ. եւ ընգծղանապատէն արեանըդ ցօղեցեր տիեզերաց. ողոր։

Ո՛ր ըզդըժոխս աւերեցեր եւ ըզգերեալսըն փըրկեցեր. եւ զարգելեալսըն վերացեր ի յոյս կենացըն յաւիտենից. ողոր։

Ա՛ստուածածնին սըրը կոյս անհարսնացեալ մարիամ. որ ծրհնեալդ ես ի կանանց. զքեզ ծրհնեմք միշտ որ արժանիդ ես մեծացուցանեմք։

Անապատէն տաճար եւ առաջագաստ լոսոյ. որ ի քեզ փեսայացեալ բանըն կենաց բնակեցաւ. զքեզ ծրհ։

Չարըն կենդանի՞ որ ի մորենին վառեցաւ, զոր անվընաս յարգանդի քումմ կրեցեր եւ ծընար անտրճած եւ մարդ. զքեզ ծրհ։

Լաւչի քո քրիստոս երկրպագեն արարածք ամենայն, որ ի փըրկու-

Ա՛յսօր երկնայնոցըն վայր ի՛ջեալ տօնեն ընդ հոգեղինքս զմիշտակ սըրը առաքելոցն քրիստոսի, որք գանեցին ըզմարդիկ ընդ հըրեշտակս. փառաւորելովն սըրը զերրորդութիւնըն համագոյ։

Ա՛յսօր պարակից եղեալ վերնոյն որդիք նոր սիոնի՛ ի յիշատակի՛ լըզուացն հրեղինաց, որք եղեն ըզգեցեալք ըզբրիստոս. փառ։

Ա՛յսօր քահանայք եւ պաշտօնեայք սըրը եկեղեցւոյ տօնախըմբեն զմիշտակ լուսոյն ծագողացն, որովք մաքրեալք ծնդութեամբ սըրը հոգւոյն. փառ։

Ա՛ստուածայինն հաւատոյ հարցըն սըրբոց գաւա՛ղնուն ծագեցաւ քեզ ընդհանուր լոյս հաստատեցոյց սըրը ուղղափառս. անդադար բարեխոսեա՛ վանն անձանց մերոց։

Բանաւոր հօտին քրիստոսի ընտրեա՛լ հովիւ՛ քանզի ի հօրէն լուսոյ բըղխեա՛լ շանաւիղ բարի տէր վերթանէս. անդա։

Գա՛լեալդ ի վերկայս հօրըն մեծի հաստա՛նման, քանզնա՛լ զանօրինաց ընծայից խնդրտակեալ զպատուկերն, տէր սըրը յոսիկ. անդա։

Դասակցեա՛լ անմարմնոյն մանբո՛ր կուսա՛ւելութեամբ, ճըշմարիտ քահանայապե՛տ վերկայ քրիստոսի սըրը գրիգորիս. անդա։

Երկնայնոցն ի՛ յերկրի հաղորդ ճըգնա՛ւելութեամբ, յանդիմանելովն զմաքառորըն կատարեցար վանն անուանըն տեառն սըրը դանիէլ. անդադար բարեխոսեա՛ վանն անձանց մերոց։

Թիւն մեզ կանգնեցաւ. սա՞ է՝ զի՛ մեզ պահանջէր յաղթել, անպէտացուցանել զմեզ՝ ի պատրաստ նաց բանսարկուին։

Ի՛ սմա բարձրացար բանձողդ անիծից, որ փառաւորեալդ ես ընդ հօր. ժողովէ՛ զհետեւեալսըն կենաքեր փայտիւն. ապրե։

Փառք հօր և որդւոյ և.

Սմանա լուսաւորեցան ապականածք անմեռնայն. սա՞ ապականին արգելեալն՝ ի մերոնէ՛ն բանսարկուին։

Ա.յժմ և մեզ և յաւիտեան։

Բանդս համարձակութիւն ես առեալ բարեխոսութեամբ սուգ, եւ թողութիւն է մեղա՛ց, որըք կատարեն զհիշատակըս սուգ։

ԿԱՆՈՆ

ՀԱՐՑԻՑՆ՝ ՀԱՄՕՐԷՆ ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՑ

Հ-րդ · Ա-ջին յ-յն։

Ղ՛ԶԻՆՁ արդա՛ր եւ ուղի՛ղ դատա՛ւոր՝ի մէջ սրբոց քոց բանբեռանիս. հարցըն մերոց ա՛ստըւած օրհնեալ ես յաւիտեան։

Ը՛զբեզ՝ր՝ի հնոցն իջեր ապաւէն, խոնարհեա՛լ՝ի գո՛ւնդըս մարտիրոսաց գո՛վիս. հա՛ր։

Ը՛զբեզ որ ահա՛ւո՛ր թագաւո՛ր յաւիտեանից, այսօր ընդ դասս վկայից քոց բարեբանեմք. հա՛ր։

Ը՛զտեր օրհնեցէք, բարձր արա՛րիք ըզնա յաւիտեան։

Ա՛նբաւելին երկնից եւ հրեղինաց, ի հոգեղինաց հաճեցա՛ւ ընտրել իւր զինաւո՛րս. բարձր։

Ո՛ւստի եւ մեք հաւատացեալքըս քրիստոսի՛ անստո՛ւեց, ընդ նոսին խընդրելով ընդ՝ողութիւն մեզանց մե՛րոց. բարձր։

Յանձատ փառաց խո՛նարհեցար՝ի մեր բընո՛ւթիւնս, բա՛նդ անտրտունջ եւ մարմնացար՝ի սընդոյ կո՛ւսէ՛ն։

Ե՛ւ ձնար՝ի սուրբ կուսէ անապական մարմնով. ընդբե՛զ անդադար բանբեռանեալ մեծացու՛ցանեմք։

Ա՛յսօր զնկեա՛լդ՝ի փըրկութիւն ազգի մարդկան, մխաբանութեամբ աստ՛ուածութեամբ մեծացու՛ցանեմք։

Յո՛ղովեա՛լքս՝ի միշատակ սըրբոց քոց քրիստո՛ս, աղաչե՛մք ընդբե՛զ, սո՛յց բարեխոսութեամբ ո՛ղորմեա՛։

Երկրպագեմք առաջի բեմի՛ քո քրիստո՛ս. ընկա՛լ քո գըթածութեամբըդ զաղաչանքս մեր. սո՛յց բարեխո։

Զորս հոգեւո՛վ եւ մարմնով ո՛րպէս զանմարմի՛ն անարա՛ւ՛ս՝ի գա՛լոստ քո պահեցես մարդա՛սէր փըրկի՛չ. սո՛յց բա՛։

Յո՛ղովեա՛լքս՝ի միշատակ սըրբոց մարտիրո՛սացըն միաբա՛նութեամբ երգելով. օրհնութիւն՝ի բարձունս երկնաւո՛ր Թագաւո՛րիդ։ Քանզի հեղմամբ արեան սուգ պարտեցա՛ւ Թըշնամին, եւ մեծապե՛ս պարծի սուրբն երգելով. օրհ։ Դասակցելոցն ընդ գո՛րըս վերի՛ն զըւարթնոցն միշատակաւ բերկրեալ, ՝ի սըրբութի՛ւն սուգ եր-գեսցուք. օրհ։

րեանց, եւ հրաւիրեցան ի կո-
չումն աքքայ՛ութեանն երկնից։
Ո՛րք մատնեցին զանձինս իւրեանց
ի փո՛րձ սրոյ եւ հրոյ. եւ հեղմամբ
արեանն իւրեանց եղեն վըկայ՛ք
քրիստոսի. եւ հրաւ։
Ա՛ղօթիւք սո՛ցա եւ բարեխօսու՛-
թեամբ, պա՛րգեւեա՛ մե՛զ քրիս-
տոս մա՛ն եւ բաժին ընդ հրա-
վիրեալսն ի կոչումն աքքայ՛ո՛-
թեան երկնից։
Զ՛նաւորըն քրիստոսի ի հօրէ
առեալ պա՛րգեւս, յա՛ստուածա-
տունկ ի դրախտէն ծա՛գեցաւ
մե՛զ շառա՛ւիղ. ո՛ր է զէն յո՛ռոյ
վնասն հա՛ւատոյ։
Ո՛ակ երանելի վըկայ՛ն քրիստոսի
զօրանա՛յր ի սուրբ հո՛գւոյն. զի՛
զերանուելութեանցն առնո՛ր ըզնո՛ր տա
ողնմո՛ւթեան. ո՛ր է զէն։
Ա՛ստ ապանջի՛ք ըզմիշատակ սո՛րբոյն
սա՛րգսի զօրավա՛ռին. ո՛ր է դո՛ւռն
երկնից եւ ճա՛նապարհ աքքայ՛ո՛-
թեան. եւ մե՛զ զէն։
Ը՛զձըգնո՛ւթիւ՛ն սո՛րբոյ քո՛ց
քրիստո՛ս ո՛ճնե՛լով այսօր ընդ զօրս
անմարմնոյն, քե՛զ երգե՛ցո՛ղք
անլռե՛լի զօրհնաբա՛նո՛ւթիւն։
Մե՛ր կացե՛ա՛լք ըզմարդկայի՛ն տը-
կարո՛ւթեան ըզգե՛աո, հա՛ւատոյ
վառեա՛լ ըզգե՛աոնք. յա՛ղթեա՛-
ցո՛ցեալք հակառակամարտից ի պա՛-
տե՛րազմի։
Մ՛իլիըտեա՛ցք ընդ քրիստո՛սի հե՛ղ
մամբ արեանն ի մա՛հ, ա՛ստուածո՛ւ
թեանն գո՛լով հրա՛շագե՛ղոք,
շնեա՛ցո՛ցեալք ի վայելչո՛ւթիւն
սո՛ւրբ աքքայ՛ո՛թեանն։
Պա՛րծեացին սո՛ւրբքըն փա՛ռօք
եւ ցընծա՛ցեն յա՛ւիտեանական ի

Ո՛րք ըզհանդէս նահատակո՛-
թեան ա՛ռ բընաւո՛րսըն ցո՛ւցին,
եւ յաղթեցի՛ն հա՛ւատով երբեա՛կ
լուսո՛յն եղե՛ն մե՛զ առի՛թ. ա՛ղա՛-
չանո՛ք սոցա՛ կե՛ցո՛ ըզմե՛զ։
Ո՛րք ըզխաչա՛ր կրապաշտո՛ւթեան
ցըն վանեա՛լ հերքե՛ցի՛ն, եւ կանգ-
նեցի՛ն մե՛զ նըշա՛ն յաղթո՛ղ ընդ-
դէմ թըշնամե՛ացն. ա՛ղա՛։
Եւ հրաշափա՛ռ ճըգնո՛ւթեամբ պա՛-
տերազմեա՛լք ի յե՛րկրի, վե՛րհամ
բարձեա՛լք երկնայի՛նոց դասուցն եւ
ղե՛ն երգակի՛ցք. ա՛ղա՛։
Ո՛րք զանձի՛նս իւրեանց քե՛զ հա՛յր
ընծա՛յեցի՛ն, եւ ո՛րդւո՛յ քո՛մ քրիս-
տոսի եղե՛ն խաչակի՛ցք. ա՛ղա՛չանո՛ք
սոցա՛ կե՛ցո՛ ըզմե՛զ։
Ո՛րք ըզմարմի՛նս իւրեանց քե՛զ տա՛-
ճար մա՛քրեցի՛ն, եւ հո՛գւո՛յդ սրբո՛յ
եղե՛ն օթեւա՛ն. ա՛ղա՛։
Ո՛րք ընկեա՛նս իւրեանց քե՛զ փո՛-
խանակե՛ցի՛ն, եւ երկնից աքքայ՛ո՛-
թեանդ ե՛ղեն ժա՛ռանգո՛ք. ա՛ղա՛
չանո՛ք սոցա՛ կե՛ցո՛ ըզմե՛զ։
Պա՛տուականն վըկայից զինուո՛-
րութեա՛նցըն դանդո՛ղ հնազանդ
նեա՛լք ընդ երկնայի՛ն զօրան երգե՛ն
ասելով. սո՛ւրբ ես տէր զօրու-
թեանց բընակեա՛լդ ի լո՛յս։
Կարծրապի՛նն տանջա՛նօք լուծին ըզ-
կա՛ր մա՛րմնոյ. եւ բացարձա՛կ փայլ
մա՛մբ հոգւո՛վն երգե՛ն ասելով.
սո՛ւրբ ես տէր զո՛։
Չ՛մահաձյնեա՛լք ընդ նոսին արժա՛-
նաւո՛ր սի՛րով, ի տաճարի՛ ճըգնա՛-
ւորացն երգե՛մք ասելով. սո՛ւրբ
ես տէր զո՛։
Ա՛ռաքինաբե՛ր վա՛րուք հաճո՛յա-
ցա՛ն սուրբ վըկայ՛ք, եւ ընտրե-
ցա՛ն կամաւոր մա՛հուամբն ի-

տեցէր վերջատին, եւ զնաւսն անպիտուԹեան յարուԹեամբ քո հալածեցեր. օրհ։

Ո՛ւսոի եւ մեք լուսաւորեալքս ընդ լուսեղէն զբաւմնոցն Ա՛ր. գեսցո՛ք ցընծուԹեամբ ի յարուԹեան երեկոյին. օրհ։

Հւց. Ա—ջին կողմ։

Սո՛ւրբ աստուած արարիչ յաւիտեանից, որ նըստիս ի քերովբէս խնայեա յարարածըդ. աստուած հարցըն մերոց։

Սո՛ւրբ աստուած Թագաւորըդ մեր քրիստոս. որ իջեր ի հօրէ եւ մարմնացար ի սըրբոյ կուսէն. աստուած հա՛ր։

Սո՛ւրբ աստուած որ ազբիւրդ ես անըսպառ. լըցուցեր ընդմարգարէսն եւ զառաքեալսն աւետարանել զքեզ. քո՛ զարարածըս. գործըք քո՛ ըզքեզ օրհնեն եւ առաւել բարձրացուսցանեն զհաւատ սուրբ։

Որդիդ միածին էակից հօր եւ հոգւոյ. գործըք։

Հոգիդ ճըշմարիտ փառակից հօր եւ որդւոյ. գործըք։

Ո՛րպէս լեր աստուածածնին, տաճար անխախտե՛լի. ըզքեզ մեծացուսցանեմք։

Յըղացար անարատաբար, եւ զաստուած վայելչապէս ծընար. ոըպէս լեր աստուածածնին. տա։

Երգէ մարգարէն, սո՛ւրբ է տաճար քո սքանչելի արդարուԹեամբ, եւ պա՛տն երկնային. ոըպէս։

վաստակս իւրեանց յանո՛ր գալըստեան փըրկչին. յորժամ գայ փառօք հօր փառաւոր լինել ի մէջ սըրբոց իւրոց։

Մերկ տեր զերկիւղած իւր եւ պահէ ըզնա, եւ բնակէ ի հեզս եւ ի խոնարհս ի գալըստեանն իւրոյ. յո՛ր։

Փո՛խանակ ճըշնուԹեան հաՀրեշտակաց մաստուցանէ իւրաքանչիւր զանթառամ պըսակն. փայլին որպէս զարեգանն. յո՛ր։

Ցընծացեա՛լ բերկրի սիոն վերինն երուսաղէմ. ժողովարան միաբանուԹեամբ ընդունիլ յարիսըն յաւիտենից. յո՛ր։

Ո՛րպես լեր հանապազ սո՛ւրբ եկեղեցի, եւ ցընծա՛ ի փառս եւ՝ ի պատիւ փեսայացեալ բանին. յո՛ր։

Ընդ վերին զօրսըն դասակցեալ եւ ըզգեցեալ ըզլոյս, եւ զանմահ հնուԹեանն լըսեալ ընձայն կենաբարին, աստ՛ղալ, եկայք վերօրհնեալք ի հօրէ, ժառանգեցէք զանպատո՛ւմ ըզկեանն։

Սո՛ւրբ ես տէր զօրուԹեանց որ բնակեալդ ես ի յերկինս. եւ բաբեանիս ի սըրբոց քոց։

Երկնային զօրո՛ւԹիւնք սերովբէք եւ քերո՛ւբէք, անդադար օրհնեն սուրբ զանո՛ւնըդ քո։

Ֆահանայք ընդ նոսին պաշտօնեայք եւ ժողո՛վուրդք երկրըպա՛գ գեսցո՛ք տէրո՛ւԹեանըդ քո։

Լոյս որ յառաջ քան զյաւիտեան ծընար ի հօրէ առաքեցեալ, եւ լուսո՛վ իմանալեաւ լըցեր զարարածս. օրհնեալ ես Թագաւոր յաւիտենից։

Որ ընկալար ի սկըզբանէ հանստաՀրեշտակ։

Ա՛նաքա՛ռ տաճա՛ր բնակարա՛ն աննա՛ւ բանի՛ն անտուժ, մարի՛ամ սո՛ւրբ կո՛յս, զքե՛զ եւ ըզծընեա՛լն ի՛ քե՛ն մեծաց՛ուցանեմք։ Յարգանդի՛ կրեցեր որ յառա՛ջ քան զյա՛ւիտեա՛նս ի՛ հո՛րէ ըզքա՛ն, եւ ծընար մա՛րմնո՛վ. զքե՛զ։

Ա՛րդ խընդրե՛մք ի՛ քե՛ն անդադա՛ր բարեխո՛սեա՛ վասն ա՛նձանց մերոց, ա՛ռ ո՛րդին քո մի՛ածի՛ն, փրկել ըզմեզ ի՛ փորձո՛ւթենէ եւ յամենայն վըտանգից մերոց։

Ը՛զյիշատակ սըրբոց մարտիրոսացն այսօր տո՛նէ եկեղեցի հընչակելով ըզընկերութիւն սոցա՛ հայր երկնաւո՛ր. ա՛ղօթիւք սո՛ցա ողո՛ւմեա՛։

Հրաշազո՛ւրտ եւ պայծա՛ռ առաքինութեամբ քարո՛զեցին ըզքե՛զ տիեզերաց. քանզի լքեր ի հո՛րէ եւ մարմնացար ի սրբոյ կուսէն ո՛րդի՛դ միա՛ծին. ա՛ղօ։

Ա՛նուշահո՛տ բուրմա՛մբըդ քո լըցի՛ն ըզտիեզերըս կենսաբե՛ր ա՛ւետեօք. եւ ընդ վերի՛ն դասակարգութեանն համաձայնեալ բարեբա՛նեն ըզքեզ հոգի՛դ ճըշմարիտ. ա՛ղօ։

Զօրութի՛ւնք երկնայինք եւ անմարմնոց զի՛նուորութիւնք օրհնե՛ն ըզքե՛զ ա՛սելով. սո՛ւրբ ա՛սըւած։

Եկեղեցի՛ք ա՛րդարոց եւ ժողո՛վք մարտիրոսաց, գո՛վեն ըզքե՛զ ա՛սելով. սո՛ւրբ։

Ա՛զգ մարդկա՛ն կե՛նդանեաց սաղմոսի՛ք եւ օրհնութեամբ աղաղակե՛ն ա՛սելով. սո՛ւրբ ա՛սըւած։

Ճըշնաւո՛րըք քրիստոսի՛ հե՛ղմամբ արեա՛ն ձերոյ զկա՛նապաշտու-

Խընդրե՛մք ի՛ քե՛ն բարեբա՛ր, ո՛ղորմեա՛ ա՛նձա՛նց մերոց։

Վա՛ռըն սըրբոց քոց մարտիրոսաց, տէր ընկալ զաղաչանքս մեր։

Ո՛ր գլխաւո՛ր ես յամենայնի՛, տէր կեցո՛ զա՛նձինըս մեր։

Սո՛ւրբ ես տէր զօրութեանց բընակեալդ ի լոյս յանմատոյց. ճըշնութեամբ սըրբոց քոց լո՛ւր տէր եւ ո՛ղորմեա՛։

Յամենայն ժամ օ՛րհնեմք ըզքե՛զ, ո՛ր մարդասէրդ ես կեցո՛ ըզմեզ։

Յօրհնութի՛ւն ի նո՛ր օրհնեացո՛ւք ըզտէր. զի նա է՛ փառաւո՛րեալ յամենայն սըրբոց իւրոց։

Օ՛րհնեալ է այն որ արժանի արար ըզմեզ հաճանիլ ի մասն ժառանգութեան սրբոցն ի լոյս։

Ո՛ր բանտրեա՛լդ ես եւ ի սո՛ւրբ բըն հանգուցեա՛լ. ըզքե՛զ բաւե՛լ բանեմք աստուա՛ծ հայրըն մերոց։

Ո՛ր ընտրե՛լիս քո զերիս մանկունան անապականըս պահեցեր ի հրոյն. ըզքե՛զ բաւե՛։

Ո՛ր ցուցեր ըզզօրութի՛ւն աստուածո՛ւթեանդ քո չար եւ անօրէնն Թագաւո՛րին. ըզքե՛զ բաւե՛։

Ը՛զտէր օրհնեցէ՛ք, եւ բա՛ր ա՛րարէ՛ք ընդա՛ յա՛ւիտեան։

Ո՛րք մատնեցի՛ն զանձինս իւրեանց տա՛նջանաց, եւ դա՛սակից եղե՛ն վերի՛ն զբա՛ւականացն. ընդ նոսի՛ն ըզտէր օրհնեցէ՛ք եւ բա՛ր ա՛։

Ը՛նդ կամաւո՛ր չարչարանըս սըրբոց վկայի՛ցըն քո՛հանա՛յք եւ ժողովո՛ւրդք բարեբանեցէ՛ք զանմահ Թագաւո՛րն ընդերկնա՛ստս, եւ բա՛ր ա։

ձըզնաւոթրըք քրիստոսի մըտ-
բելոցս առաքինութիւք։
Աղբիւր կենաց է քրիստոս, հեղ-
մամբ սուրբ արեան ձերով։
Ե՛ որըք կատարեն զպիշատակս
ձեր, արբցե՛ն յաղբերէն կենաց։
Ի տաճարի հանգըստեան սըր-
բոց վըկայից զազաչանըս մեր մի՛
անտես առներ որ կարդամբ առ
քե՛զ տէր. սոյն բարեխօսու-
թեամբ կեցո՛ զմեզ։
Որբ վան անուանըդ քո հեղին
ըզպատուական սուրբ զարի՛ւնս
իւրեանց. արիաբար մարտեան
ընդդէմ թըշնամւոյն եւ զօրացան
ի պատերազմի. սոյն բա։
Պարծեսցին սուրբըք քո տէր ի՛
հանգիստ իւրեանց, որք տանջա-
նաց անօրինացըն համբերեցին, եւ
անապական պըսակացն արժանի եղ-
ե՛ն. սոյն բա։

Հայ՝ երիցս յոյն։

Ընոխական եւ բարեգութ, մի՛
ցրե՛ր զո՛խսըս քո. մի մերժեր
զմե՛զ յողորմութենէ քումմէ.
տէր աստըւած հայրըն մերոյ։
Նախատեզին այլոք վըրկիչ,
վըրկեա՛ զմե՛զ յանժանահաս
նեղչաց մերոց, վանն ընտրելոց քոց
սրբոց. տէր աստըւած հայր։
Առաւել փառաւորեալ ի տաճա-
րի՛ սըրբոց քոց վկայից. մի ան-
տես առներ զապաւինեալսս ի
քեզ. տէր աստըւած հայր։
Ընդ տէր օրհնեցէ՛ք եւ բարձր ա-
րարէ՛ք ընձեռ յաւիտեան։
Ընդ ապրեցե՛լոցն ի հնոցին ե-
գիկեալ զոչեսցո՛ք. օրհնե՛ցէք

Թիւն բանձի՛ք յաշխարհէ. եւ ի
ճանապարհս պատրուեան դար-
ձուցի՛ք ըզմոլորեալս։
Ձըշմարտութեան քարոզք եւ լու-
սաւորիչք էք պարծանք եկեղեցւոյ. ե՛ւ յոյս հաւա-
տացելոց։
Համբերութեամբ ձերով ընկալա՛ք
ի քրիստոսէ ըզպըսակս անեպա-
կան. եւ զսաւնուորեցա՛ք ի երկինս
ընդ անմարմնոցն դաս։
Յաղթող նահատակըն քրիստո-
սի որք քաջութեամբ մարտեան
ընդ թըշնամւոյն, եւ ըզբռնու-
թիւն լուծին ըզտանջանաց. զի զան-
տանելի ըզվէրան ի յանձն առին։
Այս վաստաց վարձք ըզնորք, եւ
հրեշտակք ի երկինս ուրախա-
նան. զի կարապետք եղեն տիեզե-
րաց, եւ լուսաւորք ըզաշխարհս։
Դա՛ք անմարմնոյն աղաղակեն եւ
ասեն, փութացարո՛ք ըզհետ կոչ-
մանըն քրիստոսի, եւ խընկաձ-
գեացք վայելեցէ՛ք յահեղէ
յարքայո՛ւթիւնն։
Պարծանըք հաւատոյ սուրբ
ճրգնաւորաց. որք ըզմարմինս իւ-
րեանց ի վերայ քո պատարագե-
ցին, եւ հեղմամբ արեանն իւր-
եանց նորոգեցի՛ն զաշխարհս։
Դասաւորեա՛ք ընդ անմարմնոց
բազմութիւնըն փայլին որպես
զարեգա՛կն ի մէջ աստեղաց. զի՛
զհոգիս մարդկան լուսաւորեցի՛ն
աւազանին լուսով։
Արդ եկա՛ք ժողովուրդք աստու-
ծոյ եւ հաւատացեալք քրիստո-
սի, ի ձեռըն սըրբոց մարտիրո-
սացն առաքեսցո՛ք գոհութեամբ
փառք ի բարձունս աստուծոյ։

Ընդ սուրբըս քո բարեբանեմք
ընդքեզ բրիստոս, աստուած հայ-
ցըն մերոց։
Որք խաչակից քեզ գոլով յօժա-
րութեամբ յանձն առին ընդըդ-
ժընդակ տանջանս. ընդ նոսին օրհ-
նեմք ընդքեզ բրիստոս, աստուած
հայրցըն մերոց։
Որք մեռան ընդ քեզ եւ կենդա-
նացան, եւ թագաւորեալըք վա-
յելեսցեն ի քո փառս, ընդ նոսին
կենագործեա ընդմեզ բրիստոս աս-
տուած հայրցըն մերոց։
Ընդառիր օրհնեցեալք գովեցեալք եւ
բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան։
Այո՛ սրբոյն է բնակարանն եւ ի
սուրբըս հանգուցեալ. օրհ։
Այո՛ նըստի ընդ աջմէ հօր եւ բա-
րեբանի ի գանձուց մարտիրոսաց.
ամենեքեան միաբան օրհ։
Զընդ հայր յառաջ քան զյաւիտ-
տեանս բարեբանեն դասք ան-
մարմնոց հրեշտակաց. ձայնիւ եր-
գով գոչեն եւ աղաղակեն աստ-
ուած անստուեցող եւ աէր տէրանց
փըրկիչ գոլով։
Ահաբեցեր զքո միածինըդ մարմ
նանալ ի տուրբ կուսէն եւ անա-
րատ ծընանիլ յորովայնէ անա-
պական, բառնալով ըզմեր նեղու-
թիւնս. աստուած ան։
Շնորհք բարի յերուսաղէմ երեւե-
ցաւ հեթանոսաց. զի արարիչն
յաբիտենից ըզղայ եղեալ յորդե-
գրութիւն կենաց կոչէ. աստ-
ուած անստուեցող եւ աէր տէ։
Աղերս կենաց աստուած եւ
բնդհանուր ողորմութեան. խընդ-
րեմք ի քէն ըզմարդասէրդ։

Ամենայն գործըք տեառն ըզտէր.
եւ բարձր արա։
Ի վկայարանըս սրբոց քոց ընթաց-
ցեալք անելով, արժանաւորեա եւ
ըզմեզ հասանել քրիստոս մասին
ժառանգութեան սրբոցն ի լոյս.
եւ առաւե՛լ բարգրանացի անուն
քո ամենայն յաւիտեան։
Սուրբ եւ աստուածածնին մա-
րիամ ցանկալի կուսից եւ պար-
ծանք ազգի մարդկան, մայր եւ աղ-
ախին մեծացուցանեմք։
Անկէզ մորենի եւ տանձառ ընդ-
հանուր լուսոյն, անարատ եւ ան-
խախտելի կուսութիւն. մայր եւ։
Խորհուրդ կենաց եւ մայր կենդա-
նութեան, եւ առանգաստ հրա-
վայլ ծագմամբ. մայր եւ։
Հեղմամբ արեան սրբոց վկաց
հինն հաշտեաց ընդ մեզ բրիստոս,
եւ փըրկեա յամենայն փորձու-
թենէ։
Ով սրբոց հանգուցեալ. օրհ։
Ով նահատակեցան վասն քո ի
մահ. վիրաւորեալըք յանդիցին
թըշնամւոյն. սոյնի աղաչանօք հաշ-
տեաց ընդ մեզ։
Որք միացան ի սէր ահաւոր քո
տերութեանդ. եւ մատուցին զան-
ձինս իւրեանց պատարագ քեզ եւ
զենուն. սոյնի աղա։
Օրհնէն ըզքեզ աստուածածնէ զօրք
ամենայն հրեշտակա՛ց. արդարոց
անձինք եւ հոգիք ամենայն սըր-
բոց։
Գովէն ըզքեզ բրիստոս մարտիրո-
սացըն ժողո՛վք. դասք մարգարէ-
ից եւ գունդք ամենայն սրբոց։
Բարեբանեն ըզքեզ սուրբ հոգի
որ միայնով ես հըզո՛ր, եւ պահես
զօրացեալ զյուսացեալսն ի քեզ։

Ո՛րք քանզուԹեամբ համբերեցին բըռնաւորացն ըսպառնալեաց, եւ ընդ անմարմնոցըն գաւասկեալ քեզ երգեն. փառ։

Աւյսօր ցընծայ վերինն երուսաղէմ ընդունելով ըզսուսան յարկսըն լուսեղէն. ուրախանան եւ հրեշտակք անելով. փառըք քեզ փառըք քեզ աստուած։

Փառաւորեալըդ փառօք երրորդութիւն սուրբ, փառաց արժանի արար ըզձընեալս աւազանաւն երկնային. քո ժառանգութեանդ։ Աչրեամբ նահատակացըն բերկրեալ, սոցին բարեխօսութեամբ փառաց արժանի արար ըզձըզ։

Ի սըրբութեան քոմ բարեբանեմք ըզքեզ. աղաչանօք սուրբ աստուածածնին, փառաց արժանի արար ըզձըզ։

Ուրախանան հրեշտակք ի յերկինս ընդ չարչարանըս ճըգնաւորացն, եւ հրաշանան արարած՝ ընդ յաղթութիւնըս սըրբոցն։

Մեծապէս պատերազմեալք զաւրութեան ընդ հանդէս, պըսակեցան ի բրիստոսէ՝ ընդ վերին զբարձուն։

Ցընծայ կաթուղիկէ, զուարճանան հաւատացեալք. աղաղակեն առելո՝ ի վեր. փառըք քեզ առուած։

Հտց. Ա—գ կողմ.

Օրհնեմք ըզքեզ տէր անընկճելի զօրըն հայր. առուած հաբայրցըն մերոց։

Գովեմք ըզքեզ տէր միածին որդի. առուած։

Փառաւորեմք զքեզ տէր սուրբ բարեխօսութեամբ. որ միայնոյ։

Որ ապաւէնդ ես կենաց եւ փըրկութեան մերոյ. խաղաղացո՛ ըզկեանըս մեր երկնային քո խաղաղութեամբդ. որ միայնոյ ես մարդասէր։

Ցօն ճըգնաւորացն այսօր. ե՛կայք հաւատացեալք օրհնեցէ՛ք զառուած յիշատակի սուրբ վըկային։

Ո՛րք ըզմահս իւրեանց կանգնեցին յերկրի աշտարակ հըզօր, յոր ապաւինեալքս ամենեքեան ե՛կայք հաւատացեալք օրհ։

Հեղհեղումն արեան սուգս մաքրեաց ըզտիեզերըս յանօրէն կռապաշտութենէ, եւ խառնեաց ընդ մարդիկ ընդ երկնային զօրութիւնն. ե՛կայք հաւատացեալք օրհնեցէ՛ք զառուած ի մէջ սըրբոց։

Որ օրհնին յանմարմնականն զինուորութեանց վերագոչեմք առ քեզ տէր. աղօթիւք սըրբոց մարտիրոսաց խնայեա՛ ի ժողովուրդըս քո միայն մարդասէր։

Զորս ընտրեցեր յամենայն ազգաց երկրէ լուսաւորել զոգիս մարդկան. աղօթիւք սըրբոց մարտիրոսաց փըրկեա՛ ըզմեզ ի հրոյն յաւիտենից միայն մարդասէր։

Զքեզ տէր օրհնեն գաւրք սըրբոց մարտիրոսաց, քաղցր ձայնիւ հընչեմք քեզ երգեն. փառըք քեզ փառըք քեզ առուած։

գաչանօք սոցա կեցո ընդեզ փըր-
կիչ, աստըւած հայրըն մերոց։
Ո՛րք վասըն քո ընկեանս իւրեանց
փոխանակեցին սոսկալիս համ-
բերելով. ազա։
Ո՛ւստի եւ մեք հաւատայեալքըս
ժողովեալք ի միաբան սրբոցն
հայցեմք. ազա։
Ը՛զտեր օրհնեցեալ եւ բարձր ա-
րարիչ ըզնա յաւիտեան։
Ը՛նդ երկնային զինուորութիւնն
ընդ ազաւորըն քրիստոս գովելով
օրհնեցեալ եւ բարձր աստ։
Ը՛նդ դասս երանելի վըկայիցն ըզ-
պըսակիչըն սրբոց բարեբանե-
լով օրհ։
Մայր լո՛ւսոյն մարիամ ան-
հասնացեալ օրհնեալդ ի կա-
նայս։
Զլոյս աննըստուերդ յաղագ նդի
կրեցե՛ր, օրհ։
Մի՛ դադարիր վանըն մեր բարե-
խօսել՝ օրհ։
Ո՛րք զանձինս իւրեանց ընծա-
յեցին քեզ քրիստոս հաղորդե-
լով քո չարչարանաց. բարեխօս-
ել քով հոգւով մեզ անս-
տուած։
Ո՛րք մեծապէս կանգնեցին ըզ-
սիւն հաւատոյ. եւ հեղմամբ ա-
րեանն իւրեանց նորոգեցին զաշ-
խարհս. բարե։
Ո՛րք տեղեացան ըզհետ երանա-
ւէտ ձայնին, եւ յաւիտենից կե-
նացն արժանաւորք եղեն. բարե-
խօսել քով հոգւով սոցա ազգ։
Մխաբան ամենեքեան զաստը-
ւածն աստուածոյ օրհնեցեք ձայ-
նիւ սըրբասացութեամբ ընդլսել
կիւրն սրբոց։

բարեբանեմք ըզքեզ տէր ճըշման-
րիտ սուրբ հոգի. անտի։
Ը՛զտեր օրհնեցեալ բա՛ռնդր ա-
րարիչ յաւիտեան։
Զոր փառաբանեն զօրք երկնաւո-
րաց զընաւրէնողըն. բա՛ռնդր։
Ո՛րոյ երկրպագեն դասք հոգե-
ղինաց սրբոց վըկայիցըն. բա՛։
Ը՛զբեզ աստուածաճաճին որ վեր-
օրհնիս ի զօրաց հրեշտակաց, ազգ
մարդկան կենդանեաց մեծա-
ցուցանեմք։
Ը՛զբեզ բնակ հրեղէն աստուա-
ծութեանն յիմանալի զօրացն ե-
րանեալ, ազգ մարդ։
Ը՛զբեզ մայր էմմանուէլի, մարգա-
րէին յառաջ գուշակեալ, ազգ
մարդ։
Եկեալ եմք ի տեղի վըկայիցն.
եւ աղաչեմք ըզքե՛զ աստուած ո-
ղորմեա։
Զայգաչանըս մեր մի՛ անտես առներ
բարեխօսութեամբ սրբոց քոց,
եւ ո։
Փըրկեա զմե՛զ յարենէ եւ ի նեզ-
ջաց մերոց, բարե։
Շնորհեա մեզ քրիստո՛ս Թագա-
ւոր, կատարել ի հաճո՛յս քո՛
զհիշատակ սրբոցն եւ օրհնել զա՛-
նուն քո սո՛ւրբ։
Ո՛րք հեղման քո սո՛ւրբ արեան
եւ չարչարանաց քոց եղե՛ն հա-
ղորդք սուրբ վըկայքն, եւ լո՛ւսա-
ւորիչք ա՛շխարհի։
Սո՛ւրբք միշտ աղաչեմք եւ փառա-
ւորեմք անդադա՛ր երգով օրհ-
նութեամբ, սո՛ւրբ զերրորդո՛ւ-
թիւնդ հաստատ։
Ո՛րք ի մարտի՛ անօրինացըն յաղ-
թեցին արիաբար թըշնամւոյն, ա-

Զհայր եւ զծիրդի եւ զսնբ զհոգի. վիճաւորեմք ասելով. ե՛ր բնքսրբեան տէրտեմն կենցո ըզմեզ. բարե։

Ի՛ փառս պարծենալի մանկո՛ւնք սիրեցեալք ի տեառնէ, որք արժան եղեն առնուլ զհայրական ըզպատկան։

Որք ըզտանջանս եւ ըզմահ վասն անուա՛ն տեառն յանձն առին, եւ արժանի եղեն առնուլ զհայրական ըզպատկան։

Ե՛ւ զօրութեամբ սնբ հոգւոյն եղե՛ն յաղթողք ի պատերազմի. եւ արժանի եղեն առնուլ ի հօրէ ըզպատկան։

Հրաշափառ ճրագնութեամբ պատերազմեալք ընդդէմ թըշնամւոյն, եւ արիաբար վառեալք զինու սնբ հոգւոյն յաղթեցէք անօրինացն ո՛վ սուրբ վկայք. ըզձեզ ունիմք բանեխօս առ տէ՛ր վասն անձանց մերոց։

Անոանելի չարչարանացն եղէք վկայք ճշմարտութեան. եւ խաչանիցք եղէք որդւոյն աստուծոյ, ըզբաժակ մահու արբիք ուրախութեամբ. ո՛վ։

Յաղթանակ համբերութեամբ կատարեցիք զընթացս ձեր, եւ փոխեցայք յերկրայնոցս ի յերկինս, ընկալայք ի. բրիստոսէ ըզպսակս անանպական. ո՛վ սուրբ վկայք. ըզձեզ ունիմք բանե։

Անդր եկայք հանուռատացեալք կատարեսցուք ըզմիշատակ սրբոցդ վկայիցն. զի ի ձեռն սոցա բացի մեզ դուռն ողորմութեան, ունելով միշտ բանեխօս առ տէ՛ր վասն անձանց մերոց։

Զթագաւորըն փառաց .բրիստոս զեանկից հօր եւ հոգւոյն գովեցէք ձայնիւ սրբ։

Զբահանղըն պարգեւաց սուրբ զհոգին ճշմարտութեան բարեբանեցէք ձայնիւ սրբ։

Ա՛յսօր ոճնեմք ըզոճն սրբոց վկայիցն, որք արեա՛մբ նահատակեցան ի ջուր վերին զբաւարձնոյն։

Ա՛րիաբա՛ր մարտեան ընդդէմ խորհուրդ թագաւորացդ. զյաղթո՛ղ զակա՛նն ընկալեալ ըզպսակ. փնխեցան ի։

Եղեն օթեվանըք սուրբ երրորդութեանն. զանճառակա՛նն ընկալեալ ըզկեա՛նս. եւ բարեխօսեն աւ տէ՛ր վասն անձանց մերոց։

Որ երանելոյ սուրբ վկայք, որք արժանի եղե՛ք մարմնով եւ արեամբ դասակից լինել զբաւարձնոյ երկնից։

Փառաբանելարեալք ի մարմնի եւ հետեւողք որդւոյն աստուծո՛յ. մարմնով եւ ար։

Լուսաւորեալք ի հօրէ պայծառացեալք ի հոգւոյն սրբո՛յ. բայ բեխօսեցէք աւ տէ՛ր վասն անձանց մերոց։

Յիշեա զմեզ աստըւած փըրկիչ մեր. յորժամ գան թագաւորութեամբդ. քո կենցո ըզմեզ, բարեխօսութեամբ սրբոց .քոց։

Շնորհեա մեզ թողութիւն երկնաւոր թագաւոր. ընկալ զաղաչանըս մեր կենցո ըզմեզ, բարե։

Յօրհնեալ Թիւն ի նոր օրհնեսցո՛ք ըզքեզ .բրիստոս թագաւոր. որ վասըն մեր մարմնացար կենցո ըզմեզ, բարե։

Ա՛ստուածածին երկնային, զոհս
աստուածային ձայնիւն աւետա-
բանէր հրեշտակին. ուրախ լեր
բերկրեալդ տէր ընդ քեզ։
Ի՛ բերմէքես բազմաց ընդ հօր ա-
նապականաբար բնակիլ հաճեցաւ
ի քոմ յարովայնի. ուրախ։
Որ բոցեղէն սրովբէիւք չերջանիկ
կեալ պահիւր, այսօր ի մէջ մարդ-
կան ի գիրկս հողեղինի յայտ-
նեալ. ուրախ։
Որք ի մարմնի զանմարմնականա-
ցըն բերելոյ սրուէիւն հաւատ-
տոյ. պատերազմեցան ընդդէմ
Թշնամւոյն քո՛ ճշմարիտ վկայքն
բարեխօսութեամբ սոցա քրիստոս
ողորմեա մեզ։
Որք զնսպաւնալիս բըռնաւորաց
մահուամբ սրոյ եւ հրոյ համբերու-
թեամբ յաղթն աւրին. յաղթեցին
առաքինաբար քո՛ ճշմարիտ վկա-
յքն. բարե։
Որք ի զօրաց երկրաւորաց զինա-
ւորեալ քեզ երկնաւոր թագաւոր
իդ. դասակարգեցան ընդ հրեշ-
տակս ի յերկինս քո՛ ճշմարիտ վկա-
յքն. բարե։
Զարիական մահ սըրբոց քոց
քրիստոս ընդ երկնային զօրան այ-
սօր երգակցեալ տօնեմք. որք հան-
դիսացան ընդդէմ բըռնութեան
Թշնամւոյն։
Անմարմինք ի մարմնի ցուցան
դէր ի վերոյ սրոյ եւ հրոյ տանջ-
ման. զպատուականն մահս իւր
եանց ընծայեցին քեզ քրիստոս
բանաւոր զենմունք։
Նահատակեալքդ ճշմարտութեամբ
ի փորձ զանազան տանջանաց,
համբերութեամբ վանեալ զիմ ըշ-

Որ պըսակիչդ ես ամենայն մաք-
րոյ. եւ յաղթող պահեցեր
ըզյուսացեալն ի քեզ. բրիստոս
փառաց Թագաւոր. բարեխօսու-
թեամբ սրբոյն մարտիրոսի պար-
գեւեա զխաղաղութիւնդ երկրիդ
պատուացս ամենասուրբ եկեղե-
ցոմ Թեանդ։
Որք մանեցին զանձինս իւրեանց
տանջանաց եւ մահու. եւ հե՛ղ
մա՛մբ արեանն իւրեանց եղեն վը-
կայ.քր կամաւոր մահուամբն. բա։
Որք ընկալան կռապաշտութեան
ցըն վանեցի՛ն յաչխարհէ. եւ
ենթադրեա՛լ կոտծանեցին ըզբե-
լիար պատերազմակ.ք ի հանդի-
սի. բարե։

Հայ. Եղծեղ յայն։

Որ ընդանջանս յանօրինաց վա-
սըն քո՛ յանձն առին այսօր սո՛ւրբ
վկայքն. ընդերգնութիւնըս սոցա
բարեխօս քեզ ունիմք. կեցո՛ զմեզ
տէր աստըւած հարցըն մերոց։
Որք եւ ընդմահըս դիմընդակըս բե-
րելով արիաբար հանդիսացեալք ի
մարտի. ընդերկ։
Ի՛ տանձարի ճգնաւորաց հանգըս-
տեան քաղցրաձայն հընչմամբ երը
գելով. ընդերկ։
Ըզտէր օրհնեցէ՛ք, բարձր արա-
րէ՛ք քաղցրաձայն հընչմամբ զաս-
տըւած յաւիտեան։
Զյաղթանակ մարտ վըկայիցըն
պատուելով այսօր ընդ զօրս ան
մարմնոցն, անդադա՛ր լըսելեանե-
լոյ քաղց։
Փահանայ.ք եւ պաշտօնեայ.ք տօ-
նելով այսօր ընդմէջ սոցա ըզերկ-
նութիւնս. անդադա՛ր լսելի։

Շընորհաձայրդ եւ պայծառ առաքինութեամբ հեթբե՛ցին զինուորեալ խաչին անօրէն իւրեան գործակցօք ճգնող հայրապետ. սոցա։ Հրեշտա՛կք երկնից փափագին հանդիման կատարման սոցա. որք ի մահ հոն իւրեանց կենդանացան եւ լինն ի կատարն երկնից, խաչեցան ի գոնդս զբաւորինոյն. սոցա բարեխօսու։

Երանելն սուրբ հայրապետք չարչարեալք վասն տեառն համբերեցիք. յաղթեցիք բռնաւորին դատակից եղէք վերնոյն։

Ճգնեալ նահատակեցա՛ք յերկրի յաղթողք ի պատերազմի. կոխեալ լիւ ըզսատանայ դա՛տ։

Լուսաւորեալք երկնային լուսովն, պայծառացեալք ի հոգւոյն սրբութ. բարեխօսեցէք առ տէր վասն անձանց մերոց։

Երանելն սուրբ հայրապետք, որք կամաւ չարչարեցա՛ք յանձն առեք զհամբերութիւն. յարժանաւոր յաղօթս ձեր ընդ մեզ զանձինս մեր։

Փափաքակ արեանն տեառն ձեր արբինդ հեզաւ յերկրի, եւ հոտ անոյշ բուրեաց յաշխարհ. յար։

Փափաքակ անցաւորիս ձերզ անանցն է պարտաստեալ պնակ վասն ի քրիստոսէ. յար։

Ընդ վերին զբաւարժանսն բարեբանեմք ըզքեզ տէր. սուրբ սուրբ սուրբ ես տէր զօրութեանց կեցո՛ զմեզ։

Ընդ ընտրեալ հրեշտակօքն ընդ հոգիս արդարոցն ընդ հոգիս արդարոցն ընդ հոգիս արդարոցն։

Ընդ ամենայն սրբովք քոյովք ընդ ամենայն սրբովք քոյովք ընդ ամենայն սրբովք քոյովք

սբրբոց մարտիրոսացն. ընդ այս եւ մեք ձայնիւ երգեմք՝ եւ ասեմք.

Ո՛ր անթառամ փառօք պսակէ ըզսուրբս իւր, եւ ի դաշնակս լուսեղէնս վերադասեցեր. օրհնեցէք զտէր։

Հպ. Վա՝ յան։

Հրց գկ

Օրինաւորութիւնք հրեշտակաց օրհնեն զքեզ. յիմանալի ձայնիւն զքեզ փառաւորեն. անտրաճած հարցըն մերոց։

Խչհանութիւնք եւ պետութիւնք. սերովբէքն եւ քերովբէքն փառաւորեն զքեզ. անտրաճած հար։

Զոր մարդկան հոգեղինաց գաւազանք մարտիրոսացն երկրպագեն տէրունեան թեանըդ. անտրաճած հար։

Ընտիր օրհնեցեալդ, բարձր պարարիք ընծայ յաւիտեան։

Զոր փառաբանեն ի բարձունս իմանալի զօրութիւնքն. ժողովեցէք օրհնէ։

Ո՛րոմ երկրպագեն գովելով դասք սրբոց մարտիրոսացըն. քանհանայք օրհնէ։

Հրց վեց

Զաստուածածնիկն եւ զմիշտ կոյսն աղաղակեմ օրհնեսցուք. քանզի մեծագործ մեզ լոյս երեւաց, եւ փրկիչ աշխարհիս մերոց։

Լինդա եւ ծերախ լեր անհարսնացեալ մայր. քանզի որ ի քեզ ծընաւ մեծաւ զաստուած ի փրկութիւն աշխարհիս մերոց։

Գահն անապական գտաւ սուրբ աստուածածինն, քարեխօսեա քրիստոսի աստուածոյ մերոյ, կենցուցանել զաշխարհս մեր։

տէր

Զայնայղիեալ ճրագնաւորացն ըզհիշատակս եկայք հաւատացեալք ամենեքեան պատուեսցուք։

Քանզի մարմին ուներլով զտանջանս արհամարհեցին. նըմանոյնըք լինելով չարչարանաց փրկչին. եկայք հա։

Քանզի սեռատեան եղեն հրեշտակաց եւ մարդկան. զյաղթութեան պսակն ի բրիատոսէ ընկալան. եւ բանբեխօսեն առ տէր վասն անձանց մերոց։

Այսօր հիշատակ սրբոց մարտիրոսացն. մանկունքդ սուրբ եկեղեցւոյ զտցուն զօրս երկնից տունք օրհնութիւն ի բարձունս սուրբ երրորդութեանն։

Այսօր ճրագնութեամբ սընբոց մարտիրոսացն զուարճանան բանակք անմահութեանցն, եկեղեցիք ընտրելոց. տունք օրհ։

Այսօր հնձրեցան մեզ քաղցք եւ վկայք ի խաւարէ կուապաշտութեան եւ յանաստուածութեան, ածեալ ի լոյս զամենայն արարածս. տունք օրհ։

Պայծառացեալ եկեղեցի աստուածոյ ընդ ճրագնութիւն սընբոց վկայիցն. որք նահատակեցան ի Յերկրի, եւ ի Յերկինս պսակեցան։

Ուրախանան եւ հրեշտակք ի Յերկինս ընդ ճրագնութիւն սընբոց։

Համաձայնեալ ընդ նոսին այսօր եւ մեք տօնեմք զհիշատակ սընբոց։

Ընկալարկիչքն սրբոց եւ գհանդիսեալն ի քերովբէից. անդադար ձայնիւ երգեմք տէր, օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն ի նոր։

Այսօր տօնէ եկեղեցի զհիշատակ

հրց գկ

ճկ

ձշ

համ

Ե՛ր ըզպնաւիս անաւպաճան ընկալան ի քէն զրիստոս. եւ դաստառութեան ի դաս վերին զբնաւորեցան։ բարեխօսութեամբ սուրբ զրիստոս խընայեա ի մեզ։

Ա՛յսօր մարտիրոսաց դասքն ցընծացեալ բերկրին ընդ առաջ տեա՛ռն զրիստոսի որպէսզի առնուցուն։

Զայն ի յերկնից վերկայեալ ասէ. եկայք օրհնեալքդ հօր իմո՛յ, ժառանգեցէք զերկնից խորանացն։

Ընկէք ըզտեղի անկեղծին սպրատամբական թընշամո՛յն, որ ի յերկնից վայր անկեալ։

Ընդ զնաւորեալքդ երկնից օրհնեցէ՛ք զբրիստո՛ս թագաւորն։

Ընդ դաստ երանելի սրբոցքն գովեցէ՛ք յօրհնութիւն ի նոր զբրիստո՛ս թագաւորն։

Սրբոց հո՛գւոյն. զբրիստո՛ս թագաւորքն բարեբանեցէ՛ք, զի ընդպրմեսցի բարեխօսութեամբ սրբոցն։

Ձրիգնաւորքդ ճշմարիտք եւ վերկայք բրիստոսի, ո՛րք զաւրշարանս եւ ըզմահ յանձն առեք վասն

Այսեա՛ ի մեզ եւ ողորմեա մեզ բրիստոս, որ ունիս բազմութիւն գթութեան։

Որ հայրդ ես որբոց եւ դատաւոր այրեաց բրիստոս, որ ու։

Որ պըտակիչդ ես սրբոց, լուր եւ մեզ աղօթիւք սուրբ բրիստոս, որ։

Ա՛յսօր հրեշտակաց դասքն ի յերկինս ուրախանան ի վերա՛ճ ընդնունելութեան սրբոցն։

Ա՛յսօր ճրիգնազգեաց սրբոց դասքն ի յերկրի պըսակեցան, երկնային անուանակոչին վառօքն։

Ա՛յսօր անմահութիւնդ զինուորելովքն զբան մեծապէս ոծնեն. քանզի երկրաւոր զինաւորաց բազմութիւնքն ընծայեցան ի խորա՛ճ սրբոց հանգիստեան երկնից։

Սուրբ մարտիրոսքդ որ ի քեզ հաւատացին, որ վառանուրեալ են ի մէջ սրբոց քոց. օրհնեմք ընդքեզ ընդ զնաւորութիւնս երկնից։

Սուրբ անտրտում որդիդ միածին, որ պահեցեր յաղթող ըզճրիգնութիւն սրբոց քոց. գովեմք ընդքեզ։

Սուրբ անտրտում հոգիդ ճրշմարիտ, որ նորոգեցեր ըզտիեզերս ճրշմարիտ երկրպագութեամբ սուրբ երրորդութեանդ. բարեբանեմք ընդքեզ անլռելի ձայնիւ։

Ճրիգնաւորքդ աշխատութեանց հանգերեցին սուրբ մարտիրոսքն, եւ ըզպատերազմըն չարին վանեցին ժուժկալութեամբ. բարեխօսեսցեն սոցա զբրիստոս խընայեա ի մեզ։

Որք հեղին զարիւնս իւրեանց փոխանակ արեան քո տէր. եւ ըզբրանութիւն հրապո՛ւրողին վանեցին ժո՛ժկալութեամբ. բա։

Ընդեզ ծրհնութեամբ մեծա-
ցուցանեմք։
Որ ըզբանն աստուած յարգանդի
կրեցեր սրբուհի անարատ, եւ
անճառապէս ծընար ըզմեզ փրկիչն
երկնից. ընդեզ ծրհ։
Որ էից լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի քո գիրկս. եւ արե-
գականն արդարութեան եղեր
արեւելք. ընդեզ ծրհ։
Որ ըզբաժակ մահու ընդ-
արբին, եւ մըկըրտութեամբ ա-
րեան ընդ-քեզ մըկըրտեցան. սո-
քօք աղաչե՛մք ողորմեա։
Որ եւ ընկաչս իւրեանց բարձին
ընկալնի քո, եւ անմեկնելի սիրով
ընդ-քեզ խաչակցեցան. սոքօք ա։
Որ խոկապէս հիջնուցին զըստո-
րանկեալ փայլանին, եւ հրեշտա-
կացեալք ի գաս նորոնն վերա-
կարգեցան. սոքօք աղա։
Այսօր յիշատակ սրբոցն, եւ
փայլին ներհակարնք սուգ ի մէջ ե-
կեղեցւոյն. աղաչեսցուք ըզտէր
սոքօք խրնայեա՛ ի մեզ։
Հեղմամբ արեան սուգ մեծարի
մայր սուգ խաճանալի սինձն. աղա։
Տաճար են սուրբ հոգւոյն կեն-
դանի սակերքըք սուգ հիւանդաց
բըժիշկ. աղա։
Սուրբ ես աեր զօրութեանց.
որ յանմարմնական զօրացըդ գովիս
սրբեսուսց ձայնիւ, ընդեզ օրհնեմք
աստուած հարցըն մերոց։
Որ ետուր զծրութիւն մարդասէր
քոց ճրգնաւորացըն յաղթել չա-
րին ընդդիմամարտութեան. ընդ-
քեզ օրհ։
Ընկալ այսօր ըզբարեխօսութիւն
քաջ նահատակաց քոց վերկայից.

Ոգ

տեառն. ընդեզ ունիմըք բարեխօս
առ քրիստոս վասն անձանց մերոց։
Քանզի հեղմամբ արեան ձերոց
պայծառացան սուրբ եկեղեցիք.
ե՛ւ զըստուերաման խաւար կոա-
պաշտութեանըն բա՛րձիք. ընդեզ։
Երկնային զօրքն լքեալ՝ի պատիւ
պատարագի մահուան ձե՛րոյ. ե՛ւ
ըզպնաշակս անապական առեբեր-
լով՝ի հօրէ լո՛ւսոյ. ընդեզ ու։

Հայ. Զատիկ յայն։

Յուսացեալքն յանուն քո սուրբ
պատերազմեա՛լք յաղթեցին
թըշնամւոյն. սոցին աղաչանօք խըն-
նայեա՛ ի մեզ. աստուած հա՛յրցըն
մերոց։
Որ կամաւն իւրեանց անցին ընդ
հուր եւ ընդ սուր. եւ դա՛սակի՛ց
եղեն վերին զընտրեցեալն. սոցին
աղաչա։
Ամէն խընդրեմք՝ի քէն թագաւոր
փառաց. աղաչանո՛ք սրբոց վե-
կայիցըն խրնայեա՛ ի մեզ. աստը-
ւած հա՛յրցըն։
Եկեք. ի՛ վերնական զօրութենէ
քոումէ պատերազմեալք յաղթե-
ցին թըշնամւոյն, եւ դա՛սակցեալք
վերին զօրացն օրհնեն ըզքե՛զ
գովեն եւ փառաւորեն։
Ե՛ւ քաջութեամբ արիաբար ձըգ-
նեալ ա՛րհամարհելով ըզչար տան-
ջանս եւ ըզմահ. եւ ձայնակցեալ
երկից մանկանցն օրհնեն ըզ։
Ո՛ստի եւ մեք հաւատացեալքս
՝ի քեզ կատարեսցուք ընկալուսանիկ
սրբոց վկայիցն. եւ ընդ նոսին
համա՛յնեալք օրհնե՛մք ըզքե՛զ
գովեմք եւ փառաւորե՛մք։

խնդրեաքն մեծաւ հանդիսիւ որդւովք իւրովք, տօնել զյիշատակ սոցա։

Սոքա են դէզ կենաց պարգեւեաքն մեզ՝ի քրիստոսէ՝ի բժիշկութիւն, պատուական սուրբ արեամբն իւրեանց։

Ի՛շխանութիւն ունին՝ի հնգետասն սրբոցն, առաջնորդել մեզ յերուսաղէմն վերին. ի քաղա՛ք կենդանեաց՝ի մեծին սիովն։

Որք հաղորդեցան չարչարանաց քոց քրիստոս սուրբ հայրապետքն, եւ վերաբերեալ պայծառացան ընդ անմահականն բանզմութիւնան, սոցին աղաչանօք խընայեա՝ի մեզ ամենեցուն հա՛ւատացելոց մերոց։

Որք՝ի սկզբանէ պատուեալ եղեն՝ի սէր բոլորից հօրն, եւ ըստ[ե]զերս հրաւիրեցին յորդիգրու[թ]եան շնորհս. սոցին աղաւ։

Որք զընթացս իւրեանց կատարեցին հաճոյիւք քո՛ քրիստոս, եւ ըստ[ե]նակս անապականի՝ի քէն ընկալան. սոցին աղաւ։

Ըստ[ե]ր ծրհնեցէք բարձր ամբարձեալ ընդ յաւիտեան։

Զէակիցքն հօր եւ հոգւոյն, որ բնակեալ է՝ի լոյս անմատոյց եւ բարեբանի սրբութեանց ձայնիւ. բարձր ա։

Զերկրպագեալն՝ի սրբոց հայրապետացդ, որք հեղմամբ արեանն իւրեանց նշմանուզք եղեն փրկիչոջին զինքեանքն. բարձր։

Ուրախացիր աստուածածնի՝ն վերստին հնեալդ՝ի սրովբէից. ծագեալ՝ի քէն մեզ լոյս մայր եղեր վերածագողին. զգ եւ ազինք ընդքեզ մեծացուցանեմք։

ծղջրմելով աօնեղայս ըզյիշատակ սոցա. ըզքեզ օրհնեմք ամենայն հարցըն մերոց։

Ըստ[ե]ր ծրհնեցէք եւ բարձր ամբարեք ընդնա յաւիտեան։

Ընդ երկնային զօրսըն միաձայնել ընդ ըզպատակիչըն սրբոց բարեբանելով ծրհ։

Զբերկրեաքն այսօր՝ի յիշատակի քոյ եւ յաղթող սուրբ երանելեացն ծրհ։

Ասնարհա կոյս աստուածածնի՝ն մարիամ, սրբուհի եւ մայր քրիստոսի, յարդանդի տարար զանեղեալն ամենեցուն. օրհնութեամբ ըզքեզ աստուածա՛ծնի՝ն մեծացուցանեմք։

Ըզքեզ երկնային զօրըն զոր եւ տեան եղեկիէլ, եւ ամրըն զոր ձանեան զեզէկիէլ. սերտվեալ հոգեղէն վեհապոյն քերովբէից. ծրհ։

Եւ՛ի խորհուրդըս սոսկալիս՝ի քեզ տեսանի աստուածա՛ծնի՝ն. յրզոհութիւն անարիւնական, ծնո՛ղ անարատ. կուսութիւն յետ ծննդեան ճեալով անապական. օրհնութեամբ։

Ըզքեզ սիրողաց ծրիդ աստուածպ պատուելոյ ըզյիշատակս ամենայն ամբ, եւ ազօթիւք սոցա՝ ծրիդ մեզ՝ մեղ։

Որք փորձեցան՝ի փորձ սուղ եւ հրոյ, եւ՝ի քո՛ պատուիրանաց եղբեք ոչ խոտորեցան. ազօ։

Եղեն տաճար սրբութեան ամենայն հոգեւոր աստանօր պատրաստեցին. ազօթիւք սո։

Ամէն

Այսօր ձրգնութեամբ սրբոցըն զուարճանայ եկեղեցի ուրա-

մարմնի վիրաւորելին՝ ի մահ ըզբեզ լինել, եւ ստայա՞ն պարծա-
նես յաւիտենական։
Երանաւետեա՛լք ի հոգեղէն
ըզաչխարհաց, եւ բարեբանեա՛լք ի
դասէ մարմնաւորաց սուրբ վէ-
կայքն. անեղի՞ն այլոմն պէտա-
կեալ եղէն։
Յիշատակ է այսօր քաջ նահա-
տակաց քրիստոսի սրբոց վկայիցն.
եկայք ժողովուրդքդ ցընծու-
թեամբ տօնեսցուք։
Քանզի առեալ ի տանջանս եւ
յաղթուղք ի մարտի եւ պըսա-
կեալք ի հօրէ. եկայք ժողո-
վուսաւորեալք ի յերկրի պայ-
ծառացեալք ի յերկինս, եւ դա-
սակցեալք ընդ հրեշտակս. եկայք
ժողովուրդքդ ցընծու։
Ըզգեցեալ կարդային յծգնութիւն
սուրբ մարտիրոսքն եւ անէին. ո՛ր
ի բարձունս բնակեալդ ես խըն-
նայեա՛ ի մեզ։
Դու ես դաւրն լուսոյ, դու պըր-
սակ պարծանաց ի քեզ յուսացե-
ղոց. ո՛ր ի բար։
Օրհնեալ գովեալ ես ի սուրբսն
հանգուցեալ. եւ դու ես ընդու-
նող հոգւոց մերոց. ո՛ր ի բարձունս
բնակեալդ ես միշտ եւ յաւիտեան։
Ով սուրբ գերագոյն պարծանք ազ-
գի մարդկան. հրաշալի ճըգնու-
թեամբ ի յերկրի նահատակեալ,
եւ ի յերկինս պըսակեալ ընդ ան-
մարմնոցսն դաս։
Քանզի դու վաստեցար զինու սուրբ
հոգւոյն. եւ յաղթեցեր արիաբար
անմարմին թըշնամին։
Մի՛ դադարիր բարեխօսել վասն
մեր աստ հայր եւ ոգի եւ սուրբ

Հիմն երէց եկեղեցւոյն խոյրան ե-
ղեր հոգւոյն սրբոյ. ի հրեշտա-
կաց սպասաւորեալ գաբրիէլեզ
աւետեաց. ազգ եւ։
Տեսանեմք ըզսանակաւքն զհրաշալին
խորհուրդ յայտնեալ. ի հոգւոյն
սրբոյ յղացեալ զբանն անստուած
մարմնով ծընաւ. ազգ եւ։
Ողորմեաց մեզ տէր աստուած
մեր, ի յիշատակի սուրբ հայրա-
պետացն։
Ողբ յանուն քո սուրբ գաւրձուցին
չհարհս կոյն ի պաշտելումեն-
ն. աղօթիւք սոցա ողորմեա՛ մեզ։
Եւ արժանի՛ եղէն ընդունիլ ի
քէն զանեթառամ փառաց պը-
սակն. ազգ։
Ողբ զաւ ի քրիստոս զջարչարանս
նոս յանձն առեալ համբերեցիք
ով աստուածասէր հայրապետք,
եւ արժանի եղէք զերկնայինն աս-
նուլ պըսակ։
Ողբ փորձեցայք չիջանիւտ հրով.
ժառանգեցիք պատրաստեալ ձեզ
զարքայութիւնն. համարձակու-
թիւն ունիք բարեխօսել առ տէր
վասն անձանց մերոց։
Ողբ զամբարիշտութեանցըն վա-
նեցիք զկռապաշտութիւն ով աս-
տուածասէր հայրապետք. հաս-
տատութիւն ի քրիստոսէ հայ-
ցեցէք անպա՛տ՛ր սուրբ եկե-
ղեցւոյ։
Ցընծութիւն է այսօր հրեշտա-
կաց եւ մարդկան. զի զևսրոխատա-
ցեալ ըզմըրնամին վանեալ խոր-
տակեցին սուրբ վկայքն. եւ ե-
ղե՞ն յաղթողք ի պատերազմի։
Մարմնով եւ արեամբ մնրտեան
ընդդէմ զինեալ. վիրաւորեալք ի

Ըզտէր. Օ՛րհնեցէք ըզտէր դաւ-
թոյ քոյ. եւ ընդ ստուերաւ թե-
ւոց քոց ծածկեա զիս. զի ի քէ
յուսացեալ եմ. եւ ճանապարհ
զոր երթայց ի նմա ցո ինձ. զի
առ քեզ վերացուցի զանձն իմ.
Տէր ապաստան եղեր ինձ ի
ազգս յազգս. Տէր ես դու ա-
տեաց իմոց ազատեցեր զիս.
Ուսո՛ զիս առնել զկամս քո.
զի դու ես Աստուած իմ. եւ
հոգի քո բարի առաքեսցէ զիս
ի երկիր ուղիղ. վասն անուան
քոյ Տէր կեցուսցես զիս ի ար-
դարութեան քում. հանցես ի
նեղութենէ զանձն իմ. եւ զթշ-
նամիս իմ ջնջեսցես. զի ես
ծառայ քո եմ. Տէր ողորմեա՛
ինձ. զի առ քեզ աղաչեցի. Տէր
լուր աղօթից իմոց. ականջս
դիր ի ձայն պաղատանաց իմոց.
ի հանդիսի սրբոց քոց. ի տա-
ճարի սրբութեան քում. ի
պատուական անուն քո. ի
սուրբ հոգի քո. ի սուրբ ա-
ւետարանի քո. ի սուրբ խա-
չի քո. ի սուրբ մկրտութեան
քո. ի սուրբ հրեշտակաց քո.
ի սուրբ մարգարէից քո. ի
սուրբ առաքելոց քո. ի սուրբ
նահատակաց քո. ի սուրբ
կուսանաց քո. ի սուրբ ամե-
նայն քրիստոսասիրաց քո.
ի սուրբ հարսանեացն Քա-
նայ Գալիլեացւոց. ի սուրբ
մեծի հացին. զի յանդիմա-
նութենէ հաւատոյ ազատեսցես
զանձն քո. եւ զիս ի մեղաց
իմոց. եւ ի դատաստանէ յա-
ւիտենից. եւ ի տանջանաց
հրոյ. զի յանդիմանեալ հաւա-
տով ազատեսցես զանձն քո.
եւ զիս ի մեղաց իմոց. եւ ի
դատաստանէ յաւիտենից. եւ
ի տանջանաց հրոյ. զի յան-
դիմանեալ հաւատով ազատես-
ցես զանձն քո. եւ զիս ի մե-
ղաց իմոց. եւ ի դատաստանէ
յա

կանըս յանընտուեր լուսոյն. եւ միշտ ուրախանայ ընդ հրեշտակս ի յերկինս։

Ա՛յսօր յիշատակ սըրբոց. քոյ. տէր
որք տանջանաց անօրինացըն համբերեցին. եւ դասակից եղեն վըրի՛ն զըւարճնոյն։

Ա՛յսօր եւ հրեշտակք ուրախանան ընդ կամաւոր չարչարանըս ճըգնաւորացն, որք յաղթեցին անօրէնն բըռնաւորացն։

Սուրբ ես Թագաւոր յաւիտենից, որ նըստիս ի վերայ քերովբէից կենդանեաց կենդանութեան, եւ ի սրբոց քոց փառաբանիս։

Փառք քեզ հայր երկնաւոր որ նըստիս ի քրովբէս, եւ բանիս ի դասուց սերովբէից։

Ընդքեզ գովեմք Թագաւոր ուանց քրիստոս, համաձայնեալ ընդ սուրբըս քո՛ յեկեղեցիս աւդոց։

Սըրբեա զանձինըս մեր եւ տաճար քոյո՛ սուրբ երկրպագութեան, կենդանարար սուրբ հոգի։

Պարծեացին սուրբքըն փառօք եւ ցընծացեն ի հանգիստս իւրեանց. քանզի ընդ հո՛ր եւ ընդ սո՛ւր անցուցին զմարմինս իւրեանց։

Սուրբ զարհուռնս իւրեանց հեղին չարչարանացըն համբերեցին. եւ զըսպանանալիս բըռնաւորացն նահատակին յաշխարհի։

Աւրդ եկայք հաւատացեալք կատարեսցո՛ք ըզյիշատակ սոցա. քանզի սոքա են մեզ բարեխո՛ս յարքայութեան աստուծոյ։

Ա՛ջ տեա՛ւն ի վերայ սրբոց քոց, եւ փառք իւր հանդուր-

անուա՛ն քո, տէր ա՛ստըւած հա՛րցըն մերոց։

Որք ի մարմնի անմարմնացան գե՛ր ի վերոյ քան ըզբնութիւնս, արհամարհելով անարգեցին ընչեր տանջանս եւ ըզմահ. ե՛ւ եղե՛ն վըկայք քո՛ կամաւոր մահուանն. տէր ա՛ստըւած հա՛ր։

Հանդիսացեա՛լ այսօր եւ մեք տո՛ն նեմք ըզյիշատակ սուրբ վըկայիցն. խաղաղացո՛ ըզկեանըս մեր այգըթիւք սոյա՛, եւ փրկեա՛ զմեզ ի նեղչաց մերոց. տէր ա՛ստը։

Ընտի՛ր օրհնեցեք եւ՛ բարձր աւրաբէք ընձա՛ յաւիտեան։

Որ փառաց՛ն իւրոց տե՛սող սո՛ւրբ զվըկայն այժանի՛ աւրաւ, եւ ե՛ր-գակից անմարմնական զօրացն. օրհնեցեք եւ՛ բարձր ա՛։

Որ սրբօք լուսաւորեաց զաշգս որդւոց մարդկան ի գիտութիւն ճըշմարտութեան, եւ հրաւիրեաց յերկինից յարքայութիւնն. օրհնեցեք եւ՛ բարձր ա՛։

Որ վանճառելին ծընաւ սո՛ւրբ աստուածածնին կոյս. օրհնեա՛ եւ յաւիտեան։

Որ զարարչակիցըն հօր զի սկըզբա՛ն բան ասըւած. յորովայնի քո՛մ կրեցեր. օրհ։

Զ.քեզ եզեկիէլ եսեա երկնայի՛ն դո՛ւռն եւ հա՛յրան անփո՛րձ. օրհ։

Ընդյիշատակըս վըկայից քոց տո՛ւր մեզ այսօր բրինաւոն Թագաւոր. աղաչանօք սոցա ողորմեա՛։

Որ յաղթեցին անօրէնն բըռնաւո՛ր բաց հեղմամբ արեանն իւրեանց. եւ դասակից եղեն վերի՛ն զըւարճնոյն։

Ես ընկալայ ըզպըղնա՛կս անապա-

ցեան է յոսկերըս սոցա. եւ հոգին սոցա՝ դաւաւորեալ ընդ հրեշտակսն ի յերկինս։

Բանահիք հրեշտակաց տեառնըն շրջեն զնոքօք. եւ երգակից են միաբանից յօրհնութիւնս աստուծոյ. եւ հայցեն միաբա՝ն զփա՝ ազգութիւն ամենայն աշխարհի։ Բազում համարձակութիւն է առ տէր բարեխօսելով սոցա, եւ թողութիւն է մեզա՝ց, որպէս կատարեն ընդ հրեշտակսն սոցա։

Որպէս եկեալ եմք ի պատուել զհրեշտակ սուրբ վերակացին, աւգո՛ք ըսկիզբն ըզգօնութեան, ազաղակելով առ բրիստոս տէր փառըք քեզ, փա՝ռըք քեզ տէր աստուած։

Ա՛հաւո՛ր ես հրեշտակա՛ց ա՛նտես ի սերովբէից. էկի՛ր երկնեցա՛ր մարմնով, ուսուցեր մեզ ասել տէր փառըք քեզ, փա՝ռըք քեզ։

Յանմարմնո՛ց ես վերակացեա՛լ ի մարդկանէ երկրպագեալ. քե՛զ փառըք վայելէ պատի՛ւ յամենայն ժամ ասել տէր փառըք քեզ, փա՝ռըք քեզ։

Ա՛յսօր եկեղեցի բրիստոսի պայծառանա՛ց յիշատակաւ սրբոյ վերակացին. որպէս բարեխօսե՛ն առ տէր վասն մեր։

Ա՛յսո՛ր ի հեղձամ արեան սոցա դա՛սք հրեշտակա՛ց խոնարհեալ միաբանութեամբ տօնե՛ն ընդ մարդկան։

Եկայք եւ մեք բրիստոսի հաւատացեալքս կատարեսցո՛ք ըզյիշատակ սրբոյ վերակացին. որպէս բա՛։

Եպրպտութեանն սիրոյ անձի՛նք յանզթո՛ղ վերակացին, արժանա՛ւորք ընդունելոյ. ի յառաջա՛տուն։

Զի՞ զառաջինն մեզացն ըզբոյ ամբեամբն իւրեանց չիջուցին. եւ ըզմիեզերս հրամիրեցի՞ն յօրհնաբանութիւն։

Հէ՞զմանբ արեանն իւրեանց մեզ ճանապարհ հո՞րդեցին. եւ առ բրիստոս մեզ դուռըն կենաց բացին ի՛ երկինս։

Ա՛ստուած բարձրեալ եւ ի սո՛ւրբս քոս հանգուցեա՛լ, եւ ի սրբոց վերօրհնեալ. մանրթելով հայցեմք ի քէն տո՛ղ բարեաց. բարեխօսութեամբ սրբոց մարտիրոսացն հաշտեաց ընդ մեզ բրիստոս։

Որպէս կործանեցին զանօրինացն ըզպատկերն, եւ յիշատակ քաջութեան թողին յաշխարհի. բա։

Պատարագ անուշահո՛տ մատուցին քեզ ըզմարմի՛ն եւ զարիւն, համբերելով չարչարանաց վասն անուանդ քոմ սրբոյ. բա։

ԿԱՆՈՆ

ՀԱՆԳՈՍՏԵԱՆ ՀԱՄՕՐԷՆ ՆՆՋԵՑԵԼՈՑ
Ի ՔՐԻՍՏՈՍ
Ի ՎԵՐԱՑ ՈՒԹՆ ՁԱՑՆԻՑ ԿԱՐԳԱՒ.
ՈՐ ԸՍՏ ՁԱՑՆԻ ԱԻՈՒՐՆ՝ Ի ՊԱՇՏԱՄԱՆ
ԱԻԵՏԱՐԱՆԻՆ ԱՍԻ։

Ա—ջին յայն։

Քե՛զ վայելէ ա՛ստուած օրհնո՛ւթիւն, որ յարո՛ւթիւնդ եւ ձայնիւ յաւիտենից նըւիրեցե՛լոյն. Թագաւոր եւ իշխան վերօրհնեմք ըզքե՛զ։

Ի ե՛ւ սանդա՛մ գալըստեա՛նըդ քո բրիստո՛ս փառա՛յ Թագա՛ւոր ի՛ ձայն փողոյ նորոգի՛ն հոգիք նըւ-

ղեցեալդն , եւ յանուն՝ն ի մեռեալդ
լոց անապաւիսն մարմնոյ։

Վասն որոյ եւ մեք ըզքեզ աղաչեմք հայր երկնաւոր . դասա-
ւորեա ըզնընջեցեալսըն մեր ի վերինդրդ քո երուսաղէմ , ի ժո-
ղովս անդրանկաց գրելոց ի յե՛րկինս։

Զայն արկեալ կե՛նարարին աս-
տուածային բարեաւոնդն , ասէ ե-
կայք օրհնեալըք հօր իմոյ ժա-
ռանգեցէք պատրաստեալ ձե՛զ
ըզկեանն ի հանդերձեալ երկ-
րին։

Ընդ առաջ ելանել քեզ հաւատով
ի յօդըս վերինս , աստուածազ-
գեաց լուսով պայծառացեալ ի
դաս անմարմնոցն , ի լսել ըզձայն
երանաւէտ կոչմանն։

Ընդ այմ քնումկ կացո ընդ իմաս-
տե՛ն սուրբ կուսանն , ի լուսե-
ղէն առագաստին պայծառացեալ
ի դաս անմարմնոցն , ի ժողովս
անդրանկաց գրե՛լոց ի յե՛րկինս։

Զհոգիս ծառայից քոց քրիստոս ,
ընկալ ի դաս անդրանկաց գրե-
լոց ի յե՛րկինս։

Ընկալ վաստն սոցա ըզքանաւոր պա-
տարագս ի վե՛նդ. եւ չնորհեա նոցա
ընդհողութիւն գտանել յաւուրն
յե՛տնե՛ս։

Ողո՛րմեա ինձ աստուած։

Ո՛ր զառաջինն ոչ պահելով ըզպա-
տուիրանըն մե՛ռաւ , չնորհեցե՛ր
քե՛ւ օրինակ մե՛զ պատուիրան կե-
նաց , ի պահելով կենդանասցո՛ք։

ողո՛րմեա ինձ։

Ո՛ր ի խորհո՛րդ քո կամաւոր մա-
հուանն եկեղեցի քո քրիստոս , մե-
ռանելո՛վ օրինաց մեղաց , ի յա-

րծուցեալ ընդ քե՛զ նորոգեացի ի
փառս . ողո՛րմեա ինձ աստը-
ւած։

Հայր բազումողորմ խոստովա-
նիմ առ քե՛զ որպէս զանառակ որ-
դին . թո՛ղ ինձ ըզմեղս իմ , եւ ո՛չ
ըզորմեա։

Տէր որ գըթացար ի կինըն քանա-
նացի , գըթա եւ ինձ ի մեղաւորս ,
եւ ողո՛ր։

Տէր որ դարձուցեր ըզմանքսաւորն
ի դիտութիւն ճըշմարտութեան ,
դարձո եւ զիս ըզմոլորեալս , եւ ո՛։

Աստըւած բազումո՛ղորմ , խըն-
նայեա յարաբածըս քո հայր ամե-
նակալ , եւ ողո՛րմեա։

Արեգական արդարո՛ւթեան , ճա-
գեա ի հոգիս մեր ըզլոյս ճըշմար-
տութեան , եւ ողո՛ր։

Տուր մե՛զ տէր զնատակո՛ւթիւն ,
եւ փըրկեա ի նեղչաց մերոց հո-
գիդ ճըշմարտութեան , եւ ողո՛ր։

Ժողովեա՛ըս ի յիշատակ սըր-
բոց քոց քրիստոս , ազաչե՛մք ըզ-
քե՛զ , սոցա բարեխօսութեամբ ո՛չ
ըզորմեա։

Երկրպագեմք առաջի բեմի՛ քո
քրիստոս . ընկա՛լ քո գըթած-
թեամբդ զաղաչանըս մեր . սո՛-
ցա բարեխօս։

Զորս հոգւով եւ մարմնով ո՛պակս
զանմարմին անարա՛ծ ի գա-
լուստ քո պահեսցես մարդասէր
փրկի՛չ . սոցա բա՛։

Այսօր գալով ի բեթանիա քո
ամենազօր հրամանաւըդ ձայնե-
ցե՛ր զաղատրու , եւ գողացա՛ւ մահ .
դըժոխք պարտեցաւ , անպականու-
թիւն ըզծաւ . կենդանարար
քրիստոս կեցո՛ ըզմեզ։

Հրաշակերտ եւ զօրեղ վայր խաչի քո քրիստոս գաւազան զօրութեան ի յերկրի երեւեալ ես. կայ ժողովուրդք երկրպագեցո՛ք։

Զոր հրեշտքն ծածկեալ զանթափանչելի զոհս ընդ քեզ, վանեալ թագուհւոյն վայր կենաց յայտնեցաւ. եկայք ժողո։

Փառս հօր և որդւոյ և։

Սա է զկնի յաղթութեան հաւատացելոց. սիրելեաւն եւ կնիք յաղթող ընդդէմ թշնամւոյն. եկայք ժողո։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Հաշտեա՛ ի ձեռն սուրբ մարմնոյ եւ արեան քո՛ տէր. ի՛ պարգեւեա նոցա դանիլ յաջակողմեանն քո։

Աղաչեմ քո՛ արարին եւ ըստեղծին զնա ի հողմոյ. ի յօրհնել ըզքեզ պատրաստեալ յաւիտեան։ Ի՛սկ պատրանօք բանսարկուին խափանեցոյց յանճառ լուսոյն, եւ դարձայ անդրէն ի հող յորմէ առեղծայ։

Մբխիմ արիւ սուրբ հոգի լուսաւորեա զմեր նըշխեցեալ մեր, եւ հանգո զհոգիս նոցա ընդ սուրբսն քո։

Հայր անճիտակալ եւ բարեգութ, մաղթելով հայցեմք ի քէն վասն մեր նըշխեցելոցն պարծանաւորել հանդիսատեան օմն եվանիլ սըրբոցն։

Ողորմեա ծընեալդ նոր որդի, որ մահկանացուացս կեանքդ ես, զհոգիս նոցա դարձո ընդ նըշխեցելոց մեր ընկալ եւ պարծանաւորեա. հանդ։

Ա՛յսօր գոլով ի բեթանիա զբո՛ զաշխարհակեցոյց սուրբ գայթա՛ թիւնդ յառաջագո՛յն ծանուցեր անանպականանալոյ կոչմանբ. զհրեշտեքն ի թագաւորն. կեն։

Ա՛յսօր գոլով ի բեթանիա եբրայեցւոց մանկո՛ւնքն ըսքանչացեալ ասէին. զմարիամ՝ և զեղբայրն ի թագաւորէ յարո՛ւցեալ որդւոյն մարդեսա. կեն։

Ա՛ղաւել հօր էակից, ի խաչ ելեր կամաւ հօր. ողորմեա։

Ա՛նմահութեանց սըւրդ քրիստոս, ի գերեզման իջեր մարդ. ողոր։

Ե՛ւ յերրորդ աւուրն յարեար, յոյս յարո՛ւթեան ցո՛ւցար մեզ. ողոր։

Որ յամենայնի՛ ես աստուածո՛ւթիւն, և ի ձայն հընչման իջեր յերկնից սուրբ հոգի. ողորմեա մեզ։

Որ զամենայն լընուս զծրո՛ւթեամբ քո, և ի գաւս առաքելոցն իջեր բընակիլ սուրբ հոգի. ողոր։

Որ անբաժանելի ես յաստուածո՛ւթեան, և ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանգեար յառաքեալսն սուրբ հոգի. ողոր։

Որ զաւետս հոգւոյն ի հրեղէն լեզուս բանիւ ընկալար, ողորմեա՛ մեզ. ողոր։

Ա՛ղաչեմք ըզքեզ սուրբ աստուածածին, փըրկել ըզ[illegible] գընեալ[illegible] արեամբն իւրով։

Ա՛ւրդ եմ յընկերմիլ օգնեա՛
ինձ նաւա՛պետ բարի. քանզի ծա՛ն
բացա՛ն ՚ի վերայ իմ բեռի՛ն ըզ
մեղա՛ց։
Աստուա՛ծ յօգնել ինձ փութա՛
քանզի խո՛րըզ չարեա՛ց ընկղմե՛ն
զիս յանդո՛նդս. այլ դո՛ւ նաւա՛
պետ լե՛ր եւ ի՛նձ ձե՛ռընտուր։
Փըրկեա՛ ի վըտա՛նգե ըզնաւա՛բեկս
ի յալեա՛ց ծովէ. քանզի կորընչիմ
ի մեղա՛ց անօրէնութե՛ան իմո՛յ։
Ա՛ղաղեա՛ց ի բէ՛ն բարեբա՛ր,
ողորմեա՛ անձա՛նց մե՛ղաց։
Վա՛յն սըրբո՛ց քո՛ց մա՛րտիրոսաց,
տէ՛ր ընկալ զաղաչա՛նըս մե՛ր։
Ո՛ր գըթա՛ծդ ես յամենայնի՛ն, տէ՛ր
կեցո՛ զանձի՛նըս մե՛ր։
Սո՛ւրբ ես տէ՛ր զօրութե՛ան բըն-
նակեալդ ի լո՛յս յանմատո՛յց. ճըգ-
նութե՛ամբ սըրբո՛ց քո՛ց լո՛ւր տէ՛ր
եւ ողորմեա՛։
Ա՛յսօ՛ր կանգնեցա՛ւ ա՛ւազան
մկրըտութե՛ան ՚ի թո՛ղութի՛ւն
մեղա՛ց մե՛րոց։
Ա՛յսօ՛ր տէ՛րըն մե՛ր լըւանա՛յր զո՛տս
աշակերտացն եւ պա՛տուիրէր զա՛յս
ա՛սելով։
Ա՛ւ ձե՛ն ՚ի ձէ՛նջ եղբա՛յր մա՛տնե-
լոց է զիս ՚ի մահ եւ ո՛րոշի յաշա՛-
կերտացդ։
Զա՛յն լըւեա՛լ պետրոսի՛ անկարկէր
ա՛ռ յո՛ւմանէ՛ս հարցանել թէ՛
ո՛վ էիցէ։
Բա՛նըն զո՛ր ա՛սաց յիսո՛ւս տըրտմե-
ցոյց զիւր զաշակերտան եւ խռո՛վե-
ցա՛ն ամենեքեա՛ն։
Ի՛նչէր յերկնից ո՛րդի՛ ա՛ստուծոյ
եւ մա՛րմնացա՛ւ ՚ի սըրբոյ կուսէն,
ո՛ր առնել կենդա՛նի եւ ՚ի հո՛ւղ ո՛ղո-
ղո՛մեա։

Եւ նորոգո՛ղ սո՛ւրբ հոգի՛, յո՛րժամ
նորոգէս զա՛պականեա՛լսն, յայն-
ժամ շնորհեա՛ եւ մե՛զ նըմանե-
լոյն ա՛րժա՛նաւորիլ հա՛նգըս-
տեան օ՛թեվա՛նի սըրբոյն։
Յո՛րժամ յերկնից գո՛նէ փո՛ղն ազ-
դեցո՛ւթի՛ւն առնե՛լով տի՛ւզերաց
՚ի գատաստա՛նն ա՛հաւո՛ր. յայնմ
ա՛ւո՛ւր ահեղին յի՛շեա տէ՛ր ըզ
եւ զմե՛ր ընդըմնջեցեա՛լսն. եւ հան-
գո՛ւ ընդ սո՛ւրբսըն քո՛։
Յո՛րժամ ճառագա՛յթք աստուա-
ծութեա՛նըդ փայլին ՚ի յարեւե-
լից. եւ դըպրո՛ւթիւնըդ հրաշի՛ցըն
բա՛նին. յայնմ ա՛ւո՛ւր ա՛հեղին
յի՛շեա տէ՛ր ըզ եւ։
Ո՛ր առաքեցա՛ր ՚ի հայրակա՛ն
ծոցոյն ձա՛ձկեալ խորհո՛ւրդ ընդ
հօր յաւիտեա՛ն, եւ առեր մա՛ր-
մին զմեզ՛ւցեալ նախատեղծին
յանապակա՛ն կուսէն ա՛նճառ մի-
ո՛ւթեամբ, վա՛յն մե՛րոյ փըրկո՛ւ-
թեա՛ն. ո՛ղո՛ղմեա։
Ո՛ր փոխանա՛կ ճաշակացըն դառ-
նութեա՛ն մա՛հաբեր պըտղոյն ա՛ն-
ճառ լինելով. քո՛ քառասնօրեայ,
քաղցրացո՛ւցեր յո՛ւսով ըզլո՛ւծ
նո՛ր քո օրհնանց. վա՛յն մե՛։
Ո՛ր աջակո՛ղմ աւազակին բա՛ցեր
ըզդո՛ւռն դրախտին կենանց. բա՛ց
եւ մե՛զ մեղաւո՛րաց ո՛ղորմո՛ւ-
թեամբ, ո՛րպ ընդ նմին զքե՛զ
դաւանիմք տէ՛ր եւ թագաւո՛ր.
ա՛ղաչե՛մք ըզքե՛զ ո՛ղո՛ղմեա։
Ո՛վ կե՛նցաղողյս հանապա՛զ զին
ա՛լեկո՛ծ։
Ա՛ղերսիկեա՛ զքե՛զ թո՛ղութի՛ւն ընձ
յա՛ւուցա՛ն։
Նա՛ւապե՛տ բարի լե՛ր ա՛նձին ի՛մոյ
ապա՛ւէն։

զարդ եւ լուսազգեաց անվախճան փառօքն պրսակեաց սուրբ հոգին. եւ յաւէժ ուրախանան միշտ հաւատացեալք։

Ա. յՀՏ Ի ՄԵՂ Ի ՅՈՒԽԱՆԱՆ։

Զարհուրեալ դողայն արարածք ի ձայնէ սրովբէական փողոյն. յորժամ հարկանէ հրեշտակապետն եւ կոչէ ի դատաստան զաշգս որդւոց մարդկան. յայնմ ահաւոր ահեղին յիշեա տէր զիս եւ զմեր ընդ սուրբսն քո։

ԵՒԻՏՐ ՅՈՒՆ։

Հրեշտակային ձայնիւն օրհնեսցուք զամենասուրբ վերրծրդուհին, փառաւորելով ըզհայր. որ վերակոչեաց զամենեսեան ի մահուանէ յանմահութիւն։

Երկրպագեմք տեառն երգ նոր ակնկալեցեալք արբեցելոց, քրիստոսի եւ կերպագելով. որ վերա։

Ամբարձեալ ձայնիւն օրհնեսցուք, հոգեւորական հընչմամբ գովեսցուք

եկիր ի չարչարանսն կամաւորապէս մատնեցաւ եւ խաչելեցար վասն մերոյ մարդկան, եւ ի գերեզմանն իջեր անապականին. ողորմեա։

Զմահ լուծեր եւ զաշխարհս անաւետեցեր կարծրապակէս տէր, եւ ի մէջ ոտից յարեար իշխանութեամբ. ողորմեա։

Որ առաքեցար ի հօրէ հոգիդ անեղ եւ համագոյ. աղաչանօք տնօրինաբար քոմ էակցին. լինել մխիթարիչ սուրբ առաքելոցն. ազաչեմք ըզքեզ ողորմեա։

Որ իջեր տիրաբար յերկինից սանտուիկ հոգւոյ նըմանն աստուածգոյ նաստէս, եւ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանգեար ի դասս առաքելոցն. ազաչեմք ըզ։

Որ արբուցեր երկնաւոր գինեաւն իմաստութեան զհոգիս սրբոց քոց առաքելոցն. որք արբուցին տրտմեցեալոց որդւոց ադամայ ըզբանժանն ուրախարար յայգւոյն եդեմայ. ազաչեմք ըզ։

Ով գերահրաշ ծաղիկ բուրեալ յերեմայ. հոտ անմահութեան ծնընդոյս եւայի. յորմէ սիրեցաւ մահ ընդ տիեզերս. օրհնութեամբ ըզքեզ մեծացուցանեմք։ Դու լուծիչ երկանց բարձող անիծից. ծագուսին արեւու լուսոյն ճշմարտի. որով հերբեաւ խաւարն առաջին. օրհ։

Ընդքեզ ունիմըք բարեխօս կոյս անհարանցեալ. մայր անարատ էմմանուէլի. տաճար բանին հօրն երկնաւորի. օրհնութեամբ ըզքեզ մեծացուցանեմք։

Ընդ քեզ բազաք աստուծոյ եւ տաճարն անապական, աստուածա-

ԶաՀՀեղ վառաց քոց երեւնումն որ լինելոյ է յերկրորդումն, եաես դաւիթ յառաջագոյն ծանոյց կանխաւ ազդմամբ հոգւոյն. թէ յայտնապէս անտուաձ գայցէ հնար առանձին իւր բորբոքէ. յաՀմաժամ յիսուս ի մեզ խնայեա գըԹա քրիստոս եւ ողորմեա։

Անտուածածնին անհարսնացեալ յերկրէ յերկինս հարան ընծայեալ յորժամ բանզմիս լուսոյ նշմարն քո միածնիդ յայտնութեան. յաՀմաժամ մաղԹեա ընդ մեր ըղնոյն փըրկել ընզմեզ յաՀեղ բոցոյն, հա՛մադանիլ ընդ արդարոց երգել ըզփառս ընդ երկնայնոցն։

Պարձո զքոյսումըն քո ի մէնջ, յաղագակել հոգեղինացս. բանզմագոհ տէր խնայեա եւ մի կորնչեսաներ։

Կանգնեա զանկեալս ի գըժմանէ, զվիրաւորեալս ի Թըշնամւոյն. որ բըժիշկդ ես հիւանդաց, բըժըշկեա զիմ զՀիւանդութիւնս։

Ի յանցանաց իմոց Թախծեալ անձն իմ գոչեմ որպէս ըզմաքսաւորն. աստըւած քաւեա զիս ըզմեղաւորս։

Աներեւութից քննող գաղտնեաց, բըժըշկեա զհոգւոյ իմոյ զհիւանդութիւն եւ կեցո միայն մարդասէր։

Որ երկայնամիտ ես առ ամենեսեան, ողորմեա անձին իմոյ բազմամեղի եւ կե։

Ամենաբաւական ողորմութեան շընորհ, պարգեւեա ինձ յահաւոր աւուրն ըզթողութիւն եւ կե։

Հեղմամբ արեան սըրբոց վկայ-
Հինն հաշտեաց ընդ մեզ ըզ[illegible]յս քո

ցոնէք, սուրբ զՀոգին փառաւորելով. որ վերահանգոյց զամե։

Ի ձայն փողոյ գալըստեան քո տէր, ամենայն հոգիք զարԹիցեն կալ ի դատաստանի քում քրիստոս աստուած մեր։

Յորժամ հընչէ բարբառն ահագին, եւ հարկանի փող յարձակեան մեռելոյ. եւ մեք գոչելով ասեմըք փառըք գալըստեանդ տէր։ Յորժամ առնես զհատուցումըն տէր, եւ սուրբըք քո պարծեսցին ի քեզ. եւ մեզ հնարհեացես վըրկիչ կալ ի յաջմէ քումմէ։

Թաղաւոր անմահ արարիչ յաւիտենից, մարդանիրուԹեամբըդ քո խընայեա յանձինըս մեր. ստեղծիչ կենդանեաց եւ հանգուցիչ նընջեցելոց։

Ի խաչին բեւեռեցար զմահու լուծեր զիշխանուԹիւն. յաւիտենից ըզնընջեցեալսըն վերացեր յանմահ ի կեանս. ստեղ։

Ընտ աւետեաց մարգարէին որ առ վըրկեալքս աբեամբ գառինդ, ցընծամք եւ մեք ծառք անտառի ընդ գալստեան տեառնըդ կըրկնակի. հնարհեա մեզ տէր ընդ արդարոցն ընդ առ ի քէն տընկեալ ծառոցն, աչիժըմ յուսով զուարճանալ եւ յերկրորդին ընդ քեզ ցընծալ։

Սըմին նըման տայ աւետիս զաքաքիաս նոր սիոնի, եթէ ձեռնախ լեր աՀա գայ առ քեզ խոնարհ եւ հեզ արքայ. նըստեալ ի յիշ եւ յաւանակ կըրկին ազանց գոլ օրինակ. նըստեալ յաթոռ քերովբինաց նիստ գըԹուԹեամբ ի մեր հոգիս։

մաքրեցան. մա՛քրեա ՚ի մէնջ ըզմէգ մեղաց եւ ըզգեցո՛ ըզլաս փառս։

Էկիր յերկիր աստուածաբար դասել զաշխարհս ի՛շխանաբար, ընդ արդարութեան եւ ընդ մեղաց եւ ընդ չարին դատաստանաց. բայց ըզգանձդ անհրաժեշտ պարգեւս ետուր որդւոց մարդկան. մա՛ք։

Աչքն ՚ի միրոյ զսերդ առաքեաց յինքըն զանպատմելի իւր բեւյօգեաց. զեկեղեցի իւր զոր շինեաց եօթըն սեամբ քո հաստատեաց. տէ՛ր ես ՚ինձ եղ զառաքեալն եօթնեակ շնորհօք քո զարդարեաց. մա՛քրեա ՚ի մէնջ ըզմէգ մեղ։

Հանճարեցար ՚ի բարձանց եւ մարմնացար ՚ի կուսէն. որ նշաւակիդ ՚ի քրիստո՛ս աւրհնիդ զբարեաց։

Երկինք չէին բաւական փառաց անմահ անեղիդ. արգանդ կուսին ժուժկալեա՛ւ ընդունել ըզգանձդ էութեան։

Յորմէ առաքեալ աբրոսկէքն ոչ ինչ խէին մերձենալ. ՚ի խոնձաթուրս պատեա՛ւ եւ էգաբ ՚ի մըտուր աներանից։

Աչյօր խընդրի պաշտաւականն փայտ խաչին աւանդեալն ՚ի գողգոթա, ՚ի ձեռն աստուածանէր դըշխոյին. եկայք հաւատացեալք երկրպագեսցուք աստուածայինն տո՛ւրբ նըշանիս։

Աչյօր ընծայէ գողգոթա ընդաձակեալն ՚ի յերկրի, վերաբերեալ անուշահոտ խընկովք, ՚ի ձեռն երանելոյն յոհաննու. եկայք հաւատացեալք երկրպագանեմք։

եւ փրկեա յամենայն փորձութենէ։

Որք նահատակեցան վասն քո ՚ի մահ. վերաւորեալըք յաղթեցին թըշնամւոյն. տո՛ւր ազատանօք հաշտեաց ընդ մեզ քրիստո՛ս, եւ փրկեա յամէ։

Որք միացան ՚ի սէր ահաւո՛ր քո տերութեանդ. եւ մատուցին զանձինս իւրեանց պատարագ քեզ եւ զենուամն. տո՛ւր աղա։

Յաստուածային ձայնէդ գո՛չմանըն սարսեցին գողգոթայ կարապետըք դըժոխոյն, եւ մեռեա՛լն եկին արտաքս ա՛նաապական։

Կացեա՛ ՚ի գործս այրին եւ ձայնէր անդ ախտիւղ բարբառովն ՚ի գերեզմանն. զանգա՛րկ եկ արտահ։ Ելեա՛լ ՚ի գերեզմանէն երիզապինդ պատանեօքըն մեռեալն. հրամայեաց լուծանել ՚ի կեանըն յա՛վիտեանց։

Ինչըր յերկնից որդի աստուծոյ ազատեցեր զարարածս. անկանիմ առաջի քո. ողորմեա՛ ինձ աստուած։

Ի՛ խաչին բեւեռեցար աստըւած եւ ընդմարդն ՚ի կապանաց մահու արձակեցեր. եւ զիս մի անտես առներ, որ մեղօքս եմ մեռեալ։

Ծագումըն հօր անմահոյց լուսոյն. որ ինչըր ՚ի գերեզման կենդանացուցեր զարարածըս քո. եւ զիս մի անտես առներ. քանզի քեզ միայնոյ մեղայ։

Աստահելի հոգւոյն նըման ահեղագո՛ւշ սաստիկ հընչմամբ, երեւեցար ՚ի վերնատունն հոգիդ գաւանեալ ՚ի փրկուսսան. որք առ ՚ի քէն [illegible] ոչպէս գոկի հրով

Ո՞ր կոչեցեր ՚ի դրանց մահու ըզ-
սիրելին քո զղջալոնս, եւ ծանուա-
ցեր զաստուածութիւնդ ընդհա-
նուր տիեզերաց. լուսաւորեա
տէր զհոգիս:

Ի՛ տաճարի քում սրբութեան մա-
տուցանեմք քեզ պաղատանս աչ-
տաստուածից. պայծառացո՛ տէր
զհոգիս նրնջեցելոցն ընդ սուրբս
քո, եւ գաստաւո:

Ի՛ գիշերոյ կանխեալ սաղմո-
սիւք եւ արտասուօք հայցեմք ՚ի
քէն քրիստոս. կիշեա՛ զնրնջե-
ցեալսն ՚ի սուրբ ա՛նուանդ քո, եւ
հանդո՛ զհոգիս նոցա ընդ սուր-
բըս քո:

Ո՛ր յանմարմնոց վերծրհնիս, առ
քեզ կարդամք եւ պաղատիմք
քրիստոս. կիշեա՛:

Ո՛ր պատուիրան ճրշմարտու-
թեան առա՛նդեցեր եկեղեցւոյ
քո՛ քրիստոս, անսասհման ժամա-
նակա՛ւ աղօթել միշտ առ աս-
տուած հոգուո՛վ եւ մրտօք:

Ո՛ր ըզբաղն քո՛ օրինաց հաստա-
տեցեր գործով մեզ օրի՛նակ. հա-
նելով ըզգիշերն ՚ի գլո՛ւխ յաղօթան
աստո՛ծոյ բնութեամբ մերով
տնօրի՛նաբար, ձրո՛ւմ կըրկնի
ձո՛ւնր ամենայն:

Վանն ո՛րոյ եւ մեք պաղատեսցո՛ւք
առ քեզ քրիստոս. շնորհեա՛ մեզ
յամենայն ժամ լինել քեզ յանդի-
մա՛ւն, մանրո՛ւ աղօթիւք ընտ
անմարմնո՛ւն ո՛ր յերկինս:

Ն՛ուաստնօք աստուածածնին անա-
պական քո՛ւմբ ձ[illegible]
լի աչքս սրտից մերոց բա[illegible]
ողո՛ւմունեամբ հայրել ՚ի լո՛ւս քո
քրիստոս:

Փառս հոր և որդւոյ և:

Ա՛յսօր ՚ի ձեռըն փրկականն սուրբ
խաչին կենագործի պատանին մե-
ռեալ. եւ ողբայ սատանայ ըզկորս
ծանրահին իւր. լսեալ մեք քրիստոսի
հաւատացեալք երկրպագանք:

Այժմ և միշտ և յաւիտեան:

Աւրժանաւորացս քոց աղօթիւք
հիշեա ընդմեր ըզնրնջեցեալսն, յոր-
ժամ գայցես անճառ փառօք հա-
տուցանել մարդկան ըստ գործս.
եւ մեր նրնջեցելոցն շնորհեա դա-
սել ընդ սուրբսդ քո:

Աւագ կողմն:

Ո՞րչեզ վայել է աստուած օրհնու-
թիւն ո՛ր յանմատոյց աթո՛ռ
անմահից փառաբանիս ՚ի բար-
ձունս. ընդրնջեցեալսըն յանո՛ւն քո
ընկալ յերկնային քո սուրբ առա-
գանաստ. որ միա՛ւորնդ ես մարդա-
սէր:

Ո՛ր ունիս իշխանութիւն մահու
եւ կենաց, կիշեա՛ զհոգիս նրնջե-
ցելոց մերոց, եւ հանդո՛ ընդ սուր-
բըս քո ՚ի խորան քում սիրողաց.
որ միա՛ւորնդ:

Ո՛ր յանմեռնայնի ես օրհնեա՛լ տէր.
արժանի՛ արա ըզծառայս քո վե-
րստին նորոգմանն. ՚ի լսել ըզ-
ձայն աստուածային փողոյն. ընդ
առաջ ելանել քոց փառացդ. որ
միա՛ւորնդ ես:

Թագաւորութեան որ քանզրնութեամբ խնամես զբո՛ղ
բարեաց. կիշեա տէ՛ր զհոգիս
նրնջեցելոցն ընդ սուրբս քո, եւ
գասա՛ւորեա ՚ի յաւիտեան այցելու-
թեան:

Ո՛ր ՚ի յերկինից լջեր բանդ աստ՚ուած, եւ վասըն մե՛ր մարմնացար ՚ի սըրբոյն կուսէն. ողոր։

Ո՛ր ՚ի խաչին տարածեցեր զանա՚րատ բազուկըս քո, եւ վասըն մե՛ր հե՛ղեր զարիւն քո սո՛ւրբ. ողոր։

Ո՛ր ՚ի գերեզմանի՛ եդար ա՛նեպատկան, եւ յարո՛ւցեա՛լ նո՛ւաղեցեր զաշխարհս. ողոր։

Ո՛ր ՚ի յերկինն՚ըս հանգո՛ւրծար ամենակալող, եւ ընդ աջմէ՛ հօր նըստար յաթո՛ռ փառաց. ողոր։

Ի՛նչեր տե՛ր ողորմութեամբ քո յաշխարհ, եւ ըզմեռեա՛լ բընո՛թիւնս ՚ի կեա՛նս վերածիծխեցեր։ Ե՛նչեր տե՛ր աո՛ւ հայր փառօք ՚ի յերկինս, եւ մըխիթարի՛չ առաքե՛լոցն առա՛քեցեր սո՛ւրբ զՀոգին։

Բանե՛ր տե՛ր այսօր ըզդանդ երկնայինն, եւ բաշխեցեր առանո՛ւպէս պարգե՛ւս աղքատ բընո՛ւթեանս։

Ո՛ր ողորմեցար ՚ի մեզս ծընեալ մարդկան հայր երկնաւո՛ր ընտ մարգարէին. եւ ետուր բնութեանս այսօր պարգեւ ընկերսըն սո՛ւրբ ըզծնո՛ղ որդո՛ւդ միածնի. մանաւանօք սո՛րա՛ տե՛ր մեզ ողորմեա։

Ո՛ր ցօղեցեր ՚ի մեզ յամպոյ օրինաց որդիդ այսօր զկոյսըն մարիամ. յորմէ ծընա՛ր մանրմնով եւ բարձեր նովաւ ըզմեզ նախաստեղծին ադամայ. մաղ։

Ո՛ր մարդեցեր հոգի՛դ սուրբ ըզվիրտ՚ըս պարգանդ [մօր քո վաւակին. այսօր ամո՛ւլ ծնանզայ նորին ետուր ըզմայր բանի՛ն զօրհնին էւսայի. մաղ։

Ձանա՛պատի փառաց հօր որդիդ միածին, որ ըզլոյսդ անվայրապակ

Յամենայն ժամ աղաչանք իմ այս են. ՚ի մեզաց իմոց սո՛ւրբ ա՛րա զկնս տէր։

Յանցանաց իմոց զարհո՛ւրմ սիրտ իմ. աղաչեմ ըզքեզ Թո՛ղ ինձ տէր։

Ա՛րտասուաց իմոց մի լքո՛ւեր տէր. զի պանդո՛ւխտ եմ ես յանցաւո՛ր երկրի։

Ողորմեա ինձ աստո՛ւած իմ ողո՛ւորմեա ինձ. զի անպատմախանիկ եմ յամենայնի Թո՛ղ ինձ տէր։

Ձանապարհըք քո ուղիղ են, ես միայն մոլորեցայ. դարձո՛ զիս եւ ողորմեա ինձ աստո՛ւած։

Դատաստանըք քո արդար են, ես միայն եմ մեղո՛ւցեալ. քաւեա՛ զիս եւ ողորմեա ինձ աս։

Ե՛կեալ եմք ՚ի տեղի վըկայիցն. եւ աղաչեմք ըզքե՛զ աստուած ողորմեա։

Զանգանո՛ւածս մեր մի՛ անտես առներ բարեխօսո՛ւթեամբ սրբո՛ց քոց, եւ ողորմեա։

Փըրկեա զմե՛զ յարենէ՛ եւ ՚ի նեզէ չաց մերոց, բարե։

Ի՛մաստո՛ւն կո՛ւսանըքն պատրաստեա՛լ իւղ լապտե՛րանց, ելին ընդ առա՛՛ջ երկնաւո՛ր փեսային վառեա՛՛լ լապտերօք։

Ո՛ւկ մի՛մարց կո՛ւսից ուներայնացեալք ՚ի քո՛ւղոյ, անպատրաստ գըտա՛՛ն զանգետեան փեսային զի՛ջեա՛՛լ լապտերօք։

Վանան որոյ եւ մեք պատրաստեսցուք իւղ հոգե՛ւոր, զի մրտգո՛ւք ՚ի յանապա՛՛տ [illegible] փեսային վառեա՛՛լ լապ։

Ո՛ղորմեա ՚ինձ աստո՛ւած իմ ողո՛ւորմեա։

Զ Քրիստոսակ հրաժարելոյն ի հաճոյս քեզ ընկալցիս. եւ զոհաստս մեր ընկալ ձրիպէս զաբելին զնոցին եւ զաբրահամեան. զի։

Ի խորան քումմէրոցաց հանգուսցես ընձեռաւոյս քո, եւ զհոգիս նոցա դասեսցես ընդ սուրբսդ. զի։

Ո՛ր խոնարհեցար յերկինից բանիւ աստուածդ, եւ առեր մարմին ի սրբոյ կուսէն. Քրիստոս զնըւնջեցեալսըն մեր յորժամ գայցես անձամբ փառօք. զի գոհ ես տէրդ եւ ամենայն երկրի։

Ո՛ր ունիս իշխանութիւն մահուանէ եւ կենաց, եւ խաչիւդ քո լուծեր զերկուսինսըս մահու. Քրիստոս։

Ո՛ր արարեր զջրհուն թեամբ զմանալեացն աշխարհ վերին, եւ ի նմա հաստատեցեր տընտես զպետս հրեղինացն. օրհնեմք զանհասանելի զօրութիւնդ։

Ո՛ր տիրապէս մեծատուն ստեղծեր երկրորդ աշխարհ զգալի. եւ ի դրախտն որ յադենի տընտես եդեալ զմարդն առաջին. օրհ։

Ո՛ր հինեցեր բարձրապոյն զերկեղեցի քո խորհրդեամբ. եւ ի մանկանէ տընտես զբարձող բանին ճշմարտութեան. օրհ։

Անտանելի ոյն տանջանսըն բարձող էիցըս բարձողին. որ ծընար զանմարմնաբար տուաց մարմնով զանմարմնաբար ծընանդըն հօր. բարեխօսեա վասն մեր աստուածածնին մարիամ։

Զերծո զմիս յորոգայթէ ոխոյն զին եւ յամենայն վտանգից անպարտ եւ ողորմեա։

Յանդերձեալ թըշնամոյն եւ ի գաղանի նեմից բանսարկուին պահեա եւ ո։

Մարմնով պարապրեալ, այսօր ի Թաբօր փառօք փայլեցեր։

Ո՛ր անտես սրտիդ անհամ ի վեր քան ըզբան, ծառայի կերպիւ պարածածկեալ ըզլայպ անըստուեր, այսօր ի։

Փառք հոր և որդւոյ և։

Ո՛ր հրեղինացն անմերձենալի հնար աստուածութեանդ, ի հողեղէնս խոնարհեալ լայպ արիւականն, այսօր ի Թա։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ո՛ր մարմնացար վասըն մեր. ազատեանօք աստուածածնին քրիստոս. Քրիստո՞ս. ընդ նոսա՞ ընդ սուրբսդ քո, եւ հանգո՞ զհոգիս նոցա՞ ընդ սուրբսդ քո։

Երրորդ յայն։

Լո՛ ձայն մեծի զբարեմնոյն եւ ի հընչումն հրաշալի փողոյն, ուր հոգացեալ մարմինըդ մարդկան նորո՞գին, յայնմ աւուր ահեղին Քրիստոս տե՛ր եւ ըզմեր ընդնըւնջեցեալսըն, եւ հանգո ընդ սուրբսդ քո։

Յորժամ նըշան տերունեան ճառագայթիւք փայլի, եւ Թագաւորըդ Թագաւորաց փառօք տեսանի. յայնմ աւուր ա։

Յորժամ ատեան պատանստանին դը՛նի, եւ դըպրո՞թիւնըդ հրաշխըն բանին. յայնմ աւուր ա։

Ո՛ր երկայնամիտդ ես տեր. քաղցր եւ անոխակալ հանգո՞ զհոգիս քո ճառագից. զի մի դարձցի տանանկ ամաչեցեալ յաւուրն ահեղ աոեղին։

Ո՛ր ի խորհուրդըս փըրկականս է՝ կէղեցւոյ բաշխեցեր աշակերտացն ըզմանրմնելդ քո, նորոգելով զմահացեալսն ի ճշմարտութենէ. հաս՛ղ ո՛ր դուս այսմ ընկալ ըզմեզ միայն մարդասէր։

Յաւէնայնի բանզո՛ւմողիւմ ա՛ստուած. նայեա՛ յիս գլխովթեամբ եւ խնայեա՛. զի դո՛ւ միայն ես մարդասէր։

Ե՛ւ խաչիւդ քո կենարարա՛ պահեա՛. եւ յարութեամբդ քո փրկեա՛ եւ անպրեցո՛. զի դո՛ւ մի։

Ե՛ւ ի միւսանգամ ի գալստեան քո՛ տէր. վերընտրէն զիս նորոգեա՛ եւ անպրեցո՛. զի դո՛ւ մի։

Ո՛ր հա՛մապոյդ ես հօր եւ որդւոյ, ամենա՛ւսաբար բնակուսն ի միշտ էէն. այ՛սօր բնակեցեր ջուր կենդանի՛ յերուսաղէմ. հո՛գի՛ սատուծոյ ողո՛րմեա։

Ո՛ր ա՛րարչակից ես հօր եւ որդւոյ, որով կե՛նդանացնեա՛ք ի քո՛ւրս այրածդ այ՛սօր որդիս աստուծոյ ծնանի՛ս ի ջրե՛ց. հո՛գի՛ սա։

Ո՛ր փառակից ես հօր եւ որդւոյ, եւ բընութե՛ս ըզհո՛րս աստուծոյ. այ՛սօր խորանգէ՛ստս իմանալից զմանրա աշխարհի արարո՛ւածս. հո՛գի՛ սատուծոյ ո։

Զանազան անմարմնականք երկնաւոր զօրացն, ի մե՛ջ հնչեցին օրհնելին ըզծագո՛ւմըն լուսոյ մերձին ի հօրէ՛ն մեզ ի փրկութիւն։ Եւ մա՛րդքն անասելոյ նըշանաւ եղկի՛ն ի բերկրեցո՛ւցանել երկրպագին տեառն, եւ ի յայրին մանուկն ըզնծայս խորհրդոյ։

Եւ հնչի՛ւնքն երգեն ընդ հրեշտակըն, փա՛ռք ի բարձո՛ւնս

Փը՛րկեա՛ զիս ի յանցա՛նաց մեղաց իմոց, եւ նորոգեա՛ զիս հոգւո՛վ գիտո՛ւթեան եւ ո։

Ծո՛վ մեղաց իմոց զիս ալեկոծէ. ո՛ր ես նաւապետ բարի, շնորհեա՛ ինձ նաւահանգիստ հայր ամենա՛կալ։

Խորընք պատրանացդ զիս կորուսա՛նեն. այլ դո՛ւ նաւապետ բարի, շնո՛ր։ Ո՛ր միայն իշխանե՛դ ես թո՛ղուլ ըզմեզս. եւ ես աղաչեմ ըզքե՛զ. տէր թո՛ղ ինձ ըզմեզս իմ հայր ամենա՛։

Ո՛րք ի մարմնի զանմարմնականացըն բերելով արուեստիւն հաւատոյ. պատեցազմեցան ընդդէմ թըշնամւոյն քո՛ ճըշմարիտ վըկայքն, բարեխօսութեամբ սուրբ քրիստոնէութեան մեզ։

Ո՛րք զնսպաւնալիս բըռնաւորացդ մահուամբ սրոյ եւ հրոյ համբերութեամբ յանձն առին. յաղթեցին առաքինաբար քո՛ ճըշմարիտ վկայքն. բարեխօսեա՛ մեզ։

Ո՛րք ի զօրաց երկրաւորաց զինաւորեալքեզ երկնաւոր թագաւորիդ. զաւակարգեցան ընդ հրեշտակս ի յերկինըս քո՛ ճըշմարիտ վկայքն. բարեխօսեա՛ մեզ։

Ա՛րկո՛ղ ըզընչս որպէս զօ՛ղոյ. այսօր անձա՛ւ խոնարհութեամբ ի վերնատունըն խորհըրդոյ ըզգեցաւ ծառայի ընտանաբնիլ յանձն առեր. օրհնե՛ալ գերկեալդ ի կամաւո՛ր չարչարանս։

Ո՞րո՛վ երկրպագեն զայս հրեշտակաց խոնարհեցայր ի լըւանալ զո՛տըս հոգելցն, բըժըշկել սո՛ղոք ընդպաշտպանս նախահօրն. բըժըշկե՛ աստո՛ւած իմ զհիւանդութիւնս

Երկինի եւ երկրի արդար դատաւոր, յորժամ հատուցանես ըստ գործոց իւրաքանչիւրոյն, արժան նաեւ է։

Որ սրարիչդ ես հրեղինաց եւ հողեղինաց. եւ մըտընջենաւոր փառաբանիս ի բանաւոր պաշտօնէից. ի քէն հայցեմ՝ առ մըեզ թողութիւն շնորհեա՝ նըմանցեալոց մերոց։

Որ ի յերկրի երեւեցար եւ ընդ մարդկան բընակեցար. եւ զանմահ հոգիսն պարգեւեցեր մեզ մահկանացուիս. ի քէն հայ։

Յորժամ նըստիս յաթոռ փառաց դատողական՝ իշխանութեամբ, եւ փառաւորես զոր ի քէն փառօք ըզգին՝ արեան քո տէր. ի քէն հայ։

Որ անբաւ քո մարդասիրութեամբդ գըթացար յազգըս մարդկան, ծընար ի կոյսէն. ըզծընեալսն առ քեզ ընդունելոցդ մեր ընդ սոքա՝ քո հանդոյն թագաւոր յաւիտենից։

Որ ի վերայ խաչին զենար որպէս գառն, եւ զմարմինն եւ զարիւնդ քո բաշխեցեր ի փըրկութիւն աշխարհի. զհաղորդեալսն՝ մարմնոյ քո եւ արեան, ընդունելոցդ մեր ընդ սոքա։

Օրհնեմք ըզքեզ անըմակիզելին հայր ողջակէզ միածնի, զոր առաքեցեր ի դարձուածն մըրմրեալ՝ ազատիլ. դարձեալ եւ զմեզ [illegible] մեղաց որպէս զի [illegible]. գոհեմք ըզքեզ բան [illegible] զմարդկան քո պատկեր [illegible] ձրագի քո գըտեալ վերականգ

մեծիդ աստուածոյ. որ եկիր եւ փըրկեցեր ընտրեալըս քոյոյ յայտնութեամբդ։

Գնել քրիստոնի կամ ուղիղ եւ կենդանւոյ հոգւոյ զյարմանալին ըզպատուական զաստուածընկալ սոքա՝ նըշանս, մատուցանեմք զօրհնութիւն միշտ ի բարձունս։

Սա կամաւ քո քրիստոս եւ թեւօք ամենազօր սոքա հոգւոյն, եւ գաղ սոքա հրեշտակաց թուոյեցաւ ի կառոյն ի լեառնն վարդագոյ բընակիլ ի նմա։

Փառս հոգ և պրտ-ոյ և։

Եկայք ժողովուրդք երկրպագեսցուք աստուածային սոքա՝ նըշանին. համբարձեալ միաբան ըզձեռս ձեր ի սըրբութիւն, եւ ընծայեսցուք ի սմա միշտ փառաւորութիւն։

Ա.յժմ և միշտ և յ-ւիւեան։

Ի նըմանել քո յաստեղի գաստառ անհեղ. անգաչանօք սոքա աստուածընկալ ծառնին միշտ զընծայեալսըն մեր, յորժամ գայցես անձառ փառօք. քանզի քո են փառք յաւիտեանս ամէն։

Վս յայն։

Լոյս ի լուսոյ զմեզ լուսաւորեա, որ փառօք հօր հանդերձեալ էս գալ ի դատել զերկիր. արժան նաեւ է եւ զմեր ընդունելոցդ քոց ընդ սոքա քո։

Չօր եւ հոգւոյ համագոյակից, ի մեզ զբանական անհեղ ատենին արժանաւորեա՝ եւ։

լութիւն. զի կամաւոր աղքատութեամբ ալքայութեանդ երկնից ընդ նմին լինիցիս. լաւ ուրեմն եւ ողորմեա քրիստոս աստուած:

Որ փոխանակ հայկին կարծութեան զհայդն անմահութեան նմա շնորհեցեր. եւ ընդ մեծատանն անգթութեան ի գոգն աբրահամ ընդնա ընկալար. լաւ ուրեմն եւ ողորմեա:

Լուսաւորեա զաչըս սրտից մեր նա. զի մի քնով մահու ողորմութեամբ ի քէն տէր զողորմութիւն. զի մի ընդ մեծատանըն հայեցուածք ի բոց հնոցին ծագիս մատին ջուր ի զովացուցանես. լաւ ուրեմն եւ ողորմեա:

Որ տըրտմահաղորդ չարչարանօք խաչին ազատեցեր ըզմարդն ի տրտմագործ փայտէն եւ ի մեղսաճաշակ պըտղոյն. քրիստոս ասա աստուած եւ մեզ ողորմեա:

Որ մանուածք քո կենդանի եւ մեռելութեամբըն յերկրի նորոգեցեր դարձեալ զանխարտս եւ զհոգացեալ բնութիւնս. քրիստոս աստուած եւ:

Որ երեքօրեայ յարութեամբ քո եւ համբառնամբըդ յերկինըս վերացեր ըզմարդն ան կենաց փայտն եւ յանմահական ճաշակն. քրիստոս ասա:

Զանընկկըզբնաբար բընկճուածն ի հօրէ զհոգին ճըշմարիտ. որ հընազմամբ ձայնի էջ ի վերնատունն այսօր նըմանն ասասկ. ողոյ. զի փառաւորեմք հոգեւոր երգով:

Զհամագոյակիցըն հօր եւ որդւոյ ըզբանիսողըն չնորհաց. որ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ զբանն

ցեր. կանգնեաց զանկեալըս մեզ ղօք քոյին սուրբ չարչարանօք:

Բանեբանեմք զփառաւակիցըդ հօր զհոգիդ ճըշմարիտ. որ նորոգեցեր ընդհնացեալքս մեղօք հընոյն ադամայ. նորոգեաց եւ զմեզ ի մեղացն նորոգութեամբ քո չնորհաց:

Ողորմեա ինձ աստուած:

Ասազանն աղաղակեր ի խաչին, յիշեաց զիս տէր. նովին:

Անառակ որդին աղերսանօք աղաչեր ըզքեզ, հայր մեղայ յերկինս եւ առաջի քո. նովին:

Նայեաց ի մեզ եւ ողորմեա մեզ քրիստոս, որ ունիս բազում գըթութիւն:

Որ հայրդ ես որբոց եւ դատաւոր այրեաց քրիստոս, որ ոչ տակաւ լսեակիզ ես սրբոց, լաւ եւ զմեզս հոգ[illegible] քրիստոս, ընդ աջակողմունսդ ունիս բա:

կեա[illegible] ողեա մեզ տէր ընդ աղքատ[illegible] ողիներակին զաղաւնա ժառ[illegible]

նե՛ւ խոստացար , զհաւատացեա՛ւս դալըստեան. քո՛ տէր ըզնընջեցեալսըն մեր ընդ սո՛ւրբս քո՞ հանգո՞ թաղաւո՛ր յաւիտենից։

Ձ։։։։ յայն։

Ռանդի զքեզ օրհնեն իշխանութիւնք երկնից, թաղաւո՛ր փառաց ամենակա՛լ ամենակարո՛ղ. Թո՛ղ ըզմեզս մեր նընջեցեալսդին, եւ հանգո՛ւ ի խորանի քում ի յայրքայեան ի հանգըստեան։

Ո՛ր ի նախնուացն ըզմարգարէն մովսէս լուսաւորեցեր աստուածգալո՛ն փառօք տեսլեամբ աստուածգութեանդ քո. լո՛սաւորեա՛ եւ ընդմեր ըզնընջեցեալսն, եւ հանգո՛ւ ի խորա։

Բարեխօսութեամբ սուրբ աստուածածնի ծընողի եւ մո՛ր քո յիշեա զգինս արեան քո տէր, եւ դասաւորեա յերանաւէտ յանթառամ եւ յանտըրտո՛ւմ ի կեանսդ ի յայր։

Փառք քեզ հայր, որ կենարարդ ես մարմնոց եւ գոյացո՛ւցիչ հոգւոց. ընկա՛լ զօրհնաբանո՛ղ հոգիս յանմահական քո հանգիստ։

Մարգասիրի հօր որդի, որ պատկերակից եղեր հողեղինացս եւ խաչեցար. ընկա՛լ։

Ա՛մենազօր սուրբ հոգի, որ անդորրիչ ես նեղելոց եւ մխիթա՛րիչ հոգւոց. ընկա՛լ։

Ի հանգի՛ստ քո՛ տէր, ո՛ւր ամենայն սո՛ւրբքըք քո հանգչին. հանգո զհոգիս ծառայի՛ց քոց ընդ սո՛ւրբսըս քո հանգո՞ մարդասի՛ր։

ընտրեալ թեան լեզուաց հնարհեաց սուրբ աստիճանին. զոր փառա՛։

Զաղքի՛ւրն իմաստութեան լցեալ տարեալն անճնաւորութեամբ. որ իւսեցաւ յօրէնս եւ՝ի մարգարէ՛սն եւ յաւետարանս. զոր փա՛։

Ա՛ստուածածին խորան լուսոյ անվայրափակ արփուդն կենաց. որ եղե՛ր այրեվելք արեգականն աստուածութեան. եւ նըստեալցոյս՝ի խաւարի լոյս ծագեցեր. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացո՛ւցանեմք։

Ա՛նապական տաճար եւ մորենի անկիզելի. որ զանհնո՛ց հնար աստուածութեանն՝ի քեզ տարեալ կրեցեր. որով բնութեանս կիզեալ հնոց. վասն որոյ ամենեքեան ըզ։

Կենդանի՛ տապանակ կտակարանացդ նոր նորոյ ուխտիս. որով ե՛ւ յերկիր աւետեաց հորդեալ հոգւով՝ի քեզ տլսպասո՛րեալ բանին. վասն որոյ ամե։

Ո՛վ պանդո՛ւխտ որ ծո՛ւցեալ լեդեմայ, նըշան յաղթութեա՛ն ընդդէմ աներեւոյթ թըշնամւոյն. Դու վակեալ դրախտին բացող եւ առաջնորդ աւազակին. որ զբոցեղէն սուրըն կապտեա՛ց անեղին հրամանաւ։

Փառ։ հոր և որդ։ և։

Քեզ ցընծա՛ն բոլորայինքս ամենայն՝ի միասանգամ քո գալստեանն. եւ յաւէժ զուարճանա՛ն գաղթ անմարմնոյն առ էից։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ո՛ր ըստ նըմանութեան մահու քո տընկանակի՛ց արարեր, եւ երկնից արքայութեանդ ժառանգորդ լե-

ցեմ բազմամեղութեամբ. քաւեա զիս աստուած։

Բազմագութ մարդասէր հնարեա՛ զթողութիւն իմոյ յանցանացդ. զի սա քեզ միայն պատասխի. քաւեա զիս աստուած։

Ընդքեզ միրոզաց ձրդի՛ աստուածդ պատուելի՛ ըզմիշատակս այժանի սրա, եւ աղօթի՛ք սոցա՛ նդղորմեա՛ մեզ։

Ամբ փորձեցան՝ ի՛ փորձ սրոյ եւ հրոյ, եւ՝ ի քո՛ պատուիրանացդ եղբ բեզ ոչ խոտորեցան. ա՛ղօ։

Եղեն տաճար սրբութեան ամն՝ մահ բաւնիդ, եւ ընդ անձըս հոգեւոր աստանձր պատրաստեցին. աղօթի՛ք սոցա՛։

Զգալոստ քո քրիստոս այսօր յերուսաղէմ նոր եկեղեցի՛ առաբ, յաղթականն երգել բարեբանեմք. օրհնեա՛լ եկեա՛լ անուամբ տեառն։

Ամր վասըն մերոյ փրկութեան յանանանկի նընաստիլ յանձն առեր, ընդ մանկունսըն բարեբանեմք. օրհնեա՛լ եկ։

Թագաւոր երկնաւոր զեկեղեցի՛ քո անշարժ պահեա, եւ զերկրըպագողս անուանդ քոմ պահեա՛ ի խաղաղութեան։

Զյարութիւն աստուածորդւոյն հրեշտակապետն այսօր աւետեր կանանցն ասելով, յարուցեալ է տէ՛ր ի գերեզմանէն։ Ընթացեա՛լ կանանցըն խընդութեամբ պատմիլն աշակերտացն ասելով, յարու։

Վանն որոյ եւ մեք ընդ հրեշտակին գոչեսցո՛ք զյարութիւնըն քրիստոսի, որ փրկեաց ընծա՛ղ ի ձեռաց մահու։

Դո՛ա աստուած որ իջեր ի դեժոխս, զերկիւղըս մահո՛ լուծեր, ըզկանգեալն արձակեցե՛ր. եւ զհոգիս ծառայի՛ց քոց ընդ սո՛ըրըս քոն։

Որ զօրէնըս սրբութեան պահոցեր նախ ի գրախտին աւանդեցեր. զոր ոչ պահելով նախաստեղծըն ձիցըն ճաշակմամբ պղտղին ճաշակելոյն ըզդատնութիւն մեզաց եւ մահնե. վանն որո՛յ չնորհեա մեզ տէր ճաշակել ըզբարգրութիւն քոյ պատուիրանացդ։

Որ զանազան վիրօք մեզանց հարկանիք յոգիս ի թըշնամւոյն. եւ ի բազմապատիկ հիւանդութիւնս կապրատիկ բուժանելոյ ըզցաւըս մեր. վանն որո՛յ բժիշկեա ընծա՛ղ բժիշտս որպէս մարդասիրի։

Որ եկիր ի փըրկութիւն մարդկան ձնընդեամբ կուսին մարիամա. եւ կենդանարար քո յարութեամբդ տրաւիրեցեր ըզմահացեալըս ի յարութիւն անմահութեան. վանն որո՛յ աղաչանօք մեր քո՛ կեցո՛ զմեզ փրկիչ։

Համբառնաս տէր զերկինս զաչս իմ, նայեա՛ յիս գըթութեամբդ քո, եւ ողորմեա։

Դո՛ա ես յոյս եւ ապաւէն իմ, զերծո՛ զիս յորոգայթէ՛ մեղանց, եւ ո՛։

Ա՛պրեցո՛ւցիչ իմ եւ փրկիչ իմ, ապրեցո՛ զիս յորոգայթէ՛ մեղանց, եւ ողորմեա։

Բազմութեամբ յանցանօք ծանրբառնեալ է անձն իմ. միայնոյ քեզ մարդասիրի աղաչեմ. ողորմեա՛ ինձ աստուած։

Բղխմամբ արտասուաց եւ հառաչ չանօք սրտի իմոյ անդադար հայ-

Վայր անընակիզելին բարեխնամ մարդասէր. որ ստեղծիչդ ես հոգւոց եւ մարմնոց. յիշեա զնըն-ջեցեալսըն մեր եւ հանգո ընդ սուրբս քո։

Ողորմիդ մեծին որ գթած ես առ ամենեսեան. եւ խաչիւ եւ արեամբ գնեցեր զքո ժողովուրդս. յիշեա զգինս արեան քո տէր, եւ հան։

Հոգիդ ճշմարիտ որ աղաչուած ես անընդատ, եւ լցուցիչ ամենայն բարութեանց. յիշեա զնըն-

Խնդրեմք ի քէն թագաւոր փառաց փառաւորեալ ի զուարթութենէ. զնընջեցեալսըն մեր ընկալ մարդասէր տէր, եւ հանգո ընդ սուրբս քո։

Ցորժամ գաս փառօք հօր դատել զերկիր արդարութեան արեգական. զնընջեցեալսըն մեր ընդ

Ի նըստել քո յաթոռի գատաւոր անհեղ քրիստոս փրկիչ մեր եւ յոյս. զնընջեցեալսըն մեր ընդ

Առաքելոյն աղաւնոյ ի ջանելոյն ճեծաձայն հընչմանէ ի բարձանցն, ի նմանութիւն լուսոյ փայլման հրաշինեայ անկիզելի զաշակերտսն, մինչեւ նըստաւին ի սուրբ վերնատունն։

Աննիւթական աղաւնի, անքընն-նելի ոյր քընել ընկերս աստուածոյ. զոր առեալ ի հօրէ պատմէ զա-հաւոր եւ զմիւսանգամ գալ-ստեան. զոր քարոզեցիկն հա-մագոյական։

Օրհնութիւն ի բարձունս, եկե-ղին ի հօրէ հոգւոյն սըրբոյ. ո-րով առաքեալքն արբեցան անմահական բաժակաւն, եւ հրա-բերեցին զերկիրս ի յերկինս։

Ծագումըն հրաշալի որ անյայտ էր ի մինչ. եւ բանըն հայրական անըմբըռնելի. հուր փայլակնա-ցեալ եւ ի մարմնի բնակեցաւ անելանս պահելով զարարածս ա-մենայն։

Ծագումըն հրաշագործ որ ի կու-սէն ծագեցաւ, ճառագայթելով զարարածս ամենայն. երկինըք ցընծային եւ երկիրս ուրախա-նայր. եւ քրիստոս աստուած ընդ մարդկան հընջեցաւ։

Ա՛ռ քեզ ապաւինիմք ամենասըր-բոհի. գերագոյն եւ հրաշալի եւ բաշխող բարութեանց. ազգիս ես ծարաւեաց եւ հանգիստ աշ-խատելոց. եւ եղեր վերընկալ աս-տուածային բանին։

Զօրութիւն սուրբ խաչի քո քրիստոս որ կանգնեցեր ի վերս հեթանոսական աշխարհի. սա՛ բո պա-հապետ ընդմէջ յամենայն փոփոխու-թեանն։

Տե՛ր ի՞նձ ցընծութի՛ւն փըրկութեան, եւ հո՛գւով ազատական նըդ-քո՛ հաստատեա՛ զիս. եւ ո՛ղորմ։

Ողորմութեա՛ն քո զղուռըն բաց մեզ տէր. եւ արժանի արա ըզմեզ լնուլ ըզաղբիւրն յարկաց քոց ընդ սո՛ւրբըս քո։

Ի պատրաստեա՛լ քո յօթեվա՛նըն սըրբոց քոց ընկալ եւ ըզմեզ փըրկի՛չ յորդէգրութի՛ւն ի դըպրո՛թեան կենաց։

Ի նընջոյ՛լ քո յատենի դատաւո՛ր ահեղ խնայեա՛ յատապրա՛ծըս քո, բարե՛խօսութեամբ եւ աղօթիւք սուրբ Ընդնաե՛ւորացն։

Յիսո՛՛ւս միածինն անմահութեանց պարգեւատո՛ւն երեւե՛ցաւ մե՛՛զ, խաւարնեա՛ց զգօրո՛՛ն թիւն մահու։

Բզկեամ՛՛ մի ապտաստա՛ւ մանկիա՛մոս եւ մարմանյի՛ անկեա՛լ աո՛ւ ոստսըն տեա՛՛ռն, խընդրելի՛ն զնո՛ւթիւն եղբօրն։

Բանի՛՛ւ բանն աստուած կենա՛գործեաց ընդ աղաւաս՛ի թաղման՛՛, եւ եկեա՛լ արտաքս անա՛պակն։

Յորժամ եկին ի գերեզմանն ի՛՛ւզաբեր կանայքն, եւ բերին ըզխո՛՛ւնկան ի խընկել զանապա՛կան մարմինն։

Յայնժամ հրեշտակն աւետարաներ յա՛՛յնս աշակերտացըն զյարո՛՛ւթիւնն տեառն։

Ինչ նոցա զարհո՛՛ւրեալ վասն ահագին տեսլեանն, պա՛՛տմեցեր աշակերտացըն զհաւա՛՛տն տեսլի։

Ի հաճեա՛՛ւնալ բանին յերկինս եւ ի նընջոյ ընդ աջմէ հօր, զուարճ

Ո՛ր արարիչդ ես արարածո՛ց հանդուցեալդ ի հրեղէն կառս. Ա՛՛ւետ՛՛ զկոչիս ընընջեցելոց մե՛ռոց, եւ հանգո՛ւցանես սո՛ւրբըս քո։ Ո՛ր երկայնամի՛տդ ես առ ամենե՛սեա՛՛ն եւ ներո՛ղ յանցա՛՛նաց մե՛՛ռոց. Ա՛՛ւետ՛՛ զկո՛։

Բանն որ ընդ հօր յաւո՛ւթեան եւ համագո՛յ սուրբ հոգւո՛յն ըզպատկերն իւրական խառնեա՛լ ընդ հո՛ղ զանխո՛ւթ բընո՛ւթեանս. զոր զարդարեալ փառաւո՛ք եդ ի դրախտին փափկո՛ւթեան։

Յորո՛ւմ ցընծայր զուարճացեալ անտրխրական խընդո՛ւթեամբ. քանզի զաստուա՛ծ տեսանէր միշտ խաւնարհեալ ի դրախտին. յորմէ՛ զուսոյն ճառագայթ տընպա՛՛ւորէր ի յինքեան։

Վանն որոյ աղաչեա մայր աստուածոյ մարիամ զմիածինն քո զորդին զի շնորհեսցէ ըստ աւազակին, ժառանգել վերըստին մեզ ըզդրախտին վայելչո՛ւթիւն։

Քրիստո՛ս անտրտո՛ւն յոյս անպարտախարո՛ղանց. շնորհեա՛ զմոռո՛ւթիւն բազո՛ւմ յանցա՛՛նաց իմոց։

Ա՛՛ւ քեզ բազմագո՛ւթ անապա՛՛նեա՛լ կարդամբ. մի մերժեր ըզմեզ յողորմո՛ւթենէ քո՛ւմմէ։

Ո՛րպէս զանապատին աղաղակեմ՛՛ա՛՛ւ քեզ. յիշեա՛ եւ զիս տէր ի քո՛ւմ յայրքայո՛ւթեանդ։

Ըզմեղս իմ խոստովանին լինիմ ա՛՛ւ քեզ բրիստո՛՛ս, որ միայնով ես բազմագո՛ւթ թո՛ղութեամբ. ողորմեա՛ ինձ աստուա՛ծ։

Տո՛ւր ինձ արտասուս ի ցընծութեան, եւ հոգւո՛վ ատենաբանդ քո հաստատեա՛ զիս. եւ ո՛ղորմ։

Ողորմութեա՛ն քո զղուռըն բաց մեզ տէր. եւ արժանի արա ըզմեզ լնուլ ըզաղբիւրն յարկաց քոց ընդ սո՛ւրբըս քո։

Ի պատրաստեա՛լ քո յօթեվա՛նըն սըրբոց քոց ընկալ եւ ըզմեզ փըրկի՛չ յորդէգրութի՛ւն ի դըպրո՛թեան կենաց։

Ի նընջոյ՛լ քո յատենի դատաւո՛ր ահեղ խնայեա՛ յատապրա՛ծըս քո, բարե՛խօսութեամբ եւ աղօթիւք սուրբ Ընդնաե՛ւորացն։

Յիսո՛՛ւս միածինն անմահութեանց պարգեւատո՛ւն երեւե՛ցաւ մե՛՛զ, խաւարնեա՛ց զգօրո՛՛ն թիւն մահու։

Բզկեամ՛՛ մի ապտաստա՛ւ մանկիա՛մոս եւ մարմանյի՛ անկեա՛լ աո՛ւ ոստսըն տեա՛՛ռն, խընդրելի՛ն զնո՛ւթիւն եղբօրն։

Բանի՛՛ւ բանն աստուած կենա՛գործեաց ընդ աղաւաս՛ի թաղման՛՛, եւ եկեա՛լ արտաքս անա՛պակն։

Յորժամ եկին ի գերեզմանն ի՛՛ւզաբեր կանայքն, եւ բերին ըզխո՛՛ւնկան ի խընկել զանապա՛կան մարմինն։

Յայնժամ հրեշտակն աւետարաներ յա՛՛յնս աշակերտացըն զյարո՛՛ւթիւնն տեառն։

Ինչ նոցա զարհո՛՛ւրեալ վասն ահագին տեսլեանն, պա՛՛տմեցեր աշակերտացըն զհաւա՛՛տն տեսլի։

Ի հաճեա՛՛ւնալ բանին յերկինս եւ ի նընջոյ ընդ աջմէ հօր, զուարճ

լեալքն ի մեզսանէր բանսին. որ ազատեաց զմեզ ի պատրանաց բանսարկուին։

Այլ և դէպ և յարիեան։

Որ միւսանգամ գալոց ես հայրենի փառօք նորոգել զնախաստեղծին ծընունդ. միշեա՛՛ զհոգիս նընջեցեալց մերոց, եւ հանդո՛ն ընդ սո՛ւրբ բլս քո։

ԿԱՆՈՆ

ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ՀԱՐՑԻՑՆ,
ԸՍՏ ՈՒԹՆ ԶԱՑՆԻՑ ԿԱՐԳԱԻ

Հոդ. Ա՛—ՋԻՆ յայն։

Օրհնեա՛լ ես դո՛ւ քրիստո՛ս, որ յարեա՛րդ ի մեռելոց ողջոյն մա՛ծ եւ կոխեցեր զմահ. տէ՛ր աստուա՛ծ հայրցըն մերոց։

Որ մահկանացուացս կեա՛նքդ ես. զհոգիս նընջեցեալց մեր ընկալ. տէ՛ր աստուա՛ծ։

Զորս փոխեցեր յաշխարհըն կեանդանեաց, հանգըստեա՛ն արժանաւորեա՛. տէ՛ր աստուա՛ծ։

Ըզտէր օրհնե՛ցէք, եւ բարձր արարէ՛ք զընա յաւի՛տեան։

Ե՛ցէք. Որ գալոցն է զօրո՛ւթեամբ բազմա՛. ազդմամբ ձայնի՛ կենագործէ՛ զընըն[illegible]եալն. զտէր։

Ե՛ացէ՛. Ա՛ղաչե՛մք ըզքեզ բարեգո՛ւթ. հանգո՛ զհոգիս ծառայից քոց ընդ սուրբս քո. օրհնե՛ացո՛ք եւ բարձր արարացո՛ք զանո՛ւն քո յաւի՛տեան։

Յարուցեալն ի մեռելոց բնակարան մայր եւ կոյս, որ զընըն[illegible]եալսըն յաղագս կենագործէ անա-

ձանգեա՛լ առաքե՛լոցն երկրպագե՛ին. օրհնե՛լով ըզհայր զառաքո՛ղ բանին։

Հա՛մահաւասքեա՛լ գո՛ւնդըք սո՛ւրբոցն ի՛ վերնատո՛ւնըն խորհըրդոյ, համբարձմամբ աչաց սպանէ՛ին հոգւոյն. օրհնե՛։

ՅաՆկարծահաս հընչմամբ հեղեա՛լ կենդանարար սպրդութ լուսոյ. անմահական կենաց ըմբռնո՛ւմ զարդարեա՛լ. որք օրհնէին ըզհայր զառաքո՛ղ հոգւոյն։

Աստուածածնի՛ն մայր եւ կոյս ծաղո՛ղ արեգականն արդարութեան, որ լուսաւորեա՛ցն ըզմեզ, հոգեւո՛ր երկո՛ւ զբեզ բարեբանեմք, եւ փառաւորե՛մք ըզմի՛ածին քո՛ զո՛րդին։

Ելոյծ զօրէ՛նըս բընութեան մարդկան հրաշափառ քո՛ ծընունդ, եւ զէութի՛ւն բնութեանն ա՛մբողջ պահեա՛լ, ե՛ւ կուսութեանըդ քո ո՛չ խախտեցա՛ն կընի՛ք. հոգե։

Զքե՛զ մարեն ի՛ անկէզ, լեառըն վե՛ճառն գո՛ւռըն փակեալ եւ աղբիւր բխե՛լ կընքեա՛լ. նախատեսացըն գուշակեա՛լ մայր եւ կոյս. հոգե։

Լաւ է քո՛ քրիստոս երկրպագե՛ն սրտից ամենայն, որ ի՛ փրկութեա՛ն մե՛զ կանգնեցա՛ւ. սա՛՛ ելի՛ց մեզ պահապա՛ն յաղթող, անպրեցուցանել զմեզ ի պատրաստնայ բանսարկուին։

Ի՛ սմա բարձրացար բարձո՛ղ անխոցից, որ փառաւորեա՛լ եօ ընդ հօր. ժողովե՛՛լ ըզհետեւացեալսըն կենսաբեր վայելուն. անպրե՛։

Փառք հոր և որդոյ և։

Սո՛ւրբ լուսաւորեցա՛ն սրտից ամենայն. սա՛՛ սպասէին արդե-

Զայն արկեալ կենարարին աստուածային բարեաւոնին, ասէ ընկայ օրհնեալըք հօր իմոյ ժառանգեցէք պատրաստեալ ձեզ ըզկեանն ի հանդերձեալ երկրին։

Ընդ առաջ ելանել քեզ հաւատով ի յօդըս վերինս, աստուածազեաց լուսով պայծառացեալ ի դաս անմարմինոցն. ի լսել ըզձայն երանաւէտ կոչմանն։

Ընդ ամէն քնումկ կացո ընդ իմաստո՛ն առըք կուսանան, ի լուսեղէն առագաստին պայծառացեալ ի դաս անմարմնոցն, ի ժողովս անգրաւնկաց գրելոց ի յերկինս։

Զհոգիս ծառայից քոց քրիստոնս, ընկալ ի դաս անդրանկաց գրելոց ի յերկինս։

Ընկալ վասն սոցա ըզքանաւոր պատարագս ի մէնջ. եւ շնորհեա նոցա ընդմոգութիւն գտանել յաւուրն յետնում։

Հաշտեա ի ձեռըն սուրբ մարմնոյ եւ արեան քո՛ տէր. եւ պարգեւեա նոցա գանել յաջակողմեանսըն քո։

Ո՛ր անճառ տնօրէնութեամբ ի փըրկութիւն ազգի մարդկան խոնարհեցար բանդ աստըւած. այսօր հանդո՛ւյց եւ ըզմեր ըզնընջեցեալսըն ընդ սուրբըս քո. որ միայնդ ես մարդասէր։

Ո՛ր անչարչարելիդ մարմնով եկիր կամաւ ի չարչարանս, եւ ի խաչին բեւեռեցար, հեղեր զարիւնդ ի փըրկութիւն. այսօր հան։

Ո՛ր մաղմամբ երեքօրեայ ըզքըրնութիւն մահու լուծեր, եւ կոխեցեր զիշխանն մահու, եւ վերացեր ըզնընջեցեալսն. այսօր։

պահան. զքեզ մեծացուցանեմք որ օրհնեալդ ես ի կանայս։

Ա՛րարողըն երկնի եւ երկրի մեզեր տաճար եւ առագաստ, որ ըզնընջեցեալսըն մեր հրեղէն նորոգէ. զքեզ մեծա։

Կերակրողըն տիեզերաց արբուցեր ըզբո՛ սուրբ ըզկաթն, որ ըզնընջեցեալսըն մեր վերըստին նորոգէ. զքեզ մեծա։

Որ ստեղծմամբ քոստ պատկերի քո՛ տէր պատուեցեր ըզմեզ. ընկալ եւ այժմ ըզնընջեցեալսն ի քեզ ողոմ հաւատով, ըստ մեծի՛ քոմ ողորմութեան։

Որ շնորհո՛ք սուրբ հոգւոյն լուսաւորեցեր, ի՛շատակի իւրեանց զհոգիս նոցա ընկալ մարդասէր, ըստ մեծի՛ քոմ ողո։

Որք հաղորդեցան մարմնոյ եւ արեան քո՛ տէր. հանգո զհոգիս նոցա ընդ սուրբըս քո քրիստոս աստըւած. քանզի գի՛տես սուրբ արեանն քո՛ են։

Քեզ վայելէ աստուած օրհնութիւն, որ յարո՛ւթիւնդ ես ձայնիւ յաւիտենից ընընջեցելոցն. թագաւոր եւ իշխան վերոհնեմք ըզքեզ։

Ի միւսանգամ գալըստեանդ քո քրիստո՛ս փառաց թագաւոր ի ձայն փողոյ նորոգին հոգիք ընընջեցելոցն, եւ յառնեն ի մեռելոց անապականն մարմնով։

Վասն որոյ եւ մեք ըզքեզ աղաչեմք հայր երկնաւոր. գասաւորեա ըզնընջեցեալսըն մեր ի վերինդ քո երուսաղէմ, ի ժողովս անդրանկաց գրելոց ի յերկինս։

Ո՛ր հրաբխիցեր յանմահու թիւն զաչգըս մարդկան անմահու թեանց բաշխող քրիստոս, աղաչանօք աստուածածնին, այսօր։

Հար. Ա՟ոջին կողմն։

Պահաբանեմք ըզքեզ յայլեթականէն երգոյ թագաւոր վառաց, որ կամաւոր խոնարհութեամբըդ քո ինչեր ի փըրկել ըզպատրեանըն ի ճաշակմանէ, օրհնեմք ըզքեզ աստըւած հաւրցըն մերոց։

Ո՛ր լուծեր ըզմահ եւ վերացեր ըզնընջեցեալն ի դըժոխոց անչըն չութեամբըն քո՝ ի վերայ խաչին, եւ իջանելով քո՝ ի գերեզմանն թագաւոր անման։ օրհ։

Ո՛ր նըստար ընդ աջմէ հօր, եւ հրաբխիցեր առ քեզ ըզդատաւորն քո. արժանաւորեա եւ ընդմեր ըզնընջեցեալսըն դատակից լինել սըրբոց քոց։ օրհ։

Ընտեր օրհնեցեք բարբր աւրարեք ընձա յաբխտեան։

Ո՛ր փառօք հօր հանդերձեալ է գալ ի դատել զերկիր, եւ բիւրաւոր բանակըք վերին զըւարթնոցըն կարապետ լինին գալըստեան նորա բարբր ա։

Ո՛ր ահագին դողմամբ զարհուրեցուցանէ զարարածս ի գալըստեան իւրոյ, եւ քաջահընչող ձայնիւ փողոյն համակատաւքէ ըզնընջեցեալսն որ յադամոյ բարբ։

Ա՛զաչեացք ըզկենարարըն մեր, որ դատաւոր է կենդանեաց եւ մեռելոց. զի արժանի արասցէ ըզնընջեցեալսըն մեր մըտանել ի յառագաստ ընդ իմաստունսն կուսանսըն. բարբր աւրա։

Ա՛նաբաւո տաճար բնակարան աներեւոյթ բանիդն անստուեցոյ, մարիամ սուրբ կոյս, զքեզ եւ ըզծընեալն ի քէն մեծաւոյթեամբ։ Յարգանդի կրեցեր որ յառաջ քան զյաբխտեանս ի հօրէ ըզբանն, եւ ծընար մարմնով. զքեզ։

Աւրդ խընդրեմք ի քէն անդադար բարեխօսեա վանն աներեւոյթ մերոց, աւ ուրդին քո միածին, փըրկել ըզմեզ ի փորձուածէն եւ յամենայն վըտանգից մերոց։

Ա՛րարիչ աստըւած եւ ըստեղծիչ աղգի մարդկա՛ն մի՛ անտես առներ ըզնընջեցեալսըն մեր. այլ հանդո զհոգիս նոցա ընդ սուրբսըն քո։

Ո՛րդիդ միածին յարուեալ տիեզերաց. մի՛ ան։

Հոգիդ ճըշմարիտ մըխիթարիչ սըրբոց. մի՛ ան։

Զերըք քո աւրաբին եւ ըստեղծին զնա ի հոգո՛յ. ի յօրհնել ըզքեզ աստըւածծ յաբխտեան։

Ի՛սկ պատուանօք բանասարկուին խափանեցայ յանձառ լուսո՛յն, եւ դարձայ անդրէն ի հոգ յորմէ ստեղծայ։

Մըխիթարիչ սուրբ հոգի լուսաւորեա զմեր նընջեցեա՛լսն, եւ հանդո զհոգիս նոցա ընդ սուրբսըն քո։

Հայր անճառակալ եւ բարեգութ, մաղթելով հայցեմք ի քէն վասն մեր նընջեցելոցն աւրժանաւորել հանդըստեան օթեւանի սըրբոցն։

Ա՛ճառ ծընունդ հօր որպէս, որ մահկանացուացս կեանքդ եւ, զհո-

Եւ յանհաւատիցն ձայնէ գոչմանն զարհուրմունս գերեզմանիք ունայնանալ. յայնժամ աստուածային լսելով պայծառացո՛ զընչքն ջեցեալսըն մե՛ռ՛ե՛լ՛ս՛ր, եւ հան։

Ըզտէր օրհնեցէք ե՛ւ՛ր՛ա՛ր՛ր անարիւք ըզնա՛ յաւիտեան։

Զաւաքեալն ի հօրէ զմիաւորիչ հոգւոյ հանդուցելոցն օրհ։

Եւ ի բիւրաւոր բանակըս հրեշտակաց միաւորէ զհաւատացեալս անուանն իւրոյ, դասաւորելով յաջակողմեան դասուն. ե՛ւ՛ր՛ա՛ր՛ր անա՛։

Ըզքեզ ամենօրհնեալ աստուածածնին, մարդկեղ լուսոյ եւ անգաստ անստուածոյ բանին, մեծաց՝ ցո՛ցանեմք։

Ըզքեզ պայծառ երկինք եւ ամպ լուսեղէն, ծնող արարչին եւ մըթին անկիզելի, մեծաց։

Ըզքեզ դուռն երկնից եւ ճանապարհ ապրման, բարձող աննիւթից եւ սրտվքէ հոգեղէն, մեծաց։

Ո՛ր կոչեցեր առ քեզ աէր ըզտիեզերս ամենայն, ընկալըզմեր ընդունելութիւնս աքրահամու, աղօրմած տէր վըճիռ եւ բարեբար։

Ո՛ր Թոզմութեանց ես տըւող աստուած, Թող ըզմեզս մեր նըւիրեցելոցն, կարող յամենայնի՛ եւ հըզօր. աղօ։

Ո՛ր լուսատու ես տիեզերաց քրիստոս աստուած, լուսաւորեա՛ եւ ըզմեր ընդունելութիւնս լուսով երանաւէտ զըւարթնոցն. աղօ։

Հրեշտակային ձայնիւն օրհնեցուք զամենասուրբ վերափոխութիւնըն, փառաւորելով ըզհայր.

գիս նընջեցելոց մեր ընկալ եւ արժանաւորեա. հան։

Եւ նորոգող սուրբ հոգի, յորժամ նորոգես զապականեալն, յայնժամ ընծայես եւ մեր նընջեցեալըն աւրժանաւորիլ հանդըստեան օթեւանի սըրբոցն։

Յորժամ յերկնից գոչէ փողն ազդեցօղութիւն առնելոյ տիեզերաց ի գատաստանն ահաւոր. յայնմ աւուր ահեղին յիշեա տէ՛ր՛ը եւ զմեր ընդունելութեան. եւ հան գո՛ ընդ սուրբսըն քո։

Յորժամ ճառագայթք աստուածութեանըդ փայլին ի յարեւելից. եւ դըպրութիւնըք հրաշեցըն բանին. յայնմ աւուր ահեղին յիշեա տէ՛ր՛ը եւ։

Զարհուրելոյ դողան արարածք ի ձայնէ սրովբէական փողոյն. յորժամ հարկանէ հրեշտակապետն եւ կոչէ ի գատաստան զաշխարհս որդոց մարդկան. յայնմ աւուր ահեղին յիշեա տէ՛ր՛ը եւ։

Հրց. Երէրդ յայն։

Ո՛ր Թագաւորդ ես Թագաւորաց, եւ բաշխող կենդանութեան ազգի մարդկան. այսօր մարդասիրութեամբըդ քո ընդունելոյն մեր ընկա՛ե՛ա՛ւ, եւ հանգո՛ ընդ սուրբսըն քո, աստուածած հա՛՛՛ղցըն մերոց։

Ո՛ր յահաւոր եւ յանմատչելի գաղտնեաց ընդունելութեան ի բարեբան փողոյն. յորժամ երանաւէտ կոչմամբ ընդունելոյսըն մեր ընկա՛ե՛ա՛ւ, եւ հան։

Հայ. Ա—ագ կողմն.

Ա՛րարիչ եւ մա՛րդասէր տէր, որ վասն մե՛ր ըղձանս ճաշակեցեր. տէ՛ր ա՛աստուած հարցըն մերոց։
Ո՛ր խոստացար հա՛ւատացեալից նընջեցելոց յանո՛ւն քո՛ ըզկեանս. տէ՛ր ա՛աստուած հար։
Ա՛րդ խընդրե՛մք ՚ի քէն մա՛րդասէր տէր. զհոգիս նընջեցելոց դասեա՛ ընդ սո՛ւրբըս քո՛. տէ՛ր ա՛աս։
Ըզտէր օրհնեցէք. Բարձր արա՛րէք ընընջա՛տեանն ՚ի յա՛յժոռ վա՛ռաց անդադա՛ր հոգեւոր երգով։
Ո՛ր գա՛լոյն է ընդ ա՛մպս երկնից ՚ի նորոգել զերեսս երկրի. բարձր։
Ւ՛ գո՛չել աստուածային փո՛ղոյն զարթուցանէ ընընջեցեալսն հան դերձ կենդանեօք. բարձր։
Մա՛յր լո՛ւսոյն մանրի՛մ ան հանրանա՛յեա՛լ օրհնեա՛լդ ՚ի կա՛նայս։
Զլոյսն ա՛նըստուեր յարդա՛նդի կրեցե՛ր, օրհ։
Մի՛ դադա՛րիր վանըն մեր բանել խօսե՛լ, օրհ։
Ո՛ր ո՛րդի՛դ ես եւ բա՛նդ աստըւա՛ծ հաւատարմակից ընդ հո՛ր յե՛ռնեան, ա՛ռ քեզ կարդամբ մարդասէր. հա՛նգո՛ զհոգի՛ս նընջեցելոց մեր ընդ սո՛ւրբըս քո՛։
Ո՛ր ի՛ջեր յերկնից վասըն մեր, զառաջինն առեր զյանցանան ապա՛տ մայ, մերո՛վ բնո՛ւթեամբ բարձեր ՚ի վերայ խաչին անարա՛տ ձեռօք. հա՛նգո՛ զհո՛։
Ո՛ր լո՛ւծեր զիշխանութիւն մա՛հու հո՛ւ կամաւորակա՛ն մահուա՛մբ քո քրիստո՛ս. բա՛նաւորաց զարքայ չա՛նս առաջի՛ քո հեղեա՛լ մարթեմք. հա՛նգո՛ զհո՛։

ՀՐԳ ԲԿ

Գ

ՄԸԾ

ՈՂՋ

ՏԷՐ

ՏԷՐ

ո՛ր վերակո՛չեաց զամենեսեան ՚ի մա՛հուանէ յա՛նմահութիւն։
Ե՛րգե՛ցէք՝ տեառն երգ նո՛ր ե՛կեղեցի՛ք սրբեցելոց, քրիստոսի՛ երկրպագելով. ո՛ր վերա։
Ա՛ղբաւոյց ձայնիւն օրհնեացո՛ք, հո՛գեւորական հընչմամբ գո՛վեցէք, սո՛ւրբ զհոգի՛ն փառաւորելով. ո՛ր վերահանգո՛յց զամե։
Ի՛ ձայն փողոյ գա՛լստեան քո՛ տէր, ամենայն հո՛գիք զարթիցեն կա՛լ ՚ի դատաստանի քո՛մ քրիստոս ա՛աստուած մեր։
Յո՛րժամ հընչէ բա՛ռնաւն ահա՛գին, եւ հա՛րկանի փո՛ղ յարո՛ւթեան մերոյ. ե՛ւ մե՛ք գո՛չելով ասմբք փա՛ռըք գա՛լստեան քո տէր։
Յո՛րժամ առնես զհա՛տուցո՛ւմն տէր, եւ սո՛ւրբըք քո՛ պարգեացին ՚ի քեզ. ե՛ւ մե՛զ չնորհեացես փրկիչ կա՛լ ՚ի յա՛յմէ քո՛մմէ։
Թա՛գաւոր անմահ արարի՛չ յաւիտենից, մարդանա՛ւրուն թեամբդ քո խընայեա՛ յա՛նձինըս մեր. ստեղծի՛չ կենդանեաց եւ հա՛նգուցի՛չ նընջեցելոց։
Ի՛ խաչին բեւեռեցար զմահու լուծեր զիշխանութիւն. յա՛ւիտենից ընընջեցեալսըն վերացեր յա՛նմահ ՚ի կեանս. ստեղ։
Ա՛րժանաւորապ քոց անո՛թիւք յիշեա՛ ընդմեր ընընջեցեա՛լսն, յորժամ գայցես անճառ փա՛ռօք հատուցանել մարդկան ըստ գործս. ե՛ւ մեր նընջեցելոցն չնորհեա՛ դալ սի՛լ ընդ սո՛ւրբըս քո՛։

Ո՛ր յանմարմնոց վերծին֊նիս, առ քեզ կարդամբ եւ պաղատիմք քրիստոս. լուիր՛։

Ո՛ր մարմնացար վասն մեր. արա֊ձանո՛ր առաւածածնին քրիստոս. լուիր՛ զնըմին֊ջեցեալսն ՚ի սուրբ անուանդ քո, եւ հաստո՛ զհոգիս նոցա ընդ սո՛ւրբսն քո։

Ո՛ր հայրդ ես բարեխնամ գըթա՛ ՚ի մեր նըմին֊ջեցեալսն. եւ պար֊գեւեա՛ մեզ փառս տալ ա֊նուա՛նդ քո՛ւմ սրբոյ։

Ո՛ր հրաւիրո՛ղդ ես կո՛չեցեալց ընդ աջմէ դասեալոցն կարգեա՛ եւ զմեր նըմին֊ջեցեալսն, եւ պար։

Ո՛ր նորոգո՛ղդ ես աշգի մարդկան, արա՛ արժանի՛ եւ զմեր զնըմին֊ջեցեալսն ընդ բանզմե՛ցին աբրահա֊մո՛ւ փառս տալ։

Գա՛լոց է միածինն փրկո՛ւիլ եւ փա՛ռօք հո՛ր, եւ զկնոդեղէնն բնու֊թի՛ւնս հրեղէն նո՛ւագիւ։

Լո՛ւսաւո՛ր են ձա՛նապարհք արդա֊րո՛ց, եւ ՚ի բիւրաւո՛ր բանակս հրեշտակաց անմո՛ռիք ընթա՛նան։

Ո՛ վերի՛ն երուսաղէ՛մ թըռչին անմո՛ռիք ընդ աւա՛զ տեառ֊ն՚ն յօ՛դս. եւ այնպէս յամե՛նայն ժա՛մ ընդ տեառն լինի՛ն։

Ա֊ղմս. Գլ. 22. ՏԷր հովուեսցէ զիս։

Պատրա՛ստ արար առաջի՛ իմ ըզսեղա՛֊ն. այլըն յանդի֊մանն նեղչաց իմոց։

Ա֊ղմս. Գլ. 22. Օձեր խեղոյլ զլուխս իմ։

Օ՛ծեր՝ա՛յր ի խեղո՛յլ ըզգլուխս իմ. բաժա՛կ քո որպէս անապակ ա՛րբե՛ցոյց զիս։

տէր

Քե՛զ վայելէ աստուած օրհնո՛֊թիւն ո՛ր յանմատոյց աղբո՛ւռ ան֊մահից փառաբա՛նիս ՚ի բարձունս. ընըմին֊ջեցեալսն յանո՛ւն քո ընդ֊կալ յերկնային քո սո՛ւրբ առա֊գանաստ. ո՛ր միա՛֊ւո՛ր֊յնդ ես մարդա֊սէր։

Ո՛ր ո՛ւնիս իշխանութի՛ւն մահո՛ւ եւ կենա՛նց, լուիր՛ զհոգիս նըմին֊ջեցելոց մերոց, եւ հաստո՛ ընդ սո՛ւրբսն քո ՚ի խորան քո՛ւմ սիրելեաց. ո՛ր միա՛֊ւո՛ր֊յնդ ես։

Ո՛ր յանմեռնայի՛ն ես օրհնեա՛֊լ աթո՛ռ. արժա՛նի՛ արա ըզծառայս քո վե֊րըստին նորոգմանն. ՚ի լսել ըզ֊ձայն աստուածային փրկչին. ընդ առաջ ելանել քոց փառացդ. ո՛ր միա՛֊ւո՛ր֊յնդ ես։

Թագաւորդ խաղաղութեան ո՛ր քանզրո՛ւթեամբ խնա՛մես զքո՛ զա֊րարածս. լուիր՛ տե՛ր զհոգիս նըմին֊ջեցելոցն ընդ սո՛ւրբսն քո, եւ դասաւորեա՛ ՚ի յաւի՛տեան այցելու֊թեան։

Ո՛ր կո՛չեցեր ՚ի դրանց մահու ըզ֊սիրելին քո զղա՛զարիա, եւ ծանո֊ե՛ր զաստուածութի՛ւնդ ընդհա֊նո՛ր սիեզերաց. լո՛ւսաւորեա տե՛ր զհոգիս։

Ի՛ տաճարի՛ քո՛ւմ սրբութե՛ան մա֊տուցանե՛մք քեզ պաղատա՛նս ա՛ր֊տասուաղից. պա՛յծառացո՛ տե՛ր զհոգիս նըմին֊ջեցելոցն ընդ սո՛ւրբսն քո՛, եւ դասաւո֊

Ի՛ գի՛շերայց կանխեա՛լ սաղմո֊սիւք եւ արտասուօք հայցեմք ՚ի քե՛ն քրիստո՛ս. լուիր՛ տե՛ր զնըմին֊ջեցեալսն ՚ի սուրբ անուանդ քո՛, եւ հաստո՛ զհոգիս նոցա ընդ սո՛ւրբսն քո։

տէր

Սաղմոս. Գլ. 121. Ուրախ եղէ եւ՝ այգ։

Ո՛ղջո՛ւյն քեզ սո՛ւրբ եկեղեցի. ո՛ղջո՛ւյն քեզ սեղան սքանչելութեան. ո՛ղջո՛ւյն ձեզ դա՛սք քահանայութեան. ես ձա՛նապարհո՛ւդեցի առ արարչի՛ն իմ։

Սաղմոս. Գլ. 86. Հիմունք նորա ի լերանն։

Ո՛ղջո՛ւյն ձեզ մանկունք եկեղեցւոյ. ո՛ղջո՛ւյն ձեզ հաւատացեալ եղբարք իմ՝ ի քրիստոնս. ո՛ղջո՛ւյն ձեզ համօրէն ժողովրդական՝ կանք. ես ձա՛նապարհո՛ւդեցի առ քրիստո՛ս յոյն ամենեցուն։

Սաղմոս. Գլ. 138. Տէր փորձեցեր զիս։

Ա՛հա՛ո՛ւ հրաժարիմ՝ ի քէն սո՛ւրբ եկեղեցի. ա՛հա՛ո՛ւ մեկնիմ՝ ի ձէնջ սիրելի եղբայրք, ի կոչնա՛մբն վերանո՛ւածողին քրիստոսի՛ աստո՛ւծոյ մերոյ։

Սաղմոս. Գլ. 138. Զանգուծս իմ տեսին։

Ա՛զո՛ւթս արարէք վասն իմ հարք իմ, եղբա՛յրք եւ որդիք. ե՛ւ օրհնեացէ զձե՛զ քրիստոս փըրկիչ մեր. պա՛հեսցէ հաւատատուն՝ ի հաւա՛տս իւր միշտ եւ ի սահմանե՛ալ կէտ կոչմա՛նս այսորիկ. եւ խաղաղութիւն տեառն եղիցի՛ ընդ ձե՛զ յաւիտենի՛ց յաւիտեա՛նս ա՛մէն։

Սաղմոս. Գլ. 123. Եթէ ոչ տէր էր։

Օ՛գնութիւն է՛ մեզ յանուա՛նէ տեառն. այն ո՛ր ա՛րար զերկի՛նս եւ զերկի՛ր։

Սաղմոս. Գլ. 145. Օրհնեա անձն իմ զտէր։

Երանի՛ այգի՛ որո՛մ տէր աստուա՛ծ յա՛կոբայ օգնակա՛ն է՛ նըմա՛ն։

Սաղմոս. Գլ. 132. Զի բարի կամ զի վայե։

Ա՛՛նդ պատրաստեա՛ց տէ՛ր զօրհնութիւն, ե՛՛ւ ըզկեա՛նսըն յաւի՛տեանս։

Սաղմոս. Գլ. 133. Ա՛սա օրհնեցէք ամենայն։

Օ՛րհնեսցէ զձե՛զ տէր ի՛ սիո՛ն՝ այն ո՛ր բնակեա՛լն է՛ յերուսա՛ղէմ։

Սաղմոս. Գլ. 118. Մերձեցաւ անձն իմ ի։

Մերձե՛ցաւ անձն իմ ի՛ հո՛ղ յօրմէ՛ ստեղծա՛ւյ. քանզի պա՛տուիրանա՛ն մեղայ, ե՛ւ ձաշակեցի՛ ըզդառնո՛ւթիւն մահո՛ւ. տէ՛ր յո՛յս իմ օգնեա՛ ինձ։

Սաղմոս. Գլ. 118. Զձանապարհս մեղաց։

Զձանապարհ ըս՛ւս քո՛ ե՛ս ո՛չ պա՛հեցի. քանզի ո՛չ ժամանեցի՛ ապա՛շխարել, այլ հեղգացա՛ւյ. այլ առ քե՛զ միայն պաղատի՛մ հայր երկնաւո՛ր. տէ՛ր յո՛յս իմ օգնեա՛ ինձ։

Սաղմոս. Գլ. 118. Օրհնագէտ արա։ Կորէ։

Օ՛րհնագէ՛տ արա՛ զիս տէր ի՛ ճանապարհի՛ւ քո՛ւմ. քանզի խըն՛դրեցի գա՛լ առ քե՛զ. դառնալ անդրէն ի՛ հո՛՛ղ յօրմէ՛ ստեղծա՛ւյ. այլ առ քե՛զ միայն պաղատի՛մ հայր երկնաւո՛ր. տէ՛ր յո՛յս իմ օգնեա՛ ինձ։

Ա՛հա՛ւյ մերձեցայ։

Հաւատ ունելով հոգի՛ խաղաղութեան, երթ առ արարի՛չըն հայցելո՛վ, ասուած իմ հանգո՛։ Ո՛ր ետո՛ւր հոգի յիսո՛ւս, ըզսա պահեա՛, զի քո խաչի՛ եւ յարութեանըդ հաւա՛տաց թագաւո՛ր երկնաւո՛ր, հանգո զհո՛գի սորա մինչելո՛վ սո՛րա զհաւատս։

Ի՛ քաղա՛ք տեառըն զօրո՛ւթեանց եւ՝ ի քաղա՛ք թագաւո՛րին մեծի՛. ուր ժողովք սըրբո՛ց են՝ ի խաղաղութեան, գնացեա յաւա՛ւ եւ հանգիցես ընդ հրեշտակա՛ց դասս, տեսանել ըզլո՛ւսըն յաւի՛տենից։

Մերձե՛ցաւ անձն իմ ի՛ հո՛ղ յոր ստեղծեր զիս, եւ հոգւո՛յս մեկ

Ա՛հեղ եւ մեծ բարբառով հրէշտակապետըն գոչէ. պիտի ասե՛ս մի՛ նըկնչէք, ա՛հա՛ եհան ձեր վըրկիչ։ Բռամամբ սըրտիւք յարե՛ցեալ, եւ ընթա՛նան առաջի. եւ տեսանե՛ն ըզվրկիչն եկեա՛լ փառօք՝ ի յաշխարհս։

Գա՛ղտնի գործո՛ըն ծածո՛ւկ յայտնին՝ ի մեծ հրապարակին. եւ գողալո՛վ ընթա՛նան՝ ի յա՛նվախճա՛ն՝ ի տանջա՛նս։

Ի՛ յօթեւա՛նս հօրն իւրոյ կո՛չէ ընդա՛ս արդարո՛ն, եւ յանապատո՛ւմ՝ ի բարի՛ս զո՛ր խո՛ստացեալ է նո՛ա։

Սիրո՛ անմա՛հ վեհապա՛յին եղեր դո՛ւ մա՛յր մա՛րիամ. բարեխօ՛սեա՛ վասըն մեր՝ ի յա՛յնմ ա՛ւուր ահեղին։

Հատ. երրորդ յայն։

Հրց գձ

Օ՛րհնեմ՛ք ըզքե՛զ հայր ա՛նըսկիզբն ստեղծի՛չ ամենայն եղելոց. զի սո՛ւրբ ա՛նուանդ քո ըզնընջեցեա՛լսն հանդո՛ յարքայո՛ւթեան քո՛ւմ. ա՛մսուա՛ծ հա՛յցըն մերոյ։

Գո՛վեմ՛ք ըզքե՛զ անճա՛ռ ծնո՛ւնդ հօր անըսկըզբնակից որդի, որ մա՛հո՛ խաչի՛ համբերեցեր վասըն մեր. ընդնընջեցեա՛լսն՝ ի քե՛զ ու՛զիղ հաւատո՛վ պա՛յծառացո ընդ սո՛ւրբսն քո՛։ ա՛մսուա՛։

Բարեխնամ սո՛ւրբ հոգի փառակից հօր եւ որդւո՛ւյ. հա՛յցեմ՛ք՝ ի քե՛ն ըզնընջեցեա՛լսն ճըշմարիտ հաւատո՛վ սուրբ եկեղեցո՛ւ թեանդ, ի՛ վերստանգա՛մ նորոգմա՛նն գառեա՛՝ ի դա՛սս ընտրելոց քո՛ց։ ա՛մսուա՛։

Նեա՛լ լինէ՛ն. տէ՛ր զապաւի՛նեա՛ս լիցե՛ս՝ ի քո՛մ գա՛լըստեա՛ն։

Ստե՛ղծուա՛ծ եմ անարա՛տ ձեռա՛ց քո՛ց մի՛ ա՛նտես առնե՛ր, այլ խնայեա՛ յիս յահա՛գին աւո՛ւրն. տէ՛ր զապաւի՛ն։

Յո՛րժամ գա՛ս փառօք հօր դատե՛լ ըզտիեզե՛րս ամենայն, եւ հա՛րկանի փո՛ղ հընչմա՛ն յարուեա՛ն. տէ՛ր զապաւի՛ն։

Ի՛ գա՛լըստեան տեառըն դրո՛ւնք երկնից բա՛նի՛ւն. եւ ճառագա՛յթիւք անճա՛ռ լուսո՛ւ սուրբ խաչն երեւի՛։

Ցերեսաց տեառըն լերի՛նըք հա՛լի՛ւն. եւ ի յա՛հէ փառաց նորա՛ շարժի՛ն զօրուեիւնք։

Ա՛ւետօք տեառըն մեռեա՛լք յա՛ռնեի՛ւն. եւ սուրբք ամենայն ա՛նճա՛ռ փառօք զարդարի՛ն։

Գա՛յ զօրուեան՝ց թագաւո՛ր՝ ի նորոգե՛լ զարարածս. ի՛ ձայն ահեղ բանըբա՛ւոյ զարթո՛ւցանէ զընընջեցեա՛լսն։

Դո՛ղան երկի՛նք եւ երկիր յա՛հէ փառաց քրիստոսի. հո՛ւր բոլորեքեա՛լ ընթա՛նայ, բո՛ցակիզէ զամենայն։

Ն՛երա՛փետո՛ւր զարդարի՛ն դասըք սրբոց կուսանացն. ա՛ւրախուեամբ մըտա՛նեն՝ ի յա՛ւուրս փեսայի՛ն։

Ի՛ քե՛զ եմք ա՛պաւինեա՛լ ա՛մէն. օրհնեա՛լ սրբուհի. լե՛ր բարե՛խօս ա՛նդադար վասըն մերոյ փըրկութեան։

Ա՛ւրասիեա՛լ որոտմամբ եւ ահա՛գին զօրուեամբ գա՛լոյ է փըրկի՛չն յաշխարհս յարո՛ւցանե՛լ ընդմե՛ռեալսն։

Յորժամ նըշան տէրունեան ճառագայթիւք փայլի, եւ թագաւորըդ թագաւորաց փառօք տեսանի. յայնմ առնուր ա։

Յորժամ ատեան դատաստանին դընի, եւ դըպրոթիւնըք հրաշիցըն բանին. յայնմ առնուր ա։

Որ երկայնամիտդ ես տէր. քաղցր եւ անոխակալ հանդուրգիս քոց ծառայից. զի մի դարձցի տնանիկ ամաչեցեալ յաւուրն ահեղ աստեղծողին։

Զի շատակ հրաժարելոցն ի հաճոյս քեզ ընկալցիս. եւ զախտս մեր ընկալ որպէս զաբեղին զնցի՛ն եւ զաբրահամն. զի։

Ի խորան քոմ սիրոցդ հանգուսցես ընձառայս քո, եւ զհոգիս նոցա դատեսցես ընդ սուրբսդ. զի մի դարձցի։

Որ խոնարհեցար յերկինից քան՛նդ աստլուած, եւ առեր մարմին ի սըրբոյ կուսէն. միշեա զնըն՛նջեցեալսըն մեր յորժամ գայցես անճառ վառօք. զի գո՛ւ ես տէրդ ամենայն երկրի։

Որ ունիս իշխանութիւն մահո՛ւ եւ կենաց, եւ խաչիւդ քո լուծեր զերկո՛նսըն մահու. միշ։

Ի նընաստիլ քո յատենի դատաւո՛ր ահեղ. աղաչանօք սուրբ աստուածածնին միշեա զնըն՛նջեցեալսըն մեր, յորժամ գայցես անճառ վառօք. քանզի քո են վարդ՛ք յաւիտեանս ամէն։

Աւրհնեա՛ծ աստլուած, զաթանածըս քո վի անտես առներ. այլ գլխա ի նըն՛նջեցեալսըն մեր, եւ հանգո՛ ընդ սուրբսդ քո ի խորան քոմ սիրոցդ։

Ըզտէր. Միաբանակա՛ն ձայնիւ ժողովրդք առաւել բարձր աղաչէք ըզնա յաւիտեան։

Որ գանձո՛ն է փառօք հօր միածին որդին, ձայնիւ աստուածայինն փղնն առնէ՛ յաղթութիւն որդո՛ց մարդկան. միա։

Որ առնէ հաստուցո՛ւածն ըստ իւրաքանչիւր գործոց դատաւորըն կենդանեաց եւ մեռելոց. եւ փառաւորէ՛ ըզսիրելիս իւր պայծառացեա՛լ ի կամարըս լուսեղէնս. քա՛հանա՛յք առաւել բարձր ա՛։

Աղո՛ւբ զաստուա՛ծածնինն օրհնութեա՛մբ մեծացո՛ցանեմք։

Աւե՛տաւոր հրեշտակին աւետաբանէր ընձընեա՛լ փըրկչին ի սըրբոյ կուսէն։

Աւա՛ղ ուրախ լեր բերկրեալդ. քանզի տէ՛ր տերանց է ընդ քեզ։

Հայր բարեգո՛ւթ որ զըլծացար ի յանգս ծրդւոց մարդկան. առաքեցեր ըզմիածինդ ի փըրկութիւն. միշեա՛ զհնգիս նընջեցելոց մերոց, եւ հանգո ընդ սո՛ւրբսըս քո։

Որդիդ միածին որ յարեարդ ի մեռելոց. ի միւսանգամ գալո՛ստեանն քո՛ յաւուրն ահեղ խո՛ստացար. միշեա՛ զհնո։

Հնգիդ ձըշմարիտ մըխիթարիչ սըգաւո՛րաց. աղաչանօք սուրբ աստուածածնին եւ ամենայն քոց սրբոցն. միշեա՛ զհնո։

Ի ձայն մեծի զըւարթնոյն եւ ի հընչումն հրաշալի փողոյն, որ հոգւացեալ մարմինըք մարդկան նորո՛գին, յայնմ առնուր ահեղին միշեա տէ՛ր եւ լըսմեր ըզնընջեցեա՛լսն, եւ հանգո ընդ սո՛ւրբսըս քո։

տեառնն ըզնընջեցեալսըն մեր Յի-
սուսի Քրիստոսի եւ հան։

Աւրեգա՛կն արդարութեանդ քրիս-
տոս եւ անպա՛ւէն յուսացե՛ալ ընդս,
որ եւ ըզմեղա՛ք մեռեալ մարմինըն
կենդանացու՛ցեր փըրկիչ. ընկալ
ըզմեր նընջեցեալսն, եւ հանգո
ընդ սո՛ւրբըս քո։

Ա՛ո քեզ կարդա՛մք անձամբըք բե-
կե՛լովք եւ արտասուա՛լից հառա-
չա՛նօք. որ ի գերեզմանըն զազա-
րո՛ւ արտասուեցեր փըրկիչ. ընդ-
կալ ըզմեր նընջե։

Ի՛բեն հայցե՛մըք բըզխո՛ւմն ողոր-
մութեան եւ պարգե՛ւիչ կենդա-
նո՛ւթեան. որ աւազանկըն ըզ-
դրախտըն ժառանգեցո՛ցեր փըր-
կիչ. ընկալ ըզմեր նըն։

Հրց. Վ՚ա յայն.

Բանի աստուած որ՝ի ծո՛ց հօր,
վասըն մե՛ր փըրկութեան՝ ի
յերկինից խոնարհեցար, զի զմեզ
նորոգեսցես՝ ի կեանս. աստըւած
հարցըն մերոց։

Որ հանդերձեալ ես գա՛լ փառո՛ք
հօր զարմանալ ըզնընջեցեալսն
՝ի սո՛ւրբ անո՛ւնդ քո. նորոգեա՛
եւ ըզմե՛ր նըընջեցեալսն. աստըւած
հարցըն մե։

Ա՛նմահութեանց տըւո՛ղ քրիստոս
եւ պարգեւիչ կենդանո՛ւթեան,
՝ի մեռանելա՛մ գալըստեանն եւ
յաշխարհակա՛ն աստեղին թո՛ղու-
թիւն շնորհեա մեր նընջեցելոցն.
աստըւած հար։

Ըզտէր օրհնեցէ՛ք բարձր ա՛րա-
րեք ըզնա յաւիտեան։

Ա՛րարչակի՛ց հո՛ր ոդի, ի մե՛ռանե-
լամ քո գալըստեանն անդամա-
պարտ պահեա ըզնըն։

Կենդանարա՛ր սո՛ւրբ հոգի, յոր-
ժամ նորոգես զերեսա երկրի, նո-
րանո՛ր զարդարեա ըզնըն։

Ա՛րարչագո՛ւթ աստուա՛ծ, որ
յոչընչէ գոյացու՛ցեր զերկինս եւ
զերկիր. օրհնե՛մք ըզքե զ, որ հան-
դուցիչ ես նընջեցելոց հա՛յր ա-
մենայնի։

Բանդ աստուած եւ համագո՛յ վան-
ա՛յ հո՛ր պատկեր. գո՛վե՛մք ըզ-
քեզ, որ յարութի՛ւնդ ես նընջե-
ցելոց որդի՛ւդ միածին։

Ա՛ղբիւր անըսպառ յոմէ՛ բաշխի
տիեզերակա՛ն չընորհս. բարեբա-
նե՛մք ըզքեզ, որ նորոգողդ ես
նընջեցելոց հոգիդ ճըշմարիտ։

Յանհա՛ւոր քո գալըստեանըն յոր-
ժամ գա՛ս տէր ի յերկնից ա՛ս-
տուածային քո զօրութեամբդ.
եւ նըշան սո՛ւրբ խաչին պայծա-
ռանայ ի մէջ երկրի։

Նորո՛գին տարերք երկրի՝ ի ձայ-
նէ հընչման փողոյն, որ գոչէ
զկենդանո՛ւթիւն. ամէ արիք է-
կըն տէր կենդանեաց եւ մեռե-
լոց։

Շնորհեա մեզ տէր ողո՛րմութիւն
՝ի ծագել սրբոյ խաչին ձրո՛վ ե-
զե մեզ փըրկութիւն. զի նովաւ
ելցո՛ւք ընդ առաջ աստուածոր-
դո՛յդ որ՝ի յերկնից։

Քրիստո՛ս աստըւած միշեա՛ւ
զընընջեցեալսն ՝ի սուրբ անո՛ւնդ
քո։

Ըզգի՛նս պահան քո տէր միշեա՛ւ
եւ հանգո ընդ սո՛ւրբըս քո։

Եւ՝ ի միւսանգամ քո գալըս-

ժանի արարեր Թողութեան յանցանաց քաւիչ քո արեամբ. աղա։
Ո՛ր փոխանակ մեզաւորաց ընդունել յանձն առեր. ի ջանելոլ ի դըժոխս փըրկեցեր ի մեզսաստեր բանտէն ըզդերեամբն. աղա։
Բարեբանեմք զանչափ. ո՛ զմարդասիրութիւնդ, ո՛ր երեքօրեայ յարութեանդ զկենդանութիւն պարգեւեցեր աշխարհի. աղա։

տէր

Լո՛յս ի լո՛սոյ զմեզ լուսաւորեա, ո՛ր փառօք հօր հանդերձեալ ես գալ ի դատել զերկիր. արժանաւորեա՛ եւ ըզմեր ընդունելութեանդ անճառ խոստմանդ. զոց ընդ սուրբս քո։
Հօր եւ հոգւոյ համագոյակից, ի տիեզերակաւն ահեղ աստեներն արժանաւորեա՛ եւ։
Երկնի եւ երկրի արդար դատաւոր, յորժամ հատուցանես ընդ գործոց իւրաքանչիւրոյն, արժանաւորեա՛ եւ։

տէր

Ո՛ր աթարիչդ ես հրեղինաց եւ հողեղինաց. եւ մըշտընջենաւոր փառաբանիս ի բանաւոր պաշտօնէիցս. ի բէն հայցեմք զքեզ Թողութիւն շնորհեա՛ նընջեցեալց մերոց։
Ո՛ր ի յերկրի երեւեցար եւ ընդ մարդկան բընակեցար. եւ զանմատուցիդ պարգեւեցեր մեզ մանկանցն. ի բէն հայ։
Յորժամ նըստիս յաթոռ փառաց դատողական ի շխնհոթեամբ, եւ փառաւորես առ ի բէն փառօք ըզգինս արեան քո տէր. ի բէն հայ։

տէր

Ո՛ր աներեւ քո մարդասիրութեամբդ գըթացար յամգըս

Ո՛ր ընտիր ընդ այլմէ հօր ծընողի իւրոյ, եւ մարդ ասիրաբար ընդունեցար զարարածդ. բարձր ա։
Ո՛ր ըզհողացեալ բնութիւն մարդկան նորոգէ իւր աստուածութեամբն, եւ կենդանագործէ ի կեանս անմահ. բարձր ա։

Լեառնէն վիմածին անբիւր յորդառատ. բանուռնակ ծաղկեալ այգի վայելուչ սրտիկ հոգելէն. բարեհնարագ բանին տունն տնօրէնութեան տաղաւար հոգւոյն. առ ծընեալն ի բէն միշտ բարեխօսեա՛ անդադար հայցմամբ. շնորհել զթողութիւն մեր նընջեցեալցն։
Փափիկոթեան դրախտին բացող բանալի. քրիստոսի բարձող նըմանող երկնից. սափոր ոսկեղէն լի մանանայիւ. գաւազան ծաղկեալ յարմատոյն յեսսեայ տանձար լուսոյ մայր. աւ ծընն։
Ցօղ քաղցրածաւալ ցանկալի զուարթնոցն. նիւթեղէն սրտիկ գեղ մարգարտափայլ հինն եկեղեցւոյ. մաքուր աղաւնի անպղծնաւոր սուրբ կոյս մարիամ. առ ծընեալն ի բէն։
Յանըսկըզբնականէն ծոցոյ հօր խոհեալ բանըդ մարմնացար ի կուսէն վասըն փըրկութեան մերոյ, աղաչեմք զքեզ. զնընջեցեալսն ի քեզ ուղիղ հաւատով ի քէն հայ։
Անճառակալ քաղցրութեամբ որպէս աստուածոյ, հանձեցար բառնալ զմեզս աշխարհի քո խաչելութեամբն. աղա։
Կամաւորականէն մահուամբ քո լուծեր զերկունս մահու, եւ արձակեցեր զկապեալսն ի դժոխոց. ի բէն հայ։

Ո՛ր ընտիր ընդ այլմէ հօր ծընողի իւրոյ, եւ մարդ ասիրաբար ընդունեցար զարարածդ. բարձր ա։
Ո՛ր ըզհողացեալ բնութիւն մարդկան նորոգէ իւր աստուածութեամբն, եւ կենդանագործէ ի կեանս անմահ. բարձր ա։

Լեառնէն վիմածին անբիւր յորդառատ. բանուռնակ ծաղկեալ այգի վայելուչ սրտիկ հոգելէն. բարեհնարագ բանին տունն տնօրէնութեան տաղաւար հոգւոյն. առ ծընեալն ի բէն միշտ բարեխօսեա՛ անդադար հայցմամբ. շնորհել զթողութիւն մեր նընջեցեալցն։
Փափիկոթեան դրախտին բացող բանալի. քրիստոսի բարձող նըմանող երկնից. սափոր ոսկեղէն լի մանանայիւ. գաւազան ծաղկեալ յարմատոյն յեսսեայ տանձար լուսոյ մայր. աւ ծընն։
Ցօղ քաղցրածաւալ ցանկալի զուարթնոցն. նիւթեղէն սրտիկ գեղ մարգարտափայլ հինն եկեղեցւոյ. մաքուր աղաւնի անպղծնաւոր սուրբ կոյս մարիամ. առ ծընեալն ի բէն։
Յանըսկըզբնականէն ծոցոյ հօր խոհեալ բանըդ մարմնացար ի կուսէն վասըն փըրկութեան մերոյ, աղաչեմք զքեզ. զնընջեցեալսն ի քեզ ուղիղ հաւատով ի քէն հայ։
Անճառակալ քաղցրութեամբ որպէս աստուածոյ, հանձեցար բառնալ զմեզս աշխարհի քո խաչելութեամբն. աղա։
Կամաւորականէն մահուամբ քո լուծեր զերկունս մահու, եւ արձակեցեր զկապեալսն ի դժոխոց. ի բէն հայ։

Ղ՚ետ քերթվեբէիցըն փառաբանե-
լ Թեան՝ նց բարեբանեցէք զՏ՚ռդին
ճըշմարիտ. զի հան։

Հ–ԻԳ. Զ–ՀՀ–Ի Յ–Յ՝։

Ո՛ր վանօք հօր հանդերձեալ
են գալ ՚ի դատել զերկիր ա-
րեգակն արդարութեան. զի զՏ-
ղէղն ըզբնութիւնըս մեր վեր-
առեալ նորոգեսցէ ՚ի կեանս, ընդ
այլմէ քո տէր աստուած հայրըն
ս մերոյ։

Ո՛ր աստուածային բարութեամբ
դատես ըզՏիսուսեալըս մեզօք լե-
սանոյ տիեզերաց. լուսաւորեա
եւ ընդմեր ըզնոցեացեալըս անճա-
ռելի աստուածային լուսով. ընդ
այլմէ քո տէր աս։

Ո՛ր նըստիս ՚ի վերայ բազմաչեայ
քերովբէիցն Թագաւոր խաղաղու-
թեան. հանդո եւ ընդմեր ըզնըն-
ջեցեալսն ՚ի վերինըդ քո երուսա-
ղէմ. ընդ այլմէ քո տէր աս։

Ղ՚զարթ ծրհընեաց՝ցէք եւ բարձր
արարէք՝ զ քընաց յաւիտեան։

Ո՛ր յանէղակերպ հայրենի՝ս կանս
ընդ հօր վանակից կենդանին յա-
ւիտենից, եւ իշխանութեամբ
դատ զամենայն արարածս. ծրհը-
նեաց՝ցէք եւ։

Մի՛ թաւանն հայցեմք ՚ի քէն տուր
հոգիդ կենդանարար. պահչանօք
տուր ժանկի եւ ընդմեր ըզնոցեալսըն
մըտանել ՚ի երկնայինն քո տուր
առագաստ. եւ ընդ վերինն զօրան
ծրհնեալ՝ս տուր զերծրդու-
թիւնդ։

մարդկան, ծընա՛ր ՚ի կոյսէն.
ըզծընեա՛՝ս ստրըք աւազանաւն
ըզնընջեցեալսըն մեր ընդ տուրբըն
քո՝ հանգո՛՝ թագաւոր յաւիտե-
նից։

Ո՛ր ՚ի վերայ խաչին զծնա՛ր ար-
պէս գառն, եւ զմարմինն եւ զա-
րիւնըդ քո բաչխեցեր ՚ի վըրկու-
թիւն աշխարհի. զհաղորդեա՛՝ս
մաքրոյ քո եւ արեան, ըզնընջե-
ցեալսըն մեր ընդ տուր։

Ո՛ր ըստնըմանութեան մահու քո
արնակի՛ց արարեր, եւ երկնից
արքայութեանըդ ժառանգորդ լի-
նե՛լ խոստացար, զհաւատա-
ցեա՛ս զայնստեան քո տէր
ըզնընջեցեալսըն մեր ընդ տուր-
բըն քո՝ հանգո՛՝ թագաւոր յա-
ւիտենից։

Փառք քեզ աստըւած վառա-
ւորեալ յաւիտեան. որ կենանրարդ
ես մարմնո՛ց եւ գոյացո՛ւցիչ հո-
գւոց մեր ներնջեցեալսըն։

Ո՛ր բարձրացար ՚ի խաչին վասն ա-
դամայ նորոգման. եւ իջանելով
քո ՚ի դըժո՛խս աւար առեր ըզ-
գերեալսն։

Ղ՚զկինս աստուած քո ՚ի չէնս կեանս
գործող աշխարհի. եւ հանգըս-
տեան արժանաւորե՛՝ յերու-
սաղէմըն վերին։

Ղ՚ընդ զըւարթուն երկնից ծրհ-
նեցէք ընդնըստեանն ՚ի յամօու վա-
ռանց. զի հանգուցէ ըզնընջեցեալ
ծառայս իւր յաւիտենից ՚ի մի-
անգամ փառաց իւրոյ գալս-
տեանն։

Ղ՚ընդ սերովբէիցըն սըրբասացս ձայ-
նիւ գովեցէք զնորին միածինն. զի
հանգուցէ։

ընդ սուրբըս քո. որ միայնդ ես բազումողորմ։

Յաճախեակ լուսոյ ծագմանդ քո տէր ցընծան գոյք առաքինեացն ի վերայ լուսեղէն ամպոյն. ասդ։

Անձնիակալ բանմագոմէ ողորմած տէր. մի առնես առներ ընդ մեղուցեալըս յահագին աւուրն. որ միայնդ։

Զահագին համբաւ գալստեանդ քո տէր ընդմիտաւ աւուրմ, զարհուրիմք ի յերկիւղէ ի սպառնալեաց գեհենոյն. անշէջմք ընդ փրկիչ, հանգո եւ ընդմեր ընկերացեալն ընդ սուրբըս քո, որ միայնդ ես բազումողորմ։

Յորժամ գաբրիէլ հարկանէ ընդ տիեզերալուր ընդարբառ փողոյն, եւ նորոգիցեն հոգիք, նկատեսցեն զիւրաքանչիւր տեղիան. անշ։

Անտեանըն դընի եւ դընդրուիթիւնըք հրաշիցըն բանին. եւ դատաւորն աւհեղ յականարկելն իւր յարքայութիւնն վարձս ըստ գործոց իւրաքանչիւրոցն, անշ։

Քանզի զքեզ օրհնեն իշխանութիւնք երկնից, թագաւոր փառաց անմեռնակալ ամենակարող. Քոյ ընդմեղս միր ընկերացեալոցն, եւ հանգո ի խորանի քումի յայրքայականն ի հանգըստեան։

Որ ի նախնումն ընդարգանրէն մովսէս լուսաւորեցեր աստուածպէն փառօք տեսլեամբ աստուածութեանդ քո. լուսաւորեա եւ ընդմեր ընկերացեալան, եւ հանգո ի խորա։

Բարեխօսութեամբ սուրբ աստուածածնի ձրնողի եւ մօր քո տէր, միշեա զինս արեան քո տէր,

Բազմերանգ վեհագունիցըն հոյլքըն յոգնախռմբեալ զանակէին. երգս աւետալ մատուցանեն զերաժըշտականաց զերանաւիսա հոգեղէն հընչմունս, քերովբէ զէմմանուէլ որ ծընաւ տըղայաբար եւ վերածեր զազգըս մարդկան հօր յորդէգրութիւն. աղաչանօք հայցեմք ի քէն ընկընջեցեալըն մեռըս ընդ սուրբըս քո հանգո։

Գիզգիզեալ դողէն ըզքեզ գերապայծառ գոչէնդք հոգեղինացն, հեզաբար թեւաւոր պարոնակեալ ծածկէն ըզդէմս յահէ վառաց քոց. քերո։

Ջնոյն եւ մեք երգեմըք քեզ բանբոնական ձայնիւ զերգըս հոգեւորս. առ քէ բերելով քեզ պատարագ ընակիւ կընդրուիւկ զմուռս եւ զհալուէս. քերո։

Ահագին է օրըն դատաստանին, եւ դողուծի առաջի բեմին. սարսափին հրեշտակք սասանի երկիր. ընկընջեցեալըն մեր մի անտես առներ յահագին աւուրըն դատաստանին բարեխօսութեամբ սուրբ աստուածածնին։ Բանին դրունք երկնից բարբառին հրեշտակք. բանին գերեզմանք բորբոքի գեհեան. ընկընջն։

Գալարին երկինք որպես մագաղաթ. գերագոյն գոչէ փող գաբրիէլեան. գերապանծ լուսով զարդարին արդարքն. ընշ։

Յորժամ հարկանին փողք գալստեան քո տէր, յայնժամ զարհուրեալ գոլան արարածք ի յահէ քումմէ. աղաչեմք ընդքեզ փրկիչ, հանգո եւ ընդմեր ընկերացեալան

եան քո՞ են. ի յորժամ հրաշալի ձայնիւ վոզոյն յառնեն մեռեալքն եւ կա՞ն առաջի՞ ահաւոր քո բե՞մին։

Զընկերսմեալքըս յահաճին մեղաց ծանեաս ապրեցո՛ ի գեհենէն ընդ աստանոցըս սուրբ երրորդո՛թեանդ. ի յոր։

Զլուսաւորեալքըս ծընընդեամբ սուրբ աւազանին միո՛ բարուքեամբ խրատեր, եւ մի սըրտմըտութեամբըդ քո՛ յանդիմաներ. ի յոր։

Բարձրեա՛լ Թագաւո՛ր յաւիտենից հա՛յր ամենակիզքն, որ զմիածնիդ աստ՛քեցեր ի վերկո՛թիւն աշխարհի մարդկան. աղաչեմք ընդ՛զ քեզ միշեա զհոգիս նընջեցեալց մերոց, եւ հանգո՛ ի քո՛մ յարքայո՛թեանդ։

Բանդ աստուած երեւեալ մարմնով յերկրի քահանայապե՛տ ճըշմարիտ, որ ի վերայ խաչին պատարագեալ բարձող մեղաց գաւառն աշխարհի. աղա։

Ե՛րանելոյն ընդ հայց քաշեալ սուրբ հոգի՛դ ճըշմարիտ. որ վերընտիրն ծնընդեամբ աւազանին կոչեցեր յորդէգրո՛թիւն ըզտիե՛զերըն. զըմիաւթեամբդ քո՛ նորոգեա զհոգիս նընջեցեալց մե՛ր, եւ հաւն։

Հայր ամենակիզքն արարիչ յաւիտենից, առ քեզ կարդամք եւ պաղատիմք. հանգո՛ զնընջեցեալսըն մեր ի սուրբ անո՛նըդ քո՛։

Որդիդ միածինն էանկից հօր եւ հոգւոյ. ի միւսանգամ քո գալըստեանն հանգո՛։

եւ դասաւորեա յերանաւէտ յանթառամ եւ յանտըրտո՛մ ի կեանսդ ի յայր։

տէր

Փառըք քեզ հայր, որ կենարարդ եւ մարմնոյ եւ գոյացո՛ցիչ հոգւոյ. ընկա՛լ զօրհնաբանո՛ղ հոգիս յանմահական քո՛ հանգիստ։

Մարդասիրի հօր որդի, որ պատկերացիդ եղեր հողեղինացս եւ խաչեցար. ընկա՛լ։

Ա՛մենազօր սուրբ հոգի, որ անդորրիչ եւ նեղելոյ եւ մխիթարիչ հոգւոյ. ընկա՛լ։

տէր

Ի հանգիստ քո՛ տէր, ուր ամենայն սո՛րբըք քո հանգչին. հանգո զհոգիս ծառայի՛ց քոց ընդ սո՛րբըս քո հանգո՛ մարդա՛ս։ Դո՛ ասացեր որ լիցի՛ ի դըժոխս, զերկնեալս մահո՛ լուծեր, ըզկապեալն արձակեցի՛ր. եւ զհոգիս ծառայի՛ց քոց ընդ սո՛րբըս քո հանգո՛ մարդա՛ս։

տէր

Ժամանակ դարձի լմընջ եհան ի յերկիր. արդ տէր ընկալ ըզծառայս քո, եւ հոգի՛ քո բարի առաջնորդեացէ ինձ ի յերկիր ողջոց։

Խոստովանող հոգիս, որ ելից զոնայնուհետեան ընդ թացս աշխարհի. արդ տէր ընկալ ըզ։

Ի՛ վերջնո՛ւմն աւուր մեծի, յորժամ առնես զայցելո՛ւթիւն քոյոց սիրողաց. յայնժամ խնայեա՛ ի ծառայս քո, եւ հո։

տէր

Գըլխա տէր ի հոգիս մեր նընջեցե՛ցեալն եւ յիշեա՛ ողորմութեամբ. քանզի գի՛նք սո՛ւրբ աւր-

կըլ, յորմէ ստեղծեալ ես զմեզ աւետեքեան, բըժիշկ իմաստուն եւ ճարտարապետ. բըժըշկեա զհոգւոյ իմ զհիւանդութիւն. պարարոյ եւ յո՛յս փըրկութեան մերոյ։

Ե՛ղիցի ձեռըն քո պահապան ինձ, եւ ալ քո բարի առաջնորդեսցէ հինձ ի յարդարութիւն. բըժիշկ իմաստուն եւ։

Բըշխեսցես առ իս ըզպտուղ մարդասիրութեանդ. եւ յանդերձեսցէ կենաց լըւացեալ զիս անձին իմոյ. բըժիշկ իմաստուն եւ։

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ ըզքեզ զամենայն աւուրըս կենաց իմոց. եւ առ քեզ ապաւինիմ հոգւով բանաւոր հօտի, դարձո զմոլորեալ քո հօտ քո քըրիստոս. բըժիշկ իմաստուն։

Ա՛նընկիզըն աստուած սկիզբն արարչութեան, ի հնոցի ստեղծեր ըզմարդն առաջին. գործել եւ պահել յանպատուհաս ի կեանս. իսկ ի ստոնգանել հրամանի քո տէր, ընկղճեաւ մահու ի վերայ եգեալ, հոգեւոր անդրին եւ ի հող դարձեալ. եւ այժմ աղաչեմք զստեղծող ամենից, ընկալ եւ հանգո զհրաժարեալ հոգիս, յեօթնանասեղեան լըսեղէն խորանս. ուր ժողովքն են սըրբոցն ի խաղաղութեան, հոգւով հեզութեամբ յերկնից բարութիւնան։

Ո՛սկի եղեալ անպի՛տանացայ. գեղեցկայարմար չինուածոյս քակտե՛ւ. իմաստուն ինձ միմարեցայ, ի յաւետից մեղաց յոր ընկղմեցայ. եւ այժմ աղա։

կոչողն եհաս վերին կոչողին. կոչնաւորն ահեղ կոչողն ահաւոր.

Հոգիդ ճըշմարիտ փառաւկից հօր եւ որդւոյ. աղաչանօք աստուածածնին հանգո՛։

Ո՛ր հայրական իշխանութեամբ եւ փառօք գայլոց ես տէր, նըստեալոց ես գառնուր հանգե՛ալ քո քո առաքելոքդ. եւ առնես ըզհատուցումն քո ամենայն քո ախոյեանի։

Ո՛ր լուսափայլ ճառագայթիւք նըշանաւ սըրբոյ խաչին, յանհաւատ բեմիւն բազմիս, եւ ընտրե՛ս զքո դիս յայծեաց, եւ առնես։

Ա՛րդ աղաչեմք ըզքեզ քրիստոս որ դի աստուածդ, հանգո զմեր նըւաստութիւնս ի վերին՛ն երուսաղէմ. զի մի դարձցի տըխանկ աչմանկութեան ի յաւուրըն ահեղ ատենին։

Ժողովեալքս ի տաճար փառաց սըրբութեանդ խոնարհեալ անձամբըք պաղատիմք, գթատա՛ր կենդանեաց եւ մեռելոց քրիստոս որդի աստուածդ. յայնմ աւուր յահեղն լուսազարդեալ պայծառութիւն զհոգիս մեր նըւնջեցեալոցն ի վերինն երուսաղէմ ի յա՛ջակողմեան դասուն։

Մեծ եւ ահեղ է օր գալստեան քո տէր. յորժամ շարժի՛ն զօրութիւնք երկնից, արեգականակերպ ճառագայթիւք փայլես ի յարեւելից. յայնմ աւուր յահեղ։

Յորժամ հանրականի փո՛ղ գալստեանն քո տէր, ի յայնը՛ժամ եւ երկիրըս դըղըրդեալ վերստաբերի՛ ըզնը՛ն ջնջեալն որ յագամայ. յայնմ աւուր յահեղ։

Մերձեցայ ես ի դռնըն գերեզմանին, եւ ես հաս ինձ ժա՛մանակ մըտանե՛լ ի յարգա՛նդ երկրի

Ըզտէր ծրհնեցէք. Ա՛ռաքե՛լ
բարձր արարէք ընձա՛յսուհետեան,
Ո՛ր գալոյն է ընդ ամաս երկնից՝ ի
նորոգել զերեսս երկրի. և զար-
թուցանէ ըզընտրեալսն հան-
դերձ ամենայն սրբոբ՛վք. ա՛ռա՛:
Մի՛աբա՛ն ազաչեացուք ըզքա՛ղա-
ւո՛րըն մեր քրիստո՛ս, զի արժանի
արասցէ ընդունելեաւ՛սն մեր մը-
տանել՝ ի յա՛ռագա՛ստ ընդ իմա-
տուն կուսանան. ա՛ռա՛:

Ա՛ստուածածնի՛ն մա՛յր և կոյս
ձա՛գո՛ղ արեգականն ա՛րդարու-
թեան, ո՛ր լուսաւորեա՛յն ըզմեզ,
հոգեւո՛ր երգո՛վ զքե՛զ բարեբա-
նեմք, և վարաւո՛րեմք ըզմի՛ա-
ծի՛ն քո՛ զո՛րդի՛ն:

Ելոյծ զծրե՛նըս բընութեա՛ն մարդ-
կա՛ն հրաշափառ քո՛ ծընունդ, և
զեռութի՛ւն բնութեանն ա՛մբողջ
պահեա՛լ, ե՛ւ կուսութեա՛նըդ քո
ո՛չ խախտեցա՛ն կըլինի՛ք. հոգեւո՛ր եր-
գո՛վ զքե՛զ մարեմն ա՛նկէզ, լեա՛ռըն վի՛
մածի՛ն դո՛ւռըն փակեա՛լ և ա՛զ-
բիւր կընքեա՛լ. նա՛խատեսացըն
դուշակեա՛լ մա՛յր և կոյս. հոգե-
ւո՛ր երգո՛վ զքե՛զ բարեբանեմք,
և վարաւո:

Ո՛ր թագաւո՛րդ ես յաւի՛տենից
քրիստո՛ս անստի՛ւած. ընկալ ընձա՛-
ոայս քո՛ յի՛ բարի, ե՛ւ չնո՛րհեա՛ յի
յաջակողմեա՛ն քո՛ւմ դասի՛լ:
Ո՛ր ուներ իշխանութի՛ւն մահո՛ւ
եւ կենաց, հանգո՛յ զհո՛գիս քո՛ց
ծառայից, ե՛ւ չնո՛րհեա՛ յի:
Ցո՛րժամ կարգի՛ս աթո՛ռ տէրու-
թեանդ՛ք քո, և հաստատի՛ ա-
տեան դատաստանին. յայնժամ
խնայեա՛ յի ծառայս քո՛, ե՛ւ
չնո՛րհեա՛ յի:

դատաւո՛րն անաչառ դատաստանին
արդա՛ր. հրեշտակք աննո՛ղոմ գա-
տի՛ն զմեղաւո՛րս. և այժմ ա՛ղա:
Մե՛ծ ե՛ւ ահեղ է՛ օրըն դատաս-
տանին. և դո՛ղուճն առաջի՛ բե-
մին. ի լսե՛լ ըզձայն փողոյն և
ըզհրնչո՛ւնճն ա՛հագի՛ն հըրոյն:
Սարսափմամբ ասասանի՛ երկիր և
դոզա՛ն ա՛րարածք. և գաբրիէլ
հրնչեցո՛ւցանէ ընդարեզերա՛ծս
ըզբարբառ փողոյն. և հնգիքն ըզ-
գենո՛ւն զա՛նա՛պակա՛ն մարմինս:
Խաչըն փայլի յարեւելից եօթըն-
պատի՛կ պայծառ քա՛ն զարեգակն,
պայծառանա՛նա՛ն ա՛ւրդայքն. և
մե՛ղաւորքըն ձագկի՛ն յանդըս-
տուե՛ր լռո՛ւթեն. և ճառագայթ
սո՛ւրբ խաչին առաջի՛ քո գայ մաք-
րի՛ տե՛ղի քե՛զ իջեւանի՛. ի յայնմ
աւուր աշխարհին ողորմեա՛ հո-
գւո՛ց մե՛ր ներո՛ղ եղերոյն:

Հ-րդ. վերջ յայն:

Յաւիտենից աստուածդ և ա-
րարիչ ամենայնի, ո՛ր մահկա՛-
նացուանցս կեա՛նքդ ե՛ս և ա՛ն-
մահութիւն. ըզքե՛զ բարեբանեմք
աստըւա՛ծ հայցըն մերոց:
Ո՛ր սպասաւորեա՛լդ ես ի սերո՛վ-
բէից, զգեցա՛ր զծո՛ւոյն կերպա՛-
րանս. և խոստացա՛ր հաւատա՛-
ցեալց ներո՛ղ եղեալց յանդո՛ւն քո՛
ըզկեա՛նս. ըզքե՛զ բա՛:
Ա՛րդ խընդրեմք ի քէն քրիստո՛ս
արարչակի՛ց հո՛ր և սո՛ւրբ հո՛-
գւոյն, ո՛ր գո՛ւոյդ ես կե՛ն-
դանեաց և մեռելոց. զհոգիս ներո՛ղ
եղեալց գտանե՛ս ընդ սուրբս քո.
ըզքե՛զ բա՛:

Ո՛ր արարիչդ ես արանձի՛ն
հանգուցեալդ ի հրեղէն կառս.
Քրիստո՛ս զհոգիս ընդունեցեալդ մե-
րոյ, եւ հանգո՛ւիս ընդ սո՛ւրբսն քո՛։
Ո՛ր երկայնամիտ ես առ ամենե-
սեա՛ն եւ ներո՛ղ յանցանաց մե-
րոց. Քրիստո՛ս զհո՛։
Ո՛ր միւսանգա՛մ գալոյ ես հայրենի
փառո՛քդ նորոգել զնախահաստեղծին
ծրնունդ. Քրիստո՛ս զհո՛։
Թագաւո՛ր փառաց քրիստո՛ս անմահութեանց բաշխո՛ղ, ի փառա-
շո՛ւրեալ գալստեանդ՝ զոր ակն-
նաւորեա՛ ընդունելութեանս մեր
դասակից լինել սրբոցդ. քոյ մար-
դապա՛տ պէս. ո՛ր ես միշտ ի
յաւիտեա՛նս։

Զորս հանւամասրեցեր ընդ սո՛ւրբս
քո՛, հաղորդիլ մարմնոյ եւ արեանն
քո՛ տէր. այսօր ընկալեալ հանգո
զհոգիս նոցա, կենդանարծեալով ի
կեանսդ յաւիտենից մարդա՛։
Ցորժամ առնես զհատուցումն
տէր, եւ սուրբդ քո՛ պարծեցի՛ն
ի՛ քեզ. յայնժամ խնայեա՛ ի դա-
տաստանո՛ղս քո՛, դասաւորելով յաջա-
կողմեան դա՛տն մար։
Թագաւո՛ր փառաց քրիստո՛ս յոյս
ազգի մարդկան, անհատանելի քո
զօրութեամբդ ինձեր ի յերկնից կե-
նարարծելով զանարատ ձե՛ռաց
քոց ստեղծուածս զանապա՛հնեալն
ի քեզ զհո՛գիս ընդունելոյդ մեր
ընկալ յանտրտո՛մ ի կեանսդ. որ
ծրհնիս երդիլ ի հրեղէն զրա՛տարմ-
նոցն։
Ի յերեւիլ հրաշիցն արփիահրաշ
փայլմամբ ի քաւականէրպեան նը-
շանի քո՛ տէր, եւ զօրք երկնից ի
յերկիր ծա՛ւալին. զանա՛։

Ո՞ղորմութեա՛նց տրտղբիս-
տո՛ս ի միւսանգա՛մ քո գալս-
տեանն հնարհեա՛ եւ մեր ընդունե-
ցելոցն կալ ի յաջմէ քո՛ւմդ. որ
ողորմածդ ես յաւիտենից։
Ցորժամ զանմահութիւն կենաց
հնարհե՛ս, եւ ի կեանս հրաւի-
րես. ընդ կամարարս անուանդ
քո ընդունելութեանդ մեր դա՛սա-
տո՛րեա՛. որ ողո՛ր։
Ընդ սո՛ւրբս քո դասեա՛ եւ ընդ
արդարսն պրսակեա՛ ի՛ տեղի
անկելոց հրեշտակաց ընդունելե-
ցեալսն մեր կարգաւո՛րեա՛. որ
ողո՛ր։
Հայր անլսակիզբն բարեխնամ
մարդասէր. ո՛ր ստեղծիչդ ես հո-
գւոց եւ մարմնոց. Քրիստո՛ս զնդուն-
ջեցեալսն մեր եւ հանգո՛ւիս ընդ
սո՛ւրբս քո՛։
Ո՛րպիսի միածի՛ն ո՛ր գթածդ ես
առ ամենեսեան. եւ խաչիւ եւ
արեամբ գնեցեր զմեզ ժողո-
վո՛ւրդս. Քրիստո՛ս զհի՛նս արեան քո
տէր, եւ հան։
Հո՛գիդ ճշմարիտ ո՛ր այցելուդ ես
անբռնադատելի, եւ լցուցիչ ամե-
նայն բարութեանց. Քրիստո՛ս զնդուն։
Իբրեւ զի՛նչ ի՛ջեն թագաւոր փա-
ռաց փառաւո՛րեալդ ի զուարթ-
նոց. զնդունելութեանսն մեր ընկալ
մարդասէր տէր, եւ հանգո՛ւիս ընդ
սո՛ւրբս քո՛։
Ցո՛րժամ գա՛ս փառօք հո՛ր դասել
զերկիր արդարո՛ւթեան արեգական.
զնդունելութեանսն մեր ընդ։
Ի՞նքնաբեր ի՛նքեն թագաւոր փա-
ռաց. զնդունելութեանսն մեր ընկալ
մարդասէր տէր, եւ հանգո՛ւիս ընդ
սո՛ւրբս քո՛։
Ցո՛րժամ գա՛ս փառօք հո՛ր դասել
զերկիր արդարո՛ւթեան արեգական.
զնդունելութեանսն մեր ընդ։
Ի՞նքնաբեր ի՛նքեն թագաւոր փա-
ռաց. զնդունելութեանսն մեր ընկալ
մարդասէր տէր, եւ։

Ա՛յլ կենդանիքս օրհնեմք զքեզ քրիստոս Թագաւոր յաւիտենից, որ փառօք վառաւորիս ի յերկնայնոց եւ յերկրայնոցս. ամէն մար։

Փառաբանութիւն առաքեմք քեզ հայր երկնաւոր. միշտ զընդունելութիւնդ մեր, եւ հանգո՛ն ընդ սուրբսն քո։

Որ էակիցդ ես հօր եւ հոգւոյն պարգի՛դ միածին, ամէն։

Որ փառակիցդ ես հօր եւ որդւոյն հոգի՛դ ճրշմարիտ. ամէն։

Որ անըսկիզբն յերկութիեան ես՝ կիր յաշխարհս, մարմնացար ի կուսէն յազգս մերոյ պարտեանց. հանգո՛ր զընդունելութիւնդ մեր։

Որ ի հօրէ լուսոյ լոյս ծագեցար մեզ եւ կեանք, միածի՛ն որդի՛ հօր հանմագոյակից. հանգո՛ր։

Որ ի վերդ ես քան ըզմիաս եւ զհոգիդ հնարդս. եւ խաչի համբերութեա՛ր փրկեցեր ըզմարդս. հանգո՛ր զնընդ։

Շարականոց յոյս փոխ ու ի փոխ՝ յոյսով ողբալով՝ ղազարոն ել՛յս ասա՛։

Որ յանէից ստեղծո՛ղ գոհացո՛ր ամպրշկից հօր բանդ աստուածդ. թողութիւն ընդունեա՛ նըւիրեցեալ ոգւոցդ ձառայից, յոյժ ամա՛ս գոհացո՛ղ ստեղծեր։

Որ ի հօրէ առաքեա՛լ եւ մարմնացար ի սուրբ կուսէն. թողութիւն ընդ։

Որ ի խաչին անըձնդնեա՛լ ցաւ, զմահդ լուծեր զիշխանութիւն. թողութիւն ընդ։

Որ պընծայիւդ ես քոց սրբոց, եւ անվախճան բարեաց բաշխող. թողութիւն ընդ։

Ա՛յլ կենդանիքս օրհնեմք զքեզ քրիստոս Թագաւոր յաւիտենից, որ փառօք վառաւորիս ի յերկնայնոց եւ յերկրայնոցս. ամէն մար։

Փառաբանութիւն առաքեմք քեզ հայր երկնաւոր. միշտ զընդունելութիւնդ մեր, եւ հանգո՛ն ընդ սուրբսն քո։

Որ էակիցդ ես հօր եւ հոգւոյն պարգի՛դ միածին, ամէն։

Որ փառակիցդ ես հօր եւ որդւոյն հոգի՛դ ճրշմարիտ. ամէն։

Որ անըսկիզբն յերկութիեան ես՝ կիր յաշխարհս, մարմնացար ի կուսէն յազգս մերոյ պարտեանց. հանգո՛ր զընդունելութիւնդ մեր։

Որ ի հօրէ լուսոյ լոյս ծագեցար մեզ եւ կեանք, միածի՛ն որդի՛ հօր հանմագոյակից. հանգո՛ր։

Որ ի վերդ ես քան ըզմիաս եւ զհոգիդ հնարդս. եւ խաչի համբերութեա՛ր փրկեցեր ըզմարդս. հանգո՛ր զընդունելութիւնդ մեր։

Շարականոց յոյս փոխ ու ի փոխ՝ յոյսով ողբալով՝ ղազարոն ել՛յս ասա՛։

Որ յանէից ստեղծո՛ղ գոհացո՛ղ ամպրշկից հօր բանդ աստուածդ. թողութիւն ընդունեա՛ նըւիրեցեալ ոգւոցդ ձառայից, յոյժ ամա՛ս գոհացո՛ղ ստեղծեր։

Որ ի հօրէ առաքեա՛լ եւ մարմնացար ի սուրբ կուսէն. թողութիւն ընդ։

Որ ի խաչին անըձնդնեա՛լ ցաւ, զմահդ լուծեր զիշխանութիւն. թողութիւն ընդ։

Որ պընծայիւդ ես քոց սրբոց, եւ անվախճան բարեաց բաշխող. թողութիւն ընդ։

Ի հաւրէն ելեալ փողոց հրեշտակապետին մեծի, ի բանալ գերեզմանն զաւրիցն զաւրութիւնն մեռեալքն. անապական մարմնով զարդարին ընդ առաջ քո տէր. զա։

Որ ի հօրէ առաքեցեա՛լ մարգանաչէր կարող վերակիչ. եւ ըզմեղս ջնջեալ ընդմարդըն բըժըշկեցեր. ողորմեա՛ տէր հրաժարելոյս. զոր հրաւիրեա՛լ առ քեզ կո՛չեցեր։

Որ ի խաչէն բեւեռեցեա՛ր մարգանաչէր կարո՛ղ վերակիչ. եւ ընգծղ անապական արեանդ ցօղեցեր տիեզերաց. ողոր։

Որ ըզդըժոխս աւերեցեր եւ ըզգերեալսըն վերակեցեր. եւ զարգելեալսըն վերացեր ի յոյս կենացըն յաւիտենից. ողոր։

Եւ անապական տէր ողորմեա հոգեւոց խոց բազմամեղս, որ բնակեալ եւ ի յերկինս եւ յանդամարմնոց վառաբանին. մարդասիրեա՛ր բանզի՛դ ողորմ վերակիչ, եւ վարձո՛ր բանտեցո՛ղ զցաւս անձին իմոյ։

Պահապետեցա՛յ յազգատոհմէ լըքեալ Թողի զկեանս աշխարհի. եւ մանր մին ուսանողութեան դարձա՛ւ ի հո՛ղ ուստի ստեղծա՛ւ. մարմ։

Յաւուր յայնմիկ մանուեցայ ի ձեռս ահեղ հրապարակին. եւ առ քեզ ապաւինիմ ստեղծո՛ղ բնաւից տէր բոլորից. մարմ։

Հայեցայ ի բարձունս առ քեզ կարո՛ղ յամենայնի. ընկալ զիս յարկս աւրդարոց ամրա՛ծածո՛ւկ աջովդ քո. մարմ մար։

Ա՛հա ի խորհո՛ւրդս դարձայ ի հո՛ղ յորմէ ստեղծայ. նորոգո՛ղ ճարտարապետ պարգեւատո՛ւ ողորմութեան. մարմ մար։

Ա՛ստուած անեղ անժամանակ
հայր անըսկիզբն եւ անքանակ,
որդւոյ պատճառ ծնընդեամբ անճառ հոգւոյն բըղխմամբ անբընաբան, աղաչեմք զգբեզ գըթած երկայնամիտ եւ ողորմած, ողորմեա քն ստեղծուածոյս ի քեզ յուսով նընջեցելոյս։

Բանդ որ ի ծոց հօր միածին եւ կերպարան սկզբնաժառկին, որով երկինըք գոյացան աշխարհս լըրիւ հաստատեցան. հայցեմք ի քէն տէր եւ փըրկիչ ամենողորմ եւ կեցուցիչ. ողոր։

Գերագոյն չնորհաց բաշխող երկնաւորաց եւ երկրայնոց, կեանք եւ կենաց տըւող հոգի հօր եւ որդւոյ անարչակից. խընդրեմք ի քէն աղբիւր բարեաց արբեցաջ նողըդ ծարաւեաց. ողոր։

Դաւանիմք ընդ սրտիզէից զկենդանարարըդ համայնից. երեքըրեբեան մի տէրութիւն զհայր եւ զորդի եւ սուրբ զհոգիդ. յոր հանգուցեալըս մըկըրտեալ եւ հաւատով խոստովանեալ. ողոր։

Երրակի՞ թիւ կատարեալ յերիս անձինըս բաժանեալ, աստուածութեամբ միաւորեալ, միով բնութեամբ հաւասարեալ. յորմէ՛ կապեալք եւ արձակիմք եւ վերըջնոյն ամն անլոյծ կապիմք. ողոր։

Ջէակիցըդ հօր զորդի փառաւորեմք անլռելի. որ իջեր յարգանդ կուսին զանդամային առեր մարմին. աղաչանօք անստուածանձնին անապականն քոյ ծնողին ողոր։

Էրեւելեցիք մարմնով յերկրի որ ի հօրէ անմեկնելի. ընդ հողեղենըս բնակեցար ի հրեղինաց երկըրպագեալդ. պաղատանօք երկնաւորաց փառաւքանիչ քոց հրեշտակաց ողոր։

Ըստ օրինացըն մովսէսի ընծայեցար ի տաճարին, զի ըզբնութիւնըս մարդկային ընծայեսցես հօր ի յերկին. խընդրըտուածովք սուրբ ծերոնէն քեզ ի կապից արձակելոյն ողոր։

Թագաւորըդ հրեղինաց, որ ընդ մարդկան հողեղինաց չըրջեցար տնօրինաբար կրեցեր ըզկիրըս մարդկաբար. որ վասըն մեր զայս ամենայն ի յանձն առեր խոնարհութեամբ. ողոր։

Ժողովեալըս ի հրաժարումըն ծառայի քո յաշխարհէ, հայցեմք ի քէն արտասուելով եւ պաղատիմ զայս ասելով. ճանապարհ ընդ քեզ ելից հանդուցեալոյս լեր ուղեկից. ի յոթեվանս հօր քո լուսոյ ընկըճեցեալըս մեր հանգոյն փըրկութեան մերոյ սկըզբան մկրըտեցար ի յորդանան. զոր չնորհեցեր նոր աւազան ի մաքրութիւն մեզայ մարդկան. հայցմամբ կըրկին կարապետին մեծին ի ծնունդըս մկըրտչին ի յո։

Լուսաւոր ձայնիւ յերկինից զքեզ դաւանեաց հայր էակից. զաղաւնակերպ հոգին իջեալ աւ հաստատեալ քոյդ իւր հանգուցեալ. ըզմըկըրտեալըս ընդ քեզ նովին հոգւով յորդէ. պրկութիւն հոգ հաւատով. ի յո։

Թաւալ մեղաց հալածեցեալ լոյս պիտութեան քեզ ծագեցաւ. խոյրհուած օձին բընաջընջեցաւ հի

գանատ ընդ իմաստուն սուրբ կո-
սանացն։

Մերով բնութեամբ զոր ընդեցար
ի վայտ խաչին բեւեռեցար. լու-
ծանելով զմեզ ի մեղաց ի նախա-
հօրըն կապանաց. լոյծ եւ ըզսա ի
յանցանաց վասըն քո սուրբ չար-
չարանաց. ի լոպ։

Յետ կամաւոր մահուս խաչի եդար
ի նոր գերեզմանի. երեքօրեայ
թաղմամբ յերկրի նոր ընտեղծեր
զմեզ կենդանի. զիջեալս ընդ քեզ
ի հոգ մահուս վերակոչեա ձայնիւ
փողոյ. ի լոպ։

Նըմատեալ կանայնցն իւղաբերից
եւ ողբայինն արտասուալից, ի բե
ըզմեռեալ անյուսալից ընկենդա-
նիպ յաւիտենից. վասըն նոցին
սուրբ արտասուաց մաքրեա ըզսա
ի յանցանաց. ի լոպ։

Շարժեալ հիմանցըն դըժոխոց ի
տեսանել ըզքեզ ներքինոց, հաներ
զհոգիսն ոգը ի բանտին կապեալ
զիշխանըն մահացին. ընդ հան-
գուցեալ հոգիս սըրբոց հանգո
զհոգիս նընջեցելոյս. ի լոպ։

Ո՛րախութեամբ զօրք երկնային
յերկնից յերկիր իջանէին. յորժամ
յարեար ի մեռելոց լոյս ծագե-
ցար արարածոց. սուրբ յարու-
թեամբ քո կենարար յարո ընդա
ի կեանս անմահ. ի լոպ։

Զօհանգուրժեալ պահապանացն
ի յերկիւղէ երկնաւորացն, ոգը
զաւետս տային կանանց թէ մահ
լուծաւ մահկանացուաց. սա որ
մահու քո տընկակից լեցի կենացդ
հաղորդակից. ի լոպ։

Պարակեալ անմարմնականքն առ
կենատու սուրբ գերեզմանն,

ձանութիւն մեր ողջացաւ. կենդ
դանարարըդ մեռելոց եւ լուսա-
տու խաչ խաչարելոյ. ի յօ։

Ծագումն անուն առ ի հօրէ որ
ընտրեցեր ի յաշխարհէ, լուսա-
ւորիչ տիեզերաց ընդ այս ընտ-
րեալ աշակերտացն. ազաչանօք ա-
ռաքելոցն փոխ յարութեան մեր
եղելոյ. ի յօ։

Կեանք ի կենաց լոյս ի լուսոյ որ
ընտեղծեր զմեզ ի հողոյ. նորոգե-
ցեր գարձեալ կըրկին ծնընդեամբ
սրբոյ աւազանին. զոր կնքուցեր
շնորհիւ քովքին ի մահուանէն այն
առաջին. ի յօ։

Հոգւով լըցեր զմարդն առաջին
զոր կորուսեալ խաբմամբ չարին.
ընծոյն հոգի բանիւ քովքին հեղեր
յոգիս մեր վերըստին. նովին հո-
գեմով սուրբ եւ բարի առաջնոր-
դեա հոգւոյ սորին. ի յօ։

Զայնեցեր առ զանազանս որով ե-
սուր մեռելոց յոյս, կենդանու-
թեամբ չնրեքօրեայն կենդանա-
ցան որք յաղամայն. կենաց ձայ-
նիւ վերջին փողոյ կոչեա ըզսա
յայսմ հողոյ. ի յօ։

Ղօղեալ սարսեաց պահակ մահու
ի կենարար ձայնին լըրոյ. արագա
պէս զոգ ընդ բանին ետ ընդմե-
ռեալն ըստ հրամանին. խշխանք
օգոյս այս սարսեցեն զհոգի սո-
բա մի արգելցեն. ի յօմեվանս
հօր քո լու։

Ձանապարհ մոլորելոց եւ ճա-
ռագայթ խաւարելոց. հրաւիրե-
ցեր զորդիս լուսոյ ի յերկնային
հարսնիս քո. ընդ զուարճալից
անդ ժողովոյ արժանացո ըզսա
դասուց. ի լապտերօք մոյծ յաղա

ահեղ հրապարակին յիշեա ընդա
յօրն ահագին. գ՚սա։
Ցօ՚ղանի՛ն գաղտնիք մարդկա՛ն իւ-
րաքա՛նչիւր որ գործեցա՛ն. բա՛-
րեաց գործողքըն պըսակին չա-
րեաց՝ ի հուրն ա՛նչէջ մատնին.
յայնժամ յիշեա զսորա՛ բարին
գո՛րծըք մեզա՛ցըն ջընջեսցին. գա՛։
Ախ՛սին պըսակ զանազանեա՛ք
եւ պատմուճա՛նք լուսափայլեա՛ք.
սո՛ւրբ վըկայից՝ ի գլո՛ւխ եդեալ
եւ արդա՛րոցըն զարդարեալ. հա՛-
ղորդս արա՛ հայցմանք նոցին ընդա
լու՛սց փառաց նոցին. գ՚սա։
Փա՛ռաց՝ ի փա՛ռս բարձրա՛նան ա-
ջակողմեա՛նքըն վերանա՛ն, յո՛րժամ
լսեն զերա՛նական ձայն օ՛րհնո՛-
ղեան՝ ի բէ՛ն կոչման. նըն՛ջէ՛ցե-
լո՛ւս մեր լսեցո՛ զաստուածա՛յին
բարբառըդ քո՛. գ՚սա։
Ք՛ահանա՛յք եւ ժողովո՛ւրդ հայ-
ցե՛մք՝ ի բէ՛ն տէր բարեգո՛ւթ,
ընդ նըն՛ջեցեա՛լսըն հա՛ւատալ ըն-
կա՛լ ըզմեզ նովին յո՛ւսալ, յե՛րու-
սաղէ՛մ քանա՛ք վերին յո՛րո՛ւմ ար-
դա՛րքըն ժո՛ղովին. փառս վերբեր-
գել միշտ ընդ նո՛սին երո՛րդու-
թեա՛նդ երրեակ ա՛նձին։

Ա՛րո՛րի՛ հե՛ւ մա՛րգա՛նէ՛ր ա-
նո՛ւանակալ ե՛ւ բա՛րեգո՛ւթ, ո՛ր գո՛-
վե՛ստ՝ ի սրո՛վբեւ՛ց տէր գա՛տա-
ւո՛ր ա՛րդա՛րութեա՛ն. ընդ սո՛ր-
բո՛ց ա՛ռա՛քելո՛ւց տէր պըսա՛-
կեա՛ զմե՛զ նը՛նջեցեա՛լսըն. ո՛ղոր-
մա՛ծ տէր ո՛՛ղորմեա՛՛ հո՛գւոցըն
մեր նը՛նջե՛ցելոց։

Յո՛րժամ գըրեա՛՛լքըն կա՛՛տարի՛՛ն
ո՛ր զա՛յնմ աւո՛ւր մե՛զ պա՛՛տմե-
ցի՛ն. մա՛րգարեի՛՛ց բա՛նքըն՛՛ն յայ-
գի՛՛ն աւա՛ւրէ՛նցըն վը՛՛ճարի՛ն. ո՛ղ։

տա՛ն զաւետիս անգի՛ մարդկա՛ն վա-
սըն կենա՛ցն յա՛՛ւէ՛ժական. գա՛՛տ՛
ւորեա՛ պարուց նո՛ցին ըզնընջե-
ցեա՛լս յո՛րըն վերջին. լի՛։
Ջա՛հաւորեա՛լ նըշա՛ն խա՛չին յարե-
ւելից փայլեալ ծագին. հա՛ւատա-
ցեալքն՝ ի բե՛զ բերկրին եւ ո՛ւրա՛-
ցողքըն կոծեսցին. զե՛րկըրպագո՛ս
սըրբո՛յ խա՛չին պայծառացո՛ լո՛ւ-
սով նորի՛ն. լի՛ լսպ։
Ո՛ահ գործեա՛լ երկնաւո՛րաց
գան առա՛՛ջի՛ քո նախընթա՛ց, զընա-
րեալս քո ժո՛ղովե՛լ՛ւլ քեզ ընդ
առա՛՛ջ բերեն ամպո՛վ. ընդ ա՛զաւ-
նեաց օդանպա՛րից խաւնեա ընդա՛
սուրբ երամից. գ՚սաւորեա ընդ-
սա՛ վերնո՛ցն երգե՛լ ըզվառս ընդ
զբա՛ւարթնո՛ցն։
Սա՛րսափի՛ն տա՛րեբըր երկրի յոր-
ժամ վառօք գա՛՛ հայրեն՛ի, արե-
գակա՛ն լոյս խա՛՛ւարի լո՛ւսի՛ն աս-
տեղքըն՛ն նըւազի՛ն. ըզսա յաւո՛ւրն
անե՛րե՛կի լուսաւո՛րեա՛ լո՛ւսո՛վ
քոյի՛ն. գ՚սա։
Վ՛ե՛րնակա՛՛ն զօրացըն պետ փո՛ւլէ
զբարբառ աւե՛՛տաբե՛ր, արի՛ր մե-
ռեալք որք յա՛՛դամայ քա՛՛նզի ահա
ե՛կի՛ն վեսայ. ընդ հարսնացեա՛լ
մարդո՛ւ հո՛գւո՛ց կարգեա ընդա՛՛ի
թիւս սըրբո՛յց. գ՚սա։
Տի՛րակա՛՛ն յամե՛՛ռս նըշա՛՛նս յարա-
րա՛՛ծոց երկըրպագի՛ս, արդարու-
թեամբ զանշա՛՛ւրհ գաս՛ի՛ս վարձս
ըստ գո՛՛րծոց հա՛՛տուցանե՛ս. յայն-
ժամ շնորհեա՛՛ ողո՛՛րմո՛՛ւթիւն նրն-
ջեցելո՛՛ս մեր թո՛՛ղութի՛՛ւն. գ՚։
Բա՛՛մեալ մարդկա՛՛ն ազգ ժո՛՛ղո՛՛վին
որք յաղա՛՛մայ ծընեալք լինին, եւ
հրեղինաց գա՛՛նք երկնայի՛ն հա-
մանգա՛՛մայն վայրաբերին՝ ի յայնմ

Ի՛ յանձն առեր ընդմէն խաչին.
եւ փայտին բարձո՛ղ եղեր ի վանն
ադամայ նախա՛ստեղծին. ողոր։
Զարհուրեցա՛ն զօրք երկնային՝ի
յորժամ տեսին զտէրդ ի՛ խա-
չին. արեգակա՛ն լոյս քո՛ղ ար-
կեա՛ր եւ լոյս լուսնին նըւա՛զե-
ցա՛ւ. յահեղ փառա՛ց աստուա՛ծ-
ութիւդ խաւար եղեւ ընդ
ամե՛նեսին. ողոր։
Ո՛ւրախացա՛ն ազգը՛ք մարդկա՛ն
յորժամ լըսեան զքո՛ յարութիւնդ.
նորահրաշա՛ւք զարդա՛րեցան՝ի
յարքեւթեան տուրք մի՛ ածնիդ. ողոր։
Ա՛ղաչանո՛ք սըրբո՛յ խաչի՛ն եւ
անբաւրբան բարե՛խօսին. եւ սըր-
բո՛յ աստուա՛ծածնի՛ն եւ յով-
հաննու կարապե՛տին. եւ սըր-
բո՛յն ստեփա՛ննոսի՛ն եւ առա՛-
քելո՛ց եւ հանդերձեալ մա՛րտիրս
սաց. ողոր։
Ե՛ս ասացի՛ քո՛ւյ՝ի վերանալ ի՛-
նէն աւուրց լմնոյ, որ՛ովհետեւ
ցեմ ես այսօր. յառաջին օրէ-
վանէն զայ ոչ գիտեմ. օգնեա՛ քո՛ւյ
եւ ինձ. քրիստոս այսօր յառաջին
ճանապարհին. եւ ի միւսանգամ
գալստեանդըդ. քո՛ օգնեա՛ ինձ։
Ե՛կն ես՝ա՛ քո՛ւյս յօր վախճանի լմնոյ.
լսե՛ա՛ մեզ ողբալիս եւ աչխա-
տութիւն. սի՛ քո՛ւյս իմ խոստովանեցայն
քեզ, եւ ոսկերք իմ ցանմաքեցան.
օգնեա՛ քո՛ւյ։
Ա՛մէնհի՛ քո՛ւյ՝ս իմ զայրագութիւն զիս
պահանջո՛ք՝ովդ հոգւոյ լմնոյ. տա-
նել՛ քո՛ւյն զիս ճանապարհ հեռա-
ւոր, զոր ոչ գիտեմ. օգնեա՛ քո՛ւյ։

Ի՛ վերի՛նն երե՛ւեսցի մարդ՝ի բնա-
կարանըս հրե՛շտակացդ, ուր ե-
նո՛վք եւ ե՛զիա՛ս կան ձերա-
ցեալք աղա՛ւնակերպ՝ի ոգւոյն
եդե՛մական պայծառացեալ
ժա՛նապէս. ողոր։
Թագաւո՛ր փառա՛ց քրիստո՛ս
ուր ժամանեալ գաս՝ի՛ յերկինից
՝ի վերայ թեւո՛ց հովմա՛ց քո՛
հայրենի կերպաս՛ րանօք. եւ աս-
նե՛ս հրամո՛ւքդ թեա՛մբ ըզ-
քննութիւն ոգւոցն մարդկան.
ողոր։
Ի՛ դնել բեմին բազմի՛ վեհա՛յն,
եւ առաքաստին զա՛ղտրմի. գոթ-
բիելա՛ն փողին գոչէ՛. սո՛րբք
ամենայն անդ հա՛ւաքին. ոգիա-
րո՛ց դասքըն բերկրի՛ն, խակ մեղ
սահելըքըն թա՛խանձին. ողոր։
Յորժամ հընչի՛ւն փողոյն լինի՛ եւ
ղեւսաւակն գիրըն յայտնի. ճա-
ռագայթ սըրբո՛յ խաչի՛ն յայ-
բեւելից փառո՛ք ծագի. հրեշտա-
կա՛ց գունդք ծա՛ւալի՛ն հրեշ-
տանապետք պարո՛ւնակին. ողոր։
Ա՛հե՛ղ խորհո՛ւրդ քահա՛նայի՛ն
բազկատարած կայր ի՛ բեմին ա-
ռաջի՛ սուրբ սե՛ղանի՛ն. հո՛ւր
ջըջանի խաւա՛ր մերժի. տըրա-
ւեա՛լ հոգի՛քն ուրա՛խանա՛ն, զի՛
թողո՛ւթիւն մեղա՛ց լինի. ողոր։
Ա՛ոխե՛ս աստուա՛ծախօ՛ս եւ
անհաւօն ը զե՛ւսացին, մարգա-
րե՛ն խորա՛հեցի՛ եւ քահանայք
հին օ՛րինին, յառաջագո՛յն մեզ
ծա՛նուցի՛ն ըզգալո՛ւստ սուրբ
մի՛ ածնին. ի՛ վերնահո՛ւրն մեզ
յա՛յտնեցի՛ն, յանապատի կե-
րա՛կրեցին. ողոր։
Տէրտաճա՛տղ քո՛ւյ չարչա՛րանօք

Անսկսելի՛ք է օր վախճանին եւ ա՛հ ըզ օր դատաստանին, այլ նմա աւա՛ր ի հեղ ատենին ըզդինս արեա՛ն քո ի անտես առնել, զի պատկե՛ր եմ բարեբար ստեղծողին. ծգնեա՛ք։

Ջահա՛ւ ըդատաստան դատաւորիդ տեսի, ե՛ւ զարհուրեցա՛յ. զի անպատրաստ եգիտ զիս ի հրամանա՛ց քոց Թագաւո՛ր յաւիտենից. ծգնեա՛ք։

Աստուածածնի՛ն անարատ մայր տեառն ես կոյս սուրբ. բարեխօսեա՛ ընդ որդին քո վիճին, զի փրկեսցէ՛ զմեզ ի սպառնալեաց գեհենին. ե՛ւ պարգեւեսցէ՛ մեզ զերկնից զարբայո՛ւթիւնն. ե՛ւ հանգուսցէ՛ զհոգիս մեր նրընջեցելոցն, ծգնեա՛ք ես եւ ինձ քրիստո՛ս այսօր. յառաջին ճանապարհին ես ի ուսան գամ գալըստեանն քո ծգնեա՛ք ինձ։

Նայեցա՛յ ես ոչ ոք էր որ ծգնէր ինձ. ապաւինեցա՛յ յաստուած փրկութեան իմոյ. ցընծացէ՛ հոգի իմ յաղբայրութեան քոմ. ծգնեա՛ք։

Գթութեա՛յ ես ի գիս կենդանութեան. ես մեռեալ առանց ինձ եղիր եւ երկիր. ծգնեա՛ք։

Յանդստուե՛ր ես յանեղ լռութեան հեռացա՛յ խաչդմամբ խաւարին. ճաշակեցի՛ ըզմահաւիթ պտուղն. հոգանա՛յ պատկեր բարեբար ստեղծողիդ. ծգ։

Յանկատմա՛ն հոգեւոյս ի մարմնոյս, ի քակտի՛ւ գեղեցիկ շինուածոյս, զարհուրի՛մ ի սպառնալեացդ Թագաւորին, Թէ պահանջի՛ ինէն զտանդնդ պատուիրանին. ծգնեա՛ք։

Կուսածի՛նն մարդացեալ աստուած իմ Յիսուս. յայնմ աւա՛ր ի հեղ ատենին ըզգիս արեա՛ն քո ի գատապարտեր. ծգնեա՛ք։

Ց Ա Ն Կ

ԿԱՂՈՒԱԾՈՅ ՇԱՐԱԿԱՆԻՍ

		ԵՐԵՍ	
գկ	Երգեցէք սրդիք սիոնի .	1	Կանոն Ծննդեան սրբոյ Աստուածածնին .
ակ	Որ նախիմաց իմաստ .	5	Կանոն Յովակիմայ եւ Աննայի .
ակ	Յորհուրդն անճառ .	9	Կանոն Ա. եւ տեաց Ս. Աստուածածնին .
բձ	Ուրախացիր սրբուհի .	12	Կանոն Աստուածայայտնութեանն Քրիստոսի .
գկ	Յորհուրդ մեծ եւ սքանչելի .	16	Կանոն Աստուածայայտնութեան Ա. աւուրն .
դկ	Այսօր բանն ի հօրէ .	19	» » Բ. աւուրն .
գկ	Յակիւց հօր եւ հոգւոյն .	22	» » Գ. աւուրն .
գձ	Այսօր գաբրիէլ ցլին .	25	» » Դ. աւուրն .
գձ	Այսօր որ յաթոռ փա .	28	» » Ե. աւուրն .
գձ	Անկզբնական տեսիլ .	31	» » Զ. աւուրն .
բձ	Անեղանելի բնութիւն որ .	33	» » Է. աւուրն .
դձ	Լոյս ի լուսոյ ի հօրէ .	36	» » Ը. աւուրն .
աձ	Մարմնացեալդ ի կուսէն .	39	Կանոն Տեառնընդառաջին .
դկ	Այսօր ի տաճարն եկիր .	41	Այլ օրհնութիւն Տեառնընդառաջին .
աձ	Որ գերազանցեալ գը .	44	Կանոն Ընտօնի անապատականին .
ակ	Որ ղերկինաւոր Թագաւոր .	47	» Թէոդորոսի Թագաւորին .
դձ	Յաղթող գըտաւ յօրհ .	51	» Դաւթի մար . և Յակովբայ առաքելոյն .
գկ	Նահատակ բարի քրիստոսի .	54	» Ստեփաննոսի նախավկային .
դձ	Ցընծայ այսօր եկեղեցի .	57	» Պետրոսի եւ Պօղոսի առաքելոցն .
դկ	Որ ըն յէութեան սրդի .	61	» Որդւոցն որոտման .
գձ	Երանելի սուրբ առաքեալք .	64	» Համօրէն Առաքելոցն .
գկ	Իմաստութիւն երկնային լը .	69	» Եօթանասուն և երկու Աշակերտացն .
դկ	Որ զանճառելի ծածկա .	72	Հարց Յովհաննու մարգարէին .
ակ	Ա՛մենասուրբ երրորդութեանն .	74	Կանոն Սրբոյն Սարգսի զօրավարին .
դկ	Բանն որ ընդ հօր յէութեան .	77	Կանոն Բուն բարեկենդանին .
աձ	Հայր բազում ողորմ .	80	Օրհնութիւն Ապաշխարութեան .
ակ	Ծով կենցաղոյս հանա .	81	» » »
բձ	Դարձ՛ զցասումըն քո .	82	» » »
բկ	Յամենայն ժամ աղաչանք .	83	» » »
գձ	Ջերծո զիս յօրոգայթէ .	84	» » »
գկ	Քրիստոս աստըւած աստուածոց .	85	» » »
գձ	Համբառնամ առ քեզ .	86	» » »
դկ	Քրիստոս աստըւած յոյս ապաշ .	88	» » »
աձ	Որ հայիս քաղցրութեամբ .	89	Հարցք Ապաշխարութեան .
գկ	Այսօր հրեշտակաց .	93	Թէոդորոսի զօրավարին .
դձ	Որ զօրէնս սրբբութեան .	96	Կանոն Երկրորդ կիւրակէի աղուհացից .
ակ	Զանուն քո քրիստոս օրհ .	99	Հարցք Ապաշխարութեան .
գձ	Զարիական մահ սըր .	103	Կիւրղի Երուսաղէմայ հայրապետին .
գկ	Օրհնեմք ըզքեզ անըս .	106	Կանոն Երկրորդ կիւրակէի աղուհացից .
բձ	Օրհնեալ տէր աստըւած հար .	108	Հարցք Ապաշխարութեան .
բկ	Հարցըն մերոց օրհ .	112	Հարցք Ապաշխարութեան .

ակ	Ողբ զարդարեցին .	116	Յովհաննու երուսաղէմայ Հայրապետին :
գձ	Ո՛ր արարեր զօրութեամբ .	119	Կանոն Զորքորդ կիւրակէի աղօհացից :
գձ	Փառաւորեալ անուն .	122	Հարցք Ա. պաշխարութեան :
գկ.	Սուրբ աստուած Հայր անըսկիզբն .	126	Հարցք Ա. պաշխարութեան :
գկ	Ա. յօր ընդ անմարմնոցն .	127	Սրբոց Քառասնից մանկանցն :
բկ	Ո՛ր պատուիրան ձըշմար .	131	Կանոն Հինգերորդ կիւրակէի աղօհացից :
գձ	Հարցըն մերոց աստուած .	134	Հարցք Ա. պաշխարութեան :
գձ	Ա. յօր զուարճացեալ .	139	Առջոյն Գրիգորի լուսաւորչին :
բձ	Ո՛ր լցեալ հրաշիւրդ քո .	144	Կանոն Վեցերորդ կիւրակէի աղօհացից .
դկ	Ա. աստուած հարցըն մերոց .	148	Հարցք Ա. պաշխարութեան :
աձ	Ա՛յօր գոլով ի բեթանիա .	153	Կանոն Յարութեան Ղազարու :
աձ	Ո՛ր վերօրհնիս յաթոռ .	156	Կանոն Ծաղկազարդի կիւրակէին :
գձ	Թագաւոր գոլով քո .	159	Նոյն Ծաղկազարդի կիւրակէին :
բձ	Ա. նեղն ի հօրէ ծընեալ .	160	Կանոն Մեծի երկուշաբաթին :
բկ	Իմաստուն կուսանքըն .	163	» » Երեքշաբաթին :
գձ	Ո՛ր յաթոռ փառաց .	166	» » Չորեքշաբաթին :
գձ	Վերացգո՛ղն երկնից .	169	» » Հինգշաբաթին :
գձ	Ա. յօր ի կատարումն .	172	Հետեւակ Շարական Մեծի Ուրբաթին :
բձ	Աբծամթերութեամբն մոլեալ .	173	Օրհնութիւն Մեծի Ուրբաթին :
գկ	Ա. յօր անճառ լուսոյն .	176	Երգ Նեբսեմի յաղագս Մեծի Ուրբաթին :
բձ	Պարգեւատուն ամենեցուն .	182	Կանոն Մեծի Շաբաթոյն :
աձ	Յարեաւ քրիստոս ի մեռելոց .	184	Ճաշուք Յինանցն :
աձ	Ա՛յօր յարեաւ ի մեռելոց .	186	Կանոն Սուրբ Զատկին :
ակ	Ա՛ռաքեցար ի հօրէ .	189	Օրհնութիւն Յարութեան :
բձ	Ի գերեզման քո կանխեցին .	191	» » :
բկ	Քո յարութեանըդ փառըք .	193	» » :
գձ	Իւղաբեր եւ սուրբ կանայք .	194	» » :
գկ	Յարեաւ տէրն ի գերեզմանէն .	196	» » :
դձ	Փառաբանակից հօր որ .	198	» » :
աձ	Նախայաւիտեան բանին .	200	Հարց Գլխատման Յովհաննու Մկրտչին :
գկ	Նորոգեալ կըղզիք առ .	201	Կանոն Նոր կիւրակէին :
աձ	Երգեսցուք երգ նոր .	203	Աւագ Օրհնութիւն Յարութեան :
ակ	Երգեցէք տեառն երգ նոր եւ օրհ .	205	» » » :
բձ	Օրհնեսցուք ըզտէր .	207	» » » :
բկ	Փառաւոն հանդերձ .	209	» » » :
գձ	Օգնական ընդունելի .	211	» » » :
գկ	Երգի՛ցէք տեառն երգ նոր ձայ .	213	» » » :
դձ	Օրհնեսցուք ըզտէր եւ .	215	» » » :
դկ	Յաղթական քեզ օրհնու .	217	» » » :
աձ	Ո՛ր ևկիր ի փըրկութիւն սիեզե .	219	Հարցք Յարութեան :
ակ	Ո՛ր եկիր ի փրկութիւն վասն .	223	» » :
ռձ	Ո՛ր ի յերկինից էջեր այն .	227	» » :
գձ	Երկրպագեմք քեզ քրիստոս .	228	Հարց Աշխարհամատոյն կիւրակէին :
ակ	Ո՛ր յերկնային զինուորութիւնք .	233	Հարցք Յարութեան :
գձ	Փառաւորեմք ըզքեզ .	237	Հարցք Յարութեան :
գկ	Ա՛նճառելի բնութիւն եւ .	242	» » :
ւձ	Ո՛ր եկիր կամաւ հօր ի .	244	» » :
ւձ	Համբարձաւ տէրըն մեր .	248	Կանոն Համբարձմանն Քրիստոսի :

դկ	Մեծահրաշ այս խոր .	254	Կանոն Երկրորդ Յաղկազարդին :
դկ	Որ զամենազօր զօրութիւն .	257	Հարցք Յարութեան :
գձ	Առաքելոյ աղաւնւոյ իջանէ .	262	Կանոն Պենտեկոստէին Ա . աւուրն :
բձ	Նոյն եւ նըմանն հօր եւ .	266	» » Բ . աւուրն :
բկ	Այսօր երկնայինքն ուրախա .	269	» » Գ . աւուրն :
գձ	Արեգակն արդարութեան .	271	» » Դ . աւուրն :
գկ	Զանըսկըզբնաբար բըղխուածն .	274	» » Ե . աւուրն :
դձ	Ո՛նմահարար բաժակ .	277	» » Զ . աւուրն :
դկ	Ի՛ հարաշարժ ազգերէն .	280	» » Է . աւուրն :
ակ	Ա՛րեգականն արդարութեան .	283	Կանոն Ծննդեան Յովհաննու Մկրտչին :
գձ	Զմարգարէ բարձրելոյն .	288	Կանոն Յովհաննու Մկրտչին :
բձ	Ո՛վ երջանիկ տէր սուրբ .	291	Կանոն Սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչին :
ակ	Ո՛ր ըզլոյս աստուածային քո .	294	Հարց Որդւոց եւ Թոռանց Լուսաւորչին :
բկ	Ո՛ր ըզլոյս անճառ շնորհաց .	295	Կանոն Մեծի Ներսէսի Հայրապետին :
դկ	Ա՛նձինք նըւիրեալք .	299	Կանոն Սրբոց Հռիփսիմեանց :
ակ	Ըզքեզ քաղաք Աստուծոյ .	305	Կանոն Սրբոց Տապանակին :
աձ	Ո՛ր ի լերինն այլակերպեալ .	309	Կանոն Վարդավառի Ա . աւուրն :
բկ	Ճառագայթ փառաց հօր .	312	» » Բ . աւուրն :
գձ	Ա՛յսօր որ էն ի յեր .	315	» » Գ . աւուրն :
գձ	Ո՛ւրախ լեր սուրբ եկեղեցի .	318	Կանոն Շողակաթին :
դձ	Ա՛յսօր ժողովեալ սրբոց .	322	Կանոն Վերափոխման Ա . աւուրն :
դկ	Ա՛յսօր զանճառելի ծնընդեան .	326	» » Բ . աւուրն :
դձ	Ա՛յսօր հրաշափառ կոչ .	330	» » Գ . աւուրն :
բկ	Ի վերայ վիմի հաւատոյ .	334	Կանոն Նաւակատեաց սրբոյ Խաչին :
աձ	Ո՛ր զանարատ բազուկըն .	337	Կանոն Վերացման Ս . Խաչի Կիւրակէ աւուրն :
դձ	Զօրութիւն սուրբ խաչի .	340	» » » Երկուշաբ . աւուրն :
բկ	Խաչքն կենարար՝ որ եղեւ .	342	» » » Երեքշաբ . աւուրն :
գձ	Ո՛ւրախ լեր սուրբ եկեղեցի .	346	» » » Չորեքշաբ . աւուրն :
բկ	Ա՛նպատումըն կառք .	349	» » » Հինգշաբ . աւուրն :
բձ	Ա՛նապական սուրբ ըղխաչն .	352	» » » Ուրբաթի աւուրն :
գձ	Ո՛ր ծագեցեր մեզ լոյս .	355	» » » Շաբաթու աւուրն :
ակ	Ընչանաւ ամենայաղթ .	359	Կանոն Վարագայ Խաչին :
աձ	Հրաշակերտ եւ զօրեղ .	362	Կանոն Գիւտ Խաչին :
ակ	Որ զաստուածային զօրութիւնդ .	365	Կանոն Սրբոց Մարգարէից :
աձ	Ո՛ր յերկնային գինուորութեանցդ .	368	Ա՛յլ Հարց Սրբոց Մարգարէից :
դկ	Ա՛ռ քեզ աստըւած հարցըն .	370	Հարց Սրբոց Նախահարցն :
ակ	Որք զմրգաբեցին անօրէ .	371	Կանոն Սրբոց Թարգմանչաց :
դկ	Յաղթող եւ սուրբ հայրապետ .	375	Կանոն Յակոբայ Մծբնայ Հայրապետին :
դձ	Ա՛յսօր անմեղ սուրբ մանկունքն .	378	Հարց Մանկանցն Բեթղեհէմի :
բկ	Որ յանէից սահմաներ .	379	Կանոն Սրբոց Հրեշտակապետացն :
դձ	Ա՛յսօր սրբոց Հայրապետացն .	383	Կանոն Սրբոց Հայրապետացն :
դկ	Լերինք ամենայն այսօր ցնծացէք .	388	Կանոն Գիւտի Նշխարաց Լուսաւորչին :
գձ	Որ համանման մեծին .	392	Կանոն Սրբոցն Բարսղի , Եփրեմի . . . :
դկ	Ա՛ռ քեզ աստըւած հարցըն .	396	Կանոն Ամենայն Սրբոց Հնոց եւ Նորոց :
դկ	Ընթրհրաշ պսակաւոր .	398	Կանոն Սրբոց Վարդանանց :
դձ	Որ յառաջագոյն սահ .	402	Կանոն Սրբոց Ղեւոնդեանց :
դկ	Ընթրասեղծեալ բանն .	415	Երգ Տեառն Ներսէսի :
դկ	Յարեւելից մինչ ի մուտն .	419	Երգ Աբեւագալին :
դկ	Օրհնեմք զքեզ Հայր անըս .	420	Երգ Ճաշու Ժամուն :
բձ	Ընթեաց սիրով Հայրդ զըմաձ .	421	Երգ Խաղաղականին :

աձ	Ժողովեալքս ի յիշատակ .	423	Օրհնութիւն Մաթիրոսայ :
ակ	Յամենայն ժամ օրհ .	425	» » :
բձ	Օրհնեն ըզքեզ աստուած .	428	» » :
բկ	Շնորհեա մեզ քրիստոս Թա .	430	» » :
գձ	Զաքիսեան մահ սրբոց .	432	» » :
գկ	Ա. յսօր հրեշտակաց .	435	» » :
դձ	Ա. յսօր յիշատակ սրբոց .	437	» » :
դկ	Ի՛ յիշատակըս վրկայից .	439	» » :
աձ	Ը՛զքեզ արդար եւ ուղիղ .	442	Հարց Մաթիրոսայ :
ակ	Ա՛մբր աստուած արարիչ .	444	» » :
բձ	Ա՛նոխակալ եւ բարեգութ .	446	» » :
բկ	Օ՛րհնեմք ըզքեզ տէր .	448	» » :
գձ	Ո՛րք ըզտանջանս յանօրինաց .	451	» » :
գկ	Զ՛ինուորութիւնըք հրեշտակաց .	453	» » :
դձ	Յ՛ուսցեալքն յանուն .	455	» » :
դկ	Ա՛ռ քեզ աստուած հարցըն .	458	» » :
աձ	Գ՛ի վայելէ աստուած օրհ .	460	Կանոն Հանգստեան :
ակ	Զ՛ինորք քո արարին եւ .	462	» » :
բձ	Հրեշտակային ձայնիւն .	464	» » :
բկ	Գ՛ի վայելէ աստուած .	467	» » :
գձ	Ի՛ ձայն մեծի զուարթ .	469	» » :
գկ	Լ՛այս ի լուսոյ զմեզ լուսա .	471	» » :
դձ	Գ՛անգլ ըզքեզ օրհնեն .	473	» » :
դկ	Հայր անբակիրքըն բարեխնամ .	475	» » :
աձ	Օրհնեալ ես դու քրիստոս .	477	Հարց Հանգստեան :
ակ	Գ՛ոհաբանեմք ըզքեզ .	479	» » :
բձ	Ո՛ր Թագաւորդ ես Թագա .	480	» » :
բկ	Ա՛րարիչ եւ մարդասէր .	481	» » :
դձ	Օ՛րհնեմք ըզքեզ հայր .	484	» » :
գկ	Բ՛անդ աստուած որ ի ծոց .	486	» » :
դձ	Ո՛ր փառաք հօր հան .	488	» » :
դկ	Յ՛աւիտենից աստուած եւ .	492	» » :
դկ	Ա՛ստուած անեղ անժամանակ .	495	Երգ Տեառն Ներսես վան ննջեցելոց :

505

Ց Ա Ն Կ

Մ Ե Ծ Ա Ց Ո Ւ Ս Ց Է Ի Ց Ն

		էրես
ան	Յանճառ փառաց խոնարհեցար .	38
	Որ ընտրեցար ի սկզբանէ .	79
	Ուրախ լեր յոյժ դուստր .	158
	Որ զբանն աստուած բառական .	200
	Որ զաւետիս հոգւոյն .	220
	Որ զհրեշտակին ըզձայն .	222
	Այսօր նոր ժողովուրդ .	264
	Մեծացուցանեմք զքեզ որ .	336
	Երանելի աստուածասէր սուրբ .	364
	Ըզքեզ երեւեալ դուռն .	369
	Յարուցելոյն ի մեռելոց .	477
ակ	Որ ըզկեանքն անմահարար .	98
	Նոր խորանիդ արեգական .	203
	Ուրախ լեր աստուածածին .	224
	Ով գերահրաշ ծաղիկ .	294
	Ձանճառելի ըղձայս աստուածոյ .	311
	Անարատ տաճար քնակարան .	479
բձ	Ըզքեզ կոյս եւ մայր .	27
	Ձքեզ հայր յաւուրջ քան .	33
	Ըզկուսութիւնդ քո աստուածա .	35
	Սուրբ եւ աստուածածին .	228
	Ըզքեզ ամէնօրհնեալ աստուած .	480
բկ	Որ ողորմեցար ի մեզ ծըն .	4
	Ահն լուսոյ եւ ամպ հովանի .	36
	Ուրախ լեր մայր լուսոյ .	108
	Ըզքեզ աստուածածին որ վեր .	233
	Մայր լուսոյն մարիամ անհարան .	481
գձ	Ձանճառելի լուսոյ մայր .	16
	Ուրախ լեր աստուածածին կոյս .	18
	Սուրբ զաստուածածին օրհնու .	18
	Լոյս լուսոյ մայր եւ կենա .	21
	Անեկբնական բանին .	24
	Աստուածածին երկնային դուռն .	56

		էրես
գկ	Ամենապովելի եւ քան զեր .	21
	Աստուածատուն խնկաբեր ծառ .	121
	Ձաստուածածին եւ զմիշտ կոյսն .	242
	Մայր եւ կոյս աղախին քրիստոսի .	339
	Լեառն վիմածին .	487
դձ	Առաւօտ խաղաղութեան եւ .	7
	Թագաւոր փառաց աստուած .	8
	Որ ի բարձրութիւնս երկնից .	8
	Ուրախ լեր մարիամ սուրբ .	11
	Ուրախացիր աստուածածին վեր .	15
	Ծագումն հրաշալի որ .	15
	Աթոռ քրովբէական երեւեալ .	43
	Աստուածածին գերագոյն քերովբ .	133
	Ըզքեզ օրհնութեամբ մեծացուս .	245
	Աստուածածին մայր լուսոյ սուրբ .	246
	Ուրախացիր աստուածածին որ .	247
	Խորանայարկ կամարանման .	325
	Աստուածածին գերագոյն երկնից .	333
	Մայր լուսոյ մարիամ սուրբ կոյս .	361
	Անարատ կոյս աստուածածին .	367
	Բազմերամք եւ Ահագին է օրն .	489
դկ	Նահապետացն աբրահամու .	4
	Աստուածածին սուրբ կոյս անհարս .	24
	Ըզքեզ աստուածածին աղբիւր .	27
	Աստուածածին եւ սրբուհի որ .	30
	Որ զանճառելին ծնար .	33
	Մարգարէն ի փոքոյ կիտին .	73
	Աստուածածին պայծառ քան .	147
	Աստուածածին տաճար լուսոյ .	188
	Աստուածածին մայր լուսոյ արե .	256
	Ի բեզ եմք ապաւինեալ .	261
	Աստուածածին ամպ լուսաւոր .	329
	Աստուածածին մայր եւ կոյս ծա .	492

Անուանք Ամսոցն երկոտասանից։	Ա	Բ	Գ	Դ	Ե	Զ	Է	Ը
	Թ	Ժ	Ի	Լ	Խ	Ծ	Կ	Հ
	Ձ	Ղ	Ճ	Մ	Յ	Ն	Շ	Ո
	Չ	Պ	Ջ	Ռ				
Փետրվար	է	զ	ե	դ	գ	բ	ա	•
Մարտ	դ	բ	ա	•	է	զ	ե	դ
Ապրիլ	բ	ա	•	է	զ	ե	դ	գ
Մայիս	•	է	զ	ե	դ	գ	բ	ա
Յունիս	է	զ	ե	դ	գ	բ	ա	•
Յուլիս	ե	դ	դ	բ	ա	•	է	զ
Օգոստոս	դ	գ	բ	ա	•	է	զ	ե
Սեպտեմբեր	դ	բ	ա	•	է	զ	ե	դ
Հոկտեմբեր	ա	•	է	զ	ե	դ	գ	բ
Նոյեմբեր	•	է	զ	ե	դ	գ	բ	ա
Դեկտեմբեր	զ	ե	դ	գ	բ	ա	•	է
Յունվար	ե	դ	դ	բ	ա	•	է	զ
Փետրվար	դ	գ	բ	ա	•	է	զ	ե

Ցայնագիւտ Աբարեալ յԱնդրիասէ խնամոտասիրէ՝ Յատենագրալրէ Թագաւորին Հեթմոյ։

Ա	Վ	Տ	Ր	Յ	Ի	Փ
է	զ	ե	դ	դ	բ	ա
զ	ե	դ	գ	բ	ա	•
դ	գ	բ	ա	•	է	զ
գ	բ	ա	•	է	զ	ե
բ	ա	•	է	զ	ե	դ
ա	•	է	զ	ե	դ	գ
•	է	զ	ե	դ	գ	բ
է	զ	ե	դ	գ	բ	ա
ե	դ	գ	բ	ա	•	է
դ	գ	բ	ա	•	է	զ
գ	բ	ա	•	է	զ	ե
բ	ա	•	է	զ	ե	դ
ա	•	է	զ	ե	դ	գ

ԹՐԱՏ ԿԻՐԱՌՈՒԹԵԱՆ ԱՂԻԻՍԱԿԻՍ

Եթէ մոռացեալ լինի պատահմամբ ձայն աւուրն՝ եւ դու գտանել կամիցիս, նախ պարտիս գիտել թէ որն իցէ Գիր տարւոյն, այլ եւ զամիսն եւ զքանիս նոյն ամսոյն յորում որոնես։

Ասասի կալ զԳիր տարւոյն ի վերուստ՝ որ է Տնտպըսխ եգեալ՝ էջ ի վայր հանդէպ ամսոյն, ուր է եօթնեբեակ նորին։ Եւ առեալ զեօթնեբեակն՝ միաւորեա ընդ Թուոյ աւուր ամսոյն. եւ ութ ութն ի բաց գնա. եւ որ ինչ մնայ՝ այն է ձայն աւուրն անսխալ։

Բայց եթէ զԳիր տարւոյ սորին ոչ փոփոխի ի ժառան Յունվարի, այլ յաւուր Կիւրակէի Բուն բարեկենդանին, յորում աւուր եւ ձայնն ղինչ եւ իցէ՝ փոփոխի ի Վերջ ձայն. զի շինք Անշուշակիս արարեալ է ի վերայ Բուն բարեկենդանին, եւ անտի սկսեալ. Զոր օրինակ Թուականն տարւոյս է՝ ՌՑՆԹ. Գիր տարւոյն է Լ. եւ յայսմ ամի Բուն բարեկենդանն ի փետրվարի ԻԹ լինի. եւ հանդէպ սոյն ամսոյ, եւ ի նեղքայ Լ Տարեգրին եղեալ տուփն է Դ, վասն որոյ յաւել ի վերայ ԻԹ-ին զԴ. կալցիս ԻԶ. յորմէ երկիցս ութն ի բաց գնալով ի Վերջ ձայնն գայ, Անդ եթէ սմին յորում կացդ, նահանջ իցէ, ի Մարտ ամսոյ սկսեալ՝ պարտիս զերկրորդ գիր Տարեգրոյն ի կիր առնուլ. զի փետրվար ամիսն մի օր յաւելանայ։ Ոյնպէս իմա եւ վասն այլոց Տարեգրաց եւ ամսոցն աւուրց Թուոց եւ եօթնեբեակաց։

ՅՈՒՅԱԿ

ՅԱՏՈՒԿ ԱԽՈՒՐՑ ՀԱՐՑԻՑ ԵՒ ՄԵԾԱՑՈՒՍՑԷԻՑ

Ցափօրէիճեան տառերըն.

Երկրորդ կիւրակէի զկնի Հոգեգալստ.
Երրորդ կիւրակէի զկնի Հոգեգալստ.
Չորրորդ կիւրակէի զկնի »
Վեցերորդ կիւրակէի բարեկենդանի Վարդավառի.
Երկրորդ կիւրակէի Վարդավառի.
Երկրորդ կիւրակէի զկնի սրբոյ Խաչին.
Չորրորդ կիւրակէի զկնի սրբոյ Խաչին.
Հինգերորդ կիւրակէի զկնի Ս. Խաչին.
Վեցերորդ կիւրակէի զկնի Ս. Խաչին.
Առաջաւորաց բարեկենդ. կիւրակէի.
Երկրորդ կիւրակէի.
Երրորդ կիւրակէի.
Մեծին Ներսէսի Հայրապետին.
Երկոտասան Մարգարէից, եւս Եղիսէի Մարգարէին.
Վարդապետաց, եւ Թարգմանչաց.

Հարց նոյն առտուր յաչխատելոյ. երես

գձ Ա.յսօր պայծառ եւ սիւն լուսոյ. 348
աձ Պայծառացիր եկեղեցի. 220
ակ Որ եկիր ի փրկութիւն. 223
ակ Որ վասըն մերոյ փրկութեան. 224

բձ Որ ի յերկինից էջեր. 227
դձ Որ եկիր կամաւ հօր. 244
դձ Որ բարեբանեալդ ես. 245
դձ Որ ի քառակերպեան. 246
դձ Ցորժամ ի խաչին. 246
դձ Փառաւորեալով. 252
դկ Անսկիզբն բանդ. 260
դկ Որ յահեղակերպ. 261
դձ Ա.յսօր ծնեալ եկեղեցի. 297
դձ Որ ընդ հոգեղէն. 367

դձ Ս.քանչելագործ ասպնջական. 374

Մեծացուցեալ յաչխատելոյ. երես

Անակընկալական բանին հօր բնա. 24
Որ ընտրեցար ի սկզբանէ. 79
Որ զկեանքն անմահարար. 98
Նոր խորանիդ. 203

Ղազարէ կոյս եւ մայր եւ բնակա. 27
Ա.Թոռ բրովբէական երեւեալ այ. 43
Ա.ստուածածին գերագոյն երկնից. 333
Խորանայարկ կամարա. 325
Մայր լուսոյ մարիամ սուրբ կոյս. 361
Ուրախացիր աստուածածին վեր. 15
Ա.ստուածածին պայծառ. 147
Ա.ստուածածին մայր լուսոյ արե. 256
Թագաւոր փառաց աստուած հոգ. 8
Որ ի բարձրութիւնս երկնից. 8
Թագաւոր փառաց աստուած հոգ. 8